

UNIVERSITY OF TORONTO

3 1761 00872575 6

283
CORPUS 35
SCRIPTORUM HISTORIAE
BYZANTINAE.

EDITIO EMENDATIOR ET COPIOSIOR,

CONSILIO

B. G. NIEBUHRII C. F.

INSTITUTA,

AUCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE

BORUSSICAE

CONTINUATA.

THEOPHANES.

VOLUMEN I.

Vol 46

BONNAE

IMPENSIS ED. WEBERI

MDCCCXXXIX.

SCOTTISH HISTORICAL SOCIETY
BY ANNOTATED

DF
503
C6
v. 46

THE UNIVERSITY OF TORONTO
LIBRARY

THEOPHANIS

CHRONOGRAPHIA.

EX RECENSIONE

IOANNIS CLASSENII.

VOLUMEN I.

BONNAE

IMPENSIS ED. WEBERI

MDCCCXXXIX.

THEOPHILUS

CHRONOGRAPHIA

A REVISION

JOHN'S CLASSIC

NEW YORK

ALLEN AND UNWIN

1912

PRAEFATIO

IOANNIS CLASSENI.

Theophanis in novo hoc Byzantinorum scriptorum corpore edendi officium, quod B. Niebuhrius adolescenti mihi novem abhinc annis demandaverat, diu intermissum et propter laeroram et temporum vicissitudines paene renuntiatum, nunc tandem ex auctoritate Illustrium Virorum, qui summam huius editionis curam gerunt, ita absolvi, ut studiorum meorum rationes et subsidiorum copiae tulerunt. Quum enim princeps huius chronographiae editio, quae Parisiis anno 1655. prodiit, inchoata illa a Goaro et post immaturam eius mortem a Ioanne Combefiso ad finem perducta, tum propter editorum sive festinationem sive negligentiam, tum propter serum codicum, quos nacti sunt, usum, tam multis obsessa esset vitiis, ut persaepe impedita haereret lectio: hoc mihi nova recensione efficiendum proposui, ut scriptor quantum fieri posset non aliis quam quae ipsius tarditas ingenii et fatuitas commisisset, vitiis premeretur. Primum igitur faraginem illam variarum lectionum, quas editor Pa-

risiensis post textum graecum, quem vocant, typis expressum ex sex codicibus passim enotatas in unum congegisset, ita quasi vinculis suis dissolvi et ad verum scriptoris usum suo quamque loco contuli, ut quicquid bonae frugis in coacervatis istis copiis laturit, in lucem prodiret. Quarum ope quum iam non paucos libri locos in meliorem formam redigere liceret, multo maius adiumentum et vere salus ei contigit ex nova collatione praestantissimi codicis, qui in Regia bibliotheca Parisiensi inter Coislinianos sub nro. 133. asservatur. Debetur ea insigni diligentiae virorum doctissimorum et clarissimorum, Constantini Schinae Graeci, qui hodie Othoni Augustissimo Graeciae regi a consiliis civitatis est et primus Academiam Atheniensem faustis auspiciis conditam rexit, et Mauriti Pinderi, professoris Berolinensis, qui anno 1827. Parisios profecti singulari cura et assiduitate hanc operam taedii plenam exantlarunt. Praecellit autem liber Coislinianus tam longe ceteris omnibus, et curae a duumviris illis huic libro excutiendo datae constantia et fides tantopere levitatem et socordiam eorum superat qui reliquos inspexerunt, ut Theophanes nunc demum firmum fundamentum nactus esse vere praedicari possit. Nam innumeris locis ex libro Coisliniano citra omnem dubitationem veram scriptoris manum restitui, saepissime eius unius secutus auctoritatem, haud raro accedentibus aliorum, inprimis Peyreziani et Barberiniani, suffragiis: quumque ducis nostri praestantiam saepe in locis impeditissimis expertus essem, etiam in levioribus rebus illi morem gerere haud dubitavi. Ubi

omnium librorum lectiones nondum incorruptam scriptoris manum exhibere videbantur, coniectura verum assequi conatus sum: cui tamen parcus indulsi, haud ignarus in tali scriptore neque sermonis puritatem neque concinnitatem sententiarum esse quaerendam. Sed ea, in quibus pravus sequioris aevi usus vel pingue hominis ingenium ab antiquis artis et linguae praeceptis deflexit, in indicem graecitatis referre quam inconsiderato iudicio ad priscam normam refingere malui.

Codices quibus vel primus vel post Parisienses editores usus sum, his literarum signis notavi:

A est codex Coislinianus nro. 133.

a " " Francisci Barberini Cardinalis.

b " " Vaticanus nro. 154.

c " " — " 155.

d " " — " 979.

e " " Palatinus.

f " " Peyrezianus.

De his praeter Coislinianum in editione Par. pag. 511. haec legitur Goari adnotatio:

»Regium exemplar cum MSS. duobus aliis eisdemque correctissimis collatum; uno Eminentissimi Cardinalis Francisci Barberini, altero Illustrissimi D. Peyrez bibliotheca acceptis. Hoc Peyrez ipse cum Regio comparaverat: nunc regium cum Peyreziano vicissim confertur. Alterum ex collatione cum Vaticanis sub numeris 154. 155. et 979. et uno Palatino num. 246. lectionum omnium discrimina in margine ostentat.«

»Regium nostrum cum Barberino isto codice iterum comparatur: quodque in eo ex Vaticanis et Palatino collectum, id totum huc transfunditur.«

Unum est quod de mutata totius operis forma moneam. Annorum notationes in editione Par. ad codicum exemplar ita comparatae sunt, ut in quovis novi regis vel episcopi accessione praeter annum mundi et divinae incarnationis etiam reliquorum regum et episcoporum anni diserte indicati sint, tali fere schemate:

κόσμου ἐτη 595b.	τῆς Θείας σαρκώσεως ἐτη 495.	Ῥωμαίων βασιλέως Ἀναστασίου ἔτος α'.	Περσῶν βασιλέως Καβάδου ἔτος η'.	Ῥώμης ἐπισκόπου Συμμάρχου ἔτος β'.	Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Μαρκεδονίου ἔτος ζ'.	Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Σαλουσίου ἔτος α'.	Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Φλαβιανῶ ἔτος δ'.	Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος ε'.
------------------	------------------------------	--------------------------------------	----------------------------------	------------------------------------	---	--	--	---

Hanc annorum notandorum rationem si editio nostra secuta esset, magnum fecisset dispendium chartarum, quibus parcere praesertim in tam grandi opere satius erat. Quod sine ullo perspicuitatis detrimento factum esse videtur: nam, tabellis istis abiectis, mundi et Christi anni ubique in margine appositi et primus novae cuiusque accessionis annus indicatus attento lectori idoneam copiam faciunt reliquorum magistratum annos facillimo computo

inveniendi. Sed vel sic huius libri moles quamquam in brevius contracta tantum excrevit, ut Goari et Combefisi notae cum indicibus, historico Combefisi, graeco meo, in alterum volumen, quod proxime sequetur, essent ablegandae.

Scribendam Lubecae d. 26. Sept. 1839.

CANDIDO LECTORI,

F. FRANCISCUS COMBESIS Ordinis FF. Praedicatorum Congregationis S. Ludovici.

En tibi diu expectatum Viri sanctissimi, nec ἀσκήσει minus ac confessione, quam scribendi industria ac labore illustris, Theophanis Chronographicum opus, ac historiam; ut cuius summaris Graecis pariter ac Latinis hactenus fruebaris, ipso nunc pleno, ac quale vel ipse edidit, vel ad nos Codicum non parva seges transmisit, abundantius delecteris. Et ea Theophanis non minima laus, quod eius toties descripta lucubratio, ipsa brevitate cum pari perspicuitate Lectorem recreans, immensumque historiarum aequor haud ita multis versibus repraesentans: quod item si qui fere Graeci, Latiniue post eum eo velut caractere scripsere, ac historiarum breviarum posteris reliquere, quoad illa porrigitur, non tam suum aliquid produxerint, quam sublectum Theophanem, inque maiores coactum angustias suppressis non paucis, iisque minime spernendis, alio vel idiomate, vel stylo nonnihil puriori redderint.

De Theophane, eiusque natalibus, ac vitae tota institutione, necnon de illius opere hoc, ac ei coevis aliis eiusdem nominis, ac instituti; praeter monumenta ipsi libri fronti praefixa, multis satis R. P. Iacobus Goar ὁ μακαρίτης, ipso statim limine earum Notarum, quas illius posthumas produxi. Jam enim Theophanis toto ipso textu, adeoque et Leonis Grammatici, exceptis fortasse pauculis foliis, typis mandato, Notisque ad Theophanem duntaxat digestis, dum absolutionem, maioraque alia vir pietati, literis, Graeciae natus cogitat; mox

fere sanctissimi Praedicatorum Antistitis Dominici ad Nonas Augusti anni MDCLIII. expletis feriis, gravis accensa bile morbus invadit, ac ad Septembrem iam vergentem varie discrucians, ac corpuseculum deterens, de patria, atque exitu sollicitum facit; quando et pie inter fratrum manus (quin et filiorum, Sodalitii totius vice Magistri Ordinis, ut vocant, Praeses existens) diem obit. Statim itaque appetente invale tudine, ut nihil ea ipso exordio mitior fuit, ut quod superesset Theophani praestarem pro antiquo amicitiae iure, ac communi bus studiis etiam etiamque rogavit. Annui; nec enim vel amico aliquid, aut rem sic iustam, eque re communi negare potui. Notas itaque quales relictæ erant, praelo subieci, ac quam poui, ut emendate prodeant, curavi. Indicem copiosissimum, quod ita commodum videretur Chronographicae tantæ molitioni, adieci; totumque adeo Theophanis ipsum textum, ac Leonis Grammatici, versionemque recensens, occurrerunt multa, quæ secundas curas sic spisso opere viderentur desiderare. In eam rem igitur Notas posteriores, ac emendationes strictim, pene que defunctorie instituendas putavi, ut id fere praestarem Pa tri Goar in Theophane, quod ille Xylandro in Regiæ editio nis Cedreno. Nec enim quod Gretsero in Codino, ubi non defunctorius, sed plane exquisito opere, de Graeca sequioris praesertim mediique aevi literatura, idem laudem habet. In terim angebat animum, quod Graecum exemplar Laulationis Theophanis nusquam occurreret: Lipomanus duntaxat, exque eo Surius ad Martii XII. Latinam repraesentaret. Ipsum quod ita Latine redditum erat, monumentum egregium indica bat, quo et Anastasius delectatus esset. Audieram saepe que rentem P. Goar, quod nusquam illius copiam nancisceretur: ipse nihilominus nihil importunitatem veritus, quam gratissi mam fore noveram, pulsandas iterum Eminentissimi Cardi nalis Francisci Barberini fores in eam rem decrevi. Scribo igitur, deplorato Fratris charissimi apud communem, olinque amicum funere, unum deesse, quo Theophanis pater ipse at que productor videatur esse. Multum quidem in eum contu-

lisse, quod Romae per Buccardum domesticum Latio donatum praelo adornaverit, eamque Parisios versionem si quid usui esse posset, destinaverit; ut nempe illustrior prodiret typis Regiis, Patrisque Goar maturioribus studiis; quod item Theophanis textum cum Vaticanis uno, et altero collatum, ut inde Regius antiquissimus Theophanis textus illustrari, sarciri, ac emendari posset, transmiserit. Deesse nimirum dictum tanto Viro, sanctoque ab aequali, vel suppari Encomium. Id ut diligentia, ac auctoritate mihi obtineat, omnes in Theophane numeros implevisse: eius editionis maximam consecutum gloriam, patronumque in caelis demeruisse potentissimum. Audit haec nihil segni aure Eminentissimus Princeps, suos Romae, ac aliorum frustra excutit pluteos, Syracusas, ac Siciliam vestigat, Venetias rimatur; illique tandem favente Numine thesaurus occurrit in S. Marci Bibliothecae Codice; ex quo in nos derivatus, eaque Eminentiss. Cardinalis Barberini diligentia, Eminentissimique Collegae Cardin. Otoboni beneficio, atque munere. Habes, Lector, quid fere praestitum in Theophane, ac qui in eo contulerint operam, dum tamen Viros clarissimos fratres Puteanos, τὸν μαχαρίτην, et quem Deus diu superstitem servet, nec ipsos defuisse, ut nusquam bonis studiis desunt, quibus possint prodesse, non nesciveris. Praeter enim Regium antiquissimum Codicem, in quo Syncelli Chronographiae Theophanis textus, tumque Leonis Grammatici subnectitur, ex quo P. Goar edita omnia exscripsit, humanissime commodatum, etiam Peyrezianum eidem procurarunt, ac eius esse voluerunt, non inutilem illum tum suo ipsum nomine, tum quia collatus cum Palatino.

Theophanem brevi sequetur Continuator ex Eminentissimi eiusdem Cardinalis Barberini Codice, ad quem Pselli bene multa historica Eminentissimi Cardinalis Mazarini Codex spississimus suggeret, iusto complendo volumine. Vale. IV. Kalendas Maii MDCLV.

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΕΓΚΩΜΙΟΝ

ΣΥΜΠΛΕΚΟΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΡΟΣ ΗΜΩΝ

Θ Ε Ο Φ Α Ν Ο Υ Σ,
ΤΟΥ ΚΑΙ ΙΣΑΑΚΙΟΥ.

S. P. N. THEOPHANIS,
QUI ET ISAACIUS,
VITA ATQUE LAUDATIO.

Οἷον τι πάσχουσι τὴν κοσμικὴν διαπεραιοῦμενοι θάλατταν ἔμποροι, καὶ τὰ μακρὰ πελάγη μειζόνων ἐφέσει κερδῶν διαμείζοντες, ἀπροσμάχῳ μὲν κλύδωνι καὶ κύμασι ἀλλεπαλλήλοις σφοδροτάτοις καταγιγζομένοις τοῖς πνεύμασι προσπλααίοντες ὕψοφώδεσι καὶ θυέλλῃ, μικροῦ δεῖν αὐταῖς ἐλπίσιν ναυαγήσου-
τες· εἰ γὰρ που μικρῶς αἰθρίας ἐπανγασύσης, ἀστήρ τού-
τοις ἐπανατείλῃ χειμαζομένοις σωτήριος, αὐτοὶ μὲν τὴν ψυ-
χὴν λαμπρότητι τοῦ φανέντος ἄστρου καταυγαζόμενοι, τὸ
πλεῖστον τῆς ἀθυμίας ἀποσκευάζονται· τὸν δὲ τοῖς οἴαξιν
10 ἐγκαθήμενον προθυμότερον ἔχεσθαι τούτων ἐγκελείονται· ὁ

4. προσπλααίοντας Pat.

Quae mercatoribus, mundi pelagus, et longinqua maria maioris lu-
cri gratia traicientibus solent accidere, dum cum invictis fluctibus
undisque crebro se impetu atrae procellae ventorumque vi atque
turbine validissime collidentibus luctantes, prope desperata salute,
naufragium expectant: (si enim paulo sereniori caelo salutare iubar
periclitantibus ipsis affulserit, eius luce perspecta respirant, animum-
que recipiunt, ac rectorem navis ad gubernacula sedentem hortantur,
ut alacrius munere fungatur suo: ille vero sublatis oculis splendorem

δὲ τὸ ὄμμα τείνας μετέωρον, καὶ ὡσπερ ὄδηγῷ τῷ καταλάμποντι χρώμενος, τὸ βλοσυρὸν τοῦ κλίδωνος τέχνη καταπαλαίων, πρὸς εὐθείας τρίβους πηδαλιουχεῖ τὴν ὁλκάδα· τοιοῦτόν τι καὶ τοῖς τὴν νοητὴν τοῦ βίου διεκπερῶσι θάλατταν, καὶ πρὸς τοῖς ἀκύμονας τοῦ μέλλοντος αἰῶνος ἐνορμισθῆναι βλιμένας κατεπειγομένοις ἐπισυμβαίνειν εἶωθεν. ἀφράστῳ γὰρ τῶν πειρασμῶν καταπλουμένοις κλύδωνι, καὶ βαθυτάτῳ σκότει τῶν δαιμονικῶν κατεσχημένοις περιστάσεων, αἱ τῶν Θεοφιλῶν ἀνδρῶν ὡσπερ ὑπ' ὄψιν πράξεις τιθέμεναι, τῇ μὲν οἰκείᾳ λαμπηδόνι τὸν ἐκείνων σκότον ἀποσκηδάζουσι, διδασκαλίαις δὲ ταῖς Θεοπνεύστοις τὸ τῶν παθῶν καταστορέσασαι κλυδώνιον ἡδίστης γαλήνης κατεμπιμπλῶσι, καὶ πρὸς τὴν ποθουμένην ἠῶστα παραπέμπουσι κληρουχίαν, τῷ φρόντῳ τῶν ἀγωγίμων ἀγαλλομένους. ἄλλους μὲν ἄλλοις ἐμπρέποντας ἂν εὐχοίς τοῖς κατορθώμασι, καὶ τὸν μὲν τὸ τῆς 15 ἐγκρατείας σιερρὸν αὐτοῖς ἔργοις σαφῶς ὑπογράφοντα, τὸν δὲ τὸ τῆς σωφροσύνης λαμπρὸν, καὶ ἔπως ἢ τῆς ἀκολασίας περιγίνεται δεσποτεία, μύλα νευρικῶς ἐκδιδάσκοντα· ἕτερον τῶν ἀρειῶν ὡς ἀρχετύπῳ πίνακι τὴν κτῆσιν διαζωγραφοῦντα τῷ βίῳ· ἄλλον πρὸς τὴν τοῦ βίου παντὸς παιδοτριβοῦντα 20 καταφρόνησιν, καὶ ἄλλον πρὸς τὴν τῆς καινῆς δόξης ὑπεροψίαν κραταιῶς ὑπαλείφοντα. Θεοφάνους δὲ τοῦ Θειοτάτου πατρὸς προσομιλήσας ταῖς πράξεις, πῦσαν ἂν ιδέαυ κατίδοις καλῶν ὡς ἐν εὐθαλεῖ παραδείῳ φυτουργομένην.

3. αὐθείας Par.

intuitus, eoque tanquam duce usus, trucem procellam arte superat, et ad rectum cursum navem dirigit:) eadem fere in hoc vitae pelago navigantibus, et ad tutum futuri saeculi portum studiose tendentibus, contingere consueverunt. incredibile enim tentationum aestu laborantibus, densissimisque casuum daemoniaca arte, ac invidia res humanas excipientium tenebris circumfusus, res a sanctis viris gestae sub aspectum velut positae, splendore suo nebulam eam discutunt; divinae quoque doctrinae perturbationum feros sopientes fluctus, iucundissima implent tranquillitate; ac pretiosas mercibus onustos atque laetantes, ad optatam facile provehant hereditatem. alios igitur aliis ornatos virtutibus invenies: hic abstinentiae rigorem rebus ipsis palam facit: ille castitatis splendorem, utque incontinentiae vis superetur, strenue admodum docet: alter virtutes velut principi tabellae humanae vitae appingit: alius ad saeculi totius contemptum erudit: est denique qui ad inanem gloriam spernendam valide accendat. at si divinissimi patris Theophanis res gestas consideraveris, tanquam in horto florido virtutum omne genus altis in eo radicibus adultum inveneris.

Ταύτας ἐγκωμίους ὑποβαλεῖν προτραπεῖς, ἐτοίμως εἶξα τῇ
 παραινέσει, τὴν ἐκ τῆς ἐκείνου πρεσβείας ἐπικουρίαν καταπι-
 στεύων θηροῦσασθαι· οὐ πρὸς δόξαν τοῦ θανμασιόν, ποίαν
 γὰρ οἶσει δόξαν λόγος μακροῦ τῷ μέσσω τῶν ἐκείνου κατορθω-
 5 μίτων ἀπολειπόμενος, τουναντίον δὲ μᾶλλον, τῇ τοῦτου μνήμῃ
 καὶ λόγους αὐτοὺς κοσμηῆσαι, καὶ μεγίστην ὑπόθεσιν ὠφελείας
 τοῖς ἐκμιμεῖσθαι πειρωμένοις προτυνεῦσαι χλιχόμενος. ἀλλὰ
 πρὸ τοῦ κορηπῖδα τῷ λόγῳ προστήσασθαι, καὶ τοῖς ἰδρωσιν
 ἐναθλῆσαι τῶν ἐγκωμίων, τῆς ἀπορίας αἰσθάνομαι. βοῶ γὰρ
 10 τὸν εἰς εὐφημίαν προκείμενον πατρίς καὶ γένος, καὶ κικῶσα
 φίσις, καὶ ταύτην ἐκ μεγέθους ἀρετῆ παρυστρέχουσα, καὶ πάντων
 εἰς ἀρχὴν ἀγομένων, τὴν προσήκουσαν ἑαδίως οὐκ ἔστιν εὐρεῖν.
 πατρίς μὲν γὰρ νόμοις ἐγκωμίων, καὶ τῇ τοῦτου αἰτία καθο-
 πλισθεῖσα, τὰ πρωτεῖα τῶν ἄλλων ἀπενέγκασθαι φιλονεικεῖ,
 15 μὴ τοῦ οἰκείου τὴν στέρησιν καλλωπίσματος ὑπομεῖναι σὺν
 ὄρκοις καθικετεύουσα· γεννήτορες δὲ πρὸς τοῦτοις, παιδεία
 τε τῇ τοῦτου καὶ τροφείοις ἐναβρονόμενοι, κατόπιν ταύτην
 παραγκωνίζονται· ἀρεταὶ δὲ τῇ ἐκείνου προθέσει τε καὶ κτή-
 σει μεγαλαυχούμεναι, ἀνχένα τε γαῦρον ἐπαιροῦσι καὶ μέγα
 20 τοῖς ἄλλοις βοῶσι, πρὸς τὴν ἐκείνου μόνην ἀπιδόντες ἔφρασι,
 ἕξαστα τὴν ἦταν ἐπίγνωτε. τί δῆτα δράσω κριτῆς πραγμά-

3. ποίαν Par.

7. τοῖς] αὐτοῖς Par.

10. κικῶσα Par.

Has ego ut laudatione prosequerer, multorum adhortatione ad-
 ductus, prompto animo provinciam suscepi, illius precum auxilio fre-
 tus: non ut viro divino ac admirando gloriam conciliarem (quae enim
 illi gloria ex oratione mea, quae virtutibus eius longe est inferior,
 acquiri potest?), sed contra potius, ut rebus ab ipso gestis comme-
 morandis vim ipsam dicendi exornarem, et eas imitari studentibus
 adiumentum maximum offerrem. quamquam in ipso statim principio,
 antequam in ipsum laudationis stadium ingrediar, tanto me oneri im-
 parem sentio. simul enim et patria, et genus, et natura praestan-
 tior, et qua magnitudine naturam superat virtus, virum laudationis
 argumento propositum egregie honestant; ut cunctis exordio occur-
 rentibus, quid horum magis congruat, haud facile quis inveniat. pa-
 tria enim tum laudationum legibus, tum parentis titulo instructa, pri-
 mas sibi vindicat partes: oratque nos, atque obtestatur, ne propriis
 ornamentis spoliatur. parentes autem hanc cubito opposito propel-
 lunt, educatione ac disciplina ipsius gloriantes. virtutes vero, proposito
 eius ac possessione confisae, gloriosam cervicem attollunt, magna-
 que voce reliquis clamant, solum illius studium, atque animum spectantes.
 facillime victas se illae agnoscant. ego itaque inter res, quae se
 vinci non patiuntur, iudex constitutus quid faciam? parumper scilicet

των ἤτιαν οὐ δυναμένων ὑποστῆναι γενόμενος; ἢ δῆλον, ὡς μικρὰ τοῖς ἠροτέροις ἐνομιλήσας, τοῦ δειχθῆναι χάριν ὁποίων ὑπερόπτης γαγένηται τῷ φίλτρῳ πεπεδημένος τοῦ κτίσαντος, ὅλος τῶν ἀρετῶν κατὰ τὴν ἐκείνου γενήσομαι πρόθεσιν;

Ἦνευχε τὸν Θανμάσιον πατέρα πατρίς ἢ βασιλείας ἐγ-5
καλλωπιζομένη τῷ ἀξιώματι καὶ τῶν ἄλλων ἀπασῶν ἐπὶ το-
σοῦτον ἀνηκισμένη, ὅσον εἰκὸς τῶν ἀρχομένων τὴν δεσποτέ-
ουσαν. περὶ ἧς πολλὰ λέγειν ἐθέλων τῷ τε πάντα τὸν περὶ
αἰτίης λόγον μακροῦ τῷ μέσσω παρατρέχειν τὴν αἰσθησιν, καὶ
τῷ δῆλα πᾶσι καθεστάναι τὰ περὶ ταύτης λεγόμενα τοῖς 10
ἀνὰ πᾶσαν οἰκοῦσιν ὕσιν ἐφορᾷ ἥλιος, ἀνακάμπτομαι. γεν-
νήτορες δὲ οἱ τηλικαύτη γονῆ καὶ πατριδί καταξίαν ἐπιγρα-
φόμενοι, πλούτῳ κομῶντες, στρατηγία λαμπόμενοι, ἀρεταῖς
ἀπάσαις δορυφορούμενοι, τῷ φίλτρῳ πάντων μάλιστα κατε-
στίφοντο, οὐ τῶν θεοφιλῶν μόνον, καὶ οἷς ἢ καλοκαγαθία τὴν 15
φιλίαν προυξέει, οὐδὲ τῶν ἴσοις φαιδρνομένων τοῖς ἀξιώ-
μασιν, εἰ καὶ χειρίστη συνδεθεῖσα ψυχῇ, οἷς ἢ χρεία τῷ
φίλτρῳ παρείχετο, ἀλλὰ τυράννων καὶ βασιλέων αὐτῶν, οἱ
τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἀρετῆς ἐκείνων αἰδοῦμενοι, διαφερόντως
τὴν φιλίαν ἠσπάζοντο. Ἰσαάκιος καὶ Θεοδότῃ τούτοις ὄνό- 20
ματα, εἴ γε καὶ ὄνόματος ὑμῶν μέλει. γίνεται τούτοις τοῦ
πολλοῦ καὶ μεγίστου κλήρου διάδοχος ὁ νῦν ἡμῶν εἰς εὐφη-

14. fort. κατεσιέγοντο.

17. fort. χειρίστη συνδεθεῖσι ψυχῇ.

cet in prioribus immorabor, ut ostendam, quaenam ipse creatoris amore inflammatus contempserit, et pro nihilo duxerit: deinde pro illius propositi ratione virtutibus eius exponendis totus insistam.

Tulit virum hunc admirabilem illa patria, quae imperii dignitate decorata, caeteris omnibus tantum antecellit, quantum reginam subditis praestare par est: de qua multa me dicere volentem impedit, tum quod nulla sermonis vi explicari possunt, quae de illa sensus renuntiat; tum quod omnibus, quascunq̄ sol aspicit, terrae partes habitantibus sunt cognitae. parentibus ortus est tali sobole, patria-que dignis, qui divitiis affluentes, militari gloria clari, omni virtutum choro ornati, omnium in se amorem propensissimo affectu converte-
rant: non eorum duntaxat qui religiosis moribus eniterent, ac quibus probitas ipsa amicitiam faceret; aut qui paribus erant dignitatibus insignes, licet pessimo essent animo praediti, atque amicitiam propriis commodis metirentur: verum etiam tyrannorum, ipsorumque imperatorum, qui ipsi virtutis eorum praestantiam reveriti, longe charissimos habebant. Isaacius et Theodota, si quid vobis etiam nomen est curae, vocabantur. his amplissimae hereditatis natus est heres ille, qui nobis in praesentia laudandus est: maternaque effusus alvo

μίαν προκείμενος, καὶ τῆς μητρῶας νηδύος ἐκβάλλεται ἀστέρι ὀπωρινῷ ἐναλίγκιος, τὴν τῆς ψυχῆς ὠραιότητα τῇ εὐπρεπείᾳ καθυποφαίνων τοῦ σώματος. οὐ γὰρ ἐφίκει ἀνδρὸς γεννητοῦ παῖς ἐμμέναι, ἀλλὰ θεοῦ, ἐκ μήτρας ἡγιασμένος κατὰ τὸν
5 προφήτην Ἰερεμίαν, καὶ πᾶσι καλοῖς ἀρχῆθεν μεχρὶ βίου δυσμῶν ἐλλαμπόμενος.

Ἄλλ' ὁ μὲν τούτου γενέτης τῷ χωρίῳ τῶν κακῶν βραχὺ προσβιούς, αὐταῖς φροντίσι καὶ σιραιτηγίᾳ τοῦτο λιπών, τὴν ὠρισμένην ὑπῆλθε πᾶσιν ἀποδημίαν, τριετοῦς ἤδη τοῦ παιδὸς
0 τυγχάνοντας. ἦ δὲ. . . . .

* Τοῦτον ἐκείνην ἐξεικόνιζον ἁρμονίαν, ἐν ἣ παῖδες οἱ τρεῖς μετὰ τῆς ἁρμονίας τοῦ τυραννικοῦ προστάγματος καταπτύσαντες, ἐν μέσῳ καμίνου φλογὸς τὸν παγκόσμιον αἶνον τῷ σεσωκῶτι προσήγαγον. πάντες δὲ πρὸς τὸ θυμῆρες καὶ
5 φαιδρὸν ἀνειμένοι, τὴν ἐπιθαλάμιον ἐκείνην ἐπανηγύριζον εὐωχίαν, ἀλλ' οὐκ ἤμβλυνε ταῦτα νοῦν τοῖς θεοῖς ἐμμελετῶντα καὶ τὴν προσοῦσαν πρόθεσιν ἐξανύσαι διασπονδάζοντα. νυκτὸς δὲ τῷ κοιτῶνι τῇ συμβίῳ ἕμα προσορμισθεὶς ἐπὶ τῆς κλίνης παρακαθιστάμενος, ὄλος τε τῶν θείων γενόμενος, στεναγμῷ τὸ προσὸν τῇ ψυχῇ πάθος ὑποσημαίνων, τοιῶνδε λόγων ἀπάρχειται· ὁ μὲν παρὼν βίος, ὃ γύναι, βραχύς, ὡς πᾶσιν εὐδῆλον, καὶ ἀδηλίᾳ τοῦ μέλλοντος τέλεον κεκρατημέ-

10. Desunt multa, ut et in Lipomani Cod. quem ipsum hunc Venetum arbitror, cuius apographum repraesento. (Not. ed. Par.)
15. ἐνωχίαν Par.

autumnali stellae persimilis, eximia corporis pulchritudine, parem animi venustatem sub obscuris indiciis prodebat. neque enim mortalis hominis, sed dei filius esse videbatur, ex matris utero in Ieremiae prophetae morem sanctificatus, et iam inde ab ipso ortu ad extremum usque vitae finem virtutibus omnibus illustris ac clarus.

At pater ipsius, cum exiguo temporis spatio in malorum hac regione vitam produxisset, ea cum curis atque praefectura relicta, praefinitae cunctis peregrinationis terminum absolvit, cum iam puer trimulus esset. mater autem . . . . .

Illud canticum expresserunt, quo tres pueri, contempto tyranni iussu, in medio camini ardentis servatorem collaudarunt. sed cum omnes ad hilaritatem, laetitiamque profusi, nuptiarum convivium celebrarent, mens tamen illius nihil his obtusa est, quae divina meditaretur, animique propositum explere cuperet. cum iam itaque appetente nocte cum sponsa cubiculi secreta petiisset, ac lecto assideret, totoque animo res divinas agigaret, suspirio indicans desiderium suum, sic eam alloqui aggressus est: vitae curriculum, coniux, ut

νος· οὐ γὰρ ἐμφανές τινι τῶν πάντων καθέστηκε, πότε θάνατος ἐπελθῶν, καὶ τούτου χωρίσας πρὸς τὸ μέλλον παρπέμψει καὶ κοινὸν δικαστήριον, ἑτασμοῖς ἀκριβέσι τῶν πεπραγμένων ὑποβληθῆσομενον. ἐντεῦθεν ἀνέτοιμον ἐνίστε λαβῶν καὶ πλείστοις φορτίοις ἁμαρτημάτων βαρυνόμενον, τῆς τοῦ 5 κτιστοῦ καλοποιῦ ὠραιότητος εἰς ἅπαν ἄλλοτριώσας, οἴμοι αἰωνίῳ καταδικάζει πυρί· μικρά δὲ καὶ δοκῆσει μόνῃ τὰ καλὰ κεκτημένος, ἀπείροις ἀνιαροῖς περιτειχίζεται ἰδιοποιούσι τὴν τελευτήν. ποῖον δὲ τῶν τούτου καλῶν μόνιμον ἔστηκε; πλοῦτος; ὁ κακίας μᾶλλον ἢ ἀρετῆς ὑπηρέτης μὴ καλῶς κυβερ- 10 νώμενος, ἀλλὰ μυρίους τοὺς ἐπιβουλευόντας ἔχων, πρὶν κατὰ γνώμην κτηθῆναι πολλάκις διώλοε. κάλλος σῶματος εὐχροία τε καὶ συμμετρία μελῶν προσγινόμενον; ἀλλ' ἢ χρόνῳ σβεσθὲν ἢ νόσῳ μαρανθὲν διαρρυσὲν ᾗχετο. δόξης ἀνθρωπίνης περιπέτεια; καὶ τί ταύτης εὐτελέστερον, ᾧ φιλιότη, μάλιστα 15 πρὸς τὴν αἰδίον ἐκείνην, ἣν ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε καὶ οὐκ ἤκουσε, παραβαλλομένης. ἦν γὰρ ὁ πρῶτ' κτησάμενος οὐκ οἶδεν εἰ μέχρι δαίλης ὀψίας παραμενεῖ, πῶς ἂν ταύτην ἐν καλοῖς λογίσαιτο; μικρὸν οὖν, εἰ δοκεῖ, τοῖς τῆς φύσεως λει-

6. καλλοποιῦ Par.
ε] ἢ Par.

12. εὐχροια Par.
19. fort. λογίσαιο.

16. ἴδε Par. 18.

omnibus patet, exiguum est, prorsusque incertum. nemo enim mortalium novit, quando mors accessura sit, nosque hinc ad futurum illud, quod omnibus est commune, amandatura iudicium, in quo rerum gestarum ratio severis quaestionibus reddenda erit. hinc quandoque imparatos, magnisque peccatorum cumulis oneratos, a creatoris pulchritudine, ex qua manat quod pulchrum est, penitus extorres, aeternis heu! flammis addicit: atque is, qui exigua bona, si tamen dicenda sunt bona, quae specie tantum et opinione sunt eiusmodi, possederit, innumeris implicatur molestiis, quibus vitae finis aegre immunis sit. quidnam vero ex iis quae huic suppetunt bonis, firmum ac stabile? num divitiae? at certe illae, quae vitii magis, quam virtutis ministrae sunt, non recte administratae, ac cum multorum insidiis obnoxiae existant, nondum ex voto partae saepius dilabuntur. an pulchritudo corporis, quae ex quadam coloris suavitate, atque apta figura membrorum consistit? verum illa aut tempore extinguitur, aut morbo deflorescit. humanae gloriae ostentatio? quid vero illa abiectius, o coniuX charissima, praesertim si cum aeterna illa, quam nec oculus vidit, nec auris audivit, comparetur? quae enim eiusmodi est, ut cum eam mane adeptus sis, nescias an usque ad vesperam sit permansura, quid est cur iu bonis numeretur? haec cum ita sint, si videtur, tantisper naturae obsecuti legibus, nobis ipsi super-

τουργήσαντες νόμοις, ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἄνω γενώμεθα, πᾶν ὃ μὴ παραμένει τῷ μέλλοντι προσφυῶς ἀποτιναζόμενοι.

Τοιαῦτα μὲν ὁ νέος τῷ σώματι καὶ παλαιὸς τῷ φρονήματι, καὶ πολὺ τούτων ἔλεγε πλείονα· ἡ δὲ τοῦ Χριστοῦ ἀμίαντος καὶ ἀκεραία περιστερά, ἡ τρυγῶν ἡ φιλέτημος μᾶλλον καὶ φίλωνος, ἡ φιλόγαμος, ἡ τὸ τοῦ μάρτυρος Μαρδαρίου γύναιον πολλῶ τῷ μέσσω τὸ εἰς Χριστὸν φίλτρον παραδραμοῦσα, ὅσον τὰ χρηστὰ συμβουλευέσασα, κοινωνὸς τούτων ὑπῆρξεν ἐν ἅπασι, τοιούτοις ἀμείβεται λόγοις τὸν σύνευνον· καὶ πόσω μᾶλλον δικαιοῦτερον, ὃ φίλιτε, δι' ὅλου τὸ τῆς παρθενίας τηρῆσαι καλόν, ἢ τῷ πλείστῳ μέρει κατερρηπῶσαι! τίς δὲ τούτων ἐγγυητής, ὅτι τῷ βίῳ λειτουργοῦσι καὶ πρὸς παιδοποιίαν ὑπαγομένοις τὸ ἄδηλον ἐκδέξεται τούτων, ἀλλὰ μὴ τῶν χρηστῶν ἐλπίδων προαναρπάσαν ματαίως ταύτης ἐναποδείξει; πόσω δὲ εὐκλεέστερον τὸν ἐλαφρὸν τοῦ Χριστοῦ ζυγὸν ἐκ νεότητος ἄρανας, τοῦ ἐπομένου τούτῳ καταξιωθῆναι μακαρισμοῦ, ἢ πρὸς βραχὺ δῆθεν τοῖς ματαίοις ἐνυσοχληθέντας, πῆξιν ἐν τούτοις τοῦ λογιζομένου λαβόντας, τοῖς χειρίστοις ἐναπομεῖναι! ἔκκληξις εἶχε τῶν λεγομένων τὸν νεανίαν· τὰ γὰρ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν παραδόξως ἀκίχοεν· καὶ πρῶτα μὲν σὺν δάκρυσι προηγῆς τῇ γῆ προσκυλισθεὶς, τὴν ὑπὲρ τούτων εὐχαριστίαν ἀντιτίθει τῷ κίσαντι· ἔπειτα τῷ γυναίῳ

11. κατερρηπῶσαι Par.

14. ταύτη margo Par. malim ταύτας.

21. προσκαλιθεὶς Par.

22. κτήσαντι Par.

nisque studeamus, iis omnibus opportune relictis, quae futuro aevo minime perseverant.

Haec atque alia multa ille corpore iuvenis, sed prudentia senex loquebatur; cum pura, atque integra Christi columba, et turtur solitudinis, et castitatis cupidior quam nuptiarum, atque Mardarii martyris uxoris accensum in Christum amorem longe superans, quo meliora consulens in omnibus illis viro socia extitit, verbis eiuscemodi marito respondit. multo aequius fuerit, sponse charissime, virginittis pulchritudinem semper integram servare, quam maxima ex parte eam inquinare: quis autem fore spoudeat, ut qui huic saeculo serviunt, dantque libris operam, voti compotes quandoque fiant, non maturiore praerepti fato inani spe emigrent? quanto clarius, ut leve Christi iugum ab adolescentia tollentes, beatitudine, quae inde sequitur, nos dignos praestemus, quam ut ad breve tempus caducis istis, ac inanibus operam ponentes, haerente illis animo, pessimis rebus iugiter insistamus? haec illa cum dixisset, obstupuit adolescens; quippe qui rem novam, omnique maiorem expectatione audisset. ac primum quidem humi prostratus, gratias egit creatori; deinde laetiori

προσβλέψας ἰλαρώτερον, καὶ συνθήκας πρὸς ταύτην ποιησά-
μενος ὡς κοινωνὸν ἐν πᾶσι καλοῖς ἔξει, καὶ εἰς αἰῶνα τὸν
μέλλοντα σὺν αὐτῷ τῆς καλῆς ἐργασίας ἀπόρχεται καὶ παρ-
αυτικά μονάζοντες ἦσαν ἐν κοσμικῷ πολιτεύματι τὸν ἐκείνων
βίον διακριβοῦντες, ξυνωρὶς παναγία, τὰς νοητὰς ἀνατέμνον- 5
τες ἀύλακας καὶ ταῖς οὐρανίαις σηκοῖς τὸν νοητὸν σίτον ἐνα-
ποτιθέμενοι. ἕτερον Χριστὸν εὐδία τοῦτον γενόμενοι· καὶ
τῆς ἐκείνου τῶν μύρων ὁσμῆς ἀντιλαμβανόμενοι, τὴν ἐκείνου
κατεπλούτουν ἐπιδημίαν.

Τῆς συνήθους γοῦν παρ' αὐτοῖς νυκτερινῆς ἐκτελουμένης 10
συνάξεως, εὐδίας ὁ οἶκος πᾶς ἀναμίμπλαται, πᾶσαν συνήθη
μακροῦ τῷ μέσῳ παρατρεχούσης, καὶ τὴν τοῦ δεσπότητος πα-
ρουσίαν παραδηλούσης, ὅς τὴν πρόθεσιν τῶν θαυμασιῶν ἀπο-
δέξάμενος, τῇ οἰκείᾳ κατηγγλάισεν ἐπιδημίᾳ. ὑφαπλώσαντας
οὖν ἑαυτοὺς τῷ ἐδάφει, τὰς τοῦ ἐλέους ἐπιβλῦσαι τούτοις 15
ἤτουν πηγὰς. καὶ δὴ τῆς θείας ἐμφανείας παρωχηκνίας, τὸν
πλοῦτον κενοῦντες, τῶν δεομένων ἐνεχείρουν χερσί, καὶ πρὸς
τὴν ἀναχώρησιν ἐνσκευάζεσθαι. ἀντεστρατήγει δὲ τούτοις
φθόνος τοῦ κοινοῦ πολεμίου πᾶσι βασκαίνων καλοῖς, καὶ κη-
δευτῆς ὁ τούτου ἐπ' αὐτοῖς μόνοις τὰς ἐλπίδας τοῦ βίου σα- 20
λεύων, ἐπὶ τοσοῦτον χαλεπήνας τῷ πράγματι, ὡς καὶ βασι-

2. ξξη Par.
mg. Par.

7. fort. γενομένου.

17. forte τοῦ πρὸς τὴν

vultu coniugem intuitus, ac pollicitus, se illam honestis omnibus in
studiis, adeoque in futuro saeculo sociam habiturum, una praeclarum
opus auspicator. statimque monasticum institutum in saeculari vita
consectantes, omni virtutum genere vitam excolunt; sanctum nempe
par effecti, qui spiritales sulcos scinderent, inque caelestibus horreis
spiritalitatem itidem triticum reconderent. Christi bonus odor effecti
ipsum oblectabant; bonumque eius unguentorum odorem percipientes,
illius praesentia fruebantur.

Cum igitur pro sponsorum more sic noctem transegissent, tota
domus boni odoris fragrantia repleta est, quae longo intervallo odo-
ris omnem consuetam suavitatem superans, domini praesentiam indi-
cabat. is nempe admirabilium coniugum propositum approbans, prae-
sentia eos sua honestavit. sese igitur humi prosternentes, ut sibi
misericordiae fontes manarent, obsecrabant. adeoque ubi res trans-
acta esset, praeterieratque divinae ille conspectus praesentiae, opes
affatim effundentes, pauperum manibus contradebant, quo se ad vitam
in solitudine degendam compararent. sed communis hostis invidia,
quam ipse ex rebus honestis praeclarisque contrahit, adversabatur. so-
cerque eius, qui omnem in ipsis solis rerum suarum spem positam

λέα πρὸς μέγαν ἔξερεθίσαι θυμόν. Λέων δὲ οὗτος ἦν, ὁ τοῦ
 Κοπρωνύμου υἱὸς καὶ διάδοχος, ὃς τὸν νέον ὑπεραλγῆσας καὶ
 τὸν οἰκεῖον φίλον τιμῶν, ὁμιμάτων δεῖξαι χηρεύοντα τὸν νεα-
 νίαν, εἰ μὴ τῆς ἐγχειρήσεως ἑκσταίῃ, σὺν ὄρκοις διηπειλεῖτο
 5 καὶ πρὸς τὴν Κυζικὸν ἔξαπέστειλεν, ἀξιόχρεων ἐγχειρήσας
 πραγμάτων διοίκησιν, ὡς ἂν τοῖς ματαίοις καὶ τῷ χρόνῳ πα-
 ραρρέουσιν ἀγεννῶς ἐνασχολούμενος, λήθη παραθοίῃ τῶν ἀεὶ
 ἐστώτων τὴν ἀγλαίαν. ὁ δὲ ὥσπερ ἔρματον τὴν ἔξοδον ἀσπα-
 σάμενος, ἐπιτυγχάνει κατὰ τὴν ἐπὶ Σιγριανὴν πάροδον γέροντι
 10 τὰ πάντα θαυμασίῳ, Γρηγορίῳ τούνομα, εἶπερ καὶ ὀνόματος
 ἡμῖν μέλει, ἄλλοις τε κατηγλαϊσμένῳ χαρίσμασι καὶ προφη-
 τείας χάριτι λαμπομένῳ· ὃς πολλοῖς ἰδρῶσι ἐλευθέραν τῶν
 παθῶν τὴν ἑαυτοῦ καρδίαν ἀπεργασάμενος, πρὸς τε θεοπτίαν
 ἐπιτήδειος καὶ πρὸς τοῦ μέλλοντος κατανόησιν ἐγεγόνει· καὶ
 15 τὰ τῆς προθέσεως ἀνατίθησι, καὶ τὴν φυγαδεῖαν ἐν βουλαῖς
 οὔσαν [ἴσον] ὑποκαθυποφαίνει. ὁ δὲ συνήθως τῷ παναγίῳ
 καταλαμφθεὶς πνεύματι, οὐδὲν δεῖ σοι, φησί, τῆς φυγαδεύσεως,
 ᾧ νεανία, μετ' ὀλίγον ἀκωλύτου τῆς ἀναχωρήσεως ἐσομένης.
 ὁ γὰρ σὸς κηδευτῆς ἅμα τῷ βασιλεύοντι τῆς παρούσης βιο-
 20 τῆς ἀπωσθέντες, πρὸς τὴν ἐκεῖσε μετακομισθῆσονται συνοι-
 κίαν. καὶ τῇ συνούσῃ ψιθύροις ἐπεφώνει τοῖς χεῖλεσι, ὡς

4. διηπειλήτο Par.
 ἄλλου Par.

16. ἴσον delendum videtur.

18. μετ'

habebat, consilium sic aegre tulit, ut ipsum quoque imperatorem in magnam indignationem impulerit. Leo hic fuit Copronymi filius, ac imperii heres. is adolescentis vicem dolens, propriumque amicum honorans, iureiurando comminatus est se adolescenti oculos effossurum, nisi a proposito desisteret. misit itaque Cyzicum, munusque praeclarum commisit, ut dum rebus vanis, ac quae tempore diffiuunt, ignaviter impenditur, earum quae semper permanent, oblivisceretur. at ille tanquam oblatum, quod urbe exeundum esset, amplexus, remque lubenter habens; dum apud Sigrianem transit, admirando seni Gregorio nomine, viro cum aliis donis, tum prophetiae gratia illustri, occurrit. multis enim is sudoribus animum a perturbationibus liberum, seque tum ad contemplationem rerum divinarum, tum ad eorum, quae ventura essent, cognitionem, aptum reddiderat. huic Theophanes animi sui propositum aperit, ac se fugam meditari subindicat. ille sancto spiritu, ut erat solitus, illustratus: nihil est, inquit, o iuvenis, quamobrem de fuga cogites: paulo post enim licebit tibi, nemine prohibente, ad solitudinem te conferre. tuus namque socer, necnon imperator vivis exempti ad aevi futuri contubernium commigrabunt. tum uxori, quae comes erat, labiis ad aures susurrat, fore,

ὁ καλὸς οὕτως νεανίας καὶ μαρτύρων κομισθήσεται στέφη καιρῷ τῷ προσήκοντι.

Ἦν δὲ τῷ τοῦ γέροντος ἐξυπηρειούμενος ὑποζυγίῳ, καὶ ταύτῃ μᾶλλον ἢ τῇ βασιλείῳ τῶν ἵππων ὑπηρεσία μεγαλαυχούμενος, ἐν ἧ καὶ διέπρεπε. τούτου τῇ διδασκαλίᾳ προσμεί- 5
 νας, καὶ πατέρων ἐτέρων ἐπισκέψει ἐμβραδύνας, ὠψίοθη τῆς οἴκαδε ὑποστροφῆς, καὶ τῷ τυχόντι χωρίῳ σὺν τοῖς συν-
 οῦσιν, ὡς εἶχε σκευῆς, ἐγκατέμεινε· κάσωνί τε πολλῶ καὶ δίσῃ σὺν τοῖς ἀμφ' αὐτὸν συνεχόμενος, οὐ δυσχεραίνων τῷ συμβεβηκότι, οὐκ ἀπουσία τοῦ ὕδατος πρὸς μεταμέλειαν ὑπο- 10
 φερόμενος, οὐ * προσίασε τοῦ δίψου τὸν οἰκεῖον δεσπότην ἐκμειλισσόμενος, ἀλλὰ τὰς συνήθεις ἀποδοὺς τούτῳ προσευ-
 χάς, ἐπὶ τοῦ προσόντος ἀνέκειτο τάπητος, ὑπὸ βραχὺν παρα-
 μυθήσασθαι τὸ δίψου ἐθέλων. ἀλλ' ὁ τῶν θαυμασίων θεὸς ἐντροφῶντα δι' αὐτὸν τοῖς πόνοις τὸν νεανίαν ὄρων, μεγαλο- 15
 τιμῷ τερατουργήματι· ὁ γὰρ ἀγνώμονι λαῶ ἔξ ἀκροτόμου βλύσας τὰ νάματα πῶς οὐκ ἔμελλεν εὐγνώμονι νεανία τὰ τῆς
 χρείας παρῆξομαι; πλησίον γοῦν οὐπερ ἐπέκειτο τάπητος, πη-
 γή τις θείῳ προστάγματι παραδόξως ἀνέβλυσε, καὶ θίξει τῷ
 θεράποντι τὴν αἴσθησιν ἐμποιήσασα, πρὸς ἐπίγνωσιν αὐτῆς 20
 διήγειρεν· καὶ τοὺς συνόντας προσκαλεσάμενος τὸ θεοδώρη-

3. ἔξεπηρετ. Par. 11. προσίασε] παρουσία τε mg. Par. fort.
 πιάσει. 17. ἔμελεν Par.

ut praeclarus iuvenis martyrum quoque lauream opportuno tempore reportaret.

Senioris inserviebat iumento, eoque magis, quam regio equorum ministerio gloriabatur, quo ipso ornatus erat. senis igitur doctrinae assiduus, ac dum visendis aliis patribus tempus terit, demum reditum hora tardior prohibuit; unaque cum sociis loco primum obvium cum supellectile consedit. cumque interim ingenti aestu sitique ipse pariter ac comites excruciantur, haud tamen quod acciderat indigne ferens, vel aquae penuria eo adductus, ut se itineris poeniteret, aut ut saltem sitim depulsurus dominum suum votis fatigaret; sed ubi solitas preces reddidisset, super tapete illic expanso recumbebat, somno paulisper sitim leniturus. at rerum mirabilium effector deus, iuvenem intuens propter se libenti animo labores ferentem, magno illum miraculo decoravit. qui enim ingrato populo ex durissima petra latices effudit, cur probo iuveni necessaria non subministraret? probe igitur ubi is strato tapete iacebat, divino iussu fons quidam admiranda scaturigine profluxit: tactuque suo servum dei excitans, sese illi patefecit: qui sociis convocatis, sitis remedium a deo datum ostendit. cavis igitur manibus aquam haurientes, suaves illos divi-

τον ἐπεδείκνυε τοῦ δόψους ἴαμα· καὶ κοίλαις χερσὶν ἀρυσά-
 μενος τοῦ προσηγοῦς ἐκείνου, καὶ θεοσδότον καταπήλανον νά-
 ματος, τὴν προσήκουσαν εὐχαριστίαν τῷ δοτῆρι πάντων κα-
 λῶν, ὡς τὸ εἰκός, ἀναπέμποντες. τοῦ μὴ τινα δὲ δόκησιν
 5 ἐμποιῆσαι, ὡς ἀφανεῖ καλυπτομένη τύχη πρὸς τουμφανὲς ἦκει
 ἀθρόον ἀναφανεῖσα, διὰ νυκτὸς ἀπόχετο, ὡς μηδὲ ἴχνος ἐς
 τὸ προῶν ταύτης ἐμφανισθῆναι. τοῦτο τῆς τοῦ θεοῦ θερά-
 ποντος παιδόθεν πρὸς θεὸν ἀγάπης πρὸς ὑπόδειγμα, τοσοῦτον
 τὴν τοῦ θεόπου Μωϋσέως παραιρέχον θαυματουργίαν, ὅσον
 10 ὁ μὲν αἰτήσας, ὁ δὲ μὴ τοῦτο πράξας ἔλαβε· καὶ ὁ μὲν
 ἀνάγκη τῶν γογγυσμῶν τῶν οἰκείων ἐξεβιάζετο δοῦναι δεσπό-
 την· ὁ δὲ καρτερία καὶ τῆ τῶν συνόντων εὐχαριστία τὸν
 ἴδιον ἐφείλκετο δοῦναι δεσπότην· καὶ οἱ μὲν τὸ δωρηθῆν, ἵνα
 μὴ λέγω Μωϋσέα, κατερρύνωσαν ἀμφιβολία· οἱ δὲ τὸ δο-
 15 θῆν τῆ τοῦ καλοῦ προκοπῆ κατεκόσμησαν.

Οὕτω γὰρ τριῶν παριππευσάντων ἐτῶν, κηδευτῆς ὁ τοῦ-
 του ἅμα τῷ βασιλεύοντι τῆς παρουσίας ἐκτιμηθέντες εὐκλείας,
 πρὸς τὴν ὀφειλομένην παρεπέμφθησαν ἐνοικεῖαν. Εἰρήνη δὲ
 τὸ κραταιόφρον ἐκεῖνο καὶ θεοφόρητον γύναιον τῆς βασιλείας
 20 σὺν νύμφῃ τοῦς οἶακας ἐγχειρίζεται· εἶπερ χρὴ γύναιον καλεῖν
 τὴν κατ' ἐχθρῶν καὶ παθῶν ἀρρενωπῆ καθωπλισμένην φρο-

2. κατεπήλανον Par. 5. ἀφανείας Par. 8. fort. προσυπό-
 δειγμα. 9. παραιρέχων Par. 11. γογγυστῶν Par. 13.
 ἀφείλκετο Par. 14. τὸ] τῷ Par.

noque munere concessos latices, debitas bonorum omnium largitori deo gratiarum actiones reddentes, pro eo ac officii ratio petebat, perceperunt. at ne quis posset suspicari, fontem illum cum occulte lateret, repente in apertum productum erupisse, nocte sic evanuit, ut ne vestigium quidem eius ullum mane relinqueretur. hoc amoris, quo sanctus hic iam inde a puero deum prosequabatur, signum fuit: tanto maius illo, quod Moyses dei inspector edidit, quod ipse precibus rem impetravit; hic autem ne id postulans quidem. praeterea ille murmurantium suorum necessitate adductus, dominum ad largiendum impulit: hic autem patientia, et gratiarum actione utens cum sociis suis, proprium dominum movit? ad haec Iudaei (ne dicam Mosem) incredulitate munus inquinarent; hi autem concessum donum honestatis accessione honestarunt.

Nondum anni tres praeterierant, cum socer eius, et imperator a mundi gloria excisi, ad domicilium quod eos deceret, translati sunt. Irene autem mulier illa fortis animi, ac divino sensu praedita, cum filio imperii gubernacula suscepit (si tamen mulier dicenda est, quae adversum hostes, ac perturbationes virilem animum gessit.) tumque

νήματι· καὶ σπένδεται φύσις βροτῶν ἀλλήλοις τε καὶ Θεῷ, πολυχρόνιον κεκτημένη τὸν πόλεμον· καὶ εἰς ἅπαν ἐκκαθαρισθείσης *, πάντα πρὸς τὸ φαιδρὸν μετεβάλλετο. τότε καὶ ἥλιος ὁ πάντ' ἐφορῶν ἡμέραν ἐπῆθεν ὀλοσχερῶς ἐλευθέριον, καὶ τὸ στυγνὸν τῆς κατηφείας ὁ πολλοῖς περιεβέβλητο χρόνοις ἀποδυσάμενος σταθερώτερον ἐξέλαμπε. τότε τοίνυν τῶν οἰκείων βουλευμάτων ἡ Θεοκόσμητος καὶ φίλαγνος ξυνωρίς ἐν ἐξουσίᾳ γενομένη, τὸν προσόντα ποικίλον πλοῦτον τῆς οἰκίας ἐκφοροῦντες, πᾶσι τῆς ἐν χρεῖᾳ καθεστηκόσι διένεμον· καὶ μία φιλοθέων οἰκία πολλοῖς ὑπηρετησαμένη τὰ πρόσφορα, καὶ τῶν τῷ Θεῷ προσανεχόντων τὰ φαῦλα διαφερόντως θεραπεύσασα, τὸν τὰ ἐκείνων ἰδιοποιούμενον μεγάλως κατέτερπε.

Ταῦτα οὖν καὶ τὰ ἄλλα ὅσα προσῆκε διαπραξάμενοι, ἡ μὲν τῷ κατὰ Πριγκίπου σεμνεῖῳ αὐτοῖς κτήμασι ἐγκατοικίζε-
ται, ὁ δὲ πρὸς τὸν μέγαν ἐπανατρέχει Στρατήγιον, ἐν τῇ
κατὰ τὴν Συγριανὴν Πολυχρονίῳ τυγχάνοντα, ὁ πάλαι τούτῳ
παρ' αὐτοῦ δεδωρόητο ῥεαστώνης χάριν καὶ ἀναπαύσεως, κα-
κεῖσε ταῖς ἐκείνου χερσὶν ἀποκείρεται· μᾶλλον μὲν οὖν ἱε-
ρουργεῖται πολλῶ τῆς τοῦ μεγάλου Ἰσαὰκ θυσίας ἱερουργίαν
ἱερωτέραν, ὅσον τοῦ ἀκουσίου σεμνότερον τὸ ἐκούσιον, καὶ
τοῦ μὴ τετελεσμένου τὸ πέρας λαβόν· κακείνῳ τὴν μονὴν

3. ἄγλος vel simile quid excidisse videtur.

θεν Par. et in margine: forte ἐποίησεν.

4. ἐπῆθεν] ἐπί-

θεν Par.

humanum genus, quod diuturno bello laboraverat, cum secum ipsum, tum cum deo conciliatur: prorsusque depulsis tenebris, laetiores omnia faciem induebant. tunc quoque sol, qui cuncta lustrat, diem ex omni parte librum extulit, et moerorem atque tristitiam, quae diu ipsum occupaverat, exuens, nitidius eluxit. tunc igitur a deo ornatum, ac castitatis amans par illud, eius quod animo constitutum erat, nactum potestatem, uberes domo divitias proferentes, in omnes large egenos erogabant. adeoque una dei amantium domus, multis, quae victui erant necessaria subministrans, et eorum qui se deo dediderant, pauperiem vitaeque incommoda eximie sublevans, deum ipsum, qui haec sua fecerat, vehementer oblectabat.

Cum igitur haec et alia multa perfecissent, illa quidem in monasterio quod in insula Principe situm est, collatis eo facultatibus suis consedit: hic autem ad magnum Strategium revertitur apud Sigrigianam degentem in monasterio, cui nomen Polychronius; quod is ab ipso otii quietisque gratia donatum acceperat: illicque manibus illius detondetur; imo vero immolatur, hostia quam magnus Isaac longe sacratiore, quo praestantius sanctiusque quod ultro fit, quam quod praeter voluntatem, atque id, quod peractum est, eo cui finis

αὐτοῖς κτήμασιν ἀναθεῖς (πολλὰ γὰρ ἦν, ἃ ταύτῃ συγκαθιέ-
 ρωσεν) βουλήσει τούτου καὶ γνώμη πρὸς τὴν νῆσον διαπεραι-
 οὔται ἦν Καλώνυμον κικλήσκουσιν, καὶ τὸ προσὸν ἐν ταύτῃ
 πατρόθεν κτημάτιον μοναστήριον ἐκ τῶν ὑπολειφθέντων δει-
 5 μύμενος, ἐκ τῆς Θεοδώρου μονῆς ἀθροίσας μονάζοντας, ὃν
 Μονοχεράριον οἱ εἰδότες ἐπονομάζουσι. ὅσης δὲ ἀρετῆς ὑπῆρ-
 χεν οὗτος ἀνάπλεως, καὶ ἡ δημόδης σαφῶς παρίστησι παροι-
 μία. τούτοις τὴν τῆς μονῆς δεσποτείαν δωρησάμενος, καὶ
 τὸν πάντων δοκιμώτατον ἀναδείξας ἡγούμενον, ἀρχέτυπον ὑπα-
 10 κοῆς τοῖς λοιποῖς ἐγνωρίζετο, ταπεινώσει μὲν τοσαύτῃ κοσμού-
 μενος, ὡς μηδενὶ τῶν ἄλλων οἰκτρότησιν παραβάλλεσθαι·
 ἀσκήσει δὲ καὶ χαμεννία τηλικαύτῃ περιλαμβόμενος, ὡς πα-
 ρατρέχειν πολλῷ τῷ μέσῳ τοὺς ἄπαντας. τῇ δὲ τῶν θείων
 βίβλων γραφῇ σχολάζων * ἀνημέριον, ἦν οὐκ ἐκ παιδείας ἀν-
 15 θρωπίνης, ἀλλὰ πόνῳ διηνεκεῖ καὶ θείᾳ κτησάμενος χάριτι
 ἀκριβῶς μετήρχετο. παννύχιον τῇ καθαρᾷ προσευχῇ πρὸς
 Χριστὸν ἐκδημῶν τὸν ποθοῦμενον, τὴν εὐμένειαν ἐφείλκειο
 τούτου· καὶ θυμὸν δὲ κατὰ δαιμόνων στρατολογήσας καὶ
 παθῶν, παρὰ τοῖς πᾶσιν ἄπερ τις Μωσῆς ἕτερος καθωρᾶτο.
 20 ἐπιθυμίαν δὲ τῶν γῆινων ἀποστήσας εἰς ἄπαν, μόνοις τοῖς
 θείοις προσέμενεν, ἀνδρεία δὲ καὶ καρτερία καὶ τῇ τῶν δει-

2. διαπαιρεοῦται Par.

4. δημύμενος Par.

6. οἰδότες Par.

7. δημόδης Par.

14. καθ' ἡμέραν mg. Par. fort. ἐνημέρευε.

18. fort. ὡσπερ vel καθάπερ.

19. ἕτερος] ἥπιος mg. Par. male.

reique absolutio defuit. illi itaque monasterio cum praedio totaque
 possessione, quae amplissima erat, donario oblato, eius voluntate ac
 consilio ad insulam, quam Calonymum vocant, se contulit; ac prae-
 diolo, quod in ea paternum habebat ex reliquis facultatibus, in mo-
 nasterium extracto, monachos ex Theodori, quem Monacherarium vo-
 citant, accivit monasterio. quantae autem is virtutis esset, vel vulgi
 proverbium facile indicat. in horum iura monasterio concesso, omni-
 umque probatissimo praefecto illius constituto, obedientiae exemplar
 se ipsum exhibuit. tanta praestabat humilitate, ut supra omnes mi-
 serabilem sese deploraret. sic autem austerioris vitae exercitiis, le-
 ctique duritiae clarebat, ut longo omnes post se relinqueret intervallo.
 divinorum librorum scriptioni assidue incumberebat, quorum scientiam
 non humana disciplina, sed labore continuo, et divina gratia plene
 callebat. noctem precando consumens, puraque oratione in Christum,
 cuius tenebatur desiderio, excedens, illius sibi benevolentiam concili-
 abat. cumque adversus daemones, animique aegritudines instructa
 ira pugnaret, cunctis lenis tanquam Moses alter apparebat. rerum
 terrenarum cupiditatem sic abiecerat, ut divinis tantum vacaret. quanta

νων ὑπεροψία ὄση κατηγλαΐζετο, οἱ τελευταῖοι τούτου μάλιστα παρέδειξαν χρόνοι.

Οὕτω δὴ τούτου ταῖς ἀρεταῖς ἀπακμάζοντος, τὴν ἐπίκηνρον βιώτην ὁ τῆς μονῆς προσιάτης ἀφείς, πρὸς τὴν ἀγῆρων μεταβιβάζεται λῆξιν. πάντων δὲ συνδρομὴ ἐπ' αὐτὸν καὶ ἱκεσία, σὺν δάκρυσι προστῆναι τοῦτον ἱκετευόντων καὶ τῆς σωτηρίας ἠγήσασθαι, ὧν καὶ τὴν ἐσχάτην τάξιν πληρῶν ἀρεταῖς ἐφωταγῶγει τούτους καὶ πράξει. ἀλλ' οὐκ ἔπειθον γνώμην τοῖς ταπεινοῖς ἐμμένειν ἐμμελετήσασαν· καὶ ὅσον ἀρετὴ πρὸς ὕψος ἤγε μετέωρον, ἐπὶ τοσοῦτον τούτοις φιλονεικοῦσαν ἐγκαλλωπιζοσθαι. ἀμέλει πάντα παρὰ φαῦλον θέμενος, τὴν ῥάβδον ἐπὶ χειρᾶς λαβῶν, καὶ τῇ ἐλπίδι Χριστόν, ἧ̄ διὰ βίου * συνέρει παντός, ἀραρότως θωρακισάμενος, ἐπὶ τὸ τῆς Σιγριανῆς ὄρος ἀφικνεῖται· καὶ παρὰ τινος Γεωργοῦ χωρίον ὠνησάμενος ὅπερ ἀνέκαθεν Ἄγρος ὠνομάζετο· ἦν δὲ παρὰ Θεοφιλῶν κεκομισμένος δάνειον, οὐ γὰρ * ψυχῆς ἐκέκτητό τι καὶ τοῦ περικειμένου ῥακίου τῷ σώματι, μίσας τὰς αἰσθήσεις, καὶ σαρκὸς ἔξω καὶ κόσμου γενόμενος, ἐν αὐτῷ τὴν παροικίαν ἐποίειτο τοῦ βίου· τῇ μὲν Θεοσδότῳ τῶν χειρῶν ἐργασία ἐπὶ τοσοῦτον προσκείμενος, ὡς οὐπω παριππεύσαντος χωρίου ἀποδοῦναι μὲν τοῖς δεδανεικόσι τὸ ὄφλημα, ἑαυτῷ δὲ

4. βιώτην. ἀγῆρω Par. 13. fort. συνήργει vel συνήρειδε.
16. κεκομισμένον Par. ante ψυχῆς πλὴν vel χωρὶς excidisse videtur.

porro fortitudine eniteret, laborumque ac aerumnarum sustinentia atque contemptu, extrema ipsius tempora potissimum indicarunt.

Sic igitur illo virtutibus florente, monasterii praefectus ab hac mortali vita discessit ad immortalem. tum ad eum universorum concursu facto, cum lacrymis supplices rogant ipsis praeesse velit, ac salutis duces agere, qui vel extremum apud eos locum tenens, virtutibus vitaeque agenda illis praeluceret. nihil tamen eius animum movere potuerunt, cuius unum studium erat, ut in abiectis humilis permaneret: ac quanto sublimior virtute tollebatur, tanto his honestari amplius contendebat. denique spretis omnibus, assumptoque in manum baculo, ac spei vi, cui quoad vixit nixus fuerat, Christum pro thorace apte induens, ad Sigrianae montem venit: coemptoque ab agricola praediolo, cui olim iam agri nomen erat (nempe mutuo a viris religiosiis accepta pecunia, cum praeter animum, vilesque panos quibus tegebatur corpus nihil possideret) clausis sensibus, ac carne mundoque excedens, illic domicilium sibi statuit. manuum labore, ac divinitus concessa operis industria tantum profecit, ut nondum elapso anno cum mutuo sumptam pecuniam redderet, tum victui necessaria

τὰ τῆς χρείας ἐκ τῶν χειρῶν πορίζεσθαι. αὐτὸς δὲ ἑαυτοῦ
 κρείττων ἐκάστης γενόμενος, τῶν ὀπιθεν ἐπιλανθανόμενος, ἀπο-
 στολικῶς εἰπεῖν, ἐπηύξει τοῖς ἔμπροσθεν, οὐ τὴν ἐν τῷ καλῷ
 μονῆν προκοπὴν ἠγούμενος, ἀλλὰ τῷ μὴ προβαίνειν ἐν τούτῳ,
 5 ζημίαν οὐ τὴν τυχοῦσαν οἰόμενος. συνήργει δὲ τούτῳ χάρις
 ἐν πᾶσι καλοῖς, ἣ παιδόθεν ἀναπανσαμένη τοῦτῳ καὶ διηγε-
 κῶς ἐπιλάμπουσα.

Καὶ τίς ἂν τούτου τὰς πρὸς Θεὸν δι' εὐχῶν ἐκδημίας,
 αἱ τῶν ἐνύλων εἰς ἅπαν ἀποκαθάρασαι ὄργανον θείων ἐνε-
 0 ργειῶν εἰργάσαντο, κατ' ἀξίαν ἐκφράσαι δυνήσασαι; τίς δὲ τὸ
 τῆς σωφροσύνης κάλλος τῆς τοῦτῳ καρδίας ἐξείπειν ἰσχύ-
 σαιεν, ἢ τοῖς ἄσωμάτοις συνάπτουσα καὶ Θεοῦ δοχεῖον ἐργα-
 ζομένη καθαρώτατον, πρὸς τε θεοπτίαν ἀνῆγε καὶ τὸ μέλλον ὡς
 παρὸν ὄραν παρεσκεύασε; τίς δὲ λόγος τῆς ἐκείνου πρὸς Θεὸν
 5 καὶ τὸν πλησίον ἀγάπης τρανώσαι φιλονεικῆσαι τὸ ἀκόρεστον,
 καὶ πρὸς αὐτὸν αἰθέρα πτεροφνήσας ἐπαναβαίη; τῆς πίστεως
 τὸ στερορὸν καὶ διπλῆς ἀπάσης ἀμέτοχον, τῆς ἐλπίδος τὸ ἄο-
 ρηκτον, ἢ παιδόθεν θωρακισάμενος τὴν τε τῶν μελλόντων
 ἀπόλαυσιν ὡς παροῦσαν λογιζόμενος ἐκρατύνητο; ἀλλὰ γὰρ
 0 ἀρετὴ φωτοβόλοις πυρσεύουσα χάρισι πολλοὺς ἐκάλει πρὸς
 μίμησιν. ἀμέλει τὸ ἦπιον Χριστοῦ ζυγὸν ἵποδύντες, παιδο-
 τρίβην τοῦ ζῆν πρὸς ἀρετὴν ὑπαλείφοντα κατεπλούτουν. τῆς

3. ἐπεξετείνετο expectes secundum Phil. 3. v. 15.

10. ἠργά-

σαντο Par.

compararet. in dies autem se ipso melior evadens, et quae retro sunt
 (ut apostoli verbis utar) obliviscens, ad anteriora contendebat. ne-
 que enim profectus loco ducebat, ut in bono quod adeptus erat, con-
 sisteret: imo non mediocre damnum existimabat, nisi semper in eo
 proveheret. comes autem et adiutrix omnibus in bonis illi erat gra-
 tia dei, quae a puero in illo conquireverat, ac iugiter lucebat.

Quis eius, precum vi in deum excessus, qui a terrenis prorsus
 emundatum divinarum operationum organum efficiebant, pro dignitate
 explicare queat? quis castimoniae decus cordis illius enarrare possit,
 quae beatis eum spiritibus coniungebat, deque purissimum vasculum
 praestabat, tumque in dei conspectum attollebat, et ut futura tan-
 quam praesentia essent aspectaret, efficiebat? quanam oratio asse-
 qui valeat insatiabilem illius erga deum atque proximum charitatem,
 licet vi sua aethera conscendat? quae fidei firmitatem, ab omni du-
 plicitate alienam? quae spei constantiam, qua ille iam inde a puero
 instructus, ac se futuris tanquam praesentia forent potiri existimans,
 confirmabatur? caeterum, viri tanta virtus lucidis irradians facibus,
 ad imitandum plures invitabat. denique qui suave Christi iugum

γὰρ τοῦ πλησίον ἀγάπης ἀκριβέσι θεσμοῖς τειχιζόμενος, ἐνίκα δι' αὐτῆς τὸ ταπεινὸν τοῦ φρονήματος, καὶ προστάτης τούτων ἐδείκνυτο, ὧν πολὺ πλεόν [τὸ ταπεινὸν τοῦ φρονήματος] * ἀμέλειαν τοῖς πρὸς ἀρετὴν χειραγωγουμένοις ἀπέτικτεν, ἀλλ' ἀναλογοῦσαν τῇ πρὸς αὐτοὺς στοργῇ τὴν ὑπακοὴν παρείχοντο, 5 τὴν ἀρετὴν αἰδούμενοι.

Ὡς γε καὶ θεία λαμπόμενος χάριτι, καὶ συνιδεῖν ῥᾶστα τὸ δέον οἷός τε ὧν, τοῖς κατὰ Βιθυνίαν ἐνδημῶν μοναστηρίοις καὶ ἑτέροις ἀλλαχόθεν προσομιλῶν, τοῖς ἐκείνων τῆς ἀρετῆς λειμῶσι, τὰς ὕψεις ἐπαφείς, συνελέγειο ὡς ῥόδα τὰ τοῦτων 10 ἀγωνίσματα, καὶ τοῖς οἰκείοις προσεκόμιζεν, ἀγάπης ἀρίστης καὶ ὑποποιοῦ ταπεινώσεως ἐν ἑαυτῷ περιφέρων τὰ ὑποδείγματα. ἐγκρατεία δὲ διηνεκεῖ στομούμενος, ἠνίκα φίλων ἐκάλει παρουσία πρὸς μετᾶληψιν, τὸ τῆς ἐγκρατείας καλὸν ἐν δευτέρῳ τιθέμενος, τὴν κυρίαν προὔτιμα τῶν ἀρετῶν. χορ- 15 τάζεσθαι τε καὶ ὑστερεῖσθαι κατὰ τὸν μέγαν Παῦλον εὖ εἰδώς, καὶ τῆς κενῆς δόξης δραπετεῦν τὴν ἐπικράτειαν. μικροῦ με τῶν ἐκείνου καλῶν διέδρα τὸ μέγιστον. τῆς γὰρ κατὰ Νικαίαν συνόδου συστάσης τὸ δεύτερον, σὺν τοῖς ἄλλοις πατράσιν ἐπὶ αὐτὴν ἐκέκλητο. πάντων δ' ἐφ' ἵππων ἐξόχων 20

3. verba τὸ ταπεινὸν τοῦ φρονήματος ex proxime superioribus repetita haud dubie delenda sunt: reliqua aperte corrupta doctioribus trado sananda. 16. ὑστερεῖσθαι Par. cfr. Phil. 4. v. 12. οἰειδῶς Par.

subierant, vitae eum institutorem, qui ad virtutem animaret, ingenti compendio habebant. accuratis enim in proximum charitatis scitis munitus, sic humilem de se sensum vincebat, eorumque praefectum agebat; quorum animis initiante iilo ad virtutem, impensior illa submissio contemptum velut progignebat: tametsi illi eius virtutem reveriti, pro benevolentia qua eos prosequeretur, amorisque modo, obedientiam parem rependebant.

Velut autem divina illustratus gratia, eoque ingenio praeditus, ut quae recta ac consentanea essent facile dispiceret, quae in Bithynia, ac locis aliis monasteria sita sunt invisens, inque eis monasticem profitentibus familiaris colloquens, coniectis in illorum virtutum prae luminibus, rosarum instar quibus prae lucebant decerpebat certamina, domumque ad suos reportabat, perfectam charitatis, et sublimis humilitatis in se circumferens documenta. iugi autem abstinentia duratus, cum amicorum invisentium praesentia ad cibum percipiendum vocaret, illius honestatem in secundis habens, virtutum dominam illi praelatam volebat: qui magni Pauli more sciret satiari, et penuriam pati, inanisque gloriae dominatum fugeret. pulcherrimum illius factum me pene praeteriit. cum enim Nicaeae synodus secundo coacta es-

ἄθροίζομένων, καὶ λαμπραῖς γαννυμένων ἐσθήταις, αὐτὸς τῷ
 συνήθει τριχίνῳ κοσμούμενος, ὑπόζυγιώ τε ἐπιβάς καὶ θηλείᾳ
 τὴν ὁδοιπορείαν ἀσμένως ἐποιεῖτο. ὡς δ' εἶδον ἅπαντες τὸν
 τηλικούτῳ πλούτῳ κομῶντα τὸ πρότερον τούτοις νῦν καλλω-
 5 πιζόμενον, ἐξ αὐτοῦ μᾶλλον ἢ τῶν ἄλλων δρεψάμενοι τὴν
 ὠφέλειαν, εὐθυμίας ἀπάσης ἀνεπίμπαντο. ὁ δ' ἐκθύμως
 συνασπίσας τῇ ἀληθείᾳ καὶ τὴν πλάνην καταστρεψάμενος, τῇ
 γενικωτάτῃ τῶν ἀρετῶν καλλυνόμενος, ἐπανήει.

Τούτου τοῖς καλοῖς οἱ τῆς κακίας γεννήτορες βασκήναν-
 0 τες δαίμονες, μικρὸν τῆς νυκτὸς ἀφρυπνοῦντι ἀνέδην ἐπικωμά-
 ζουσι, καὶ τῆς ὅλης χειρὸς τὸν ἀντίχειρα συὸς δίκην ἀγρίου
 τοῖς ὁδοῦσι λαβόμενοι, δριμεῖαν τὴν ἀλγηδόνα καὶ ἔκτοπον
 ἐνεποίησαν, τοὺς τῶν ὀδόντων τύπους ἐπαφέντες τῷ μέρει του
 σώματος. ὁ δὲ τῷ πρὸς Θεὸν ἔρωτι καθηλούμενος, καὶ τῆς
 5 ἐκείνων μοχθηρᾶς ἐπινοίας ὑπάρχων ὑπέρτερος, οὐδ' οὕτως
 ἐντροφαῖν τῷ γεγονότι τοὺς βασκάνους ἐνέδωκε δαίμονας·
 ἀπομυρσίματι δὲ ζύλων τιμίον, ὡς εἶχε σπουδῆς, ἐπιχρίσας,
 χεῖρα τὴν πύσχουσαν, ἐλευθέραν παντὸς θᾶπτον ἢ λόγος ἐνα-
 πέδειξε μῶλωπος. ὦ τοῦ θαύματος· χάρις γὰρ Θεία διηγε-
 κῶς τοῖς ἐκείνον πόνοις ἐπαναπαυομένη, καὶ τρόποις ταπει-
 νοῦ τοῦ φρονήματος, ἀποστολικῶν χαρίτων τῇ δωρεᾷ κατε-

1. ἐσθῆσιν mg. Par. sed scriptor barbaram formam praetulisse
 videtur. 3. ἴδον Par. 8. γεννηκοτάτῃ Par. ἐπανήει
 Par. 9. τῆς] τοῖς Par. h. l. et mox. 13. ἀνεποίησαν Par.

set, ad eam ipse quoque cum aliis patribus vocatus est. cumque
 omnes equis praestantibus, et splendidis vestimentis ornati venirent,
 ipse solito cilicino sacco indutus, ac asinae insidens, laetus iter sus-
 cepit. sed cum omnes viderent eum, qui prius omnibus divitiarum
 copiis abundaverat, vili nunc habitu gloriantem, maiore ex illo, quam
 ex reliquis, percepta utilitate, ingenti laetitia repleti sunt. ipse vero
 strenue propugnata veritate, ac errore everso, fide, quae virtutum ge-
 neralissima est, inclytus rediit.

Verum cum malitiae auctores daemones praeclaris ipsius factis
 inviderent, ei nocte parumper dormienti impudenter illudere conati
 sunt. manus enim ipsius pollicem, tanquam sues agrestes, dentibus
 corripientes, acerbum dolorem inusserunt, in eaque corporis parte lu-
 xata, dentium vestigia reliquerunt. at ille dei amore confixus, et ne-
 quitia daemonum animum gerens superiorem, ne sic quidem ea re
 gloriari invidos daemones permisit. sed quam propere licuit pretio-
 sorum lignorum ungento manum luxatam ungens, dicto citius omni
 plaga liberam reddidit. o rem miram! gratia enim divina illius sem-
 per laboribus summissique animi motibus praesens, apostolicorum

λάμπρυνε, καὶ ἔξαισίων θαυμασίων τερατοουργὸν ἐνειργάσατο. εἰ μὲν οὖν πάντα λέγειν ἐθέλωσω ὅσα θεία χάρις τούτῳ δέδωρητο τὴν ἐνοίκιαν ἀσπασμένη, τοὺς τε τῶν ἐγκωμίων ἐπιλυματοῦμαι νόμους, καὶ ὁ λόγος διαλυθεὶς ὡς ἐν μεγάλῳ πελάγει πλέων οἰχθήσεται. εἰ δὲ τὰ πλείω παρῆς ὀλίγων ἐπιμνησθήσομαι, καὶ ὁ λόγος ἔξει τὸ ἀσφαλὲς ὡσπερ ἐπὶ κρητῆδος ἐρηρεισμένος, καὶ τῶν ὀηθέντων ἀκριβεστάτην ἔξει καὶ τὰ ὑπολειφθέντα τὴν δήλωσιν.

Ἄγγριον δαίμονος ἐπιφορᾷ τίς τῶν ἐκεῖσε πολιορκούμενος, φρενῶν ἐρημος ἔξαιφνης καθίσταται. καὶ τὰς οἰκείας κατεσθίων σάρκας ὡς ἀλλοτρίας, βαρὺς ἐκάστη τῶν προσιόντων ἐδείκνυτο. δεσμῶ τοῦτον περιβαλόντες πλείονες καὶ πένδαις ἀσφαλισάμενοι φρουρᾷ παρενέβαλον, φύλακας ἐπιστήσαντες. ἀλλὰ μιᾶς ἐσπέρας πρὸς θεὸν ἰκεσία τοῦ παραλυποῦντος ἀποδείξασα ἐλεύθερον, τῶν πεδῶν ἐκπεσόντων ἀθρόον τοῦ σώματος, πρὸς τὸ κυριακὸν σωφρόνως ἐπανιόντα παρέδειξεν, τὸν πρὶν παραπλήγα καὶ πᾶσι δυσάντητον. χρεῖα τις ἐκάλει τὸν ὄσιον πορευθῆναι πρὸς τὸ πολίχμιον, καὶ δὴ πορευθέντος χειμῶν ἐπιπίπτει παράδοξος, κύμασί τε πολλοῖς ἐξογκώσας τὴν θάλατταν καὶ ἄγγριον ἀνεγείρας τὸν κλύδωνα, τὴν ἐπάνοδον ἀπετειχίζεν. ὁ δὲ τῇ συνήθει κρατυνόμενος πίστει, τῷ τὴν ἰδίαν ἐκκληροῦντι διακονίαν φησίν, ἄγγελιον τῇ συνδούλῃ χα-

7. ἐρηρεισμένος Par.

eum munerum gratia illustrabat, rerumque admirabilium effectorem praestabat. equidem si omnia, quae divina gratia in hoc sancto viro inhabitans elargita est, munera enumerare voluero, et laudandi leges transiliam, et oratio mea instar navigii in ingenti pelago magis dissolvetur. quod si pauca quaedam, pluribus omissis, commemorabo, et oratio tanquam littora legens in tuto versabitur, et ex iis quae dicta fuerint, reliqua facile conicietur.

Cum saevi daemonis impetu quidam illic sodalium opprimeretur, repente mentis vim amisit: carnesque proprias velut alienas lanians, cunctis adeuntibus molestus existebat. itaque vinculis et compedibus revinctus, custodiae plurium consilio adhibitis custodibus traditus fuerat. at vesperae unius fusa ad deum supplicatio, a vexante spiritu liberatam, vinculis repente dissilientibus, ad ecclesiam sana redeuntem mente ostendit, eum, qui prius mente captus, gravis omnibus erat ad occursum. usu venit, ut vir sanctus ad oppidum quoddam maritimum accerseretur: sed in medio cursu tempestas ingens oborta est, qua pelagus immane quantum intumuit; saevoque excitato fluctu insuperabile iter redeunti effecit. at vir sanctus solita fide fretus, proprium explenti ministerium ait: conseruo mari denuncia, ut frae-

λάσαι τὸν κλύδωνα καὶ τὰ νῶτα ἡμῖν ὑφαπλῶσαι γαλήνια,
 ἵνα τὴν οἴκαδε πορείαν ἡρέμα ποιήσωμαι· καὶ θᾶτιον ἢ
 λόγος ἐπακολουθεῖ τὸ ἔργον, τὸν Χριστὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν ὡς
 ἐν πᾶσι καὶ τούτῃ δεικνύων ἐπαληθεύοντα, μείζονα ποιῶσιν
 5 τοὺς οἰκειοὺς θεράποντας τοῦ ἰδίου δεσπότου διατεινόμενον.
 πᾶσι δὲ τοῖς ἄλλοις λαμπόμενος κατορθώμασι, τῆς τῶν πενή-
 των ἐπιμελείας πλείονα φροντίδα τῶν ἄλλων ἐτίθειτο· φιλα-
 δελφία δὲ πλείστη τῶν ἄλλων κοσμούμενος, τὸν ἐξ αὐτῆς φυό-
 μενον ἔλεον διαφερόντως ἡσπάζετο. καὶ δὴ τοῖς προσιοῦσι
 0 χεῖρα κισσῶν σωτήριον, μησὶ τέσσαρασι τὸν προσόντα τῇ μονῇ
 σῖτον, μηδὲ τοῖς οἴκοι δυνάμενον ἐπαρκεῖν ἀφειδῶς ἐξεφόρει.
 τοῦ δὲ τὴν διακονίαν διέποντος ἐπὶ τούτῳ δυσχεραίνοντος, καὶ
 μηδὲ τοῖς οἴκοι δυνάμενον διαρκεῖν τοῦτον ἐπομνυμένον,
 πρᾶξι φωνῇ τὸν σῖτον ἀριθμῆσαι διακελεύεται. ὁ δὲ τοῦτο
 5 διαπραξάμενος, εὔρεν ὡς πρὸ τῆς διαδόσεως, μηδενὸς μεδί-
 μνου τὸ συνόλον ἐπιλείψαντος. ἀλλὰ γὰρ ὅσον κίματα θα-
 λάττης ἐξαριθμεῖν, ἢ κοτύλη πέλαγος ἐκμετρεῖν, ἢ τὰς ἐκείνου
 τῶν θανυμάτων νηφάδας ἐγκωμίων λόγοις περιλαβεῖν. διόπερ
 ἄλλοις ἄλλας ἐκφράζειν ἀφείς, ἐπὶ τὰ κυριώτερα τοῦ λόγου
 10 μετελείσομαι.

Πᾶσι μὲν οὖν τὸ τῆς ἐκκλησίας λήϊον ἦνθει καλοῖς· δό-
 γμασι μὲν ὀρθοδόξοις ὡς μάλιστα καταρδόμενον, ἀναλόγοις δὲ

4. τοῦτο Par.

11. ἀφειδῶς Par.

14. πρᾶξι Par.

net tempestatem, et fluctus tranquillos reddat, quo iter nostrum pla-
 cide conficere valeamus. atque ita confestim effectum est, ut Christus
 ac deus noster hac item in re, quemadmodum in reliquis omnibus,
 vera dixisse demonstraretur, cum maiora servos suos, quam ipse face-
 ret, pollicitus est effecturos. caeterum cum omnibus virtutibus ex-
 celleret, curandis tamen et sublevandis pauperibus maiorem diligen-
 tiam adhibebat. cum enim amore fraterno maxime teneretur, miseri-
 cordiam ex eo proficiscentem in primis complectebatur. ac saepe sa-
 lutarem accedentibus manum porrigens, quarto mense quod monaste-
 rio suppetebat frumentum, modicum illud, ut vix familiae usibus suf-
 ficeret, large effundebat. cumque minister rem aegre ferret, atque
 illud ne familiae quidem satis esse iureiurando affirmaret, miti voce
 frumentum numerare iubet. quod ille cum fecisset, nullum acervo
 modium deesse comperit. verum facilius sit, undas maris enumerare,
 aut cava manu pelagus dimeteri, quam res ab illo gestas admirabiles
 oratione complecti. quamobrem aliis alia relinquentes commemo-
 randa, quae rei institutae magis conveniunt, ac praecipua sunt, pro-
 sequemur.

Ecclesiae ager bonis omnibus abundabat. nam et rectis institu-

τούτοις παινόμενον πράξεισι. καὶ βασιλεῖς μὲν Θεοφιλεῖς
τούτοις, ἢ τῷ προσόντι τῆς βασιλείας ὄγκῳ μεγαλαυχούμενοι
διεδείκνυντο· ἀρχιερεὺς δὲ ὁ μέγας τῆς ὑψηλῆς ἐπειλημμέ-
νος καθέδρας, τὰς τῆς ἀρετῆς λαμπηδόνας γῆν ἐπὶ πᾶσαν,
ὄσῃν ἥλιος ἐφορᾷ, διεπύρσευεν· οἱ δ' ὑπ' αὐτὸν τελοῦντες 5
ἀρχιερεῖς ἀμέμπτως τὴν οἰκείαν ἕκαστος ποιήμνην οἴονεῖ τινα
ὄλκαδα πρὸς γαληνίους λιμένας ἐπηδαλιούχει· οἱ δὲ τῶν σε-
μνείων προστάται, ὧν πρωτοστάτης ὑπῆρχε καὶ καθαρώτατος
ἥλιος ὁ Θαυμάσιος, τὴν ἐς οὐρανὸν φέρουσαν τοὺς ὑπ' αὐτοῖς
ἐκδιδάσκοντες τρίβον, γυμνὸν κτημάτων ἐδείκνυον τὸν πρότε- 10
ρον κακῶς δυναστεύσαντα. ἀλλ' οὐκ ἤνεγκεν ὄρεῖν ὄφις ὁ βρά-
σκανος τηλικούτοις ἐπανθεῖν τὴν ἐκκλησίαν καλοῖς, τὴν δὲ
τῶν πολλῶν ἁμαρτίαν συνεργὸν προσκητούμενος, σύγχωρήσει
θεῖα τὸ ταύτης κάλλος ἐπιλυμήνασθαι διανίστάται. ἄνδρα
γούν ἐπιζήτων τῆς ἰδίας σκαιότητος ἀπάσης χωρητικόν, ἐφεν- 15
ρίσκει πλέον ἢ ἐβούλετο· Λέοντα τὸν ἐξάγιστον, ὃς Ἀρμενί-
οις τε καὶ Ἀσσυρίοις ἐπαναφέρων τὸ γένος, τῶν μὲν ἐπλουῖται
τὸ ὑπουλον καὶ κακοηθές, τῶν δὲ τὸ θηριῶδες εἰς ἅπαν ἐμι-
μούμενος, μᾶλλον μὲν οὖν μακροῦ τῷ μέσσω τούτους ὑπερβαλ-
λόμενος, θηριωδεῖα μὲν ἐξενίκα τὸ ὑπουλον, ὑπουλότῃ δὲ τὸ 20
θηριῶδες παρέτρεχεν· ἔτοιμος μὲν ψεύσασθαι, δεινὸς δ' ἐπι-

2. post τούτοις fortasse excidit μᾶλλον. 3. Nemp Michael
Rancabus. Par. mg. 5. S. Nicephorus patriarcha: non Leo III.
Rom. pontif. ut inepte notatum apud Surium. Par. mg. 13.
προσητησάμενος Par. 20. θηριωδία Par. 21. ἐπιθῆναι Par.

tis sanaque doctrina instructus erat, et factis congruentibus affluebat. ac quidem religiosissimi imperatores, pietatis studio potius, quam imperii amplitudine gloriabantur. porro magnus pontifex sublimem cathedram consecutus, virtutis lumina per universum orbem terrarum accendebat. qui autem sub eo erant antistites, suos quique greges sine reprehensione tutos in portus perducebant. monasteriorum denique praesides, quibus tanquam sol nitidissimus admirandus hic vir praelucebat, viam in caelum ducentem docentes discipulos, nudum opibus eum, qui male prius dominatus esset, religiosa abdicatione monstrabant. sed invidus serpens ecclesiam tam multis bonis florentem videre non poterat, exque plebis peccatis occasionem arripiens, ita permittente deo, ecclesiae pulchritudinem pervertere aggressus est. verum cum propriae perversitatis ministrum idoneum quaereret, aptiorem invenit, quam optabat: Leonem, inquam, scelestissimum hominem, qui ab Armeniis et Assyriis genus ducens, alterius gentis dolos ac morositatem, alterius feritatem numeris omnibus absoluta imitatione expresserat: imo vero longo eos intervallo superans, feritate

Θεῖναι πίστιν τοῖς ἐφενουμένοις ἀρετὴν ἡγούμενος τὴν ἀπάτην, καὶ ταύτη κατὰ τῶν οἰκειοτάτων χρώμενος· ὃς τῆς μελιχίου καὶ πολλὰ τιμησάσης κατεξαναστὰς βασιλείας, ἔξωθεῖ μὲν τῆς ἐκκλησίας τὸν παγκόσμιον καὶ ἄδυτον ἥλιον, συνεξωθεῖ δὲ τοῦτω τῶν ἀρχιερέων μικροῦ δεῖν τοὺς ἅπαντας· καὶ τὴν ἀνεκαθεν ἔξ ἀποστόλων ταύτην παράδοσιν παρ' οὐδὲν ἡγησάμενος, ἔξορῦττει μὲν Χριστοῦ τῆς Θείας σαρκὸς τὸ ὁμοίωμα· συνεξορῦττει δὲ τῆς τούτου μητρὸς καὶ πάντων τῶν ἁγίων τὰ σεπτὰ εἰκονίσματα, καὶ τὴν ἐκκλησίαν ψηλαφητοῦ σκοτούς ἐμπύμπλησι, πολλῶ τοῦ παρ' Αἰγυπτίοις χαλεπωτέρου. ἐντεῦθεν τῇ ἑλληνικῇ βίᾳ τὴν προγονικὴν ἀναμίξας ἀπόνοιαν, ἐλάλει μὲν εἰς ὕψος ἀνομίαν τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον Ραψάκην ὑπερβαλλόμενος· τὴν πόλιν δὲ Θεοῦ, τὴν ἐκκλησίαν φημί, πολλοῖς κατασειεῖν ἐπεχειρεῖ τοῖς μηχανήμασι. πολιτεία μὲν οὖν εὐθὺς ἅπασα τῷ τῆς ἐκείνου βίας ἐνανάγει κλίδωνι, μηδ' ἀντισχεῖν ἐγχειρήσασα· οἱ δὲ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν χειραγωγοῦντες τοὺς ἄλλους πρὸς τὰ οὐράνια, τοῖς τῆς πονηρίας ἐκείνου παρεσύρησαν κύμασι, εἰ καὶ μεταμελεῖα τὴν ἤτταν ἀνεκαλέσαντο· οἱ δὲ τῶν ἐπὶ γῆς καὶ ἑαυτῶν ἀφειδήσαντες, καὶ φρενῶν ἀγχινοῖα τὴν πονηρίαν ἐκνικήσαντες, οἱ μὲν λιμῶ προσεκαρτέρου, οἱ δὲ μάλιστα ἀνηλεῶς ἠκίζοντο, ἔσθ' ὅτε καὶ νυκτὶ θαλάττῃ παραπεμπόμενοι.

8. τῶν om. Par. 13. Iesai. 36. v. 2.

dolos, dolis feritatem vincebat: ad mentiendum promptus, et ad persuadendum ea, quae mentiebatur, aptissimus. fraude loco virtutis utebatur, eamque adversus coniunctissimos exercebat. hic in blandum, ac qui multum ei honoris habuerat imperatorem consurgens, ornatissimum ac qui nunquam occidat ecclesiae solem eiicit, ac cum illo omnes fere exturbat antistites. hanc itaque ab apostolis per manus traditam institutionem spernens, divinae carnis Christi imaginem excindit; idemque in matris eius, ac sanctorum venerandas imagines committit; ac ecclesiae graviores longe Aegyptiacis, densissimasque tenebras offundit. hinc tyrannorum quos tulit gentilitas violentiae patrium astum admiscens, ac veterem illum Rapsacem superans, iniquitatem in sublime loquebatur; et civitatem dei, quae est ecclesia, multis machinamentis dolisque concutere studebat. statim itaque amnis res publica illius violentiae procella naufragium facere, cum ne obniti quidem conaretur. qui virtutum quo praestabant merito reliquis ad caelestia duces erant, illius nequitiae fluctibus secus agi, astute decipi, tametsi poenitentiae remedio noxam resarcivere. qui autem res terrenas, seque ipsos contemnentis mentis solertia scelus vicerant, qua fame conficiebantur, qua verberibus dire excruciabatur: nonnunquam etiam noctu coniciebantur in mare.

Τότε δὴ, τότε πρὸς πόλιν καλεῖται καὶ ὁ Θανμάσιος, οὐ τυραννικῇ καὶ βιαίᾳ χειρὶ, ἀλλὰ θωπείαις ταῖς ἐξ ἔθους δῆθεν ἐκμαλασσόμενος. κατ' ἐχθρῶν, φησὶν, ἐκστρατεία μοι παρέστη, καὶ δέον ταῖς εὐχαῖς κατοπλισθέντα πρότερον, οὕτω συμμῖξαι τοῖς πολεμίοις. ὁ δὲ τὸ τῶν τρόπων κακότηδες ἐπιστάμενος, νεφροῦ πολυχρονίῳ καὶ δυσουρίᾳ τρυχόμενος· ὄργανα γὰρ διὰ τοῦ φυσικοῦ ὑπονόμου τῇ κύστη παραπεμπόμενα, καὶ τοὺς ἐγκειμένους ἐν ταύτῃ διαθρύπτοντα λίθους, τοῖς ἐκτὸς παρεπέμποντο, τὴν ἔξοδον τῷ ὑγρῷ περιτιτώματι, ὡς δυνατόν, ἀκώλυτον μηχανώμενα. τοίτοις οὖν τρυχόμενος καὶ κλινήρης διὰ βίον ὑπάρχων ἀκατίῳ περαιωθεὶς πρὸς τὴν βασιλίδα πόλιν ἐγκαθορμιῖζεται. τοῦτο δὴ μαθὼν ὁ ἐξάγιστος, τοιάδε τούτῳ διὰ τινος τῶν οἰκειοτάτων δηλοῖ· εἰς ὕψιν γὰρ ἀγαγεῖν, τὸ στερεὸν οἶμαι τοῦ ἀνδρὸς διενθνυόμενος, ἡρυσθρία. εἰ μὲν πειθήνιος ἦκεις ταῖς ἐμαῖς ἰκεσίαις, (χρηστάς γὰρ ἡμῖν ἐλπίδας τὸ σὸν προσηγὲς ἐντίθησιν) ἴσθι τοσοῦτων καταπολαύσων καλῶν, ὅσον εἰκὸς ἐπαπολαύειν τοὺς τῆς οἰκείας φιλονεικίας βασιλικὴν συμβουλήν καὶ παράκλησιν ποιουμένους ἐπίπροσθεν· τῆς τε σῆς μονῆς παντοίοις ἐξαιρομένης χαρίσμασι, καὶ τῶν σῶν συγγενῶν τιμῆς μεγίστης καὶ παρρησίας ἡξιωμένων, τὰ πρῶτα τῆς ἐμῆς φιλίας οἴσεις καὶ

4. παρίστη Par.

10. μηχανόμενοι Par.

17. καταπολαύων Par.

Tunc igitur, tunc ad certamen vocatur etiam vir admirandus, non quidem manu tyrannica, et ut illata vi adducatur; sed ut tyranno consuetis blanditiis ac dolis ad iter inducatur. adversus hostes, aiebat, belli mihi moles incumbit: sed ante quam manus cum illis conseram, precum tuarum praesidio muniar necesse est. Theophanes autem cognita hominis malitia, quamvis renum et urinae difficultate laboraret (instrumentis enim per naturalem cuniculum in vesicam admissis, quae lapides insidos commolirent, humidis excrementis exitum praebebat) ac cum maximis molestiis vexaretur, inque lectulo aegrotus assidue decumberet, scapha tamen ad urbem regiam traiecit. quod cum scelestissimus ille intellexisset, sancti viri aspectum (eius puto constantiam animo reputans) veritus, per unum aliquem maximae inter illius domesticos fidei, haec illi significat. si venisti, ut mihi morem geras (morum enim qua praeditus es lenitas, ut de te id sperem, facile suadet) scito tam multis te bonis fruiturum, quam multis eos frui par est, qui propriae voluntati imperatoris voluntatem et consilium anteponunt: tumque monasterio tuo omnis generis muneribus aucto, tum propinquis tuis maximis dignitatibus favoreque regio condecoratis, primas apud me amicitiae ac auctoritatis partes ipse con-

παρορησίας· εἰ δέ, ὃ μηδὲ λογίσασθαι θέμις, τὴν οἰκείαν ἔριν τῆς ἐμῆς ἰκεσίας προτιμησόμενος, ὑπερόπτης μὲν τῆς ἐμῆς συμβουλῆς, ὑπερόπτης δὲ τῶν προτεινομένων γενήσῃ καλῶν, ἄκων διαπραξάμενος ἄπερ ἐκὼν οὐ βούλει, σαυτῷ μεγίστης

5 αἰσχίνης καὶ δυσβουλίας ἔση παραίτιος.

Ὁ δὲ θειότατος τῆς εὐθείας τῶν λεγομένων ἐκμυκτηρίσας τὸν εἰρηκότα, τοιοῖσδε λόγοις ἀμείβεται τὸν πεπομφότα· χορημάτων μὲν καὶ κτημάτων, καὶ ὅσα τῆς παρουσίας ἔστι καλὰ βιοτῆς, οὐδενὸς ἐν χρεῖα καθέστηκα· οὐ γὰρ νεάζων ἀπεισιδάμην δυνάμενος χρῆσθαι, τῷ Χριστοῦ κεκρατημένος ἔρωτι, πῶς ἂν γηραιὸς ἐπ' ἀδειτήσει τοῦ ποθομένου προσδέξομαι; καὶ ταῦτα τῶν ἐπιχειμένων νοσημάτων τῷ σώματι ταχεῖαν μηνυόντων τὴν ἔξοδον καὶ τὴν κτῆσιν τούτων ματαιίαν ὑπεμφαινόντων· μονῆς δὲ καὶ συγγενῶν θεῶν μελήσει, ἧ καὶ πα

5 ραίθημι τούτους, τῷ κρειττόνως ἐπικουρεῖν δυναμένῳ ἢ βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες. εἰ δὲ νόσοις καὶ γήρατι θαρσυνόμενος, αἷ με νῦν συνέχουσι, μορμολύτιοις ταῖς ἀπειλαῖς καὶ δειματοῦν ἐθέλεις, καθάπερ σκνυάλῃ τὰ ἀγενῆ τῶν μειρακίων οἱ παιδευταί, ἀπτέσθω πυρά, ἐτοιμαζέσθω στρεβλωτήρια, καὶ πρόθεσιν ἄπιασαν ἐκνικῶντα καὶ τρόπους μηχανημάτων παρατρέχοντα, ὅπως εἰδῆς ἐν ταῖς ἐμαῖς ἀσθενείαις τὴν τοῦ Χριστοῦ τελειομένην σαφέστατα δύναμιν. αὐτὸς πρὸς τὴν πυ

3. βούλη Par. 5. δυσβουλεύας Par.

sequeris. sin, quod vix cogitare fas est, pervicaci animo tuo preces meas posthabueris, et consilium meum neglexeris, ac quae tibi proponuntur, bona fueris aspernatus, invitus faciens, quae volens recusas, maximi tibi ipse dedecoris ac calamitatis auctor existes.

Ad haec vir divinus, perspecta dictorum stultitia, auctoremque irridens, ita nuncio respondet. ego nec pecuniis, nec possessionibus, aut ullis aliis vitae huius bonis indigeo. quae enim adolescens, cum iis frui possem, amore Christi inflammatus repudiavi, ea iam senex quomodo complectar, ac eum cuius desiderio teneor, contemnam? praesertim cum corpus morbis confectum sit, ut vitae finis procul abesse non possit, et haec inania esse constet. quod autem ad monasterium propinquosque pertinet, id deo erit curae, cui utrosque commendo: et quibus deus melius, quam imperatores et principes, consulere potest. quod si, quemadmodum pueros parum generosos magistri scutica perterrefaciunt, ita tu me morbo et senectute confectum, minis territum iri speras, rogos accendatur, tormenta parentur, et omnia cruciatuum genera, eaque eiusmodi, ut vim omnem propositi superent, artificiososque cunctos modos excedant; ut scias planissime, Christi virtutem in meis infirmitatibus perfici. ego qui in terra gradi

ρὰν ἐλθεῖν ἐπειχθήσομαι, ὁ γῆς ἐπιβῆναι ὄλωσ οὐ δυνάμενος, τὴν ἐπικειμένην ἀσθένειαν ἐκνικήσας τῇ προθυμίᾳ.

Ταῦτα μαθὼν ὁ τρισάθλιος, κατεπλάγη μὲν οἷης τοῦ γενναίου ψυχῆς τὸ παράστημα· οὐ μὴν ἀπέγνω τὴν νίκην, τῇ γενναιοτάτῳ τῶν παρ' αὐτῷ θαρρῶν ἀθλητῶν, ὃς γοητικαῖς 5 τῷ ὄντι καλλωπιζόμενος μαγγανείαις καὶ σοφιστικαῖς δῆθεν ἐκεκαλλώπιστο τερατείαις, ταῖς Ἑλλήνων οἰωνοσκοπίαις καὶ ταῖς δι' ἥπατος μαντείαις ἐπὶ πλείω μεγαλαυχούμενος, ἢ τοῖς μαθήμασιν. οὗτος πρὸς τὸ τῆς ἀσεβείας ἐλκύσας τὸν δύστηνον βάραθρον, τὰ πρῶτα παρ' αὐτῷ τῆς δυναστείας ἐκέκτητο. 10 τούτῳ τὸν μακάριον ἐκδίδωσι, ἀλῶναι πάντως τῇ ἴσχυι τῶν τούτου λόγων οἰόμενος. ἀλλ' ὄνος ἄδων πρὸς λύραν ἠλίσκετο· καὶ τῇ ἀμάχῳ τοῦ ἀνδρὸς παρρησίᾳ τῶν λόγων καταπλαιγίς, πρὸ συμπλοκῆς τὴν ἤτταν ἠσπάζετο, καὶ τῷ κρατοῦντι διήγειλεν ὡς κρείττων παντὸς λόγου καὶ ἀπειλῶν ὁ ἀνὴρ, καὶ 15 τοὺς ἤδη πεισθησομένους ἐπιμείνας τῷ τόπῳ ἀνακόψει τῆς ἐγχειρήσεως. ὦ γνώμης ἀδάμαντος στεροτέρας καὶ ἀνυπέκτου πᾶσι τοῖς κατὰ τῆς ἀληθείας μηχανήμασιν. ὦ φίλτρον περὶ τὸν κισιτὴν ἀκόρεστον, ὑπὸ μηδενὸς τῶν τοῦ βίου πειρατηρίων διαλυόμενον. ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγε μάχης ὁ τυραννικῆς 20 ὠμότητος ἔμπλεος· τοῖς τῶν Ἐλευθερίου δὲ ἀνακτόροις

3. οἷης] fort. τῆς. 7. ἐκαλλώπ. Par. 15. κρείττω Par. 16. πεισθησομένους Par.

non valeo, valetudinis infirmitate superata, in rogam promptus insiliam.

His auditis, turpissimus ille constantiam quidem animi fortis admiratus est; de victoria tamen spem non abiecit, hominis inter suos dolis strenuissimi fretus suadae vi: is nempe magorum praestigiis, ac sophistarum imposturis, Graecorumque auspiciis, atque iecinoris inspectionibus, quam disciplinis instructor erat; cumque miserum hominem in impietatis barathrum traxisset, apud eum valebat plurimum. huic beatum tradit Theophanem, sperans illius verborum lenocinio omnino deceptum iri. verum tanquam asinus ad lyram deprehensus est. invictam itaque viri sancti dicendi libertatem vehementius admiratus, antequam congredieretur, se victum esse confessus est: nunciavitque imperatori, eum praestantiorē esse, quam ut oratione, aut minis ullis superari posset: quin etiam si ibi diutius commoraretur, fore, ut aliorum animos in sententiam iamiam concessuros, a proposito absterret. o mentem adamante firmiorem, et nullis cedentem machinis oppugnantibus veritatem! o amoris vim erga creatorem incredibilem, quae nullis vitae tentationibus dissolvi potuit. caeterum ab impugnatione non destitit homo tyrannica plenus crudelitate: sed virum sanctum in Eleutherii palatio includi iubet, adhibitis custodi-

ἀσφαλεστάτη φρουρᾷ παραδίδωσι, φύλακας ἐπιστήσας, τοῦ μὴ τινα τῶν οἷς αἰδῶς τῆς φύσεως πρόσεσι παραμυθίαν ἐμποιῆσαι τῷ διὰ Χριστὸν κακομένῳ. σῶμα μὲν οὖν λιμῶ πολυχρονίῳ τηχόμενον κατὰ μέρος πρὸς φθορὰν ἠπείγετο, καὶ 5 αὐτὴν τὴν ὄξειαν τελευτὴν ζημιούμενον· νόσοι δὲ τῆς τῶν ἰατρῶν ἐπικουρίας ἐλευθερίαν εἰράμεναι, ἀλγεινότερον ἐπεκώμαζον, κατὰ πολὺ τῆς ζωῆς ἰδιοποιοῦσαι τὴν τελευτήν. ἀλλ' ἡ διάνοια τοῦ πρώτου τῶν ὄρεκτῶν τοῖς παμποθήτοις ἐντροφῶσα κάλλεσι τὰ τοῖς ἄλλοις μὴδ' ἀκοῇ φορητὰ ἔξον ἔφερεν. 0 ἔχαιρον ἄγγελοι τὴν μακροῖς χρόνοις τῶν βροτιῶν δραπετεύσασαν καρτερίαν ὀφθαλμοῖς αὐθις ἐπανελθοῦσαν ἐπιδεῖν εὐτυχήσαντες· καὶ τῇ τοῦτου συνηθόμενοι κατ' ἐχθρῶν ἀριστεία, τὸ ἐπινίκιον ἐπανηγύριζον. ἔφροιτον δαίμονες, ὧν μὴδ' ἀκοῇ φέρειν ἠνείχοντο τὰ ὀνόματα, καὶ ὧν προσεπολέμουν τοῖς εἰκονίσμασι, τούτους αὐθις αὐτοῖς ἐπανατέλλοντις 5 πράγμασι θεῶσθαι κακοδαιμονήσαντες, καὶ βασκανία διαπρόμεινοι, τοὺς ἑαυτῶν ὑπηρέτας τῆς ἀσθενείας ἐκάκιζον. Χριστὸς δέ, τοῖς πάντα λόγον νικῶσι τὸν οἰκεῖον ἀριστεία καταλαμπρόνων χαρίσμασι, τῷ νικητικῷ κατηγλαΐζε στέφει.

0 Δυσὶ γοῦν ἔτεσι τῇ ἀτλητοτάτῃ προσκαρτερήσας εἰρκτῆ, τῇ Σαμοθράκῃ παραπέμπεται νήσῳ· ὃ καὶ νοεῶν προῦδῶν ὀφθαλμῶ, τῷ τὴν ὑπηρεσίαν πληροῦντι προήγγειλε· καὶ τρι-

4. ἐπέιγετο Par.

5. τῆς] τοῖς Par.

17. ἀσθενείας Par.

bus, ne quis humanitate ductus, ei propter Christum patienti consolationem ullam afferret. itaque corpus eius diuturna fame confectum, paulatim tabescebat; ipsumque hoc detrimenti loco erat, quod non cita morte tolleretur. morbi porro per medicorum curae absentiam grassandi nacti licentiam, gravius saeviebant, et vitam reddebant morte ipsa longe acerbiorē. at ipse, eius qui desiderabilium primatum tenet desideratissimam pulchritudinem in deliciis habens, quae nec auditu reliquis tolerabilia sunt, patienti ac aequo animo perferebat. gaudebant angeli, cum tolerantiae vim, quae longo tempore ab humanis exulaverat, postliminio reversam felici longe spectaculo cernerent: ac viri sancti praestanti adversus hostes virtute laetantes, victoriae praeconium illi concinebant. horrebant daemones, quod sanctos, quorum vel nomina audire non poterant, et imagines oppugnabant, rursus ipsis factis florentes spectare cogentur, misereque acti invidia satellites suos, ac ministros imbecillitatis arguebant. Christus denique muneribus omnem vim dicendi superantibus pugilem suum decoratum victoriae corona donavit.

Duos igitur annos acerbissimo defunctus carcere, in Samothracem insulam deportatur: quod ipse mentis oculo prospiciens, ei, qui sibi

σὶν ἡμέραις πρὸς εἴκοσι τῆ νήσῳ προσβιούς, ὡς εἰώδης θυσία τῷ κοινῷ δεσπότῃ προσφέρεται, καὶ ταῖς ἐκείνου χερσὶν τὸ ἱερόν καὶ πᾶν ἄγνον ἐπαφείς πνεῦμα, πρὸς τὴν πύλαι ποθουμένην ἐπαναφέρεται κληρουχίαν. ἀλλ' οὐδὲ τὸ νικηφόρον τούτου σῶμα, καὶ τῆ ψυχῆ συνδρομον ἐν πᾶσι καλοῖς, τῶν 5 κατὰ δυνάμιν γερωῶν ἀπελείπετο. χερσὶ μὲν θεοφιλῶν ἑυλίγη κατατίθεται λάρνακι, καὶ ταῖς προσηκούσαις, ὡς ὁ καιρὸς ἐδίδου, γεραιρόμενον ὑμνωδίαις, ἔξαισίοις δὲ χάρισι παρὰ θεοῦ κληϊζόμενον. λοιμοῦ γοῦν ἐπικειμένου τοῖς κατὰ τὴν νῆσον κτήνεσι, καὶ αἰφνιδίως τῷ θανάτῳ παραπέμποντος, ἄκρι 10 τῆ λάρνακι ὕδωρ ἀπομυρρίσαντες, οὐ γὰρ προσψαῦσαι τοῦ θεοῦ κατετόλμησαν σώματος, καὶ τοῖς νοσοῦσιν ἐπιρράναντες, ἐλεύθερα τῆς ἐπικειμένης αὐτοῖς ἐναπέδειξαν λοίμης.

Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ δίκην δίδωσιν μίαν ἀντὶ πολλῶν τῶν ἀδικημάτων ὃ τῆς Χριστοῦ ἐκκλησίας ἄγριος μονιός, 15 ἐν ἱεροῖς τόποις, εἰς οὓς κακῶς ἐνύβρισεν, ἀσχημόνως καταστρέψας τὸν βίον· καὶ τῆς παχείας οὐμίγλης ἀπὸ μέρους ἐκαθαρθείσης, ἀγλνώδης τις ἐλευθερίας ἐπανέτειλεν ἥλιος, λεπτοτάτοις ὑπολαμπόμενος νέφεσι. τότε δὴ τότε θαρρήσαντες οἱ τοῦ θαυμαδίου φοιτηταί, λέμβῳ τῆ νήσῳ προσορμίζον- 20 ται, καὶ τὸ αὐοίδιμον ἐκείνο καὶ λαμπροτάτας ἀποστίλβον τὰς χάριτας σῶμα σὺν τῆ λάρνακι κομισάμενοι ἐπανάγουσιν εἰς

16. ἐνύβρισιν Par.

ministrabat, praenunciaverat. cumque tres supra viginti illic dies egisset, tamquam suavis hostia communi domino oblatus est: illiusque manibus sacrum, ac sanctissimum spiritum suum tradens, ad haereditatem olim desideratam contendit. neque vero victoriae insignibus clarum eius corpus, ac quod animo gerenda omni virtute socium, comesque extiterat, meritis muneribus caruit, quanta in ipsum conferre licuit. nam piorum virorum manibus in lignea arca compositum, et convenientibus cantibus, ut tempus ferebat elatum, admirandis gratiis a deo fuit illustratum. cum enim lues in insulae pecora desaeviret, adeo ut mortua repente conciderent, aqua extremis illius arcae oris delibuta (neque enim corpus ausi erant contingere) pecora peste laborantia conspergebant, et periculo liberabant.

Haud multo post immitis ille ecclesiae Christi aper, multorum reatum scelerum uno supplicio luit; inque sacris locis, in quae nequiter debacchatus fuerat, turpiter vitam amisit. quare, densa caligine paulisper disiecta, obscurus quidam libertatis sol, tenuissimis nubibus sublucens emersit. tunc igitur sancti viri discipuli assumpta fiducia in insulam navigio advecti, praeclarum illud, et splendidissimis gratiis effulgens corpus cum arca sublatum, in locum quendam Iliria

τόπον τινά, σημείοις ἀπέχοντα τῆς μονῆς δύο καὶ δέκα. ὄνομα τῷ τόπῳ φασὶν Ἰέρια. . . .

Ἄλλ' ὁ δοξάζων τοὺς αὐτὸν δοξάζοντας κύριος, τῆς μελλούσης δόξης τούτου φανερῶν τὴν κατάστασιν, τοὺς ἀνὰ πᾶσαν ἐκείνην οἰκοῦντας τὴν γῆν τῶν τούτου χαρίτων μετασχεῖν ἐνεποίησεν. ἤγοντο γοῦν οἱ νόσοις ἀνηκέστοις πεπεδημένοι, κύματα θαλάττης ἀπομιμούμενοι, τῶν τούτου καλῶν εὐμοιρησαι διασπουδάζοντες· καὶ δαιμονῶντες μὲν βία τῷ κράτει τῆς ἐξουσίας ἐλκόμενοι, ὀλολυγμοῖς γὰρ καὶ φωναῖς ἐξαισιόις τοῦτο διεσήμαινον, τῇ θίξει μόνῃ τῆς θήκης, ἣ καὶ ἐπιμυρισματι, τῶν ἐνοχλούντων ἀπολυόμενοι τῷ σεσωκότι δι' αὐτοῦ θεῷ τὴν προσήκουσαν ἀναφέροντες εὐχαριστίαν ἐπανήεσαν. οἱ δὲ κρυφίως τῆς ἐκείνων λοίμης μετεληφότες, τοῖς αὐτοῖς κατανάγκοις εἰς τοῦμφανῆς ἀγομένων, τῶν ἐνοικούντων ἐπιταγῇ τοῦ ἀθλητοῦ δραπετευόντων, ἐλευθερούμενοι διεδείκνυντο. παρόλυτοι ταῖς κλίταις μόλις ἐπιφερόμενοι, τῷ τούτου σθένει τὰ μέλη σφιγγόμενοι, τοῖς ὤμοις ταύτας ἀναφέροντες σὺν εὐφημίαις ἀπήεσαν. τυρλοί, τῇ παντελεῖ τοῦ σώματος ἀπραξία πεδῶμενοι, ὑφ' ἐτέρων χειραγωγούμενοι, τὸν ὄντως χειραγωγὸν ἐπιζητοῦντες ὀφθαλμὸν ἐπήρχοντο, καὶ τὸ ποθούμενον ἀμόχθως εὐρίσκοντες ἐπανήρχοντο, τοῦ χειραγωγῆσθαι

10. θίξει Par.
male.

εἰ καὶ Par.
πεδούμενοι Par.

18. malim ἀορασίῃ mg. Par.

dictum asportant, duodecim stadiorum intervallo a monasterio dis-
situm, inque templo S. martyris Procopii deponunt.

Hic ille, qui eos, a quibus honoratur, honoribus afficit, ut futu-
rae gloriae sancti sui statum declararet, incolas omnes illius regionis
munerum ipsius fecit esse participes. consuebant enim, undarum in-
star, qui morbis gravissimis, nec ullam curationem admittentibus labo-
rantes, illius impertiri bonis satagebant; ac quidem a daemonibus
vexati, invitis, ac dolorem suum clamore nimio gemituque testanti-
bus, cum adhibita vi huc pertraherentur, solo arcae contactu, sive
etiam aqua arcae attactu delibuta ab spirituum nequam vexatione so-
luti, deo, qui per illum sanos effecisset, quas par erat gratias agen-
tes, domum revertebantur. qui autem clam ea peste laborabant, ea-
dem se necessitate prodentibus daemonibus, athletaeque iussu diffu-
gientibus, ab iis liberi reddebantur. paralytici, qui vix in lectulis suis
gestari poterant, sancti virtute corroboratis membris, lectulos humeris
reportantes, ad sua redibant. caeci, qui omni corporis actione de-
stituti aliorum manibus ducebantur, verosque duces lumina requiren-
tes venerant, voti compotes facti sine labore ita redibant, ut alienae
manus opera nulla desideraretur. claudi, membra corporis, quibus
gradi insuetum est, humi foede trahentes, aut alienas manus ad iter

μετὰ τῆς νόσου δραπετεύσαντες. χωλοὶ τὰ μέλη τοῦ σώματος, ἃ τῇ γῆ προσβαίνειν οὐκ εἴωθεν ἐπ' ἐδάφους * καθυβρίζοντες, οἱ τὰς ἐτέρων χειρᾶς δανειζόμενοι πρὸς τὴν ἔλευσιν, δορκάδος δίκην ἀλλόμενοι ποσὶν ἀρτίοις ἐποιοῦντο τὴν ἀναχώρησιν. ἀκοῆς δὲ καὶ τοῦ λέγειν ἕτεροι καταδικασθέντες 5 τὴν στέρησιν, τῆς ἐτέρων ὁμιλίας παραδόξως ἐπακούοντες, ὁμόφωνον τὴν εὐχαριστίαν ἐνήρουν. αἰμορροοῦντα γύναια τῇ διηνεκεῖ χύσει τοῦ αἵματος τοῦ ἐμφύτου θερμοῦ τῇ ἀποχωρήσει πρὸς νέκρωσιν ἀπαγόμενα, οὐ κρασπέδου δεσποτικοῦ, δουλικῆς δὲ θήκης ἐφαπτόμενα, παραδόξως ἀνάξηρανθείσης 10 τῆς ὕσεως, πηγὰς εὐχαριστίας ἐγγνωμότως ἀνέβλυζον. χειρόγραφον μεστὸν μοχθηρῶν πράξεων ἐσφραγισμένον τῇ θήκῃ προσανατεθέν, ὡς μηδεπώποτε γραφὴν τοῖς πᾶσιν ἐγνωρίζετο, καὶ τὴν ἀποστολικὴν ἐξουσίαν ἐθαύμαζον τῆς τούτου θήκης ἀναβλύζουσαν. ἀλλὰ τίς ἂν λόγος τῶν τότεπραχθέντων 15 τούτῳ τὸ πλῆθος κατὰ μέρος ἐξειπεῖν δυνήσεται, ὅπουγε καὶ κατ' εἶδος οὐκ εὐχερές; ποῖος δὲ γραφῆ παραδοῦναι, καὶ ἐν δέκα στομάτιον καὶ γλωσσῶν εὐμοιρῆσειεν.

Ὅλον γοῦν ἐνιαυτὸν τῷ ναῷ τοῦ καλλινίκου Προκοπίου προσκαρτερήσαντες, τοῦ μὴ τὴν θεόβροντον χάριν τοῦ μάκα- 20 ρος ἀναστεῖλαι τῶν δεομένων, ὅψε καὶ μόλις τὴν εὐθὺ τῆς ἐκείνου μονῆς τρίβον ἤεσαν, τετραμερῶς σφᾶς αὐτοὺς περὶ τὴν θήκην ἐντάξαντες. μέσσον γὰρ τῶν πατέρων οἱ πρόκριτοι

2. οἶωθεν Par. sed aliud vitium latet.

mutuantes, caprearum in morem rectis tibiis saliendo discedebant. qui aurium, aut linguae munere fungi non poterant, miro novoque eventu aliorum fabulantium sermones audientes, pari cum eis voce gratias agebant. foeminae, quae perpetuo fluxu sanguinis laborantes, insiti caloris discessu emortuo pene corpore fuerant, non domini fimbriae, sed servi arcae contactu mirabiliter exsiccato fluxu, grati probique animi monumento gratiarum actionis fontes promebant. chirographum flagitiosis actionibus plenum, cum obsignatum arcae admotum esset, sic omnes mundum aspexerunt, ac si nihil unquam in eo fuisset scriptum; cunctique apostolicam potestatem ex huius arca manantem suspexerunt. verum, quis ea, quae tunc ab ipso gesta sunt, singulatim valeat enarrare, cum ne genera quidem numerari facile queant? quisve etiam, quamvis illi linguae sint decem oraque decem, scriptis consignare?

Integrum igitur annum in templo illustris Christi martyris Procopii commorati, ne supplices divino viri munere prohiberent, vix tandem aliquando iter ad eius monasterium recta contenderunt, cum ordine quadruplici circa feretrum ipsius constitissent. medio enim

ἄμοισιν ἄραντες, οὐδ' αὖτε κιβωτὸν ἐκόμιζον, οὐδ' ἀνάμνησιν ἔχουσαν ἔνδον ἀγνωμόνων τροφῆς φυλακτῆριον, καὶ πλάκας λιθίνας, καὶ τὴν ῥάβδον * . . . μων. τοῦ σώματος· ὁ μόνος δειξάσας ἀρετὴν ἀνωτέραν μόνον παντός, ἀμβλύνας τε φθόνου κέντρα τῆ φυσικῆ γαληνότητι· ὁ θεομοῖς ἀγάπης ἐξόχος λαμπόμενος· ὁ πιστεῖ μηδὲν ἀμφήριστον κεκτημένη μόνος φραζάμενος, καὶ τὰ τῶν ἐναντίων καταβαλὼν ὀχυρώματα· ὁ ἐλπίδι Χριστοῦ τῆ ἐρραγεστάτη διὰ βίον θωρακισάμενος, καὶ τὰ τῶν πολεμίων δι' αὐτῆς βέλη κωφὰ πᾶσιν ἐναποδείξας καὶ μάταια· ὁ ποταμὸς τῶν χαρισμάτων τοῦ πνεύματος· ὁ πᾶσαν καρδίαν ἰλαρύνων ταῖς χάρισι· ὁ τοῦ τῆς ἐκκλησίας στερεώματος ἄδυτος ἥλιος· ὁ κόρυς μὲν αἰρεσιωτῶν ἀμβλύνας τῆ τῶν δογμάτων λαμπρότητι, ψυχὰς δὲ θεοφιλῶν χειραγωγήσας πρὸς πίστιν ἀμώμητον.

Τὸ τῶν ἀσθενῶν ἰατῆριον, τῶν παιούτων τὸ ἰλαστήριον, δίδου μοι τῶν ἐπικειμένων νοσημάτων ἐλευθερίαν τάχιστα, ἵνα ῥαΐσας φανῶ πάλιν ἱκέτης εὐχάριστος. δίδου μοι τῶν ὀσημέραι προσγινομένων περιστάσεων ἀπολύτρωσιν, ἵνα ταῖς καλλίσταις τῶν πράξεων ἐκδαπανήσας τὸ δύνασθαι, δημιουργὸν ἐπιγράψω τῶν κατορθωμάτων σαφέστατα, ἀμαρτιῶν ἀγνοίας καὶ νεότητος παρὰ Θεοῦ τῶν ἐμῶν ἀποκοπὰς αἰτησάμε-

3. Deest unum folium: nec minus in Lipomano, etsi illius interpres velut nulla esset lacuna cuncta connectit. mg. Par.

inter patres loco constituti viri nobiles in humeros sublatum, velut arcam quandam gestabant; in qua non urna erat ingrati populi cibum conservans, non lapideae tabulae, non virga Aaron . . . . qui virtutem omni reprehensione superiorem ostenderat, innataque tranquillitate invidiae aculeos obtuderat; qui charitatis insignibus eximie clauerat; qui fide, cui nihil ambiguum est, in primis praestiterat, inque ea adversariorum munitiones everterat; qui spe Christi firmissima velut thorace munitus atque protectus, hostium tela prorsus inania stultaque ostenderat; qui donorum spiritus fluvius erat; qui pectus omne quibus affluebat gratis, exhilararet; in ecclesiae firmamento sol occasum nesciens, semperque lucidus esset: qui haereticorum oculos doctrinae splendore perstrinxerat, piorumque animos ad fidem inculpatam direxerat.

O aegrotantium medice! o peccatorum propitiatio, largire mihi celerem mearum aegritudinum curationem: ut recuperata sanitate, rursum ad te supplex accedam, gratique animi testimonium afferam. libera me a periculis, quae quotidie imminet, ut cum pulcherrimis factis pro virili mea incubuero, illorum te auctorem perspicue agnoscam. ignorantiae ac iuventutis delicta mea divina aboleri clemen-

νος, ὡς πρὶν ἐκείνου τοῦ τῆ σῆ θήκη τὸν χάριτην ἀναθεμένον, λαμπρὸν προστάτην τοῦ φοβεροῦ βήματος ἐναπόδειξον· τοῦ καθ' ἡμῶν κακίσιου φθόγου τὰ κέντρα παραδόξως ἀμβλύνας, ἀνωτέρους τῆς τῶν βασκαίων διατήρησον λοιμῆς· ἴν' ἀπόσκοπον διὰ σοῦ τὴν τῆς σωτηρίας διανύοντες τρίβον, τὸ ἐπι-5 νίκιον τῆς σῆς σεπτῆς ἀριστείας σὺν εὐθυμίᾳ πανηγυρίζωμεν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος ἐς αἰεί.

8. ἐς αἰεί] καὶ Par.

tia exorans, uti quondam illius, qui tuo chartam imposuit loculo, praeclarum te mihi patronum ante iudicis tremendum tribunal ostendito. pessimae contra nos incitatae invidiae tela mira dexteritate detundens, ab invidorum peste tutos integrosque conserva: ut sine offensione praesidio tuo salutis semitam conficientes, venerandi tui certaminis tropaea laetis animis celebremus; in Christo Iesu domino nostro: cui gloria et imperium in saecula saeculorum.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιβ', τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ
ὁμολογητοῦ τῆς Σιγγριανῆς.

Mensis Martis die 12. sancti patris nostri Theophanis con-
fessoris Singrianae monachi.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, σίχειρον. ἤχος πλαγ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Θεόφρον Θεόφανες, Θεοφανείας Χριστοῦ κεκλημένος
ἐπώνυμος, ζωηφόροις ἔγχεσι τοῖς αὐτοῦ ἠκολούθησας, καὶ τὰ
τερπνὰ τοῦ βίου κατέλιπες, ἐνατενίζων τῷ ποθουμένῳ σοι
κάλλει, πανάριστε· καὶ ταῖς θείαις νεύσει ταῖς πρὸς αὐτὸν
ἄριστα θεούμενος καὶ τελεώτατα.

Ὅμοιον.

Πάτερ Θεόφρον Θεόφανες ὑπεροχίης πικρῶς ἀσθενῶς
διακείμενος καρτερῶς ὑπήνεγκας, ἀφειδήσας τοῦ σώματος

1. fort. τῷ Μαρτίῳ μηνί.

Ad vespas versiculus. tonus obliquus 4.

O novum miraculum.

Divino sensu praedite pater Theophanes, a Christi nomen sortitus
apparitione, eius vivifica pressisti vestigia, ac saeculi reliquisti oble-
ctamenta, in desideratam tibi pulchritudinem animo intendens, o vir
optime, divinaque in eam propensione deitatem praeclare ac perfectissime induens.

Similis.

Divino sensu praedite pater Theophanes, molesta exilia cum im-
becillo esses corpore fortiter sustinuisti, oblitus corpori parcere ob

ὑπὲρ σεπτῶν εἰκόνων, πανεύφημε· θυμῷ λεόντων ἔξοριζόμενος ὡς κατορχούμενος τὰς βουλὰς ἐμώρυνας, καὶ λογισμοὺς ὄντως μатаιόφρονας καὶ νοῦν ἀλάστορα.

Ὅμοιον.

Ὅντως ἀμοιβὰς τῶν πόνων σου τῶν ἀγαθῶν ὁ δοτὴρ δαψιλῶς σοι δεδώρηται, ἀπελάυνειν δαίμονας, θεραπεύειν νοσήματα παρεσχηκῶς, τρισμάκαρ, τὴν δύναμιν· κατηξιώθης καὶ τῆς ἀφράστου χαρᾶς ἔνθα χορεύουσι τῶν ἀγγέλων τάγματα, διὰ παντὸς πρόσωπον θεώμενος τοῦ παντοκράτορος.

Κανὼν τοῦ ἁγίου, οὗ ἢ ἀκροστιχίς· Θεοφάνης μέλπει τε τὸν Θεοφάνην.

Ωιδ. α'. ἦχ. δ'.

Θαλάσσης τὸ Ἐρυθραῖον πέλαγος.

Θεοῦ τοῦ σαρκὶ φανέντος ἔχρεσιν ἐπηκολούθησας, ἐν ευσεβείᾳ πάτερ πυρσωθεῖς, ὡς ἐντεῦθεν τὴν κλησὶν πλουτεῖν τὴν ἀληθῶς φερώνυμον, ὡς τῇ προνοίᾳ προτετύπωτο.

Ἐτέλχθης ποθεινοτάτῳ ἔρωτι τῷ τοῦ δεσπότου σου κα-

venerandas imagines, vir clarissime; exilio relegatus, velut qui leoninae feritatis viro insultares, consilia fatua ostendisti, vereque stultas cogitationes, ac mentem nequissimam.

Similis.

Vere laborum quos posuisti praemia bonorum tibi dator uberri-
me donavit, vim praebens fugandi daemones, morbosque curandi, o-
ter beate. accessit et gaudium nullis verbis explicabile, ubi angelo-
rum agmina choras ducunt, ipseque semper omnipotentis vultum con-
templaris.

Canon in S. laudem, cuius initiales stroph. literae e
Graeco hunc sensum reddunt. Theophanes Theophanem
modulis canit.

Ode 1. tonus 4.

Maris rubrum pelagus.

Dei qui in carne apparuit vestigia secutus es, pater pietatis luce illustris; ut inde congruam vere nominis appellationem feliciter consecutus sis, pro eo ac providentia praefinitum erat.

Dulcissimo domini tui amore delinitus es, ut saeculi amorem

ταφρονησαι πόθου κοσμικοῦ· συγκραθεῖς δὲ τῇ χάριτι βιοτικὴν τερπνότητα οὐδὲν ἠγήσω, παμμικάριστε.

Ὅρμήσας θρησιωδῶς ἐδίωξε Λέων ὁ τύραννος τοὺς ἐκλεκτοὺς, μὴ φέρον ἑρᾶν τιμωμένην εἰκόνα Χριστοῦ. μεθ' ὧν καὶ σε, Θεόφανες, ὑπερορία κατεδίκησεν.

Ὡιδ. γ'. Ὁ εἶρμος.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Φωτὸς τοῦ θείου πεπλησμένος ὠράθης, Θεόφανες, δι' ἀγάπης συγκραθεῖς τῷ ποθουμένῳ, μακάριε· διό σου τὴν εἰδοζὸν μνήμην γεραίρομεν.

Ἀπαγορεύσας τὰ δυσσεβῆ τοῦ Λέοντος δόγματα, τοὺς θεσμοὺς πανευσεβῶς τῆς ἐκκλησίας ἐκράτυνας· διό σε θαύμασι Χριστὸς ἐδύξασε.

Νενευρωμένη τῆς ἐλπίδος καὶ πίστεως, ὄσιε, τῆς σαρκὸς τὸ ἀσθενὲς ψυχὴ στερορότητι ῥώννυσι, θεῷ οἰκειώσασα σῶμα δμοδουλον.

Κάθισμα. ἤχ. γ'.

Θείας πίστεως.

Ζῆλον ἔνθεον προσκεκτημένης, δόγμα ἄθεον ἀπεβδελύξω,

contemneres: porro autem gratia imbutus, mundi dulcia nihili fecisti, perquam beatissime.

Ferali modo irruens Leo tyrannus electos persecutus est, non ferens videre Christi imaginem venerationem habere: cum quibus te quoque, o Theophanes, damnavit exilio.

Ode 3. tractus.

Non in sapientia.

Divina plenus luce Theophanes apparuisti, charitatis vi desiderato cohaerens, o beate: eam ob rem gloriosam tuam memoriam veneramur.

Impia Leonis dogmata tibi interdicens, pie admodum confirmasti ecclesiae leges: quamobrem te Christus clarum miraculis effecit.

Roboratus, vir sancte, animus spei, atque fidei firmitate, carnis imbecillitatem roborat; utique conservum corpus deo concilians.

Sessio. tonus 3.

Divina fide.

Divina praeditus aemulatione, impium dogma detestatus es, mul-

καὶ κινδύνοις πολυτρόποις ὁμίλησας, ὑπερορίαις ἀδίκως στελλόμενος καὶ εὐσεβῶς παμμάκαρ τελειούμενος. πάτερ Θεόφανες, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ᾠδ. δ'.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ ἐκκλησία.

Ἡ οὐράνιος ἠτοίμασται βασιλεία ὡς ἀθλητῆ σοί, ἐνδόξε· τῆς γὰρ ἐπιγείου χαίρων μετετέθης σκηνῆς, βοῶν τῷ δεσπότῃ· δόξα τῇ δυνάμει σου, κύριε.

Στεφανηφόρος Θεόφανες ἀνεδείχθης. τὸ γὰρ σεπτὸν εἰκόνημα Χριστοῦ, Θεοφόρε μάκαρ, οὐκ ἤρησσω τιμῶν· διὸ καὶ ἔκραζες· δόξα τῇ δυνάμει σου, κύριε.

Μεθιστάμενος προστάγματι τοῦ τυράννου τοῦ δυσσεβοῦς ὁ ὄσιος, σαρκὸς ἀσθενείας ὄλως οὐκ ἐφρόντισε, κραυγάζων τῷ κτίσαντι· δόξα τῇ δυνάμει σου, κύριε.

Ἐμεγαλύνθης τοῖς θαύμασι, Θεοφόρε. ὁ γὰρ Θεὸς ἡμείψατό σε τῆς καρτερίας· ὅθεν καὶ ἰάματα πηγάζεις τοῖς χηρῶσιν ὡσπερ ἐκ πηγῆς, ἱερώτατε.

tisque ac variis periculis es defunctus, iniuste deportatus exilio, pieque, o beatissime, consummatus. pater Theophanes, Christo deo supplica, ut magna nos misericordia donet.

Ode 4.

Sublimem elatum videns te ecclesia.

Caelorum tibi regnum, vir sancte, paratum est tanquam athletae: terreno enim tabernaculo gaudens translatus es clamans domino, gloria potentiae tuae, domine.

Triumphator Theophanes effectus es. venerandam quippe Christi effigiem non abnuisti colere, deo afflate vir beate: idcirco etiam clamabas, gloria potentiae tuae, domine.

Exilio eiectus vir sanctus impii tyranni decreto, imbecillae carnis nullam prorsus rationem habuit, clamans auctori, gloria potentiae tuae, domine.

Magnificis effulsisti miraculis, vir deo plene: deus namque vicem reddidit sustentiae; quamobrem etiam velut e fonte sanationum remedia egentibus fundis, vir sacratissime.

Ἦιδ. ε'.

Σὺ κύριέ μου φῶς.

Λόγῳ πανευσεβεῖ ὀρθοδόξως ἐκήρυξεν ὁ ὄσιος Θεοφάνης τὸ τῆς πίστεως δόγμα, τῷ πνεύματι λαμπόμενος.

Πλοῦτον παντοδαπῇ θεοφρόνως διένειμας προστάγματι τοῦ δεσπότου τοῖς πενία συζῶσιν ἐπόμενος, πανεύφημε.

ἔχων τὴν ψυχὴν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος, τὴν ἄχραντον τοῦ δεσπότου προσεκύνεις εἰκόνα, τῷ πόθῳ ἀσπαζόμενος.

Ἦιδ. ς'.

Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, κύριε.

Ἰδννον πρὸς ἀρετὴν τὸν βίον μου, ὅσιε· τὴν τῆς ἀσκήσεως τρίβον ταῖς εὐχαῖς σου, πάτερ, ἔξομαλίσας, ἣν συντόνως εὐθυπορεῖν με, μάκαρ, ἀξίωσον.

Σωφρόνως σου τὴν ζωὴν διήνυσας, ὅσιε· μετὰ φρονήσεως γὰρ ἔσχες, σὺν ἀνδρεία γὰρ τὴν δικαιοσύνην, καὶ τῷ κύκλῳ τῶν ἀρετῶν ἐφάνης κοσμοῦμενος.

Εὐκλείας μαρτυρικῆς ἐπέβης, Θεόφανες, τῆς θεομήτορος κόρης καὶ μαρτύρων, πάτερ, τοὺς χαρακτῆρας ὡς τιμήσας, καὶ τοῖς διώκταις ἀντιτατιόμενος.

Ode 5.

Tu domine meum lumen.

Piissima doctrina orthodoxae fidei doctrinam praedicavit sanctus Theophanes, spiritus luce illustratus.

Uberes divitias divino sensu egenis distribuisti, domini praecepto obsecutus, vir clarissime.

Qui ad auctoris imaginem animo conditus esses, intemperatam domini venerabaris imaginem, desiderio exosculans.

Ode 6.

Sacrificabo tibi cum voce laudis, domine.

Dirige ad virtutem vitam meam, vir sancte, religiosae institutionis semitam tuis, pater, precibus complanans; quam roga, vir beate, ut recto tramite concite ac contente percurram.

Sobrie casteque vitam peregisti, vir sancte: quippe cum prudentia, fortitudine, ac iustitia praeditus fuisti, virtutumque choro ornatus eluxisti.

Martyris claritatem Theophanes adeptus es, velut qui dei parentis puellae, martyrumque imagines, o pater, veneratus sis, ac persecutoribus resisteres.

Κοντάκιον. ἤχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους λαβὼν τὴν θείαν ἀποκάλυψιν ἐξῆλθες σπουδῆ
ἐκ μέσων τῶν θορύβων, καὶ μονάσας, ὅσιε, εἴληφας ἐνεργείας
καὶ προφητείας ἀξίωμα, συμβίου καὶ πλούτου στερούμενος.

Ὁ οἶκος.

Ἐπὶ τῆς γῆς μηδὲν προθυμήσας, ἠκολούθησας χαίρων τῷ
καλοῦντί σε Χριστῷ, καὶ τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἔλαβες ἐπὶ τῶν
ὤμων τῶν σῶν προθύμως, καὶ ἀνάπαυσιν εὔρες τῆ ψυχῇ σου.
ἦν περ κάμοι τῷ πτωχῷ καὶ ῥαθύμῳ κατάπεμψον, τῷ λέγοντι,
καὶ μηδ' ὄλως ἐκποιοῦντι, ἀλλ' ἔτι σχολάζοντι ἐν τοῖς τοῦ
βίου πράγμασι, καὶ θαυμάζοντι πῶς πάντα ἔφυγες, συμβίου
καὶ πλούτου στερούμενος.

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ,
τοῦ τῆς Σιγγριανῆς, τοῦ ἐν τῷ μεγάλῳ ἀγρῷ κειμένου.

Οὗτος πατρὸς μὲν ἔφυ Ἰσαάκ, μητρὸς δὲ Θεοδότης.
τοῦ δὲ πατρὸς τελευτήσαντος ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ διεπομένη τῶν

Contacium. tonus 2.

Superna quaerens.

Divina e celso revelatione accepta, e mediis turbis festinus ex-
cessisti, monachique amplexus institutum, vir sancte, operationis ac
prophetiae munus accepisti, uxore carens atque divitiis.

Domus.

Cum in terra nihil cuperes, vocantem Christum gaudens secutus
es, eiusque iugum in humeros tuos alacri animo sustulisti, ac requiem
animae tuae invenisti. hanc mihi quoque pauperi segnique mitte,
qui dicam, nec prorsus efficiam, sed vacem adhuc saeculi curis; mi-
rerque, ut cuncta effugeris, coniuge carens atque divitiis.

Memoria sancti patris nostri Theophanis confessoris Singria-
nae monachi, qui in magno agro quiescit.

Hic Isaacio patre natus est, matre autem Theodota. patre mor-
tuo, dum Aegeopelagitarum praefecturam gerit, sub matris cura insti-

Αἰγαιοπελαγητῶν ἀρχῇ, ἣν παρὰ τῇ μητρὶ ἀναγόμενος καὶ τροφόμενος. γενομένου δὲ αὐτοῦ ἰβ' ἔτους, ἀρμόζεται γυναικί, καὶ αὕτη συνδιάγων ἦν χρόνους ἧ'. πλοῦτος δὲ ἦν ἀμφοτέροις πολὺς. συμβούλῳ δὲ τινι χρησάμενος ἰδίῳ οἰκέτῃ, πόθον ἔσχε πολὺν τὸν τῶν μοναστῶν ὑπελθεῖν βίον. τῆς δὲ μητρὸς τὸν βίον ἀπολιπούσης καὶ πλοῦτον ἄπειρον αὐτῷ καταλελοιπιύας, ὁ κηδεστὴς αὐτοῦ πληρῶσαι τὰ τῷ γάμῳ νενομισμένα τοῦτον ἐξεβιάζετο. καὶ δὴ τῆς κυρίας ἡμέρας καταλαβούσης, καὶ πάστὰς ἐπήγγυτο, καὶ ἡμένοιος ἤδετο, καὶ τὰ λοιπὰ ἐτελεῖτο. ἐπεὶ δὲ ὁ καιρὸς αὐτὸν τὸν μακάριον καὶ τὴν σύνευνον καταμόνας γενέσθαι ἐκάλει, τὰ τῶν λογισμῶν αὐτοῦ κρύφια ἐφάνερον τῇ νεανίδι, ἣ τις καὶ συγκατέθετο· καὶ εἴ τι δ' ἂν καὶ βούληται αὐτὸς πράττειν, καὶ αὐτῇ τοῦτο μετὰ προθυμίας διεβεβαιούτο ποιεῖν. ὅπερ ἀκούσας, ἠὲ χαρίστησε τῷ θεῷ. ἔκ τοις οὖν ἐποίουν ἀμφοτέροι τὰς ἡμερινὰς καὶ νυκτερινὰς εὐχὰς. ταῦτα μαθὼν Λέων ὁ δυσσεβῆς βασιλεὺς καὶ ὁ τούτου κηδεστὴς, διεκώλυε τοὺς νέους τοῦ σκοποῦ. ἐξαπέστειλε δὲ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸ τῆς Κυζίκου κάστρον συγχειρήσοντα· ἤδη γὰρ τότε ἐκτίζετο· καὶ ἀπελθὼν ὁ τίμιος παῖς ἐξ ἰδίων ἀναλωμάτων τὴν τοῦ κρατοῦντος δουλείαν πεποίηκε. τῷ δὲ εἰκοστῷ πρώτῳ χρόνῳ τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, ὁ τε Θηριώννυμος βασιλεὺς καὶ ὁ πενθερὸς αὐτοῦ καταστρέφουσι τὸν βίον· καὶ λοιπὸν ἐν ἐλευθερίᾳ οὐ μόνον

22. Θυριώννυμος Par.

tuitur, ac educatur. annorum factus duodecim, foeminae desponsae iunctus, cum ea annis octo vitam socialem agit. erant ambo opibus locupletissimi. porro famuli cuiusdam domestici consiliis inductus, ingenti desiderio tenebatur amplectendi status monastici. matre vivis exempta, immensisque filio relictis divitiis, cogebat socer ut nuptiarum legitima impleret, uxoremque filiam duceret. ac vero cum constituta dies advenisset, ponitur thalamus, hymenaeus occinitur, reliquaue nuptiarum solennia peraguntur. urgebat tempus, iamque vir beatus cum coniuge thalami secreta erat petiturus. tum illo animi arcanum detegente, puella lubens assentitur, certoque affirmat, si quid ille velit, se quoque prompte facturam. his iuvenis auditis, deo gratias agit: exindeque ambo diu noctuque precibus assidui erant. re cognita, Leo impius imperator, ac viri socer, a proposito adolescentes prohibuerunt. misit namque imperator Cyzicum, eam in urbem suam operam collaturum: iam enim tum exstruebatur. abiens vero praeclarus iuvenis, suis ipse sumptibus, quod imperatoris iussu urbi praestandum erat, effecit. aetatis porro illius anno vigesimo primo,

ὁ νέος, ἀλλὰ καὶ ἡ οἰκουμένη γίνεται, Εἰρήνης τὰ σκῆπτρα διαδεξαμένης. ἐπεὶ δὲ κατὰ νοῦν πάντα αὐτῷ γέγονε, τοῖς ἐνδεέσι καὶ πτωχοῖς τὴν οὐσίαν αὐτοῦ διεσχόρπισε, καὶ τοὺς οἰκείους ἐλευθερία τετίμηκε· τῇ δὲ τιμῇ αὐτοῦ συζύγω χρήματα πολλὰ παρασχόμενος, ἐν τῇ τοῦ Προΐγκιπος μονῆ ἀπέκειρεν, Εἰρήνην αὐτὴν ἀντὶ Μεγάλου ὀνομάσας. αὐτὸς δὲ τῷ κυρίῳ ἑαυτὸν προσφέρειν ἱεροουργεῖ ἐν τῇ ἐν τῷ τῶν Σιγγριανιαίων ὄρει κειμένη μονῆ, Πολυχρονία λεγομένη. μοναχοῦ δὲ αὐτοῦ γενομένου, οὐδ' ὅλως τὸ ἄρχειν κατεδέξατο· ἀλλ' ἐν τῇ κέλλῃ καθιζόμενος, ἐξ οἰκείων χειρῶν τὴν τροφήν ἐπορίζετο, καλλιγραφῶν ἕξαετῆ χρόνον διηνεκῶς ἐν τῇ καλουμένη νήσῳ τῆς Καλωνύμου, ἐν ᾗ συνεστήσατο αὐτὸς μονῆ· καὶ πάλιν ἔρχεται ἐν τῷ τῆς Σιγγριανῆς ὄρει. τῷ δὲ πενηκοστῷ τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνῳ, ἀσθενεῖα τινὶ παραδίδοται, ἣ τις ἦν λιθίασις κύστεως καὶ νεφριτικῆς ἀκολουθίας σύμπτωμα. ἐκ τούτου λοιπὸν τοῦ χαλεποῦ νοσήματος ἔμεινε διὰ παντὸς τοῦ βίου κλινήρης καὶ ἀκίνητος. μετὰ ταῦτα ἐδέξατο τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας Λέων ὁ Ἀρμένιος. ἀλλ' οἷα τούτῳ συμβέβηκεν, οὐδεὶς ἀγνοεῖ. τέως δὲ ὁ ἀνόητος καὶ ἀνόσιος πέμπει πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον, ἐλθέ, λέγων, εὗξαι ὑπὲρ ἡμῶν, ὅτι κατὰ βαρβάρων ἀπέρχομαι. αὐτὸς δὲ διὰ τὸ ἀκίνητος εἶναι, ἐκ τῆς ἀμάξης μετετέθη εἰς πλοῖον, καὶ ἦλθε πρὸς

cum Leo imperator, tum viri socer vitam commutant, deincepsque nendum iuvenis, sed et orbis ipse liber agit, Irene augusta sceptrum postmodum moderante. cum itaque ex voto cuncta successissent, egenis ac pauperibus substantiam distribuit, servosque libertate donavit. nobilissimae autem coniugi elargitus multas pecunias, in Principis ita dicto monasterio detondit, Megalus nomine in Irenen illi commutato. is vero se domino munus consecrat in monasterio, quod in Singriatorum monte situm Polychronii nuncupationem habet. factus monachus, praesesse nullo modo sustinuit, sed in cellula sedens, manuum labore victum parabat, scribendis codicibus sese impendens annos sex continuos in insula dicta Calonymus, in eo monasterio quod exstruxerat: iterumque revertitur ad Singrianae montem. aetatis autem anno quinquagesimo aegritudini corpusculum traditur, nempe vesica petrescente, ac renum molesto illi dolore. ex illo deinceps morbo afflicta valetudine, totam vitam lecto decumbens egit, nec sibi motum imperare valens. postea Leo Armenius imperii sceptrum capessit: verum quid illi acciderit, nemo nescit. hactenus vero homo demens scelestusque ad dei virum mittit, iubetque veniat, ac sibi comprecetur, quod adversus hostes expeditionem suscepturus sit. ille quod aegro corpore sese movere non posset, e plastro in scapham transfer-

τὴν βασιλεύουσαν· καὶ τῆς μὲν θυσειδοῦς ὄψεως τοῦ τυράννου οὐκ ἔτυχε· πλὴν μηνύσει ἐχρήσατο πρὸς αὐτόν· εἰ κατανεύσεις λέγων τῇ παρακλήσει μου, καὶ σοὶ καὶ τῇ μονῇ σου ἀγαθὰ παρέξω· εἰ δὲ μή γε, ξύλῳ ἀγχόνης σε παραδειγματίσω, καὶ τῶν λοιπῶν εἰς φόβον σε προσθήσω. ὁ δὲ ὁμολογητῆς· τῶν δωρεῶν σου ἔφη, μὴ κενώσης τοὺς Θεσσανρούς· τὸ δὲ ἀγχόνης ξύλον, ἧ καὶ τὸ πῦρ εὐτρέπισον σήμερον· τοῦτο γὰρ ἐφίεμαι διὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ μου ἀγάπην. ταῦτα ὁ ἀναιδὴς ἀκούσας, παρέδωκεν αὐτὸν Ἰωάννῃ τῷ μάντει περὶ λόγους αὐχοῦντι καὶ τὸ μῖσος τῶν Εἰκονομάχων ἐμπεπλησμένῳ, στρεβλότῃτι ἀντεπεκκλῖναι αὐτὸν ἡγούμενος. ὃς παραληφθεὶς ἐν τῇ Ὀρμίδι μονῇ Σεργίου καὶ Βάκχου τῇ παρακειμένῃ τῷ παλατίῳ, καὶ πρὸς λόγων ἄμιλλαν τῷ μάντει συνελθὼν, καὶ τοῦτον ἠτήσας, καὶ τῷ περιόντι τῆς σοφίας καταβρονησας, καὶ τὸ ἀμετάθετον ἐνδειξάμενος, τοῦτον ἤσχυμένον εἰς τὸν μανιώδη τύραννον ἀπέπεμψε. ἀγροίκου μάλλον ἢ ῥήτορος δόξαν ὁ δειλαιὸς ἀπηνέγκυτο. ὃς ἀνελθὼν πρὸς αὐτόν, κρεῖσσον ἔφη βασιλεῦ κρηῶ μάλάζαι σίδηρον, ἧ πείσαι τὸν ἄνδρα μεταθεῖναι πρὸς τὸ σοὶ ἐφετόν. τούτων ἐπακούσας ὁ τύραννος, μετὰγει τοῦτον εἰς τὰ Ἐλευθερίου ἀνάκτορα, καὶ κατακλείει αὐτόν ἐν τινι οἰκῆματι σκοτεινοτάτῳ, καταστήσας καὶ φρουροὺς ὡς μηδὲ διακονεῖσθαι αὐτὸν παρὰ

4. ἀγχόνῃ Par.

8. τὴν διὰ τοῦ Par.

tur, inque urbem regiam vehitur: nec tamen tyranno in conspectum venire concessum; sed ministro ad eum misso, si, inquit, hortanti mihi annueris, cum tibi, tum monasterio tuo bene faciam; sin autem, probro publico e furca laqueo suspendam, ac reliquis in terrorem exponam. tum confessor, noli, inquit, tuorum munerum thesauros effundere: patibuli vero lignum, sive etiam ignem expedi hodie: id enim qua dilectione in Christum feror, desiderio cupio. his auditis, impudens tyrannus Iohanni ariolo tradidit, homini eruditi nomen ambient, quiq; Iconomachorum odio in fideles plenus esset, fore ratus ut is obliquitate in adversum viri constantiam flecteret. assumptus ille in Hormidae Sergii ac Bacchi monasterio quod palatio adiacet, ac disputatione cum ariolo congressus, eoq; victo, ac eximiae sapientiae vi perculso, praeclareq; constantia prodita, vir sanctus confusum eum ad insanum tyrannum ablegat; miserque rustici magis, quam oratoris sibi nomen ascivit. ascendens itaque ad imperatorem, facilius, inquit, ferrum cera emollias, quam viri animum in id, quod tibi collibitum est, transferas. his auditis, tyrannus ad Eleutherii eum palatia traducit, inque tenebricosa quadam aedícula concludit, datis etiam custodibus, ut ne quis etiam affecto corpori ministerium

τινος. οὕτω διετῆ χρόνον τελέσας θλίψεσι καὶ στενοχωρίαις πιεζόμενος, κατήσχυνε καὶν τούτῳ τὸν τύραννον. ἐπεὶ δὲ καθ' ἑκάστην ὑποκύψαι τῇ αὐτοῦ βουλῇ ἠναγκάζετο, μὴ εἶξας, ἔξοριζεται ἐν τῇ τῆς Σαμοθράκης νήσῳ. ἡ δὲ πρὸς τὴν ὑπερορίαν ἀπαγωγὴ ταχεῖαν ἔσχε τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος ἔξαγωγὴν. ἡμέραις γὰρ τρισὶ πρὸς ταῖς εἴκοσι τὴν ἐν τῇ νήσῳ ζωὴν διανύσας ἐκεῖ κατεπαύσατο, ἀπελθὼν ἐν κυρίῳ ὁσίως καὶ εἰρηنيκῶς. τί δὲ χορὴ λέγειν ὀπόσης μὲν εὐλογίας τὸν τόπον ἐπέπλησεν, καὶ ὀπόσων δὲ ἰατρείων ὁ χῶρος ἐκεῖνος ἠνύπρησεν;

Ὡιδ. ζ.

Ἐν τῇ καμίνῳ.

Τὸ κατ' εἰκόνα σὺ κεκτημένος, καὶ ὁμοίωσιν βίῳ λαμπροτάτῳ, πάτερ, προειληφώς, δι' ἀμφοτέρων ὑπερέλαμψας· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ βοῶν τῆς δόξης σου, κύριε.

Ὁμολογίας σου στεφάνῳ, πάτερ, διέπρεψας, ἔργῳ διήλεξας λόγους τῶν δυσσεβῶν, τοὺς πιστοὺς δὲ ἐβεβαίωσας· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ βοῶν τῆς δόξης σου, κύριε.

Τῷ στεροροτάτῳ ἐν προθυμίᾳ τὰς τοῦ σώματος, πάτερ,

13. ὁμοίωσι Par.

impenderet. in hunc modum exacto biennio, afflictus, ac angustia confectus, vel sic tyranno pudorem incussit. cumque quotidie vis adhiberetur, ut illius consiliis animum accommodaret, nec is quicquam e mentis firmitate remitteret, exilio relegatur in Samothracen insulam. eam in exilium abductionem brevi secuta eductio e corpore. post enim dies tres supra viginti, consummato ea in insula vitae curriculo, illic requievit, sancte ac pacate ad dominum commigrans. quid autem refert dicere quanta locum benedictione impleverit, ac quanta praedium sanationum munera per illum consecutum sit?

Ode 7.

In camino.

Ut ad imaginem esses adeptus, vitaeque clarissima similitudinem pater consecutus, utroque eximie fulsisti; clamans, benedictus es domine in templo gloriae tuae.

Confessionis tuae pater corona claruisti; opere factisque impiorum verba confutasti, fideles vero confirmasti; clamans, benedictus es domine in templo gloriae tuae.

Firmissimo alacrique animi proposito corporis dolores pater for-

ἀλγηδόνως ἤνεγκας καρτερώς, εὐχάριστον τῷ δεσπότῃ σου·
εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ ναῷ βοῶν τῆς δόξης σου, κύριε.

Ὡδ. η΄.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Θεώμενος, μάρκα, τὸ στερρὸν τῆς σῆς ἐνστάσεως Λέων
ὁ τύραννος, ὑπερορία σε ἔκρινε πικροτάτῃ ὁ παμπόνηρος· ἐν
εὐφροσύνῃ δὲ βοῶν ταύτην ὑπήνεγκας, εὐλογεῖτε πάντα τὰ
ἔργα τοῦ κυρίου τὸν κύριον.

Ἐπὶ τὸ πρωτότυπον εἰδὼς τὴν τῆς εἰκότος τιμὴν διαβι-
βάξασθαι, ἐπὶ τὸ στάδιον ἔδραμες ἀθλητῆς ὡς ἐννομώτατος·
καὶ νικητῆς ἀναδειχθεὶς στέφανον εἴληφας ἀναμέλπων· πάντα
τὰ ἔργα ἀνυμνεῖτε τὸν κύριον.

Οὐράνιον ἀντὶ τῆς ἐν γῆ σκηνὴν σοι δέδωκε πάντων κύ-
ριος· ἀντὶ στενωπέως εὔρες δὲ πλατυσμὸν ἀγαλλιάσεως, ἐν
παραδείσῳ τροφῆς μετὰ μαρτύρων βοῶν· εὐλογεῖτε πάντα
τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Φωτὶ ἐλάμφθης νοητῷ καὶ θείῳ πνεύματι, μάρκα Θεό-
φανες, ὅθεν ἰάματα βρούεις [γὰρ] τοῖς ἐν πίστει σοι προστρέ-
χουσι, καὶ τὴν ἀγίαν σου σορὸν πόθῳ γεραίρουσι καὶ βοῶσι·
πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

titer pertulisti, deo gratias agens; clamans, benedictus es domine in
templo gloriae tuae.

Ode 8.

Manibus expansis Daniel.

Videns, vir beate, Leo tyrannus firmo te proposito illi obniti
gravissimo nequissimus damnavit exilio: tu vero laetus pertulisti, cla-
mans, benedicite omnia opera domini dominum.

Cum intelligeres honorem imaginis ad exemplar transire, ad sta-
dium ut quam legitimus athleta cucurristi, victorque acclamatus coro-
nam accepisti, dulcius concinens, omnia opera laudate dominum.

Caeleste tibi pro eo quod in terra est tabernaculum universorum
dominus contulit: arctaeque custodiae loco latitudinem exultationis in
paradiso voluptatis cum martyribus invenisti, clamans, benedicite
omnia opera domini dominum.

Spiritali luce illustratus es, ac divino spiritu perfusus, vir beate
Theophanes: indeque sanitates scaturis fidelibus ad te confugienti-
bus, tuumque sanctum loculum amore venerantibus, ac clamantibus,
omnia opera laudate dominum.

ᾠδ. 9.

Λίθος ἀχειρόμητος.

Ἄπαντα τὸν βίον σκορπίσας τοῖς δεομένοις, Θεοφόρε, τὴν δικαιοσύνην σοφῶς ἀντεκομίζου σοι ἀνατέλλουσαν, ἀντὶ φθαρτῶν δρεπόμενος τὰ δι' αἰῶνος ἀνατέλλοντα.

Νόσους θεραπεύεις, παμμάκαρ, τοῦ παρακλήτων τῆ δυνάμει· δαίμονας σαφῶς ἀπελαύνεις τῆ ἐνεργείᾳ τούτου, πανόλβιε, διὸ πιστοὶ θεώμενοί σε, Θεοφόρε, μακαρίζομεν.

Ἡ σὴ φωτοφόρος, Θεόφρον, τῆς μεταστάσεως ἡμέρα πάντας προσκαλεῖται τοὺς πιστοὺς πρὸς μετουσίαν τοῦ ἁγιάσματος· ἦνπερ καὶ νῦν γηθόμενοι ἐπιτελοῦμεν, ἱερώτατε.

Νέμοις τὴν σὴν ἄφθονον χάριν τῷ τῶν ἐπαίνων σου τοὺς λόγους πλέξαντι, Θεόφρον, προθύμως· ὁμότροπὸν σοι ὥσπερ ὁμώνυμον τοῦτον δεικνὺς πρεσβείαις ταῖς εὐπροσδέκτοις, ἱερώτατε.

Ode 9.

Lapis sine manu praecisus.

Omni substantia tua in egenos distributa, vir divino sensu praedite, iustitiam palam tibi orientem illius praemio retulisti: pro iis quae sunt corruptilia, ea decerpens quae in saeculum virescunt.

Morbos curas, vir beatissime, paraclati potentia, daemonesque palam illius vi abigis, vir felicissime: idcirco nos fideles te contuentes beatum praedicamus.

Lucida, divino sensu praedite, tuae migrationis dies fideles omnes invitat, ut sanctificatione participentur: quam et nunc gaudentes peragimus, vir sacratissime.

Tribuas quaeso uberem tuam gratiam illi, qui tuarum laudum carmen alacri animo texuit: iisdemque tecum moribus, uti et eodem censetur nomine, deo gratis precibus tuis facito, vir sacratissime.

Θ Ε Ο Φ Α Ν Ο Υ Σ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ.

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

Θ Ε Ο Φ Α Ν Ο Υ Σ

ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΑΓΡΟΥ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ ΕΤΩΝ ΦΚΗ,

ΑΡΧΟΜΕΝΗ ΑΠΟ ΠΡΩΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΥ ΕΩΣ
ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΕΤΟΥΣ ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΙ ΘΕΟΦΙΛΑΚΤΟΥ ΤΙΟΥ ΑΙΤΟΥ-
ΤΟΥΤ' ΕΣΤΙΝ ΑΠΟ ^{εψοζ} ΕΤΟΥΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΩΣ ΕΤΟΥΣ
ΣΤΕ' ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΛΑΞΑΝΔΡΕΙΣ, ΚΑΤΑ ΔΕ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ^{στκα'}.

S. PATRIS NOSTRI

T H E O P H A N I S

ABBATIS AGRI ATQUE CONFESSORIS

C H R O N O G R A P H I A

ANNORUM ΙΧΧVIII,

AB ANNO DIOCLETIANI PRIMO AD MICHAELIS ET THEOPHY-
LACTI EIUS F. ANNUM SECUNDUM: ID EST, AB ANNO MUNDI
5777 AD ANNUM SECUNDUM ALEXANDRINOS 6305, SECUNDUM
ROMANOS VERO 6321.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑΣ.

Ο μὲν μακαριώτατος ἄββας Γεώργιος, ὁ καὶ Σύγκελλος γε- Par. p. 1
Ven. p. 1

1. τοῦ ἐν ἀγ. πατρ. ἡμ. om. A, in quo legitur: Θεοφά-
ρους ἀμαρτωλοῦ μοναχοῦ ἡγουμένου τοῦ Ἄγρου καὶ ὁμολογητοῦ
χρον. κ. τ. λ. 3. καὶ ἡγουμένου a b c, ἀγίου ἡγ. d. 6.
Θεοφίλου a g. τοῦ υἱοῦ (om. αὐτοῦ) a e. 7. τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ
om. a e. ἕως ^{στκα'} ἔτους b, ἕως τοῦ κόσμου ἔτους ^{στκα'} e.
8. ^{στκα'}] ^{στκα'} A. 18. Προοίμ. τ. χρον. om. A. 20. μα-
κάριος A, μακάριος τὰ a e. καὶ add. ex A a b c e f g.

PROOEMIUM CHRONOGRAPHIAE.

Sanctissimi Cpoleos patriarchae Tarasii Georgius abbas quondam

P. 2 γονῶς Ταρασίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ἑλλόγιμος ἀνὴρ καὶ πολυμαθέστατος ὑπάρχων, πολλοὺς τε χρονογράφους καὶ ἱστοριογράφους ἀναγνοὺς, καὶ ἀκριβῶς τούτους διεξερευνησάμενος, σύντομον χρονογραφίαν ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως καὶ διώκτου 5 τῶν Χριστιανῶν ἀκριβῶς συνεγράψατο, τοὺς τε χρόνους ἐν Β πολλῇ ἐξετάσει ἀκριβολογησάμενος, καὶ τὰς τούτων διαφωνίας συμβιβάσας, καὶ ἐπιδιορθωσάμενος καὶ συστήσας, ὡς οὐδεὶς ἄλλος τῶν πρὸ αὐτοῦ, τὰς τε τῶν ἀρχαίων βασιλέων V. 2 παντὸς ἔθνους πολιτείας τε καὶ τοὺς χρόνους ἀναγραφάμενος, καὶ κατὰ τὸ ἐφικτὸν αὐτῇ τοὺς ἀρχιερεῖς τῶν μεγάλων καὶ οἰκουμενικῶν θρόνων, Ῥώμης τε, φημί, καὶ Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας τε καὶ Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, τοὺς τε ὀρθοδόξως τὴν ἐκκλησίαν ποιμάναντας καὶ τοὺς ἐν αἵρέσει ληστρικῶς ἄρξαντας, καὶ τοὺς τούτων χρόνους 15 ἀκριβῶς ἐνέταξεν. ἐπεὶ δὲ τὸ τέλος τοῦ βίου τοῦτον κατέλαβεν, καὶ εἰς πέρας ἀγαγεῖν τὸν ἑαυτοῦ σκοπὸν οὐκ ἴσχυσεν, ἀλλὰ, καθὼς προέφημεν, μέχρι Διοκλητιανοῦ συγγραφάμενος, τὸν τῆδε βίον κατέλυσεν, καὶ πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν D ἐν ὀρθοδόξῳ πίστει, ἡμῖν, ὡς γνησίοις φίλοις, τὴν τε βίβλον 20

2. ὑπάρχων add. ex omnibus codd. praeter g. πολλοὺς τε O praeter g, ἄλλους τε vulg. 4. διερευνησάμενος A. 5. βασιλέως Ῥωμαίων a b e. 16. ἀνέταξεν f. τοῦτον om. A. 17. σκοπὸν A a f, κόπον rell. vulg. 18. συγγραφάμενος A a f, ἀναγρ. rell. vulg. 19. κατέλιπεν A.

Syncellus, vir eximius et eruditissimus, multis chronographorum et historicorum libris evolutis, et non vulgari diligentia examinatis, compendiarium ab Adamo ad imperatoris et Christianorum persecutoris Diocletiani tempora chronographiam scripsit; discussisque studiose temporum rationibus ad invicem comparavit, emendavit, ac, ut nullus ante eius aetatem, solertissime composuit: priscorum insuper regum et nationum universarum statu et regimine annotato, singulorumque, quantum licuit, observatis aetatibus, supremarum et universalium sedium, Romae, dico, et Cpolis, Alexandriae, Antiochiae, et Hierosolymorum, sive qui sanis dogmatibus, ceu pabulis, ecclesiam aluerunt, sive qui per vim et latronum more principatu arrepto, haeresum pravitate gregem infecerunt, pontifices enumeravit, et eorum tempora et annos egregio ordine digessit. enimvero cum vitae termino praereptus, ad propositum finem non potuerit consilium suum perducere, sed, ut praemonimus, scriptis solummodo quae Diocletiani attingunt aetatem, vitam hanc mortalem deseruit, et cum recta fide ad dominum profectus, nobis velut sincerioribus amicis, quod fuerat molitus, opus imperfectum simul reliquit, et, ut quae

ἢ συνίστατε ἀτιλῇ καταλείβοντες καὶ ἀφορμῶς παρίσχετε τὰ
 εὐλείεστα ἀναπληρῶσαι. ἡμεῖς δὲ τὴν ἐπιτιμὴν ἀμείψασθαι οὐκ
 ἀγνοοῦντες καὶ τὸ σιωπῶν τοῦ λόγου, παρεπιδήσαντο τοῦτο ποιῆ-
 σαι, ὡς ὑπὲρ ἡμῶς τὴν ἐγκλησθῆναι εἶναι. αὐτῶς δὲ πολλὰ
 5 παρακαλέσας ἡμᾶς μὴ ἀνεῖραι καὶ ἀτίλειστον καταλείβειν τὸ P. 1
 ἔργον, ἐβιάσατο ἐπὶ τοῦτο εὐθεῖν. διὸ καὶ ἀναπραΰνεται διὰ
 τὴν τοῦτου ὑπακοὴν εἰς τὸ ὑπὲρ ἡμῶς ἐγκλησθῆναι, ἀπονο-
 οῦν τὸς τεχνίτας καταβλάσκειν. πολλὰς γὰρ βλάνας καὶ ἡμεῖς
 ἐκλήθησάμετες κατὰ τὸ δυνατὸν ἤμῃν καὶ ἐκτελέσαντες, τοῦδε
 10 χρονογραφίου ἀπὸ Μουσειανῶν μέχρι τῆς βασιλείας Μιχαὴλ
 καὶ Θεοφιλῆστον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τοῦ τε βασιλέως καὶ τῆς B
 πατριάρχης, καὶ τὰς τοῦτων πράξεις αἰετῶς γράψας, κατὰ
 τὸ δυνατὸν ἤμῃν συνεγραφήσαμεθα, οὐδὲν ἄφ' ἐπιτιμῶν συντά-
 ξαντες, ἀλλὰ ἐκ τῶν ἀρχαίων ιστοριογράφων τε καὶ λογο-
 15 γράφων ἀναλεξιμένοι, ἐκ τῶν ἰδίων ἐπιτιμῶν τεχνίτων
 χροίου τὰς πράξεις ἀσχεγίτως κατατάσσοντες. ἵνα εὐθέως C
 εἴδωσι οἱ ἀναγιγνωσκοντες ἐκ ποίῃ χροίῃ ἐκαστοῦ βασιλέως καὶ
 πράξεως γέγονεν, εἴτε πολέμου, εἴτε ἐκκλησιαστικοῦ, εἴτε πολιτικοῦ,
 εἴτε δημοδοῦς, εἴτε τις ἑτέρα. οὐ γὰρ μικρὰν ἀφέλειαν, ὡς

1. ἀτιλῇ κα. A α. 2. ἐπιτιμῶν A. 3. ἀλλὰ παρακαλέσας
 ἡμᾶς A, κατ. ἐκ. παλὰ vulg. 4. τοῦτε I. καὶ καθ. vi A.
 5. κατὰ τ. δυν. ἐκ. καὶ A, καὶ α. τ. δυν. ἡμῃν vulg. 6. χρο-
 νογράφων A B x E. 7. καὶ τῆς B. 8. ἀμείψασθαι κατ. γ.
 9. γράψας A, γράψων vulg. 10. καὶ τῆς A, καὶ ἀφ' ἐπιτιμῶν
 vulg. 11. εἴτε αἰετῶς ex A κατατάσσας pro vulg. 12.

delectantur abdicere omnia proculdubio argumentum. nostra vero imper-
 itia immemoratae hominum non ignota, sunt, cui tamen nonnulli fuerunt
 digni, meliusse detestabamur. ille contra plura habebat, ut tur-
 piter omni omnino imperfectione sua non desereretur, deinde ani-
 mus, et ad illud experimentum movetur, et proclivius incipit. quod-
 cumque erat in illis nonnulla genere corporis, motum rubore faceret
 longe proventus solis, et post illam nonnullam habere exultare
 consuevit. multa aliquid voluimus diligenter explorata, et,
 quantum facultas et ingenium dedit, examinata, praesentem chroni-
 graphum a Diocletiano temporibus ad Michaelis et Theophylacti
 eius filii imperium, reges imperii et patriarchas, necnon eorum ge-
 gis et actibus, qua pars fuit utilitate, et propria pars nil depen-
 dentes aut considerantes, in unum compendimus: quoniam potius solentia
 ex veteribus historiis vel rhetoribus proculdubio, singulorum aeta per
 annos et tempora propria quibusque locis publicis velque cuncta dis-
 pensamus: et quatuor quaque annis non gemum vel facinus editum,
 sive in bello, sive in curia, sive in civili administratione, sive in
 populari dato, sive quolibet alia ratione commendandum, lectur in
 promptu habeat et in propatulo. haud enim vulgare est, mo quo-

οἶμαι, καρποῦται ὁ τῶν ἀρχαίων τὰς πράξεις ἀναγινώσκων.
 εἴ τις δέ τι ἐν τούτῳ τῷ πονήματι ἡμῶν ὀνησιφόρον εὔροι,
 Διτὴν πρέπουσαι τῷ θεῷ εὐχαριστίαν ἀποδώσει, καὶ ἡμῖν τοῖς
 ἀμαθέσιν καὶ ἀμαρτωλοῖς διὰ τὸν κύριον ὑπερεῖξεται· καὶ
 εἴ τι ἐλλεῖπον εὔροι, τῇ ἀμαθείᾳ ἡμῶν τοῦτο λογίσεται, καὶ
 τῇ ἀργίᾳ τοῦ χαμερποῦς νοῦς ἡμῶν, καὶ συγγνώσεται ἡμῖν
 διὰ τὸν κύριον. φίλον γὰρ τῷ θεῷ τὸ κατὰ δύναμιν.

1. τῶν ἀρχ. τὰς πρ. A, τὰς ἀρχ. πράξεις vulg. 2. εἴ τις δέ τι
 ἐν τούτῳ τῷ πον. A, εἴ τι δὲ ἐν τούτῳ πον. vulg. 3. τοῖς
 add. ex A a f. ἀποδώσῃ — ὑπερεῖξεται A. 5. λογί-
 σῆται A. 7. τῷ om. A a f.

dem iudice, eorum qui veterum gesta evolvunt, emolumentum. si
 quis autem ex eo quem aggredimur labore fructum aliquem decerpat,
 debitas deo grates referet; nobisque licet ineruditis et peccatoribus
 a domino bene precabitur: si quid deesse comperiat, imperitiae et
 abiecti nostri ingenii tarditati adscribat, et ex domini charitate con-
 donet. id enim deo acceptum opus, quod e facultate nostra profi-
 ciscitur.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ
ΑΠΟ ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΥ ΕΩΣ ΜΙΧΑΗΛ
ΚΑΙ ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΑΥΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΝ.

CHRONOGRAPHIA
A DIOCLETIANO AD MICHAELEM
ET THEOPHYLACTUM EIVS FILIUM IMPP.

Κόσμου ἔτος 1808. τῆς θείας σωτηρίας 908.
 Ῥωμαίων βασιλείας Διοκλητιανοῦ ἔτος α.
 Περσῶν βασιλείας Οὐρράχου ἔτος 16.
 Ἰνδῶν βασιλείας Γαίου ἔτος 7.
 Ἰερουσαλὴμων βασιλείας Ἰουδαίου ἔτος 17.
 Ἀλεξανδρείας βασιλείας Θεωτοῦ ἔτος 11.
 Ἀντιόχειας βασιλείας Τυράνου ἔτος β.

PL
 V.3

Ο Ρωμαίων regis nomen Οὐρράχου scribitur in A, in ceteris omnibus Οὐρράχου, in ed. Vat. Διοκροχου, apud Synceillum idem modo Οὐρράχου scribit (p. 6:8, c3), modo Οὐρράχου (p. 7:11, 3), Arathias autem p. 109, 11. Iam regem et filium eius, qui in omnibus Theophrasti scribitur infra Οὐρράχου nominatur, non eademque nomine Οὐρράχου ponuntur.

Annus mundi 5007, diuinæ incarnationis 977.
 Romanorum imperatoris Diocletiani a. 1.
 Romanorum regis Varchis a. 15.
 Romae episcopi Calli a. 7.
 Hierosolymorum episcopi Hymenaei a. 13.
 Alexandriae episcopi Theopae a. 11.
 Antiochiae episcopi Tyranni a. 2.

A.M. 5780 Περσῶν βασιλέως Οὐαράνου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Διοκλητιανὸς Μαξιμιανὸν τὸν Ἐρκού-
B λιον κοινωνὸν ἀνεδείξατο τῆς αὐτοῦ βασιλείας τῷ τετάρτῳ
αὐτοῦ χρόνῳ.

A.M. 5781 Περσῶν βασιλέως Νάρσεως ἔτος α΄. 5

A.M. 5782 Τούτῳ τῷ ἔτει Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς ὁ Ἐρκού-
C λιος Ὀβουσίριν καὶ Κόπτων πόλεις ἐν Θήβαις τῆς Αἰγύ-
πτου εἰς ἕδαφος κατέσκαψαν ἀπόστατησάσας τῆς Ῥωμαίων
ἀρχῆς.

A.M. 5785 Τούτῳ τῷ ἔτει Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς ὁ Ἐρκού- 10

D λιος καίσαρας ἐποίησαν Κωνσταντίον καὶ Μαξιμιανὸν Γαλ-
λέριον. καὶ ὁ μὲν Διοκλητιανὸς δέδωκε τὴν ἑαυτοῦ θυγα-
τέρα πρὸς γάμον τῷ Γαλλερίῳ, ὁ δὲ Ἐρκούλιος Μαξιμιανὸς
τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Θεοδώραν τῷ Κωνσταντίῳ συνέζευξε,
καίτοι γε ἑκατέρων γαμετὰς ἐχόντων, ἄς ἀπώσαντο διὰ τὴν 15
πρὸς τοὺς βασιλέας στοργήν.

A.M. 5786 Ῥώμης ἐπισκόπον Μαρκέλλου ἔτος α΄.

P. 5

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπον Πέτρου τοῦ ἱερομάρτυρος ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀλεξάνδρεια σὺν τῇ Αἰγύπτῳ εἰς ἀπο-
στασίαν ὑπὸ Ἀχιλλέως ἀχθεῖσαι, οὐκ ἀντέσχον τῇ Ῥωμαίων 20

2. Μαξιμῖνον c f. 3. ἀνείδειξεν A a f. 6. Διοκλητ. κ. Μαξ.
ὁ Ἐρκ. A, M. ὁ Ἐ. κ. A. vulg. 7. Κόπτων aliquot codd. 11.
Κωνσταντῖνον, et mox Κωνσταντίνῳ f. 15. καίτοι γε A a f,
καὶ τῶν γε vulg. 16. πρὸς A a f, εἰς vulg. βασιλεῖς A.
20. οὐκ ἀντέσχον A, οὐ κατέσχον vulg. τῇ add. ex A.

A. C. 280 **P**ersarum regis Varanis annus primus.

Hoc anno, imperii sui quarto, Diocletianus Maximianum Hercu-
lium supremæ potestatis socium renunciavit.

A. C. 281 Persarum regis Narsis annus primus.

A. C. 282 Hoc anno Diocletianus et Maximianus Hercules Busirim et Co-
ptum Thebaidis in Aegypto civitates in Romanum imperium rebelles
funditus everterunt.

A. C. 585 Hoc anno Diocletianus et Maximianus Hercules Constantium
et Maximianum Galerium instituerunt caesares: et Diocletianus qui-
dem filiam suam Galerio locavit coniugem, et Maximianus pariter
suam nomine Theodoram Constantio copulavit. uterque vero ex
observantia et in imperatores amore coniugem, quam prius habebat,
dato repudio lecti consortio reddidit alienam.

A. C. 286 Romæ episcopi Marcelli annus primus.

Alexandriæ episcopi Petri sacri martyris annus primus.

Hoc anno Alexandria et Aegyptus ab Achille ad defectionem
concitatae, illatum a Romanis bellum sustinere non potuerunt: plu-

προσβολῆ, καθ' ἣν πύλοιοι ἀνεβήθησαν, διαση δεδασμένων
τῶν τῆς ἀποστασίας αἰτίων.

B

Τούτῃ τῇ ἡμέρᾳ Ἀουλιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς ὁ Ἐρμού- A M 5:87
λιος διαχωρῶν μίγαν καὶ φρικαδιόστατον κατὰ Χριστιανῶν ἀνή- V 4
5 γγατον, καὶ πολλὰς μυριάδας μαρτύρων ἐποίησαν, παρτοῖς
βασίλους ἐπιτροπῆτες, καὶ πολλὰ κατὰ ἐργασίαισι. περὶ ὧν
τις ἀπογράμματος τὴν ἀσταθλίαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας
Εἰσαχθῆναι τοῦ Πατριάρχου εἰσεται.

C

A M 5:88

Ἐπιση δεδασθῆναι Εἰσαχθῆναι εἰς α'.
Τούτῃ τῇ ἡμέρᾳ νεωτερικοῦ γεγονότος ἐν Γαλλίαις ἐπὶ
Ἀμύνδου καὶ Αἰλιανὸς Μαξιμιανὸς ὁ Ἐρμούλιος διαβῆς πα-
30 θῆκεν αὐτοῖς. ἀλλὰ καὶ Κρόσος ἀπέβη, καὶ Βρετανίαν
πατόχε, καὶ οἱ πέντε Γερμανοὶ τὴν Ἀγρῶν, ἐπὶ Ἀγλάϊς
τὴν Αἰγύπτου. ἀλλὰ Κρόσος μὲν ἐπὶ τριῶν ἡμερῶν τὴν Βρε-
35 ιτανίαν κατοκλήθη Ἀουλιανόστατος ὁ ἑκαρχος ἀπέβη. ἐν δὲ
ταῖς Γαλλίαις ἀγγιστροφός ἐκ παραβόλου γέγονε Κωνσταντῆ
κνίσθη τῆς. ἐν ὧραις γὰρ τῆς αὐτῆς ἡμέρας καὶ ἑ-
τώματος ὤρθη καὶ νεῶν ἀπεδείχθη. ὅροι μὲν γὰρ ἐπιση. D
οἱ Ἀλατοὶ τῇ Κωνσταντῆν στρατῷ ὄρη καὶ εἰς τὰ
30 τειχῆ κατοκλήθη. αὐτοῖς δὲ ἐξολοθῆναι τελευταῖος φεῖγεται

4. φρασεὶ Ρομ. 5. μέγαντος A α ε. 7. τῆς add. ex A ε.
8. καὶ B] τῆς H. A. 9. αἰτίων A ἰσότης νεῶν 10. Ἀμύν-
δου] Κρόσος A, Κρόσος νεῶν 11. ἑκαρχος A ἑφ' ἐπιση-
12. τῆς Γερμανοὶ A α ε, Γερμανοὶ νεῶν 13. ἐπὶ Ἀγρῶν
14. ἀγγιστροφός νεῶν 15. ἐπὶ ante ξη. add. ex A. 16.
Ἀλατοῖς νεῶν. G. G.

clius tunc primo impetu sublati, rebellione auctores meritas ex-
ultarent proventus.

How anno Diocletianus et Maximianus Herculius, vehementi et A C 287
Eratianis in Christianis persecutione suscitata, et omnia genera ex-
cogitata universa, plurimum martirum septuaginta equales: de qui-
bus quatuordecim libere ecclesiasticae historiae ab Eusebio compositas
provenirent, nullum scriptum.

A. C. 288

Itaque quatuordecim Eusebio annos primus.
Huius anno omnia rebas Armeniam et Aethiopiae in Gallia stude-
tes Maximianus Herculius suscitata in eis persecutione suscitavit. Cuius
tempore multitudine mortu, et Eusebium composuit quatuordecim
dum quatuordecim libere Armeniam, et Aethiopiae in Aegyptum in-
venirent, et Eusebio quatuordecim libere Armeniam positum Aethiopiae pos-
sentes suscitavit e medio: in Gallia autem ansepe omnino deliquit
helli Eusebio Constantia carere ex imperio suscitavit. omnium
quippe dei rex imperium intervallo victor et vicior videri est: non
esse in Constantia exercitum Alani ad castrorum usque murus cura

τῷ στρατῷ. ἐπειδὴ δὲ κεκλεισμένων τῶν πυλῶν, οὐδὲ ἔσω τοῦ τείχους ἠδυνήθη εἰσελθεῖν, χεῖρας ἐξέτειναν οἱ πολέμιοι πρὸς τὸ συλλαβεῖν αὐτόν· σχοινοῖς δέ, καθέντες ἀπὸ τοῦ τείχους, ἀνείλκυσαν αὐτόν. ἔσω δὲ γενόμενος, καὶ τὸν στρατὸν παραθαρσύνας, ἐπέξελθὼν τοῖς Ἀλανοῖς, νίκην ἔσχε λαμπράν, ὥστε ἑξακισχιλίους πεσεῖν. Μαξιμιανὸς δὲ ὁ Ἐρ-
 P. 6 κούλιος τῶν πέντε Γεντιανῶν ἐν τῇ Ἀφροικῇ ἐκράτησε. Διοκλητιανὸς δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸν Ἀχιλλέα καθεῖλε. συνῆν δὲ αὐτῷ καὶ Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς Κωνσταντίου, κομιδῇ νέος ὑπάρχων, ἀριστεύων ἐν τοῖς πολέμοις. ὃν ὄρων ὁ Διοκλητιανὸς φθόνῳ κινήθεις δόλῳ ἀνελεῖν ἐσπούδαζε. θεὸς δὲ τοῦτον παραδόξως διέσωσε, καὶ τῷ πατρὶ ἀπέδωκε.

A.M. 5789 B Περσῶν βασιλέως Ὀρμισδα, Ῥώμης ἐπισκόπου Μιλτιάδου, Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ζαβδᾶ, Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Βιταλίου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐετήριος στρατοπεδάρχης τοὺς ἐν τῇ στρατιᾷ Χριστιανὸς ἤλαυνε μετρίως, ἕκτοτε τοῦ κατὰ πάντων ὑποτύφοντος διωγμοῦ.

A.M. 5793 Ῥώμης ἐπισκόπου Σιλβέστρου ἔτος α΄.

1. ἔσω A, εἶσω vulg. 3. σχοίνοις a, σχοῖνον b. 5. παραθαρσύνας A, παραθαρσύνας vulg. 9. καὶ Κωνστ. A a, ὁ Κωνσταν. vulg. κομιδῇ νέος A, κομιδῇ δὲ νέος vulg. 10. ὁ om. A. 12. ἀποδέδωκε om b. 13. Μιλτιάδ. A, Μελτ. vulg. 14. Ζαβδᾶ] Γαζάβδας A. Vitalii, Antiocheni episcopi, accessionem in annum proxime sequentem reiciunt a f: non adnotavit A. 17. στρατιᾷ A.

sunt insequuti: ipse vero dux extremus fugientis exercitus premens vestigia se recipiebat. obseratis vero portis, cum intro non potuisset admitti, extensas ad eum comprehendendum hostium manus nusquam evasisset, nisi demissis per murum funibus ad castra fuisset subvectus. intro receptus, verbis exercitum animat et corroborat, et impetu in Alanos facto, caesis eorum sex millibus praeclaram assequitur victoriam. Maximianus Herculus pari sorte quinque Gentianos in Africa obtinuit: et Alexandriae Diocletianus Achillem prostravit. socius expeditionis aderat Constantinus Constantii f. prima iuventute conspicuus, et bellicorum facinorum laude iam praestans: qua Diocletianus conspecta, motus invidia, necem dolis machinabatur. deus autem praefer opinione servavit, et patri reddidit incolumentem.

A. C. 289 Persarum regis Hormisdæ, Romae episcopi Miltiadis, Hierosolymorum episcopi Zabdae, Antiochiaepiscopi Vitalii annus primus. Hoc anno Veterius magister militiae Christianos milites moderate insectatus est, persecutione exinde in reliquos ingruente.

A. C. 293 Romae episcopi Sylvestri annus primus.

Τούτω τῷ ἔτει Μαξιμιανὸς Γαλλίριος κατὰ Νάρσως V. 1
 τοῦ τῶν Περσῶν βασιλέως τοῦ τριτακτῆ τῆν Συρίας κατα-
 θραυνοῦτος καὶ λεηλοῦντος ἀποσταλὴ ἐκὸς Ἀπολλητιανοῦ, καὶ
 συμβαλὼν αὐτῷ κατὰ τὴν πρῶτην μάχην ἐπίστασι περὶ Καλ. C.
 5 λίτικον καὶ Κούρας. ἐπειτὴν δὲ ἐκ τῆς φυγῆς ἐπέμπερος Ἀπο-
 κλησιατῷ ἐκ' ὄχρουτος φερονέτω. ὁ δὲ τὸν παύσατο μετὰ
 τοῦ ἰδίου σχήματος οὐ προδιζήσωντο, ἔφησεν ἐκὸς ἀπείσοις
 τρέχων καὶ προγεῖσθαι τοῦ ὄχρουτος, μετὰ οὐ ταῦτα αὐτα-
 γθεῖσος δευτέρως πολλῆς πάλιν Μαξιμιανὸς ὁ Γαλλίριος
 10 ταύσαρ ἐκὸς τῶν Νάρσως πόλεμον ἐπέμπετος γερουμτος
 διζῶν τῆσ, τοῖμῶσ καὶ πρῶτω, ὁ μετὰ ἐκὸς ἰσπερ. τῶν 11 D
 γὰρ Νάρσως μέχρι τῆς ἐκδοτῆρας Περσίδος ἰδίωσ, καὶ πω-
 τίσφαρ πᾶν τὸ στρατόεδον, καὶ τῶσ τούτου γενεῖσ καὶ
 παῖδα καὶ ἀδελφῶσ, καὶ παρελάσ πάντα ὅσα ἰσπερ ἐκὸς
 15 ἔστω, χρημάτων θραυτροῦσ, καὶ τοῖσ ἐν Πέρσασ λαμπροῦσ,
 μετ' ὧν ἐκπειθοντα Ἀπολλητιανοῦ ἐν Μισσαποστρωμῇ διόγωσ
 ἀσπείτωσ ἐκδοτῆσ τιμῆσ. καὶ ἰδίω ἐκπτοσ καὶ αὐτῷ πᾶ-
 τεσ οἷτωσ πρὸσ πολλοῦσ τῶν βαρβάρων πολέμῆσταισ, πολλὰ
 καταφῆσων. ἀφῆσ δὲ ἐκὸς τῆσ τῶν πραγμάτων ἐφῆσ

3. λεηλοῦντος A, alii ap. Goss. λεηλοῦσ καὶ 5. ἀποκλήσι-
 ατῷ ἐκ' ὄχρουτος φερονέτω A, ἀποκλήσιωσ ἐκ' ὄχρου ἐκδοτῆ-
 ρασ a b c d (si tunc esset tunc tunc) ἀποκλήσιωσ ἐκ' ὄχρου ἀπο-
 κλήσιωσ καὶ 6. μετὰ τῶν A, μετὰ τῶν τῶν καὶ 9.
 Μετ' ὧν Goss. A. d. M. f. καὶ 10. Νάρσως — γερουμτος
 ca. A, fact. γερουμτος 11. διζῶν τῆσ a, ἐκὸς τῶν διζῶν τῶν
 γσ f. 12. τὸ αὐτὸ ca. a. 13. καὶ πᾶσ παρελάσ A, παρελάσ,
 καὶ καὶ 14. ἐκδοτῆσ b. 15. πᾶσ] πάντα a. 16.
 τῆσ καὶ a.

Hoc anno Maximianus Galerius adversus Nationem Persarum regem
 celeberrimum Saporum Indocanem et depopulatum a Diocle-
 tiano videmus esse. In primo certamine ad Callianum et Callianum
 occisum, equo fugā se relinquit, Diocletianum contra hoste velum
 habuit alioquin ille certamen etiam prospera impetibus victorem et
 omnipotentem, longē viam quā negligenter, cunctis, et cunctis procedē-
 dū petunt, valde periculosam exactis collectis, Maximianus
 Galerius caeter bellum cum Nāse restitutus mandatur; resum-
 ptisque victus, et prospera fortuna usq, quā victus petunt, res
 omnia periculis gemit. Nationem etiam usque in indicatum Per-
 sium impetum abegit, et exactis eius et usque, libens et usque
 tenuit, et quā secum voluit periculum thesauri et Per-
 sium militum impet capiens: apud amonem et celentem,
 Diocletianus, qui tunc in Mesopotamia versabatur, cum hanc in-
 leuter excepit: et tunc primum uterque, tum omniumlibit armis

Διοκλητιανός, προσκυνεῖσθαι ὑπὸ τῶν συγκλητικῶν, καὶ οὐ
 P. 7 προσαγορευέσθαι κατὰ τὸ πρότερον σχῆμα ἀπήτησεν. ἔκαλ-
 λώπισε δὲ καὶ τὸ ὑπόδημα χρυσίῳ καὶ μαργαρίταις καὶ λί-
 θοῖς τιμίοις. Κωνσταντῖνον δὲ τὸν υἱὸν Κωνσταντίου, ἐν τῇ
 ἀνατολῇ καὶ Παλαιστίνῃ διάγοντα, καὶ τὰ Χριστιανῶν φρο- 5
 νοῦντα, ὄρων τοῦτον ὁ Γαλλέριος Μαξιμιανὸς συνέσει ψυχῆς
 καὶ σώματος ὁμίη καὶ τῇ περὶ τὴν παιδευσιν εὐφρῖα προκό-
 πτοντα, μαντευσάμενός τε τοῦτον καταλυτὴν ἔσοθαι τῆς τυ-
 ραννίδος καὶ τῶν δογμάτων αὐτοῦ, δόλῳ θανατῶσαι τοῦτον
 ἐσκέφατο. Θεία δὲ προμηθεῖα τὸν δόλον μαθὼν, ὡς Δαβὶδ, 10
 φυγῇ τὴν σωτηρίαν πορίζεται, καὶ πρὸς τὸν ἴδιον πατέρα
 B διασώζεται, πολλὰ σὺν αὐτῷ τῷ Χριστῷ εὐχαριστῶν τῷ σώ-
 σαντι αὐτόν.

A.M. 5794 Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοτέκνῳ γόητι πειθόμενος ὁ Γαλλέριος
 Μαξιμιανὸς ἐν τῷ θύνει τοῖς δαίμοσι, καὶ λαμβάνειν χρη- 15
 σμούς· ὑποδὲς τῷ ἀντρω ὁ Θεότεκνος, χρησμόν, κατὰ
 Χριστιανῶν ἐγεῖραι διωγμόν, τούτῳ δέδωκε. τὰ δὲ ὑπομνή-
 ματα τοῦ σωτῆρος ἐπλάσατο, καὶ πανταχόσε ἐφ' ὕβρει ἀπέ-
 στειλε, καὶ τοῖς γραμματοδιδασκάλοις τοὺς παῖδας διδάσκειν

3. ante χρυσίῳ h add. καὶ τὰς βασιλικὰς ἐσθῆτας. 4. Κων-
 σταντῖνον, τὸν υἱὸν — διάγοντα — φρονοῦντα A, Κωνσταντί-
 νου, τοῦ υἱοῦ — διάγοντος — φρονοῦντος vulg. 9. καὶ om.
 A. 10. τὸν add. ex A. 11. φυγῇ A, alii φεῖγει, καὶ vulg.
 14. γόητι om. e. 16. ὁ add. ex A.

adversus barbarorum plurimos ambo decertantes, res praeclaras felicititer gesserunt. secundo vero fortunae successu Diocletianus elatus, a senatoriae dignitatis viris se adorari, nec ut prius salutari, vel consueto habitu procedere expetiit: verum auro, margaritis et pretiosis lapidibus calceamentum adornavit. Constantinum autem Constantii filium in oriente et Palaestina tunc temporis commorantem et de Christiana fide bene sentientem, et tum animi praestantia, tum corporis robore, tum denique ad omnem honestam disciplinam propensione in dies incrementa sumentem cernens Galerius Maximianus, cum tyrannidis et impii profanique idolorum cultus eversorem futurum vaticiniis accepisset, dolis eum interficere meditabatur. ille detectis insidiis, quae fuit dei providentia, Davidis exemplo fuga salutem parat, et ad patrem, servatoris Christo debitis gratibus persolutis, sospes et incolumis regreditur.

A. C. 294 Hoc anno Theotecnō praestigiatori morem gessit Galerius Maximianus, ut daemōnibus sacra faceret et oracula reportaret: antrumque subiens Theotecnus, ut in Christianos persecutionem excitaret, oraculum retulit. idem servatoris monita confinxit et in eius iniu-

προσείδεν, ὡς διαγαλιῶσαι τὸ καθ' ἑμῶς μυστήριον παρὰ C
ουκ αἰών.

Περσῶν βασιλεὺς Σαβώρον ἕτος α'.

A. M. 5795

Τούτῳ τῷ ἔτει προστάγματα βασιλεῖα ἰδέθη, τὰς ἑσπερίας
5 τοῦ Χριστοῦ ἰσαριθμεῖσθαι, καὶ τὰς θείας βίβλους κατακαί-
σθαι· ἱερὰς δὲ καὶ πάντας Χριστιανούς βωπιῶσι περὶδι-
δοῦσαι, καὶ θύειν εἰδωλοῖς ἀναγκάσθαι, καὶ ἐν οὗτος ὁ V. 6
διαγρῆς πάντων φρισωδίστατος ἀναριθμητικὸς μάρτυρας ἀπο. 11
τελέσας.

10 Τούτῳ τῷ ἔτει Αἰαλετριανός καὶ Μαξιμιανός ὁ Ἐρνοσίμος A. M. 5796
ἔξ ἀπονοίας τὴν βασιλείαν ἀπέθεντο ἰδιωτικῶν ἀναλαβόμενοι
αἰχμα. καὶ Αἰαλετριανός μὲν κατὰ Σάλαωνα τῆς Αἰθιοπίας
τὴν ἑαυτοῦ πλεῖν ἰδιωτικῶν βίωσ', Ἐρνοσίμος δὲ ὁ Μαξιμι-
15 νος ἐν Αὐγουστῶν, πρῶτος τῆς ἐπισκοπῆς ἐν Ρώμῃ ἐπιτελεσά-
σας κρηστῶν, ἐν ᾗ προσεκομίσθη μὲν Ναρσῆτος τῶν ὀχνηστῶν Γ. 8
τῶ ἀλθθῶς καὶ αἱ τούτων γυναῖκες καὶ παῖδες οὐκ ἀπέλαβον·
μετὰ ταῦτα δὲ ἀνεχωρήσαντες διέφυγον ἐφ' ἑαυτῶν, καταστῆ-
σαντες ἀπὸ αὐτῶν βασιλεῖται, τῆς μὲν ἰσως Γαλλίαν Μα-
20 ξιμιανός, τῶν δὲ ἰσπερίω μέρει Κωνσταντῖνος, ὅς διέφυγε μέρει
2017ῆς ἀρχῆς ἀρσῆμτος, λίαν ἔν ἡμερος καὶ ἀγαθῶς τὸν τρόπον,

1. παρατεταχῶν A v.	4. προστάγματα βασιλεῖα A. αἱ τῶ
προστάγματα τῶ βασιλεῖα vult.	A. καὶ A. αἱ τῶ vult.
5. θείας vult.	B. φρισωδίστατος a.
6. ἀπονοίας A. αἱ	10. ἀπονοίας A. αἱ
ἀπονοίας vult.	ἀπονοίας vult.
11. ἐν	14. ἐν
Ρώμῃ A. Ρώμῃ vult.	ἐπιτελεσῶν vult.
12. Ναρσῆτος A. a.	19. μέρει vult. ex A. αἱ.

cum ipsos diseminavit; et ut fidei unitate mysterium fœdus de-
clarandum proponeret. Indiscrepans ex pœnis duxerit edidit.

Periarum regis Sabaria annus primus.

A. C. 295

Hinc anno ut Chosroë rex Persarum ediderunt sacrosque libris tra-
diderunt leges, imperium maximum eis edictis: sacerdotes quoque et
omnes Christianos tormentis applicandos, et ut victimas idoneas offer-
rent, cogendas. Interdum pœne multas, quoque martyres innume-
ras commiserunt, extitit hæc persecutio.

Hinc anno Diocletianus et Maximianus Herculius ex animi vio-
cordia, privato habitu summoque, depomerunt imperium. et Diocle-
tianus quidem Salomonem pœnia civitate Diocletianæ privatus agit, Herculius
autem Maximianus in Lychno, ducta pœnia summo triumphan-
tibus omne victorie pompa, qua curruum supra, equos, liberos, in-
censos Naxos captivum præcedebant. ulamque deinceps ab incensum
viditibus militari, constituta vice sua imperatoribus, orientis quide-
m Galerio Maximiano, occidentis vero Constantio; qui tandem in-

A. C. 296

καὶ οὐδὲν αὐτῷ πρὸς τὸ ταμεῖον ἐσπουδάζετο· μᾶλλον δὲ τοὺς ὑπηκόους θησαυροὺς ἔχειν ἐβούλετο, καὶ τοσοῦτον ἦν ἐγκρατὴς περὶ χρημάτων κτῆσιν, ὥστε καὶ πανδήμους ἐπιτελεῖν ἐορτάς, καὶ πολλοὺς τῶν φίλων συμποσίους τιμῶν ἡγα-
 Β πᾶτο πᾶν παρὰ τῶν Γάλλων τῷ πικρῷ τοῦ Διοκλητιανοῦ καὶ 5
 τῷ φορικῷ Μαξιμιανοῦ τοῦ Ἐρκουλίου συγκρινόντων, ὧν ἀπηλλάγησαν δι' αὐτοῦ. οὗτος τελεντᾷ ἐν Βρετανίαις βασιλεύσας ἔτη ἕνδεκα, ἀναγορεύσας ἀντ' αὐτοῦ βασιλέα Κωνσταντῖνον τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ υἱὸν ζῶν ἔτι, ἐπ' ὄψεσι παντὸς τοῦ λαοῦ, περιόντων καὶ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ παίδων 10
 τῶν ὀμοπατρίων Κωνσταντίνῳ, Κωνσταντίῳ, φημί, καὶ Ἀναβαλλίνῳ, τοῦ καὶ Δαλματίου, γεννηθέντων ἐκ Θεοδώρας θυγατρὸς Ἐρκουλίου. ὁ γὰρ Κωνσταντῖνος ἐξ Ἑλένης ἦν τῆς προτέρας γυναικὸς Κωνσταντίου· ὁ δὲ Κωνσταντῖος ὁ τούτων πατὴρ θυγατριδοῦς ἦν Κλαυδίῳ τοῦ βασιλέως, Γαλλέριος δὲ 15
 γαμβρὸς Διοκλητιανοῦ ἦν ἐπὶ θυγατρὶ Βαλερίᾳ. τότε Γαλλέριος Μαξιμιανὸς ἐπὶ Ἰταλίαν ἐλθὼν, ἐχειροτόνησε καισαρᾶς δύο· καὶ ἐπέστησε Μαξιμῖνον μὲν τὸν ἴδιον υἱὸν κατὰ τὴν ἐρίαν, Σευῆρον δὲ κατὰ τὴν Ἰταλίαν. οἱ δὲ ἐν Ῥώμῃ

4. τιμῶν codd. Goari. 5. τῷ πικρῷ — καὶ τῷ φορικῷ A e, τὸ πικρὸν καὶ τὸ φορικὸν vulg. 6. Μαξιμιανοῦ τοῦ Ἐρκουλίου A e, τοῦ Μαξιμιανοῦ vulg. συγκρινόντες A e. 9. αὐτοῦ υἱὸν A, υἱὸν αὐτοῦ vulg. ἔτι om. A. 11. Κωνσταντίνῳ A, Κωνσταντίνου vulg. Ἀναβαλλίνου A, Ἀναβαλλιάνου b. 12. Δελματίου A. 14. ὁ δὲ A, ὁ γὰρ vulg. 15. θυγατριδοῦς A, θυγατρίδος vulg. 16. ἦν om. b. 18. Μαξ. μὲν τὸν ἴδιον υἱὸν A, τὸν μὲν ἴδ. υἱὸν M. vulg. 19. Σευῆρον A, Σεβῆρον vulg.

perii sorte contentus, plurima mansuetudine morumque probitate praecelluit. nulla ei de aerario cura: quinimo thesauri loco subditos habere maluit. adeo pecuniarum a possessione sibi temperabat, ut dies festos ludis exhibitis frequenter celebraret, et magnam amicorum partem cum honore conviviis exciperet. a Gallis, morum asperitatem in Diocletiano, et in Maximiano caedium consuetudinem (quibus malis per eum sunt erepti) condemnantibus, praecipno amore colebatur. anno imperii undecimo vita fungitur in Britannia. adhuc superstes in totius populi conspectu, circumstantibus etiam reliquis eius filiis, eodem nimirum patre cum Constantino natis, Constantio, dico, et Anaballino, qui et Dalmatius, Theodora matre, Herculi filia, genitis, Constantinum primogenitum declaravit imperatorem. hic enim Constantinus Helenae prioris Constantii uxoris partus exiit. eorum pater Constantius nepos Claudii imperatoris ex filia: Galerius, filia Valeria ducta, Diocletiani gener fuit. ea tempe-

στρατιώται ἀναγόμενοι Μαξιμίον τὸν υἱὸν Μαξιμιανῶ τοῦ
 Ἐρκαίου βασιλέα. Ἔθεν δ' Ἐρκαίος εἰς ἐπιθνήμιαν πύ-
 λιν τῆς βασιλείας ἀΐθει, ἐπιγίγνεται μὲν ἀποδύσαι τὸν ἴδιον
 υἱὸν Μαξιμίον, ἐπιγίγνεται δὲ δούλη καὶ τὴν γαμήλιον Κων-
 στατίαν ἀνάειθι. ἀλλὰ τῆς μὲν πρὸς τὸν υἱὸν ἐπιχειρήσεως
 ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ἀπέλαθε, ἐν δὲ τῇ αὐτῇ τῶν γαμήλιον,
 εἰς Φαίσην, τῆς Θυγατρὸς καταμεγαλαί, ἀναγίθεται κακῶς
 πρῶτα. Εὐθείῃς δὲ ὁ Κωνσταντὸς φρονι, ὅτι Σοικιστῶν-
 τὸς παραφρονῶν γινόμενος, καὶ αἰὲν τῷ Ἐρκαίῳ τῆς βασιλείας
 ἀποδύμενος ἰδιωτικὸν βίον ἀπέλαθε, καὶ ὁ μὲν ἀγρῶν τὸν
 βίον μεταλλάξας, Σοικιστῶν δὲ τὸν μισθὸν διακυμαίνοντος
 ἐμυρῶθε. Γελῶντος δὲ ὁ Κωνσταντὸς τῆς αἰτέως ἐπιτετακῶς
 φρονι, ὅτι μεταμειλιθέντος, ἐπὶ αὐτῆς βασιλείᾳσι θελήσαν-
 τος, πῶς κατὰ τῆς ἀρχαίτου ἀναγίθεται, ταύτων αἰὲν
 ἔλα μισθὸν γινόμενος, καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ Κωνσταντίνου
 ἐπιτετακῶντος, τῆς βασιλείας, ὡς ἀρχαίτην, κατέχευε Κων- V. 7
 στατίνος ὁ Σοικιστῶν, καὶ Μαξιμιανὸς ὁ Γαλλῆος.

Ῥωμαίων βασιλεὺς Κωνσταντίνος υἱὸς α'.

A. M. 3372

Ἀποδογμῆς ἐπιστολῆς Φιλοτίμου υἱὸς α'.

P. 2

α. βασιλεὺς A, τῶν βασιλέων vulg. καὶ τῶν τῶν α. β. ἐπὶ
 αὐτῶν καὶ A. γ. ἐν τῷ A. δ. ἐν τῷ A. ε. ἐν τῷ A. B. ἐπὶ αὐτῶν
 καὶ A. δ. μεταφράσαντες α. αὐτῶν A, ἀρχαίτην
 vulg.

state Galerius Maximianus in Italiam profectus, exortus dicit ura-
 vit, et proprium quidem filium Maximianum atrox persequit. No-
 verunt autem Italiam, Romae milites Maximianus, Maximianus Bassalis
 filium, militaverunt paucissimi: unde Maximianus in epem concillitimo-
 que temperandi rursus impetu exortus, proprium filium Maximianum
 parente exortu militis est: et postea dicit, ut Constantium ge-
 nerum interficeret, animam sublebat: verum a matre sua intercedente
 deprecata est a matre: a matre autem in generum concessit, a
 matre sua deprecata, prosequitur, et ab ipsa matre perorat.
 Eusebium Constantianam refert, Diocletianum matrem suam libere-
 tum una cum Basilide, deprecata impetu suppliciter, prostratus illam
 reconvulsit: et hinc quidem lapsus commotus rursus Diocletianum
 vero deprecans lingua comminationum praedita commotus. Galenus
 eundem Constantem militem narrat, esse delectat impetu persequentes,
 et exortus ad illud militem, publicis armis deprecans intercedente
 illa ipsa e matre sublebat, tum Constantem, cuius filius et religio
 Christiana fuit, deprecans, Constantianam Augustae et Maximianae Ge-
 nerum, ut a matre persequente, obtinuerunt imperium.

Βασίλειος Ἰμπεριανὸς Κωνσταντῶν υἱὸς πρῶτος.

Ἀποδογμῆς ἐπιστολῆς Φιλοτίμου υἱὸς πρῶτος.

A. C. 337

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖνος ὁ Θεϊότατος καὶ Χριστιανικώτατος Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν ἐν Γαλλίαις καὶ Βρεττανία. κατὰ τὸν αὐτὸν οὖν χρόνον τέσσαρες οὗτοι συνεβασίλευον αὐτῷ, Μαξιμιανὸς ὁ Γαλλέριος σὺν δυοσὶ καίσαρσι Σεύηρω καὶ Μαξιμίνῳ τῷ Γαλλερίου νιῷ καὶ Μαξεντίῳ τῷ νιῷ τοῦ Ἑρκουλίου, ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀναγορευθέντι βασιλεῖ. οὗτοι ἀλλήλους ὑπερβαλεῖν ἔσπευδον εἰς τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸν. Μαξέντιος δὲ ὁ τύραννος τῇ Ῥώμῃ ἀνόμως βασιλεύων πάνδεινα εἰργάσατο κακά, μοιχείας τῶν ἐν τέλει γυναικῶν, φόνους καὶ ἀρπαγὰς, καὶ ὅσα τούτοις ὅμοια. κατὰ δὲ τὴν ἀνατολὴν Μαξιμῖνος χεῖρονα διεπράττετο κακά, δύο κακῶν μεγίστων ἀνατολὴν καὶ δύσιν κληροσασμένων, καὶ τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸν ἀναρριπίζοντων. τότε καὶ Λικίνιον καίσαρα Ῥωμαῖοι ἀνηγόρευσαν, χαριζόμενοι Κωνσταντῖνῳ γαμβρῷ αὐτοῦ ὄντι εἰς ἀδελφὴν Κωνσταντίαν, καὶ ὑποκρινόμενον ψευδῶς τὴν καθ' ἡμᾶς εὐσέβειαν, Σεύηρου δηλαδὴ τελευτήσαντος.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Πέτρος ὁ Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος, ἐν φυλακῇ ὑπάρχων προστάγματι Μαξιμιανοῦ τοῦ Γαλλερίου

7. ὑπερβαλεῖν A a, ὑπερβάλλειν vulg. τῶν add. ex A. 9. κακὰ — φόνους καὶ om A e. 11. Μαξιμιμιανὸς a. 12. χερσασμένων a. 13. τῶν om. A. ante διωγμὸν delevi πόλεμον, quod codd. non omittunt: solus a exhibet: πόλεμον καὶ διωγμὸν, b Χριστιανῶν διωγμὸν. 14. Ῥωμαίων A. 18. τούτῳ τῷ ἔτει A. ἐπίσκοπος om. A e.

Hoc anno in Galliis et Britannia sacerrimus et Christianissimus Romanorum imperator Constantinus regnavit: cum eodem tempore quatuor isti cum illo eiusdem forent imperii collegae, Maximianus Galerius cum duobus Caesaribus Severo et Maximino, Galerii filio, atque etiam Maxentio, Herculi filio, qui Romae a militibus imperator fuerat renunciatus. isti, quis alter alterum in Christianis crudelius persequendis vinceret, ad invicem contendebant. Maxentius autem tyrannus quibusvis pessundatis legibus Romae imperans flagitiosa quaeque patravit facinora, nobilium feminarum adulteria, caedes, bonorum direptiones, et quotquot scelera his similia. peiora per orientem Maximinus exequabatur: duabus exitiosis pestibus orientem occidentemque inter se partientibus, et bellum adversus Christianos, persecutionem nimirum, ubique suscitantibus. tunc temporis Romani, gratiam Constantino reposituri, Liciniam, ob sororem Constantiam in coniugem acceptam eius levirum, caesarem appellavere, Severo videlicet mortuo, familiarem nobis pietatem dolose simulantem.

Eodem etiam anno Petrus Alexandriae episcopus carcere detentus, Maximiani Galerii et Maximini eius filii mandato capite trun-

καὶ Μαξιμιανὸν τοῦ ἐπὶ αὐτοῦ, τῆν μεγάλην ἀπομνηστῆν, ἐπέδο-
 ζων, ἐπισημώθησαν ὅτις τὸν Ἄρειον διάκονον ὄντα τῆς αὐτοῦ
 ἐκκλησίας ἀπομνηστῆρον ἐποίησαν ὅτι, μετὰ ταῦτα βασίλειον
 αἰδέσθαι, προστάτης ὢν, πολλοὺς τῆς εὐσεβείας ἀείσαντες
 ἔποιε καὶ οἱ ἄλλοι ἐπὶ τοῦτων τῶν τυράντων τῶν ἐπὶ Χρι-
 στοῦ μαρτυρικῶν στέφανον ἀειδόμενον, ὡς ἐπὶ Φίλιππος, ἐπι-
 σκοπὸς Θυατείρας τῆς Αἰγύπτου, Περδὸν, ἐπὶ Νεβίος ἐπίσκο-
 πος τῆς Αἰγύπτου, Ἀδύμιος ἐπίσκοπος Νικομηδείας, Τυραν-
 νικὸν ἐπίσκοπος Τύρου, Σιλαντιὸς ἐπίσκοπος Ἐπίδαρου, ἐπὶ D
 10 Σιλαντιὸς ἐπίσκοπος Γαζῆς, Λουκιανὸς πρεσβύτερος Ἀσιο-
 χίας, Ζηρόβιος ἐπίσκοπος Σιδάου, Παρμῆλιος πρεσβύτερος
 Καισαρείας, καὶ ἄλλοι ἀναριθμητοί. οὗτος ὁ Γαλλῆριος
 Μαξιμιανὸς γεναιογενεστότατος ἔν, τοσοῦτος, ὥστε τοῖς ἐπὶ
 αὐτῶν τιλοῦντας μέγατερον καὶ πρῶτον τῶν ἰδίων γυναικῶν,
 15 ἰεστεικῶν, καὶ τῶν πλάτων διαμέρισμα ἄσπερον, ὡς μὴ ἀνεγχεῖσθαι
 τῶν γενεσθῆναι ἄνεν ματιίας. αὐτοῦ πατριάρχης Χριστιαν-
 ῶν γενεῖσθαι προτίθηται, οὗ τοσοῦτος διὰ τῆς αὐτοῦ ἀσ-
 βηίας, ὅσον διὰ τῆς ἄσπερον τῶν ἀσπερον τῶν αὐτοῦ· τοῦ P 15
 τῆν αὐτὴν θεῖαν διὰ ἐπὶ τῆς διὰ τῆς ἀμεινον ἀσπερον τῶν, ἐπὶ

1. μετὰ ταῦτα A 2. γενεσθῆναι vulg.	4. ἀσπερον add. ea A.	5.
6. ἐπὶ αὐτῶν a	6. ἀσπερον b	7. Περδὸν, A, ἐπὶ P vulg.
8. Περδὸν — Λουκιανὸν om. c	10. Σιλαντιὸς — Λουκιανὸν	11. ἐπὶ αὐτῶν ea
om. c, Λουκιανὸν — Λουκ. om. A.	12. ἀσπερον, ἀσπερον vulg.	13. ἐπὶ αὐτῶν ea
A 2 c.	14. γενεσθῆναι a, γενεσθῆναι vulg.	15. ἐπὶ αὐτῶν ea
16. ἐπὶ αὐτῶν ea	17. ἀσπερον A, ἀσπερον vulg.	18. ἐπὶ αὐτῶν ea
19. μετὰ τῆν b		

causae plurimum subit martyrium. hic Arius, dum diaconi vice
 alicuius apocri, ecclesiae constantinensi fuit exterrum; qui pravae post-
 tulationis causa antedignatus factus, plurimum a veri religionis eventis
 esse videtur tyrannus alii plurimum martyrii curam sunt redempti, quo-
 rum in numerum referuntur Phileas Thymensis episcopus, Felens et
 Nilus, Aegyptiaci praesides, Anthimus Nicomediar, Tyrannicus Tyri,
 Sybrianus Lausae, aliter Sybrianus Gazae antistes, Lucianus Anti-
 chonensis presbyter, Zenobius Sebaste episcopus, Pamphilus Cesaraco
 presbyter, et innumeri alii. Galerius iste Maximianus iustam
 potestatem et efferni mulierum amore actus, alios ut eius pote-
 stati subdit, alii proprias mulieres conduxerunt, anxia meditantur
 alioquin fallaciam ducuntur blandis tempore decemur,
 ut aliquae utantur praestigis ut cibum quosdam vellet delectare
 idem non alios religionis impie videtur, quos innumeros capere
 dicitur cupiditate videtur, delenda constanti intentione Christianis
 praecipit. cum propter inmodicam et effusam potestantiam, et into-

τὴν περὶ τοὺς Χριστιανούς ἀνύποιστον κάκωσιν. χαλεπὸν γὰρ ἔλκος κατὰ τὸ τῆς ἀκολασίας αὐτοῦ μῆριον ἐκφυέν κρεῖττον πάσης ἀνθρωπίνης βοηθείας ἐτύγγανε, νομῆς καταλαβούσης καὶ σκολήκων φθορᾶς τοὺς τόπους. ἦν γὰρ καὶ πολύσαρκος. οὗτος [γὰρ] ὑπολαβὼν, ὡς ἄρα διὰ τοὺς ἀδίκους 5

V. 8 φόνους πέπληκται, προστάγματα κατὰ παντὸς τόπου ὑπὲρ τῶν Χριστιανῶν ἔγραψε πάντα κελεύων καταθυμίως πράττειν, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ εὐχεσθαι. οὗ γεγονότος εὐθέως τοῦ χαλεπωτάτου πάθους τῇ εὐχῇ τῶν Χριστιανῶν θεραπευθέντος παρ' ἐλπίδα, μήπω δὲ τοῦ τραύματος καλῶς συνουλώσαντος, μειζόνως ἐμαίνετο τῶν ἀθεμίτων πράξεων ἐχόμενος. ἀλλ' εὐθέως πάλιν πόλεμοι καὶ ἐπαναστάσεις, λιμοὶ τε καὶ λοιμοὶ καὶ αὐχμοὶ ἀθρόοι ἐπέσκηπτον, ὡς μὴ ἀρκεῖν θάψαι ζῶντας τοὺς τεθνεῶτας· κεραννοὶ τε καὶ φόβητρα ἔξαπεστέλλετο, ὡς ἕκαστον ἑαυτοῦ μόνον φροντίζειν, καὶ τὰ πολλὰ 15 τῶν πραγμάτων ἄπρακτα διαμένειν.

A.M. 5798

C

Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἐρμῶνος ἔτος α'.

Ἀχιλλᾶ Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου ἔτος ἕν.

1. τοὺς add. ex A. ἀνάπυστον g. 2. τὸ om. A. 5. γὰρ om. a, fort. recte, nisi potius δὲ scribendum est. 6. φόνους] τόπους a. 7. τῶν om. A a. 9. τῇ εὐχῇ τῶν Χριστιανῶν add. ex A a e. θεραπευθέντος] ἠλευθερώθη a, ἠλευθερώθη θεραπευθέντος e. 10. μήπω A, μηδέπω vulg. 12. πόλεμοι καὶ ἐπαναστάσεις A et alii, ὁ πόλεμος καὶ ἐνανστάσις vulg. 14. ζῶντας τοὺς τεθνεῶτας A, τοὺς τεθνεῶτας οἱ ζῶντες vulg. φόβητρα Par. 15. μόνου b. 18. Ἀχιλλᾶ — ἔτος ἕν. om. A.

Ierabilem Christianorum vexationem ultio divina tandem corripuit. grave siquidem ulcus adnatum ad libidinis membrum omni humana industria superius visum est in eius corpore, putredine nimirum depascente, et vermibus corruptionis loca corrodentibus. obesus enim erat, et haud leviter carnosus. is autem ob iniustas caedes plecti se arbitratus, mandata per omnes provincias Christianis profutura rescripsit, iubens agere cuncta ex animo et pro se deprecari. quo facto, curato praeter expectationem precibus Christianorum difficili morbo, plaga tamen per inductam cicatricem vix sanata, ad iniqua quaeque repetenda facinora fervidius insaniebat. verum derepente bellum, tumultus, fames, pestilentiae, ariditates aëris adeo confertim ingruebant, ut sepeliendis mortuis vivi non sufficerent homines: tonitrua insuper et prodigia crebrius emissa unumquemque de se solummodo sollicitum esse, reliquaque negotiorum quasi momenti nullius infecta permanere coegerunt.

A. C. 298

Hierosolymorum episcopi Hermonis annus primus.

Alexandriae episcopi Achillae annus primus.

Ἀλεξανδρίας ἐπισκόπον Ἀλεξάνδρου ἑτος α΄.

A. M. 3229

Βιζαντίου ἱακίκου πρώτου Μητροπολίτου ἑτος α΄.

B

Ἀσιοχίας ἐπισκόπον Παύλιον ἑτος α΄.

Τούτῃ τῇ ἡμέρᾳ Κωνσταντῖνος ὁ δεύτερος εἰς τὴν αὐτὰ A. M. 3200

5 τῶν τετρακόντων διατάσσει καταλίπειν. Μαζέντιος δὲ ὁ δεσποβί-
βανος γεγενησὸς τὴν παραρηγίατα τῆ πόλεως Ῥώμης καταρῖ-
παρατάσσει κατὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντῖνου. ὁ δὲ μέγας
Κωνσταντῖνος ἐδικίει εἰς Μαζέντιον γεγενησὸς, κρίσει ἀδικί-
μιστος διὰ ματιῶν ἀδελφίτου. ἐν πολλῇ δὲ ἀφωσῆ ὅτι
10 ὡφθη αὐτῷ ἐν ὧσιν ἔσται τῆς ἡμέρας ὁ τέριος πικρὸς, ἐσ-
φωτὸς κατισσαλασμήτος, ἔσται ἐπιγραφῆς· ἐν τούτῃ ἡμέρᾳ. P. 11
ἐπιστά, δὲ αὐτῷ ὁ κίριος ἔσται ἐν ὄραματι τῆς νυκτός·
γρήσει τῇ δευτέρῃ σου, καὶ ἡμέρα. τότε σταυρὸν ἀγιδύσας
χρησάει, ὅς ἐστι μέχρι τῆς σημερας, ἐλλείπει παραρῖσι α΄.
15 τὸν ἐν τῇ πόλει, καὶ συμβολῆς γενομένης ἡμετέρας αὐ-
περὶ τῆς Μαζέντιου, ὡς οἱ αἰετοὺς ἀεραῖατα. Μαζέντιος
δὲ σὺν τοῦ ἰουδαίου, φεύγων, τῆς γῆρας, διὰ δύναμις διαρ-
ραγίως, ἐν τῇ ποταμῷ καταποτιζέται, ὡς πόλις ὁ Φαρα-
κασιρῖσι, ὥστε ἀπρησῆρας τὸν ποταμὸν ἴσασσι σὺν ἀνα-
20 ἰταῖς κλισιμῖσι. οἱ δὲ πόλις τῆς Ῥώμης, ὡς αὐτῶ-

α. Βιζαντίου = ἑτος α΄ om. A. B. ἀποστρέφεται A. δ. ἀπο-
στρέφεται, ὡς vulg. γ. ἡμέρας αὐτῷ ἐν A. δ. ἐν δευτέρῃ A.
12. τῆς πόλεως A. τῆς αὐτῆς vulg. πόλις A. πόλις vulg. 13.
διεφύρατος A. διεφύρατος vulg. 14. ὁ αὐτὸς ex A. 15.
τῆς ποταμῆς ἀπρησῆρας B.

Alexandriae episcopi Alexandri annus primus.

A. C. 320

Byzantii episcopi primi Metropolitani annus primus.

Asiochiae episcopi Pauli annus primus.

Hoc anno Constantinus ad exercendum Iulianum A. C. hoc

potentatum se movit. Impius vero Maximus ponte maximo instructo
in Fluvio Romano praeseficiente adversum magnum Constantinum in
toto conatus. Intimidabat magnus Constantinus Maximii praesefecti,
qui adflicto deditus divinationi poena discere soleret. Illi pro-
pterea amentia in insuetate constituto, hora diei sexta, veneranda
crux luce effulgens vix erat cum hac inscriptione: "in hoc signo."
tum in nocturna visione ostans ei dominus, iussit: "utere istius
signi signo, et vivas." aures tum crux, quae in hanc usque diem
exponit, in promptu confecta, cum exercitus praesefecti et in condi-
cto hinc se praecedere. Intu igitur costume, illi sunt qui sub
Maximii militabant, et eosdem plures tradidit. Maximus fuga cum
reliquis arripit, ponte divina virtute disrupto. Flumine submersitur
cum cruce in Pharam cum toto exercitu, ita ut tam equis quam tra-
dicibus fluminis altum repleretur. Romani demum victorem Constan-

Βμενοι αὐτὸν διανασιτῆσαι εἰς τὴν βοήθειαν αὐτῶν, λυτρωθέντες τῆς τοῦ πονηροῦ Μαξεντίου τυραννίδος τὴν πόλιν στεφανώσαντες εἰσεδέξαντο μετὰ χαρᾶς τὸν νικητὴν Κωνσταντῖνον σὺν τῷ νικοποιοῦ σταυροῦ σωτῆρα αὐτὸν ἀνευφημοῦντες.

A.M. 5803 Τούτῳ τῷ ἔτει κρατήσας τὴν Ῥώμην Κωνσταντῖνος ὁ 5

V. 9 θεοσυνέοργητος πρὸ πάντων τὰ λείψανα τῶν ἀγίων μαρτύρων ἐκέλευσε συλλεγέντα ὅσια ταφῇ παραδοθῆναι. καὶ ἦσαν οἱ Ῥωμαῖοι ἄγοντες ἐπινίκιον ἑορτὴν, γεραίροντες τὸν κύριον καὶ τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ Κωνσταντῖνον τὸν νικητὴν μεγαλύνοντες.

A.M. 5805 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ Μαξιμίῳνος ὁ υἱὸς Γαλλερίου ἐπιπηδήσας, καὶ ἑαυτῷ τὴν βασιλείαν ἐπιτρέψας, αἰσχροῦς καταλύει τὸν βίον ἐν Κιλικίᾳ. ἀκούσας δὲ Μαξιμιανὸς ὁ Γαλλέριος ὁ Διούτου πατήρ, ὅτι ὁ Μαξέντιος ὁ υἱὸς Ἐρκουλίου ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ Κωνσταντῖνου τῆ δυνάμει τοῦ σταυροῦ κατεπτῶθη, φοβηθεὶς τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἀνῆκε διωγμὸν.

A.M. 5806 Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖνος ὁ Θεϊότατος σὺν Λικινίῳ καίσαρι ζήλῳ θεοῦ φερόμενος, ἀπεστράτευσεν κατὰ Μαξιμιανοῦ τοῦ Γαλλερίου τὴν ἐρίαν διέποντος· καίκεῖνος ἀνιστρα-

4. σωτῆρα om. A e. 7. παραδοθέντα b. 8. καὶ — σταυροῦν om. b. 9. ἐπὶ ἡμέρας A, ἡμ. ἐπὶ vulg. 11. Μαξιμιανὸς Par. 13. ὁ Γαλλ. A, Γαλλ. vulg. 15. κατεπτῶθη A a, κατεπόθη e, κατεπονήθη vulg. 18. ζήλῳ] ψήφῳ a. ἀπεστρ. A, ἐπεστρ. vulg. Μαξιμιανοῦ A a, Μαξιμίῳνου vulg.

tinum, ceu ad ferendam ipsis opem expetitur servatorem populi- que liberatorem acclamatum, urbe coronata communique tripudio exultante, improbi Maxentii tyrannide redempti, cum cruce victoria- rum largitrice triumphantem exceperunt.

A. C. 303 Hoc anno divino fretus auxilio Constantinus collectas sanctorum martyrum reliquias sacrae sepulturae mandari iussit. Romani vero festis ob partam victoriam institutis, per dies septem continuos deum vitalemque crucem debitis prosequerantur honoribus, victoremque Constantinum summis laudibus extollebant.

A. C. 305 Hoc anno Maximinus Galerii filius, cum aliorum fines invaderet, et integrum sibi arrogare vellet imperium, vitam deinde turpiter amisit in Cilicia. Maximianus vero Galerius, eius pater, Maxentium Herculii filium a Constantino virtute crucis profligatum cum didicisset, nuncio territus accensam in Christianos persecutionem remisit.

A. C. 306 Hoc anno sacratissimus Constantinus divino religionis zelo motus in Maximianum Galerium orientis partes moderantem bellum, opem ferente Licinio, suscepit. ille vero ingentes copias contra in aciem

τερούμενος αὐτέρω πλεθει σκεύαται αὐτοῖς, πεποιθὼς δὲ
 Μαξιμιανὸς ματιύματι δαιμόνων καὶ γοητικῆς μαγαντιῆς.
 τοῦ δε Ἰωαννοῦ σιωποῦ ἀποστόλου τῆ μεγάλης Κωνσταν-
 τίνης, ὅσα τῆ προσβολῆ τρακί; ὁ τέουτος σὺν τῆ πλεθει
 δεκτικωπρατιουμένη, τῆ βασιλικῆν ἐκδῆτα ἀπέδωκε, καὶ στρω- P. 10
 τιωτικῶν περιθιμῶν σῆμα μετ' ἀλλῶν εὐτοιμασιῶν τε δια-
 δρας, ἄλο καμῆς εἰς πωμῆν ἤχρητο, καὶ τοὺς ἰσῆς τῶν εἰ-
 δωίων καὶ μῆτις ἀφροῆας, τοὺς διαβεβορημένους ἐπὶ μα-
 γητικῆς καὶ προφήτας αὐτοῦ ὡς ἀκαταῆτας ἐπισηροζον.

10 Ἰεροσολύμων ἐπισκόπου 13 Μακκαρίου ἐπὶ α'. A.M. 565
 Ἰουιογῆτας ἐπισκόπου ἐν Εὐσταθίου ἐπὶ α'. B

Τούτῳ τῆ ἡμε μάλιστα τῶν εὐεβήτατων Κωνσταντι-
 νῶν Ἰῶντα χιφού-θαι τῶν Γαλλίῶν Μαξιμιανὸς, ἀρλοβοῖον
 θεία ἔργη κατελαβε τοῖτον. φιλῆ γὰρ ἐκ μέσου τῶν συλαγ-
 15 χῶν καὶ μνέων αὐτῆ ἀναρθεῖνα, μετ' ἄλλῆς ἀνασῆστον
 ἀρηγῆ πατῶ τοῦ ἔδαθους ἠοδυμῆτατα διαθετο, ὡς ἀρηγῆ-
 τερα τὰ ὄρμηια αὐτοῦ ἐπαγδῆσαι, καὶ τῶνδῶν ἐκταλαῖν
 τῶν ἀνάστον. αἱ δὲ σῆρας αὐτοῦ σισσοαῖονι τῆ ὄμῆτῳ
 ἐκκαῖσαι τῶν ὄστον ἀπέκισιον· καὶ οὕτως σισσοαῖος ἀπέφ-
 20 ρεψε τῆθ Διομάχον ψυχῆ. C

α. ματιέος α. δ. ματιέος ἐπ. α. γ. ἀπὸ εὐμῆς Α, ἀπὸ
 πωμῆς τολῆ. Β. τολῆ ἐπ. α. ματιέος Α, ματιέος τολῆ. 14
 τολῆ ἐπ. α. ματιέος τολῆ. Β. 15. ἀποκαταῖον Α, ἀπο-
 καταῖον τολῆ. αὐτῶ τῶν εὐμῆς Α, καὶ εὐμῆς τολῆ.
 17. ἀπὸ ἀπὸ ἐκ Α et αὐτῶ. 18. ἀποκαταῖον τῆ θῶ. Α, ἀπο-
 καταῖον ἐπ. τολῆ. 19. ἀπὸ εὐμῆς Α et αὐτῶ, ἀπὸ εὐμῆς τολῆ.

edmo. manus cum eis carceribus. Sicut Maximianus dæmonem
 exorsis et uiciorum presentibus, uictibus eius ex laboribus magis Con-
 stantini precebat. sub primo conflictu uentus in locum tyrannico, ma-
 gna exortibus eius parte vacca, exuit impudentia uictum et iniquas;
 multitudine habito compis, cum paucis illi benedictis e uice in vi-
 cium fugitum uolubatur; hinc indeque ascenditibus et diuisis congre-
 gatis uacata etiam omnia in arte magica celebrandis et uictibus,
 cunctas uoluit aduictores martirit.

Hieronymorum episcopi 13. Maxenti annus primus. A. C. 308
 Antiochie episcopi 13. Eustathii annus primus.

Hic anno Galerium Maximianum uicium tantum in pinnis Con-
 stantini manus carcerum diuina preceperunt in uiciorum. arbor enim
 in media eius uiciorum et uictibus melodia uentus uice inuictabili
 dolore et phobate uelociter uentum in terram deiecit, adeo ut
 uictibus eius oculi exillissent e capite, et hinc inde preuictum deiecerunt
 tantum. carpes autem eius hinc inde illa inflammatione presentibus
 deiecerunt uictibus, utque in hinc iam in tantum et tabum resolu-
 tur infensam deo autem exuuit.

A.M. 5809 *Τούτῳ τῷ ἔτει Λικινίῳ συμμαχήσαντι τῷ θεῷ Κων-
 σταντίνῳ καὶ ὑποκρινομένῳ δολερῶς τὸν Χριστιανισμόν, ἀφο-
 ρίσας μῦθον τῆς Ῥωμαίων γῆς ἀπένειμεν, ἀναγορεύσας αὐ-
 τὸν βασιλέα, ἀπαιτήσας αὐτὸν συνθήκας μηδὲν κατὰ Χριστια-
 νῶν πράττειν κακόν. ἐντεῦθεν ὁ τῶν τυράννων καθ' ἡμῶν 5*

Ἐλάτῃ θεοῦ πέπανται διωγμός.

A.M. 5810 *Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ μέγας Κωνσταντῖνος πάσης Ῥωμαίων
 γῆς μονοκράτωρ γενόμενος, πᾶσαν εἰς τὰ θεῖα μετήγαγε
 φροντίδα, ἐκκλησίας ἀνεγείρων καὶ φιλοτίμως ταύτας πλουτῶν
 ἐκ τοῦ δημοσίου λόγου. οὗτος πρῶτον νόμον ἔγραψεν τοὺς 10
 εἰδώλων ναοὺς ἀποδίδοσθαι τοῖς τῷ Χριστῷ ἀφιερωμένοις*

*P. 13 (συνενομοθέτει δὲ αὐτῷ καὶ Κρίσπος ὁ υἱὸς αὐτοῦ)· δευτέρον δὲ
 Χριστιανούς μόνους [στρατεύεσθαι] ἐθνῶν τε καὶ στρατοπέ-
 δων ἄρχειν, τοὺς δὲ ἐπιμένοντας τῇ εἰδωλολατρείᾳ κεφαλι-
 κῶς τιμωρεῖσθαι· τρίτον τὰς πασχαλίους δύο ἑβδομάδας 15
 ἀπράκτους τελεῖν, τήν τε πρὸ τῆς ἀναστάσεως καὶ τὴν μετ'
 αὐτήν. τούτων οὕτως ἐχόντων, εἰρήνη βαθεῖα καὶ γαλήνη
 κατέσχε τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀγαλλίασις τοὺς πιστοὺς, προσ-
 τρεχόντων ὁσημέραι πάντων τῶν ἐθνῶν τῇ πίστει τοῦ Χρι-*

2. ἀφορίσας A, καὶ ἀφορίσας vulg. 5. κακόν om. a. 6. πέ-
 πανται A, πέπανται vulg. 7. h. l. in cod. A Metrophanes,
 Byzantii episcopus, primum notatur. πάσης A et alii, κρατήσας
 vulg. 10. πρῶτον νόμον ἔγραψεν τοὺς A a e, πρὸς τὸν νόμον
 ἔγρα. πρῶτον τοὺς vulg. 13. μόνους om. A, μόνον b. [στρα-
 τεύεσθαι] delendum esse videtur, aut fortasse scribendum: στρα-
 τευομένων s. ἐν στρατείαις. 18. ἀγαλλίας A. 19. ὁσημέραι
 ὡς ἡμέραι A et alii, ὡς ἡμέραν vulg. τοῦ om. A.

A. C. 309 *Hoc anno Licinio armorum socio, et religionem Christianam do-
 lose simulanti sacratissimus Constantinus Romanorum ditionis partem
 administrandam assignavit: eodemque imperii collega renunciato, ne
 quid mali adversus Christianos moliretur, fidem exegit et pacta. ab
 hoc tempore tyrannorum adversum nos dei gratia cessavit persecutio.*

A. C. 310 *Hoc anno magnus Constantinus Romanae ditionis compos factus,
 et solus imperio potitus, curam omnem ad disponendas res divinas
 convertit, ecclesias construens, ipsasque ex publico censu liberaliter
 largiqne ditans. hic legem scripsit, Crispo eius filio una cum eo
 sanciente, primum, idolorum templa viris Christo consecratis addi-
 cenda: secundum, solos Christianos in militiam ascribendos, ipsosque
 gentibus et exercitibus imperare: qui perstarent in idolorum cultu,
 capite mulctarentur: tertium, duas paschales hebdomadas, tum quae
 resurrectionem praecederet, tum quae sequeretur, ab omni opere fe-
 rriari. his ita dispositis, profunda pax et iucunda tranquillitas, gen-
 tibus cunctis in dies ad Christi fidem studiose accedentibus et ba-*

αποῦ καὶ βασιλοῦμαίω, καὶ τὰ πατρῷα εἰδικῶς ἀντιθέμεν-
 τω. τὸν δὲ πᾶν τῆς ἀναβολῆς καὶ κατὰ τὴν Ἀιγύπτου
 ποταμοῦ τοῦ Νείλου ἐν τῇ ἑλληνικῇ ἐπινοήσονται ἀναφέρε-
 σθαι, καὶ οὐκ ἐν τῇ Συριακῇ, ὡς εἰδιστο τοῖς Ἑβραίοις B
 5. Αἰκίμος δὲ πρὸ τοῦ τελείως μαρτυρεῖ τῆς Ἀιγύπτου εἰδῶς
 (ἐκείθεν γάρητα καὶ τοὺς οὐκ αὐτῷ μὲν πολλῶν βασιλέων
 αἰετοῖ.

Τούτῳ τῷ ἔτει Αἰκίμο, ἤρξατο κατὰ Χριστιανισμὸν διὰ Α.Μ. 18, 1
 γμὸν κτείνε. καὶ πρῶτος μὲν τοὺς ἐν τῇ βασιλείῳ Χριστι-
 10 τοὺς εἰδῶς, ἰηθῆρ λαβὼν τῆς τῶν ἀπὸ αὐτοῦ τυραννῶν ἐκ-
 θαιρέσας καὶ τῶν πρὸς τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον ἀνιθροῦ.
 γεννησιματιῶν δὲ καὶ ἀδελφῶν καὶ φοιτῶν Χριστιανῶς οὐκ
 15 ἐπαύετο. τούτῳ δὲ γυμνασίῳ ὁ θεῖος Κωνσταντῖνος πλείν- C
 σας ἀλαστοῖται τῆς μαρίας οὐκ ἐπέδωκε. οὗτος καὶ Βασιλεὺς
 15 τὸν ἐπίσκοπον Ἀμασίας, καὶ, ὡς εἶπε, φασὶ, καὶ τοὺς ἀγι-
 οὺς τισσομένους μαρτυρῶν, καὶ ἄλλους πολλοὺς διὰ βασι-
 τῶν τελειώσονται ἐπίσημα.

Περὶ τῆς ἐπισκόπου β' Ἀλεξάνδρου ἐστὶ, σ'. Α.Μ. 18, 1

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἄρειος ὁ τῆς μαρίας ἐπινοήσας ἐν Ἀλε-
 20 ξανδρείῳ τῆς αὐτοῦ αἰχμαλῶν ἐν ἑλληνικῇ ἐπινοήσας, καὶ D

1. τοῦ οἰκ. α. 4. Σελῆτος ο. Σαράτιδ. α. 5. μαρ-
 6. α. 7. μαρτυρῶν Α. 11. τῶν μέγαν Α. τῶν μέγαν τῶν
 12. θεῖος, ἡ μαρία α. 13. ἐκείθεν Α. ἐκείθεν τῶν. 14. Ἀμα-
 15. α. 16. αἰετοῖ τῶν. 17. ἄλλους ἐπὶ κα Α α. 18. α κα. 19.
 20. ἀναστοῖται. 21. Ἄρειος β' Α. 2. Ἄρειος τῶν.

pleno Italia et patria confregissent simulare, universon or-
 dem occupavit. monasteria quoque exsistentia Nilii, quod dicitur est in
 Aegypto, et aquae eius incrementorum, non iam acceptis in Scorpides
 fenum, prout ceteris pridem esse receptum, sed in ecclesiam in-
 ferri coepit. Etenim autem interquam insurrexerit praefatus, Antiochiam
 abierunt, Theodosium praesidentem una cum multis prout multos
 coactos intercessit.

Hic anno persecutionem adversus Christianos movere cepit L. A. C. 311
 circa, et primo quidem praecedentium tyrannorum usque immanem,
 foederis quoque cum magno Constantino inibi obitus, Christianos
 omnes palatio expulit, circa insanos indictum amores, tum sceleris,
 et Christianorum caedes variis versabatur, hoc litteris magis Con-
 stantini inveni ab haec varanda decesseret, morem genuit. hic Ba-
 silium Amasene episcopum, et, ut quidam ferunt, quadraginta martyres,
 et plerumque alios tormentis consummari mandavit.

Byzantio episcopi 2. Alexandri annos primo. A. C. 312

Hic anno Aetio, ab insani nomen adeptus, in publico ecclesiae
 contentu evogitatus a se haereticum praedicavit, et equitante mo-

οχίσμα εὐργάσατο, συνεργούντος αὐτῷ τοῦ πονηροῦ, μὴ φέροντος βλέπειν τὴν εἰρήνην τῆς ἐκκλησίας. ἐγένετο δὲ καὶ σεισμός ἐν Ἀλεξανδρείᾳ λαβρότατος, ὥστε πεσεῖν οἰκίας πολλὰς καὶ λαὸν πολὺν ὀλέσθαι.

A.M. 5813 Τούτῳ τῷ ἔτει μαθὼν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος τὴν τοῦ 5
 V. 11 Ἀρείου κίνησιν σφόδρα λυπηθεὶς, ἔγραψεν Ἀλεξάνδρῳ καὶ
 P. 14 Ἀρείῳ κοινὴν ἐπιστολὴν, συμβουλεύων καταλύσαι τὴν πονηρὰν κίνησιν καὶ εἰρηνεῦσαι εἰς ἀλλήλους. ἀπέστειλε δὲ καὶ Ὅσιον τὸν ἐπίσκοπον Κοδρουῦβης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ περὶ Ἀρείου, καὶ ἐν τῇ ἀνατολῇ διορθωσόμενον τοὺς ἀνατολικοὺς ἐκ παλαιᾶς συνηθείας Ἰουδαϊκώτερον ἑορτάζοντι τὸ Πάσχα. ὑπέστρεψε δὲ ἄπρακτος πρὸς ἀμφότερα.

Τούτῳ τῷ ἔτει καὶ Κώνσταντα τὸν υἱὸν αὐτοῦ Κωνσταντῖνος ὁ μέγας προεβάλλετο καίσαρα, καὶ ἀπέστειλεν ἐς Γαλλίας.

A.M. 5814 Τούτῳ τῷ ἔτει, ὡς φασὶ τινες, Κωνσταντῖνος ὁ μέγας
 B σὺν Κρίσπῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ Σιλβέστρου ἐβαπτίσθη, ὡς οἱ κατὰ τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην μέχρι σήμερον τὸν βαπτιστῆρα ἔχουσιν εἰς μαρτυρίαν, ὅτι ὑπὸ Σιλβέστρου

1. αὐτοῦ a. 2. καὶ add. ex A. 4. λαὸν πρὸς πολὺν ὀλέσαι A e. 10. διορθωσόμενον A a, διορθωσόμενος vulg. 12. δὲ om. A. 13. Κώνσταντα A, Κώνσταν vulg. 14. ἐς Γαλλίας A a e f, ἐν Γαλλίᾳ vulg. 16. in cod. a huic anno praemittitur haec inscriptio, quae etiam in marg. e legitur: πῶς ἐβαπτίσθη Κωνσταντῖνος ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ Ῥώμῃ ὑπὸ Σιλβέστρου σὺν Κρίσπῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. 17. ἐβαπτίσθη A et alii, ἐβαπτίσθησαν vulg. 18. ὡς οἱ A a e, ὅσοι vulg.

ligno spiritu perpetuo pacis ecclesiasticae adversario, schismatis auctorem se praebuit. horrendus autem terrae motus Alexandriae contigit, quo pleraque diruta aedificia, et innumera populi multitudo periit.

A. C. 313 Hoc anno magnus Constantinus cum Arii motum rescivisset et aegre ferret, ad Alexandrum et Arium, ut malignum omnem dissidii motum dissolverent et pacem inter se agerent, communem epistolam dedit. sed et eiusdem Arii causa Hosium Cordubensem episcopum misit Alexandriam, et mox in orientem, ad antiquam orientalem consuetudinem, qua Iudaico vicini ritui pascha celebrabant, emendandam. utraque tamen re infecta, reversus est.

Hoc eodem anno magnus Constantinus filium Constantem declaravit caesarem et in Galliam misit.

A. C. 314 Hoc anno, ut nonnulli referunt, magnus Constantinus cum Crispo filio Romae a Sylvestro baptizatus est: prout ad hanc usque diem veteris Romae incolae baptisterium eius servant, in testimonium

ἐν Πύργῳ βεβατιώθη, μετὰ τῆν ἀνατροπῶν τῶν τετρακοσίων. οἱ δὲ πατρὶ τῆν ἀνατολήν ἐν Νικομηδείᾳ φασὶν αὐτὸν περὶ τὸν θάνατον τοῦ Εὐνοπίου τοῦ Νικομηδέως Ἀρμενίου βεβατιώ-
 εθαι ἐνθα καὶ ἐντυχῆ αὐτῶν ποιηθῆναι. ἀναβαλλόμενος γὰρ
 ὄψιν τὸ βῆσιμα, φασὶν, ἀλλ' ὡς ἐν τῷ Ἰουδαίῳ βεβατιώθη-
 και ποταμῷ. ἐμοὶ δὲ ἀλεξάντερος φαίνεται τὸ ἐπὶ Σιδήστρον
 ἐν Πύργῳ βεβατιώσαι αὐτὸν, καὶ τὸς ἐπ' ἀνόματι αὐτοῦ φε-
 ρόμενος διαταγὰς πρὸς θηλιώδεσσι πελοποννησίαις τῶν
 Ἀρμενίων, δεξάν ἐπιπέθειν περιποιῆσαι σπονδάς, οὖσις ἐπα-
 40 τῶν, ἢ τὸν εὐνοπίῳ βουλῆτα κατέπειν ἐθελούσι, ἀφ' αὐτίστον
 διακρίσεις ἐπιπέθειν, ἕτερῳ ἄτοπον καὶ φασὶν. εἰ γὰρ οὐκ
 ἐν βεβατιώματι ἐν τῷ κατὰ Νικαίαν σιδήστῳ, λοιπὸν οὐδέ
 μετὰ τὸν τῶν θείων μυστηρίων, οὐδέ ἀντιφασὶν τὸς ὀλί-
 και πατρῶν, ὅτιρ ἀποκρίσας ὅτι καὶ λέγει καὶ φασὶν.
 ὅμοιοι δὲ Ἀρμενιοὶ καὶ Ἑλλῆνες φῆς ἔχον διαβαλλόμενοι τον
 μέγαν Κοισιαντίαν· φασὶν καὶ οὖτοι. ἢ γὰρ γε-
 νεαλογίᾳ αὐτοῦ βουλῆτα ἐπέργη καὶ πρὸ Ἀσοληστιατοῦ. ὅ
 γὰρ πατὴρ αὐτοῦ Κοισιαντίος Θυγατρίδοις ἦν Κλαεδοῦ τοῦ
 βουλῆτα, καὶ ὁς Ἑλλῆνης τῆς πρώτης αὐτοῦ γενεαίας ἔαγε

α. πατρὶ καὶ α. ε.	δ. αὐτῶν om. α.	ε. τὸ βῆσιμα A, τὸ
β. τῶν	φασὶν A.	Ἰουδαίῳ A, Ἰουδαίῳ τῶν
εὐνοπίου A, τὸ αὐτῶν τῶν	14. αὐτῶν τῶν	16. αὐτῶν α. A.
17. τὸν εὐνοπίῳ A α, τὸν	18. ἀποκρίσας	19. τὸν εὐνοπίῳ A α, τὸν
20. τῶν	21. ἀποκρίσας A α, ἀπο-	22. ἀποκρίσας A α, ἀπο-
23. ἀποκρίσας A.	24. ἀποκρίσας A.	25. ἀποκρίσας A.
26. ἀποκρίσας A.	27. ἀποκρίσας A.	28. ἀποκρίσας A.
29. ἀποκρίσας A.	30. ἀποκρίσας A.	31. ἀποκρίσας A.
32. ἀποκρίσας A.	33. ἀποκρίσας A.	34. ἀποκρίσας A.
35. ἀποκρίσας A.	36. ἀποκρίσας A.	37. ἀποκρίσας A.
38. ἀποκρίσας A.	39. ἀποκρίσας A.	40. ἀποκρίσας A.

et idcirco, post tyrannorum necem cum a Seleastro Romae saluta-
 pinatione, alia in urbe, Nicomediae videlicet, ab Eusebio Nicome-
 diae praesule, Arriano patris factore, eiusdem nominis tempore, imperium
 hocce accepit, qui loco eundem abdicavit, ut dicitur. differat
 enim, ut dicitur, Iulianus hocce se fugendum speravit, nihil enim
 longum pro vero consilio, vel cum a Syriano Romae impera-
 tione, praesuleque constituto ad Mithradem eius nomine vulgato
 ab Arriano conducto, quod sic dicitur. hoc vel minus facere stu-
 dit, vel certe praesulum imperatorem infamare conatur, aliquid
 imperante cum deinde delectante, quod absurdum est et a vero
 aliquid. quod enim talis Iulianus si Nicomedia interficeret, quod
 cum neque dicitur, quod imperatorem extiterit, participi neque
 cum huiusmodi patris conatibus: id vero dicitur, quod enim, Iul-
 ianum enim est, alii vero Iulianus et Iulianus, velut quodam vulgato-
 re magno Constantiano, ut dicitur et ipse, regia dicitur
 est eius familia, et ante Diocletianum nobilis, pater quippe Con-

τόν μέγαν Κωνσταντῖνον. εἶχε δὲ καὶ ἄλλους υἱοὺς ἐκ Θεο-
δώρου τῆς θυγατρὸς Μαξιμιανοῦ τοῦ Ἑρκουλίου, ἀδελφῆς δὲ
Μαξεντίου, τοῦ κατὰ τὴν Ῥώμην τυραννήσαντος, καὶ ἀναι-
ρεθέντος ὑπὸ Κωνσταντίνου περὶ Μουλύταν τὴν γέφυραν, ὅτε
καὶ τὸ τοῦ σταυροῦ σημεῖον ἐθεάσατο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ 5
Φαύστας τῆς γαμετῆς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. καὶ μη-
δεὶς θαναζέτω, εἰ πρὸ τοῦ βαπτίσματος ἐλληνίζοντες δύο
ἀδελφὰς ἔγημαν ὁ πατὴρ καὶ ὁ υἱός. εἰσὶ δὲ αἱ γενέσεις
αὐτῶν οὕτως, ὡς ὑποτέτακται.

2. Μαξιμιανῶ A, τοῦ Μαξ. vulg. 4. Μουλύταν b, Μουλαίαν
vulg. 8. ἔγημαν A b, ἔγημον vulg.

stantius Claudii imperatoris nepos extitit, et ex priore cum Helena
coniuge connubio suscepit magnum Constantinum. habuit et alios filios
ex Theodora, Maximiani Herculii filia et Maxentii (qui diram Ro-
mae tyrannidem exercuit, et ad Milvium pontem a Constantino fuit
occisus, cum crucis signum in caelo conspexit) sorore, sorore item
Faustae, magni Constantini coniugis. nullus autem miretur patrem
et filium ethnico ritu viventes duas sorores in matrimonium sibi co-
pulasse. haec vero est stirpis eorum series, prout subiicitur:

Κωνσταντῖος ὁ μέγας ἐκ Θεοδορίας Ἐπρωτίου
 θυγατρὸς γενεῆ.

P. 15
 V. 12

Κωνσταντῖος πατέρα Γάλλου Ἀναβαλλίου καὶ Κωνσταντίαν γα-
 λλου Δαλματίου. ἡ δὲ καὶ Γάλλου, μητὴρ Ἀναβίου.

Ἀναβίος ὁ υἱὸς Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου.

Ἐκ δὲ Ἑλένης γενεῆ Κωνσταντῖος τὸν μέγαν καὶ μόνον.

Ὁ δὲ μέγας Κωνσταντῖος ἐκ Φαυστίας θυγατρὸς Ἐπρω-
 τίου γενεῆ

Ἀπὸ Κωνσταντῖου καὶ Ἑλένης γενεῆ τῶν Κωνσταντῖου Κωνσταν-
 τῖου, τῖου, ἀναβίου τοῦ παραβάτου, τῖου, καὶ

ἢ Ἀναβαλλίου eudd. et eod. v. supra p. 16, 11.

Constantinus magnus ex Theodora Herculi filia genuit

Constantium patrem Galli Anaballium et Constantiam uxo-
 rem Dalmati, ex quo Gallum rem Licini

Dalmatius iunior Iuliani praevicatoris P.

Ex Helena vero genuit magnum Constantinum solum.

Magnus vero Constantinus ex Fausta Herculi filia genuit

Cri- Constan- et Helenam uxorem Iu- Constan- Constan-
 spum, tinum, liani praevicatoris, tum, tem.

A.M. 5815

Τούτω τῷ ἔτει ἰδὼν Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβῆς Λικίνιον
 Cμανικώτερον τῷ διωγμῷ χρώμενον, καὶ ἐπιβουλὴν κατὰ τοῦ
 εὐεργέτου μελετῶντα, ὀπλίζεται καὶ αὐτοῦ διὰ ξηραῶς καὶ
 θαλάσσης· καὶ δὴ πολέμου δημοσίου κροτηθέντος κατὰ τὴν
 Βιθυνίαν, ζῶν συλλαμβάνεται ἐν Χρυσοπόλει, καὶ εἰς τὰς 5
 χεῖρας Κωνσταντίνου παραδίδοται. ὁ δὲ τῇ συνήθει φιλαν-
 θρωπία χρησάμενος, χαρίζεται αὐτῷ τὴν ζωὴν, καὶ εἰς Θεσ-
 σαλονικήν τοῦτον ἐκπέμπει φρονεῖσθαι. μετ' οὐ πολὺ δὲ
 βαρβάρους μισθωσάμενος νεωτερίζειν ἤμελλεν, εἰ μὴ προ-
 γνούς τοῦτο ὁ πρῶτατος Κωνσταντῖνος διὰ ξίφους τοῦτον 10
 ἀποτηθῆναι ἐκέλευσε· καὶ οὕτως λοιπὸν τελείως ἀπῆλυσεν
 Dγαλήνης τὰ πράγματα τῆς Χριστιανῶν πολιτείας τῇ δυνάμει
 τοῦ ζωοποιοῦ σταυροῦ, γεγονότων ἐκποδῶν τῶν τυράννων,
 καὶ μόνου κρατήσαντος τοῦ θεοσυνεργήτου Κωνσταντίνου τῆς
 τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς. καταστήσας οὖν τοὺς ἰδίους παῖδας 15
 καίσαρας ἀπῆλυσεν εἰρήνης. ἦν δὲ ὁ ἀνὴρ εἰς τὰ πάντα
 λαμπρός, δι' ἀνδρείαν ψυχῆς, δι' ὀξύτητα νοός, δι' εὐπαιδευ-
 σίαν λόγων, διὰ δικαιοσύνης ὀρθότητα, δι' εὐεργεσίας ἐτοι-
 μότητα, δι' ἀξιοπρέπειαν ὕψεως, διὰ τὴν ἐν πολέμοις ἀνδρείαν
 καὶ εὐτυχίαν, ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς μέγας, ἐν τοῖς ἐμφυλίοις 20

1. ἰδὼν A, ὄρων vulg. 3. διὰ ξηραῶς A, διὰ τε ξ. vulg. 6.
 παρατίθεται f. τῇ add. ex A. 9. προγνούς | γνούς A.
 10. τοῦτον om. A. 11. ἀπῆλυσεν A, ἀπέλαυσεν vulg. 14.
 τοῦ θεοσυνεργήτου Κωνστ. A f, τῇ θεοῦ συνεργείᾳ τοῦ Κ. vulg.
 15. τῶν add. ex A. καταστήσαντος A f. ἰδίους A, οἰκέ-
 ουσ vulg. 16. ὁ ἀνὴρ εἰς τὰ πάντα A, ἀνὴρ τὰ πάντα vulg.
 20. εὐτυχίαν A f, εὐφυίαν alii, εὐψυχίαν vulg.

A.C. 315

Hoc anno maiori cum insania Licinium adversus Christianos per-
 secutionem moventem et in se benefactorem molientem insidias pius
 Constantinus cernens, terra marique in ipsum arma parat: iamque bello
 civili moto, vivus in Bithynia ad Chrysopolim captus Licinius, in
 Constantini manus traditur. ille innata sibi mansuetudine ductus,
 vitam largitur, et Thessalonicam custodiendum ablegat. sed cum
 paulo post barbaris mercede conductis rebus novis studeret, hoc
 praeviso, clementissimus Constantinus gladio caput amputari praecep-
 it: hocque demum pacto perfectae tranquillitatis Christianae reipub-
 licae status compos est effectus, sublatis per vivificae crucis poten-
 tiam tyrannis et adnitente dei subsidio, commissis soli Constantino
 totius Romani imperii habenis. propriis igitur filiis in caesares pro-
 motis, pace potitus est. extitit vir per omnia insignis, tam animi
 robore, quam ingenii acumine, orationis doctrina et copia praestans,
 iuris et aequi amator, ad beneficia promptus, facie decora cum maie-
 state nitens, fortis et generosus in bellis, et in externis quidem adver-

ἀγένης, ἐν τῇ κίβητι αἰετός και ἀσπίδευτος, ἔδει και κινῶ
 πάνω τῶν πόλεμόν ἀσπυργιστο τῇ εἰρή τῆν εἰρήν. διὸ και P. 16
 κυριακῆ πρὸς ἐπιστολῆν τῶν ἰδιῶν κατὰ τόπον, εἰς τιμῆν
 τοῦ θεοῦ πεποιθεῖται.

5 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι και Μαρτίνος ἐπιγραφή τρυφῆς καὶ μέ-
 γας τιμῆς. και Διανιανός εἰς Διανιῶν ὁ καισαρ ἀπεδοθη
 ὑπὸ Κωνσταντίνου.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι Ναρσῆς ὁ εἰς τοῦ τῶν Περσῶν βα-
 σιλέως πατέρας τῆν Μισοποταμίαν, και λαμβάνει πόλιν
 10 Λυδίας, τὸν τε Κωνσταντίνος ὁ καισαρ, Κωνσταντίνου παῖς,
 πολιεύει, και πταίσης ἀίθρον, εἰλος εἰσω τῆς μάχης ἐφάρτη-
 σαι, ὡς και αὐτὸν ἀπέλει τῶν Ναρσῆν. B

Τούτω τῷ ἔτι ἡ ἐπιστολή τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ A. M. 466
 ἀγροῦστον βασιλέως ἐπέπεσε, και ἔγραψε ἡ ἄγία και οι- V. 13
 15 θουμένη πρώτη σύνοδος τῶν τῆ πατέρων, ὡς οἱ πολλοί
 θανατοῦργοι τε και ἰσχυροί ἐσθέρων, τῶ στήματα τοῦ
 Χριστοῦ ἐν τῇ αἰωνίῃ ψήφοντες ἐσ τῶν ἀρχαίων διω. C
 γων: ἐν οἷς και Παρθένης, και Σαρδίων, και Μασ-
 τριος, και ὁ Νικητῆρος Ἰουλιος, θανατοῦργοι, και τερπῆς

α και add. ex A. 7. Κωνσταντίνου A B I. Κωνσταντίνου
 τοῦ. 10. Κωνσταντίνου A. Κωνσταντίνου τοῦ. 13. ἡ και
 A. ἐπιστολή, a b c d e f. και και ex A. 14.
 ἐπέπεσε A, ἐπέπεσε val. ἔγραψε και οι. A, ἔγραψε και οι.
 B. και και και, add. ex A. και Μασ. A, και ὁ B. και
 15. ἰσχυροί, και τῶν A.

una barbaros motu excoluit, in domesticis vero latuit: in hie adeo
 stabilis et communis, et ab hostibus cunctis vel nulla mentione
 mentione referret. cum de rem tempore, quas dominibus deditis, ad
 otiosissimum conversacionem per hie in dei honorem extulit.

Eodem anno Martius, exortus per hie per hie tyrannide, oc-
 cidit est: et Libertinus Libani filius cunctis indignus a Constantino
 exortus.

Eodem quoque anno Perseus regis filius Narza, in Mesopota-
 miam exortionibus factis, urbem Antiochiam cepit. Constantinus cum
 Constantini filius cum eo congressus, et adversa non esse In-
 stantia aliquantulum ante, decessit hie impetior in pugna evasit, et pro-
 fugatione Narzae intercessit.

Hic anno synodus Constantini Augusti celebrata, et postea A. C. 316
 universalis prima synodus convocata decessit et omnia patrum habita,
 quorum plurimi inconvulsibus patribus, et multis angelis respondit,
 ex pueris percontationibus Constanti dignis in corpore circumfere-
 bant: inter quos principes Euphrasimus, Spiridon, Macarius et Nic-
 holus Iacobus, prodigiorum opifices, qui mortuam etiam suscitaverunt ad

ἀναστήσαντες καὶ πολλὰ παράδοξα ποιήσαντες. τῆς δὲ ἁγίας
 συνόδου ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας γενομένης, ἔξῃρον αὐτῆς
 Μακάριος ὁ Ἱεροσολύμων καὶ Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρείας,
 ὑπὲρ δὲ τοῦ Ῥώμης Βίτων καὶ Βικέντιος παρῆσαν. τῆς δὲ
 Ἀντιοχείων ἐκκλησίας χηρευούσης, ἡ σύνοδος Εὐστάθιον ἐκί- 5
 ρωσε τὸν ἐπίσκοπον Βερροίας τῆς Συρίας. Ἀλέξανδρος δὲ
 ὁ τοῦ Βυζαντίου οὐ παρῆν ἐν τῇ συνόδῳ διὰ γῆρας βαθύτα-
 Dτον, καὶ ἀσθένειαν σώματος· πρεσβύτεροι δὲ αὐτοῦ τὸν τό-
 πον ἀνεπλήρωσαν· τότε καὶ Παῦλος ὁ Νεοκαισαρείας πα-
 ρῆν τῇ συνόδῳ, καὶ ἄλλο πλῆθος ἁγίων ἀνδρῶν βίῳ καὶ λόγῳ 10
 διαπρεπόντων, περὶ ὧν μεγάλους ἐπαίνους ἐν τῷ τρίτῳ λόγῳ
 τῷ εἰς τὸν βασιλέα Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου ἔγραψε. πᾶσι δὲ
 τὰ πρὸς τὴν χρείαν δαψιλῶς ὁ Χριστιανικώτατος βασιλεὺς
 ἐχορήγει. αὕτη ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος συνεργεῖα
 τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίῳ τριάδος Ἄρειον καθεῖλε καὶ τοὺς 15
 ὁμόφρονους αὐτοῦ· Εὐσέβιον τὸν Νικομηδείας καὶ τοὺς περὶ
 αὐτόν, χωρὶς Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου, συνθεμένου τῇ φωνῇ
 P. 17 τοῦ ὁμοουσίῳ πρὸς τὸ παρόν, καὶ τούτους ἐξορίαις παρέπεμψε,
 συμπαρόντος αὐτοῖς καὶ τοῦ πανευφήμου βασιλέως Κωνσταν-

3. Μακάριος ὁ Ἱερ. A, ὁ Μακ. Ἱερ. vulg. καὶ add. ex A a.
 4. Βίτων A b, Βῆτιος vulg. 5. χηρευούσης A et alii στερευού-
 σης vulg. 6. Βερροίας A et alii Βερροίης vulg. Ἀλέξαν-
 δρος] Μητροφάνης A e f. 9. καὶ Παῦλος A, καὶ ὁ Π. vulg.
 13. τὴν om. A. 15. post καθεῖλε a add. καὶ Θεόγνιον τὸν Νι-
 καίας. 16. αὐτῷ a. 18. ἐξορίαις A, ἐξορία vulg.

vitam aliaque id genus supra hominum fidem miranda ediderant. sancta itaque synodo Nicaeae Bithyniae celebrata, praesides eius con-
 sederunt Macarius Hierosolymorum et Alexander Alexandriae antistites: vice autem Romani Biton et Vincentius adfuere: vidua vero pon-
 tifice Antiochensium ecclesia, synodus Eustathium confirmavit Ber-
 rhoeae in Syria episcopum. Alexander demum Byzantii praesul ob
 extremam senectutem et corporis invaletudinem synodo non inter-
 fuit: presbyteri tamen ipsius locum tenuerunt. tunc etiam Paulus
 Neocaesareae episcopus venit ad synodum, et sanctorum virorum mo-
 ribus et doctrina praestantium multitudo, quorum eximias laudes
 tertia in imperatorem oratione Eusebius Pamphili conscripsit: cun-
 ctis autem quae necessitas postulabat Christianissimus imperator li-
 beraliter suppeditabat. sancta haec et universalis synodus san-
 ctae et consubstantialis trinitatis auxilio Arium et eius sententiae
 sectatores damnavit: Eusebium Nicomediae et adiunctos ei socios,
 dempto tamen Eusebio Pamphili, qui quoad illud tempus homousii
 vocabulo praebuit assensum, communionem interdictos misit in exilium,
 sancita cuncta laudatissimo imperatore Constantino sua praesentia
 firmante, omnibusque quae deo forent consona opitulante: insuper

τίνον καὶ στυγερόντας ἐν πύλαι ταῖς καὶ αὐτοὺς, ἄλλους τε ἀπὸ αὐτῶν χειροτονηθῆναι ἐκλήτους, πίστιως τε ἰσχυροὺς ἔχοντας, τῆς κατὰ πᾶσαν ἐκκλησίας ὀρθοδοξίας τῆς ἀναγγελουμένης. τότε Ἀρείου τοῦ διοσκουῖδος παρόντος 5 ἐν τῇ συνόδῳ καὶ κρινομένου, Εὐστάθιος ὁ Νικαηρέσιος, καὶ Θεόφιλος, καὶ Μάρκος, καὶ Νύμφισσος, καὶ Θεόφανος, καὶ Παιρόφιλος ἀντιπροσώπωντο Ἀρείου, οἱ συνταξάντες πίστιως λόγον βλάσφημων ἐκδοχῶν τῇ συνόδῳ. τοῖς δὲ διαρρηχθέν- 10 τας, οἱ παροικητοὶς τούτων ἀντιστραφήντες καταδίκασαν Ἀρείου χωρίς Σακοῦνδου Πτολεμαῖδος τῆς Αἰγύπτου, καὶ Θεωπῶ τοῦ Μαγμαριῆος, ὡς ἐβληθέντων εἰς Ἀρείου καὶ ἀναθηματοδοθέντων, τὸ ἅγιον σύμβουλον τῆς πίστεως ἀκηχρυσαν, ἐπογραφῶντας ἅπαντας εἰς τὴν παροικισμῶν βασιλεῖ, καὶ ἐνφύσησαν, καὶ οὕτως διεκρίθη ὁ σάλλογος.

5 Τούτῳ τῷ ἔτει Κρίσπος ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως Χριστιανὸς ἐκοιμήθη· καὶ τὸ Βιζάντιον ἤρξατο πύλλοδοι.

Συνέστη οὖν ἡ ἁγία καὶ εὐσεβητικὴ πρώτη σινodus τῆ 10 δωδεκάτης ἰνδικτικῆς ἔτει τέσσατῷ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, V. 14 μηνὸς Μαίου κ'. ἔγραψε δὲ ἐπιστολὰν ἠγνιστίαν ἢ σινodus τοῦ Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ Αἰθίᾳ, καὶ Πενταπόλει, δι' ἧς ἐδίκασεν τῆς ἐβλοῆς Ἀρείου, καὶ Σακοῦνδου, καὶ Θεωπῶ· ἰσχυρῶς

6. Μῦθος Α et alii, 989999 vulg. 11. Μαγμαριῆος Α. 12. ἐκκλησίαν Α. 13. παροικισμῶν Α., οὐκ. vulg. 19. θ' Α. θ' vulg.

alios in abbasiorum locum instituit ordinari; et decessit, quae sunt per unum orthodoxorum ecclesiarum publicitas, scriptis mandatis fidei explicationem exhibuit. tunc vero impius Aetius ad unum presens amaret et examinaretur, Eusebium Nicomediense, Theophrastum, Modestum, Nymphissem, et Theophanem, blasphemas fidei libello communitate synodice traditis, partem eius consensu deinde legemque in scripta conseruit, eius amulores, mutata contentia, commoverunt Aetium, exceptis Secundum, Ptolemaicum Aegypti, et Theonem, Magonissemque episcopis; quibus postquam Aetio electis et anathemate percutis, una unum cum augustissimo imperatore subactantes, quatuor fidei symbolis, felibus etiam perorationibus et acclamationibus additis, publicaverunt atque ita consensus solutus est.

Hoc anno Cerepus imperatoris filius Christianus effectus decessit et Eusebium cepit cond.

Constituta est sancta et universalis prima synodus duodecima indictione, sexta magno Constantino imperatore, mensis Maii die pariter septima, quodammodo autem epistolam in Alexandriam, Libyam et Pentapolim synodus misit, qua Aetium, Secundum et Theonem depulchritate declaravit, de Meletio item, ut se quiete in propria civitate con-

δὲ καὶ περὶ Μελετίου, ὥστε ἰδιάζειν ἐν τῇ ἰδίᾳ πόλει ἡσυχάζοντα· τοὺς δὲ ὑπ' αὐτοῦ χειροτονηθέντας μυστικώτερα χειροτονία βεβαιούσθαι. ἔγραψε δὲ καὶ περὶ τοῦ Πάσχα μηκέτι μετὰ Ἰουδαίων αὐτὸ ποιεῖν, ἀλλὰ τῷ κατὰ Ἰταλίαν τύπῳ κατὰ τὴν κυριακὴν μᾶλλον ἡμέραν ἐορτάζοντας. ὁμοίως καὶ ὁ πανευσεβῆς βασιλεὺς ἐπιστολὰς ἔγραψε πανταχοῦ τὰ αὐτὰ κελευούσας καὶ βεβαιούσας τὰ παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου ἐκφωνηθέντα, καὶ Ἄρειον ἅμα τοῖς ὁμόφροσιν αὐτοῦ ἀποκη-
D ρύτιων, Πορφυριανούς τε αὐτούς ὀνομάζεσθαι, καὶ τὰ συγγράμματα αὐτῶν κατακαίεσθαι, καὶ τοὺς μὴ τοῦτο ποιοῦντας θανατούσθαι· ἐξέθετο δὲ καὶ νόμον βασιλικὸν οὕτω ταῦτα γίνεσθαι. τῆς δὲ ἐορτῆς ἐνστάσης καὶ αὐτὸ τῆς εἰκοσαετηρίδος τῆς αὐτοῦ βασιλείας, πάντας τοὺς πατέρας εἰς ἐστίασιν προειρέψατο, συγκατακλιθεὶς αὐτοῖς καὶ ἑλαμπρῶς τιμήσας αὐτούς· Παφνουτίου δὲ καὶ τῶν ὁμοίων ὁμολογητῶν τοὺς ἐξορηχθέντας ὀφθαλμοὺς καὶ τὰ πηρωθέντα μέλη ἐν τῷ διωγμῷ κατεφίλει, ἁγιασμὸν ἐξ αὐτῶν ποριζόμενος. παρήγει δὲ πᾶσι τοῖς ἐπισκόποις εἰρήνην ἄγειν, καὶ τῶν κατὰ τοῦ πλησίον λοιδοριῶν ἀπέχεσθαι. τοὺς δὲ λιβέλλους, οὓς κατ'
P. 18 ἀλλήλων τινὲς ἐκδεδώκασιν, πυρὶ κατέκαυσεν, ὄρχω βεβαιῶν,

2. ὑπ' αὐτοῦ A, ὑπ' αὐτὸν vulg.

βεβαιούσας, καὶ κελεύσας vulg.

προειρ. — λαμπρῶς om. A f.

18. ἄγειν om. b.

vulg.

7. κελευούσας καὶ βεβ. A,

8. ἀποκηρυτιούσας a.

14. προειρ.

προτιμήσας A.

15. δὲ] τε A.

20. ἐκδεδώκασιν] ἐπιδεδ. A a f, ἐξεδώκασιν

tineret, et qui ab eo electi erant, alia secretiori ordinatione confirmarentur, significavit. de paschate praeterea, ne amplius ritu Iudaico celebraretur, sed iam per Italiam recepto more dominico magis die festive coleretur, edixit. pari quoque modo litteras in provincias piissimus imperator misit, quibus cuncta, quae a s. synodo fuerant pronunciata, probarentur et nunciarentur exequenda; Ariumque una cum sectae asseclis ab ecclesia proscripsit; eos Porphyrianos vocari, libros eorum igne consumi, et qui non acquiescerent, morti tradi decrevit: et super his omnibus demum imperatorium promulgavit edictum. instante vero sub id tempus vicennalis eius imperii die festo, cunctis patribus ad epulum invitatis, una et ipse accubuit: et splendide et cum honore cunctos excipiens, Paphnutii et sociorum confessorum effossos in persecutione oculos et mutilata membra, quasi sanctimoniam in se exinde derivaturus, exosculabatur. cunctos deinde episcopos hortabatur ad concordiam, et ut a proximorum criminibus deferendis absisterent: libellos autem, quos adversus invicem nonnulli dederant, igne consumpsit: hoc addito sacramento firmans, quod si adulterantem episcopum cerneret, ipse propria purpura libenter tegetet. donis denique

ως ει ιδος ἐπίσκοπος μοιχίαστα, τῆ προφητεῖα σέβειν αὐ-
τον προδήμως. πολλά δὲ πάσης ταῖς ἐκείνησις διασημαί-
νος, καὶ ταῖς ἀρχαῖσι τῶν Ἰσθῶν τιμῆν του, ἱερεῖς παρασε-
λευσάμενος, γυμνάσι, ἀπαιτος ἐξουσιαστικῆ. τοῦ δὲ βρωσι-
5 λίκως ἐπὶ σοφῶν Ἑλλήτων ἐκιδιδασκίτος ἐν Βιζυτιῶν, ὡς εὖ
πράττει καλῶς παρὰ τῷ ἔθῃ τῶν βασιλικῶν Ῥωμαίων γαστε-
ρίζων τῆν θρησκείαν, ἔδοξε τῷ βασιλεῖ ἰσα τῶν φιλοσόφων
Ἰσχυροῦ τῷ ἐπισκόπῳ τοῦτον πρὸς τὸ διαλεχθῆναι μετ'
10 αὐτοῦ παρατίναμι. ὁ δὲ Ἰσχυροῦς Διός μὲν ἦν ἀπὸρ, ὁ
λέγων δὲ ἄπειρος. εἶπε δὲ τῷ διαλετικῷ φιλοσόφῳ γίνο-
σαλγοῦσθι, ἐπιτάττω σοι ἐν τῷ ἔκαστι Ἰεροῦ Χωριτοῦ τοῦ
ἀληθινοῦ Θεοῦ οἰκίαν, καὶ μὴ φθίζεσθαι. ἄμα δὲ τῷ λόγῳ
ἰερῶν, καὶ γέροντι ἄλλοι. τῷ δὲ ἐπισκόπῳ Ἰεροσολύμων
Μασκρίφ παρῶτι ἐν τῇ συνόδῳ προτίταξεν ὁ βασιλεῖς ἰσα-
15 κῶτι ἀρῶνθῶσι τὸν τόπον τῆς ἁγίας ἀναστασίας, καὶ τῶν
τοῦ κρητινοῦ Γολγοθᾶ, καὶ τὸ ζωοποιῶν ζῆλον. τῷ δ' αὐτῷ
εἶπε Ἑλλῆν τῶν θειοφρονα αὐτοῦ μετῆρα ἔπειθε, καὶ μετῆ-
ταν ὡς βασιλεῖς ἀπέστημεν. αὐτῆ δὲ ἐπιτασίας ἰσῶρασε σέβει-
20 σῶσαν αὐτῆ καταλαβεῖν τὰ Ἱεροσολίμα, καὶ τοις ἐπὶ τῶν
αὐτῶν καταχωρηστικῶν Διόνος τόπων ἐπὶ φῶς ἀρῶνθῶν. ἡ

1. σέβειν αὐτῶν A, σέβειν αὐτῶν vulg.   6. πρῶτιν A,
6. πρῶτιν vulg.   7. καὶ ἰσῶσε A   8. τὸν δὲ τῶν θεῶν A, τ
9. εἶπε ἰσῶσε θεῶν vulg.   11. ἰσῶσε θεῶν το ἐπισκόπῳ κα ἐπισκόπῳ
12. τῶν τῶν ἰσῶσε θεῶν vulg.   13. ἰσῶσε θεῶν το ἐπισκόπῳ κα ἐπισκόπῳ
14. τῶν τῶν ἰσῶσε θεῶν vulg.   15. ἰσῶσε θεῶν το ἐπισκόπῳ κα ἐπισκόπῳ
16. τῶν τῶν ἰσῶσε θεῶν vulg.   17. ἰσῶσε θεῶν το ἐπισκόπῳ κα ἐπισκόπῳ
18. τῶν τῶν ἰσῶσε θεῶν vulg.   19. τῶν τῶν ἰσῶσε θεῶν vulg.
20. τῶν τῶν ἰσῶσε θεῶν vulg.   21. τῶν τῶν ἰσῶσε θεῶν vulg.

incompleta per omnes ecclesias distributa, provinciarum praesidibus,
ut consules velarent, praesepit. Idem tandem omnes divites cum
suis etiam inchoavit phoenicibus profana imperatorum hieronymi monumenta,
quod praeter Hieronymum imperatorum nomina, consensu religione im-
petro, prae se portet, et phoenicibus prope solentium usum cum
Alexandria episcopo in disputationem certamen committere placuit.
Alexander vero sic quidem divites erat, sed ingenio et litteris
nullis. hoc veritatisque in disputatione praesepit phoenicibus, im-
peratore hieronymo habuit, te, imperator, in homine Iesu Christi
veri veritate dei ubique habet, et monumentum, ex dicto obstat
ille et imperator factus est express. Moxque praesepit hiero-
nymum episcopo, qui consensu interfuit, mandavit imperator,
ut revenues sanctae resurrectionis homini, et Calvari Galgathem, et
verbum omnia liquam requireret. eadem quoque anno mox in He-
lensem basilicam divites reus praesidibus commisit Constantinum, et
ut imperatoris monumenta suo charactere essent distribueret, dicitur,
ceterum autem vidit habens cum Hieronymum profana, et divina
Iesu sub terram ab impiis et profana delecta in lucem educere.

δὲ τὸν παῖδα Κωνσταντῖνον ῥητήσατο τὰ θεόθεν αὐτῇ κελου-
 σθέντα πληρῶσαι. ὁ δὲ τὴν ὑπακοὴν πεποίηκε. θεῖω δὲ νεύ-
 ματι κινούμενος ὁ εὐσεβῆς Κωνσταντῖνος πόλιν εἰς ἴδιον ὄνο-
 μα κτίσαι βουληθεὶς ἐν τῷ πρὸ τοῦ Ἰλίου πεδίῳ, ὑπὲρ τὸν
 Αἴαντος τάφον, οὗ δὴ φασὶ τὸν ναύσταθμον ἐσχηκέναι τοὺς 5
 ἐπὶ Τροίαν στρατεύσαντας Ἑλληνας, θεὸς δὲ κατ' ὕναρ αὐτῷ
 ἐκέλευσεν ἐν τῷ Βυζαντίῳ κτίσαι τὴν νῦν Κωνσταντινούπο-
 λιν· ἦν καὶ φιλοτίμως δειμύμενος οἴκοις περιφανέσι, τοὺς
 ἀπὸ Ῥώμης ἀξιολόγους μετώκησε, καὶ ἐξ ἄλλων τόπων κατὰ
 V. 15 γένος ἐπιλεξάμενος, καὶ οἴκους μεγάλους αὐτοῖς χαρισά-
 μενος, οἰκῆσαι τὴν πόλιν πέποιθε. τότε δὴ τὸν ναὸν τῆς
 D ἀγίας Σοφίας, καὶ τῆς ἀγίας Εἰρήνης, καὶ τῶν ἀποστό-
 λων, καὶ τοῦ ἁγίου Μωκίου, καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου ἐν τῇ Ἀνά-
 πλῳ ὁ φιλοχριστος βασιλεὺς ᾠκοδόμησε· τοὺς δὲ τῶν εἰδώλων
 εἰδωλικοὺς ναοὺς καταλύεσθαι προσέταξε, καὶ ἐκκλησίας οἰκο- 15
 δομεῖσθαι. τότε κατεσκάφη ὁ ἐν Αἰγαῖς Ἀσκληπιοῦ ναός, καὶ
 ὁ ἐν Ἀφάκοις τῆς Ἀφροδίτης, καὶ πολλοὶ ἕτεροι· καὶ τὰς τού-
 των προσόδους ταῖς ἐκκλησίαις ἐδωρήσατο. τότε πολλὰ ἔθνη τῷ
 βαπτίσματι προσῆλθον τοῖς θαύμασι τοῖς γενομένοις ὑπὸ τῶν
 αἰχμαλώτων τῶν ἐπὶ Γαλιηνοῦ τοῦ βασιλέως αἰχμαλωτισθέντων 20
 ἱερέων πρότερον ἐκ τῶν ἐπιδραμόντων τοῖς Ῥωμαίοις Γοθῶν
 P. 19 καὶ Κελτῶν καὶ Γαλατῶν τῶν ἐσπερίων. καὶ νῦν δὲ ἐπὶ τοῦ

2. δὲ alterum add. ex A et aliis. 8. καὶ add. ex A. 9. μετώ-
 κησε vulg. 10. ἐκλεξάμενος a. 16. ἐν Αἰγαῖς] ἐναγῆς a.

tunc ipsa filium Constantinum rogat, ut divinitus sibi imposita munera adimpleret. ille divino nutu concitatus, matri morem gessit. pius idem Constantinus urbem suo de nomine condere volens, in planitie, quae Ilio subiacet ad Aiakis tumulum, ubi Graecos ad Troianam expeditionem profectos navium stationem habuisse ferunt, iussus est in somnis a deo Byzantii, quae nunc Cpolis, illud moliretur opus. urbe igitur praeclaris aedificiis extracta, viros dignitate praecipuos ab urbe Roma aliisque subinde locis selectos illuc transtulit, et, praeclaris habitationibus assignatis, urbem praecepit incolere. eo tempore sanctae Sophiae, sanctae Irenes, apostolorum, sancti Mocii et archangeli ad locum, qui Anaplus dicitur, templa Christi amans imperator extraxit: profanaeque idolorum fana deiici, et ecclesias aedificari iussit. tunc templum Aesculapii ad Aegas, et Veneris in Aphacis, et alia plurima sunt eversa, atque illorum reditus ecclesiae addicti. sub hoc idem tempus multae gentes ad baptismum accesserunt, miraculis motae editis a quibusdam sacerdotibus, qui antea sub Galieno imperatore a Gothis, Celtis, et Gallis Hesperiiis, qui tunc adversus Romanos incursiones faciebant, captivi ducti fuerant: nunc vero sub victore

νικητοῦ Κωνσταντινίου πλείστα τῶν ἰδιῶν ἐρωτηθήσαν τῷ
 Χριστῷ προσδραμόντα. Ὡδοὶ αἱ ἐπιδείκτουσι ἐπιπέμπουσι τῷ
 Χριστῷ, Μερουαίου φιλοσόφου Τύρου Ἀδελφίου καὶ Φρονησί-
 τιον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ λαβόντος, καὶ ἐπιστάθηντος ἐπιπέ-
 5 ρῆσαι τοὺς τόπους, καὶ διδύχατος αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ
 Θεοῦ. πρῶτον ἐπίσκοπον Φρονησίτιον χειροτονεῖ Ἀθανάσιος
 ἐν αὐτοῖς, ὁμοίως καὶ Τύρῃς ἐπ' αὐτοῦ ἐπιπέμπουσι τὰς τῆς
 αἰχμαλωτίου γυναικὸς Χριστιανῆς ἑφάπτης γυνήματα θάματα,
 καὶ τὴν ἐπιπέμπουσαν ἄχλιν τῷ βασιλεῖ αὐτῶν παρεργάσει ἰο-
 10 σομένης. ταῦτα Ρουβίλιος ἰστορεῖ παρὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως
 τῶν Ἰβήρων Βασκουρίου ἀρετικῶς. ὁμοίως καὶ Ἀρμένιοι το-
 15 λῆως ἐπ' αὐτοῦ ἐπιπέμπουσι δια Τηριδάτου τοῦ βασιλέως αὐ-
 τῶν καὶ Γρηγορίου ἐπισκόπου αὐτῶν, τὴν σωτηρίαν ἀζημέ-
 νοι. τότε καὶ Ἀμφόδιος ἐπίσκοπος Τύρου, ὁ ἐπὶ Σιλαργια-
 20 τοῦ πολλὰ πεσοπαθήσας, καὶ ἔφορίας καὶ βίασας ἐλαρείσας,
 ἤρπασε, πλείστα συγγράμματα καταλείπων, Ῥωμαίων καὶ Ἰβ-
 ληρίων, ὡς ἀμφοτέρων γλώσσῃς ἐμπειρότατος, καὶ πλεί-
 25 στωρ δὲ εὐφρίας γεόμενος. οὗτος ἀμφὶ καὶ παρὰ τοῖς
 ἐπιπέμπουσι τοῦ Βυζαντινοῦ καὶ ἄλλων πολλῶν διεψήθει. ὁ

1. πλείστα τῶν ἰδιῶν A, πλείστα αὐτῶν v. l. volg. 2. προσ-
 δραμόντα A v., προσδραμόντων volg. 3. τῷ Τύρῃς v.
 αὐτῷ τῷ B. 4. τῷ, παρ' αὐτοῦ τῷ. 5. ταῦτα, om. A I
 10. Τύρῃς volg. 11. ἐπὶ Τύρῃσιν om. A v. l. 12. ἐπὶ
 πλείστον om. A. 13. πλείων B, πλείων τόπων volg. 14
 αὐτῶν et A.

Constantino immensus ex his gentibus ad Christi cultum convergen-
 tes discurrere vult. Indi praeterea interiores Christi fidem suscep-
 erunt. Memphis Tyris philosophi Adelfium et Phronetium discipulos
 vocans convocavit, et ad illa parva loca quatuor deinde gentes pro-
 fectus, haec quoque dicturus verbum protulit: phronetis Phronetium
 episcopum ab Athanasio apud hunc consecravit. Haec simuliter sub
 Constantino fidem accepit, viis a Christianis capere cupens pa-
 tris atheniensis, quae inter cetera secularium utilitatem regi inter ve-
 nientes ingentem auavit. Inter Italiam ab Hispaniam usque Romanis
 vallibus maris. post quoque exiens hinc usque Aegyptum, Thibetiam,
 eorum regis, et Graeciam, eorum episcopis, haec atheniensis fidem una cum
 aliis accepit. Haec quoque tempore illius Divusque Tyri
 episcopum phronetis sub Phronetiano multis eximio, eorum etiam et
 locumque pariter, dicebat: quod, ut utrumque Linguae Graecae pro-
 ceter et Latinae gentilibus, et tunc ab ingenti fidelitate, tunc ab
 eorum experimentum vocum conditionem habere, praeterca nobis in
 utrumque usque colligere monumenta. hic de Egeum et aliorum plu-
 rum locum episcopis diligenter dixerunt. hinc ex his reuocatis

αὐτὸς ἐπανελθὼν ἐκ τῆς ἐξορίας, καὶ ἐν τῇ συνόδῳ εὐρεθεὶς, καταλαβὼν τὴν ἰδίαν παροικίαν, διήρκεσε ἕως Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου. καὶ ἐπειδήπερ οὐ προφανῶς, ἀλλὰ κρυπτῶς διὰ τῶν ἀρχόντων ὁ μαρὸς ἀνὴρ εἰς τοὺς Χριστιανούς παροί- νει, πάλιν ὁ μακάριος Δωρόθεος κατέλαβεν τὴν Ὀδυσσόπολιν, 5 ἐνθα καὶ συσχεθεὶς ὑπὸ τῶν ἀρχόντων Ἰουλιανοῦ, καὶ πολλοὺς ὑπομείνας αἰκισμούς, ἐν βαθυτάτῳ γήρει διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν ταῖς βασάνοις ἐναπέθανεν [ἑκατὸν ἐπτὰ ἤδη τυχάνων ἐτῶν].

A.M. 5817

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουδαῖοί τε καὶ Πέρσαι τὸν Χριστιανι- 10

σμὸν ὀρῶντες ἀκμάζοντα κατὰ τὴν Περσίδα διαβάλλουσι Σα- βώρῃ Περσῶν βασιλεῖ Συμεῶνα ἀρχιεπίσκοπον Κιτησιφῶντος καὶ τὸν Σελευκείας, ὡς φίλους τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων καὶ μνηστὰς τῶν Περσικῶν πραγμάτων ὥστε μεγάλου διωγμοῦ ἐν Περσίδι κινήθεντος πλείστοι τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρίῳ 15

P. 20 κατεκοσμήθησαν, ἐν οἷς καὶ Οὐσθαζάδης παιδαγωγὸς Σαβώ- V. 16 ρου, καὶ Συμεῶν ὁ ἀρχιεπίσκοπος, καὶ πρὸς ἄλλοις πολλοῖς ἑκατὸν κληρικοὶ καὶ ἐπίσκοποι ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐμαρτύρησαν, καὶ πολλὰ πλήθη ἀναρίθμητα. ἐκ δὲ τῶν πόλεων τοὺς ἐπι- σήμους ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας ἤρίθμησαν μαρτύρων βασάνοις 20

2. ἰδίαν] οικίαν c.   ἕως A a f, μέχρι vulg.   7. γήρει b e.
 8. ἐκ. — ἐτῶν om. A e f.   12. βασιλεῖ om. e f.   13. Σε-
 λευκείας A, Σελευκίας vulg.   τοῦ βασιλέως Ῥωμ. A, τῶν
 Ῥωμ. βασιλέων vulg.   16. Οὐσθαδοξάδης e.   Σαβωροῦ
 vulg.   17. ὁ add. ex A.   19. πόλεων] πολλῶν a.

interfuit synodo, et propriae restitutus ecclesiae ad praevaricatoris Iuliani tempora permansit in vivis. cum vero non aperta, sed occulta vi per magistratus in Christianos scelestus ille debaccharetur, beatus Dorotheus Odysso-polim rursus profectus, et a Iuliani magistratibus ibidem comprehensus, variis contusus iniuriis, in extrema senectute, ob Christi confessionem, centum et septem vitae numerans annos, in tormentis occubuit.

A. C. 317

Hoc anno Iudaei et Persae, cognito fidei Christianae per totam Persiam augmento, Symeonem Ctesiphontis et alterum Seleuciae archiepiscopum, ceu Romanorum imperatorum amicos, quique res Persicas eis revelarent, apud Saborem Persarum regem criminati sunt: unde horrenda in Perside persecutione commota, plurimi pro Christo martyrii corona fuere decorati: inter quos Ustaxades Saboris paedagogus, et Symeon archiepiscopus, et praeter alios plures centum clerici et episcopi, et alia innumera multitudo una die martyrii palmam adepti sunt. ab eodem insuper infidelissimo Sabore in praecipuis urbibus nobilissimi quique ad decem et octo millia cruciatibus

φρικώδεις καὶ ξέναις τῆς φύσεως τελειωθέντα· ἐπὶ Σαβ-
 ρου τοῦ ἀθιωταίου. τότε καὶ Ἀσιγμάς ὁ ἐπίσκοπος, καὶ
 Ἀιθαλάς πριεσβύτερος, καὶ Περθεολία ἡ ἀδελφὴ Συμεῶν
 τοῦ ἀρχιεπισκόπου σὺν ἑτέροις ἀλλοδαπαῖς ἑμαρτύρησαν. Κων-
 5 σταντίνος δὲ ὁ θεότατος βασιλεὺς Σαβῶρη διὰ γραμμάτων
 παρήγει φεύσασθαι Χριστιανῶν αἰσῶν, καὶ παισασθαι τῆς Β
 τσοαίτης ἀμύθητος· ἢ τις ἐπιστολὴ θανατωσὶς στείλειται,
 καὶ θεάματα· ἀλλ' οὐκ ἔστι.

Τῇ δ' αὐτῇ ἡμερᾷ τῆς μακαρίας μετὰ γρημῶν
 10 ἀπίστευτον εἰς τὸ Ἱεροσόλυμα ὁ θεὸς Κωνσταντίνος ἀπὸ τοῦ
 ἀναγλῆσαι τὸν ζωοποιόν τοῦ περιούσιου. Μακάριος δὲ
 ὁ πατριάρχης Ἱεροσολίμων στυγαίησας τῇ βασιλεῖδι μετὰ τῆς
 θεοῦσας τιμῆς, τῆς ζήτησιν τοῦ ποθνημένου ζωοποιῦ ζῆλον
 εὐαίετο σὺν αὐτῇ, μετ' ἑσθρίας καὶ προσηγῶν στουδαίων
 15 καὶ νηπιεῶν. τοῖσιν δὲ γενομένω, ἔραση στυγῆσας θεῶ.
 θεῶ ὁ τόπος τῇ αὐτῇ Μακρυρῶν δευθῆσαι, ἐν ᾗ ἴδρυτο τῆς
 ἀκαθάρτου δαιμονος Ἱεροδότης ὁ καλὸς καὶ τὸ ἀγῶνισ· ἐν
 τῇ βασιλεῖσ ἀΐθεισ γρημῆσ στυγῆσας ἀσθεῖσιν ἡ θεῶσας.
 πιος Ἐπίσθ διὰ πᾶσθους τεχνητῶν ἐσ βῶθρῶν κατασκευασθῶ.

1. ἡμερῶν A et alia, γρημῶν vulg. τελειωθέντα B. 2.
 Ἀσιγμάς A et alia, Ἀσιγμάς vulg. 3. καὶ ex A. 4. Ἀι-
 θαλάς A et alia, Ἀιθαλάς vulg. Περθεολία A V, Papp. 5.
 Περθεολία vulg. 6. Σαβῶρη vulg. 7. παρὲς τῇ δ' αὐτῇ
 ἡμερᾷ A alia, ἡμερῶν ἡμερῶν; ἀπὸ Ἐπίσθ τῆς θεῶσ βασιλεῖσ
 γρημῶν καὶ στυγαίησας B. 8. [μακαρίας] θεῶσ 2. 9.
 ζωοποιῦ alia, ex A 2. 10. ἐπὶ τῇ αὐτῇ A, ἐπὶ τῇ αὐτῇ vulg. 11.
 ὁ alia, ex A. 12. κατασκευασθῶ A 2.

hominibus et ab humana penitus aliena natura manifestos (sicut con-
 siderant) ex tempestate Aegyptiorum episcoporum, Archidia presbiter,
 et Petrus Sparaconi antiochenorum totius cum pluribus aliis eandem
 oram martiris affluentes, quibus relictis constantinensis imperator
 Constantinus, et Theodosius cum imperatoris benedictione pariter, et a
 tanta crudelitate sibi temperavit, per litteras, adhibita etiam peni-
 bus, Salomonem esse adhibentem, miranda ac divina stultitia comparata est
 hanc epistolam dicens tamen sibi mentem doctorem non habet.

Eandem anno beatam Helenam cum ingenti pecunia pendens,
 ad vultum domini oram persequendum, divinus Constantinus Hiero-
 solymam misit — ut cum debita honore imperatoris forma abierit
 Marcellus Hierosolymitanus patriarcha una cum ipis amicos a comi-
 tibus tunc illis, merita sua tranquillitate, fortibus acatibus et bene-
 nite vultus, desiderat huius persequendum agebat, quibus ita per-
 totis, divinis tandem nota, Luna, qua Veneta lingua dicitur tem-
 plum ac simulacrum erecta fuerunt, ipsi Marcellus manifestatus est.

καὶ τὸν χοῦν ἀπορρίψασα, ὑπὸ Ἀδριανοῦ Ἀλλίου πάλαι κτισθέντα πολυτελεῶς. ἀντίκα δὲ τὸ ἅγιον μνημα καὶ ὁ τόπος τοῦ κρανίου ἀνεδείχθησαν, καὶ πρὸς ἀνατολὴν σύνεγγυς τούτων τρεῖς σταυροὶ κεχωσμένοι· ἐρευνήσαντες δὲ εὗρον καὶ τοὺς ἤλους. ἀμυχανούντων δὲ πάντων ποδὸς ἄρα εἶη ὁ δεσποτικὸς σταυρὸς, καὶ σφόδρα τῆς μακαρίας Ἑλένης ληπουμένης, ὁ Μακάριος φερωνύμως ἐπίσκοπος διὰ πίστεως ἔλυσεν τὸ ζητούμενον. ἀπεγνωσμένη γάρ τιμι γυναικὶ τῶν ἐμφρανῶν καὶ σχεδὸν τεθνηκυῖα προσαγαγῶν ἐκάτερον τῶν σταυρῶν τὸν δεσποτικὸν διέγνω. μόνον γὰρ ἤγγισε τῇ ἀσθενούσῃ ἢ σκιά αὐτοῦ καὶ εὐθὺς ἢ ἄπνους καὶ ἀκίνητος θεία δυνάμει παραχρῆμα ἀνεπήδησε, δοξάζουσα τὸν θεὸν μεγάλῃ τῇ φωνῇ. ἢ δὲ πανευσεβῆς Ἑλένη μετὰ φόβον καὶ πολλῆς χαρᾶς ἀνελομένη τὸ ζωοποιὸν ξύλον, μέρος μὲν αὐτοῦ σὺν τοῖς ἤλοις ἤγαγε πρὸς τὸν παῖδα· τὸ δὲ λοιπὸν εἰς ἀργυροῦν καταθεμένη γλωσσόκομον, παρέδωκε τῷ ἐπισκόπῳ Μακαρίῳ, εἰς P. 21 μνημόσυνον ταῖς μετ' ἔπειτα γενεαῖς. τότε δὲ καὶ ἐκκλησίας ἐκέλευσε κτισθῆναι ἐν τε τῷ ἁγίῳ μνηματι καὶ ἐν τῷ κρανίῳ, καὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἑαυτῆς υἱοῦ, ἐνθα εὐρέθη τὸ ζωοποιὸν

1. ἀπορρίψαι A. 4. κεχωσμ. A, χεχωσμ. vulg. 5. εἶη A, ἐστὶν vulg. 7. ἔλυσε A, ἔλυσε vulg. 9. ἐκάτερον τῶν σταυρῶν τὸν δ. A, ἐκατέρων τῶν στ. τὰ ξύλα τὸ δεσπ. vulg. 10. ἀσθενούσῃ] τεθνηκυῖα A. 11. καὶ prius add. ex A. 19. τοῦ ἑαυτῆς A in marg., τῆς ἑαυτ. vulg.

eumque Helena divinitus coronata imperatrix regia potestate usa, operarum adhibita multitudine, a fundamentis effossam deiecit, rudera exportavit, et cuncta ab Aelio Adriano quondam ibi magnis sumptibus constructa demolita est et expurgavit. confestim vero sanctum monumentum detectum, et Calvarii locus patefactus, et his proxime tres cruces ad orientem effossae: sed et studiosius investigantibus clavi etiam reperti. anxiiis vero cunctis, quae utique crux dominica foret, et beata Helena valido moerore confecta, Macarius episcopus proprii nominis claritudine beatus, dubium omne fide sua dissolvit. illustrium enim feminarum cuidam de vita desperatae, et iam animam agenti, huius et illarum crucium admotis lignis, dominicam agnovit. nam ut ad infirmam sola accessit umbra, quae absque spiritu, et omni motu destituta iacebat, divina virtute confestim exiliit, et magna voce deo laudem reddidit. pientissima vero Helena cum tremore et plurimo cordis tripudio vivifica cruce sublata, partem quidem cum clavis ad filium detulit: aliam autem argenteo loculo inclusam Macario episcopo tradidit sequuturæ deinceps posteritati monumentum. ecclesias quoque iussit extrui. in sancto sepulcro in Calvario, et singularem aliam de filii sui nomine, ubi vivifica crux

ξύλον, καὶ ἐν Βεθλέημ, καὶ ἐν τῇ ὄρει τῶν ἐλαιῶν, καὶ οὕτως ἐπαγγέλλει πρὸς τὸν πασιθέμον Κοσμοκράτην ὁ δὲ δεξιότατος αὐτῶν μετὰ χαρᾶς, τῶν μὲν τοῦ ζωοποιῦ ξύλου μύθων ἐν χονυῇ θύρῃ περιθίτω, παραδοῖς τῇ ἐπιστάτῃ εἰς 5 τήρησιν· τῶν δὲ ἑλῶν τοὺς μὲν εἰς τὴν ἑσπερῆ περιουσιάζουσαν ἐγγράψουσιν, τοὺς δὲ ἀνέμωζε τῇ σαλιβαρίῃ τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ, ἵνα πλεονάζῃ τὸ ἔργον διὰ τοῦ προφῆτου λόγουτος· ἐν τῇ ἑσπερῇ ἑσπερῇ ἔσται τὸ ἐπὶ τοῦ γαλιταῦ ἱεροῦ ὄμιον B τῷ κοσμῷ πασιθέμοι. ὁ δὲ αὐτὸς πασιθέμος Κοσμοκράτης ἀρχαῖς τῇ φερωνίμῃ Μακαρίῃ ἐπιστάτῃ τῆς οἰκουμένης, καὶ ἀρχαῖς τοῦ ἔργου ἀπέστειλε μετὰ θαυμάσιας χρηστότητος, κατέταξας οὕτως πτωχάνας τοὺς ἄγιους τούτους, ὡς μὲν ἔστιν V 17 τοιαύτην καλλοτέρην ἐν ἑλῇ τῇ οἰκουμένη, γράψας ἡμέρας τῆς ἐπαρχίας σινοδραμῶν τοῖς ἔργοις σπουδαίως ἐκ τοῦ δημοσίου 15 μέρους. ἔν δὲ ὁ θαυμάσιος φανερῶς, ἰσχυρῶς καὶ εὐχαριστῶν τῇ θεῷ τῷ ποιῶντι τοιαῦτα ἔργα ἐν ταῖς γῆραις αὐτοῦ.

Τῇ δ' αὐτῇ ἔτι καὶ ὁ φερωνίμος Μακαρίου ἐ πατρι- C ἀρχῆς Ἰεροσολίμων ἐσομένης ἐν τῇ ἑσπερῇ, καὶ διεδίδασκε τὸν θεῖον πνεῦμα Μαξιμου πρὸς ἀπὸρ καὶ ἐπίσκοπος, πολλὰς βο- 20 σήσεις ἔποιετο διὰ τοῦ θεοῦ ἐν τῇ διακρίσει, καὶ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ἀποκόψε.

B. Iustinus A. τὸ Iustinus τῶν τῷ φερωνίμῳ Max. A. τῷ Max. φερ. τῶν τῷ Max. add. et A. τῷ ἐπιστάτῃ αὐτοῦ ἐκ A. ὡς α. β. αὐτοῖς τῶν

profecta est, in Bethleem et in olivearum monte: quibus processit ad Hierosolimam Constantinus reversus est. hic hinc suscepto, et illa cum eo paxem cum iudicibus episcopis servandam commiserunt: paxem autem hinc quidem in paxem inde comparavit, alios in equis suis faciem subvertentes admiserunt, ut adimpleretur vaticinium prophetae, dicentis: in via die erit in equis facies sanctorum dominici imperatorum. Iste celebratissimus Constantinus Maximus, cuius viri nomen tandem etiam testatur, et fidem imparet et promissorem, suscepit: ad liberam suscepit data praesentium operis sunt, qui omnia haec ex eius mandata tenent alios comparavit calum, et splendens paxem in urbe tantum non calum tenent, etiam praesentium praesentibus ex accatio publicis collatis expensis ad equos imparet abducentium operis cupillare imperatoris suscepto sunt. quibus constantis imperatoris dies Iustinus hinc tenent, debitaque dies, a quo imperti sui tempera tot hinc mandata sunt, quibus praesentibus.

Quibus anno tanto nomine dicitur Maximus Hierosolimam per totamque praesentibus in pace: in cuius thesaurum suscepit Maximo vir nominatus et eximius, qui omnia praesentibus dei religiosem praesentibus deorum oculum amittit et praesentibus sustinuit cruciatum.

Κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν καὶ ἡ μακαρία Ἑλένη ἐκοιμήθη ἐν κυρίῳ ἑτῶν ὀγδοήκοντα, πολλὰ ἐντειλαμένη τῷ υἱῷ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν εὐσεβείας. ἐτάφη δὲ ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὃν ἔκτισεν ὁ υἱὸς αὐτῆς Κωνσταντῖνος, εἰς τὸ θάπτεσθαι τοὺς τελευτῶντας βασιλεῖς 5 Χριστιανούς. πρώτη δὲ ἐν αὐτῷ ἐτάφη ἡ μακαρία Ἑλένη, μνήμαις φαιδραῖς καὶ παννυχίσι τιμηθεῖσα. αἱ δὲ ἐν Ἱερο-
D σολύμοις ἱεραὶ παρθένοι, αἷς ἐστῶσα δι' ἑαυτῆς, ὡς θερά-
παινα, ταῖς τραπέζαις διηκόνει ἡ θεόφρων Ἑλένη, διὰ παν-
τὸς θείαις μνήμαις αὐτὴν ἐμακάριζον. Εὐσεβίῳ δὲ τῷ Παμ- 10
φίλου βιβλους ἱερὰς κατασκευάσαι ὁ βασιλεὺς προσέταξε λόγῳ
τῶν ἐκκλησιῶν Κωνσταντινουπόλεως, παρυσχὼν αὐτῷ καὶ δη-
μόσια χρήματα.

A.M. 5818 Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖνος ὁ μέγας κατὰ Γερμανῶν
P. 22 καὶ Σαρματῶν καὶ Γότθων στρατεύσας νίκην ἤρατο κριταϊαν 15
διὰ τῆς τοῦ τιμίου σταυροῦ δυνάμεως, καὶ τούτους ἐρημώ-
σας εἰς ἐσχάτην αὐτοὺς κατήγαγε δουλείαν.

3. εὐσεβείας] πίστεως A. 7. παννυχίσι Par. 9. τραπέζαις]
πράξεισι e f. 14. ὁ μέγας] νικητῆς ὁ εὐσεβέστατος A e f.
15. quae in vulg. post στρατεύσας aperte corrupta et confusa
leguntur: τὸν Δανουβίον περάσας γεφύραν ἐν αὐτῷ [ἐνθα ὁ μέ-
γας Κωνσταντῖνος γεφύραν ἐν τῷ Δανουβίῳ ἔκτισε] λιθίνῃ κα-
τασκευάσας om. cum A e f et Anastasio, quum haud dubie ex
a. 320 huc transposita sint. ἤρατο A a e f, ἠύρατο vulg.
16. τιμίου om. A e f. 17. κατήγαγε A, ἤγαγε vulg.

Sub idem tempus beata Helena, annis vitae octoginta numeratis multisque Christianae vitae praeceptis filio relictis, obdormivit in domino. sepulta est Cpoli in aede sanctorum apostolorum, quam filius eius Constantinus, ut imperatores Christiani ibi post obitum humanentur, construxerat. prima vero beata Helena in hac sepulta fuit, solemnibus ecclesiae officiis et nocturnis vigiliis honorata. sacrae autem Hierosolymitanae virgines, quibus religiose de deo sentiens Helena servarum more stans propriis manibus ministrabat, iugi piaque recordatione nomen eius celebrantes, aeternam ei beatitudinem precabantur. denique in ecclesiarum Cpolis gratiam Eusebium Pamphili, suppeditatis ex aerario publico expensis, iussit imperator sacros libros colligere.

A. C. 318 Hoc anno magnus Constantinus expeditione adversus Germanos, Sarmatas et Gotthos suscepta, constructo in Danubio, quem pertransivit, lapideo ponte, venerandae crucis virtute maximam reportavit victoriam, devastatisque eorum agris, extremam in eos induxit servitutum.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι Ἀρκαυῶν ἐπιπέρας εἰς τὴν Λουκιανῶ τοῦ ἑταίρου μαρτυροῦ ἐκώδευον τῇ μητρὶ αὐτοῦ Κλειόπολιν κίληται. τῷ συμβαλῶν τῆς ἐπιπέρας ἐν Νικαίᾳ ἐπὶ τῶν πατέρων πίστεως πᾶσαν ἑρθεδοξίαν Ἐυσέβιος ὁ Παμφίλου μαρτυρεῖ γράψων τοῖς λαοῦ πολίταις, καὶ ἐρημιῶν τὰ ῥήματα πρὸς τὴν διοίκασιν. Ἀδριανῶς δὲ ἐν τῇ πρὸς Ἀφροῦς ἐπιστολῇ μαρτυρεῖ τῷ Παμφίλῳ ὡς δεξιμένῳ τῆς φωνῆς τοῦ ἑμοουσίου. ὁ δὲ Θεοδόφροτος φησὶ ὅτι Ἐυσέβιος ὁ Παμφίλου ἀμύμων τῶν Ἀρκαυῶν ἐπέργησεν Ἐυσέβιον τοῦ Νισση-
 10 δίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, ἔθεν ἐν τῇ καθαιρέσει τοῦ Διονῆ Εὐσταθίου Ἀντιοχείας στυγερῶν, μεθ' ὧν καὶ τὸν βασιλεῖα πίστεως διακίωσιν αὐτὸν καθαιρέσθαι ἐν τῷ Τίλλυριος παριστάσει αὐτὸν ἐξορισθῆναι.

Τούτῳ τῷ ἔτι ἐν Ἀντιοχείᾳ τὸ ἐπιπέρας ἐκρίσθη ἔρ. A.M. 50.9
 15 ἕτατο οἰκοδομηθῆναι.

Τούτῳ τῷ ἔτι Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβὴς τὸν Διονῆτον A.M. 50.10
 παύσας, γέφυραν ἐν αὐτῷ λιθίνην πεποιήσας, καὶ τοὺς Σαύ- V. 18
 20 δας ἐπέταξε. D

Ῥώμης ἐπιστάτου Μόρρον ἔτος α'. A.M. 50.11

Τούτῳ τῷ ἔτι κίτων Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβὴς τὴν Κων-

1. ἔτι A e f. γράψων vulg. ante Ἀρκαυῶν om. καὶ cum A.
 2. ἐκώδευον add. ex A a. ἐκώδευον A a, ἐκώδευον vulg. G.
 3. τῆς om. a. 4. ὡς δεξιμένῳ a, τῆς δεξιμένῳ vulg. 14. τούτῳ τῷ ἔτι A b, τῷ αὐτῷ ἔτι vulg. in Act. 16. 3. 16. in Act. vulg.

Eodem tempore anno Decurioni in honorem Luciani ibi martyrio commemorati restauratio Heliopolitani de mactis omnino arrederunt. Inter quos Naxos tyrannus a potestate expositus. Eusebium Pamphilum testimonium reddens, castitas et legitimum uxorem uxorem illud ostendere suis oculis scriptis proditor, et impudicum eius verbum mentem exprimit. ad Alphonse scribens Athenasius Eusebium tunc episcopatum illi accituum probavit affinitat. Hieronymus autem Eusebium Pamphilum cum Ariano, Eusebium videlicet Numerianae episcopo consuevit recitandis, uxorem refert, unde cum ipso ad sanctum Eustachium Antiochianum praesulem dignitate dependendum conuenit, cum quibus, eius abhominabilem venit iustam imperatoris approbans, exilium apud Lilyria eidem paravit.

Hic anno dominionum octogonum Antiochianae adfueri coepit. A. C. 319

Hic anno passimus Imperator Constantinus Diadema trinitatis in Iphileum pontem in eo constravit et Seythas eduxit. A. C. 320

Hic anno episcopi Marti annos primus. A. C. 321

Hic anno pons Constantinus Cypriam a se constructam novam Ro-

στατινούπολιν Ῥώμην νέαν χρηματίζειν ταύτην ἐθέσπισε, καὶ σύγκλητον ἔχειν ἐκέλευσε· στήσας καὶ πορφυροῦν κίονα, καὶ ἐπάνω αὐτοῦ ἀνδριάντα ἑαυτοῦ ἀπὸ τοῦ τόπου οὗ ἤρξατο οἰκοδομεῖν τὴν πόλιν ἐπὶ τὸ δυτικὸν μέρος τῆς ἐπὶ Ῥώμην ἐξιούσης πύλης, κοσμήσας τὴν πόλιν καὶ κομίσας ἐπ' αὐτῇ ἀπὸ πάσης ἐπαρχίας καὶ πόλεως, εἴ τι ἔργον ἦν εὐκοσμίας, καὶ ἀνδριάντων, καὶ χαλκοῦ, καὶ μαρμάρου.

A.M. 5822 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Ἀθανασίου ἔτος πρῶτον.

P. 23 Τοῦτω τῷ ἔτει ἐπέτεινε Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβῆς τὴν Βκατὰ τῶν εἰδώλων καὶ τῶν ναῶν αὐτῶν κατάλυσιν, καὶ κατὰ τόπους ἠφανίζοντο· καὶ αἱ πρόσοδοι αὐτῶν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ ἀπεδίδοντο.

A.M. 5823 Ῥώμης ἐπισκόπου Ἰουλίου ἔτος α'.

Τοῦτω τῷ ἔτει ἡ ἐν Νικομηδείᾳ βασιλικὴ πυρὶ θείῳ κατεφλέχθη.

A.M. 5824 Τοῦτω τῷ ἔτει μελλούσης ἐβδόμης ἰνδικτίωνος ἐπιλαμβάνεσθαι λιμὸς ἐγένετο ἐν τῇ ἀνατολῇ ἐπικρατήσας σφοδρότερον, ὥστε κώμας κατὰ τὸ αὐτὸ ἐν ὄχλῳ πολλῇ συναγομένης C ἐπὶ τῆς χώρας Ἀντιοχείων καὶ τῆς Κύπρου ἐπέροχεσθαι κατ' ἀλλήλων, καὶ ἀρπάζειν μὲν ὡς ἐν νυκτὶ ταῖς ἐφόδοις, ἔσχατον δὲ ἐν ἡμέρᾳ ἐπεισιέναι εἰς τοὺς σιτοβολῶνας καὶ ἐν ταῖς

3. ἑαυτοῦ add. ex a.

4. ἐπὶ τὸ δυτ. A, ἐπὶ δὲ τὸ δ. vulg.

5. καὶ om. A. ἐπ' αὐτῇ] ἐν αὐτῇ vulg. 12. ἀπεδίδοντο A α, εἰδίδοντο vulg.

18. κατὰ A b f, ἐπὶ vulg. 21.

εἰσιέναι a.

mam sanxit appellari et senatum habere decrevit: atque columnam ex porphyrite, cui propriam imposuit statuam, ea in urbis parte, qua eius aedificia condi coepta, ad occidentem regionem, qua Romam ituris via sternitur, erexit: urbem ipsam variis distinxit ornamentis, et si quod opus uspiam provinciarum et civitatum extitit elaboratum ac praestans inter statuas, aera, et marmora, illud omne Cpolim transportari curavit.

A. C. 322 Alexandriae episcopi Athanasii annus primus.

Hoc anno pius Constantinus templorum pariter ac idolorum eversionem promovit, adeo ut ubique delerentur: ipsorumque reditus dei ecclesiis addicerentur.

A. C. 323 Romae episcopi Iulii annus primus.

Hoc anno basilica Nicomediensis igne coelesti conflagravit.

A. C. 324 Hoc anno septima indictione imminente, fames adeo truculenta orientem invasit ut e pagis homines turmatim glomerati in urbem Antiochenam et Cyprum effunderentur: et primo quidem noctu per urbis vias obvia quaeque diripere, postremum autem de die in horrea et

ἀποθήκῃς, καὶ πάντα πραιδείοντος ἀρπάζειν, καὶ ἀναγο-
 ρεῖν. γινώσκαι δὲ τὸν μῦθον τοῦ οἴου τετρακοσίων ἀργυ-
 ρίων. ὁ δὲ μῦθος Κωνσταντίνος οἰομήτριον ταῖς ἐπιληθείαις V. 19
 κατὰ πόλιν ἐχαρίσατο εἰς διατροφήν διηρητῶς χήραις καὶ
 5 ἑσθραῖς καὶ ζηνοδοχίαις πέντηι τε καὶ τοῖς κληροῖς. ἧ δὲ
 ἐν Ἀντιοχίᾳ ἐπιληθεία ἐλάμβανεν οἴου μὲδους ἑξ΄.

Τῇ δ' αὐτῇ ἔτι οἰομοῦ λαβροτάτου γενομένου ἐν Κυ-
 πρῳ Σαλαμῖνῃ πόλις κατέσταιν, καὶ ἰσχυρὸν πληθεύσας διὰ D
 φθιόν.

10 Ἀντιοχίᾳ ἐπισκόπου Εὐλαίου ἔτος α΄. A. M. 3015

Τῷ τῷ ἔτι Σαλαμῖνος καίσαρ ἀπερρατίθη. Καλο-
 κερὸς δὲ ἐν Κύπρῳ τῇ τῆσιν τετρακοσίων, οὐκ ἀντίστην τῇ
 Ῥωμαίων προσβολῇ· καὶ ἤτηθη· ἅμα τοῖς αἰτίαις, ἀπερρατῆ
 ἐν Τύρῳ τῆς Κιλικίας, παθεῖς· ἅν ὑπὸ Σαλαμῖνος καί-R. 25
 15 ἴσχυρος.

Τῇ δ' αὐτῇ ἔτι καὶ Ἄρειος ἐν τῆς ἑσθραῖς ἀνακλήθαις
 δι' ἐπιλήσειον δέθεν μετανοίας, καὶ εἰς Μελιτάθριαν περ-
 γθῆς, οὐκ ἐδέχθη ὑπὸ Ἀθανασίων.

Τῷ τῷ ἔτι Κωνσταντίνου τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ τε. A. M. 3016

1. πάντα α. 2. ἐπιληθείαις A 2. ἔτος; ταῖς ἴδουμ eodem eodem
 modo una cum eadem ἑσθραῖς. 3. δι] δ δι Ῥω. 4. Κο-
 λυμῆς A et alii. Κωνσταντίνος ταῖς. 5. οὐκ ἀντίστην αὐτῷ
 eodem, οὐκ ἀντίστην ταῖς. 6. ἀπερρατῆ] ἀπερρατῆ A

quibusdam temeritate, cuncta praedari, depopulari, et non disce-
 dere impetunt. vixit tamen multus agrorum quadragesima, ma-
 gnam partem Constantinus Imperator demeruit, quod videtur, septuaginta,
 peregredia, peregredia et diuisa peregredia sunt abierunt, eadem per
 vides longius est. Antiochena certe excolita septuaginta annis nulla me-
 ditatum Constantii accepit.

Eadem anno vehementer terrae ante Cypriam commotio,
 Salamina urbs eversa est, et in ea magna hominum multitudo op-
 pressa.

Antiochiae episcopi Eulalii anno primus. A. C. 305

Huius anni Dalmatiae caesus est deus vobis. Collocatus autem ty-
 rannice in Cypriam insula occupata, Romanorum imperatorum iustitiam
 non valuit: et cum vobis vobis vobis vobis, Tarsi in Cilicia
 comitatus, vobis a Dalmatia vobis vobis vobis.

Eodem anno Arria ob simulatum praesulatum exilio revocata,
 et Althausium vobis, ab Althausio in vobis vobis vobis vobis
 vobis vobis est vobis.

Huius anni primus et victoris Constantini triennalis magus cum A. C. 306

κητοῦ ἤχθη τριακονταετηρίς πάνυ φιλοτίμως. καὶ ἐφάνη ἀστὴρ ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν τῷ οὐρανῷ κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος καπνίζων σφόδρα, ὡς ἀπὸ καμίνου, ἀπὸ ὥρας Β' τριτῆς ἕως ὥρας πέμπτης. ὁ δὲ Ἄρειος σὺν τῷ Νικομηδεῖας Εὐσεβίῳ καὶ τοῖς ὁμόφροσιν αὐτοῦ διανέστησαν, μεθ' ὅρκων 5 λιβέλλους ὀρθοδοξίας ἐπιδεδωκότες, τῷ βασιλεῖ δι' αὐτῶν, ὅτι ὁμοφρονοῦσιν τοῖς ἐν Νικαίᾳ πατράσι, ψευδόμενοι. τούτοις παραπεισθεὶς ὁ βασιλεὺς ἠγανάκτησεν κατὰ Ἀθανασίου, ἐφ' οἷς Ἄρειον καὶ Εὐζώϊον οὐκ ἐδέξατο τοὺς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου καθαιρεθέντας, διακόνου τότε ὄντος Εὐζώϊου. εὐρῶν δὲ ἀφορμὴν ὁ Εὐσέβιος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἠγωνίζοντο κατὰ Ἀθανασίου, ὡς προμάχου τῆς ὀρθῆς πίστεως.

A.M. 5827 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Μαξίμου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ βασιλέως τὴν κατὰ Ἀθανασίου γενομένην, διὰ τὸ μὴ δέξασθαι Ἄρειον καὶ Εὐζώϊον μετὰ τὴν ἐπίπλαστον δῆθεν ἐπιστροφὴν, οἱ περὶ τὸν Νικομηδεῖας Εὐσέβιον ἅμα τοῖς Μελετιανοῖς ὄργανον κακίας εὐρόντες, τὰ κατὰ Ἀθανασίου συνεσκεύαζον· καὶ πρῶτον μὲν τὴν χειροτονίαν διέβαλλον, καίπερ Ἀπολλιναρίου τοῦ Σύρου

2. τῇ om. A. τῷ add. ex A. 3. ὡς ἀπὸ καπνοῦ A. 4. ὁ δὲ A a f, ὁ γὰρ vulg. 6. τῷ βασιλεῖ: post haec verba in c sic pergitur, ut Anastasius quoque vertit: διψῶντι τὴν τῶν ἐιρημένων (leg. διηρημένων, Anast. eorum qui divisi fuerant) ἔνωσιν, καὶ ἐπεισαν αὐτῶν (leg. αὐτὸν), ὅτι ὁμοφρ. x. τ. λ. 9. ἐδέξατο] κατεδέξατο A. 17. τοῖς Μελετ. A, καὶ Μελ. vulg.

festivitate et munificentia celebrata sunt. Antiochiae media die ad caeli partem orientalem visa est stella, ex qua densus velut e camino fumus exhalabat a tertia ad quintam usque horam. Arius enim una cum Eusebio Nicomediensi reliquisque asseclis, resumptis animis, excitatus, libellos sinceræ rectaeque fidei testes, additis etiam iuramentis, imperatori obtulit, quibus, ut tum ipse, tum socii congregatis olim Nicaeae patribus assentirentur, dolose mentitus asseveravit. his imperator suasus in Athanasium indignatione movetur, quod Arium et Euzoium, ab ecclesiastica quondam communione ab Alexandro rescissos, ipso Euzoio diaconi munus tunc exercente, non recepisset. istam vero Eusebius, et qui favebant, occasionem nacti, adversus Athanasium tanquam verae fidei propugnatores decertabant.

A. C. 327 Hierosolymorum episcopi Maximi annus primus.

Hoc anno conceptam adversus Athanasium imperatoris iram, quod Arium et Euzoium, post simulatam videlicet eorum conversionem, ecclesiae non aggregasset, qui Eusebii Nicomediensis et Meletianorum partes fovebant, velut nequitiae commodum instrumentum adepti, plura in eum machinati sunt. et primum quidem ordinationem eius

ρει τὴν δίκην εἰς Καισάρειαν, ἣν ὑπερθέμενος ὁ Ἀθανάσιος διὰ τὸν Παμφίλου Εὐσεβιον, ἐν Τύρῳ κρίνεται ὑπὸ τῶν ἀντιδικῶν τῆς ἀληθείας, Εὐσεβίου δέ, φημί, τοῦ Νικομηδείας ἀπατήσαντος τὸν βασιλέα, ἐπιθυμίᾳ δῆθεν τῶν οἰκοδομηθέντων ἁγίων τόπων, καὶ τοῦ εὐρεθῆναι εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν αὐτῶν. καὶ μετὰ μεγάλης τιμῆς ἀπέλυσε, κελεύσας λυθῆναι τὰς κατὰ Ἀθανασίου διαβολάς, καὶ οὕτως σὺν Ἀθανασίῳ εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν ἐγκαινίων γενέσθαι. συνελθόντων οὖν αὐτῶν ἐν Τύρῳ, εὐρέθη καὶ Μάξιμος ὁ Ἱεροσολύμων ἀγνοῶν τὰς κατὰ Ἀθανασίου συσκευάς· εἰσελθὼν δὲ Ἀθανάσιος εἰς τὸ συνέδριον τῶν κακοφρόνων, ἀράχνης δίκην τὰς συκοφαντίας τῶν κατηγορῶν διέσπασεν, ὥστε αὐτούς, ἐφ' οἷς ὄφθησαν ψευδόμενοι, μανέντας συγγεῖν ἅπαντα καὶ βοᾶν· ἄρατε τὸν γόητα ἅπαντας φημῶσαντα. Δαλμάτιος δὲ ὁ καῖσαρ καὶ ἀνεψιὸς τοῦ βασιλέως μετὰ στρατιωτικῆς χειρὸς μόλις Ἀθανάσιον περιέσωσεν ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν μέλλοντα. τότε καὶ Ἀρσένιος κατὰ θεοῦ πρόνοιαν ἐν Τύρῳ παρεγένετο, καὶ τοῦ κατ' αὐτὸν πλάσματος διελεγχθέντος, ἐπὶ τὴν κατὰ Ἰσχύραν συκοφαντίαν οἱ ἐχθροὶ ἐτρέποντο. Ἀθανάσιος δὲ διὰ τὰς ἀφο-

1. ὁ om. A.   3. δὲ om. a.   5. αὐτῶν A et alii, αὐτοῦ vulg.
 7. Ἀθανασίου A, Ἀθανάσιον vulg.   8. οὖν add. ex A a.   9.
 ὁ add. ex A.   10. σκευάς A.   12. διέσπασεν A a e, διέ-
 λυσεν vulg.   13. μανέντας A, καὶ μανέντες vulg. ἅπαν-
 τα] ἅπαντας A.   14. φημῶσαντα b, φημῶσαντα vulg. cf. p. 33,
 13.   18. ἐλεγχθέντος a.

chie tunc commoranti horum disquisitionem committit: postmodum vero iudicium Caesaream transtulit: quod cum propter Eusebium Pamphili recusaret Athanasius, dies ei a veritatis adversariis Tyri dicitur, ab Eusebio dico Nicomediae praesule, fraudibus imperatorem circumveniente, et sanctorum locorum recenter aedificatorum se desiderio teneri, atque praesentia sua dedicationem eorum cohonestare se velle praetextente. magno itaque comitatus apparatu dimissum iubet imperator obiectas Athanasio criminationes diluere, et hoc pacto cum eo dedicationis solemnitati interesse. iis Tyri coactis, Maximus Hierosolymorum antistes, cui nulla paratarum Athanasio insidiarum erat notitia, advenit. Athanasius demum iniquorum consessum ingressus accusatorum calumnias aranearum instar dissolvit: adeo ut, quod in mendacio fuissent deprehensi, concitati et vehementius indignati, cuncta tumultu clamoribusque complere coeperint, vociferantes: tollite praestigiatores omnes imposturis circumvenientem et oprimentem silentio. ac vix Dalmatius caesar imperatoris nepos armata militum manu instructus Athanasium morti sibi inferendae proximum potuit eripere. tunc etiam Arsenius, quae dei fuit providen-

ρήτους καὶ αἰτιῶ διὰ τὴν ἐπιτομήν αὐτῶν εἰς Τύρον, πρῶτον
 δὲ κατὰ μορφομένην ἀπογραφῆν αἱ ἱερουργίαι, καθαι-
 ροῦσιν ἀπόδια τῶν Ἀθανάσιου· Ἄρσιος δὲ καὶ Εὐκλῆς σαρ-
 κωποιήσαντες, εἰς Μιλιάνδριαν τοιοῦτος ἐξέλιπεν· καὶ
 οὕτως ἀνελθὼν ἐμαρμένους γένοιτο εἰς τὰ ἔργα. πάντων
 δὲ τῶν κειμένων ἐν ἀρχαῖς ὁ Νισομεδέας Εὐάχιος, λόγος
 δὲ ἀληθῆς κρατῆρ, ὅτι ὁ μέγας Ἀθανάσιος φησὶν ἐν Τύρον
 ἀνελθὼν εἰς Ἱερουσόλυμα· καὶ ποιήσας ἔργα, καὶ τῆ ἀρχῆς P. 26
 χρίσας μέγας καὶ ἁγίους τοὺς ἐπιτηθέντες αἰῶνας, πρὸ τῆς
 τῶν ἁγίων παρουσίας, οὕτως ἐπιλάβε τὸν βασιλεῖα, καὶ
 πάντα καθ' ἑαυτὸν ἐξήρτητο. ὁ δὲ κασιγέρτης Κασσιαν-
 εῖος θανούσης τῆν τῶν ἀπειθήτων αἰτιῶ πορρήτων, τιμῆς
 μεγίστης ἁγίους αἰῶν, μετὰ γραμμάτων ἀπέλυσεν εἰς Μι-
 λιάνδριαν, μετὰ δὲ τῆν ἐν τῶν ἐργασίῶν ἐπέσθην ὁ πάσης
 ἐπίστατος ἀλλότριος Νισομεδέας Εὐάχιος, καὶ Θεόφιλος, καὶ
 Οὐράσιος, καὶ Ποιρόφελος, οὐκ ἀλοήτως το Ἡεζῆστιαν, καὶ V. 11
 τῶς πρῶτος κατὰ Ἀθανάσιου διὰ τὴν ἀπογραφῆν, μάρτυ-
 ρος ψευδῆς προσεβόλητο τίσουρος ἐπιστάτων χειροποιήσας
 ἔργατος· οἱ τινες μετ' ὄραση εἰσὶν ἐπιλήθησας ὅτι ἔσθ-

1. ἀπογράψατε A et alii. ἀπογραφῆσας vulg. 2. πορρήτων A,
 πορρηθῆσας vulg. Ἄρσιουσιν parte B. 3. ἀπέλυσεν ἀπο-
 τῆ A. 4. ἀληθῆς A et c. ἀληθῆς vulg. 5. οὕτως ἀπὸ
 et A et I. 15. Θεόφιλος A. 16. ἀπογράψατε A, ἀπο-
 γράψατε vulg.

11. Tyrus comparavit et convicta criminis intentati factione, et colu-
 mna in Iachymon factem cepulis, Athanasium budes turpiter confusi con-
 ventum dimulserunt. Athanasias quoque propter Intolerantiam in se
 parata inclinat Tyrus dixerunt, non qui Anu curatos Inclinantur, ex
 unius factione episcopus hunc vultualem abeantem Athanasium suo
 dignitate depromunt; quoque Arto et Eanda vultualem Inperle-
 hant, cui Alexandriam miserunt; ac ita crucentis manibus deditionis
 petere vultualem. omnino vero malorum procepti atque vultu
 vultu Eusebium Nisomedeas. sane veritatis fama obtinuit, neque
 Athanasium Tyrus fugientem accendit Nisomedeas, et convictis
 proclama hunc vultualem et vultualem deditur tanto Invenit
 vultualem, et ante Imperium adventum vultualem; non ad Imper-
 tum proclama omnia vultualem et vultualem expulit. quibus ex ad-
 ventione vultualem proclama Imperium ab adventum vultualem
 neque vultualem hunc vultualem Eusebium Alexandriam vultualem. cum vero
 Nisomedeas Eusebium, vel contra nomen ab vultualem pietate vultualem,
 et Theopila et Uranus et Paphilus a deditionis vultualem
 Eusebium vultualem vultualem, proclama proclama vultualem Athanasium
 vultualem vultualem, vultualem quatuor episcopalis vultualem dignitate vultu-

σαμεν Ἀθανασίου ἀπειλοῦντος κωλύειν τὴν σιτοπομπίαν τὴν
 ἐροχομένην ἐξ Αἰγύπτου εἰς τὸ Βυζάντιον. ὅθεν καὶ κινή-
 σαντες εἰς ὄργην τὸν φιλόχριστον βασιλέα, παρεσκευάσαν
 ἐξορῆσαι τὸν μέγαν Ἀθανάσιον εἰς Τρίβερην τῆς Γαλλίας.
 Ἀθανασίου δὲ ἐξορισθέντος, Ἄρειος πάλιν ἐτάραττεν τὴν Αἴ-
 γυπτον. γνούς δὲ ὁ βασιλεύς, μεταπεμφάμενος αὐτόν, ἠρώτα
 εἰ τοῖς ἐν Νικαίᾳ δόγμασι συντίθεται περὶ τοῦ ὁμοουσίου,
 τοῦ δὲ μεθ' ὄρκου εἰπόντος συντίθεσθαι, δόλον τε καὶ νῦν,
 ὡς αἰεὶ, ἐργαζομένου· δύο γὰρ χάριτας συντέθεικεν· ἓνα μὲν
 C ὑπὲρ τοῦ ὁμοουσίου, θάτερον δὲ κατ' αὐτοῦ· ὃν καὶ δι' ἑαυ-
 τοῦ ἔγραψεν, τὸν πρῶτον δι' ἑτέρου γράψας· πείθει τοίνυν
 τὸν βασιλέα, ὁμόσας οὕτω πιστεύειν, κελεῦσαι δεχθῆναι αὐ-
 τὸν ἐν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ. ὑπὲρ μαθῶν ὁ θεῖος Ἀλέξαν-
 δρος, τῷ θεῷ προσέκλανε εἰς τὴν καλουμένην Εἰρήνην ἐκ-
 κλησίαν· καὶ λόγου θᾶπτον ἢ θεία δίκη μετήλθε τὸν Ἄρειον,
 ἐν τόποις ἀξίοις τῶν τῆς γλώσσης ἀμαρτυμάτων ἐκκόψασα
 τοῦ ζῆν, ἐν τῷ νῦν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, τῶν σπλάγχθων αὐ-
 τοῦ κατενεχθέντων ἐν ἀφόδοις, καθ' ἣν ὄραν ἔμελλεν τῶν
 ἱερῶν ἀναξίως ἐπιβαίνειν περιβόλων. ταῦτα τῷ τριακοστῷ
 D πρῶτῳ ἔτει γέγονε τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, τοῦ Θεοῦ

4. Τρίβερην a, Τίβερην A e f, apud Tyberim Anast. Τίβεῖρην
 vulg. 7. εἰ Νικ. Par. 8. καὶ add. ex A. 16. ἀμαρ-
 τυμάτων a. 18. ἐν ἀφόδοις A et alii, ἐν ἀμφόδοις vulg.

gnes testes falsos prodixerunt: qui cum iuramento asseverare ausi
 sunt his verbis: audivimus Athanasium frumenti transvectionem By-
 zantium ex Aegypto destinatam impediturum se minitantem. ex quo
 Christi amantissimo imperatori iram concitantes, ipsum ad magnum
 Athanasium apud Treveros Galliarum urbem relegandum impulerunt.
 Athanasio igitur in exilium pulso, rursus Arius perturbabat Aegyp-
 tum. his ad se delatis, imperator accersitum rogat Arium, num de
 consubstantiali apud Nicaeam sancitis dogmatibus assentiatur? ipse
 cum iuramento testatur assentiri, et dolos ex more comminiscitur.
 duas namque schedas paratas tenuit: hanc quae consubstantialem
 profiteretur, alteram quae foret adversa: secundam manu propria,
 primam alieno caractere conscriptam exhibuit. suadet itaque im-
 peratori, et ita se credere iuramento affirmat: et ut eius iussibus in
 ecclesiam catholicam admittatur postulat. quod cum divinus Alexan-
 der rescivit, cum querelis lachrymas in ecclesia cui nomen Irene co-
 ram deo profudit: et dicto citius in locis Arii linguae turpi proflu-
 vio dignis, in publicis dico latrinis, eius effusis visceribus, circa ho-
 ram, qua sacra adyta penetraturum se confidebat indigne, truncata
 de repente vita praesente, et aeterna amissa, divina ultio ipsum pro-
 sequuta est. haec trigesimo primo magni Constantini anno contige-

Ἀλεξάνδρον ἐπισκοποῦντος τῆν Κωνσταντινουπόλιν, καὶ οὐκ
 ὡς φησὶν Εὐστάθιος μόνος, ἀλλ' ὁ Νικουμνηδεὺς Εὐφρόσιος, ὅτι
 εἰς τὰ ἐγκαίνια τὰ κατὰ Ἀθανασίου ἐστίασεν, τὸν Κωνσταν-
 τινουπόλεως θρόνον ἐπέχειν. τούτο γὰρ καὶ ἐκ τῆς τῶν γρο-
 θῶν ὁμάδος διακρίνεται ψεύδος· ἐπιπέτρ Κωνσταντίνος τὰ εἰς
 εἴη τριάκοντα διὸ ἐβασίλευσεν· ὃς μετὰ τῆς πρώτης δεκαε-
 τηίδας, τῆ δευτέρῃ τρίτῃ αἰτοῦ εἶσι καταλαβὼν τὸ Βυζαν-
 τιον, Μεταφράτην τοῦ πρό Ἀλεξάνδρου εἶρεν ἐπισκοποῦντα,
 εἶτα Ἀλεξάνδρος εἴη τρία καὶ ἕκκα ἐπισκοπήσας· ὡς εἶπαι P 17
 ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς βασιλείας τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου εἰς
 καμνητικῶς Ἀλεξάνδρου εἴη ἐπὶ καὶ τριάκοντα, ἄλλοι Κω-
 σταντίνος οὐκ ἐφθασεν· καὶ οὕτω μὲν ἐκ χρονολογίας ὁμάδος
 διακρίνεται μὴ ἀρξαι τὸν Εὐφρόσιον ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ θρο-
 νου Κωνσταντινουπόλεως. Διακρίνεται δὲ καὶ ἐκ τῶν ἐπιγράμ-
 των ἀνωτέρω περὶ Ἀρείου καὶ Ἀθανασίου. ἧ τε καὶ γὰρ
 Ἀθανασίου ἐξομῆ καὶ ἡ Ἀρείου καταλογοὶς μετὰ τὸ τριάκον-
 στον εἶσι Κωνσταντίνου γέροντι, καὶ μετὰ τὰ ἐγκαίνια Ἱερο-
 σολύμων· ὁ δὲ μέγας Ἀλεξάνδρος εἶσι περιεῖρη.

Ἀπιοχρητὸς ἐπισκόπου Εὐφροσίου εἶσι α'. B
A.M. 348
 Τούτῃ τῆ εἶσι Εὐστάθιος πρεσβύτερος Κωνσταντινου-

1. Εὐφρόσιος; A α. Ἀπιοχρητὸς εὐφροσίου vulg. B ἐπισκοποῦντα
 A α. ἐπιπέτρ ἀπὸ τῶν τοῦ βασιλείας κατ' α'. 16.
 το ἀπὸ. κα A α. 18. ὁ δὲ — περιεῖρη κατ' α.

rust, de vita Alexandri Cypri episcopatus gerente, nec ut Eusebius
 ex annalibus historicis solus narrat, Nicomediensis investigatione Euse-
 bium, cum eius dedicationis solemnitate presbiterum Athanasium pater-
 ret, Cyprianam sedem obtinebat. hoc enim vel ex temporum colle-
 ctione sibi arguitur, æquidem Constantinus annis sexibus duobus et
 septuaginta imperavit: qui prima decemannis ante, tertio et decimo
 impetu anni Byzantium profectus, Metaphrasen, qui prior Alexan-
 dros presbiterum gerat, presbiterum invenit. Metaphrasen vero successit
 Alexander viginti tres annis in episcopi dignitate exegit: adeo ut ab
 imperii magni Constantini presbiteri usque ad Alexandri obitum im-
 pletur supra triginta, quæ Constantinus hanc ætate, numeraverit
 anni: atque ita ex accurata temporum ratione patens, theon Constanti-
 ni ætate Eusebium non presbiterum demonstratur: quod et de Anno
 et Athanasio superioribus dictis fit manifestum. Athanasium sequentem exi-
 lium procul Aeg. exilium post Constantini triginta annis, et Hiero-
 solymitanam dedicationem avellere: quo tempore magnus Alexander
 inter ceteros alios presbiteros extabat.

Athanasium episcopi Eusebium annis presbiter.
 Hoc anno Eustathius presbyter Cyprianus, qui apostolicam vi-
 Theophanes 8

πόλεως ἀποστολικὸν βίον ἐπανηροημένος, καὶ εἰς ἄκρον ἀρετῆς ἐληλακώς, διαπρέπων ἐγνωρίζετο, καὶ Ζηνόβιος ὁ ἀρχιτέκτων, ὁ τὸ Μαρτύριον ἐν Ἱεροσολύμοις οἰκοδομήσας τῇ Κωνσταντίνου ἐπιταγῇ.

C Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει πολλοὶ τῶν ἐν Πέρσαις Ἀσσυρίων ἐν 5
Μεσοποταμίᾳ ὑπὸ Σαρακηνῶν ἐπιπράσκοντο. Πέρσαι δὲ ἐδήλωσαν πόλεμον πρὸς Ῥωμαίους, καὶ ἐπιβὰς Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβῆς τῇ Νικομηδέων πόλει κατὰ Περσῶν παραταξάμενος, ἀσθενήσας ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ, ὡς τινὲς φασιν Ἀρειόφρονες, τότε ἀξιοθεὶς τοῦ ἁγίου βαπτίσματος ὑπὸ Εὐσεβίου τοῦ 10
Νικομηδείας μετατεθέντος ἐν Κωνσταντινουπόλει· ὅπερ ψευδός ἐστιν, ὡς ἀποδέδεικται· ἐν γὰρ Ῥώμῃ ὑπὸ Σιλβέστρου ἐβαπτίσθη, ὡς προαπεδείξαμεν. ἔζησεν δὲ τὰ ὅλα ἔτη τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἔτη πέντε καὶ ἑξήκοντα, βασιλεύσας ἔτη ἐν καὶ 15
D τριάκοντα καὶ μῆνας δέκα. γράψας δὲ διαθήκας τοῖς τρισὶν 15
υἱοῖς αὐτοῦ τὴν βασιλείαν κατέλιπεν, Κωνσταντίῳ, Κωνσταντίνῳ, Κώνσταντι, εὐσεβῶς καὶ πρῶτος τῇ ἀρχῇ χρησάμενος, πρῶτος βασιλεὺς Χριστιανῶν Θεοῦ προνοίᾳ χρηματίσας πολλῶν βαρβάρων ἐκράτησεν ἀπὸ Βρετανίας ἕως Περσικῆς, καὶ

3. τῇ Κωνστ. A, τῇ τοῦ K. vulg. 9. Ἀρειόφρονες: sic scripti, ut (25 D. 6.) pro vulg. Ἀρειονόφρονες: nisi ubique scribendum sit: Ἀρειανοφρόνες, ut 28 C. 3. 10. ἁγίου add. ex A a. τοῦ alterum om. A. 11. ψευδὲς b. 13. ἀπεδείξαμεν b. 16. Κωνσταντίῳ, Κωνσταντίνῳ A, Κωνσταντίνῳ, Κωνσταντίῳ vulg. 18. Χριστιανῶν φ. πρ. χρημ. A, φ. πρ. χρημ. Χριστ. vulg.

tam ducebat, et ad virtutis culmen provectus erat, inter reliquos insignis habebatur: unaque Zenobius architectus, qui Constantini mandato martyrum aedem Hierosolymis aedificavit.

Eodem autem anno plures Assyriorum Persis subiecti in Mesopotamia a Saracenis venierunt. (Persae vero Romanis bellum indixerunt: exinde Constantinus ad Nicomediensium urbem profectus, acie iam adversus Persas instructa, morbo correptus, in pace quievit, tum primo baptismi gratia donatus, ut quidam ex Arianorum asseclis referunt, et ab Eusebio Nicomediae episcopo in Cpolitianam sedem translato iustratus, quod falsi superius arguimus: Romae siquidem, prout iam demonstratum, a Sylvestro baptizatus est. vixit omnino quinque supra sexaginta annis: quorum exegit imperator unum et triginta, et insuper menses decem.) conscripto testamento tribus liberis Constantino, Constantio et Constanti reliquit imperium. religiose penitus ac clementer summa sua potestate usus: primus imperator, quae circa eum fuit dei providentia, Christianorum est appellatus. in plures barbaros, a Britannia ad usque Persicos tractus, et in tyrannos domesticis

των ἀποφύλων τυράντων, τῷ σημείῳ τοῦ ζώουσιος αἱρετοῦ τοῖς ἐχθροῖς ὄλλισαι. τὰς δὲ διαδόχους αἰοῦσ' Ἀρμενίῳ τῆς προσηγορίας ἐπὶ Κωνσταντίας τῆς ἀδελφῆς αἰοῦσ' παροφρότως παρυσιαζέσθαι κατέδειτο, ἐπιτελούμετος μηδέτι ταῦτος παρυσιαζέσθαι κληρ Κωνσταντίῳ τῷ τῆς ἑφῆς βασιλεῖ. ἔπειτα δὲ Ἀθηναῖσιον τῆς ἑξορίας ἐπιπέθειτο. Κωνσταντίος δὲ κατα-
 λυθὼν ἐκ τῆς ἑφῆς τὸ τοῦ πατρὸς σῶμα, ἐν τοῖς ἀποστασίαις κατέδειτο. ὁ δὲ ἀνόσιτος Ἀρμενίῳ προσηγορίας ἐπίδοις Κωνσταντίῳ τῆς διαδόχους, πολλῆς ἐντυχε παροφροίας ἐν τοῖς βασιλείαις. καὶ αὐτῆς τῆς βασιλείας ἀρμενίαν ἔπειτα, στερηθῆναι ἔχων Ἐλευθίου τὸν Νικομηδείας καὶ τοὺς ὁμοφροῦς αἰοῦσ'.

Ῥωμαίων βασιλεῖς Κωνσταντίου ἑτος α'. A M 1519

(Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντίου τοῦ μεγάλου καὶ ἀγίου ἀνθρωπισμοῦ, οἱ τρεῖς εἰσὶ ἐπράξαν τῶν Ῥωμαίων. τῆς μὲν ἑφῆς Κωνσταντίος· τῶν δὲ Γαλλίῳ Κωνσταντῶ, καὶ Κωνσταντίνῳ τῆς Ἰταλίας. Κωνσταντίος δὲ Ἀθηναῖσιον ἐκ τῆς ἑξορίας ἀνακαταστάμετος, μετὰ γραμμάτων στασιαστῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀπέλασε· ὅν μετὰ πολλῆς γοῆς ἐπέδραστο οἱ Ἀλεξανδρεῖς, καὶ μάλιστα ὁ εὐεργός. Ἐλευθίου δὲ ὁ τοῦ

1. τῶ ἀδ. ἐκ Α. 2. ἕτερον B. 3. παροφροί B. 4. ἀδελφῆς] ἀδελφῆς α. Κωνσταντῶ Α. τῷ Α. τοῖς 10. ἐπὶ αἰοῦσ' ἐκ Α. ἀντιφρονεῖ Ἐλευθίου τῶν τῶν εἰσοφροῦν ἀρμενίαν καὶ Ἐλευθίου τῶν Νικομ. B. 5. αἰοῦσ'] αἰοῦσ' Ἀρμενίαν B. 12. ἀποφύλων B. 13. 0.

armis celeriter videlicet cruce signo suis hostibus victorias reportavit. testamentum vero Ariano velleam commendat a Constantia antea multum velleam commendat, ne eorum alteri quam Constantis velleam velleam imperatori exhiberet. commisit. postquam Athanasium presbyterum exilio revocavit Constantis antea ex velleam revocavit, ut patris corporis, in tantorum apostolorum templo condidit, ut velleam velleam ille Arianas velleam presbyter, tradidit Constantio testamenti tabulis, magnam in imperatoris palatio familiaritatem et velleam eam velleam et tom Episcopo Nicomediae episcopo, tom velleam discipulis velleam imperatricem ad Arianas velleam transire coegit.

Romanorum imperatoris Constantis annus primus. A C. 139

Hic anno regni et anni Constantis velleam sancti tres filii Romanorum imperii sunt potati. Constantius nimis orientis, Galliarum Comes, et Constantinus Italiae. Constantia autem Athanasium ab exilio revocavit cum velleam commendatibus Alexandriam dicitur, quem plurima cum velleam susceperunt Alexandrini, maxime

Παμφίλου ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ κατὰ Μαρκέλλον, καὶ ἐν τῷ
 C τρίτῳ, σφόδρα κατηγορεῖ τῶν τολμῶντων κτίσμα λέγειν τὸν
 υἱὸν τοῦ Θεοῦ· οὗ καὶ τὰς χρήσεις φέρων ὁ Σωκράτης ὑπερ-
 απολογεῖται Εὐσεβίου, σπουδάζων δεῖξαι, ὅτι οὐκ ἦν Ἀρεια-
 νόφων. ἡ δὲ ἀλήθεια δείκνυσιν αὐτὸν ἀστατοῦντα τῷ λογι-
 σμῷ, καὶ ἄλλοτε ἄλλως κατὰ τοὺς καιροὺς φερόμενον. εὐθὺς
 δὲ μετὰ τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον ἀπέθανεν, Ἀκάκιον μαθη-
 τὴν καὶ διάδοχον τοῦ Θρόνου Καισαρείας ἐάσας, ἐλλόγιμον
 μὲν ἄνδρα, καὶ τὰ σύμμικτα συγγραψάμενον, τοῖς δὲ Ἀρεια-
 νοῖς λίαν συγκείμενον, δηλονότι τῇ πρὸς τὸν διδάσκαλον ὁμο-
 φροσύνη.

D Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Σαβώρης ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπῆλθεν
 τῇ Μεσοποταμίᾳ πορθήσων Νίσιβιν, καὶ παρεκάθισεν αὐτῇ
 ἡμέρας ἐξήκοντα τρεῖς, καὶ μὴ κατισχύσας λαβεῖν αὐτήν,
 ἀνεχώρησεν. Ἰάκωβος δὲ Νισιβινῶν ἐπίσκοπος ἐν τῷ τῆς
 Θεοσεβείας ἡθελὲ διαμένων, εὐχαῖς τὰ κατὰ γνώμην ἡραδίως
 ἐξήνυσεν· ὅστις καὶ τῶν Περσῶν τὴν Νίσιβιν ἐλπίζόντων κα-
 ταστρέψασθαι, διημαρτηκέναι τῆς ἐλπίδος πεποίηκεν. αὐτί-
 κα γὰρ τῆς μὲν πόλεως ὑπεχώρουν, τῷ τῆς εὐχῆς διωκόμενοι

5. τὸν λογισμὸν A a. 7. ἀπέθανεν Ἀκάκιος, et mox: ἐάσας
 Γεώργιον A. 8. ἐάσας] καταλιπὼν b. 9. καὶ τὰ σύμμ. A,
 τὸν δὲ τὰ σύμμ. vulg. 12. Σαβώρης om. A. ὁ τῶν Περ-
 σῶν A. 14. λαβεῖν αὐτήν A, αὐτήν λαβ. vulg. 15. Νισι-
 βῶν A. 16. εὐχαῖς om. a. 19. διωκόμενοι πνεύματι A,
 πνεύματι διωκ. vulg.

vero clericorum collegium. Eusebius porro Pamphili primo adversus Marcellum libro, ac tertio pariter, vehementius in eos invehitur, qui dei filium creaturam vocare non verentur: cuius dicta referens Socrates eius defensionem instituit, et ab Ariano sensu alienum fuisse toto studio demonstrare conatur: sed contra verbis et sentiis fucum facere, et in diversas partes pro temporum varietate ipsum agitari ferrique ipsa veritas declarat. confestim vero magno Constantino defuncto, mortuus est Eusebius, et caesariensis throni successorem reliquit Acacium discipulum, virum quidem eximium, at qui de variis rebus compositis libellis, Arianis omnino partibus, pro animi in magistrum consensione addictum se testatur.

Eodem anno Sabores Persarum rex Nisibis devastationem meditata, exercitum in Mesopotamiam intulit: positaque per tres et sexaginta dies ad urbem obsidione, cum subigere non valuisset, recessit. Iacobus porro Nisibensium episcopus divini cultus operibus vir assuetus, omnia ex animi sententia per preces facile confecit: adeo ut, quam de subvertenda Nisibi Persae spem conceperant, ipse frustraneam et irritam reddiderit. extemplo quippe quasi orationis eius

πνεύματι, εἰς δὲ τὴν ἰσχυρῶν γῆρας ἰδόντες, λιμοῦ τε καὶ
λοιμοῦ ἐπιδεδυμένοι μισθὸν τῆς ἀσθενείας, ἤσαν ἰδίων, ἀντι-
λαμπάνοντες. *Μακάριος δὲ ὁ παῖς αὐτοῦ μετὰ τὴν τελευτῆν* P 29
*τῆν τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ἀγ-
5 ρεθῶν, οὐ κληρονομήσας Κωνσταντίνον τῆν σφραγῆν, ἀλλὰ μὴ
κωλυσατος.*

Τούτῳ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ νέου Μακάριον ἐπὶ τῶν στρατιω- A M 301.
τικῶν ἀναγερθεῖς, ἤμειλλεν συναναγερθεῖν Γάλλοι καὶ Ίου-
λιανός, οἱ Κωνσταντίνου τοῦ ἀδελφοῦ Κωνσταντίνου τοῦ με-
10 γάλου παῖδες. ἀλλὰ τὸν μὲν Γάλλοι εὖρος, τὸν δὲ Ίουλιανόν
τὸν τρηπίδας διέσωσαν· ἐπεισθεὶς γὰρ ἦν. Κωνσταντίνος δὲ
πρότερον δεχόμενος τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἕταρον μετέδωκε σφετέρῃ
15 τῆν γυναικί, καὶ ἀπὸ τῆς Ἀρκαδίας ἀρροβαστῆρα, καὶ
Εὐαθρίον τοῦ τῶν εὐνοῦχων πρωτεύοντος, καὶ τοῦ Λισουμ-
20 φιδίου Εὐαθρίου, καὶ τῶν περὶ αὐτοῦ.

Τούτῳ τῇ ἡμέρᾳ Κωνσταντίνος ὁ νέος τοῦ μεγάλου Κων- A M 301.
σταντίνου ἐπέδωκε τῷ Κωνσταντίνῳ τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ μέρε-
30 σι, καὶ συμβουλίων πόλεμον, ἀναγερθεὶς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν·
καὶ ἀναγερθεὶς Κωνσταντίνος μέγας πάσης τῆς ἰσχυρῆν γῆς. Κων-
σταντίνος δὲ τῆς ἰσχυρῆς βασιλείαν, Γάλλοι καὶ Ίουλιανόν παι-

Α ἀλλὰ μὴ ἀναγερθεὶς, Α, ἀλλ' οὐδ' ἀναγερθεὶς καὶ... τούτῳ
τῇ ἡμέρᾳ τῷ δ' ἀπὸ τῆς ἀρκαδίας... Β. ἕταρον Α, σφετέρῃ
τῆν γυναικί... Γ. ἕταρον δ' αὐτοῦ... Δ. καὶ μετέδωκε Δ. et
αὐτῷ, ἀπὸ ἰδίου καὶ

fuit agitati, et retro in fugam acti ab urbe se sublevarunt, et in
propriae tenentis praesentiam, impetibus eorum valde esse facilius,
munitibus praesentibus locis et praesentibus munitibus occupantibus. can-
cel autem Palatinus status post magis Constantium abatum, non im-
portante quidem, et non prohibente eadem Constantio, a multis
est interceptus.

Hinc enim, inquit Palatinus munitibus tenentibus ablato, Gallo et A. C. 330
Iuliano Constantio magis Constantium fratres liberos per imperium in-
terveniente, in Galiam marchas, Iulianum vero infantibus tenentibus an-
tis, munitibus eorum erat sublevarunt, servavit. Constantius autem
per se occupantibus tenentibus praesentibus munitibus, quem demum men-
tis tenentibus, inquit Palatinus munitibus, et Iuliano Iulianum
proprietatis, et Iuliano Nicomedis munitibus, et demum eisdem opi-
nionibus munitibus demum munitibus deponant.

Hinc enim Constantium magis Constantium filius, assignatus Con- A. C. 331
stantio propriis fratres liberos invadentibus, et cum in bello occupantibus in-
terveniente a munitibus, et universis tractibus occidentalis imperium Con-
stantius occupat. Constantius autem totum orientem adeptus, Galbum

δευθῆναι παρέδωκεν ἐν χωρίῳ Δεμακέλλη καλουμένῳ, πλησίον Καισαρείας Καππαδοκίας ὄντι. οὗτοι οἱ δύο ἀδελφοὶ ἀναγνῶσται γέγονασι, καὶ ἐκκλησίαν κτίσαι τῷ ἁγίῳ μάρτυρι Μάμαντι προεθυμήθησαν. ἐν ᾧ δὲ μέρει κτιζεῖν Ἰουλιανὸς ἔλαχεν, τοῦτο ἢ γῆ οὐκ ἐδέχετο. ἀποκειράμενος δὲ τὰς τρί-5
 D χας μοναχικὴν ἀσκησιν ὑπεκρίνετο. Κωνσταντίος δὲ καὶ ὁ Κῶστας ἐνομοθέτησαν, Ἰουδαῖον μὴ ὠνεῖσθαι δοῦλον, ἐπεὶ αφαιρεῖσθαι αὐτὸν εἰς τὸν δημόσιον λόγον· εἰ δὲ καὶ περιτεμεῖν τολμήσοι δοῦλον, ξίφει τιμωρεῖσθαι καὶ δημεύεσθαι.

A.M. 5832 Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντίος Ἄμιδαν οἰκοδομεῖ, τειχίσας γενναίως. κτιζεῖ δὲ Κωνσταντίαν, τὴν πρώην Ἀντωνίου πόλιν λεγομένην, ἐπονομάσας αὐτὴν ἑαυτῷ, διεστῶσαν Ἀμίδης σταδίους ἑπτακοσίους κατὰ μεσημβρίαν.

A.M. 5833 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Κυρίλλου ἔτος α΄. 15
 P. 30 Τούτῳ τῷ ἔτει συνόδου γενομένης ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐπισκόπων ἐνεηκόνητα καὶ ἑκατόν, ὧν ἡγεῖτο Εὐσέβιος ὁ Νικομηδείας, προχειρίζονται Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον Εὐσέβιον τὸν Ἐμέσης, οὗ μὴ δεχθέντος, καίπερ Σαβελλιανοῦ ὄντος, Γρηγό-

1. Δεκακέλλη A e, Δεμακέλλη b, δὲ Μακέλλῳ ex Sozomeno coni. Goar, Demacelle Anastasius, Δεμακέλλει vulg.
2. οἱ add. ex A.
4. προεθυμήθησαν A a, προσεθ. vulg.
6. δὲ om. A.
7. Ἰουδαίους A.
8. περιτέμνειν — δημοσιεύεσθαι a.
11. Κωνσταντίος om. A.
- ἀνοικοδομεῖ a.
12. Κωνσταντίαν b.
13. ἐπονομάσας A a, ἐπωνόμασεν vulg.

et Iulianum loco, cui Macellum nomen Caesareae Cappadociae vicino, litterarum disciplinis instituendos amandavit. hi duo fratres ecclesiasticis lectoribus adlecti, sancto martyri Mamanti ecclesiam construere moliti sunt. qua vero Iulianum fabricare contigit, solum fabricam non admisit. is porro capillis abrasis, monasticam vivendi rationem simulavit. Constantius autem et Constans, ne Iudaeus servum sibi pretio compararet, servum alioquin in publicum censum referendum, sin servum auderet circumcidere, eum gladio puniendum, et eius bona publicanda suis edictis caverunt.)

A. C. 332 Hoc anno Constantius Amidam validis firmatam moenibus construxit. Constantiam quoque, Antonii urbem prius dictam, suo de nomine deinceps nuncupandam, et ab Amida septingentis stadiis ad meridiem dissitam aedificavit.

A. C. 333 Hierosolymorum episcopi Cyrilli annus primus.

Hoc anno centum et nonaginta episcoporum synodo, cui Nicomediae antistes Eusebius praesidebat, coacta; alterum Eusebium Emesae praesulem Alexandriae praeficiunt. quo, ceu Sabelliano, reiecto, Gre-

ρισιν τὸν Ἀρμενῶν οὖν πολλῆς στρατῆς καὶ στρατηγῆς ἐπὶ Σε-
 ριανῆ ἀπέμποιον, ἐπέδωκεν Ἀδαύσιον τοῦ Θρόνου Ἀλε-
 ξανδρείας, ἣ καὶ ἀπέλειπεν. τότε Ἀδαύσιος θεῶδες σαρῶς
 συμβουλευόμενος, μετὰ τῶν ψαλλόντων τῆς ἐκκλησίας ἐξελ-
 5 θῆκε, τὸν ἐπηρεζόμενον διέφυγε θάνατον. Εὐάγγελος δὲ τὸν
 μὴ δεχόμενα ὑπο τῶν ἐν Ἀλεξανδρίᾳ τῆς πίστεως μεταποι-
 οῦσιν οἱ αὐτοί, Ἀρμενῶν μὲν φαιερῶς δεχόμενος, καὶ μετὰ
 θάνατον ἐπέδωκεν πίστεως δευτέραν γράψαντες το ἁμοῦσιον
 παρρωσιώησαν. τότε καὶ ἐγκαίνα τῆς ἐκκλησίας Ἀρμενίας,
 10 ἧς ἔπειτα Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, ἐποίησαν.

Τῆ δ' αὐτῆς ἔπειτα Ἀρμενία ὑπο οἰσημῶν μεγάλων ἐπί-
 15 τρισὶν ἡμέραις ἐπιθύνουσεν. ἦν δὲ ἡ ἐγκαίνιαθεῖσα ἐκκλη-
 σία σφαιροειδῆς ἐξ ἑπτακωνταίων, ὑπο μὲν Κωνσταντῖνου
 τοῦ μεγάλου θεμελιωθεῖσα, ὑπο δὲ Κωνσταντῖνου πληρωθεῖ-
 20 σα καὶ ἐγκαίνιαθεῖσα.

Τούτῳ τῆ ἔπειτα Κωνσταντῖνος Ἀνακρίσιος τιμῆας, ἐθροῖσεν. A.M. 5836
 βίσιαι. Σαβῶρος δὲ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς πρὸς τὰς αὐ-
 τοῦ παπῆς καὶ τὰς ὑπο χεῖρα Χριστιανούς ἐδίωκεν. Αὐτῶ-
 25 ντας δὲ ἐν τῇ δίωσι Φραγγῶν ἐπέβηθε, οἰσημῶ δὲ γενο-

Σ. σαρῶς συμβουλευόμενος A, σαρῶς βουλενο vulg. S.
 ἐπιθύνουσεν h. — ἡ ἐγκαίνιαθεῖσα A h. Ἀρμενία vulg. sed locum
 hanc dicitur occupatos ab interpretis latine magis etiam deprava-
 tos est fact. legendum μεταπονοῦσεν — ἰδιωτῆς — 11.
 ἐπὶ τρισὶν ἡμ. vulg. a. 14 θεμελιωθεῖσα A, θεμελιωθεῖσα
 vulg.

giam quendam Armeniam cum valida militum manu, et Syriano duce,
 Alexandria Alexandriam sede depulsum, vel inorientium militum
 in Alexandria specie cum deo iure omnino, inter constantium urbem
 edificare cepit, contentum et iam imminenti ore cepit lachis. En-
 celis rem etiam ab occupatio Alexandria sede impedito, ipsi fidei
 potestatem sibi concesserunt dicit, Aris pulchra excerpta, et conscripta post
 eius mortem fidei expansione, consubstantialis unum omnino tunc
 fuit. sub et quoque tempus Antiochenae ecclesiae a magno Con-
 stantino adhibita celebrata sunt concilia.

Idem pariter anno Antiochia tremendis terrae motibus quassata, A.C. 357
 totius concilio dicitur extremum subit periculum. sacra ritu dedi-
 catis ecclesia stupenda formae fabrica praesentibus. sed quidem anno-
 rum spatio condita, a magno Constantino fundata, et ab eius filio
 Constantino perfecta fuit et restaurata.

Idem anno Constantinus devotus Assyria triumphavit. Sabores
 vero Persarum rex pristinis meleribus loci advenit, ut subditos Chri-
 stianos dicit persequeretur. Constantius in occidente Francos debella-

μένου μεγάλου ἐν Κύπρῳ, Σαλαμίνης τῆς πόλεως τὰ πλεῖστα διαπέπτωκεν.

A.M. 5835 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Παύλου ἔτος α΄.

P. 31

Τούτῳ τῷ ἔτει σεισμοῦ μεγάλου γενομένου Νεοκαισάρεια Πόντου κατεπτώθη, πλὴν τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἐπισκοπείου 5 καὶ τῶν ἐκεῖ εὐρεθέντων εὐλαβῶν ἀνδρῶν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι συνέβαλον πόλεμον μετὰ Περσῶν, καὶ πολλοὺς αὐτῶν ἀνεῖλον.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ Παῦλος ὁ ὁμολογητῆς χειροτονεῖται ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως.

A.M. 5836 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Φλακίτου ἔτος α΄.

B

Τούτῳ τῷ ἔτει σεισμοῦ μεγάλου γενομένου, Ῥόδος ἡ νῆσος κατέπεσεν. οἱ δὲ Ἀλεξανδροεῖς Γρηγόριον τὸν ληστρικῶς ἐπιβάντα Ἀθανασίῳ καὶ τὸν θρόνον κατασχόντα τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπὶ ἕξ ἔτεσιν ἀνεῖλον. καὶ χειροτονεῖται Γεώργιος Ἀρειανὸς ὑπὸ Ἀρειανῶν, τέρας τι Καππαδόκιον.

A.M. 5837 Τούτῳ τῷ ἔτει Δυρράχειον τῆς Δαλματίας ὑπὸ σεισμοῦ διεφθάρη· καὶ Ῥώμη ἡμέρας τρεῖς ἐκινδύνευε σειομένη τῆς δὲ Καμπανίας δώδεκα πόλεις διεφθάρησαν. Παῦλον δὲ τὸν

1. Σαλαμῖνος A: sed pag. 23 C. fin. ubi iisdem fere verbis eadem, ni fallor, res sub alio anno narratur, omnes codd. formam Σαλαμίνη exhibuerunt. 5. κατεπόθη a b c d: sed cfr. p. 11. D. 1. 6. εὐλαβῶν] fort. εὐσεβῶν Anast. viri religiosi. 7. συνέβαλον codd. omnes, συνέβαλλον Par. 11. Φλακίτου c, Φλακίτου e. 16. τι om. A. 17. Δυρράχη A e, Δυράχη a. 18. ἐκινδύνευεν A, ἐκινδύνευσεν vulg.

vit.) caeterum horrendo terrae motu in Cypro exorto urbis Salaminae maxima pars concidit.

A. C. 335 Cpolis episcopi Pauli annus primus.

Hoc anno Neocaesarea terrae motu maximo absorpta est, praeter ecclesiam, episcopi aedes, et in eis repertos devotos quosdam viros. Romani, conserto cum Persis praelio, plurimos ex eis interfecerunt.

A. C. 336 (Hoc anno Paulus confessor Cpoleos ordinatur episcopus.)

Antiochiae episcopi Phlaciti annus primus.

Hoc anno facto terrae motu vehementi, insula Rhodus concidit. (Gregorium vero, qui praedonum more in Athanasium grassatus, Alexandrinam sedem annis sex occupaverat, interfecerunt Alexandrini.) sufficit tamen ab Arianis Georgius Arianus, portentum in Cappadocia exortum.

A. C. 337 (Hoc anno Dyrrachium Dalmatiae civitas terrae motu corrui: et Roma tribus continuis diebus pariter afflicta ultimum metuebat periculum.) in Campania duodecim urbes sunt eversae. Constantius

ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως ἕβδων Κωνσταντῖος εἰς τὸ
 Βυζάντιον τοῦ θρόνου ἀφίκοιτο, καὶ τὸν ἀκρίβητατον Εὐ-
 σέβιον τὸν Νισσημδαίως ἀντιπροσώγῳ ἱερατικῶς καὶ ἀδελφῶς,
 ἐν τῶν κατὰν καταγωγῶν.

5 Ἔπειτα ἐπιστάσαν Ἀβερτίου, Κωνσταντινουπόλεως Εἰσο. Α Μ 3539
 βίον τοῦ Νισσημδαίως εἰς α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖος τὸν ἐν Σιλεντιῇ τῆς Συ-
 ρίας λιμένα πεποιθὲς, ὄρος ἐπὶ πόλι διαιτησῶν· καὶ τῆς
 πόλις ἀνεγροδοῦραται. καὶ πόλις ἑστίασεν ἐν τῇ Φοινίκῃ, ἐν 10
 Κωνσταντίας πάλαιον, τὴν πρότερον καλομένην Ἀντιόχου.
 Σουλῶν δὲ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἐπελθὼν τῇ Μικρασια-
 μιῃ, Νισίβην παρεσθίονεν ἡμέρας ἰσθμῶν ἑστώ, καὶ πό-
 λις ἀσχυροθεῖς ἀνεγροδοῦραται.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐκλείψησι ἥλιον ἰδέσθαι, ὡστε καὶ ἀστέ-
 5 ρας φαίνεσθαι ἐν τῇ οὐρανῷ, ἐν ὧρα τρίτῃ τῆς ἡμέρας, μετὰ
 Δευτέρῃ ἑσπῆ. Ἀθανάσιος δὲ καὶ Παῦλος, καὶ ἄλλοι ἄλλοι
 τοῦ ὁρθοῦ λόγου ἐβελήθησαν, ἐν Ἐφέσῳ πρὸς Τυλάιον κατέ-
 γηγον· καὶ ἐν αὐτῷ ἑσπῆτος Τυλάιος ἐβελήθη, ὡς
 ἑσπῆτος τῇ ἰδίῃ ἐκλείψει μετὰ γραμμῶν ἀποστατήσων.

10 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀθανάσιος καὶ Παῦλος καὶ οἱ αὐτοί, Α Μ 3540
 P. 50

3. τῶν] τῶν α. 4. τῶν — καταγωγῶν ἐπὶ ο. 5. Ἀβερτίου]
 Σιλεντιῶν ε. 6. τῶν Περσῶν τῶν] Ἀντιόχου ε' Α. Ἀντιόχου τῶν τῶν.
 7. Τυλάιον] Ἰσθμῶν β εὐ τῶν α. Τυλάιον Α. 8. ἐν ἀσχυρο-
 δοῦραται α β δ ε f g. 9. ἐν ἰσθμῶν β. 1. προσηγορίαν ἀνοσῶν
 et 355 notatur. καὶ οἱ Α, καὶ οἱ τῶν τῶν.

autem Byzantium adveniens, Paulum episcopum Cypriotum throno deiecit,
 et imperatorem Nisimedias episcopum Eusebium, quasi scelerum
 continentem, presidencie et principis sedem intravit.

Romae episcopi Liberii, Cyprii episcopi Eusebii Nisomedianis A. C. 336
 annis primis.

Hic anno Constantius, monte maximo ex parte praesidio, Seleu-
 cite in Syria partem paravit, et urbem sceleribus angustavit. Aliam
 quoque in Phoenice, Antiochiam partem dicitur, de suo nomine Con-
 stantiam vocavit. Salomonem autem Persarum rex in Mesopotamiam
 exivitibus diebus septuaginta octo Nisibin obsedit: ac nonnulli pudore
 repulsi, abierunt.

Eodem etiam anno solis defectus contigit, quo in caelo, hoc diei
 tertio, mensis Decembris die sexto, stellae apparuerunt. Athanasius et
 Paulus, et quatuor pro sana fidei doctrina suis sedibus sunt ex-
 pulsus, Romam ad Iulianum pontificem contulerunt. singulis autem de
 rebus ad se spectantibus Iulianum edocuerunt, Iulius singulis propriis
 ecclesiis datis litteris respondit.

Hoc anno Athanasius et Paulus eodem tempore litteris Iulii Romae A. C. 336

τοῖς γράμμασιν Ἰουλίου τοῦ πάπα Ῥώμης θαρρήσαντες τοὺς ἰδίους θρόνους κατέλαβον. ὁ δὲ Κωνσταντῖος ἐν Ἀντιοχείᾳ διάγων, μαθὼν ὅτι Παύλῳ καὶ Ἀθανασίῳ διὰ γραμμάτων Ἰούλιος τοὺς ἰδίους θρόνους ἀπέδωκεν, ὀργισθεὶς κελεύει αὐτοὺς ἀπελασθῆναι τῶν ἰδίων θρόνων. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ ἥλιος πάλιν ἀνχηρότερος γέγονεν, ἐν ὥρᾳ δευτέρᾳ τῆς κυριακῆς ἡμέρας.

A.M. 5840 Τούτῳ τῷ ἔτει σειμοῦν γενομένου μεγάλου ἐν Βηρυτῷ τῆς Φοινίκης, τὸ πλεῖστον τῆς πόλεως πέπτωκεν· ὥστε τὸ πλῆθος τῶν ἐθνικῶν εἰσεληλυθέναι εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὁμοίως ἡμῶν χριστιανίζειν ἐπαγγειλάμενοι. ἐντεῦθεν νεωτερίσαντές τινες, τοὺς τύπους τῆς ἐκκλησίας ὥσπερ ἀποσυλήσαντες, ἐξέεσαν· καὶ τόπον εὐχῆς ἐπονομάσαντες, τὸ πλῆθος ἐν αὐτῷ ὑπέδεξαντο, ἅπαντα τὰ τῆς ἐκκλησίας μιμούμενοι, παραπλησίον γερονότες πρὸς ἡμᾶς, ὡς ἡ τῶν Σαμαρειτῶν πρὸς Ἰουδαίους αἵρεσις, ἐθνικῶς ζῶντες.

A.M. 5841 Τούτῳ τῷ ἔτει Σαβώρης πάλιν ὁ βασιλεὺς Περσῶν τῇ Νίσιβι παρακαθεσθεὶς, ἱκανῶς αὐτῇ διηνώχλει, ὡς καὶ ἐλε-

1. Ἰουλίῳ] Λιβέρτου b. m. sc. Ῥώμης om. a. 3. Παύλῳ καὶ Ἀθανασίῳ alii codd., Παῦλον καὶ Ἀθανάσιον vulg. 4. Ἰούλιος] Λιβέριος b. θρόνους ἀπέδ. A, ἀπέδ. θρ. vulg. καὶ ὀργισθεὶς b. 6. τῆς — ἡμέρας om. a b. 10. εἰς τὴν add. ex A a b c d e f. 11. ἡμῶν] οἱ μὲν A. ἐπαγγελλόμενοι alii., fort. ἐπαγγειλάμενον. 12. τινες add. ex A, τύπους A, τόπους vulg. utrumque Anastasius legebat. ἐξέεσαν] ἐξήεσαν alii: Anast. reserantes vertens aliud quid legisse videtur. 14. παραπλησίον A a b c d e f, παραπλήσιοι vulg. 17. τὴν Νίσιβιν a. 18. διηνώχλει A, διενόχλει vulg.

pontificis confisi proprias sibi sedes receperunt. Constantius autem Antiochiae degens, et Paulo Athanasioque Iulii litteris munitis proprias sedes restitutas audiens, ira permotus iisdem eos deturbari praecepit. hoc etiam anno hora diei dominicae secunda obscurior atque squallidior sol iterum factus est.

A. C. 340 (Hoc anno magno Beryti in Phoenicia terrae motu exorto, plurima civitatis pars concidit: ita ut non contemnendus gentilium numerus pari nobis ritu Christianam vitam acturum pollicitus ad ecclesiam accederet. inde velut abacta praeda, mutatis religiosae nostrae vitae institutis, ac rebus novis studentes, deseruerunt ecclesiam; locumque de orationis nomine designantes, in eo magnam hominum turbam admiserunt: et ecclesiasticam agendi rationem imitati, nobis evaserunt quam simillimi: quo pacto gentilium observatis ritibus Iudaeorum effigiem Samaritae nitebantur exprimere.)

A. C. 341 Hoc anno Sabores Persarum rex Nisibis obsidione renovata, magnas urbi calamitates intulit: et elephantorum bello idoneorum com-

γαιτων πλεθος ἀγαγὼν ἐπιτηδείων πρὸς στυμμάχια, καὶ βα-
 σιλεῖς μισθωτοὺς μαχητὰς τε παρτοῖα· ὧς ἰὲ μὲ βολλοῖσιν
 ἐκχωρήσαι, τὴν πόλιν ἐκχωρήσειν ἐκ βιθρων ἔπιλουν. ταῖς D
 δὲ Νιγηλιτῶν ἀπειχέστων πρὸς τὴν παραδοσιν, ἵσσε λοιπὸν
 ἐξυδατωσάι ταύτην τῆ πρὸς αὐτὴν ποταμῶ διαγνώσει. οἱ δὲ
 ἄνδρες ταῖς εὐχαῖς ἐπίσσε τοὺς πολεμίους, εὐμαρῆ τὸν θεὸν
 ἔχοντες. τῶν γὰρ ἕδατων μελλοῖστων τὴν θεοῖν τῶτε τειχῶν
 ἐξουαλίσειν πρὸς τὴν πτώσιν, μέρος μὲν τι τοῦ τείχους ἐκ-
 ποῦσαι, καὶ ταῖο κατὰ θεοῦ συγχωρησιν, ὧς ἐν ταῖς εὐχῆς δη-
 λωθῆσαι. εὐδίας γὰρ γίνεται τὴν τε πόλιν φελαχθῆσαι,
 καὶ τοὺς πολεμίους τοῖς ἕδασι νεγροῦσαι, καὶ πολλοὺς ἔπο
 τοῦ ἕδατος διαρῶθῆσαι. οἱ δὲ τοῖο πεποῦθεις ἔπιλουν
 διὰ τοῦ κραιπνοῦτος τείχους ἐσιῶθῆσαι, παρτοῖστας τοῖς P 31
 ἐλέφαστας ἐρούλους, καὶ τὸν ὄχλον ἐπὶ τειχῶστας, προῦχεν
 ἐμβριθῆσαισιν τῆ πολέμῃ μαχητῶσι, τε παρτοῖσις, οἱ δὲ τὴν
 πόλιν φρουροῖστας στρατιῶστας ἐπιῶθῆσαι τὴν νύκτῃ τοῦ θεοῦ
 προῖσις ἐσχησαι, τὸν τε τόσσε ἐλέφρον παρτοῖσις ὄσισις.
 ἀνῶστας δὲ τοῖς πλείους ἐλέφαστας ἀπέστῆστας. Σίτροι δὲ ἐν
 τοῖς παρτοῖστας τῶν τειχῶν ἐπέσσεστας. ἄλλοι δὲ φρουρῶθῆ-

α. βολοῖσιν A, βολλοῖσται vulg. β. ἐκχωρησιν b. γ. ἐπι-
 δειῶσιν τῶν δὲ τῶν δὲ vulg. δ. ἐκ τῶν θεῶν A,
 τῶν δὲ vulg. ε. μὲν τε σ σ, μέντοι vulg. ζ. ἐκποῦθεις A β,
 ἐκποῦθῆσιν vulg. η. γὰρ τῶν A b σ, fort. κατὰ δὲ. ι.
 διαρῶθῆσαι A, διαρῶθῆσται vulg. κ. καὶ ταῖο A. λ. διὰ
 τοῦ A, δι' αὐτοῦ vulg.

parata multitudine, et regum stipendis conductorum auxilio, nec non
 omnia generis congregatis instrumentis, nisi deditionem fecerent ci-
 ves, urbem a fundamentis deleturam comminabatur. Nubibus adver-
 sas cetero genere preferentibus, et deditionem detestantibus, demum
 ipse summus urbem praetermittentis vestibus descendit observare. et
 cetero propulso sibi numbus rebellibus, praesibus hostes superabant. cum
 enim, quae murus erant disiectiorae, ipsorum citius iam fuerat equa-
 les aquae, pars quidem murorum non iudicio, deo ita permissente,
 subversae est, ut et superantibus manifestum fieri. Illarum tamen ur-
 bem servari, et ipsas hostes aquae inundari, et in eis plurimas ab-
 sorberi et perire coegit, qui vitae huiusmodi pacto facere facturam,
 solam erant, qui per collapsi muri ruinam, ademptis armatis elephan-
 tis, et omni machinarum genere perato, acies instructas bello arden-
 tibus incombere sollicitantes, ingressum in urbem minabantur. exinde
 vero nobis custodire depulsi multos victoriam divino nata concessam
 adepti sunt. Illorum quippe muri locus omni armorum genere obstru-
 ctis, elephantas, inmensis in eos congris, plures interfecerunt. non-
 nulli hostium in fontium lacunas lapsi, alii fortiter repulsi, retro

τες ἀπεστράφησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ὑπὲρ μυρίους αὐτῶν
 Βόπλιται ἀπέθανον. τοῖς δὲ λοιποῖς σκηπτὸς οὐρανόθεν ἐπέ-
 πεσε, καὶ νεφελῶν γνοφωδῶν καὶ ὑετῶν λαύρων καὶ βρον-
 τῶν φωναὶ ἅπαντας ἐξέπληττον, ὡς τοὺς πλείους τῷ φόβῳ
 διαφθαρεῖναι. πάντοθεν δὲ ὁ νέος Φαραὼ Σαβώρης στενού-
 5 μενος ἤτιττο τοῖς τοῦ φόβου κίμασιν· ὃς ἀτενίσας τοῖς
 ὀφθαλμοῖς πρὸς τὸ καταπεσὸν τοῦ τείχους, ὄρᾳ ἄγγελον ἐπὶ
 τὸ ἄχρον ἐστῶτα λαμπρῶς ἐστολισμένον, καὶ παρὰ χεῖρα τὸν
 βασιλέα Κωνσταντίον κρατοῦντα· ὃς εὐθέως ταραχθεὶς, τοῖς
 μάγοις θάνατον ἠπέλει. μαθόντες δὲ τὴν αἰτίαν, διεγνώκει-
 10 σαν τοῦ φανέντος τὴν δύναμιν ἐρμηνεύειν τῷ βασιλεῖ, ὡς
 μεῖζων, ἢ κατ' αὐτούς. [δι' ἧς] ἐντεῦθεν ἐπιγνούς τοῦ κιν-
 C δύνου τὴν αἰτίαν, καὶ ἔμφοβος γενόμενος, ἐκέλευσε τὰ τε
 μάγγανα καῖναι, καὶ ὅσα πρὸς τὴν τοῦ πολέμου παρασκευὴν
 ἠτύρῃσειε διαλυθῆναι. αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς ἰδίοις φυγῆ
 15 ἐδίωκε τὴν πατρίδα . . . . πρότερον λοιμικῇ νόσῳ διαφθα-
 ρέντες.

A.M. 5842 Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντίος ὁ Ἀύγουστος μόνος βασι-
 λεύων, Γάλλον ἀνεψιὸν ἴδιον κοινωνὸν τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας

1. τὰ ὀπίσω A, τοῦπίσω vulg. 2. ἐπέπεσε e, ἔπεσεν A. 3.
 νεφῶν alii codd. λαύρων: hanc codd. scripturam pro λάβρων
 relinquendam duxi. 6. τῆς φόβου Par. 7. τῷ καταπεσόντι
 alii codd., τὸ καταπεσὸν τι A. 9. Κωνσταντίον κρατοῦντα A,
 κρατοῦντα Κωνστ. vulg., Κωνσταντῖνον alii. 12. δι' ἧς om.
 alii codd. 13. γενόμενος] γεγονώς alii codd. τὰ τε μάγ-
 γανα] τὰ τεταγμένα A. 16. lacuna in codd neque adnota-
 tur, neque expletur. 19. ἀνεψιὸν ἴδιον om. b.

versi sunt in fugam, adeo ut ex eorum armatis militibus supra decem
 millia caesi desiderarentur: reliquos fulmen caelitus immissum disper-
 sit, et caliginosae nubes, et effusorum imbrum diluvia, tonitruam-
 que sonitus cunctos tanto terrore percussit, ut eo plures exanimati
 vitam penitus amitterent. talibus igitur angustiis Sabores novus Pha-
 rao constrictus, terroris sibi incussi fluctibus absorbebatur. quocirca
 coniectis ad eam muri partem, quae collapsa erat, oculis, angelum
 splendido amictum ornatu summa in parte stantem, et Constantium
 imperatorem manu tenentem conspicit. quo viso conturbatus magis
 mortem minatus est. illi portentis causa cognita vim eius maiorem
 esse, quam quae superari posset, regi nunciare decreverunt. causam
 itaque periculi edoctus, maioriq̄ metu territus, bellicas machinas
 comburi, caeterumque omnem apparatus comminui, et inutilem reddi
 iussit. ipse vero cum suis fuga patriam insequabatur, quo ante-
 quam pervenirent, plurimi pestilentiae morbo consumpti sunt.

A. C. 342 Illo anno Constantius Augustus cum solus moderaretur imperium,

ναίσαρα ἀναγορεύσας, καὶ αἰτορομήσας ἀπὸν Κωνσταντίον, ἐν τῇ ἀνατολῇ ἀναστειλὲ κατά τὴν Ἀνατολίαν, τῶν Περσῶν ἐπὶ ἐπισειμήτων.

D

Τούτῳ τῷ ἔτι οἱ κατὰ Παλαιστίνην Τυρῶνες ἀπέστειλαν ἄρχοντας καὶ πῶν ἄλλων ἰδιωτῶν, Ἑλλήνων τε καὶ Σαρματιῶν, ἀπέλθον· καὶ αὐτοὶ δὲ παγγεμί ἐκὰς τοῦ στρατοῦ Ῥωμαίων ἀντιέδρασαν, καὶ ἡ πόλις αὐτῶν Ἰουδαίουρα ἐφρακίσθη.

A.M. 1553

Τῷ δ' αὖτῃ ἔτι Κωνσταντῖος Ἀλεξάνδρῳ γράφει πρὸς αὐτὸν περὶ τοῦ ἁεροποιῦ καὶ τοῦ ἱεροῦ Ἀδαμοῦσιον θεωροῦ, καὶ ἀποστειλάς ἐξαρῖσι τοῦτον κατὰ τὴν Περσίαν εἰς Θυρίαν, Εὐαλίθου τοῦ πρώτου τῶν εἰσούχων τοῦτο παρασημαστος τοῦ Ἀρμενίου. Φίλιππος δὲ ἀπὸ αὐτοῦ ἔλαβεν ἰσορροπῆσαι, ὅς διακίνο, μὴ εἰς αὐτὴν ἑσκληρίαις ἔσθ, τὴν δὲ ἐν Νισαῖῳ στροδοῦ ἀποδεξάμενος, Ἀρμενίους δὲ κτιστικῶν ἀλλόγως· τοῦτῳ κτιστικῶν εἰ κατὰ τὴν Ῥώμην οὐκ ἐτίσθησαν· ἀλλ' ἄλλῃ κατ' ἰουδαίους ἑσκληρίαις, κατὰ δὲ πάλαισιον Κωνσταντίου στροδοῦσθ στροδοῦ ἐν Μιδιολάνῳ, τριακοσίων μὲν ἰουδαίων δεκτικῶν, ἀνατολικῶν δὲ πάντῳ ὄλγων. Διελθῶν δὲ ἀπὸ τῆς πόλεως, τῶν δεκτικῶν μὴ κτιστικῶν πάλιν εἰς κατὰ

P. 31

A. C. 313

1. αἰτορομήσας, A. c. ἀναγορεύσας volz. 2. τῶν ἁεροποιῦ ἰδιωτῶν A. c. τῶν ἀνατολικῶν volz. 3. ἐκὰς τοῦ Σαρματιῶν α ἢ κατὰ τὴν Περσίαν A. 4. Περσίαν } ἑσκληρίαις A. αἰς et κατὰ τὴν ἀνατολίαν A. 5. c. Ἀρμενίους c. Φίλιππος: ou coll. omnes h. l. et infra ἐφρακίσθησας A.

Gallum consobrinum caesarem renouclatum collegam imperii declaravit: eidemque Constantii nomine imperio, Persis etiamque bello provinciam aliam venantibus, in orientem, veteri Antiochiam misit.

A. C. 313

Hac anno tumultum cont in Palaestina Indaei, et plerimum vero Gesezarum, cum etiam Samaritanorum alienigena interfectione, qui decessit a Romanis caecitate ad ultimam interfectionem casu sua: ipsorumque omnia Dimoumarea defleta.

Hac eodem anno Constantius Liberis pontifici de consobatinalis filie deper Athanasii negotio residentis graviter inferens, conscriptis ad eum missis, in Thessaliam Paphlagoniam Euboeam Transiitum praeparavit: decessit enim hunc Pontione multum illud machinante, excolite hunc et Pellionem eius loco ordinatum substituit. hic Romanis quidem ecclesiam diuinas exhibuit, Nicenamque recepit synodum: et communione ipsi praefer rationem cum Athanis habita, hunc communionis consobatino praedare detestabantur Romani: sed reoribus inter se unitus et concordia ecclesiarum habebant, iubente propterea Constantio synodus coacta est Mediolani, trecentorum quidem ex occidente,

τοῦ ἱεροῦ Ἀθανασίου συσκευάς. τῶν δὲ Ῥωμαίων αἰτησα-
 Β μένων τῷ βασιλεῖ, βιασθεῖς ἀνακαλεῖται Λιβέριον, καὶ ἀπο-
 καθιστᾷ τῷ θρόνῳ. Φίλιξ δὲ ἐξελθὼν τῆς Ῥώμης, οὐκ ἔτι
 ἐπανῆλθεν.

A.M. 5844 Ῥώμης ἐπισκόπου Φίλιχος ἔτος ἕν. 5

A.M. 5845 Ῥώμης ἐπισκόπου Δαμάσου ἔτος α΄.

A.M. 5846 Τούτῳ τῷ ἔτει Γάλλος ὁ καὶ Κωνσταντίος καῖσαρ ὢν,
 C καὶ ἐν πολέμοις ἀριστεύων, τὴν εὐπραγίαν μὴ ἐνεγκῶν, τυ-
 ραννίδα μελετᾷ. κτείνει τε Δομετιανὸν ἑπαρχὸν τῆς ἑώρας,
 καὶ Μάγνον Κοιέστωρα, μηνύσαντας Κωνσταντίῳ τὰ τῆς 10
 ἐπιβουλῆς. τοῦτον μεταπεμψάμενος ὁ Κωνσταντίος παρὰ Θα-
 λάμωνα τὴν νῆσον ἀνααιρεθῆναι ἐκέλευσεν. Ἰουλιανὸν δὲ τὸν
 τούτου ἀδελφὸν ἐν φρουρᾷ κατέσχεν. Εὐσεβία δὲ ἡ γαμετὴ
 Κωνσταντίου τοῦτον ἐξαιτησαμένη ἐν Ἀθήναις ἀπέστειλεν.

D Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἰλαρίωνος ἔτος α΄. 15

A.M. 5847 Τούτῳ τῷ ἔτει Μάξιμον τὸν Ἱεροσολύμων καθεῖλεν
 Ἀνάκιος ὁ Καισαρείης καὶ Πατρόφιλος ὁ Σκυθοπόλεως, Ἀρεια-
 νοὶ ὄντες, καὶ ἀντεισήγαγον Κύριλλον, δοκοῦντες ἔχειν αὐτὸν
 ὁμόφρονα. ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ Κυρίλλου ἐπισκοποῦντος Ἱε-
 ροσολύμων, τὸ σημεῖον τοῦ ζωοποιῦ σταιροῦ ἐφάνη ἐν τῷ 20

1. σκευὰς A. 7. Γάλλος ὁ καὶ Κωνστ. A, ὁ Γάλλος Κωνστ.
 vulg. 9. ἑπαρχὸν b e. 10. μηνύσαντα A. 11. Θαλ-
 μῶνα b. 12. τὸν add. ex A.

ex orientis vero partibus paucorum admodum episcoporum. at cum
 occidentales prava quaeque adversus Athanasium nollent confirmare
 sancita, nullius roboris et irrita permansit. imperator demum Ro-
 manorum precibus coactus, Liberium exilio revocat, et in thronum
 restituit: Felix vero Roma decedens, nusquam reversus est.)

A. C. 344 Romae episcopi Felicis annus unicus.

A. C. 345 Romae episcopi Damasi annus primus.

A. C. 346 (Hoc anno Gallus Constantius caesar prospera belli fortuna usus,
 propriae felicitatis impatiens, tyrannidem meditatur: Domitianum
 orientis praefectum interficit, et magnum quaestorem, qui Constan-
 tium de conspiratione fecerant certiozem. eum ad se vocatum ad
 insulam Thalmonem occidi iussit imperator, et eius fratrem Iulianum
 sub custodia tenuit. hunc Eusebia Constantii coniux sibi concedi
 deprecata Athenas amandavit.)

A. C. 347 Hierosolymorum episcopi Hilarionis annus primus.

(Hoc anno Maximum Hierosolymorum episcopum Acacius Caesa-
 reae et Pratrophilus Scythopoleos praesules Ariana labe infecti depo-
 suerunt: et Cyrillum, quem una secum sentire sperabant, in eius
 locum suffecerunt. sub id tempus Cyrillo episcopum agente vivificae
 crucis signum luce magna coruscans, die sacro Pentecostes, apparuit

οὐρανῷ, τῇ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, φωτιστὶδὲς, τεταμένον p. 35
ἀπὸ τοῦ Γολγοθᾶ, ἐκθα ἰσταυρώθη ὁ Χριστός, ἕως τοῦ ὄρου
τῶν ἐλαιῶν, ἔθεν ἀελλήθη. κίελη δὲ τοῦ φαιέντος σημειῶν
σιτήματος, ὡς ἴρις, τὸ εἶδος ἔχων. καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ
5 τῷ Κωνσταντίνῳ ᾤθη. περὶ τοῦτου δὲ γέγραται Κυρίλλου
ἐπιτολῇ πρὸς τὸν βασιλεῖα Κωνσταντίνον, ἐν ᾗ ἐπιβάνταίον
αὐτὸν καλεῖ. ἔθεν τινὲς Ἀριμανόθηρον διαβαλλοταί τὸν αὐ-
τὸν Κύριλλον, λέγονταί καὶ τὴν τοῦ ὁμοουσιῶν φωνῆν παρα-
στοιγηταίαι αὐτὸν ἐν ταῖς κατηγορίαις, αἷς ἐξέθετο ἐπ' ὤμη-
0 λεία τῶν ἀπίθων λαῶν τῶν ἐφ' εἰρήν προσειδῶνται βασιτί-
σματο διὰ τὸ θυεῖμα τοῦ ζωοποιῶ σταυροῦ. σφάλλοταί δὲ B
καὶ ἁμαρτανουσίον. ἔχρη γὰρ καὶ τὸν βασιλεῖα ἐξ ἀλοῖθη-
τος, καὶ οὐκ ἐπ' διαθίσιως τῇ κηκοργῇ τῶν Ἀριμανῶν ἐσο-
κλαπίτα τῆς τῆν αἰρίαι, καὶ τοῦ ἑλλητισμοῦ μήλω τελευτῆς
3 κηκασφυρῆντος, ἐπιβάνταίον λέγειν· καὶ τὴν τοῦ ὁμοου-
σιῶν φωνῆν σιγῆσαι τῶς ταρατίσιων τοῖς πολλοῖς, καὶ τῇ
ἀντιθεταί τῶν ἐχθρῶν ἐσεοπισουσι τοὺς βασιτίσμένους, διὰ
δὲ τῶν ἰσοθεταμένοντων λέγειται τὸ τοῦ ὁμοουσιῶν τραπῆσαι·
ὁ καὶ πεποιθῆν ὁ μακαρίος Κύριλλος τὴν ἐν Νισσηῇ πῶντι
0 καὶ λέγειν ἀκαπίθης, καὶ θεῶν ἀληθινῶν τὸν τῶν ἐκ θεοῦ
ἀληθινοῦ τοῦ πατροῦ κρηῖτος. C

1. τῇ οὐκ. all. could.   τεταμένον A, Anst. extensum, μεταβολήν
τοῦ τοῦ.   ὁ τῇ οὐκ. ἔμ. A, τῇ αὐτῇ δὲ ἔμ. τοῦ.   B.
τῷ οὐκ. A.   11. θεῶν τῷ πατ.   12. ἐπιβάνταίον A, ἀκαπίθης
τοῦ.   13. μετῶν ἐφ' τῷ.   14. νεχῆ τῶν τῶν et τοῦ πα-
τροῦ et A et Anstano add.

in caelo; et a Golgotha, quo loco Christus crucifixus est, ad olivaceum montem, quo in caelo est coronatus, pertinuit: corona vero species levis referens signum apparens circumstantibus: et eodem die vidit eundem Constantino manifestata fore: de qua ad imperatorem Constantium Cyprii epistola, qua plurimum eum appellat, circumstant. quare propter Arianæ opinionis suspitionem ipsum Cyprium calumniantur nonnulli, et consubstantiali vocem in eadem dicens, quas ab videri videtur verba puritatem ad innuente multitudine sacrum baptismi postulante utilitatem explanavit, subfocare carentur. sal. bonte autem, et hollis peccant. spectabat enim ea animi simplicitate potius quam aperte propositio Arianorum delis in heresim abductum imperatorem, gratitate aliquam nondum plene abolita, plurimum honorare: et consubstantiali vocem plurimum sacre adhuc ostendentem, et adveniens controversia a sacro baptismate detestatum ignota, pueriliter desebat, et consubstantiali notitiam peris cognoscit, nichilominus clarius exponere: quod quidem a beato Cyprio praeditum est, qui publicitatem Nicaeae fidei nomiam ad verbum interpretatus, deum verum de deo vero praedicavit.]

A.M. 5848 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Ἀρειανοῦ Στεφάνου ἔτος α΄.
 A.M. 5849 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀθανάσιος καὶ Παῦλος τελευτήσαντος
 Εὐσεβίου τοῦ δυσσεβοῦς ἄρχαντος Κωνσταντινουπόλεως κατήλ-
 θον πάλιν εἰς Ῥώμην πρὸς Ἰούλιον τὸν Πάπαν καὶ Κωνσταν-
 Δτα τὸν βασιλέα ἀδελφὸν Κωνσταντίου. τοῦ γὰρ Εὐσεβίου 5
 θανόντος ὁ λαὸς τὸν Παῦλον τῷ θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως
 ἀποκατέστησεν. οἱ δὲ Ἀρειανοὶ τὸν Μακεδόσιον ἀντεχειρο-
 τόνησαν, ὡς ἐντεῦθεν ἐμφύλιον γενέσθαι πόλεμον. ὅπερ μα-
 θὼν ὁ Κωνσταντίος ἐν Ἀντιοχείᾳ διάγων, Ἐρμογένει στρα-
 τηλάτῃ κατὰ τὴν Θράκην πεμφθέντι κελεύει ὁδοῦ πάρεργον 1
 ποιήσασθαι, καὶ ἐκβαλεῖν Παῦλον τῆς ἐκκλησίας· ὅπερ τοῦ
 Ἐρμογένους πληρῶσαι δοκιμάσαντος, ὁ δῆμος τὸν οἶκον αὐτοῦ
 ἐνέπηρσεν, καὶ αὐτὸν Ἐρμογένην ἀπέκτεινεν, καὶ εἰς τὴν θά-
 λασσαν ἔρριψεν. τοῦτο οὖν ὁ βασιλεὺς μαθὼν ἐξ Ἀντιοχείας
 P. 36 εἰς τὴν βασιλεύουσιν ἦλθεν, καὶ τὸν Παῦλον τοῦ θρόνου 1
 ἐκβαλὼν, Μακεδόσιον τέως οὐκ ἐνεθρόνισεν. τότε ὀργιζόμε-
 νος διὰ τὸν τοῦ Ἐρμογένους φόνον, τὴν πόλιν ἐξημίωσεν τέσ-
 σαρὰς μυριάδας ἄρτων ἡμερησίων, ἐκ τῶν δωρηθέντων ὑπὸ
 τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μυριάδων ὀκτώ. τότε οὖν ὁ Παῦλος, ὡς
 προείρηται, πρὸς Ἰούλιον ἦλθεν Ῥώμης, καὶ ἐπανῆλθεν μετὰ 2

3. δυσσεβοῦς b e. ἄρχαντος τὸν θρόνον b. 4. τὸν ante
 Πάπαν et βασιλέα add. ex A. 6. θανόντος Par. 8. ἐμφύ-
 λιον—πόλεμον A, ἐμφυλίου—πόλεμου vulg. 11. ἐκβαλεῖν A
 e f, ἐκκαλεῖν vulg. 13. Ἐρμογένη b e. 17. τὸν add. ex A.
 18. ἡμερησίων A et alii, ἡμερησίων vulg.

A. C. 348

Antiochiae episcopi Ariani Stephani annus primus.

A. C. 349

(Hoc anno erepto e vivis Eusebio, qui Cpolitanae sedi impie
 praesederat, ad Iulium papam et Constantem imperatorem Constantii
 fratrem Athanasius et Paulus Romam iterum profecti sunt. mortuo
 siquidem Eusebio Cpolitana plebs Paulum in sedem reposuit.) Ariani
 ex adverso Macedonium ordinaverunt, adeo ut civilis belli inter utrius-
 que partes conflictus exoriretur. Constantius, qui tunc Antiochiae
 degebat, hoc audito, Hermogeni magistro militum in Thraciam misso
 praecipit a suscepto itinere aliquantisper deflectere, et Paulum ab ec-
 clesia regenda dimovere. Hermogene munus impositum perficere sa-
 tagente, populus tumultuatus domum eius succendit, ipsumque Her-
 mogenem interemptum in mare proiecit. haec cum Antiochiae resciv-
 visset imperator, regiam urbem repetiit; et Paulum quidem episcopali
 throno deiecit, Macedonium tamen in illum haud provexit. tum vero
 ob Hermogenis caedem iratus, ex octoginta millibus panum, quos
 pater Constantinus singulos in dies distribui praeceperat, quadraginta
 millibus urbem mulctavit. tunc itaque Paulus, ut iam praemissum,
 Iulium Romanum episcopum convenit, et acceptis ab eo litteris Cpo-

γραμμίτων αὐτοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει. ὁ δὲ Κωνσταντῖος
καὶ τότε ἐν Ἀσιασίῃ διώγων, μάθων ὅτι τὸν Παῦλον Ἰούλιος
τῷ Θρόνῳ ἀποκατήστανεν, καὶ ὄργισθεὶς, κελύει Φίλιππον τῷ
ἐπαρχῷ Παῦλον ἐδιώξειν, καὶ Μακεδόνας ἀντιστασίῃσιν
τῷ Θρόνῳ. ὁ δὲ ἐπαρχὸς φάσκει τῶν γεγονότων εἰς Ἐπιφάνει-
νην διὰ τοῦ Παύλου, εἰς τὸ κατὰ τὸν Ζεῦσιμον λοιπὸν με-
ταπιστάλλασθαι τὸν Παῦλον διὰ Θουρίδου χαλκῶσαι, εἰς Θεσσα-
λονίκην ἐκώρηναι, ἵδεν καὶ ὄρατο. Μακεδόνας δὲ τῷ ἐπι-
τοῦ ὄρχηται ἀναλαμβάνει, ἀποκατήστανεν ὡς ἐφόρον τῆς ἐκ-
κλησίας λοιπῶσιν, τῶν ὀρθολόγων ἀντιστάσεων ἐπὶ τοσοῦ-
τον, ὡς ἀναμνησθῆναι τριαχιμῶσιν ἐκατὸν καὶ πενήκοντα ἄν-
δρας· καὶ οὕτως τῆς ἐκκλησίας Ἀρριανῶσιν κρητίζουσι. τότε
καὶ Ἀθανασίῳ Σίνιτον ἐπέστειλεν Κωνσταντῖος, ἕπερ φάσκει-
θαι, φηγὰς αὐτῷ τῆς Γῶνης καταλαβεῖν· παρ' αὐτῷ δὲ
καὶ Παῦλος ἀπὸ Θεσσαλονίκης· οἱ καὶ προεβίβαντες τῷ
Κωνσταντῖ, τὰ κατ' αὐτοῖς διεγρήσαντο. ὁ δὲ Κωνσταντῖς ἐπι-
γρήσκει τοῖς ἄρχοις, γράφει Κωνσταντῖν τῷ ἀδελφῷ ἐπιτοῦμο-
νος, ἧ ἀποδοῖναι Παῦλον καὶ Ἀθανασίῳ τοῖς ἰδίωσιν Θρόνοις,
ἧ πόλεμον ἀπειλῶν κινεῖν κατ' αὐτοῖς. προεβίβαντο δὲ αὐτῶν,
καὶ τοῦ γενομένου σινοδοῦ ἐν Σαρδίῃ, ἐν ἧ τῶσιν ἰουστινῶν

2. Ἰούλιος — — Παῦλος κατὰ A C. 3. καὶ κατὰ B. 4. Ἰου-
δαιστῶσιν ἔστανεν, κατὰ A C. 5. ἐπαρχῷ A B C. Ἐπιφάνειος κατὰ
6. κατὰ τὸν A, κατὰ τὸν B. 7. Σίνιτον C. 8. ἐπι-
τοῦ B. 9. παρὰ τὸν A. 10. ἧ ἄλλοι κατὰ A. 11. Σαρδίῃ B.

lim redit. quo percepto, Paulum nempe a Iulio sedi suo restitu-
tum, Constantinus Antiochie moram agens exivit castris, et Paulum
a Philippo prefecto Iulio expelli, et Macedoniam in eius thesaurum
collegium, prefectus totum in Hermogenem Pauli causa potestatum
summo, et amicos palli ventus, ad Iulianum Zenonem de nomine
Paulum acceptum, et Ioustra demum, Theodosium, ex quo
trahat originem, in exilium impetral deportari. Macedoniam contra
tamen sua verum violenter inferens, velut ecclesie tyrannum inde
numquam locat episcopali, orthodoxis ad se contra resistentes, ut ad
tres milia gentium et quinquaginta vicorum circa fuerint: atque ita
demum ecclesiam obtinuerat Antiochi. eodem quoque tempore Atha-
nasia constantem moratur vel Constantinum, cuius metu fugitivum Iulianum
Iulianum accendit: eundemque Theodosium ex prefecto est Paulus:
qui Constantinum convenientes, quae parvi fuerant, audiverunt. Con-
stantinopolitanum vicorum tres dolens, ut erat moerore commotus,
Paulus et Athanasius eum eoque sedem reddendum significat, aut
habeam indicendum fratri minister: quomodo ut concilium Sardicæ
congregaretur, litteris hortatus est: ad quod ex occiduis trecentum,

συνῆλθον ἐπίσκοποι τριακόσιοι, ἀνατολικοὶ δὲ τριάκοντα ἕξ. οὗτοι τοῖς δυτικοῖς ἀντέπιπτον, αἰτοῦντες ἐξελασθῆναι πρότερον Ἐθανάσιον καὶ Παῦλον· ὁ δὲ Ὅσιος ὁ Κουδρουβῆς ἐπίσκοπος καὶ Προτογένης ὁ Σαρδικῆς, οὐκ ἠρέσχοντο μὴ παρῆναι τοὺς ἁγίους Ἐθανάσιον καὶ Παῦλον. τότε οἱ ἀνατολικοὶ ἐν Φιλίππων πόλει γενόμενοι, ἀναιδῶς τὸ ὁμοούσιον ἀνεθεμάτισαν. οἱ δὲ ἐν Σαρδικῇ ὀρθόδοξοι τὸν ὀρθὸν τῆς ἐν Νικαίᾳ πίστεως ὅρον ἐκύρωσαν, τὸ ἀνόμοιον ἀναθεματίσαντες· ἀποδεδώκασι δὲ καὶ τοὺς θρόνους Ἐθανασίῳ καὶ Παύλῳ καὶ Μαρκέλλῳ τῷ Ἀγκύρας ὁμολογοῦντι τὸ ὁμοούσιον καὶ ἀπολογουμένῳ μὴ ἐννοεῖσθαι τὰ συγγραφέντα αὐτῷ τοῖς διαβάλλουσιν αὐτόν. οὕτω τῆς ἐν Σαρδικῇ συνόδου πραξιάσης κατὰ τῶν ἀποδιαστάτων ἀνατολικῶν καὶ κερωσάσης τὸ ὁμοούσιον, Κωνσταντίος δῆθεν Ἐθανάσιον καὶ Παῦλον ἐντίμως ἐδέξατο, καὶ τοὺς ἰδίους θρόνους ἀποδέδωκεν· καὶ οὕτως

P. 37 Ἐθανάσιος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἦλθεν, καὶ ἐδέχθη μετὰ χαρᾶς μεγάλης ἐξώσας Γεώργιον τὸν Ἀρειανόν.

Μαγνεντίου δὲ ἐν Γαλλίαις τυραννήσαντος καὶ Κωνσταντα τὸν εὐσεβῆ ἀνελόντος, Κωνσταντίος ὁ Αὐγουστος δια-

1. ἐπίσκοποι om. alii.	3. Κουδρουβῆς: sic codd. omnes.	7.
ὀρθόδοξοι A, ὀρθόδοξον vulg.	12. παραταξάσης A.	16.
ἀπεδέχθη b.	18. Κωνσταντα A, Κωνσταν vulg.	19. ὁ
add. ex A.		

ex orientalibus triginta sex convenerunt episcopi. hi de Paulo et Athanasio eiicendis facta in primis postulatione, controversias cum occidentalibus egere. Hosius vero Cordubensis et Protogenes Sardicensis episcopi viros sanctos Paulum atque Athanasium concilio non interesse minime patienter tolerabant. tunc igitur orientales Philippopolim secedentes, anathemate consubstantialis vocem impudenter damnaverunt: qui vero Sardicae remanserunt, rectam et sanam recteque et sane prolatam Nicaeae definitionem, Anomaeorum repudiata sententia, firmavere: tum demum Paulo et Athanasio, nec non Marcello Ancyrae praesuli scripta sua ab accusatoribus nusquam intellecta causanti, et consubstantialis fidem profitenti, ablatas sedes restituerunt. ita Sardicensis synodus adversus orientales, qui se separaverant, consubstantialis firmato dogmate, sancivit. post hoc Constantius Athanasio Pauloque cum honore susceptis proprios reddidit thronos: et in hunc modum Alexandriam repetiit Athanasius, et Georgio Ariano depulso, ipse communi civium laetantium applausu receptus est.

Magnentio vero tyrannidem in Galliis exercente, et Constante religioso principe ab eo sublato, Constantius Augustus tunc temporis

ταύτων ἐν Ἀφροδίτῃ καὶ μαθὼν, παρεβόη τον Παῦλον ἀπο-
 στείλας τῆς πολλῆς ἐξορίσειν ἐν Λουκουσῶν· ἐπέμει ἐπὶ Ἀφρο-
 δίτων ἀναγίγναι. καὶ τότε Μακεδόνας τὸν Ἰουλιανὸν ἀπέλα-
 βήσεται. Κωνσταντῖος δὲ κατὰ Μαγνητίον ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν
 ἠΰθεουσεν. ἡ δὲ σύγκλητος ἐν Ῥώμῃ Λεοκταστὴν ἐπέδρασα
 κατὰ Μαγνητίον ἀπέλασεν. ὃς στρατῶν τῆ Μαγνητίου ἐν
 Ῥώμῃ ἀμειψήσεται ἐπὶ αὐτοῦ Ἰουλιανῶν· μέγας τῆς. ἀπὸ
 ἧ δὲ φθῆσαι ἀπέδιδε τον φημίτω ἐν Ῥώμῃ. Κωνσταντῖνα,
 ἡ καὶ Ἐλίτη, ἡ Κωνσταντῖνον ἀδελφὴ ἀπεθόσεται Πρωταγόστου
 τοῦ Ἰουλιανῶν ἀδελφῶν ἐπιμῶν, καὶ ἀνίσταται τῆ Μαγνητίου ἀπὸ
 τὴν μάχην. φθῆσας δὲ Κωνσταντῖος ἐν Ῥώμῃ, καὶ ἀπέδ-
 ξάσεται τον Βρετανίωνα μετὰ πολλῆς τῆς, ἐπέδρασαν
 αὐτῶν τον Μαγνητίον παρὰ Μοῦσῶν. καὶ ἔπειθε, ὁ Μα-
 γνητίος ἐργῶν ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν. πολλῆσι δὲ ἐπὶ τῶν στρα-
 τῶν Κωνσταντῖνον πολέμῳ, στρατῶν τῆ Σιλίῃ καὶ
 ἔπειθε, ἐργῶν εἰς Λουκουσῶν· καὶ τον ἀδελφῶν αὐτοῦ
 πρώτων στρατῶν, καὶ τὴν ἰδίαν μετῆρα, ἔπειθε καὶ ἰδίαν
 ἀπέδρασαν· καὶ Ἀρμένιος Κούσῳ ὁ τοῦτον ἀδελφῆ ἀπέδρα
 ἐργῶν.

Τότε καὶ Σιλβανός τυραννῆσας ἐν Γαλλίῃ ἀπέδρα ἐπὶ

1. ἐπέδρασαν A. 2. ἐπέδρασαν A, ἐπέδρασαν vulg. 6.
 ἀπέδρασαν E. 7. ἀπὸ ἧ δὲ φθῆσαι ἀπέδιδε τον φημίτω A α, ἀπὸ ἧ δὲ
 φθῆσαι καὶ ἀπ. vulg. 10. ἀπέδρασαν A, ἀπέδρασαν vulg. 11.
 ἀπέδρασαν B C E. 12. ἀπέδρασαν A, ἀπέδρασαν vulg. 13.
 ἀπέδρασαν A, ἀπέδρασαν E

Antiochus degenere de his oculis, datis confectis illis Paulum
 velis regia locis Constantium exilium esse ubi ab Ariano monacho rem-
 pit, et non theonem imperatoris Macedoniam. Constantius enim Ma-
 gnetium rebellatum, in Italiam profectus est. Romanus patre ce-
 natus Nepotianum canonicis insignibus orationem in expeditionem ad-
 ventum Magnentium misit. quo eum Magnentis imperatoris Romae
 necesse imperii testis ab ipso interceptus est, postquam Romanus ap-
 pelleret Constantium. Constantius, quae et Helena, Constantii mater
 Eusebianum honoratum et illustrem virum remanserat imperatorem
 eorumque in bello contra Magnentium opponebat. Constantius autem
 Romanus imperator, Romanorum malis utatur honoribus, usque
 cum ipse ad Marcum Magnentium aggressus, vltus Magnentis re-
 motus fugiens in Italiam. decessu repellit praefectus fides et in-
 pectus, comitata ad montem Selenum pugna fractus pulvis. Pava
 Legionem appellit, illaque lutee primus interfectus, et proprias mater
 iam non illata, postremo ubi ipse remanserat locum. tandemque De-
 centius Cassar eum luter laqueis vitans finivit.

En l'opostate Silvanus tyrannidem accipere molitus, a Coustan-

τῶν στρατιωτῶν Κωνσταντίου. ἐλθὼν δὲ ἐν Ῥώμῃ Κωνσταν-
 τιος εἰσηλθὼν μετὰ πολλῆς φαντασίας καὶ παρατάξεως, ὀνο-
 μασθεῖς ὑπὲρ τοὺς πρὸ ἑαυτοῦ βασιλεῖς. συνῆλθεν δὲ αὐτῷ
 καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Εὐσεβία, καὶ ἐποίησεν δεκατέσσαρας ἡμέ-
 ρας ἐν τῇ Ῥώμῃ. ἐξελθὼν δὲ ἐν τῷ Τριβονναλίῳ Κάμπῳ, 5
 καὶ στὰς ἐφ' ὕψους ἀμπαρόντος αὐτῷ τοῦ στρατοπέδου καὶ
 D τοῦ Βρεττανίωνος, ἐδημηγόρει πείθων τὸν λαόν, ἀκόλουθον
 εἶναι τῆς βασιλείας, καὶ τὴν ἔξουσίαν ὑπάρχειν τῷ ἐκ προγό-
 των βασιλείων διαδεξαμένῳ ταύτην, συμφέρειν τε τῷ λαῷ καὶ
 τῷ κοινῷ ὑπὸ μίαν ἔξουσίαν διοικεῖσθαι τὰ δημόσια, καὶ ὅσα 1
 τούτοις ἀκόλουθα. τότε ἀποδύσας τὸν Βρεττανιῶνα βασιλεύ-
 σαντα μῆνας δέκα κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν τραπέζης αὐτῷ πρὸς
 ἐστίασιν ἐκοινώνησεν· καὶ μετὰ πάσης τιμῆς καὶ δορυφο-
 ρίας καὶ πολλῶν χαρισμάτων ἐν Προούσῃ τῆς Βιθυνίας ἀπέ-
 στείλειν. Χριστιανὸς δὲ ὢν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐσχόλαζεν, καὶ πολ- 1
 λὰς ἐλεημοσύνας ἐποίει εἰς τοὺς πένητας· ἐτίμα δὲ καὶ τοὺς
 P. 38 ἱερεῖς ἕως ἡμέρας τελευτῆς αὐτοῦ. ὁ δὲ Κωνσταντῖος ἐπι-
 στρέψας εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ παρακληθεὶς ὑπὸ Εὐσεβίας
 τῆς ἰδίας γυναικὸς Ἰουλιανὸν τὸν ἀδελφὸν Γάλλον ἐκ τῆς
 φυλακῆς ἐξαγαγὼν Καίσαρα προβάλλεται, καὶ εἰς Γαλλίας ἐκ- 2

3. τοὺς A, τοῦ vulg.

4. δεκατεσσέρεις Par.

8. ὑπάρχειν

A, ὑπάρχοντι vulg.

9. τῷ λαῷ om. A, τῷ κοινῷ λαῷ a.

10.

καὶ ὅσα A, καὶ τα vulg.

13. ἐστίαν b.

δορυφορίας A,

δορυφ. a c, δωρηφ. f, δωροφορίας vulg.

17. ἕως τῆς τελευ-

τῆς a.

tii militibus neci traditur. Constantinus autem ingenti cum ostenta-
 tione et apparatu bellico Romam ingressus, laudibus supra omnes
 retro imperatores cumulatus est. una cum ipso coniux Eusebia ur-
 bem ingressa, quatuordecim in ea dies egit. hinc ad Tribunalium
 campum profectus, et astante exercitu et Britannione suggestum alti-
 orem conscendens, adlocutione ad populum et milites habita, ut
 imperium colerent ac maiestati submissi obsequerentur, suadebat: a
 maioribus et avis imperatoribus potestatem acceptam sibi adesse, ab
 uno principe publicas res administrari populo et communi utilitati
 conducere, et id genus similia. quocirca Britannionem decem a men-
 sibus socium imperii factum eadem hora dignitatis insignibus exutum,
 convivam ad mensam excepit: quem deinde magnis honoribus auctum
 Prusam Bithyniae ablegavit. cum vero Christiano ritu esset initiatus,
 ecclesiarum cultui indulgebat assiduus, et erga pauperes erogatis
 elemosynis liberalem, erga sacerdotes ad ultimum usque vitæ diem
 sese cultorem devotum exhibebat. (Constantius vero Byzantium re-
 versus, Eusebiae coniugis precibus sollicitatus, Iulianum Galli fra-

πέμπει ζεύγος αὐτῶ πρὸς γαμον καὶ τῆς ἰδίας ἀδελφῆς Ἐλένης τῆν καὶ Κωνσταντίαν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι καὶ Ἰούλιος ὁ Πάππας ἐν Ῥώμῃ ἔσει-
 πήθη, καὶ ἐχρηστολογήθη ἀπὸ αὐτοῦ Ἀθηναῖος ἀπὸ τῶ πατρὸς
 5 θανασίως καὶ ἐρθόδοξος. οἱ δὲ Ἀρμενιοὶ τὸν βασιλεὺς κατὰ
 Ἰθακασίων οὕτω παρεπίσταν ὡς σημάσειον αὐτῶ τιμωρῶν
 εὐαγγελίσασθαι. ἀλλὰ καὶ τοῖς φασὶ ὁ ὕμνος τῶν οὐρανοῦ Β
 ἐπαραγματούσαστο.

Κωνσταντινουπόλεως ἑπισκόπου Μαρκετοῦ ἐτος α'. A. M. 520

10 Τοῖσι τῷ ἔτι σισινοῦ μεγάλου γινόμενοι ἐν Νισση-
 δείῃ περὶ ὧρας τοῖσιν τυτυροῖσιν τῶν πόλεων καταλάξεν, καὶ
 πλεῖθε πολλὰ διαθήσειεν· ἀναπαύσαστο δὲ καὶ ὁ ἐπισκοπος
 τῆς πόλεως Λεφρόσιος.

Ἀντιοχείας ἑπισκόπου Ἀποτίου ἐτος α'. A. M. 521

15 Κωνσταντινουπόλεως ἑπισκόπου Εὐδοκίου ἐτος α'. ἐβλήθη
 δίπτος Μακεδονίῳ.

Μακεδονίῳ τοῖσιν ιεροδικασίῃ τῶν Θράκων Κωνσταντι. A. M. 522
 τουπόλεως κατέχοντος, μετέστηεν τὸ σῶμα τοῦ μεγάλου Κων- D

6. αὐτῷ A. 7. διὰ om A. 8. ἐπισημασθῆναι ἐπισημασθῆναι A. 9.
 In marg. b. haec addita deponunt. Ἀρμενίῳ, Ἰθακασίῳ ἑπισ-
 κόπῳ τῶν Ἀρμενίων· ἑστ' αὐτοῦ δὲ γινόμενος Ἀρμεν-
 οῦ τῆς Ἰθακίας, Ἰθακίῳ, καὶ πόλεως Ἀρμενίας
 ἀναπαύσασθαι, καὶ Ἰθακίῳ ἀναπαύσασθαι, καὶ τῶ τῶ ἀναπαύσασθαι τῶ ἀνα-
 παύσασθαι τῶ ἀναπαύσασθαι ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀναπαύσασθαι. 11.
 ἀναπαύσασθαι ἀναπαύσασθαι A. 12. Μακεδονίῳ — ἀναπαύσασθαι A.
 13. μετέστηεν A. ἀπὸ τῶ, vulg.

tem eductum e custodia Caesarem designat, et propria sacra Helena, cui nomen etiam Constantia fuit, in matrimonium copulata, misit in Gallias.

Eodem etiam anno Iulius papa Romae diem suum obiit, et Li-
 berius, vir per omnia mirandus et recte in deum hunc presentem, in
 eius locum est promotus. Asiaticus papa imperatorem in Athenas
 adire commovebat, ut parvam capitis in eum dederet, et sanctus
 foga hunc etiam salutem commovebat.

Ἐπιτοῦ ἐπισκόπου Μακεδονίῳ ἀννοῦ πρῶτου. A. C. 350

Hic anno magnus terrae motus Nivemediae evertit, loca noctis
 terrae sollem commovit, et numerosam populi multitudinem oppressit,
 perit etiam illa communis illade civitate episcopus Caeopius.

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Λεοντίῳ ἀννοῦ πρῶτου. A. C. 351

Ἐπιτοῦ ἐπισκόπου ἑπισκόπου ἀννοῦ πρῶτου, electo Μακεδονίῳ.

Μακεδονίῳ ἑπισκόπου ἑπισκόπου τῆς ἑπισκοπῆς ὄντος, μοσὶ Κωνσταν-
 τίνου corpus e sanctorem apostolicum aede, ruinam eius causatus, ad
 sancti Anacii templum transtulit. populo vero depositionem huius-

σταντίνου εἰς τὸν ἅγιον Ἀκάκιον ἀπὸ τῶν ἁγίων ἀποστόλων, πτώσιν προφασιζόμενος τοῦ ναοῦ. τοῦ δὲ λαοῦ κωλύοντος φόνος γέγονε πολὺς, ὥστε πληρωθῆναι τὸ φρέαρ καὶ τὴν αὐλὴν τοῦ μαρτυρίου αἱμάτων καὶ τὰς περικειμένας πλατείας· ὕπερ γνοὺς ὁ Κωνσταντίος, ἠγανάκτησε κατὰ Μακεδονίου, καὶ 5 τοῦτον καθαιρεθῆναι κελεύσας, Εὐδόξιον ἀντικατέστησεν, μείζονι κακῷ μέγα κακὸν ἀμειψάμενος.

Τούτῳ τῷ ἔτει Πέρσαι Βεδζακδι καλούμενον κάστρον παρέλαβον· Κωνσταντίος δὲ ἀκηκῶς, ὡς Ἰουλιανὸς ἐν Γαλ-
P. 39 λίας ἐν πολέμοις εὐδοκιμήσας ὑπὸ τοῦ στρατοῦ βασιλεὺς 10 ἀνηγορεύθη, ἐν Ἀντιοχείᾳ διάγων διὰ τὸν Περσικὸν πόλεμον, ἐξώρμησε κατὰ Ἰουλιανοῦ τοῦ τυράννου· καὶ ἐλθὼν ἐν Μάψου κρήναις, ἐν πρώτῃ μονῇ ἀπὸ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας ἐτελεύτησεν μηνὶ Δίῳ γ'. πολλὰ τῆς ἑαυτοῦ ἀνοίας καταγνοὺς. ἐβαπτίσθη δὲ τότε εἰς Ἀντιόχειαν ὑπὸ Εὐζώϊου τοῦ Ἀρειανοῦ, 15 τοῦ καθολικοῦ κόσμου ἔτους ξωνβ'. τῆς δὲ α' περιόδου φλβ'. [ἀρχομένης τῆς ιβ']. Ἰουλιανὸς δὲ μονοκράτωρ γενόμενος, ἀναιδῶς ἐλλήριζεν, αἵματι θυσιῶν τὸ ἅγιον βάπτισμα ἀπο-

2. πτώσει b. 4. περικειμένας A, παρακειμ. vulg. 8. Βεδζακδι A, Βεδζαβδῆ b, Βεδζάκδη c, Βεδζάκιδι e, Βεδζακδι vulg.
9. ὡς A, ὅτι vulg. 10. τοῦ om. A. 11. πόλεμον om. A.
12. τοῦ add. ex A. Μάψου κρήναις A, Μάψου κρήναις a b c d f, Μουψουκρία vulg. 13. ἐν ante πρώτῃ om. A. 14. τῆς ἑαυτοῦ ἀνοίας A, τῆς ἀνοίας αὐτοῦ vulg. 16. κοσμικοῦ b. τῆς δὲ α'. περίοδου φλβ' A et alii, τῆς δὲ α' περ. φλγ' vulg.
17. ἀρχομένης τῆς ιβ' om. A f. Ἰουλιανὸς δὲ A, τότε λοιπόν Ἰουλιανὸς vulg. κοσμοκράτωρ alii.

modi prohibente, magna adeo caedes edita est, ut puteus et martyrici templi area adiacentesque plateae caesorum sanguine complerentur. Constantius, eo cognito, in Macedonium iratus, virum gradu deponi iubet: et ingens malum maiori calamitate commutans, Eudoxium in eius locum substituit.

Hoc anno castrum, cui nomen Bedzacdi, Persae obtinuerunt. Constantius autem audiens Iulianum bellica laude conspicuum ab exercitu imperatorem in Gallis renunciatum, ipse moram Antiochiae trahens et Persicae expeditioni intentus, in Iulianum tyrannum profectionem suscepit. cumque Mapsocrenas primam a Tarso Ciliciae stationem attigisset, tertio Dii mensis die, propria longiori sermone damnata prius vecordia defunctus est. ab Euzoio Ariano baptismum accepit Antiochiae, numerato tunc temporis universi orbis anno 5852. duodecima, post undecimam exactam, annorum 532. redeunte periodo. solus itaque Iulianus imperio potitus, impurorum sanguine sacrificiorum sancto baptismate polluto, idolis inverecunde caerimo-

πλευράτοις, καὶ πάντα ποιῶν ἕως· οἱ δαιμόσις Θρησκευ-
οῦται.

B

A.M. 5853

Ῥωμαίων βασιλέως Ἰουλιανοῦ ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐβασίλευσεν Ἰουλιανὸς ὁ παροφύτης, με-
5 τεωχέρας διὰ πλῆθος ἁμαρτιῶν ἡμῶν. ἐπαρθεὶς γὰρ ἐν τοῖς
βασιλεύων ἔτεσι, ταυτῷ τῷ πρώτῳ ἐπιτρέψας, καὶ διαδραμα
περιθήμετος, πρὸ τῆς Κωνσταντίνου τελευτῆς εἰς ἑλλησπονδία C
ἀναβῆναι ἐξεβήτη. ἕως Κωνσταντίας πλείστα μεταμιλλοῦμα-
τος, ἀπέδρασε τὸ πνεῦμα, ἐπὶ τῷ τῆς τοῦ γένους φόνῳ καὶ τῇ
καυνοσημῇ τῆς πίσσεως, καὶ τῇ ἀναρρήσει τοῦ ἀποστότου.
Ἰουλιανὸς δὲ τοῦ ἀποστότου θίσις κρήσας μεταστροφῆσαν-
τας, παρτοδικαί θελταίσι ὄργαι τῶν Ῥωμαίων γῆρ κατελλή-
φασι, καὶ θίσις δέξαι τὸν Κωνσταντίου ἄδισαν καὶ ἀπὸν-
θραστον, ἀποσφινέμετος δικαιοσύνην ὁ παρῆμετος, τοῖς ἐν
5 ἕρρηθι ἐπισκόποις ἀπεσπλίμετο. Ἐνόςθηον δὲ τῶν πρώτων
τῶν βασιλεύων ἔτεσι γῆρ ἀπέλεν, ὡς δέξαι ἄδισαν· ἐδίωκε D
δὲ καὶ τοὺς ἄλλους εἰσούχους τοῦ παλατίου, διὰ τὸ ἀποβα-
λεῖν τῆν γῆραία, ἦν σοφῆσιν αὐτῷ Κωνσταντίου ἀδελφῆσ
ταυτοῦ· ὁμοίως καὶ μαγείρους διὰ τὸ λιπὸν τῆς διαίτης, καὶ

1. ἕως α c, ἕως vulg. 2. πλῆθος b. 3. τῆς A, τῆς vulg.

6. καὶ Ἰουλιανὸς a b c d e g. 9. φόνῳ] φόνῳ A, austrum vorum
cuius videtur. 10. ἀναρρήσει A c d f, ἀναρῆσει vulg. 11.

καυνοσημῇ A, παρτοδικαί vulg. 13. θίσις] ἰδῶν A f.

12. ἕρρηθι c. 16. τῶν βασιλεύων om. A. 18. γῆραία] γῆραία b.

rebat, nec ullum, quo moleretur daemones, cultum volebat
omni.

Romanorum imperatoris Juliani annus primus.

A. C. 353

Hoc anno, ita nostrorum chronorum exigente multitudine, Iulianus provaricator tyrannidem solus arripuit. victoriam etiam adve-
nit barbarus elatus, unquam sibi promissam imperii potentiam, et im-
punito ante Constantium oblatum diademate, deposito verbe religio-
nis pudore, ad profanos gentium ritus omnium convertit. Con-
stantium caedum in propriam zona perperatorem cunctis, et re-
verentiae a Iuliano imperatoris idolis, et inhae ab eadem a vera
fide defectantis tristi munere percutiens, ab eodem delatum imperii
cunctis pluribus locum proventum testatos, quosdam cunctis.
Iulianus igitur caelestibus decretis imperium solo ultinente, variorum
coluntiam imbecis in Romanum orbem divino nato luminis deplevere
imperium. nomen ille poci et usque transgressus, iusti vindicem
ce fugens, Constantium inviditiae et inhumanitatis libem tentans
aspetgere, amandatos in caelum episcopos suavit revocandos. Euse-

κονρισκουσ δια τὸ ἕνα πολλοῖς ἀρκεῖν, ὡς ἔλεγεν. τοῦ δὲ
 δημοσίου δρόμου τὰς τε καμήλους καὶ ὄνους βόας τε καὶ
 ἡμιόνους ἐξέβαλεν, μόνους ἵππους συγχωρήσας ὑπουργεῖν διὰ
 πολλὴν φιλαργυρίαν, ἧς δοῦλος ἦν, ὡς πρώτης εἰδωλολα-
 P. 40 τρείας. τότε οἱ κατὰ τὴν ἀνατολὴν Ἕλληνας ἐπαρθέεντες, εὐ- 5
 θέως ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γεώργιον τὸν ἐπίσκοπον σύροντες ἀνεῖλον,
 καὶ τὸ λείψανον αὐτοῦ ἀθέως ἐνυβρίζοντες, καμήλῳ ἐπιθέντες
 ἐνεπόμπενον διὰ τῆς πόλεως, καὶ μετὰ νεκρῶν ἀλόγων ὀστέων
 μίξαντες αὐτοῦ τὸ λείψανον, κατέκαυσαν καὶ ἐσκόρπισαν.
 τότε Ἀθανάσιος πρὸς τινὰ παρθέον κρυπτόμενος χρόνον πο- 1
 λὴν ἐξελθὼν, σύνοδον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκρότησεν, καὶ τὰ κατὰ
 Νικαίαν κυρώσας δόγματα, ἐκκλησίαν ἀπέλαβεν. οἱ δὲ Ἀρειανοὶ
 μετὰ Γεώργιον Λούκιον προεχειρίσαντο ἑαυτοῖς, καὶ ἐν οἴκῳ
 κοινῇ συνήγοντο. πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους Χριστιανούς οἱ Ἕλληνας
 B ἀνεσταύρωσαν καὶ κατέσφαξαν. τὰ δὲ τοῦ Πατροφίλου τοῦ 1
 ἐν Σκυθοπόλει ἐπισκόπου λείψανα ἀνορύξαντες, τὰ μὲν ἄλλα
 διεσκόρπισαν, τὸ δὲ κρανίον ἐφυβρίστως κορμάσαντες ἐνέπαι-
 ζον. ἐν δὲ Γάζῃ καὶ Ἀσκαλῶνι πρεσβυτέρους καὶ ἀειπαρθέ-
 νους ἀναιροῦντες, ἀνέπτυσσον τὰ σπλάγχνα αὐτῶν, καὶ κρι-

3. μόνας e f. 4. πολλὴν add. ex A et aliis. πρώτης A a, πρὸ
 τῆς vulg. 5. εὐθέως] ἀθέως g. 12. τῆς ἐκκλησίας ἀπέλαβεν A.
 13. μετὰ] κατὰ A. 15. τὰ δὲ τοῦ A, τοῦ δὲ vulg. 16. τὰ μὲν
 ἄλλα A, τὰ δὲ ἄλλα vulg. 17. διεσκόρπισαν A, ἐσκόρπισαν
 vulg. 19. ἀνέπτυσσον A a b c d e f, ἐνέπτ. vulg. κρι-
 θῆς A.

bium vero regionum Eunuchorum principem, ceu noxium morte da-
 mnavit: sed et reliquam eviratorum turbam, uxore, quam Constantius
 frater tradiderat, amissa, coquos item, quod victus parcitatem et fru-
 galitatem prosequeretur, ac tonsores demum, quod pluribus unus
 sufficeret, ut aiebat, palatio expulit. a publici porro cursus consue-
 tudine, camelis, asinis, bobus et mulis ablegatis, adaugendae pecu-
 niae, cuius etiam ante idolorum mancipabatur libidini, solos equos in
 ministerium adhiberi permisit. eo tempore gentiles orientis incolae
 resumptis animis, Georgium Alexandrinum episcopum de repente per
 vim abreptum occiderunt; cadaver autem eius ludibriis per impietatem
 afficiendum, atque in civitatis vicos omnes traducendum imposuerunt
 camelo, et bestiarum tandem mortuarum ossibus admixtum consum-
 pserunt igne, et in ventum disperserunt reliquias. tunc Athanasius
 longo temporis spatio a quadam virgine occultatus redux recepit ec-
 clesiam, et Alexandriae convocata synodo, sancita prius apud Nicaeam
 fidei dogmata confirmavit. sublato Georgio Lucium sibi praefecerunt
 Ariani, et in profanis aedibus conventicula celebrarunt. gentiles
 etiam plurimos Christianorum crucibus suffixos maclaverunt: ac sub-

θῶν ἀεροδόντες, τοὺς γοῖας παραβαλλόν. ἐν δὲ Φοινίκη
 Κηρύλλου διάκονον οἱ Ἱεροσολίται ἀπειρόντες, τοῦ ἕκτου
 αἰῶτος ἀναγείσαστο, ἐπειδὴ τὰ ἰδιώματα αὐτῶν ἐστὶ τοῦ μακα-
 ρίου Κωνσταντίνου αὐτοῦ ἕσαν. ὁ δὲ ἀνοικιστὴν τὸν διακο-
 νον καὶ ἀναγενομένον τοῦ ἕκτου αἰῶτος κληροδοῦ ταῦτα.
 τὴν μὲν γλώσσαν οὐκίβου καταγράφουσιν, καὶ τοὺς ὀδοῦτας C
 ἀπέβαλλον, καὶ τοὺς ἑρθευμοὺς ἀπερωθεῖ, καὶ οὕτω βασαν-
 ζόμενος ἀπέθανεν. τοῦ δὲ ἐν Καισαρείᾳ Καππαδοκίᾳ Χρι-
 στιανοῦ πολλὰ κατὰ ἐπιδείξαστο Ἰουλιανῶς. ἀφελματο δὲ καὶ
 10 τὰ δέματα τῆς πόλεως, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ καλεῖσθαι αὐτὴν
 Καισαρείαν. Μήζουον δὲ αὐτὴν, ὡς τὸ ἔργον, ἐπέλενας λέγε-
 σθαι· ὅτι οἱ αὐτῶδε Χριστιανοὶ ἐστὶ Κωνσταντίνου πολλὰ
 κατὰ τοὺς Ἕλληνας ἐπέλεσαν, καὶ τὸν πολεὺ τῆς τέρης κατέ-
 σαψαν. ἐν δὲ Ἀσιδοσίᾳ φησὶν κατὰ Χριστιανῶν διαφά-
 15 ρισμοῦ· ἐν εἰς καὶ Μήζουον τὸν ὑψίστου μοσχοῦ τὸν καὶ
 ἀνοικιστῆ καὶ ἀφῆσαντα Ἰουλιανῶν, ἐν τῇ ἀσπίδι τὸν στρατῶν
 τὸ γένος Κωνσταντίνου, τοῦτον τὰ σπλάγγνα ζώστος . . . D
 ἐν Ταύτῃ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐπιπέσει τὸ τοῦ Ἀσπίδου ἰδιώμα

2. ἀνοικιστῆ b. 3. Ἱεροσολίται | Ἱεροσολίται A. 6. καταγράφουσιν A, ἀνοικιστῆ vulg. 9. Ἰουλιανῶς, A, ὁ Ἰουλιανῶς vulg. 10. ἐστὶ τὸ A, ἐστὶ τὸ vulg. 11. Μήζουον A c, Μήζουον a, Μήζουον b. 13. ἀνοικιστῆ | ἀνοικιστῆ A. 14. Χριστιανῶν A, Χριστιανῶν vulg. ἀπερωθεῖται A c, ἀπερωθεῖται vulg. 15. τὸν καὶ σῶσ. A, τὸν καὶ vulg. 17. ἰδιώμα x αὐτοῦ cod. explicit. 18. τὸ τοῦ Ἀσπίδου ἰδιώμα A et alii, τὸ Ἰουλιανῶν vulg.

inde Patrophili Scythopolitani presulis reliquias terra erutas partibus
 hinc et inde dissecant, calvariam vero circumloculis suspendentes
 insubstanti sunt. Caras vero supra Ascalonam presbyteros et virgines
 decem in perpetuum caritatis intersecant, eorumque insuperata vires
 complentes hanc partem abierunt discerpenda. ad hanc Cyreniam
 discessit, quod sub beatissimae memoriae Constantini exortisset abole,
 Heliopolitae in Phoeniciae lithe multaverunt, et ex eius locum struc-
 turunt epulum. qui partes dissecant videtur, et ex eius delibatur
 tenere. hanc delinere est perpetuum. linguam talis fluentem eximit,
 et exipit dentes. oculisque tandem exaceratur, ac miserandum in
 tantum cruciatum, vitam suavit. Christianis insuper Caesareae in Cip-
 prophonia civibus plurima malis Iulianus rependit. ob vietas quippe
 ab ipso sub Constantio presulibus nexas, et eorum fortunae famam,
 civitatis ius ademit, et antiqua Caesareae nomen, Monacum, quae
 prius erat eius appellata, iussit vocari. horrenda insuper tormenta
 Aethiopiae exercuit in Christianis: inter quos etiam Marcom sanctissi-
 mum monachum, qui ab exercitu Constantii subolem ad necem quaer-
 rentis potestate Iulianum ipsum exonerat, incidit. huius adhuc epu-
 tanta viscera . . . . . in magna ecclesia Iovis idolum, an-

ἴδρυσαν, τὴν δὲ παλαιὰν ἐκκλησίαν κατέστρεψαν. Μάρης δὲ ὁ Χαλκηδόνος πολλὰς ὕβρεις τῷ Ἰουλιανῷ κατὰ πρόσωπον εἰς τὸν οἶκον τῆς τύχης θύοντι ἐπήγαγεν. ὁ δὲ, ὡς φιλόσοφος δῆθεν, τὰς ὕβρεις ὑπῆνεγκεν.

A.M. 5854 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ δυσσεβῆς Ἰουλιανὸς ἐνομοθέτησεν μὴ 5
μετέχειν Χριστιανούς Ἑλληνικῶν μαθημάτων. Ἀπολλινάριος δὲ
P. 41 τῇ μὲν θείᾳ γραφῇ χρῆσάμενος ὕλη, τοὺς χαρακτῆρας δὲ τῶν
ἀρχαίων μιμησάμενος, καὶ κατὰ Ἰουλιανοῦ λόγον συγγράψας,
ὃν ὑπὲρ ἀληθείας ἐπέγραψε, πολλὰ τὴν ἐκκλησίαν ὠφέλησεν.
Ἀθανάσιον δὲ τὸν μέγαν Ἀλεξανδρείας ἐξελαθῆναι ἐκέλευσεν, 10
τῶν Ἑλλήνων σφοδρῶς αὐτὸν παροξυνάντων κατ' αὐτοῦ. ὁ
δὲ ἐξερχόμενος, θαρσεῖν εἶπε Χριστιανοῖς τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ
δακρύνουσι, φήσας· θαρσεῖτε, νεφύδριόν ἐστι, καὶ παρέργε-
ται. καὶ Τίτον τὸν ἱερὸν ἐπίσκοπον Βοστρῶν Ἰουλιανὸς ἔγρα-
ψε Βοστριανοῖς ἐξελάσαι τοῦτον τῆς πόλεως, Δωρόθεόν τε 15
τὸν πολυάθλον ἐπίσκοπον Τύρου, τὸν πολλὰς ἱστορίας γρά-
ψαντα ἐκκλησιαστικὰς, καὶ ἐν λόγοις διαπρέποντα, τὸν ἐπὶ
Διοκλητιανοῦ ὁμολογητὴν γεγονότα, καὶ αὐθις ἐπὶ Λικινίου,

1. ἴδρυσαν — κατέστρεψαν A, ἴδρυσεν κατέστρεψεν vulg. 3.
θύοντι A b e, ἀπιόντι καὶ θύσοντι vulg. 7. τοὺς add. ex A.
8. κατὰ Ἰουλ. A, κατὰ τοῦ Ἰουλ. vulg. 9. ἐπέγραψε A et alii,
ὑπέγραψ. vulg. 10. ἐκέλευσεν, τῶν Ἑλλ. A e f, ἐκ. πολλὰ τῶν
Ἑλλήνων vulg. 11. αὐτὸν A, αὐτῷ vulg. 13. θαρσεῖν τε A.
14. Βοστρῶν A, Βόστρων vulg. 16. τὰς πολλὰς A.

tiquis aedibus eversis, erexit. Mares autem Chalcedonensis episcopus Iuliano ad fortunae fanum sacrorum faciendorum gratia proficiscenti contumelias in faciem intulit: quas ille philosophi personam agens sustinuit.

A. C. 354 Hoc anno impius Iulianus Christianos, ne gentilium disciplinis acquirendis studium apponerent, edicto prohibuit. eapropter Apollinarius ex divina quidem scriptura argumento sibi proposito, eodemque vetustiorum, quos initiatus est, dictione et caractere ornato, librum, quem, pro veritate, inscripsit, adversus Iulianum edere molitus, ecclesiam magnopere iuvit. magnum vero Athanasium Iulianus a gentilibus in ipsum concitatus Alexandria pelli praecepit. ille discessum parans, Christianos sui causa lacrymis perfusus bono animo iubebat esse, dicens: confidite, nubecula est: commodum dissipabitur. Titum insuper sacrum Bostrensi episcopum ut cives urbe eiicerent, rescripto mandavit: Dorotheum quoque Tyri praesulem multis certaminibus praeclarum, variarum ecclesiae historiarum scriptorem, dicendi peritia praestantem, eum, inquam, qui confessoris nomen sub Diocletiano et Licinii rursus temporibus fuerat adeptus, secundo demum imperii praevaricatoris anno, cum magistratus ab eo

ἐν γὰρ βασιλῆι φθασαυτα, ἐν τῷ δευτέρῳ χρόνῳ τοῦ παρα-
 βαίου αἱ τοῖτον ἀρχαίαι ἐν Ὀδυσσεύει τοῖτον εὐρότις
 ἰδιώματα πολλοὺς αἰσιμονίαις διὰ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ἐπα-
 γαυτίαι αὐτὸν λατὸν ἐπιτὴ χρόνον ἀπύχοντα. τῆς δὲ Χρι-
 5 στιανῶν εὐποίας [ὁ ἀρχαίαι καὶ παραβαίης] μιμουμιτος
 ζῆτος τε καὶ πιωχῆς τε πρὸς τὴν χροίαν χρογυλοδαί ἐπιέν-
 οτε, ἀπαιτῶν τοὺς ἀλιουσιτόνους. τῆς τῆς οἰοῖσι λατὸν .*Ἰα*
 καὶ Ἄρια καὶ Ἐρῆς σιγγράφιαθαι προσέταξεν ὁ δυναστὴς
 καὶ τοὺς λοιποὺς δυναστῆς, καὶ τοὺς ἀναβαλλομένους τῆς τοῦ-
 10 τῶν προσέταξεν, ὡς ἔχθρος τοῦ βασιλείου καλοῦσθαι. τῷ
 δευτέρῳ τῆς ῥέχαι διαπέμπει πῆρ προσέταξεν καὶ λατὸν καὶ
 δυναστὸν τὸ στρατεύματα ἐνύχασεν ἐν Κωνσταντῆ δε τῆς Φιλίππου,
 τῆ τῶν Παριαι, ἔθεν κατέταξεν ἡ αἰσώφρους, ἀνδρῶν ἰαυτο
 πρὸ τοῦ οἴκου αὐτῆς τοῦ κυρίου [ἐμῆ καὶ θεοῦ Ἰησοῦ Χρι-
 15 στου], ὅς ἐθιπὴ ἔθι ἐνχαριστήριον ἀπέστειλεν. τοῖτον κα-
 τεροχθῆρας προσέταξεν ὁ δυναστὴς Ἰουλιανός, ὁ καὶ γέγραπται
 καὶ ἰμασιγῶν δεξέται σιγγράφια τῶν Ἑλλήνων τῶ ἀνδρῶντα,
 καὶ αὐτὸ αὐτοῦ ζῆτος ἔταξεν Ἰουλιανὸς σιγγράφια. τοῖτον
 δὲ Χριστιανοὶ λατὸν τῶ ἀνδρῶντα αἱ ἰαυτοῖν ἀπιδυσε
 τῶ δὲ τοῦ παραβαίου ζῆτος κατέταξεν πῆρ ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ

1. βασιλῆ φθασαυτα A, φθασ βασιλῆ τοῖς B. 2. ἐπαγαυτίαι A,
 ἐπαγαυτα τοῖς. 3. ἀρχαίαι τοῖς αὐτοῖς quid archaia dicit.
 5. [ὁ ἀρχαίαι] ἀρχαίαι α. καὶ παραβαίης] α. A a b c d e f.
 9. καὶ τῶν ἀλιουσιτόνους A, τῶν δὲ τοῖς. 12. δε um. A. 13.
 ἀπαιτῶντα a b c d. 14. ἐθιπ — Χριστοῦ um. A. 18.
 Ἰουλιανὸς A. τοῖτον A, τοῖτο vulg. 19. Χριστ. ἰαυτο-
 τῶ A, ἰαυ. Χριστ. vulg.

nihil privatam vitam agentem Olysiipoli offendunt, centum et octo-
 pto annis proventum verberibus et contumeliis ob Christi fidem
 ebraum lethia debent. Christianam pietatem et beneficentiam
 insidiat ille nefarius et praerogator, peregrinis et egenis res ne-
 cessarias edidit suppeditatis. hinc fames anibus simplicioribus fac-
 ctas. Iovem, Martem, Mercurium, reliquosque deos propter ap-
 piam voluit impius imaginibus, qui adorare detestarent, velut in
 principem perducere, pueri, annuam exercitū distribuerent, ignem et
 thur apponi iubebat, et milites suffice cogebat. Caesares Philippū, quod
 tuus Panax, et cum mulieris sanguine profusis laborantibus, patris Iust-
 di ante proprias aedes domini nostri et dei Iesu Christi statum
 gentium morem secuta benefici et grati animi memos illa crece-
 rat, quam delicti mulieris Iulianus imperavit: quod et factum cog-
 pnatibus numerum cum Iuliano impium trahentibus, et simulacrum
 Iulianū nomine in eius locum infolentibus. receptam Christi imagi-
 nem Christiani reponerunt in ecclesia: praerogatoris autem simu-

κατέρπλεξεν. βοτάνη δὲ ἐφύετο ὑπὸ τὴν βύσιν τοῦ ἀνδριαν-
 τος πάσης νόσου ἀλεξητήριος, ἣτις καὶ πρὸς φθόρον ἐκίνησε
 τὸν ἀποστάτην Ἰουλιανὸν καταστρέφαι τὸν τοῦ κυρίου ἀνδρι-
 ἀντα. ἐν Νικοπόλει τῆς Παλαιστίνης τῇ λεγομένῃ τὸ πρὶν
 Ἐμμαοὺς πηγὴ ἐστὶν παντοίων παθῶν ἀνθρώπων τε καὶ ἀλό-
 γων ἰάσεις παρέχουσα. ἐν αὐτῇ γὰρ φασὶ τὸν κύριον καὶ
 θεὸν ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τοὺς πόδας ἀπονήψασθαι ἐξ ὁδο-
 πορίας, καὶ ταύτην [ὁ δυσσεβῆς] καταχωσθῆναι ἐπέτρεψεν. ἐν
 Ἐρμουπόλει τῆς Θηβαΐδος δένδρον ἴσταται περσεά. ταύτης
 P. 42 φύλλον ἢ κάρφος εἰ λάβοι τις πρὸς πᾶσαν νόσον ἀνθρώπων
 ἐστὶν ἰάσιμον. φασὶ δέ, ὅτι ἠνίκα ὁ κύριος εἰς Αἴγυπτον
 ἐφύγε τὸν Ἡρώδη σὺν τῇ Θεοτόκῃ καὶ τῷ Ἰωσήφ, κατὰ τὸν
 τόπον ἐκεῖνον γενόμενος, κλιθὲν τὸ δένδρον ἐπὶ τὴν γῆν προσ-
 εκύνησεν αὐτῷ, καὶ μέχρι τοῦ νῦν σώζει τὸ σχῆμα τῆς προσ-
 κυνήσεως. Ἰουλιανὸς δὲ διάγων ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ, καὶ συν-
 εχῶς ἐν Δάφνῃ ἀμίων, καὶ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος θεραπεύων
 εἰδῶλον, οὐδεμιᾶς ἀποκρίσεως, ὡς ᾔετο, ἐτύγχανεν ἀπὸ τοῦ
 εἰδώλου. νοήσας δέ, ὅτι διὰ τὰ ἀποκείμενα ἐν τῇ Δάφνῃ λεί-
 B ψανα τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βαβυλᾶ ἀποσιωπᾶ τὸ εἶδωλον, δόγ-
 μα ἐξέπεμψεν πάντα τὰ ἀποκείμενα ἐκεῖ τῶν νεκρῶν λείψανα 2

3. τὸν alterum add. ex A. 6. φησι A. 8. ὁ δυσσεβῆς om.
 A a b c d' e f. 10. ἢ A, καὶ vulg. νόσον om. A. 11. ἴασεν
 A. 12. ὅτι add. ex A. 15. δὲ add. ex A. 17. ὑπὸ τοῦ
 εἰδ. A.

lachrum ignis e caelo missus consumpsit. ex imaginis porro basi enascebat herba morborum omnium praesentissimum remedium, quae ad evertendam domini effigiem Iuliano desertori invidiae faces suggessit. Nicopoli Palaestinae, quae prius Emmaus vocabatur, fons exoritur, qui omnibus tam brutorum quam hominum morbis remedium exhibet: in eo quippe dominum et deum nostrum Iesum Christum ex itinere reversum pedes abluisse referunt: eundemque aggesta terra obstrui nefarius imperavit. Hermipoli in Thebaide arbor extat nomine Persea. eius folium vel ramusculum si quis decerperit, omni humanae medicabitur infirmitati. domino cum divina genitrice et Iosepho persecutionem Herodis fugienti, cum ad arboris locum pervenissent, eam ad terram usque proclivem sese dicunt inflexisse, et usque nunc etiam adorantis speciem servare. Iulianus Antiochiae moram trahens, et repetitis vicibus in Daphnem se conferens, Apollinis simulacro cultum exhibiturus, nullius, ut sperabat, responsi gratiam ab idolo retulit. quocirca ex repositis in Daphne sancti martyris Babylae reliquiis silentium idolo obvenisse suspicatus, cuncta mortuorum cadavera ac martyris ipsius ibi recon-

μισαιθῆραι οἱ ἐν τοῖς τοῖ μαρτυροῦσι· καὶ τοῖτον γενομένον
 ἀθροῦς τῆ νυκτὶ κατεβλήθη οὐρανὸν ὁ τοῦς, τὸ δὲ εἰδα-
 λον οὕτω κατεβῆ, ὥστε μὴδε ἴστος αὐτοῦ φαῖναι. ἐλ-
 γαι δὲ πρὸ ἑσπῶν ἐπιτεταῖται. ὁ δὲ τοῦς οὕτω κατεβλήθη,
 ὥστε τοῖς μετέπειτα ὄφιν τῆν τοῖτον τέρψασιν καὶ ἐπὶ τῆ
 παραδόξῃ ἐδουλοῦσθαι τῆς τοῦ Θεοῦ παραδοξοποιῖαι. ἐπὶ
 τοῖτον ἐδουλοῦσθαι γενομένου Ἰουλιανῶς, ὑποσημαῖται καὶ ἐπιβουλήν
 τῶν Χριστιανῶν τοῖτο γινώσθαι, ἐπὶ ἐξέτασιν τῶν παραμεινόντων
 ἱερῶν ἰσθῶν, καὶ παρτοῖαις βυσσῶν αἰτούς ὑποσημαῖται, ὡς
 καὶ ἀνασταῖν ἐξ αὐτῶν, τοῖτο μὲν ἔστωσιν παρ αὐτῶν·
 ἐπὶ οἷτε τῶν Χριστιανῶν, οἷτε ἀπὸ ἀθροῦσιν ἐπιβουλήν C
 τοῖτο γινώσθαι· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ πῆρ κατεβῆν ἀναρῶν
 τον τοῦς καὶ τὰ ἀγαλλῶσθαι· ὡς καὶ ἐν τῆ νυκτὶ ἐπὶ τῆ
 φαῖναι ἐν τῆ ἀθροῖσιν τὸ πῆρ κατεβλήθησιν. Ἰουλιανῶς
 ὄφιν ὁ βασιλεῦς, καὶ ὡσπερ τῆ Θεῷ μαρτυροῦσι, καὶ τῆν με-
 γάλῃ ἐπιβουλήν ἀπέλασιν, καὶ πάντα τὰ ἱερὰ ἰδόμενοι, τῶν
 δὲ ἀποσταλόντων Κομητῶν δυο Φίλιπος καὶ Ἰουλιανῶς ἀπο-
 στικῶν, ἐπὶ τῶν ταῦτα· ἰουλιανῶς ἐπονησῆν τινα ἰσθῶν δὲ-
 νῶν τῆν ἀθροῖσιν ἡμῶς σκεῖσθαι· ὁ δὲ Φίλιπ· ἰδε εἰς
 ποικιλῶν οὐρανοῦ ἐπιβλήσθαι ὁ τοῦς Μαρία· καὶ μετ' ἐλγῶν ὁ

γ. μετ' ἡμῶν A, μετ' νυκτ.   §. ποικιλῶν οὐρανοῦ, αὐ τοῦς
 δευτ. ποικιλῶν οὐρανοῦ.   κατεβλήθη A, κατεβλήθη νυκτ.
 β. τῶν μετ' τῶν μετ' νυκτ.   τ. ἐπὶ τῶν Νυκτ. — ἐπὶ τῶν Νυκτ.
 δ. ἐπὶ τῶν Νυκτ. — ἐπὶ τῶν Νυκτ.   ε. ἐπὶ τῶν Νυκτ. A, ἐπὶ τῶν Νυκτ.
 τ. ὁ βασιλεῦς A, ὁ τέρψασθαι βασιλεῦς νυκτ.   οὐρανοῦ ante τῶν
 μετ', ἀλλ' κα A.   τ. ἀθροῖσιν ποικιλῶν.

dit innot effecit: que facto templum, de unius confectura hunc caelitus
 natus, colligunt: adeoque conscriptum est libellus, ut ne consilium
 quidem illud reprehenderent. ante annos . . . . . certum templum
 templum unum ita dicitur esse, ut distincta hinc et illuc eius caetera
 pariter conspicerentur, inaccessibili divinarum operum administratione per-
 celebantur. simul hic de re Iuliano, et invidiam Christianorum
 hinc colliguntur etiam, variis caelitus temeritate, adeo ut placet etiam
 manifestetur, addidit: hinc pariter videtur ab eis distincta: namque Christi-
 anorum, neque hominum opera ad Iulianum, sed omnium caelitus hinc con-
 scriptum templum, et inaccessibile conspiciuntur: ita ut ex nocte per
 quosdam pariter quosdam conspicerentur videtur superne fulgentis mon-
 strata conspicerentur. Iulianus super impetrat, velut deo hinc tem-
 dicitur, impetrat dicitur caelitus, et omnem animam expulsi hinc
 possident. ad quem simul duo simul Felix et Iulianus apertissime
 in hinc videtur conspiciuntur: presentem quandam virtutem hinc inno-
 centiam, quae non possidentur. Felix vero: videntur quibus viciis

μὲν Φίλιξ ἀθρόως διὰ στόματος αἷμα ἀναγαγὼν, βυσιανίζο-
μενος κατέστρεψε τὸν βίον. Ἰουλιανὸς δὲ ὁ Κόμης κατ' αὐτὴν
D τὴν ἡμέραν νόσῳ χαλεπωτάτῃ περιπεσὼν, ὡς καὶ τὰ ἐντὸς
αὐτοῦ διαφθαρεῖναι καὶ κόπρον διὰ στόματος ἀγαγεῖν, βυσι-
ανίζόμενος ἀπέθανεν.

A.M. 5855 Τοῦτῳ τῷ ἔτει τινὲς ἠπατήθησαν τῶν ἐν στρατείᾳ ἐξε-
ταζομένων πρὸς ἀποστασίαν, οἱ μὲν ἐπαγγελίαις δόσεων καὶ
P. 43 ἀξιομάτων, οἱ δὲ καὶ ἀνάγκαις ἐπιτιθεμέναις ὑπὸ τῶν ἰδίων
ἀρχόντων. καὶ Θεότεκνος πρεσβύτερος ἐν προαστείῳ Ἀντιο-
χείας ἐκκλησίαν πεπιστευμένος ἐξ ὑποσχέσεως ἀπατηθεὶς, αὐ-
τομάτως ἐπὶ τὴν εἰδωλολατρείαν ἐχώρησεν. ὃν ὁ θεὸς ἐτι-
μωρήσατο παραχοῆμα. σκοληκόβρωτος γὰρ γεγονὼς καὶ τὰς
ὄψεις ἀποβαλὼν, τὴν γλῶσσαν ἐσθίων, ἀπέθανεν. καὶ Ἡρων
ἐπίσκοπος τῆς Θεβαΐδος αὐτομάτως ἀπεστάτησεν ἐν τῇ Ἀν-
τιοχείῳ πόλει, ὃν ὁ θεὸς παρενθὺς εἰς παράδειγμα καὶ φό-
βον πολλῶν ἐτιμωρήσατο. οὗτος σηπεδόνης νοσήματι διαλυ-
θέντων αὐτοῦ τῶν μελῶν ἐν τῇ πλατείᾳ ἐρριμμένος, ἐν
B ὀφθαλμοῖς πάντων ἐξέψυξεν. ἄλλοι δὲ ἐν τούτοις διέπρεψαν
ὁμολογίᾳ τῇ εἰς Χριστόν. Οὐαλεντινιανὸς Τριβούνος τότε

2. Κόμης Par. κατ' αὐτὴν τὴν A, κατὰ τὴν vulg. 3. χα-
λεπωτάτῃ περιπεσὼν A, περιπ. χαλεποτάτῃ vulg. 6. ἐν στρα-
τείᾳ A e, ἐν στρατείαις vulg. 8. καὶ add. ex A. 12. γε-
γονὼς A, γενόμενος vulg. 14. τῆς add. ex A. αὐτομά-
τως] αὐτὸς A. ἀπεστάτησεν ἐν τῇ b, ἀπεστάτησε τῇ vulg.
16. σηπεδόνι νοσήματος A. 18. ἀλλ' ἐν τούτοις διέπρε-
ψαν a b.

filio Mariae ministratur? et paulo post, Felix quidem magnam san-
guinis vim de repente ore evomens, excruciatum vitam finivit: Iulia-
nus comes ipsa die in difficillimum morbum incidens, adeo ut eius
viscera tabo liquescerent, et excrementa ore egereret, inter dolores
expiravit.

A. C. 355 Hoc anno plures virorum militiae ascriptorum, ad defectionem a
vera fide sollicitati, seducti sunt, hi quidem donorum et honorum pro-
missis, alii vero necessitate a propriis ducibus imposita coacti. Theo-
tecnus quoque presbyter, cui in Antiochensi suburbio ecclesia fuerat
credita, promissorum blanditiis deceptus, ad idolorum cultum sponte
defecit: eumque divina statim insectata est vindicta. vermibus siqui-
dem depastus, amissis luminibus, linguam corrosit et efflavit ani-
mam. Heron etiam Thebaidos episcopus nullo cogente in Antiochensi
civitate fidem desertor abnegavit: quem mox deus ad exemplum et
terrorem caeterorum ultus est. ille namque dissolutis ex putredine
membris, in plateam proiectus sub omnium oculis expiravit. alii ex
adverso his angustiis pressi Christianae fidei confessione clarissimi

ὡν τῶν γάμων Κορνητιῶν λιγομένον τοῦτον, οἱ μόνον τοῖ ἀζώωντος καιαηρωθῆναι, ἀλλὰ καὶ ἐξοχῆ ἐπαθλῆθαι, ὅστις μετὰ ταῦτα ἐπὶ Θεοῦ βασιλεὺς ἀειδείχθη. ἑμοίως καὶ Τοθιατὸς τὴν ζώνην ἔλασε πρῶτον· Χριστιανὸς ἔτι· ὅτ ὁ 5 βλαδὸς ἀγαθῶν στρατοπεδιάρχων ὄντα ἐκτίθειτο τῶν βασιλεία, ἢ ἀδικῆσαι αὐτὸν· ὅστις καὶ βασιλεὺς μετὰ Ἰουλιανὸν ἀνεγορεύθη. Ἀριτίμιος τε ὁ βασιλεὺς τῆς καὶ Αἰγύπτου διοικήσας, ἐπιδήμιον ἐπὶ Κωνσταντιῶν ζῆλον ποιεῖν κατὰ τῶν εἰδωμένων ἀειδείχθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἀδικηθεὶς, τὴν κεφαλὴν 0 ἀποκίμει. ἑμαρτύρησεν δὲ καὶ ἐν Λορυστολίᾳ τῆς Θυρίας Αἰμιλιανὸς ἀπὸ στρατιωτῶν, κατὰ παραδοχῆς ἐπὶ Κωνσταντιανῶν· καὶ πολλοὶ ἄλλοι κατὰ διαφόρους τόπους καὶ τόποις διέτριψαν ἐν τῇ εἰς Χριστὸν ὁμολογίᾳ. Θαλάσσιος δὲ τις ἐπ' ἀπὸ γυμνασίου καὶ ἀσπασίας ἀποσημῶς, ὁ καὶ τῆς αὐτοῦ 5 θυγατρὸς ἐπ' ἀσχροπραγίᾳ προσωγαγίς, ἐτιμῶτο ἐπὶ τοῦ βασιλεὺς ὡς σπυλαγγιστοκόπος, οἰσῶν ἐν Ἀσσιογίᾳ πλεσίον τοῦ παλαιῶν. συμπεσόντος οὖν αὐτῶ τοῦ αἵμου μόνος ἀπέλιτο μετὰ ἐπὶ εἰσούχον, ὃ καὶ συμπεπλεγμένως εἰρηθεῖς.

- 1. Κορνητιῶν· τὸ ἐστὶν μοναχὸν Κορνητῶν καὶ ἡ Ἱ. Κορνητιῶν Α. Κορνητιῶνς vulg.
- 2. ὄντα = ἀειδείχθη [τὸς = ἀεγορεύθη ἢ.
- 3. Τοθιατὸς Α ἢ Ἱ. et υλομα, Τοθιατὸς vulg.
- 4. ἐκτίθειτο Α, ἐκτίθειτο vulg.
- 5. ἀδικηθεὶς Α, ἀδικηθεὶς vulg.
- 6. ἀδικηθεὶς Α, ἀδικηθεὶς vulg.
- 7. ἀποκίμει Α, ἀποκίμει vulg.
- 8. κατὰ τῶν εἰδωμένων κατὰ Α.
- 9. ἀδικηθεὶς Α.
- 10. Κορνητιῶν Α, Κορνητιῶν vulg.
- 11. Κορνητιῶν Α καὶ ἄλλο vulg.
- 12. καὶ τῆς αὐτοῦ vulg. ex Α.
- 13. ἀσπασίας Α, ἀσπασίας vulg.
- 14. προσωγαγίς Α, προσωγαγίς vulg.
- 15. πρῶτον Α, πρῶτον vulg.
- 16. μετὰ ἐπὶ Α, μετὰ ἐπὶ vulg.

evance. - Valentinianus tribunus legionis Constantiana, quibus numero-
 rum annis, non modo dignitate acmet exalt, sed et titulo dominatus
 est: qui demum temporis potestate imperator a deo est reconstitutus.
 prius animi vigore singulorum militum solus Iulianus clamans: Chri-
 stianus non sum, cum magistris militum officio fungeretur, seu bene
 creditus, ne quid alicui pateat, populo sibi communi expetere
 iure illum exultans Iuliano adeptus est imperium. Astemius nem
 diocesanus Aegypti dux, datus sub Constantio, qui ferebatur in libis,
 aereis vulis in hodie Alexandriae in publicum septus capite tremante.
 Leuillanus imperis Dacotuli, quae Thracia ubi est, a Capemianus
 vie emeritis militibus igni traditus fuit: alique quatuordecim Christianis
 confessions per varia loca celebra effenti sunt: ex alicuius Thalo-
 cius quibus, per hie hanc atque hodie hanc, qui propitiam filiam
 ad turpe officia produxerat, seu exaspera imperatori Iuliano caris
 ferebatur, et hodie palatium Alexandriae sedem obtinuit. collapsis
 autem in eum additus, solus cum Eunuchis, quem forte completus

ἑσώθησαν δὲ πάντες οἱ ἴδιοι αὐτοῦ Χριστιανοὶ ὄντες, ἢ τε
 Διούτου γυνή, καὶ οἱ σὺν αὐτῇ. παιδίον δὲ ἕως τῶν ἐπὶ τὰ
 χρόνων ἐκεῖ εὔρεθὲν καὶ σωθὲν, ἐρωτώμενον πῶς ἑσώθη;
 εἶρηκεν ὡς ὑπὸ ἀγγέλου βασταχθέν. ὁ δὲ δυσώνυμος Ἰου-
 λιανὸς ἐπ' ἀνατροπῇ τῆς θείας ἀποφάσεως τὸν τῶν Ἰουδαίων
 ναὸν οἰκοδομηθῆναι προσέταξεν, Ἀλύπιον Ἑλληνά τινα σπου-
 δαῖον κατὰ Χριστοῦ προστησάμενος τοῦ ἔργου. τοῦ δὲ καὶ
 τὰ ἀφανῆ τῶν θεμελίων κατορύξαντος, διὰ τὸν ἐκχοῖσμον
 ἄνεμος βιαιότατος ἐπιπνεύσας σὺν λαίλαπι τὴν παρεσκευα-
 σμένην ἄσβεστον ἐξηφάνισεν, μοδίων μυριάδων εἴκοσι οὖσαν
 ἐπιμενόντων δὲ τῶν Ἰουδαίων τῇ ἐγγειρίσει τοῦ ἔργου, πῦρ
 P. 44 ἐξελθὸν τούτους κατέκαυσεν, καὶ οὕτως ἐπαύσαντο τῆς τόλμης.
 ἀνατροπὴν δὲ Ἰουλιανὸς ὁ δυσσεβὴς ἔγραψε τῶν θείων εὐαγ-
 γελίων, ἣν ὁ μέγας Κύριλλος Ἀλεξανδρείας ἐν ἐξαιρέτῳ
 πραγματείᾳ λαμπρῶς ἐπανέτρεψεν. Πορφύριος δὲ ὁ καθ'
 ἡμῶν λυτήσας, Τύριος μὲν ἦν τῷ γένει, Χριστιανὸς δὲ τὸ
 πρὶν ὁ ἄθλιος. τυφθεὶς δὲ ὑπὸ Χριστιανῶν ἐν Καισαρείᾳ
 τῆς Παλαιστίνης, κατ' ὄργην μετῆλθεν εἰς τὸν ἑλλητισμόν,
 καὶ τότε γράψαι κατὰ τῆς ἀληθείας ὁ κύων ἐτόλμησεν. ἐπὶ

1. ante οἱ ἴδιοι a add. οἱ σὺν αὐτῷ εἰρεθέντες. 2. ἕως] fort.
 ὡς. 5. τῶν om. A. 8. ἐκχοῖσμον A, ἐκχωῖσμον vulg.
 9. παρασκευασμ. Par. 12. κατέκαυσεν A, κατέφλεξεν vulg.
 15. λαμπρῶς A, λαμπρῶ vulg. 17. ὁ ἄθλιος post Χριστιανῶν
 habet b. τυφθεὶς] τυφλωθεὶς A.

stringebat, periisse repertus est, cunctis eius domesticis, ipsa etiam uxore, et eius comitibus, Christiana fide insignitis, incolumibus omnino servatis. inter quos vix annorum septem puellus salvus a ruina collectus, qui lethum evasisset? interrogatus, ab angelo deportatus, respondit. Iulianus porro, vir execrandi nominis, quasi dei notitiam omnem extincturus, Iudaeorum templum reparari iussit, et Alypium quendam gentilem Christo maxime infensum operi praefecit. qui dum fundamenta solo aggesto obruta effoderet, maxima vis venti cum turbine et procella per effossam terram erumpens, modiorum calcis viginti myriades ad id operis paratas dissipavit: Iudaeos vero coeptis insistentes, ignis ex eisdem fundamentis egestus absumpsit: et hoc viso a resumtis conatibus destiterunt. impius Iulianus sacrorum evangeliorum confutationem scripsit, quam Cyrillus magnus Alexandriae praesul selectis et luculentis editis commentariis refutavit. Porphyrius ad haec, qui adeo contra Christianos debacchatus est, genere quidem Tyrius, Christianus vero prius infelix extitit: sed cum Caesareae in Palaestina a Christianis caesus fuisset, ad gentilitatem prae indignatione defecit, et tum demum contra veritatem scri-

τοίσις ἄσθθ ὁ θεὸς σταυρὸς ἐν τῷ οὐρανῷ φανερωθεὶς κν-
 κλοῦμενος ἐπὶ σταθάνον φωτός, ἀπὸ τοῦ Γουρῶν ἕως τοῦ
 ἀγίου ὄρους, τῶν ἐλαίων, λαμπρότερος μᾶλλον ἢ ἐπὶ Κων- B
 σταντίν. αὐτημάτως τε τοῖς ἀπλάσμασι τῶν θρασυσηρίων
 5 καὶ βίβλοις, καὶ ἄλλοις ἐσθήμασι τῶν ἐπιτελειῶν καὶ ἐν ἰμα-
 τήσις, οὐ μόνον Χριστιανῶν, ἀλλὰ καὶ Ἰουδαίων ἐπιπέλαζε
 τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, οὐ μόνον ἐν Ἱεροσολίμοις, ἀλλὰ καὶ
 ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ ἄλλαις πόλεισι· καὶ ὅτ' ἀντιστοιχίως ἐπί-
 στανον οἱ Ἰουδαῖοι καὶ Ἕλληες ἐτίθεισκον τὰ ἱμάτια ταυτῶν
 10 τετραρησμήτα σταυρῶν. ἐν τισι δὲ καὶ ἐπιπέλαζον. Ἰουδαί-
 ος δὲ πολλοὶς ἐν διαφοραῖς τόποις ἀπέστειλεν εἰς τε μον-
 ατήας καὶ χοροετήρια, ὅπως ἂν δοῖται μετ' ἐπιτροπῆς τῶν διαι-
 μότων ἐπὶ Πέρσας πῶτερον ἐγγεγραίεν. καὶ πολλῶν καὶ δια-
 φέρων κομισθῆναι αὐτῷ χρησῶν, εἰς ἐπιμνησθῆσθαι. C
 15 ἔχει δὲ οὕτως· τῶν πάντες ὠρμηθῆσαν θεοὶ νύκτις τρέσαντα
 κομισθῆναι παρὰ θεοῦ ποταμῷ, τῶν δὲ ἐπὶ ἔγγροσι τῶν θεοῦ-
 ρο; πολυμύλιος Ἀρχῆ. τοῖσις βελιστωθεῖς, πρὸς τὸν αὐτῷ
 Πέρσων ἀπαιζέτω πόλεμον, πολλὰ χρέματα τοῖς Χριστιανῶσις
 ἐρημώσαν. ἐν Ἀντιοχείᾳ δὲ γενόμενος, προφάσει τῶν αἰτίων,
 ἐβρίσθη σφοδρῶς παρὰ τῶν Ἀντιοχείων, ὅτι καὶ τὸν Μισο-

γ. Γουρῶν Par. 8. ἕως legendum a. et a. 8 a. et 10. vel
 add. ex A. 12. ἐπιτροπῆς] ἐπιτροπῆς A. 13. πολλῶν καὶ
 πολλῶν te codd. et vulg. 14. ἀπαιζέτω A. ἀπαιζέτω
 vulg. 15. ἐγγροσι A. ἐγγροσι vulg. 16. παρὰ] τῷ
 alia codd. τῶν A. τῶν vulg.

here canis iste canis est. Interca divina crox lumiale instat et lu-
 minis circumdata, a Galgutha usque ad montem silberum, illa, quae
 sub Constantio vixit, splendidior in caelo apparuit. quinetiam
 inter altarium marmora, libana, vasettaeque ecclesiarum vestes, sed et in
 per huiusmodi tam Christianorum, quam Iudaicorum pallia crucis si-
 gnum sponte frequens crucium est. idque non solum Hierosolymis,
 sed etiam Antiochia, ceterisque in urbibus evenit: adeo ut Iudaei
 et gentiles, illius, quam supradictissime crucis remanent, crucis ve-
 stigia nigra et plurimum in vestibus undequaque reperiunt agnoscerint.
 vestrum Iulianus multos in diversa loca vestimentorum et crucis
 remanentia, quae darumorum impulsu bellum advenit Perias impetere
 tentaverit, submovit. e multis vero variisque responsis, quae ad ipsum
 prolata sunt, unum apponam, quod ita habet: nonis unius diei victo-
 riae tempora ad seram [Tigris] fluvium deferre parati exultantes
 eorum ego dux presumptus et bellis tumultibus amictus Mare. his
 animatus, et Christianis multo pecuniarum pondere molestus, excedit
 tam versus Persidem, quam Antiochiam profectus. eorum venalium
 prolextis, contumelias ab Antiochenis latus sustinere coactus est. quo

πόγωνα λόγον Ἀντιοχικόν, πρὸς ἄμυναν δῆθεν, ἐπόνησε· Θεό-
 δωρον δέ τινα νεανίαν προκατόρξαντα τῶν καὶ αὐτοῦ ὕβρεων
 πικρῶς ἠκίσατο. πολλὰ δὲ καὶ μεγάλα κατὰ Χριστιανῶν
 ποιήσας, καὶ πλείονα ποιεῖν μετὰ τὸν Περσικὸν πόλεμον
 ἐπαγγειλάμενος, κακῶς τὸν παμμίαρον αὐτοῦ βίον ἐν αὐτῷ
 5 πεπλήρωκεν. ὑπερόριος γὰρ δίκη θεία ἀνηρέθη τούτῳ τῷ
 ἔτει, βασιλεύσας ἔτη δύο καὶ μῆνας ἑννέα, κατὰ τὴν Περσι-
 κὴν θεόκταντος γέγονεν ἐν τῇ εἰκοστῇ ἔκτῃ τοῦ Ἰανουαρίου
 μηνὸς Ἰνδικτιῶνος ἑκτῆς ἑτῶν ὑπάρχων τριάκοντα ἑνός. ἐγέ-
 νετο δὲ σημεῖον ὄντος αὐτοῦ ἐν τῇ Περσίδι μηνὶ Δεσίῳ. ὕδρια
 10 πεπληρωμένη ὕδατος ἐν οἰκίᾳ ἀγροικιδὸς τινος Χριστιανῆς
 μετεβλήθη εἰς οἶνον βράζοντα μουστον κατὰ τὴν δειλινὴν
 ὥραν. αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ τὸ ἀγγεῖον πεπληρωμένον προσήνεγκεν
 P. 45 τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ χωρίου. ὁ δὲ κατὰ τὸν τόπον πρεσβύτερος
 πληρώσας μικρὸν ἀγγεῖον ἐξ αὐτοῦ ἐκόμισε τῷ ἐπισκόπῳ
 Ἀβγάρῳ. ἐν Κάρραις δὲ εὐρέθη γυνὴ ἐκ τῶν τριχῶν κρε-
 μαμένη. καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ κρυνία ἀνθρώπων πολλὰ, δι' ὧν
 V. 36 ὁ παραβάτης τὰ μαντεῖα τοῦ κατὰ Περσῶν πολέμου ποιοί-
 μενος, σφραγίδας καὶ κλεῖθρα τοῖς τόποις ἐπέθηκεν.

8. Ἰανουαρίου] Ἰουνίου poscit temporum ratio. v. not. ad h. l.
 10. δὲ σημεῖον A, δὲ τὸ σημεῖον vulg. Δεσίῳ A b e, Δαι-
 σίῳ a, Δίῳ vulg. ὕδρια A, ὕδρεια vulg. 13. προσήνεγκεν
 A, προσήνεγκαν vulg. 16. Ἀβγάρῳ A. δὲ om. a. 17.
 ἀνθρώπων πολλὰ A, πολλὰ ἀνθρ. vulg.

tempore, Misopogona, Antiochenum opus, iniurias nimirum hac arte
 repulsurus, composuit. Theodorum tamen iuvenem audacia conspicuum
 iniuriarum in ipsum latarum praecentorem duris subiecit ver-
 beribus. exinde plura et magis horrenda in Christianos aggressus
 hisque foediora, confecto Persico bello, moliturum se minitatus, sceleratissimam vitam in eo misere finivit. hoc quippe anno, divina in-
 sequente vindicta, extra imperii fines sublatus est, post imperii annos
 duos, et menses novem, Ianuarii die sexta supra vigesimam indictionis
 sextae, annos ipse natus unum et triginta divina opera in Perside est
 interfectus. eo Persidem ingresso mense Dio portentum contigit. hy-
 dria aquae plena in aedibus rusticae cuiusdam mulieris Christianae
 in mustum recens sive vinum ebulliens circa vesperam conversa est.
 eademque hora vas, ut erat plenum, in vici ecclesiam illatum, ex
 quo loci presbyter vasculum aliud replens ad Abgarum episcopum
 deportavit. Carris mulier capillis suspensa reperta. Antiochiae pari-
 ter plurimae hominum calvariae visae, quibus indicto Persis bello in
 vaticiniis exercendis praevaricator uteretur. loca in quibus haec re-
 posita erant, seris atque sigillis diligenter occluserat et firmarat.

Ῥωμαίων βασιλῆος Ἰουλιανοῦ ἔτος α΄.

A.M. 5856

Τούτῃ τῇ ἡμέρᾳ Ἰουλιανὸς γλιόρχος, ἀγὼρ προύτατος καὶ ὀρθόδοξος Χριστιανός, βασιλεὺς Ῥωμαίων ἐπὶ παντός τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ἐκείνων ἀνεργειῶν ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς Περσῶν γῆς, ἐν ᾗ ὁ παραβυτικὸς ἀνεργεῖται, καὶ μὴ μίαν συμβολὴν πολέμου ἐπέβη ὡς ἀπὸ Θεοῦ σημεῖως ἀνεβλήθη ἐπὶ Ῥωμαίων καὶ Περσῶν, καὶ ἐβλήθη εἰς τριάντοια. ὁ δὲ παρεπίθετο τῆν βασιλείαν φάσκων μὴ δεύσασθαι αὐτὸν ἀρχὴν στρατοῦ ἐλλήρισαντος ἐπὶ Ἰουλιανοῦ· πρὸς οὗτοι ἐμειψῶντος ἐβόρσαν Χριστιανοὶ ἐπάρχουν. Ἰουλιανὸς δὲ πόλιν μεγάλην Νίσιβιν Περσῶν παρεχώρησεν σωτήρια τοῦ περιλειψθέντος λαοῦ, καὶ ἐβόρσιναι. τόμον δὲ γαιῶν κατετίμησεν ἐπὶ τῶν ἐλλήριστῶν εἰς πᾶσαν γῆν Ῥωμαίων, τῆν δὲ τοῦ μασαρίου Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου ἐπέστειλεν καὶ εἰσὶν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ ἀποδιδούς· τοὺς δὲ ἐν ἐξορῇ ἐπισκόπους ἀνεκάλισσε, καὶ τῇ ἡμέρᾳ Ἀθανασίῳ ἔγραψεν τῆς ἀνωμότητος πίστιως ἰγγράφως σημεῖται αὐτῷ ἀρετῆται. ἄλλοι καὶ πέπραχεν πωσῆς ὀρθοδοξία; Ἰουλιανῷ ἐπιστολῆν γράψας, ἔδειν Ἰουλιανὸς βέλαιότερος εἰς ὀρθοδοξίαν γινόμενος, ταῖς δοξάζουσι τὸ ὁμοούσιον ἀμαρῆσαντο πολλά, καὶ ἀτελεῖς ἐποίησεν. D

6. ἐπέβη εἰς ἀπὸ Θεοῦ A. ἐβλήθη γέγραπτε, καὶ εἰς ἀπὸ θ. νολῆ
 7. ἀπὸ Ῥωμαίων A. ἀπὸ τῆ Περσ. νολῆ. 9. αὐτῶν| αὐτῶν I
 11. Ἀνωρῆ A. 14. τοῦ μεγάλου add. οὐ A. 15. τῆ καθ
 A. τῆ καθ. νολῆ. 20. ἐπέστειλε A. ἐπέστειλε νολῆ.

Humanorum imperatoris Iuliani annus primus

A.C. 356

Hic anno Iulianus tribunus militum vir maximus, et de recta fide bene sentiens, ab omni exercitu, duobus, et consilio suo Praefatus in loco, quo praesentibus existens, Romanorum imperator constituitur, post omnium rem belli conditionem pacem composuit, et voluit uti ante a Romanis paciter atque a Persis dominante, ad triginta annos ante. Iulianus imperator tempore decessitatis civitatis, quae gentilibus ritibus venerant sub Iuliano, se profecto non posse sustinere, ad quem omnes se Christianos esse sua comp. conlucant, et ante Nisibin civitatem maximam, omnibus populi saluti consuluerit, Persis concessit, et pacem egi. gentilibus quoque leges in orientem Romanorum orbem de sacris rebus suis, quibus postquam catholicam in pristinum statum atque honorem, quo sub beata Constantina restituit, restituit, et exstantes episcopus restituit. a cura inquit Atheniensis, et auctoritatem omnes fidei expositionem scripta significasset per litteras expectat, quod ille deus presentia, ad Iulianum, quae rectum omnem fidei omnem complecteretur, data epistola. quare Iulianus in recta fide stabilis constituit, in eos, qui

σεν. Ἀκάκιος δὲ ὁ κάκιστος Καισαρείας Ἀρειανὸς συνελθὼν μεθ' ἑτέρων ἐπισκόπων εἰς Ἀντιόχειαν λίβελλον ὀρθοδοξίας δῆθεν συνέταξε, τὸ ὁμοούσιον καὶ τὴν ἐν Νικαίᾳ σύνοδον ἐμολογῶν φόβῳ τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως, καὶ οὐ κατὰ θεόν. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ Ἰοβιανὸς ἐπέβη τῇ Ἀντιοχείῳ μηνὶ Ὑπερβερε-
 P. 46 μὲν, ὡς ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἐκάστης κεφαλῆς κεχωρισμένης. νεκρὸν δὲ τοῦτο ἐτέχθη μηνὶ Δίῳ, ὅς ἐστι Νοέμβριος. ἔξωρ-
 μησεν δὲ Ἰοβιανὸς ἀπὸ τῆς Ἀντιοχείῳ ἐπὶ Κωνσταντινούπο-
 λιν καὶ ἐλθὼν ἐν Ἀγκύρᾳ τῆς Γαλατίας ὑπατος προῆλθεν σὺν τῷ ἑαυτοῦ υἱῷ Ἀραριανῷ ἐπιφανέντα τὸν αὐτὸν ἀναγορεύ-
 σας, ἄνευ τοῦ ἐνδύσαι αὐτῷ πορφύραν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει βασιλεύσας μῆνας ἑννέα καὶ ἡμέρας δεκαπέντε Ἰοβιανὸς ὁ Χριστιανικώτατος ἐν Λαδασθάνοις χωροῖ τῆς Βιθυνίας λεγομένῳ ἐτελεύτησεν· καὶ ἀνηγορεύθη βασιλεὺς Οὐαλεντινιανὸς Ἀύγουστος ἔτη ἕνδεκα ὑπὸ τοῦ Βασιρατοπέδου, διὰ τὸ εὐδοκιμῆσαι αὐτὸν ὡς Χριστιανὸν ἐν

5. ὑπερβερέτω A. 7. ἀγροῖκῳ κηπουρῷ A, ἀγροικῷ κηπουρῷ vulg. 10. ὁ ἔστι A. 12. σὺν τῷ ἑαυτοῦ υἱῷ Ἀραριανῷ A e f, σὺν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Οὐραριανῷ vulg. 14. αὐτῷ A, αὐτὸν vulg. 16. Ἰοβιανὸς ἐν τῇ Βιθυνίᾳ γενόμενος ἐτελεύτησεν ceteris omissis A f. 18. ὁ Ἀύγουστος A. ὑπὸ A, ἀπὸ vulg.

consubstantialis dogma profiterentur, dona contulit, et a pendendo tributo fecit immunes. Acacius autem ille pessimus Caesareae episcopus, conventu cum aliis episcopis facto, libellum ex sinceriori ecclesiae sensu compegit, et pientissimi imperatoris metu, licet non ex dei cultu, consubstantialem, et actam Nicaeae synodum professus est. Iovianus autem imperator mense Hyperberetaeo Antiochiam advenit, quo tempore extra civitatis portam, loco cui Tripylon nomen, rustico hortulano infans femina partu septimestri nata est duo habens capita a se invicem disiuncta, utrique vero capiti forma fuit absoluta, adeo ut etiam collo separarentur ab invicem. foetus ille mortuus est editus mense Dio, qui nobis November. exinde Iovianus Antiochia Cpolim profectus, et Ancyram Galatiae perveniens consul cum filio Arariano in publicum processit: et eundem illustrissimum, absque purpurae tamen insignibus, designavit et renunciavit.

Eodem anno Iovianus Christianissimus imperator post menses novem et dies quindecim ab accepta potestate ad Dadasthanos Bithyniae pagum sic dictum vita functus est: in cuius locum Valentinianus Augustus, qui annos undecim tenuit imperium, quod, tan-

τῆ ἀμοιβῆς, καὶ εὐθὺς ἐξώμαρται ἐπὶ Κωνσταντινουπόλει
καὶ φθάσας τὴν βασιλείουσαν, Οὐάλητα τὸν ἴδιον ἀδελφόν
κοινωνὸν τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἀπεργάζουσι, ἀποπέμψας αὐτῷ
τὰ ἀνατολικὰ μέρη, αὐτὸς δὲ τὰ δυτικὰ κατέλαβεν.

5 Ῥωμαίων βασιλέως Οὐάληντινιανοῦ εἰς α. A M 385;

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐάληντινιανὸς ὁ Ἀγλαυτοῦ Γρατιανὸν τὸν C
λαυτοῦ υἱὸν Ἀγλαυτοῦ ἀπεργάζουσι, κοινωνὸν τῆς βασιλείας V. 3;
ἑμοῦ καὶ ἑταίον προαναγορευτῆς, καὶ Οὐάλητα τὸν ἀδελ-
φὸν βασιλεῖα, ὡς προελεσται, διάκρυον Ἀγλαυτὸν ὑπάρχοντα,
καὶ ὑπὸ Εὐδοκίου βασιτοῦνται. οἱ δὲ ἑρθεδοξοὶ προσήλθον
Οὐάληντινιανῷ δι' Ὑπασίων ἐπισκόπον Ἡρακλείας, δεικνύοντες
ἀπειρημένους συνέλθεῖν ἐπὶ διορθώσει τοῦ δημοσίου δόγμα-
τος. πρὸς οὓς Οὐάληντινιανὸς ἀπεκρίσατο· ἔμοι μετὰ λαοῦ
τεταγμένῳ περὶ τοιοῦτων πολυπραγμοσύνῃ, οὐ θεμιτῆ. ὡς οὖν
5 δοκῆ ἑμὴν τοῖς ἡμέτεροι διαγίνεσθαι, τότε συνελθόντες εἰς D
Λαμψάκον, καὶ δύο μέρησιν ἐκεί διαιρέσασθαι, τελευταίον φαν-
ρωσας τὰ ὑπὸ Εὐδοκίου καὶ Μαυρίου ἐν Κωνσταντινουπόλει
πραχθέντα, πρᾶξι δὲ τῆς ἐν Σιλεναίῳ πίστιν. Οὐάλης δὲ
ὁ δευσιβῆς τὰ ἐν Λαμψάκῳ πραχθέντα ἀπέκρινεν, καὶ τοῖς
0 συνέλθόντες ἐκεῖ ἐπισκόπους ἐξορίσιν παρεκρίμαρται. Εὐδοκίου

B. προαναγορεύσας A. γ. ὑπάρχοντα αὐτῷ. et A. οἱ δὲ
A. αὐτὸν τούτῳ. δ. πραχθέντα A Γ, πραχθέντα τούτῳ.

quatu Christianum, et propria confessione solenne habentem, impera-
tor ab exilio revocavit. Ille subditus Crispinus contraxit, et in
urbem regiam exivit. Valentinianus, Augustus et Constantius par-
tibus imperii constituta dividendo. Ipse vero occidentales tenuit.

Imperatoris Romanorum Valentiniani anno prima.

A. C. III

Hoc anno Valentinianus Augustus cum Constantium filium imperii
collegam sibi et consulem deditur, Augustus sibi subitum, fra-
trem vero Valentinianum Anoniam insignem ab Eudoxio Augustorum im-
peratorem, prius praesentem sui, revocavit. orthodoxi partem Va-
lentinianum convenerunt Heresia Hereticorum, antichristi ipse depone-
tor, et de consubstantialis unitate disputate videnda in unum eamdem
sua potestas fuit. In responsum dedit Valentinianus; nihil inter
excessum prius seculo de his causis indagari, necesse, ut igi-
tur nihil exordium per hunc videtur consubstantiam, dicitur. Lam-
prosum quoque convenerunt, et consules deditur in eo morati, quae
ab Eudoxio et Anoniam fuerant ante Crispini, revocavit, sibi vero su-
lenciam prohibita voluerunt retineri. imperii Valens in adveniens
Imperatorem convenerunt evertit soluta, et episcopos, qui interfuerant,
egit in exilium, ceterum Eudoxio, qui secum veniebat, Crispiniana

δὲ τῷ ὁμόφρονι τὰς ἐκκλησίας παρέδωκεν Κωνσταντινουπό-
λεως. οἱ δὲ ὀρθόδοξοι οὔτε ποιμένα, οὔτε ἐκκλησίαν εἶχον.

A.M. 5858 P. 47 Τούτῳ τῷ ἔτει Διβέριος ἐπίσκοπος Ῥώμης, καὶ Ἀθανά-
σιος Ἀλεξανδρείας καὶ Μελέτιος Ἀντιοχείας, καὶ ὁ Σαμο-
σατῶν Εὐσέβιος, ἀνακληθέντες ἐκ τῆς ἔξορίας ὑπὸ Ἰοβιανοῦ ὃ
ἐν τῷ ὀρθῷ λόγῳ διέπρεπον, καὶ ὁ Ἱεροσολύμων Κυρίλλος,
καὶ ἕτεροι ἐπίσκοποι τῆς ὀρθοδοξίας πρόμαχοι. Ἀρειανῶν δὲ
προϊστατο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Λούκιος, καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ Εὐ-
ζώιος, Παυλῆνος δὲ τοῦ ἐνὸς μέρους τῶν ὀρθοδόξων εἰς δύο
διηρημένων, καὶ τοῦ ἄλλου Μελέτιος.

A.M. 5859 B Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Κυρίλλου ἔτος α΄.

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Εὐδοξίου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Προκόπιος ἀντῆρεν ἐν Κωνσταντινουπό-
λει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, καὶ ἐξελθὼν ἐπὶ Νακολίαν, καὶ πλείστῳ
στρατιῷ φραξάμενος, φόβον ἐποίησε τῷ Οὐάλεντι, καὶ τὸν
κατὰ τῶν ἐκκλησιῶν πόλεμον ἀνῆκε πρὸς βραχύ, ἕως Προ-
κόπιον προέδωκαν οἱ ἴδιοι στρατηγοὶ Ἀγγέλων καὶ Γόμαρις,
ὃν τινα Προκόπιον εἰς δύο δένδρα ἐγγίζοντα πρὸς ἄλληλα
ἐξαρτήσας τῶν σκελῶν ἀφεθῆναι κλιθέντα ἐκέλευσεν· ἃ τινα
βιαίως ὀρθωθέντα, διέσπασαν τὸν τύραννον. τοὺς δὲ προ-
δεδοκότας αὐτὸν στρατηγούς Ἀγγέλωνα καὶ Γόμαριν πρὶσθῆ-

2. οἱ δὲ] καὶ οἱ A. 5. Εὐσέβιος] Εὐζώιος f in marg. 7.
Ἀρειανῶν — Λούκιος om. f. 14. Νακολίαν A, Νακόλειαν
vulg. 17. Ἀγγέλων A, Ἀγάλων f, Ἀγέλων vulg. Γόμα-
ρις A e, Μάρις f, Γόβαρις vulg. 19. ἀφαιρεθῆναι κληθῆναι
A f. 20. ὀρθωθέντα A f, ὀρθωθέντων vulg. 21. πρὶσθῆ-
ναι A, πρησθῆναι vulg.

commisit ecclesias: ita ut catholici neque pastorem neque ecclesiam
tunc habuerint.

A. C. 358 Hoc anno Liberius Romanus episcopus, Alexandriae Athanasius,
Antiochiae Meletius et Samosatensium Eusebius, rectae fidei defensores
exilio a principe Ioviano revocati, et Hierosolymorum Cyrillus, et alii
quam plurimi vera fidei disciplina claruerunt. Arianis vero praeerant Ale-
xandriae Lucius, et Antiochiae Euzoïus: orthodoxorum autem bifariam
divisorum partis unius Paulinus, alterius Meletius praesulem agebat.

A. C. 359 Hierosolymorum episcopi Cyrilli annus primus.
Antiochiae episcopi Eudoxii annus primus.

Hoc anno Procopius Cpoli mense Septembri rebellavit: Nacolia-
que occupata, et copioso stipatus exercitu, Valenti metum incussit.
quare bellum adversus ecclesias excitatum ad modicum sedatum est,
donec proprii duces Angelon et Gomaris prodiderint Procopium. hunc
ad duas arbores ad invicem adductas et inflexas pedibus appendi
damnavit Valens, et arbores remitti: quae cum impetu rursus erectae

ραι ἐκείνουσιν· ἔ καὶ πεπόμεθασι οἱ τάλας, ἀναξίως εὐ-
 τοίφασις. τότε καὶ Χαλκηδόνος τὰ τεῖχη καθέβηεν φάβοϛ
 Προσαίου. ἀνάγων δὲ τὸν Προσαίου κατὰ τῆς ἀλεξείας V 38
 πάλιν κειήθηται. τότε καὶ Ἐλευσίον τὸν Κυζίου ἐξόμασιν
 5 ἀμολογήσαι τὸ ἱεροῦσιον. οὗτος δὲ ὁ Ἐλευσίος ἐλθὼν ἐν
 Κυζίω, καὶ ἐξαγγείλας τὴν ἱακιοῦ παρανομίαν, ἀναξίως το
 τοῦ ἱερουσίαν εἰπὼν ἑαυτὸν, ἕτερον προβαλέθηαι ἐπίσκοπον
 τῆ Κυζίω προέβηεν. τοῦτο μαθὼν Ἐλευσίος ὁ κατέφρων,
 Εὐνόμιον ἀπ' αὐτοῦ κατέστησε τῆς Κυζίου ἐπίσκοπος.

0 Τῇ δ' αὐτῇ χρόνῃ διέγεν Οὐάλης ὁ βασιλεὺς ἐν Μαρ-
 κησιουπόλει τῆς Μυσίας. σεισμός δὲ γένηται μέγας καθ' ὅλης
 τῆς γῆς ἐν τῇ ἰσταντικῶν ἐν τρετί, ὡς καὶ ἐν Ἀλεξαν-
 5 δρῶν πλείοι προσημασμένα τῇ αἰγυπῶν ἐπαρθέσαι εἰς ἕψος,
 καὶ ἀπερθέσαι τοὺς ἐψηλάς οὐκόμεν, καὶ τὰ τεῖχη, καὶ με-
 5 τασταθῆναι ἔδρον εἰς τὸς αἴλας καὶ τὰ δώματα τὰ πλείοι·
 ἐπαραχωρηθῆσαι δὲ τῆς θαλάσσης, ἕμισιν ἐπὶ ζερῶς· οἱ δὲ
 λαοὶ ἐν τῆς πλείως φεύγοντες διὰ τὸν σεισμόν, θιωρόσαντες
 τὰ πλείοι ἐπὶ τῆς ζερῶς, εἰς ἔρραγῆν τῶν ἐν τοῖς αἰλοῖς
 φουρτῶν ἐπηλθον, καὶ ἐπιστρέψαν τὸ ἕδωρ πάντας ἐσάλευον·

1. εἰσάντες A. εἰσάντες vulg.	2. Χαλκηδόνος A. Χαλκηδόνος vulg.
3. τὸ ἱεροῦσιον A. τὸν ἱεροῦσιον vulg.	4. add. ex A.
5. ἀπ' αὐτοῦ A. ἀπ' αὐτοῦ vulg.	6. κατέστησε] ἐπι- σε A.
7. Μαρκεσιουπόλει A.	8. γένηται μέγας καθ' ἅ. τ. γ. A. γένεσσαν καθ' ἅ. τ. γ. μέγας vulg.
9. ἀμολογήσαι A. ἀμολογήσασιν vulg.	10. ἀναξίως καὶ τὸ τεῖχη καὶ μετὰδ. ἕδρον εἰς τὸν αἴλας om. A.
11. ζερῶν A.	12. ζερῶν A. ζερῶν vulg.
13. φεύγοντες A. φεύγοντες vulg.	

διεσπείσαντο tyrannum duces vero Angelonem et Comarion proditionis
 auctores ante diuinitatem sunt. hoc pœni sunt moxer erga indygnam
 leuonem. tunc etiam Procopii motu motus Chalcedoniensis exortus et
 post Procopii motum in hanc urbem motus est. eo tempore Cylici
 episcopus Hieronimus coegit Valens illum dei diuinitas ab eo substanti-
 tas exorbere. ille Cylicum adueniens, et flagitium publice enuntiatio,
 et qui extra altitatem aduocatores agnouerunt se iudicium, illum
 illis substantiam perhibebatur, quo pœcepto pœueneris Pœdrias Pœno-
 mium in ipso loco Cylici episcopus sufficit.

Hoc eodem anno Valens imperator Mardianopoli Mysiae urbe
 moram egit. terrae motus autem maximus per uniuersum orbem de-
 cimo Iuliano de nocte contigit, adeo ut Alexandriae nauigia histri
 aduenta uentis, vel supra altiores anlea et mura subleua, intra xl.
 uilium in aëra atque domos transportarentur; mox uero riuulente
 in aëra remouerunt. populus autem, qui ab urbe terrae motu
 causa aufererat, cum parca ita in aëro derelictas cerneret, ad de-

λευσαι βαπτισθεῖς ἐπὶ Εὐδοκίῳν ὄρω, διβαβαίωσατο αὐτὸν ἐν αὐτῷ τῷ βαπτίσματι τὰ Ἀριῶν φρονεῖν, καὶ μὴ δεχέσθαι τὸ ὁμοούσιον, καὶ οὕτως ἀμφοτέρω μερίσιν διωμοῖς κατὰ τῶν ὀρθοδόξων ἐπέτασαν οἱ ἀπώσιοι. πύμκονοι δὲ καὶ πρὸ;

5 **Μεβριον** τὸν Ῥώμη; **Εἰσιτάδιον** τὸν Ἀρμένιας, καὶ **Σιλβιῶν** τὸν Ταρσοῦ, καὶ **Θιούριλον** Κασιυβυλων, ἐπιστηρομένοι δι' αὐτῶν δέχσθαι τὸ ὁμοούσιον. οἱτο **Μεβριῶν** ἔγραψαν ἑαίρ τοῦ ὁμοουσιῶν **λίβλλον ἰδωσαν**, ὁμολογήσαντι; πῶσαν αἵρεσιν ἀποστρέψασθαι ἐναντιομένην τῇ ἐν Νισαίῃ συνέδω; οἱ; καὶ 10 ἀποδοξάμετος **Μεβριος**, ἐποιώμεται, γράψα; τοῖ; τῆ; ἀνατολῆ; μαρτυρῶν αὐτοῖ; ὀρθοδοξίαν. ἐν **Μαρσιανουκλαί** δὲ **Οὐάλης** στρατιῶν κατὰ **Γοιθῶν**, **καριχίμωξεν** ἐαί.

Ἀτιοχίαι; ἐπισκόπου Ἀσιατοῦ εἰος α'. A. M. 365.

Τούτῳ τῷ εἰσι συνέδος ἐν Τεαίσις γέγονεν, ἐν ᾧ εἰρή. V. 19
5 **Θερσαν** **Εὐαλίθιος** ὁ **Καισαρίας**; **Κασπαδοσίας**, **Γρηγόριος** ὁ **Να. Ρ. 19** **ζιαρ. οὔ.** ὁ πατήρ τοῦ **Θεολόγου** **Γρηγόριου**, καὶ ὁ **Μελέτιος** ὁ **Ὀυρβίου**, καὶ ἕτεροι, οἱ τινε; τοῖ; **Μεβριῶν** γράμμασιν ἀγαλλισάμετοι πῶσι τοῖ; ὀρθοδοξοῖ; ἐπισκόποι; ἐπέμασαν παραγγέλλεσθαι εἰς **Ταρσοῦν** ἐπὶ **βαβαίωσαι** τῆ; ὀρθῆ; πίστεω; ὅτι;

3. ἀμφοτέρω a c, ed. sup. vulg. 7. ἔγραψαν b c d, ἔγραψαν vulg. 8. ἐπὶ τῷ A, καὶ ἐπὶ τῷ vulg. 9. ἐπιβουλοῦ A, ἐπιβουλοῦσιν A a, ἐπιβουλοῦσιν vulg. 10. ἀποδοξάμετος A, ἐαί vulg. 11. καριχίμωξεν A. 12. ἰδῶσαν A, ἢ ἐαί vulg. 13. Γρηγόριος A, οἱ Γρ. vulg. 14. Γρηγόριος om. a.

his conditionem et tantam pertinaciam ad Arianas partes supplicasse quibus arbitror; necesse est, cum susceptis iam imperio baptiscentis ab Eudoxio, Arianorum sententiam tenere nec unquam consubstantialis confessionem excepturus dato sacramento se abstinere: atque ita deinceps variis persecutionibus in ecclesiam nostra umbra vexarentur orthodoxos. ad Liberium autem Romanum episcopum nostrum Eustathium Armenicum, Sultanium Tarsensem et Theophilum Constabulensem episcopos, eorum opera se consubstantialis fidei susceptis confirmantes. Id litteras dant ad Liberium, et consubstantialis dogmati probando libellum offerunt, quo Liberium omnium Nicaenarum quibus constitutum se contineri prohibetur; receptis in susceptionem Liberium admittit; datisque consubstantialis et firmata eorum fidei, velut orthodoxae, testimonium exhibet. Valens demum expeditione adversus Gothos mox Marianopolim hiemavit.

Antiochia; episcopi Antani unus primus. A. C. 361

Hoc anno synodus apud Tyana coepta, cui interfuerunt Eusebius Caesareae in Cappadocia et Gregorius Nazianz., pater Gregorii Themiologi, et Ursinus Melitense, et alii presules, qui Liberii litteris exhiberati, cunctis orthodoxis episcopis, Tarsum suis decretis rectam fidem

ἀκούσας Οὐάλης ἐκώλυσε γενέσθαι. Εὐδόξιος δὲ πάλιν Οὐά-
 λεντα παρεσκεύασεν κελεῦσαι τοῖς κατὰ τόπον ἄρχουσιν ἐξορι-
 σθῆναι πάντας τοὺς ὑπὸ Κωνσταντίου ἐξορισθέντας. τότε
 Ἀθανάσιος ἐκουσίως ἐξῆλθεν Ἀλεξανδρείας, μὴ συγχωροῦν-
 τος τοῦ δήμον τῷ ἄρχοντι ἐκβαλεῖν αὐτόν, ὃς καὶ πολλὴν χρό-
 5 Βνον ἐκρύπτετο ἐν πατρῷῳ μνημείῳ· ὕστερον δὲ Οὐάλης φόβῳ
 στίαςεως τῶν Ἀλεξανδρέων ἔγραψεν ἐπανελθεῖν τὸν Ἀθανά-
 σιον. τῆς δὲ κοινωνίας Εὐδοξίου ἀπέσχισεν Εὐνόμιος διὰ
 τὸ μὴ κοινωνεῖν Εὐδόξιον Ἀετίῳ τῷ διδασκάλῳ Εὐνομίου. εἰ
 γὰρ καὶ ἀμφοτέροι ὁμόφρονες ἦσαν· ἀλλὰ διὰ τὸ παρὰ πάν-
 των μισεῖσθαι Ἀετίον, Εὐδόξιος ἀπεστρέφετο αὐτόν, μὴ αἰ-
 σχυνόμενος προδήλως τοῖς οἰκείοις δόγμασιν, ὡς ἀσεβέειν,
 ἀποστρέφεσθαι. Εὐνόμιος γὰρ ὑπογραφεὺς γέγονεν τοῦ ἀθέου
 Ἀετίου σοφιστικὸς λόγους μαθὼν, ἐξ ὧν δῆθεν ἐκόμπαζεν,
 10 τῶν θεῶν γραφῶν ἀμύητος ὧν πάντη, ὡς δηλοῦσι μάλιστα
 οἱ ἐπὶ αὐτοῦ τόμοι. οἱ δὲ Κυζικηνοὶ ἐδίωξαν Εὐνόμιον ὡς
 αἰρετικὸν καὶ βλάσφημον. οὗτος δὲ ἐλθὼν ἠνώθη Εὐδοξίῳ·
 δεινὸς δὲ ἦν βλάσφημος, τολμῶν λέγειν· ὅτι ὁ θεὸς περὶ τῆς

1. Οὐάλης] ὁ βασιλεὺς a. 2. τοῖς — ἄρχουσιν om. f. 3. post
 ἐξορισθέντας b haec addit: ἐπισκόπους καὶ ὑπὸ Ἰουλιανοῦ καὶ
 Ἰοβιανοῦ ἀνακληθέντας. 4. ἐξῆλθε τῆς Ἀλ. A. 6. μνήματι b.
 7. τῶν add. ex A. τὸν add. ex A. 17. οὗτος A, οὕτως
 vulg.

confirmaturi ut accederent, indixerunt. hoc cum ad Valentem fuis-
 set perlatum, prohibuit fieri. Eudoxius vero cunctos sub Constantio
 in exilium actos, suis per quaeque loca magistratibus, ut in exilium
 pariter mitterent, Valentem iubere rursus impulit. tunc Athanasius,
 cum plebs Alexandrina ipsum a praefecto expelli minime sineret,
 urbe sponte excedens, in paterno sepulchro diutissime latuit. demum
 vero Valens Alexandrinorum seditionem veritus Athanasium revocari
 rescripsit. Eudoxii in communionem semet segregavit Eunomius, quod
 cum Aetio Eunomii magistro communionem habere nollet Eudoxius.
 quamvis enim in unam sententiam uterque iret, tamen quod omnium
 odii obliiceretur Aetius, ipsum aversabatur Eudoxius; nec quantum
 ipse hoc facto propriis dogmatibus, tanquam impiis, detraheret, aut
 alienum aperte se redderet, advertabat vel reverebatur. Eunomius
 siquidem varium et excultum, quale sophistarum est, dicendi genus
 edocendus, a deo extorris Aetii fuit amanuensis, ex quo praesump-
 tionis aura in eius animum immissa; nulla licet ex parte divinarum
 litterarum rudimentis esset initiatus, ut septem ab eo tomi conscripti
 liquido manifestant. caeterum Cyziceni Eunomium velut haeticum
 et blasphemum expulerunt. profectus ille iunctus est Eudoxio. quin
 blasphemus mirum in modum extitit, enunciare ausus: deum praeter

ιδίας οΐσας οΐδιν οΐδεν πλείον ἡμῶν. Ἰλλήνων δὲ διαγμοῦ πλείονα οὐκ ἔστι τοῖς ἑρθεδοξοῖς καὶ Οὐάλεντος καὶ Εὐδοξίου τῶν ἀστρονόμων.

Τούτῳ δὲ τῷ χρόνῳ Εὐδοξίου τελευταίου Ἀρμενίου 5 Ἀρμενιοὶ προβαλοῦσι ἐπισηκασάν. οἱ δὲ ἑρθεδοξοὶ Εὐαγγεῖον τινα, ὃν ἐπισηκώθησαν Εὐσταθίου ὁ ἰσθὸς Ἀντιοχείας καὶ Θρακίας διαγῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπασιδῶν ἐκ τῆς ἐξουσίας καὶ Πυθιανοῦ· μὴ εἶρων δὲ αὐτοῦ ζῶντα ἐν τῇ πόλει ἐκρίναιτο. τῆν δὲ Εὐαγγεῖον γενομένην ἀσπίδωσ· Οὐάλες ἐν Μαρκιανοῦ πόλει διαγῶν Εὐσταθίου μὲν τὸν ἴσον εἰς Βιζύτην ἐκρίνασεν, Εὐδοξίον δὲ τῆς πόλεως ἐκβαλῶν, Ἀρμενίῳ τῷ ἐκκλησιαστικῷ παράδωκε τῷ Ἀρμενίῳ.

Κωνσταντινουπόλει ἐπισηκασάν Ἀρμενίου εἰς α'. A. M. 5863

Τούτῳ τῷ ἔτη Οὐάλεντι τῷ δευτέρῳ προβαλοῦσι ὁπὲρ Ρ. 60 5 στείλαν οἱ ἑρθεδοξοὶ ἐν Νικομηδίῳ ἐκδοῦσι ἀνδρας ἰσραηλιτικούς ἐρθεδοξοῦσι πύσματος, ὡς προβαλοῦσι Θεόδωρος καὶ V. 40 Οὐάλες καὶ Μιτθελμος, οὗς αὐτοῖς αὐτῷ τῷ πλείῳ ἐκρηθῆναι Οὐάλες ἐκρίνασεν· καὶ αὐτοῖς αὐτῷ τῇ νηὶ καταπέδωθησαν μέχρι Συκίῳν τοῦ πλείου διαρῆσαντος.

1. οΐδεν om. A. I.   2. τοῖς ἑρθεδοξοῖς om. A.   3. δὲ add. ex A.   4. παραβόλοισι A. παραβόλοισι τοῖς.   5. Βιζύτην A. B. C. Κωνσταντινουπόλιν.   6. ἀσπίδωσεν B.   7. ἐκρίνασεν A.   8. ἐκρίνασεν A.   9. ἐκρίνασεν A.   10. ἀσπίδωσεν A.   11. ἐκρίνασεν A.   12. ἀσπίδωσεν A.   13. ἀσπίδωσεν A.   14. ἀσπίδωσεν A.   15. ἀσπίδωσεν A.   16. ἀσπίδωσεν A.   17. ἀσπίδωσεν A.   18. ἀσπίδωσεν A.   19. ἀσπίδωσεν A.   20. ἀσπίδωσεν A.   21. ἀσπίδωσεν A.   22. ἀσπίδωσεν A.   23. ἀσπίδωσεν A.   24. ἀσπίδωσεν A.   25. ἀσπίδωσεν A.   26. ἀσπίδωσεν A.   27. ἀσπίδωσεν A.   28. ἀσπίδωσεν A.   29. ἀσπίδωσεν A.   30. ἀσπίδωσεν A.   31. ἀσπίδωσεν A.   32. ἀσπίδωσεν A.   33. ἀσπίδωσεν A.   34. ἀσπίδωσεν A.   35. ἀσπίδωσεν A.   36. ἀσπίδωσεν A.   37. ἀσπίδωσεν A.   38. ἀσπίδωσεν A.   39. ἀσπίδωσεν A.   40. ἀσπίδωσεν A.   41. ἀσπίδωσεν A.   42. ἀσπίδωσεν A.   43. ἀσπίδωσεν A.   44. ἀσπίδωσεν A.   45. ἀσπίδωσεν A.   46. ἀσπίδωσεν A.   47. ἀσπίδωσεν A.   48. ἀσπίδωσεν A.   49. ἀσπίδωσεν A.   50. ἀσπίδωσεν A.

est super nos de propria natura nullam cognitionem habere. sub imperio Iulii Valente et Eudoxii multa imperiosa, quam quae suis imperatoribus gentibus exonerant, utilitatis exhiberunt.

Hic anno civitas Eudoxia, Demophilum episcopum sibi praefecerunt Ariani. Evangelium quendam ex abbas electum utilitatis. Hinc Eudoxium super Antiochie praesentem Cyri cum degenis consensit, reverentis nuntium ab exilis Iudaei praesentia edicto, quem cum vobis non offendit, civitate mandatur in usum. audita Evangelii utilitatis Valens Miconianopolis mariani Iudaei nuntium Eudoxium religiose Evangelii, evangelique Cyri Evangelio, ecclesiam Demophilo Ariani nominavit.

Cyri episcopi Demophili annus primus. A. C. 363

Hic anno ad imperium Valentem Nicomediam profectum legationem commiserunt utilitatis vicia ex ecclesiasticis utilitatis utilitatis, quorum praesentia erant Theodorus, Eudoxius et Miconianus, quos omnes hinc qui appellatur marianus igne imperatoris Valens consensit tunc. omnia Bapre cum nave ad Dacia usque usque antea consensit.

- A.M. 5863 Τούτῳ τῇ ἔτει Οὐάλης ὁ μαρὸς τοῖς Ἑλλησιν ἄδειαν ἔδωκεν θυσίας καὶ πανηγύρεις ἐπιτελεῖν· ὡσαύτως καὶ Ἰουδαίους ἔθαλπεν καὶ ἐτίμα. μόνους δὲ τοὺς ὀρθοδόξους καὶ τὰ τῆς ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ἦν δεινῶς διώκων.
- A.M. 5864 Τούτῳ τῇ ἔτει Οὐάλης ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας εἰσελθὼν πάνδεινα τοῖς ὀρθοδόξοις ἐνεδείξατο πολλοὺς ἀνελῶν μιχαίρα, καὶ ἄλλους ἀποπνίξας εἰς τὸν παραρρέοντα ποταμὸν· ὡσαύτως δὲ καὶ τὴν Ἑδεσαν καταλαβὼν χεῖρονα ἔπραξεν, κελύσας Μοδέστω τῷ ἐπάρχῳ τὸ πλῆθος τῶν ὀρθοδόξων συλλαβεῖν εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Θωμᾶ συνερχόμενον, καὶ φοβησάμενος τὸ δὲ κατὰ τὴν γυναῖκα συμβὰν τὴν ἔλκουσαν τὸ τέκνον σπουδῇ ἐπὶ τὸν θάνατον, τὸν τε Οὐάλεντα ἤσχυνεν, καὶ τὸν ἐπαρχὸν κατέπληξεν, καὶ τὸ ἄγος ἐκάλυψεν, θεοῦ δηλονότι τοῦτο οἰκονομήσαντος. Εὐσέβιον δὲ τὸν Σαμοσαίων ἐξώρισεν εἰς τὴν Θρόκην, ὅτε καὶ πλέον ἐθανμασιώθη ὁ ἅγιος ἔκουσίως τῆς πόλεως ἐξέλθων, καὶ ἀκολουθήσας τοῖς ἐλαύνουσι, μὴ συγχωροῦντος τοῦ λαοῦ· ἀντ' αὐτοῦ δὲ οἱ Ἀρειανοὶ Εὐνόμιόν τινα Ἀρειανὸν διάπυρον προεβάλλοντο, ᾧ οὐδεὶς τῶν Σαμοσαίων ἐκοινώνησεν. τούτου λονομένου, καὶ τὸν

2. ὡσαύτως] οὕτως δὲ b. καὶ Ἰουδαίους — — ποταμὸν· ὡσαύτως om. A. 3. ἔθαλπεν καὶ add. ex b. μόνους] μόνον a. 4. ἦν om. b. 9. ἐπάρχῳ a. συλλαβεῖν] συνέλειν f. 13. ἐπαρχὸν b, ὑπαρχὸν vulg. δῆλον A. 15. ὅτι] ὅτι b. ἐθανμασιώθη A. 18. προεβάλλοντο A, προεβάλλ. vulg.

A. C. 363 Hoc anno sacrorum et conventuum agendorum gentilibus potestatem fecit scelestus Valens: Iudaeosque praecipuo cultu prosequabatur: solos duntaxat orthodoxos persequebatur, et res ad apostolicam ecclesiam spectantes deprimebat.

A. C. 364 Hoc anno Valens Antiochiam Syriae profectus atrociam quaeque in orthodoxos exercuit supplicia, plurimos occidit gladio, alios in praeterfluentem fluvium demersit. sic etiam Edessam adveniens peiora multo patravit. modestum enim praefectum plebem orthodoxam ad S. Thomae sacram aedem congregatam concludere praecipit, et crudeliter mactare. quod autem mulieri accidit, quae cursu concitato filium parvulum ad necem trahebat, Valenti pudorem incussit, praefecti percussit animum, et dirum facinus, ne progrediretur, deo nimirum ita disponente, compescuit. Eusebium porro Samosatensium episcopum exulare iussit in Thraciam: quo factum est, ut sanctus sponte decedens ex urbe et populo quamvis obsistente agentes se propter insequens maiorem de se mirandi causam daret. in eius vero locum Eunomium Arianarum partium insignem patronum intruserunt Ariani, cuius communionis Samosatensium nullus

διεδέξατο, ὃν οἱ Ἀρειανοὶ διὰ τινος Μάγνου τῶν βασιλικῶν
 θησαυρῶν ταμῖα ἀπῆλασαν· Λούκιον δὲ ἀντικατέστησαν·
 τότε πολλοὶ τῶν ὀρθοδόξων ἀνδρῶν, καὶ γυναικῶν παρθένων
 ἀθέως ἠκίσθησαν, πολλοὶ δὲ καὶ ἐν βασάνοις ἐτελειώθησαν.
 ὁ δὲ Πέτρος φυγὰς εἰς Ῥώμην ἦχeto πρὸς Δάμασον, ὡς 5
 ὁμόδοξον· ὅτε καὶ τὰ γενόμενα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δι' ἐπιστο-
 λῆς ἔγραψεν φρικώδη ὑπὸ Ἀρειανῶν· τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ
 C Βασίλειος τῆς Καισαρέων ἐπισκόπησεν, Εὐσεβίου εὐσεβῶς κοι-
 μηθέντος.

A.M. 5866

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀμβρόσιος μετὰ Αὐξέντιον τῆς ἐκκλη- 1
 σίας Μεδιολάνων ἠγήσατο οὕτως. τοῦ δήμου στασιάζοντος
 περὶ προβολῆς ἐπισκόπου, Ἀμβρόσιος ἡγεμὼν τῆς χώρας τελῶν
 D ἐπέμφθη ὑπὸ Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ βασιλέως ἐκεῖσε διάγοντος
 κωλύσαι τὴν στάσιν, ἀβάπτιστος μὲν ἔτι ὢν, πάνν δὲ τοῦ
 δικαίου φροντίζων, καὶ τοὺς μείζονας ἄρχοντας γενναίως διε- 1
 λέγων ἀδικοῦντας. ὁ οὖν δῆμος πανσάμενος τῆς ἔριδος,
 ὁμοφώνως τὸν Ἀμβρόσιον ἐπίσκοπον ἐψηφίσαντο, ὅπερ ἀκού-
 σης Οὐαλεντινιανὸς ἐκέλευσε μνηθέντα χειροτονηθῆναι τὸν
 Ἀμβρόσιον ἐπίσκοπον, εὐχαριστῶν ἐπ' ὄψει πάντων τῷ Θεῷ

2. ταμῖα A, ταμεία vulg. ἀντεκατέστησαν Par. 4. καὶ
 add. ex A. 7. ἔγραψεν A et alii. 8. ἐπισκόπησεν] ἐπί-
 σκοπος A, fort. ἠπισκόπησεν. 14. μὲν add. ex A. 16.
 ὁ οὖν A, ὁ δὲ vulg. 17. ὁμοφώνως A, ὁμοφρόνως vulg.
 ἐψηφίσαντο A, ἐψηφίσαιτο vulg.

patus annos sex et quadraginta, quorum integros quadraginta in per-
 secutionibus periculisque pro fide et pietate susceptis peregerat, Pe-
 trus sedis obtinuit successionem, quem Ariani ope magni cuiusdam
 regio aerario praefecti, Lucio in thronum restituto, expulerunt.
 plerique tunc orthodoxorum, viri, mulieres, virgines verberibus foede
 sunt lacerati, plures etiam perierunt. Petrus autem, significatis prius
 per epistolam Arianorum horrendis sceleribus, Alexandria fugitivus,
 ad Damasum catholici dogmatis consortem Romam pergebat. eodem
 anno Caesariensis ecclesiae factus est episcopus Basilius, Eusebio piam
 nec nomine alienam mortem obeunte.

A. C. 366

Hoc anno post Auxentium Mediolanensium. ecclesiae Ambrosius
 praeficitur episcopus in hunc modum. tumultuante de episcopi electione
 populo, Ambrosius provinciae praesidem agens, tumultum sedaturus a
 Valentiniano ibi tunc forte moram habente mittitur. nondum ille sacro
 tinctus erat baptismate, iusti tamen et aequi praecipuam curam gere-
 bat, et insignes quosque magistratus, praeter iuris placita nonnihil
 perpetrantes generoso ductus animo arguebat. populus dissensione
 deposita, una voce unaque sententia designat episcopum Ambrosium.
 quod cum audiret Valentinianus, confestim Ambrosium sacro baptis-

καὶ λέγων· χάρις σοι, διάποια, παντοκράτωρ, σωτήρ ἐμί-
 τερος, ὅτι ψυχὰς ἀνεχείρισας τῆδε τῷ ἀνδρὶ σωμάτων ἀρχαίῃ P 52
 παρ' ἐμοῦ γενομένην, καὶ τὰς ἐμὰς ψυχὰς δικαίως ἀιτηρή-
 ναις. Αὐτοῖοι δὲ ἐν Ἀλεξανδρείῃ πολλὰ κατὰ σὺν τοῖς Ἀρμε-
 νιαῖς διαπραΰνατο. ἡδῶς γὰρ δαιμόνων εἰς τὸν Θεωτῶ ἐκκλη-
 σίαν ἔδον καὶ ἐρχομένους εἰσέχον, τῶν παρθένων τὰς ἰσθμίας
 ἀποσκευάζοντες, σὺν θυμῷ βίοναττοῦντες, γυνώσκοντες διὰ τῆς
 πόλεως περιεχόν, ἀσέλγῶς αὐταῖς χρώμενοι· τὰς δὲ καὶ
 ἀνύλων, μηδὲ πρὸς ταύτην δόντες τοῖς γυνώσκοντες τὰ σώματα
 10 αὐτῶν λίαν ἐδουλοῦντες. εἰς δὲ τὸ θύλακον εἰδὼν μι-
 ράκιον ἀσέλγῃ ἀισχροεργῆσαι ἀπέχοντες. τῆς δὲ θύλακος πύ-
 λης τριάδα ἐμοῦτοῖοιον ἀισχνοεργῆσαι, ἔβησαντο Οὐαλεντινιαν- B
 τιν, καὶ ἐπαύσαντο σένοδον ἐν τῷ Τελεινῷ, καὶ τὴν ἐν Νι-
 καίῃ πίστιν ἐπέφωσαν. Ἰδίωτον δὲ Οὐαλεντινιανὸς ἔγραψεν
 15 τοῖς ἐν Ἀσίῃ καὶ Φρυγίῃ καὶ πάσῃ τῇ ἀνατολῇ ἐπισκόποις
 ἐμῆστιν τοῖς ἀρισμένοις παρὰ τῆς συνόδου παρεγγνωμένους,
 κωνωνίαν καὶ Οὐαλεντιανὸν τὸν ἀδελφὸν καὶ Γρατιανὸν τὸν υἱὸν V. 43
 ἐν τῷ ἰδίῳ προλαβόμενος. τοῖσι καὶ Γρηγόριος ὁ Θεολό-

1. παντοκράτωρ A, παντοκράτωρ vulg. 2. ἀιτηρήναις A, ἀιτη-
 ρήναις vulg. 3. δαιμόνων B, δαιμόνων vulg. 4. ἀσέλγῶς
 A, ἀσέλγῶς vulg. 5. βίοναττοῦντες A, βίοναττοῦντες vulg. 6.
 ἐβησαντο A a c d e f, ut et una delensur: sed tamen un-
 ice veniam esse videtur ἔδοντες. etc. p. 263 B. 7. ἐν τῷ ἰδίῳ
 ex A.

matis ritu initiatum receperit episcopum ordinari, sub omnium con-
 spectu deo gratias referens his verbis: gratias tibi domine unigeni-
 te, salvator noster, quod hinc tunc, cui largientem demandaveram
 procuratorem, tu, suffragio meo a lucis tramite nullatenus declinare
 prebata, culmarum curam commiseris. Lucius porro luxuribus Ari-
 nis multa mala Alexandriæ perpetravit. Inveniam utique conti-
 lens in carcere, quæ Themas nomine dicitur, una cum habitantibus
 simulacris evellens, virginis etiam vestibus reductis in fides ma-
 das per solium meo amplexibus constitit circumstantes impuden-
 tissime contempserunt: sed et plebsque confiterentur, quorum etiam
 curam procuratoris mittere deprecantibus in equalitatem reddere re-
 curant. quoniam latus ad ipsum altaris interiorum portum syneci-
 dum ad tropha effusa illis possidenda addiderunt. cum vero totus
 evidens simulacrantibus temeritate fides proditorum, facta suis peti-
 tionibus a Valentiniano pertrahente, synodum in Illyris congerunt, qua
 Nicetas filium expulsum confiterentur. Valentiniano quoque col-
 lectam ad Asias, Phrygias, totisque orientis episcopos receperit, qui
 ipse a synodo decessit ante Chalcedonem, et in hanc fides Valentem
 fratrem et Gratianum filium datæ sententiæ socius affluat. tum

ρος τῆς κατὰ Κωνσταντινοῦπολιν ἐκκλησίας προέστη ταῖς Βασιλείου, καὶ Μελετίου, καὶ τῶν λοιπῶν τῆς εὐσεβείας ὑπερμάχων εἰσηγήσεσιν. καὶ εἰ μὴ φθάσας τὴν πόλιν ἀνεκαλέσασαι, πᾶσα ἂν τῆς Ἀρείου καὶ Εὐνομίου λώβης ἐπεπλήρωτο· πάσας γὰρ τὰς ἐκκλησίας αὐτοὶ κατεῖχον, πλὴν τοῦ εὐκτηρίου 5 Ἀναστασίας τῆς μάρτυρος· ἐπεσκόπει δὲ τῶν Ἀρειανῶν Δημόφιλος. Γρηγόριος δὲ τότε ὁ Νύσσης καὶ Πέτρος, ἀδελφοὶ Βασιλείου, διέλαμπον, Ὀπτιμὸς τε ἐν Πισιδίᾳ, καὶ Ἀμφιλόγιος ἐν Ἰκονίῳ. Βάρσῃν δὲ τὸν ἐπίσκοπον Ἐδέσσης καὶ Πελάγιον Λαοδικείας, ὡς προμάχους τῆς ὀρθοδοξίας ὁ Οὐάλης ἐξώρισεν· Οὐαλεντινιανὸς δὲ ὠνείδισεν Οὐάλεντα τὸν ἀδελφόν, ὡς κακόδοξον, μὴ πέμψας αὐτῷ βοήθειαν κατὰ τῶν D Γότθων αἰτοῦντι, ἀλλ' εἰπὼν· οὐ θέμις ἀμύνειν ἀνδρὶ θεομάχῳ.

A.M. 5867 Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐαλεντινιανὸς ὁ μέγας ἐτελεύτησεν ἑτῶν 15 ὀγδοήκοντα τεσσάρων, βασιλεύσας ἔτη ἕνδεκα, τρόπῳ τοιῷδε. Σαυρομάται, ἔθνος μικρόν τε καὶ οἰκτρὸν, ἐπαναστάντες αὐτῷ καὶ ἡττηθέντες, πρέσβεις ἐπέμψαν αἰτοῦντες τὴν εἰρήνην. Οὐαλεντινιανῷ δὲ τοὺς πρέσβεις ἐρωτῶντος, εἰ πάντες οἱ Σαυρομάται τοιοῦτοὶ εἰσιν τοῖς σώμασιν οἰκτροί; καὶ αὐτῶν 20

4. ἂν om. A. 5. τὰς add. ex A. 6. ἐπεσκόπει A, ἐπεσκόπησεν.
7. δὲ om. A. καὶ Πέτρος A, καὶ ὁ Πέτ. vulg.
9. Βάρσῃν A et alii, Βαρσὺν vulg. Ἐδέσσης A, Ἐδέσης vulg.
10. τῆς add. ex A. 11. δὲ add. ex A.

etiam Gregorius theologus Basillii, Meletii, et aliorum pietatis propugnatorum industria Cpolitanae ecclesiae regimen suscepit: ac nisi sua diligentia ad sincerum fidei sensum urbem revocasset, illam utique totam Arianam contagio suis erroribus infecisset. cunctas enim, dempto Anastasiae martyris oratorio, ecclesias illi occupaverant: quorum Demophilus episcopum agebat. eo tempore Gregorius Nyssae antistes, et Petrus Basillii fratres, Optimus quoque Pisidiae et Amphilo-chius Iconii praesules clari habebantur. Barsen porro Edessae episcopum, et Laodiceae Pelagium, ceu rectae fidei propugnatores, Valens in exilium eiecit: Valentinianus iniquum facinus fratri Valenti exprobravit, et auxiliares copias reprimendis Gotthorum incursibus mittere detrectavit, dicens: homini bellum deo inferenti suppetias ferre, mihi nefas est.

A.C. 367 Hoc anno magnus Valentinianus annis vitae 84 imperii undecim exactis vitam hoc pacto finivit. Sauromatae, gens pusilla et infirma, Valentiniano rebellantes, et perdomiti, pacis petendae gratia legatos ad eum miserunt. eo legatos interrogante, num Sauromatae cuncti adeo

ἀποτίων, οὗ τοῖς κρείττονας πάντων ἄλλοι ἐργαὶ καὶ ὄψεσ' ἀνα-ρ 53
 κρῖνας βραχέως ἐψη· διὰ τῶν Ῥωμαίων ἡ βασιλεία ἐπέκειντο,
 εἰς Οὐαλεντινιαίων λέξασα, εἰ Σαυρομάτας τοιοῦτοι ὄντες
 Ῥωμαίων καταλαύσαντας, ἐκ δὲ τῆς διαστάσεως καὶ τοῦ
 πρώτου τῶν γενοῶν φαιδὸς ῥαγιῶδες, καὶ πλείστον ἀναδοξί-
 ος αἰάσας, ἐκ τῆς φρονήσεως Γαλλίας θύραται, καὶ ἄφ' ἑξ,
 ἰνδουσιῶτος γ'. Γραισιανοῦ δὲ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ μὴ ἐπιθεῖντος
 ἐκείνῃ, καὶ Οὐαλεντος ἐν Ἀπιογαίῃ διαγοῖτος, τὸ εἰρηθεῖν
 στρατοπέδον ἐκ τῆς τόπῃ, ἐκ τῆς ἐπιπέτερον Οὐαλεντινιαῖος ὁ
 αἰάσας, Οὐαλεντινιαῖον τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ὅτι ἐκείνῃ δ' ἀπερ-
 ρησαν Ἀγρονοῖτος, συμπαροῖσης καὶ Τυπτινῆς τῆς κρηρῆς
 αὐτοῦ ἐκ τῆς Παρροσιῆς, τοῖτο μαδῶν Γραισιανὸς τὸν μετ' Β
 ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔχεν συμβασιλεύοντα μετ' αὐτοῦ, τοῖς δὲ
 ἀναγορεῖσαστας διαφόροις τροποῖς ἐπιμαρτυροῖτο, διὰ τὸ παρὰ
 γενοῦσθαι αὐτοῦ τοῖτο γενοῦσθαι. Οὐαλεξ δὲ κατὰ Γορδοῦν
 Γραισιανὸν ἀναγορεῖσθαι πηλαί, ὅς ἐπιθεῖντος αἰάσας, ἀπέκαρπον.
 ἐκείνῃ δὲ καλασίαν ἀπὸ Οὐαλεντος, ἀπεκρίνατο· οὐα
 ὅγω ἐπιθεῖντος, βασιλεῖ· ἀλλὰ σὺ ὁ κατὰ θεοῦ στρατηγέματος
 καὶ τῆν αὐτοῦ ῥοσῆν προξενῶν τοῖς βαρβάρους. πολλοὺς δὲ

1. ἔστιν ἐκ τῆς Α.	ἔστιν, οὐκ ἐκ τῆς Α.	καὶ	3. ἔστιν ἐκ τῆς Α.
ἐκ τῆς Α.	ἐκ τῆς Α.	6. ἐκ τῆς Α.	ἐκ τῆς Α.
10. ἐκ τῆς Α.	ἐκ τῆς Α.	14. μετ' αὐτοῦ Α.	ἐκ τῆς Α.
18. ἐκ τῆς Α.	ἐκ τῆς Α.	16. Γραισιανὸς b f.	ἐκ τῆς Α.

mactis et dequabili fuerint corporis aspectu? respondendum: reliquis
 presentantibus his tenet et curam corpore. videlicet ille inclinat,
 ex illi modo agitur cum Romanis imperio, quod in Valentianum de-
 notat. cum Saurostatem ad se aliter advenit Romanis conuenit eadem
 et cetera non contentione et momento videlicet complere cogit
 vna, et plerumque sanguine eadem, utraque Deo dicitur, septimo, indi-
 catione facta inquit in quibus Gallie castella. Galliano eius hinc
 ducente, et Valente Antiochie ducente, exercitus hinc quo magis
 Valentianum dicit repetit. Valentianum eius hinc quadratam,
 Iulianum eius morte in Paenonia presentia presentia, Augustum de-
 claravit. Gallianum et presentia ducem quidem in hunc consisten-
 tiam adhibuit quod autem ex proprio consilio id non presentiam,
 vna multa hinc hinc notata vna est. hinc Valens advenit Göt-
 tibus Teutrum ducem mactis, quo hunc presentia, omnevit. Valenti
 vero animi presentiam presentiam, presentiam non ergo presentiam,
 presentiam, sed in, quo hinc in deum illata presentiam presentiam in
 presentiam hinc presentiam presentiam presentiam. presentiam non presentiam presentiam

ἀνεῖλεν Οὐάλης διὰ τοὺς ἐκ τῶν μαντειῶν ὑπονοηθέντας βασιλείειν ἀπὸ τοῦ στοιχείου, ἐν οἷς καὶ Θεόδωρόν τινα πρῶτον ἐν Πατρικίοις.

- C Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ χρόνῳ τινὲς τῶν Ναυατιανῶν ἐν Φρυγίᾳ τὸ Πάσχα ἤροζαίτο ποιεῖν μετὰ Ἰουδαίων, συνελθόντες ἐν 5 Πάζῳ τῇ κώμῃ, καὶ νόμον ἐξέθεντο μετὰ Ἰουδαίων πασχαζεῖν. ἐκ τούτων οἱ λεγόμενοι Σαββατιανοὶ ἀπὸ Σαββατίου τιτὸς ἀνεφύησαν. ὕστερον καὶ Ἀπολλινάριος ὁ Σύρος τότε φανερώς ἀπέστη τῆς ἐκκλησίας. Δύμισος δὲ ὁ Ῥώμης καὶ
- V. 43 Πέτρος Ἀλεξανδρείας πρῶτοι τούτους ἀπεκήρυξαν· καὶ Εὐ- 10 νόμιος ὁ δυσσεβῆς ἐτόλμησε τὸ βάπτισμα ἐν μιᾷ καταδύσει τελεῖν· οὐκ εἰς τριάδα, ἀλλ' εἰς τὸν θάνατον τοῦ Χριστοῦ
- D δεῖν βαπτίζεσθαι λέγων· καὶ τοὺς ἐν τριάδι βαπτιζομένους ἀνεβάπτιζεν· Ἰουλιανὸς δέ, ὁ καὶ Σάβας, ἱερός ἀσκητὴς εἰς Ἀντιόχειαν ἔλθὼν ἀπὸ Ἐδέσσης τοὺς τὸ ὁμοούσιον δοξάζον- 15 τας ὀρθοδόξους ὑπεστήριζεν, προφανῶς ἀναθεματίζων τοὺς Ἀρειανούς, καὶ Ἀφραάτης ὁ θεῖος μετὰ πολλῆς παρορησίας κατὰ πρόσωπον ἐν Ἀντιοχείᾳ διήλεγξεν τὴν τοῦ Οὐάλεντος ἀσέβειαν· εἷς δὲ τῶν εὐνούχων θρασέως τῷ Ἀφραάτῃ λοιδορήσας καὶ ἀπειλήσας κἀπελθὼν ἐτοιμάσαι βαλανεῖον τῷ βα- 20

2. ἀπὸ τοῦ θ' στοιχείου A. (?) 8. τινὸς] μὴνὸς A. καὶ Ἀπολλ. A, δὲ Ἀπ. vulg. 12. τῶν add. ex. A. 15. Ἐδέσσης A, Ἐδέσης vulg. 19. θρασέως] θαρσαλέως A. 20. κἀπελθὼν A, κατελθὼν vulg.

rorum manum, quorum nominis Theta littera caput esset et initium, quod vaticiniis imperium ipsis deberi suspicaretur, atque una cum ipsis Theodorum quendam inter Patricios primum Valens interfecit.

Eodem quoque anno quidam ex Novatianis in Phrygia ad vicum Pazum convenientes Pascha simul cum Hebraeis celebrare coeperunt: atque deinceps solemnitatem Paschalem cum Iudaeis agendam etiam lege lata sauxerunt: ex quibus Sabbatiani, a quodam Sabbatio traxerunt originem. tum demum vero Apollinarius Syrus ab ecclesia palam defecit. Damasus autem Romae et Petrus Alexandriae episcopi eos primi condemnare. impius deinceps Eunomius baptismum unica immersione perficere attentavit: neque in trinitatis nomen, sed in Christi mortem peragi oportere asseveravit: quare qui trinitate appellata forent baptizati, repetito baptismo initiabat. Iulianus vero cognomento Sabas sacer asceta Edessa Antiochiam profectus orthodoxos, qui filium dei patri consubstantialem assererent, in fide, Arianis anathemate publice damnatis, confirmabat: sed et divinus Aphraates Valentis impietatem magna cum libertate Antiochiae coram exprobravit et obiurgavit. ex eunuchorum autem numero unus, Aphraatem conviciis et minis petulanter adortus, cum ad balneum imperatori paran-

οικεῖ, πληγῆς τὴν διάνοιαν, ἐαντιὸν εἰς τὸ θεῖον ἴδωρ βα-
 λῶν ὑπώλετο. καὶ Ἐφραίμ ὁ μέγας ἐν ἀσκήσει καὶ θεῷ δι-
 δασκαλίᾳ διέλαμπεν, πολλοὺς μὲν λόγους ἀσκητικούς, πλείστον P. 14
 δὲ καὶ δογματικούς ἐκ θεῖου πνεύματος ἀναβλήσας· τῶν δὲ
 5 τῶν ποικίλων αὐτοῦ καὶ ἡδισθαι Σίριος περιέδωκεν διὰ
 τοῦ μελὸς τοῖς ἀργότερον ἐγκαλούμενοι· φασὶ γοῦν τρι-
 κοσίας μυριάδας οἰχῶν αὐτὸν ἐκδοκῆναι τῶν ὄντως δι-
 σοφῶν.

Ῥωμαίων βασιλῆως Οὐάλεντος ἵος α'.

A. M. 3668

10 Τούτῳ τῷ ἔτι ἢ τῶν Μισσαλιανῶν αἵρεσις, ἔχοντι Εὐ-
 χρητῶν, καὶ Ἐθουσιαστῶν, ἀερέη. οἷτοι πολλοὺς πνευ-
 μαλιζοῦσι καὶ προταλιζοῦσι τα παρὰ τῷ θεῷ παχέως ἐλαμ-
 βάσονται καὶ ἀδελφῶν. ταύτης αἵρεσις ἄρχαι θεῶν καὶ Σάβ-
 15 ατῆος· αἱ, ἀντίστησαν γὰρ τῶν· Ἀρχιλόγιος Ἰουδίου καὶ
 Ἀρτιῶος Μελιτινῆς, ὑπερον δὲ καὶ Φιλῆανος Ἀπιοχρῆς.
 Οὐάλης δὲ πᾶσαν ἐκλήθειεν πορθέσαι, ἔπει εἰς Καισάρειαν C
 εἰς ἀνατολῆς· κατὰ τοῦ θεῖου Βασιλείου μαρτυροῦσι· ἐπορεῖ
 δὲ ἂ καὶ ὁ μέγας Γρηγόριος εἰς τὸν Βασιλεῖον ἐπιπέριον

ἢ δὲ τῶν A, δὲ καὶ τῶν vulg. S. οὐάλης om. A. 10. Μι-
 σαλιανῶν A. Εὐχρητῶν A, Εὐχρητῶν vulg. 11. ἀερέη A
 h e I, ἔπει vulg. πνευμαλιζοῦσι καὶ προταλιζοῦσι A, πνευ-
 μαλιζοῦσι vulg. 12. ἐπὶ J, A, τῶν J, vulg. 13. ἀντισησῶν
 A, ἀντισησῶν vulg. 14. Σεβαστιανῶν A I, Σεβαστιανῶν e. 15.
 καὶ om. A. 19. ἂ καὶ ὁ A, καὶ ἂ ὁ vulg.

dum fuerat profectus, mentis impotentia subito percolatus, in ferven-
 tem aquam tepidam concidens interitus, magnum insuper Ephraem vir-
 tutum exercitio et eruditione plane divina clarebat. et multos que-
 dam occasiones ad monasticam vitæ instructionem, plures vero ad Chri-
 stianam dignitatem stabilimentum spectantes divinis epistolis effudit,
 quaedam etiam ex suis epistolis dedit Syria demantanda, regulares
 videlicet ad devotionem tantum caritate dilectarum se exhiberet,
 temperantia quæque verarum myriadas ab homine rerum divinarum per-
 titutione velleque sapientissimo amplexibus afferant.

Imperatorem imperatoris Valente amicus primus.

A. C. 368

Hinc anno Mesallianorum, hoc est Eucharistiarum et Enthusiastarum
 hæresis enata est. isti Basilidis verba plerumque rudique capta interpre-
 tati inter emendandum præsumptimè tripliciter emendasse dicunt. hære-
 sis huius præcipua fuerit Basilidis, Sabidus et Adolphus, et, ut antea
 quidam, etiam Eustachius Sebastianus episcopus quibus Amphilo-
 chus, Letorius Melitaneus, ac demum Flavianus Antiochie præsulibus er-
 rores opposuerunt. hæretorum Valens decessit et universa ecclesia, in
 divinum Basilium ferens ex oriente Caesarem se contulit, ubi de-

ἔλεξεν· ἦνίκα καὶ Γαλάτης ὁ Οὐάλεντος υἱὸς χαλεπῶς χει-
μασθεὶς ἀπέθανεν, καὶ ἡ σύμβιος Δομνίκα δεινῶς ἐνόσησεν.
Δημοσθένους δὲ ἐνὸς τῶν ὀψοποιῶν Οὐάλεντος ἐν τῇ πρὸς
τὸν βασιλέα συντυχίᾳ τοῦ Θείου Βασιλείου καταδραμόντος,
καὶ βαρβαρίσαντος μικρὸν, ἔφη πρὸς αὐτὸν ὁ διδάσκαλος· 5
ἰδοὺ· ἐθρασάμεθα καὶ Δημοσθένην ἀγοράματον. Οὐάλης δὲ
αἰδεσθεὶς Βασίλειον, πολλὰ χωρία καὶ κάλλιστα τοῖς ὑπ' αὐ-
τοῦ φροντιζομένοις [λελωβημένοις] ἔδωρήσατο· καὶ τὸ στερ-
D ρὸν καὶ ἀκλινὲς τοῦ Βασιλείου ὄρων, ἐξορίαν κατ' αὐτοῦ ἐψη-
φίσατο. τὸ δὲ γράμμα τῆς ἐξορίας ὑπογράψαι θελήσας οὐκ 10
ἴσχυσεν, τριῶν μὲν καλάμιον συντριβέντων, ἔσχατον δὲ καὶ
τῆς χειρὸς αὐτοῦ παρεθείσης.

- A.M. 5869 Τούτῳ τῷ ἔτει Μανία Σαρακηῶν βασίλισσα πολλὰ κακὰ
V. 44 Ῥωμαίοις ποιήσασα εἰρήνην ᾗτήσατο, καὶ Μωσῆν τινα τῶν
ἀσκούντων κατὰ τὴν ἔρημον ἐπίσκοπον δοθῆναι τοῖς χριστια- 15
P. 55 νίζουσι παρὰ τοῖς Σαρακηνοῖς ᾗτησε. τοῦ δὲ βασιλείως σπου-
δαίως τοῦτο ποιήσαντος, Μωσῆς οὐ κατεδέξατο ὑπὸ Λουκίου
τοῦ Ἀρειανοῦ χειροτονηθῆναι, ἀλλ' ὑπὸ τινος τῶν ἐν ἐξορίᾳ
ὀρθοδόξων, ὅπερ καὶ γέγονεν· τοῦτον λαβοῦσα Μανία πολ-
λοὺς Χριστιανοὺς ἀπὸ Σαρακηῶν ἐποίησατο. φασὶ δὲ ὅτι 20

1. ὁ add. ex A. 5. post μικρὸν b add. μειδιάσαντος. 6.
δὲ om. A. 8. λελωβημένοις om. A. 10. ὑπογράψαι A,
ἐπιγρ. vulg. 14. Μωσῆν A b, Μωϋσῆν vulg. 16. παρὰ τοῖς
A, παρ' αὐτοῖς vulg. 20. πολλοὺς Σαρακηνοὺς Χριστιανοὺς
ἐποίησατο a c.

num ea admisit, quae Gregorius in funebri oratione in Basilium refert: quo tempore Galates Valentis filius gravi morbo iactatus periiit, et coniux Domnica difficili aegritudine vexata est. Demosthene vero uno e coquorum Valentis numero, divinum Basilium, ea quam habuit ad imperatorem allocutione, incursante, et barbarica dialecto nonnulla interlocuto, doctor, sermone ad eum converso, en, inquit, etiam Demosthenem illiteratum conspeximus. Valens itaque Basilium reveritus, multa praedia, eaque optima, leprosis, quorum vir sanctus curam habebat, concessit: robur tamen pectoris, et inflexum Basiliū animum conspicatus, exilii sententiam in eum pronunciauit. latis exilii tabulis cum subscribere vellet, tribus contritis calamis, luxatisque manus et obstupefactis viribus, ne litteram quidem apponere usquam valuit.

- A. C. 369 Hoc anno Mavia Saracenorū regina, multis cladibus Romanorū imperio illatis, pacem expetiit, et Moysen quendam solitariam vitam in desertis agentem, conversis penes se ad Christum Saracenis, episcopum dari postulavit. imperatore sedulo id annuente, Moyses Lucii Ariani ordinationem non admisit, verum ab orthodoxorum quo-

καὶ ἀπὸ Χριστιανῆ δὲ, Ῥωμαία τῷ γένει, καὶ ἀρχαῖσα αἰχ-
 μάλωτος ἤρσαν διὰ κάλλος τῷ βασιλεὶ τῶν Σαρακενῶν· καὶ
 οὕτως τῆς βασιλείας ἐπέστησαν. ἱστορίαι δὲ πολλὰ περὶ τοῦ
 ἔθνους ὃ Σαζακίμος, ὄθεν τε ἤρξατο, καὶ ὀκμαζέται, καὶ διὰ
 5 δικαιοσύνην ἰσῶν περιτίμνεται. οἱ δὲ Γοῖθοι ἐπὶ τῷ Οὐέντω
 παλιμθίντι, βουθίαν αἰτοῦνται παρὰ τοῦ βασιλέως Οὐα-
 λίντιος δι' Εὐρήια ἐπισκόπου αὐτῶν Ἀρμιακόρητος προσεν-
 διατρέφοντος ἐπὶ Κοισιατικῶν Εἰδαζῶν καὶ Ἀσασῶν τοῦ
 Ἀρμιακοῦ. οὗτος ἀρμιαζέων τοὺς Γοῖθους ἐδίδασκεν. οἱ
 10 Γοῖθοι διεφθάρουν εἰς δύο· καὶ τῶν μὲν ἰστροπέγει Ἀθα-
 ναρχοῦ, τῶν δὲ Φριεγκέρτης· οὗτος ἤιτηθίς, καὶ βουθίαν
 λαβὼν παρὰ Οὐαλίντιος, καὶ τοὺς περὶ Ἀθαναρχοῦ Οὐα-
 λίντι δε χαριζόμενος, ἀρμιαζέων ἐπὶ πλείον τοὺς Γοῖθους
 ἐδίδασκεν.

15 Περὶ τῶν βασιλέων Ἀρμυβελιον ἕως α'.

A. M. 360

Τοῦτω τῷ ἔτει οἱ Γοῖθοι πάλιν ἐπεθίντες ἐξῆλθον εἰς
 τὴν γῆν Ῥωμαίων, καὶ ἤρξασαν πολλὰς ἐπαρχίας, Μυσίας,
 Θράκης, Μακεδονίας, καὶ Ἰταλίας, καὶ πάσαι τῆν Ἑλλάδα,
 περὶ τὰς εἰσοὶ ἐπαρχίας. ἐθευθάρουν δὲ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ

3. volū add. ea a b c d. 5. τῶν om. A. 7. Εὐρήια a.
 9. αὐτῶν,] αὐτῶν A. 11. Φριεγκέρτης A. 12. περὶ A. παρὰ
 νῦν. 13. πλείον A, πλείον νῦν. 17. ante Μουσῶν A add.
 Σαζακίαν. 19. δι' ex A, δι' ἀπὸ ex νῦν.

gites in eallium nōno se voluit concesserunt quod et factum est. eo
 anno decessit, multos ex Saracenis Christianos effudit Maximus. Hanc
 religionem Christianam, genere Romanum existere fecerunt, inter captivos
 autem abductos, Saracenis regi ab eodem tempore commiserunt
 gratis, hoc pacto regali potestate obtinere. de Saracenis gente
 natus Saracenus, unde cepit et accepit nomen; et ut testis su-
 pra dictum anno decesserit se potest. Gothi postea ab Hunnis
 bello superati, ab Imperatore Valente per Eufratē imperatorem suum
 Ariana labe infectum, atque cum Eudonio et Acario praeter Ariana
 sub Constantia conventum, quo pacto Gothos Arianos digna edu-
 cant, auxilium exposuerunt. Gothi in duas factiones dividebantur, et
 hunc quidem Athanarichus, aliosum Phostigenes dux erant. hic
 viribus inferior et victus, supplicis a Valente acceptis, Athanarichus
 cunctas dehellit. hinc Valentem gratia promissurus, Gothos in Ari-
 anorum dogmate amplius obfirmavit.

Fecitque regi Arabi annus primus.

A. C. 370

Hoc anno Gothi rursus eruptione facta in Romanam ditionem
 grassati, plures provincias depopulati sunt. Macedoniam, Thraciam, Ma-
 cedoniam, Achaiam, et omnem Graeciam, ad viginti usque provincias.
 eo anno vix erat in aere vici armis instructi e unibus formati. Au-

ἐν τῷ ἀέρι ἐν ταῖς νεφέλαις ἐαχμητισμένοι ἄνδρες ἔνοπλοι.
 ἐγενήθη δὲ καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ παιδίον ἐντελῆ μὲν τὰ ἄλλα
 Δμέρη, ὀφθαλμὸν δὲ ἓνα ἔχον ἐν μέσῳ τῷ μετώπῳ, χεῖρας δὲ
 καὶ πόδας τέσσαρας, καὶ πύγωνα. Οὐάλης δὲ διάγων ἐν Ἀν-
 τιοχείᾳ πόλει, καὶ μαθὼν περὶ τῶν Γότθων, ἦλθεν εἰς Κων- 5
 σταντινούπολιν. οἱ δὲ Βυζάντιοι ὑβρίζον αὐτὸν ὡς ἄνανδρον
 καὶ φρυγὸπόλεμον. Ἰσάκιος δὲ ὁ ἱερός μοναχὸς κρατήσας τοῦ
 χαλινοῦ τοῦ ἵππου τοῦ Οὐάλεντος ἐξερχομένου κατὰ τὸ ἔσχα-
 τον εἰς πόλεμον, ἔφη πρὸς αὐτόν· ποῦ βαδίσεις, βασιλεῦ,
 κατὰ θεοῦ στρατευόμενος καὶ θεὸν ἔχων ἀντίπαλον; ᾧ τινι 10
 ὀργισθεὶς φρουρᾷ παρέδωκεν, ἀπειλήσας αὐτῷ θάνατον, εἰ
 P. 56 ἐπανέλθοι, ὡς τῇ Μιχαίᾳ ποτὲ Ἀχάβ. μετὰ δὲ τὴν ἔξοδον
 αὐτοῦ ἐξομολογήσαντο τινες τῶν περὶ αὐτόν, ὡς κατ' ἐπιτρο-
 πὴν αὐτοῦ γενέσθαι μαντείας περὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ
 ὁρμῆς ἐν τῷ πολέμῳ. ἐν ᾧ συμβαλὼν τοῖς Γότθοις Οὐάλης 15
 καὶ ἠττηθεὶς, φεύγει σὺν ὀλίγοις ἐν οἰκίσκῳ. τοῦτον δὲ καταλα-
 βόντες οἱ βάρβαροι καὶ τὴν οἰκίαν ἀνάψαντες, ἀγνοοῦντες τοὺς
 ἐν αὐτῇ πάντας κατέκαυσαν. φασὶ δὲ ὅτι ὁ θεῖος Ἰσάκιος ἐν
 V. 45 τῇ φρουρᾷ τῆς δυσωδίας Οὐάλεντος ἐμπριζομένου ἀντελάβετο

2. ἐντελῆ A, ἐντελῆς vulg. 3. post χεῖρ. δὲ καὶ A, δὲ τέσσαρας, καὶ
 vulg. 4. ἐν Ἀντιοχείᾳ A, ἐν τῇ Ἀντ. vulg. 5. εἰς| ἐπὶ
 A et alii. 7. ἱερομόναχος A. τὸν χαλινὸν A. 8. ἐξερ-
 χομένου κατὰ τὸ ἔσχατον εἰς πόλεμον, ἔφη A, ἐξερχομένου αὐ-
 τοῦ εἰς πόλεμον, τὸ ἔσχατον ἔφη vulg. 13. περὶ om. A. 14.
 post προκ. αὐτῷ A, αὐτοῦ vulg. 17. ἀγνοοῦντες add. ex A.
 19. τῆς add. ex A. ἐμπριζομένου] an fortasse legendum: ἐμ-
 πριζομένου vel ἐμπρηθομένου?

tiochiae vero puer caeteris omnibus membris constans natus, unum
 tantum oculum in frontis medio ferebat, manus autem quatuor, toti-
 dem pedes, et barbam. porro Valens diutius in Antiochena urbe mo-
 ratus, ac tandem de Gotthorum ausibus certior factus, Cpolim se
 contulit. caeterum Byzantii hominem contumeliis respergebant, ve-
 lut imbellem, et qui Martis opus fugeret. exin Isacius sacer mona-
 chus, apprehenso freno equi Valentis aciem ex urbe educentis, et
 ad bellum progredientis, quasi ultima verba praecinens, ad eum di-
 xit: quo properas, imperator, in deum militaturus, et iamiam deum
 experturus adversarium? in eum frendens imperator custodiae man-
 cipavit, mortem, ut Michaeae quondam Achab, ei minatus, si unquam
 rediret. post eius obitum, libere fassi sunt, qui eius utebantur fa-
 miliaritate domestici, eius consilio vaticinia consulta de proposita sibi
 belli expeditione. demum cum Gotthis habito conflictu superatur, et
 fuga cum paucis arrepta casulam subit. in aediculam fugitivos se re-
 cepisse deprehendunt barbari, quapropter igne subiecto cunctos in

Διμη χαρίσασατι καὶ ψυχῆς καθυφίεσθαι, προεὶλέ τε τὴν ἀναι-
 ρισίη αὐτοῖ τῶς σκιοῦσιν, πρὶν ἢ παραγινῆσθαι τοῖς ἀναγ-
 γιλλοῦσιν; ἐκ τοῦ πολέμου τὰ περισφαιμένα. μετὰ δὲ τὴν ἡτ-
 ταν καὶ τὴν διὰ πηρὸς θάλαττος Οὐάλειος ἐπαρθέσθαι εἰ Γου-
 5 θαι τῆ τίκη θειῶ; τὰ πρῶσθια τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπέ-
 ζου. Μακρὰ δὲ ἡ τῶν Σαρακενῶν βασιλεῖα πύφασα Σα-
 ρμακρῶς στρατῶν, καὶ Σουτῆν ἡ γαμῆς Οὐάλειος ἐξαγαροῖσα
 τὴν δῆμον τῆς πόλεως τοῖς βαρβαροῖς ἐδίωξεν. ταύτων δὲ
 εἴτω διατιθέσθων, γνοῖς Γρατιανὸς ὁ Ἀύγουστος ἐν τῆ Πα-
 10 τριῶν, κατεχόμενος ὡς πρὸς βοῦθῆσιν, ἀπὶ Οὐάλειος ἐπέ-
 δεσε Θεοδοσίον Ἀύγουστον, καὶ ἀπεχόμενος βασιλεῖα, καὶ ἀπέ-
 σπαιλεν εἰς τὴν κατὰ Γουθῶν πόλεμον. Γουθῶν δὲ ἐπιση-
 ρίως τοῖς Σκιδας ἀγίεσθαι Γρατιανὸς ὁ Πατριῶς ἐν τῆ κατ'
 αὐτῶν ιστορίῃ φραίν. Λωζῶνιοι δὲ ἐν ἡγίσις ἐπὶ τοῦ δευσι-
 15 θῆ; Οὐάλειος ἱμαγίνεσθαι ἐν Ἀλεξανδρείῃ θηρίσις παρα-
 δοξῆς ἐν τῆ Κιπριῶν ὑπὸ Ἀρμενῶν.

Γουαίτων βασιλεῖα; Θεοδοσίον ἕτος α'.

A M 56:1

Ταύτη τῆ ἕτει Γρατιανὸς ὁ βασιλεῖς κοινοῖος τῆς βα-
 σιλείας Θεοδοσίον προεβαλλετο τῆ γένει μὲν Ἰβηρῶν Ἑσπερίων,

1. προεὶλέ τε A b. προεὶσπαιρ τε vulg. 2. ἐκ τῶ A. διὰ
 vulg. 3. τῆ σκ. A. 4. ἐπισηρ A. ἐδίωξεν B. ἐδίωξεν vulg.
 5. ἡ τῶν Σαρ. βαρ. A. τῶν Σαρ. ἡ βαρ. vulg. 6. ἐπαρθέσθαι
 A. ἐπαρθέσθαι vulg. 7. ἀναγροῖσα A.
 8. ἀπέσπαιλεν B. 9. κατὰ Γουθῶν A.
 10. ἀπέσπαιλεν B. 11. ἀπέσπαιλεν A.

ea insidias incendio misere alumpare. serunt etiam divinum les-
 cium custodia detentum adstanti Valentis lectorem dei nota et
 animae munditia precavisse, ac postquam belli eventum denotio-
 turū advenissent, ipsam tyranni eandem astantibus precavisse. post
 victoriam, et Valente igne subdito, elati animo Gothi Cressi omnia
 sollicita cooperunt atrociter infestare: quibus Maria Sarraceni-
 regina missum a se Sarracenicum exercitum appropiit, Dorothea quoque
 Valentis omnia educto in assem populo ab usque remota barbarus ca-
 pulit. haec ita gesta cum Gratianus Augustus in Pannonia recedisset,
 quasi suppetias latus suscepit expeditionem, et in Valentis hunc
 Theodosium Augustum imperatoris obsequio vestivit, et imperatoris
 communitum ad bellum adversus Gothos misit. Scythas prore ver-
 penda iporum lingua Gothos nuncupatos Tebanus Patricius in sua
 historia auerit. sanctus autem Dorotheus sub impio Valente Al-
 vandias in circo bestis expositus clarum ab Aranis martirium
 postulit.

Romanorum imperatoris Theodosii annus primus.

A-C 3:1

Hoc anno Gratianus imperator Theodosium hunc Hesperium ge-
 nere, virum nobilem et bellicum in rebus versatissimum, imperii collegam

Δευγενῆ δὲ τινα καὶ Θανμάσιον περὶ τοὺς πολέμους γενόμενον.
 οὗτος εὐθὺς τοὺς ἐν Θράκῃ βαρβάρους κατὰ κράτος ἐνίκησεν,
 εὐσεβῆς ὢν, καὶ ὀρθόδοξος. Γρατιανὸς δὲ καὶ Οὐαλεντινια-
 νὸς νόμῳ τοὺς ἐν ἔξορῆ ἐπισκόπους ἀνεκαλέσαντο, τοὺς δὲ
 ἀρειανίζοντας ἐδίωξαν, Δαμάσου τοῦ πάππα Ῥώμης συμ- 5
 πράττοντος. τότε καὶ Πέτρος Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος ὑπο-
 στρέψας, καὶ Λούκιον ἀπελάσας, τὸν ἴδιον θρόνον ἀπέλαβεν.
 τοῦτου δὲ τελευτήσαντος, Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀντ'
 αὐτοῦ χειροτονεῖται τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκκλησίας τῶν ὀρ-
 θοδόξων ἐπίσκοπος. ἐν δὲ Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας διχῆ διη- 10
 ρημένων τῶν ὀρθοδόξων μετὰ τὸν [κατὰ τὸν] θεῖον Εὐστά-
 P. 57 θιον, οἱ μὲν Παυλῖνον εἶχον ἐπίσκοπον, οἱ δὲ Μελέτιον τὸν
 ἱερόν μετὰ τὴν προαγωγὴν Εὐζωΐου τοῦ Ἀρειανῶν ἐπισκόπου.
 οἱ δὲ βασιλεῖς νόμον ἔγραψαν ὑπὲρ τῶν ὀρθοδόξων, καὶ ἐξέ-
 πεμψαν διὰ Σάπωρός τινος στρατηγοῦ κατὰ τὴν ἐψῶν, ὅς 15
 καταλαβὼν Ἀντιόχειαν, εὗρεν ἔριδα Παυλίνου τῆς ἐπισκοπῆς
 ἀντιποιουμένου, καὶ Ἀπολλιναρῖον ἐπιτρέχοντος τῇ θρόνῳ·
 Μελέτιον δὲ τὸν ἱερόν ἀμάχως ἥσυχάζοντα· Φλαβιανὸν δὲ
 τότε πρεσβύτερον ὄντα καὶ Παυλίνῳ μὲν ἀντιπαττόμενον,

6. ἐπίσκοπος add. ex A. 8. τοῦτου δὲ τελευτήσαντος] ὀλίγον
 δὲ χρόνον ἐπιβιούς ἐτελεύτησεν b. 11. τὰ κατὰ τὸν θεῖον A,
 κατὰ τὸν om. b e. 13. προαγωγὴν A. Ἀρειανῶν A,
 Ἀρειανοῦ vulg. post ἐπισκόπου A addit: ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐξ
 αὐτῶν ἀποσχίσαντες. 16. Ἀντιόχειαν A, τὴν Ἀντ. vulg.
 εὗρεν om. A. 18. δὲ ante τότε om. A. 19. μὲν add. ex A.

ascivit. ille pietate clarus et de recta fide bene sentiens, barbaros Thraciam devastantes profligavit. Gratianus et Valentinianus Damasi papae Romani consiliis episcopos exilio damnatos data lege revocarunt ad sedes sibi proprias, Arianis ab eis omnino depulsis. tunc temporis Petrus Alexandriam reversus proprium thronum, Lucio eiecto, recepit. eo mortuo Timotheus eius frater Alexandrinae ecclesiae et orthodoxorum episcopus in eius locum consecratur. Antiochiae vero, quae urbs Syriae est, orthodoxis post divini Eustathii obitum in duas partes divisus, hi quidem Paulinum agnoscebant episcopum, alii, Euzebio Ariano ad praesulatum evecto, sacrum virum Meletium habuere. imperatores porro legem orthodoxorum commodo latam per Saporem quendam orientis ducem miserunt. hic Antiochiam profectus, Paulini episcopatum iam assecuti, et Apollinarii thronum incursantis dissidium comperit, sacrum etiam Meletium longe a tumultu quietum, Flavianum autem tunc temporis presbyterum, Paulino quidem adversantem, Apollinarium vero probris et conviciis onerantem, et Meletio thro-

Μολιναρίον δὲ κατασχόντα, καὶ Μελίτιον τὸν θρόνον ἐκ-
 δίδουσι τὸν στρατηγὸν Σάτωρα παρεγγυάμενον. καὶ τοῖτον
 κρυφαῖς ἀπεχωρεῖται. τότε Ἀδάωρον τὸν ἐπίσκοπον Ταρσῶν B
 ὁ μέγας Μελίτιος ἐχειροτονεῖται. Εὐαθῶς τε ὁ Σατωρά-
 5 τιον ἐπίσκοπος ἐκ τῆς ἐξουσίας ἐκασκίδων, πολλοὺς ἐπι-
 σκόπους ἐχειροτονήσας διαφόροις πόλεσιν, εὐδῶν δὲ καὶ ἐν
 Ἀσίκῃ χειροτονεῖται Μάριον ἐπίσκοπον, τιμηχόμενος ἐν τῇ
 πόλει, φρονιμίτι γυναικὸς Ἀρμαρῆς ἐξ ἕτους ἐφεσθῆς περα-
 10 μίδα κατὰ τῆς ἡμέρας τοῦ ἁγίου πελαγῆς, θεοῦ συγχωρησάν-
 τος οἷοι, οἷδε κτίσαντο· περὶ οὗ ὁ Θεολόγος Γρηγόριος φη-
 σιν· Ἰησὺ μου τὸ χθὲς ἔμην σφοδρῶς τὸν Ἀρμαριαῖον
 γέγοντα.

Τότε καὶ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος παρρησιάζομαι τὸν ἰδὲ V. 66
 δασιν ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸ ἐπίσκοπον τῆς ἁγίας
 15 Ἀναστασίας, εὐδα καὶ παράδοξα γίνεσθαι θαύματα ἐξ ἐμφα-
 τίας τῆς παναγίας διαποιήσας ἡμῶν θεοῦ οὐκ ἀπολείπει.
 C

Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον Τιμοθεῖον εἰς πρῶτον. A.M. 387-2

Ῥώμης ἐπίσκοπον Σιριλίον εἰς πρῶτον. A.M. 387-1

Τούτῳ τῷ ἔτει Γρατιανὸς ὁ βασιλεὺς ἀπέχρηθῆ δέλεθ A.M. 387-4

10 Ἀδραγαθῶν τοῦ στρατηγῶ Ἰωάννην τοῦ τεταμένου. αὐτῶ, D

1. Ἀπολιναρίου A. ἀπολιναρίου b. 3. τὸν add. ex A.
 4. τε om. A c. 6. οὐ add. ex A. 7. Μόρα A b c. Μό-
 ρα vulg. 10. ὁ θεὸς Γρηγ. A, ὁ Γρηγ. θεὸς vulg. 11.
 εἰς τὸ — Ἀναστασίας, om. A. 16. δευτέρως ἕως θεοῦ
 A, θεοῦ καὶ δευτέρως ἕως vulg. 20. τοῦ αὐτοῦ τετα-
 μένου om. a. οὗτος γρηγ b.

non pluribus adhaerentem designari. Sapor Flaviani consilium
 cui sententia confirmata, abierunt. eo tempore Diodorus Tard ep-
 scopum magnus Meletius ordinavit. Eusebius etiam Samosatenus
 prius postulatus reversus variis utilibus pluris amplexibus episcopus
 Delium veni adveniens. Maria in episcopum proficiscendi causa,
 in ipso velis ingressa, deo, quibus ipse nonnulli, permittente,
 ab Asiana mollere tegulam in sacrum sancti vici caput superius de-
 dicente promittitur, de quo Gregorius theologus ait, requiro meum,
 heri vestrum, Abrahamaeum veni amicum.

Tunc etiam idem Gregorius theologicus Cypri in oratorio S.
 Anastasi martiri cum libertate dimisit, ubi magna atque supra fidem
 hominum miracula ex castitatis dei genitoris et dominae nostrae
 opera fieri perhibentur.

Alexandriae episcopi Timothei annus primus A.C. 382
 Romae episcopi Siricii annus primus A.C. 383
 Hoc anno Andragathus Maximi tyroni ducis dolo Gratianus im-
 perator occisus est. hic siquidem rhodam ingressus Gratiani con-
 2

γὰρ ἐφ' ἄρμαμάξης εἰσελθὼν ὑπεκρίθη εἶναι ἡ γαμετὴ Γρατιανοῦ, καὶ οὕτως ὑπαντήσας ἀφυλάκτως αὐτῷ ἀνέβλεν αὐτὸν Ἀνδραγάθιος. τούτου δὲ ἀναιρεθέντος ἐκράτησεν Οὐαλεντινιανὸς τὴν Ῥωμαίων βασιλείαν.

P. 58 Τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ Θεοδόσιος ὁ μέγας νόσῳ περιπεσὼν 5 ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἀρχολίου τοῦ ἐπισκόπου, καὶ νόμον ὑπὲρ τῶν ὁρθοδόξων τοῦ ὁμοουσιῶν ἐγράψεν, ὃν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπέστειλεν. ἐλθὼν δὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐδήλωσεν Δημοφίλῳ, ἡ ἀποστῆναι τῆς Ἀρειοῦ πλάνης, ἡ ταχέως τῶν ἐκκλησιῶν ἐξελεῖν. ὁ δὲ τὸ πλῆθος τῶν 10 Ἀρειανῶν συνάξας, ἔξω τῆς πόλεως ἐκκλησίαζεν, ἔχων καὶ Λούκιον τὸν Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον Ἀρειανὸν σὺν αὐτῷ· καὶ οὕτω λοιπὸν ὁ θεῖος Γρηγόριος, μεθ' ὧν αὐτὸς εἰς τὴν ὁρθόδοξον πίστιν ἐφώτισε, τὰς ἐκκλησίας πάσας παρέλαβεν, Β τεσσαράκοντα ἔτη τῶν Ἀρειανῶν καὶ μικρὸν πρὸς προκατα- 15 σχόντων αὐτάς.

A.M. 5875 Περσῶν βασιλέως Οὐράνου ἔτος α'.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐν γειτονίᾳ Ἰουβιτῶν, οὕτω 20

1. ἄρμαμάξης] codd. et edd. ἄρμα ἀμάξης. 4. τὴν — βασιλείαν A alii, τὸ — βασιλείον vulg. 6. ἐβαπτίσθη] βαπτίζεται a. 7. Ἀρχολίου A b, Ἀσχολίου vulg. 10. τῶν ἐκκλησιῶν A, τῆς ἐκκλησίας vulg. 11. τὸ πλῆθος τῶν Ἀρ. A, πλῆθος Ἀρειανῶν vulg. 12. τὸν Ἀλ. A, τῆς Ἀλ. vulg. 13. ὄντα σὺν αὐτῷ A. 14. πάσας καὶ παρέλ. A. 15. τεσσ. ἔτη τῶν Ἀρ. A, τῶν Ἀρ. τεσσ. ἔτη vulg.

gem se esse simulavit, cui velut delusus cum incaute occurrisset Gratianus, ipsum Andragathius interfecit. eo sublato tenuit Romanum imperium Valentinianus.

Hoc eodem anno magnus Theodosius gravi morbo Thessalonicae iactatus, ab Acholio episcopo baptizatus est. legem etiam rectam consubstantialis sententiam tenentibus faventem promulgavit, quam et Cpolim misit. ipse in urbem profectus Demophilo significavit, aut ab Arii discederet erroribus, aut mox ecclesia migraret. ille coacta Arianorum plebe cum Lucio Alexandriae episcopo, quem tum secum habebat, suos extra civitatem coetus celebravit. atque ita demum divinus Gregorius, una cum iis quos verae fidei doctrina illustraverat, omnes tandem ecclesias, quas Ariani quadraginta et amplius annis occupaverant, recepit.

A. C. 375 Persarum regis Varanis annus primus.

Cpoleos episcopi Gregorii theologi annus primus.

Hoc anno Antiochiae ad Iobitarum, quam nuncupant, viciniam,

λεγόμενων, γυνή ἕτερον ὁμοῦ κατα τὸ αὐτὸ παιδία τέσσαρα ἀρσενικά· καὶ ἐλεῖραν μητράς διό, καὶ ἀπὸ θάνατον, ἐν ἐπὶ τὸ ἐκ, τὰ τέσσαρα.

C

Τούτῳ τῷ ἔτι ἡ μεγάλη καὶ αἰκουμένητὴ ἀγία δευτέρα A.M. 1876
5 σαύρατος τῶν πατριάρχα καὶ ἐπιστὸν ὀρθοδόξων ἐπισκόπων ἐν
Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ Θεοδοσίῳ τοῦ μεγάλου ἀντιπροέδρου
πρὸς βιβλίωσιν τῶν ἐν Νικαίῃ δογμάτων. μετὰ τὴν αὐτὴν δὲ
καὶ ἐκ τῆς Μακεδονίου αἰρέσεως ἐπισκόπους τριάντα B.V. 47
ὡν ἡγίαι Ἰουλίος, τῶν δὲ ἀγίων πατριάρχα καὶ ἐπιστὸν
10 πατέρων προεβόητο Τιμόθεος ὁ Μεγαλομάρτυρ, Μελέτιος
Ἀντιοχείας, Κιρίλλος ὁ ἱερώτατος Ἱεροσολύμων, καὶ ὁ θεῖος
Γρηγόριος Κωνσταντινουπόλεως. οἱ δὲ τὰ Μακεδονίου φρο- D
νοῦντες τριάντα B ἐπισκόποι προτραπέντες ἐπὶ τῶν πα-
τέρων τὰ ἐν Νικαίῃ δεχόμενοι δόγματα, καθὰ καὶ Ἀβερῖος
15 ἐπὶ Οὐαλέντιος συνειδήτοι, λιβέλλου ἐπέδωκαν. οἱ δὲ περὶ
Σιλβανῶν ἐν Ῥώμῃ πεμφθέντες ἀπεκρίσαντο ἐπὶ ἀλεθρῆς ἀν-
τιπροέδρου, καὶ ἀπεκρίσαν γὰρ ὡς οὐκ ἔστιν ἄλλο μὴ
φρονήσεις, ἄλλα δὲ συνειδήτοι, ἀπειρηγῶς τῶν Ἀβερῖου
ἐπιστολῶν ἐπαγγέμενοι μαρτυροῦσας αὐτοῖς ὀρθοδοξίαν. ἡ δὲ
20 ἀγία αὐτοῦ Γρηγορίου τῆς βιοβίου τῆς ἐπισκοπῆς Κωνσταν-
τινουπόλεως ἐπέγραψεν, καὶ ἄλλα τοῖσιν τῷ θρόνῳ ἐπὶ P. 59

8. καὶ add. ex A. 10. πατέρων add. ex A. 11. ἡ ante
ἐπιστὸν add. ex A. 12. Ἀβερῖος A, Ἀβερῖος B, Ἀβερῖος C.
13. ἐπὶ ἐπὶ B, ἐπὶ volz. 14. ἐπὶ om. A. 15. ἄλλα μὴ A, ἄλλα δὲ
volz. 20. τῷ add. ex A. 21. ἐπέδωκεν A, ἐπέδωκεν
volz.

militer quatuor masculos uno pacto edidit: qui cum menses duos
superessissent, unus post alium, cuncti quatuor leto sunt absorpti.

Hac anno magna et solemnitas sancta synodus centum et quin- A.C. 376
quaginta orthodoxorum episcoporum Epoli a magno Theodoro con-
gregata est, ad confirmanda Nicæense synodi dogmata. convocavit
etiam ex Macedonia sexaginta sex episcopos, inter quas primas
tenebat Eleutherius. sanctorum autem centum et quinquaginta patrum
precesides erant Timotheus Alexandriae, Meletius Antiochiæ, sanctis-
simus Cyrillus Hierosolymorum, et divinus Gregorius Epolis episcopi.
Macedoniam sententiam secuti triginta sex episcopi Nicæas decreta ut
impleterentur, moniti, quemadmodum iam olim sub Valente cum
liberis convenerant, libellas dederunt. qui vero una cum Sylvano
Novum fuerant delegati, veritati assentiri renuerunt et ab urbe di-
lapsi: nonnulli cunctis moverunt, cum aliud mente tenere, aliud verbis
profiteri. et liberis litteras, quas de recto eorum circa fidem sensu
tenentur, fraudulenter proficere deprehenderunt. sancta porro
synodus Epolitana episcopatum Gregorio theologo suis suffragis

δρυσεν, ὡς πολλὰ καμόντα, καὶ τῆς λώβης τῶν αἰρέσεων τὴν ἐκκλησίαν ἐλευθερώσαντα. τινὰς δὲ τῶν ἐξ Αἰγύπτου μαθῶν ὁ τὰ πάντα σοφὸς καὶ μακαριώτατος φθονήσαντας τῷ πράγματι, τὸν συντακτήριον λόγον ἐπιδειξάμενος, ἐκουσίως τοῦ θρόνου τῆς βασιλίδος ὑπεχώρησε. τούτου δὲ ἀποταξαμένου, Νεκτάριον ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ σύνοδος προχειρίζεται, Ταρσέα μὲν τῷ γένει, τὴν τοῦ Πρωιτωρίου δὲ ἀρχὴν τότε διέποντα, ἀβάπτιστον μὲν ἕως τότε τυγχάνοντα, σεμνὸν δὲ καὶ εὐλαβῆ περὶ βίον. ἡ δὲ ἅγια καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος τὸ ὁμοίσιον ἐκύρωσεν, προσέθηκεν δὲ τῷ συμβόλῳ καὶ τὴν θεολογίαν τοῦ πνεύματος. ἐξέθετο δὲ καὶ κανόνας ἐν οἷς τῷ θρόνῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὰ προεβεία νέας Ῥώμης ἀπένειμεν. τότε Γρηγόριος ὁ Νύσσης καὶ Πελάγιος Λαοδικείας Εὐλόγιός τε Ἐδέσσης καὶ Ἀμφιλόχιος Ἰκονίου ἐν ταύτῃ διέλαμπον, σὺν τῷ μεγάλῳ Γρηγορίῳ καὶ τοῖς προορηθεῖσιν. ἡ δὲ ἅγια σύνοδος Ἀρεῖόν τε καὶ Εὐσέβιον τὸν Νικομηδείας Εὐζωϊόν τε καὶ Ἀκάκιον, Θεόγνην καὶ Εὐφρόνιον καὶ τοὺς λοιποὺς ἀνεθεμάτισεν· πρὸς τούτοις δὲ καὶ Μακεδόνιον τὸν πνευματομάχον καὶ Εὐδόξιόν τε καὶ Ἀέτιον καὶ

4. πράγματι A, προστάγματι vulg. 7. Πρωίτωρος b. 9. σεμνὸν — — βίον om. e. εὐλαβῆ A a, εὐσεβῆ vulg. δὲ ante ἅγ. et τὸ add. ex A. 10. δὲ ante τῷ et καὶ ante τὴν add. ex A. 12. τῆς om. A. 18. δὲ τὸν Μακ. A. 19. καὶ ante Εὐδ. add. ex A.

confirmavit, et pro toleratis laboribus bene meritum, quodque haeresium labe expurgasset ecclesias, etiam invitum et renitentem in sede collocavit. quo facto sapientissimus aequae ac beatissimus pater quosdam Aegypti episcopos invidia motos persentiens, oratione de abdicando praesulatu evulgata, spontaneus throno sibi commisso recessit. illo hunc in modum pontificatus munere cedente, Nectarium imperator et una synodus promovet, virum genere Tarsensem, qui tum praetoris onus gerebat, ad eam quidem horam nondum baptismi ritu lustratum, honestis alioquin et devotis clarum moribus. saucta et oecumenica synodus consubstantialis dogma stabilivit, sanctamque de spiritu sancto doctrinam symbolo apposuit. promulgavit etiam canones, quibus Cpolitanae sedi novae Romae privilegia concessit. tunc Gregorius Nyssae et Pelagius Laodiceae, Eulogius quoque Edessae et Amphilocheus Iconii, cum magno Gregorio et aliis memoratis ea in synodo florebant. sancta vero synodus Arium et Eusebium Nicomediensem, Euzeium pariter et Acacium, Theognium et Euphronium, et reliquos anathemate damnavit: et praeter eos Macedonium, qui spiritum sanctum impugnabat, Eudoxiumque et Aetium et Eunomium ab-

Εὐτόμιον ἀπεκρηξίον. Μελέτιος δὲ ὁ μέγας μετὰ τὸ κίχρω-
 θῆναι τὴν σινοδὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν τῇ τῆς ἑσπερίας. C
 τῆ δὲ ἑσπερίας αὐτοῦ σῶμα διακομιθῆ εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ ἐπι-
 θῆ πληροῦ τῆς θείας τοῦ ἁγίου μαρτύρου Βαβίλα. ἐπιφο-
 5 τισθεῖ δὲ Φλαβιανὸς Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος ἕατος καὶ Παύ-
 λινον, καὶ κερ ἄραων διδομένων, ὅτι οὐ καταδίδεται ἐπισκόπου
 χειροτονίαν ἑσπερίας. πάλιν οὐκ ἐπαρξή τὴν ἐσπερίαν
 Ἀντιοχείας εἶχον τῶν μὲν Παύλιν, τῶν δὲ Φλαβιανῶ
 ἐπισκόπων. τότε καὶ Παύλον τοῦ ἐμολογητοῦ τὸ σῶμα
 10 ὁ βασιλεὺς εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἐπέταξε, καὶ ἀπέδωκε
 εἰς τὴν ἐσπερίαν, ἐν ἧσπερ Μασκεδόνιος ἐπισκοπεῖεν
 Παύλιν.

D

Κωνσταντινουπόλιτις ἐπίσκοπος Νικηταρίον ἔτος α΄.

A M 287

Τούτῃ τῇ ἡμέρᾳ Θεοδόσιος ὁ Αἰγυπτίος Ὀσώριον εἶον αὐ-
 15 τοῦ γεννηθέντα ἐν Πλασίλλης τῆς εὐσέβειότητος ἐπιφανέστα-
 τος καὶ ἁγίου ἀπέδειξε. ἐπὶ τῆσπερ δὲ πολεμῆν τῷ εν-Υ. A
 ῥάντῃ Μαζύμῃ. καὶ πολεμοῦντος πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τῷ ἐπι-
 ρου μαρτ. φημι δὲ ψευδοῦς ἐπέδωκεν ὅτι κενόηται Μαζύμῃ,
 ἐν Ἀρμενίῳ ἀναστρέφεται τῆν οἰκίαν Νικηταρίου ἐπίσκοπον
 20 τοῦ ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλιτις.

Τούτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐπιστιθεῖ ἐν τῇ Ταυριανῇ A M 288

6. καταδίδεται A et alii, καταδίδεται vulg. 11. ἐν τῇ ἐσπε-
 ρίᾳ A. 12. ἐπιφανέστατος Υασούρ A. 17. ἀπέδωκεν om. A.
 18. φημι δὲ ψευδοῦς ἐπέδωκεν A, φημι δὲ ψευδοῦς vulg.

Lucius magnus autem Meletius, absculata synodo, Cypris in pace
 quiescit. marium eius corpus Antiochiam deportatum ad basilicam san-
 cti martyris Babylae reconditum fuit. iuxta enim Pauline adhuc inter
 vivos imperante, Flaviani Antiochiae archidiaconi cui episcopus, quan-
 tis promissionibus nullatenus admittentem, vel data iuramenta antea
 professus fuisse. exinde huius renovati tomulsi Antiochenam ec-
 clesiam dicebant, his quidem Pauline, alii Flaviano abierant.
 lina, tunc etiam Pauli confessoris corpus Cyprum induit imperator.
 et in ecclesia, quam Macedonius Paulo structis insidias audibaverat,
 deposuit.

Cypris episcopi Nectarii annus primus

A C 377

Hoc anno Theodosius Augustus libram Honoriam e Placilla succep-
 tum Illustrissimum atque una consulem designavit. bellum etiam in
 Maximum tyrannum piazit: qui cum in partibus occidentis adven-
 tum eum proclameret, subito removere ipse, Maximum victorem evasisse.
 Antia manifeste furere rapti Nectarii Cypris episcopi aedes incen-
 derunt.

Hoc anno Antiochiae in porta, quae dicitur Tauriana, appendit A C 378

λεγομένη πύλη προσθήκη εἰς πλάτος τῆς γεφύρας καὶ ἐπεστεγάσθη· ἐκτίσθη δὲ καὶ μικρὰ βασιλικὴ ἐν τῇ παλαιᾷ πλησίον τῆς μεγάλης. ἐν δὲ Παλαιστίνῃ Ἑμμαοὺς κωμῆ παιδίον ἐγεννήθη Βτέλειον ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ, καὶ ἄνω διηροημένον, ὃ εἶχεν δύο στήθη, δύο κεφαλὰς, καὶ ἐκάστων τὰς αἰσθήσεις ἔχον. τὸ ἐν ἡσθίε 5 καὶ ἔπινε, καὶ τὸ ἕτερον οὐκ ἡσθιεν· τὸ ἐν ἐκάθενδε, καὶ τὸ ἕτερον ἐργηγόρει· ἔστι δὲ ὅτε καὶ συνέπαιζον πρὸς ἄλληλα, καὶ ἔκλαιον ἀμφοτέρω, καὶ ἔτυπτον ἄλληλα. ἔζησαν δὲ μικρὸν πρὸς ἔτη δύο. καὶ τὸ μὲν ἐν ἀπέθανεν, τὸ δὲ ἕτερον ἔζησεν ἡμέρας τέσσαρας, καὶ ἀπέθανεν καὶ αὐτό. 10

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἔστησεν ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος τὸν κίονα τοῦ Ταύρου.

A.M. 5879 Τοῦτω τῷ ἔτει Τιμοθέου τελευτήσαντος τοῦ ἐπισκόπου C' Ἀλεξανδρείας μηνὶ Ἐπιφί εἰκάδι ἕκτη χειροτονεῖται ἀντ' αὐτοῦ ὁ Θεόφιλος. 15

A.M. 5880 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Θεοφίλου ἔτος πρῶτον.

Τούτω τῷ ἔτει Θεοδόσιος ὁ εὐσεβῆς βασιλεὺς νικήσας Μάξιμον τὸν τύραννον ἀνέλεν πρὸ δώδεκα καλανδῶν Αὐγούστου, καὶ Ἀνδραγάθιον τὸν στρατηγὸν αὐτοῦ, ὡς δολοφονήσαντα τὸν Γρατιανόν. 20

5. ἕκαστον A. ἡσθίε A, ἔσθιε vulg. utroque loco. 7. ἔστι δὲ ὅτε A, καὶ ἔστι δὲ ὅτε vulg. 8. καὶ ἔκλαιον — ἄλληλα om. A f. 12. τοῦ add. ex A et aliis. 15. ὁ add. ex A. 17. ὁ εὐσεβῆς om. a.

aedificata est ad pontis latitudinem, tectoque operta: item parva basilica in veteri prope maiorem extructa. in Palaestina vero pago Emmaus infans natus est ab umbilico deorsum unus et integer, sursum autem in duas species separatas divisus: adeo ut duo pectora, geminum caput, et utriusque completos sensus haberet. unus comedebat et bibebat, alter cibum respuebat. dormiebat ille, et alius in vigiliis erat. contigit etiam ut colluderent invicem, et ambo flerent, et ad invicem colluctantes rixarentur. simul vixere autem annis amplius duobus: et uno quidem morte praerepto, alius diebus quatuor mansit superstes, et pari fato decessit.

Hoc etiam anno Theodosius imperator Tauri statuam erexit.

A. C. 379 Hoc anno mensis Epiphei sexto supra vigesimum, Timotheo Alexandriae episcopo vita functo, in eius locum Theophilus est ordinatus.

A. C. 380 Alexandriae episcopi Theophili annus primus.

Hoc anno Theodosius pientissimus imperator victor renunciatus Maximum tyrannum interfecit duodecimo Kalendas Augustales: Andragathium quoque ducem, quod Gratianum dolo interfecisset, morti tradidit.

Τούτω τῷ ἔτι ἦλθεν Θεοδόσιος ἐν Ῥώμῃ μετὰ Ὀσωρίον A. M. 588: τοῦ τῆσδε αἰτοῦ, καὶ ἐπέσειον αὐτὸν βασιλεῖα ἐν αὐτῇ πρὸ πένητι εἰδὼν Ἰουδαίου, καὶ ἀνῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Τούτω τῷ ἔτι Εὐγένιος ἐντυράνηται ὁ ἀπὸ γραμματι- A. M. 589
 5 τῶν ἀνεγράφευ ὢν, καὶ σχῆμα βασιλεὺς περιθέμενος, συν-
 ἔτιθῃ αὐτῷ καὶ Ἀρταβασδου τοῦ ἀπὸ τῆς μερῆς Γαλατίας, καὶ P. Gi
 ἀποδοῦς Οὐαλεντινιανῆς ὁ τῆς τοῦ Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ μεγάλου
 10 οὗ Ἰουδαίου, ἰσχυρὸν ἀναίτην ἀγγέλλει, ὁ δὲ Θεοδόσιος τοῦτο μα-
 θὼν ἐκωλύθη τοῦ κατελθεῖν εἰς ἰσχυραὶν αὐτοῦ. Θεόδωρος
 15 δὲ εὐσεβὴς Ἀλεξανδρείας αἰτήσας Θεοδόσιον τὸν βασιλεῖα
 τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἱερὸν τῶν Ἑλλήνων ἐκκαθάραι, καὶ εἰς
 ἐκκλησίαν μετασκευάσαι, τὰ δὲ ἔργα τῶν Ἑλλήνων ἰδρυσάμε-
 νον, φαιλλοῖς τε καὶ εἰ τι τοῦτων ἀσεβήστερον καὶ βεβηλώ-
 20 τερον ἔθεν τὸ πλεῖθος τῶν Ἑλλήνων ἀσχυρῶν, πολλοῖς
 25 ἔργασις ἐργάσατο. Θεοδόσιος δὲ μαθὼν τοῦς γενομένους ἐν
 αὐτῶν φόνους, τοῖς μὲν ἀκαταθέτως Χριστιανοῖς ὡς πορ-
 τῆρας ἱμακῆρισεν· τοῖς δὲ Ἕλλησι συγχωρεῖν ἐνεργησάμετο, B
 εἰ πρὸς Χριστιανισμὸν μετέδοκτο· τὰ δὲ ἱερὰ αὐτῶν σα-
 30 θυριθῆναι καὶ τὰ εἰδωλα γυναιθῶναι καὶ τῆς χηρίας περὶ-
 τῶν δοθῆναι ἐπέλειπεν. τοῦ δὲ τῆσδε τοῦ Σεργίου ἐν Ἀλε-

1. τούτω τῷ ἔτι — — Κωνσταντινουπόλει om. A. 2. ταὶ
 Κωνσ. h. 3. Εὐγ. ἔργ. ὁ ἀπὸ Ἰουδαίου A. ὁ Εὐγ. ἔργ. ἀπὸ Ἰου-
 4. τῆσδε vulg. 5. ὢν om. A. 6. ἐκκλησίαν ὁ τῆσδε om. A.
 7. ἰσχυρῶν A. 8. ἰσχυρῶν A. 9. ἰσχυρῶν καὶ εἰς ἰσχυραὶν
 10. ἀσεβήστερον, τὰ δὲ ἔργα τῶν Ἑλλήνων add. ex b. 11.
 12. τούτων add. ex A.

Hic anno Theodosius cum filio suo Honorio Romam est profes- A. C. 381
 ctus, quem velut imperatorem cum quinto idus Iulias solo colli-
 casset, ipse Cydon remeavit.

Hic anno Eugenius aetas oratoriae expressit, et contrarotulatio- A. C. 382
 cio sive ratiocinatione munere fungens imperii Ethelinc exarati, cui Ar-
 tabasdos ex minore Galatia occlusus se socium adionxit. quod ubi
 resideret Valentinianus, magni Valentiniani filius ex Iusta, loquens sibi
 ipsi vitam praecipit, eo comperto Theodosius arma movet, et in eius
 vindictam parat expeditionem. Theopidus Alexandriae episcopus a
 Theodosio imperatore licentiam precatur, gentilibus sanum, mentulas,
 et si quid magis abominosum atque profanum erat reconditum tra-
 duxit in publicum: unde gentilibus plebs pudore perfusa caecitas, quam
 plurimas perpetarit. haec parvo Theodosius audita, et de tanta cae-
 ditibus acerbis factus, Christianos morti traditos inter martyres beatorum
 numero statuit recensendos, gentilibus vero, si modo se ad Chri-
 stianam religionem transferrent, veniam obtulit: sans demum everti,

ξανδρεία λυομένον, ἱερογλυφικὰ γράμματα εὐρέθησαν σταυροῦ τύπον ἔχοντα, ὅπερ οἱ ἐξ Ἑλλήνων πιστεύσαντες θεασάμενοι εἶπον, σημαίνειν τὸν σταυρὸν κατὰ τὴν τῶν ἱερογλυφικῶν γραμμάτων ἔννοιαν ζῶν ἐπερχομένην.

A.M. 5883

Τούτῳ τῷ ἔτει Μάρκελλος ὁ Ἀπαμείας τῆς Συρίας ἐπίσκοπος ζήλῳ θείῳ κινούμενος τὰ ἱερά τῶν Ἑλλήνων ἐν Ἀπαμείᾳ κατέστρεψεν, καὶ διὰ τοῦτο ἀνηρέθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Νεκτᾶριος δὲ ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐκόλυσε τὸν ἐπὶ τῆς μετανοίας πρεσβύτερον διὰ τὸ γεγονὸς ἀμάοτημα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὑπὸ τινος διακόνου εἰς τὴν γυναικα τὴν ἐπὶ τῇ μετανοίᾳ σχολάζουσιν. ἐν δὲ τῇ Ῥώμῃ καὶ πάσῃ τῇ δύσει ἐπιμελῶς φυλάττεται ἕως τοῦ νῦν, καὶ τόπος ἠφώρισται τοῖς μετανοοῦσιν. Θεοδοσίος δὲ ὁ βασιλεὺς νόμον ἔγραψεν γυναικα εἰς διακόνισσαν μὴ προβαίνειν, εἰ μὴ ὑπερβῇ τὰ ἐξήκοντα ἔτη κατὰ τὸν ἀπόστολον. Εὐνόμιον δὲ ἐξώρισεν παρασυναγωγὰς ποιοῦντα καὶ λαοὺς ἀπατῶντα, καὶ ἐν τῇ ἐξορίᾳ ἀπέθανεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Πλακίλλα ἡ γαμετὴ Θεοδοσίου ἐκοιμήθη εὐσεβῆς οὖσα καὶ φιλόπτωχος οἰκειαῖς χερσὶ λωβοῖς καὶ νοσοῦσιν ὑπηρετοῦσα. ταύτης ἀνδριάντα κατέαξαν οἱ Ἀντιο-

1. σταυρῶν τύπος b.   2. ἔχοντα om. A.   3. τῶν om. A.
13. δὲ om. A.   εἰς διακονίαν μὴ ἐπιβαίνειν b.   19. νοσοῦντας e.

idolaque conflari, et in pauperum necessitates erogari mandavit. diruto porro Alexandriae Serapidis templo, repertae sunt sacrae Aegyptiorum eruditae dictae litterae crucis formam referentes: quas quum ex gentilibus fideles conspicarentur, dixerunt, crucem iuxta sacrarum litterarum interpretationem significare vitam adventuram.

A. C. 383

Hoc anno Marcellus Apameae in Syria episcopus, divino religionis zelo motus, gentilium fana Apameae evertit: quod ei factum mortem a gentilibus promeruit. Nectarius autem Cpolititanus praesul presbyterum super poenitentia constitutum removit, propter flagitium in mulierem poenitentiae vacantem in ecclesia a quodam diacono admissum. Romae vero quemadmodum in toto occidente mos iste usque in hanc horam observatur sedulo, ubi etiam seorsim locus poenitentibus assignatur. Theodosius porro imperator legem tulit, ne mulier in diaconissam promoveretur, nisi iuxta dictum apostoli annum sexagesimum superaret. Eunomium quoque, illegitimos coetus congregantem et populis facientem fucum, in exilium, quo mortuus est, eiecit.

Hoc eodem anno Placilla imperatoris coniux obdormivit, pie usquequaque habita, egenorum amatrix, et quae propriis manibus aegrotis ac leprosis ministrare soleret. huius statuam irritati Antiochen-

χιλις και ισραην ἀγανακτοῦντες διὰ τὰ ἐπιτεθήατα δρυόσια
 παρὰ τοῦ βασιλέως· τελεῖν αὐτοῖς. οἷς και ὄργισθεις σφίδρα P 61
 πόθῳ τῆ πρὸς Πλακίλλαν τῆν εἰσησιταύτην ἤμιλλε πάντας
 ἀπολαύειν, ἢ μὴ Φλαβιανὸς ὁ ἐπίσκοπος Ἀρτιοχίως ἐλθὼν
 5 ἕαθρ Ἀρτιοχίωσιν ἐπρόβησεν· Ἰωάννης δὲ ὁ Χρυσόστομος
 προσηύτερος ὡν Ἀρτιοχίως τότε και αὐρῶν λόγους θαυμα-
 στοὺς πρὸς παραίτησιν τῶν τολμησαντων κατὰ τῶν βασιλικῶν
 ἀνδραμόντων ἐπειδείξασε.

Τούτῳ τῆ ἐναι ἐπιστρατιεύσαντος Θεοδοσίου κατὰ Εὐγ. A. M. 1886
 10 νίου τοῦ τυράντου, και κατελθόντος ἐν Θεσσαλονίτῃ μιτὰ τοῦ B
 στρατοῦ αὐτοῦ, και εἰσελθόντος τοῦ σιραιτοῦ ἐν τῇ πόλει, ἐπα-
 ράχθη ἡ πόλις διὰ τὰ μετὰτα τοῦ στρατοῦ, και διὰ πρόφασιν
 ἡμιόχου και τοῦ παιδῶς τοῦ ὑπάρχου· και ἔβρισαν τὸν βα-
 σιλέα, και τὸν ἑπαρχον ἐφόνησαν. τοῦ δὲ βασιλέως μακρο-
 15 θυμήσαντος πρὸς βραχὺ και τὸν λαὸν κατασιγησαντος, ἐπα-
 κὸν γενέσθαι ἐκέλευσεν· και συνεχθέντων τῶν λαῶν και τῶν
 δέμων εἰς τῆν τοῦ ἰππικοῦ θίαν, ἐπέλευσε τὸν στρατὸν το-
 ξεῖσαι αὐτοῖς· και ἀπέθανον τοῦ λαοῦ χιλιάδες περτεκαί-
 20 δεκα. ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ ἐν Μεδιολάντῃ, Ἀμβρόσιος ὁ ἐπίσκο-
 πος ἐπέκλυσε αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τῆν ἐκκλησίαν. ἦν δὲ τότε

11. τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ add. ex a c. 12. ἰσχυροῦν — ἰσχυ-
 ρων A. 13. δώδεκα a c. 14. δὲ add. ex A. 15. ἡ add.
 ex A. 20. ἦν δὲ τότε τὰς τοῦ αὐτοῦ γενεθλίων ἡμερῶν· Ἰω-
 ἡάννης δὲ μαρ. A. ἐν δὲ τῆν τοῦ αὐτοῦ γενεθλίων ἡμερῶν
 μαρ. τούτῳ.

tes, ob imposita sibi ab imperatore pendenda vectigalia, per civita-
 tem thessalonicensem transierunt et confregissent. his in vindictam exivit
 imperator, et qui seculatim in pentapolisam Flacelliam affectu, con-
 cilia non destinabat, nisi Flavianus episcopus legatione pro Antio-
 chensibus functus ad clementiam inclinasset. Iohannes vero Chry-
 stomus, qui tam Antiochie presbyter aderat, ad animandas et ex-
 cogendas eas, qui imperatorum imagines violaverant, actiones plane
 admirandas habuit.

Hinc anno Theodosio adversus Eugenium tyrannum expeditionem A. C. 386
 suscipiente, tamque cum exercitu Theodosianum profecta, sub ipsi-
 etas ingressum cum propter castrorum metatenses, tum propter auxi-
 riam et prefecti proventus in seditionem mota est civitas. imperatorem
 itaque probris inceperunt, et prefectum ipsum morte multaverunt.
 ad breve tempus patienter ferens imperator, populisque demulcens,
 equestre certamen fieri iussit: tum populum et tribus ad spectaculum
 coactos sagitta confidere militibus permulso perieruntque e populo
 haecorum quatuordecim milibus. cum Mediolanum venisset, Ambrosius
 episcopus ecclesiam ingredi vetuit. quodam insuper malitiosorum tal-

Cτων του σωτηρος γενεθλιων εορτη. Ρουφινω δε μαγιστρω
 V.50 εις παρακλησιν ελθοντι δεινωσ επεπληξεν Αμβροσιος. νόμον
 δε εκθεμένου Θεοδοσιου τοις καταδικαζομένοις θανάτω η δη-
 μεύσει προθεσμίαν τριάκοντα ημερών εις διάσκεψιν δίδοσθαι
 εξ επιτροπης Αμβροσιου, τότε προσεδέξατο αυτον εις την εκ-
 κλησίαν εξω μέντοι του θυσιαστηριου, και ου κατα την προ-
 τέραν συνήθειαν εσω. οθεν και μέχρι νυν καλωσ εκράτησεν
 το εθος εξω του θυσιαστηριου τους βασιλεις ιστασθαι μετα
 του λαου.

Τω δ' αυτω ετει του Νειλου ποταμου κατα το εθος μη 10
 ανελθόντος, εχαιρον οι Ελληνες λέγοντες αιτιον ειναι τουτου
 το κωλυθηναι θύειν τοις θεοις αυτων. υπερ μαθων ο ευσε-
 βης βασιλευς απεκριθη. μη γένοιτό ποτε ποταμόν θυσίαις
 D χαίροντα επί την γην πλημμυρῆσαι. ο δε θεός τουτο εκδε-
 ξάμενος επί τοσοῦτον ηλόγησεν την ανάβασιν του ποταμου, 15
 ωστε πάντα τους κατ' Αίγυπτον φοβηθηναι, μη και αυτην
 Αλεξάνδρειαν κατακλύση η του υδατος πλημμύρα.

A.M. 5885
 P. 63

Τούτω τω ετει Θεοδοσιος ο βασιλευς Ευγενίω κραταιωσ
 μαχησάμενος εν ταϊς Αλπίσι πύλαις, ζωντά τε συλλαβών,

3. δε om. A. τοις καταδικαζομένοις b, τους καταδικαζομένους
 A et alii, καταδικαζομένους vulg. 5. προσεδέξαντο A. 6.
 εξωθεν του θουσ. A b e. 7. μέχρι νυν A, μέχρι του νυν vulg.
 10. τω δ' αυτω A, τω αυτω vulg. 11. τουτου A, τουτο vulg.
 14. αποδεξάμενος b. 16. φοβηθηναι add. ex A. 17. η
 add. ex A. 19. Ελπίσι A.

vatoris die festo Rufinum magistrum pro imperatore deprecatum ve-
 nientem graviter obiurgavit Ambrosius. cum vero Ambrosii suasu
 Theodosius tandem legem tulisset, ut capite vel bonorum publica-
 tione damnatis triginta dierum spatium ad supplicii infligendi deli-
 berationem daretur: tum in ecclesiam receptus est, extra quidem al-
 taris cancellos, non autem iuxta priorem usum intra ipsius sacra-
 rii septa. unde mos ad hunc usque diem praeclare quidem inva-
 luit, imperatores ab altari semotos una cum populo stantes interesse
 sacris.

Hoc etiam anno cum Nilus pro more non exundasset, gentiles
 laeti hanc dixerunt esse causam, quod diis suis sacrificare interdice-
 retur. ea re cognita, piissimus imperator respondit: absit ut fluvius
 sacrificiis gaudens terram irriget. deus autem dictum imperatoris sibi
 placitum ostensurus, Nili exundationi adeo benedixit et auxit, ut uni-
 versi Aegyptii in metum venerint, ne ipsam quoque Alexandriam
 tanta aquarum inundatio demergeret.

A. C. 385

Hoc anno pius imperator Theodosius, consertis fortiter ad Alpium

αὐτὸν ἀπέβλεν. Ἀργαβύστης δὲ διαδράς ἱαυτὸν διεχει-
ροῦναιτο.

Τῷ δ' αὖτῃ ἔπει τὰ τῶν προφητῶν Ἀββατοῖμ καὶ Μι-
χαὶὸν λίψανα θεόθεν ἐπέβη Βασιλεὺς τῷ ἐπισκόπῳ Ἐλευθε-
5 ροπόλειως τῆς Παλαιστίνης χειματισθῆναι ἐν θναί χωρίῳς
τῆς περιούσιος Ἐλευθεροπόλειως. εἰδόντι δὲ τῷ βασιλεὶ ἐν
Ῥώμῃ προεβλῆθον αὐτῷ οὐ ἐπίσκοποι γὰρ Ἰταλιανῶν τοῦ
Ῥώμης κατὰ Φλαβιανῶ ἐπισκόπου Ἀπιοχρίστου. ὁ δὲ Χρι-
στιανικώτατος βασιλεὺς τὰ πρὸς ἐρέτην παρατίσας αὐτοῖς, B
ἐξέτισεν διὰ ἰταλιανῶν ἱερώ, κληρικῶν ἐπισκόπων ἐκ τῆς
ἀνατολῆς ἐν Ῥώμῃ παραγεῖσθαι, μεθ' ὧν καὶ Ἀκύνιος ὁ
Βιρροῖς ἐστίαλε. πολλὰ δὲ χαρίσματα δίδωκεν τῷ Ῥώμῃ
Θεοδοσίῳ, περιλάων καὶ τὰ γενέματα ἐν τοῖς μαγειρικῶς
ἄτοκα κατὰ τῶν ἰμμεπιστότων ζέτων, καὶ ὀφθαλμοκίτων τῶς
5 γῆρας ἐν τοῖς μυλῶσιν, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν τῶν μοιχευομένων
γυναικῶν ἔβριεν ἐν τοῖς πορνείοις μὴ συγχωρήσας ταῦτα, ἐτι
συγκλιθεῖσθαι, καὶ διὰ κώδικος τῆς πράξεως ἐλέγχθησθαι. C

Τούτῳ τῷ ἔπει μετὰ τῆν Εὐγενίου τοῦ τυράννου ἀπαι. A. M. 5898

1. αὐτὸν om. a. 2. Ἀργαβύστης a. 3. Ἀββατοῖμ A. Ἀββα-
τοῖμ vulg. 4. Ζετῶν a b c d. 5. χειματισθῆναι A, χει-
ματισθῆναι vulg. 6. ante προεβλῆθον b add. sic ταῦτα. ad
om. A. τῷ P. A. τῆ P. vulg. 7. ἐπίσκοποι A, ἐπίσκοποι c f.
Βιρροῖς a b c d. 8. μαγειρικῶς A, μαγειρ. vulg. 9.
ἰταλιανῶν A, ἰταλιαν. vulg. ἀνατολικῶν a b c d. 10. γῆ-
ρας A. τῶν add. ex A. 11. τῶν Ety. A, τοῦ Ety. vulg.

saucus cum Eugenio manus, vicum acceptum obtinuit. Argaba-
stus autem fuga creptus locum effugit conculit.

Eodem anno Abacum et Michaelis prophetarum reliquias Bezeno
Eleutheroptolemi in Palaestina episcopo diocletiae excoletiae in Anabos
papa Eleutheroptolemi legi inventae sunt. caeterum cum Romanus
advenisset imperator, episcopi concilio Innocenti Romae pontificis
cum adhererent, Flavianum Antiochiae episcopum peritulosum, verum
factis de pace incunda verbis, et ex oriente Romanis tre mo licum
compulsi episcopi, cum quibus etiam Acacius Beroense praesul mis-
sus est, annos per annos septendecim ab invicem discordes chri-
stianissimus imperator reconciliavit. plurimum pacis beneficiis Roma-
nus confudit Theodosium, eum quoque totidem commetentibus, qua
plurimum peccata sua et aequum in peregrinis praesentibus factis ad-
curantes, et in eorum potestatem lapsos committentibus, ubi pistrini
clausi, et ad extremam usque senectutem detenti, molas circum-
agere cogebantur. adulterarum insuper mulierum infanciam compe-
scunt, nec ulterius praesentibus custodiri, et tintinabuli conitu facinora
eorum publicam praesentibus.

Hoc anno extincta Eugenii tyrannide, et rebus quiete restituta, A. C. 385

ρεσιν, καὶ τὴν τῶν πραγμάτων κατὰστασιν, ἀπῆρεν ἀπὸ Ῥώ-
 μης ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς Θεοδοσίος, καὶ ἤροχετο ἐπὶ Κωνσταν-
 τινούπολιν. ἐλθὼν δὲ ἐν Μεδιολάνῳ ἀρρωστήσας, Ὀνώριον
 τὸν υἱὸν μετεστείλατο, καὶ θεασάμενος αὐτὸν ῥᾶον ἔσχεν.
 ἵπποδρομίαν δὲ ἰδὼν μετὰ τὸ ἄριστον κακῶς διετέθη ἀθρόως,
 καὶ μὴ ἰσχύσας τῇ δειλῇ ἀνελεθεῖν, τῷ υἱῷ ἐκέλευσε ταύτην
 πληρῶσαι, καὶ τῇ ἐπιοίῃ νυκτὶ ἐκοιμήθη ἐν κυρίῳ ὑπάρχων
 ἑτῶν ἑξήκοντα, βασιλεύσας ἑτὴ ἑκατὰδεκα, καταλείψας βασι-
 λεῖς τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ, Ἀρκάδιον μὲν τὸν πρεσβύτερον
 Διτῆς ἑώας, Ὀνώριον δὲ τῶν ἑσπερίων. τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ με-
 V. 51 τήνεγκεν Ἀρκάδιος ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἔθαψεν εἰς τὸν
 ναὸν τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

- A.M. 5887 Ῥωμαίων βασιλέων Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου ἔτος α΄.
 P. 64 Περσῶν βασιλέως Ἰσδεγέρδους ἔτος πρῶτον.
 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀρκάδιος αὐτοκράτωρ ἀναδειχθεὶς τὸν ἰ-
 μέγαν ἔμβολον ἀντικρὺς τοῦ Πραιτωρίου ἔκτισεν.
- A.M. 5888 Ῥώμης ἐπισκόπου Ἀναστασίου ἔτος α΄.
 A.M. 5890 Ῥώμης ἐπισκόπου Ἰννοκεντίου, Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Φλα-
 B βιανοῦ ἔτος α΄.
 Τούτῳ τῷ ἔτει μετετέθη τὰ λείψανα τοῦ ἁγίου προφήτου 2

8. ἑξήκοντα δύο e f. 11. Ἀρκάδιος A, ὁ Ἀρκ. vulg. εἰς
 τὸν ναὸν τῶν ἁγίων ἀποστόλων A, εἰς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους
 vulg.

pius imperator Theodosius Roma migravit. et Cpolim repetiit. iamque
 Mediolanum progressus, in morbum incidit: advocatoque filio Hono-
 rio, et eo viso, nonnihil convaluit. dato mox equestris certaminis
 spectaculo, derepente post prandium adversa valetudine iactatus,
 cum sub vesperam se praesentem exhibere nequiret, filium iussit
 spectaculum absolvere, et insequenti nocte quievit in domino, cum
 annis sexaginta vixisset, sexdecim regnasset, filiorum autem Arcadium
 seniore[m] orientis, Honorium vero partium occiduarum imperatorem
 relinqueret. eius corpus Cpolim transtulit Arcadius, et in sanctorum
 apostolorum templo recondidit.

- A. C. 387 Romanorum imperatorum Arcadii et Honorii, Persarum regis Isde-
 gerdis annus primus.
 Hoc anno Arcadius imperator renunciatus e praetorii regione
 maiorem porticum extruxit.
- A. C. 388 Romae episcopi Anastasii annus primus.
 A. C. 390 Romae episcopi Innocentii annus primus, Antiochiae episcopi
 Flaviani annus primus.
 Hoc anno sexto mensis Pauni Kalendas sancti prophetae praecur-
 soris et baptistae Ioannis reliquiae Alexandriam sunt translatae.

προδρόμον καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πρὸ ἐξ
κυλιανῶν μετὰ Παννί.

Τούτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐπὶ Ἀνατόλιος ὁ λαμπρότατος ἐν Ἀλε- A.M. 582
ξανδρείᾳ. Ἀρκάδιος δὲ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν ἴδιον ἀριθμὸν C
5 ἐν Κωνσταντινουπόλει, οὗς ἐκάλεσεν Ἀρκαδικούς.

Τούτῃ τῇ ἡμέρᾳ Νεκτάριος ὁ ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπό- A.M. 583
λεως ἐποιήθη. Θεόφιλος δὲ ὁ Ἀλεξανδρεὺς παρὰ ἐπιποι-
δαζε κωλύσας τὴν Ἰωάννου τοῦ Χριστοπύμου ψήφον, Ἰακώ-
βρον τινα ἴδιον προβιβατον μαρτυρῶν εἰς ἐπίσκοπον τῆς βα-
σιλικῆς, διαπονήσας αὐτῇ ἡμέρᾳ Θεοδοσίος πρὸς Μάξιμον
τὸν τῆρανον ἐπολέμη, δισσῶς ἐπιστολάς καὶ δῶρα ἐπ' αὐ- D
τοῦ ἐγγυρισθείς. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ πᾶσα ἡ πύλις τὸν Ἰω-
άννην ἀπο Ἀπιοχίας ἐπ' αὐτὸν ἐπι τοῖς πρὸς αὐτὸν
χειροτονηθῆναι εὐδόκησαν. ἦν δὲ Ἰωάννης τῶν αἰγυπτιακά-
βίτων Ἀπιοχίας, Σισοίδου πατρὸς, καὶ μητρὸς Ἀιδοῖας.
οὗτος ἐλλογιμώτατος σφέδρα τυγχάνων, ἐκ θεῶν τὸ πλείονος
χάριτος καὶ τοῦ δημοκυρίου τῶν Ἑλλήνων σοφιστάς ἰδαν-
μαζικο· ἔδειν Ἀββαίος περὶ τὸν θάνατον ἐρωτηθεὶς ἐπὶ τῶν
φουρητῶν, εἰς ἕνα διαδέχοντο τὴν διατριβὴν μετ' αὐτοῦ. ἐξη
20 Ἰωάννην ἔλεγον, εἰ μὴ τοῖσιν ἡμῶν οἱ Χριστιανοὶ ἀπιστοῦν- P 65

a. ante μετὰ b addit Ἰωάννην Παννί f. A. B. Γαβριὸν
de tunc h c d. 10. ἀποδόσεις πρὸς A B. Θεοδ. ὁ βασιλεὺς
πρὸς τοὺς. 12. Ἰωάννης a b c d.

Hoc anno Anatolius vir clarissimus Alexandriae combustus est. A. C. 582
Arcadius autem imperator militem numerum, quos dixit Arcadios,
Civem instituit.

Hoc anno Nectarius episcopus Constantinensis vita functus est. Theo- A. C. 583
philus autem Alexandrinus cum adiret Iovianum Constantium electio-
nem impendit, hoc anno quendam presbyterum Iulianum invenit,
quod ex facili et alio nomine, ambiguo nuntio et ad utrumque
partem litium ac monachos ab eo acceptis, cum Theodosio prin-
cipe de imperii nomine cum Maximo Ioviano contendere, suam
episcopatu dignum testator, prostrare antequam imperator ex ad-
venisset, et velle tota hominem ad hoc munus sustinendum Antiochia
evocatum convenisse videtur. erat Iovianus ex illustrius Antio-
chie civibus, patre Secundo et Antiochia matre genitus. hoc inter
responsum ab eruditissimo presbyterum et divinum numerum copiam
conspicimus, veritatis quibusque ac gentiliam perditionem sapientis
fuit admirationi, unde Iulianus cum mortis tempore a discipulo ro-
gatus, quia nihilam post eum modestus existeret? respondit: Io-
annem dixerem, non hunc solum Christianum presbyterum, divinas
scripturas mysteriis a Carterio monasterii cuiusdam prefecto Chryso-

V. 52 *σαν. τὰς μέντοι θείας γραφὰς ὁ Χρυσόστομος παρὰ Καρτερίῳ τινὶ ἡγουμένῳ μοναστηρίου ἐπαιδεύθη· τὰ δὲ ἐγκύκλια παρὰ Λιβανίῳ τῷ προειρημένῳ.*

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐτέχθη τῷ βασιλεῖ Ἀρκαδίῳ υἱὸς ἐξ Εὐδοξίας τῆς Ἀνυούστης Θεοδοσίος ὁ μικρὸς, ὃν ἐδέξατο Ἰω- 5
άννης ἐν τῷ βαπτίσματι ὁ Χρυσόστομος.

A.M. 5893 *Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστό-
B μου ἔτος α'.*

Τῷ ἑβδόμῳ ἔτει Ἀρκαδίου γεννᾶται υἱὸς αὐτῷ Θεοδοσίος ὁ μικρὸς ἐξ Εὐδοξίας. 10

A.M. 5894 *Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'.*

Τούτῳ τῷ ἔτει Γαϊνᾶς ἐτυράννησε κατὰ Ἀρκαδίον, καὶ C
πολλὰ κακὰ τῷ Βυζαντιῳ ἐπεδείξατο. ὄρκους δὲ λαβὼν παρὰ
Ἀρκαδίον καὶ δοὺς ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας Εὐφημίας ἐν Χαλ-
κηδόνι, τούτους παρέβη, καὶ πλείονα δράσας κακὰ εἰσῆλθεν ἐν 15
τῇ πόλει χωρήσας πρὸς ἀρπαγὰς καὶ ἐτέρας ἀτοπίας. οὗτος
ἐξελθὼν εἰς τὴν Χερρόνησον τῆς Θράκης σχεδιάς ποιήσας
κατεσκεύασεν· ἵνα πρὸς τὴν Ἀσίαν διαπεράσας τὰς ἀνατο-
λικὰς πόλεις χειρώσῃται. ἔνθα πολέμον πολλοῦ συρραγέντος
κατὰ τε γῆν καὶ θάλασσαν, ἀπώλετο σὺν τοῖς στρατεύμασιν. 20

A.M. 5895 *Τούτῳ τῷ ἔτει Ὀνώριος ἐν Ῥώμῃ τυραχὰς καὶ στάσεις
D*

2. μοναστηρίου A, ἐν μοναστηρίῳ vulg. 9. τῷ ἑβδόμῳ ἔτει
Ἀρκαδίου A b e, τούτῳ τῷ ἔτει Ἀρκαδίῳ vulg. αὐτῷ add.
ex A b e. 19. πολλοῦ] σφοδροῦ b. 20. τῷ στρατεύματι b.

stomus fuit instructus, a praefato Libanio liberalium omnium doctrinam accepit.

Eodem anno Arcadio imperatori ex Eudoxia Augusta filius natus est Theodosius iunior, quem Ioannes Chrysostomus in baptismo suscepit.

A. C. 393 *Cpoleos episcopi Ioannis Chrysostomi annus primus.*

Septimo anno Arcadii ipsi Theodosius iunior ex Eudoxia con-
iuge filius natus est.

A. C. 394 *Hierosolymorum episcopi Ioannis annus primus.*

Hoc anno Gainas tyrannidem adversus Arcadium excitare molitus, multa mala Byzantio intulit. datis autem et acceptis ab Arcadio iuramentis in Chalcedonensi sanctae Euphemiae templo periurii reum, pluribus per nefas sceleribus attentatis, etiam ad urbis regiae directionem, et tetra eiusmodi facinora progressus damnandum se probavit. inde ad Thraciae Chersonesum divertens tumultuaria confecit navigia, ut in Asiam transfretatus orientales urbes sub potestatem mitteret. ibi demum magno terra marique praelio commisso, cum suis exercitibus periit.

A. C. 395 *Hoc anno tumultus et seditiones Romae movit Honorius. levi*

λένθησιν. ἐπὶ μικροῖς γὰρ τοῖς πράγμασι κινήσεις πρὸς τοὺς
 πολίτας καὶ μὴ κωτασγῶν τῆς ἀρχῆς, εἰς Ῥαβέντας μεθίστα-
 ται πόλιν τῆς Ἰταλίας παρλίον. λίμνης δὲ τὰ παραδεινα-
 στείοντα αὐτῷ βάρβαρον τὸ γένος Γαλλῶν μετὰ πλῆθος στρα-
 5 τοῦ, ἐκέλευσε πραιδεῦσαι καὶ λαῆσαι τοὺς εἰς αὐτὸν ἀμαρ-
 τήραντας· ὅψ' οὐ μικροῦ δεινὴ ἢ Ῥώμῃ πολιορκουμένη διε-
 φθάρη πᾶσα. ὁ δὲ Ἄλαριχος παρῆειτο ἑαυτὸν τοῖς συγλή-
 ταις τῆς πόλεως, καὶ πάντα τὰ γένηματα τοῦ παλατιῶν λα-
 βῶν, καὶ τὴν ἀδελφὴν Ὀσωρίου ἀπο πατρὸς Πλακιδίαν, μ. ρ. 66
 10 κρῦν οὖσαν παρῆειτο, πρὸς τὸ οἰκίσαι ἰδιῶς ἀπέλθει εἰς τὴν
 Γαλλίαν. Κωσιτάτιος δὲ τις πένης τῶν μετὰ Ἄλαριχον,
 πιστευθεὶς τῆν κόρη Πλακιδίαν, ἔλαβεν αὐτὴν καὶ φεγγε
 ἤγαγε πρὸς τὸν βασιλεῖα Ὀσωρίου, καὶ ἀποδοξάμενος ὁ βασι-
 λεὺς τὸν Κωσιτάτιον, ἐπέστρεψεν αὐτὸν συγλήπτεον. μετ'
 15 ὄλιγον δὲ χρόνον ἔδωκεν αὐτῷ τὴν κόρην πρὸς γάμον καὶ ἀτη-
 γορευσεν αὐτὸν βασιλεῖα, ὃς ἤς ἔσχεν εἰσεῖν ἔν ἐσέλπειν Ὀσώ-
 ληντιμιῶν τῶν. καὶ ὑψηλάμενος Κωσιτάτιος εἰς Ὀσωρίαν,
 ἀπέλει ἐν Ῥώμῃ τοὺς τυράντους, καὶ ἐδέχθητο τοὺς οἰκί-
 20 αὐτῶν, καὶ ἐφείνευσεν τὴν πόλιν. Ὑψίστης δὲ ὁ μέγας διδά-
 σκαλος κωσιτάτιος οὐ μόνον τῆν ἐκκλησίαν Κωσιτατιῶν-

3. τὰ παραδειναστέοντα b, τὸν παραδειναστέοντα a c, τὴν
 παραδειναστέοντα τοῖς. 6. ὅψ' οὐ δὲ δ, ὅψ' οὐ τοῖς. φ
 οἰσαν μετὰ δ. 12. φεγγε add. ea b. 17. και add. ea
 A. Κωσιτάτιος A oia, Κωσιτατιος τοῖς.

quippe tecum praetexto conciliatus in dies, et iras impotens, in Ra-
 vennam diademam mantillam se transfert. Inde Gallum quendam
 nomine hadalam, cuius pueri se autem erat somnus, cum talido
 exultis in Romanos alleget, et cum qui deliquerunt, deprecandi, et
 amice vexare debet. collando parum abest, quoniam abestis civitas in-
 ditus in ruinam ageretur. Alacchus autem senatorum ordini in urbe
 moranti se defensionem adiunxit, et discepta palati tota expellente,
 Flavium Honorii ex patre tuorem, virginem imperatorem cum abierat,
 ad propriam larci et gentem dimisit in Galliam, et recessit. Con-
 stantius ex Alacchi consiliis unius cum puellae custodia demandata
 fuerat, amon acceptam fugiens ad imperatorem Honorium recessit.
 imperator Constantium huncque imperium senatoris dignitate mon-
 cavit, et brevi temporis intervalla puellam eidem in conjugium ad-
 eivit, et simulavit imperatorem. ex ea natus est ille filius Valen-
 tianum pulchrum nomine. Constantius iunctis cum Honorio viri-
 bus tyrannum Bonae extinxit, puellamque ipsorum acerbis, uchem
 in pace occupavit. Iohannes pater magnus doctor non ecclesiam
 modo Cyprianam, verum Thraciae quoque nec non Asiae et Ponti

V. 53 πόλεως, ἀλλά καὶ Θράκης καὶ Ἀσίας καὶ Πόντου. ὥστε καὶ πρὸ τῆς ἀγίας ἐν Χαλκηδόνι συνόδου τῶν ἐκκλησιῶν τούτων ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἤρχεν. Μακεδονιανὸς δέ τις διὰ τῆς τοῦ πατρὸς διδασκαλίας προσῆλθεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· παραινέσας δὲ καὶ τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ ἐπιστρέψαι καὶ κοινωνῆσαι, 5 μὸλις ἔπεισεν. ἡ δὲ τὴν κοινωνίαν δοῦσα τῇ ἰδίᾳ παιδίσκη ἐκ τῶν Μακεδονιανῶν, ἐκέλευσεν ἔχειν μεθ' ἑαυτῆς. καὶ δὴ προσελθοῦσα τῷ Χρυσοστόμῳ, καὶ δεξαμένη τὴν κοινωνίαν ἐκ τῶν ἀγίων αὐτοῦ χειρῶν, ὑποκριθεῖσα ταύτην μεταλαμβάνειν, 10 ἐσχάτως ἀπέδωκεν ταύτην τῇ παιδίσκη, καὶ λαβοῦσα τὴν τῶν Μακεδονιανῶν προσάγει τῷ στόματι καὶ εὔρεν αὐτὴν λίθον γεγонуῖαν· καὶ φρίζασα προσῆλθεν ὑπότρομος τοῖς ποσὶν Ἰωάννου, ἐξαγορεύουσα τὸ τόλμημα καὶ εἰλικρινῶς προσερχομένη τῇ ἐκκλησίᾳ. ὁ δὲ λίθος ἐν τῷ σκευοφυλακείῳ ἀπετέθη φυλάττεσθαι. ἡ δὲ τοῦ Χρυσοστόμου ἐπιστολὴ ἢ πρὸς Θεόδω- 15 ρον Μοψουεστίας, οὐχὶ πρὸς τὸν πρῶτον, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἔσχατον γενόμενόν ἐστιν. Ἀρσένιος δὲ ὁ μέγας κατὰ κόσμον

1. ἀλλὰ καὶ Θράκης καὶ Ἀσίας καὶ Πόντου A, ἀλλὰ καὶ τοὺς Θράκας καὶ Ἀσίας καὶ Πόντον vulg. 2. τῶν ἐκκλησιῶν A, τὰς ἐκκλησίας vulg. 3. Μακεδόνιος A f. 4. ἐν add. ex A b e. 6. τὴν κοινωνίαν. A e, κοιν. vulg. 7. ἐκέλευσεν A, ἐκόμισεν vulg. 8. τῷ add. ex A. 10. ἀπέδωκεν ταύτην A, ἐπέδ. αὐτὴν vulg. ἡ παιδίσκη A e, τῇ παιδίσκη vulg. 12. προσῆλθεν] ἦλθεν A, εἰσῆλθεν e. 14. φυλάττεσθαι A, φυλαττόμενος vulg. 16. Μοψουεστίας — — ἀλλὰ add. ex A. 17. A et e inscriptionem praemittunt: περὶ τοῦ μεγάλου Ἀρσενίου.

ecclesias illustravit: ex quo constat etiam ante concilium Chalcedone coactum tractuum huiusmodi ecclesias Cpolitano praesuli fuisse subiectas. caeterum e Macedonii secta quispiam exsiliens sancti patris suasu et doctrina rediit ad ecclesiam: cum vero propriam uxorem, ut eodem reverteretur, et ecclesiae communionem resumeret, frequens hortator impelleret, vix obtinuit. illa deductae secum ancillae e Macedonianorum coetu communionem acceptam tradidit, et ut secum deferret praecepit. inde ad Chrysostomum progressa, et ex sanctis eius manibus communionem sumens, tum comestione simulata, demum in ancillae manus eam mittit, et quam a Macedonianis tulerat acceptam ori admovet, et mox in lapidem conversam experitur. exhorrescens illa et tremebunda ad pedes Ioannis advolvitur, scelus attentatum fatetur, ad ecclesiam suppliciter accedit: lapis exinde inter sacrarii vasa servandus deponitur. Chrysostomi vero epistola ad Theodorum Mopsuestiae episcopum, non ad primum, sed ad eum, qui ultimo promotus, conscripta fuit. Arsenius demum qui magnam per universum orbem sibi famam conciliavit, cunctisque rebus despe-

γεγονώς, καὶ πάντων καταφροσύνης, τὴν θείαν φιλοσοφίαν ἐν Αἰγύπτῳ μιτήρητο, βίῃ καὶ λόγῳ καὶ θαύμασι διαλάμπων ἐν τῇ μοναχικῇ τάγματι.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι ἐπίκειται Ἀρκάδιος τὸν κίονα τοῦ Ξερο-
5 λόφου, καὶ τὴν Ἀρκαδιοῦπολιν ἔκτισε τῆς Θρήνης.

Τούτῳ τῷ ἔτι Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος πολὺς ἦν ἐν βίῃ A. M. 326
καὶ λόγῳ καὶ θείοις χαρίσμασι διαλάμπων, καὶ ἀκριβῆς περὶ P. 67
πάντων ἀρετῆν. τοῦτον ἤγαγον πᾶς ὁ λαὸς οἰκοδομοίμειτος
σφόδρα ταῖς διδασκαλίαις αὐτοῦ, οἱ δὲ ζῶντες ὡσώτως ἀπε-
10 σπράξαντο αὐτόν, οἱ καὶ εἰς τὸν κατ' αὐτοῦ πόλεμον συνέρ-
γησαν. ἐν αἷς συνέβη καὶ τὰ κατὰ Εὐερέσιον τὸν εὐνοῦχον
ἔτι δὲ καὶ ἡ φιλονικία Σιναϊταίου τοῦ Γαββαλῶν πρὸς Σα-
ραπιάτου τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ἰωάννου, καὶ τὸ τῶν μοναχῶν εἰς
Αἰγύπτου φερόμενον διὰ τὸν Θεόφιλον, καὶ τὰ παρὰ Θεοφί-
15 λου πρὸς Ἐπιφάνιον πεμφθέντα γράμματα. εἰς ὧν ἀλύτῳ
ὁ θανάτων τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννης ἐπιβουλεύετο. Ἐπιφάνιος
δὲ ὁ Κύπρον ἔλθων ἐν τῇ Ἐξιδόμῳ χειροτονίας καὶ συνήκεις
παρὰ τὴν Ἰωάννου γῶμας ἐπέκειται. τοῦ δὲ Ἰωάννου τοῦτο
παρέπιος διὰ τὴν θείαν ἀγάπην, καὶ μᾶλλον προεφραμίσει

11. μοναχῶν] μοναχῶν A 1	14. διὰ Θεοφίλου A.	15.
πεμφθέντα om. A.	16. Χριστοῦ] Θεοῦ a b c d.	Ἰωάν-
την add. ex A.	17. χειρῶν A. τῶν χειρῶν vulg.	18. παρὰ
την A, παρὰ τοῦ vulg.	19. παρῶντος A, παροφῶντος vulg.	

etic, vita, sermone, et miraculis in monasterio seroit ordine, diuinam philosophiam in Aegypto hac tempestate profitabatur.

Eodem anno Xenophilus relictum Arcadius creauit, et Arcadio-
polum Thessalae civitatem aedificauit.

Hac anno Iohannes Chrysostomus vitae sanctitate, sermone eru-
ditone et diuina dante clarus, ob compositiones ad victoriam regerem
maiores celestia habebatur. hunc propeius omnia eius instructus do-
ctena summopere prosequelatur: qui relaxationem et luxum abiecit.
hant, vitam auerabantur, ita ut etiam ad tumultum aduersus cum
matum operam unam contulerint. inter haec contigerunt, quae circa
Eusebium conuulsum gesta, ut et contentio Neseviani Calabrum
episcopi cum Serapione Iohanne archidiacono, ad haec monachorum
propter Theophilum ex Aegypto fuga, et demum ad Epiphanium a
Theophilo datae litterae, quoniam omnium causa inuoluit Iohanni dei
familia confabatur. In his Epiphanium Cypri antistes ad Heliodorum
cessedens, ordinationes et ecclesiasticos conventus praeter Iohannis con-
siliu agelut. haec Iohanne ob dei dilectionem dissimulante et si-
lente, imo Epiphanium, ut una secum in episcopio habitaret, rogante.

A. C. 326

τὸν Ἐπιφάνιον ἐν τῷ ἐπισκοπείῳ συμμεῖναι αὐτῷ, οὐκ εἴλατο προκαταληφθεῖς ταῖς διαβολαῖς τοῦ Θεοφίλου ταῖς κατὰ τοῦ μακαρίου Ἰωάννου.

- A.M. 5897 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λόγον κατὰ γυναικῶν πονηρῶν ἐποίησεν, ὃν οἱ δυσμενεῖς καὶ οἱ τῆς ἀλη- 5
 V. 54 θείας ἐχθροὶ τὴν Εὐδοξίαν παρώξυναν λέγοντες κατ' αὐτῆς εὐησθαι τὸν λόγον. ἡ δὲ πρὸς Ἀρκαδίον δεινὰ πεπονθέναι παρὰ Ἰωάννου λέγουσα, τοῦτον παρεσκεύασεν μεταστείλασθαι Θεόφιλον πρόδηλον ὄντα Ἰωάννου ἐχθρόν, ὃς παραγενόμενος ἐν τῇ Δρυῖ τῇ νῦν Ρουφριαναῖς λεγομένη τὴν κατὰ Ἰωάννου 10 ἐπιβουλὴν εἰργάσατο, καὶ τοῦτον τῆς πόλεως ἐξέβαλεν. τοῦτο δὲ γνούς ὁ λαὸς στύσιν μεγάλην ἐποίησεν, μὴ συγχωρῶν ἐκβληθῆναι τὸν Ἰωάννην. ἐν οἷς καὶ Εὐδοξία τοῖς ὄδυσμοῖς
 D τοῦ λαοῦ ἐπικαμφθεῖσα παρεκάλεσεν Ἀρκαδίον τὸν βασιλέα, καὶ πέμψας Βρίσωνα εὐνοῦχον ἀπὸ Πραινέτου τὸν Ἰωάννην 15 ἀνεκαλέσατο. ὁ δὲ πρὸ δημοσίας συνόδου εἰσελθεῖν οὐκ ἠῆεσχετο· εἰς προάστειον δὲ κατὰ τὸν Ἀνάπλου διέτριβεν. ὁ δὲ λαὸς καταβοῶν τοῦ βασιλέως εἰσαγαγεῖν τὸν Ἰωάννην ἠνάγκασε, καὶ τῷ θρόνῳ ἐγκαταστήσαι· ὥστε Θεόφιλον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ φοβηθέντας φρηγεῖν ἐκ τῆς πόλεως. τότε ἐξήκοντα 20 ἐπίσκοποι συνελθόντες ἄκυρα πάντα τὰ κατὰ τοῦ θείου Ἰω-

1. ἐν om. A.	εἴλετο e.	5. οἱ ante τῆς add. ex A.	8.
παρὰ Ἰωάννου add. ex A.		μετασταλῆναι b.	9. πρόδηλον
om. A.	10. Ρουφριαναῖς A.	16. ἀνεκαλέσατο]	ἀνέκαμψεν b.
δημοσίας]	δοκιμασίας b.	17. κατὰ τὸν A, κατὰ τὸ vulg.	

ille criminationibus a Theophilo contra beatum Ioannem compositis praeoccupatus ire detrectavit.

- A. C. 397 Hoc anno Ioannes Chrysostomus adversus pravas mulieres sermonem instruxit, cuius occasione flagitiosi quique et veritatis hostes Eudoxiam ipsi infensam reddidere, orationem in eam compositam asserentes. haec apud Arcadium contumelias passam conquesta, Theophilum Ioannis apertum hostem ut advocaret, impulit: ille ad locum Quercus nomine, qui nunc Rufiniana dicitur, insignem advolans, in Ioannis perniciem molitur insidias, et eum urbe deturbat. eo cognito, populus ad seditionem movetur, nec Ioannem urbe depelli patitur. ad haec Eudoxia populi clamoribus flexa, Arcadium pro eo deprecatur, et eunucho Brisone misso a Praegeto Ioannem revocat. is autem ante publicum concilium urbem ingredi recusans, ad Anaplum in suburbio moram trahebat. exin populus imperatorem, ut Ioannem in urbem induceret et throno restitueret, adeo compulsi, ut Theophilus, et qui cum illo erant, terrore percussi fuga sibi consulere. tum vero ex episcopis convenientes ad sexaginta, cuncta, quae

αἰτου παρὰ τοῦ Θεοφίλου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐκέρωσαν δι-
καιώς.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ βασίλισσα Εὐδοξία ἀγγυραίαν στήλην A. M. 5898
 ἰδίαν ποιήσασα ἵστησεν ἐν τόπῳ λεγομένῳ τὰ Πιπιάνια πλη- P. 63
 5 οῦσαν τῆς ἁγίας Εἰρήνης. ὁ δὲ τῆς πόλεως ἑπαρχος Μανι-
 χαῖρος ἑλληνοφροντῶν κρότους καὶ χοροὺς καὶ ὄρχηστῆς ἐποίησεν
 τῆς στήλης ἐπιτελῶν θορυβῶς τε ποιῶν ἔλασε τὸν ἀρχιε-
 ρέα, μὴ συγχωρῶν αὐτὸν ἡσυχῶς τὰς θείας λειτουργίας ἐπι-
 10 τελεῖν· πολλὰς γὰρ ἔφηνεν τοὺς ψάλλοντας. ὁ δὲ ἱερός
 Ἰωάννης ἐπηρεύθη τοῖσι διὰ λόγον· αὐτὸς δὲ τὴν Εὐδοξίαν
 κατὰ τοῦ Ἰωάννου διήγειρεν, ὡς δυσχεραίνοντος ἐπὶ τῇ τιμῇ
 τῆς στήλης αὐτῆς. καὶ λοιπὸν πάλιν μίσος κατὰ τοῦ Ἰωάν- B
 15 ρου, πάλιν ἀρχή· αὐτὸς δὲ τοῖσι τὸν λόγον ἐπιδειξάμενος, οὐ ἢ
 ἀρχή· πάλιν Ἡρωδίους μαίεται· τοῖσι ἔχθρα τελεία τῆς
 20 βασιλείου κατ' αὐτοῦ ἐπιπέθη, καὶ πάλιν καθαιρέσις καὶ ἐξο-
 ρία. ὁ δὲ λαὸς τὴν ἐκκλησίαν ἐπέστησεν· πολλοὶ τε ἐπέφ-
 Ἰωάννου ἐκινδύνευσαν. Ἰωάννης δὲ ἐξελάθη τῆς πόλεως, καὶ
 ἐξωρίσθη εἰς Κοκουσόν, ἐκείθεν τε μετὰ ἔχθρας εἰς Πιπιάνια.
 γατόμενος δὲ ἐν Κομάνοις κατὰ κέρωσον τῆς Ἀρμενίας

4. τόπῳ λεγομένῳ A, τόπῳ τῷ λεγ. vulg. 5. ἑπαρχος c. 6.
 ἐλληνοφροντῶν A. ἐπίστατος τῆς στήλης add. ex b. 7. ἀρχι-
 ρεῶ) Ἰωάννης b. 10. κατὰ τοῦ Ἰωάννου A. 10. τὴν — τοῦ
 add. ex A. 11. τῇ τιμῇ A, τῆς τιμῆς vulg. 16. ἐπέφ-
 Ἰωάννου A, διὰ Ἰωάννην vulg. 18. ἐκείθεν τε A, ἐκείθεν δὲ vulg.
 Πιπιάνια A, Πιπιάνια vulg.

a Theophilo et asseclis adversus divinum Iohannem decreta fuerunt,
 equivoce multa sententia eorum reddiderunt et irrita.

Hec anno imperatrix Eudoxia suam statum argente conficari, et A. C. 398
 ad sanctae Irenae templum, Irenae, qui Pippiana dicitur, collocari iussit.
 praefectus autem verbis Manichaeorum haerens vitiosus, et adhuc gen-
 tiliis ritibus addictus, ex plausibus, chorois, et saltationibus ibidem
 hoc actus tumultum et strepitum cuius inmodicum, pontificem ange-
 bat, non parate et cum animi quiete, caereticibus frequentius interrup-
 tis, divina mysteria cum permittebat celebrare. quare sacer Iohan-
 nes verba in ipsum vehementer iniectus est; is autem Eudoxiam in
 Iohannem quasi eum inmodicum communi populi culto honorari indigna-
 retur, commovit. inde rursus eodem in Iohannem, inde rursus eor-
 ipse pariter subinde occasionem habuit, cuius principum rursus Herodias
 fuit. ex his imperatrici irae ad cumulum incensae, ex his literata
 a pontificatu exautoratus, et exitum populi ignem in ecclesiam
 misit; et plerique Iohannis causa vitae periculum subierunt. Iohannes
 urbe pulsus, Comanum deportatur, inde Pippianem transfertur, cum
 autem ad Comanum, quod est Armeniae oppidum, divertisset, in do-

ἔτελειώθη ἐν κυρίῳ. τούτου δὲ ἔξορισθέντος Ἀρσάκιος χειροτονήθη ὁ ἀδελφὸς Νεκταρίου τοῦ πρὸ Χρυσοστόμου. Ἰν-
Cυνοκέντιος δὲ ὁ Ῥώμης, καὶ ὁ Φλαβιανὸς Ἀντιοχείας οὐκ
ἔκοινωνήσαν τῇ ἐκβολῇ Ἰωάννου, ἀλλὰ διὰ γραμμμάτων τῆς πό-
λεως τὸν κλῆρον παρεμυθήσαντο, καὶ ἐδυσχέραινον ἐπὶ τοῖς 5
τολμήμασιν. Ἐπιφάνιος δὲ ἀπέπλευσεν ἐπὶ Κύπρον τοῦ Θεοῦ,
ὧν ἔοικε, τὴν μετὰστασιν αὐτοῦ προμηνύσαντος. φασὶ δὲ
ὅτι καὶ Ἰωάννη τὴν ἐν τῇ ἔξορίᾳ τελευτὴν ἐδήλωσεν· καὶ
Ἰωάννης Ἐπιφάνιῳ τὴν ἐν τῷ πλοίῳ. Ἐπιφάνιος τοῖς προ-
πέμπουσιν εἶπεν· σπεύδω ἐγώ, ἀφίημι δὲ ὑμῖν τὰ βιβλία, 10
τὴν πόλιν καὶ τὴν ὑπόκρισιν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐτελεύτησεν ἡ Εὐδοξία.

A.M. 5899

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἀρσακίου ἔτος α'.

V. 55

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀρκαδιὸς ὁ βασιλεὺς γενόμενος ἐν Κα-
D ρία, ἐν ἣ καὶ τὸν ἅγιον μάρτυρα Ἀκάκιον λέγουσιν παθεῖν, 1
εὐζάμενος καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ ναοῦ, εὐθὺς μέγιστος οἶκος
ἐν τῇ Καρία κατέπεσεν. τὸ δὲ πλῆθος σωθὲν τῇ εὐχῇ τοῦ
βασιλέως τὴν σωτηρίαν ἐπέγραψεν.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐν Ῥώμῃ ἐμυκήθη ἡ γῆ ἐπὶ ἡμέρας

A.M. 5900

ἑπτὰ. καὶ ἐσφάγη Στιλίων ὁ λαμπρότατος ἐν Ῥαβέννῃ, καὶ 20

P. 69

ἄλλοι δυνάσται.

6. ἀπέπλευσεν om. A.
βέννη A, Ῥαβέννη vulg.

16. ὁ μέγιστος ὁ ἐν τῇ A.

20. Ῥα-

mino consummatus est. eo in exilium pulso, Arsacius frater Nectarii, qui Chrysostomum in throno praecessit, pontificatum obtinuit. caeterum neque Innocentius Romanus praesul, neque Flavianus Antiochenus Ioannis eiectioni consenserunt: imo civitatis clerum, litteris ad eum missis, consolati sunt, et de memoratis gestis graviter afflictabantur. Epiphanius autem, deo, ut postea visum est, vitae decessum ei praenunciante, Cyprum abnavigavit. Ioanni mortem in exilio praedixisse, et in adversum Epiphanii letum in navi Ioannem vaticinatum ferunt. Epiphanius viae comitibus dixit: ego festino: vobis autem libros, urbem, et simulandi artem relinquo.

Hoc etiam anno Eudoxia decessit.

A. C. 399

Cpoleos episcopi Arsacii annus primus.

Hoc anno Arcadio imperatore in Cariam, in qua sanctum martyrem Acacium passum narrant, profecto, post fusas preces, sub ipso templi egressu, confestim domus ampla concidit in Caria: multitudo vero incolumis servata, salutem imperatoris precibus acceptam retulit.

A. C. 400

Hoc anno Romae septem diebus terra mugit: et Stilicho vis clarissimus una cum aliis optimatibus Ravennae necatus est.

Αὐτῷ δὲ τῷ ὄντι Ἀρκάδιος ἐπιτελέτηται πρὸ τῶν κυλιαν-
 δῶν Σαυιτιμυρίδων. τὸν δὲ νῦν Θεοδοσίον μικρότατον ὄντι,
 καὶ ἀπειροτάτον κατατοίσας Ἀρκάδιος ὁ πατὴρ, καὶ διέ-
 σασ, μὴ ἀπὸ τινος ἐπιβουλεύῃ, βασιλεία αὐτὸν ἀναγορεύ-
 σαι, κορυφαία αὐτοῦ κατὰ διαθήκας κατέστησεν Ἰουδι-
 γιργῶν τὸν τῶν Περσῶν βασιλεῦ. Ἰουδιγιργῶς δὲ ὁ τῶν Περ-
 σῶν βασιλεὺς τὴν Ἀρκαδίον διαθήκην δεξάμενος, εἰρήνην B
 ἀφ' ἧν πρὸς Ῥωμαίους χρῆσάμενος, Θεοδοσίῳ τὴν βασιλείαν
 διέσωσατο, καὶ Ἀντιόχον τινα θαιμασίον τε καὶ λογιστάτον
 10 εὐαίροτον τε καὶ παιδαγωγὸν ἀποστείλας γράφει τῇ σιγαλή-
 τῃ Ῥωμαίων ταυτῶν Ἀρκαδίον κοιμηθέντος καὶ κορυφαία
 τοῦ παιδὸς καταστήσαστος, τὸν ἀσπληροῦτα τὸν τόσον τὸν
 ἑμὸν ἀπέστειλα. μὴ τις οὖν ἐπιβουλήν τοῦ παιδὸς ἐπιχει-
 ρήσῃ, ἵνα μὴ πόλεμον ἄσκοπον κατὰ Ῥωμαίων ἀναίτησ.
 15 ὁ δὲ Ἀντιόχος ἐλθὼν ἦν οὖν τῷ βασιλεῖ. τὸ δὲ τοῦ αὐ-
 τοῦ θεῖον Ὀσωριον καὶ Πουλιχερίως τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ τὰ
 Χριστιανῶν ἐπιστημότως ἐπαιδεύετο. καὶ ἦν τερῆρῃ ἀνομι-
 ταῖν Ῥωμαίων καὶ Περσῶν μάλιστα τοῦ Ἀντιόχου πολλά C
 ἐστὶν Χριστιανῶν γράφοιτος, καὶ οὕτως ἐπλάτυνθη ἐν Περ-
 20 σαιδὶ ὁ χριστιανισμὸς.

1. 10] α' A. 6. Ἰουδιγιργῶς ubique A. 12. τὸν τόσον A,
 τόσον vulg. 13. ἀσπληροῦτα A a c e, ἀσπληροῦτα vulg. 14.
 καὶ δὲ τοῦ αὐτοῦ θεῖου Ὀσωριον καὶ Πουλιχερίως τῆς ἀδελφῆς
 A, καὶ δὲ τῆς θεῖας κατὰ Ὀσωριον καὶ Πουλιχερίως τῆς ἀδελφῆς
 vulg. 15. post χριστιανισμὸς h e d hoc addunt. Μαργουθὶ
 τοῦ ἐπισκόπου Μεδουακηνίας μετακτετότος.

Eodem etiam anno Arcadius undecimo Kalendas Septembriales lo-
 tum oppetit. Theodosium autem iuniorum nomen infantiū super-
 pressum ac pene eunctis iustitia archam pater Arcadius interpretatus,
 invidiosaque, si forte remaneret imperatorem, ne patretur, metuens,
 curatores eius Indegordem Persarum regem testamenti tabula insti-
 tuit. Indegordes Persarum princeps accepto testamento linguam et
 temperantiam pacem cum Romanis habuit, et Theodosia saltem et in-
 coluam hanc esse imperium: mox Antiochos, viro modicus egregio
 et eximie eruditissimo, in pueri procuratorem et paedagogum sum-
 ptissimè Romano conatus in hac verba restituit: Arcadius hanc tabula-
 to, et me consilio eius in filii curatorem instituto, vicam, qui vicem
 meam impedit, nisi nullus igitur puerum stuat insidias, ne bellum
 advenas Romanos innovet irremediabile. advenas Antiochus im-
 peratoris comitem oblique se pœchabat. is vero ab Hannone potius
 et a tuncre Palaheria Christiana institutis probe et solenter eruditus
 esse patetque diu inter Romanos et Persas traducta, Antiochos maxime
 plera pro Christianis scribentes atque ita Christiana lex per totam
 Persidem dilatata fuit.

A.M. 5901

Ῥωμαίων βασιλέως Θεοδοσίου ἔτος α΄.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἀττικοῦ ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀρκαδίου τοῦ βασιλέως τελευτήσαντος, ὃς ἐβασίλευσεν μετὰ τὴν τελευτὴν Θεοδοσίου τοῦ πατρὸς ἔτη ιδ΄, μῆνας γ΄, ἡμέρας ιδ΄, συμβασιλεύσας καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τοῦ ἔτη ιβ΄, κατέλιπεν Θεοδόσιον τὸν υἱὸν αὐτοῦ βασιλέα D ἐτῶν ὄντα ἧ΄, συμβασιλεύσαντα δὲ τῷ πατρὶ Ἀρκαδίῳ ἔτη ε΄. Θεοδοσίου δὲ αὐτοκράτορος γενομένου Πουλχερία, ἡ τούτου ἀδελφὴ παρθένος ιε΄ ἐτῶν ὑπάρχουσα, τὴν βασιλείαν σὺν θεῷ καλῶς ἐδιοίκει. εἶχεν δὲ καὶ ἄλλας δύο ἀδελφὰς Ἀρκα- 10 δίαν καὶ Μαρίαν· καὶ ταύτας παρθενεῖειν ἡ Πουλχερία ἐπεισεν. Θεοδόσιον δὲ τὸν ἀδελφὸν ἐπαίδευσεν σοφωτάτῃ τυγχάνουσα, καὶ θεῖον νοῦν κεκτημένη. τὸν δὲ ἀδελφὸν Θεο- V. 56 δόσιον πρὸ πάντων μὲν εἰς τὴν κατὰ θεὸν εὐσέβειαν, ἔπειτα δὲ καὶ εἰς ἡθὸς καὶ λόγον καὶ βιάδιμα καὶ γέλωτα καὶ στολὴν 15 καὶ καθέδραν καὶ στάσιν βασιλικῶς ἐξεπαίδευσεν. πολλὰς δὲ P. 70 ἐκκλησίας καὶ πτωχεῖα ξενεῶνάς τε καὶ μοναστήρια κτίσασα, πᾶσι καὶ τὰς ἀρμοδίους προσόδους βασιλικῶς ἀπένευμεν. ὁ δὲ Σωζόμενός φησι περὶ αὐτῆς, ὅτι καὶ θείας ἐμφανείας ἤξιοῦτο. 20

7. συμβασιλεύσας καὶ e f, συμβασιλεύσαντος a c. 11. Μα-
ρίαν A e f, Μαρίαν vulg. 13. τὸν δὲ ἀδελφὸν Θεοδόσιον
A, τοῦ δὲ ἀδελφοῦ Θεοδοσίου vulg. 17. ξενεῶνας A, ξεν-
ωνας vulg. 18. καὶ add. ex A.

A.C. 401

Romanorum imperatoris Theodosii annus primus.

Cpoleonis episcopi Attici annus primus.

Hoc anno moritur Arcadius imperator, qui post patris Theodosii obitum annis quatuordecim, tribus mensibus et diebus quatuordecim tenuit imperium, postquam cum patre iam annis duodecim potestatem exercuisset: Theodosium filium octennem reliquit ad imperii consortium ante sex annos ascitum. Theodosio in imperatore accepto, soror eius Pulcheria quindecim annorum virgo, dei consiliis ac ductu, publicas res egregie administrabat. alias insuper duas sorores Arcadium et Mariam in virginitatis proposito permanere docuit Pulcheria: et ut sapientissima divinamque mentem a natura consequuta fratrem Theodosium instruxit, prae cunctis nimirum pietatem in deum haberet, tum eius mores, sermonem, gressum, risum, vestes, sessionem, statum regio ritu componeret, erudit. multis praeterea extructis ecclesiis, pauperum et peregrinorum habitaculis atque monachorum aedibus, cunctis congruos reditus regia liberalitate assignavit. quinetiam Sozomenus deum hanc sua visione dignatum affirmat.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀτικὸς Ἰαίκοπος Κωνσταντινουπόλιος Ἀ.Μ. 5902
 Ἰουδαίων τινά παραλυτικὸν τουθειήσας, πύσως τε καὶ βασι-
 σιας, ἐνήϊ ἐκ τῆς πολυμυθίας ἀνήγαγεν. καὶ ἰατὴν γὰρ λί-
 γηται βεβαιώσεται. B

Τούτῳ τῷ ἔτει Ῥώμη παρελήθη ἀπὸ Ἀλαρίχου πρὸ θ', Ἀ.Μ. 5903
 καίαντων Σικκιμβρίου· καὶ μεθ' ἡμέρας ὀλίγας Κωνσταν-
 τίνος ὁ λαμπρότατος ἐσφάγη, καὶ ἄλλοι πολλοί.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐσφάγησαν ἔ Γαλλίας Ἰουβιανὸς καὶ Ἀ.Μ. 5904
 Σιζυσιανὸς οἱ λαμπρότατοι, καὶ ἦλθον αἱ κεφαλαὶ αὐτῶν
 εἰς Ῥώμη, καὶ μεθ' ἡμέρας πέντε ἐσφάγησαν Σαλοῖσιος καὶ
 Ἡρακλιανός. C

Ῥώμης ἐπισκόπος Ζωσίμου ἔτος α'.

Ἀ.Μ. 5905

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουδαῖοι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πολλὰ κατὰ
 τοὺς Χριστιανοὺς ἐπιδειξάμενοι, συνθίμεινοι γὰρ πρὸς ἀλλέ-
 γλους φορεῖν δακτύλιον ἀπὸ φοίνικος, τῆ τιμῆ βίβιν παρ-
 σκεύασαν κήρυκας, οἱ ἡ ἐκκλησίᾳ ἐπιπράθη. τῶν δὲ Χρι-
 στιανῶν σινδραμότων, τούτους οἱ Ἰουδαῖοι κατὰσφαζαν, τοῦ
 δὲ δράματος φεραθέντος, οἱ Χριστιανοὶ ἄρχοντες τούτους
 τῆς Ἀλεξανδρείας ἐξήλασαν, καὶ τὰς ἐλοσιώσεις αὐτῶν ἐδή-
 λω μινσαν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἀντιόχος ὁ Πέρσης ἐκ ποδῶν γέγασε,

5. ἀπὸ A, παρὰ vulg.
 ea A.

14. τοὺς add. ea A.

17. αὐτὸ add.

Hoc anno Atticus Cyprius praesul Iudaicum paralyticum cum de A. C. 402
 recipienda fide praemonstrasset, tum vero sanum sacra baptismate lu-
 strasset, sanum et vegetum e fontibus eduxit: iuxta divina quippe
 instituta vitam composuisse refertur.

Hoc anno Roma ab Alarico capta est nono Kalendas Septem. A. C. 403
 Idem paucis diebus exactis, Constantinus vir clarissimus cum ple-
 risque aliis confectus est.

Hoc anno Iovianus et Sebastianus viri clarissimi in Gallias necati A. C. 404
 sunt, et eorum capita Romam delata: et post dies quinque Salustius
 et Heraclianus pauper interfecti.

Romae episcopi Zosimi annus primus.

A. C. 405

Hoc anno Iudaei Alexandriae multa mala Christianis intulere.
 tessera namque annuā palmae folio compacti, quae se dignoscerent,
 ad invicem data, publicis praecones ut nunti conclamarent, ecclesiam
 incendia vastant, compulerunt. Ita Christianos ad ignem concurren-
 tes trucidarunt Iudaei. scelere comperto Christiani magistratus Iu-
 daeos Alexandria exulare, et eorum bona publicari iusserunt.

Hoc eodem anno Antiochus Persa e vivis excessit beatissima

καὶ ἡ μακαριωτάτη Πουλχερία τελείως τῶν πραγμάτων ἐκράτησεν.

A.M. 5906
P. 71

Τούτῳ τῷ ἔτει Ὑπατείαν τὴν φιλόσοφον θυγατέρα Θεώ-
νος τοῦ φιλοσόφου βιαίῳ θανάτῳ τινὲς ἀνεῖλον.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἰσδεγέρδης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς 5
πρότερον Μαρουθᾶ τοῦ ἐπισκόπου Μεσοποταμίας ταῖς παραι-
νέσεις πειθόμενος, καὶ Ἀβδαᾶ τοῦ τῆς βασιλευσύης ἐν Περ-
σίδι πόλεως ἐπισκόπου, εἰς ἄκρον Θεοσεβῆς γέγονεν, ὥστε
ἔμελλε σχεδὸν βαπτίζεσθαι διὰ τὰς θαυματουργίας τοῦ Μα-
ρουθᾶ, καὶ τοὺς μάγους ὡς ἀπατεῶνας ἐκόλαζεν. τῷ δὲ κ' 10
ἔτει τετελετύηκεν. αἰτία δὲ τοῦ διωγμοῦ αὐτοῦ γέγονεν

V. 57 Ἀβδαᾶς ὁ τῆς βασιλευσύης ἐν Περσίδι ἐπίσκοπος, ζήλῳ μὲν
B Θεοῦ φερόμενος, οὐκ εἰς δέον δὲ τῷ ζήλῳ χρησάμενος τὸν
ναὸν τοῦ πυρὸς ἐνέπρησεν. τοῦτο δὲ γνούς ὁ βασιλεὺς τὰς
ἐν Περσίδι ἐκκλησίας καταλυθῆναι προσέταξεν, καὶ τὸν 15
Ἀβδαᾶν διαφόροις κολάσεσιν ἐτιμωρήσατο. τοῦ δὲ διωγμοῦ ἐπὶ
πέντε χρόνους κρατήσαντος, πολλοὶ μάρτυρες καὶ ἀναρίθμη-
τοι ἀνεδείχθησαν. οἱ γὰρ μάγοι κατὰ πόλεις καὶ χώρας ἐπι-
μελῶς ἐθήρευον τοὺς λανθάνοντας. ἄλλοι δὲ καὶ αὐτομάτως
ἐαυτοὺς κατεμήννον, ὥστε μὴ σιγῇ δόξαι τὸν Χριστὸν ἀπαρ- 20

3. Ὑπατείαν A, Ὑπατίαν vulg. 8. πόλεως add. ex A. 10.
post ἐκόλαζεν b add.: ὑπὸ τῶν μάγων ἀπατηθεὶς μέγαν κατὰ
τῶν ἐν Περσίδι χριστιανῶν διωγμὸν ἀνεκίνησεν. x]
Goar conl. κα'. 12. ὁ add. ex A. 18. ἀνεδείχθησαν A,
ἐδ. vulg. χώρας] κόμας b. ἐπιμελῶς add. ex A. 19.
αὐτομάτως A, τοῖς Ὑπάτοις vulg.

vero Pulcheria supremam et absolutam rerum administrationem ex-
ercuit.

A. C. 406

Hoc anno Hypatiam Theonis philosophi filiam in philosophiae
studiis exercitissimam violento mortis genere nonnulli sustulerunt.

Hoc eodem anno Isdegerdes Persarum rex, Maruthae primo Mesopotamiae, Abdaae regiae in Perside civitatis episcoporum suasu ductus, in pietatem totus propendebat: adeo ut visis Maruthae mirandis operibus baptismum iamiam suscepturus videretur: unde et magos, seu seductores, variis exagitabat suppliciis. anno vero vigesimo diem obiit extremum. persecutioni porro ab eo suscitatae causam dedit Abdaas regiae Persidos urbis episcopus: divino quidem zelo motus, at non eo ex rationis norma usus, ignis templum succendit. eo cognito rex erectas per totam Persidos regionem ecclesias everti iussit: Abdaam autem diversis afflixit tormentis. persecutione ad quintum usque annum prorogata, plures, immo martyres innumeri declarati sunt. latentes enim Christianos per urbes et vicos magi venatorum

νήσασθαι. ἀγριδῶς δὲ τῶν Χριστιανῶν κατατιμιωμένων, πλείστοι καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς βασιαῖς ἀντρεθῆσαν. πολλοὶ δὲ καὶ τοῖς Ῥωμαίοις προσήγγον.

[Κοίμησις Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας, καὶ προβολὴ τοῦ 591
591 οἰοῦν Κυρίλλου καὶ Ἰουλίου πρεσβυτέρων Ἱεροσολύμων.] C

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεόφιλος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ἀπέβη, A M 5907
βίω, καὶ Κύριλλος ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ προεχει-
ρίσθη.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἤρθη ταῖς διδασκαλίαις Ἰουλίος πρε-
σβύτερος Ἱεροσολύμων.

Περσῶν βασιλεὺς Οὐραράνου ἔτος α'. A M 5908

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Κυρίλλου ἔτος α'. D

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουδαῖοι εἰς τὸν Ἱμμον παιδίον Χριστιανὸν σπυλαβόντες, ὡς παιζόντες δέξαν, καὶ τὸν σταυρὸν δια-
5 σῦροντες τὸν αὐτὸν παῖδα ἐνέριμωσαν ἐπὶ ζέλου ἀσεβέστε-
ρα βασιαῖς. τοῦτο γινούσ ὁ βασιλεὺς Ἰουδαίους κτησέντως ἐπέ-
λασεν.

Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Πρατίου ἔτος α'. A M 5911

Τούτῳ τῷ ἔτει Διοντίου τοῦ φιλοσόφου δευτέρου Ἀθηνῶν. P. 70

ε κατατιμιωμένων A, τιμιωμένων ταῖς ο ταῖς βασιαῖς]
τοῖς βασιαῖς b. δ Αὐριανός — Ἱεροσολύμων (in martyris
eod. A leguntur Ἱεροσ. add. ex A. γ. δ add. ex A. ι).
εἰς τὸν A, εἰς τὸ ταῖς

more insequerantur. nonnulli etiam sponte se ipsos prodebant, ne
vel obnoxia Christum obnoxie viderentur, quibus demum ad mor-
tem hoc pacto quassatis, plerumque tormentorum vi neci traditi sunt:
multi etiam ad Romanos transfugerunt.

In tempore Theophili Alexandriae episcopi dormitio, et dies
Cyrilli atque Basilii presbyteri promissio audita est.

Hoc anno Theophilus Alexandriae episcopus excoisit e viciis et A. C. 597
in eius locum Cyrillus eius nepos successit est.

Hoc eodem Basilii Hierosolymitanus presbyter litterarum do-
ctrina floruit.

Persarum regis Varsarans annus primus. A. C. 598

Alexandriae episcopi Cyrilli annus primus.

Hoc anno Iudaei parvum Christianum ad immum comprehendentes,
In Iudaea excoisula, ac cruce defendenda causa puerum eundem
de ligno suspendentes, cruciatibus interfoerunt: de quo imperator
certare factus Iudaeis dignis supplicis ultus est.

Hierosolymitanus episcopi Prati annus primus. A. C. 599

Hoc anno Leonis philosophi filii Athenis eodem nomine baptis-
ta Atticus, quum et Eudociam appellavit. Illa corporis elegantia,

δα λεγομένην ἐβάπτισεν Ἀττικός, καὶ Εὐδοκίαν μετωνόμασεν, ἣτις κατὰ γνώμην Πουλχερίας γημᾶται Θεοδοσίῳ, κάλλει σώματος καὶ συνέσει ψυχῆς καὶ ἐν λόγοις διαπρέπουσα.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐγεννήθη Οὐαλεντινιανὸς ὁ υἱὸς Κωνσταντίου καὶ Γάλλης Πλακιδίας ἐν Ῥαβέννῃ. 5

A.M. 5912 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Θεοδοτοῦ ἔτος α΄.

V. 58 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀττικός ἐπίσκοπος τοὺς Ἰωαννίτας ὄρων ἔξω τῆς ἐκκλησίας συνάγοντας, τὸ ὄνομα Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐν τοῖς διπτύχοις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μνημονεύεσθαι προσέταξεν. καὶ πολλοὺς τῇ ἐκκλησίᾳ ἤνωσεν. 10

C Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐγεννήθη Οὐαλεντινιανὸς υἱὸς Κωνσταντίου ἐν Ῥαβέννῃ ἑξάδελφος Θεοδοσίου.

A.M. 5913 Ῥώμης ἐπισκόπου Βονιφατίου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντίος ὁ πατὴρ Οὐαλεντινιανοῦ ἐβασίλευσεν, πρὸ ἑξ εἰδῶν Φεβρουαρίου· καὶ ἐσφάγη πρὸ 15 Δτεσσάρων νῶνων Σεπτεμβρίου.

A.M. 5914 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐσφάγη Κάλλιστος ὁ Αὐγουστάλιος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑπὸ τῶν ἰδίων δούλων μηνὶ Θῶθ ι΄.

A.M. 5915 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐτελεύτησεν Ὀνώριος ὁ βασιλεὺς ἐν Ῥώμῃ τῇ ιε΄ Αὐγούστου μηνός, καὶ ἐδηλώθη ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐκλείσθη ἡ πόλις ἡμέρας ἑπτὰ. τούτου δὲ

18. Θῶθ ι A alii, Θῶθι vulg. 21. τούτου δὲ τελ. Ἰωάννης τις A b e, τούτου τελευτήσαντος. Ἰωάννης δὲ τις vulg.

animi solertia et facundia sermonis cum excelleret, Theodosio Pulcheriae consiliis nupsit.

Eodem anno Valentinianus patri Constantio ex Galla Placidia Ravennae natus est.

A. C. 412 Antiochiae episcopi Theodoti annus primus.

Hoc anno Atticus episcopus Ioannitas extra ecclesiam conventus celebrantes conspicatus, Ioannis Chrysostomi nomen ex ecclesiae diptychis memorari praecepit; unde hoc et plures hoc pacto ecclesiae restituit.

Hoc eodem anno Valentinianus Constantii filius Theodosii consobrinus Ravennae nascitur.

A. C. 413 Romae episcopi Bonifacii annus primus.

Hoc anno Constantius Valentiniani pater imperium obtinuit sexto idus Februarias: quarto vero nonas Septembriles occisus est.

A. C. 414 Hoc anno Callistus Augustalius a propriis servis mensis Thoth die decimo Alexandriae fuit interemptus.

A. C. 415 Hoc anno imperator Honorius Augusti mensis die quintadecima Romae defunctus est: quo Cpoli nunciato, ex eius mortis moerore diebus septem urbs tota vacavit et clausa est. Ioannes autem

τελευτήσαντος, Γωάννης τις ἐκ τῶν βασιλικῶν ἐπιγραφίων τῆς Ρ. 1
 ἐν Γαύῃ βασιλίαν ἀρπάξει, καὶ προσηΐαν πρὸς Θεοδοσίον
 ἀποστέλλει δευθῆναι εἰς βασιλέα δέχμενος. ὁ δὲ Θεοδοσίος
 ἐν φρονεῖ τούς προσηΐντας κατακλίνας, Ἀρδαβούριον τὸν
 5 σιμαιτῆγον ἀποστέλλει καὶ αὐτοῦ· ὃν τιση ὁ τυραννος εἰς
 Ῥαβίνταν χειρωσάμενος κατέκλισεν. τοῦτο δὲ μαθὼν Θεο-
 δόσιος, Ἀσπαρα τὸν τοῦτου υἱὸν ἀποστέλλει καὶ αὐτοῦ, καὶ
 τῇ τοῦ Θεοφιλοῦς βασιλῆως ἐγγύ, ἄγγελος κυρίου ἐν σχήματι
 ποιμένος φανείς ᾠδήγησε τὸν Ἀσπαρα καὶ τοὺς αὐτῶν
 10 καὶ ἔγει αὐτούς διὰ τῆς παρασιμῆτος τῇ Ῥαβίντῃ λίμνῃς
 ἀβάτου οἴσης, ἣν ὁ Θεὸς βατῆρ ἐπέγραψαι, ὡσπερ ἐπὶ τοῖς Β
 Ἰσραηλιτικῶν. καὶ διαβάτης διὰ ξερᾶς ἀσπεργῆτος τὰς πύ-
 λας ἐβρόντες τῆς πόλεως, τὸν μὲν τυραννον ἀπέκταν, τὸν δὲ
 Ἀρδαβούριον τῶν δεσμῶν ἀπέλευσεν. τοῦτον δὲ ἀναιρεθέν-
 15 τος, ὁ βασιλεὺς Θεοδοσίος Οὐαλιουικιατὸν τὸν εἰς Κοισια-
 τίου καὶ Γαλλῆς Πλαυιδίᾳς κτίσασα ποιήσας, ἐπὶ τὰ ἰσπύ-
 ρια ἀπέστειλεν μετὰ τῆς ἰδίας μητρός, Πλίωνα δὲ τὸν Πα-
 τρίσιος σιμακίσιου, ὡς ἐφιέλοντα καταστῆσαι αὐτὸν βασι-
 λεύ· καὶ ἐβουλεύσαν ἐπὶ λαῶ.

20 Ἀρτιοχίας ἐπισκόπον Γωάννην εἰς α'.

A.M. 5916
C

1. ἐπιγραφίων A. Ἰπογραφίων vulg. 2. προσηΐαν A. e. προ-
 σήαν vulg. 4. φρονεῖ) Ρουφῆ A. 14. τούτου A. τού vulg.
 16. Γάλλας e. 17. μετὰ τῆς — σιμακίσιου add. ea e.

quidam ex imperatoris notariis imperium Romae occupat, legationeque
 ad Theodosium, ut se imperatorem ablegaret, apprehensaque rogatum
 fuit. Theodosius legato in custodiam inivit Ardalium ducem ad-
 ventum cum deditur; quem tyrannus Ravennae comprehensum viden-
 te mancipavit. cui regnum Theodosius Asparum eius filium in eum
 tradidit; et religiosi imperatoris pedibus angelus, specie pastoris vi-
 sus, Aspari cunctosque qui in eius comitatu militabant se in itinere
 ductorem praebuit. per adfessionem et adhaerentem itaque Ravennae pa-
 trisem natura imperium, caelesti vero opera transmitte fuisse redli-
 tum, velut olim deus Israelita, exercitum angelus tenuit. euenus
 pubele et cunctante peragrata, rursusque civilibus partibus comper-
 erunt. hinc tyrannum e medio tollunt et Ardalium vinctum libe-
 rant. eo sublato, Theodosius imperator Valenticianum Constantii
 Galliarum Placidie filium caesarem conuocatum, in custodiam par-
 tes mittit cum matre ipsius, et cum eo Helionem Patribum, qui in
 regnum illum instituit, ablegat, regnavit ille annis uno et tri-
 ginta.

Antiochie episcopi Ioannis annis primos

A. C. 416

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀκαταστασίαι καὶ ἀλληλοκτονίαι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γέγονασι πολλαί.

V. 59 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Θεοδοσίος διὰ Ἡλίωνος Πατρικίου στέφανον βασιλικὸν ἔπεμψεν τῷ Οὐαλεντινιανῷ ἐν Ῥώμῃ. Μαρουθᾶς δὲ ἐπίσκοπος Μεσοποταμίας τὸν υἱὸν τοῦ βασι- 5 λέως Περσῶν Ἰσδεγέρδην δαιμονιῶντα ἰάσατο διὰ προσευχῆς καὶ νηστείας, ὅθεν Ἰσδεγέρδης πολλὴν πληροφορίαν εἰς τὸν Χριστιανισμὸν προσελάβετο.

A.M. 5917 Ῥώμης ἐπισκόπου Κελεστίνου ἔτος α'.

A.M. 5918 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰσδεγέρδου θανάτου, Οὐααραάνης ὁ τοῦ- 10
D τον παῖς σὺν τῇ βασιλείᾳ καὶ τὸν τῆς εὐσεβείας διεδῆξατο διωγμὸν, καὶ πρὸς Θεοδόσιον πρέσβεις ἔπεμψεν τοὺς φυγάδας

P. 74 ἔξαιτούμενος. Θεοδοσίος δὲ ὁ τῶν Ῥωμαίων βασιλεὺς οὐ κατέδῆξατο τοὺτους προδοῦναι. ἐκ τούτων ἀρθρισῶν τῶν σπονδῶν πόλεμος δεινὸς συνεκροτήθη. καὶ ὁ μὲν Θεοδοσίος ἀπο- 15 στέλλει Ἀρδαβούριον τὸν στρατηγὸν μετὰ δυνάμεως Ῥωμαϊκῆς, Οὐααραάνης δὲ ἀποστέλλει Ἄρσειον στρατηγὸν μετὰ δυνάμεως Περσικῆς, καὶ πολλὰς μυριάδας Σαρακηνῶν πρὸς βοήθειαν ἔχων. ὁ δὲ Ἀρδαβούριος καταλαβὼν τὴν Περσίδα, καὶ πορθήσας τὴν λεγομένην Ἀρζάνην ἐπαρχίαν ἐπὶ τὴν Με- 20 σοποταμίαν ἔρχεται. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ τῶν Περσῶν στρατη-

13. Θεοδ. δὲ ὁ τῶν A, ὁ δὲ Θεοδ. τῶν vulg. 14. τούτων A e, τούτου vulg. 20. Ἀρζάνην A alii, Ἀρζανικὴν b, Ἀρζάνην vulg.

Hoc anno tumultus caedesque plurimae inter Alexandrinos cives mutuo agitatae.

Eodem etiam anno Theodosius per Helionem Patricium imperatoriam coronam ad Valentinianum Romae morantem destinavit. Maruthas porro Mesopotamiae episcopus Isdegerdem regis Persarum filium daemone vexatum precibus et ieiuniis saluti restituit: ex quo Isdegerdes plurimam erga res Christianas fiduciam accepit.

A. C. 417 Romae episcopi Celestini annus primus.

A. C. 418 Hoc anno Isdegerde fati functo, Vararanes filius simul cum regno religionis persecutionem iniit. legatos itaque qui transfugas e regno requirerent ad Theodosium misit. Theodosius Romanorum imperator eos reddere detrectat: ex quo foedere soluto, bellum ingens inter utrumque suscitatum. hinc Theodosius Ardaburium ducem cum Romanis copiis, inde cum Persicis exercitibus et innumeris Saracenorum auxilium copiis Arseum Vararanes mandat. Ardaburium in Persidem usque penetrans, Arzane provincia devastata, in Mesopotamiam ingreditur: Persarum dux pariter in Mesopotamiam versus Euphratem

των, καὶ τὸν σταυρὸν χρυσοῦν διάλιθον ποιῆσαι πρὸς τὸ πα-
 γῆναι ἐν τῷ ἁγίῳ κρανίῳ. ὁ δὲ ἀρχιεπίσκοπος ἀντίδωρον
 V. 60 ἀπέστειλεν λείψανον τῆς δεξιᾶς χειρὸς τοῦ πρωτομάρτυρος
 Στεφάνου διὰ τοῦ ἐν ἁγίοις Πασσαρίωνος. τούτου δὲ εἰς
 Χαλκηδὸνα φθάσαντος, θεωρεῖ ἡ μακαρία Πουλχερία αὐτῇ 5
 τῇ νυκτὶ ἐν ὄραματι τὸν ἅγιον Στέφανον λέγοντα αὐτῇ· ἰδοὺ,
 ἡ προσευχὴ σου εἰσηκούσθη, καὶ ἡ αἴτησίς σου γέγονε, καὶ
 ἦλθεν εἰς Χαλκηδὸνα. ἡ δὲ ἀναστῆσα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐ-
 P. 75 τῆς λαβοῦσα, ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῶν ἁγίων λειψάνων,
 καὶ ταῦτα εἰς τὸ παλάτιον λαβοῦσα κτιζεῖ οἶκον ἔνδοξον τῷ 10
 ἁγίῳ πρωτομάρτυρι, κακεῖ τὰ ἅγια κατέθετο λείψανα.

A.M. 5921

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Σισιννίου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀγαθότητι πολλῇ κινούμενος Θεοδόσιος ὁ
 βασιλεὺς, καίπερ νικήσας κατὰ κράτος τοὺς Πέρσας, φειδοῖ
 B τῶν κατοικούντων ἐν Περσίδι Χριστιανῶν, εἰρήνην ἀσπάζεται, 15
 καὶ ἀποστέλλει πρεσβευτὰς Ἡλίωνα τε τὸν πατριίκιον, ὃν πάνν
 διὰ τιμῆς ἤγεν, καὶ Ἀνατόλιον τὸν τῆς ἀνατολῆς στρατηγὸν
 εἰρήνην σπεύσασθαι. Οὐαραράνης δὲ γνούς τὴν ἑαυτοῦ ἤτ-
 ταν δέχεται τὴν πρεσβείαν, καὶ οὕτως ὁ κατὰ τῶν Χριστια-
 νῶν ἐπαύσατο διωγμός. ὁ δὲ βασιλεὺς Θεοδόσιος ἐπὶ ταῖς 20

1. τὸν add. ex A.	διάλιθον A a b c d f.	ποιῆσαι e,
ποιεῖσθαι vulg.	7. εἰσηκούσθη A, ἠκούσθη vulg.	10. ταῦτα
A, ταύτην vulg.	16. πάνν A, πάλαι vulg.	18. σπεύσα-
σθαι] ποιήσασθαι A.		

Hierosolymorum episcopum misit. praesul haec dona vicario munere
 compensaturus dextrae manus martyrum principis Stephani reliquias
 per sanctum Passarionem obtulit. eo Chalcedonem usque profecto,
 cernit beata Pulcheria nocturno in ostento sanctum Stephanum ver-
 bis istis se compellantem. viden', ut preces tuae sint exauditae, et
 ut petitio tua iam adimpleta Chalcedonem usque pervenerit? exur-
 gens illa fratre comite sanctis reliquiis in occursum processit: illis-
 que demum in palatium illatis, sumptuosam aedem sancto martyrum
 ductori extruxit et in ea sacra munera deposuit.

A. C. 421

Cpoleos episcopi Sisinnii annus primus.

Hoc anno Theodosius imperator, licet armorum vi Persas et vi-
 ctoriis premeret, Christianorum tamen in Perside commorantium san-
 guini parciturus, summa clementia ductus pacem amplexatur, et He-
 lionem patricium virum summis semper honoribus auctum et Ana-
 tolium orientis praefectum legatos pacis foedus firmaturos mittit.
 Vararanes, cognita suorum iactura, lubens admittit legatos, atque ita
 excitatus in Christianos persecutionis motus resedit. imperator porro
 Theodosius in tantorum beneficiorum vicem grates acturus deo una

ἐδείκνυτο. ὁμιλίαν γὰρ περὶ πίστεως ἔδωκεν τῷ ἑαυτοῦ Συγ-
 V. 61 κέλλῳ, κελεύσας αὐτῷ ταύτην ἐπ' ἐκκλησίας κηρῦξαι ἔχουσαν
 οὕτως· Θεοτόκον τὴν Μαρίαν καλεῖτω μηδεὶς· Μαρία γὰρ
 ἄνθρωπος ἦν, καὶ ὑπὸ ἀνθρώπου θεὸν τεχθῆναι ἀδύνατον.
 ταύτης ἐπελάβετο πρῶτον τῆς φωνῆς Εὐσέβιός τις σχολαστι- 5
 B κὸς τῆς βασιλίσσης Κωνσταντινουπόλεως, ὅθεν πολλοὶ τῶν Βυ-
 ζαντίων ἐταράχθησαν. ὁ δὲ Νεστόριος τὸν λόγον κηρῶσαι
 σπεύδων πανταχοῦ τὴν φωνὴν ἐξέβαλεν, ψιλὸν ἄνθρωπον λέ-
 γων τὸν κύριον. ἐν μιᾷ δὲ κυριακῇ προκαθεζομένου Νεστο-
 ρίου, προτραπεῖς Πρόκλος τοῦ ἐξηγήσασθαι, εἶπεν· ὁμιλία 10
 εἰς τὴν Θεοτόκον, ἧς ἡ ἀρχή· παρθενικὴ πανήγυρις σήμε-
 ρον, ἀδελφοί. τότε μισητὸς γενόμενος παρὰ πᾶσιν ὁ δυσσε-
 βῆς Νεστόριος διὰ τῦφον καὶ κακοπιστίαν. εἶχεν γὰρ καὶ
 Ἀναστάσιόν τινα πρεσβύτερον Ἀντιοχέα, ὃν σφόδρα περιε-
 ποιεῖτο, ὡς ὁμόφρονα, ἄνδρα τολμηρότατον, ἐπ' ἐκκλησίας 15
 C βλασφημοῦντα τὴν ἀειπαρθενον Θεοτόκον. τούτου δὲ Εὐσέ-
 βιος ὁ τοῦ Δορυλαίου πρῶτος κατεῖπεν· οὕτω τε διαπραττό-
 μενος πολλοὺς θορύβους ἤγειρε καὶ ταραχάς.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ τὸ φοβερὸν θαῦμα τῶν ἁγίων ἐπτά
 παιδῶν ἐν Ἐφέσῳ γέγονεν, ἀναστάντων αὐτῶν διὰ ρηδ' 20
 ἐτῶν.

6. βασιλίσσης A alii, βασιλίδος vulg. 8. τὴν φωνὴν ἐξέβα-
 λεν A, τὴν Θεοτόκου φωνὴν ἐξέβαλλεν vulg. 16. βλασφημοῦν-
 τα A. 17. Δωρυλαίου A alii. 20. ρηδ' A a f.

Syncello traditam in publico Christianae plebis conventu iussit re-
 citari ita continentem. Mariam nemo nuncupet dei genitricem. homo
 namque Maria extitit: et ab homine deum gigni impossibile. hanc
 vocem Eusebius quidam imperatricis Cpoleos scholasticus primus re-
 prehendit, ex quo Byzantium plures turbati. Nestorius autem ser-
 monis confirmandi studiosus, ubique alta voce simplicem purumque
 hominem dominum affirmabat. die vero quodam dominico, ipso Ne-
 storio ecclesiae praesidente, Proclus sacram concionem exponere ius-
 sus dixit: homilia in deiparam. homiliae principium hoc fuit. vir-
 ginis hodie celebritas, fratres. exinde impius Nestorius propter fa-
 stum et pravam fidem cunctis execrandus extitit. Anastasium quippe
 quempiam Antiochenum presbyterum familiaris sibi devinctum, ceu
 parvitas et sensus eiusdem consortem, virum lingua praepetem et
 audacem et in ecclesia perpetuam virginem deiparam suis blasphemis
 vitiantem secum habuit: in quem Eusebius Dorylaei episcopus
 insurrexit primus: quod cum fecisset, multos tumultus turbasque
 concitavit.

Hoc eodem anno dignum admiratione prodigium Ephesi auditum:

Τούτῳ τῆς ἡμετέρας μαθὼν Κερίλλος ὁ τῆς Ἀλεξανδρείου ἐπί- A.M. 529
 σκοπος τὰς τοῦ Νιστορίου βλασφημίας, γράφει αὐτῷ παρατη-
 λῶν, καὶ τοιούτων ἀπέχεσθαι τῶν διωστραμμένων αὐτοῦ δο- D
 γμῶν, καὶ τῆς ἑρθῆς πίστεως ἀντεχεσθαι. ὁ δὲ Νιστοριος
 5 αὐταπειθεῖται ἐβρίθων καὶ βλασφημῶν. τότε Κερίλλος γρά-
 φει τῷ πάπῳ Ῥώμῃ τὰ περὶ Νιστορίον, καὶ τὰ πρὸς αὐτὸν
 γραφέντα παρὰ Νιστορίου βλάσφημα καταδελὰ αὐτῷ ποιῆ.
 τότε Κελσιτιος γράφει Νιστορίῳ, ὄρισας αὐτῷ ἡμερῶν ἑ-
 προδισμίας, ἵνα παύσῃται τῆς βλασφημίας, καὶ μετανοήσῃ.
 0 ἐπιμένοντα δὲ τῇ κηροδοσίῳ, μηδέ τι αὐτὸν εἶναι κοινοῦτον
 ἱερέα. γράφοσι τε ὁμοίως Κελσιτιος καὶ Κερίλλος Ἰωάννῃ
 τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Ἀντιοχείας καὶ Πηνυλίῳ τῷ Ἱεροσολίμῳ
 περὶ Νιστορίου καὶ τῆς κατ' αὐτὸν αἰρέσεως. Ἰωάννης δὲ γρά-
 φει Νιστορίῳ συμβουλῶν αὐτῷ ἀποστῆναι τῆς αἰρέσεως, P 27
 5 ὑπομνήσασθαι αὐτῷ τὸ τοῦ ἀποστόλου ῥῆθρον τὸ· ἐξαπιστε-
 λαι ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ γεγόμενον ἐκ γυναικός. γινώσκων δὲ
 ὁ Νιστοριος, ὅτι οὐκ ἀπέχεται οἱ πατριάρχαι παρασκευάσαι
 οὕτω τεταραγμένων τῶν ἐκκλησιῶν, παρασκευάσας τὸν βασιλέα
 γράφει σάβρα πρὸς Κερίλλον πλήρη σιγμάτων, καὶ δοκίμῳ

3 post rordestin b add. sic deditur. 6 Νιστοριος A, Νι-
 στωριος vulg. 11 γράφοσι τε A, γράφοσι δὲ vulg. 12
 Πηνυλίῳ] Πηνυλίῳ b. τῷ alticum A, τῶν vulg. 13
 Ἰωάννης — — — ἀποστῆναι A. 15 πῆρ A, πῆρ vulg
 16 post ῥῆθρον add. ex A. 16 γεγόμενος A, γεγόμενος vulg
 18. 1110 γινώσκων A 0.

sanctorum videlicet puerorum septem, qui de somno, quo per annos
 184 concepti remanserant, suscitati sunt.

Hinc anno Cyrillus Alexandrino episcopus, auditis Nestorii blas- A.C. 529
 phemiis, ipsum provisis episcopis dissimulandis abstinere et rectam
 fidem sustinere, litteris hortatur et admonet: ad quem Nestorius con-
 tumeliosè blasphemiasque respondit. tum quae Nestorius edidit, et
 ad se litteris dedisset blasphemias, papae Romano Cyrillus scriptis
 manifestat. mox Nestorio scribit Celestinus, et dicitur deum praefatio
 tenens habet humanam a blasphemias abstinere et mentem retractare:
 alius in sensu pravitate perseverantem, neque sacerdotem ecclē-
 stiae communione consistem eum deinceps habendum. in hanc men-
 tem de Nestorio et ipse haereticus Ibasus Antiochiae archiepiscopo
 et Praeulo Hierosolymitano litteris significavit. ipse Iohannes scribit
 Nestorio et de abdicanda haereticis omnium dei, hoc etiam sug-
 gerit apostoli dicto: nisi deus filium suum unum ex muliere. cas-
 terum cum patriarchas in hanc ecclēsticam perturbatione silentium
 nequaquam acturos praevideret, imperatorem ut sacra in ius et ter-

αὐτὸν ἐκ τούτων κτυπεῖν, μᾶλλον διήγειρεν. διαναστὰς γὰρ γράφει τῷ βασιλεῖ καὶ ταῖς τούτου ἀδελφαῖς περὶ τε τῆς ὁρθῆς πίστεως καὶ τῆς Νεστορίου κακοδοξίας, ἅμα καὶ αἰ-
 B τούμενος σύνοδον οἰκουμενικὴν γενέσθαι εἰς τὸ γυμνασθῆναι
 κανονικῶς τὰ κατὰ Νεστορίου. τότε ὁ βασιλεὺς Θεοδοσίος 5
 γράφει πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτὸν ἐπισκόποις παραγενέσθαι εἰς Ἐφε-
 σον χωρὶς πάσης ὑπερθέσεως μετὰ τὸ Πάσχα ὀρίσας, ὅτι
 οὐδεμίαν ἔξει πρὸς θεὸν οὐδὲ πρὸς ἡμᾶς ἀπολογία ἢ μὴ τὴν
 ἡμέραν τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς εὐρισκόμενος ἐν τῇ συνόδῳ εἰς
 Ἐφeson. ὁ δὲ τῆς Ῥώμης Κελεστίνος γράφει Κυρίλλῳ τῷ 10
 V. 62 Ἀλεξανδρείας τὸν αὐτοῦ τόπον ἐπέχειν ἐν τῇ συνόδῳ, διὰ
 τὸν τῆς θαλάσσης κόπον τοῦ χειμῶνος, μὴ δυνηθεῖς εὐρε-
 θῆναι.

A.M. 5925 Τούτῳ τῷ ἔτει ἢ ἐν Ἐφέσῳ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνο-
 Cδος τῶν διακοσίων πατέρων συνηθροίσθη. πάντων τοίνυν τῶν 15
 ἐπισκόπων ἐλθόντων, Ἰωάννης ὁ Ἀντιοχείας καὶ οἱ ἀνατολικοὶ
 οὐκ ἀπήντησαν τῇ ὀρισθείσῃ προθεσμίᾳ, καὶ τῇ δεκάτῃ ἕκτη
 ἡμέρᾳ μετὰ τὴν ὀρισμένην, τοῦ Ἰωάννου μὴ ἐλθόντος, ἔφθα-
 σεν ὁ Νεστόριος μετὰ πολλῆς ἀλαζονείας. καὶ τῇ εἰκοστῇ τοῦ

1. αὐτὸν add. ex. A. 5. Νεστορίου A e, Νεστόριον vulg.
 9. ἐν τῇ συνόδῳ A, εἰς τὴν σύνοδον vulg. 11. ἐπέχειν A,
 ὑπέχειν vulg. 12. κόπον] τόπον a b c d. 14. οἰκουμε-
 νικὴ τρίτη σύνοδος a b c d. 15. τῶν post τοίνυν add. ex A.
 17. ὀρισμένη b.

rore gravem ad Cyrillum daret, impulit. unde Cyrillum percellere et ferire meditatus, ad pugnam magis excivit. quare renovatis animi viribus, ad imperatorem et eius sorores de recta fide et perversis Nestorii dogmatibus scribit, unaque ut legitima ecclesiae consuetudine Nestorii res discuterentur, generale concilium celebrari postulat. tunc imperator Theodosius cunctis suae ditionis episcopis, ut sine dilatione, post Pascha, convenirent Ephesum, scripto mandavit: nullam apud deum neque apud nos habiturum defensionem, qui sanctae Pentecostes die synodo apud Ephesum praesentem se non exhibuerit. Romanus vero pontifex Celestinus, cum synodo adesse nequiret, ob labores hiemali tempestate in mari tolerandos, Cyrillo Alexandriae episcopo, ut suum locum teneret, rescripsit.

A. C. 425 Hoc anno sancta et oecumenica synodus ducentorum episcoporum Ephesi congregata est. cum omnes igitur episcopi convenissent, Ioannes Antiochiae pontifex, et alii orientis episcopi ad praefinitum diem non occurrerunt: elapsis deinde a condicto termino diebus sexdecim, Ioanne nondum comparente, cum multo comitum fastu Nestorius advenit. die itaque Iunii mensis vigesima celebrari coepit con-

Γουίνου μὲν ἐκροτήθη ἡ αὐτοδοξία Νιστορίου καὶ Κυρίλλου καὶ Πραυλίου προκαθηκότων, τοῦ δὲ Κυρίλλου τὸν τόπον τοῦ Ῥώμης ἐπέχοντος· καὶ πάντων θεολογοῦντων λίγαι ὁ Νιστορίος μετὰ πολλῆς ἀλαζονείας· ἐγὼ τὸ γενόμενον διηγεῖσθαι καὶ τριμεταίον οὐκ ἂν θεὸν ὀνομάσαιμι, καὶ διὰ τοῦτο καθαρὸς εἶμι ἀπὸ τοῦ αἵματος ἡμῶν· καὶ ἀπὸ τοῦ τῶν πρὸς ἡμᾶς οὐκ ἐπατέρχεμαι, καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐξῆλθεν μετὰ δεξιάς D ἐπισκόπων τῶν γυνῆ ἀκολουθησάντων αὐτῷ. οἱ δὲ περὶ Κυρίλλον τῇ ἐξῆς συνελθόντες, ἀπέστειλαν τρεῖς ἐπισκόπους καλεῖσθαι αὐτόν, καὶ οὐχ ἔπρηνοντο. ὁμοίως δὲ καὶ δευτέρου καὶ τρίτου καὶ τέταρτου προσεληθεις ἐπὶ τῆς σινοδοῦ, οἱ παρεγένετο. ἀλλὰ καὶ τοῖς σιναλίταις ἐβρισθῆναι καὶ ἀπεισοθῆναι παρεκένυσαν. τότε ἡ ἁγία καὶ οικουμένη αὐτοδοξία ἐβρεσιμένους καὶ ἠτιμασμένους δεξαμένη τοὺς ἀποσταλέντας ἐπισκόπους, ἀπετήρησε καὶ αὐτοῦ, καὶ ἀλλοτρίου αὐτὸν ὄρισεν παντός ἱερατικοῦ ἀξιώματος, καὶ ἀπέστειλαν αὐτῷ εἰς πρόσ- P 78 ωπον τὴν οἰκίαν καθαίρειν. τοῦτων οὕτω τελειώσασθαι, ἦλθεν μετὰ τρεῖς ἡμέρας Ἰωάννης ὁ Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος μετὰ δεξιάς ἐπισκόπων ἔχων μετ' ἑαυτοῦ, οἱ τινες μαθηταίς καθαριδίαιτα αὐτῶν, ἀποσχισμένους τῆς ἁγίας σινοδοῦ, καὶ μετὰ Νιστορίου συνεδρεύσαντες, καθέλον, ὡς ἐτόμισαν, Κυ-

4 τὸ γεν. A, τὸν γ vulg. 5 ἐκροτήσασθαι A, ἐκροτήσασθαι vulg.
 6 ἀπετήρησε A, ε. 11 ἀπεισοθῆναι? ἀπεισθῆναι ε, om. A.
 12 ἱερατικοῦ ἀξιώματος A, ἱερατικοῦ τῶν ὀντων δεξιάς ἐπι-
 μίας vulg. 20 καθαριδίαιτα A, καθαριδίαιτα vulg.

illum, Nestorio, Cyrillo et Praulio conventui presidentibus, Cyrillo vero Imperii praesentis locum obtinente; cumque iam theologiae disputationes instituentibus, non sine magna arrogantiae ostentatione dixit Nestorius: cum episcopis, qui Imperii aut Imperii equites fuerit, nequam ego deum appellaverim; expulserunt enim ab episcopio vestrum sanguine: nec ad vos postmodum me quaerit ratione creditum tenet. his diebus, cum sex episcopi eius sententiam obsequentibus egressus est. Cyrilli sequaces praesens hinc congregati, sex episcopos, qui Nestorium vocarent, destinant: quibus obedire tenuit eodemque pacto secundo et tertio, immo quarto concessit, non assensit, sed et legatos Imperii praesentibus respicere permisit. Tum vero delegatus episcopus Imperii ita praesentibus affectus sanctis et documentis synodus citans sententiam adversus eum pronuntiavit et omni sacra dignitate alienam deinceps futuram sanctam hancque vocem et insolentiam eius deponit: praesentibus et curam demonstraverunt. hi ita praesentibus, Iohannes Antiochiae praesul sex et viginti comitatus episcopus tertia die advenit. hi de Nestorio

ρίλλον καὶ Μέμνονα τὸν Ἐφέσιον. Θεοδώρητος μέντοι νομί-
 σας Κύριλλον καταδραμεῖν, τὰ δώδεκα κεφάλαια παρεξηγη-
 σάμενος, ἐκέισε τὸν Νεστορίου ἐξήμεσεν ἰόν. ὁ δὲ ἐν ἁγίοις
 B Κύριλλος γενναίως διαναστάς ὑπὲρ τῶν αὐτοῦ κεφαλαίων
 ἀπελογήσατο, ἐρμηνεύων αὐτά, καὶ τὸν ἐν αὐτοῖς ἐκκλησιαστι-
 κὸν θησαυρὸν ἀνακαλύπτων, καὶ τὸν οἰκειὸν εὐσεβῆ σκοπὸν
 φανεροποιῶν πᾶσιν. ὑπὸ δὲ τῆς ἁγίας συνόδου κληθεὶς ὁ
 τῆς Ἀντιοχείων Ἰωάννης ἐκ τρίτου, καὶ μὴ ὑπακούσας τοῦ
 παραγενέσθαι, ἀπόφασιν ἐδέξατο σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ ὡς ἀλ-
 λοτριουῶσθαι πάσης ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας, ἄχρῃ ἂν ἐαν-
 τῶν καταγόντες τὸ οἰκειὸν ὁμολογήσωσιν σφάλμα. καὶ τοῦτο
 ἡ ἁγία ὥρισε σύνοδος, ὥστε τὰ παρὰ τῶν ἀνατολικῶν ἀθέ-
 σμως καὶ ἀκανονίστως ἐφ' ὕβρει τῶν ἁγιωτάτων τῆς ἐκκλησίας
 προέδρων Κυρίλλου καὶ Μέμνονος ἰσχύν τινα μηδ' ὄλως
 C ἔχειν. τούτων τοίνυν πάντων ἐξ ἀναφορᾶς τῷ βασιλεῖ Θεο-
 δοσίῳ ἀνενεχθέντων, ἐκελεύσθησαν ἐκ τῶν ἀμφοτέρων μερῶν
 ἐπίσκοποι ἀνελθεῖν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἀνελθόντες τῇ
 συνουσίᾳ τοῦ Θεοῦ ἐνίκησαν οἱ τῆς ἁγίας συνόδου· καὶ κυ-
 ρωθείσης τῆς καθαιρέσεως Νεστορίου, Μαξιμιανὸς χειροτονεῖται

7. φανεροποιῶν A, φανερωῶν vulg. 10. κοινωνίας codd. omnes,
 λειτουργίας Par. 11. τοῦτο ἡ A, τοῦτο δὲ ἡ vulg. 15. πάν-
 των ἐξ ἀναφορᾶς A alii, πάντων αἱ διαφοραὶ δι' ἀναφορᾶς
 vulg. 16. ἀνενεχθέντων A alii, ἀνενεχθεῖσαι vulg.

exauctoratione certiores facti, se a sancto concilio segregaverunt, se-
 paratimque cum Nestorio considentes, Cyrillum et Memnonem Ephe-
 siorum antistitem depositione, ut sibi videbatur, mulctaverunt. Theo-
 doretus sane Cyrillum insectari et redarguere arbitratus, duodecim
 capitibus perperam expositis, Nestorii virus omne evomitum suo re-
 spersit operi. sanctus autem Cyrillus fortiter insurgens suorum capi-
 tulum defensionem instruxit, expositionem adhibuit, et in lucem
 prolato ecclesiasticae doctrinae thesauro, quam ad pietatem propria
 collimaret sententia, omnium oculis reddidit manifestum. a sancta
 postmodum synodo tertium vocatus Antiochensium praesul Ioannes,
 cum accedere detrectaret, adversam excepit cum sociis sententiam,
 adeo ut omni ecclesiae removerentur ministerio, donec arrepti consi-
 lii poenitentes admissam faterentur culpam. et haec quidem sancta
 definivit synodus, quo constaret, quaevis in Cyrillum et Memnonem
 sanctissimos ecclesiae praesides praeter pietatis iura et canonum au-
 thoritatem attentata, nullius omnino roboris esse vel firmitatis. itaque
 controversiis de his omnibus agitatis, ac scriptis ad Theodosium im-
 peratorem relatis, utriusque partis episcopi Cpolim tendere iussi.
 conveniunt illi et dei opera vincunt, qui sanctae synodi partes tue-

ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, πριβίτερος ὢν τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας. οἱ δὲ ἀνατολικοὶ ἔλαβον τὸν Νεστοριαν μὲθ' ἰαν. V. 63 τῶν εἰς ἀνατολήν. τῷ δὲ πεντάτῳ χρόνῳ τῆς Νεστορίας κα-
 θαιρήσεως Ἰωάννης ὁ τῆς Ἀντιοχείων ἐπίσκοπος τὸν τοῦ Θεοῦ
 φέρον κειμήλιον, βλάτων πολλοῖς τῶν κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν
 λογάδων ἐπὶ Νεστορίας τοθευμένους, γράφει παρακλητῶν D
 τὸν βασιλεῖα ταῦτον ἐπιώσει τῆς ἀνατολῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς
 τὸν μὲν Νεστοριαν ἐξώρισεν ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, προστάγματα δὲ
 ἐπέμψαι Κυρίλλῳ καὶ Ἰωάννῃ ἀναπερθέτως ἐπιώσει πρὸς
 τὸ ἀπαλλάξαι τὰς ἐκκλησίας διχονοίας ἀνάσης. οὕτως δὲ τῷ
 προστάγματι Ἰωάννης, καὶ γράφει Κυρίλλῳ τὴν ἑαυτοῦ πί-
 στιν καὶ τὴν τῶν ἐν Νικαίᾳ πατέρων ἐμολογίαν καὶ τῶν
 ἐν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποδεχόμενος καὶ τὰ ἐν
 Ἐφίσιον πεπραγμένα. τότε ὁ Κύριλλος ἀποδεχόμενος γράφει
 Ἰωάννῃ καὶ τοῖς ἀνατολικοῖς ἐπιστολῶν, ἧς ἡ ἀρχὴ· εὐφραι-
 νόμεθα οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλισθεσθε ἡ γῆ· καὶ τῆ αὐτῆ P. 29
 ἐμολογίᾳ σιδημέναι ἀμφότεροι, ἐπιώθησαν πρὸς εὐφρίην καὶ
 ἐμψοιαν αἱ καθ' ἑκατέρωθεν ἅγαι ἐκκλησίαι. κατὰ τοῦτον δὲ
 τὸν χρόνον Νύκτος ὁ Θεοφύλακτος ἐπέμψαι τὴν τῶν Ἐπιστολῶν
 ἐκκλησίαν, ὁ τὴν πρώτην τῶν μιμῶδων Ἀντιοχείων τῷ Διῶ

Y. εἰς ἀνατολήν A b c. B. Ἰωάννης εἰς recte conit. Goss. ex
 Theodorici ep. ad Symon. t. τὸ αὐτὸ b. τὸ αὐτὸ vald. val. infra.
 et Ἰωάννης — — καὶ τῆσ om. A. 16. et val. ex. A. 17.
 Νύκτος A.

fontes. Et notaque Nestoriæ excommunicatione. Maximianus ecclesiam Cro-
 tianam presbyter conuersionis filii profectionis quatuor. orientales
 autem Nestoriani uocem assumptionis defecerunt in orientem. Caste-
 tum uero a Nestore depositione quarta Iouerus Antiochenium epi-
 scopum ad Iouere abiectione clausit, cum imperatoribus quatuor Antio-
 chianum Nestore dicitur temperet adhibere, de Nestore ex ori-
 ente penitus eliminanda imples imperatoribus pascualis imperator
 Nestorianum apud Iouem deponere uoluit: ad Cyrium autem et Io-
 annem, ut sine dilatione pacem inuenit, qui cuncta penitus dissensio
 ab ecclesia reuocaretur, imperat. Iouis obtulerunt Iouem, uicique
 Cyrillus Iouem, et quae sunt Nestore patrum confensio, quae ueniam et
 quatuordecim Cyri congregationis, deinde quae apud Ephesum
 Iouem nota, se accipere uoluit. id ubi Cyrillus accepit et profert,
 episcopus ad Iouem et reliquos orientales uenit, cuius principum:
 uoluerat uenit, et exultet terra. et ambulat quidem in hanc confer-
 sionem conuersionibus, uoluerat utique ecclesiae in pace et conser-
 uatione uniuersum redierant. In temporibus Nestore des penitus
 Ephesiorum pascualis ecclesiam, qui minimam Antiochenium iust-

ἀφιερώσας, καὶ ἀντὶ Μαργαριτοῦς πόρνης ἀγίαν αὐτὴν Πε-
λαγίαν παραστήσας τῷ Χριστῷ. οὗτος οὖν ὁ ἐν ἀγίοις ἀγαλ-
λιώμενος ἐπὶ τῇ τῶν ἀγίων ὁμοιοῦ, γράφει τῷ ἀρχιεπισκόπῳ
Ἰωάννῃ νοθεσίας καὶ διδασκαλίας ῥήματα, ἐν οἷς καὶ τοῦτο
κάθαρον τὴν ἐκκλησίαν, ὃ ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ, ἀπὸ τῶν Νεστο-
B ριανῶν ζιζανίων καὶ τῆς αὐτῶν δεινότητος. τὸν δὲ ἄσεβῃ
καὶ βλάβοις Νεστόριον ἐν τῇ ἔξορίᾳ ἢ θεία δίκη μετέλθεν
σηπεδόνι τῶν μελῶν αὐτοῦ πάντων, μάλιστα δὲ τῆς μιαρῶς
αὐτοῦ γλώσσης, ἣ περιπεσῶν διεφθάρη τῷ θανάτῳ, προλαβὼν
τὴν ἀπὸ Ὠάσεως ἀνάκλησιν εἰς ἕτερον τόπον.

A.M. 5926 C Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Μαξιμιανοῦ ἔτος α΄.
C Τούτῳ τῷ ἔτει ἦλθεν Οὐαλεντινιανὸς ἀπὸ Ῥώμης ὁ Γάλ-
λης Πλακιδίας καὶ Κωνσταντίου υἱὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει
καὶ ἔγημεν γυναῖκα τὴν θυγατέρα Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως
Εὐδοξίαν τὴν ἐξ Εὐδοκίας γεννηθεῖσαν αὐτῷ, καὶ ἐπανῆλθεν
ἐν Ῥώμῃ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἡσύχιος ὁ πρεσβύτερος Ἱεροσολύμων
ἐτελεύτησεν. καὶ ἡ μακαρία Μελάνη ἢ τῆς μεγάλης ἐγγόνῃ
ἐν ἀσκήσει ἐκοιμήθη ἐν βίῳ τελείῳ ἐν Ἱερουσαλήμ.

A.M. 5927 D Ῥώμης ἐπισκόπου Ξύστου ἔτος α΄.

3. τῇ add. ex A. 5. καθαρον A, καθαρε vulg. 8. αὐτοῦ
ante πάντων om. A. 9. δὲ θανάτῳ τῆς μ. e. 10. ἀπὸ Ὠά-
σεως A e, ἀπὸ κολάσεως b, ἀπὸ Θάσου vulg. 12. Γάλλας b.
17. ὁ add. ex A.

gnissimam deo consecravit, et Margaritus scorti vice Pelagiam san-
ctam poenitentem Christo exhibuit. hic igitur sanctorum non ultimus
de sanctorum inita reconciliatione exultans, verba monitionum et do-
ctrinae plena Ioanni scripsit, haecque inter alia: expurga ecclesiam,
vir dei, a Nestorii zizaniis et eorum perfidia. impium tandem blas-
phemumque Nestorium divina iustitia in exilio ultra est, membris
eius omnibus, et impura maxime lingua, tabo fluentibus, quo quidem
corrosus leto absumitur, et e Thaso in alium locum revocationem
praevenit.

A. C. 426 Cpoleos episcopi Maximiani annus primus.

Hoc anno Valentinianus Gallae Placidiae et Constantini filius
Cpolim profectus uxorem duxit Eudoxiam Theodosii imperatoris filiam
ex Eudocia coniuge sibi natam: et posthac Romam reversus est.

Eodem anno Hesychius presbyter Hierosolymitanus ultimum diem
obiit: et beata Melania maguae Melaniae neptis in religiosarum vir-
tutum exercitiis et perfectione vitae Hierosolymis requievit.

C. A. 427 Romae episcopi Xysti annus primus.

Τούτω τῷ ἔτει Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς τὴν γαμητὴν Εὐδοκίαν εἰς Ἱερουσόλυμα ἀπέστειλεν εὐχαριστηρίους ἔμτους προσάξουσας τῷ Θεῷ, ἧτις πύμπολλα ταῖς ἐκκλησιαίαις ἰδωρησαιο, καὶ προσκνηθῆσασα τὸν τε ἅγιον σταυρὸν καὶ τοὺς σε-
5 βασιμούς τόπους ἐπέστειραν εἰς τὰ βασίλεια.

Περσῶν βασιλέως Ἰουδιγέρδου ἔτος α'.

A. M. 598

Κωνσταντινουπόλει ἐπισκόπου Προκλου ἔτος α'.

Τούτω τῷ ἔτει σύμπλοσις ἐγένετο ἐν τῷ θαλάτῳ Ἰουλιανῶν Ἐαυδρίας, καὶ ἀλιθάτων ἄνδρες 903 τῆς παντηχίδι τῶν
0 Νικαίων.

Τούτω τῷ ἔτει Πρόκλος ὁ ἀγιώτατος ἐπίσκοπος Κων- A.M. 598
σταντινουπόλειως αἰτήσας τὸν βασιλέα Θεοδόσιον τὸ λείψανον
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἀπὸ Κομάνων εἰς τὴν βασιλεύου-
σαν μετακίνησεν. καὶ τῷ ἐχομένῳ χρόνῳ διὰ λγ' ἔτων τοῦ-
5 ταν δημοσίῃ ἐπὶ προκλήσεως πομπεύσας ἀντ' τῆς βασιλεὺς καὶ B
τῆς μακαρίας Πολυχρονίᾳ εἰς τὴν τῶν ἀποστόλων ἀλιθάτων ἐκ-
κλησίαν. καὶ οὕτως τοὺς διὰ τὴν ἐκκλήσιον καθήκοντα τῆς ἐκ-
κλησίας χωροθέτησας ἔκτισεν. ἐπὶ τούτου τοῦ ἐν ἁγίοις Πρό-
κλου σεσημειω γέγονασι μεγάλοι ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τῆς
0 σαρρας μῆσαι. ὥστε φοβηθέντες εἰς Βυζάντιον ἐφυγον ἕξω τῆς

α. τῶν Νικαίων h, τῶν Ἠλείων A & I, τοῦ Νικαίων vulg. 14.
Γραμμάτων h, Γραμμάτων vulg. 17. οὕτως A, ἕξω vulg. 18.
τοῦτον ἀπὸ ex A. 19. σεσημειω γέγονασι μεγάλοι A, σεσημειω
γέγονασι vulg.

Hoc anno Theodosius imperator Eudociam coniugem laudes et
gestas relictam Hierosolymam misit, quae plurima dona ecclesiae
constitit, et athena sacra cruce, locisque sacris perforata, in regem
Cpolum se recepit.

Perseorum regis Iudogardi annus primus.

A. C. 598

Cpolum episcopi Prusii annus primus.

Hoc anno omnia in Alexandria theatra facta in Nubiorum fo-
estatum per virginio homines septuaginta duos supra quingentos ap-
precessit.

Hoc anno sanctissimus Cpopolitanus episcopus Prusius, permissum ab A. C. 598
imperatore Theodosio petita, Ioannis Chrysostomi reliquias a Comanis
in regiam civitatem transtulit, et insequente anno, exacta nimirum
annorum septuaginta trium periodo, eadem publica consuetudine proce-
dencia pompa deduxit, imperatore et beata Pulcheria constantibus, in
apostolicam deposuit ecclesia: tum verò canonicos, qui propter abro-
gationem Ioviani dignitatem ab ecclesia fuerant segregati, ad pristinum
recipit commercium. sancti Prusii actate, quatuor mensium spatio
factus est Cpoli terrae motus, adeo ut Byzantini terrae constiterat

πόλεως ἐν τῷ λεγομένῳ Κάμπῳ, καὶ ἦσαν διημερεύοντες σὺν τῷ ἐπισκόπῳ ἐν ταῖς πρὸς Θεὸν δεήσεσι λιτανεύοντες. ἐν μιᾷ οὖν κυμαιομένης τῆς γῆς, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ κραζόντος τό, κύριε ἐλέησον, ἐκτενωῶς, περὶ ὥραν τρίτην, ἄφνω πάντων ὁρώντων συνέβη ὑπὸ θείας δυνάμεως ἀρθῆναί τινα νεανίσκον 5 εἰς τὸν ἀέρα, καὶ ἀκοῦσαι θείας φωνῆς παρεγγυούσης αὐτῷ ἀναγγεῖλαι τῷ ἐπισκόπῳ καὶ τῷ λαῷ, λιτανεύειν οὕτω καὶ λέγειν· ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς· μηδὲν ἕτερον προστιθέντας. ὁ δὲ ἐν ἁγίοις Πρόκλος ταύτην δεξάμενος τὴν ἀπόφασιν ἐπέτρεψε τῷ λαῷ ψάλλειν οὕτω, καὶ εὐθέως ἔστη ὁ σεισμός. ἡ δὲ μακαρία Πουλχερία καὶ ὁ ταύτης ἀδελφὸς ὑπεραγασθέντες τῷ θαύματι, ἐθέσπισαν κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην τὸν Θεῖον τοῦτον ψάλλεσθαι ὕμνον· καὶ ἀπὸ τότε παρέλαβον πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι 10

Δ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἄδειν αὐτὸν τῷ Θεῷ.

A.M. 5931 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἰουβενάλιου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐαλεντινιανὸς οὐ μόνον Βριττανίαν καὶ Γαλλίαν καὶ Σπανίαν ἀνασώσασθαι οὐκ ἴσχυσεν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐσπέριον Λιβύην, τὴν τῶν Ἄφρων καλουμένων χώραν 15

P. 81 προσαπώλεσε τρόπῳ τοιῷδε. δύο στρατηγοὶ ἦσαν Ἀέτιος καὶ 20

1. καὶ ἦσαν — ἐπισκόπῳ om. A. 2. πρὸς Θεὸν add. ex A.
6. αὐτῷ A, αὐτὸν vulg. 10. τὴν add. ex A. 13. τὴν add. ex A.

ad Campum ita dictum ex urbe secedentes, supplicationibus ac processionibus repetitis dies noctesque cum episcopo protraherent. semel itaque terra violentius agitata, et e populo cunctis, domine miserere, conclamantibus intentius, sub omnium conspectu, circa diei tertiam horam adolescentulum quendam in aera divina virtute sublevari contigit, et divinam vocem audire sibi praecipientem, episcopo plebique renunciaret litaniarum preces in hanc formam deinceps conciperent: sanctus deus, sanctus fortis, sanctus immortalis, miserere nobis: nec istis quicquam addere attentarent. iussu istiusmodi accepto, populum, ut ita caneret, sanctus Proclus adhortatus est, et confestim terrae quievit motus. beata porro Pulcheria et eius frater miraculo recreati, divinum illum hymnum per orbem quaqua patet decantari sanxerunt: ex quo per singulos dies suavibus modulibus illum recitandi morem cunctae receperunt ecclesiae.

A. C. 431 Hierosolymorum episcopi Iuvenalii annus primus.

Hoc anno Valentinianus non modo Britanniam, Galliam et Hispaniam servare non valuit, quin etiam occidentalem Libyam, quae Afrorum dicitur provincia, hoc pacto amisit. duo belli duces tum

Βασιλείου, οὗς Θεοδοσίος κατὰ αἰτήσιν Οὐαλεντινιανοῦ εἰς
 Ῥώμην ἀπέστειλεν. Βασιλείου δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς βασιλείου
 Λιβύης λαβόντος, φθουρήσας ὁ Ἄσιος διαβολῆν ποιήσας καὶ
 αὐτοῦ, ὡς ἀνταρσίαν μελιτῶντος καὶ τῆς Λιβύης κραιπνὰ
 5 σαυείδοντος· καὶ ταῦτα μὲν πρὸς Πλακιδίαν ἔειπεν τῆρ τοῦ
 Οὐαλεντινιανῶ μητέρα. γράφει δὲ Βασιλείου οὕτως· ἴωv V. 63
 μεταπεμφθεῖς, παραγενέσθαι μὴ θιλάσας, διεβλήθης γὰρ, καὶ
 θύλακ αἰ οἱ βασιλεῖς βουλοῦνται χειρῶνασθαι. ταῦτα δεξάμε-
 10 ὡς ἐπέουόντα ἀπέδεξαντο. ἦσαν δὲ τότε Γοῖθοι καὶ Ἰθρη
 πολλὰ τε καὶ μέγιστα πέραν τοῦ Αἰουπίου ἐν ταῖς ἐσπε-
 ροβασιεῖς τόποις κατοικησάντα. τούτων δὲ ἀξιολογώτερά τινε
 τέσσαρα, Γοῖθοι, Υἰόγυθοι, Γηραιεῖς καὶ Οὐαυδέηιοι ἐν ἐπέ-
 15 μασι μόνον καὶ οὐδεὶ ἐτέρῳ διαλλάττοντες, μὴ διαλείτωι τε-
 γρημένοι· πάντες δὲ τῆς Ἀσίου ἐπύργουσι καυασιότης.
 οἷτοι ἐπὶ Ἀγκυδιον καὶ Ουαυρίον τὸν Αἰουπίου διαβάντες, ἐν
 τῇ Ῥωμαίων γῆ κατοικεῖσθασιν. καὶ εἰ μιν Γῆραιεῖς ἢ ἄν
 20 ἕτοιμον διεγείθασιν Αγγυθαροὶ καὶ Ἀβάρεις, τὰ περὶ Σγ-ε
 τογιδόνα καὶ Σαρμείας χωρὶα ἔσασιν. εἰ δὲ Υἰόγυθοι μετα

Α. τῆς ἑβδίδος Α ε. τῆρ Λιβύης τοῖς. β. οὐαυδὲ ἔπει Α. γ.
 φθουρὴ θιλάσας αὐτὸ καὶ δὲ. δ. Γηραιεῖς αὐτοῖας ἴωv Α. Γηραι-
 εῖς τοῖς. ε. ἕτοιμοι Α. ἕτοιμοι τοῖς. στ. ἀνταρσῶντες αὐτὸ
 το. Τογυθοὶ b b l et infra.

erant Actius et Bonifacius, quos rogante Valentiniano Theodosius
 Romanum misit. Bonifacius vero Libyae occidentalis praefecturam assen-
 quante invidens Actio, in eum quasi defensionem meditatam et iam
 Libyam occupare conatum machinator advenit. et haec quidem
 ad Placidiam Valentinianam matrem deferebat. interea vero Bonifacius
 scribit. si nocentius fuerit, ne de relictis cogitatio: cum enim ca-
 lumniam passus es, et te imperatores dolo comprehendere moluntur.
 his acceptis velut alienigeni amico Bonifacius considerans Actio,
 vinculis non ligavit. tum vero cum totum et benevolum imperatores
 baluissent Actioem. erant ea tempestate Gothi gentesque quom plu-
 rimum et expressius trans Danubium in Hyperboreis regionibus habitan-
 tes, inter quas praecipuae quatuor censentur sunt, Gothi, Wisigothi,
 Gepedae et Vandali, nullae aliae, quam nomenclum appellatione a se in-
 vicem discretas, et ubique una communi lingua utentes: quom alio-
 qui veritas Aetia sentantur opinionem. isti Arvadus et Honoris impo-
 nitur ut trans Danubium, in Romanam potentiam subiacent sedem.
 Gepedae quidem, ex quibus domum Longobardi et Abares dividit sunt,
 loca ad Singubonem et Sirdum posita occupaverunt. Wisigothi post

Ἀλάριχον τὴν Ῥώμην πορθήσαντες, εἰς Γαλλίας ἐχώρησαν καὶ τῶν ἐκεῖ ἐκράτησαν. Γότθοι δὲ Παννονίαν ἔσχον πρῶτον, ἔπειτα τῷ 19' ἔτει τῆς βασιλείας, Θεοδοσίου τοῦ νέου ἐπιτρέποντος, τὰ τῆς Θρακῆς χωρία ἤκησαν, καὶ ἐπὶ νῆ χρόνους ἐν τῇ Θρακῇ διέτριψαν, καὶ τῆς ἑσπερίου βασιλείας 5 ἐκράτησαν. οἱ δὲ Οὐανδήλαιοι Ἀλάνους ἑταιρισάμενοι καὶ Γερμανούς, τοὺς νῦν καλουμένους Φράγκους, διαβάντες τὸν Ῥῆνον ποταμὸν, ἡγούμενον ἔχοντες Μοδίγισκλον, κατώκησαν ἐν Σπανία, πρώτη οὖσα τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τοῦ ἑσπερίου Ὠκεάνου. Βονιφάτιος δέ, φοβηθεὶς τοὺς τῶν Ῥωμαίων βασιλεῖς, 10 περάσας ἀπὸ Λιβύης εἰς Σπανίαν πρὸς τοὺς Οὐανδήλους ἤλθεν. καὶ εὐρὼν τὸν Μοδίγισκλον τελευτήσαντα, τοὺς δὲ ἐκείνου παῖδας Γόνθαριν τε καὶ Γιζέριχον τὴν ἀρχὴν διέποντας, τούτους προτρεψάμενος τὴν ἑσπερίον Λιβύην εἰς τρία μέρη διελεῖν ὑπέσχετο, ἔφ' ᾧ ἕκαστον τοῦ τρίτου μέρους ἄρχειν 15 σὺν αὐτῷ, κοινῇ δὲ ἀμύνεσθαι τὸν οἶον δῆποτε πολέμιον. ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις οἱ Οὐανδήλαιοι τὸν πορθμὸν διαβάντες, τὴν Λιβύην κατώκησαν ἀπὸ τοῦ Ὠκεάνου μέχρι Τριπόλεως τῆς κατὰ Κυρήνην. οἱ δὲ Ὑπόγοιθοι ἀνα-

1. Γαλλίας A, Γαλλίαν vulg. 5. διέτριψαν, καὶ] e addit haec: διατρίψαντες Θεουδερίχου ἡγεμονεύοντος αὐτῶν Πατρικίου καὶ Ὑπάτου, Ζήνωνος αὐτοῖς ἐπιτροπέοντος, τῆς ἑσπερίας κ. τ. λ.
8. Γοδίγισκλον e. 12. τὸν μὲν Γοδίγ. b. 13. Γόνθαριν — Γιζέριχον a. 15. ἔφ' ᾧ e, ἔφ' ᾧ vulg. 17. ταῖς add. ex A.

illatas ab Alaricho clades Roma devastata, in Galliam secedentes, varias obtinuerunt provincias: Gotthi Pannoniam primum adepti, mox nono supra decimum imperii anno, Theodosio iuniore ita permittente, Thraciae regiones incoluere, et Thracica habitatione per annos octo et quinquaginta protracta, occidentalis tandem imperii facti sunt domini. Vandali demum Alanis et Germanis, Francos nunc istos vocant, sibi ascitis, Rheno flumine traiecto, duce Modigiscllo, in Hispania, quae ab Hesperio oceano Europae prima regio est, sedem posuerunt. Bonifacius autem ab imperatoribus Romanis sibi metuens, e Libya traiciens in Hispaniam ad Vandalos se recepit. mortuo iam Modigiscllo, Gontharim et Gizerichum eius filios regnum administrantes offendit: ipsos pluribus hortatus Libyam occidentalem in tres partes se divisurum promisit, ut unusquisque secum tertiam partem obtineret: cunctique simul adversarium omnem, quisquis ille foret, ulciscerentur. his conditionibus firmatis, Vandali navigato freto Libyam ab oceano ad Tripolim, quae est iuxta Cyrenem, incoluerunt. Wisigothi quoque e Gallia migrantes occupaverunt Hispaniam. porro

στάντες ἀπὸ Γαλλίας ἐκράτησαν καὶ τὴν Σαυίαν. τινὲς δὲ τῆς αἰγυλίου Ῥωμαίων, φίλοι Βονιφάτιου τὴν Ἀετίου P. 31
 ψευδοκατηγορίαν ἀγγελλίαν τῇ Πλακιδίᾳ, ἐμφανῆ ποιήσαν-
 τες καὶ τὴν πρὸς Βονιφάτιον Ἀετίου ἐπιστολὴν, τοῦ Βο-
 νιφάτιου ταύτην αὐτῷ ἀποστείλαντος. ἡ δὲ Πλακιδία ἐκ-
 πλαγίῃ, τὸν μὲν Ἀετίον οὐδέτερον ἠδίασεν, Βονιφάτιον δὲ λό-
 γον προσηρικὸν μεθ' ἄρκων ἀπέστειλεν. τοῦ δὲ Γουθάρου
 ἐπιτεταμένου, Γεζιρίχου τῶν Οὐαυδῶν γέγονεν αὐτοκρα-
 τωρ. Βονιφάτιος οὖν τὸν λόγον δεξάμενος, τῶν Οὐαυδῶν
 10 κατιστρατεύσας, στρατοῦ μεγάλου ἐλάθους αὐτῷ ἀπὸ τῆ Ῥω-
 μῆς καὶ ἀπὸ Βεζαντίου, στρατηγούτος Ἀσπαρος. πόλεμον
 δὲ προηθέντος πρὸς Γεζιρίχον, ἤιεθθῃ ὁ τῶν Ῥωμαίων στρα-
 τός· καὶ οὕτως Βονιφάτιος μετὰ Ἀσπαρος τῆς Ῥώμης ἐλ-
 θῶν, τὴν ἐποψίαν διελκυσὶν ἀποδείξας τὴν ἀλθειαν. ἡ δὲ
 15 Ἀφρική ὑπὸ Οὐαυδῶν γέγονε. τότε καὶ Μαρκιανός στρα-
 τῆς ᾤν, καὶ δουλείῃν τῷ Ἀσπαρι, ζῶν συνελήθη ὑπὸ
 Γεζιρίχου, ὁ μετὰ ταῦτα βασιλεύσας.

Τούτῳ τῷ ἔτει μετετέθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἡ ἁγία μάρτυς AM 391
 Εὐφρημία πρὸ 13 κalandῶν Οκτωβρίων. V. 66

20 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ Κωνσταντῖνος τὸ βαλανεῖον ἐν Ἀλεξαν- AM 391
 δρείᾳ ἐπέλεξε. μεταχρὶ δὲ τινος ἐλάθους ἐν Κωνσταντι-
 νουπόλει παρηρόχλου τῷ βασιλεῖ κατὰ Θεοδοίου τοῦ γαιο-

12. ὁ add. ex A.

quidam ex Romanis senatoribus Bonifacii amici Julos Aetii cum-
 claspis eius columnis Placidiae denunciaverunt, et Bonifacio episto-
 lam ipsam Aetii ad eos submittente, ipsi eandem Placidiae fecerunt
 manifestam et palam exhibuerunt. Augusta his ceteris, Aetium
 nullatenus ulta est, ad Bonifacium autem, quae officium manderent,
 etiam additis honorandi verba fecit. Gonthari vero e vivis sublato,
 Vandalorum imperium suscepit Glicerichus. Bonifacius ex adverso
 data fide confirmatus, copiosis exercitibus Roma Byzantiumque sub Aspare
 duntaxat transmissis, bellum adversum Vandalos movit. inito cum Gice-
 richo certamine Romanae acies deletae. ita Bonifacius cum Aspare
 Erynam ingressus, rei veritate prolata, conceptam de se suspicionem
 dedit. Africa vero sub Vandalorum potestate remansit. tom etiam
 Marcianus miles, Asparis domesticus, vivus a Glicericho captus est: ac
 postmodum successit imperio.

Hoc anno nata martyr Euphemia sexto kalendas Octobris Ale. A. C. 391
 traditam translata est.

Hoc anno Contharus, quod balneum fuit Alexandriae, completus A. C. 391
 est. porro quidam monachi Cypolim profecti molestiam imperatori

μένον ἐπισκόπου Μοψουεστίας μετὰ θάνατον αὐτοῦ, ὡς αἰρετικὸν διαβάλλοντες. ὁ δὲ βασιλεὺς Πρόκλῳ ἐπέτρεψε τοῖς τῆς ἀνατολῆς ἐπισκόποις γράφαι τὴν ζήτησιν ποιεῖσθαι, καὶ εἰ ἀληθεύουσιν ἀναθεματίσαι Θεόδωρον. Ἰωάννης δὲ ὁ Ἀντιοχείας ἀντέγραψεν Πρόκλῳ μετὰ τῆς ἰδίας συνόδου καὶ τῷ βασιλεῖ ὀρθοδοξίαν μαρτυρῶν Θεοδώρῳ.

A.M. 5934 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Δόμνου ἔτος α'.

A.M. 5935 Ῥώμης ἐπισκόπου Λέοντος ἔτος α'.

P. 83 Τούτῳ τῷ ἔτει Χαρμόσυνος ὁ αὐγουστάλιος ἐν Ἀλεξαν-

Δ δρεῖα ἐκροταφίσθη ἐν τῷ κληρονομίῳ· καὶ ἀπέθανεν μηνὶ Ἐπιφί 10
πρώτῃ.

A.M. 5936 Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχον τὸν πραιπόσιτον καὶ πατρικίον τὸν καὶ βαῖουλον αὐτοῦ ἐποίησε παπᾶν, δημεύσας καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὡς κατεπειρόμενον τῶν βασιλέων καὶ καταφρονοῦντα αὐτοῦ. διὸ καὶ νόμον ἔθετο 15

Βμὴ εἰσερχεσθαι εἰς Πατρικίου ἀξίαν εὐνοῦχον.

A.M. 5937 Τούτῳ τῷ ἔτει Κῦρον τὸν ἑπαρχον τῆς πόλεως καὶ τῶν πραιτωρίων, ἀνδρᾶ σοφώτατον καὶ ἰκανόν, κτίσαντα τὰ τεῖχη τῆς πόλεως, καὶ ἀνανεώσαντα πᾶσαν Κωνσταντινούπολιν,

4. ὁ add. ex A. 5. ἰδίας A, ἀγίας vulg. 10. ἐν τῷ 2.
A, ἐν τῇ 2. vulg. 11. post πρώτῃ add. a: τοῦτῳ τῷ ἔτει
ἐσείσθη ἡ γῆ καὶ ἐμυκήθη πρὸς τὸν Καλιανδῶν Μαῖων. 13. Πα-
τρικίον καὶ Βαῖουλον A. παπᾶν A. 14. τοῦ βασιλέως e.
15. ἔθετο A, ἐξέθετο vulg. 17. Κῦρον] Κύριλλον A. ὑπαρ-
χον a b. 18. κτίσαντα τὰ A e, κτίσαντά τε vulg.

inferebant causa Theodori Mopsuestiae quondam episcopi, quem etiam post mortem haeresis insimulabant. imperator autem ad orientis episcopos, inquisitionem plenam instrui, et si vera proferrent monachi, ut Theodorum anathemate ferirent, Proclo commisit ut scriberet. Iohannes vero Antiochiae episcopus de recto Theodori sensu cum sua synodo Proclo rescripsit, et de eadem imperatori fidem fecit.

A. C. 434 Antiochiae episcopi Domni annus primus.

A. C. 435 Romae episcopi Leonis annus primus.

Hoc anno Charmosynus augustalis ad tempus in venatus theatro percussus interiit mensis Epiphi die primo.

A. C. 436 Hoc anno Theodosius imperator Antiochum praepositum patricium et baiulum suum, aedibus eius publicatis, contemptus et elationis erga imperatoris maiestatem damnatum clericum esse iussit. quare legem etiam tulit, ne quis eunuchus ad patricii dignitatem eveheretur.

A. C. 437 Hoc anno Cyrum urbis et praetorianorum praefectum, virum litteratissimum et in negotiis gerendis praestantem, qui urbis moenia

περὶ οὗ ἐβραζον οἱ Βυζάντιοι ἐπὶ τοῦ ἰατρικοῦ καθιζομένου
 τοῦ βασιλέως καὶ ἀνοίοντος· Κωνσταντῖνος ἐπιταί, Κέρως
 ἀντιώσων! καὶ ἐγόλασεν ὁ βασιλεὺς διὰ ταῦτα εἶπον περὶ V. 67
 αὐτοῦ, καὶ προφασισάμενος αὐτοῦ ἐπιτρόφουσα εἶπαι, καθιζο- C
 5 λην αὐτὸν τῆς ἀρχῆς, καὶ ἐδέχθησαν. ὁ δὲ προσεγγὼν τῇ
 ἐκκλησίᾳ ἐγένετο παπᾶς, ὁ δὲ βασιλεὺς σπύλαγγνοθεὶς ἐπ'
 αὐτὸν ἐπέλεσε γενέσθαι αὐτὸν ἐπίσκοπος Σμυρνης τῆς ἐν
 Ἰασίᾳ. οἱ δὲ Σμυρναῖοι καταλαβόντες αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἁγίων
 διαμαρτυρῶν ἐφοροῦμενοι αὐτὸν ὡς ἐπιτρόφουσα ἤβουλοτο
 10 ἀνάγειν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τοῦ δὲ ἐκκλησιαστικοῦ εἰς τὴν ἐκκλησίαν
 καὶ προτραπέλιος λαλήσων τῇ λαῷ, ἔφη· ἀδελφοὶ ἀδελφοί,
 ἡ γέννησις τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ αἰωστῆ
 τιμωσθῶ, διὰ ἀποστῆ καὶ μόνη συνελήφθη ἐν τῇ ἁγίᾳ καρδίᾳ
 ὁ τοῦ θεοῦ λόγος· αὐτῆ ἡ δοξὴ εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. καὶ
 15 ἐγάρη ὁ λαὸς, καὶ ἐύφημησαν αὐτὸν, καὶ ἐκιστοῦσαν αὐ- D
 τοῖς ἐπιτάξιν.

Τούτῳ τῇ ἡμέρᾳ ἐνεφάνηκεν Ἰωάννης ἕτερος, ὁ λεγόμενος A.M. 5939
 Οὐρανιάδης, κατὰ Οὐρανετιμίου ἐν Ῥώμῃ· καὶ ἀποστειλῶς
 Θεοδοσίῳ δύναιτο σὺν τῇ Ἀσπαρῇ καὶ Ἀρταβουρίῳ στρα-
 20 τηγῶς, καὶ πόλεμον προεβίβητο, ἡμετέρη Ἰωάννης, καὶ λαβὼν

5. Ἰωάννης αὐτὸν b. 6. ἐπ' αὐτῶ b. 8. ἀπὸ τῶν — —
 αὐτῶν edd. ex b. 10. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ om A. 12. αὐτοῖς
 add. ex A. 17. Ἰωάννης] ἀσπαρῶς A.

partem extenuerat et urbem ex parte reparaverat, cum de eo, ce-
 dente in clem̄ imperatore, et audiente, existerent Byzantini: Con-
 stantinus imperavit. Cyros renouavit: indignatus imperator de hu-
 manis et humanitatibus, et omni cum gentilibus sentire exantem, pro-
 fecit dignitatem Cyro abrogavit et cum constantino publicavit. Ille ad ec-
 clesiam se respiciens factus est clericus, imperator autem misericordie in
 eum motus, Nazianze, quae Asia urbs est, episcopum fecit hunc, eun-
 dem vero conspiciendum, quam gentiliam apud hunc alios detra-
 tum in ipsa ecclesia interficere meditabatur. Ille conferentiam ecle-
 siam convocavit, et ad populam concionam habere compulsum, all'
 vici factus, naturam dei et salvatoris nostri Iesu Christi colatur si-
 leant: quod quidem audens etiam ante in sancta virgine dei verbum
 conceptum est. ipsi gloria in saecula saeculorum, amen. Iis popu-
 lus in hincitatem verum, feliciter vultis cum prosperatus est, et
 episcopum peruenit apud illam plurimum adhibuit.

Hoc anno Iovianus alius, Vandalus cognominatus, tyrannus in Vi- A.C. 430
 tentolano Romano auxilium multum est: Theodosius Augustus et Ar-
 tadius Bonitarius septimus duces militum, praesidio commisit, Iovianum
 superavit, qui etiam inde accepta verum se in eorum manus dedit: hi

λόγον παρέδωκεν ἑαυτὸν ζῶντα. καὶ εἰσάγουσιν αὐτὸν πρὸς
 P. 84 τὸν βασιλέα Θεοδοσίον· καὶ τιμῆς ἀξιοῦσθαι αὐτὸν παρα-
 σκευάζουσιν. ὁ δὲ Χρυσάφιος εὐνοῦχος ὢν καὶ παραδυνα-
 στεύων ἐν τοῖς βασιλείοις, δολοφονήσας ἀνεῖλεν αὐτὸν· ἀλλ'
 οὐκ εἰς μακρὰν τοῦτον ἢ δίκη μετῆλθεν.

A.M. 5939 Τούτῳ τῷ ἔτει Κύριλλος Ἀλεξανδρείας καὶ Πρόκλος
 Κωνσταντινουπόλεως εὐσεβῶς ἐκοιμήθησαν. καὶ τὸν μὲν Πρό-
 B κλον Φλαβιανὸς ὁ πρεσβύτερος καὶ σκευοφύλαξ τῆς μεγάλης
 ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως διεδέξατο, ἀνὴρ ἱερώτατος καὶ
 ἐνάρετος. Κύριλλον δὲ Διόσκορος ὁ δυσσεβῆς διεδέξατο, μηδ'
 ὅλως ὢν διδασκαλικός· ἀχρεῖος δὲ καὶ ἀνήμερός τις, ἔξαι-
 ρέτως δὲ ἐν τοῖς συγγενέσι Κυρίλλου γενόμενος, ὃς καὶ τὴν
 οἰκίαν αὐτῶν καίπερ οὖσαν ἐν ὕψει πολλῷ ἐπάνω τρίστεγον
 οἶκον καθιέρωσεν.

A.M. 5940 Κωνσταντινουπόλεως Φλαβιανῷ, Ἀλεξανδρείας Διοσκόρου
 ἐπισκόπου ἔτος α'.

C Τούτῳ τῷ ἔτει Χρυσάφιος εὐνοῦχος τοῦ τε παλατιῶν καὶ
 τοῦ βασιλέως κρατῶν, τῇ Φλαβιανῷ χειροτονία φθονήσας,
 ἐπέθετο τῷ βασιλεῖ ἀνάκω ὄντι, καὶ εἰς Χαλκηδόνα διάγοντι,
 δηλῶσαι τῷ πατριάρχῃ ἀποστεῖλαι τὰς ὑπὲρ τῆς χειροτονίας
 εὐλογίας. ὁ δὲ Φλαβιανὸς καθαρὸς ἄρτους ἀπέστειλεν εὐ-

8. μεγάλης add. ex A. 11. ἀχρεῖος A a b, ἀρχεῖος vulg.
 12. ὃς καὶ A a b, ὡς καὶ vulg. 21. ἀπέστ. εὐλογίας A, ἀπ.
 εὐλογίαν vulg.

virum ad imperatorem Theodosium adducunt, et ut honores assequatur, operam adhibent. porro Chrysaphius eunuchus summam in palatio potestatem exercens dolis ei mortem intulit: a quo perpetratum scelus divina iustitia inultum sero differri non est passa.

A. C. 439 Hoc anno Cyrillus Alexandriae et Proclus Cpoleos episcopi cum pietate obdormierunt: et Proclum quidem Flavianus presbyter et ecclesiae Cpoleos sceuophylax, vir sacris praestans et ornatus virtute, excepit; in Cyrilli vero locum Dioscorus flagitiosus, et omnis expertus doctrinae, nulli bonus, sed sola naturae ferocitate conspicuus, suffectus est. haec eius summa laus, quod inter Cyrilli affines numeraretur, quorum aedes summa licet altitudine spectabiles ac super tertiam contignationem elevatas profano ritu consecravit.

A. C. 440 Cpoleos episcopi Flaviani, Alexandriae episcopi Dioscori annus primus.

Hoc anno Chrysaphius eunuchus summam in palatio et penes imperatorem assequutus potestatem, Flavianum ordinatum cum invidia et moleste ferens, imperatori alioqui minime malo, Chalcedone tunc moram agenti, suggestit, ut in ordinationis et dignitatis vicem benedictionis aliquod munus rependeret patriarcha, litteris significa-

λογία. ὁ δὲ Χρυσάριος ἀποστρέφας ταύτας, ἐδήλωσε χρυσῶς εὐλογίας ζητεῖν τὸν βασιλέα, ὁ δὲ ἐπίσκοπος ἀντιδελου μὴ ἔχειν χρήματα ἀποστρέφειν, εἰ μὴ τις χρέσθαι τῶν ἱερῶν σκευῶν. γίνεται οὖν ἐν τούτῳ οὐ μικρὰ λύπη ἐν μέσῳ 5 αὐτῶν, Πουλχερίας ταῦτα μὴ εἰδώς, καὶ ταῦτα μὲν ἐν V 63 Κωνσταντινουπόλει. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ Διονύσιος εὐδὲς ἐκ D προσκίμων τοῖς συγγενεῖς Κυρίλλου πορθεῖ, καὶ τὰ τοιῶν λέγεται. τὸν δὲ ἀδελφεοῦν αὐτοῦ Ἀθανάσιον πρωβεβητοῦν 10 ὄντι καθεστῆεν ἀναστρέφειν, δεμύσας αὐτὸν ἰσχυρῶς. ταῦτα ἐπιπέμει ἰνακτιοῦμενος τῇ ὀφθῆ πίστιν Κυρίλλου αἰρετικῶς ὢν ἐξ ἀπαλῶν ὀνίχων τὰ Πρυγίνους φροσῶν. ἰσχυρῶς δὲ καὶ Φλαβιανῶ, διότι μικρὰν ἐπιμονίαν παρήσχε τοῖς συγγενεῖσι τοῦ μακαρίου Κυρίλλου. ὁ δὲ Χρυσάριος διωσιβης ὤν, καί P 85 μὲν φέρων ὄφθῃ τῆν τῶν ἰσαλησιῶν ἑμετοίαν, σπουδερῶς ποιῆται αὐτὰς τυφῶσαι, καὶ πατιδός γίνεται ἕως τὸ Φλαβιανῶν 15 τῆς ἐπιμονῆς ἐπιπέμει, βουλόμενος ἑένυχῃ τινα ὀφθαλμοειδίτην ἀναφρασα αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπισκοπὴν προχειρῶσθαι, καὶ ἐπιπέμει Πουλχερίας πρωτοῦσας τῶν πραγματικῶν οὐδὲν ἰσχυρῶς, πρῶτον ἀπεισέρχεται τῇ ἑένυχῃ ἀπειρῶν ὄντων, καὶ εἰ, φθῶ.

4. αὐτὸν A.   5. μὲν add. ex A.   6. αὐτοῦ add. ex A.
 10. τῆν ὀφθῃν αὐτοῦ b.   11. ἰσχυρῶς] fact. ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς.
 Herod. I, 112.   12. Φλαβιανῶν b.   13. ἑένυχῃ A, ἑένυχῃ
 τῶν.   17. αὐτῶν A.

est. Flavianus mondos ac puros panes in benedictionem misit. hoc exortatio Chrysostomi, contra benedictionis munera imperatorum populare conscripsit. pessima, quae mitteret, nisi conficeret ex sacris ecclesiae vasis, ac non habere retulit exemplum, ex benedictioni corporis non nullum ab invicem animum veritas. Etenim, cum ad Pulcherium nulla debita nullis, et hanc quidem Cyril. Alexandriae pueri Dionysius velut in acceptis munera prima. Immo Cyrilli officium facultates depraedator et eorum quatuorque bona rapit. omniumque Alphonso proclitici dignitate praesentem, publicis etiam quae possidetur omnibus, officio removit, ita quidem vix a tenentis unguibus hereticis, et Origenis episcopis infelix, restam Cyrilli filium exortatio, attestabat. et a Flavianis, ob venustas eius afflicto data corporis, vasisque ferebat avarum. Immo Chrysostomus, cum impetravit avarum consuetudinem, non ecclesiarum omniumque potest conspici, studium illis iustitiam adhibet, ac ut Flavianum episcopatu dicitur, omnes lapides movet. Etenim quondam archidiaconum, qui cum quo nulla de fide restabat, episcopum proclitandum totum constituit, quoniam vasa, Pulcheria vasa omnium administrante, nulla valebat ipse auctoritate, in eadem et iuxta expertum Indolentis avarum

νον αὐτὴν ἐρεθίζει κατὰ τῆς οἰκείας μητρὸς, καὶ ὑποτίθεται αὐτῇ λοιδοροῦσai αὐτὴν παρὰ τῷ βασιλεῖ πρὸς τὸ λαβεῖν αὐτὴν τὸν πραιπόσιτον· ἐπειδὴ ἡ Πουλχερία εἰς τὴν διοίκησιν τῶν πραγμάτων ἀναγκαίως εἶχε τὸν πραιπόσιτον. ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἐνοχλούμενος, διαπέμπεται αὐτῇ λέγων· μὴ σε τοῦτο λυπήσῃ· πραιπόσιτον γὰρ ἔχειν σε οὐκ ἔστι δυνατόν· οὐδὲ τὴν ἐμὴν ἀδελφὴν καλῶς διοικοῦσαν καὶ ἐμπείρωσ καὶ εὐσεβῶς ἐγὼ παραστέλλω. τούτου δὲ ἀποτυχὼν ὁ Χρυσάφιος ἐφ' ἑτέραν μετέρχεται σκευήν, καὶ ὑποτίθεται τῇ Εὐδοκίᾳ ὀχλῆσαι τῷ βασιλεῖ, καὶ ἐπιτρέψαι τῇ πατριάρχῃ χειροτονῆσαι αὐτὴν διάκονον, ὡς παρθενεῦειν ἡρημένην. καὶ ἐπὶ πλεῖον τῆς Εὐδοκίας ὀχλοῦσης, ἔπεισε τὴν κουφότητα τοῦ βασιλέως. καὶ τοῦτο προτραπείς ὁ μακάριος Φλαβιανὸς παρὰ τοῦ βασιλέως ἐλνπήθη σφόδρα προβλέπων τὰ μέλλοντα ἐκ τούτου ἀναφυῆναι σκάνδαλα. καὶ τῷ μὲν βασιλεῖ ὑπέσχετο. τῇ δὲ Πουλχερίᾳ ἔγραψεν παρακαλῶν αὐτὴν μὴ δεχθῆναι εἰς πρόσωπον αὐτῆς, ἵνα μὴ ἀναγκασθῶ, φησὶν, τῶν λυπούντων σε πρῶξαι τι. ἡ δὲ ἐκ τῶν γραφέντων νοήσασα τὸ μελετώμενον, τὸν μὲν πραιπόσιτον τῇ Εὐδοκίᾳ ἀπέσειλεν· εἰς δὲ τὸ ἑβδομον ἐξεληθοῦσα ἡσύχαζεν. ἐκ τοῦ-

2. αὐτῇ λοιδοροῦσαι om. A. 3. ἡ Πουλχ. τὴν διοίκ. τῶν πρ. ἐκράτει καὶ ἀναγκ. b. 9. ὁ add. ex A. 11. παρθενεῦειν ἡρημένην A, παρθενεῖν εἰρημένην vulg. 12. ὀχλουμένης A.

sese primum insinuat, et in propriae matris perniciem invidiae faces accendit, eique suggerit, ut eam apud imperatorem praepositum sibi adsciscendi sine carpat et incuset: Pulcheria namque coniunctam praepositi operam in negotiis gerendis necessario exigebat. imperator a coniuge molestius interpellatus, hoc ad eam responsum dat. deponere animi anxietatem; praepositum enim obtinere nequis: neque sororem praeclare solerter et cum pietate res imperii administrantem ego removeo. intentis frustratus Chrysaphius, aliam dolorum componit machinam. fit Eudociae auctor, ut ipsa precibus imperatorem fatiget, ac Pulcheriam, tanquam ad virginitatem destinatam, a patriarcha diacônissam ordinandam, eo iubente; impetret. ita Eudocia in rogando frequentior, et in postulatis exigendis importunior, leniorem imperatoris animum, quo desiderabat, impellit. beatus Flavianus, accepto imperatoris iusso, mala ex eo, si fiat, nascitura praesentit, et in anxietatem conicitur. imperatoris tamen dictis obsequentem se fore pollicetur; ac simul Pulcheriae, ne in eius conspectum admittatur, ne forsân, inquit, quod a te libenter non sit ferendum, circa te quippiam exequi cogar, litteris significat. ex scriptis, quod parabat, illa coniciens, praeposito ad Eudociae libitum cedit, et in Hebd-

τον ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ Εὐδοκία σφόδρα κατὰ Φλαβιανοῦ ἐλ-
 πήθησαν, ὡς τὸ μυστήριον ἐκαλεῖσθαι. τῆς δὲ Πουλχερίας
 ἠοιχαζούσης, καὶ Εὐδοκίας τὴν βασιλείαν ἰθνητοῦσης, συνε-
 νέχθη τι τοιοῦτον. Παυλῖνος τις μέγιστος ἡγαυῖο παρὰ D
 5 τῆς Εὐδοκίας, ὡς λογιώτατος καὶ ἀραιότατος, ὃ τινι συνηθῶς
 ἰδίᾳ συνετιγγαθεν. τῇ οὖν ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων Θεοφανῶν προσ-
 ἤγγαλεν εἰς τῷ βασιλεὶ μέλον μέγα τε καὶ θαυμαστόν. ὁ δὲ
 βασιλεὺς τοῦτο θαυμάσας ἀπέστειλεν αὐτὸ τῇ Εὐδοκίᾳ, καί-
 κεινὴ ἀπέστειλεν αὐτὸ τῷ Παυλίῳ. ὁ δὲ Παυλῖνος μετὰ
 0 δύο ἡμέρας ἀπέστειλεν αὐτὸ τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦ-
 το γνωρίσας ἐαρυσεν. καὶ ἀπελθὼν λέγει τῇ αὐτοῦσι· τῆς
 σιωπῆριάν μου, τὸ μέλον ὃ ἐπιμνήσῃ σου, ποῦ ἔστιν; ἡ δὲ ἔφη
 μὴ τὴν σιωπῆριάν σου, ἔφαγον αὐτὸ. τότε εἰς ἔργον εἰσεβίης, P. 36
 καλεῖται τὸ μέλον ἐνεχθῆναι, καὶ τὸν Παυλῖνον ἐξορισθῆναι
 5 εἰς Καππαδοκίαν, κατεῖε σφαγήται. ὁ δὲ ἀπίστῳ μετρηομένῳ V. 69
 βίης Εὐσεβίος ὁ σχολαστικός, ὁ πρῶτος Νιστορίου λαβόμε-
 νος, προσχθίς εἰς ἐπισκοπὴν Λορνυαίων, καὶ πρὸς Εὐενην
 τὸν ἀρχιμανθρῆν περὶ πίστιως διαλεγόμενος, εἶπεν οὕτως ὁρθῶ
 φρονοῦντα αὐτὸν. πολλὰ δὲ πυρασκέλαις καὶ παραιήσας
 10 ἀφελῆσαι αὐτὸν, οὐκ ἴσχυον. τότε ὁ Εὐσεβίος ἀπέχευε τὰ
 περὶ αὐτοῦ Φλαβιανοῦ τῷ ἐπισκόπῳ, ὅστις στυγερότης αὐτο-

6. 118. A. ἰδίᾳς vulg.
 βασιλείας καὶ σπ. A.

18. 60. 3. A. ὁρθῶς vulg.
 20. τα περὶ A. το περὶ vulg.

19. 3. A.
 20. τα περὶ A. το περὶ vulg.

num recedens privatam vitam agebat. hinc in Flavianum, velut com-
 munitatem illi amicum revelantem, imperatoris et Eudociae communita
 indagatio. eandem Pulcheria ad privatam compulsa vitam, et Eudocia
 nepotiorum curam gerente, tale quippiam accidit. erat Paulinus qui-
 dam vir litteris emulsius et formae venustate conspicuus, Eudociae
 apprime carus, cum quo familiariter agere et comedia colloqui illa
 solebat. at cum eunctorum theophaniorum die nihil elegans emulso
 et stupendae magnitudinis munusculis imperatori obtulisset, ille fru-
 ctum admiratus Eudociae misit. haec Paulinus dedit. Paulinus duas
 post dies illud imperatori obtulit. imperator malum apertum rela-
 vit. et ad augustam profectus, per salutem, inquit, meam, obtulit,
 quid de malo, quod tibi dedi, actum est? illa dolens dixit, inquit illa,
 cum illi imperator in istam veteris malum profectus iuberet, et Paulinum
 in Cappadociam eandem abotum tradidit. postea memoratus Euse-
 bium scholasticum, qui propeus Nestorium convulsavit, ad Dorylaei
 episcopatum promotus, disceptatione cum Eutycha archimandrita ha-
 bita, a recto fidei tenore conspicit alienum. placibus autem precibus
 et exhortationibus emendare conatus, nihil profecit. eo tempore,

δον τεσσαράκοντα ἐπισκόπων, μεταστέλλεται τὸν Εὐτυχή, καὶ Βκατὰ πᾶσαν ἀκολουθίαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων ἀνακρίνας, καὶ εὐρῶν αὐτὸν αἰρετικὸν καὶ ὑπουλον, καθείλεν αὐτόν. Χρυσάφιος δὲ τούτου σύμφρων τοῦ παλατίου κρατῶν, καὶ ταῦτα μαθὼν ἐπὶ πλεῖον ἐξάπτεται εἰς ὄργην κατὰ 5 Φλαβιανοῦ, καὶ δηλοῖ τῷ Διοσκόρῳ Ἀλεξανδρείας, εἰς πάντα αὐτῷ συνεργεῖν τὰ καταθέμια, εἰ ταῖς κατὰ Φλαβιανοῦ καὶ Εὐσεβίου συνδράμοι αὐτῷ κατηγορίας καὶ ὑπὲρ Εὐτυχοῦς ἀγωνίσηται. κινεῖται δὲ πρὸς τοῦτο καὶ τὴν ἀγούσταν Εὐδοκίαν τὰ περὶ Πουλχερίας λυπηρὰ κατὰ Φλαβιανοῦ ὑπομιμνήσκων αὐτήν· καὶ παρασκευάζουσιν ἀμφότεροι τὸν βασι- 1

Κλέα Θεσπίσαι δευτέραν ἐν Ἐφέσῳ συγκροτηθῆναι σύνοδον, καὶ παρέχουσι Διοσκόρῳ ἐξάρχειν τῆς συνόδου, ἀποστείλαντες αὐτῷ στρατὸν πλεῖστον πρὸς βοήθειαν.

A.M. 594¹ Τούτῳ τῷ ἔτει κελεύσει τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου ἡ λη- 1
στρική καὶ παράνομος συνηθροίσθη σύνοδος ἐν Ἐφέσῳ τοῦ
κριθῆναι τὰ περὶ Φλαβιανοῦ καὶ Εὐτυχοῦς ὑπὸ Διοσκόρου
τοῦ δυσσεβοῦς κατὰ παραινέσιν Χρυσάφιου τοῦ εὐνούχου, τὸ
ἐπίκλην Ταϊουμᾶ, τὴν τοῦ βασιλέως κουφότητα παραπέισαν-

5. ταῦτα A e, τοῦτο vulg. 6. Ἀλεξανδρείας A, Ἀλεξανδρέων
vulg. 7. εἰ A, ἐν vulg. 8. συνδράμοι A, συνδράμη vulg.
15. τοῦ add. ex A. 16. ἐν Ἐφέσῳ add. ex A. 18. τὸ ἐπί-
κλην A, τοῦ ἐπ. vulg.

quae sibi nota de illo forent, Eusebius detulit ad Flavianum episcopum: qui quadraginta episcoporum coacta synodo, Eutychem adesse iubet, et iuxta positum ecclesiasticorum canonum ordinem examinatum, cum haeticum et in errore tuendo subdolum deprehendisset, dignitate mulctavit. at Chrysaphius Eutythis sententiae particeps supremam in palatio exercens potestatem, his auditis magis ac magis in Flavianum accenditur, et Dioscoro Alexandriae episcopo pollicetur, se ad quaevis ei placita praestitutum operam, si ad adversa quaeque in Flavianum et Eusebium reos agendos proferenda ipsum iuaret, ac demum Eutythis partes pro virili susciperet tuendas. commovet insuper augustam Eudociam in Flavianum, quae a Pulcheria pertulerat acerba reducens in memoriam. una igitur ambo imperatorem hortantur, secundam Ephesi congregari synodum indicat: ac simul Dioscoro, ut praesit, potestatem faciunt, non contemnenda militum manu in eius auxilium summissa.

A. C. 44¹ Hoc anno praedatorium et illegitimum conciliabulum Flaviani et Eutythis dirimendo ab impio Dioscoro discrimini, iubente Theodosio imperatore, et Chrysaphio eunucho, cui cognomen Taumas, hortante, ac nimis facilem imperatoris animum, quo vellet, vertente, congre-

τος. συναθροισθέντων δὲ πάντων προαχθείσας ὁ Λιούκορος, σὺ συναχθῆσαν παρῖται Νοτάριος ἱερὸν τῆ συνόδου, ἀλλὰ D τοῖς ἰδίους μύθους ἐποίησε γράψαι τὰ πρωτόμεια. ζητή- σιως οὐκ γινομένης ἀπειλίτο Εὐτευχῆς τὴν ἰδίαν δόξαν ἐκφί- 5 ναι, καὶ ἀπεκρίνατο λέγων· ὁμολογῶ ἐκ δύο φύσεων γιγε- νῆσθαι τὸν κύριον ἡμῶν πρὸ τῆς ἐνωσιως· μετὰ δὲ τὴν ἐνωσιν μίαν φύσιν ὁμολογῶ. τότε Λιούκορος εἶπεν· καὶ ἡμεῖς τοῖτοις συντιθέμεθα πάντες· καὶ οὐ μὴν τοποιοησεται τοῦ πάππα Λιούκος θεωσάμενοι τὴν Λιούκορον ὁρμήν, καὶ 0 ὅτι τὴν ἐπιστολὴν τοῦ πάππα τὴν πρὸς Φλαβιανὸν οὐ συνε- χώρησεν ἀναγνωθῆναι, οὔτε τὴν πρὸς τὴν συνόδον, ἀλλὰ παρωράθησαν· ἔργον, καὶ κινήσαν ἐν Ῥώμῃ. ὁ δὲ Λιού- P 87 κορος τῷ Εὐτευχῆ μὴ τὴν ἱερωτικὴν ἀποδείξαι, Εὐαίσιος δὲ τὸν τοῦ Λορευλαίου καὶ Φλαβιανὸν τὸν Κοισιατικὸν λό- 5 λικῶς ἐταίμως καθεῖλεν. ἔς και πρὸ τῆς καθιέρωσιως ὀδι- σμοῖς καὶ λακτίσμασι τοῖς ἐπὶ Λιούκορον ἐκβαλλέμενος, κρι- ταιὸς τὸν βίον μετέλλαξεν, καὶ τῆ τῆς βίῃ τῶν στρατιωτῶν καὶ ζητῶν ἐπογράψαι οὐ ἐπίσκοποι κειρενωσθησαν. ὁ δὲ Λιούκος Ἀντιόχειον ἐπίσκοπος βίῃ ἐπογράψας, καὶ εἰς ἐκεῖτον 0 ἔλθων, ἀπέστῃ Λιούκορον καὶ τοῖς ἄρχοισι, καταβῶν τῶν

7. τότε A. καὶ ὁ vulg. 9. Λιούκος θεωσ. A b. Λιούκος Ῥω-
μα. θεωσ. vulg. 11. παρωράθησαν A b. 16. λακτίσμοσι A.
λακτίσμοσι vulg. ἐκβαλλόμενος A. 17. τῶν ἄλλ. ex A.
18. κειρενωσ. A. ζητῶν vulg.

patum est. coactis igitur omnibus, cum consideret Dioscorus, nul-
lum synodo notandum adesse permisit, sed omnes dimittat nota quae-
que conscribere praecipit. instituta itaque disceptatione, propterea
omninoque contentiam rogabatur Eutyches, qui responsum dedit in
haec verba: profiteor ex duabus naturis ante unionem dominum con-
stitisse, post unionem solum unam naturam admittit. ad haec Dio-
scorus, et nos, inquit, omnes his assentimus. inspecto postea Dio-
scori facere, et quod papae ad Flavianum epistolam atque ad
ipsum eundem nihilominus legi permisisset, cum se habebat habitus
Lionis papae Romani legati occurrentes, fugit se sublevarunt et Ro-
mam recesserunt. Dioscorus autem Eutychem in praesentem excolec-
tū gradum restituit. Eusebium vero Dorylaei et Flavianum Cypri
similitera dignitate festine commovit. hic postea etiam ante examina-
tionis decretum pugnis et verbis a Dioscoro multatus circum, tri-
dimum cum morte vitam invenit. et altero die manus et gladius
militum intentatis ad subscibendum episcopus sunt adacti. Dionysius
autem Antiochenus praesul, ut subscripto nomine, et in se ipsum re-

Βπραχθέντων, καὶ ἀσεβῆ τὴν σύνοδον ὀνομάζων, καὶ τὴν ἑαν-
 τοῦ ὑπογράφην ζητῶν ἀναλαβεῖν. ταῦτα μαθὼν ὁ πάππας
 Λέων, πρόσσεισι τῷ βασιλεῖ Οὐαλεντινιανῷ, καὶ ταῖς ἀγού-
 σταις, μετὰ δακρῦων αἰτῶν ἐπιστολὰς τῷ βασιλεῖ Θεοδοσίῳ
 V. 70 γραφῆναι, διόρθωσιν γενέσθαι τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἀθέσμως καὶ 5
 ἀκανονίστως πραχθέντων. ὁ δὲ ἀντιγράφει τῇ θυγατρὶ Εὐ-
 δοξίᾳ οὕτως· τοῦτο τῇ σῆ γλυκύτητι γνωρίσαι βούλομαι,
 ὅτι Φλαβιανὸς θεῖα κρίσει τῶν ἐκκλησιῶν ἐξεβλήθη, ὡς τα-
 ραχῶν πολλῶν αἴτιος. ὁ δὲ Διόσκορος καθεῖλεν καὶ Θεοδώ-
 ρητον καὶ Ἰβάν καὶ Ἀνδρέαν καὶ Δόμμον τὸν Ἀντιοχείας, καὶ 1
 Cτιοὺς ἀνατολικοὺς ἐπισκόπους ἅπαντας. Θεοδόσιος δὲ ὁ βα-
 σιλεὺς εὐρίπιστος ἦν, παντὶ ἀνέμῳ φερόμενος, ὅθεν καὶ χάρ-
 ταις ἀπαραγνώστοις πολλάκις ὑπέγραψεν· ἐν οἷς καὶ Πουλ-
 χερίᾳ ἡ σοφωτάτῃ δωρεὰν ὑπέβαλεν ἀπαραγνώστον ἐκχωροῦ-
 σαν πρὸς δουλείαν Εὐδοκίαν τὴν γαμετὴν αὐτοῦ, καὶ ὑπέ- 1
 γραψε, παρὰ Πουλχερίας ὀνειδισθεῖς.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Γιζέριχος τῷ Οὐανδαλικῷ πλήθει πο-
 λὺς γενόμενος, καὶ Ῥῆγα καλέσας ἑαυτὸν γῆς τε καὶ θαλάσ-
 σης, καὶ νήσων πολλῶν τοῖς Ῥωμαίοις ὑποτελῶν κατασχών,

1. ἀσέβειαν A e. 9. καθεῖλεν A, καθῆρην vulg. 11. ἅπαντας]
 ἐπόντας b. 12. εὐρίπιστος A, εὐρέπιστος vulg. 13. ἀπαρα-
 γνώστοις A, ἀπαραγνώστως vulg. 16. δεινῶς ante παρὰ add. b.
 19. νήσων A, νησσῶν vulg.

versus, Dioscoro et optimatibus obstitit, et iis quae acta erant relu-
 ctatus, impiam pronunciat eam synodum, datamque subscriptionem
 recipere postulavit. his auditis Leo papa Valentinianum imperato-
 rem adit et augustas, et ad imperatorem Theodosium dari litteras
 cum lacrymis obtestatur, et quae praeter ecclesiae iura canonumque
 sanctiones gesta fuerant Ephesi, in melius revocari precatur. ille
 filiae Eudoxiae in hunc modum rescribit. hoc suavitati tuae notum
 volo, Flavianum tanquam tumultuum auctorem divino nutu ab eccle-
 siis eiectum. porro Dioscorus Theodoretum, Ibam et Andream, Dom-
 num insuper Antiochiae cunctosque orientis episcopos ecclesiastica
 potestate fecit extorres. Theodosius autem imperator, in quamcunque
 partem impelleretur, facilis ibat, et omni suasionum vento ferebatur:
 ex quo schedis oblatis etiam non lectis, saepius consensum et sub-
 scriptionem adiecit: inter quas donationem, qua sibi coniux eius
 Eudocia in servitutum addicebatur, nec levi oculi iactu agnitam
 solertissima Pulcheria supposuit; cui subscripsit ille, merito deinde
 ob facilitatem nimiam a Pulcheria reprehensus.

Hoc eodem anno Gizerichus auctis Vandalorum copiis potentior
 factus, terrae marisque et plurium insularum Romanis prius subie-

ἐλάει τὸν Θεοδοσίον. καὶ ἀποστέλλει γιλιὰς ἰκατὸν ἑλκιάδας
 μετὰ δυνάμειος Ῥωμαίων Ἀρισβίδου καὶ Ἀσίλα καὶ Ἰτιο-
 βίδου καὶ Ἀρινθίου καὶ Γερμανοῦ τῶν στρατηγῶν. ταύτης
 οὖν τῆς δυνάμειος τῇ Συκελίῃ προσοφρηθείσης, καταπλαγίς ὁ
 5 Γεζέριχος προσηύχεται Θεοδοσίῳ περὶ σποδῶν.

Κωνσταντινουπόλιος ἐπισκόπον Ἀνατολίων, Ἀντιοχείας Α.Μ. 594
 ἐπισκόπου Μαζίμου εἶος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτι ἐπιλογηράμενος Θεοδοσίος, καὶ γινὸς Ρ. 88
 ἑαυτὸν ἀπειρηθέντα ὑπὸ τῆς Χρυσάθιου παιουργίας, ἐν-
 0 παίειτο περὶ τῆς εἰς Φλαβιανὸν γεγενημένης ἀσθενείας καὶ
 τῆς εἰς τοὺς λοιποὺς ἐπισκόπους ἀδικίας. καὶ ἀγανακτῆ-
 σασ σφόδρα, πρῶτον μὲν Χρυσάθιον ἐξώρισεν εἰς τινα ἐθ-
 ρον. τῇ δὲ Εἰδοσίῳ ἐπιφέρειται σφοδρῶς πάντων τῶν κακῶν
 αἰτίαν αὐτῆς ἀποκαλῶν, ὡς καὶ Ποιλυγρίαν τῶν βασιλείων
 5 ἀποδιώξασαν, ἅμα δὲ καὶ τὰ κατὰ τοὺς Παύλιον ὀνειδίξαν
 αὐτῇ. ἣ δὲ ἀπογουῖσα παρεκάλεισεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἀπο-
 λεθῆναι αὐτῆν. καὶ λαβοῖσα μετ' αὐτῆς Σιμῆρον τὸν πρῶ-
 σφύτερον καὶ Ἰωάννην τὸν διάκονον, ἦλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα. Β
 καὶ μαθὼν ὁ βασιλεὺς, ὅτι οὕτως καὶ ἐν τῇ πόλει αὐτῇ ἐπι-
 0 χραζόν, καὶ ἐν Ἱεροσόλυμοις μὲν αὐτῆς εἶσι, καὶ πολλὰ αὐ-
 τοῖς δορεῖται, ἀποστείλας ἀπεπεφάσισεν αὐτοὺς. τότε ὁ βα-

1. γιλιὰς,] γιλιὰδας Α.   2. Ἀσίλα Α.   3. τῶν στρατηγῶν
 Α, καὶ στρατηγῶν vulg.   19. οὕτως καὶ ἐν Α. Α, οὕτως ἐν πο-
 λι vulg.

etiam primis acceptis, regem se ipsum tenuerunt: ex qua mo-
 ror utiam Theodosio incensum, qui mille et centum annosque naves
 cum regenti Romanorum excolita Antiochia, Antio, Insubula,
 Antiochia et Constanti dicitur commisit. non valde igitur clare
 ad Siciliam uti appellente Constantia, exterritis de foederibus cum
 Theodosio incensum, legationem misit.

Episcopus episcopi Anatolia, Antiochia episcopi Maximi annis A.C. 442
 prima.

Hic anno res proprias accuratius perpendens Theodosius, et se
 Chrysophilis tranquillam circumventum agnoscentem, de imperio in Flaviano
 perperamque uolentem et aliam in reliquis episcopis hinc inde
 motum animi conceperit dolere. In locum itaque perueniens, primo
 Chrysophilum in quendam insulam ablegat: tum in Eudociam graviter
 obsequens, malorum amplexum auctricem eam dicens, quae Paulicianam
 aila dicitur, dicitur irrumpit, et ea insuper, quae circa Paulicianam
 auctorem, cum probris uoluit. Illa desperata in rebus Hierosolymam
 se dimitti rogat: Severoque presbytero et Ianne diacono uicis illi
 uicis acceptis, Hierosolymam uenit. illos autem ad eam conueniens
 in uicis prius itaque, et modo cum ea Hierosolymis reperit, ac tam-

σιλεύς τὴν μακαρίαν Πουλχερίαν πολλὰ παρακαλέσας, ἤγαγεν εἰς τὰ βασιλεία· ἣτις εὐθέως ἀποστείλασα εἰς Ἐφεσον, ἤγαγεν τὸ λείψανον τοῦ ἁγίου Φλαβιανοῦ· καὶ μετὰ δορυφορίας διὰ τῆς μέσης ἐκχομίσασα, ἔθαψεν ἐν τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις. τότε τὴν τῶν Χαλκοπρατείων ἐκκλησίαν τῇ Θεοτόκῳ ἀνήγειρεν, συναγωγὴν Ἰουδαίων πρότερον οὖσαν τοῦ δὲ λαοῦ, ὡς προέφημεν, ἐν Σικελίᾳ ἐκδεχομένου τὴν τῶν πρεσβευτῶν Γιζερίχου ἀφιξίν καὶ τὴν τοῦ βασιλέως κέλευσιν, ἐν τῷ μεταξὺ Ἄτιλας Ὀμνουδίου παῖς, Σκύθης, γενόμενος ἀνδρεῖος καὶ ὑπερήφανος, ἀποβαλὼν Βδέλαν τὸν πρεσβύτερον ἀδελφόν, καὶ μόνος ἄρχων τὸ τῶν Σκυθῶν βασιλείον, οὓς καὶ

V. 7¹ Οὐννοὺς καλοῦσιν, κατατρέχει τὴν Θράκην, δι' ὃν καὶ μάλιστα Θεοδόσιος σπένδεται Γιζερίχον, καὶ ἐπανάγει τὸν στόλον ἐκ Σικελίας. ἀποστέλλει δὲ τὸν Ἀσπαρα σὺν τῇ ὑπ' αὐτὸν δυνάμει καὶ Ἀρεόβινδον καὶ Ἀργάλισκλον ἐπὶ τὸν Ἄτιλαν Ῥατιάρειαν ἤδη καὶ Νάσσαν καὶ Φιλιππούπολιν καὶ Ἀρκαδιούπολιν καὶ Κωνσταντίαν καὶ ἕτερα πλεῖστα πολίσματα καταστρεψάμενον, καὶ σὺν αἰχμαλώτοις πολλοῖς ὑπέρογκον συμφορήσαντα λείαν. τῶν οὖν στρατηγῶν ἐλαττωθέντων σφό-

1. τὴν add. ex A. 5. τῇ ἁγίᾳ θεοτ. b. 6. λαοῦ] στόλου b.
 9. Ὀμνουδίου A, Ὀμουνδίου b. 12. καὶ ante μάλιστα om. A b.
 15. Ἀργάλισκλον A e f, Ἀργίσκλον b, Ἀράλισκλαν vulg. 16.
 Νάσσαν b. 19. τῶν οὖν στρατηγῶν b, τῶν στρατ. A, τῶν συστρατ. vulg.

per pluribus ab ea donis augeri audiens imperator, missis litteris, capite mulctari iussit: tum demum beatam Pulcheriam multis precibus sollicitatam reduxit in aulam: quae extemplo mandavit Ephesum, qui sancti Flaviani corpus asportarent, illudque magno pompae satellitio per mediam urbem stipatum in sanctorum apostolorum aedem sepeliendum inferrent. eo tempore Chalcoprateorum ecclesiam, quae Iudaeorum synagoga prius fuerat, deiparae consecravit. caeterum dum, ut supra praefatum, legatorum Gizerichi adventum et imperatoris mandata classis Romana praestolatur in Sicilia, interea Omnudii filius Attila, in Scythia natus, vir alioqui fortis et superbus, Bdela seniore fratre amisso, solus Scytharum, quos Unnos vocant, principatum arripit, et in Thraciam excurrit: quo maxime motus Theodosius pacem init cum Gizericho, et ex Sicilia classem revocat. tum Asparem, Areobindum et Argalisclam mittit adversus Attilam, qui iam Ratiariam, Nassam, Philippopolim et Arcadiopolim Constantiamque et alia pleraque oppida subverterat, quique cum innumeris captivis, etiam Romanis ducibus superatis, praedam immensam agebat: tantis victoriis auctus Attila, et ad utrumque mare, Ponticum videlicet et

δρα ταῖς μάχαις, προσέθεν Ἄτιλλας καὶ μέχρι Θαλίσσης ἰκα-
 τέρας, τῆς τε τοῦ Ποτίου καὶ τῆς πρὸς Καλλίπολιν καὶ Σε-
 σιῶν πεχυμένης, πᾶσαν πόλιν καὶ φρούρια δουλοῦμενος, πληρῶς
 Ἄθριανουπόλεως καὶ Ἡρακλείας, τῆς ποτὶ Περιόδου κληθεί-
 σης, ὥστε καὶ εἰς τὸν Ἄθραν αὐτὸν φρούριον εἰσεῖν. ἀναγ-
 κάζεται οὖν Θεοδοσίος πρὸςβαῖσσοθαι πρὸς Ἄτιλλαν· καὶ
 ὀδύαις χιλίας μὲν αὐτῷ λίτρας ἕκαστῃ τῆς ἀναχωρήσεως παρα-
 σχεῖν, χιλίων δὲ λίτρων ἐξήκοντον ἄξιον ἑφῶν αὐτῷ ἔρεμοῦντι προ-
 νομολογήσει τελεῖν. τότε τοῦτον ἐπιστάθουσης τῆς Ῥωμαίας
 οὐδυνάμειως ἐκ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς Ἄτιλλαν, μετὰ βραχὺ
 τελευτῆ Θεοδοσίος μηνὶ Ἰουλίῳ εἰκοστῇ ἰνδικτικῶν τρίτῃ. ἣ
 δὲ μακαρία Πονύχηρια, μήπω τιμὴ τῆς τοῦ βασιλέως τελευτῆς P. 89
 γνωσθεύσης, μεταστελλομένη Μαρσιανόν, ἄνθρωπῳ ἐν σωφροσύνῃ
 καὶ σεμνότητι διακρίεοντα, γάρουτα ὄντα ἰκανώτατον, λέγει
 πρὸς αὐτόν· ἔπειθ' ὁ βασιλεὺς ἐτελεύτησεν, ἐγὼ δὲ σὲ ἐξε-
 λαβήμην ἐκ κύσεως τῆς σιγλήρου, ὡς ἴκαρτος· δός μοι λό-
 γον, οὗ φαλίσις τὴν παρθενίαν μου, ἢ τῷ Διῷ ἀνιδέμην,
 καὶ ἀναγορεύσω σε βασιλεῖα τοῦ δὲ συνεδριμένου τοῦτο ποιεῖν,
 μεταστελλομένη τὸν πατριάρχην καὶ τὴν σιγλήρου, καὶ ἀνα-
 γορεύσει αὐτὸς βασιλεῖα Ῥωμαίων.

1. προσέθεν A o f.   2. Καλλίπολιν A.   3. Σεσίω A.
 4. Ποτίου vulg.   4. Περιόδου A b.   5. Ἄθραν b.   6. προ-
 νομολογήσει A. πρὸςβαῖσσοθαι vulg.   7. μετ' αὐτῷ] γρηγορεῖ b.
 8. τῆς A. οὐδ' vulg.   11. Ἰουλίῳ A.   12. ἔτετε τελευτῆ
 A. ἔτετε καὶ ἰκατ. vulg.   13. ἀναγορεύσω A. ἀναγορεύω vulg.
 ποιεῖν om. A.

quod Callipolim usque ad Scythum expanditur, civitatibus cunctis
 simulque Italia omni servituti, praeter Adonopolim et Hecademum,
 cui nomos olim Perinthos, subactis, ad Athyrum usque castellum
 procedunt. ad Attilam itaque legationem descendere Theodosium co-
 gunt: etque itales mille auri libras ad revocandum e Romanis finibus
 sustendendum praestant, et insuper mille librarum tributum annuum, si
 pacem egerit, annuit se pensurum. postea Romanis copias a bello
 contra Attilam receptas, paulo post diem obit Theodosium, mensis Ju-
 lii viginti, indicatione tertis. ceterum hinc Fulcheria, nondum
 ulli imperatoris morte manifestata, Marcianum, virum prudentis et ho-
 nestate marium celeberrimam, aetate iam praevectam et ad negotia gerenda
 idoneam, ad se successitum alloquitur: quapropter decessit impera-
 tor, ego te ex omni senatu cum virtute praesidentissimum elegi. da
 talem virginitatem meam, quam deo consecravi, te servaturum invio-
 latam. et imperatorem renuncias. illo ite ita facturum pollicito,
 patriarcham et senatum Fulcheria convocat, et Marcianum Romano-
 rum imperatorem declarandum curat.

A.M. 5943

B

Ῥωμαίων βασιλέως Μαρκιανοῦ ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Μαρκιανὸς ὁ εὐσεβὴς θεία ψήφῳ αὐτοκράτωρ ἀναδειχθεὶς, τοὺς ἐν ἔξορίᾳ πάντας ἀνεκαλέσατο. ἡ δὲ μακαρία Πουλχερία τὸν παμμύσητον Χρυσάφιον τὸν εὐνοῦχον ἐκδέδωκεν Ἰορδάνῃ τῷ παιδὶ Ἰωάννου, τοῦ ἐν Ῥώμῃ τυραννήσαντος, καὶ προσχωρήσαντος πρὸς Ἀρδαβούριον καὶ Ἀσπαρα, καὶ εἰς τὸ Βυζάντιον ἐλθόντος, καὶ τιμῆς ἀξιοθέντος, ἀναιρεθέντος δὲ δόλῳ ὑπὸ Χρυσάφιου· ὃν λαβὼν Ἰορδάνης ἀνέβλεν. ἄξιον δὲ ἐστίν, καὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς τοῦ θεοῦ εἰς Μαρκιανὸν τὸν βασιλέα ἐκλογὴν σημαῖναι. ἐν τοῖς παροφηγηκόσι χρόνοις, ἐν οἷς ὁ Περσικὸς πόλεμος ἐκινήθη, στρατιώτης ὢν λιτὸς ὁ Μαρκιανὸς μετὰ τοῦ ἰδίου νομέρου ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος κατὰ Περσῶν ἀπῆει, καὶ γενόμενος ἐν Λυκίᾳ, ἀρρωστία περιέπεσεν, καὶ καταλειφθεὶς ἐν πόλει Σύδημα, κἀκεῖσε χρονοτριβήσας, προσκολλᾶται δύο ἀδελφοῖς τισιν Ἰουλίῳ καὶ Τατιανῷ καλουμένοις· οἳ τινες εἰς τὸν ἴδιον οἶκον λαβόντες αὐτὸν, διανέπασαν. εἰς θήραν δὲ ἐξελθόντες, ἔλαβον αὐτὸν μεθ' ἑαυτῶν. κοπιᾶσαντες δὲ περὶ μεσημβρίαν, ἐκοιμήθησαν. Δπροέξυπνισθεὶς δὲ ὁ Τατιανὸς θεωρεῖ τὸν Μαρκιανὸν εἰς τὸν

3. ἀναδειχθεὶς A, ἀναδεχθεὶς vulg. ἔξορίαις b. 9. τοῦ θεοῦ om. a e. 10. παροφηγηκόσι A, παροφηγοῦσιν vulg. 13. Λυκίᾳ] Κιλικίᾳ codd. nonnulli. 14. περιέπεσεν A, περιπεσῶν vulg.

A.C. 443

Romanorum imperatoris Marciani annus primus.

Hoc anno pientissimus Marcianus divino suffragio imperator renunciatus cunctos exules ad propria revocavit. beata porro Pulcheria Chrysaphium eunuchum cunctis exosum Iordani Ioannis (qui Romae quondam tyrannide arrepta ad Ardaburium et Asparem post deditioem se recipiens cum eis Byzantium profectus, atque ad honores et dignitates promotus, tandem a Chrysaphio mortem illatam sustinuerat) filio tradidit: quem Iordanes pari mortis poena mulctavit. caeterum operae pretium fuerit, quomodo Marcianus ad imperium a deo fuerit destinatus, scripto significare. superioribus annis, quibus Persicum bellum susceptum, Marcianus miles gregarius cum existeret, e Graecia versus Persiam cum proprio numero proficiscebatur. in Lyciam cum venisset, morbo correptus, in urbe Sidema a suis relinquitur: in ea diuturnius moratus duobus quibusdam fratribus, quorum nomina Iulius et Tatianus, amicitiae foedere connectitur. isti Marcianum in propriis aedibus acceptum curant et quietem iubent ducere: venatumque aliquando egressi, comitem eum adiungunt: ac circa meridiem fatigati sopore fruuntur. prior caeteris a somno excitatus Tatianus Marcianum ad solem adhuc dormientem conspicatus,

ἥλιον κοιμώμενον, καὶ αἰτὸν παρεγγύστατον ἐπ' αὐτὸν ἔλ-
 θῆντα καὶ τὰς λατοῦ πύργους διαπεράσαντα καὶ σπῆν ἐπ' V. 73
 αὐτῷ περιποιώμενον. καὶ τοῦτο διασάμνος, ὄνειρε τὸν ἰου-
 τοῦ ἀδελφόν καὶ τὸ θαῦμα ἰσοδείκασιν· καὶ ἐπὶ πολὺ θαυ-
 5 μάζοντες τὴν τοῦ πεινιτοῦ εὐτολεῖαν δουλείαν, ἐξυπαίξουσι τὸν
 Μαρσιανόν, καὶ λέγουσιν· ἐὰν βασιλεύσῃς, τί ἔμελλε χαρῆσαι
 ὁ δὲ εἶπεν· τίς γὰρ εἰμι, ἵνα εἰς ἐμὲ τοῦτο γένηται; οἱ δὲ
 ἐκ δευτέρου τὸν λόγον εἶπον. λέγει ὁ Μαρσιανός· ἐὼς τοῦ P 90
 το ἐκ θεοῦ γένηται, πατέρα ὑμᾶς ἀνακηρύξω. τότε δι-
 0 δάσων αὐτῷ διαδόσια τομίσματα, λέγουσι· πορτείου ἐν Κων-
 στατινουπόλει καὶ μέγιστο ἡμῶν, ὅτι ὁ θεὸς σε ἔφωσεν.
 ὁ δὲ ἀπέλθων, προσκολλῆται Ἀρδαβουρίῳ καὶ Ἀσπαρῶ Ἀρρια-
 5 ναίῳ, καὶ ποιήσας πᾶρ' αὐτοῖς πιστευαίδια χρέτους,
 καὶ δουλείους αὐτῶν γεγοώς, κατέλθεν μετὰ τοῦ Ἀσπαροῦ
 εἰς Ἀρριανὴν παρασκευάσθαι εἰς Γεζεριχόν, καὶ ἐν τῷ πολέμῳ
 ἐκραιθῆ. Γεζεριχὸν δὲ ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῷ τοῖς οὐχ οὐκ αὐτῶν
 αἰσθητικῶς ἀποκλιμακίως, καὶ ἐκ τῶν ὑπερῶν κατεῖχε αὐτοῦ.
 καὶ περὶ μισομυθίαν παρακίψας ὄρη τὸν Μαρσιανόν καθεύ-
 10 δοντα, καὶ αἰτὸν ἔλθοντα, καὶ τὰς πύργους ἐπιπέοντα καὶ B
 αὐτῶν αὐτόν· καὶ τοῦτο ἰδὼν ὁ Γεζεριχὸς θύειν εἶναι
 αἰσθητικῶν ἀλογίστου ταύτης. καὶ μεταπεμφόμενος τὸν ἄν-

1. παρεγγύστατος A, παρεγγύστατος vulg. 11. ὄνειρε A,
 ὄνειρε vulg. 12. εἰς Γεζ.] πρὸς Γ. a c. 16. ἐκραιθῆ ἐπὶ
 Γεζ. ἐν τῇ A a c. 21. ἀποκλιμακίως vulg. et edd.

ingentem equulam advenantem et in eum expansis alis umbraem faci-
 entem subvertit. portentum miratur, insidiam excitat, miraculum
 induit, ac uterque tandem robore benivolam officium duo miratur
 Marciano communi eventit et hic cum conspeltit, si nonnunquam
 imperium assequaria, quid nobis gratissimum expendet? respondet ille
 quoniam cum ego, cui tale quod contingat? illi repetitis ver-
 bis deum interrogant, quibus Marcianus, si succedet a deo im-
 perium, inquit, patres vos renunciate. tunc ducentia nummis do-
 nato dimittit, prohibente Crispina et nostra memoriam habe, ubi te
 deus in meliorem fortunam evertit. dignam ab eis Ardaburio et
 Aspate Arrianae opinionem hominibus adungitur, et quondam annos cum
 eis moratus ac domesticus factus, cum Aspate tandem expeditionis
 in Africam advenit Gosencham comes, in conflictu captus. Gosen-
 chus captivus atrox conclusus ex superiore carnaculo contemplatus
 circa meridiana prostratus in fenestram, Marcianum aequo detentum
 conspiciat et advenantem equulam extentis pennis cum umbraem
 tem. se vixit, Gosenchus cum divinae providentiae consilio geri mente
 perpendit ac tibi accessitum ad te Marcianum Aspate domesticam

δρα, και γνούς εἶναι αὐτὸν δομέστικον τοῦ Ἀσπαρος, ἔγνω ὅτι εἰς βασιλέα ἀνάγεσθαι μέλλει. και ἀποκτεῖναι αὐτὸν οὐκ ἠθέλησεν, λογισάμενος ὅτι τοῦ Θεοῦ τὴν βουλήν οὐδεὶς δύναται κωλύσαι. ὄρκον δὲ αὐτὸν ἀπήτησεν, ὅτι εἰ τῷ Θεῷ φίλον βασιλεύειν αὐτὸν, οὐ πολεμήσει ποτὲ Οὐαυδήλους. και 5 οὕτως ἀβλαβῆς ἀπολυθείς ὁ Μαρκιανὸς ἦλθεν εἰς τὸ Βυζάντιον. χρόνον δὲ ὀλίγον διελθόντος, και Θεοδοσίου τελευτήσαντος, βασιλεὺς ἀνεδείχθη, ὡς προέφημεν. ἐγένετο δὲ χρηστός περὶ πάντα τοὺς ὑπηκόους. ὁ δὲ Ἀττιλας ἐπανίσταται τῷ βασιλεῖ Ῥώμης Οὐαλεντινιανῷ, διότι οὐκ ἔδωκεν αὐ- 10 τῷ εἰς γυναῖκα τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν Ὀνωρίαν· και ἐλθὼν μέχρι πόλεως Ἀυρηλίας, και συμπλακεῖς Ἀετίῳ τῷ στρατηγῷ Ῥωμαίων, και ἠττηθεῖς, πλείστον ἀποβαλὼν τῆς δυνάμεως παρὰ Λήγγον ποταμόν, ὑπέστρεψεν κατησχυμμένος. ὁ δὲ Μαρκιανὸς τῆς ἐν Λυκία γεγενημένης αὐτῷ ὑπομνησθεῖς εὐεργε- 15 σίας Τατιανὸν και Ἰουλίον μεταπεμψάμενος πατέρας αὐτοὺς ἀνεκήρυξεν. και τὸν μὲν Τατιανὸν ὑπαρχον ἐποίησε τῆς πόλεως· τῷ δὲ Ἰουλίῳ τὴν τῶν Αἰβύων ἐνεχείρησεν ἀρχήν. ἡ δὲ μακαρία Πουλχερία πολλὰς μὲν και ἄλλας τῷ Χριστῷ 20 ἀνήγειρεν ἐκκλησίας, ἔξαιρέτως δὲ τὴν ἐν Βλαχέρναις τῆς πανμνήτου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἐν ἀρχῇ τῆς βασιλείας

2. βασιλείαν b. 7. δὲ om. b. 10. τῷ βασιλεῖ Ῥώμης A, τοῖς βασιλεῦσι και Ῥώμης vulg. 14. Λήγγον A. 17. ὑπαρχον A. τῆς add. ex A. 18. Λυκίων b, fortasse vere. 20. τῆς add. ex A.

esse novit, ad imperii culmen virum aliquando evehendum praevidit. itaque dei consilium a nullo praepediti arbitratus, mortem inferre noluit: at iusiurando exacto, ut si eum imperare deo videretur, numquam Vandalos bello lacesseret, polliceri compulit. ita Marcianus dimissus incolumis Cpolim regreditur. mox vero brevi praetercurrente tempore, ac Theodosio fatis functo, imperator, ut praemisimus, est salutatus, et in subditos omnes humanissimum se praebuit. caeterum Attila Romae principem Valentinianum maxime bello vexare studuit, quod Honoriam propriam sororem ei coniugem locare recusasset. ad Aurelianorum itaque civitatem progressus, consortis cum Aetio Romano duce manibus, pluribus suarum copiarum ad Ligerim fluvium amissis, superatur, et cum dedecore proprios repetit fines. Marcianus beneficii sibi quondam in Lycia collati memor, Tatianum et Iulium ad se accitos patres renunciat: et Tatianum quidem urbis, Iulium vero Libyca decorat praefectura. beata porro Pulcheria plures ac alias Christo construxit ecclesiās: maxime vero quae celebrandae dominae nostrae deiparae dicata conspicitur in Blachernis sub pientissimi im-

τοῦ εὐσεβοῦς Μαρτυροῦ, Ἰωάν δὲ ὁ μεταρῖος πάππυς Ῥώμης ἔγραψε Μαρτυρῶν αἰσῶν τὰ τολμωδέστατα παρὰ Ἀποστόλου καὶ Κόντυλοῦ ἐν Ἐφέσῳ εἰς τὸν ἅγιον Φλαβίανον ζητηθῆναι ἐπὶ οἰκουμένης συνέδου, καὶ ἐπέλεοντο ὁ βασιλεὺς συνεσθῆναι πάντας τοὺς ἐπισκόπους.

Τούτῳ τῷ καιρῷ ἢ ἐν Χαλκεδόνι ἅγια τετάρτη γέγονεν συν- A.M. 544 ἄδο, μὲν Βασιλεῖον Ἰνδιστιανῶν ἔ' μετὰ ἐπιαντῶν καὶ μὲν P. 21 νας δὲ οἰς ἀναγορευθείσας Μαρτυροῦ· πάντως δὲ τῶν ἐπισκοπῶν συνελεύοντο ἐν τῇ μαρτυρῇ τῆς ἁγίας Εὐφροσύνης, καὶ τῆς σιγαλίτης, καὶ γυμνασθέντα τὰ ἐπὶ τῆς πρώτης Ἰνδιστιανῶν καὶ τὰ παρ' Κόντυλοῦ πραχθέντα καὶ τὰ ἐν Ἐφέσῳ ἐπὶ Ἀποστόλου νεωτερισθέντα, ἐγκαλοῦμενος ὁ Ἀλέξανδρος V. 3 παρὲ τούτων ἐπὶ τῆν ὀρθοίαν τῶν πεπραγμένων καταρτίζει, καὶ μὲ διαρθεῖς ἐπεργάζετο τὸν ἐν ταῖς πραχθείσιν ἕλεγχον, 15 ἔγραψεν, καὶ ἡ ἕλεθια παρεγομισθεῖτο. τότε μὲ ἔλασε ἀπολογία, παρρηχίθη. οἱ δὲ συνεδρεῦσαντες αὐτῷ ἐν τῇ ἐπιστολῇ συνέδου, ἕλεχρον αὐτῷ τῆν βίαν καὶ τῆν ἀνάγκην, ἢ ἐπέμειναν παρ' αὐτοῦ. καὶ συγγνώμην τῇ συνέδῳ αἰτήσαντες ἐδέχθησαν· ὧν εἰς ἀπέχθη καὶ Τουρκουαλιῶν ὁ Ἰεροσολύμων δάσκαλος. ἀπορῖσης δὲ ὁ Ἀλέξανδρος [καὶ μὲ ἔλασε

B. τὰς add. ex A. 11. τὰ παρ] κατὰ A. καὶ τὸ b c. 12
δ' add. ex A. 13. ὄργανον b. 14. τὰς — ἐπέμεινε b. 16
ἐν τῇ — αὐτῷ om. f. 20. καὶ μὲ ἔλασε ἀπολ. om. A.

peractis Maximianæ ecclesia. cæterum beatus Leo Romanus papa, quæ Dionysii et Eutychii temeraria sententia adversus sanctum Flavianum Ephesum fuerant attentata, in generali concilio concudi ac dissenti litteris expetit: imperator vero universos episcopos congregari mandavit.

Hæc anno sexta et quarta synodus Chalcedone celebrata est, A.C. 451 mense Octobri indictione quarta, Martiano iam unum annum et duas menses imperante: concilio igitur episcopis et senatu congregatis in arde sanctæ marie Euphemie discussa, et quæ prima collectio est, tum quæ ab Eutychio gesta, et quæ a Dionysio Epheso fuerant innovata, discussa, de his interrogatus Dionysius ad rem ueterem ignorantiam confugit: et cum argumentis, quæ ab ipso nulla petebantur, contraxisset, proplectens hæreses, ac simul veritas in apostum professabatur. tunc quid pro defensione diceret necesse, crederet: qui vero cum ipso in prædicatoria synodo concurrebant, vis tibi ab eo illatas Dionysium arguebant: et venia illi a synodo petita, in gratiam sunt recepta: e quorum numero Iustinus Hierosolymitanus episcopus extitit: Dionysium ualens fluctuans, et quid responderet incertus, synodo se presentem exhibere non ulterius est

ἀπολογία] οὐκ ἔτι ἐτόλμησεν ἐμφανισθῆναι τῇ συνόδῳ. τότε ἡ σύνοδος, συμπαρόντος καὶ τοῦ βασιλέως Μαρκιανοῦ ἅμα τῇ συγκλήτῳ, ἀπεφῆνато κατὰ Διοσκόρου καὶ Εὐτυχοῦς, καὶ τούτους καθείλον. [ἐν ᾗ καὶ τελειοῦται.] ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν μὲν Διοσκόρον εἰς Γάγγραν ἐξώρισεν, τὴν δὲ σύνοδον ἐπαινέ-
 5 σας εἶπεν· χάριν μεγίστην ὁμολογῶ τῇ πάντων ἡμῶν δεσπό-
 τη καὶ θεῷ, ὅτι ἀναιρεθείσης τῆς διχονοίας, εἰς μίαν καὶ
 τὴν αὐτὴν ὁμολογίαν πάντες συνεληλύθαμεν. καὶ φιλοφρο-
 10 νήσας τοὺς ἑξακοσίους τριάκοντα ἁγίους πατέρας ἀπέλυσεν
 ἕκαστον εἰς τὰ ἴδια ἐν εἰρήνῃ. ἐχειροτονήθη δὲ Προτερίος
 ἀντὶ Διοσκόρου ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας.

A.M. 5945 Περσῶν βασιλέως Περόξου, Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου
 Προτερίου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Πουλχερία ἡ μακαρία καὶ εὐσεβῆς ἐκοι-
 15 μῆθη ἐν Χριστῷ, πολλὰ ποιήσασα κατορθώματα, καὶ πάντα τὰ
 ἑαυτῆς πτωχοῖς καταλείψασα, ἅπερ Μαρκιανὸς πλεῖστα ὄντα
 προθύμως διέδωκεν. ἔκτισεν δὲ ἡ αὐτὴ πολλοὺς εὐκτηρίους
 οἴκους καὶ πτωχεῖα καὶ ξενῶνας καὶ ξενοτάφια. ἐν οἷς καὶ
 τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λαυρεντίου. τοῦ δὲ Διοσκό-

3. τῇ συγκλήτῳ A, τῆς συγκλήτου vulg. 4. ἐν ᾗ καὶ τελειοῦται:
 obscura haec verba om. b. 5. εἰς Γ. ἐξώρισεν A e f, ἐξορί-
 σας εἰς Γ. vulg. 6. δεσπότη καὶ om. A. 8. τὴν αὐτὴν A
 b, τὴν αὐτοῦ vulg. πάντες add. ex A. 17. διέδωκεν A,
 δέδωκεν vulg.

ausus. tum vero synodus, ipso imperatore Marciano et senatu prae-
 sente, adversam Dioscoro et Eutychi sententiam pronunciavit et eos
 depositione punivit. pronunciata sententia synodus soluta est. im-
 perator Gangras relegato Dioscoro, in synodi laudes erumpens, dixit:
 deo nostrum omnium domino maximas debeo grates: quod sublata
 omni dissensione, in unam tandem et eandem sententiam omnes ivi-
 mus. sanctos demum sexcentos et triginta patres postquam benigne
 et humane suscepisset, singulos cum pace ad proprias sedes dimisit.
 in Dioscori vero locum Proterius Alexandriae episcopus est ordi-
 natus.

A. C. 445 Persarum regis Peroxis, Alexandriae episcopi Proterii annus
 primus.

Hoc anno multis rebus praeclare gestis, cunctisque suis bonis
 pauperibus relictis, beata et pia Pulcheria obdormivit in Christo:
 bona eius licet immensa Marcianus libentissime consignavit. ipsa
 porro quam plurimas sacras aedes sive oratoria, multa item publica
 pauperum loca peregrinorumque domicilia et eisdem mortuis coeme-
 teria, in quibus sancti martyris Laurentii templum numeratur, aedifi-

ρον ἔξορισθέντες καὶ τοῦ Προτερίου προξενήθεις, οἱ σήμεροισι Λισσώρον καὶ Εἰτευροῖς στάσις μεγίστη ἐπαύσαν, ἀπειλήσαντες πλῆθει καὶ τῆς σιτονομίας. Μαρτυροῦν δὲ μωδῶν, ἐπιτενοῦν οὐκ εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἀλλ' εἰς τὸ Πελαγονίον τὸν οἶον τῆς Αἰγύπτου καταγωγῆ, τοῦαι δια τοῦ Νείλου, καὶ οὕτως εἰς τὴν βασιλίδι διακλιθεῖσθαι. ὅθεν Ἀλε. Ρ. γρ. ἑσθραῖς λιμωζαντες Προτεριον ἤτεσαν διεξῆσαι περὶ αὐτῶν τοῦ βασιλέως, καὶ οὕτως τῆς ἀταξίας ἐπαύσαντο.

Ταύτη τῷ ἔτι ἀνετιόθη τὸ Λισσώριον βασιλεῖον ἐν τῷ Ἀλεξάνδρειᾳ· καὶ Ἀτίλας ἐκτασεν τὴν Ἀσίαν πάλιν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι Θεοδοσίος μεταχρῶς, ἀπὲρ λιμῶν, κατελάθων δρομικός μετὰ τῆν ἐν Χαλκηδίαι σίντοδον εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ μωδῶν Εἰδοσίαν τῆν αἰγύπτου προσηλαίωσαι Λισσώριον τῷ καθαιρεθῆναι ἐκ τῆς σιντοδου, ἔργατο καταβῆναι εἰς τῆς σιντοδου, ὡς τῆν ὄρθην ἀναστρεφάσης πάλιν, καὶ σινταρπῶσαι αἰγύπτου καὶ τοῖς μεταχρῶς, καὶ ταῖς ἰδίαις μαθησθεῖς κείναις χρησόμενος, βαρβαριστῶ τῶν ἀρχιερατικῶν θρησκῶν ἀγαθῶν, καὶ τοῖς τῆς αἰγύπτου ἀνθρώποις ἐκουργῶς ἔχων, χειροτονεῖ ἐπισκόπους κατὰ πόλιν, τῶν ἐπισκόπων ἐπὶ ἕτερον

1. καὶ τῷ Προτ. προξ. οὐκ. Α α Γ.	2. ἀνετιόθη Α.	6.
διακλιθεῖσθαι Α, πάλιν, ναῖς.	ὅθεν β, εἰς τὴν ναῖς.	9.
ἐπιτενοῦν Δ ε.	11. προσηλαίωσαι α, προσηλαίωσαι Α, προσηλαίωσαι Γ, προσηλαίωσαι ναῖς.	15. ἀναστρεφάσης Α.
ἐκτασέντες οὐκ. Α Γ.		19.

caus. Diocoro vero in exilium pulso, et in eius vicem Proterio constituto, qui cum Diocoro et Eutychio sentiebant, magnam concitarentur tumultum, Diocoratum etiam commentum se lateribusque muniti. et fugato, non Alexandriam, sed Pelusium per Nilum Aegyptum frumentum devehit, ac hinc Cydoniam reginam orbem departari Marcianus mandavit. hinc ipse Alexandriam fame venati, Proterium, qui pro ipis imperatorem deprecaretur, intromiserunt: sicque tumultuari destiterunt.

Hic etiam anno Diocletianum balneum Alexandriae reparatum: et Attala Aquileiam urbem incendio devastavit.

Hic eodem anno Theodosius monachus vir castissimus, postea Chalcedone concilio, curam concilio Hierosolymam delatus, et de Eudocimo Augustae veniens Diocorem a concilio depositum affectu certate factus, adversus illud, quasi rectam pervertisset fidem, vociferari et declamare coepit: et Augustus in propriam sententiam captus, circumventis etiam monachis, familiaribus sibi cardinalibus uno, barbarico more in pentheconum thronum, etiam ipis Augustae domesticis invocationis huiusmodi administris, intraditus, et per urbes, episcopis adhuc

ἐν τῇ συνόδῳ. Σευηριανὸν δὲ τὸν ἐπίσκοπον Σκυθοπόλεως
 V. 74 μὴ ὑπαχθέντα τῇ αὐτοῦ κακοδοξίᾳ τῆς πόλεως ἐξαγαγὼν κα-
 τασφάττει, καὶ ἐγείρει διωγμὸν κατὰ τῶν μὴ κοινωνούντων
 αὐτῷ, καὶ πολλοὺς μὲν ἐβασάνισεν, ἄλλους δὲ ἐδήμευσε, καὶ
 ἐτέρων τοὺς οἴκους πυρὶ παρέδωκεν, ὥστε νομισθῆναι ὑπὸ 5
 βαρβάρων τὴν πόλιν ἐαλωκέναι. ἀπέσφαξεν δὲ καὶ Ἀθανά-
 Cσιον διάκονον τῆς ἁγίας Ἀναστάσεως, ὄνειδίσαντα καὶ ἐξελέγ-
 ξαντα τὴν αὐτοῦ ἀθείαν, καὶ τὸ τοῦτου ἅγιον σῶμα κατὰ
 τὴν πόλιν πομπεύσας τοῖς κνσί παρέδωκεν. Δόμνος δὲ ὁ ἀρ-
 χιεπίσκοπος Ἀντιοχείας εἰς τὴν ἔρημον ἔφυγεν καὶ Ἰουβενά- 10
 λιος Ἱεροσολύμων. τοῦ δὲ λυμεῶνος Θεοδοσίου ἐπὶ εἴκοσι μῆ-
 νας τὸν θρόνον Ἱεροσολύμων κρατήσαντος, γνοὺς ὁ βασιλεὺς
 Μαρκιανὸς ἐκέλευσεν αὐτὸν συλληφθῆναι· ὁ δὲ φυγὰς ἕχθετο
 ἐπὶ τὸ Σιναῖον ὄρος. τοῦτου δὲ ἐκ ποδῶν γεγονότος καὶ τῶν
 ὑπὲρ αὐτοῦ χειροτονηθέντων, πάλιν Ἰουβενάλιος τὸν αὐτοῦ 15
 D θρόνον ἀπέλαβεν.

A.M. 5946 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Βασιλείου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐαλεντινιανὸς βασιλεὺς ἐν Ῥώμῃ, ὑφο-
 ρώμενος τὴν Ἀετίου τοῦ πατρικίου καὶ στρατηγοῦ δύναμιν,

2. μὴ ὑπαχθ. τῇ αὐτοῦ κακ. om. A f. 4. ἄλλους δὲ ἐδήμευσε
 add. ex b. 5. ἐτέρων τοὺς A, ἐτέρων δὲ τοὺς vulg. 8.
 ἀθεμίαν f. τὸ τοῦτου ἅγιον A, τὸ τοῦ ἁγίου vulg. 15.
 τὸν αὐτοῦ θρόνον A, τὸν θρόνον αὐτοῦ vulg. 19. καὶ στρα-
 τηγοῦ add. ex A.

in concilio considentibus, episcopus destinat: Severianum autem Scythopoleos episcopum, cum ipsius pravis erroribus assentiri nollet, civitate expulsum interfecit persecutionemque in eos, qui eius communionem aversarentur, excitat, et quosdam quidem examinat tormentis, aliorum aedes igne depopulatur, adeo ut civitatis a barbaris devastatae faciem in ipsa civitate exhiberet. tandemque Athanasium sanctae resurrectionis diaconum summam eius in deum impietatem probris et reprehensionibus insectantem necavit crudeliter, sanctique corpus per urbem publice in ludibrium raptum canibus obiecit. Dominus vero Antiochiae et Iuvenalius Hierosolymorum episcopi in eremum secessu saluti consuluerunt. cum vero illa pestis viginti menses continuos Hierosolymitanam occupasset sedem, Marcianus, re comperta, ipsum comprehendi iussit: at ille fuga Sinaeum in montem se recepit. ipso vero una cum sacrilege ordinatis eliminato, Iuvenalius in sedem sibi propriam est restitutus.

A. C. 446 Antiochiae episcopi Basilli annus primus.

Hoc anno Valentinianus imperator Aetii patricii potestatem nimiam Romae suspectam habens, Heraclio quodam eunucho adiutore

δολοφονεῖ τοῦτον, Ἰβραηλίου τινος τῶν εὐνοίγων σωμαφα-
 ζαντος αὐτῆς. ὁ δὲ Ἄτιλλας εὐτραπέζιστο πολέμησαι Μαρμα-
 ρῆ μὴ ἀνελθόντῃ τὸν φέρον αὐτῆ παρμασίῃσαι τὸν ἐπὶ
 Θεοδοσίου ταχθέντα. μεταξὺ δὲ πόρος τινὸς εὐτραπέζους Ἰβρα- P. 93

ηαθείς, καὶ τὸν πρὸς αὐτῆς γαμος ἐπιτελεῖν, αἰσθηθεὶς τε σφά-
 δρα καὶ ἕσθη βουθεθεῖς, αἵματος ἀδρόσον διὰ ριπῶν τε καὶ
 τοῦ σπέρματος ἐπιχθέντος, ἐκτενῆ τὸν βίον. τὴν δὲ τρωπίτην
 αὐτοῦ δουλοποιῖαν οἱ παῖδες τοῖσιν διαδεζόμενοι καὶ στωασι-
 σμυτος πρὸς ἀλλήλους, διαφθειρόνται. οἱ μὲντοι γε κατὰ
 10 τὴν ἰδίαν Ἰβραηλοῖ, Μαρμαρῆσι βασιλείαντος, πάσης ἀπέχοντο
 εὐφροσύνης καὶ δικαιοσύνης καὶ εὐφροσύνης. καὶ ἦν ἰδίῃαι τὰ
 ἐπὶ αὐτοῦ γινώσκειν τῆ τοῦ βασιλείως χρησιμότητι, γαλήνης πάντα
 ἐπιτελεζόμενος τὰ πράγματα. B

Τοῦτον τῆ ἰδίῃ Οὐαλιετινιανός ὁ τῆς Ῥώμης βασιλεὺς A.M. 541.
 5 τῶν μὲν ἔρθεν τῆς ἐκκλησίας δογματῶσιν ἀντιλαμβάνεσθαι, πολ-
 λῆν δὲ τὴν παρανομίαν ἐν τῆ ἰδίῃαι δικαιοσύνησιν διαίτη, ἐπὶ-
 κρησισταίη γὰρ γινώσκειν ἑκάστω τῆ ἰδίῃαι Θεοδοσίου τοῦ
 βασιλείως οὐνοποιῖαν ἀλλοτριῖαισιν δαιμονιοποιῖαισιν ἐπιτελεζοῖ. φησὶ
 δὲ στωασιμῶσιν καὶ τοῦσιν τὰ περιέργωσιν πρῶσιντοι, διὰ καὶ αἰσχι-
 20 σιῃ παραδίδεται ἰδίῃαι. Μαζήριον γὰρ τοῦ ἐπὶ Θεοδοσίου

5 αἰσχιμῶσιν τε A, αἰσχιμῶσιν B τοῖσιν 6 μαζήριον — ἰδίῃαι A
 10 αἰσχιμῶσιν A, αἰσχιμῶσιν B, αἰσχιμῶσιν C, αἰσχιμῶσιν τοῖσιν 12
 αἰσχιμῶσιν add. ex A & I 13 βασιλείωσιν A & I, βασιλείωσιν τοῖσιν
 16 ἰδίῃαι A 19 B add. ex A 20 Μαζήριον A &

alioquin, ipsum dolo interfecit. alioquin autem Marcianum pactum a
 Theodosio tributum reddi non facentem Attila bellum paravit. in-
 terea puellae, cuius forma liberalis amorem fuit, amore captus, dum
 nuptias cum illa celebrat, vino maxime medicus se profundo somno
 gravatus, cupido cubende conjugum profectus q. nactus atque ore
 emittente, vitam finit. Item uxorem suam patris ditionem accipien-
 tes sui et ad invicem dividendo prodiguntur. Romani patris qui
 partes orientis tenebant, cumque pace, iustitia et gaudio, Marciano im-
 perante, florabantur et eorum arte imperatoris benignitate aures
 puerus illa tempora, tranquillitate minorum rebus omnibus sus-
 pensura.

Hae anno Valentinianus Romae imperans coeta quidem ecclesiae A. C. 447
 dogmata antiebat, immensis licet flagitiis quotidianam vitam suam
 temperaret. Innumerabiles aliquando uxores habuit. Theodosii impe-
 ratoris filiae concubitus, aliunde mulieribus per artes diabolicas ab-
 stulit. etiam curias constantibus annis conversabat. quare
 foedissimo mortis genere plectitur. eius quippe Manini, qui sub ma-

τοῦ μεγάλου τυραννήσαντος ἔγγονος καὶ ὁμώνυμος ἐν τοῖς
 κατὰ τὴν Ῥώμην πατρικίαις τελῶν, ἔνδον τοῦ παλατίου γε-
 νόμενος, τὸν Οὐαλεντινιανὸν ἀπέσφαξεν, καὶ τῇ Εὐδοξίᾳ βίᾳ
 C συνεγένετο, καὶ τῆς βασιλείας ἐκράτησεν· δι' ὧν γὰρ τις
 ἀμαρτάνει, δι' αὐτῶν καὶ παιδεύεται. ἐπὶ τούτοις ἡ Εὐδο- 5
 ξία ἀχθομένη, καὶ μηδεμίαν βοήθειαν ἐκ τοῦ Βυζαντίου ἔσε-
 σθαι αὐτῇ λογισαμένη, Θεοδοσίῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς τελευ-
 τήσαντος καὶ Πουλχερίᾳς, μεταπέμπεται Γιζερίχον εἰς Ῥώ-
 μην, παρακαλοῦσα λυτρωθῆναι ἐκ τῆς τοῦ Μαξίμου τυραν-
 V. 75 νίδος. Γιζερίχον δὲ στόλῳ μεγάλῳ ἐκπλεύσαντος εἰς Ῥώμην, 10
 Μαξίμος φοβηθεὶς φυγῇ ἐχρήσατο. οἱ δὲ συνόντες αὐτῷ
 ἀνεῖλον αὐτὸν βασιλεύσαντα ἔτος ἓν. ὁ δὲ Γιζερίχος μηδενὸς
 αὐτῷ ἀντιστάντος, εἰσῆλθεν εἰς Ῥώμην τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ τῆς
 σφαγῆς Μαξίμου, καὶ λαβὼν πάντα τὰ χρήματα καὶ τὰ τῆς
 D πόλεως θεάματα εἰς τὰ πλοῖα ἐμβαλὼν, ἐν οἷς ἦσαν κειμήλια 15
 ὀλόχρῳσα καὶ διάλιθα ἐκκλησιαστικά, καὶ σκευὴ Ἑβραϊκά,
 ἅπερ Οὐεσπασιανὸς Τίτος μετὰ τὴν ἄλωσιν Ἱεροσολύμων εἰς
 Ῥώμην ἤγαγεν, σὺν τούτοις λαβὼν καὶ Εὐδοξίαν τὴν βασι-
 λισσαν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, εἰς Ἀφρικὴν ἀπέλυσεν· καὶ
 τὴν μὲν Εὐδοκίαν Ὀνωρίῳ τῷ πρωτοτόκῳ υἱῷ αὐτοῦ συνέζευ- 20
 ξεν, τὴν δὲ Πλακιδίαν ἄνδρα ἔχειν μαθὼν Ὀλύβριον τὸν πα-

1. ἔγγονος A, ἔγγων vulg.   3. βίᾳ om. A e f.   9. Μαξι-
 μιανού e.   14. τὰ ante χρῆμ. add. ex A.   17. Οὐεσπασιανός
 A, Οὐεσπασιανού vulg.   19. ἀπέλυσεν A, ἀπέπλευσεν vulg.

gno Theodosio tyrannidem fuerat aucupatus, nepos et eiusdem nominis
 consors; inter patricios Romae adscitus, in palatium irruens Valenti-
 nianum trucidavit, Eudoxiam vi oppressit et imperium obtinuit. et
 enim per quae peccat aliquis, per eadem castigatur. his afflicta Eu-
 doxia, cum, Theodosio patre et Pulcheria iam extinctis, nullum sibi
 Cpoli affuturum auxilium expectaret, Gizerichum, ex Maximi tyrannide
 eximi se deprecata, Romam advocat. eo cum ingenti classe Romam
 adnavigante, deterritus Maximus fugae se committit: et a suis, cum
 vix annum imperasset, interimitur. Gizerichus, nullo resistente, ter-
 tio a caede Maximi die Romam ingreditur, direptisque omnibus urbis
 divitiis, et cunctis eius ornamentis spectatu dignioribus in naves im-
 positis, in quibus etiam fuit copiosa ecclesiae supellex ex auro solido
 et gemmis conflata, et Hebraica vasa a Vespasiani filio Tito post
 Hierosolymorum excidium Romam allata, et insuper Eudoxia impera-
 trice eiusque filiabus una secum abductis, in Africam navibus re-
 meat: ibi demum Eudociam Honoricho filio suo maiori coniugio cop-
 ulat, Placidiam vero cum Olybrium patricium virum habere compe-

τριαιον, μετα τῆς μεγρῆς ἐπέλαζεν Εὐδοκίῳ. μαθὼν δὲ τὸν Μαρτίου θάνατον Μωσιμῆος ἐβασίλευεν ἐπὶ τοῦ θεοῦ, καὶ μετ' αὐτὸν Ἀβίος τῆς τῆς Ῥωμαίων βασιλείας ἐκράτησεν ἐκτακτοῦς θεοῦ, καὶ μετὰ τοῦτον Σαύρος ἐπὶ τρία, καὶ μετὰ τοῦτον Β. 91 5 οὗτος ὄντι βασιλεὺς, ἀλλὰ Ῥωμαῖοι ἐδούλοισι τὰ πράγματα στρατηγῶν καὶ μεγρην περιελαίμενος δέσπομι.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι ἐπιέντησεν Εὐδοκίῳ ἐν Ἱεροσολίμοις πολλὰ καταλείψων ταῖς ἐκλήρησις.

Ἀντιοχείας ἐκτακτοῦ Μαρτυρίου ἔτος α'. A.M. 5918

10 Τούτῳ τῷ ἔτι ἐπέλα ἡ Ῥώμη, καὶ μετ' ὀλίγοις ἡμέραις Ἰσαράχ ὁ πατριῶς Ῥωμαῖος εἰς Κλάους. καὶ μετ' ἡμέρας 13 ἐκτακτῶν Ἀβίος ἐπὶ Ῥωμίων, καὶ γέγονεν εἰς πόλι Πλακεντίαν εἰς Γαλλίους.

Τούτῳ τῷ ἔτι Μωσιμῆος ὁ βασιλεὺς ἐπιέντησεν πρὸ A.M. 5919 15 μίῳς καλακθῶν Μαίων· καὶ ἐβασίλευσε ἄνω ὁ μέγας, σὺν τῷ δὲ τῷ ἔτι ἀνεκτακτῶ ἐν Ἀλεξανδρείῃ τὸ Γρατιανὸν βασιλεῖον καὶ ἡ βασιλείῃ ἡ μεγρὴ εἰς τὸ στοιχεῖον. πᾶν δὲ ἔρ ἐπὶ λαθῆς καὶ φοβοῦμενος τοῦ θεοῦ ὁ Μωσιμῆος, ὅστις ἐσ ταῖς λιταῖς τοῦ Κάρμου πρὸς ἔξει, πολλὰ τοῖς δεομένοις C

1. τῆς Μωσ. θῶν. A. τῶς M. B. volg. 2. ἰδιῶτα A. sed de p. 126, 10. 11. Irenaeus aperte corruptum Geor. in explicandum censet. καὶ γέγονεν ἐκτακτῶν εἰς πόλιον (A. Γαλλίους) Πλακεντίαν, καὶ ἀνεκτακτῶν εἰς Γαλλίους ἀνεκτακτῶν. 16. τὸ Γρατιανὸν θῶν. A. 17. ἡ μεγρὸς A, μεγρὸς volg. 18. ὁ add. ex A.

ciat, una cum matre Eudocia sub custodia tenuit. Maximus, au- dita Maximi morte, duos annos imperio potitur: cui subdito, Avitus post annum nonnisi succedit: post hunc Severus annis tres post istos nullus Romae catholici imperator: verum Eudociae dux caecilius, magnus imperatoris potentia, rerum omnium administravit.

Hoc etiam anno Eudocia, donis maximis in ecclesias collatis, Hierosolymis decessit.

Antiochiae episcopi Martyrii annus primus. A.C. 418

Hoc anno Ravenna civitas igne consumpta est: et post dies pocos Ravennae patricius ad Clarem est interfectus: discepque abhinc unde- viginti a Romano imperator est Avitus: factus autem Placentiae civi- tatis episcopus, in Gallias profectus coadunavit.

Hoc anno prope Mada Valentis Maximianus imperator decessit, et A.C. 419 in imperio successit magnus Leo: eadem tempestate Gratiani balneum Alexandriae reparatur et regia maior ad Stochium: Maximianus porro valde pius religiose timore deum colebat, et processionalibus ad Cam- pum celebratis, pedes incedebat, et multis beneficiis ad divitiarum egentes: quare his conspectis, non amplius sella subleatus, ut mos

εὖ ποιῶν· ὄθεν τοῦτον ὄρων ὁ πατριάρχης Ἀνατόλιος καὶ αὐτὸς οὐκ ἔτι φορεῖω φερόμενος, κατὰ τὸ ἔθος, ἐλιτάνευεν, ἀλλὰ πεζός.

Τούτῳ τῷ ἔτει Τιμόθεος ὁ Αἰλουρος μαγγανεῖα χρησάμενος, νυκτὸς ἐν τοῖς κελλίσις τῶν μοναχῶν περιήρχετο, ἐξ 5 ὀνόματος καλῶν ἕκαστον. τοῦ δὲ ἀποκρινάμενου ἔλεγεν· ἐγὼ ἄγγελός εἰμι, καὶ ἀπεστάλην εἰπεῖν πᾶσιν ἀποστῆναι μὲν τῆς κοινωνίας Προτερίου καὶ τῶν ἐν Χαλκηδόνι, Τιμόθεον δὲ τὸν Αἰλουρον ἐπίσκοπον προχειρίσασθαι Ἀλεξανδρείας.

D Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Εὐδοξία ἡ θυγάτηρ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως, γυνὴ δὲ Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ τρίτου μετὰ μιᾶς θυγατρὸς Πλακιδίας, γυναικὸς Ὀλυβρίου, ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀφρικῆς· ἢ γὰρ Εὐδοκία τῇ νιῷ Γιζερίχου Ὀνωρίχῳ ἐξεύχθη καὶ οὐκ ἐπανῆλθεν.

A.M. 5950

Ῥωμαίων βασιλέως Λέοντος ἔτος α'.

P. 95

Τούτῳ τῷ ἔτει Λέων ἐβασίλευσεν, Θραῶξ τῷ γένει, τρι-

V. 76

βοῦνος τὴν ἀξίαν, μηνὶ Φεβρουαρίῳ Ἰνδικτιῶνος ια' στεφθεῖς ὑπὸ Ἀνατολίου τοῦ πατριάρχου.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει σεισμῷ φοβεροῦ γενομένου ἐν Ἀντιοχείᾳ, σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις κατέπεσεν. ἦλθεν δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καμηλοπάρδαλις καὶ ταυρέλαφοι καὶ ἄλλα θηρία. σὺν αὐτοῖς καὶ ὁ Τιμόθεος, ὁ ἐπίκλην Αἰλουρος, τὴν Ἀλεξαν-

17. ια' ε' A.

tunc ferebat, sed pedibus quoque iter agens Anatolius patriarcha processionum supplicationes obibat.

Hoc etiam anno Timotheus Aelurus praestigiis et fraudibus usus, monachorum cellas nocturnus ambulator circumibat, nominatim singulos vocans: cui cum responderet quispiam, referebat ille: ego sum angelus: et ut a Proterii communione et ab iis, quae Chalcedone sunt acta, cuncti abstineant, et subinde Timotheum Aelurum Alexandriae constituent episcopum, enunciatum sum missus.

Hoc eodem anno Eudoxia Theodosii imperatoris filia, Valentiniani vero tertii coniux, cum Placidia filiarum altera, Olybrii uxore, ex Africa remeavit: Eudocia siquidem Honoricho Gizerichi filio matrimonio iuncta non rediit.

A. C. 450

Romanorum imperatoris Leonis annus primus.

Hoc anno Leo, genere Thrax, dignitate tribunus, imperator salutatur, mense Februario, indictione decima, et ab Anatolio patriarcha coronatur.

Hoc anno maximo terrae motu Antiochiae facto, tota ferme civitas corrui. Alexandriam porro camelopardalis, taurelaphi et alia ferarum monstra sunt illata: simulque cum illis Timotheus, cognomento Ae-

δρῶν πλείν διεισάρτυτον. πλεῖθη γὰρ αὐτῶντων ἀνδρῶν εὐση-
 σαμετος, τυραννικῶς τὸν θρόνον Ἀλεξανδρείας ἐσείθησαν,
 καὶ καθρημένοι ὦν, ἐπὶ δύο καθρημένων χειροποιεῖται.
 ἐπιπέδον πάντα τὰ σκασαλα ἀναγῆ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. πάν-
 τῶν γὰρ τῶν τῆς αἰουμένης ἱερέων τὸν ἄρον τῆς ἐν Χυλοφ. B
 δόσι συνόδου ἀποδιζαμένω, οἷτος ὁ μικρὸς μετὰ λυίτης τε-
 τὸς ἀρχιέτου ταύτην καθύβριζεν, καὶ χειροποιεῖας ἐπιστάτω
 ἐταίρι ἀχειροποιεῖτος ὦν, καὶ βασιταμ ἐταίρι οραβέτερος
 μὲ ὦν. ὁ δε μακαρίας Προτέριος αἰσθόμετος τῆς κατ' αὐ-
 τοῦ σπενζομένης ἐπὶ τοῦ Αἰλιόρου ἐπιβουλήν, δίδωσι τό-
 πον τῆ ὄρη, καὶ τῆ σπενζῶ προσηύγει βασιταμῶν ἐν τῆ
 πρώτῃ τῆς παρχαίας ἡμέρᾳ. ὁ δὲ τοῦ Ἀρειομῆτου προ-
 δόμος μὲ αἰδουδεις μῆτε τῶν ἁγίων ἡμέραν, μῆτε τοῖς σε-
 βασιμῶν τόποις, ἀποσιεῖλας κατασφάζει τὸν ἀντιθῶντα ἀρ-
 χιερέα μετὰ καὶ ἄλλων ἑξ τῶν σὺν αὐτῷ. καὶ σχετικῶς πε-
 ρισσῶντες τοῖσι τοῦ λείψματος ἀπὸ τῆς ἁγίας ἐπιβουλοῦ πο-
 λυβήθου, καὶ πομπεύσαντες αὐτὸ κατὰ πῦρον τῆς πόλεως,
 ἔλασον ἀναγῆς. τέλος περὶ ἀπέσταντος καὶ τῆς ἀποδοῦ
 τῆ ἀέρι πομπῆς.

ο τυραννικῶς — — καθρη. ὡς ἐν. Γ. ἔλ. μετὰ τῆς Α, μετὰ
 τῆς τῆς. ἔλ. πῶντος add. ἐν Α. ἔλ. ἔλασον ἀπέσταντος Α,
 ἔλασον αὐτὸ ἀπέσταντος τῆς. τέλος περὶ Α Γ, τῆς αὐτῆς αὐτῆς
 τῆς αὐτῆς περὶ τῆς. τῆς ἐν. Α, τῆς ἐν. τῆς. ἔλ. τῆ
 add. ἐν Α. ἀποδιζαμένω ὁ Γ.

Incus, Alexandrinam urbem turbavit. concepta quippe ecclesiasticum
 regno, totidem Alexandrinum invenit tyrannum, et omni ecclesiam paulo
 delictus, a duobus pueris ecclesiasticis disputate ecclesiasticis episcopo
 mediator. hinc cometa, quae Alexandriam vexavit, scandala
 ecclesiam habuit. cunctis enim per universum orbem ista via
 Chalcedonensis concilio decretum admittentibus, perveris ille rabio
 quidam effrent motus, contumelias in illud evolvere non vovebatur
 pendans et voluit exere, episcoporum concitationes perficiebat:
 et qui no presbyter quidem, alio collate baptismo instabat. cae-
 terum paratas ubi ab Aeluro insidias beatus Proterius praesentens,
 locum dat itao, et primo Paschalis celebritatis die ad venerandum
 baptisterium confugit. et vero praecursor antichristi neque morte im-
 lemmatata diem, neque veneranda loca reverentis, misit, qui praeculum
 perant innoxium cum seo alio, qui cum illis erant, interficerent. hi
 corpus punitum fustibus alligatum extra caenaculi lavari septa rapuerunt
 et per civitatem ignominiose circumductum in homine punitus
 et impie attraxerunt, et illud demum ignibus absumperunt. tunc
 illud in aërem disperit.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἠνέχθη τὸ λείψανον τῆς ἁγίας Ἀναστασίας ἀπὸ Σερμίου καὶ κατετέθη ἐν τῷ ναῷ αὐτῆς ἐν τοῖς Δομνίου ἐμβόλοις. Τιμόθεος δὲ ὁ Αἰλουρος τὰ συγγράμματα Κυρίλλου τοῦ μεγάλου μὴ ἐκδοθέντα εὐρῶν ἐνόθευσεν ἐν πολλοῖς τόποις, ὡς ἰστορεῖ Πέτρος ὁ πρεσβύτερος Ἀλεξαν-

Δορείας.

A.M. 5951

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Γενναδίου ἔτος α'.

Ἀλεξανδρείας ληστρικῶς ἐκράτησεν Τιμόθεος Αἰλουρος δύο ἔτη.

Τούτῳ τῷ ἔτει μαθὼν Λέων ὁ βασιλεὺς τὸν ἄδικον θάνατον Προτερίου καὶ τὴν τοῦ Αἰλουροῦ ἄθεσμον προαγωγήν, πέμψας Καισάρειον ἐγλωσσοτόμησεν καὶ ἀμφοτέρους ἐξώρισεν, ὡς κοινωνήσαντας τῷ φόνῳ Προτερίου. Τιμοθέῳ δὲ

P. 96 τῷ ἀνιέρῳ οὐκ ἐπέξῆλθεν, τὴν ἐπ' αὐτῷ κρίσιν ἐπισκόποις εἰπὼν ἀρομόζειν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ Ζήνων ἐξεύχθη Ἀριάδνη τῇ θυγατρὶ Λέοντος.

A.M. 5952

Τούτῳ τῷ ἔτει γράμματα πρὸς τοὺς ἐκάστης ἐπαρχίας

V. 77 ἐπισκόπους ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς, γράψαι αὐτῷ τὴν οἰκίαν γνώμην αὐτῶν πρότερον, εἰ τοῖς ἐν Χαλκηδόνι ὀρισθεῖσιν ἀρέ-
Β σκοιντο, καὶ περὶ τῆς τοῦ Αἰλουροῦ χειροτονίας τί λέγοιεν;

2. ἀπὸ Σερμίου A, ἀπὸ τοῦ Σ. vulg. 3. Δομνίου A, Δομνέ-
γρον f. 12. Καισάρειον A, Καισαριον vulg. 16. τῷ A, τού-
τῳ vulg. 20. πρότερον, εἰ τοῖς A a e f, πότερον ἐν vulg.

Eodem anno sanctae Anastasiae corpus Sirmio delatum, in eius templo ad Domnici porticus depositum. Timotheus autem Aelurus, Cyrilli magni opera nondum in lucem edita nactus, ea plerisque locis adulteravit, ut Petrus presbyter Alexandrinus testatur.

A. C. 451

Cpoleos episcopi Gennadii annus primus.

Alexandriae sacram sedem usurpavit Timotheus Aelurus annos duo.

Hoc anno Leo imperator de iniusta Proterii caede et iniqua Aeluri promotione certior factus, misit Caesarium, et linguis mutilatis relegavit eos, qui Proterii caedi communicaverant. in profanum vero Aelurum non animadvertit, iudicium de eo ad episcopos pertinere pronuncians.

Hoc etiam anno Zeno Ariadnae Leonis filiae matrimonio iunctus est.

A. C. 452

Hoc anno ad singulos omnium provinciarum episcopos litteras deiecit imperator, ut propriam ipsi renunciarent sententiam: num Chalcedonensis concilii decretis acquiescerent, et de Aeluri promotione

ἐν οἷς καὶ τῷ ἁγίῳ Συμεῶνι τῷ Στυλίτῃ καὶ Βάρδῃ τῷ μοναχῷ καὶ Ἰακώβῳ Θαυματουργῷ διαμαρτυρούμενος, ὡς τῷ θεῷ τῶν ἡσίων παρεῖχε μάλιστα τὴν κρίσιν τῶν ἀμνηστειομένων ποιήσασθαι. οἱ δὲ παμφηρεῖ ὁμοφρόνως ἐκρούει μὲν τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ἁγίαν εἶναι, καὶ τὸν ἐπ' αὐτῆς ἐπιθέντα ἄρα ἀποδέχονται. Τιμοθέου δὲ συμφορῆτος καταπαρήσονται, ὡς φησὶ καὶ οἰρητικῶ. Ἰακώβου δὲ καὶ Τιμοθέου πρὸς τὸν βασιλέα ἐπιπέσει τὰ τοιαῦτα. ἀπεπαύετο δὲ αὐτῷ Ἀσπάρ ὁ Ἀρμενός. ὁ δὲ τριακῆς βασιλεὺς τὸν μὲν Ἀλιουρον ἐξώρειν εἰς Γόγγρον, εἶδα καὶ καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ὁ τότεν διδασκαλός. ὁ αὐτὸς δὲ εὐσεβὲς ἤρξατο παρεμπιπτόνως ποιεῖν καὶ ταραχάς, ὡς μαθῶν ὁ βασιλεὺς, μετήνοιεν αὐτὸν ἐν Χερσῶνι. Τιμοθέου δὲ ἄλλος, ὁ ἐπίσκοπος Λευκός, ὁ καὶ Σαλομασιαλός, ἐρθεύετο καὶ ὀρθῶς ἄρα, ἐπὶ πάντων φιλούμενος, ἐχειροτονήθη ἀπ' αὐτοῦ ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας.

Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον Τιμοθέον Λευκοῦ εἰος α'. A.M. 5953

Τοῦτω τῷ εἰσι Ἰουλιανῶς ὁ ἀρχαιτάτος ἐπίσκοπος Ἱεραπολιτικῶν ἐπέλετρεσεν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐχειροτονήθη Ἀναστάσιος.

5. In Chal. synodus A. In Chal. dyhan synodus vulg. sic
 — ἐπιπέσει ἄρα A 2, τὰς — ἐπιπέσει ἄρα vulg. 10.
 καὶ καὶ αὐτῷ et A. 11. εἶσα A, fact vulg. 12. ὁ ἐπί-
 σκῶν A, ἐπίσκοπος vulg. 6 καὶ Σαλ. A. καὶ ὁ Σαλ. vulg.

quod sentirent? tanto insuper Symeon Stylitas et Bardas monacho, tunc hinc miraculorum potentia occupati, quasi deo rerum omnium domino rationem reddituros, de controversiis rebus et iudicium facerent, cunctos oblectatus. Illi una voce communiq[ue] sensu eortam Chalcedonem eundem eortem eoru firmant et expostis ab ea definitionibus mentem submittere possibiles: postq[ue] sententia, conperentiae eadē rebus et hactenus, Timotheum diamant. ad hunc, ut quis nefario perpetrata eundem subleventur ulioni, studiosum omne pene imperatorem Constatius exhibuit: adversus hunc parti oppositus favoret Aspar Armanus, parte pontificissimus imperator Constantius quo Dioscorus eus magister fuerat depositatus, Aelium relegavit. In vna conventiōula celebrata et verbis illis movere deo occupati: quoniam castus factus imperator, hominem in Chersonem relegavit. alios autem Timotheus, cognomento Leucus, qui et Salophranialis, vir de rebus fidei recte sentiens et ab omnibus carus, in prioris locum episcopus Alexandria ordinatus est.

Alexandriae episcopi Timothei Leuci annus primus A.C. 453
 Hoc anno Iulianus sanctissimus Hierosolymorum episcopus diem

σιος. καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἐκοιμήθη καὶ Συμεὼν ὁ μέγας Στυλίτης, ὁ τῆς μάνδρας πρῶτος, καταδείξας τὴν τοιαύτην ἀρετὴν καὶ σημειοφόρος γενόμενος.

- A.M. 5954 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐμνηστεύθη μέγας γέγονεν ἐν Κωνσταντι-
 P. 97 νουπόλει τῇ δευτέρᾳ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς Ἰνδικτιῶνος ἐέ 5
 ἀρχάμενος ἀπὸ τοῦ νεωρίου, καὶ φθάσας ἕως τοῦ ναοῦ τοῦ
 ἁγίου Θωμᾶ τῶν Ἀμαντίου. Μαρκιανὸς δὲ οἰκονόμος ἀνελ-
 θὼν εἰς τοὺς κεράμους τῆς ἁγίας Ἀναστασίας κατέχων τὸ
 εὐαγγέλιον εὐχαῖς καὶ δάκρυσι ἀβλαβῆ τὸν οἶκον διεφύ-
 λαξεν. 10
- A.M. 5955 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐσφάγη Μαιωρῖνος εἰς Ταρτίωνα ὑπὸ
 Ῥεμικίου πατρικίου, καὶ ἐπῆρθη εἰς βασιλέα Σευῆρος καὶ
 Σερπέντιος νῶναις Ἰουλίαις.

- B Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ζωγράφου τινὸς τὸν σωτῆρα γράψαι
 15 τολμήσαντος καθ' ὁμοιότητα τοῦ Διὸς, ἐξηράνθη ἡ χεῖρ, ὃν
 ἐξαγορεύσαντα δι' εὐχῆς ἴασατο Γεννάδιος. φασι δέ τινες
 V. 78 τῶν ἱστορικῶν, ὅτι τὸ οὐλον καὶ ὀλιγότριχον σχῆμα ἐπὶ τοῦ
 σωτῆρος οἰκειότερόν ἐστιν. τοῦ δὲ Γενναδίου τῇ νυκτὶ εὐχο-
 μένου ἐντὸς τοῦ θυσιαστηρίου, ἰδεῖν λέγεται φάντασμα δαι-
 μονίου, ᾧ καὶ ἐπιτιμήσας ἤκουσεν αὐτοῦ κράζοντος, ὡς αὐ-
 20 τοῦ μὲν ζῶντος ἐνδίδωσι, μετὰ δὲ θάνατον αὐτοῦ κρατήσει

16. ἐξαγορεύσαντα A, ἐξηγορ. vulg. 20. ᾧ καὶ A, ὃ καὶ vulg.

ultimum obiit, in cuius locum sacro ritu Anastasius suffectus est. eodem quoque anno quievit Symeon magnus Stylita, coetus monastici celebratissimus, qui eiusmodi virtutis exemplum factus prae reliquis antesignanus exhibuit.

- A. C. 454 Hoc anno Septembris mensis die secundo, indictione decima quinta, Cpoli magnum contigit incendium, cuius principium a navali, et ad sancti Thomae Amantii fuit progressus. Marcianus autem oeconomus, consensu sarctae Anastasiae templo, manibus tenens evangelium, precibus et lacrymis sanctam aedem illaesam servavit.

- A. C. 455 Hoc anno Maiorinus ad Dertonam a Recimere patricio interemptus est: et nonis Iuliis Severus et Serpentius ad imperii culmen elevatus.

Hoc eodem anno pictoris cuiusdam Iovis specie salvatoris faciem referre ausi manus exaruit: facinus vero confessum Gennadii preces sanaverunt. historicorum vero nonnulli crispas et raras crines ad effingendam salvatoris faciem magis decentes autumant. caeterum Gennadius ad altare orans daemones spectrum noctu vidisse fertur, quem cum increpasset, clamantem audivit: eo quidem vivente se cedere, sublato vero, ecclesia quaqua versus se potiturum. haec veri-

πάντως τῆς ἐκκλησίας· ἕστη δεισας Γεννάδιος πολλά εἰσὶν
τοῖον τὸν θεὸν εὐνοῶται.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι καὶ Σιόιδιος τὸν αὐτὸν ἔπιστον τοῦ C
Προδρίου, καὶ μοναχοὺς ἐκ τῆς μονῆς τῶν Ἀσσιμῶν ἐν
ἑαυτῷ κατήστησεν. καὶ γρατίστριος πραιπόσιτος τὸν αὐτὸν τοῦ
ἀγίου Κυριακοῦ ἔξω τῆς Χρῶλης κρήνης ἔπιστον, καὶ ἀσπύ-
ξατο ἐν αὐτῷ.

Ἱεροσολίμων ἐπισκόπου Ἰουβεταλίου ἔτος α'.

A. M. 5956

Τῷ αὐτῷ ἔτι δ' Αἰων ὁ βασιλεὺς Ζήνωνας τὸν γαμβρὸν
στρατηγὸν τῆς ἑσῆς πόλεως πεποίησεν, καὶ βασιλεύσεν τὸν D
ἀδελφὸν Παύλῳ τῆς ἀγιοσύνης στρατηγὸν τῆς θέρμης. Ζή-
νων δὲ ἔβηκε εἰς Ἀσιόχην, ἐξῆν ἐπισκόπον ἐν αὐτῷ τοῦ
ἐγὸν Μαρτίνου. Πέτρος δὲ ὁ Γραφίτης ἠκολούθει τῷ Ζή-
νωνι πραιπόσιτος ὡς τοῦ ἐν Χαλκηδόνι παπῶ βασιλεὺς τῆς
E κρήνης· οὗ καὶ πόσιος Ζήνωνος σπυργῆσαι αὐτῷ μισοῦ-
ται τοῦ Ἀπολλινναρίου τῆς ἐνοχίας, καὶ Ζαφίλου μερί-
στος ἐργάζετο κατὰ τῆς πίστεως καὶ Μαρτυρίῃ τοῦ ἐπισκόπου
καὶ ἀσπύξατο τοὺς μη λήσοντας τὸν θεὸν στανρωδῆσαι,
καὶ ἀγῶνας τὸν λαὸν Ἀσιόχης προσεῖδον ἐν τῷ τρισυγῆ
30 ἕστω τὸ· ὁ στανρωδῆς δ' ἑμῶς· ἕστη ἕως σήμερον ἔ-
στιν καιρὸς παρὰ τοῖς θεοπροφήταις ἐπαύτης λέγεσθαι. Μαρ. P. 98

5. Γρατίστριος A, Γρατίστριος vulg.
13. Κρημῆς A.

10. πόσιος edd. et A.

the Genadius, ut pasculum aveteretur, crebras ad deum processit.

Hoc etiam anno Praeclarissimus templum Studios extravit et tradidit
ex basilicam monasterio monachos in eo paravit, praesentibus quoque
praepositis sancti Cyrilli extra portam auream exivit sedem, in
qua ipse monacho monasterio remansit.

Hierosolymorum episcopi Iustitiani annos primus.

A. C. 556

Hoc anno Leo imperator Zenonem gentem suam orientis in-
stituit et basilicam Veritatis antiquae Iustitiam Thronice pariter di-
com. Iste vero Antiochiam profectus, sacrum Martyrium in ea com-
pedit quatuordecim. Petrus autem Pallas etiam in templo Iustitiae marty-
ria Chalcedonensis presbyteris fungens Zenonem torquellatur. In im-
placata Zenonis opera nonnullis et Apollinarianis monacho interduo con-
dempnae solis conungit, et innumeris monachis contra fidem et Marty-
rium episcoporum existat: antithemate etiam Iustit, qui non asserent,
deum cum suffragium, populoque deum in duas partes Antiochiae
divisionis addit ter sancta hymno: qui conucliam, et pro nulla: quae
vires ab eo tempore in hodiernum usque diem a Theopaschitis uisur-

τύριος δὲ πρὸς Λέοντα τὸν βασιλέα παρεγένετο, καὶ ἀπεδέ-
 χθη μετὰ πολλῆς τιμῆς, σπουδῇ Γενναδίου Κωνσταντινουπό-
 λεως ἐπισκόπου. ἐπανελθὼν δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ εὐρῶν
 τοὺς λαοὺς στασιάζοντας, καὶ Ζήνωνα τούτοις συμπράττοντα,
 ἐπ' ἐκκλησίας τὴν ἐπισκοπὴν ἀπετάξατο, εἰπὼν· κλήρω ἀνυ-
 ποτάκτω, καὶ λαῶ ἀπειθεῖ, καὶ ἐκκλησίᾳ ῥερωπιμένη ἀποτάτ-
 τομαι, φυλάττων ἑαυτῷ τὸ ἀξίωμα τῆς ἱερωσύνης. τούτου
 δὲ ὑποχωρήσαντος, Πέτρος ὁ Γραφεὺς τῷ θρόνῳ Ἀντιοχείας
 ἐπεπήδησεν, χειροτονήσας εὐθὺς Ἰωάννην Ἀραμείας ἐπίσκο-
 Βπον ἀπὸ καθαιρέσεως ὄντα. γινούσ δὲ ταῦτα Γεννάδιος ἅπαντα 10
 τῷ βασιλεῖ ἀνατίθεται· καὶ κελεύει Πέτρον τὸν Γραφεά
 ἐξορισθῆναι. ὅπερ ἀκούσας ὁ Πέτρος φυγῆ τὴν ἐξορίαν διέ-
 φυγεν· ψήφῳ δὲ κοινῇ Ἰουλιανός τις ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας
 προχειρίσθη.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μετετέθη ἐν Ἀλεξανδροίᾳ ὁ προφήτης 15
 Ἐλισσαῖος πρὸ πέντε εἰδῶν Μαΐων ἐν τῇ μονῇ Παύλου τοῦ
 Λεπροῦ. λεπρὸν γὰρ ἴασατο, καὶ λεπρὸν ἐποίησεν, καὶ εἰς
 C τὰ τοῦ Λεπροῦ ἔτέθη.

A.M. 5957 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκτίσθη τὸ τετράστων τοῦ ἁγίου Ἰωάν-

1. τὸν add. ex A. 3. εἰς Ἀντιόχειαν A e. 5. τὴν ἐπισκο-
 πὴν suprascripto τῇ ἐπισκοπῇ A. 6. ῥερωπιμένη A, ἐρῥυπ.
 vulg. 10. καθαιρέσεως A, καθαιρέσεων vulg. 19. τετρά-
 στων e, τέρας τὸ ὄν A f, τετράγωνον vulg.

pari consueverunt. Martyrius porro ad imperatorem Leonem profe-
 ctus, Gennadii Cpoleos praesulis commendationibus multo cum honore
 suscipitur. Antiochiam deinde reversus, cum populi factiones varias
 easdemque tumultibus comperisset agitatae et Zenonis favore fortiores,
 in ecclesiae conventu cessit episcopatu, verbis usus huiusmodi: clero
 inobedienti, populo contumaci et ecclesiae sordibus infectae nuncium
 remitto: solaque sacerdotii dignitate mihi reservata, episcopale munus
 depono. eo secedente, Petrus Fullo in Antiochiae thronum insi-
 liens confestim Ioannem quemdam degradatione damnatum ordinat
 Arameae episcopum. nuncio de his accepto, Gennadius cuncta refert
 ad imperatorem, qui Petrum Fullonem exilio plectendum pronunciat:
 quod cum Petrus audisset, ipse fuga proprium exilium evitat: mox-
 que communibus suffragiis Iulianus quidam Antiochiae episcopus in-
 stitutus est.

Hoc etiam anno, quinto idus Maias, Elisaei prophetae corpus
 Alexandriam delatum in Pauli Leprosi monasterio reponitur. sanavit
 ille leprosum, alii lepram induxit, et in aede a Leproso erecta re-
 conditus est.

A.C. 457 Hoc anno S. Ioannis nomine quadrafigura constructum opus

- A.M. 5959 Τούτῳ τῷ ἔτει * ἐστράτευσεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἄνδρας
 B τρισχιλίους, καὶ ὁ μέγας λάκκος ἐκτίσθη εἰς τὰ Ἰωάννου
 καὶ τὰ δύο βαλανεῖα, ἡ ὑγεία, καὶ ἡ Ἰασίς· καὶ ὁ πο-
 ταμὸς ὠρύχθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀπὸ τῆς Χερσοῦ ἕως τοῦ Κο-
 πρεῶνος.
- A.M. 5960 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰσοκάσιος ὁ κοιαιστὼρ Ἀντιοχείας, ὁ
 καὶ φιλόσοφος, διεβλήθη τῷ βασιλεῖ, ὡς Ἕλλην· καὶ ἐκέλευ-
 σεν ὁ βασιλεὺς ἐξετασθῆναι αὐτὸν παρὰ τῷ ἐπάρχῳ τῶν
 πραιτωρίων ἐν Κωνσταντινουπόλει. ἐνεχθέντος δὲ αὐτοῦ ἐν
 τῷ Ζευξίπῳ δεδεμένου ὀπισθάγκωνα, ἔφη πρὸς αὐτὸν Πού-
 C σεως ὁ ἐπαρχος· ὄρθς σεαυτὸν, Ἰσοκάσιε, ἐν ποίῳ σχήματι
 καθέστηκας; ὁ δὲ εἶπεν· ὄρθῳ, καὶ οὐ ξενίζομαι· ἄνθρω-
 πος γὰρ ὢν ἀνθρωπίναις ἐνέπεσον συμφοραῖς· ἀλλὰ δίκαι-
 C σον ἐπ' ἐμοί, ὡς ἐδίκαζες σὺν ἐμοί. καὶ ταῦτα ἀκούσας ὁ
 δῆμος εὐφήμησε τὸν βασιλέα. καὶ μαθὼν ὁ βασιλεὺς ἐχάρη.
 καὶ ἀπέλυσεν αὐτὸν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν.
- A.M. 5961 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Ἰουλιανῷ ἔτος α'.
- V. 80 Τούτῳ τῷ ἔτει Λέων ὁ βασιλεὺς κατὰ Γιζεριχόν τοῦ
 τῶν Ἀφρων κρατοῦντος στόλον μέγαν ἐξοπλίσας ἀπέστειλεν. ὁ

3. ἡ Ἰασίς A a c, ἡ δεκάστισις vulg. (error haud dubie natus, quia legi videbatur: ἰ. ασίς, ut recte monet Goar.) 4. Χερ-
 σέου A e. Κοπρεῶνος A, Κοπρῶνος a, Κυπρεῶνος e, Κυ-
 προῶνος vulg. 8. ἐπάρχῳ — ἐπαρχος A, ὑπάρχῳ — ὑπαρχος
 vulg. 10. Πουσεός e. 13. ἐνέπεσα e. 18. τοῦ add.
 ex A.

- A. C. 459 Hoc anno . . . . . tria hominum millia in expeditionem
 misit. magna etiam cisterna ad Ioannis aedes extracta: balnea quo-
 que duo, uni nomen sanitas, alteri iasis: et Alexandriae fluvius a
 Cherso ad Cypronem fovea excavata deductus.
- A. C. 460 Hoc anno Isocasius quaestor Antiochiae, qui et philosophus, quasi
 gentiles ritus professus apud imperatorem est delatus: qui a praeto-
 riorum Cpoleos praefecto virum examinari iussit. eum itaque mani-
 bus retro devinctis in Zeuxippum deductum ita compellat Puseus
 praefectus: viden' Isocasi, quo habitu nunc astes? respondet ille:
 video: neque moveor. nam homo cum sim, in humanas calamitates
 incidi. caeterum age mecum ut iudex, ut una mecum olim iudica-
 sti. his auditis, imperatori faustis vocibus acclamat populus: quo
 comperto laetus imperator eum in propriam provinciam remisit.
- A. C. 461 Antiochiae episcopi Iuliani annus primus.
 Hoc anno Leo imperator ingentem classem et valide instructum
 exercitum adversus Gizerichum, qui Africam obtinebat, emisit. Gi-
 zerichus quippe, defuncto Marciano, multa mala intulit in provincias

γὰρ Γεζιργος μετὰ τὴν τελευταίαν Μαρτυρίαν πολλὰ διενύθη
 ἀνδείξαι ἐν ταῖς ἐπὶ τῆν τῶν Ρωμαίων βασιλείαν γλώσσις,
 ἀριθμητικὸς καὶ αἰχμαλωτικῶν πολλοὺς καὶ τὰς πόλεις κατα-
 σκαπτῶν. ἔθεν ἕλην κτηθείς ὁ βασιλεὺς ἐκ πάσης τῆς ἀνα-
 5 τοιαῆς, θαλάσσης ἑκατὸν χιλιάδας πλοίων ἄθροισας, καὶ στρα-
 τῶν καὶ ἐπέσω ταῦτα πληρώσας, κατὰ Γεζιργου ἀναστειλόν.
 ἦμαί γὰρ αὐτὸν αἰ κεκτημένα διδασκατηρεῖαι χυταῖον ἐν
 τοῖσιν τῶ σιολῶν, στρατηγὸν δὲ καὶ ἐκτοροῦ τοῦ σιολῶν κα-
 10 τέστησαν Βασιλείων τὸν Παρίης τῆς ἀθροίστης ἀδελφόν,
 τῆς ἀναίτου ἐμῆς, ἤδη μεταστονία καὶ Σειθοῦ, πολλὰς τε-
 κήματα ἐν τῇ Θυρίῃ, ὅς δὲ καὶ ἀνιδραμοῖσιν αὐτῷ ἐκ τῆς
 ἰσπεριου οἷα ὄλγης δυνάμειος, ἀνιλαπτις εἰς ναυμαχίαν, P. 100
 πολλὰς τῇ Γεζιργου [μετὰ] τῶν τῶν τῆ βιθῶν παραδοῖς,
 εἰτα καὶ αὐτὸν ἔδενεθῃ Καρχηδόνα προτῆσαι. ἔπειτα δὲ
 15 ἄθροισ ἐπὶ Γεζιργου καὶ πλοῖταις χυρῶσι διελουθεῖς,
 ἐπέδωκαν καὶ ἔπειθε ἰσπῶν, ὡς Παρικός ἰσπεριου ὁ Θυρίξ.
 ἦμαί δὲ τῶς, οἷα Ἄσκαρ καὶ Ἀρδαβούριος, Ἀρριανὸς ὄντις
 καὶ εἰς βασιλείαν ἐπέδῶν δια τοῖτο μὲ δυνάμειος, ταυρῶσιν
 αὐτῶν ὄντι Ἀσκαρ, βασιλεῖα ἀποκίρησαν, αὐτοῖ προδοσιῶν-
 20 τῆς διελουθεῖν τὸ βασιλείων, τοῦ δὲ βασιλέως μὲ καταδεδυμῆ-

ἡ τῆς, add. ea A. C. ταῦτα ο, ταῦτα, ταῖς. G. Ἀρριανὸς
 A. Ἀρριανὸς, ταῖς. in προσθητικῆς — ταυρῶσιν A. C.
 11. ἐν A. ἐν ταῖς. αὐτῶν ταῖς A. C. D. 12. αἰς, om. A. C.
 13. pro nota numerus atque substituitur esse videtur. fortasse
 in h. C. ἔπε. 14. ἄθροισ, om. A. 15. αἰς, Περικῆς,] ὄντις
 ταῖς ο, recte fortasse. 16. δὲν ταῖς om. A. C.

Romanæ ditiori subditas, prædio abactis, plerisque in captivitatem
 missis et ceteris partem civitatis. quibus ex audientibus imperator
 naves ex tota novente vesulas mille condidit, quasque milibus et
 stibus plene munitis advenas Carthaginiensium destinavit. in eas classem
 mille et trecenta navis circumdare expeditum curant. itaque classem
 ad portum in insula Carthaginiensi Verine Augustæ fratrem, cum mille
 munitis tam profundum et frequentibus in Syllis per Thraciam
 vicinis classem. is, conducto in auxilium ex vicinis mari na-
 vibus non presentibus munitis, cum Carthagini classem frequentiora
 conductus exivit, plerisque naves in profundum demerit et ipsam
 tandem Carthaginiens potentia superavit. denique ducem illece-
 ras et vi presentibus munitis, plurimam imperator tenuit, et quon-
 tantem demerit, prout historie Thæx Pericæ cummilit, profu-
 gnat. referunt alio, Aquarum et Arlaburium Aru tentationem, cum ob
 id maxime ad imperii fastigium minime possent pervenire, Leonem,

Βρου τοῦτο, ἠγωνίζοντο διαστρέφειν τὰ ὑπ' αὐτοῦ καλῶς διοικούμενα, καὶ Βασιλίσκῳ συνέθεντο δοῦναι τὴν βασιλείαν, εἰ προδοίῃ τὸν τοῦ βασιλέως στόλον τε καὶ λαὸν τῷ Γιζερίχῳ Ἀρειανῷ ὄντι καὶ ὁμόφρονι αὐτῶν. καὶ τούτου χάριν προδεδωκέναι τὸν Βασιλίσκον φασίν. τότε Γιζερίχος τεχνασά-⁵ μενος σκάφη τῶν πολεμίων τινὸς ὕλης ἐμπλήσας κανστικῆς, νυκτὸς ἐπιστίας καὶ τῶν Ῥωμαίων ἀφυλάκτως ὑπνούντων, ταύτας ἐπαφῆκεν ἀπὸ τῆς χέρσου μετὰ πνεύματος ἀπογείου κατὰ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ στόλου, καὶ καταφλέγουσι μὲν πολλὰ τῶν σκαφῶν· τὰ δὲ ἄλλα τὸν κίνδυνον φεύγοντα, εἰς Σικελίαν ἐπα-¹⁰ C νῆλθον. τότε λοιπὸν καὶ ὁ Βασιλίσκου δόλος ἠλέγχθη, μηδένα λαθῶν τοῦ στρατοπέδου.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Πατρικίος ὁ υἱὸς Ἀσπαρος, ἃν καίσαρα ὁ βασιλεὺς Λέων πεποίηκεν, διὰ τὸ ἐλκῦσαι τὸν Ἀσπαρα ἐκ τῆς Ἀρειανικῆς δόξης καὶ εὐνοεῖν τῷ βασιλεῖ, παρεγένετο ἐν¹⁵ Ἀλεξανδρείᾳ μετὰ μεγάλης φαντασίας, ἐν ᾧ ἐστρεώθη τὸ Κορεῖον βαλανεῖον.

A.M. 5962

Ῥώμης ἐπισκόπου Σιμπλικίου ἔτος α'.

D

Τούτῳ τῷ ἔτει Λέων ὁ βασιλεὺς Ζήνωνα τὸν στρατη-

3. προδοίῃ: sic dedi sine libris pro vulg. προδόση. 6. τινὸς
add. ex A. 8. ἀπογείου A, ὑπογείου vulg. 16. φαντα-
σίας om. A. 19. τὸν add. ex A.

qui tunc eorum procurator erat, ad imperium evexisse, quasi rerum omnium summam posthac administrare praestolatos. ab eorum spe cum animum averteret imperator, rectam eius gubernandi rationem labefactare et in peius trahere contendebant, et Basilisco imperium se pollicebantur tradere, si modo classem cum toto exercitu Gizericho, qui una cum ipsis Arianas opiniones sequebatur, proderet: qua de causa Basiliscum ad exercitum prodendum inclinasse dicunt. tum Gizerichus dolos meditatus, naves bellicas materia ad ignem facili replevit, remque noctu molitus, dum Romani dormirent incustoditi, ipsas e terra vento exinde aspirante, in Romanam classem emisit, adeo ut multa quidem navigia igne consumpta defecerint: alia vero periculo subducta in Siciliam reverterentur: atque ita demum Basilisci dolus, cum ne ullum amplius in toto exercitu lateret, manifeste deprehensus.

Hoc etiam anno Patricius Asparis filius, quem Leo caesarem creat, ut ab Arii pravis opinionibus Asparem avocaret et de imperio bene mereretur, cum magna apparatus ostentatione missus est Alexandriam, ac tum balneum Corium nomine restauratum.

A. C. 462

Romae episcopi Simplicii annus primus.

Hoc anno Leo imperator Zenonem militiae in oriente magistrum

λίαν τῆς ἰσῆς καὶ γαμβρὸν αὐτοῦ ἀπέστειλεν ἐν τῇ Θέρμῃ
 ἐπὶ τισὶ γράσιον πόλιμαίς, κλιτύσας παραδοῦναι αὐτῷ στρα-
 τῶν ἐκ τῶν ἰδίων πρὸς συμμαχίαν. οἱ τινες κατὰ παραίτησιν
 Ἄσκαρος μικροῦ δέτε τὸν Ζήνοα διεγερθεὶς, εἰ μὴ προ-
 βραῖς τῆν βασιλευσὲν εἰς Σαρδίαν ἀπέσπευθε φεγῶν πόλιν
 τῆς Θέρμης. ἐκ τούτου ἕποσιος γίνεται Ἄσκαρ Αἰοσι τῷ
 βασιλεῖ.

V. 8.

Τούτῳ τῷ ἔτη ἀπέστειλεν Αἰὼν ὁ βασιλεὺς κατὰ Γεζι-
 ρίχου Ἡρακλίου τὸν Ἐδουρῆν, εἰς Φιῶρον τοῦ ἀπὸ ἐπὶ
 101ων, καὶ Μάρου Ἰσαυρον, ἄνδρας δραστηρίους, καὶ στρατὸν
 εἰς Αἰγύπτου καὶ Θεβαΐδος καὶ τῆς Ἰβήρας. οἱ τινες προση-
 σόντες ἀδοκίμως τοῖς Οὐανδήλοις, Τρέσολιν τε καὶ ἄλλοις πο-
 ρεωθήσαντο πάλιν τῆς Αἰθῆς πόλιν, καὶ πάλιν τῆς Βασι-
 λίσκου τακμαχίως ἤρσανον τὸν Γεζιρῆγον, ὥστε παρασκευά-
 15σαι αὐτὸν περὶ εἰρήνης προελθεῖν πρὸς Αἰοσι τὸν βασιλεῖα
 καὶ ταύτης ταχθῆναι παρὰ Αἰοσιος, χερζάντος τοῦ Βασιλί-
 σκου καὶ Ἡρακλίου καὶ Μάρου εἰς τῆν κατὰ Ἄσκαρος ἐπι-
 20βουλήν. ἕποσιος γάρ, ὡς προέφη, γίνεται τῷ βασιλεῖ ὁ
 Ἄσκαρ καὶ πολλὰν περιουσίαν δέταται, ὅλην παρὰ τοῦ
 25 βασιλέως γασταται μετὰ βραχὺ οὖν τοῖς αὐτοῦ πασις Ἄρ-

A. M. 5463
P. 101

1. τῆς ἰσῆς em. A C. 15. προελθεῖν A. 16. χερζί-
 σκου 1011 A. χερζάντος 11 volg. 17. περιουσίαν A. ἐπιου-
 σίας volg. 20. οὖν μετὰ βρ. A C.

et proprium generum, urgente belli necessitate, in Thraciam misit;
 et ex proprio satellitio alium exercitum ad supplicia ferendas et col-
 legi mandavit. milites a caede Zenoni causibus Asparis inferenda
 limitibus evaserunt. periculum enim intulissent, Serdicens Thraciae
 urbem lege clausis saluti commisit: ex quo Aspar Leonem suspectus
 habetur.

Hic anno Leo imperator Heraclium Edessenum, Flacii exconsulis
 filium, et Marcum Isaurum, viroo amali strenuum, cum exercitibus ex
 Aegypto, Thraciae et orono vallente, adversus Gozorthem misit.
 101 tota ex imperio Vandalarum aggressi. Tripolim et alias Libyae civita-
 tes plurimas recuperant, et gentes multas, quam antebac naval praes-
 102 tio Basilicam, Gozorthi viam attingunt: alio ut de pace cum im-
 peratore Leone concorda legationem mittere pararet: exasperat deorum
 ab Leone obtinuit, cum urbem Basilicam, Heraclii et Marcii opera
 ad circumdandam Asparis insidias indigeret. Aspar suspectus, ut praesens,
 imperatori propter eam, qua circumvallatus erat, potestatem, suspi-
 103 ctus, imperatoris dolo paulo post neci traditur cum hinc Adabusto

A. C. 63

δαβουρίῳ καὶ Πατρικίῳ, ὃν καίσαρα ὁ βασιλεὺς πεποίηκε πρότερον, ἵνα τὴν Ἀσπαρος εὐνοίαν ἔχη.

A.M. 5964

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπον Ἀκακίου ἔτος α΄.

C Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀσπαρος καὶ Ἀρδαβουρίου καὶ Πατρικίου τῶν υἱῶν αὐτοῦ φονευθέντων ὑπὸ Λέοντος, Ὀστρίς ὁ ὑπα-5 σπιστὴς Ἀσπαρος καὶ Θεοδέριχος ὁ Τριαρίου παῖς, τῆς δὲ Ἀσπαρος γαμετῆς ἀδελφός, ἐπῆλθεν μετὰ δυνάμεως τῇ πόλει, τοὺς πεφονευμένους ἐκδικῆσαι· καὶ εἰ μὴ προλαβὼν ὁ Βασιλίσκος ἐκ τῆς ἀπὸ Σικελίας ἐπανόδου, καὶ Ζήνων ἀπὸ Χαλκηδόνος, ὅς ἦν ἐκεῖ τὸν Ἀσπαρος ἀναμένων φόνον, ἐβοή-10 θησαν τῇ πόλει καὶ διέσπειραν τοὺς ἐπαναστάτας, πολὺς ἂν ἐγένετο τοῖς πράγμασι ταραχος. ὁ δὲ νεώτατος Ἀσπαρος D παῖς Ἀρμενάρχος ὑποκλαπείς γνώμῃ τοῦ Ζήνωνος ἐκφεύγει σταλείς ἐν Ἰσαυρίᾳ, καὶ νόθου Ζήνωνος παιδὸς γαμβρὸς καθίσταται, ὃς μετὰ τὴν Λέοντος τελευτὴν ἐπανελθὼν εἰς τὸ 15 Βυζάντιον μέχρι τέλους εὐδαιμόνως ἐβίω. ἐν Ἰταλίᾳ δὲ Ῥεκίμερ ὁ στρατηγός, οὗ καὶ πρώην ἐμνήσθη, γαμβρὸς δὲ Ἀνθεμίου τοῦ εὐσεβῆος ἐν Ῥώμῃ βασιλεύσαντος, ἐπανίσταται τῷ ἰδίῳ κηδεστῇ, καὶ πολέμου κρατοῦντος τὴν χώραν, λιμώττουσιν οὕτως αἱ τοῦ βασιλέως δυνάμεις, ὥς καὶ βυρσῶν καὶ ἄλλων 20 ἀηθῶν ἀφασθαι βρωμάτων, αὐτὸν δὲ τὸν βασιλεῦς Ἀνθέμιον

5. Ὀστρίς A. 9. Σικελίαν vulg. 10. ἐφοβήθησαν e. 13. Ἀρμενίαρχος A e, Ἀρμενάρχος a. 16. Ῥεκίμερ A, Ῥεκίβερ vulg.

et Patricio, quorum hunc, ut Asparem sibi demereretur, caesarem olim declaraverat imperator.

A.C. 464

Cpoleos episcopi Acacii annus primus.

Hoc anno Aspare una cum filiis Ardaburio et Patricio a Leone interfectis, Ostris Asparis satelles et Theoderichus Triarii filius et Asparis conjugis frater necatorum sanguinem ulturi cum armatorum copiis irruerunt in urbem: ac nisi Basiliscus ex Sicilia reversus, et Zeno pariter e Chalcedone, ubi Asparis leti nuncium praestolabatur, urbem praeoccupantes tulissent auxilium et dissipassent seditionum auctores, ingenti prorsus tumultu res omnes turbabantur. Armenarchus vero Asparis iunior filius furtive subtractus Zenonis consilio fugam arripit in Isauriam missus, et a spurio Zenonis filio gener assumitur: qui tandem post Leonis obitum Byzantium regressus, reliquum vitae feliciter peregit. in Italia Recimer dux, cuius prius facta mentio, Anthemii pie admodum Romae imperium administrantis gener, in proprium insurgit socerum: bellis vero totam regionem occupantibus, tanta fame atteruntur imperatoris copiae, ut coriis aliisque cibis in-

ἰδόμενον διος ἔργονα τῆς ἀρχῆς ἀνακαθῆναι. τὸ τριηκοστὸν
 ἄνω δια τοῖς ἐπισημοσιώταις ἐν Ῥώμῃ θορόβους Ὑαδῆριον
 τὸν τῆς Πλασιδίας σέξυγον ἐκαλέμην τῆ Ῥώμῃ, καὶ ἀναγα. P. 102
 ρεῖται τοῖτον αἰτοκράτορα. ὁ δὲ Ῥεῖμπερ μετὰ τῆν Ἀνθό-
 5 μιον σφαγήν τρεῖς μῆνας μόνον διαζήσας τὸσφ τελευτή, στυ-
 ἀπάλθοτος αὐτῶ Ὑλεβρίων ἀρρωσιῶ σακρατικῆ. τοῖτον δὲ
 τελευτησάντων, Μαιωκρῖνος τῆν βασιλείαν διεδόξατο ἀπὲρ φρο-
 νήρης καὶ πολέμων ἱμακρος. οὔτος τὰς πόλεις ὑπὸ Γεζιρό-
 χον πεπορθμένους τῶσαν ἐπέβαλεν εἰς Μιατῆν, καὶ καταλο-
 10 βῶν τῆν Αἰγυπτίαν, φολορὰς τοῖς Οἰαδοχλοῖς ἤρθη. καὶ
 μίλλων τῆν νίσην ἀναδῆσασθαι, ἐν τῆ μετὰ τὸν τὸσφ διαινε-
 ρίας ἀρηθῆς ἐτελευτήσεν. ὁ δὲ στρατηγὸς * διαβος Παίμων B
 ἀπισώθη. ἐν τοῖτονσ οὐτ ἀσχολομένων τῶν παρὶ Γεζιόχου, ἡ
 νῆριος Εἰδοσία καὶ Θεοδοσιον ἔγγισθ ἐκαυθῆσα χρότονσ ἐν
 15 τῆ Ἀφρικῆ ποιήσασα μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Ὑσπερίχου, καὶ V. B2
 παῖθα εἰς αὐτοῦ Ἰδερίχου γειτήσασα, διασφαροῦσα πατῆ τοῦ
 ἀνδρὸς, ὡς Ἀρμενιστοῦ ὄντος, ἄδικοσ ἐφοῦσα καὶ φηγῆ χρη-
 σαμένη ἤλθεν εἰς Ἰερουσόλιμα, καὶ προσεινήσασα τοῖς σιβα-
 20 σμῶνσ τῶσασ, καὶ ἀσκαουμένη τοσ τῶσαν εἰς ἰονιῆς μῆρησ,
 καὶ ὄλεθωσ ἡμέρας διατριψασα ἐν τῆ ἀγίῶ πόλει, ἐτελευτήσεν ἐν

G. αὐτῶ A, αὐτῶ vulg. B. παίμων A, παίμων vulg. 9.
 (αὐτῶ) ἰσας (ἔν τῶ) A e f, fort. εἰς τῆν ἐπαύλιον. 10. ἤρθη] γέφυρα I.

cibus non parcerent, ipsum vero imperatorem Anthemium septimo
 imperii anno abierunt e medio. tunc Leo propter tumultus domus
 Romae constituit Theodorum Phocam conuictum Romanum inquit impera-
 torem prius reuocatum. Romam post Anthemii caedem cum suis
 itaq. mecum imperauerunt, moxq. extinctus est; postea post etiam Theo-
 dorus in infirmitatem incidens cito decessit. istos igitur facti successores
 excepit in imperio Methodius, vir sanctus et in bello exercitiosissi-
 mus. hic deuotitate a tyrannico uelutis conspectus, in Locum uenit,
 et occupata Libyria, Vandalis se formidabilibus praebuit: namque vic-
 ticibus commanibus, interea dyabentibus morbis corruptis diem ultimum
 elixit. haec uero belli, * facta diuina, sententia trecento, Fatimus se
 excepit, pueri dum Glacochi famulantes et excoctos in his detinentur,
 tandem Eudokia Theodori uxor, annis iam sexdecim cum Hieraculo
 conuicta in Africa exiit, et pueri Hieraculo et eius amplexibus in-
 ceptis, ritum, seu Adrianum, uxor, uxor, uxor, uxor, uxor, uxor,
 fugam accepit et Hieraculum dirigit iter: tum veneranda loca Chri-
 stiana sibi adlocata, salutata etiam prius sepulchra, cum pueris die
 in sancta urbe moerum fecisset, bonis suis cumulus subitas resurre-

ειρήνῃ, πάντα τὰ αὐτῆς καταλείψασα ἐν τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει, παραθεμένη καὶ Κοῦρκον σὺν τοῖς τέκνοις αὐτοῦ τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Ἱεροσολύμων, ὡς συνεργῶ αὐτῇ γενομένῳ καὶ πιστῶ

C εἰς τὸ ἐκφυγεῖν Ὀνώριχον Ἀρειανὸν τὸν ἄνδρα αὐτῆς.

A.M. 5965

Τούτῳ τῷ ἔτει Λέων ὁ βασιλεὺς Λέοντα τὸν Ζήνωνος 5
υἱὸν καὶ Ἀρεάδνης τῆς ἰδίας θυγατρὸς, τὸν ἑαυτοῦ ἔγγονον
στέφας, βασιλέα ἀνηγόρευσεν. μετὰ δὲ τὸν Ὀλυβρίου θάνα-

D ται βασιλεὺς, ἀνὴρ οὐκ ἀδόκιμος, ὃν πέντε μῆνας κρατήσαντα
Νεποτιανὸς Δαλμάτης ἐκβάλλει τῆς ἀρχῆς, καὶ βασιλεύει καὶ 10
αὐτὸς χρόνον ὀλίγον, Ὁρέστου τινὸς ἐκβάλλοντος αὐτόν, ὃν
οἰκεῖος παῖς Ῥωμύλλος ἐπίκλην Ἀγνούστονλος διαδεξάμενος,
καὶ δύο μόνους ἄρξας ἐνιαυτοὺς αὐτοκράτωρ τῆς ἐν Ἰταλίᾳ
βασιλείας καθίσταται μετὰ αἰγ' ἔτη τοῦ Ῥωμύλλου, τοῦ τὴν
Ῥώμην κτίσαντος, βασιλείας. καὶ σημειωτέον, ὡς ἀπὸ Ῥω- 15
μύλλου ἢ τῆς ἐσπέρας ἀκμάσασα βασιλεία πάλιν ἐπὶ Ῥωμύλ-
λον μετὰ τοσοῦτους ἐπαύσατο χρόνους, Ὀδοάκρου λοιπὸν Γότ-
θου μὲν τὸ γένος, ἐν Ἰταλίᾳ δὲ τραφέντος, χειρωσαμένου δν-
P. 103 γάμει βαρβαρικῇ τὴν ἀρχὴν, ὃς τὴν τοῦ ῥηγὸς ἑαυτῷ περι-

2. Βοῦρκον A f. 4. εἰς τὸ A, εἰς τῷ vulg. 5. τούτῳ τῷ
A, τῷ δ' αὐτῷ vulg. 6. Ἀρειάδνης a. ἔγγονον A, ἔγγονα
vulg. 11. χρόνον οὐκ ὀλίγον A. 13. τῆς ἐν Ἰταλίᾳ βασι-
λείας A, ἐν Ἰταλίας βασιλείᾳ vulg. 17. τοσοῦτους A, τούτους
vulg. 18. τὸ γένος A, τοῦ γένους vulg. χειρωσαμένου A a,
χειρωσάμενος vulg. 19. ὃς τοῦ ῥ. A e.

ctionis aedi testamento relictis, Curco insuper, cuius opera et auxiliis, velut sibi fidissimi, dum Honorichum coniugem fugeret, usa fuerat, cum liberis archiepiscopo Hierosolymorum commendato, in pace animam efflavit.

A. C. 465

Eodem anno Leo imperator Zenonis et Areadnae filium Leonem proprium nepotem corona redimitum imperatorem renunciavit. Olybrius vero, Recimere et Maiorino morte sublatis, Glycerius, vir non contemnendae probitatis, Italiae declaratur imperator. eum quinque menses imperio potitum Nepotianus Dalmata potestate privat, nec ipse diu ea dignitate potitur, Oreste quodam eum throno deturbante, quem germanus filius Romulus, cui cognomen Augustulus, excipiens, post regni a Romulo Romae fundatore instituti mille trecentos et tres annos, duos ipse solos in Italiae imperio princeps summus obtinuit. illud porro observandum, quod occidentis imperium a Romulo initium habens, tanto post tempore altero in Romulo desierit. caeterum Odoacer Gothus quidem genere, Italico tamen solo educatus, vi barbarica imperio sibi subdito, et regis nomine sibi assumpto, Romanaeque

δὲ κατέδραμον Οὐννοι σφόδρα τοῖς πράγμασι λυμαινόμενοι, τοῦ βασιλέως ἡδοναῖς ἀτόποις καὶ πράξεσιν ἀδίκους σχολάζοντος.

A.M. 5967 Ῥωμαίων βασιλέως Ζήνωνος ἔτος α΄.

D Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Πέτρου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Λέων ὁ μικρὸς δέκα μόνους μῆνας συμβασιλεύσας Ζήνωνι τῷ ἰδίῳ πατρί, καὶ προελθὼν ὡς ὕπατος, ἐτελεύτησεν, καὶ μόνος ἐκράτησε τῆς βασιλείας ὁ Ζήνων. Βασιλίσκος δὲ ὁ Βερίνης ἀδελφὸς πενθερῆς Ζήνωνος, ἐν Ἡρακλείᾳ διατρίβων τῆς Θράκης, συνεργούσης αὐτῷ καὶ Βερίνης καὶ τινος τῆς συγκλήτου, ἐστασίασεν κατὰ Ζήνωνος, ὃν φοβηθεὶς ὁ Ζήνων σὺν Ἀρεάδῃ τῇ ἰδίᾳ γαμετῇ καὶ χρήμασιν

P. 104 ἰσχυροῦς φεύγει εἰς Συρίαν κατὰ τι φρούριον ἰσχυρὸν Οὐαρά καλούμενον. εἰς Τεσσαυδὴν ἐκεῖθεν μετέστη δι' αἰτίαν ταύτην μετὰ τῆς γυναικὸς Ἀρεάδνης. Ἴλλου καὶ Τροκούνδου πολιορχούντων αὐτὸν εὐνοίᾳ τέως τῇ Βασιλίσκου *. Βασιλίσκος δὲ ἐν τῷ Κάμπῳ ἀνηγορεύθη βασιλεὺς. Μάρκον τε τὸν υἱὸν καίσαρα ἐποίησεν, καὶ Ζηνωδίαν τὴν ἑαυτοῦ γαμε-

1. κατέδραμον] κατέλαβον A. 7. προελθὼν A, προσελθὼν vulg. 11. ἐστασίασεν A, ἐστασίαζεν vulg. 13. Οὐρβᾶ A, Οὐρβᾶ e f. 14. εἰς Τεσσαυδὴν] εἰς τε σβίδην. A, εἰς Τεσσβίδην e f. 15. Τροκούνδου A, Σεκούνδου vulg. v. inf. p. 192, 5. 16. αὐτὸν A, αὐτῶν vulg. εὐνοίᾳ A, ἐννοίᾳ vulg.

none sub ipsis imperii primordiis exhibente, hinc Saraceni Mesopotamiam, illinc Unni Thraciam, damnis ubique gravibus illatis, excurrerunt: dum inter haec imperator foedis voluptatibus et nefariis facinoribus indulgeret.

A. C. 467 Romanorum imperatoris Zenonis, Antiochiae episcopi Petri annus primus.

Hoc anno Leo iunior solos decem menses cum Zenone proprio patre moderatus imperium, cum consulis more publice processisset, morte raptus est: solusque Zeno imperavit. Basiliscus autem Verinae Zenonis socrus frater eius hortamentis impulsus, cum Heracleae Thraciae urbe morarentur, ipsa Verina et e senatoribus quodam opem ferentibus, adversus Zenonem excitavit rebellionem. periculum metuens Zeno, Areadna coniuge pecuniarumque copia secum asportatis, fugit in Syriam, in castrum quoddam munitissimum, cui nomen Vara. inde rursus cum Areadna uxore in Thessaedem se recipit ex huiusmodi causa. Illo et Trocundo illac usque Basilisco bene affectis obsidione eum prementibus . . . . . porro Basiliscus imperator in Campo acclamatus, mox Marcum filium caesarem creat et augustae corona Zenodiam coniugem ornat: ac statim, Ze-

τῆς αἰγιόστατος ἐπιτελεῖν· καὶ εὐθείας κατὰ τῆς πίστεως πα-
 ρεταξάμενος, Ζηροδίας μάλιστα παρορμητικῶς αὐτὸν εἰς τοῦτο.
 Τιμόθεον δὲ τὸν Ἀιλουρον ἀντεκαλεῖσθαι διὰ τὸν οὐκ, καὶ Πέ-
 τρον τὸν Γραφία προατόμενον ἐν τῇ μαζῇ τῶν Ἀσσιμῆτων, B
 καὶ ὅσοι ἄλλοι ἐχθροὶ τῆς ἀγίας ἐν Χαλεκηδόνι συνόδου ἐπαρ-
 ρησιάζοντο κατὰ τῆς ἀληθείας. ὁ δὲ Ἀιλουρος συνωπυγῶν
 ἀνείκετους Ἀλεξανδρείας ἐνδημοῦντας ἐν τῇ Βελαντιῇ, ἐκ τοῦ
 παλαιῶν λιπαστῶν ἤλθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐσοχούμενος
 ὄντι. ἔλθων δὲ εἰς τὴν λεγομένην Ὑπόφυτον κεισθεῖς συνει-
 τρηθεὶς τὸν πόδα, καὶ μετ' αἰσχρῶς ἀνείλιπεν. Βασίλειος
 δὲ τοῖσιν εἰς Ἀλεξανδρείαν μετὰ τῶν οὐκ κατὰ τῆς συνόδου
 ἐβλάμηνεν, καὶ Πέτρον Γραφία εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ τῆς ἀλη-
 θείας ἐπέστειλεν ἀμφοτέρους. Τιμόθεος δὲ ὁ Σολομασσιανὸς
 ἐπισκοπὸς Ἀλεξανδρείας μετὰ Τιμόθεον τοῦ Ἀιλουρον παρ- C
 ούσαί τε, ἐπαρτήθησαν ἐν τοῖς μοναστηρίοις τοῦ Καισάρου, ὡς
 ἐγγιγῆται καὶ τῆς ἀποκρίσεως. πολλοὶς δὲ ἐπιστολῶν ὁ Ἀιλουρος
 Τιμόθεον βλάμηναι οὐκ ἴσχυεν διὰ τὸ ἵνα πάντως ὀφθαλμοῦνται
 αὐτὸν. εἰσορχομένη δὲ τῷ Ἀιλουρῳ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐσοχου-
 ντων τὸ αἰσχρὸν ἐπέτεο οἱ σπουδασταὶ αὐτοῦ ἐκφώνησας τοῖς

α Ζηροδίας μάλιστα A ο, Ζηροδίας B καὶ καὶ καὶ. B ἴσο-
 χούμενος A, ἐπείκεινος καὶ. 10 ἀνείλιπεν A ο f, ἀνεί-
 λιπεν α ἴσοχούμενος καὶ. 11 εἰς Ἀλεξανδρείαν μετὰ τῶν οὐκ
 A, μετὰ τῶν οὐκ ἄλλοι καὶ. 12 Σολομασσιανὸς A, (τ. p. 17).
 13 Σολομασσιανὸς καὶ. 14 ἐπαρτήθη καὶ.

pedis maxime verberis ad id impulsus, recte filio bellum indicit,
 quare Timotheum Aelium promulgato edicto revocavit castra, Pe-
 trumque Palladium in monasterium amonasteria latitantem sedi constitit
 quod post eundem sanctam synodum Chalesedonensem adversarii respice-
 bant, et Liberrime impugnabant veritatem. Aelium ad haec perditis
 ac veritate Alexandrinis, qui forte Cypli hospitabantur, collectis, o
 palatis supplicationibus ducta, animo ventur ad ecclesiam profectus est
 comque ad aedem Octagonum dictam advenisset, animo lapsus, intro
 pede cum ignominia retrororsum cecidit est. cum postea immortali
 dignitate mentium et mundi decretis infensum Basilium Alexan-
 drinum transiit, et Antiochiam Petrus Palladium, animis utriusque
 adversum veritatem exoperatis et eum suam corroborata. Timotheo
 autem Nalaphasodius, Alexandriae antistes, aedem Timothei Aelii ad-
 vento, ad monasteria in Campo posita, in quibus asceticum vitam
 olim fuerat professus, revocavit. hunc multis in plures alios illis
 malis, quod amonasteria carnis existeret, laedere non potuit Aelium
 quam amo Aelium Alexandrinum advenstanti partem eius dudum soccia-
 tabant: hunc tuos cibasti, o pape. ille christum respondebat: ita

ἐχθρούς σου, ὦ πάππας. ὁ δὲ ἀνέρος ἀντεφώνει ναί· ὄντως ἐφώμισα. οὗτος ὁ δυσσεβής καὶ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ἀνεθεμάτισεν. Ἰουλιανὸς δὲ ὁ ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τέθνηκεν ἀπὸ λύπης τῶν γινομένων. Πέτρος δὲ ὁ Γραφεὺς καταλαβὼν τὸν θρόνον εἰς ἀναθέματα καὶ ταραχὰς ἐχώρησεν. ὅθεν φόβοι καὶ ἀρπαγαὶ διὰ τὴν προσθήκην τοῦ τρισαγίου γεγόνασιν. Βασιλίσκος δὲ τύπῳ, γενικῶ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ἐξέβαλεν· καὶ Ἀκάκιον τὸν Κωνσταντινουπόλεως κελεύσας τὸ αὐτὸ ποιῆσαι. ἀλλ' ἡ πόλις ἅπασα σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις εἰς τὴν ἐκκλησίαν συναελθούσα κατὰ Βασιλίσκον τοῦτο ἐκώλυσεν. Ἀκάκιος δὲ μελανειμονήσας τὸν θρόνον καὶ τὸ θυσιαστήριον μελανῶ ἤμφιασεν. Δανιὴλ δὲ ὁ μέγας τοῦ στίλου ἀποβάς δι' ἔνθεον ζῆλον Ἀκακίῳ τέως καὶ τῷ λαῶ συνεκκλησίασεν. Περώζης δὲ ἐπεστράτευσεν κατὰ τῶν Νεφθαλιτῶν Οὐννων, καὶ τρέψας αὐτοὺς ἐδίωκεν. αὐτοὶ δὲ ἐν στενοῖς τόποις τὴν φυγὴν ποιούμενοι κατ' ὀλίγον ἐν τοῖς ὄρεσι, δεξιᾷ τε καὶ ἀριστερᾷ ὑποχωροῦντες, ἐξοπίσω τοιῶν γενηθέντες, ἀφυλάκτους αὐτοὺς ἀπέκλεισαν. στενωθεὶς δὲ Περώζης ἤτειτο εἰρήνην. ὁ δὲ τῶν Νεφθαλιτῶν βασιλεὺς οὐ πρότερον τοῦτο

1. ἀνέρος add. ex A e f.   2. οὗτος A, οὕτως vulg.   8. καὶ Ἀκάκιον A e, Ἀκ. δὲ vulg.   11. μελανειμονήσας A, μελανομονήσας vulg.   καὶ τὸ θυσ. A, καὶ θυσ. vulg.   12. μελανῶ add. ex A, in quo tamen μελανῶ legitur.   14. Περώζης A, Περόζης vulg.   Νεφθαλιτῶν A h. l. et infra.

est, cibavi. hoc pacto impius ille execrationes in Chalcedonensem synodum coniecit. caeterum Iulianus Antiochiae praesul, ex gestis rebus dolore concepto, vitam amisit. Petrus autem Fullo thronum invadens, se ad anathemata et tumultus excitandos convertit: ex quo caedes et domorum direptiones ob appositum ter sancto hymno additamentum. Basiliscus edicto in publicum lato Chalcedonensem synodum eliminavit, et Acacium Cpoleos illud idem iussit exequi: verum totius civitatis, mulierum etiam ac puerorum, conferta plebs adversus Basiliscum concurrens in ecclesiam scelus prohibuit. Acacius autem atra veste proprium corpus, tum thronum ac tandem altare nigris velamentis circumcinxit: magnus quoque ille Daniel divino plane zelo accensus, columna, qua consederat, descendit et cum Acacio populique frequentia assiduus cunctis ecclesiasticis conventibus aderat. caeterum Perozes adversus Nephthalitas Hunnos cepit expeditionem et in fugam versos armis insequabatur. illi per montium angusta loca in leves turmas dispersi, dextrorsum et sinistrorsum se recipiunt: demum retro Persas collecti, incustoditos angustiis locorum includunt. ita Perozes arctatus pacem expetit: quam non prius

ποιῆσαι, πρὶν πιαῖν τοῖτον προσηνέως καὶ ἔρκοις πηρο-
 φορησῶ, μηκέτι κατὰ τῶν Νηθθαλιτῶν καταστρατεῖται. ὁ
 δὲ τῆ βία ἀντιχόμενος τοῖτο δρῶσαι ἐπαγαυῶθη, καὶ ἐν πολ-
 λῇ ἀκμῇ ἐλάοιρται. ἔθεν μὲ φέρων τὴν ἀσχυρῆν πάλιν
 5 καὶ αὐτῶν ἐπιστρατεῖσαν τοὺς ἔρκοις ἀθιγαυῶς.

B

Ἀλεξανδρείας ἐπιστάτου Τιμοδίου Ἀλεούρου ἔτος α'. A.M. 473

Τοῖτον τῆ βία τοῦ πλέρον καὶ τῶν μουσῶν Κωνσταν-
 τινουπόλεως ἐπισημαροῦσιν τῆς ἀγίας ἐν Χαλεθῶναι σινάδου,
 φοβηθείς Ἀλέσιος τὰ πλεῖθ ἐκαστρονίαι αὐτοῦ, ἐκαστρονίαι
 0 ὅθεν ἐπὶ ἀμβλῶτος κατὰ Βασιλίαν καὶ Ζήσιος προσηνέως.
 Βασιλίαν δὲ μαθῶν ταῦτα, καὶ φοβηθείς τὸ θέρμον τοῦ
 λαοῦ τῆς πόλεως ἐξῆλθεν, κείσιν τῆ ἀγυαίῃ μεθίστα σεν-
 τυρίαι Ἀλεσίῃ· ἐπέλλε γὰρ ὁ λαὸς ἐκαστρονίαι τὴν πόλιν.
 Ἀλεσίῃ δὲ ὁ θειμάσιος Σινάδης παραλαβὼν τοὺς μουσῶν
 5 καὶ τοῦ λαοῦ τοὺς ἐκαστρονίαι, ἐξῆλθεν πρὸς Βασιλίαν καὶ
 μετὰ πολλῆς κερφουῆς αὐτῆ βιλλῆθῃ· ἀλλ' οὐ προσηνέως
 αὐτοῖς.

Τῆ δ' αὐτῆ βία Περσῶν πάλιν ἐπιστρατεῖσαι πρὸς
 τοὺς Ἀλεσίους Οὔσιος, τοὺς λεγομένους Νηθθαλίτας, ἀνω-
 0 λειτο κωνστραῖ. ἐρέξαντες γὰρ τόφρον βαθείαν, καὶ καλό-

α. ἐπιστρατεῖσαι A, στρατεῖσαι τοῖς. B. ἐκαστρονίαι ε f.
 ὅθεν σεν f. α. σενστραῖ A, σενστρ τοῖς. ὅθεν τοῖς Ἀλε-
 σίαι Οὔσιος A, τοῖς ἐκαστρονίαι Ἀλεσίαι B. τοῖς.

Nephtalitarum rex convenit, quam ille petens in terram suam ab-
 eiret, et interpositis amicis habuit pactus, se non amplius bellum
 Nephtalitis exerciturum. Postquam convenerunt et cognoverunt, dixerunt
 amicum se amice presentibus pollicetur et cum multa dederunt revo-
 lunt. Hinc duxem exercituum postmodum impatiens violenter incederit.
 bus amice non habuerit non dicitur.

Αλεξανδρῶν ἐπιστάτη Τιμοθέῳ Ἀλεοῦ ἔτος πρῶτον.

A.C. 468

Hic anno dicitur monarchiarumque Christianissimas regnum pro Chri-
 stianissimis amice dicitur, totius Amice, ut nonnulli esse se
 convenerunt dicitur, se de causa advenit dicitur et dicitur
 ex amice suggesta presentibus, qui convenerunt, postquam dixerunt. Ex
 amice amice dicitur dicitur, ut quis dicitur dicitur et
 convenerunt presentibus dicitur dicitur, ut quis presentibus
 que presentibus dicitur presentibus. Dicitur amice dicitur, ut ille
 convenerunt, et amice dicitur et presentibus dicitur dicitur dicitur
 convenerunt presentibus, ut dicitur presentibus, multa dicitur con-
 tum et dicitur, ut ille amice dicitur.

Hic eodem anno Petrus iterum advenit Unice Africa nomine,
 qui et Nephtalitarum, amice dicitur, et amice presentibus dicitur.

μους ἐπιθέντες καὶ γῆν ἐπιχώσαντες ἔμειναν ἔνδον. ὀλίγους δὲ ὑπαντῆσαι τούτοις ἀποστείλαντες καὶ αὐτοὺς εἰς φυγὴν Δτραπέντες καὶ κατὰ τὰ στενὰ διαβάντες, ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις ἔφυγον. οἱ δὲ Πέρσαι μηδὲν δεινὸν ὑποπεύσαντες, ἀκρατῶς τούτους ἐδίωκον, καὶ πάντες ὁμοῦ σὺν τῷ Περῶζῃ καὶ τοῖς αὐτοῦ παισὶν εἰς τὸ βάραθρον ἐμπεσόντες, ἀπώλοντο. ὁ δὲ Περῶζης αἰσθόμενος τοῦ δεινοῦ, τὸν μάργαρον, ὃν αὐτὸς εἶχεν λευκότερον καὶ μέγαν, εἰς ὑπερβολὴν ἔντιμον, ἐξ ὧτὸς τοῦ δεξιοῦ ἀφελόμενος, ἔρριπεν, ὅπως μὴ τις αὐτὸν ὀπίσω αὐτοῦ φορέσῃ, ἐπεὶ ἀξιοθέατος ὑπερφνωῶς ἦν, οἷον οὐπω πρότερον ἐτέρῳ βασιλεῖ γέγονεν. οὕτω μὲν Περῶζης διεφθάρη σὺν P. 106 πάσῃ τῇ στρατιᾷ. ὅσοι δὲ Περῶζῃ μὴ συστρατεύσαντες, Καβάδην βασιλέα εἶλαντο τὸν Περῶζου νεώτερον υἱόν. ἤρξαν δὲ V. 85 Περσῶν οἱ βάρβαροι χρόνους δύο εἰς φόρου ἀπαγωγὴν. Καβάδης δὲ ἐπὶ τὸ βιαιότερον τῇ ἀρχῇ χρώμενος, κοινὰς τὰς γυναῖκας ἔχειν ἐνομοθέτησεν. ὅθεν οἱ Πέρσαι τοῦτον τῆς ἀρχῆς παρέλυσαν, καὶ δῆσαντες εἰς φυλακὴν ἀπέθεντο, Βλάσιον δὲ τὸν καὶ Οὐαλαῖν, ἀδελφὸν Περῶζου, βασιλέα ἐποίησαν διὰ τὸ μὴ εἶναι ἄλλον υἱὸν Περῶζου. ἡ δὲ γυνὴ Κα-

1. καὶ καλάμους ἐπιθέντες καὶ γῆν ἐπιχώσαντες A, καὶ καλάμους καὶ γῆν ἐπιθέντες vulg. 3. κατὰ A e, καθ' εἰς vulg.
 6. εἰς τὸ βάρ. A, εἰς βάρ. vulg. 9. ὀπίσω A, ὀπισθεν vulg.
 10. φορέσῃ A, φορήσῃ vulg. οἷον e, ὅσον vulg. om. A. 13. εἶλοντο A, sed vid. p. 122, 1. 15. βιαιότερον A, βεβαιότερον vulg.
 17. Βλασιον δὲ A, καὶ Βλάσην vulg.

quippe profundius excavata, calamos cum terra leviter aggesta desuper inponentes, latenter in ea Persas praestolabantur. paucis autem, qui Persico exercitui occurrerent, missis, iisdemque in fugam versis, et exinde locorum angustias subeuntibus singulis et una fugientibus reliquis, Persae nihil adversum suspicati effusis habenis eos insectati, omnes cum Peroze ipsiusque liberis in barathrum incidentes perierunt. Perozes dolum expertus, gemmam quam habebat candidissimam et insignem atque immensi pretii, aure dextra detractam a se proiecit, ne aliquis post eum illam gestaret, cum tam eximiae et admirandae speciei existeret, qualem nondum prius rex alius possedisset. tali strage Perozes cum omnibus copiis periit. porro in hac expeditione qui se Perozi comites non adiunxerunt, iuniorem eius filium Cabadem nomine sibi praefecerunt regem. barbari vero etiam tributis onere adiecto, duos annos Persis imperavere. Cabades porro potestate nimis violenter usus, lata lege mulieres communes haberi sanxit: qua moti Persae regno Cabade remoto, Blasium, quem Valam quoque dixerunt, Perozis fratrem instituerunt regem: alter quippe Perozi filius

βίβλου διεκόνει αὐτῷ ἐν τῇ φρουρῇ. ὁ δὲ τῆς εἰρητῆς ὄρχων
 ἤρξατο ἔργον τῆς γυναίκας εἰσρεπτοῦς οἴσας. ὁ δὲ Καβύδης
 παρεκάλει τὴν γυναῖκα ἐκδοῦναι τὴν ἀνδρῶσιν, εἰ παρ' αὐ-
 τῆσθ' ἐπιγαλῆν τοῦ φρουρίου. τοῦτου δὲ γενομένου, ἀπαλά-
 5 τως ἡ γυνὴ πρὸς Καβύδην εἰσησία τοῖτον ἐδράσαντα. φί-
 λος δὲ Καβύδου τις, ὀνοματι Σώσης, διὰ τῆς γυναίκας τῷ
 Καβύδῃ ἐδήλον, ὅτι ἱκανοὺς τε καὶ ἄνδρας ἐμπαρρησιατοῦς ἔχει
 ἐν τῷ χωρίῳ. ὁ δὲ Καβύδης, τρυφῶς ἐπιλαβοῦσθαι, παιδί τὴν
 γυναῖκα ἐδόθητα μὲν αὐτῷ τὴν οἰκίαν δοῦσαι, τὰ δὲ αὐτοῦ
 0 ἱματια φορήσασα αὐτῇ, καὶ ἐπὶ τῆς εἰρητῆς καθέζεσθαι. οὕτω
 μὲν αὖν Καβύδης ἐβελθὼν ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, τῷ ἱκανῷ ἐπι-
 βίας ἀντ' τῷ Σώσῃ, εἰς Οὐντοῦς τοὺς Νεφθαλίτας ἀρίστω,
 καὶ τοῦτω τὴν θυγατέρα ὁ βασιλεὺς γυναῖκα δίδωσιν. οὕτω
 τε στρατεύων πολὺ τοῦτω θῶς ἐπὶ Πέρσας ἀντασχυροῦν. αἱ
 5 δὲ φίλαται ἀντιδόντι τὴν γυναῖκα ἐπιστάσαν Καβύδην εἰς C
 τὸ δεσμωτήριον εἶναι τοῖς ἱματίοις Καβύδου ἐμπαρρησίαν ἐπὶ
 ἡμέρας ἑκαυτῆς. ὁ δὲ Καβύδης σὺν τῷ Οὐντοῦ καὶ σφαιρῇ εἰς
 Περσίδα ἐβελθὼν, πόρῃ οὐδεὶ τὴν τε βασιλείαν ἐπαύτησεν
 καὶ Πάσιον, τὸν Οὐαλίαν, ἐξιστόρήσαντα καὶ ἐν φυλακῇ εἶ-
 0 χον, τὴν δὲ βασιλείαν ἀσφαλῶς διοφύλαξεν. ἦν γὰρ ἀρχι-

5. Ἰδαρόστων Α, Ἰδαρόστων vulg. 6. Σώσης Α, Σώσης
 α, Σώσης β, Σώσης vulg. 11. ἐκ αὐτῶν α, ἐκ αὐτῶν
 τῶν ἱματ. Καβ. ἐμπαρρησίαν ἀντασχυροῦσα εἰς οὐδεὶς αὐτῶ
 ἐπιστάσαντα. 12. Πέρσας Α α ο, Πέρσας vulg. 13. γυ-
 ναίκα Α, ἐκ τῆς φου. vulg.

non exhibet. ceterum Cabala usque marito custodia detento do-
 lita officio praestante, custodire perperam, mulieris, cum homo
 plura sui erga, amore cupit edere. Cabala, et modo parat e
 vincula pendere, utrum, ut se dederet, rogavit. quo facto liberata
 illa Cabalam frequentius, impensiore color famulabatur. ista
 Nomen Cabala unius per utrum significat, se in quibusdam equis equos
 et homines tenere pariter, quosque impensiore vocat Cabala con-
 tingit amaret, vestem propriam illa sibi daret, et quom habebat ipse,
 cumque amaret, et in carcere conderet. It Cabala vincula con-
 pta, equo concubito, cum Nomen ad Unus, Nephelitas vocatus, se
 cogit, quorum res, illa Cabali in utrumque tradita, cum amorem
 exorta in Peras transiit, concors autem custodia utrum Cabala
 vestibus indutam ipsam Cabalam esse in carcere per plures dies
 retinebantur. sed Cabala cum Unus copis in Peras transiens,
 nulla labore regnum obtinuit. Nomenque, Nomen dictum, nulla pri-
 vavit et habuit sub custodia. regnum vero in tuto possit accepit

νους τε καὶ δραστήριος. ἐκράτησε δὲ μετὰ ταῦτα ἕτη
ἕνδεκα.

A.M. 5969 Περσῶν βασιλέως Οὐαλαῖ, Ἱεροσολύμων ἐπισκόπον Ἀνα-
D στασίον ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἴλλος καὶ Τροκοῦνδος οἱ πολιορκοῦντες 5
Ζήνωνα, ὡς Βασιλίσκου τὰ ὑποσχεθέντα αὐτοῖς μὴ πληροῦντος,
καὶ τῆς συγκλήτου βουλῆς βαρυνομένης τῇ ἀρχῇ Βασιλίσκου
διὰ μόχθηριαν τρόπων καὶ ἄνοιαν, γράφουσιν πρὸς αὐτούς,
φιλιωθέντες τῷ Ζήνωνι, ὅ,τε Ἴλλος καὶ Τροκοῦνδος, καὶ λα-
βόντες αὐτὸν ἐπὶ τὴν βασιλεύουσαν ἐπανήρχοντο. τοῦτο δὲ 10
μαθὼν ὁ Βασιλίσκος Ἀρμάτιον τὸν ἴδιον ἀνεψιὸν στρατηγὸν
ὄντα τῆς Θράκης μετὰ πάσης τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ καὶ τοῦ
λαοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἀπέστειλε κατὰ Ζήωνος, ὀρκίσας
P. 107 αὐτὸν εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα, μὴ προδοῦναι. ὁ δὲ Ἀρμάτιος
συναντήσας τῷ Ζήνωνι κατὰ Νίκαιαν τῆς Βιθυνίας οὕτως 15
αὐτὸν κατέπληξεν, ὡς μικροῦ δεῖν ἀναστρέφαι μετὰ τῆς Ἰσαυ-
ρικῆς βοθητίας πάσης. ἀλλὰ δώροις τοῖς παρὰ Ζήωνος καὶ
οὗτος ὡς ἐπὶ πολὺ τυφλωθεὶς καὶ ὑποσχέσει διαδόχου στρα-
τηλατίας, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Βασιλίσκον καίσαρα ποιῆσαι
καὶ συγκάθεδρον αὐτοῦ σὺν αὐτῷ, κατὰ Βασιλίσκου ἐπανῆλ- 20

5. Τροκοῦνδος A a, Τροκοῦνδος f, Προκοῦνδος vulg. h. l. et
infra. 8. γράφουσιν A e, καὶ γραφούσης vulg. 9. ὁ, τε
Ἴλλος] ὅτε Ἴλλος A, ὅτε καὶ Ἴλλος vulg. 18. ὡς om. A.

solers enim ac strenuus fuit. regnavit autem post haec annis un-
decim.

A. C. 469 Persarum regis Valae, Hierosolymorum episcopi Anastasii annus
primus.

Hoc anno Illo et Trocundo Zenonem obsidione bellica prementibus, Basilisco vero, quae pollicita illis fuerat, nullatenus adimplente, ac insuper senatu ob morum improbitatem et vesaniam Basiliscum non amplius ferente, litteris ad eum missis, ipsi Illus et Trocundus Zenoni reconciliati, eodem secum adducto, in regiam urbem regressi sunt. Basiliscus, his rescitis, Armatium proprium nepotem Thraciae ducem cum sibi commissis copiis et Cpoleos plebe adversus Zenonem misit eumque iuramento in sanctum baptismum dato, ne se proderet, obtestatus est. Armatius ad Nicaeam Bithyniae occurrens Zenoni tantum incussit terrorem, ut quin cum auxiliaria Isaurorum manu retrocederet, parum abfuerit: verum amplorum donorum pollicitationibus etiam ipse obcaecatus, tum quod magistri militum officio succederet, inescatus spe, filiumque Basiliscum nomine creandum caesarem Zenonisque ipsius videre assessorem, Basilisco factus hostis iter convertit. Zeno deinde cum Areadna ad urbium reginam accedens exceptus

θεν. τοῦ δὲ Ζήνωνος σὺν Ἀρειάνῳ τὴν βασιλεύουσαν κατα-
 λαβόντος, εἰδὲ/θῆ ἐπὶ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς σιγαλῆτου. ὁ δὲ
 Βασιλεύουσις εἰδὼν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τὸν βασιλεὺς ἀποθέ-
 μιος σιγαλῆτου ἐν τῇ θείᾳ τρωαίᾳ, ἐν τῇ βασιστερίᾳ πρὸς Β
 ἰδῆγεν σὺν Ζηνοδῶν τῇ παροδοίᾳ αὐτοῦ γυναικί. ὁ δὲ Ζή-
 νων καταλαβὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν παρεγένετο, καὶ οὕτως εἰ-
 ῆλθον εἰς τὰ βασιλεῖα. ἀποσιεῖλας δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν
 εἶπε τὸν Βασιλεύουσι, δοῦς αὐτῷ λόγον, μὴ ἀποσιεῖλαι V. 16
 αὐτὸν τε καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ· ὅτι ἀποσιεῖλας εἰς Κουσοσίαν
 εἰς Κασπυδοσίαν ἀποσιεῖλας προσιεῖται εἰς ἴνα πύργον,
 σὺν γυναικί καὶ τέκνοις, καὶ τῷ λιμῷ διασθῆραται· τινὲς
 δὲ φασιν, ὅτι ἀποσιεῖλας ἀποσιεῖται. εἰδὼς δὲ ἰσχυρὸν
 ποιῆσαι Βασιλεύουσι τὸν Ἀρμενίου εἰς προβάλλεται ὁ Ζήνων C
 παιδαρῶν, καὶ κατὰ τὰς ὑποσχίσεις στυπῶσιν τῷ βασιλεῖ
 ἐν τῇ αἰσῶν, καὶ ἔτιμα τοὺς ἡσθῆρας ἐν τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ
 Ζήνων ἀνυποσιεῖται, ὅτι οὐκ οὐκ ἠγάθηεν Ἀρμενίου πιστὰ
 τῷ βασιλεῖ ἑμῶς, οὐδέ ἐπὶ φησὶται· ἀλλ' ἴαν ἀνδρῶδ' ὁ
 παιδαρῶν, ὁ εἰς αὐτοῦ, ἰσχυρῶσται μοι· ἐγὼ δὲ ὁ στυ-
 πῶσιν αὐτῷ ἐκλήρωσα καὶ στυπῶσται αὐτὸν ἰσχυρῶν, καὶ
 τὸν εἰς αὐτοῦ παιδαρῶν· ἀλλῶσται στυπῶσται αὐτὸν ὡς ἰσ-
 ῶσται, καὶ ἰσχυρῶν εἰς τὸν τοχλίαν τοῦ παιδαρῶν, ὡς ἀνῆρξαι

η. ἀποσι. εἰς Κουσ. ε. Κασπ. σὺν Α. 16. τῷ βασι. Α. αὐτῷ
 βασι. vulg. 15. στυπ. Α. αὐτῷ vulg. 17. ἀνδρῶδ' Α.
 ἀποσιεῖται vulg. 18. ὁ εἰς Α, ὁ σὺν εἰς vulg. 21. εἰς
 τὸν α. Α αὐτῷ, εἰς τῆν α. vulg.

est a proprio et a cenata. Basilienis in ecclesiam fugiens, deposita
 omnia in cenata Lyconia, cum Ananias omnino praevariam opinionem
 voluntate in baptisimum se recipit. Ita Iesus unquam recuperavit
 priorem vitam in ecclesia, qui Basilienis detinuerat, nec prius nec
 eius liberis capite plebentibus filius dedit. Communem tamen Cypria-
 ciae maxime cum dante et liberis sub custodia servari et sume con-
 tui fecit: sibi duo abbasector regulatum mittant. Concilium vero
 cypriacum habet celebravit, Ananias Basilienis filium Iesus praevariam
 doctrina: hic in regia volta iuxta patet facta pedibus ad imperantem
 Iesus ascendit, imo cum imperatore praevariam distribuit aurigantibus,
 praevariam Iesus hanc secum annos voluntatis, ut Ananias dato locuturando
 filium approbationem imperantem nullatenus liberavit, ita neque nihil
 certitatis est in posterum: imo si videri cum aetate imperantem filium
 eius curat cum communibus, dubia praevariam in me iuxta: quod pro-
 mulciantur imperantem, praevariam nullatenus magistrum, excurant filium insti-
 tuti: hic praevariam ipsum, ut praevariam, in palati oculis, quo ten-

εἰς τὸ ἵπποδρόμιον· τὸν δὲ υἱὸν αὐτοῦ τὸν καίσαρα ἐχειροτόνησεν ἀναγνώστην. Ἀραάδνη γὰρ αὐτὸν ὡς ἐξάδελφον διέσωσεν, ὃς μετὰ ταῦτα Κυζίκου ἐπισκόπησεν ἄριστα. ὁ δὲ Ζήνων Πέτρον Γραφέα ἀπεστράφη διὰ τὸ συντρέχειν αὐτὸν τῷ Βασιλίσκῳ. ψήφῳ δὲ τῆς ἀνατολικῆς συνόδου καθηρέθη, καὶ 5 ἀντ' αὐτοῦ Ἰωάννης ὁ μετὰ τρίμηνον ἐκβληθεὶς, καὶ μετ' αὐτὸν Στέφανος ἀνὴρ εὐλαβῆς προεβλήθη Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος. ὁ δὲ Πέτρος εἰς Πιτύους ἐξοριζόμενος, ἀπατήσας τοὺς ἀπαγοντας, προσέφυγεν εἰς τὸν ἅγιον Θεόδωρον Εὐχαιτῶν. Τιμόθεος δὲ ὁ Αἰλουρος ἐν τούτοις θνήσκει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ Πέτρος ὁ Μογγὸς εἰσάγεται, ἀνὴρ κακοῦργος καὶ τῆς ἀληθείας ἐχθρὸς, προκαθηρημένος ἤδη. χειροτονεῖται δὲ ὑπὸ ἑνὸς ἐπισκόπου καὶ αὐτοῦ καθηρημένου. τούτων κατὰ θεῖον ζῆλον P. 108 ἐπελθόντες οἱ μοναχοὶ τριάκοντα ἕξ μόνας ἡμέρας ληστρικῶς κρατήσαντα τῆς ἐπισκοπῆς ἀπελαύνουσι. καὶ Τιμόθεον πάλιν 15 τὸν Σαλοφακίαν ἀποκαθιστῶσιν ἀξίως τῷ θρόνῳ.

A. M. 5970 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Τιμοθέου τοῦ Σαλοφακιάου, Ἀντιοχείας Στεφάνου ἔτος α΄.

B Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο σεισμὸς φοβερὸς ἐν Κωνσταντι-

4. αὐτὸν A, αὐτῷ vulg. 6. post Ἰωάννης in vulg. sine codd. additum legitur: ἐχειροτονήθη, quod melius abest. 8. Πιτυοῦς A. 13. τούτων κατὰ θεῖον ζῆλον A, τούτῳ κατὰ θεῖον ζῆλον vulg. 15. κρατήσαντα] κρατήσαντος A e f, κρατήσαντι vulg.

ditur in circum, obtruncari, caesarem autem eius filium lectorem praecepit ordinari: Ariadne quippe ipsum ut consobrinum voluit servatum, et postmodum Cyzici episcopatum optime gessit. caeterum Petrum Fullonem, ut qui Basilisco faverat, Zeno habuit exosum. orientalis itaque synodi decreto dignitate motus est, et in eius locum Ioannes ordinatus. hic quoque post menses tres eiicitur, ac demum successor eius Stephanus vir pietate spectabilis Antiochiae promovetur episcopus. Petrus autem Pityos relegatus, custodes eludit et ad sanctum Theodorum Euchaitarum tutelarem profugit. in his Timotheus Aelurus moritur, et in eius locum Petrus Mongus inducitur, vir nequam et veritatis adversarius, olim depositionis poena mulctatus. hic ab uno episcopo eoque pariter deposito consecratur. hunc divino zelo moti monachi quidam adorti sex tantum et triginta dies pontificatus honorem assequutum deturbant: et iterato Timotheum Salophaciolum virum dignum restituunt.

A. C. 470 Alexandriae episcopi Timothei Salophacioli, Antiochiae episcopi Stephani annus primus.

Hoc anno horrendus terrae motus Cpoli contigit mensis Septembris die quinto ac vigesimo, indictione prima, quo plures ecclesiae,

νοσάβιτι μετὰ Σατυράργου καί, Ἰνδιστιανῶς πρῶτης, καὶ
 ἑπειὸς ἑλληστίας πόλιαι, αἰτίας τε καὶ ἰατροὶ ἰσὸς ἰδαφονι.
 κτηνωδοὶ δὲ ἀλεθρῆ ἀναρῆματα ἀνθρῶπων· ἔλασι δὲ καὶ
 ἡ σφαιρα τοῦ ἀνθρῶπιος τοῦ φέρου καὶ ἡ στήλη τοῦ μεγά-
 λου Θεοδοσίου ἢ εἰς τὸν πύργον τοῦ Τάφρου, καὶ τὰ ἴσα τελεχ-
 ῆαι διωστῆμα ἱκανόν· καὶ ἐκράτιστα ὁ αἰσμός γρη῏ον πα-
 λιν, ὡστε τὴν πόλιν ἑποῦσαι. Στήριχος δὲ ψήφῳ αὐτῆς προ-
 βλεθεῖ; εἰς Ἀντιόχουαν ἐπὶ τῶν Πάτρων τοῦ Ἰσακίου; ἐνο-
 φροῖται, ὡς Νιστοριανός; πρὸς Ζήρῳα κατηγορήθη, ἀλλὰ
 οὐδέποτε ἀνατολικῆ σινδοδος εἰς Ἀσασίταιαν ἀναλίσθησα πλεῖ-
 σαι τοῦ βασιλέως, ὡς ἀπέθρονον τῷ Θρόνῳ ἀποσπῆσθαι.

Τῷ δ' αὐτῷ εἰσι Θεοδόργος ὁ Τριάρχιος, ὁ καὶ Στρα-
 τῆς, ἀδελφεύσαι; τῆς γενεαί; Ἀσπυρος τοῦ ἐπὶ Αἰσῆτος
 ἀναρῆματος, ἐπαύετο τῷ Ζήρῳα μετὰ πλεθροῦ; βασιλέως,
 εἰσαυθῆς τῷ Βασιλίῳ καὶ στρατηγῷ; ἐπ' αὐτοῦ γενεαί;
 μετὰ δὲ τῆς ἐπαύετο Ζήρῳα; εἰς τῆς Θρόνον; ἐπιθῶ, ἐπιθῶ.
 ἔκ τε ἐκείνη καὶ τὰ περὶ τὸ Βεζῶντιον πάντα μέχρι τοῦ
 σωμαίου τοῦ Πάτρων λίσσῳμετος. εἰτα καὶ μέλλου ἐπὶ τῶν
 εἰσῆτων προδιδουσαι, αἰσθῳμετος; τῆς ἐπιθῶ; καὶ ἐπαυθῆς, D

ἢ ἀλεθρῆ ἀναρῆματα A, πῆθος ἀναρῆματος vulg. ἢ ἡ εἰς
 τῶν A, εἰς τῶν vulg. ἢ εἰσαυθῆς καὶ αὐτῶν ἐκείνων ἐκ
 περιφρῶν in interpretatione latina reddendum; factum est εἰσαυ-
 θῆς εἰσαυθῆς; ut velis perpetuo tenere quod scribitur. in
 cetero A L. εἰτα ἑσῆται; A, ἑσῆται vulg. εἰτα ἡ τῶν
 βασιλέως; A. 16. ἑσῆται ἀσασίται; A.

Annus et portio ad solum usque funditus eversio, cuius innumera
 humanum multitudo oppressa. quibus quoque e manu statuae, quae
 est in summo, status patris magni Theodosii in Traci columna posita
 et inclinata velis movens ad amplum spatium considerant. simulat
 lenae miles in adven longam tempus, et fortis ex eo erumpens ur-
 beam invaserit. Stephanus autem communis Petri Palladii sequationem
 eadem Antiochiae designatus episcopus, quod Zenonem quasi Nesto-
 rianum accusaret; cum tamen vellet ab imperatore omnino alienum
 omnemque synodus imperatoris mandato Iustinianum congregatis suis
 oculis ostendit.

Eodem anno Theodorichus Traci filius, qui et Stalvus, Aquas,
 qui a Leone Ispal rexerat, uxoris ex fratre nepos, valente hactenus
 cum multitudine, adversus Zenonem arma movit; his Basilicae fami-
 lialis et affectus, mittens illic ab eo declaratus, post decessum videlicet
 Theodosii ingratum, inde imperatorem fuit in Byzantia circumducen-
 tes agens, et ad summi tenens alia quoque dicitur. et cum de
 eis procedendo lenitates eius meditaremur, ipse lenitas subdolerat

ἀναιρεῖ τοὺς τοῦτο βουλευομένους. τελευτᾷ δὲ αὐτὸς δόρατι περιπεσὼν πρὸ τῆς αὐτοῦ σκηνῆς ἐστῶτι αἰφνιδίως ἐν τῷ ἐπιβαίνειν τὸν ἵππον.

A.M. 597¹

P. 109

Τούτῳ τῷ ἔτει Μαρκιανὸς ὁ παῖς Ἀνθεμίου τοῦ κατὰ τὴν Ῥώμην βασιλεύσαντος, ἀνὴρ δὲ Λεοντίας, Βερίνης μὲν 5 θυγατρὸς, ἀδελφῆς δὲ Ἀρεάδνης τῆς βασιλίδος, ἐπανίσταται κατὰ τὸ Βυζάντιον Ζήνωνι τῷ βασιλεῖ, ὡς μετὰ τὴν βασιλείαν Λέοντος γεννηθείσης Λεοντίας τῆς αὐτοῦ γαμετῆς. ἡ γὰρ Ἀρεάδνη πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι αὐτὸν ἐτέχθη. πολέμον δὲ κραταιοῦ μεταξὺ Ζήνωνος καὶ Μαρκιανοῦ κροτηθέντος, νικᾷ Μαρ- 10 κριανὸς κατὰ κράτος πάντας συνελάσας τοὺς περὶ Ζήνωνα εἰς φρουρὰν εἰς τὰ βασίλεια, συμμαχούντων αὐτῷ Ῥωμύλλου καὶ Προκοπίου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. καὶ μικροῦ δεῖν τὸ βασίλειον κατέσχεν. ὀλιγορήσας δὲ τῶν πραχθέντων καὶ εἰς δεῖπνα καὶ 15 ὕπνον τραπεῖς, πολλοὺς δὲ διὰ τῆς νυκτὸς ἀφαιρεθεῖς τῶν αὐτῷ 15 συμμάχων ὑπὸ Ἴλλου μαγίστρου δώροις αὐτοὺς ὑποπιάσαντος, ἐλαττοῦται τῇ μάχῃ κατὰ τὴν ἐφεξῆς τοσοῦτον, ὡς εἰς τὸ τῶν ἀποστόλων ἐνκτήριον καταφυγεῖν καὶ ὑπὸ Ἀκακίου χειροιονηθῆναι πρεσβύτερον κατὰ κέλευσιν Ζήνωνος, καὶ ἔξορίζεται εἰς τὸ Παπουρίου κασιτέλλιν εἰς Καππαδοκίαν. Πρῶ- 20

2. ἐπιβαίνειν A, περιβαίνειν vulg. 5. δὲ Λεοντίας A, δὲ τῆς A. vulg. 13. τὸ βασίλειον A, τοῦ βασιλείου vulg. 15. πολλοὺς δὲ A, πολλοὺς τε vulg. 16. ὑποπιάσαντος A, ὑποπέσαντος vulg. 17. τῇ μάχῃ A, τὴν μάχην vulg. 18. τὸ add. ex A. 20. Παπουρίου κασιτέλλιον A h. l. et infra.

et retro iter agens, insidiarum auctores sustulit e medio. ipse vero, dum equum conscenderet, in hastam ante eius tentorium fixam ex improvise incidens extinctus est.

A. C. 47¹

Hoc anno Marcianus Anthemii, qui Romae imperaverat, filius idemque Leontiae, Verinae quidem filiae, imperatricis vero Areadnae sororis maritus, ad Cpolim adversus Zenonem imperatorem bellum movet: eo quod Leontia eius uxor ex Leone iam imperante, Areadna vero, priusquam imperium fuisset assequutus, nata fuerat. igitur acri praelio inter Zenonem et Marcianum commisso, Marcianus, Romulo et Procopio eius fratribus una suppetias ferentibus, viribus superior evasit, omnesque Zenonis copias in palatium tanquam in praesidium se recipere adegit: tantumque absfuit, ut palatio simul et imperio potiretur. verum de rebus gerendis parum sollicitus, ad coenae epulas somnumque capiendum versus, et Illo magistro donis copias eius subducente, belli sociis spoliatus, sequenti luce inferior adeo recessit e pugna, ut ad apostolorum aedem et tutelam confugeret, et ad Zenonis iussum ab Acacio presbyter ordinatus, ad Papurium Cappa-

σπαθάριος τοῦ μάλισταρον ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὸν βραχίονα αὐτοῦ. τὸ δὲ ἄκρον τοῦ ξίφους ἀπέτεμεν τὸ ὠτίον τοῦ Ἰλλου τὸ δεξιόν. τοῦτον δὲ Ζήνων ἀναιρεῖ, πείθων τὸν μάλισταρον Ἰλλον μὴ συνεγνωκέναι τὸ γεγονός, τῇ δὲ ἀληθείᾳ ὅτι μὴ περιγέγονε τοῦ σκοποῦ. ἰαθεῖς δὲ τὴν πληγὴν ἐφόρει κα-5
 P. 110 μηλαύκιν. καὶ ἤτησατο τὸν βασιλέα ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν ἀπελθεῖν, διὰ τὸ τοὺς ἀέρας ἀλλάξαι, ὅτι ἤσθενει ἐκ τῆς πληγῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς θέλων αὐτὸν πληροφοροῦσαι, ἐποίησεν αὐτὸν στρατηγὸν τῆς ἐφ᾽ ἀπάσης, δούς αὐτῷ ἔξουσίαν πᾶσαν, ὥστε καὶ δοῦκας ποιεῖν. ὁ δὲ παραλαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ τὸν πατρί- 10
 zιον Λεόντιον Σύρον τῇ γένει, ἄριστον δὲ κατὰ παιδείαν καὶ πολέμων ἐμπειρίαν, ἡγούμενόν τε τῆς ἐν Θράκῃ στρατίας, καὶ σὺν αὐτῷ Μάρσον καὶ Παμπρέπιον τὸν συγκλητικόν, τὸν
 B ἐπὶ μαγγανείᾳ διαβαλλόμενον, καὶ πλείστην ἀπλῶς περιβαλλόμενος δύναμιν, ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐλθὼν τῆς Συρίας, σαφῶς ἔδειξε 15
 τὴν τυραννίδα.

A.M. 5973

Περσῶν βασιλέως Καβάδους ἔτος α'.

Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος Στέφανος ἕτερος ὁ ὄψις εἰς τὸν Ὄρόντην ποταμόν.

C Τούτῳ τῷ ἔτει Στεφάνου τοῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας κοι-20
 μηθέντος, Στέφανον ἕτερον ἀντ' αὐτοῦ ἐχειροτόνησαν κελεύσει

1. εἰς τὸν A, εἰς τὸ vulg.	5. καμηλαύκιον A e.	7. τοὺς ἀέρας A, τοῦ ἀέρος vulg.
2. Δούκας Par.	9. ἀπάσης A, πάσης vulg.	10. τὸν add. ex A.
	13. Παμπρέπιον A f, Παμπρέμπιον vulg.	

exceptit; eius tamen acies extrema dextram Illi auriculam abscidit. porro Zeno magistro Illo facti huius nullatenus se consocium suaturus, iussit scholarium occidi: verior tamen causa fuit, quod proposito superior non evasisset. posthac a vulnere salvus pileolum ad cutem semper gestabat. petitque ab imperatore, ut sibi liceret in orientem secedere, ut aerem mutaret, cum nimirum ex vulnere reliqua fuisset aliqua infirmitas. imperator placatum eum omnino volens totius orientis praefectum eum creat et instituendorum etiam ducum potestatem amplissimam impertitur. Illus Leontio patricio, genere Syro, viro alioqui litterarum disciplinis et bellandi arte aequae praestantissimo, exercitus Thraciae praefecto in comitatum ascito, una cum Marso atque Pampropio senatore, qui magiae delatus fuerat, magnisque viribus undequaque collectis, Antiochiam Syriae urbem profectus, tyrannidem palam affectavit.

A. C. 473

Persarum regis Cabadis annus primus.

Antiochiae episcopus alter Stephanus in Orontem fluvium profectus.

Hoc anno Stephano Antiochiae episcopo fati functo, Stephanum

τοῦ βασιλέως Ζηνοῦ, ὡς οἱ ἔχθροι τῆς πίστεως τῆ πρός τόν
 Γραβία πένησιν ἐν τῇ κοίτη βέβηκα τοῦ ἀγίου μάρτυρος Βαρ-
 λαάμ καλῶντος ὀνομαζόμενον ἀποκαθάρσιν· τίς τῶν Ὀρθότου
 νοταίων ἐφρονῶν, τῷ θεῷ τῆν ἄνοιαν καθολοῦνται· Ζη-
 5 νου δὲ δια τὰ τοῦ μὲν θείου τῆς Σιέρωνος ἐπέλευσιν Ἀσασίος
 τῆς Κωνσταντινουπόλεως· χειροτονησὶ ἐπίσκοπος Ἀσισχίος·
 καὶ ἐχειροτονησὶ Καλαυδίωσα. ἦσαν δὲ καὶ οἱ Ἀσισχί-
 χειροτονησῶντες ἐπὶ ὄνομα Ἰωάννην τῶν λεγόμενος Κωδα-
 ρύτος, δὲ ὁ Καλαυδίωσις τῆς Τύρου πρωτοθρονος Ἀσισχίος·
 10 πρεσβυτέρου.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Τιμόθεος ὁ Σαλο-
 φακίτιλος ἐπέλευσεν, καὶ ἐχειροτονησὶ Ἰωάννης ὁ Ταβεν-
 σιωτῆς, ὄνομα ἀπὸ τῶν ὀνομάτων δογματικῶν ἐπίσκοπος, πρε-
 σβυτέρου ὡς καὶ οἰκονομῶς τῆς ἐκτὸς Ἀλεξανδρείας ἐκκλησίας.
 5 ὁ δὲ πατριάρχης Ἰλλίος ἀπὸ Ἀσισχί καὶ τοῦ, ἰεροῦ, πατριάρχη-
 ται τῆς τοῦ Παπουρίου παπῆλαις, καὶ ἔφορος ὡς Βιρῶν ἀν-
 γουλίαν τῆς Τυροῦ τῆς Κιλικίας, ἐπέφυγε αὐτῶν σέβας
 ἐξω τῆς πόλεως· οἱ τῶν ἄγιος Πέτρον βασιλεῖα Ἀσισχίος τῶν
 πατριάρχων. καὶ ἔγραψεν ἡ δέσποια Βιρῶν σέβας τοῦ, P. 111
 10 Ἀσισχίος Σίριος οἱ, τὸ δεῦρο τῶν Ἀσισχίος βασιλεῖα.

3. ἐκ τῶν Ὑπόθεσιν A, ἐκ Ὑπόθεσιν τοῦ B. 4. Ἐπίσκοπος A, τῶν
 Ἀσισχίος τοῦ B. 5. Ἀσισχίος A, Ἀσισχίος τοῦ B. 6. Ἀσισ-
 χίος A. 7. καὶ αὐτὸς οἱ δ' αὐτὸς οἱ A. 8. αὐτὸς A, δὲ τοῦ B.
 9. Ἰωάννης A, ὁ Ἰωάννης τοῦ B. 10. ἰεροῦ δὲ τῶν A, δὲ τῶν ἰεροῦ
 τοῦ B. 11. ἀνγούλιαν οὐκ A οἱ B.

alterum fecerunt imperatoris locum in eius locum substituerunt quon-
 iam fides prodidit, prout una in Petrus Pullinus propositione, in amulio
 calidum Innocentius vultus, in sancti martyris bartholomaei
 apud calidum profusionem et venatum in Orientem bartholomaei
 loco prout Innocentius attentationem aliam Annale quibus prosequit, ut
 Antiochie vultus episcopum, manifestum qui amulio Calidum
 Antiochie ordinacionis bartholomaei Innocentius vultus Calidum
 illi prodidit episcopum, quem Calidum postmodum in Tyri se-
 dem, quam post Antiochiam prima est, tenuit.

Huius patris anno Theodorus Salophostius abbas Alexandriae, in
 eius locum Innocentius Talleustatus, vir literarum parvus et rectorum
 dignitatem strenuus prosequitur, prodixit et amulio Alexandriae
 notum vultus fuit prosequitur. Illis autem patribus Levantibus re-
 quibus vultus ad fapum calidum profusionem, Verbum amulio
 et vultus, Innocentius Calidum edictum, extra vultus nota ad sanctum
 Petrum, ut Innocentius patribus imperatoris amulio, efficit occi-
 pique dicitur Verbum sacrum ad Antiochieum Syrus, ut Levantibus

καὶ πρὸς πάντας δὲ τοὺς τῆς ἀνατολῆς ἄρχοντας καὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Λιβύης ἐποίησεν σάκρας, ὥστε δεῖξασθαι Λεόντιον βασιλέα καὶ μὴ ἀντιστῆναι.

A.M. 5974

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Ἰωάννου τοῦ Ταβεννισιώτου, Β' Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Καλανδίωνος ἔτος α'.

V. 89

Τούτῳ τῷ ἔτει καταλαβουσῶν τῶν σάκρων τῆς δεσποίνης Βερίνης καὶ ἀναγνωσθεισῶν, ὧν ἡ περιοχὴ οὕτως· Βερίνα αὐγούστα τοῖς ἡμετέροις ἄρχουσι καὶ φιλοχρίστοις λαοῖς χαίρειν. ἵστε ὅτι τὸ βασιλῆιον ἡμέτερόν ἐστιν, καὶ ὅτι μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ ἐμοῦ ἀνδρὸς Λεόντος προεχειρησάμεθα βασιλέα Τρασκαλισσαῖον, τὸν μετακληθέντα Ζήωνα, ὥστε ὑπήκοον ἐπιβελτιωθῆναι. ὁρῶντες δὲ τὴν πολιτείαν κατόπιν φερομένην ἐκ τῆς αὐτοῦ ἀπληστίας, ἀναγκαῖον ἐλογισάμεθα βασιλέα ὑμῖν στέψαι χριστιανὸν εὐσεβεία καὶ δικαιοσύνη κεκοσμημένον, ἵνα τὰ τε τῆς πολιτείας περισώσῃ πράγματα, καὶ τὸ πολεμικὸν ἡσύχως ἄξῃ. ἐστέψαμεν δὲ Λεόντιον τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα Ῥωμαίων, ὃς πάντας ὑμᾶς προνοίας ἀξιώσει. οἱ δὲ ἀποδεξάμενοι εὐφῆμησαν τὸν Λεόντιον βασιλέα.

2. σάκραν α. 6. τῶν σάκρων om. α, καταλαβόντων τῶν σακρῶν vulg. 7. ὧν] ἦν Α. 8. τοῖς Α, τῆς vulg. 12. δὲ τὴν Α, δὲ καὶ τὴν α, δὲ νῦν καὶ τὴν vulg. 16. ἄξῃ Α, ἔξῃ vulg. ἔστυφα Α.

imperatorem susciperent, ac insuper ad omnes orientis, Aegypti atque Libyae praefectos sacras etiam dedit, ut Leontium imperatorem agnoscerent nec ulla ratione contra obstarent.

A. C. 474

Alexandriae episcopi Ioannis Tabennisiotae, Antiochiae episcopi Calandionis annus primus.

Hoc anno dominae Verinae sacrae delatae sunt et palam lectae: his autem verbis conceptae fuerant. Verina augusta praefectos nostris et Christum amantibus populis salutem. imperium nostrum esse novistis, et post Leonis coniugis decessum Trascalissaeum, qui postmodum Zeno nuncupatus est, imperatorem renunciaveramus, republicae in meliorem statum revocandae spem habentes: nunc vero cum eam in deterius inclinare et ob inexplebilem istius cupiditatem cadere cernamus, vobis imperatorem Christianum et pietate aequae ac iustitiae ornatum coronare necesse duximus: ut rempublicam salvam praestet bellumque moderate atque prudenter administret. Leontium igitur piissimum Romanorum imperatorem coronavimus, qui vos omnes cura sua atque providentia dignabitur. illi sacris acceptis Leontium imperatorem faustis acclamationibus excipere.

Τούτῳ τῷ εἶσι Ἰλλος καὶ Λεόντιος Ἀσσηδίων ἀδελφόν A.M. 575
 Ζηρώου καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ ἐκ τοῦ πασιέλλιον ἀπέλασαν.
 Περὶ τῆ δὲ αἰετὶ τωῦ ἔλαττησαν, καὶ μετὰ χρόνον ἀπο-
 κομιέθη εἰς τὸ Βυζάντιον ἐπὶ Ἀρσιόδη. D

5 Ῥώμης ἐπιστάτου Φιλίππος εἶτος α'. A.M. 576

Τούτῳ τῷ εἶσι ἐπιβῆκε ὁ Λεόντιος ἐν Ἀσσιοχίῳ ὡς
 βασιλεὺς μετὶ Ἰουλίῳ α', ἰδιδιαιτώος ζ', καὶ προεβάλτετο ἐπαρ-
 χον προκτωρίων Ἀσσιωτῶν. καὶ ἐξελθὼν ἐπολέμησε Λαλαίδι
 πόλει αὐτοῦ. ὁ δὲ Ζηρῶν Ἰωάννην τοῦ Σαΐδου ἀπέσταλεν
 10 κατὰ Ἰλλου καὶ Λεοντίου μετὰ πλείωτης δυνάμεως κατὰ τὴν
 γῆν καὶ θάλασσαν. πόλεμον δὲ συρραγίτικος οὐδαμῶν, Ἰλλος F. 113
 τὸ καὶ Λεόντιος ἐτίεθάνετο εἰς τὸ Παπούριον κασιέλλιε πο-
 τίμηνον ἀπὸ Παμφορέτιο μαγίστην γῆρεν λεγομένην εἶσαι. τότε
 15 τὸν Ἰεροσούδου τοῦ ἀδελφόν Ἰλλου ἐπὶ συλλογῆν βαρβάρων
 ἀπὸ τῆς Ἰωάννης συλλεθῶν ἀπέστειλεν. τούτῳ δὲ Ἰλλος καὶ
 Λεόντιος ἐπὶ τῆσθερα εἰς ἡροσούριον ἀπέμεινον, ἀπασιώμι-
 ται ἐπὶ Παμφορέτιον μαγίστην τοῦ γῆρεος. ὅθεν τῆν τοῦ-
 του ἀναίρεσι μεθώτες Παμφορέτιον ὡς ἀπασιώμι ἀποσι-
 μότες τοῦ εἰχθροῦ καταστρέψαντες.

3 χρόνον A, χρόνον vulg. 7 α' add. et A e l. ηρο-
 σούριον A e l. ἀρσιόδη vulg. Ἰασσηδίων A, Ἰασσηδίων vulg.
 11 ἀποκομιέθη A, ἀποκομιέθη vulg. 12 Ἰεροσούδου A, Ἰε-
 ρουσούδου vulg. 13 τούτῳ A, τούτῳ vulg.

Hoc anno Illus et Leonfius Longorum Genonis fratrem et eius A. C. 45
 matrem cum illi consilio liberaverunt. Veritas vero illorum consilio con-
 cepta diem elisit: cuius corpus post aliquos annos Byzantium ab
 Arcadius delatum est.

Romae episcopi Felicis annus primus. A. C. 46

Hoc anno Leonfius tanquam Imperator Antiochiam ingressus est
 moxque illi die vicinissima septima, septididone septima, et illamque
 postmodum praefectum instituit. ea ex diebus Chalchii pacis
 cōstiti bellum intulit. Leon vero Iohannem Sythum cum ingentibus
 copiis tota nocte illius et Leonfium appropinquatum vidit. cum
 gravi nocturno commilita, Illus et Leonfius una Pamphoria magistro,
 qui praefigebatur antichat. in Pamphoria castellum ingens arripere
 tum etiam Theonidam illi fratrem barbarorum copia collectarum
 abundantem Iohannem apprehendens capite dimisit. Illus et Leonfius
 Pamphoria magistri praefigebatur dolo seducti ad anam quorundam
 obsequio cuncti praefigebantur. comperta tandem eius caede Pam-
 phoriam, cum seductorem in frustra disiectum e muro praecipitem
 exierunt.

B Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει οἱ Πέτρου τοῦ Μογγοῦ σπουδασταὶ διὰ χρημάτων καὶ φερακισμῶν ἔπεισαν Ζήνωνα ἐκβληθῆναι Ἰωάννην ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας τὸν Ταβερνισιώτην, ὡς παρὰ γνώμην αὐτοῦ χειροτονηθέντα, καὶ Πέτρον τὸν Μογγὸν πάλιν εἰς Ἀλεξανδρείαν ἀπὸ Εὐχαΐτων ὑποστρέψαι. τότε 5

V. 90 καὶ ἐνωτικὸν ἐποίησε Ζήνων καὶ πανταχοῦ ἐξέπεμψεν, ὑπὸ Ἀκακίου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως ὑπαγορευθέν, ὡς φασί τινες. Πέτρῳ δὲ τῷ Μογγῷ πρὸ τῆς εἰς Ἀλεξανδρείαν ἐπανόδου ἐκέλευσε Ζήνων κοινωνῆσαι Σιμπλικίῳ τῷ Ῥώμης καὶ Ἀκακίῳ. ὥστε καὶ ἔγραψεν Ἀκάκιος τοῖς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 10

C δὲ ἀκούσας τὴν Πέτρου παρουσίαν, τοῦ κλήρου σὺν τῷ λαῷ δεομένων αὐτοῦ μὴ ἐξελεῖν, ὡς ἐπιόμως ἐχόντων ὑπεραποθνήσκειν αὐτοῦ. ὁ δὲ τὰ μέλλοντα τοιμᾶσθαι Πέτρῳ διανοούμενος σοφῶς καὶ ἀταράχως ἐξῆλθεν. 15

A.M. 5977 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Πέτρου τοῦ Μογγοῦ ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Θευδέριχος, ὁ Οὐαλάμερος, οὗ πολὺς ἐν βαρβάροις τε καὶ Ῥωμαίοις λόγος ὡς ἀνδρείου τε καὶ προμηθεοῦς καὶ οὐδὲ λόγων ἀμοίρου· κατὰ γὰρ τὸ Βυζάντιον

1. οἱ Π. τ. Μ. σπουδασταὶ A, τοῦ Π. τ. Μ. οἱ σπ. vulg. 10.
 2. ὥστε A, ὅστις vulg. 11. ἀποβαλέσθαι A, ἀποβάλλεσθαι vulg.
 13. αὐτοῦ A, αὐτῷ vulg. 14. αὐτοῦ A e, αὐτῷ vulg. 15.
 ἀταράχως A, ἀτάραχος vulg. 18. τε post βαρβ. add. ex A.
 19. τό add. ex A.

Hoc etiam anno partium Petri Mongi studiosi largitionibus atque imposturis Zenoni, ut Ioannem Tabernisiotam episcopum, quasi praeter eius mentem consecratum, expelleret Alexandria, Petrum vero Mongum ab Euchaitarum locis Alexandriam revocaret, suaserunt. tum vero henoticon, pacis nimirum sanctionem, ab Acacio Cpoleos, prout affirmant nonnulli, dictatum, Zeno tulit et per omnes provincias promulgavit. Mongum vero, priusquam rediret Alexandriam, cum Simplicio Romano pontifice et Acacio iussit Zeno communionem habere. hinc, ut Mongum acciperent, eicerent autem Ioannem, Acacius ad Alexandrinos scripsit. Ioannes, Petri adventu comperto, clero licet et populo pro eo animas ponere paratis ac ne discederet deprecantibus, mala quae Petrus foret commissurus secum reputans, prudenter et citra tumultum urbe dilapsus est.

A. C. 477 Alexandriae episcopi Petri Mongi annus primus.

Hoc anno Theuderichus Valameris filius, cuius nomen, ceu fortis et prudentis et a bonis litteris non alieni, tum apud barbaros, tum apud Romanos celeberrimum (Byzantii enim quandoque fuerat moratus obses, et optimos quosque praeceptores frequentaverat, patre

ἀποστάσις ποτὶ τοὺς ἀγίους τῶν διδασκάλων ἐγένετο, τοῦ
 πατρὸς αὐτοῦ Οὐαλιάνου μετὰ τοὺς Ἀτίλα παιδᾶς ἐγε-
 σσάμενον τῶν Γότθων, ἐπὶ τῆς Ἀσσίας βασιλείας· τοῖσιν
 οὖν ὁ Ζήνων ἐκ Θράκης μετακαλισσάμενος εἰς Βιζάντιον καὶ
 5 ἔπειτα ἀντιόχειας καὶ Θέρμας ἐκράτισεν, μετὰ τοῦτον τοῦ
 Σαΐδου κατὰ τοῦ Ἰλλυρίου ἐξήλασεν· εἰς καὶ μετὰ το ἄπο-
 κλινοθήσει Ἰλλυρ καὶ Ἀσσίαν εἰς Πασογρίου κτισάμενος, κα-
 τὰ τὴν τοῦτον πόλιν ἐκράτισεν αὐτοῖς, αὐτὸς πρὸς Ζήωνα
 ἔλθων, καὶ ἐξέλθων ἐν τῇ Θέρμας καὶ στρατοπεδεύσασθαι·
 10 ἐπέρχεται τῇ Βιζάντιῳ· καὶ ποτὶ φειδὸς τῆς περὶ τὴν πό-
 λιν, ὡς φασὶν, στρατιωτῶν, ἐπαρέρχεται εἰς τὴν Θέρμας, καὶ
 προσημαίει τὸ Ζήωνα ἐπέρχεται εἰς Ἰταλίαν, καὶ Ὀδο-
 κρου μὲν μεγάλην κρατίδα, τοῦ ἑσπέρου ἐν Ραβίντῳ κρημ-
 15 ἴσθου σέξωα, ἐκράτισεν δὲ καὶ ἄλλοις πόλεσι τῶν βαρ-
 βάρων, μάλιστα καὶ τοὺς Οὐαρθήλιον· ἐκράτισεν, μετὰ δὲ αὐτὸν
 καὶ αὐτὸν κρημῶν, Γεζέρην τελευτήσασθαι ἔφη, πρὶν ἢ
 ἐπιθῆναι ἐλθεῖν εἰς Ρώμην· ἐπαρέρχεται δὲ καὶ τῆς Γαλατίας καὶ
 πύσας τῆς Ἰουδαίας.

Ἀντιόχειας ἐκράτισεν Πέτρος τοῦ Γουρίου· εἰς δ. A. M. 597. 8
 20 Τοῦτον τῇ ἑστὶν οἱ τῆς ἀνατολῆς ἐκράτισεν Ἰγναθῶν Ἀσσι-
 κίῳ μόνον διὰ τὸ δεῖσθαι τοῦ Μονγῶν εἰς κοινωσίαν, ὁ
 δὲ μετὰ προσημαίει αὐταῖς, κατὰ ἀποστάσις κοινωσίαν τῇ Μογ.

16. πύσας, Γεζ. τελευτήσασθαι A, κρημῶν, Γεζέρην δὲ τῆς πύσας
 17. δὲ ἀβδ. εν A.

Voltaire post Attilam filios in Gothiam gentem Leonis tem-
 poribus imperantis exierunt; e Thracia Byzantium accersit; con-
 sulque nominatus et Thraciam prefectura donatus. cum Iohanne Scythae
 abbas illam a Thracia motus est. Ille vero Leonemque stricta
 clausura in Paparia castello petiit, Iohannem qui bellum arcebat re-
 lictis, ipse rediit ad Byzantium; abbasque in Thraciam discessit et
 circumscissus, Byzantium occupare coepit; unde postmodum sola
 cetera, ut sunt, imperatoris manus, remansit in Thraciam; et a Iohanne
 compulsum, in Italiam profectus; ubi Galatas ingressi, clade per-
 dita, regis insignia fortissime tandem induit. sed et plerumque alios
 barbaros desinit, et omnia tantum abbas Vandalis non nullis, quin-
 tem agere et in multis subiectis efficit. Thracia vero iam vita
 facta, praesquam ipse Romanis appelleret, urbe tandem totaque simul
 occidente quoniam est.

Antiochie episcopi Petri Fallonis anno primus.

A. C. 578

Hoc anno orientis episcopi cum Acaia per litteras conquesti
 sunt, quod Monga communicationis consortium impetrasset. ille apertis

γῆ κατηνάγκαζεν. οἱ δὲ τῆς βασιλείας καὶ τῆς ἐφίας ἐδεή-
θησαν Φήλικος μετὰ θάνατον Σιμπλικίου τοῦ Ῥώμης ἐπισκό-
που, σημαίνοντες Ἀκάκιον εἶναι αἴτιον τῶν κακῶν. ἐν οἷς
καὶ Ἰωάννης ὁ Ἀλεξανδρεὺς τὸ αὐτὸ λέγων τὴν Ῥώμην κα-
τέλαβεν. Φήλιξ δὲ σύνοδον ἐν τῷ ναῷ τοῦ κορυφαίου ἀπο- 5
στόλου Πέτρου ποιήσας, δύο ἐπισκόπους καὶ ἕκδικον ἐπεμψεν
ἐν Κωνσταντινουπόλει, γράψας Ζήνωνι καὶ Ἀκακίῳ ἐκβαλεῖν
Πέτρον τὸν Μογγὸν ὡς αἰρετικὸν τῆς ἐκκλησίας.

A.M. 5979 Τούτῳ τῷ ἔτει τῶν ἀπὸ Ῥώμης πεμφθέντων ἐν Ἀβύδῳ
κρατηθέντων γνώμῃ Ζήνωνος καὶ Ἀκακίου, καὶ τῶν γραμ- 10
μάτων ἀφαιρεθέντων καὶ ἐν φρουρᾷ βληθέντων, ἠπειλήσασεν
Ζήνων τούτους ἀνελεῖν, εἰ μὴ κοινωνήσουσιν Ἀκακίῳ καὶ
V. 91 Πέτρῳ τῷ Μογγῷ.

A.M. 5980 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰλλὸς καὶ Λεόντιος μετὰ πολλοὺς πολέ-
P. 114 μους ἐπὶ τέσσαρα ἔτη φρουρούμενοι ἐν τῷ Παπουρίῳ κα- 15
στελλίῳ ἐχειρώθησαν προδοσίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς γαμετῆς Τρο-
κούνδου δόλῳ πέμφθέντος ὑπὸ Ζήνωνος. καὶ ἀπετμήθησαν,
καὶ αἱ κεφαλαὶ αὐτῶν ἐπέμφθησαν τῷ Ζήνωνι καὶ εἰσῆχθη-
σαν εἰς κοντοὺς ἐν τῷ ἵππικῷ κάκειῳθεν ἐπάγησαν πέρον ἐν

4. καὶ add. ex A. Ἀλεξανδρεὺς τὸ αὐτὸ A, Ἀλεξανδρείας τὰ
αὐτὰ vulg. 8. ἐκκλησίας A e f, Ἀλεξανδρείας vulg. 12.
κοινωνήσουσι A, κοινωνήσωσι vulg. 14. πολλοὺς πολέμους A,
πολλ. τοὺς πολ. vulg. 17. ἀπετμήθησαν A, ἀπεμῆθ. vulg.
18. εἰσῆχθησαν A e, εἰσηνέχθησαν vulg. 19. ἐν Συκαῖς πρὸς
θρ. A, εἰς Συκαῖς εἰς-θρ. vulg.

eorum monitis, Mongum eundem in communionem admittere impu-
dentissime compulit cunctos. cives autem urbium reginae cunctique
simul orientales Felicem, qui post Simplicii obitum Romanam sedem
tenebat, supplices adierunt et malorum omnium auctorem incusave-
runt Acacium. interea Ioannes Alexandriae praesul haec eadem de-
nunciando Romam ingreditur. Felix itaque synodo in coryphaei apo-
stolorum Petri templo coacta, duos episcopos et una defensorem
Cpolim ablegat Zenonique et Acacio litteris significat, ut Petrum
Mongum ceu haereticum Alexandria eiiciant.

A. C. 479 Hoc anno legatis Roma profectis et apud Abydum Zenonis et
Acacii consilio detentis, vi quoque ablatis eorum litteris ipsisque in
carcerem coniectis, eos, nisi cum Acacio et Petro Mongo communi-
cent, interfecturum, Zeno comminatur.

A. C. 480 Hoc anno Illus et Leontius, plurimis belli laboribus exantlatis, et
obsidione perpetua in Papurio castello clausi, fratris uxoris Tro-
cundi a Zenone in hunc finem missi proditione tandem capti sunt
et decollati: eorum vero capita ad Zenonem translata contisque in

Τούτῳ τῷ ἔτει Καλανδίῳ ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ἤγαγεν
 Διὸ λείψανον Εὐσταθίου τοῦ μεγάλου ἀπὸ Φιλίππων, ἔνθα καὶ
 ἐξόριστος ἐκοιμήθη ὁ ἅγιος· καὶ μετὰ πολλῆς τιμῆς ἀπὸ δώ-
 δεκα μυρίων ἢ πόλις Ἀντιοχέων ὑπήντησεν. οἱ δὲ ἀποσχί-
 ζοντες τῆς ἐκκλησίας διὰ τὸν ἅγιον ἠνώθησαν μετὰ ἑκατὸν 5
 ἔτη τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ. Ἀκακίου δὲ τελευτήσαντος Φραυί-
 V. 92 τας τρίμηνον τῆς ἐπισκοπῆς κρατήσας, ἔγραψεν Φήλικι, ὡς
 αὐτῷ μὲν κοινωνεῖ, Πέτρῳ δὲ τῷ Μογγῷ οὐ κοινωνεῖ· τῷ
 δὲ Μογγῷ ἔγραψεν, ὡς αὐτῷ μὲν κοινωνεῖ, Φήλικα δὲ τὸν
 Ῥώμης ἀποστρέφεται. Φήλιξ δὲ τὰ ἴσα τὰ πρὸς τὸν Μογ- 10
 γὸν πεμφθέντα ἐδέξατο παρὰ τῶν ὀρθοδόξων προλαβόντα, καὶ
 φθασάντων τῶν ἀποκρισιῶν Φραυίτα μετὰ τῶν συνοδικῶν
 P. 115 ἀτίμως τούτους ὁ Φήλιξ ἀπέπεμψεν. τοῦ δὲ Φραυίτα τελευ-
 τήσαντος, Εὐθύμιος πρεσβύτερος καὶ πτωχοτρόφος Νεαπό-
 λεως τὴν ἐπισκοπὴν Κωνσταντινουπόλεως ἐκράτησεν καὶ εὐ- 15
 θείως ἰδίαις χερσὶ τὸ ὄνομα τοῦ Μογγοῦ τῶν διπτύχων ἀπή-
 λειψεν· καὶ οὕτως ἐκάθισεν εἰς τὸν θρόνον καὶ τὸ τοῦ Φή-
 λικος Ῥώμης ἔταξεν.

A.M. 5982 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Εὐθυμίου, Ἀντιοχείας
 Παλλαδίου ἔτος α΄. 20
 B Τούτῳ τῷ ἔτει Πέτρος ὁ Μογγὸς ἀπέθανεν ἐν Ἀλεξαν-

7. τρίμηνον A, τριμήνου vulg.
 γῷ δὲ A. 9. τὸν add. ex A.

8. κοινωνεῖ Φήλικι, τῷ Μογ-
 14. Εὐθήμιος a, Εφθήμιος e.

Hoc anno Calandion Antiochenus episcopus Eustathii magni reli-
 quias Philippis, ubi sanctus exul obierat, transtulit, tota Antiochiae
 civitate ad duodecimum milliare in occursum cum plurimo honore
 effusa: qui vero sancti causa ab ecclesia se resciderant, annis ab eius
 obitu exactis centum, iterum ei se sociaverunt. Acacio defuncto, Phra-
 vitas tres menses episcopatu potitus Felici litteris significat, se cum
 illo quidem communionem habere, cum Petro Mongo nullam. in ad-
 versum Mongo scribit, se cum illo communionem coniungi, a Felice
 vero se penitus alienum. Felix porro de litteris ad Mongum prius
 datis ab orthodoxis cum certior factus fuisset, Phravitas legatos cum
 synodalibus litteris ad se advenientes minus honorifice tractatos di-
 misit. Phravita tandem mortuo Euthymius presbyter et pauperum in
 urbe Neapoli curator Cpoleos episcopatum assecutus est. is extemplo
 Petri Mongi nomen e sacris tabulis erasit manibus propriis, et Feli-
 cis pontificis Romani reposuit: atque ita cedit in throno.

A. C. 482 Cpoleos episcopi Euthymii, Antiochiae episcopi Palladii annus
 primus.

Hoc anno Petrus Mongus Alexandriae decessit e vivis: et Atha-

δρατή, καὶ Ἀθανάσιος ἀπὸ αὐτοῦ ἐχειροτονήθη ὁ ἐπίσκοπος Κε-
 λτηρῶν. Ζήνων δὲ ὁ βασιλεὺς, ἀποθνήσκων τῶν τυραννῶν, ἐβίβλη
 τῆς ἐκκλησίας Ἀσιατικῶν Καλιανθίων καὶ ἐξέδησαν τῆς Περ-
 σῆς, Πέτρος δὲ τὸν Γραφίαν κατέλαβεν, Νισοφρα δὲ Γαλα-
 5 τῶν Χαλκιδόνος, Εὐσεβίου Σαμοσαύτων, Τυτίανόν Μόδοσο-
 στίας, Παύλον Κωνσταντινῆς, Μάρτυρ Ἡμερίας καὶ Μιθρῆαν
 Θεοδοσοπολίτου, προήγαγε καὶ τῆς πρὸς τοὺς τυραννοὺς ἐπι-
 τοίας, τῆ δὲ ἀληθείᾳ διὰ τὸ ἐπισημῶς Ζήνωνος. Πέτρος δὲ
 ὁ Γραφεὺς ἐπέβη τῆς Ἀσιατικῶν καὶ ἐκείνου πύργου, ὅ-
 10 ἀναθεματισμοῦ τῆς συνέδου καὶ ἐβόλῃς ἐπιπέσαν ἀπὸ τοῦ
 λήπτων, ἀπειθαρχίας τε καὶ χειροτονίας ἀδύνατοι καὶ τὰ
 τοιοῦτοις ἔργου. πρῶτος δὲ τῶν τριῶν ἀρραβῶν, Ἀρ-
 στί βασιλεὺς ὁ σιαυρωθεὶς δι' ἡμῶν. Πέτρος δὲ πάλιν ἐβί-
 θησεν, περιέβη τὸ Χριστιανὸν βασιλεῖ. Συναΐας δὲ ὁ δαίμων τοῦ
 15 Σατανᾶ τῆν δουλοπαιχίαν ἀπέβαλε καὶ τῶν ἁγίων ἐδίδουσε μὴ
 δέχασθαι. Πέτρος μὲν γὰρ ἦν τῶ γένει, δούλος δὲ τῆς τι-
 χης, φησὶν τοῦ ἰδίου δουλείου, καὶ Καλιανθίου τῆς ἀπὸ
 Ἀσιατικῶν κείνου ἀπειθήτου ἀπὸ τῆς αἰτίας, ἀβυσσίου,
 οἷς καὶ ἐξερῶσε αὐτὸν λέγων. τοιοῦτον Καλιανθίον ἀπέλασεν.
 20 Πέτρος δὲ ὁ Γραφεὺς ἐπέβη τὸν Ἱεραπόλιν, αὐτὸν χειροτονή-

1. Καλιανθίον Α. 2. Ἀσιατικῶν καὶ 3. τὸν Ἱεραπόλιν ἐπι-
 τοίας, ἀπὸ Α. ἐπιπέσαν, ἐπιπέσαν ἀπὸ τοῦ 4) ἀπὸ
 5) ἀπὸ τοῦ πύργου 6. 18. ἀπειθήτου Α. ἀπειθήτου τοῦ.

notius cognoscitur Cellas in eius locum promotas esse. Imperator
 autem Zeno a tyrannide se opprobriatissimam libere Calcedoniam Antiochen-
 tiam ceteras expulsi et Quam elegit utque Petrus Gallorum in
 eadem tenuit: Neapolitan autem Episcopum Chalcedoniam, Episcopum
 Samosatensem, Episcopum Mopsopotiam, Episcopum Constantinensem, Mar-
 tyrum et Andream Theodosopolitam presbiteros, quos quidem sub-
 iecti in tyrannide servavit, sed se vera consensit antiochia ab eis re-
 tinere omnia dignitate universi locum. Petrus autem Pallas Antiochiam
 imperatoris, multa molanda prospexit ut, quae tyranni tyrannidem, tri-
 copiam abrogatissimam, antiochiam intrinsecam, antiochiam Hierosolimam
 et hie similia. in pennis autem tar tyrannide hinc subiecit, rex Chri-
 stianus, qui per omnia antiochia et, reventis libens sustulit tyrannide, rex
 Christianus. Neapolitan presbitero Saturno mandatum dimiti antiochiense
 imperatoris promotissimam et antiochiam dimitit. erat in genere Petrus,
 fortissimus tyrannus, et a presbitero dimiti sub Calcedoniam protulit tyran-
 Antiochiam ceteras, simulam Episcopum Hierosolimam expulsi, dimiti se
 imperatoris, a tyrannide omnia detulit et Calcedoniam quidem ceteras
 antiochiense, Petrus autem Pallas Hierosolimam expulsi tyrannide.

σας, Φιλόξενον μετωνόμασεν. μαθὼν δὲ ὕστερον ἀβάπτιστον αὐτὸν εἶναι, ἀρκεῖν αὐτῷ τὴν χειροτονίαν ἀντὶ βαπτίσματος ἔφησεν. Εὐθύμιος δὲ ὁ ὀρθοδοξότατος Ἀναστάσιον τὸν σιληντιάριον τὸν κακῶς μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντα τῆς ἐκκλησίας ἐδίωκεν, ὡς αἰρετικὸν καὶ ὁμόφρονα Εὐτυχοῦς, ὃν ὄχλοποι-
P. 116 οῦντα ὁρῶν τὴν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καθέδραν αὐτῷ ἀνέστρεψεν, ἀπειλήσας αὐτῷ, ὡς, εἰ μὴ παύσοιτο, ἀποκεῖραι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τοῖς ὄχλοις αὐτὸν θριαμβεῦσαι. ἐπετάλασεν δὲ
V. 93 καὶ Ζήνωνι, καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐξουσίαν ἔλαβεν. Ζήνων δὲ ἠρώτησεν Μαριανὸν τὸν σοφώτατον κόμητα (ἦν γὰρ μυστικά τινα εἰδὼς καὶ προέλεγεν αὐτῷ) ὅτι, τίς μετ' ἐμὲ βασιλεύσει; ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, ὅτι καὶ τὴν βασιλείαν σου καὶ τὴν γυναικά σου ἑξαδέχεταιί τις ἀπὸ σιληντιαρίων. Πατρικίον δέ,
B V. 93 γενόμενον ἄνδρα σοφὸν καὶ εὐσεβῆ καὶ συνετὸν καὶ ἐνάρετον, δημεύσας ἀδίκως καὶ εἰς φρουρὰν ἐμβαλὼν, ὑπὸ τῶν φυλαττόντων ἐξκουβιτώρων ἀναιρεθῆναι προσέταξεν. τούτου δὲ γενομένου ἀκούσας ὁ ἑπαρχος Ἀρκάδιος ἐλοιδόρησε τὸν
B βασιλέα· καὶ ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰσεροχόμενον εἰς τὸ παλάτιον σφαγῆναι· ὁ δὲ ἑπαρχος μαθὼν τοῦτο,

3. Εὐφύμιος A. 5. ὃν ὄχλοποιοῦντα A, ἐνοχλ. vulg. 10.
Μαριανὸν A. 11. εἰδὼς A, προειδὼς vulg. 13. Πατρικίον
δὲ γενόμενον, ἄνδρα σοφὸν] sic vulgo male distinguitur. 14.
ἐνάρετον, δημεύσας] ἐνάρετον, ὃν δημ. codd. et vulg. 17.
ὁ ἑπαρχος A e, ὑπαρχος vulg.

tum, appellaverat Philoxenum: eundemque demum baptismo nondum initiatum comperiens, eius ordinationem baptismum defectum supplere sanxit. caeterum rectae fidei propugnator Euthymius Anastasium silentiarium, qui deinde imperium est adeptus, velut haereticum et Eutychis sectatorem, ex ecclesia eiecit, cui, quum plerasque molestias ecclesiae inferentem videret, etiam eversa eius in ecclesiae coetu sella, minatus est, ni quantocius desisteret, eius caput se rasurum et in plebem traducturum. ille querelas ad imperatorem detulit: et adversus patriarcham litem evicit. in his Zeno Marianum litteratissimum comitem interrogat (erat is quippe secretorum praescius et futura vaticinabatur) quis post me imperabit? respondet ille: ex silentiariis unus uxorem et imperium excipiet. Patricium vero, virum doctrina praestantem et pietate, prudentia morumque probitate conspicuum proscripsit iniuste, ac demum in custodiam coniectum ab excubitoribus, qui ipsum asservabant, interfici iussit. quo percepto, praefectus Arcadius convicia in imperatorem misit; quibus ille perceptis, accedentem in palatium mandavit occidi. praefectus latam in

προσέγγυε τῇ Ἑλλάδι· καὶ ἐρρίσθη τοῦ πικροῦ θανάτου·
τοῦ δὲ οἶκον αὐτοῦ ἐδουλοῦν.

Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον Ἐθνασίον ἴσος α'.

A M 5251

Τούτῳ τῷ ἔτι τὰ συνοδικὰ Ἐθνασίου Φηλίξ ἀπειθήσατο,
καὶ ὡς ἐρρωδοξῶ αὐτῷ προσετέθη. ἐπίσκοπος δὲ αὐτὸν οὐκ
ἐδέξατο, διὰ το μὴ ἐνβαλεῖν το ὄνομα Ἀνακίου ἐκ τῶν διαιρέ-
σεων καὶ τοῦ μὴ αὐτὸν Φρανίτα.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι Πάρος ὁ Γεωργίος τίθηται καὶ προ-
εβλήθη ἐπίσκοπος Παλλαδίου πριβότερος τῆς ἐν Σαλτικῇ
ἐκκλησίας τῆς ἁγίας πρωτομάρτυρος Θεολῆς. ἀπεψηφίσθη δὲ
Παλλάδιον καὶ Ἰωάννης ὁ Κωνσταντῖνος καὶ Ἀναστασιος ὁ σι-
λυντιάρχης ὁ κακῶς βασιλεύσας. ὁ δὲ Ζήνων ἐπαρθεὶς τῇ
τῶν ταραχῶν ἀναιρίσει πρὸς δευτέρας καὶ τρίτας ἀδείας
χωρῆ, καὶ πάντα ἀνθρώπων αἰτιώμενος ὡς ἐπίσκοπος ἢ συμ-
μαχρησῖτα ἢ συμβουλεύσαντα τῆς ἐπίθεσις. ἀναιρεῖ δὲ καὶ
Κοστῆν ἀλέγως, τὸν ἄμα Ἰωάννη τῷ Σενδρ καίσορος πατρι-
γυνομένου Ἰλλου καὶ Διονυίου, καὶ τὸν θανατοῦν καὶ περὶ
ποιεῖν ἰσῶν ἀξιόλογον Πελάγιο τὸν πατριόσιον ὡς φροῦ-
μα καὶ δίκαιο· καὶ ἐπὶ ταύταις τελευτῆ Ζήνων ἐπιλέγη

δ. Ἐθνασίου A. Ἐθνασίον vulg.   δ. τῷ δ' αὐτῷ A. τούτῳ δ
αὐτῷ vulg.   ε. ἰσῶναι A. ἰσῶναι A. ἰ. ἰσῶναι vulg.   ζ.
ἢ συμβουλεύσαντα vul. A. καὶ συμμ. vulg.   η. τῷ καὶ ἀ-
μαχρησῖτα A.   θ. καὶ τὸν θανα. καὶ περὶ A. καὶ το δ. κα-
κῶς vulg.

corrupt contentiam recessus et in ecclesiae praesidium se recipiens,
maiora nove liberatus est: dominum tamen eius publicavit imperator.

Alexandriae episcopus Athenasius annis prius.

A C 531

Hoc anno episcopus Euthymus litteras Petri accepit, et ut catho-
licam communionem imperatui concessit: haud tamen episcopum agnos-
vit, quod Anasii, quique in episcopatu successerat, Phœnixque novum
e tabulis ecclesiasticis non expunxerat.

Hoc eodem anno Petrus Fulla interit, et Palladius, sanctae proto-
martyris Theclae ecclesiae, quae est in Seleucia, praedicator, presbiter et
episcopus, cum Palladio etiam electi sunt homines Constantini et
Anastasiae silentiarum, qui postmodum presbiter impetravit. postea Ieno
tyrannus imperatoris eadem elatus, ad praescriptionem et novata hu-
milia transferret, et singulis quoque homines, vel quae prius ap-
tutatis, vel ad imperium invadendum suggerere consilio commina-
tur. Cottam etiam Iovanni Scythae amicum suum, et fili Leon-
tinus ab eis ablatum victorem, Pelagiumque patrum vitam in
censura carminibus praescriptionem et administratione dignum praesentibus
et equitate celebrem iniuste interfecit. In his Ieno moxbo comitall

κατασχεθεῖς, καὶ ἐπὶ στόματός φέρων ἀπαύστως τὴν Πελαγίου
 προσηγορίαν τοῦ παρ' αὐτοῦ φονευθέντος ἀδίκως· παῖδα μὲν
 μὴ καταλιπὼν, Λογγῖνον δὲ τὸν ἀδελφόν, δις μὲν ὑπαιτεύ-
 σαντα καὶ τῆς συγκλήτου βουλῆς πάσης ἡγούμενον, ἀνόητον
 δὲ καὶ βαρὺν καὶ ἀκόλαστον ὄντα, ὃς καὶ πολλοὺς Ἰσαύρους 5
 P. 117 ἐν Βυζαντίῳ ἔχων καὶ τὸν Λογγῖνον τὸν μάγιστρον ὄντα καὶ
 φίλον αὐτοῦ, καὶ τούτοις θαρρήσας ἀπονητὶ τὴν βασιλείαν
 ἔχειν ᾤετο· τῆς δὲ Ἀρεάδνης καὶ τῆς συγκλήτου βουλῆς καὶ
 τοῦ στρατεύματος παντὸς Ἀναστάσιον τὸν σιλεντιάριον ἀνα-
 γορευσάντων βασιλέα, τῆς ἐλπίδος ὃ Λογγῖνος ἠστόχησεν. 10
 βασιλεύσας οὖν ὃ Ἀναστάσιος ἔγγραφον ἀπητήθη ὁμολογίαν
 παρὰ Εὐθύμιον τοῦ πατριάρχου πρὸς τὸ μὴ σαλευσαί τι τῆς
 ἐκκλησίας καὶ τῆς πίστεως, ἀνάξιον αὐτὸν ἀποκαλῶν τῶν
 Χριστιανῶν τῆς βασιλείας. βιαζομένης δὲ αὐτὸν τῆς βασι-
 λίδος Ἀρεάδνης καὶ τῆς συγκλήτου, ἔλαβεν αὐτοῦ τὸ ἰδιόχει- 15
 ρον, ὡς ἀποδέχεται εἰς ὄρον πίστεως τὰ δόγματα τῆς ἐν Χαλ-
 B κηδόνι συνόδου. καὶ οὕτω στεφθεῖς ὑπ' αὐτοῦ, Ἀρεάδνην
 ἄγεται εἰς γάμον οὐπω πρότερον γαμετῇ συνοικήσας. Μανι-
 χαῖτοι δὲ καὶ Ἀρειανοὶ ἔχαιρον ἐπὶ Ἀναστασίῳ, Μανιχαῖοι
 μὲν ὡς τῆς μητρὸς τοῦ βασιλέως ζηλωτρίας οὐσης καὶ προσ- 20

3. τὸν ἀδελφόν, δις μὲν ὑπ. A e f, τὸν ἀδ. αὐτοῦ δις ὑπ. vulg.
 5. ὃς καὶ] ὡς καὶ codd. et vulg. 10. βασιλέα om. a. 13.
 τῆς πίστεως A, πίστεως vulg. 16. ὡς A, πῶς vulg. 20. μη-
 τρὸς A, μητέρος vulg.

correptus, Pelagii contra fas et aequum occisi nomen assidue repetens moritur: filium quidem nullum, fratrem vero Longinum post se reliquit bis consulatu functum, senatus principem declaratum, amentem sane, cunctis invisum et luxui plane deditum: qui cum Isaurorum multitudinem Byzantii sibi adiunctam haberet et Longinum magistrum amicitia sibi devinxisset, eorum ope confisus, absque labore imperium consequi posse putabat. Areadna porro, totoque senatu et exercitu Anastasium silentiarium imperatorem proclamantibus, spe Longinus excidit. Anastasius itaque positus imperio pactionem scripto firmatam, qua circa fidem et ecclesiam se nihil innovaturum promitteret, ab Euthymio patriarcha Christianorum imperio indignum palam publicante exposcitur. Areadna imperatrice senatuque ad exhibenda postulata impellentibus, chartam propria manu subscriptam, qua velut fidei normam Chalcedonensis synodi decreta se acceptare profiteretur, ab eo traditam accepit Euthymius. exin ab eo coronatus, Areadnam in uxorem, erat quippe coelebs, ducit. sane Manichaei et Ariani de Anastasii promotione sibi gratulabantur: Manichaei quidem, quod

φιλοῖς αὐτῶν, Ἀρμενιοὶ δὲ αἰς Κλέαρχον τὸν θῆλον αἰεὶδὲ, ἀδελφὸν τῆς κατέφορος μετρός, ἀκίδουρον ἔχοντας. τοῦτο δὲ V 91 τὸ εἶος, ἐν ᾧ Ζήνων ἐβίβησε καὶ Ἀναστασιος ἰβασίλευσεν, ἀπὸ Ἀδάμ μὲν κατὰ Ῥωμαίους 1379, κατὰ δὲ τὴν ἀκριβῆ 5 καὶ ἀκριβέστερον ψῆφον Μιχαηλίου 1379, ἀπὸ δὲ τῆς ἀρχῆς Ἀποκρυστανοῦ σζ', τῆς θείας σφραγίδος τσγ', ἰνδικτιωνίου ιδ'. ἐπιβίβη δὲ Ἀναστασιος τῆ προσηγορευμένη ἰδ' ἰνδικτιωνίου, C μετὰ Μεγαλίου ἰδ', ἡμέτερη πέρας τῆ μεγάλης τοῦ Πάσχα ἐν τῆ καθίσταται τοῦ ἰαποδρομίου.

10 Ῥωμαίων βασιλέως Ἀναστασιου, Περσῶν βασιλέως Ζα-AM 1371 μίσητον εἶος α'.

Τοῦτω τῷ εἰσιβ ποιηθέντις Ἀναστασιος τοῦ Ἀρραξινιῶ- του τοῦ Ἀκρον, ἐπιβασίσειε καὶ αὐτοῦ ὁ Ἀγγέλιος ὁ Ζήνωνος ἀδελφός, ὃν χειροσάμμετος ἐπ' Ἀγγασίαν πέρας ἐξορισίον ἐν D 15 Ἀλεξανδρείῃ, καὶ ἐπέλεσε χειροσυνεβῆσται αὐτὸν ἀριστέτε- ρον. ἐπιβασίσειε δὲ ἐπιβίσιος ἐν Ἀλεξανδρείῃ ἐπιβίσιος. ἐπιβίσιος δὲ ἔχων καὶ περὶ Ἀγγέλιου τοῦ μαγιστροῦ ὁ βασι- λείος καὶ τοῦς ἐπιβίσιος τσάιρους, πᾶσι τῶν Ἀγγέλιου τοῦ μαγιστροῦ. Πέτρον δὲ τοῦ Γραφίως ἐν Ἀνατολίῃ δε- τῆτος ἐν τῆς ἐξορίας ἐπιβίσιος αἰς τὸν ἴδιον θρόνον δυνασποῖδ-

1. ἐπιβίσιος A, ἐπιβίσιος vulg. 10. Περσῶν βασιλέως Persianum con- ta vulg et A eadem. ὁ Περσῶν βασιλέως Ζα-AM 1371 α. ἢ Περσῶν βασιλέως 1. Ζα-AM 1371 deinde ex Argem IV, ubi p. 137. nam et infra (p. 137. 137) Ζα-AM 1371 legitur in unibus mss. 19. Ζήνωνος vulg. ex A e. 20. ἐπιβίσιος ὁ βασιλέως ἐπιβίσιος, ὁ δὲ βασιλέως A e.

imperatoris mater omnem partem totius administravit. Anno vero, quod Claudiolum eius avunculum, matremque prave amicum fratrem suam, omnibus possidebant. ceterum annus quo locus noster est, et An- stasius imperare coepit, ab Adamo 1379, quod Romanus numeratur, qui iuxta diligentem et veriorum Alexandrinorum calculum 1383, a Diocletiano imperio hoc, a divina incarnatione 483, indictionis 14 notatur. coronatus est Anastasius profata indictione 14, mense Apriliis 16, regna patriarche subsecutante sexta quinta, in eisdem verbis.

Romanorum regis Anastasii, Persarum regis Zamosphi anno A. C. 483 prima.

Hoc anno cum Anastasius Dioclaudianus Dicens imperaret, Longinus Zenonis frater constantinensem et insidias persequens est. omniaque sua in potestatem accepit, Alexandriam Aegypti mittit eundem et prohibentem iubet cedant. die septennio Alexandriae imperatorem mortem obiit. imperator vero Longinum magistrum et adveniens laureus habens suspectos, magistrum Longino abrogavit. tum autem Petrus

τος, ὁ βασιλεὺς τῆς ἔξορίας μὲν τοῦτον ἀνεκαλέσατο, εἰς δὲ Ἀντιόχειαν ἀπελθεῖν οὐκ ἀπεδέξατο, Παλλάδιον δὲ χειροτονηθῆναι ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐποίησεν. Εὐθύμιος δὲ ὁ Κωνσταντινουπόλεως συναγαγὼν τοὺς ἐνδημοῦντας ἐπισκόπους τὴν ἐν

P. 118 Χαλκηδόνι ἁγίαν σύνοδον ἐκύρωσεν. Ἰωάννης δὲ ὁ Ταβερνησιώτης ἐν Ῥώμῃ ὧν, ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἀναστάσιος ἐβασίλευσεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὸ Βυζάντιον, ἀγαθὰς ἀμοιβὰς ἐλπίζων παρ' αὐτοῦ, ἀνθ' ὧν ἦν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πεποιηκὼς αὐτῷ οἰκονομίαν, ὃν καὶ γυμνὸν ἀπὸ ναυαγίου δεξάμενος καὶ συγκροτήσας οὕτως, ὡς ἀναίσθητον αὐτὸν ποιῆσαι τῆς συμφορᾶς. Ἀναστάσιος δὲ ἀκούσας ὅτι παρεγένετο, ἀγνωμοσύνη πολλῇ τοῦτον ἐξορισθῆναι προσέταξεν, μηδ' ὄλωσ αὐτὸν δεξάμενος. Ἰωάννης δὲ τοῦτο προγνοὺς, ἐπὶ Ῥώμην φεύγων διεσώθη.

A.M. 5985 Ῥώμης ἐπισκόπον Γελασίον ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἰσαύρους διὰ πολλὰς ἀτοπίας ἐδίωξεν, οἳ ἐξελθόντες τυραννίδα ἐμελέτησαν. Λογγίνος δὲ ὁ ἀπὸ μαγίστρων συλλαβὼν τούτους τε καὶ ἄλλην δύναμιν βαρβάρων καὶ ληστῶν ὡς πεντεκαίδεκα μυριάδας, ὄπλων τε καὶ χρημάτων Cευπορία θαρρῶν ἐν Ἰσαυρίᾳ παρὰ Ζήνωνος τεθειμένων, πα-20

1. τοῦτον add. ex A.

εἰς δὲ Ἀντ. A, εἰς Ἀντ. δὲ vulg.

Fullo ab exilio Antiochiam propriam sedem revocari deprecabatur, quem ut postliminio rediret, non tamen Antiochiam ingrederetur, imperator permisit; Palladium etenim Antiochiae praesulem ordinari praecepit. hinc Euthymius Cpoleos praesul, coactis, qui tum in urbe versabantur, episcopis, sanctam Chalcedonensem synodum confirmavit. Ioannes vero Tabennesiota Romae degens, Anastasium imperare et Byzantium audiens occupare, gratam beneficiorum vicissitudinem ab eo, quod olim Alexandriae summam in eum exercuisset humanitatem, quem etiam nudum naufragio exceperat adeoque benigne foverat, ut miseriarum reddidisset immemorem, ad eum proficisci decrevit. Anastasius virum audiens accedere, ingenti prorsus ingrati animi vitio iussit exulem agi, nec solo conspectu dignatus excipere. Ioannes re praescita, Romam fugiens saluti consuluit.

A.C. 485 Romae episcopi Gelasii annus primus.

Hoc anno Anastasius imperator Isauros Cpoli commorantes ob pleraque foeda ab illis admissa flagitia urbe eiecit: qui post discessum tyrannidem excitare sunt moliti. Longinus vero exmagister, istis cum ingenti barbarorum ac praedonum multitudine ad centum et quinquaginta millia collectis, et armorum atque pecuniarum, quas Zeno in Isauria reposuerat, copia fretus, in Isaurorum provinciam con-

ραίνεται εἰς τὴν τῶν Ἰσπανῶν χώραν, ἐκδεδωκότος τοῦ βασιλέως τῆν ἐξουσίαν, ἐπέστειλε βασιλευσάμενος τῆν ἐπιθῆσαι. παραγγῆμα δὲ ἐναγίσταται καὶ μέχρι Φρυγίας καὶ τοῦ Κοουμίου χωραῖ, πόλεις τε πολλὰς λαμβάνοντας, πλὴν οὐκ αὐτῶς ἔργοιμενος τοῦ στρατεύματος. Νικηταῖος γὰρ ἦν ὁ τῆς Ἰσπανίας ἡγεμὼν ἐπὶ Ζηρῆτος καταστῆς ἀπὸν Θρακῆσιος, καὶ Ἀθηνάδωρος ἀπλοῦστατος ἀνδραποῦς, εἰς τῶν στυλαστῶν, καὶ ὅθεν ἔκαστος ὁ τῆς Ἀζαμῆτιος ἐπίστατος, καταλιπὼν μὲν τὸν θρόνον, εἰς ὄλιγον δὲ καὶ στρατηγὸν ἔξ ιερῶς μεταταξάμενος. 5
 10 τοῖσι, ἀδίστησι στρατεύματι Ῥωμαίων Ἀναστασιος ἡγεμὼν τὸν ἔτιος Ἰωάννου τε τοῦ Σεβαστοῦ καὶ τῆν Ἰλίον ἐπὶ Ἀνατολίον τετραπέδη κατέλιπτος, καὶ Ἰωάννου τοῦ ἀπὸ τῆς Λακωνίας, ἀμφοτέρων τοῦ Θρακῆσιος στρατεύματος ἡγεμῶντων, καὶ Ἀργεῖου (οὗτος πῶματις σχολῶν διέγγατον ὄντι) καὶ ἰτέρων 15
 17 τῶν ἐπισημῶν ἀνδρῶν. μαχρῶς δὲ περὶ τὸ Κοουμίου γινόμενης, Νικηταῖος μὲν ὁ στρατηγὸς ἀποσφαιτῆται. μικροῦ δὲ τὸ πλείστον Ἰσπανίαν ἀπολλόμενον μόλις ἐπὶ τὸ σφίερα διεσωθῆ. καὶ εἰ μὴ περὶ τὸ σῶμα τοῦ Ῥωμαίου γέγονε σχολῆ, τελείως ἂν ἐκράθηται τοῦ πολέμου. ἀλλ' ὁσείτως ἐν 20
 20 τοῖσι ἀποσφαιτῆται, φροῦδος τε ἐπὶ τῆς ἀφῆς τοῦ Ταύρου P. 119

1. ἐκδεδωκότος A. 2. Νικηταῖος A h l et infra. 10. δε-
 δωκότος A. ἀναγίσταται vulg. 11. τὸν ἐπὶ τῆν A. τὸ ἐπὶ vulg. 12.
 ἐπιθῆσαι ὄντι; ο. τετραπέδη vulg. 13. Ἰσπανίαν ἀπολλόμε-
 νον A et alii. Ἰσπανίαν ἀπολλόμενον vulg. 14. σῶμα A.
 σῶμα vulg. 20. φροῦδος τε A. φροῦδος τῶν vulg.

tendit, vel ipse imperatore profectioem permittente, vel certe iuv-
 antem impetrante. confectis Longinus rebellantem carpitur et in
 Phrygiam usque et Cilyceum omnia occupat loca circumque pluri-
 mos devastat. dumque licet exercitus non se paravit Naulinga cum
 Ioviano prefectus a Temoine olim consiliarius vir audacissimus iocem
 regabat, et Athenodorus vir amplissimus ex ordine senatoris et Con-
 stans Arimene episcopus, qui relicta sede ab episcopo in militem ar-
 mistum mutatus inter copiarum ductores expeditionem suscepit,
 omnia ista Iovanne Sythia, qui Illi Leontioque tyrannibus dimiserat,
 et alio Iovanne, et Curtio cognomen, utique Theodorico regem
 rum prefectus, et Ioviane, (erant isti scholarum comites) et alio
 quodamque viris egregiis ductibus instituta, Romanorum exercitum op-
 portet Anestiana, profecto ad Cilyceum coniecta, dum Naulinga necit
 castrensium vero Iovianorum manus inanis ex parte ad interuoc-
 tionem danda, via ibidem, quo creperat, se recepit, et hic Romanorum ex-
 ercitus in specibus colligendis tempus inutiliter expendebat, plerumque
 hoc bello victoriam reportabat: sed dum in his locis detinebatur,

κρατήσαντες οἱ Ἰσαυροὶ τρίτον ἔτος ἤρκεσαν πολεμοῦντες ὠχυρωμένοι τῇ θέσει τῶν ὑπὲρ τοῦ Ταύρου πολισμάτων τε καὶ φρουρίων.

A.M. 5986

Τούτῳ τῷ ἔτει ληφθείσης Κλαυδιουπόλεως ὑπὸ Διογένους τῆς μετὰ τῶν δύο Ταύρων ἐν πεδίῳ κειμένης, οὐκ ἔνεγκόντες οἱ Ἰσαυροὶ καταβαίνοσι τοῦ Ταύρου καὶ ἐπὶ πολὺ πολιορκοῦσι τὸν Διογένην, ὡς καὶ λιμῶν κινδυνεῦσαι καὶ φθαρῆναι τὸ στράτευμα. πλὴν Ἰωάννης ὁ Κυρτὸς ὑπερβὰς τὰ στενὰ τοῦ Ταύρου καὶ τοὺς φύλακας ἑλών, αἰφνιδίως αὐτοῖς ἐπιστάς, διέφθειρε τὸ στράτευμα τῶν πολιορκούντων, 10 ὑπέξελθόντος καὶ Διογένους. τότε καὶ Κόνων ὁ ἐπίσκοπος πληγεὶς μετὰ βραχὺ τελευτᾷ, καὶ γίνεται τοῖς Ῥωμαίοις αὕτη δευτέρα καὶ μεγίστη νίκη.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ζαμιάσφης ὁ υἱὸς Περώζου βασιλέως Περσῶν ἐξέωσας Καβάδην, ἐκράτησεν ἔτη δ' ἐκ τῶν αὐτοῦ 15 τῆς βασιλείας Περσῶν.

A.M. 5987

Ἰεροσολύμων ἐπισκόπου Μαρτυρίου ἔτος α'.
C Τούτῳ τῷ ἔτει Λογγίνος τις ὁ λεγόμενος Σεληνούντιος τὴν Ἀντιόχειαν τῆς Ἰσαυρίας οἰκῶν ἐπί τινος ὄρους κειμένην ὑψηλοῦ κατὰ τὴν μεσημβρινὴν τῆς χώρας θάλασσαν εἰσῆγεν τοῖς 20

6. οἱ add. ex. A. 11. ὁ add. ex A. 12. τοῖς add. ex A.
13. μεγίστη A, μεγάλη vulg. 14. Περώζου A, Περόζου a, Περόξου vulg. 18. Σεληνούντος A f. 20. μεσημβρινὴν A, μεσημερινὴν vulg.

Isauri, munitissimam in Tauri summitate obtinentes arcem, bellum usque in tertium annum protraxerunt, oppidorum atque arcium in Tauro monte constitutarum situ opportuno muniti.

A. C. 486

Hoc anno Claudiopolim inter utrumque Taurum in planitie positam, a Diogene captam non ferentes Isauri descendunt e Tauro et Diogenem adeo pertinaciter obsidione vallant, ut totus fame perire et extrema interneeione deleri periclitaretur exercitus. verum Ioannes cognomento Cyrtus, superatis Tauri angustiis prehensisque excubiis, improvisus adveniens, et una simul Diogenes irruptionem faciens, hostium urbem obsidentium copias omnes prostravit. ibi vulnere accepto Conon episcopus brevi postmodum spatio moritur; et fit Romanis secundae et maximae accessio victoriae.

Eodem anno Zamasphes Perozis Persarum regis filius Cabade expulso regnum Persarum obtinuit quatuor annos Cabadis regno debitos.

A. C. 487

Hierosolymorum episcopi Martyrii annus primus.
Hoc anno Longinus quidam Selenuntius dictus Antiochiam Isauriae in praecelso quodam monte ad meridianum regionis mare sitam

Ἰουδαίους ἐλάσαι πολλὰς ἐπιτροπόμενος παταγοῦν τὴν ἐπι-
 ρημα, καὶ ἐν ταύταις ταῖς διαγωγαῖς διέβητο Ἀρχιεπίσκοπος ὁ μα-
 γιστὸς καὶ Ἀθροδωρὸς. ἀπακρινῶν δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκ τῆς
 χροῖας τὸν πόλεμον, ἐβάρησεν Εὐθύμιον τῆς ἐπισκοπῆς, ὡς 11
 5 βιήθητος ἐρίεται, καὶ συνῆκεν τοῖς ἐνδεμοῦσι τῆς ἐπισκοπῆς
 προαιεταζεν παρακαλίσσοντας· διῆκεν περὶ τῶν Ἰουδαίων. Εὐθύ-
 μιὸς δὲ τὸ μυστήριον ἐξήγγυεν πρὸς Ἰωάννην τὸν πατριῆκος
 πατρὸν Ἀθροδωρῶν τοῦ ἐπαρχοῦ τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ δὲ
 10 δρῶν τῆς βασιλῆς ἀπέγγυε, οὐκ εἰς ἀδιαλλακτικὸν ἐβάρη-
 σεν Εὐθύμιον τὸν βασιλεῖν Ἀποστόλῳ ἔχειν. ἔδεν τὰς
 τῶν Ἰουδαίων ἐπιβουλὰς Εὐθύμιον ἐπιγρυφῆν. Εὐθύμιος δὲ
 15 τῆς ἐπιβουλῆς, ἐπέθετό τιμι πρὸ τοῦ Μαρτυρίου ἕως 17
 ἐλάσαι ἐπὶ τῆς σιγαλῆς αἰνῶν. Παῖς δὲ ὁ ἐπίσκοπος τῆς Ρ. 110
 ἐπιβουλῆς ἀπερωμῆς ὦν, τὴν πᾶσαν αἰὶν τῆς σιγαλῆς ἐπέ-
 20 25 σαστο καὶ ἐπιβουλῆς τὸν δὲ ἐπιβουλῆς τῆς ἐπιβουλῆς αἰνῶν
 ἀπέβη. καλῶν ἐν τῆ συνῆκεν τοῦ ὄρον· ἐπέθετο αἰνῶν
 Εὐθύμιον, ὁ δὲ ἰδιωτικῶν σχήματι διαφυγῶν ἐπέβη. Ἀποστό-
 30 σιος δὲ ὁ βασιλεὺς τῆς ὁμολογίας αἰνῶν πρὸς Εὐθύμιον μετὰ
 βίης ἀπέβη.

1. Ἰουδαίους ἐλάσαι πολλὰς ἐπιτροπόμενος παταγοῦν τὴν ἐπιρ-
 μα, ἀπακρινῶν δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκ τῆς χροῖας τὸν πόλεμον, ἐβάρησεν
 Εὐθύμιον τῆς ἐπισκοπῆς, ὡς βιήθητος ἐρίεται, καὶ συνῆκεν τοῖς ἐνδε-
 μοῦσι τῆς ἐπισκοπῆς προαιεταζεν παρακαλίσσοντας· διῆκεν περὶ τῶν
 Ἰουδαίων. Εὐθύμιος δὲ τὸ μυστήριον ἐξήγγυεν πρὸς Ἰωάννην τὸν πα-
 τριῆκος πατρὸν Ἀθροδωρῶν τοῦ ἐπαρχοῦ τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ δὲ δρῶν
 τῆς βασιλῆς ἀπέγγυε, οὐκ εἰς ἀδιαλλακτικὸν ἐβάρησεν Εὐθύμιον
 τὸν βασιλεῖν Ἀποστόλῳ ἔχειν. ἔδεν τὰς τῶν Ἰουδαίων ἐπιβουλὰς
 Εὐθύμιον ἐπιγρυφῆν. Εὐθύμιος δὲ τῆς ἐπιβουλῆς, ἐπέθετό τιμι
 πρὸ τοῦ Μαρτυρίου ἕως ἐλάσαι ἐπὶ τῆς σιγαλῆς αἰνῶν. Παῖς δὲ ὁ
 ἐπίσκοπος τῆς Ρ. 110 ἐπιβουλῆς ἀπερωμῆς ὦν, τὴν πᾶσαν αἰὶν τῆς
 σιγαλῆς ἐπέσαστο καὶ ἐπιβουλῆς τὸν δὲ ἐπιβουλῆς τῆς ἐπιβουλῆς αἰνῶν
 ἀπέβη. καλῶν ἐν τῆ συνῆκεν τοῦ ὄρον· ἐπέθετο αἰνῶν Εὐθύμιον,
 ὁ δὲ ἰδιωτικῶν σχήματι διαφυγῶν ἐπέβη. Ἀποστόσιος δὲ ὁ βασι-
 λεὺς τῆς ὁμολογίας αἰνῶν πρὸς Εὐθύμιον μετὰ βίης ἀπέβη.

inhabitant, commectum undeque circumscriptum paribus operibus ad
 Iuxam spectant. In hunc rem locorum circumscripta Iuxam magister
 et Athenodorus astant. Imperator autem Iuxam bello munitum
 portans, Euthymio episcopo, in pacem egresso, solentis cepit.
 et postquam in nocte episcopo Iuxam Iuxam nomine veniam
 deprecatorum congregare iussit. Euthymius Iuxam patris, Atheno-
 dorus, qui tyrannidis exultans auctor et princeps exultans, iussit,
 voluit munitum. Ille cum consilio rem imperatori commisit, quae
 immutabile adli fuit in Anaxim imperatoris animo advenit Euthy-
 mianum munitum, ex quo Iuxam munitum et munitum impu-
 nit Euthymio, etiam circumscriptum Euthymio Iuxam, quibus, et ante
 Martyrium in eius caput gladius vibraret, suggererent. Paulus au-
 tem episcopus exultans delectis tota haec patris Iuxam exultans,
 etiam episcopo non sine iussu periculo excepit Iuxam vero
 cetero, gladius in dicto, munitum, ceterum Euthymia in munitum
 munitum munitum munitum sunt munitum infero, quam ille postquam habito
 munitum eduxit et munitum quaevisit. delectum Anaxim imperator
 huius confessionem aliu editam ab Euthymio violenter extorci.

A.M. 5988

Περσῶν βασιλέως Καβάδου ἔτος α΄.

B

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰωάννης ὁ Σκύθης πολιορκῶν παρέλαβεν τὸν τε Λογγῖνον τὸν ἀπὸ μαγίστρων καὶ Λογγῖνον τὸν Σεληνούντιον καὶ Ἀθηνόδωρον καὶ τοὺς λοιποὺς τυράννους. καὶ τούτους ἀποτεμών, τὰς κεφαλὰς αὐτῶν εἰς τὸ Βυζάντιον 5 ἔπεμψεν Ἀναστασίῳ τῷ βασιλεῖ. Ἀναστάσιος δὲ ἰππικὸν ἐπιτελέσας τὰς κεφαλὰς τῶν τυράννων καὶ τοὺς πεμφθέντας δεσμίους τῶν Ἰσαύρων ἐθριάμβευσεν, καὶ ἐπὶ σκολόπων ἐν Συκαῖς ταύτας ἀναρτήσας, πᾶσιν ἐδημοσίευσεν. τὰ δὲ πλήθη τῶν Ἰσαύρων εἰς τὴν Θράκην μετώκισεν. Ἰωάννην δὲ τὸν 10

C

Σκύθην καὶ τὸν ἕτερον Ἰωάννην τὸν Κυρτὸν ὑπατίας καὶ τιμῆς μεγάλης ἤξιώσεν. Εὐθυμῖον δὲ τῷ ἐπισκόπῳ ἐδήλωσεν δι' Εὐσεβίου μαγίστρου· αἱ εὐχαὶ σου, ὦ μέγα, τοὺς φίλους σου ἠσβόλωσαν. συναγαγὼν δὲ ὁ βασιλεὺς τοὺς ἐνδημοῦντας ἐπισκόπους κατὰ Εὐθυμίου ἐνεκάλει, οἳ καὶ χαριζόμενοι τῷ 15 βασιλεῖ ἀκαινωθησίαν καὶ καθαίρεσιν αὐτοῦ ἐψηφίζοντο. προχειρίζεται δὲ ὁ βασιλεὺς Μακεδόσιον ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως σκενοφύλακα ὄντα. ὁ μὲντοι λαὸς διὰ τὸν Εὐθύμιον ἐστιασίαζον, καὶ εἰς τὸ ἵπποδρόμιον ἔδραμον λιτανεύοντες, ἀλλ' οὐδὲν ὠνῆσαι ἴσχυσαν, τοῦ βασιλέως κακῶς νικᾶν 20

8. ἐπὶ σκολόπων (σκολώπων Par.) ἐν Συκαῖς] ἐπὶ σκύθας A e f.

9. τὰ δὲ πλήθη A f, τὸ δὲ πλήθος vulg. 10. εἰς τὴν Θράκην

A, ἐν τῇ Θράκῃ vulg. 13. ὁ μέγας A. 15. οἳ καὶ A, οἳ

δὲ vulg. 19. ἐστιασίαζεν A. 20. νικᾶν A, νικῆσαι vulg.

A. C. 488

Persarum regis Cabadis annus primus.

Hoc anno Ioannes Scythia post diuturnam obsidionem tandem Longinum exmagistrum et Longinum Selenuntium atque Athenodorum caeterosque tyrannos cepit et gladio feriit eorumque capita Byzantium Anastasio imperatori misit: qui ludum equestrem celebrans, tyrannorum capita et Isauros, qui missi fuerant, vinctos in triumphi morem circumduxit, ac tandem praefata capita palis affixa publice exposuit in Sycis: Isaurorum autem multitudinem in Thraciam migrare adegit: Ioannem Scytham et alterum Ioannem Cyrtum consulatus dignitate et aliis honoribus auxit, ac tandem Euthymio episcopo per Eusebium magistrum significavit: preces tuae, o venerande, amicos tuos infecerunt fuligine. apud coactos enim Cpoli episcopos de Euthymio conquirebatur imperator: qui in imperatoris gratiam ipsius interdictum et abdicationem tum a communione, tum a munere, suis suffragiis comprobarunt: in cuius locum Macedonia, qui iam sacrorum vasorum custos erat, Cpoli episcopum designavit imperator. populus autem Euthymii causa tumultuabatur atque in circum publica supplicatione acta procedebat: at nihil exinde proficere valuit, imperatore

σπαίδοντες. Μακεδονίος δὲ παλιῶς πικροδὴς Ἀναστασίῳ, ἐπέ-
γραψεν ἐπὶ ἰστωιῆς Ζητιῶτος.

Κωνσταντινουπόλεως ἑπιστάτου Μακεδονίου ἔτος α'. A.M. 575

Τούτῳ ἐπὶ ἔτι ἑξήμιον Ἀναστασίος εἰς ἑξήμισιν ἑξή-
5 μιαν. ὁ δὲ λόγος ἦτορ διὰ Μακεδονίου λαβὴν, ἀπειθοῦς. P. 121
λαίτος μέλαι ἐν τῷ ἀπαγοῦσαι· ἐπιτραπίς δὲ Μακεδονίος
δοῦσαι τὸν λόγον, εὐμεγέθεις ἐν τῷ βασιλευσθῆναι πρὸς τοῖς
ἑξήμιον ἀγαλῆν αἰα' αὐτοῦ τὸ φάσκαρον τῷ ἀρχιδιάκωφ
προσέειπεν, καὶ οὕτω λιπὸς πρὸς ἑξήμιον ἐπέειπεν, δατι.
10 συμμέτος τε γράματα δίδωκεν ἑξήμιον, ὡς παρὰ πολλῶν
ἐπαυτοῦται κατὰ τοὺς δύο τρόπους. ἀσκητικός γὰρ ἦν
καὶ ἱερός, ὡς ἐπὶ Γενναδίου τραγῆς, οὐ καὶ ἀδελφίδου,
ἐπίμυζον.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι Ἀθανασίου τοῦ ἑπιστάτου Ἀλεξάν. V. 9:
15 θρείας τελεντήσαντος, ἐχειροτονήθη Ἰουάννης ὁ Πηλοῦζης, πρε-
σβύτερος καὶ οἰκονόμος, ὁ ἐπίσκοπος Ἠμοῦλα.

Ῥωμαί, ἑπιστάτου Ἀναστασίου, Ἀλεξανδρείας Ἰουάννου A.M. 576
ἔτος α'.

Τούτῳ ἐπὶ ἔτι ἐπιτροπῆς καὶ λεγομένης Σαγγελίου Ἀφρί-
20 ζων ἐν ἑξήμισι γατομένης ἐν Πεδυαφῶν καλομένης χωρῆς

- 4. Ἡρώσιον A & I. Ἡρώσιον δαλαίσιον vulg.
- 6. ἀγυδαδου A.
- 9. λιπὸς A. δατιεπόμενος A, δατιεπόμενος vulg.
- 10. δαί
ἦν A.
- 13. ἐπὶ A, δαί vulg.
- ἀδελφίδου A.
- 15. ὁ Ἀνα-
στασίος A, ἀσκητικός vulg.
- 19. Σαγγελίου A alii, Σαγγελίου
vulg.
- 20. Πεδυαφῶν A.

constam hanc evincere impotentem exoptante. Macedonius autem
male ab Anastasio presbitero Joannis comendatio subscripsit.

Quibus episcopi Macedonius annus primus. A.C. 489

Hoc anno Anastasius Euthymium Euboeam exilium misit. Ille
silem illi dari per Macedoniam postulavit, ut innotuissimum esset,
dum deduceretur, in Pioneo manseret. Macedonius silem ubi-
presbitero, Euthymium in baptisterio abijt, archidiacono a suis
paulula paulum audente petis. Iam, atque pudente consensu habitu
Euthymium conveniens, presbitero nomine ab aliis conceptas elargitus
est illi. alio ut ex utroque capite non tantumam a plerisque laudem
eruptaret. victorem quippe postulatque iura, tanquam a Genadio,
cuius nepos erat, educatus coleret.

Hoc eodem anno Anastasio Alexandrino presbulo mortuo, presb-
iter et comendatus Iuannus Monaxo, exproposito Pημουλα, in eius locum
satis utilitate collectus est.

Romanicum episcopi Anastasii, Alexandrino Joannis annus primus A.C. 490

Hoc anno Arabes, Scenitas dictos, crebris excursibus Eufra-

Cηρώτιω τῆς Συρίας, Εὐγενίου στρατηγοῦ τῶν ἐκεῖσε κατ' αὐ-
 τῶν παραταξαμένον, ἀνδρὸς ἔργῳ καὶ λόγῳ σπουδαίου, ἐκρά-
 τησε τῆς μάχης. οἱ δὲ νικηθέντες Περσῶν ὑπόσπονδοι ἦσαν
 τῆς Νααμάνου τοῦ φυλάρχου φυλῆς. τότε καὶ Ῥωμανὸς τῆς
 ἐν Παλαιστίνῃ δυνάμεως ἄρχων, ἀνὴρ ἄριστος ἐν βουλῇ καὶ 5
 στρατηγία, χειροῦται εἰς πόλεμον Ἄγαρον τὸν τοῦ Ἀρέδα τοῦ
 τῆς Θαλαβάνης ὀνομαζομένου παιδὸς σὺν αἰχμαλώτων πλήθει
 πολλῶ. κατηγωνίσατο δὲ καὶ ἐφυγάδευσε πρὸ τῆς μάχης ἐκεί-
 νης ὁ Ῥωμανὸς καὶ ἕτερον Σκηνήτην, Γάμαλον ὀνόματι, κα-
 ταδραμόντα τὴν Παλαιστίνην πρὸ τῆς αὐτοῦ παρουσίας. 10
 Δτότε καὶ Ἰωτάβην τὴν νῆσον κειμένην ἐν τῷ κόλπῳ τῆς ἑρ-
 θρᾶς θαλάσσης καὶ ὑποτελῆ φόροις οὐκ ὀλίγοις ὑπάρχουσαν
 βασιλεῖ Ῥωμαίων, κατασχεθεῖσαν δὲ μεταξὺ ὑπὸ τῶν Σκηνη-
 τῶν Ἀράβων, μάχαις ἰσχυραῖς ὁ Ῥωμανὸς ἤλευθέρωσεν, αὐτῆς
 Ῥωμαίοις πραγματευταῖς δούς αὐτονόμως οἰκεῖν τὴν νῆσον 15
 καὶ τὰ ἐξ Ἰνδῶν ἐκπορεύεσθαι φορτία, καὶ τὸν τεταγμένον
 βασιλεῖ φόρον εἰσάγειν.

A.M. 599¹ Τούτῳ τῷ ἔτει Μακεδόνιος γνώμη τοῦ βασιλέως ἐνώσαι
 P. 122 τὰ μοναστήρια τῆς βασιλίδος ἔσπενδεν ἀποσχίζοντα διὰ τὸ
 ἐνωτικὸν Ζήνωνος. ἀδυνατῶν δὲ τοῦτο ποιῆσαι, συνεβούλευσε 20

7. Φαλαβάνης A f, Χαλαβάνης a, Θαλαμάνης e. 9. Γαβάλα-
 von b, Γαμάλανον a.

tesiam infestantes, Eugenius regionum illarum praefectus, vir litteris
 et fortitudine praestans, adversus eos ad primum Syriae oppidum, cui
 Bithrapsus nomen, consertis manibus praelio superior remansit. qui
 fuere devicti, prius cum Persis, tribus nimirum Naamani phylarchi,
 foedus inierant. tum vero Romanus exercitus per Palaestinam ductor,
 vir consilio militari et disciplina praecellens, Agarum Arethae, qui
 Thalabanes filius audiebat, natum cum magna captivorum multitudine
 bello vicit cepitque. alium porro Scenitam nomine Gamalum ante
 susceptam expeditionem huiusmodi totam Palaestinam suis excursio-
 nibus vastantem Romanus idem prostraverat et verterat in fugam.
 sed et Iotaben insulam in sinu maris rubri sitam, vectigalia magna
 Romanorum imperatori quondam pendentem, tum vero ab Arabibus
 Scenitis occupatam, idem Romanus per acerrima praelia iterum libe-
 ram Romanis negotiatoribus praestitit: eisque demum insulam conces-
 sit, in qua liberi suisque legibus utentes habitarent et ex mercibus
 ex India convectis constitutum imperatori vectigal solverent.

A. C. 49¹ Hoc anno Macedonius imperator consilio monasteria urbis a
 praecipuae ecclesiae communionem ob Zenonis concordiae sanctionem
 se dirimentia studuit reconciliare. at cum propositum non posset

ἐκκλησίας Ἀντιοχείων ὁ βασιλεὺς ἐψηφίσατο. φασὶ δὲ Φλαβιανὸν τοῖς ἐν Χαλκηδόνι δόγμασιν ἀντικεῖσθαι. Ὀλύμπιος δὲ τις Ἀρειανὸς ἐν τῷ Ἐλεσιανῶν βαλανείῳ λουόμενος δεινῶς βλασφημήσας, ἐλεεινῶς ἐν τῇ νεροφόρῳ τέθνηκεν· ὅπερ ἐν εἰκόνι ἐγράφη. Εὐτυχιανὸς δὲ τις πρῶτος τῶν διαταγῶν δώροισι πεισθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, τὴν ἀνατεθειῶσαν εἰκόνα τοῦ Ὀλυμπίου καθεῖλεν· καὶ ἐξετάκη δεινῶς τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἀπέθανεν.

A.M. 599² Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπον Ἡλία, Ἀντιοχείας Φλαβιανοῦ ἔτος α΄.

P. 123 Τούτῳ τῷ ἔτει Φῆστος συγκλητικὸς Ῥώμης ἀποσταλεὶς πρὸς Ἀναστάσιον διὰ τινος χρειᾶς πολιτικᾶς τὰς μνήμας τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρον καὶ Παύλου πανηγυρικώτερον ἐπιτελεῖσθαι ἤτήσατο, ὃ καὶ κρατεῖ μέχρι νῦν. Μακεδόνιος δὲ πρὸς Ἀναστάσιον ἐπίσκοπον Ῥώμης συνοδικὸν διὰ Φῆστου πέμψαι βουληθεὶς ἐκωλύθη παρὰ τοῦ βασιλέως.

A.M. 599³ Τούτῳ τῷ ἔτει Φῆστος ἀπερχόμενος ἐν Ῥώμῃ συνέθετο ἐτῷ βασιλεῖ Ἀναστασίῳ πείθειν Ἀναστάσιον τὸν πάππαν δέξασθαι τὸ ἐνωτικὸν Ζήνωνος. τοῦτον δὲ οὐ κατέλαβε ζῶντα.

3. Ἐλεσιανῶν A. λουόμενος add. ex A. 4. βλασφημήσας A, βλασφημίας vulg. 6. πλησθεὶς A. 7. αὐτοῦ add. ex A.

perator Flavianum presbyterum et eiusdem ecclesiae missum in mortui locum designavit: Flavianum hunc Chalcedonensibus decretis mentem oppositam tenuisse narrant. Olympius vero quidam cum in Helenianorum balneo inter lavandum impias omnino blasphemias evomisset, in ipso aquae labro perditam animam miserum in modum efflavit: quod portentum in pictam imaginem relatum fuit. Eutychanus porro quidam diaetariorum princeps muneribus ab Arianis corruptus, cum appensam Olympii vellet deponere imaginem, toto corpore ab illo die funeste extabuit et periit.

A. C. 49² Hierosolymorum episcopi Heliae, Antiochiae Flaviani annus primus.

Hoc anno Festus senator Romanus ob publica quaedam negotia Cpolim ad Anastasium Roma missus sanctorum apostolorum Petri et Pauli memoriam maiori frequentia et solemnitate celebrari postulavit: quod in hunc usque diem obtinuit. Macedonius autem synodicam epistolam per Festi manus ad Anastasium Romanorum episcopum mittere meditatus ab imperatore prohibitus est.

A. C. 49³ Hoc anno Festus Romam abiturus Anastasium papam, ut Zenonis concordiam probaret, se verbis effecturum Anastasio imperatori pollicitus est: eum vero non amplius vivum comperit. quare pleris-

ἀποφθεύρας δὲ διὰ χρημάτων πολλοῖς, ψεφίζεται παρὰ τὸ
 ἔθος Ῥωμαίων ἐπίσκοπον *Λαυρέντιον* ἴσα, ὃς καὶ ὀλιγοπο-
 τηθῆ ἑαυτὸς μέρος. οἱ δὲ ἐκδοδοῦντες διακριθεῖτες
 χειροτονοῦσι *Συμμαχόν* ἴσα ὅτια τῶν διακόνων. ἔνθεν λοι-
 5 πὸν ἀτάξια πολλὰ καὶ γότοι καὶ ἄρματα γυγνώσκων ἐπὶ
 τρία εἰς, ἕως οὗ *Θεοδοσιος* ὁ Ἄσρος κραιπνὴν τρησαπέτα
 Ῥώμης, καί τε *Ἀρμυανὸς* ἄν, σὺν ἄλλοις προτέρας τοιαύτης,
Συμμαχόν μὲν ἐπίσκοπον Ῥώμης ἐνεγκον, *Λαυρέντιον* δὲ εἰς
 0 *Νικαίαν* τὴν πόλιν ἐπίσκοπον προέταξαν. ὁ δὲ μὴ ἠουγῶ-
 σαι, ἀλλὰ σῆσσις πικρὴ ἑαυτὸν *Συμμαχόν* καθαιρεῖται καὶ εἰς
 ἑξῆρας κέκοιται. καὶ οὕτω κατὰ τὴν ἡ σῆσιν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι *Ἀναστάσιος* ἐπίσκοπος τὸν χειροτέγε-
 ρον καὶ τὸ τυχεῖα, καὶ εἰς ἀρχῆς αἰῶνος οὕτως διακονῶν
 προέταλλετο.

V 99

Ῥώμης ἐπίσκοπον *Συμμαχόν* ἐπίσκοπος ἦ.

A M 99i

Τοιαύτῳ τῷ ἔτι γέροντι πάλιν *Συμμαχόν* ἐπίσκοπὸν ἐν τῇ
 5 *Φοινίκῃ* καὶ *Συρίᾳ* μετὰ τῶν ἄλλων ἐκείνων, *Βαδικα-
 ρίου* τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ διὰ τὴν *Θουλήν* ἐπίσκοπος ἐπίσκοπος
 τοῖς τόποις, καὶ ἑξῆρας, ἕως ἐπίσκοπος μετὰ τῶν ἄλλων

D

Υ ἐπὶ ἔτος A, ἐπὶ τοῦ ἔτους vulg. ἑρδολύβιος A, γ, το-
 πικαί A, τικαί vulg. η, ἐπίσκοπος B, am A. 11 τοῦ
 ἄρτος ἄρτων A b, ἄρτων vulg. 12 ἐπὶ ἡμετέροις post
 Συμαχόν add b. 13 ἐπὶ αὐτῷ vulg. 14 et alibi vulg. 15
 ἐπὶ αὐτῷ vulg. 16 ἐπὶ αὐτῷ vulg. 17 ἐπὶ αὐτῷ vulg. 18
 ἐπὶ αὐτῷ vulg. 19 ἐπὶ αὐτῷ vulg. 20 ἐπὶ αὐτῷ vulg.

quo pecuniarum et corruptis, Laurentium quendam, praeter Romano-
 rum iam, presbyteri curam et episcopum, qui etiam sacra inchoata est
 ordinatione ab adversariis tibi parte altera. qui restitutum loc-
 hantur solum, ab eis divisi Symmachum et diaconorum prope quendam
 in pontificem consecrant, unde delinere tumultus, carnes, rapinae
 orbem totumque dirigerant, donec Theoderichus Alar Roma petitus,
 hoc Adrianorum infestis Tebe, provinciam synodum coegit, et Sym-
 macho in episcopum Romanum confirmato, Laurentium Novae
 praesidem instituit. Laurentius quietis impetum et circa tumultus,
 a Symmacho dignitate movetur mittiturque in exilium, ex quo tem-
 pestas subito sedata.

Hoc etiam anno chrysaegorum tributum et venationes sine po-
 gna cum locis publicis Anastasius aboluit, et magistratus, qui
 ante venales erant, gratis contulit.

Romae episcopi Symmachi annus primus.

A.C 99i

Hoc anno post Phoenicium et Syriam post Agari mortem novas
 excursions facere Sarraceni, Badichasimo eius fratre turbans instar in-
 currente, sed et multo celerius, quam incurrisset, post partem praec-

ἐπαναδραμόντος, ὥστε ἐπιδιώξαντα Ῥωμανὸν μὴ καταλαβεῖν τοὺς ἐχθρούς.

Τούτῳ τῷ ἔτει καὶ οἱ καλούμενοι Βούλγαροι τῷ Ἰλλυρικῇ καὶ Θράκῃ ἐπιτρέχουσι πρὶν γνωσθῆναι αὐτούς.

A.M. 5995 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Σαλουστίου ἔτος α΄.

P. 124 Τούτῳ τῷ ἔτει σπένδεται πρὸς Ἀρέθαν ὁ Ἀναστάσιος, τὸν Βαδισαρίμου καὶ Ἀγάρου πατέρα, τὸν τῆς Θαλαβάνης λεγόμενον, καὶ λοιπὸν πᾶσα ἡ Παλαιστίνη καὶ Ἀραβία καὶ Βοινίκη πολλῆς γαλήνης καὶ εἰρήνης ἀπήλκον. ἐν Νεοκαισαρείᾳ δὲ μέλλοντος γίνεσθαι σεισοῦ, στρατιωτῆς ὁδεύων ὡς δύο στρατιωτίας ἐπ' αὐτὴν εἶδεν καὶ ὄπισθεν ἄλλον κράζοντα· φυλάξατε τὸν οἶκον, ἐν ᾧ ἡ Θήκη Γρηγορίου ἐστίν. γενομένου δὲ σεισοῦ, τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πόλεως ἐπτώθη, πλὴν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου.

A.M. 5996 Τούτῳ τῷ ἔτει Καβάδης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς χρήματα ἀπῆτει Ἀναστάσιον. ὁ δὲ Ἀναστάσιος, εἰ μὲν δανείσασθαι βούλοιο, ἔγγραφον ὁμολογίαν ἔλεγεν ποιῆσαι, εἰ δὲ ἄλλῳ τρόπῳ, μὴ δίδοναι. ὅθεν παρασπονδήσας γενομένην πρὸς Θεοδοσίον τὸν νέον ἔμπροσθεν εἰρήνην, ἐπέρχεται μετὰ

1. ὥστε ἐπιδ. A, ὥστε μηδὲ ἐπιδ. vulg. μὴ καταλαβεῖν A, καταλαβεῖν vulg. 3. Βούλγαροι A e f, Βουλγάρεις vulg. 14. πλὴν τοῦ A a f, πλὴν τοῦ ναοῦ τοῦ vulg. τοῦ θαυματουργοῦ add. b post Γρηγορίου. 16. Ἀναστάσιον A, Ἀθανάσιον vulg.

dam iterum recurrente, adeo ut Romanus, qui eos insequeretur, nusquam assequi valuerit.

Hoc etiam anno qui vocantur Bulgari excursionem in Illyricum et Thraciam fecerunt, cum nondum eorum natio audiretur de nomine.

A. C. 495 Hierosolymorum episcopi Salustii annus primus.

Hoc anno Anastasius cum Aretha, qui Thalabanes filius audiebat, et Badicharimi nec non Agari pater, foedus percussit, ac ita deinceps Palaestina omnis, Arabia et Phoenicia profunda tranquillitate et pace fruebantur. Neocaesarea vero cum terrae motus ianiam esset futurus, miles quidam agens iter tanquam duos milites civitati videt imminentes aliumque a tergo clamantem: servate domum, in qua Gregorii locus. moxque insequuto terrae motu urbis pars plurima corruit, praeter sancti Gregorii templum.

A. C. 496 Hoc anno Cabades Persarum rex pecunias exigebat ab Anastasio. Anastasius cautionem scribere iussit, si modo mutuum accipere vellet: alioqui se nullas daturum. ex quo pacis quondam cum Theodosio iuniore firmatae violatis foederibus, cum magno Persarum atque auxi-

πλεθόνος πολλοῦ Περσικοῦ τε καὶ ἰσπανικοῦ, πρότερον μὲν
 εἰς Ἀρμενίαν, καὶ ἰσπανίαν Θεοδοσιουσίαν, Κωνσταντινου
 προδοτικῆς αἰτίας, ἀνδρῶν στρατηγικῶν τε καὶ Ἰλλυρῶν ἀφάρ-
 τος τμήματος. οὗτα εἰς Μεσοποταμίαν ἔλθον, Ἀμιδα ἰσο-
 5 γλῶσσαι, Ῥωμαίων στρατηγματος ἀριελογοῦ μῆρας τῆς τριακῆς
 ἀνδρομοῦτιος, Ἀμιδῶν δὲ μόνον βαρβαρῶν ἔχοντος ὄλιγον, ὁ
 ἀνδρῶν παταγάζει ἰσπανικοῦ καὶ φιλοσοφίας ἔραστον, μάλιστα
 τὴν ἀνδρομοῦτην περὶ τε τῆν φιλοσοφίαν τῶν πόλεων καὶ
 τὰ ἀποθῆκα τῶν τροφῶν συμπελάεισσι ποιουμένου. οἷον δὲ V 100
 10 ὁστέος Κωνσταντινῆς, σταδίων 15 κατὰ δύναι ἀφαισιώσης Νι-
 σιβηρῆς, καὶ Ἀμιδα πρὸς ἔρατον. ἄλλα χρόνον τινος μετὰ
 ἔτιωστος, καὶ τινος μετὰ στυπλοσίων Πέρσης τε καὶ
 Ῥωμαίους γενομένην, καθ' ἃς ποιεῖ μὲν ἑλισσοῦς, ποιεῖ δὲ
 ὀπισθεμειότεροι τῶν ἔθων ἐν διαφόροις γηγόναισι οἱ Ῥω-
 15 μαῖοι· τίλος Ἀμιδας προδιδῶσι εἰς τοὺς Πέρσης, πολιοφ-
 κηθίσαν μὲν ἔπει τούτοις μῆρας οὐκὲν τῶν βαρβαρῶν, P 125
 προδοτικῶν δὲ τῆσιν ἐξ ἑσῶς τῶν πύργων ὑπο μοτογῶν
 φιλοσοφίαν, πλεμῶν οἱ πόλεμοι χρησόμενοι, καὶ οὕτως
 οὐκ εἰς πόλεω, γενοῦστος, ἀφ' ὧσιναι πόσων καὶ τυθαιροῦσι

A. μέγα τοῖς om. A. B. ἰσπανικῶν A. ἀφαισιώσης τοῖς
 πλεθόνος A. in. ἰσπαν. A. αἰτίας τοῖς. ἀνδρομ. A.
 σταδίων τοῖς. Νισιβηρῆς A. ο. Νισιβηρῆς τοῖς. ἡ. in. add.
 ex A. ἡ. in. supra τῶν A. πρὸς αἰτίαν τοῖς. ἡ. φιλοσοφί-
 ας A. ο. I. φιλοσοφίαν τοῖς. ἀφαισιώσης om. καὶ μέγα-
 ρος A. ο. I.

Historiam eversitae primam quidem in Armeniam (scripsit et Theodo-
 sopolim, Constantinae consulari oratione vix interueniens imperium du-
 ctum esse prodeunte, cepit, non vero penetrata Mesopotamiam, Amidam
 obsedit, cum non satis numerata exercitus laquei esset munita: uno
 oculo Aegypti, vix aliquo laetissimorum et philosophorum amoni, qui
 ad urbem infensissimam animum et commentum totam conturbat
 orationem cum exiguis admittit praecidit manu cum intaretur. In-
 talat autem haud praesens Constantiam, quae Nisibem ad montium sex
 et quadringenta stadia distansque Amidam septemdecimque versus di-
 stantes habet. verum nonnulla temporis spatia interuenit laquei, priva-
 tumque certaminibus inter Perzas Romanisque committit, quibus non-
 nunquam inferiores et aliquando gentiliam victores pro varia belli
 fortuna recesserant Romani), tandem Amida post trimestrem obsidu-
 nem a barbaris bello fatigata, ab inuictum una, quam propugnandam
 conuenerant monachi, cuiusdam prodicione, nocte in hostium (scilicet
 autem ad inuictum utebantur) potestatem venit. hunc in modum
 illi intra urbem admisi ad praedas et caedum vertuntur, copiosis

καὶ πλοῦτον λαμβάνουσι πολὺν, Καβάδου τοῦ βασιλέως ἐπὶ ἐλέφαντος εἰς αὐτὴν εἰσελθόντος μετὰ τρίτην ἡμέραν τῆς προδοσίας, καὶ πλοῦτον μὲν οὐ πολὺν, Γλόην δὲ τῇ πόλει καταλιπόντος φίλακα, Καβάδου εἰς Νισίβην ἐπαναζεύξαντος πόλιν, καὶ τῆς Περσικῆς δυναστείας μεταξὺ Ἀμίδας καὶ Κων-

Β σταντίας διατριβούσης.

A. M. 5997

Τούτῳ τῷ ἔτει στέλλεται παρὰ τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου στρατιὰ Γότθων τε καὶ Βεσσῶν καὶ ἑτέρων Θρακῶν ἔθνῶν, στρατηγοῦντος τῆς ἐφίας καὶ ἐξάρχοντος αὐτῆς Ἀρεοβίνδου τοῦ Δαλαγαΐφου παιδός, ὑπάτου γεγονότος ὀρδυναρίου, 10 (τούτου πρὸς πατρός ἐγένετο πάππος Ἀρεόβινδος, ὁ κατὰ τὸν Θεοδοσίῳ τοῦ νέου χρόνον εὐδοκιμήσας κατὰ Περσῶν, ἐτέχθη δὲ Ἀρεόβινδος τῷ Δαλαγαΐφῳ ἀπὸ Δυαγησθέας, τῆς Ἀρδαβουρίου θυγατρὸς τοῦ παιδός Ἀσπαρος, οὗ πρόσθεν ἐμνη- 15 σμονεῦσαμεν) ἐπὶ δυναστείᾳ μεγάλῃ. συναπεστάλησαν δὲ τῷ Ἀρεοβίνδῳ καὶ ἕτεροι πλείστοι στρατηγοί, ὧν οἱ περιφανέστατοι Πατρίκιος ἦν καὶ Ὑπάτιος, ὁ Σεκουνδίνου καὶ τῆς ἀδελφῆς Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως νιός, καὶ Φαρασμάνης ὁ Ζωνῆ πατὴρ, τὸ γένος Λαζός, καὶ Ῥωμανός ὁ προειρημένος 20 ἐξ Εὐφρατησίας συναφθεῖς τῷ στρατεύματι, καὶ Ἰουστίνος ὁ 20

2. τρίτην ἡμέραν A, τὴν τριήμερον vulg. 3. Γλόην A, Γλώην vulg. passim. 9. ἐξάρχοντος A e, ἐξαρχοῦντος vulg. 13. Γότθσθέας A b. 16. περιφανέστεροι A.

undequaque congestis sibi manubiis. tertio vero a proditione die Cabades elephanto insidens urbem ingreditur: et divitias quidem exiguas admodum, Gloën autem in urbis custodiam relinquit: ipse demum Nisibin regressus est, Persarum castris et exercitibus Amidam inter et Constantiam locatis.

A. C. 497

Hoc anno Gotthorum, Bessorum et aliarum Thracicarum nationum exercitus orientis duci praefectoque Areobindo Dalagaïphi filio, qui cum potestate magna dignitateque consulatum ordinarium gessit, commendatus ab Anastasio imperatore mittitur. huic ex patre avus fuit Areobindus, qui Theodosii iunioris temporibus in praeliis adversus Persas claruit. porro Areobindus Dalagaïpho patri e Dyagesthae Ardaburii filia et Asparis, cuius nomen supra memoratum, nepti susceptus fuit. Areobindo pariter socii plures dati sunt, et cum eo missi duces, quorum illustriores fuere Patricius et Hypatius, Secundini et sororis Anastasii imperatoris filius, et Pharasmanes genere Lazicus Zunae pater, et supra laudatus Romanus, qui ex Euphratesia exercitui se adiunxerat, nec non Iustinus postmodum imperator renunciatus, et Zemarchus, et alii nonnulli. copiis omnibus Edessae Osroënae pro-

βασιλείας μετὰ ταῦτα, καὶ Ζημαρχος καὶ ἑτέροι τινες τῆς
 ἀνατομικῆς συνιθροῦσης ἐν Ἐδέσῳ πόλει τῆς Ὑπεροχῆς καὶ
 Σαμοσαίους πόλει τῆς Εὐφρατιῆς, καὶ οἱ μὲν περὶ Ὑπάτιον
 καὶ Παιρίσιον ἠσχρολοῦντο τὴν Ἀμιδαν ἑλευθερώσαι τῆς Περ-
 5 σικῆς φυλακῆς. Ἀριόβινδος δὲ μετὰ Ῥωμαίου καὶ Ἀσσιό-
 δου φυλάκων καὶ τινῶν ἑτέρων στρατιωτικῶν ἀντιπάλων, ὡς πρὸς D
 αὐτὸν Καβύδην τότε εἰς Νισίβην διατριβόντα διαφόροις μάχαις
 καταγωνίζεται τῶν Περσικῶν καὶ τῆς Νισίβης Καβύδην ἀνα-
 λαίπει καὶ πολλοῖς διαστίμασιν ἐποχωρήσας τῆς γῆρας πε-
 10 ποιῆται. ἀπέβη δὲ καὶ στρατηγὸν μέγιστον τῶν Περσῶν ἐν
 μὴ συμφορῇ, οὗ καὶ τὸ ἄθος καὶ τὸ βραχιόλιον ἐπέβη
 Ἀριόβινδος παρὰ τοῦ ἀσπίδου αὐτὸν Σαΐδου, οὗ ἀξιόλογον
 ὡς μάλιστα φανερὸν σύμβολον τῆς νίκης ἐπέβη τῷ βασιλεῖ
 τῆς μὲν Περσικῆς στρατιᾶς ἐλαττωθείσης οἷον τοῖς Ῥωμαί-
 15 οῖς, στρατηγὸς παρυσαντιώτικος Καβύδης ἐπέβηται στρα-
 τειμα πλείστον κατὰ τῶν Ῥωμαίων, ὥστε Ἀριόβινδον προ-
 τρέψαι τοῖς περὶ Ὑπάτιον καὶ Παιρίσιον, ἀπὸ τῶν περὶ Ἀμι- P 10
 δαν τῶντων εἰς συμμάχιαν αὐτῷ συνδραμεῖν. ἐπέβηται δὲ πα-
 ρυσαντιώτικῳ δια φθόνου ἐποχωρήσας, ἐβουλήθη Ἀριόβιν-
 20 δος εἰς Πυζάντιον ἐπιβλεῖν, εἰ μὴ μάλιστα Ἀππίου ὁ Αἰγυ-

1. βασιλείας A. 2. Ἐδέσῳ πόλει A. Ἐδέσῳ τῆς πόλεως τοῦ
 3. Σαμοσαίους πόλει A. Σαμοσαίους πόλεως τοῦ
 add. ex A. 6. ἑτέροι add. ex A. B. τὸ Περσικῶν b,
 τῆς Περσικῆς c. 7. ἠσχρολοῦντο A. 10. μέγιστον add. A.
 11. φανερὸν A. 15. ἐπέβηται A. ἐπέβηται τοῦ 16. τῶν
 add. ex A. 20. εἰς Πυζάντιον A c, οὗ εἰς Πυζάντιον τοῦ
 μισοῦ τοῦ.

vincere civitate, et Samosati alteri Euphraticae urbe evocis, qui co-
 ntestabantur Hypatum et Patricium circa Amidam Persia castris li-
 berandam occupabantur. Arcubindus autem cum Romano et Arundo
 tribonis et quibusdam aliis castra metatos, Cabadem ipsum Nisibi
 longe committentem aggreditur, variis proclis Persias acies laecunt,
 Cabadem ipsum Nisibi fugat, et ex eius agris multorum millium spo-
 tis cum recedere cogit: quin etiam praecipuum Persarum in quodam
 conflictu occidit ducem, cuius gladius et armilla a Syctha, qui vicum
 montaverat. Arcubindo primum ablati, deinde quasi apertissimum
 vultusque monumentum ad imperatorem misit. Immo isto in bone
 nichilum Romanorum ducum virtute Persarum exercitu, circa amphitres
 sibi comparatas adversus Romanos Inm. Ul. adus ut Hypati Patrici-
 que cupias adhaerentur Arcubindus, rebatis vicum Amidam locis, ad
 turpetiam sibi tentandis contendere. qui cum pax invidis dimoveri
 cessaverat, Arcubindus que de repelendo Byzantio cogitaret, nisi

πτιος, ἵπαρχος τότε τοῦ στρατεύματος ὢν καὶ τῆς δαπάνης, καὶ τῆς ἐποψίας πάντων προεσθηκῶς, ἐπέσχευεν αὐτὸν ἐν τοῖς τόποις. διαφορομένων δὲ τῶν στρατηγῶν πρὸς ἀλλήλους, Καβάδης εἰς Νισίβην ἐλθὼν καὶ τὰ τῆς διχονοίας τῶν στρατηγῶν μαθὼν, αὐτὸς τε πολὺς ὢν τῷ πλήθει καὶ πολλαχοῦ 5 τὴν ἑαυτοῦ στρατιὰν κατακερματίζων, πᾶσαν, ὡς εἰπεῖν, τὴν Β' Ῥωμαϊκὴν κατέδραμεν γῆν καὶ ἐδηῖωσεν μέχρι Συριῶν αὐτῶν, V. 101 πολλοὺς μεταξὺ πρὸς Ἀρεοβίνδου ὑπὲρ εἰρήνης ἐκπέμψας πρέσβεις καὶ ἐπὶ χρήμασιν καταλύειν τὸν πόλεμον λέγων. οὕτω τοίνυν καὶ τὰ περὶ τὴν Ἔδεσσαν μάλιστα καταδραμῶν, καθ' ἣν ἦν Ἀρεοβίνδος ἦν· πλὴν οὐ πράξας ἐκεῖ δεξιῶς, ἀλλὰ παρ' ἐλπίδας ἐλαττοῦται τῆς Ἀρεοβίνδου μάχης. γνοὺς δὲ καὶ τὸν Ἀμίδης φύλακα Γλόην τὸν στρατηγὸν αὐτοῦ διαφθαρεῖν μηχανώμενον, ἐπανέρχεται κακῶθεις δι' ἑτέρας ὁδοῦ, καταφρονήσας τῶν ὁμῆρων, ὧν ἐδεδώκει τῷ Ἀρεοβίνδῳ, τοὺς 15 εἰρήνης λόγους· καὶ κατέσχον παρὰ τὰς συνθήκας Ἀλύπιόν τε τὸν χρηστὸν ἐκεῖνον καὶ Βασίλειον τὸν Ἔδεσσηνόν· ὥστε C μετὰ τὴν ἀναχώρησιν αὐτοῦ τὴν ἐπὶ τὰ οἰκεῖα, χειμῶνος ἤδη καταλαβόντος, τοὺς μὲν στρατηγοὺς Ῥωμαίων ἐν διαφόροις

1. τότε A, τε vulg. 2. προεσθηκῶς A, προεσχηκῶς vulg. 6. κατακερματίζων A, καταχερματίζων vulg. 7. ἐδηῖωσεν] ἐδίωξεν A e. Συρίας αὐτήν A. 10. Ἔδεσσαν A, Ἔδεσαν. vulg. passim. 14. μηχανεύομενον A. 15. οὓς δὲδῶκει A, fort. leg. δι' ὧν s. οἷς ἐδεδώκει τῷ Ἀρ. τοὺς εἰρήνης λόγους. 17. ἐκεῖνοι A. 19. Ῥωμαίων A, Ῥωμαίους vulg.

Aegyptius Appio, totius exercitus praefectus et annonae rebusque singulis inspiciendis invigilans, eum locis in illis consistere compulisset. ita dissidentibus ab invicem ducibus, Cabades Nisibin ingreditur, habitaque discriminis inter duces orti notitia, cum alioqui copiosae adessent illi vires, toto exercitu per turmas et globos diviso, in universam, ita loquar, excurrit Romanam ditionem, et abacta a Syris longe positae praeda, plures interim ad Areobindum de pace componenda legatos decernit bellumque pecunia dirimendum denunciat. loca igitur circa Edessam, in qua Areobindus metabatur, devastans, nil prosperum ibi peregit: quin immo ex pugna cum Areobindo praeter expectationem commissa viribus deterior recessit. cum vero insuper Gloem ducem, quem Amidae praesidio reliquerat, perire paratum rescivit, per aliam viam cum magna clade accepta recessit, fidem, per obsides quos Areobindo dederat, oppignoratam, et de pace collocutionem parvi pendens: quin etiam Alypium virum illum optimum et Basilium Edessenum praeter ictas conditiones penes se detinuerunt Persae: ita ut Cabade in ditionis suae fines regresso, Romani duces

της Εύφρατισίης και Ύδροφρής και Μισσοποταμίης και Σι-
ρων και Λουσιτιαν διατριβήναι πολέμοισι των χειμῶνιον αὐ-
λιοθεσσημένους καιρόν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἐπι ἰσπανῶ γενουίτων, ἀταξία γίγνεται τῶν
5 δίο μερῶν, και πολλοὶ ἀπέθανον ἐξ ἀμαρτήτων, ἐν οἷς και ὁ
τις Ἀναστασιῶν τοῦ βυσιλέως, ὅς τιχεν ἀπὸ πύλλωνος · και
σφόδρα λεπιδίς Ἀναστασιῶς, πολλοὺς ἐπιμαρῆσαντο και ἀλ-
λους ἐκρούς παρήσανεν.

D

Τούτω τῷ ἐπι Κελλῶρα τὸν μάχιστρον ἐπὶ τοῦ βασι. A M. 1926
πολλῶς πικρῶνται μετὰ τῆς οὐρ αὐτῷ αἰματις διασάμωσ, και
την ἀπὸν σκιδον ἐκρούσαν παρτελεῶντα οὐν ἐθεδόνε στρα-
τηγῶ, τούτοις πατελιότανεν ὁ βασιλιῆς την τοῦ παντος πο-
λιμον διαίτησιν. Ἀλλῶντα δε και Ὑατίων μεταπέμψασαι
σπουδαίως τις τὸ Βιζάντιον, οἷς ἀναγοσίως ἐγρησάμετος τίται
15 τῷ στρατοειδῶ δια την προς Ἀρσιλῆδον τον στρατηγόν 17. P. 197
θραν, Καλλιόσιον δε τον στρατηγόν ἐπιστήσας τῷ τοῦ δα-
παιήματος ἀργῶ τοῦ Κελλῶρος τούτων ἀριστα τον παντα
πολέμου ἄμα τῷ Ἀρσιλῆδῶ και Πατριεῶ και Βαρδῶσῶ και
Τμισοτράτῶ και Ῥωμιῶ και τοῖς λοιποῖς, κατά διαφέρους
αὐτοῦσιν οἰκονομῆματος · ἦν γαρ ὁ ἀπὸρ μετὰ λόγος και παι-

α πολέμοισι A c.   η Κίλκωσ A, Ἐθῶρα b   ιι οὐρ
σπουδαίως τις τῷ τῷ A c I, οὐρ Ἀρσιλῆδῶ b   ις ἀριστα
τοις A, ἀναγοσίως τούτῳ.   ιθ Βουρδῶσ A, Βουρδῶσ a, Βο-
ρδῶσ b c

de imperio diuinitu in diuersa Paphlagonia, Orchoñois, Mesopota-
mia, Sicilia atque Armenia oppida locumque se constituit.

Hic anno equorum equis celebrata, facta est duarum factionum
seditione, et ex utraque pariter plures, inter quos Anastasii filius et
pellis matris minoratus est, cuius morte vehementer afflictus Anasta-
sius plures alios oppidibus, alios exilio multauit.

Hic anno Cellens imperator cum maxima subditarum sibi copia. A C. 198
cum uicinis et cum Thracis duce imperium parue in exercitum
commodi potentiam adhibe uicinas belli subducentium suum com-
pedit imperator, Apollonem et Byzantium, quorum imperium hanc am-
plius in uicinis deinde ab exercitu cum Arcobinda duce subduci-
tus adhibetur, Byzantium diligentibus tenuit, et rei aum-
nariae Cellens duce commendat praefecturam. Cellens porro cum
Arcobinda et Patris et Eumens et Timostratis atque Romano, nec non
religione alios rationem bellandi optimam per uaria quaque loca om-
per successit. ut enim huius praesentis legenti et uicinas diuinitate,
animi fortitudine delique gratis ad summum copietus, et Illyrico,

δείας πάσης χάριτος Θεοῦ πολλῆς πεπληρωμένος καὶ ἀνδρεῖος, Ἰλλύριος μὲν τῷ γένει, ὄθεν καὶ Ἀναστάσιος ὠρμητο· πολλὰς μὲν τῆς Περσικῆς χώρας καὶ φρούρια ἐπιδραμῶν, τὰ μὲν πυρὶ, τὰ δὲ καὶ ἄλλοις καθηρέθη τρόποις· ὥστε καὶ Β αὐτὴν Νισίβην μικροῦ δεῖν ὑπὸ Ῥωμαίους γενέσθαι· ἐκρά- 5
 τει γὰρ καὶ λοιμὸς τῶν Περσικῶν τηρικαῦτα· εἶτα καὶ ἐπα-
 νάστασις αὐτοῖς ἐπισυμβέβηκεν ἐθνική, τῶν λεγομένων Κα-
 δουσίων καὶ ἐτέρων ἐθνῶν, καὶ οὕτως ἀπλῶς ἐπικρατοῦσι
 τῶν Περσικῶν πραγμάτων Ῥωμαῖοι, ὡς ἀποστεῖλαι Καβάδην
 Ἀσπέτιον στρατηγὸν περὶ εἰρήνης ἐσπουδασμένως διαλεχθῆναι 10
 Ῥωμαίοις· καὶ εἰ μηδὲν ὀλίγον τι κομιζόμενον, ἀποδοῦναι
 καὶ Ἀμίδα ἀὐτοῖς οὐπω δυνηθεῖσι μετὰ μυρίων πόνων καὶ
 λοιμῶν ἤδη ἐπικρατησάντων φυλάκων, ἀπὸ Περσῶν αὐτὴν
 ἐξελέσθαι, καὶ διὰ τὴν τοῦ τόπου θέσιν καὶ τὸ τῶν τειχῶν
 V. 102 ἀκατάλυτον· πλὴν οἱ στρατηγοὶ χειμῶνα πάλιν ὄρωντες ἐπι- 15
 C ὄντα καὶ αἰρετώτερον εἶναι κρίναντες ὀλίγων ταλάντων ἔξω-
 νήσασθαι τὸ Ῥωμαϊκὸν στρατόπεδον ἐκ τοῦ χειμερίου τῶν
 τόπων, ἐν οἷς οἱ πρὸς Ἀσπέτιον ἐγίνοντο λόγοι, τριάκοντα

1. Θεοῦ om. A.   2. πολλαὶ A.   3. ἐπιδραμῶν] ἐπιδρομαῖς
 ἐπαθον A.   4. ἄλλοις καθ. A, ἄλλοις καὶ καθ. vulg.   5.
 Ῥωμαίους A, Ῥωμαίων vulg.   6. λοιμὸς A e f, λιμὸς vulg.
 9. Ῥωμαῖοι add. ex A.   11. κομιζόμενος A.   13. λοιμῶν
 ἤδη ἐπικρατησάντων f, λοιμῶ ἤδη ἐπικρατησάντων A, λιμῶν ἤδη
 ἐπικρατήσαντα τῶν vulg.   14. καὶ τὸ τῶν A, καὶ διὰ τῶν
 vulg.   18. τρία τάλαντα A.

unde et Anastasius ducebat originem, trahens genus; et continuis quidem incursionibus Persarum agros et munita quaeque loca vexans, alia quidem igne, alia modis aliis devastabat: adeo ut ipsa Nisibis in Romanorum potestatem tantum non veniret. pestilentia enim Persicam regionem invaserat. tum vero per provincias Cadusiorum maxime dictorum et aliarum gentium tumultus unus post alium audiebantur exoriri; illisque tantopere Persarum res iactabantur, ut Aspetium ducem de pace cum Romanis collocaturum propense Cabades destinarit. et quamvis leve quid fuerit a Romanis reportatum, Amidam certe, quam infinitis laboribus recipere, nec Persarum in praesidio locatorum manibus etiam famis in eos incalescentis vi potuerant eripere, tam ob opportunum loci situm, quam ob indissolubilem moenium firmitatem, nullo negotio restituerunt Persae. ingruentes praeterea hiemis molestias secum reputantes duces, ex locorum, in quibus cum Aspetio pacis conferebantur sermones, difficultatibus et periculosa hiematione Romanum exercitum paucis talentis redimere satius esse duxerunt. talentis igitur ad triginta datis Basilium Edesse-

ταλαινα παρασχόντες, και ἀναλαμβάνοντες Βασιλείων τὸν Ἰλίο-
 σην, ἐκρημόσθη πρὸς Πέρσας ἐπὶ, (Μέλιος γὰρ ὁ γρη-
 σίας ἐπιθῆναι τῶν ἐκμῶν αὐτῶν ἐπίδοις,) και ἀναδόντες, οὗς
 εἶχον ἐπιθῆναι. Ἀμίδαν τε ἀπολαβόντες και τὴν περὶ τῆς ἡ-
 5 ρῆτης ποιούσης συνθήκας, ἐν μεθαρσίῳ γινόμενοι τοῦ Ἀρμυ-
 δίας και τοῦ Μαρδὸς φρονούντων, και γραμμῶν αὐτὰ βαβαίω-
 σαντες, και τοῦτο τέλος ἔσχεν ὁ Περσικός Ἀναστασίῳ πρ. D
 λημος κατὰ τὸ ἰε' αἶος τῆς αἰτιῆς βασιλείας, τριτίων μὲν
 κραιήτος, μᾶλλον δὲ τῶν ἡμεροσθῆν πόλεμον τῆς Περσῶν
 10 λεμνημένων γέν, εἰς τοῦτο τὸ τέλος τοῦ ἰε' αἶου τῆς Ἀνα-
 στασίῳ βασιλείας ἔσχεν. Ἰωάννου δὲ τοῦ ἐπισκόπου Ἀλε-
 ξανδρείας τελευτήσαντος, Ἰωάννης, ὁ Νικαίσιος χειροτονήσας
 αὐτὸν αὐτοῦ.

Ἐν δ' αὐτῇ ἡμερᾷ ἐπέστη Ἀναστασίῳ, και ἐχρημάθη-
 15 σαν πολλά γυλοσργήματα, εἰς ὧν ὁ μέγας ἱερεὺς Κωνσταν-
 τίνος, ἐπέστη δὲ εἰς αὐτῶν στήλην ἰδίαν, ἐν ἡμερᾷ εἰς P 128
 τὸν αἶον τοῦ Τυέρου. ἧ γὰρ πρῶτη ἱερωσία Θεοδοσίου τοῦ
 μεγάλου ἔσχεν ἀπὸ αἰσῆτος και σπινθηρίῳ.

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Ἰωάννου τοῦ Νικαίσιου αἶος A.M. 3777
 20 πρῶτος.

- 1. Τέλειος ἐκρημόσθη A, Ἰλίου ἐπὶ ἡμερᾷ vulg.
- 2. Περ-
 σῶν A, Πέρσας vulg.
- 3. ἐκρημόσθη A.
- 4. γραμμῶν
 A b, γραμμῶν vulg.
- 5. αὐτὰ A, αὐτῶν vulg.
- 6. ὁ Περσικός
 Ἀναστ. ἀναστῶν A, Ἀναστ. ὁ Π. π. vulg.
- 7. ὁ Περσικός
 10. τέλος αἰῶν. εἰ A.
 16. ἔσχεν b, καὶ vulg.

non enim Persas ab illis adhuc agentem (Alypius enim ille bonus
 et modestus constantitate pones sua dona cum obsequi) recuperant,
 reddiderunt partes, quas tenuerant, ab illis, et Amida recuperata, in
 Isondria et Mardei conflictu concordantes pacis conditiones tandem
 habuerunt. Ipsi quoque decessu alypi ab illis decesserunt et acceperunt
 tempus huius exilio belli ab Anastasio adversus Persas gestū, qui circa
 decessum et quietum imperii illius alypius incidit. cum autem per
 istum temporum bellum decesserit, a quo nullis magis quam a ceteris
 eius consiliis contra bellum Persarum dicitur exhausta fuit, in hunc locum
 fuit Anastasio decessum et quietum alypius imperante deductum est
 ceterum Iohanne Alexandrie praesule defuncto, Iohannes Nicasota ec-
 clesiarum concordantibus Iohanne eius successit.

Huius eadem anno plura ex aere opera, et haec, quae possunt magnos
 Constantinos Anastasio huius consilia sunt. Ipsi vero propriam et
 illi tibi statim effudit, quoniam in Troni coloniam exivit. quae prius
 eadem magno Theodoro locata fuerat, terrae motu dilecta et commu-
 nata fuit.

Alexandriae episcopi Iohannis Nicasotae annus primus.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀναστάσιος ἀνεθεῖς τῶν πολέμων Μακεδόνιον τὸν πατριάρχην διαστρέψαι ἐκ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἔσπευδεν. πολλοὶ δὲ τῶν ἐπισκόπων Ἀναστασίῳ χαριζόμενοι τῇ ἐν Χαλκηδόνι συνόδῳ ἀντέπιπτον, ὧν πρῶτος ἦν Ἐλευσίσιος ὁ Ἀσήμεων. Μανιχαῖον δὲ τινα ζωγράφον Συροπέρσην ἀπὸ Κυζίκου Ἀναστάσιος ἤγαγεν ἐν σχήματι προεσβυτέρου, ὃς ἀλλότρια τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀγίων εἰκόνων ἐτόλμησεν γράφαι φασματώδη ἐν τῷ παλατίῳ Ἑλληνιανῶν, γνώμη τοῦ βασιλέως χαίροντος τοῖς Μανιχαίοις, ὅθεν καὶ στάσις τοῦ λαοῦ γέγονε μεγάλη. καὶ τὸν ἔπαρχον ἐν ταῖς συνάξεσι καὶ ἐν ταῖς λιταῖς τότε ἐπενόησεν ἀκολουθεῖν ὁ βασιλεύς. ἐφοβεῖτο γὰρ τῶν ὀρθοδόξων τὰς ἐπαναστάσεις· καὶ ἐγένετο εἰς ἔθνος. Ξεναΐαν τὸν μανιχαϊόφρονα ἤγαγεν Ἀναστάσιος εἰς τὸ Βυζάντιον, τὸν καὶ Φιλόξενον, ὡς ὁμόφρονα. Μακεδόνιος δὲ οὔτε κοινωνίας, οὔτε λόγου αὐτὸν ἠξίωσε, τοῦ κλη-
 15 ρου καὶ τῶν μοναχῶν καὶ τοῦ λαοῦ ταραττομένου. ὅθεν καὶ λάθρα τῆς πόλεως αὐτὸν ἐξήγαγεν Ἀναστάσιος. Ἀχόλιον δὲ τινα Μακεδόνιος σπασάμενον κατ' αὐτοῦ μάχαιραν ἐξ ὑποβολῆς τῶν ἐχθραινόντων αὐτῷ, μηνιαίας ἀνώνυμης προσέταξεν

4. Ἐλευσίσιος ὁ Σασήμεων b. 7. ὃς] ὡς libri. 8. Ἑλληνιανῶν καὶ ἐν τῷ εὐαγγίῳ Στεφάνῳ Ἀδριλιανῶν b. 10. καὶ add. ex A. ἔπαρχον A b, ἑπαρχον vulg. 15. prius οὔτε add. ex A. 19. αὐτῷ A, αὐτὸν vulg. μηνιαίας A, μηνισίας vulg.

Hoc anno bellis liberatus Anastasius pervertendo Macedonio patriarchae a recto fidei sensu studium omne contulit. plures autem episcoporum Anastasii gratiae sibi promerendae cupidi, Chalcedonensis synodi se declaraverunt adversarios: quorum antesignanus Eleusius Asemensis episcopus extitit. Manichaeum vero quendam Syropersam genere, pictoriae artis peritum, presbyteri vestibus ornatum Cyzico adduxit Anastasius, qui monstruosa quaedam et a sanctis ecclesiae imaginibus aliena ad imperatoris Manichaeorum opinionibus assueti mentem in Helenianorum palatio depingere ausus est: ex quo magna populi seditio coorta. ut praefectus in conventibus ecclesiasticis vel publicis processibus imperatorem pone sequeretur, novo commento Anastasius edixit: sibi quippe timebat a catholicorum tumultibus: et iam res in consuetudinem transiit. Xenaiam praeterea Manichaeorum sectatorem, Philoxenum alias dictum, utpote qui una secum sentiret, Anastasius Byzantium accersivit. Macedonius autem, clero, monachis et populo propter eum tumultuantibus, neque communionem, neque alloquiū familiaritate dignatus est: quocirca clam eum urbe subduxit Anastasius. Acholium porro quendam, ex infensorum sibi sug-

ἔκτισε δὲ καὶ δύο δημόσια λουτρά, καὶ ἔδωκεν αὐτῇ δίκαιον πόλεως.

A. M. 6001

Τούτῳ τῇ ἔτει Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς Φλαβιανὸν τὸν Ἀντιοχείας ἐπίσκοπον ἠνάγκασεν τῷ ἐνωτικῷ Ζήνωνος ὑπογράψαι, ὃς ποιήσας σύνοδον τῶν ὑπ' αὐτὸν ἐπισκόπων πολυσίχον ἐπιστολὴν ἔγραψεν, τὴν ἐν Νικαίᾳ καὶ Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἐφέσῳ ὁμολογῶν συνόδους, τὴν ἐν Χαλκηδόνι παρασιωπήσας. ἀπεκήρυξε δὲ καὶ Διόδωρον, ὑποτάξας κεφαλαια δ', δι' ὧν μὴ συνάδων τῇ ἐν Χαλκηδόνι φαίνεται συνόδῳ, μάλιστα δὲ τῇ φωνῇ τῇ, ἐν δύο φύσει, ἀπομάχονται. φασὶ δὲ τινες αὐτὰ Ἀκακίου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως εἶναι. ὁ δὲ Φλαβιανὸς ἰδιαίονσαν ἐπιστολὴν ἔγραψεν Ἀναστασίῳ τῷ σκοπῷ αὐτοῦ ἐπόμενος· ὁμοίως καὶ Ξεναίας ὁ δυσσεβής, ὅστις καὶ ἀθθεντίας προσέθηκε τούτοις τοῖς κεφαλαίοις, ἀνάθεμα κατὰ τοῦ θειοτάτου Λέοντος Ῥώμης καὶ τῆς συνόδου Δ καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ. Κωνσταντῖνος δ' ἐπίσκοπος Σελευκίας τὴν ἐν Χαλκηδόνι ἁγίαν σύνοδον ἀνεθεμάτισεν γράψας τὸ αὐτὸ καὶ Ξεναίᾳ. Φλαβιανὸς δὲ ὡς διαβάλλων αὐτοὺς

5. ὑπ' αὐτὸν A, ὑπ' αὐτῷ b, ὑπ' αὐτοῦ vulg.

8. καὶ Διόδωρον A b, Διόδωρον καὶ Θεόδωρον vulg.

9. δ' add. ex A.

10. δὲ τῇ A, ἐν τῇ vulg.

11. φασὶ — — εἶναι om. A.

13. ὁμοίως καὶ A, ὁμοίως δὲ vulg.

14. ἀθθεντίας προσέθηκε A,

ἀθθεντίας, προσ. vulg.

17. ἀνεθεμάτισεν A, ἀνάθεμ. vulg.

18. τὰ αὐτὰ b, ταύτην A a, τὸ αὐτὸ vulg.

αὐτοὺς A, ἀτάς vulg.

cupavit Anastasiopolim: sed et publicae commoditati duo balnea dicavit, et loco civitatis concessit iura.

A. C. 501

Hoc anno Anastasius imperator Flavianum Antiochiae episcopum concordiae sanctioni a Zenone editae subscribere coegit, qui episcopum sibi subditorum congregata synodo, prolixam scripsit epistolam, Nicaenam, Cpolititanam et Ephesinam admittens synodos, Chalcedone vero actam silentio praeteriit. sed et Diodorum et Theodorum subinde damnavit, quatuor subiiciens capita, in quibus cum Chalcedonensi synodo minime consentire videtur: maxime vero vocibus istis, in duabus naturis, opponuntur ista capitula. nonnulli Acacii Cpoleos praesulis ea capita foetum esse dicunt. porro Flavianus privatam Anastasio dedit epistolam, qua in mentem eius omnino concedit, quemadmodum etiam impius Xenaias, qui eo progressus est temeritatis, ut adversus divinissimum Leonem Romae episcopum, synodum ipsam et utriusque asseclas execrationes immitteret. quin etiam Constantinus Seleuciaepiscopus sanctam Chalcedonensem synodum anathemate percussit, eadem prorsus ac Xenaias scribens. Flavianus autem ac si ipsos

γραψε τῷ βασιλεὶ μεγάλῳ. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐγραψένας καὶ αὐτοῦ, Κωνσταντίνου μᾶλλον καὶ Ξενίου ἀποδημάτους. Πάλιν τῷ ἐπισκόπῳ Ἱεροσολήμων ἐγραψεν Ἀνωτάσιος κλιθεὶς αὐτῷ τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνέδου νηρέουσθαι. Ἡλίας δὲ ἀπεγράψε 5 τῷ βασιλεὶ ἀναθιματίους Νισιόριον καὶ Εὐτυχία, Λιόδαρον καὶ τὴν ἐν Χαλκηδόνι συνέδου ἀποδημάτους.

P. 124

Τῷ δ' αὖτῳ ἔτι ἐγένετο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ταραχὴ μετὰ τοῦ Ἰωάννου τοῦ ἐπισκόπου, τοῦ Νισιμαίου καὶ Λογυλαίου κήρυκος, περὶ Γενναδίου τοῦ Φιλοκίτρου· καὶ ἐγένετο στάσις ἐπὶ τῆς πόλεως ἐπὶ ἡμέρας πολλὰς· καὶ ἐνεκρίθησαν τῶν οἰκίαν τοῦ ἐπισκόπου Ἰωάννου οἱ στρατιῶται, ἐπὶ δὲ τῶν πολιτῶν ἢ οἰκία τοῦ Φιλοκίτρου καὶ αὐτῆ ὁμοίως, καὶ ἐσθῆσαν 10 ὡς Ἀλεξανδρεῖς στήλην τοῦ βασιλέως ἐν τῷ Ἀκτιναρ-θάμῳ.

Τούτῳ τῷ ἔτι μοναχοὶ τινε; κήρυκται διακρίσει ἐλάθον· Ἄ Μ ὡσαύτως ἀπὸ ἀπιστολῆς ἐν τῷ Βυζαντινῷ ἔργῳ Σακάρῳ τῷ δευτέρῳ κατὰ Μυσιθορίου καὶ τῆς συνέδου ἰσοπέδου, τούτους Ἀνωτάσιος ἐπίμωσ ἰδίῳ, ὡς ἐχθρὸν τῆς ἀληθείας καὶ

1. μεγάλῳ. ὁ δὲ A e f, μεγάλῳ τούτῳ. ὁ δὲ vulg. 2. Κωνσταντίνου καὶ Ξεν. A. K. δὲ καὶ Ξ. μᾶλλον vulg. 3. συνέδου A. συνέδου vulg. 4. συνέδου A. συνέδου καὶ συνέδου καὶ vulg. 5. συνέδου καὶ A b. 6. συνέδου καὶ A b. 7. καὶ αὐτῆ Νισιόριον καὶ Εὐτυχία. 8. καὶ αὐτῆ τούτων A e (αὐτῶν e). 9. ἐπίμωσ] ἐπίμωσ A.

eo nomine accusare mihmet, haec omnia imperatori per Illerem communicavit. Imperator Flavianus suscepit. Constantinum autem atque Nestorem profecto amplius, tam vero Elias Hierosolymitanum episcopum, ut adveniens Chalcedonensem synodum ferret sententiam, arripit mandavit. Elias imperatori scribens, Nestorem et Eutychem, Diodorum et Theodosium dicta devovit et actam Chalcedone synodum se recipere testatus est.

Hoc etiam anno ingens tumultus Alexandriae exortus est inter Iohannem Nicasetanum episcopum et Dapuloplem monachum Genadii Paphogetri gratia; corpus scilicet plures dies in urbe dormavit, et quidem milites episcopi Iohannes domum incendebant, et Paphogetri aedes a populo pariter comburentur. Alexandrini patre ad Cyntherum imperatori statum posuerunt.

Hoc anno monachi quidam haeretici numeru; decenti ab oriente A. C. 501 Britanniam cum impero Severo transibant, in bellis Macedonia et synoda domitionem peribant. Iohannes Anatholus cum hostre suscepit, non ventura sollicitudine, qui totum constabant orientem et eadem pariter fuerit hic molituri. Iohannes autem Alexandriae episcopus du-

A. C. 501

ταράξαντας τὴν ἀνατολὴν καὶ ὧδε ταῦτα πρῶσσοντας. Ἰωάννης δὲ ὁ ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας δισχιλίαις λίτρας χρυσοῦ διδὲν ὑπέσχετο τῷ βασιλεῖ, εἰ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ἐκβαλεῖ τελείως. ὁ δὲ βασιλεὺς ἠνάγκαζεν Μακεδόσιον κοινωνῆσαι τοῖς ἀποκρισιαρίοις Ἰωάννου καὶ Ἰωάννην δέξασθαι μὴ δεχόμενον μηδὲ ἐκβάλλοντα τὴν σύνοδον. Μακεδόσιος δὲ ἀντίστη εἰπὼν· μὴ κοινωνεῖν αὐτοῖς, εἰ μὴ ὁμολογήσουσιν **Σμητέρα** καὶ διδάσκαλον τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον. Δευτέριος δὲ ὁ ἐπίσκοπος τῶν Ἀρειανῶν τοῦ Βυζαντίου βαπτίζων τινὰ βάρβαρον λεγόμενον παρὰ τὴν δεσποτικὴν παράδοσιν, ἐτόλμησεν εἰπεῖν· βαπτίζεται βάρβαρος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς δι' υἱοῦ ἐν ἀγίῳ πνεύματι. καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἢ κολυμβήθρα. ὁ δὲ βάρβαρος ἔμφοβος γενόμενος ἔφυγε καὶ πᾶσιν ἐγνώρισε τὸ θαῦμα. ὁ δὲ βασιλεὺς Μακεδόσιον τὸν **Κωνσταντινουπόλεως** ἠνάγκαζεν ἀναθεματίσαι τὴν ἐν Χαλκη-
Δδόσι σύνοδον, καθάπερ καὶ Ἡλίας ὁ Ἱεροσολύμων· ὁ δὲ Μακεδόσιος χωρὶς οἰκουμενικῆς συνόδου ἐχούσης πρόεδρον τὸν Ῥώμης ἐπίσκοπον ἀδύνατον ἔλεγεν τοῦτο ποιῆσαι. ὅθεν ἐχθράνας αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, τοὺς προσφεύγοντας τῇ ἐκκλη-

1. ταράξας A b. καὶ τοὺς ταῦτα A e, καὶ ὡς ταῦτα a. 4. ἐκβαλεῖ A, ἐκβάλῃ vulg. 6. δεχόμενον μηδὲ A, δεχόμενον αὐτὸν μηδὲ vulg. 7. ὁμολογήσουσιν A, ὁμολογήσωσιν vulg. 9. τοῦ Βυζαντίου add. ex A. 16. ὁ ante Ἱερ. add. ex A. 17. τὸν Ῥώμης A, τῆς Ῥ. vulg. 19. προσφεύγοντας A, προσφ. vulg.

centas auri libras imperatori se daturum pollicitus est, si modo celebratam Chalcedone synodum funditus abrogaret. imperator itaque Macedonium cum Ioannis legatis communionem habere cogebat et Ioanni ipsi, qui nec reciperet, nec respueret synodum, pacem dare. in adversum opposuit se Macedonius dicens: nullam se communionem iis impertiri, nisi matrem et magistram profiterentur Chalcedonensem synodum. Deuterius porro Arianorum episcopus Byzantii quempiam nomine barbarum baptizare paratus, repugnante licet dominica traditione, verba istiusmodi proferre ausus est: baptizatur barbarus in nomine patris, per filium, in sancto spiritu: et confestim exaruit piscina. barbarus terrore percussus fugae se dedit et omnibus postmodum, quod contigerat miraculum, manifestavit. in his imperator Macedonium Cpoleos praesulem habitam olim Chalcedone synodum reprobare, quemadmodum et Hierosolymorum episcopus Elias, cogebat. ad haec Macedonius: citra universalem synodum, cui primus assideret Romanus episcopus, id se exequi non posse referebat. quibus imperator exasperatus, immunitatis quaerendae causa confugientes in ecclesiam

σιν ἀποσπᾶσθαι ἐκέλευσε βίαιως, καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῶν
 αἰρητικῶν ὄρους ἀνάστασις παρέσχετο. ὅσοι δὲ κληρικοί καὶ
 λαϊκοὶ αἰρητικοὶ ἐπέγραψαν ἐν τῇ Βυζαντίῳ, τῇ Σαύρῳ καὶ
 τοῖς αἰρητικαῖς μοναχικαῖς ἀνατολίαις ἰσχυρότατον κατὰ Μασ-
 δοῦτον σπουδαζόμενος. ὅθεν οἱ κατὰ τὴν Παλαιστίνην Θεο-
 γόγοι μοναχοὶ ζήλω θεῖῳ παρεθήθη, ἔλθον εἰς τὸ Βυζάντιον
 κατὰ Σαύρον καὶ τῶν οἴον αὐτῷ μοναχῶν. Λωρόθεος δὲ
 μοναχος Ἀλεξανδρινὸς πολέσιμον βιβλίον ἔγραψεν ἐπὶ τῆς
 ἐν Χαλκηδῶνι συνέδου, ἣν δίδωκε Μαγιστὸν τῷ τμήτῳ Ἀριστα-
 σίου ἑπ' ἀδιέφευκτοῦ ὄψεως. αὕτη δὲ Ἀριστᾶσις τῆς
 βίβλου προσήκειν ἐπιπέσουσα δι' αὐτῆς μεταιδιωθεὶς αἴτιος.
 ὁ δὲ ἐπιτελων αὐτῇ καὶ παρὰ γενέσθην αὐτοῦ τέρων οὖσαν,
 Λωρόθεον μὲν εἰς Ἰβασιν ἐφορῆσε καὶ τῆς βίβλου ἐξουδένειε δια-
 το διαγράψαι, Τριφυλῖα, ἔχοντ προσεχίαι τῆς οὐκ καταστά-
 σιως, ὡσπερ τῇ μεγάλῃ Βασιλεῖν φασὶν τέρησθαι κατὰ Ἰου-
 λιανῶν, ὁ δὲ Μασδοῦτος Φλαβιανὸν τὸν Ἀριστᾶσις, καὶ πάν-
 τας τοὺς τολμῶντας λέγειν τι κατὰ τῆς συνέδου ἀνιδεματιζέειν, ἢ
 καὶ τοὺς ἀποαρτιστῆρας Φλαβιανῶν ἐλθόντας πρὸς αὐτὸν δια-
 τικῶς χρεῖας ἀνιδεματιστῆν καὶ ἐδίωξεν.

V. 105

Τούτῳ τῇ ἡμερᾷ συνέδου εφορῆθη ἐν Σιδῶνι Ἀνασιό-Α.Μ. 603

1. In — τῶν add. ca. A. 4. τοῖς αἰρητικαῖς μοναχοῖς b. τοῖς
 οἰς Μοναχῶν A. τοῖς Μοναχῶν αἰρητικαῖς τοῖς B. 14r
 add. ca. A. 10. αὕτη A. αὐτῆ τοῖς. 11. 20. add. ca. A.
 16. 14r. ἀπὸ Ἀνα. A. 20. Σιδῶνι A. Σιδῶνι τοῖς. Ἀνα-
 σιόσιος add. ca. b.

per vim aliquid iussit et libertatis humani hæreticorum factis con-
 cessit. quædam autem tam e clerico, quam e plebe Byzanti do-
 ctores hæretici Severo atque hæreticis factis viculis in oppugnando
 Macedonio presentabant. ex quo doctores Palæstinae monachi
 cum multi adfecto Severo et cum archidiacono monachos conditatori
 Cassio captiverunt. Doctores interea Alexandrinos monachos pro
 Chalcedoniensi synodi definitione submissos rogans a se consensum
 petens Anastasio fratris romane ecclesie de sede vacante illico usque
 ceteris abibat. quem ipse dicit Anastasio, claritate doctrinae vicinis a
 proclia discipulis querens. ille libere profecto, cum præter opinionem
 epus Augustini animadverteret, Doctorem in Quinis ablegit et fides
 fuit libens. quod generet inscriptionem Tragediam, hoc est prophetiam
 presentium rerum status, quemadmodum a magno etiam hanc adver-
 som Infirmum presentium rerum narravit. ceteros Macedonias Flaviano
 Antiocheno et quibusdam contra synodum leviter addiderunt, anti-
 thematum subinde proclibant, Flavianoque legato, ab quodam ne-
 gonia se conservantem, executionibus supplicibus e conspectu amovit.

Hæc anno synodum Sidoniam congregari sanxit Anastasio. Soterichus A. C. 503

σιος ἐθέσπισεν. Σωτήριχος γὰρ ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας ὑπὸ Μακεδονίου χειροτονούμενος ἐγγράφως ὠμολόγησεν δέχεσθαι τὰ δόγματα τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου, ὡς ὄρον πίστεως. μετὰ δὲ ταῦτα πολεμιώτατος γέγονεν οὗτος, ὡς ἀπελθεῖν εἰς ἀνατολήν καὶ τῷ δυσσεβεῖ Ξεναΐα κοινολογήσασθαι, καὶ ἄμφω σύνοδον γενέσθαι εἰς Σιδῶνα τὸν βασιλέα αἰτήσασθαι ἐπὶ τῇ τελείᾳ ἐκβολῇ τῆς ἀγίας ἐν Χαλκηδόνι συνόδου· ἥτις καὶ συνέστη καὶ θᾶττον διελύθη, τοῦ βασιλέως πέμψαντος εἰς τοῦτο Εὐτρόπιον τριβούνον, ὃς καὶ διαλύσας αὐτήν, Φλαβιανὸν τὸν Ἀντιοχείας καὶ Ἡλίαν τῶν Ἱεροσολύμων σὺν τοῖς ἐπισκόποις αὐτῶν τὰ πρὸς ἡδονὴν γράψαι τῷ βασιλεῖ παρεσκεύασεν. Φλαβιανὸς δὲ τὰς τρεῖς μόνας συνόδους καὶ τὸ τοῦ Ζήνωνος Ἐνωτικὸν δέχεσθαι ἔγραψεν, τῆς ἐν Χαλκηδόνι μνήμην μὴ ποιησάμενος. Ἡλίας δὲ ὁ Ἱεροσολύμων καὶ τὴν ἐν Χαλκηδόνι ἔγραψεν ἀποβάλλεσθαι. Σωτήριχος δὲ ὁ Καισαρείας Καππαδοκίας καὶ Ξεναΐας κατὰ Φλαβιανοῦ καὶ Ἡλία ἀνήγαγον τῷ βασιλεῖ, ὅτι διὰ τὸ μὴ θέλειν αὐτοὺς τραυῶς κατὰ τῆς συνόδου τῆς ἐν Χαλκηδόνι ἀποφίνασθαι, συνῆλθον ἀλλήλοις. Ἀναστάσιος δὲ ὀργισθεὶς

4. πολεμιώτατος γέγονεν οὗτος b, πολεμιώτατα γέγ. οὕτως vulg.
 5. ἀπελθεῖν] ἀποθανεῖν A e. 7. ἐν Χαλκ. A, ἐν τῇ X. vulg.
 8. καὶ ante συνέστη add. ex A. 11. τὰ πρὸς ἡδονὴν b, τὰ πρὸς Σιδόνιον A, τὰ παρὰ Σιδωνίαν vulg. 16. καὶ Ξεναΐας om. A e. 17. ἀνήγαγεν A.

enim Caesareae Cappadociae a Macedonio consecratus, Chalcedonensis synodi decreta, velut fidei regulas se admittere scripto professus est. eius autem postmodum factus inimicus adeo ivit in adversum, ut in orientem profectus, impio Xenaiae rem omnem communicaret, et ad extirpandam funditus sanctam Chalcedonensem synodum aliam Sidoniae celebrari ab imperatore postularet uterque; et haec convocata dicto citius dissipata est et soluta Eutropii tribuni ab imperatore in hunc finem missi opera, qui ea abrogata, Flaviano Antiochiae et Eliae Hierosolymorum subiectisque ipsis episcopis, ut, quae ipsis placerent, ad imperatorem referrent, auctor fuit. Flavianus porro synodos tres solummodo et Zenonis concordiam se recipere scripsit, nulla prorsus de Chalcedonensi facta mentione: Elias autem Hierosolymorum episcopus Chalcedonensem se proscribere testatus est: Soterichus autem Caesareae Cappadociae et Xenaiae imperatori adversus Flavianum et Eliam rescripserunt, ipsos nimirum, dum adversus Chalcedonensem synodum palam dare sententiam recusarent, quominus in coetum et unum sensum coirent, in causa fuisse. quare iratus Anastasius falsis quibusdam monachis, ut Antiochiae convenirent, ubi tumultu in Flaviana

ἐπίθετο μοναχός και ψευδοκτόμοις συνελθόντες ἐν Ἀντιοχείᾳ και κατὰ Φλαβιανού στασιάζουσι, αἰτούντας αὐτὸν ἀποδηματίσαι τὴν ἐν Χαλκηδόνι αὐτοδόν και Ἰωάννην και Θεόδωρον και Ἰβαν και Θεοδώρητον, ὃ και ἐσοίησιν μεταφωρηθείας Φλαβιανός και ἐπ' ἀκλήσιας αὐτοῖς ἀποδηματίσιν οὖν ἐτ' Ρ. 131 αὐτοδόν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι και κατὰ Μακεδονίῳ ὁ βασιλεὺς αυτο-αἰτίασεν· και οἱ ἀποσχισταὶ μετὰ μαθηταῖς ὄχλῳ ἐν τῷ ἀρχιεπίσκόπῳ τοῦ παλατίου και ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ψαλλού-
 0 πτες ἐν περιαστῇ τῷ τρισηλίῳ προσετίθοντο τὸ, ὃ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, ὡςτε τοῖς ἁρθοδοξοῖς ἐξ ἀνάγκης μετὰ πληθῶν αὐ-
 5 τοῖς ἔλασιν. ὃ δὲ βασιλεὺς προφανῶς δια τῶν ἀποσχιστῶν μοναχῶν και πλημμύων και Ἰουλιανῶν τοῦ Καρίας κατὰ ἐπι-
 10 σκόπον, ἐπίστα δὲ Ἀλεξανδρουσῶν, και Σαβίθου τοῦ διωκομένου ἔπειτα μοναχοῦ ὄντος, ἐπολέμησε τὸν Μακεδόνιον ἕλθοντα αὐτὸν δευδοκίαις αἰσχραῖς ἐμβάλλων. τὸ δὲ πληθὺν οὖν γυναικῶν και
 15 τέκνων ἔχουμένων τε τῶν ἁρθοδοξῶν μοναχῶν ἔραρον ἐδρα-
 σθέντα· κενρὸς μαρτυρίῳν, μὴ καταλίψωμεν τὸν πατέρα ἡμῶν· ἐβρίθοντες τὸν βασιλέα Μοναχόν και τοῦ κράτους
 20 αὐτοῦτον. ὃ δὲ φοβηθείς, κατέλειπε τὴν Δίρκην τοῦ παλατίου,

1. συνελθόντες A, συνελθόντες vulg. 14. ἔ add. ca A. 15.
 του A, τῆ vulg. Καρδί, b e, Βασιλεὺς e, Αλεξανδρινός f.
 16. Ἰουλιανῶν A, σαρβαλάου vulg. 19. ἐβρίθοντες A b e, ἐβρί-
 20. θον τε vulg. 20. αὐτοῦτον A, αὐτοῦτον vulg.

sum exstitit. Chalcedonensem synodum simulque Dioscorum, Theodor-
 um, Ibas et Theodoritum cum excommunicatione cum eisdem postularent,
 supplicavit quod ille ex summi despectu excederet vel, et in exaltate
 palatii commotis esset una cum synodo personalis anathemate.

Hoc etiam anno Imperator Macedonice stravit iustitiam orthodoxis
 tota turba monachis conductis in arde ad palatium archiepiscopo directis
 et in magna quaque ecclesia die dominica per sanctum Iohannem Chry-
 stomum, Sabidum, qui orationibus ex pro nobis: ex quo ad eos etiam
 adhaerentis verbis extrudendas iniqui sunt methodii. Imperator
 autem adhaerentium monachorum clerique rursus et Iohanni quon-
 dam Casio, postmodum vero Hilarionis episcopi, et Iosepho Sexto
 monachum adhaerentis apocrypha fœdera palam emittens contumeliam Ma-
 cedoniam opprobriabat. verum urbis comerta plebs cum mulieribus
 et parvulis, non non orthodoxorum monachorum praefectis succurrerunt.
 adhaerentis tempore, ne palatium unquam dicerentur, et con-
 vincia in imperatorem commovebat, ipsum Monachum et imperis pro-
 prium indignum clamitans. quibus ille territus, palatii portas clausit.

καὶ πλοῖα πρὸς φυγὴν ἠντρέπισεν. τὸν δὲ Μακεδόσιον ὁμολογῶν μὴκέτι θεύσασθαι, τότε παρεκάλει ἰδεῖν, φοβηθεὶς τὰς πλῆθῃ. τούτου δὲ ἐρχομένου πρὸς αὐτόν, ὁ λαὸς τοῖς ἡγουμένοις καὶ μοναχοῖς διεμαρτυρήσατο λέγων· τὸν πατέρα ἡμῶν ἔχομεν. καὶ οἱ τῶν σχολῶν εὐφρίμονα αὐτὸν διερχόμενον. εἰσελθὼν δὲ πρὸς Ἀναστάσιον, ἤλεγξεν αὐτόν, ὡς πολέμιον τῆς ἐκκλησίας. ὁ δὲ ὑπεκρίθη πρὸς τὴν ὥραν ἐνοῦσθαι

V. 106 αὐτῷ.

A.M. 6004 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἡλίου ἔτος ἔν.

D Τούτῳ τῷ ἔτει Μακεδόσιον ἠπάτησεν ὁ βασιλεὺς διὰ Κέλλωρος μαγίστρου ὑπομνηστικὸν ποιήσας πρὸς αὐτόν, ἐν ᾧ τὴν πρώτην [καὶ τὴν δευτέραν] σύνοδον ὁμολογεῖ δέχεσθαι, τὴν δὲ ἐν Ἐφέσῳ καὶ Χαλκηδόνι εἴασεν· ὑπερ μέμψιν μεγάλην τῷ Μακεδονίῳ προσήγαγεν. διὰ γὰρ τούτου καὶ τὸ ἐνωτικὸν Ζήνωνος ἐδέξατο, ᾧ τινι καὶ χειροτονούμενος ὑπέγραψεν. ὁ δὲ Μακεδόσιος ἀπελθὼν εἰς τὴν Δαλματίας μοναχίαν, τοῖς κληρικοῖς καὶ μοναχοῖς ζηλωταῖς σκανδαλισθεῖσιν εἰς αὐτὸν ἀπελογήσατο διὰ προσφωνητικοῦ λόγου, ὅτι δέχεται τὴν ἀγίαν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον καὶ τοὺς μὴ δεχομένους

P. 133

1. ἠντρέπισεν A b e, εὐτρέπιζεν vulg.	4. διεμαρτύρατο A.
8. αὐτῷ A b, αὐτόν vulg.	12. καὶ τὴν δευτέραν om. A b.
ὁμολογεῖ A, ὁμολόγει vulg.	18. εἰς αὐτόν] ὑπ' αὐτῶν A.
προσφωνητικοῦ A b, προφων. vulg.	19. ἀγίαν add. ex A.

vit et ad fugam naves tenuit paratas: quique prius etiam iureiurando Macedonium ad conspectum nusquam admissurum se obstrinxerat, timore correptus eundem videre exoptabat ferve: ac tum eo ad imperatorem proficiscente, plebs cum magnis acclamationibus ad abbates et monachos conversa dicebat: patrem nostrum apud nos habemus. sed et militares scholae pertranseuntem illum faustis vocibus prosequabantur. denique ad Anastasium introductus, illum ceu ecclesiae hostem obiurgavit: ille vero pacem et unum cum episcopo sensum tenere in praesens tempus simulavit.

A. C. 504

Hierosolymorum episcopi Eliae annus unicus.

Hoc anno commentarium per Cellorem magistrum misso Macedonium imperator decepit: ac primam quidem et secundam synodum se probare fatebatur, Ephesinam vero et Chalcedonensem penitus tacebat: qua magnam sibi invidiam conciliavit Macedonius: per huiusmodi quippe commentarium concordiae sanctionem a Zenone editam probavit, cui iam, dum ordinaretur, subscripserat. eapropter Macedonius ad Dalmatae monasterium profectus ad clericos et monachos ferventiori zelo ductos et visi facinoris foeditate indignatos declamatorio sermone defensionem instituit, protestatus, se Chalcedonem syn-

τους αὐτῆς αἰρετικούς ἔχει, καὶ συνελκτοῦργησαν αὐτῶ. ὁ δὲ βασιλεὺς δάφους ἐπέσειν τοῖς ἐμάχουσι αὐτοῦ κληρικῶσι καὶ μοναχοῖς ἄλλαν ἐπίσκεψιν ψηφίσασθαι, ὅπου καὶ Ἄρειδον καὶ τοὺς τῆς σιγαλῆτου μεγάλως ἐλίπει· ἔγχεατο γὰρ Μακεδόνιος καὶ διὰ τὸ καθαρὸν τοῦ βίου καὶ διὰ τὸ ἔρδειν τῶν δογματῶν, εἰ καὶ ἔραυεθρ. καὶ παρεκκλίπειν ὁ βασιλεὺς διὸ φαίλους τινας κατηγορήσαι Μακεδόσιον, ὡς παιδ-
 ὤρηστον καὶ αἰρετικόν, ἀποδοῦσαι δὲ ταῦτα ἔγγραφως τῷ ἐπάρχῳ καὶ τῷ μαγίστρῳ· ἐμοίως δὲ καὶ κατὰ προσφώνησιν καὶ διαδόχων ὁρθεύουσιν. Ἰταλινοὶ δὲ ὁ βασιλεὺς Κιλλικῶν τὸν μαγιστρον καταγγεῖν αὐτὸν τοῦ ἐπισκοπικοῦ βιασῶσι, βιασῶσι Μακεδόσιον, ἐπίσημος ἀπολογεῖσθαι, αὐ μόνον ἐν τῷ πραιτωρίῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ θιάτρῳ. πολλοὶ δὲ τῶν κληρικῶν εἰς φυλακὰς ἀλλεθροῦν· ἄλλοι δὲ φθογῆν ἐσχίσαντες, ἐν Ῥώμῃ καὶ Φοινίκῃ διακέρησαν. ὁ δὲ ἀσπίδης βασιλεὺς τὸν αἰθιοπικὸν χύστην τῶν πεπραγμένων ἐν Χαλκεδόνι διὰ τοῦ μαγίστρου λαθεῖν παρὰ Μακεδόσιον καὶ διαρρήξαι ἰσχυρίσθαι. Μακεδόσιος δὲ σφραγίσας αὐτόν, ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ἀπέθιστο. Καλοπάδιος δὲ ὁ εὐνοῖχος, οἰκονόμος ὢν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, κλέψας αὐτόν τῷ βασιλεὶ ἀπέκρίμασεν. τοῖς Μαι-

4. μεγάλως A, μεγάλως vulg. 5. Μακεδόσιον A, Μακεδόσιον vulg. 6. ἀποδοῦσαι A α, ἐπίσκεψιν vulg. 7. ἐπάρχῳ A, ἐπάρχῳ vulg. 8. ὁ βασιλεὺς add. ex A α. 9. φυλακὰς A, φυλακῶν vulg. 10. διαρρήξαι om A. 11. καὶ διαρρήξαι, πρὸς διαρρήξαι B. 12. αὐτὸν A, αὐτὸ vulg.

idem admittere et, qui cum ceteris, haec omnia habere: quibus actis una cum eis tunc in iudicium prodire oportet. Interim imperator clericis atque monachis una cum ceteris sententias dedit impolit, ut aliam episcoporum in eis locum subingerent, quod Atanasium et alios tunc sententia praetermissa affecti: erat quippe cunctis eorum Macedoniam, tunc ab eis tunc in iudicium, tunc ab actum et sinceram de fide tractantem, quatenus de his praetorium fuerit passus. Ad haec imperator dicitur imperium et praefectus vixit comparavit vixit, qui Macedonia praefectus in praesens illud et haec omnia circumferretur et de his praetoria atque magister scriptam afferent annotationem: et aliam partem adveniens catholici praefectus et dicitur haec omnia imperator dicitur Gallus magister, episcopali modo Macedonia summa et decedente, tunc in iudicium, ut non in praetorio modo, sed etiam in clerico defensionem suscipere possent. Hinc e clero grege plures in castrum addunt: ubi fuisse beneficium tunc, per Romanum et Phocellum praefectum dicitur, tunc in praesens imperator authenticis rerum apud Chalcedonem praetorum tabulas magister ope a Macedonio reci-

δόμιον νυκτὸς ἔξαγαγὼν ὁ βασιλεὺς βιαίως εἰς Χαλκηδόνα, καὶ κεῖθεν εἰς Εὐχαΐταν ἔξορισθῆναι προσέταξεν, μηδὲν τῶν κατ' αὐτοῦ ζητηθῆναι τολμήσας, φοβηθεὶς τὰ πλήθη. τῇ δὲ ἑξῆς προβάλλεται ἐπίσκοπον Τιμόθεόν τινα πρεσβύτερον καὶ σκευοφύλακα τῆς ἐκκλησίας, τὸν ἐπίκλην Λιτροβούλην καὶ

D Κήλωνα, διὰ τινὰς πράξεις προσφόρους τοῖς ὀνόμασιν, ὅστις εἰσιὼν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πρότερον τὰς Μακεδονίου εἰκόνας κατέφερεν καὶ οὕτως ἐλειτούργει. Ἰωάννην δὲ τὸν Ἀλεξανδρείας ἐν τοῖς διπτύχοις ἐνέταξε τὸν Νικαιώτην καὶ συνοδικὰ πρὸς αὐτὸν ἔγραψεν. Ἀναστάσιος δὲ ἐννοηθεὶς, ὅτι χωρὶς ἰ

V. 107 καθαιρέσεως τὸν Μακεδόσιον ἀκρίτως ἔξωρισεν, πέμψας μύ-
ριστρον, ἔστησεν αὐτὸν ἐπέκεινα Κλαυδιουπόλεως τῆς Ὀνω-
ριάδος. αὐτοὶ δὲ δικασταὶ καὶ μάρτυρες καὶ κατηγοροὶ ὄν-
τες, ἀπόντα καθαιροῦσι τὸν ἐκβληθέντα πρὸ κρίσεως, καὶ δι'
ἐπισκόπων πέμπουσι τὴν καθάρεισιν καὶ πρεσβυτέρον Κυζι-

P. 134 κηροῦ. τοὺτους ἰδὼν Μακεδόσιος, πρὶν αὐτοὺς λαλῆσαι,
ἠρώτα, εἰ δέχονται τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον; τῶν δὲ εἰπόν-
των· τίς γὰρ εἶ; τότε αὐτὸς ἔφη· Σαββατιανοὶ ἢ Μακε-

2. ἐν Εὐχαΐταις b, εἰς Εὐχαΐτα A. 4. προῦβάλετο b. 10. αὐτὸν A, ἐκεῖνον vulg. 11. μαγιστριανὸν b. 12. ἔστησεν A, ἔπεμψεν vulg. 16. τοὺτους] οὗς f. 17. δέχονται A, δέχωνται vulg. 18. τίς A, τί vulg. : τότε] τοῦτου A.

pere et discernere contendebat: eas vero sigillo notatas in altari Macedonius reposuit: quas demum Calepodius eunuclus magnae ecclesiae oeconomus furtim subreptas ad imperatorem detulit. postremo Macedonium noctu per vim abductum Chalcedonem primum, inde Euchaïtam deportari iussit imperator, nullam ob plebis metum de ipsi obiectis inquisitionem facere ausus. sequente luce Timotheum quendam presbyterum et ecclesiae sceuophylacem, ex quibusdam gestis nominibus accommodatis cognomento Litrobulem et Celonem, declarat episcopum: qui primum ecclesias ingressus, Macedonii deposit imagines atque ita demum sacris operam dedit: Ioannemque Nicaeotam Alexandrinum in ecclesiae tabulas recensuit synodicasque litteras ad eum scripsit. perpendens porro Anastasius Macedonium indicta causa nullave depositionis in eum lata sententia in exilium eiectum, misso magistro diem ei dixit ultra Claudiopolim Honoriadis provinciae. in eum vero iudices, testes et accusatores instituti deportatum iam ante iudicium et absentem muneris abrogatione damnant et per episcopos et presbyterum Cyzicenum depositionis sententiam mittunt. quos ubi conspexit Macedonius, etiam ante sermonis exordium interrogat, num Chalcedonensem synodum admittunt? respon-

δοιταί εἰ ἔγερθον μοι καθάρσιον, ἴδω με δέξασθαι. καὶ οὕτως ἐπισημαίνονται ἀπράκτοι· καὶ αὐτὸς κατέβη τὴν Γόργυταν. τοῖσι καὶ Φλαβίαν ἰσχυράσας τοῦ θρόνου Ἀσιουχίας δεβαλίτη ὁ παράνομος βασιλεὺς, καὶ Σενήρον τὸν προ-
 ἔφραγῃ τῆς ἀλεθείας ἐχθρὰν ἀπεισάγειν. ἐπέδωκε δὲ κατηγο-
 ραῖντας αὐτὸν ἐπὶ σέβαστι μόνον τῆν σκευὴν ἀνιδεικνύσασθαι,
 καὶ οὐ κατὰ. λοιπὸν καὶ συντελοῦντο οἱ πειρηθέντες ἢ
 ἀρχόντες παρὰ τοῦ βασιλέως τοῦ ἐξουσίαν αὐτῶν, καὶ αὐτὸν
 ἐπαγορεύσασθαι διὰ τὸν ταρχον. τοῦτον δὲ αἱ Πλάτωνος
 ἐπειλάσαντες, ἐδίωκεν τὸν θνασιβῆ Σενήρον ἐχρησίζουσαν προ-
 μοιῶσαντα ἐν τῇ μαρτῶ τῶν ἀποστολικῶν πύργων τοῦ Μαίσα.
 μὴ Γόργη. Φλαβίαν δὲ ἐν Πέτραις ἐξέφρασαν, καὶ ἄλλους
 πολλοὺς ἰσχυροὺς σιδερωμένους καὶ κληρονομοὺς καὶ μοιχα-
 γοῦς. Ἦσαν δὲ ὁ Ἱεροσολίμων ἀσχυροὺς, ὑπὸ τοῦ βα-
 σιλέως ἢ Σενήρου κωνομένης, ἢ τῆς ἐπισκοπῆς δεβελθῆσαι,
 τῶν μοιχαλῶν ἐχρησίζουσαν αὐτῶν, τῆς ἐπισκοπῆς, μάλιστα ἔρε-
 τίσαντο ἐπιτεθῆσαι, καὶ ἐχρησίζουσαν Ἰουδαίᾳ ἀπὸ στοιχοῦ.
 ἰσχυρῶν, ἀνιδεικνύσασθαι ὅσα θέλωσι. χριστεπισθῆσαι δὲ οὐδ'
 ἕτερον ἐπισημαίνονται.

ο. τὸ Πέτραις ἢ τῆν Πέτραις A. 11. fort. σιδερωμένους;
 τὸ ἢ ante Σενήρον add. ex h.

deestibus illis: tu quis es? dixit ipse, Sabbathiani aut Macedoniani, et
 nihil deprecationsi desissent, sententiam me admittente speraveret. et
 ita se habenda reversi sunt: ipse vero Eucharistiam profectus est, eandem
 quoque temperate Flavianum Antiochiae thesauri deducere tentavit in-
 quis imperator, et in eius locum Severum apertam veritate hancem
 instituisse. hoc unum inimicabant accusatores, quod nec tunc, non
 eandem tenent anathema in synodum pronuntiarent. consilium salubere
 dabant qui ad eum expellendum ab imperatore nihil facerent magi-
 stratus, ut ab eadem tumultus ad breve tempus recederet. illi ita-
 que ad Platanum profectus, impium Severum in schismaticorum monas-
 terium ad Casae Malanum prius monachum agrestem confectum sedi-
 tamentum episcopum: Flavianum vero Petrus simul cum aliis pluribus
 episcopis, clericis et monachis ferri cunctis relegaverunt. Illas de-
 tumen Hierosolymitanas aut cum Severo communionem gerere, aut
 schismatici episcopatus militiam sustinere per vim ab imperatore com-
 pulsi, monacha eius salinum schismaticorum, episcoposque potius de-
 pelli: electi in eius locum collectus est quibus bonos e panthe
 eandem constitutus unus, qui omnia ad illorum adhibendum se factorem
 pulcherrimus est: quod certe occupata post Sebastianum sede nonquam
 praesentit.

A.M. 6005 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Τιμοθέου, Ἱεροσολύμων Ἰωάννου, Ἀντιοχείας Σενήρου ἔτος α΄.

Τούτῃ τῷ ἔτει Βιταλιανὸν τὸν υἱὸν Πατρικίου κόμητος Φοιδεράτων οἱ ἐν Σκυθία καὶ Μυσία καὶ λοιπαῖς χώραις ὀρθό-
 D δοξοὶ παρεκάλουν κινήθῃναι κατὰ Ἀναστασίου τοῦ δυσσεβοῦς. 5
 ὁ δὲ κινήθεις, πολλὰς μυριάδας ἀνεῖλεν στρατοῦ τῶν ὑπὲρ
 Ἀναστασίου μαχομένων, χρυσὸν τε εἰς ῥόγας αὐτῶν πεμπόμενον
 πλείστον, καὶ ὄπλα εἰς συμμαχίαν καὶ δαπάνας καὶ ὅσα ἄλλα
 ἐχειροῦτο. φασὶ δὲ ὅτι ἐν μιᾷ συμβολῇ ἐξήκοντα πέντε χι-
 λιάδας στρατοῦ βασιλικῷ ἐκρήμνισεν σὺν Ὑπατίῳ στρατη- 10
 γοῦντι αὐτῶν, νίψῃ δὲ ἑξαδέλφῃς Ἀναστασίου καὶ Σεκουνδίνου
 πατρικίου, ὃν καὶ πιάσας ζῶντα εἶχεν ἐν φρουρᾷ. Ἀναστά-
 σιος δὲ ὁ παράνομος βασιλεύς, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀνίερος ἐπί-

P. 135 σκοπος Κωνσταντινουπόλεως πολλὰ κακὰ τοῖς ὑπὲρ Μακεδο-
 νίου καὶ τῆς συνόδου μοναχοῖς τε καὶ λαϊκοῖς καὶ κληρικοῖς 15
 ἐπεδείξαντο· ὥστε καὶ εἰς Ὠασιν τῆς Θεβαΐδος ἐξώρισαν πολ-
 λούς. Τιμόθεος δὲ τὰ συνδικὰ καὶ Μακεδονίου τὴν καθαι-
 ρεσιν τοῖς κατὰ πόλιν ἐπισκόποις ὑπογράψαι ἔπεμψεν· ὧν
 οἱ μὲν ἀνδρειότεροι πρὸς ἄμφω ἀντέστησαν· οἱ δὲ παρώφο-
 ροὶ φόβῳ τοῦ βασιλέως ἀμφοτέρω ὑπέγραψαν· οἱ δὲ μέσοι 20

V. 108 τῇ καθαιρέσει Μακεδονίου οὐχ ὑπέγραψάν, εἰ μὴ μόνον τοῖς

20. ἀμφοτέρω A, ἀμφοτέροι b, ἀμφοτέροις vulg.

A. C. 505 Cpoleos episcopi Timothei, Hierosolymorum Ioannis, Antiochia Severi annus primus.

Hoc anno Vitalianum Patricioli Foederatorum comitis filium Scythiae, Mysiaeque, caeterarumque regionum incolae ad arma adversus impium Anastasium sumenda concitabant. is ita provocatus infinitam prorsus exercituum, qui sub Anastasio merebantur, multitudinem concidit, et auri copiam immensam ad elargienda stipendia missam, arma in subsidium, commeatum, caeteraque omnia depraedatus est. uno conflictu solo sexaginta quinque hominum millia ex imperatoris exercitu cum Hypatio Anastasii consobrinae et Secundini patricii filio eorum duce prostravit, vivumque acceptum sub custodia tenuit. Anastasius autem iniquus imperator et Timotheus sacrilegus episcopus Cpoleos monachis, laicis et clericis Macedonii synodique causa plurima mala intulit: adeo ut Oasim Thebaidos ex eis plures in exilium egerit: synodales vero litteras, et Macedonii depositionem cunctis passim per urbes episcopis ad subscribendum misit Timotheus: ex quibus qui fortitudine praecelluerunt, utrique iverunt in oppositum: qui animo faciliores imperatori metu subscripserunt utrique: qui medium tenuere, Macedonii depositioni nusquam, verum solis Timothei synodicis, quod

αυτοδικασίᾳ Τιμοδείου, δαίρη ταύτων ἔσθ, εἰ καὶ διατρέχειν ἀν-
 τὶς ἐδόκει. Τιμόδειος δὲ τὸ ἔσθμα Σιγέρου βουλεύθει ἐπιτά-
 ζαι ταῖς διατέξεσι καὶ τὸ Φλαβιανὸν ἐσθλάσει ἐπὶ τοῦ λαοῦ B
 ἐπιπέσει. Σιγέρου γάρ τῃν κοινοσίαν πάντες οἱ ἄρχοντες
 Σιγέρου, μάλιστα οἱ μοναχοί, οἷς μετὰ πλείονος ἀφρονισμοῦ
 τιμωροῦ πολλοὺς ἐφείνετο, τὰ δουσιποτήρια ἀειτρέψαν, καὶ
 τὰ ἔσθρα αὐτῆ τῶν ἐρδομῶντων γυναικῶν ὁ ἱερῶντιος. Τι-
 μῶντιος δὲ ἡ περιφρονησιότης ἡ κτίσιμα τῶν υἱῶν τῆς Θεοκλεῆδος
 ἐσθ τοῖς Ὀσωνίταις ἀντιποιεῖτο σφῆδρα τῆς ἐν Χαλιεφῶντι συ-
 10 ὄδου, ὡς καὶ τὸν βασιλέα πολλὰς ἀπὲρ δικαιοσύνης ἐφειρόντα
 μὴ πείθει σιωπῆσαι τῆ Τιμοδείῳ. καὶ αὐτὸς δὲ Τιμόδειος
 πολλὰς τις αὐτῆ ἀπέλθῶν οὐκ ἔπεισεν αὐτῆν. Περικλῆτος
 δὲ ἀπεφῶν αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς καὶ τῆν τοῖσιν γυναικῶν σιωπῆσιν C
 οὐκ ἔπεισεν καὶ ἐπίστωσις ἀρῶντοισιν, πολλὰς περὶ αὐτῶν ἐπι-
 15 πείθει, ὡς ἱεροκλῆτος τῆς συτοδου, καὶ ὡς γοργολύσιος Μακε-
 δονίῳ ἐν τῆ ἐξορίᾳ τὰ πρὸς τῆν γράϊαν. οἱ δὲ σιωπῆσιν κα-
 ρὰ Τιμοδείῳ ἐν Μιζισιδρίῳ πρὸς Τυπῆτος τῶν Νικηταίων
 ἐσθ ἄμφορος τῆν ἐν Χαλιεφῶντι σφῆσαν ἀνέδειξαν. τῶν δὲ ἐγνομήτων τῆς Δίου μανίης ἐπὶ ἐπὶ αὐτῶν, ἔλθῶν Τι-
 20 μῶδειος προβαλεῖσθαι ἐγνομήτων. ὁ δὲ μελλῶν προβαλεῖσθαι

1. et nisi A. εἴσθρ vulg. 2. ἐσθλάσει A. ἐσθλάσει vulg. 3.
 ἀφρονισμοῦ B. ἀφρονισμοῦ A. ἀφρονισμοῦ vulg. 4. ἐπὶ ἄλλοις A.
 12. Περικλῆτος A.

timothei aliam proterus facti, quamvis ipsi disciplinam venditarent, nonnisi
 et admodum iniquam exprimerent. Timotheus apud Severum iniquam dis-
 ciplinam vultum habuisse, et Flavianum revocantem, a populo prohibitus
 est. Severus quippe comminationem aversantem antithetam iniquam, et
 maxime invidiam, in qua collecta rusticitatis turba crudeliter animam
 vestit, et altioribus eximia turbaque antithetorum turba ipse exalla-
 to, turbarum plures eorum innotuit. In illam vero illustrius Timo-
 theus, quae turbarum discipule virgula parat in Honoreta, per viribus
 Chalcidicorum alios turbatur exultum, ut imperator ipse adven-
 ta etiam multorum fallaciarum turbato, ut Timothei comminationem
 valent, periclitare non valeret, sed non ipse Timotheus, cum eam
 capere non valeret, non periclitum. Periclitum inquam turbationem
 turam, eamque turbarum comminationem turbationem, et bona turbarum
 aversantem, res turbata ipse affertis, et quae ad vltim periclitum
 comminationem turbationem in exalla exultationem, nulla turbationem
 opprobrat imperator, putes, qui ad honorem Severum a Timotheo
 turbat fuerunt turbationem, illa ex turbatione suggesta turbationem Chal-
 cidicorum turbationem turbationem comminationem, turbationem Di mona-
 charii praefecto e vltim turbato, Timotheus imperatorem aliam turbati-

ἔφη, μὴ δέχεσθαι εὐλογίαν παρὰ ἀνδρὸς ἀθετοῦντος τὴν ἐν
 D Χαλκηδόνι σύνοδον. Τιμόθεος δὲ ἔφη ἀνάθεμα παντὶ ἀν-
 θρώπῳ τῷ μὴ δεχομένῳ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον· καὶ οὐ-
 τως προχειρισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ οὐ κατεδέξατο ὁ ἡγούμενος.
 Ἰωάννης δὲ ὁ ἀρχιδιάκονος Τιμοθέου Μανιχαῖος ὢν, ὑβρίσας 5
 Τιμόθεον, τῷ βασιλεῖ ἐμήνυσεν· ὁ δὲ βασιλεὺς ἀτιμάσας
 Τιμόθεον, χαλεπῶς κατὰ πρόσωπον ἀρνούμενον εὗρεν καὶ πάλιν
 ἀναθεματίζοντά τοὺς δεχομένους τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον.
 Ἰωάννης δὲ ὁ Ἀλεξανδρείας ὁ δυσσεβῆς ἐκώλυσε τοὺς Αἰγυ-
 πτίους ἀνέροχεσθαι εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, διὰ τὸ μὴ κοινωνεῖν 10
 P. 136 ἐν τῇ ὑψώσει τῇ ἐν Χαλκηδόνι συνόδῳ. φοβερὰ δὲ τινα ὑπὸ
 δαιμονιῶντων ἐγένετο εἰς Ἱεροσόλυμα τότε. Ἀναστάσιος δὲ
 ἐπιθυμῶν γενέσθαι δοῦξ Παλαιστίνης ὑπέσχετο τῷ βασιλεῖ,
 εἰ μὴ πείσω Ἰωάννην τὸν μετὰ Ἠλίαν ἐπίσκοπον Ἱεροσολύ-
 μων κοινωνῆσαι Σενήρω, δίδειν τριακοσίας λίτρας χρυσοῦ. 15
 λαβὼν δὲ τὴν ἀρχὴν ἦλθεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ Ἰωάννην
 μὴ πειθόμενον εἰς φρούραν ἐνέβαλεν. Ζαχαρίας δὲ τις ἄρ-
 χων Παλαιστίνης, Θεοφιλῆς ἀνὴρ, ὑπέθετο τῷ ἐπισκόπῳ ζή-
 λῳ θεῖῳ φερόμενος ὑποσχέσθαι τῷ δουκὶ ποιεῖν τὰ δοκοῦντα
 αὐτῷ, εἰ ἀποκατασταθῆ εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ. τοῦ δὲ ἀπο- 20

2. Τιμόθεος δὲ ἔφη — — σύνοδον om. A b f. 4. οὐ add.
 ex A b. 12. εἰς Ἱεροσόλυμα. τότε δὲ τις Ἀναστάσιος b. 14.
 fort. πείσοι.

tuturus accessit. at qui promovendus erat dixit: a viro qui Chalcedonensem synodum reprobaverit, benedictionem se nolle accipere. respondit Timotheus: anathemate feriatur quisquis Chalcedonensem non admiserit synodum: atque ita se ab eo confirmari non permisit praefectus. Ioannes autem Timothei archidiaconus cum esset Manichaeus, coniectis in Timotheum conviciis, rem ad imperatorem detulit. sed cum imperator ipsum ignominiose et dure corripuisset, Timotheus ante imperatoris conspectum rem negavit omnem, et qui synodum Chalcedone celebratam reciperent, anathemate perstrinxit. Ioannes autem impius Alexandriae praesul Aegyptios Hierosolymam ascendere prohibuit, ne in sanctae crucis exaltationis festo Chalcedonensis synodi patribus communicarent. tum vero res prorsus horrendae ab iis qui daemonibus correpti erant Hierosolymis editae. Anastasius autem Palaestinae dux fieri cum ambiret, nisi Ioannem, qui post Eliam Hierosolymorum episcopum agebat, cum Severo communionem habere suaderet, 300 auri libras imperatori se pensurum promisit. mox dignitate arrepta, venit Hierosolymam et Ioannem sibi reluctantem coniecit in custodiam. Zacharias autem quidam Palaestinae praefectus, vir religiosus, divino zelo motus, episcopo sugges-

λίαντος, αἰτίον, καὶ ἀποκαταστήματος, συναγωγῶν τὰ μισθ. Β
 πτήρια εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Στεφάνου, καὶ ἀπέλαθον ἐπ'
 ἄμφωτος, ἀπεδίωκται Νιστοριοὶ καὶ Εὐτυχία καὶ Σιγέρου
 καὶ Σωτήριον τὸν Κατωφίτου, ἀπαγορεύουσι τὴν ἄγίαν καὶ
 5 εὐσεβειανὴν ἐπίσημα συνόδου· παρὲν δὲ καὶ Ἰσάκιος ὁ
 ἀδελφεὸς τοῦ βασιλέως μὴ κοινοῦν τῇ Συνόδῳ τὸ σίντα-
 λον, οἷτος κοινοῦσας τῇ Ἰουλίῃ τὸτε γρηγορίου λίτρας ἑκατ. V. τῶν
 τὸν Θεοδοσίῳ τῇ αὐτῇ ἐξαρχῇ ὅτι τὸν μορματισμὸν εἰς δια-
 10 κρινεῖν τῶν ἐπιτῶν τῆς ἀρχῆς· κώτικος καὶ τῆς ἐν Χαλαρίδου
 10 ἐπιούσῃ μορματῶν δίδασιν. ὁ δὲ βασιλεὺς οἷτος τὸν ἀρ-
 χιεπίσκωπον ἀποπέταξεν εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Θεοδοσίου τὸν C
 Σιγερικὸν ἐπ' ἄμφωτος, τῆς προσθήκης τοῦ τρισημίου ἀπο-
 λαλαίῃ, ὅτι τὰ πλεῖθ ἄναστασιῶτα ἐξελθεῖν αὐτὰ τῆν
 15 ἐκέρου τῆς λιτῆς γρηγορίου ἐν τῇ Τρισημίῃ διὰ τῆν κώτικ·
 15 ἴσῃ καὶ Γουθῆος δι' ἐγγράφου ἀποκαταστήσει αὐτοὺς τὰς
 ἀκαταστάσεις ἀναστήσει τὸ τρισημίον ἐν τῇ λιτῇ μετὰ τῆς
 προσθήκης αὐτῆς. ὅτι πολλοὶ φοβούμενοι ἐπιούσῃ, οἱ δὲ
 μορματοὶ ἄλιον φεῖμας ἤσαν φελλίοντες, τούτους δὲ ἴδων
 ὁ λαὸς ἐσπῶλεν· αὐτῶς ἤλαθον οἱ ὀρθοδοξοί, σπῶσις τε πολλή
 20 μαργαροὶ καὶ ἀμαρτηροί, οἷτος ἀλλὰ καὶ φόροι μεγάροι, τοῦ

Α. Ἰσάκιος, Α. ο. Β. ἰσῆρ καὶ Α. ο. Γ. Χηρὶδῆος συν-
 ὅδου ἀποκαταστήσει Α.

et, dum quae placita forent executionem pollicerentur, si modo pro-
 pterea tibi eodem reciperet. quae illam discedente ac thesauro restitue-
 rent, mox illis monachis quoque in S. Stephani templum collecti,
 et cum illis quidam monachorum cum illis publice proclamante in Neome-
 tidium, Euphrasium, Severum et Soterichum, verumque reverendum amil-
 lionem ex ambone pronuntiavit. Illi interfecti Hieronymus imperatoris ex
 dolois nepos a Severo communitate peccator abomin. Illi cum Iovani
 communitate, Theodosio tunc monasterium praeparavit centum
 annos illius tunc donavit, quos hi monachos, qui rectam fidem et Chal-
 cedonem quosdam vitam tunc tunc, distribuere. Imperator porro ma-
 gisteribus nonnullis, ut in sancti Theodori Sphaeriarum templo et
 ambone Euphrasii tunc sancti subissent adhibentium praeparavit: et
 qui populos indignos, ex praeparatione praeparavit ad Theodosium eo-
 die propter pollicentur ignem habere, se solliciti: cum etiam Timo-
 theus quosdam reclusos pro libellum scriptum edidit, ut tunc tantum
 Euphrasium, non ambone adhibentium, in publicis praeparationibus deman-
 tarent: quod plerique prope meta tunc. Tunc tunc monachi tantum
 illud praeparationem pollicentes, ac contemptis exclamavit populus: bene
 tunc tunc tunc, ex quo tumultus reclusos exortus est, multarum
 domorum via incendia, et innumerae caedes perpetratae, populi con-

Δόγλου καταβοῶντος Ἀναστασίῳ, καὶ ἄλλον βασιλέα αἰτουμένων,
 Βιταλιανὸν δὲ πάντων εὐφημούντων, ὡς αὐτοκράτορα, ὥστε
 φυγεῖν Ἀναστάσιον, καὶ κρυβῆναι ἐν προαστείῳ ἐγγὺς Βλα-
 χερῶν, ὑπ' αὐτῆς δὲ Ἀρσαίνης ὑβρισθῆναι, ὡς πολλῶν κα-
 κῶν αἴτιον Χριστιανοῖς. Ἀλαμουνδάρου δὲ τοῦ φυλάρχου τῶν 5
 Σαρακηνῶν βαπτισθέντος, Σευῆρος ὁ δυσσεβῆς δύο ἐπισκό-
 πους ἐπέμψεν τῆς λώβης αὐτοῦ μεταδοῦναι αὐτῷ. Θεοῦ δὲ
 προνοίᾳ ὑπὸ τῶν ὀρθοδόξων ὁ ἀνὴρ ἐβαπτίσθη τῶν δεχομέ-
 νων τὴν σύνοδον. τῶν δὲ ἐπισκόπων τοῦ Σευῆρου διαστρέ-
 P. 137 φειν τὸν φύλαρχον τοῦ ἀληθοῦς δόγματος σπευδόντων, θαν- 10
 μασιῶς αὐτοὺς ἤλεγξεν Ἀλαμούνδαρος δραματοουργία τοιαύ-
 τη. ἔφη γὰρ πρὸς αὐτούς, γράμματα, φησὶν, ἐδεξάμην σή-
 μερον ὅτι Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος τέθνηκε σήμερον. τῶν δὲ
 εἰπόντων ἀδύνατον εἶναι τοῦτο, ἔφη πρὸς αὐτοὺς ὁ φύλαρ-
 χος· καὶ πῶς θεὸς γυμνὸς ἐστανρώθη καθ' ὑμᾶς, εἰ μὴ 15
 δύο φύσεων ἦν ὁ Χριστός, εἴπερ μηδὲ ἄγγελος ἀποθνήσκει;
 καὶ οὕτω μετ' αἰσχύνης ἀνεχώρησαν οἱ τοῦ Σευῆρου ἐπίσκο-
 ποι. Καβάδης δὲ τινὰς τῶν ἐν Περσίδι Χριστιανῶν ἠγκυλο-
 Βκόπησεν, οἳ μετὰ ταῦτα περιεπάτησαν.

1. Ἀναστασίῳ a. 5. Ἀλαμουνδάρῳ τῷ φυλάρχῳ — βαпти-
 σθέντι b. 6. ἐπισκόπους om. A. 12. γὰρ add. ex A e. 13.
 ὁ ἀρχάγγελος om. A e f. σήμερον om. A f.

fusa plebe contumeliosis vocibus Anastasium impetente, et alium ad
 imperium advocante, et uno consensu, ceu iam declaratum imperato-
 rem, acclamante Vitalianum: adeo ut fugerit Anastasius et Blachernis
 proxime in suburbio delituerit, eum vero, velut multorum auctorem
 malorum, conviciis usa Areadna corripuerit. porro Alamundaro Sara-
 cenicarum tribuum principe baptizato duos episcopos, eadem, qua
 ipse, tabe infectos, ut ipsi tabem in eum spargerent, ad eum desti-
 navit. ab orthodoxis vero synodo bene affectis, dei providentia bap-
 tizatus, Severianis episcopis a vero fidei sensu eum divertere stu-
 diose machinantibus, ipse Alamundarus arte mira commento hocce
 proposito eos coarguit. hodie, inquit ad eos, accepi litteras, quibus
 archangelum Michaellem obiisse hoc eodem die nunciatur. respon-
 dentibus illis, rem esse quae fieri nequiret: ad eos tribuum princeps
 convertit sermonem: et quomodo, ait, purus merusque deus iuxta
 mentem vestram fuit cruci suffixus, nisi duabus ex naturis constiterit
 Christus: quandoquidem neque angelus leto potest extingui? atque
 ita cum dedecore Severiani episcopi discesserunt. Cabades porro
 quibusdam per Persidem Christianis poplitum succidit nervos, qui
 nihilo secius postmodum recta processerunt.

Ῥώμης ἐπισημίων Ὀμηρίδα ἕως α΄.

Τούτω τῇ ἐτι Βιταλιανὸς παραλαβὴν πᾶσαν τῆν Θράκην καὶ Σαδικὰν καὶ Μυσίαν, ἔρωσ' ἰαρισθ' ἀπέθεσ' Οὐρῶν καὶ Βουλγαρίας, παρεύθυνεν τῆν Ἀγγίλιον καὶ τῆν Ὀρεσίαν, πᾶσας καὶ τὸν Κιρίλλον τὸν στρατηλάτην Θρηῆας, καὶ ἕλθιν προαιδέων ἕως τοῦ Βοζαντίου, γαυδύτως δὲ τῆς πόλεως, ἐν Σωθωνίῳ ἰσχυρασίδενον. Ἀσιατικός δὲ ἀπο-
 10 γινὼς ἀβασεῖ τὸς τῆς σιγαλίτου παρασαίων ἐπικρίσει αὐ-
 15 τὸν· καὶ ἄρσενον αὐτ' ἐξ ἀγέλης, καὶ τὸς ἑξομοδίτους
 20 ἐπισημίων; ἀνακαλιέθαι ἐν Ἡρακλίῳ τῆς Θρηῆας, ἃ δὲ Βιτα-
 25 λιανὸς προαίθετος, ἴσα καὶ οἱ ἀρχιεπισκοπὸς ἐπέθεσ' ἐπὶ
 30 σωμα τούτου· καὶ Μακεδόνιος καὶ Φλαβιανὸς εἰ ἀλίως ἐ-
 35 βελθέτης ἀπολάθουσι τοὺς ἰδίους θρόνους, ὁμοίως καὶ πάντες
 40 οἱ λοιποὶ ἐπισκοπῶν, καὶ οὕτως ἀγαπητέθ' ἢ ἀνταδός, ἔργα-
 45 μίτου καὶ τοῦ Ῥώμης, καὶ πάντων τῶν ἐπισκοπῶν, καὶ οὕτω
 50 ἀσπῆ ἐπίσει ἐξισυαθῆ τὰ κατὰ τῶν ἐσθολῶν τῶν ἐπίθην.
 55 τοῦ δὲ βασιλέως, καὶ τῆς ευαγέλιου καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχιε-
 60 πῶν τε καὶ ἰσῶν ἀποσῶντων, καὶ βεβαιωσῶντων ταῦτα οὕτως;
 65 γίνεσθαι, ἀρῆρη γέγονεν, καὶ ἐπισκῆσεν ἐπὶ τὰ ἴδια. Σε-
 70 κωνδιανὸς δὲ ὁ πατριάρχος ὁ γαυδύς Ἀσιατικός ἐν ἀπέθῃ,

9. αὐτὸ καὶ ἐπίσει. 11. ἀποσῶντων ε. 12. ἐξ ἰσῶν. om. A.
 13. ἀρῆρη δὲ A. 14. τῶν αὐτῶν ex A. 16. ἐξισυαθῆ A. ἐπι-
 17. μίτου ε. διαμῶν δὲ νῆρ.

Passus episcopi Hieronymus annis primis. A. C. 506

Hic anno Vitalianus imperator subrexit Thracia, Scythia et Mysia, dicens omnes imperatores Constantini et Eudociani nominem cepit An-
 10 chelium et Olysiopolim. Ipse quoque Thraciam militibus magistram Cy-
 15 rillum, praefecto quibusdam caesis ad Epistathum usque abierit, compo-
 20 sitionem. et cum nihil parceret, ad Scythiam usque processit ut
 25 Anathemum ubi in desertis amantem iudicium promissum qui de pace
 30 agenda cum parceret, nihil. immo ipse qui cum iudicem conatu epi-
 35 scopis exiles Hieronymus Thraciam se negotiorum. In additionem vi-
 40 talii Vitalianus, ut amantemque ubi ubi principes illos habebant
 45 amantem, atque et Macedoniam et Phrygiam propria Thracia iudice
 50 expulsi, cum imperator, ac reliquis partibus episcopi sumi, et ita deum
 55 amantemque a iudice, ad quos partibus hominum et tumuli accide-
 60 rent episcopi. et hoc parte quae adveniens archidiaconus perperam de-
 65 cimus habent, commotum iudicem imbuerentur exantem. Imperatore
 70 vero et amantem conatu et negotiorum populalique religia iudicem
 75 amantemque, et dicit hinc qui ubi ubi partibus hominum et tumuli
 80 amantem, qui amantem, et ipse deum repetit. partem Semantem
 85 partibus Anathemum ex amore gener, et Hypatii pater, ad Vitalianum

πατήρ δὲ Ὑπατίου, εἰς τοὺς πόδας Βιταλιανοῦ προσπεσὼν πολλοῖς δάκρυσιν, Ὑπατίον τὸν ἴδιον υἱὸν ἐκ τῶν ἐν Μυσίᾳ δεσμῶν ζῶντα ἀπέλαβεν. Ὁρμίσδας δὲ ὁ ἐπίσκοπος Ῥώμης ὀχλούμενος ὑπὸ Θεουδερύχου χαριζομένου Βιταλιανῷ, Εὐόδιον τὸν ἐπίσκοπον ἐπεμψεν καὶ τὸν Βιταλιανὸν ἀρχιδιάκονον ἐν

P. 138 τῷ κροτηθῆναι τὴν ἐν Ἡρακλείᾳ σύνοδον. ἤλθον δὲ καὶ ἐπίσκοποι ὡς διακόσιοι ἐκ διαφόρων τόπων· οἱ τινες ἐμπαιχθέντες ὑπὸ τοῦ παρανόμου βασιλέως καὶ Τιμοθέου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως ἀνεχώρησαν ἄπρακτοι. ὁ γὰρ ἀσεβῆς βασιλεὺς παραβὰς τὰς συνθήκας, λάθρα ἐδήλωσεν τῷ πάππᾳ Ῥώμης μὴ παραγενέσθαι. τῷ γὰρ Βιταλιανῷ σάκραν ἦν πέμψας τοῦ πέμψαι αὐτὴν εἰς Ῥώμην πρὸς τὸ παραγενέσθαι τὸν πάππαν ἐπὶ τὸ κροτηθῆναι σύνοδον ἐν Ἡρακλείᾳ. πᾶς δὲ ὁ λαὸς καὶ ἡ σύγκλητος παρρησίᾳ ἐλοιδόρουν Ἀναστάσιον ὡς ἐπίορκον. ὁ δὲ παράνομος ἀναιδῶς ἔλεγεν νόμον Βεῖναι κελεύοντα βασιλεῖα κατ' ἀνάγκην ἐπιορκεῖν καὶ ψευδεσθαι. ταῦτα ὁ παρανομώτατος μανιχαϊόφρων.

A.M. 6007 Τούτῳ τῷ ἔτει Βιταλιανὸς ἀγανακτῆσας κατὰ Ἀναστασίου διὰ τὴν ἐπιορκίαν πολλὰ κακὰ τοῖς ὑπὸ Ἀναστάσιον στρατοπέδοις, καὶ τῇ λοιπῇ πολιτείᾳ ἐπεδείκνυτο, ἀναιρῶν καὶ

2. Ὑπάτιον om. A a. 4. χαριζομένου A b, χαριζόμενος vulg.
 Ἐνόδιον A. 5. ἐν τῷ] εἰς τὸ χρ. A. 7. ὡς om. A. 11.
 πάππᾳ h. l. et infra A. παραγενέσθαι A, παραγίνεσθαι vulg.
 14. ὁ add. ex A. 19. διὰ τὴν A e, δι' αὐτὴν vulg. ὑπέρ
 Ἀναστ. A e.

pedes procidens, multis lacrymis Hypatium proprium filium ex vinculis, quibus tenebatur in Mysia, liberum et salvum recepit. caeterum Hormisdas Romanus episcopus a Theudericho sollicitatus, qui Vitaliano favebat, Euodium episcopum et Vitalianum archidiaconum, indicto Heracleae concilio, legatos misit. accesserunt etiamnum ex diversis locis episcopi circiter ducenti: qui tam a scelesto imperatore, quam a Timotheo Cpoleos episcopo delusi, re infecta recessere. impius siquidem imperator, pactis violatis, ad papam Romae ne venirent clam significavit: aliunde vero Vitaliano sacram Romae mittendam dederat, qua papam ad concilium Heracleae celebrandum ut accederet dolose invitabat. plebs autem omnis et senatus universus Anastasium ceu periurum conviciis impetebat. ad quae nefarius ille impudentissime dicebat: haberi legem, quae imperatorem in necessitate constitutum peierare ac mentiri iubeat. haec ille scelestus Manichaeorum discipulus.

A. C. 507 Hoc anno Anastasii periuriis irritatus Vitalianus in eius exercitus et reliquam omnem rempublicam multa mala exercuit: caedibus enim,

ἀναζών, καὶ ἀρακλίζων, καὶ τέλος πρὸς ἕξην ἑκαστοὶ στρα-
τιῶν καὶ; πολλῶς ἐπέσησαν.

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐνοὶ οἱ λεγόμενοι Σαβῆρ περιόσαντι; A M 6008
τὰς Καπυῖας πύλας τῆν Ἀρμενίαν ἐξέδραμον, Καπαδοκίαν C
5 τε καὶ Γαλιτίαν καὶ Πόντον λεγόμενοι, ὡς καὶ Εὐχάϊτας
μικροῦ διῆν παρασημασθαι. ἔθεν καὶ φηγῶν ὁ ἱερός Μασ-
δοκίος μεθυστικῶν σχεδὸν αἱ; Γαγγρῶν διουσιθῆ. ἐπερ μαθῶν
Ἀνωσιώσιος πικρῶς προσέταξεν αὐτοῖς ἐπιφύλασσεσθαι, ἀμ-
φύς, ὡς φασὶ, καὶ τοῦ ἀναιροῦσθαι αὐτοῦ. τελευτῶντι; δὲ ἐν D
10 Γαγγρῶν; κασιπιδῆ ἐν τῷ ταῦ τοῦ ὄριον μάρτυρο; Καλλιπύ-
του ἔγγιστον τῶν λιπῶντων αὐτοῦ πολλῶς ἰσότη; ἐπιπέσῶν.
Μακεδονίῳ νεκροῦ κερμεῖον φασὶ τῆ; χειρὶ κατασφραγισσῶσθαι
τοῦ σιαυροῦ. Θιόδωρο; δὲ τὸς τῶν συνόρων αὐτῶν εἶδεν εἰς
ἄσπερ λεγόμενα αὐτῶν. ἑλλάξει, καὶ ἀπειθῶν ἐσπασσῶσθαι Ἀνω-
15 σιωνίῳ, καὶ ἐπέ; ἐγὼ μὲν ἀπέχρημαι πρὸς τοὺς πατέρη; μου,
ὡς τῆρ πίστιν ἰστέρησαι, οὐ; καίτοι; δὲ ὄχιῶν τῷ δε- V. 111
σπῶν ὄχι; οὐ; ἑλθῶν, καὶ εἰ; τῆρ διῆν ἐσπασσῶσθαι.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐν Ἀλεξανδρείῳ πλείστοι ἄνδρῆ; καὶ P. 139
γυναικῆ; καὶ παῖδῶν δεισῶ; ἀεγῶντα ἐπὶ Σαυῶντων ἀφῆρας

a. φιλίτων A, φιλίτων vulg.	γ. of old ex. A.	Σαβῆρ A
α. Σαβῆρ B, Σαβῆρ vulg.	δ. ἐξέδραμον A b c, ἐξέδρα	
vulg.	ἐπιφύλασσεσθαι B	ἐξέδρα A
17. ὄριον οὐ; A, ὄριον οὐ; vulg.	19. κασιπιδῆ; ἐγῶν c.	ἀμ- φύς A c, ἀμφύς vulg.

capitis et militum exaltationibus eius verani, ad irrepandam do-
minam maximam constantiam, singulis fideibus singulis milites di-
cendebat.

Hoc anno Unai, quibus Sabes appellatur, Cappadocum partem li. A. C. 508
militum exivit, Armeniam cum incertis militibus, Cappado-
ciamque et Galatiam et Pontum depopulati, ad Euchaita usque, quam
tantum haud subierunt, progrediuntur: a quibus fugiens inter Ma-
cedoniam, et de vita usque per viam periclitans, salus tandem Gan-
grum se recepit. viro salutem regem vocavit Anastasia, et sub con-
dita tenere iussit, missis etiam, ut ferunt, qui eum tuleret e medio.
ita commemoratus, Gangrae in templo sancti martyris Callimachi, ad eius
reliquias profectus, ubi martharum sanationes praesentat, est reconditus.
Manifestum mortuum de iaculis narravit manu crucis sibi equum
expressisse. Theodorus autem quidam ex eius familiaribus vidit eum
per somnium sibi dicentem: excipe letia: et aliam lege vitam Aus-
tasia, et die ei: ego quidem ad patres meos, quorum certavi fides.
vultu danduum autem interpellare non desinam, donec tu quoque
advenies, et ad iudicium subcondam una vitam.

Hoc etiam anno virorum, mulierum, ac puerorum quatuor plerimi

ὕλακτον· καθ' ἕνους δέ τις εἶδέν τινα φοβερὸν λέγοντα, ὅτι διὰ τοὺς ἀναθεματισμοὺς τῆς συνόδου ταῦτα πάσχουσι.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ Ἀρεάδνη ἡ βασίλισσα ἐτελεύτησεν. οἱ δὲ μοναχοὶ τῆς ἐρήμου θείῳ ζήλῳ κινούμενοι τέσσαρας διαμαρτυρίας συντάξαντες, δύο μὲν ἔπεμψαν τῷ βασιλεῖ, μίαν δὲ τοῖς ἄρχουσι τῆς χώρας, καὶ μίαν τῷ ἐπισκόπῳ Ἱεροσολύμων Ἰωάννῃ, διαμαρτυρούμενοι, μήτε τῆς ἀγίας ἐν Χαλκηδόνι συνόδου παρεξελθεῖν, μήτε τῷ δυσσεβεῖ Σενήρῳ κοινωνῆσαι· ἐπεὶ πρὸς θάνατον ἐτοιμῶς ἔχουσι, ἐμπυριζόντες καὶ τοὺς ἁγίους τόπους. τοῦ δὲ ἐπισκόπου Θεσσαλονίκης δὴ διὰ φόβον τοῦ βασιλέως κοινωνήσαντος Τιμοθέῳ τῷ Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπῳ, τεσσαράκοντα ἐπίσκοποι τοῦ Ἰλλυρικοῦ καὶ τῆς Ἑλλάδος συνελθόντες εἰς ἓν, δι' ἐγγράφου ὁμολογίας, ὡς ἀπὸ ἰδίου μητροπολίτου, ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ εἰς Ῥώμην πέμψαντες, τῷ Ῥώμης κοινωνεῖν ἐγγράφως συνέθεντο. τὸν Θεσσαλονίκης ἐπίσκοπον Θεόδωρος ἱστορικὸς Πατριάρχην ὀνομάζει ἀλόγως, μὴ εἰδὼς τὸ διατί.

A.M. 6009 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰωάννου τοῦ Νικαιώτου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας αἰρετικοῦ ἀποθανόντος, Δύσχορος ὁ μικρὸς Τιμο-

7. Ἰωάννῃ add. ex A. διαμαρτυρούμενοι A, διαμαρτυράμενοι vulg. 10. Θεσσαλονίκης A, Θεσσαλονικίας vulg. 11. φόβον A, φόβου vulg. 17. διατί: in A a 2. manu haec adduntur: ὀνομάζει αὐτὸν οὕτως. 19. ὁ μικρὸς om. A.

graviter a daemonibus vexati Alexandriae frequentius ululabant. per somnum autem quispiam vidit alium horrendae speciei virum dicentem: execrationum in synodum coniectarum causa haec patiuntur.

Hoc eodem anno imperatrix Areadna etiam mortua est. porro monachi deserta Palaestinae loca inhabitantes divino fervore accensi quatuor fidei scriptas ediderunt obtestationes; quarum duas quidem ad imperatorem, ad provinciae praefectos unam, et alteram ad Hierosolymorum episcopum miserant, palam professi, a sancta Chalcedonensi synodo nullatenus se discessuros, neque cum impio Severo communionem habituros, quandoquidem vel ipsis sacris locis incendio consumpti mortem subire parati forent. episcopo vero Thessalonicensi ob imperatoris metum cum Timotheo Cpoleos episcopo communionem tenente, quadraginta Illyrici Graeciaeque episcopi una convenientes, tabulis etiam testibus professi sunt, ab eo, velut a proprio metropolitano, se discedere, missisque Romam tabulis Romani pontificis communionem observare polliciti sunt. Theodorus historicus Thessalonicae episcopum appellat patriarcham: sed nulla prorsus ratione: nec cur ita scripserit, satis ipse novit.

A.C. 509 Hoc anno Ioanne Nicaeota Alexandriae episcopo haeretico vita

θλον τοῦ Αἰλαίου ἀνεπίθῃ προεβλήθη ἐπίσκοπος Μιχαήλ·
 εἰδὼν δὲ ἐν Πικρῶνι ἐπέμψεν Μιχαήλῳ πρὸς τὸν
 βασιλέα παρακάλεισθαι διὰ τὸν φόρον τοῦ ἐκτὸς Καλλιπίου
 καὶ αἰγροσταλίου, ἀπὸ τῶν ἄρθευζων δημοτικῶς ἐβραχίστο
 κατὰ πρόβωλον τομίζοντων αἰτὸν κατὰ τῶν ἄρθευζων δημοτικῶν
 ἐτελεθῆναι. παρακάλεισας οὖν διὰ τὸν φόρον, μετὰ σοουδῆ· D
 ἀπεχώρησεν. ἣ δὲ φόρου αἰτία γέγονεν αἰτερῶν χειροποιηθέν-
 των ἰσοπέδων, ἀπεχώρησαν τὰ πλεῖστα τῶν γωρικῶν λέγοντες·
 οἱ μὴ καὶ πᾶσι περιέροντο οἱ κινῶντες τῶν ἄρθευζων ἀποστῶν,
 οἱ καθεύδοντες ἐπίσκοπος. ἦσαν γὰρ οἱ ἄρθευζοι οἱ ἐπιδοκί-
 μουτοι αἰτῶν. ὁ δὲ Αἰλαίος ἤλθεν εἰς τὸν ἄγιον Μάργον,
 καὶ εἰδὼντες οἱ κληρικοὶ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἐκ δεινῆρας, καὶ
 πάλιν ἐχρηματούνησαν. καὶ οὕτως εἰδὼν εἰς τὸν ἄγιον Ἰωάν.
 τὸν ἐπιπέδων τῆρ οὐκῆρι. ὅμοιος δὲ ἐπέμψεν Θεοδοσίῳ τοῦ
 ἐκτὸς Καλλιπίου τοῦ αἰγροσταλίου καὶ Αἰλαίου τοῦ στρα-
 τηγιάνου, ἀναστῆσαντες οἱ ἄγιοι ἔρξατο ἐβραχίστο τὸν αἰγρο-
 σταλίαν, διὰ τὸ ἐπιπέδων τὸν βασιλέα Αἰλαίου. ἄλλως δὲ P. 140
 γωρικῶν· ἐπιπέδων τῆρ οὐκῆρι. ὅμοιος δὲ ἐπέμψεν Θεοδοσίῳ τοῦ
 ἐκτὸς Καλλιπίου τοῦ αἰγροσταλίου, καὶ ἀπέβλεπεν αὐτῶν. ὁ δὲ στρατηγί-
 ας, Αἰλαίος ὅσους ἐβραχίστο πιάσαι, ἀπέβλεπεν. καὶ ἀποστῶν ὁ

6. φόρου] φόρος A f h l et infra. B. χειροποιῶν f, αἰγρο-
 σταλίου h. τὸν ἐκτὸς καὶ A. ad ἄρθευζοις ad om. A. ἐπι-
 δοκίμουτοι A. 17. τῶν δὲ ἀλλῶν A. 18. τῶν om. A c.

Sancti. Discomus minus Timothei Achaici nepos Alexandrius presul
 est institutus. pro Alexandriola vero civitas apud Imperatorem ab
 illis Calliopii augustalis novam legatione impetra, et Pyandrius pro-
 fectus ab aethiopia, qui adveniens tota simul civitate profectorem
 cum imperatore architectantur, palline per viam iter apud conventu
 contributores. ab aethiopia itaque novamque officia legati profectus,
 conventus discessit. hinc vero sui proprietatis curdis causa. Dis-
 comus episcopus ornate supplicatum multitudine a reliquo ecclesiae cultu
 recedens ut, dicens una vellet episcopus, ab ipso, presul tanti
 conventus apostolici praesentibus locet facultates. principes enim ma-
 gistratus ad theonem cum subvenerunt. ipsius ad tantum Marci Dis-
 comus profectus, convenientes clerici vestibus theonem induerunt et ar-
 chidionem citum, cum eum ita profectorem. aliquid ita ad exacti
 theonem imperatoris sacram synaxim abest. cum vero filius Calliopii
 augustalis theonem et Alexima militiae magister ita advenit,
 theonem tumultuantem arguente, quod Alexandrius Imperatorem lau-
 daret, conventus theonem imperatoris et deponit tota quibus impetu
 facta augustalis filium theonem deturbatum ita fecerunt. magister
 autem militiae Alexim quos apprehendere valuit, morte multavit.

βασιλεύς, ὠργίσθη κατ' αὐτῶν. ὁ δὲ Διόσκορος προεβέβησας, κατεπράυνεν αὐτόν. μετὰ δὲ Ἰνδῶν καὶ Περσῶν κάστρον ἐστὶν ὀνόματι Τζουβδαδεῖρ, ἔνθα πολλὰ χρήματα καὶ λίθους
 V. 112 τιμίους εἶναι πολλοὺς Καβάδης μαθὼν, ἐπέζητει τοῦτο λαβεῖν. δαίμονες δὲ τῷ τόπῳ παρεδρεύοντες, ἐκώλυνον αὐτὸ χειρωθῆναι.
 B ναι. πᾶσαν οὖν κινήσας τῶν παρ' αὐτῆ ἡ μάγων ἐπίνοιαν, ἐπειτα δὲ καὶ Ἰουδαίων, καὶ τοῦ σκοποῦ μὴ ἐπιτυχῶν, πεισθεῖς διὰ τῆς πρὸς θεὸν εὐχῆς τῶν Χριστιανῶν τούτου κυριεύσει, ἐπίσκοπόν τινα Χριστιανὸν τῶν ἐν Περσίδι περὶ τούτου παρεκάλεσεν, ὃς σὺναξιν ἐπιτελέσας καὶ τῶν θείων μυστηρίων μεταλαβὼν, προσελθὼν τῷ τόπῳ, τοὺς ἐκεῖσε δαίμονας ἐξεδίωξεν· καὶ τῷ Καβάδῃ τὸ κάστρον ἀπόνως παρέδωκεν· τούτῳ Καβάδης καταπλυγείς τῷ σημείῳ, πρωτοκαθεδρῖα τὸν ἐπίσκοπον ἐτίμησεν, ἕως τότε Μανιχαίων καὶ Ἰουδαίων προκαθελόμενων, ἄδειαν δὲ παρέσχε καὶ τοῖς βουλομένοις βαπτίζεσθαι.

A.M. 6010

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Διοσκόρου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς εἶδεν ἐν ὄραματι ἄνδρα φοβερόν βαστάζοντα κώδικα· καὶ τοῦτον ἀναπτύξας,

3. Τζουβαδεῖρ A b, Τζουβαδῆρ a, Τζουβαδεσῆρ vulg. 6. παρ' αὐτοῦ A. 9. παρεκάλεσεν A, παρεσκεύασεν vulg. 13. πρωτοκαθεδρῖα τὸν ἐπίσκοπον] πρωτοκαθεδρῖαν τῶν ἐπισκόπων A, πρωτοκαθεδρῖαν τὸν ἐπίσκοπον vulg. 15. δὲ add. ex A.

eo nuncio accepto, in Alexandrinis ira motus est imperator. Dioscorus itaque ad eum legatione suscepta, animum emollivit. caeterum Indos inter et Persas castrum est nomine Tzubdadeser, quo ingentium pecuniarum et pretiosi lapidis quam plurimi congeriem repositam audiens Cabades, occupare contendebat. daemones autem circa locum excubantes, ne in hominum potestatem cederet, impedimento erant. admota itaque magorum et subinde Iudaeorum, quos penes se habebat, arte universa, nec proposito potitus, fuis ad deum Christianorum precibus, locum se posse consequi persuasus, Christianorum, qui Persidem incolunt, episcopum quendam praecepit adduci, qui synaxi peracta, divinatorum particeps factus mysteriorum, et ad locum progressus, praesidarios daemones ex eo expulit, et nullo labore Cabadi castrum tradidit. miraculo stupefactus Cabades, prima consensus sede episcopum voluit honoratum, Manichaeis et Iudaeis illuc usque primos honores obtinentibus. liberam quoque fecit potestatem, ut qui vellent, ad baptismum accederent.

A. C. 510

Alexandriae episcopi Dioscori annus primus.

Hoc anno Anastasius imperator virum terribilem in visione conspexit, codicem manu gestantem; quem cum aperuisset, et comperis-

καὶ τέρων τὸ ἔθνος τοῦ βασιλέως, εἶπεν αὐτῷ· ἴδοι δὲ τὴν
 νικησιμὴν σου ἀπαίτησεν δευτεροσάρα ἔτη, καὶ ἀπέλιψεν
 αὐτὰ. δευτεροσάρας δὲ καὶ προσκαλισάμενος Ἄρματιον τὸν πραι-
 πόμιον, εἶπεν αὐτῷ τὸ ὄραμα. ὃ δὲ εἶπεν, ἐγὼ ἐδυσσώμην D
 ταυτὶ τῇ νυκτί, οἷοι παρισταμένου μου τῷ πραιπόσι, γέρας
 μέγας εἶδων, καὶ δραχμῆτός μου τῆς χιλιάδος, κατέφαζεν με
 εἰς γῆν καὶ ἀνέλωσεν. προσκαλισάμενος δὲ Πρῶτον τὸν
 ἀπαιτησάμενος εἶπεν αὐτῷ τὰ ἑσθλότερα. ἢ δὲ ἔπειτα αἰτοῦς·
 οἱ ἀμφότεροι οἱ μετὰ πολὺν καιρὸν οὖν· τοῦ δὲ δευτεροσάρου
 Κωνσταντινουπόλεως Τροφίου ἀποθανόντος Ἰωάννης τῆς Καπ-
 παδοῦσιν πραιπότης καὶ σύγκαιλος Κωνσταντινουπόλεως
 ἐπίσκοπος προχειρίσαστο. οὗτος χειροτονηθεὶς τῇ ταύτῃ
 ἡμέρᾳ τοῦ πάρα τῆς ἀποστολικῆς ἐκείνου σιολῆς. ὃ δὲ
 λαὸς σφόδρα πολλὴν ἐπαίρει τῷ Ἰωάννῃ τοῦ ἀναθηματίου
 Στυφῶν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει, ἰνδικτηῖοι ἐσ', μηνὶ Ἀπριλίῳ 9, ἐ- P. 14
 θεμεν Ἀναστάσιος ὁ δευτερὸς βασιλεὺς, βασιλεύσας ἔτη πζ
 καὶ μέτρας ζ τῷ οὐδ' ἔπει ἀπὸ Αἰουλιανῶν· καὶ ἐβασίλευ-
 σαν Ἰουστίνος ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς ἄντ' αὐτοῦ, ἄνθρ πραιπότης
 καὶ πολιτάρχης, ἀπὸ στρατιωτῶν ἀρξάμενος καὶ ἰσως
 τῆς συγγλῆου προσφῶς, Ἰλλύριος τῷ γένει. τινὸς δὲ φα-

2. Δευτεροσάρα ἔτη A, δευτεροσάρας vulg. 3. Δευτεροσάρας A.
 16. 9] α' A e, κα I.

est imperatoris nomen, dicit ei; ecce ab fidei tuae pervexitatem an-
 tique quatuordecim delens; totidemque delere. capere totum Amentium
 propositum vult, et narrat vicissim. dicit ille; ego quoque cen-
 tesium hinc nocte astare me matronam tuam; procomque magnam lega-
 tium chlamydemque meam profectentem in terram me prostratum,
 ac demerere penitus. advenio itaque Fravle summorum conventum
 res vana emittunt. refert illic; brevi spatio utroque vestrum consum-
 matum. Timotheo vero Cyprius episcopus facta funto, Iohannem Cap-
 padocum presbyterum et syncellum Cyprius instituerunt episcoporum
 hac ordinatus festis paschatis die apostolicum induit amictum. po-
 pulus autem multa impertunitate contendeat a Iohanne, ut Severum
 anathemate perstringeret.

Hac eodem anno, indictione undecima, mensis Aprilis nono, Ana-
 stasius impius imperator occidit; exegit in imperia annis septem
 et viginti, menseque septem, triginta quarto supra discontemum
 anno a Diocletiano impeto. in cuius locum Iustinus pius imperator,
 vir antea provecus, et expertus rerum, a militia singula exiens,
 et ad senatus usque ordinem promotus, Illyricus genere, suffectus est.

σιν ὅτι θείῳ σκηπτῷ κεραυνωθείς Ἀναστασίος ἐμβρόντητος γέγονεν.

A. M. 6011 Ῥωμαίων βασιλέως Ἰουστίνου, Κωνσταντινουπόλεως ἐπι-
B σκόπου Ἰωάννου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουστῖνος βασιλεύσας πᾶσιν ἄριστος ἀνε-
δείχθη, ζηλωτῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἔμπυρος, καὶ ἐν πολέμοις
V. 113 ἐνδοξιμῶν· σίμβιον δὲ ἔχων ὀνόματι Λουπικίαν, ἔστεπεν
ἀγούσταν· ἦν οἱ δῆμοι ἐκάλεσαν Εὐφημίαν εἰς τὸ στέψαι
αὐτήν. Βιταλιανὸς δὲ ὁ προρρηθεὶς μετὰ θάνατον Ἀναστα-
σίου Ἰουστίνῳ τῷ μεγάλῳ σφόδρα ᾤκειώθη, ὥστε στρατηλά-
C του Ἀσίαν παρ' αὐτοῦ δέξασθαι, καὶ ὑπατεῦσαι ἐλθόντα ἐν
Βυζαντίῳ καὶ ὑπατον ἀναγορευθῆναι, καὶ κόμητα Πρεσέν-
του, παρρησίαν τε ἔχειν τοσαύτην πρὸς τὸν βασιλέα, ὥστε καὶ
Σευῆρον προστάξαι ἐκβληθῆναι καὶ ἀναιρεθῆναι. λίαν γὰρ
ἦν ὀρθόδοξος Βιταλιανός. ὁ δὲ Σευῆρος ἀκούσας, ἔφηνεν,
καὶ Ἰουλιανὸς Ἀλικαρνασοῦ ἐπίσκοπος, καὶ εἰς Αἴγυπτον
ἀπελθόντες, ταύτην ἐτάραξαν, τὸν περὶ φθαρτοῦ καὶ ἀφάδα-
του λόγον κινήσαντες, Διοσκόρου ἐπισκοποῦντος Ἀλεξανδρείας.
ἐπίσκοποι δὲ καὶ κληρικοὶ ἀπὸ Ῥώμης ἦλθον λαβόντες αὐθεν-
D τίαν ὑπὸ Ὀρμίσδου ἐπισκόπου Ῥώμης, σπουδῆ Βιταλιανοῦ,

1. σκηπτῷ A. 6. ἔμπυρος A, ἔμπειρος vulg. 7. Λουκίαν A.
8. Εὐφημίαν οἱ Δῆμοι ἐκάλεσαν στεφθεῖσαν αὐτήν Αὐγούστιαν b.
12. Πρεσέντου A. 19. ἦλθον — — Ῥώμης om. A. 20.
σπουδῆ Βιταλιανοῦ, Ἰωάννου A, ὑπὸ Βιταλιανοῦ ἐν ζῶντος, Ἰω-
αννου vulg.

quidam autem autumant Anastasium fulmine de caelo tactum mentis stupore e vivis excessisse.

A. C. 511 Romanorum imperatoris Iustini, Cpoleos episcopi Ioannis annus primus.

Hoc anno Iustinus imperii summam adeptus optimum se omnibus exhibuit. fuit rectae fidei studiosus et belli gloria praeclarus. uxori vero nomine Lupiciae coniunctus, eidem imperii coronam impertiit, quam, dum redimiretur, Euphemiam populares tribus vocaverunt. memoratus autem supra Vitalianus post Anastasii mortem Iustino magno devinctissimus evasit, adeo ut magistri militiae dignitatem ab eo consequeretur, et Byzantium profectus consulatum gereret, et consul declararetur et Presenti comes, tantaque apud imperatorem auctoritate polleret, ut Severum expelli iuberet et occidi. fuit enim Vitalianus rectae fidei bene affectus. eo nuncio accepto, fugit Severus, ac pariter Iulianus Halicarnassi episcopus, et Dioscoro Alexandrinum adhuc episcopatum administrante in Aegyptum profecti de corruptibili et incorrupto motis quaestionibus magnos in ea tumultus excitarunt.

Ἰωάννου τοῦ Καππαδόκου ἐπιζήμιος ἐπισκόπου Κωνσταντινου-
 πύλεως, καὶ τῆς ἀγίας ἐκ Χαλκηδῶν οὐνοδου αἰετουζαν τοῦς
 διπλοῦς πρὸς τοὺς ἄλλοις ἐκράς τριαὶ οὐκίδος. Σαύρου
 δὲ τοῦ δεσποβῆτος ἐκ ποδῶν γρηγοῖτος. Παῦλος Ἰμμερτοῦθη
 5 βίαδουκος Ἀντιοχίας ὁ Σινεδριχος τῶν ἐκβόλων. καὶ ἐσω-
 ρήματο ὁ βασιλεὺς τῆς πάλαι Ἀντιοχίας γύλας λίτρας χρυ-
 σίου· καὶ τοῖς ἄλλοις δὲ πόλεις πολλὰς εὐταρίας παρήλας,
 κωλύσας καὶ τὰς δεσποδεις τυραγῆς. Συναίαν δὲ τοῦ Φιλό-
 ξουον ἐπίσκοπον Ἱερουσόλιως μακροχρόνια ἔστη, καὶ Πέτρος P. 113
 10 Ἀπυρτίας ἐξορῆσιν ὁ τῶν βουλῶν βασιλεὺς Ἰουστινίος σὺν πᾶσι
 τοῖς μετέχουσι τῆς ἐκβῆς αὐτῶν. Ἀνατίει τοῦ προηγου-
 σιτου, καὶ Ἀδριάν τῆς νομοκλάριου, καὶ θέσπεριου τῶν
 κωμῆτα Ἀνατίου, ὃν ἐβόλιετο ποιῆσαι βασιλεῖα, ὡς τυραν-
 νίδα μελετησαντας, ἀπέλας. ὁ γὰρ προηγουστος δίδωσι Ἰου-
 15 στίνοφ χρῆματα ῥογαῖσιν, ὅπως θέσπεριος βασιλεῦς, ὁ δὲ
 σπρῆτος καὶ οἱ δήμοι οὐχ ἔλαστο τοῦ θέσπεριου βασιλεῖου,
 ἀλλ' Ἰουστινίον ἀπεσφῆσαν. αὐτοὶ δὲ δεσποφῆσαντες τυραν-
 νίδα ἐπιλάττουσιν, καὶ ἀπρηθουσιν. ἀποκαλίωσι δὲ ὁ βασι-
 λεὺς πᾶσας τοὺς ἀδίας ἐξορῆδῆτας ἐπὶ Ἀναστασίον και B

2. αὐρεῖσας A. αὐρεῖσασα vulg. 15. θεσπεριος A. θεσπε-
 ρε vulg. 16. σπρῆσιοντ A. e. 17. τῶν αὐτ. A. τῶν αὐτ.
 vulg.

cunctos episcopi et clerici Romae venerunt, qui Honorabilem Romanum
 pontificem iunctantur iunior, loci quoque Vitalium aditus viderunt
 paterina et Irenaei Cappadocis Crisostom episcopi etiam imperatoris di-
 ligentia, sanctam Chalcedonensis synodum alio telio iuncta ex parte
 amantissime, et una cum eis in iuncta tabulas retulerunt. cuncto-
 rum impio Severo de medio sublato. Paulus recipienda peregrina in
 Eubulorum dicitur praeparavit. Antiochiae paterina uoluntate est multa
 vero aut libere Antiochianae civitati impio imperatoris, in reliquis
 telio multa passim asperitate est omni, et paterina iuncta alioque
 comprimit. Xenonius quoque, Philonensis monach, Hieropolitani epi-
 scopi cum Manichaeis iunctentem, detestantur Aramiae, cum omni-
 bus eodem contagio afflato in eandem pater imperator expulsi et
 Amantium praeparavit et Andream calcedoniam et Theodoritum Aman-
 tiu omittent, quem imperatorem dedicare praeparabat, cum tyrannidem
 meditant, interfecit. praeparavit enim paterina iuncta donaverat in
 milites distollendas, ea conditione, ut Theodoritum imperatorem sui
 iuncti exomita vero populique telio Theodoritum imperare non
 uolent pateri, sed Iustinum principem renouciarent, quod illi gratia
 ter fecerunt, et tyrannidem exulare aggressi, interfecit omni. cunctos
 deum ab Anastasio impio relegates ab eandem revocavit imperator.

Ἀππίωνα τὸν πατρικίον, ὃν ἐν Νικαίᾳ πρεσβύτερον βία ἐχειροτόνησαν· ὃν ὁ βασιλεὺς ὡς ἐχέφρονα ἐποίησεν ὑπαρχον τῶν πραιτωρίων, καὶ Διογενιανὸν τῆς ἀνατολῆς στρατηλάτην.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐφάνη ἀστὴρ ἐν τῇ ἀνατολῇ φοβερὸς 5 κομήτης, ὃς εἶχεν ἀκτῖνα ἐκπέμπουσαν ἐπὶ τὰ κάτω, ὃν ἔλεγον οἱ ἀστρονόμοι πωγωνίαν εἶναι [καὶ ἐφοβοῦντο].

A.M. 6012

Ἀντιοχείας ἐπισκόπον Παύλον ἔτος α'.

C

Τούτῳ τῷ ἔτει Βιταλιανὸς ἐδολοφονήθη ὑπὸ τῶν Βυζαντίων μηνιῶντων αὐτῷ διὰ τὸ πολλοὺς ἀνηρηκέναι τῷ καιρῷ τῆς ἐπαναστάσεως αὐτοῦ κατὰ Ἀναστασίου. Ἰωάννου δὲ τοῦ Καππάδοχος ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τελευτήσαντος, Ἐπιφάνιος πρεσβύτερος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας καὶ σύγκελλος ἐχειροτονήθη μηνὶ Φεβρουαρίῳ κέ'. ὁμοίως καὶ Ὁρμισδα τῆς Ρώμης κοιμηθέντος Ἰωάννης τὴν ἐπισκοπὴν διεδέξατο. 15

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐδημοκράτησεν τὸ Βένετον μέρος, ἐν Δπάσαις ταῖς πόλεσι ταραχὰς ἐγείραντες καὶ λιθασμοὺς καὶ φόνους πολλοὺς ἀπεργαζόμενοι. ἐπήρχοντο δὲ καὶ τοῖς ἄρχουσιν. ἀπὸ δὲ Ἀντιοχείας ἤχθη τὸ κακὸν τῆς ἀταξίας, καὶ

1. πατρικίον] πρεσβύτερον b e. πρεσβύτερον add. ex A. ἐχειροτόνησαν a, ἐχειροτόνησεν vulg. 3. τῶν πραιτωρίων A, τῷ πραιτωρίῳ vulg. 6. ἐκπέμπουσαν A e, πέμπουσαν vulg. 7. οἱ add. ex A. καὶ ἐφοβοῦντο om. A f. 10. μηνιῶντων A. ἀνηρηκέναι A, ἀναιρεθῆναι vulg. 14. ὁμοίως καὶ A, ὁμοίως δὲ vulg. 19. καὶ οὕτως — — ἐπεκράτησεν om. A.

Appionem in primis patricium, quem invitum Nicaeae iusserat ille ordinari: hunc vero Iustinus velut prudentem et cordatum virum praetorio praefectum et Diogenianum militiae magistrum in oriente creavit.

Hoc etiam anno stella apparuit in oriente, terribilis nimirum cometa, e quo radii inferius demissi protendebantur: barbatum dicebant astronomi, et ab eo cunctis metuebant.

A. C. 512

Antiochiae episcopi Pauli annus primus.

Hoc anno Vitalianus a Byzantinis dolo interfectus est: quod enim rebellionis eius in Anastasium tempore plurimae caedes fuissent editae, graviter ei succensebant. Ioanne porro Cappadoce Cpoleos episcopo defuncto, Epiphanius eiusdem ecclesiae presbyter et syncellus mensis Februarii die vigesimo quinto fuit ordinatus: et Hormisda pariter leto quiescente, Ioannes Romae episcopatum excepit.

Hoc etiam anno Veneta factio, variis per omnes civitates tumultibus excitatis, plurima saxis facta lapidatione, multisque caedibus editis per civitates omnes, reliquum sibi populum subegit, et in magistratus

οὕτως διεδόθη ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι, καὶ ἐπεκράτησεν ἐπὶ
 χρόνους πέντε, καὶ ἔσφαζον τοὺς ἕρπαι τοὺς ἀλατιώτας
 Πρασίνοισι, καὶ τοὺς κατ' αἶμα κρυπτομένους· ἀνάγιος δὲ V. 114
 ἔφρονεν, μὴ ταλαιπώτων τῶν ἀρχόντων ἐκδέχων τὰς φάσας
 ποιῆσαι. ταῦτα δὲ ἐπράτιστο ἕως ἡμεῶν Ἰουλιανοῦ
 τοῦ εὐσεβοῦς.

Κωνσταντινουπόλει· ἐπισκόπου Ξεφρατίου, Ἀλεξανδρείας, Ἰουλιανοῦ
 ἐπισκόπου Τιμοθέου ἕως α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει πόλεμος ἐκρηθάνη μεταξύ Ῥωμαίων καὶ
 Περσῶν Ἰουλιανὸς ἀπέστειλε πρεσβυτεὺς καὶ δῶρα πρὸς Ζελί-
 γδη τῶν ῥήγα τῶν Οἰτών, καὶ συνῆκετο μεθ' ἑρῶν πατρίων
 συμμαχεῖσθαι τῷ βασιλεῖ κατὰ Περσῶν. ἀποστείλας δὲ καὶ
 Καβάδης πρὸς αὐτοῦ, συνῆκετο καὶ αὐτῷ. ταῦτο δὲ μάθων
 ὁ Ἰουλιανὸς, ἐλυπήθη σφόδρα. ἀπέστειλεν δὲ πρὸς τοὺς
 Πέρσας ὁ Ζελίγδης μετὰ χιλιάδων οἰκιστῶν τοῦ πολέμου Ῥω-
 μαίων, ὁ δὲ Ἰουλιανὸς ἐδῆλωσεν Καβάδῃ τῷ βασιλεῖ Περ-
 σῶν πρεσβυτέρων περὶ εἰρήνης, καὶ ὡς ἐὰν ἄλλῃ τιτὶ γράψας,
 καὶ περὶ Ζελίγδῃ, ὅτι συμμαχίας ἕρποντος ἔχει μετὰ Ῥωμαίων,
 καὶ ὅτι δῶρα ἐλάσεν πολλὰ, καὶ βουλεύεται προδοτὴς γενέσθαι
 τῶν Περσῶν, καὶ ὅτι δεῖ ἡμῶν ἀδελφούς ἕστας εἰς φάλακ

10. Ζελίγδῃ A e passim. 13. καὶ αὐτῷ] fort. καὶ αὐτοῦ. 14.
 ἀπέστειλεν] ἀπέστειλε b.

ipsum temere esse extulit. Antiochia vero seditionis malum primo
 natum, in reliquis deinde civitatibus derivatum est, et per annos quin-
 que invaluit: gladius vero Persarum obviam esse factus, atque etiam per
 duos annos occulentes, ipsi intro se immittentes abtruncabant, ma-
 gistratibus de tot civibus poenas sumere non audentibus. haec ac-
 tura ad centum usque pro Iuliano annos facinorose gerebantur.

Cyprius episcopus Euphrasii, Alexandriensis episcopi Timothei an- A C. 5.3
 tus primus

Hic anno Persas inter et Romanos bello revocato, Iustinus lega-
 tus et munera ad Filiglem Unnuum regem destinavit: ille, interpositis
 et patris more suscipiente, adversum Persas imperatori supplicia
 ferre permisit. alii patris a Cabode una cum missa legatione excep-
 tis, cum ea pariter praedictis spopondit. nuncio accepto graviter offen-
 sus est Iustinus: ad bellum itaque contra humanum movendum misit Fi-
 liglem humanam viginti milia: Iustinus vero de pace tractato per le-
 gatum intractato, datisque quasi super alia re litteris, Cabodi Persarum
 regi de Filigde, ut Romanos auxilia daturum etiam cum iuramento
 pactus fuerit, significat: in eum finem donec plura accepisset, Persas
 humanis prolece meditari, nos itaque velut fratres, inquit, in ami-
 citiam redire, et a civibus ista hoc pacto minime delicti oportet.

ἔλθειν, καὶ μὴ ὑπὸ τῶν κυνῶν τούτων οὕτως παύεσθαι. ὁ δὲ Καβάδης ἐπηρώτησε κατ' ἰδίαν τὸν Ζιλίγδην, εἰ ἔλαβεν παρὰ Ῥωμαίων δῶρα, προτραπείς κατὰ Περσῶν; ὁ δὲ εἶπεν· **Ναί.** καὶ ὀργισθεὶς ὁ Καβάδης ἐφόνευσε αὐτόν, καὶ διὰ τῆς νυκτὸς πέμψας πλήθη Περσῶν, ἀνείλεν τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὑπονοήσας, ὅτι δόλῳ ἤλθον πρὸς αὐτόν. ὅσοι δὲ ἠδυνήθησαν φηγεῖν, ἀνέξευξαν εἰς τὰ ἴδια.

Εὐφράσιος δὲ ὁ Ἀντιοχείας τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ἐξέβαλε τῶν διπτύχων, καὶ τὸ ὄνομα Ὀρμισδα τοῦ πάππα Ῥώμης. μετὰ δὲ ταῦτα φοβηθεὶς, τὰς τέσσαρας συνόδους ἐκήρυττεν.

Καβάδης δὲ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς τὸν τῶν Ῥωμαίων βασιλέα ἐπίτροπον τοῦ ἑαυτοῦ οἴκου καταλιπεῖν ἠθέλησεν· οὐ γὰρ ἐβούλετο τὸν πρεσβύτερον αὐτοῦ υἱόν, καὶ ὁ νόμος Περσῶν ἐκάλει τοῦ ἄρξαι, οὐδὲ τὸν δεύτερον, διότι τὸν **D** ὀφθαλμὸν ἐκκέκοπτο, Χοσρόην δὲ ὡς ἐκ τῆς Ἀσπέδου ἀδελφῆς γεννηθέντα ἡγάπα ὁ πατήρ. ἔδοξεν οὖν αὐτῇ εἰς Ῥωμαίους εἰρηνεῦσαι· καὶ Χοσρόην ἐποιεῖτο παῖδα τοῦ βασιλέως γενέσθαι· ἐπὶ τούτοις πρέσβεις εἰς τὸ Βυζάντιον πρὸς Ἰουστῖνον ἔπεμψεν. ὁ δὲ βασιλεὺς τὴν σύγκλητον εἰς βουλὴν **2** καλέσας οὐ κατεδέξατο τοῦτο γενέσθαι, δόλον καὶ προδοσίαν

1. οὕτως om. A.   2. ἐπηρώτησε] ἐδήλωσε A.   6. ἤλθον A, ἤλθεν vulg.
 8. ὁ add. ex A.   9. Ὀρμισδα add. ex A.
 16. ἐκέκοπτο A.   Ἀσπέδου A, Ἀσπεβέδου a, Ἀσπεύδου e, ὅς ἐκ τῆς ἀδελφῆς Ἀσπεβέδου ἐγεννήθη b.   18. ἐποίει τὸν παῖδα A b.

Cabades igitur Ziligdem seorsim interrogat, num ita deludentibus Persis, accepisset a Romanis munera? ita est: respondet ille. his exarsit Cabades, et ipsum interfecit: missisque per noctem Persarum agminibus copias delevit, eum dolo ductum ad se accessisse suspicatus. ii demum quibus fuga permissa est domum redierunt.

Euphrasius autem Antiochenus Chalcedonensis synodi patrum et ipsius papae Romani nomina diptychis expunxit. postmodum vero metu poenitens redditus, quatuor synodos publice promulgavit.

Caeterum Cabades Persarum rex Romanorum imperatorem domus suae curatorem instituere proposuit: maiorem quippe natu filium, quem Persarum leges ad regnum vocabant, vel ab eo secundum, quod oculus ei foret effossus, regnare noluit: Chosroem autem ex Aspede sorore susceptum diligebat pater. quare cum Romanis pacem habere decrevit, et Chosroem imperatoris filium instituere meditatus, Byzantium legatos ad Iustinum mittit imperator adoptivum ex senatus consilio eum fieri non admisit: merum enim dolum Romanorumque perni-

Ῥωμαίων τοῦτο καλοῦντες, Πρόβλον κοιμιστῶρος ἀνδρός αντι-
εἰνὸν καὶ ἀγγέλον τοῦτο καλῶς βουλευσαμένου.

Τούτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἔπαθεν ὑπὸ θεομηρίας τὸ Ἀντιόχειον πό- A M 601 6
λις τῆς νέας Ἡλείου τοῦ Ἰλλυρικοῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς πολλὰ P 111
5 χρήματα παρέσχεν εἰς ἀνατίθειν τῆς πόλεως. οὕτως δὲ καὶ V 115
ἡ Κορινθὸς μητρόπολις τῆς Ἑλλάδος, καὶ ταύτην μεγάλως
ἐφείλασιν.

Ἀντιοχείου ἐπισκόπου Εὐφρασίου ἡμερᾶς α΄.

A M 601 5

Τούτῃ τῇ ἡμέρᾳ Τραῦτος ὁ τῶν Ἀσζῶν βασιλεὺς ἀποστα- B
10 τῆρας τῆς τῶν Περσῶν βασιλείας. Καθάρου βασιλεύοντος,
καὶ φιλοῦντος τὸν Τραῦτον, ὡς καὶ προβαλλόμενος αὐτῷ βα-
σιλεῖα τῶν Ἀσζῶν, ἔλθεν πρὸς Ἰουδαίους εἰς τὸ Πηζόντιον,
καὶ παρεκάλει τὸν βασιλεῖα Χριστιανῶν αὐτὸν γενέσθαι, καὶ
ἐπ' αὐτοῦ ἀναγορευθῆναι βασιλεῖα τῶν Ἀσζῶν. ὁ δὲ βασι-
15 λεὺς αὐτὸν μετὰ χαρᾶς δεξάμενος ἐφώτισεν αὐτὸν, καὶ τὸν
ἀπεχόμενον. ἔγχευ δὲ καὶ γενεῖα Ῥωμαίων, τὴν ἔγχεον
Ἵουδοῦ τοῦ παιριεύου καὶ ἀπεστυροπαλίτου, Οὐαίριου, ἔπιπτα
καὶ εἰς τὴν ἰδίαν χώραν ἔλαβεν, ἀρχιερωθεὶς παρὰ Ἰου-
20 αῖνου βασιλεὺς τῶν Ἀσζῶν, φορέσας στέφανον καὶ χλαιδὰ C

3 ἀγγέλον A, ἀγγέλιος vulg. 6 καὶ ταύτην A, καὶ αὐτῶν
vulg. 9 ἀπαιτοῦ, c 11 αὐτῶν παρὰ τὸν A, ἡ ἡ Ἰου-
δαίους om A 16 τῶν Ἰγγύων Νεῦον b 17 Οὐαίριου
ἔπιπτα καὶ b, Οὐαίριου τῶν τῶν, καὶ vulg. 19 χλαιδὰ A,
χλαιδὰ vulg.

ciem, Frodo quoscumque viros prudentes ac sagaci proeclare id evadente,
circumdidi arte parati paraverunt.

Hoc anno Dyrhachium novae Epidi in Illyrico civitas plagam A.C. 516
caelitus immixtam accepit, imperator vero vim pecuniarum ingentem
ad evadentis instantationem erogavit. pacem eadem passa est Corin-
thens Graeciae metropolis; et in eam magna quoque liberalitate
vires est.

Antiochiae episcopi Euphrasil annuo primus.

A.C. 515

Hoc anno Traibus Latiorum rex regni Persarum desertor factus,
Cobade regnante, aliquo adven tempore amato, ut in Latiorum regnum
cum exularet, ad Iustinum Byzantium veniens, Christianum fieri, et
ab eo Latiorum regem renunciandi coepit imperatorem. Hunc impera-
tor benigne acceptum Baptismi nomine illustravit, et filium declara-
vit. Romanam vero duxit uxorem, Nomi patrisi et eucurpalatae
noptem, nomine Valeriam, quam domum Latiorum rex creatus in
pariam duxit; discessit ille redimitus cocoma, et chlamyde, qualis est
imperatoris, candida ornatus, cui superius tabula ex auro fuit adan-
ta, in qua Iustini imperatoris imago coloribus seu ductis depicta erat,
et toga pariter candida auro Phrygiensis arte afito et imperatoris of-

βασιλικὴν ἄσπρον ἔχουσαν ταυλὴν χρυσοῦν, ἐν ᾗ ἐκ κεντητοῦ
 ἐνεκεχάρακτο ἡ εἰκὼν τοῦ βασιλέως Ἰουστίνου, καὶ στιχάρην
 ἄσπρον ἔχον πλουμία χρυσαῖ, καὶ εἰκόνα τοῦ βασιλέως· τὰ
 γὰρ τζαγγία αὐτοῦ ῥούσια ἦσαν ἔχοντα μαργαρίτας Περσικῆ
 σχήματι· ὁμοίως καὶ ἡ ζώνη αὐτοῦ ἦν χρυσεῖ δια μαργαρι- 5
 τῶν. ἔλαβεν δὲ παρὰ τοῦ βασιλέως δῶρα πολλά, καὶ μετὰ
 χαρᾶς ἀπῆλθεν εἰς τὰ ἴδια. γνούς δὲ τοῦτο Καβάδης ὁ τῶν
 Περσῶν βασιλεὺς ἐδήλωσεν τῷ βασιλεῖ Ἰουστίνῳ, ὅτι φιλίας
 καὶ εἰρήνης μεταξὺ ἡμῶν οὔσης τὰ ἐχθρῶν πράττεις, καὶ
 τοὺς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Περσῶν ὄντας ἀπ' αἰῶνος προσε- 10
 D λάβου. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀντιδηλοῖ αὐτῷ· ἡμεῖς τινὰ τῶν ὑπο-
 κειμένων τῇ βασιλείᾳ σου οὐ προσελαβόμεθα, οὔτε προειρε-
 ψάμεθα· ἀλλ' ἐλθὼν Τζάθος εἰς τὰ ἡμέτερα βασίλεια ἐδείξῃ
 προσπίπτων ἡμῖν ἄσπρη μύσαρον καὶ ἐλληνικοῦ δόγματος
 καὶ ἀσεβῶν θυσῶν καὶ πλάνης δαιμόνων, καὶ προσελθεῖν τῷ 15
 δημιουργῷ τῶν ὅλων θεῷ, καὶ γενέσθαι Χριστιανός· τοῦτον
 ἡμεῖς βαπτίσαντες ἀπελύσαμεν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν· ἔκτοτε
 λοιπὸν ἐγένετο ἐχθρα μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ Περσῶν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι καὶ τὰ κατὰ τὸν ἅγιον Ἀρέθαν καὶ
 τοὺς ἐν Νεγρᾷ τῇ πόλει ἐπράχθη ὑπὸ τῶν Ὀμηριτῶν, καὶ 20

2. ἐνεκεχάρακτο b, ἐνεχάρακτο A, ἐγκεχάρακτο vulg. 5. καὶ
 add. ex A. 6. τοῦ add. ex A. 12. τῇ βασιλείᾳ A a, τῆς
 βασιλείας b, τὴν βασιλείαν vulg. 13. ἀλλ' ἐλθὼν A, ἀγγελθὼν
 vulg. 17. ἀπεστείλαμεν a. 20. Νεγρᾷ Γεγγρᾷ b. ἐπρά-
 χθησαν A b.

figie conspicua: ocreolae quippe eius puniceae erant, margaritis more
 Persico distinctae; similiter et zona eius erat aurea gemmis inspersa.
 donis demum ab imperatore pluribus acceptis laetus domum reversus
 est. de his Cabades Persarum rex certior factus, imperatori Iustino
 significat: foedere et pace inter nos sancitis, quae decent hostes ad-
 mittis, hominesque Persarum supra hominum memoriam omnem do-
 minio subditos tibi recipis. imperator in adversum scribit: nullum
 regno tuo subiectum nobis vindicavimus, aut ad nos pelleximus.
 Tzathus tantummodo ad regiam nostram profectus, et pedibus no-
 stris advolutus, ut ab execranda gentiliū superstitione et ab impu-
 ris sacrificiis daemonumque fallaciis ereptus, ad deum rerum omnium
 conditorem accessum haberet, fieretque Christianus, rogavit. illum
 itaque baptismo lustratum in propriam sibi regionem subinde remis-
 imus. ab eo tempore graves Romanos inter et Persas sequuntae sunt
 discordiae.

Hoc etiam anno nefarium facinus adversus sanctum Aretham cae-
 terosque urbis Negrae incolas admissum est, bellumque ab Elisbaa

πόλεμος Ἰλαβιά τοῦ βασιλέως τῶν Λιθίων πρὸς τοὺς Ρ. 15
 Ὀμηρίας, καὶ ἡ νίκη αὐτῶν.

Ῥώμης ἐπισκοποῦ Ἰωάννου διος α'. A. M. 5016

Τοῦτο τῷ ἔτει Θεοδόριχος κρατῶν τῆς Ῥώμης ἀρματο- V. 116

5 φροντῶν ἐβίβαστο τὸν παππᾶν Ἰωάννην εἰσεῖν εἰς τὸ Βυζάν-
 τιον πρὸς τὸν βασιλέα Ἰουστινῶν, καὶ προστεῖναι ὑπὲρ Ἀρμε- B
 νῶν, ὥστε μὴ ἀναγκάζειν αὐτοὺς ἐξιστάσθαι τῆς αἰρέσεως
 αὐτῶν· ἐπεὶ καὶ Θεοδόριχος εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἑρ-
 10 δοξοῦσους τοῦτο ποιεῖν ἠγάπη. ὁ δὲ Ἰωάννης ἔλθων ἐν Βυ-
 ζαντίῳ, καὶ προειρηκίς ὑπὸ Ἐπιφανίου τοῦ πατριάρχου, οὐ
 κατεδίξατο, ἕως προειπθῆσεν τοῖ Ἐπιφανίῳ ὁ Ῥωμαί. ὁ δὲ
 Ἰωάννης πᾶσι μὲν τοῖς ἐπισκόποις ἐκοιτῶντοσιν, Τιμοθέῳ δὲ
 15 Ἀλεξανδρείης οὐκ ἐκοιτῶντοσιν· Καθάρης δὲ ὁ τῶν Περσῶν
 βασιλεὺς εἰὸς Περσῶν πολλὰς μετριάδας Μαρτυροῦσιν οὐκ τῷ
 20 ἐπισκόπῳ αὐτῶν Ἰουδαῖον ἀπέστειν ὅς μὴ ἔμεινεν οὐκ τοὺς
 οὐκ ἀναγκαστοῦ. Πέρσης τε τοῦ αὐτοῦ φροντῆματος· τοὺς
 γὰρ υἱοὺς αὐτοῦ τοὺς τρίτον, τὸν λεγόμενον Φωκασσοῦσιν, ὃν
 ἐγέννησεν αὐτῷ Σαρδισσῆ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ, οἱ Μαρτυροῦσιν παι-
 25 δαγωγῆσαντες, καὶ τοῦ ἰδίου φροντῆματος πωλῆσαντες, ἐπὶ
 30 τυχεύσαντο αὐτῷ· ὅτι ὁ σὸς πατὴρ γεγῆρασιν, καὶ εἰ σαρδῆ
 αὐτοῦ τελευτήσαντι, οἱ ἀρχιερεῖοι τε αὐτῶν οὐκ ἀδελφῶν ποιοῦσι

2. αὐτῶν A, αὐτῶν vulg. 4. Ἀρμενίων A. 5. παππᾶν A.
 11. τῶν αὐτῶν ex A. 14. Περσῶν A, Περσῶν vulg. 21.
 ἀδελφῶν A, ἀδελφῶν vulg.

Actiorem rege contra Hæroclitæ susceptum, victoribus demum ab
 ipso susceptis

Rome episcopi Iohannis anno prima. A. C. 516

Hic anno Theodorus pater Ani pœniten infestas Romam oc-
 cupans, Iohannem papam ad imperatorem Iustinum Evantium profi-
 cendi coegit, et pro Armenis, ut hæretici sua per vim abdicarentur. In-
 gressione Iohis quatuordecim ipse Theodorus idem advenit co-
 thonicus Rabar incola commensurum inibat. Iohannes itaque Ev-
 tantium appellens, et ab Epiphaniis patriarchis invitatus, congressum
 duxerunt, donec ipse, qui Romanus erat pontifex, primum in con-
 cilio locum supra Epiphaniam obtinueret. Iohannes concilio quidem
 episcopis concensuensis imperitiam commensurum, quod cum Timotheo
 Alexandino tunc nullum esse proponat. Cathares autem Perseus filius
 Perantium rex phœnicis Maritimum in illis una cum eorum episcopo
 Inlarian, et alio senatu eundem concensuensis volens venatoris Perseus,
 una die neci tradidit. Iohannes quidem eius tertium, cui nomen
 Phœnicum, quem Sardonem eius filia ex pepererat, cum Manolico
 pœniti inductissim, et in suam tradidit episcopatum, in hunc mo-

βασιλέα, διὰ τὸ κρατηθῆναι τὸ δόγμα αὐτῶν. ἡμεῖς δὲ δυνώμε-
 θα δι' εὐχῶν ἡμῶν πείσαι τὸν σὺν πατέρα ἀποτιάζασθαι τὴν βα-
 σιλείαν, καὶ σὲ προχειρίσασθαι, ἵνα πανταχοῦ κρατῶν τὸ τῶν
 Μανιχαίων δόγμα. ὃ δὲ συνετάξατο τοῦτο ποιεῖν, ἐὰν βασιλεύ-
 σῃ. γνούς δὲ ταῦτα Καβάδης ἐκέλευσε κομβέντια γενέσθαι διὰ 5
 D τό, φησὶν, ποιῆσαι τὸν υἱὸν Φθασουαρσάν βασιλέα. κελύουσας
 δὲ πάντας τοὺς Μανιχαίους σὺν τῷ ἐπισκόπῳ αὐτῶν καὶ γυ-
 ναιξὶ καὶ τέκνοις παραγενέσθαι ἐν τῷ κομβέντιῳ, ὁμοίως καὶ
 τὸν ἀρχιμάγον Γλωνάζην καὶ τοὺς μάγους, καὶ τὸν τῶν Χρι-
 στιανῶν ἐπίσκοπον Βαζάνην ἀγαπώμενον παρὰ Καβάδου, ὡς 10
 ἰατρὸν ἄριστον, καὶ καλῆσάς τοὺς Μανιχαίους, ἔφη· χαίρω
 ἐπὶ τῷ ὑμετέρῳ δόγματι, καὶ θέλω δοῦναι ἔτι ζῶν τὴν βα-
 σιλείαν τῷ υἱῷ μου Φθασουαρσάν, ὡς σύμφρονι ὑμῶν. ἀλλ'
 ἀφορίσαιτε ἑαυτοὺς πρὸς τὸ παράλαβεῖν αὐτόν. οἱ δὲ θαρσῆ-
 P. 146 σαντες μετὰ παρρησίας ἀφώρισαν ἑαυτούς. ὃ δὲ Καβάδης 15
 ἐπιτρέψας τῷ στρατεύματι εἰσελθεῖν πάντας κατέκοψεν ξίφεσι
 σὺν τῷ ἐπισκόπῳ αὐτῶν ἐπ' ὄψει τοῦ ἀρχιμάγου καὶ τοῦ
 ἐπισκόπου τῶν Χριστιανῶν. καὶ ἐξέπεμψεν σάκρας εἰς πᾶ-
 σαν τὴν ὑπ' αὐτοῦ γῆν, ὥστε τὸν εὐρισκόμενον Μανιχαῖον

1. τὸ μὴ κρατηθῆναι A e.   3. πανταχοῦ κρατῶν A, πανταχῆ
 κρατῶν vulg.   8. κομβέντια A, κομμέντια vulg. h. l. et infra.
 10. Βοαζάνην A e.   16. τὰ στρατεύματα αὐτοῦ A.   19.
 τὴν ὑπ. αὐτοῦ γῆν A, τὴν ἑαυτοῦ γῆν vulg.

dum sunt adorti: consenuit pater tuus; eum si mori contigerit, fra-
 trum tuorum quempiam, qui eorum teneat sententiam, confestim ar-
 chimagi regem instituent. nos precibus nostris id regi persuadere
 possumus, ut regno abdicato, te in suum locum subroget, quo Mani-
 chaeorum dogma stabilias et confirmes. haec, si regnaret, executurum
 se spondidit. de quibus certior factus Cabades, publica regni comi-
 tia convocari, Phthasuarsan filio, aiebat ille, inaugurando. Manichaeis
 autem omnibus una cum episcopo suo, coniugibus et filiis conventui
 adesse iussis, Glonazem pariter archimagum, caeterosque magos, et Ba-
 zanem Christianorum episcopum sibi dilectum, ceu medicinae peritia
 praestantem, una congregat: moxque Manichaeos verbis compellans,
 ait: arridet, quam tenetis sententia: et ut eius sequaci, vestrique
 sensus socio filio meo Phthasuarsan, dum etiam inter vivos ago, re-
 guo cedere apud me statutum est. discedite igitur, et in diversam
 partem abite, ut eum regem suscipiatis. illi audaciores his verbis
 facti, a reliquis cum fiducia segregaverunt se: Cabades porro data
 exercitui ingressus libertate, cunctos cum eorum episcopo sub archi-
 magi et Christianorum episcopi conspectu gladiis in frustra concidit.
 tum sacras in omnem Persarum ditionem emisit, quibus omnes quot-

ἀντιρροδοῦναι καὶ πύρκαυστον γινώσθαι, καὶ τὰς ἐπιστάσεις
 αὐτῶν εἰς τὰ βασιλικὰ ταμίαια μετακινῆσθαι, καὶ τὰς βιβλους
 αὐτῶν κηρῶσθαι. ὁ δὲ ἐπίσης βασιλεὺς Ἰουστινός ἐν αὐτῇ
 ἐκαστήρει καὶ ἀδελφῷ τῆς βασιλείας ἐπιλαβόμενος, αὐτῶν
 5 Πλατυαγοῦ ἐν ταῖς πόλεσι ἐκαταστάσεν, ὥστε τιμωροῦσθαι
 πάντας τοὺς ἀταξίως ἢ φέρονς ποιούστας, καὶ τοὺς ἐν Ἀσπ. B
 στατινονπόλει δέμονας ἐπρετίσσει, καὶ φέρον ἐδίειξεν πολεῖν.
 ὄπισθεν δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ γυναικα τὴν Θεοδώραν ἀγού-
 σταν ἄμα τῷ βασιλεύσῃ αὐτῷ. καὶ προέβλετο τοῖς πατριῶσι
 10 Ὑμνίου στρατηγῶν ἀνατολῆς τῶν Σκευδένων φητοῦσι τὰ
 ἀνατολικὰ μέρη διὰ τοὺς Πέρσας καὶ τὰς τῶν Σαρακηνῶν
 ἐπιδρομὰς. ἐπέστειν δὲ καὶ αὐτὸς διωγμῶν μέγαν κατὰ Μα-
 ρικαίω, καὶ ἐπιμωρῶσαντο πολλοὺς.

Τοῦτον τῷ αἰτι Ἰδαυλαίας μητροπόλις τῆς δευτέρας Λι. A.M. 6017
 15 λικίας ἐπαθεν ὑπὸ σεισμῷ φοβερωτάτῳ, ἐρημοποιήθη, καὶ
 τῆς Καλλιστίου τῆς Εὐρηταίου, καὶ ἐπιτάθη αὐτῷ ἡ πό-
 λις. ταῦτη δὲ Ἰουστινός ἀπέστησεν, καὶ Ἰουστινιανὴν
 ἐκατέστη.

Τῷ δ' αὖτις ἔτι κατακαυτήθη ὑπὸ θεομερίας δι' ἑδά-
 20 ρων τῶν ποταμῶν Ἐδέσσα, πόλις μεγάλη καὶ περιβόητος, τῆς
 Ἰσχυροῦς ἐπαρχίας μητροπόλις. ὁ γὰρ Σαρπτός ποταμὸς διὰ

3. κατακαυτήθη α.	4 τῆς βασιλείας A, τῆς βασιλείας vulg
7. δέμονας add. ex A.	12. μέγαν vulg. A b.
10. Ὑμνίου A, ἕγχετο vulg.	20. τοῖς αὐτοῖς mod b, αὐτοῖς A a, ποταμῶν vulg.
	21. ἐπι add. ex A.

quod deprehendi possent, Manichaeos occidit, vitas comburit, eorumque
 locustas feras addidit, nec non liberos eorum cremari iussit. postea
 post imperator Justinus omni diligentia et animo rubore republica-
 riam administravit, missis per orbem omnes partem sacris, in quo qui
 immo et credes edocent eorum animadversit. Crepescit tunc in
 parte multum, magnitudine de se terram incussit. ut primis vero
 consuevit imperium, Theobosum catalogum suam eorum ille augustinus,
 Hieronymus quoque patricium Secundus filium celestibus partibus
 adveniens Petrus et Nazarenorum existens in turris orientalis milite-
 rum augustum instituit sed et magnam in Manichaeos persecutio-
 nem excoluit, multoque supplicia dedit.

Hic anno Anastasius rescribitur tunc metropoli terrae motu A. C. 517
 prope locum hunc non parum est ingens, Callispa tunc filio
 omni rebus, cum omni amara curas quam domum Justinus re-
 paravit, et appellavit Justinopolim.

Hic etiam anno Edessa civitas amplissima et magni nominis,
 Ocheusae provinciae caput, ita tandem fluxum tunc tota abscisa
 est. Scirtus quippe Syriae per mediam urbem influens magnas vias

μέσον αὐτῆς παρερχόμενος πολὺν αὐτῇ πλοῦτον καὶ τέρψιν
 παρέχει. τὸ τηρικαῦτα δὲ πλημμυρήσας δίκην θαλάσσης τοὺς
 οἴκους σὺν τοῖς οἰκοῦσι σύρων ἐπόντιζεν. λόγος δὲ κρατεῖ
 ἐν αὐτοῖς τοῖς περισώθεισιν, ὅτι καὶ ἄλλοτε ἐπόρθησεν τὴν
 πόλιν ὁ αὐτὸς ποταμὸς, ἀλλ' οὐχ οὕτως. μετὰ δὲ τὸ πιῦσαι 5
 τὰ ὕδατα, εὐρέθη πλάξ λιθίνη ἐν τῇ ὄχθῃ τοῦ ποταμοῦ γε-
 γραμμένη ἱερογλυφικοῖς γράμμασιν ἔχουσα οὕτως· Σκιρτὸς
 ποταμὸς σκιρτήσῃ κακὰ σκιρτήματα πολίταις. ὁ δὲ βασιλεὺς
 Ἰουστινὸς πολλὰ παρέσχεν ταῖς ἀμφοτέραις πόλεσιν εἰς
 ἀνανέωσιν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἀνεφάνη γυνή τις ἐκ τῆς Κιλικίας γι-
 P. 147 γαντογενής, ὑπερέχουσα τῇ ἡλικίᾳ πάντα ἄνθρωπον τέλειον
 πῆχυν ἕνα, καὶ πλατεῖα σφόδρα, γυρεύουσα δὲ τὰς πόλεις
 ἐλάμβανεν κατὰ ἐργαστήριον φόλλιν μίαν.

A.M. 6018

Περσῶν βασιλέως Χοσροῦ ἔτος α'.

15

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ τῆς δ' ἰνδικτιῶνος τὰ
 B προοίμια τῆς τοῦ Θεοῦ ὀργῆς ἐπῆλθεν τῇ πόλει Ἀντιοχείᾳ.
 ἐμπυρισμὸς γὰρ μέγας γέγονεν ἀοράτως ἐν τῷ μέσῳ τῆς πό-
 λεως, ὅστις προεμήνυσεν τὴν μέλλουσαν ἕσοθαι τοῦ Θεοῦ
 ἀπειλήν. ἀνήφθη γὰρ τὸ πῦρ ἀπὸ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἁγίου 20
 Στεφάνου, καὶ ἕως τοῦ πραιτωρίου τοῦ σιραιηλάτου ἔφθα-

11. ἐκ τῆς Κιλ. A, ἀπὸ K. vulg.
 Ἀντιοχείᾳ A b, Ἀντιοχείας vulg.

13. δὲ add. ex A. 17.

divitias deliciasque secum invehit. tum vero maris in modum intumescens, domos cum habitatoribus aquarum abreptas copia demersit in profundum. penes eos vero qui remanserunt incolumes rumor invaluit, fluvium eundem iam alias urbem devastasse, at non tanta clade illata. aquis demum subductis, in fluminis ripa lapidea tabula hieroglyphicis characteribus exarata in hanc formam reperta est: Scirtus fluvius, qui Saltator, infelices prorsus civibus istis saltabit saltus. utrique vero civitati restaurandae Iustinus imperator multa bona contulit.

Hoc etiam anno mulier quaedam Cilissa gigantaea prorsus specie visa est, quae perfectum et procerum quemque virum unius cubiti magnitudine et corporis in latum sumpti amplitudine superaret. pererrabat illa civitates omnes, et ex singulis officinis obolum unum colligebat.

A. C. 518

Persarum regis Chosrois annus primus.

Hoc anno mense Octobri, indictione quarta, divinae ultionis primitiae Antiochenam urbem invaserunt. magnum quippe in media urbe incendium, nec visum unde, excitatum est, quod imminentem dei vindictam portendit. ignis siquidem in martyrio sancti Stephani accensus, usque ad praetorium magistri militum pervasit. fuit id infau-

σα. αὕτη ἐγένετο ἀρχὴ ἀδελφῶν. ἐγένοντο δὲ οἱ ἐμπερισσοὶ ἐπὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ἐκέρσαν οἱ αἰεὶ πολλοί, καὶ οὐκ ἴσθμεν ἅπαντες πολλοί. καὶ οἵ τινες ἐδέξαντο γινώσκειν ποδὶν τὸ πῦρ ἀνέσσειτο, ἐπὶ γὰρ τῶν περὶ τὸν ποταμὸν ἀνελάνθανε. κατὰ δὲ 5 πρὸς τὴν ἑσπέρην τοῦ πατριάρχου ἐφολοιμῆσατο ὁ βασιλεὺς τὴν πόλιν πεντηκάρια διὰ χρόνον.

C

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι Μαῖου μηνὸς ε' τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος, ἀρχὴ ζ', ἀπαυδύοντος ἐν τῇ Ρώμῃ Βλαβερῶν ἐπαυθεν ἐπὶ Θεομηρίας Ἀσισιῶν ἡ μεγάλη τῆς Συρίας πόλις ἀνεζήχθη, 10 τοιοῦτος ἡ ἀρχὴ τοῦ θεοῦ ἐπέλθεν ἐπ' αὐτὴν, ὥστε πτωχῆναι σχεδὸν πᾶσαν τὴν πόλιν, καὶ τὴν τῶν οἰκηθῶν γινώσκειν. πῦρ δὲ καταχωσθῆναι, καὶ ἐπὶ ζῶντος ἐπὶ τὴν γῆν πῦρ ἐπὶ τῆς γῆς ἑλθῶν κατέβηκεν. καὶ ἕτερον πῦρ ἐπὶ τοῦ 15 ἀέρος, ὡς ἀπιδόχῃ, κατέβηκεν, καὶ κατέκαιε, ὥσπερ ἀστράπη, τὸν αὐρισσόμενον· καὶ ἴσθμεν ἡ γῆ ἐπὶ ἑνῶντος ἔτη.

Y 118

Ρώμης ἐπιστάτην Φημίαν ἔτος α'.

A M 619

Τοιαύτη τῷ ἔτι τοῦ πεισοῦ ἐμπερισσοῦ ἐξήρῃσεν, 20 ἐπιστάτης Ἀσισιῶν κατεζώσθη ἐπὶ τοῦ αἰσμοῦ, καὶ οὐκ ἴσθμεν· καὶ οὐδ' αἰεὶ καὶ ἐκέρσανε κατεκαίον, καὶ τὸ πῦρ πόλις τῆς πόλεως ἤφανίσθη, καὶ οὐ γινώσκειν τοιαύτη Θεομηρία

D

1. αὕτη γὰρ ἐπ' α. ἰσπερὶ αὐτῶν b. 4. τῆς πεντηκάριας A. τῶν πεντηκάριας b. 5. τῷ δὲ Μαῖου μηνὸς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος b. 14. πεντηκάρια A a.

etiam dolorem exordium. Inconcia vero per medias sex dies, quibus aedes multae combustae, multaque viae interemptae, pro quibusquam potuit discurrere vixit consideratae ignis: a turribus enim excelsum et amplum quinquaginta cubitum altitudinem totum exivit. Imperator autem Euphrasius patriarchae legatione captatus auri contentio dno urbi largitus est.

Eodem etiam anno, Mali mensis vigesimo, eadem indictione, hora septima, Olybiae Romae circumstanti gente, Antiochia magna Syriae infectio, quod verbis exprimi via potest, et altitudo dea laetata est. dei supplicium ita adeo cum concussit, ut tota penes urbe succubere, et cunctis rebus exiret. quoniam vixit terra abruerit et adhuc vixit ignis e terra circumstanti combussit. alius ignis et vixit cunctis circumstanti desubit, et quae attigisset, fulminis in marem circumstanti: totaque per annos consideratae cunctis est.

Romae episcopi Felici annus primus.

A C 519

Hic anno terrae motu continuo, inualecente, Euphrasius Antiochiae episcopus ea agitatione abestis interit. omnes quoque aedes et ecclesiae consideratae, et urbs deus omnis deletus est: sed neque talis calamitas alio saeculo quam in urbe audita. pientissimus au-

ἐν ἄλλῃ πόλει ἐν πάσαις γενεαῖς. ὁ δὲ εὐσεβέστατος βασι-
 λεὺς Ἰουστῖνος ταῦτα μαθὼν μεγάλως ἤλγησε τὴν ψυχὴν,
 P. 148 ὥστε ἐπῆρεν τὸ διάδημα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ τὴν πορφύ-
 ραν, καὶ ἐπένθησεν ἐν σάκκῳ ἐπὶ ἡμέρας πολλὰς, ὥστε καὶ τῇ
 ἑορτῇ προσελθὼν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, οὐ κατεδέξατο φορέσαι τὸ
 στέμμα ἢ τὴν χλαμύδα· ἀλλ' οὕτως λιτῶς προσῆλθεν μαν-
 δύον πορφυροῦν φορέσας, καὶ κλαίων ἐπὶ πάσης τῆς συγκλή-
 του, καὶ πάντες ἔκλαιον σὺν αὐτῷ πενθικὰ φοροῦντες. ἀπέ-
 στειλεν δὲ ὁ βασιλεὺς εὐθέως Καρῖνον τὸν κόμητα δούς κεν-
 τηνάρια πέντε πρὸς ἐκχοισμὸν, εἰ πως δυναθῆ ἰσῶσαι τινας, 10
 καὶ τὰ καταχωσθέντα πράγματα διασῶσαι ἐκ τῶν ληστῶν καὶ
 Β ἀρπάγων. καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ὄπισθεν αὐτοῦ τὸν
 πατριίκιον Φωκᾶν τοῦ Κρατεροῦ, καὶ τὸν πατριίκιον Ἀστέριον,
 καὶ τὸν ἑπαρχον, ἄνδρας σοφοὺς, δούς αὐτοῖς χρήματα πολλὰ
 πρὸς ἀνακαινισμόν τῆς πόλεως. τῷ δὲ Ἀπριλλίῳ μηνὶ δ', τῆς 15
 αὐτῆς ἐ' ἰνδικτιῶνος, τῇ ἑορτῇ τῷ πάσχα, ἀσθενήσας ὁ βα-
 σιλεὺς Ἰουστῖνος προεχειρίσατο ἐπὶ ζῶν εἰς βασιλέα Ἰουστι-
 νιανόν, τὸν ἴδιον ἀνεψιόν, καὶ ἔστεφεν αὐτόν, καὶ συνεβασί-
 λευσεν αὐτῷ μῆνας δ'. τῷ δ' Ἀγούστῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς ἐ' ἰν-
 δικτιῶνος ἐτελεύτησεν ὁ εὐσεβέστατος Ἰουστῖνος καταλιπὼν 20
 βασιλέα τὸν Ἰουστινιανόν.

4. ἐν om. A, ἐν σάκκῳ om. f. 9. Καρῖον a. 13. Φωκᾶν —
 — πατριίκιον om. A. 14. τὸν ἑπαρχον A e, τὸν ἀπὸ ἐπαρχ-
 ων vulg. 20. ὁ add. ex A. 21. τὸν add. ex A.

tem imperator Iustinus ea re cognita, ingenti animi dolore percussus, sublato capitis sui diademate, purpuraque deposita, plures dies de-
 formi sacco velatus luctum egit: adeo ut festivo die procedens in
 ecclesiam coronae insigne vel chlumidem deferre non admiserit: ve-
 rum sic simplici habitu processerit, solo mandya purpureo subornatus,
 et coram toto senatu ingemisens: caeterique omnes lugubria induti
 una cum eo luxerunt. imperator porro Carinum comitem datis auri
 centenariis quinque confestim misit, ad effodiendas egerendasque
 ruinas, si forte posset aliquem periculo liberare, et a praedonibus et
 raptoribus res ruderibus immersas suis possessoribus servare. subinde
 quoque post eum in eius vestigia Phocam Crateri filium patricium, Asterium
 quoque patricium et expraefectum viros cordatos misit imperator, qui,
 pecuniarum immensa vi ab eo accepta, repararent urbem. caeterum
 Aprilis mensis die quarto, paschali festo eiusdem quintae indictionis,
 morbo correptus imperator Iustinus Iustinianum germanum nepotem
 imperatorem adhuc vivus instituit, coronam insuper imposuit, et men-
 ses quatuor potestatis collegam habuit. Augusto vero mense eiusdem
 quintae indictionis, Iustiniano in imperatorem relicto, piissimus Iustinus
 diem obiit.

Τοῦ δὲ Εὐφρατίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τελευτήσαντος Εὐφραίμιος ὁ Ἀμιδιος κόμης ἀνατολῆς ὡς ἐν τῷ χρόνῳ ἐπι-
 τῆρ ἰμφοτοροῦθῃ ἀπὸ αὐτοῦ, ὅστις ζῆλον θεῖον κατὰ τῶν ἀπο-
 σχιστικῶν ἐδείξατο.

5 Ῥωμαίων βασιλέως Ἰουστινιανοῦ, Ἱεροσολίμων ἐπισκό- A.M 600
 πον Ἰωάννου, Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Εὐφραίμου εἰς α'.

Τούτῳ τῷ εἰσι μόνος πραίτης τῆν βασιλείαν ὁ μέγας
 Ἰουστινιανὸς προεβύλατο κόμης ἀνατολῆς τὸν πατριῶν τὸν D
 Ἀρμένιος, ᾧ τινὲ δέδωκεν χρήματα, πλείους αὐτῷ ἀπειθεῖν
 και ἀνατεῶσαι πολλαί τῆς Φοινίκης Ἀφρασίας εἰς τὸ λιμνιον
 τὸ ἐπιτερον τῆν ἐπιλονμένην Παλμύραν, πλείους τοῦ ἐπὶ
 ζουθα ἐν αὐτῇ τὸν δοῦκα και τὰς ἀγίους τοποῦς . . . τῆ
 δε Ἰανουαρίῳ μηνὶ α' τῆς αὐτῆς ἐκδητικῶνος ἐποιήσαν ὁ βα-
 σιλεὺς ἐλαττιαν, και τσοῦτα ἴδωκεν χρήματα ὅσα οὐδέτις
 βασιλεὺς ἔσπεισε.

Τῷ δ' αὐτῷ εἰσι ὁ βασιλεὺς Περσῶν ἐπολέμησε τῷ A.V. 119
 τῷ Τλαδῶ, ὡς προσηρνετε Ῥωμαίους, και λοιπὸς ὁ βασιλεὺς
 Ἰουστινιανὸς ἐπεμυσε αὐτῷ βοηθίας στρατοῦ, και στρατη-
 γάτους τρεῖς, Βελισσάριον και Κέρριον και Πάφρον. και πολε-

2. Υψηρίμιος A.	4. Ἰδιότατο A.	7. μόνος πραίτης A b.
μοναρχοκρατορίας vulg.	8. αὐτῷ A, αὐτῶν vulg.	10. Ἰουστι- ναν A, Ἰουστινῶν c f, Ἰουστινῶν vulg.
11. Ἰουστινιανὸς A, Ἰουστινῶν c f, Ἰουστινῶν vulg.	12. ἐπιλονμένην] Ἰδιότατο a.	14. ἐπιλονμένην A, ἐπιλονμένην vulg.
15. Βελισσάριον A, Βελισσάριον vulg. ὑβέρτε.	17. Τλαδῶν A, Τλαδῶν a.	19. Κέρριον a f.

Euphratis quoque Antiochie provinciali defuncto, Euphrasimus
 Amidensis ea tempestate comitem orientis agras, in eius locum ve-
 nitus est, qui divinum prorsus fervorem adversus schismaticos ex-
 eruit.

Humanorum imperatoris Justiniani, Hierosolymorum episcopi Io. A. C. 520
 annis, Antiochie episcopi Euphrasimi annis primis.

Hic anno imperator Justinianus rerum omnium potestas, patriam
 Armeniam orientis comitem creavit, et iugentis persularum tradita
 curia, vicum alio tenuit, et Phoenicie Libanitarum urbem Palmyram
 nominatam instaurare ad incensorem basilem, et in ea ducem veni-
 dere mandavit sua potestate et in hac urbe precepit prima vero
 mensis Ianuarii die nomina in populum edidit imperator, eamque Ian-
 uarii est promissionem sui, quam principes ante alios nullus consu-
 latus nomine profudit.

Eodem etiam anno Persarum rex Tairum Latium quod in Ro-
 manas partes transisset, bello lacessivit. parvo Justiniani imperator

P. 149 μῆσαντες ἠττήθησαν· καὶ ἠγανάκτησεν ὁ βασιλεὺς κατὰ τῶν στρατηλατῶν, ὅτι φθονοῦντες ἀλλήλοις προέδωκαν τὴν νίκην. καὶ διαδεξάμενος αὐτοὺς ἀπέστειλε Πέτρον τὸν νοτάριον αὐτοῦ στρατηλάτην· καὶ συμβαλὼν τοῖς Πέρσαις μετὰ τῶν Λαζῶν ἐνίκησαν, καὶ πολλοὺς ἀνείλον τῶν Περσῶν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει προσερχοῦν τοῖς Ῥωμαίοις ὁ βασιλεὺς τῶν Ἐλούρων Γραῖτις ὀνόματι, καὶ ἦλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἤτησε τὸν βασιλέα γενέσθαι Χριστιανός. ὁ δὲ βασιλεὺς βαπτίσας αὐτὸν ἐν τοῖς Θεοφάνοις, ἐδέξατο αὐτὸν ἐκ τοῦ βαπτίσματος. καὶ ἐβαπτίσθησαν σὺν αὐτῷ οἱ συγκλητικοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ συγγενεῖς δώδεκα· καὶ ἀπῆλθεν μετὰ χαρᾶς εἰς τὰ ἴδια φιλιωθεῖς τῷ βασιλεῖ, καὶ ἐπαγγειλάμενος συμμαχεῖν αὐτῷ, ἐν οἷς ἂν βουλευθῆ. προσβάλετο δὲ ὁ βασιλεὺς στρατηλάτην Ἀρμενίας Τζίταν ἄνδρα πολεμικὸν καὶ ἰκανώτατον. οὐ γὰρ εἶχεν ἡ Ἀρμενία στρατηλάτην, ἀλλὰ δοῦκας καὶ κόμητας. ἐστράτευσεν δὲ ὑπ' αὐτὸν Ἀρμενίων πλῆθος, ὡς εἰδόμενος τὰ μέρη τῆς Ἀρμενίας. ἔδωκεν δὲ αὐτῷ καὶ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς στρατοῦ ἀριθμοὺς τέσσαρας. καὶ γέγονεν μεγάλη φυλακὴ καὶ βοήθεια Ῥω-

2. στρατιωτῶν a. 5. ἐνίκησεν a. 7. Αἰλούρων A. Γραῖτις — — — αὐτοῦ om. A. 9. Χριστιανός A, Χριστιανόν vulg. 11. οἱ ante συγκλητικοὶ add. ex A. 13. συμμαχεῖν ἐν οἷς ἂν δεηθῆ b, βουλευθῆ A, βουλευθειῆ vulg. 17. Ἀρμενίου A. 18. στρατιοῦ] στρατηλάτου A.

militares copias in eius auxilium misit et magistros militiae tres, Belisarium, Cyricum et Petrum, qui inito praelio inferiores evaserunt. quare indignatus imperator in duces, quod invidia ad invicem moti, certam prodidissent victoriam, ipsis revocatis, Petrum notarium militiae magistrum in ipsorum locum subrogavit. hic adiunctis sibi Lazis, adversus Persas conserta pugna, quam plurimos Persas delevit.

Hoc eodem anno Elurorum rex Graetis nomine ad Romanos se adiunxit, et Cpolim una cum gente sua profectus est, et in Christianorum religionem transire ab imperatore expetiit. iussit imperator in Theophanis virum baptizari, et ex lavacri fontibus suscepit. senatores porro et aulici et affines eius duodecim una cum eo initiati sunt: tum vero pactis cum imperatore foederibus, et adversus quos indiceret ille suppetias se laturum pollicitus, domum se recepit. porro imperator Tzitam virum rei bellicae peritum, et in caeteris praestantem militiae magistrum in Armenia instituit: Armenia quippe militiae magistrum nondum habuerat, sed duces et comites. sub eo militaverunt Armeniorum copiae, utpote quae Armeniae partes et loca maxime nosset: adiuncti sunt eidem ex orientali exercitu numeri

μαίωσιν. Δευτέρον δὲ αὐτῆ καὶ γενναίαν ἀδελφὴν Θεοδώραν τῆς ἀγνούσης ὀνόματι Κομητῆ.

Τῷ δ' αὐτῆ εἶμι προσηρῆη τοῖς Ῥωμαίοις γενῆ τις ἐκ τῶν Οὐντων τῶν λεγομένων Σαβῆρ βάρβαρος, ὀνόματι Βοσφόρος, γηρα, ἔχουσα μὲν ἑαυτῆς Οὐνται χιλιάδας ῥ', ἧτις κατεδουλοῦσιν τῶν Οὐντικῶν μισθῶν μιστὰ τὴν τοῦ ἰδίου ἀδελφῆ Βαλάχ ἀποβολῆ. αὐτῆ τοῖς προσηρῆησιν παρὰ Καβάνου βασιλέως Περσῶν δύο ῥήγας ἀπὸ ἄλλου ἰθιουῶ Οὐνται ἰθ. δοτέρων, ὀνόματι Σιύρας καὶ Γλάσθρ, τοῦ σιμμοχίσοι αὐτῆ κατὰ Ῥωμαίων, παρελάβη καὶ ἡ αὐτῆ Βοσφῆρ καμῖντας δια τῆς χώρας αὐτῆς ἐπὶ τὰ Περσικα μετὰ χιλιάδων ῥ', οὗς καὶ κατέσφην. καὶ τὸν μὲν ἔπει ῥήγα αὐτῶν τὸν λεγομένον Σιύρακα σιλλιαφομένη διαμιασ εἰς Κασσαπασιουπόλι τῆ βασιλεῖ ἐπιμψων· τὸν δὲ Γλάσθρ ἰθ τῆ πόλεμψ ὄσφασιν. καὶ αὐτῆρ γέγονε σιμμοχος καὶ ἀργημῆ τῆ βασιλεῖ Ἰουστινιανῆ.

Τούτῳ τῷ εἶμι καὶ ὁ πλεσίον Βοσφόρον ῥεῖ τῶν Οὐντων ὀνόματι Γορδάς προσηρῆη τῆ βασιλεῖ, καὶ ἐγένετο Χριστιανός καὶ ὄρρωσιθρ, καὶ ὀδεῖσιν πύτον ὁ βασιλεῖς, καὶ πολλὰ αὐτῆ πορτοχησῶς δάρα, ἀπέστειλεν

- 1. Κριτῆρ Α. Γλασθρ vulg.
- 2. τῶν αὐτῶ λεγομένων add. et Α.
- 3. Βοσφῆρ Α. Βοσφῆρ, α.
- 4. αὐτῆ Α. αὐτῆ vulg.
- 5. ἰθθῆσιν Α.
- 6. ἡ αὐτῆ Α. αὐτῆ vulg.
- 7. αὐτῆ, add. et Α.
- 8. Βοσφόρου Α ubique.

quatuor: ex quibus tuta custodia praesidiisque ingens Romanis constituta est. unumque insuper angustias Theodoraе, nomine Cometa, eodem uxorem copulavit.

Hoc insuper anno mulier quaedam barbara ex Unnia, Sabor vulgo nuncupata, nomine Bosora, vidua, adductis secum Unnorum milibus centum, in Romanas partes transit. haec omnino viro suo Balach Unnorum regionibus imperabat. duos vero reges ea alia Unnorum nomine, quas partes habitaret, nomen uni Syrax et alteri Glouca, a Gloude Persarum rege terentis sibi impetit, et Romanos bello vexandis aditus, et iam per regionem sibi substitutam ad Persarum loca, cum multis hominum viginti transitum habentes, armis illa exarpat, et in fructa consolidit, et eorum quidem regnum unum Syracem vocatum in bello comprehensum, vinculis alligatum, Cepolim imperatori misit. Gloucam autem in pugna interfectit. ita demum amissionem societatem et pacem cum imperatore Iustiniano mulier perpetuo tenuit.

Hoc etiam anno rex Unnorum Bospora praesimus, nomine Godes, cum imperatore foedus habiturus accessit. is Christianam religionem amplectens, baptismi lumine illustratus est, et ex Iovaco ab

αὐτὸν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν φυλάττειν τὰ Ῥωμαϊκὰ καὶ τὴν Βόσπορον πόλιν, ἣτις ἐκλήθη ἐκ τοῦ συντελεῖν Ῥω-
P. 150 μαίοις ἀντὶ χρημάτων βόας κατ' ἔτος . . . . μαίων καὶ τριβούνων, φυλάττειν τὴν πόλιν διὰ τοὺς Οὐννοὺς, καὶ ἀπαιτεῖν τὰς συντελείας τῶν βοῶν. ἦν δὲ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει συν-
αλλάγματα πολλὰ Ῥωμαίων καὶ Οὐννων. ὁ δὲ γενόμενος Χριστιανὸς ῥῆξ τῶν Οὐννων, ἀπελθὼν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν, εὔρεν τὸν ἴδιον ἀδελφόν, καὶ διηγῆσατο αὐτῷ τὴν τοῦ βασι-
V. 120 λέως ἀγάπην καὶ φιλοτιμίαν, καὶ ὅτι Χριστιανὸς γέγονεν, καὶ λαβὼν τὰ ἀγάλματα, ἃ ἐσέβοντο οἱ Οὐννοὶ, ταῦτα ἐχώνευσεν, ἦσαν γὰρ ἀργυρᾶ καὶ ἠλέκτρινα. καὶ χολέσαντες οἱ Οὐννοὶ, συμποήσαντες μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἀπελθόντες ἔσφαξαν
B αὐτόν· καὶ ἐποίησαν ῥῆγα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Μουαγέρην. καὶ φοβηθέντες μὴ ἐκζητήσωσιν αὐτὸν οἱ Ῥωμαῖοι ἤλθον αἰφνης ἐν τῇ Βοσπόρῳ πόλει, καὶ ἐφόνευσαν τὸν τριβούνον Δαλματίον, καὶ τοὺς στρατιώτας. καὶ ἀκούσας ταῦτα ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλεν τὸν ἀπὸ ὑπᾶτων Ἰωάννην, τὸν ἕγγονον Ἰωάννου τοῦ Σκυθοῦ, υἱὸν δὲ τοῦ πατρικίου Ρουφίνου, μετὰ βοηθείας Σκυδικῆς πολλῆς, καὶ ἐστράτευσεν κατ' αὐτῶν, ἅμα καὶ Γω-

2. ἐκ τοῦ A, ἀντὶ τοῦ vulg. 3. κατ' ἔτος] καθέτιος A, κατ' ἔθος vulg. lacuna nulla h. l. in codd. notatur. 11. ἠλεκτριανά b. 12. συμβουλήν ποιήσαντες A. 17. ἕγγονον A, ἕγγονα vulg. 19. Γωδῆλάν A.

imperatore susceptus: multisque subinde ab eo muneribus acceptis, ad Romanos fines tutandos, et Bosporum civitatem, a boum nummorum et pecuniarum vice annuatim penso tributo ita vocatam, armis propugnandam missus in propriam regionem secessit. locavit autem et militum Romanorum numerum et tribunorum, ut custodirent civitatem propter Unnos, et boum tributa exigere: magnum quippe in civitate Romanis cum Unnis commercium intercessit. Unnorum itaque rex factus Christianus, in propriam regionem reversus, fratri, quem illic offendit, imperatoris humanitatem atque liberalitatem, sequē Christianum factum esse narravit. ad haec direpta undequaque simulacra, quae venerabantur Unni, cuncta conflagavit: erant enim illa argentea, et electrina. quamobrem ira succensi Unni, coniuratione cum eius fratre excitata, in eum irruentes necem intulerunt, et fratrem eius Muagerem creaverunt regem. veriti porro, ne poenas et regem occisum expeterent Romani, in civitatem Bosporum convolarunt quantocius, et tribunum Dalmatium praesidiariosque milites interfecerunt. his imperator auditis, misit Ioannem exconsulem, Ioannis Scythae nepotem, patricii Rufini filium, cum numerosis Scytharum copiis, qui adiuncto sibi per terrestre iter et Odysso-polim Godilla et

διλλαν δια γῆς ἐπὶ Ὀμοσεπόλειος καὶ Βαδούριας στρατηγῶν.
 καὶ ἀκούσαντες οἱ Οὐνοὶ ἔργον ἀγαθὸν γινόμενον, καὶ γίγο-
 νεν εὐρένη ἐν Ποσπόρῳ, καὶ ἐπαίρησαν αὐτὴν οἱ Ῥωμαῖοι ἀγά- C
 ρως. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἀπέλασεν πᾶσας τὰς ἐκκλη-
 5 σίας τῶν αἰρετικῶν, καὶ ἀπέδωκε αὐτὰς τοῖς ὀρθοδόξοις διὰ
 τῶν Ἐξουσιαστικῶν Ἀρειανῶν. Ἐξηγήθη δὲ τὸν ὁ βασιλεὺς
 περὶ τῶν ἐπισκοπῶν καὶ ὁργανοποιήσων καὶ οἰκουμένων καὶ ζε-
 νοδογῶν, ὥστε μὴ κληρονομηθῶσι, εἰ μὴ ἂ πρὸ τοῦ γενέσθαι
 διχῶν ἐν ἐπισκοπαιῖς ταῦτα ἵνα διατιθέσθαι ὅψ' ἦς δι' ὧρας
 0 προαιμιρίῳθῃ, εἰς ταῦτα μὴ ἔχον αὐτοὺς ἄλλως διατιθεσθαι,
 ἀλλὰ τὰ ἰαυτοῦ πάντα τὰν εὐαγῆ αἴαν κληρονομήν. ὁ δὲ
 αὐτὸς βασιλεὺς ἐπέγραψε καὶ τὸ δημόσιον λογιστὸν τὸ εἰς τὰ
 Λαγυαθίου, ὃ ἔρχετο πρὸς τὸν Ἀναστασιῶς ὁ βασιλεὺς, καὶ τὸ
 μευθῶσαν τῆς βασιλικῆς Ἰλλου πιστέραν μεγάλην ἐποίησεν. D
 5 Τοῦτω τῷ ἔτει Πουίης ἐπίσκοπος Ῥόδου καὶ Ἀλεξαν- A.M. 601
 δρος ἐπίσκοπος Ἀμοσπολίως τὴς Θύρας καθρέθησαν, ὡς P. 151
 παιδισσῶσαι εὐρεθῶτες, καὶ ἀιωγράθησαν διωκῶς ἐπὶ τοῦ
 βασιλικῶς, κατλοσηθῶτες καὶ νομιστῶντες, τοῦ κέρκεος
 βροῦτος· ἐπίσκοποι ὄντες τὸ εἶμαρ σχῆμα μὴ ἐνβριζῆτε.

1. ἐπὶ τῶν A. καὶ τῶν vulg. 2. ἐπισκοπῶν τῶν A. 3. ἐπὶ τῶν
 vulg. 4. Ἐξουσιαστικῶν A. 2. 5. διατιθέσθαι — — — ἄλλως
 om. A. [ἐν διατιθέσθαι] fact. καὶ διατιθεσθαι. 6. μευθῶ-
 λου A. μευθῶσαν vulg. 7. μεγάλην om. A. 8. εὐρεθῶτες
 add. ex A.

Inducio duce, advenas eos movit caesitum. hoc nonis tenui Unni,
 fura accepta, disparaverunt: ex quo sui Romani constituta, hinc quo
 a Romano omni deponit timore occupata. ceterum imperator In-
 stituitur omnes haereticas ecclesias abdidit, quas reddidit orthodoxis,
 praeter eas quae Arianorum Passioentium fuerat, constitutiones quo-
 que promulgavit de episcopis, conciliis, archidiaconis et tenenda-
 cibus, ne videlicet sine legendi aut testandi habuerit, nisi de his, quae
 antequam officio presbiterentur, in suis facultatibus habuerant, et de
 quibus testari poterant: ea qui vasa administrationi manuum intinerent,
 ea testamento legandi nullam obdicerent potestatem, sed cuncta Ili-
 rom bona sacra domini haereditate iure acciperet. postea Mem illo
 imperator balneum publicum, quod est ad Dagotheum, ab Anastasio
 quondam inclusatum, abdidit: in medio vero arcae vel stibi spatio
 ad illi balneum publicum capitecuriam aeternam construxit.

Hic anno Pappus Rhodi et Alexander Dagepless in Thracia epi- A.C. 501
 scopi, eos tempore massulorum Ithodine notus, dignitate moti et ab im-
 peratore gravi sunt subiecti supplicio: tenete equidem vixit caule,
 per urbem ignominiose traducti sunt, vociferante praesone: episcopi

- P. 151 καὶ ἐξέθετο ὁ βασιλεὺς νόμους σφοδρούς κατὰ τῶν ἀσελγαίωντων, καὶ πολλοὶ ἐτιμωρήθησαν. καὶ ἐγένετο φόβος πολὺς καὶ ἀσφάλεια. ἀνενέωσεν δὲ ὁ βασιλεὺς πάντας τοὺς παλαιοὺς νόμους ποιήσας μονόβιβλον, καὶ καλέσας αὐτὸ τὰς νεαρὰς διατάξεις, ἐν αἷς οὐ καταδέχεται τὸν ἄρχοντα ἐν οἷς ἄρχει 5
- B τόποις ἀγοράζειν κτῆμα, ἢ κτίζειν οἶκον, ἢ κληρονομεῖν ξένον πρόσωπον, εἰ μὴ τις συγγενὴς αὐτῷ ὑπάρχει.
- Τῷ αὐτῷ ἔτει μηνὶ Νοεμβρίῳ κθ', ὥρα γ', ἡμέρα δ' Ἰνδικτιῶνος ζ' ἔπαθεν ὑπὸ Θεομηρίας πάλιν Ἀντιόχεια ἡ μεγάλη μετὰ δύο ἔτη τοῦ πρὸ αὐτοῦ πάθους. καὶ ἐγένετο σεισμὸς μέγας 10 ἐπὶ ὥραν μίαν, καὶ βρυγμὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ φοβερός· καὶ ἔπεσεν πάντα τὰ κτισθέντα ἕως ἐδάφους καὶ τὰ τεῖχη, καὶ ἐκ
- V. 121 τῶν μὴ πεσόντων παλαιῶν κισμάτων ἐν τῷ πρώτῳ σεισμῷ κατηρέχθησαν νῦν· καὶ πᾶσα εὐπρέπεια ἡ γενομένη ἐν τῇ πόλει ἐκ τε τῶν τοῦ βασιλέως φιλοτιμιῶν, καὶ ὧν ἐξ ἰδίων 15
- C οἱ πολῖται ὠκοδόμησαν, πάντα κατέπεσον. ταῦτα μαθοῦσαι αἱ πλησιάζουσαι πόλεις μετὰ πένθους ἐλιτάνενον. ἀπέθανον δὲ καὶ ἐν ταύτῃ τῇ πτώσει χιλιάδες τέσσαρες καὶ ὀκτακόσιοι ἑβδομήκοντα. οἱ δὲ σωθέντες ἔφυγον εἰς τὰς ἄλλας πόλεις, καὶ εἰς τὰ ὄρη ἐν καλύβαις ὄκουν. γέγονε δὲ καὶ χειμῶν 20

3. τοὺς πολεμικοὺς νόμους 6. 4. τὰς add. ex A. 5. ἐν οἷς ἂν ἄρχῃ a. 10. αὐτοῦ] αὐτῆς A a. 11. βρυγμὸς A, βομβὸς vulg. 12. ἔπεσαν A. 18. πτώσει] πόλει e.

venerandam dignitatem ne conspurcatote. severas insuper in impudicos leges tulit, a quorum plurimis poenas exegit. antiquas etiam leges cunctas renovavit, iisque volumen in unum collectis, novellas constitutiones nuncupavit. iis cavet, ne praefectus, ubi gerit praefecturam, ibi vel possessionem emat, vel construat domum, vel peregrini, nisi forte sit ei coniunctus affinitate, haereditatem adeat.

Eodem anno, mensis Novembris die nono supra vigesimum, hora diei tertia, feria quarta, indictione septima, biennio post superiorem cladem, Antiochia magna civitas plagae caelitus illatae damnum iterum passa est. ingens quippe terrae motus per horam continuam duravit, atque horrendus omnino mugitus e caelo auditus et cuncta prorsus aedificia ad terram usque prostrata, urbis quoque moenia diruta, quaeque substitierant in priori terrae motu veteres constructiones, eae nunc omnes funditus eversae. denique quicquid tam imperatorum liberalitate, quam privatis civium sumptibus urbi conciliatum fuerat ornatus atque decoris, id tum omne deiectum in terram. his perceptis, vicinae civitates in luctum et publicas supplicationes effusae. ea vero clade hominum quatuor millia et septuaginta supra octingentos periere: qui periculo servati, in alias civitates migravere,

μήνας και βαρύτερος· και ἑλλησάντων οἱ ἀπομύνησται πάντες ἀνεκώθητοι, κλειότες, και ἑσπεύοντες ἐσπύοντες πρὸς τὰς χιόνας, πρῶτος το, Κρις ἑλέσσαν. ἀγαθὴ δὲ ἐν ὄραματι τοῦ θεοσεβῆ ἀνδρώσφ, ὡς ἐκείν πῶς τοῖς ἐπὶ οὐρανῶν, ἵνα ἐπαγγράψωσι εἰς τὰ ἐπὶ οὐρα αὐτῶν· Χριστὸς μεθ' ἑμῶν στήτε. και τοῦτον γινώσκον, ἔστη ἡ ὄρατ' τοῦ θεοῦ. B και πάλιν ὁ βασιλεὺς και ἡ αἰχμῶντα πολλὰ ἰδουμένησται γρη- ματα εἰς ἀμνησίων και ἀσπιδίην τῆς Ἀσσιογίαν πλῆως, και μειωθήσασιν αὐτῆς θεοῦ σελιν, ἐν δὲ τῆ κα τοῦ Μαρτίνου αμνητῆς τῆς ἑδέμεης ἰδιουμένησται ἐπὶ οὐρανῶν Ἀσσιομυθῶρος ὁ Ζασιεῆς ὁ βασιλεὺς τῶν Σαρματηῶν, και ἐκραιδύσασιν τῆν πρῶ- την Σαρτιαν εἰς τῶν ὄριων Ἀσσιογίας, εἰς τὸ λιγυμένον Αισαρ- γον και Σαρφυδῶν τῶν αμνησίων. και ἐφάστανος πολλοὺς, και ἔσωνται τὸ ἐξω Χαλερθῶος, και τὸ Σφμισον κίημα, και τῆν κρ- ογγίαν γῶρας, και ἀσπιδύσαντες οἱ ἐξαρχοὶ τῶν Ῥωμαίων ἐξέλ. P. 174 ἴδον και αἰτοῦ, και γινώσκον οἱ Σαρματηοὶ σὺν τοῖς Πέρσας λα- βουταῖς τῆν πρῶταν και τοὺς αἰχμῶντα τοὺς διὰ τοῦ ἰσπύρου λι- μνωτοῦ ἐφῆσαν. τῆ δὲ Ἀπριλλίην μηνί τῆ, αἰτῆς ζ' ἐπισημῶος, κατελάβον βοηθῆσα αμνησίου πικρῶθῆσα ὑπὸ τοῦ βασιλέος και

7. ἑλλάντες A. τῶν α, τοῖς τολῆ. 5. ἰσπιδύσασιν A. B. ἀσπιδύσασιν ἀσπιδύσασιν C. 9. μειωθήσασιν A. αὐτῶν. ἀσπιδύσασιν τολῆ. α. Σαρματιῶρος A. 12. εἰς ἀλλ. κα A. 13. Αισαργῶ A. 14. ἐπισημῶος, ἰδιουμένησται A.

vel in montibus sub tegum habitavere. haec asperissima et frigidis-
sima loca sequuta est, et possessiones cum peculis agebant, qui
convenirent civitate iudicis, exalcati, evadentes, et pennis se per
nives descendentes, caeteris vultibus, dumque munitere, indolentes. de-
num reliquis constanti viro per viam revelatum est, amulus qui
expetierant colucent, uti superiorem ducimus lunamque inscriberent.
Civitas munita, state. eo facto ira dei pacata est. postea
imperator atque Augusta magnas iterum pecunias in Antiochenae ci-
vitate instructionem inauguraverunt, et mutata nomine Theopuliam
transmutam valuerunt. die vero Martii vicenimo primo, septima in-
dictio. Alaudinarius Zonoi Sarcenurum regibus, eruptione facta,
pennam Syriam depopulatus est neque ad ipsius Antiochia loca con-
tenuit, ad Libanum ducens et Scaphitenses possessiones multaque
caeteris, interduque Chalcedonia tubulibus, et Scemiam praediam, at-
que Cyreniam regnum. haec audientes Romorum optantes ad-
misi possessionem abiam: quo angulis Sarceni praediam atque ca-
ptiois reman abluentes per interitum luitum qua cum Pessis au-
fugerunt. neque postea April' eadem septimae indictionis cepas
auxiliare ab imperatore summasque advenentem pedestri itinere, et ea

πέζῃ, καὶ ἐκ Φρυγίας τῶν λεγομένων Λυκοκρανιτῶν· καὶ προεβάλετο στρατηγὸν ἀνατολῆς Βελισάριον διαδεξάμενος Ὑπάτιον τὸν πατρίκιον Σεκουνδίνον. καὶ τῇ ιβ' τοῦ Μαΐου μηνὸς εἰσῆλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἑρμογένης ὁ μάγιστρος ἀνήρ σοφός, πρεσβὺς ἀπολυθεὶς παρὰ τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Περσῶν περὶ εἰρήνης. τῷ δὲ Ἰουνίῳ μηνὶ Β Σαμαρεῖται καὶ Ἰουδαῖοι ἐν Παλαιστίνῃ βασιλείᾳ Ἰουλιανόν τινα ἔστειψαν. καὶ κατὰ Χριστιανῶν ὄπλα κινήσαντες, ἀρπαγὰς καὶ φόνους καὶ ἐμπυρισμοὺς κατὰ Χριστιανῶν εἰργάσαντο. οὗς ὁ θεὸς παρέδωκεν εἰς χεῖρας Ἰουστινιανοῦ, καὶ ἀνήλωσε πάντας, καὶ ἀπεκεφάλισεν τὸν τύραννον Ἰουλιανόν. Χοσρόης δὲ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς δεξάμενος Ἑρμογένην μάγιστρον μετὰ δώρων πρεσβεύοντα περὶ εἰρήνης, τῷ δὲ Ἰουλίῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς ζ' ἰνδικτιῶνος λαβὼν τὰ δῶρα, εἰρήνην οὐ κατεδέξατο ποιῆσαι, ἀναπεισθεὶς ὑπὸ Σαμαρειτῶν προσφυγόντων αὐτῷ, καὶ ὑποτιθεμένων αὐτῷ προδιδόναι τὴν χώραν αὐτῶν, πᾶσαν τὴν Παλαιστίνην, ὡς ἔχοντες καὶ συμμαχίαν Ἰουδαίους τε καὶ Σαμαρεῖτας χιλιάδας πενήκοντα. τούτοις θαρρόσας Χοσρόης οὐ προεἶλετο τὴν εἰρήνην, βουλόμενος καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ δι' αὐτῶν παραλαβεῖν ἔχουσαν 2

2. προεβάλετο A, προεβάλλετο vulg. στρατηγὸν A b, στρατηλάτην vulg. 4. μάγιστρος ὁ Σχύθης A. 7. Ἰουλιανόν τινα A, τινα Ἰουλ. vulg. 15. ἀναπεισθεὶς A, πεισθεὶς vulg. 19. προεἶλετο A, προσεἶλετο vulg. 20. καὶ add. ex A.

Phrygia qui Lycocranitae nuncupantur: et revocato Hypatio patricio Secundino, magistrum militiae praefecit in oriente Belisarium. duodecimo vero Maii Hermogenes magister vir litteratus, ad Persarum regem ab imperatore Iustiniano legatus de pace habenda missus, Antiochiam pervenit. Iunio deinde mense Samaritae et Iudaei Palaestinam incolentes, Iuliano quodam in regem coronato, motisque in Christianos armis, rapinas, caedes, incendia adversus eos excitaverunt: quos deus in Iustiniani manus tradidit, adeo ut deletis omnibus Iulianum tyrannum capite obruncaret. Chosroës autem Persarum rex Hermogenem magistrum de pace habenda tractatum habiturum cum donis accedentem suscepit: at Iulio mense, fuit is eiusdem indictionis 7, muneribus acceptis, propositum de pace sermonem respuit, ita nimirum a profugis Samaritis persuasus, qui regionem suam et universam Palaestinam, utpote qui auxiliares copias Iudaeorum et Samaritarum quinquaginta millia haberent, proditione tradere pollebantur. his confisus Chosroës, pacis conditionem non accepit, quin immo de Hierosolymis per istos potiundis cogitabat, urbe videlicet

γλαυκῶ ἀκαρδίδηρα πεντηράρια, καὶ λιθίαν πολλήν, ὄφρα μὲν
 δὲ ἐβαλεν περὶ τῶν χρυσοφυγίων τῶν ἐν τοῖς ὄρεσιν Ἀρμε-
 νίας, ὡς πρῶτον ἀπὸ ταλαντα τελοῦντων Ῥωμαῖοι· καὶ καὶ
 Περσῶν, τῶν δὲ Ῥωμαῖοις μῶσις τελοῦντων, καὶ ἄλλα τινὰ
 5 περιβόλαια προφανίζετο, ἔγραψε τῷ βασιλεῖ. γυναικίτιος δὲ
 τοῦ θωμαίου τῶν Σαυμαριτῶν, ἐν τῷ ἐπιστρέφει αὐτοῖς ἐκ V. 133
 τῶν Περσῶν, ἐπαρτεθῆσαν εἰς τὸ Ἀρμενίδος· ἔσαν δὲ Σαυμα-
 ρίται ἀσκαστοὶ πάντες ἐκ τῶν εὐδωρῶν αὐτῶν· καὶ παρὶ- D
 δόθησαν τῷ στρατηλάτῃ Βαλιουρίῳ, καὶ ἐξαισοθέντι ὠμο-
 10 λογῶσαν πάντα.

Τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ ὁ δευτὸς Παλαιστίνης ἐκείρατος ἐχθρῶν
 μετὰ τοῦ φιλαρχοῦ τῶν ἐκ τῶν Ῥωμαίων Σαρακενῶν, καὶ
 φοβέθει, ὁ φιλαρχος εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐσώτιον λιμνῶν,
 καὶ μεθ' αὐτὸν ὁ Ἀλαμονδάρως ἐπιρρίψας, περιέλαβεν αὐτὸν καὶ
 5 ἐρωτεύει, καὶ λαβὼν τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα, ἐπί-
 στραφεν. καὶ μεθ' αὐτοῖς οἱ δοῦλοι τῆς Φοινίκης καὶ Ἀραβίας
 καὶ Μεσοποταμίας καὶ ὁ φιλαρχος ἰδίως ἐλάσσω αὐτοῦ,
 καὶ ἀπέλασσε, ὁ Ἀλαμονδάρως ἐγγενεῖ εἰς τὰ Ἰνδικὰ μέρη,
 εἰ· ἢ οὐδεὶς τῶν Ῥωμαίων εἰσῆλθεν ποτε. περιέλαβον δὲ P. 133

1. ἐδέειν] ἐδέειν codd. et vulg.   2. ἐσώτιον] sicut dicitur
 3. ταλαντα A, τελοῦντων vulg.   et add. ex A   4. τελοῦ-
 ντων A B.   5. ἐξαισοθέντι A, ἐξαισθῶν vulg.   13. ἀπέλασσε
 codd. et vulg.   14. ὁ add. ex A.

profecto, quae innumera auri contenta et ingentem pretiosorum
 lapidum copiosam pecuniam se haberet. praeterea vero cepit auri lu-
 crum in montibus Armeniae, utpote quae talentum Romanis simul
 atque Persis olim, nunc autem solum Romanis ponderent, atque alia
 quaedam cupida praetendens ad imperatorem scripsit. cum vero ad
 Samocritarum conventionem esse compertum fuisset, redemptus a Persis
 detenti sunt ad Amulium. erant autem isti praecipui quinque
 opomates, et inter ceteros potentissimus valebant. opibus, et si militum
 pugnas Helvario traditi, et diligentius examinati, cuncta pacem con-
 ferri sunt.

Hac etiam anno Palaestinae dux inimicitias cum Saracenorum
 Romanis subditorum tribuno suscepit: quo exteritus tribunus in in-
 terram suam se recepit. quod cum rescisset Alamondarus, irru-
 ptione facta, tenuit eum et morte damnavit, captisque uxoribus et
 filia eius, cetera est. ea se audivit. Phoeniciae, Arabiae et Mesop-
 otamiae duxes, nec non ipse Saracenorum tribunus ipsum a tergo
 insequuti sunt, qui cognito, ad Indiae partes, quae Romanorum mol-
 les hucusque penetravit, Alamondarus legit. eius itaque tentacula dis-
 rupturunt, et Saracenorum virorum, mulierum et puerorum innume-

καὶ τὰς σκηνὰς αὐτοῦ, καὶ ἤνεγκαν αἰχμαλωσίαν πολλὴν Σαρακηνῶν, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ παιδῶν, καὶ ὄσους εὗρον Ῥωμαίους αἰχμαλώτους, καὶ καμήλους καὶ πρόβατα καὶ βόας καὶ πολλὴν μέταξαν καὶ ἱματισμόν. ἔκανσαν δὲ καὶ Περσικὰ κούστρα τέσσαρα· καὶ ὑπέστρεψαν μετὰ νίκης μεγάλης.

A.M. 6022

B Τούτῳ τῷ ἔτει τῆς ἡ' ἐπινεμήσεως ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς διωγμὸν μέγαν κατὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ πάσης αἰρέσεως, καὶ τὰς τούτων οὐσίας ἐδήμευσεν. κατηγορήθη δὲ καὶ Μακεδόنيος ὁ ἀπὸ ῥεφερενδαρίων καὶ Ἀσκληπιόδοτος ὁ ἀπὸ ἐπάρχων, ὅστις καὶ φοβηθεὶς ἐπίστευσεν καὶ ἀπέθανεν· καὶ Πηγάσιος ὁ Ἡλιουπολίτης σὺν τοῖς τέκνοις αὐτοῦ ἐν προῦδῳ ἐξητιάσθησαν, καὶ Φωκάς ὁ πατριίκιος τοῦ Κρατεροῦ, καὶ ὁ κοιαιίστωρ Θωμᾶς, καὶ ἄλλοι συνελήφθησαν· καὶ φόβος πολὺς ἐγένετο. καὶ ἐθέσπισεν ὁ βασιλεὺς, ὥστε μὴ πολιτεύεσθαι τοὺς ἐλληνίζοντας, μηδὲ τοὺς αἰρετικούς, εἰ μὴ μόνους τοὺς ὀρθοδόξους Χριστιανούς, δούς αὐτοῖς καὶ προθεσμίαν ἕως μηνῶν τριῶν πρὸς ἐπιστροφὴν. τῷ δὲ Μαρτίῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς ὀγδόης ἰνδικτιῶνος ἐν Ἀντιοχείᾳ ὁ Ἐρμογένης ὁ ἀπὸ ὑπάτων μάγιστρος καὶ Ῥουφίνος ὁ ἀπὸ στρατηλατῶν πατριίκιος ἐπὶ τὰ Περσικὰ μέρη ἀπερχόμενοι πρεσβευταί, καὶ

1. καὶ prius add. ex A b. αὐτοῦ A b, αὐτῶν vulg. 10.
ἐπάρχων A b, ὑπάρχων vulg. ἐπίστευσεν] ἐπίπησεν A. neutrum
verum esse videtur. 15. μόνον a. 18. ὀγδόης add. ex A.

ram multitudinem abduxerunt captivam, et quos reperere Romanos captivitate oppressos, camelos, oves bovesque, nec non sericorum filorum copiam ingentem vestesque plurimas secum tulerunt. castella quoque Persarum quatuor succenderant igni, et cum praeclara victoria regressi sunt.

A. C. 522

Hoc anno, qui octavae indictionis, adversus gentiles et haeresim omnem Iustinianus imperator persecutionem movit, et eorum facultates aerario publico addixit. tunc accusatus est Macedonius exreferendarius et Asclepiodotus expraefectus, qui metu pulsus fidem amplexus est et obiit mortem: Pegasius etiam cum filiis inter procedendum examinatus est: Phocas etiam patricius Crateri filius, et Thomas quaestor, et alii plures comprehensi: quod maximum omnibus timorem incussit. imperator autem solos Christianos, eosque recta in fide probatos, ad communia et curialia munera sustinenda admitti, gentiles et haereticos ab eis amoveri lata lege sauxit; iisdem vero trimestre tempus ineundae resipiscentiae terminum ultimum praescrispsit. porro mense Martio eiusdem indictionis Hermogenes exconsularis et magister, nec non Rufinus exmagister militiae et patricius Antiochia

ἠθάσαντες εἰς τὸ Δαρύ, ἐπέμψαν τῷ βασιλεὶ τῶν Περσῶν
 τοῦ Δαμαθοῦ καὶ αὐτοῖς. καὶ ἐν τῷ δίσκῳ αὐτοῖς εἰς τὸ
 Δαρύ, ὅσα Βασιλευσὶν τῷ στρατηλάτῃ τῆς ἀνατολῆς, καὶ τῶν
 λοιπῶν ἐξουσίαν Ῥωμαίων, καὶ ἀλλοιωθέντων αὐτῶν ἀπὸ μι-
 5 γροῦ τῆς πόλεως, μαθῶν ὁ Μερδάν πρωτοστράτηγος τοῦ Περ-
 σῶν βασιλέως, οὐκ ἐπὶ τῷ βασιλεὶ, καὶ τῶν λοιπῶν
 στρατηγῶν, τῆς Περσίας, ἀνεκρίθητο ἐν τῷ Νιζάρῳ μὴ
 Περσικῆς δικαιοσύνης, πολλὰς τῷ Ἰουλίῳ περὶ τῆς ἰδιαιότητος
 ἧ, ἐπέμψαν αὐτοῖς, μετὰ τὸν τὸ ἴδιον κλίθεος εἰ, τρία τῶ-
 10 γματα. καὶ τοῦτο γένετο οἱ στρατηγοὶ Ῥωμαίων οὐκ ἐπὶ
 μεγίστην κυλιῶς στρατηγήσαντες, ὡς ἔμελλεν ἐπὶ τῶν Περ-
 σῶν, καὶ ἐγένετο πόλεμος, μέγας καὶ σφοδρῶς ἡρατῆς. καὶ
 ἐλοφῆν οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς Πέρσους, καὶ ἀπέκλειον αὐτοὺς ἐκ
 5 βασιλείας Περσῶν καὶ ὄλητοι ἐκ τῶν περιουσιῶν πατρῶν. καὶ
 εἰς τὸ Νιζάρῳ, καὶ ἐπέμψαν οἱ Ῥωμαῖοι εἰς τὸν μέγιστον
 γένετος δὲ τοῦτο ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν, ἐπέμψαν ἐπιπέμψαν
 πρὸς αὐτὸν τὸν πατρίαν Ῥωμαίων μοῖον ὅσα τῆς ἀρχῆς
 Ἀλεξάνδρου. καὶ τῷ Διγούστῳ περὶ εὐχάδου πρὸς αὐτὸν,

1. ἐπέμψαν — — — Δαρύ, om. A. 5. Μερδάν A passim.
 6. τῶν λοιπῶν στρατηγῶν, B, τῶν λοιπῶν στρατηγῶν vulg. 7.
 Νιζάρῳ, A. 8. ἐπέμψαν A, ἐπέμψαν vulg. 9. μετὰ τὸν
 10. τῶν A B, μετὰ τὸν vulg. 11. τὸν αὐτὸν ex A B. 12. αὐτὸν
 ex A. ἀπέκλειον vulg. 13. Νιζάρῳ A. 14. ἐπέ-
 15. μψαν A, ἐπέμψαν vulg. 16. εὐχάδου A, εὐχάδου vulg.

dignos, et legatorum munere fungentes Persiam versus profecti, Da-
 res non pervenirent, regi Persarum, ut se ad collationem existeret,
 demonstraverunt. dum vero subditum ad Dares, Babolium orientalis
 militie magister una cum reliquis Romanis duobus veli quam pessi-
 me castra applicuit: qua re cognita, Mersam Persarum regis supremum
 dux, propeque regia Elus, et ceteri Persarum duces cum innumeris
 copiis Nubd collecti, mole omni in partes tres divisa, Iouis bene-
 monentiae ostium indicentia in eos invenerunt. composito peribulo,
 Romanorum duces una cum magistro educti undique praedare copia,
 obstant in Persas invenerunt, unde non praeflura conflictibus tantis
 iniquitas est, caelo itaque Persia, et ad internecionem profligatis,
 vexillum eorum voluerunt Romani. Mersam vero regisque Persarum
 filius parricium admodum o praeflura superstitis fuga Nubdian contem-
 derunt, praeflura Romanis relicta victoria. quod ubi Persarum rex
 agnovit, patribus Babolium solum una cum Alexandro comite ad se
 accedere permittit: et insequentem mense Augusto cum conventionis,

καὶ πολλὰ διαλεχθέντες καὶ εἰρήνης πάκτα κατατυπώσαντες
B ἐξῆλθον ἐν εἰρήνῃ.

A.M. 6023

Ῥώμης ἐπισκόπου Βονιφατίου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ Ἰνδικτιῶνος θ΄ ἐφάνη
μέγας καὶ φοβερὸς ἀστὴρ εἰς τὸ δυτικὸν μέρος κομήτης πέμ- 5
πων ἐπὶ τὰ ἄνω τὰς ἑαυτοῦ ἀκτῖνας ἀστραπτούσας, ὃν ἔλε-
γον Λαμπαδίαν, καὶ ἔμεινεν ἐπὶ εἴκοσι ἡμέρας λάμπων· καὶ
ἐγένοντο κοσμικαὶ δημοκραταὶ καὶ φόνοι. ἐν δὲ τῇ συμπλη-
ρώσει τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς κατέλαβεν ὁ πατριῆος Ῥουφῖνος
C ἐκ τῆς πρεσβείας τῶν Περγασῶν πρὸς τὸν βασιλέα Ἰουστινι- 10
νὸν εἰρήνης πάκτα στοιχίσας· ὃν τινα δεξάμενος βασιλεὺς
ἐχάρη λίαν διὰ τὴν εἰρήνην, καὶ ἡσμένισε τὰ στοιχηθέντα
πάκτα, καὶ ἔτυχον εἰρήνης τὰ πράγματα ἀμφοτέρων.

A.M. 6024

Τούτῳ τῷ ἔτει πέμπτῳ ὄντι τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ
μηνὶ Ἰανουαρίῳ Ἰνδικτιῶνος δεκάτης γέγονεν τοῦ λεγομένου 15
Νίκα ἢ ἀνταρσία. καὶ ἔστεψαν οἱ τῶν δῆμων εἰς βασιλέα
Ἐπάτιον τὸν συγγενῆ τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου· καὶ ἐκαύ-
D θη πολὺ μέρος τῆς πόλεως, καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία, καὶ ἡ
ἀγία Εἰρήνη, καὶ ὁ ξένων τοῦ Σαμψῶν, καὶ τὸ Ἀύγουστέον,
καὶ τὸ προσκίονιον τῆς βασιλικῆς, καὶ ἡ Χαλκῆ τοῦ παλατίου. 20

1. κατατυπώσαντες ἐξῆλθον ἐν εἰρήνῃ A, τυπώσαντες, ἐξῆλθεν εἰ-
ρήνη vulg. 12. ἐχάρη add. ex A. ἡσμένισε A, ἡσμένησε
vulg.

et ad invicem saepius colloquuti, firmatis speratae pacis condi-
tionibus, in pace secesserunt.

A. C. 523

Romae episcopi Bonifacii annus primus.

Hoc anno, mense Septembri, indictione nona, ingens et terribile
astrum ad occidentalem caeli plagam visum, cometes nimirum, Lam-
padias dictus, in superiorem caeli partem radios fulguris in modum
coruscantes emittens, ac per totos viginti dies perseverans: ex quo
universales populorum tumultus, et caedes sequutae. exeunte porro
mense Novembri, patricius Rufinus sua ad Persas legatione functus,
datis pacis conditionibus, ad imperatorem Iustinianum reversus est:
eum ob firmatam pacem excepit imperator gratissime, et foederis initi
pactas conditiones ex animo laetusque probavit: atque ita demum
Romanorum et Persarum res optima pace potitae sunt.

A. C. 524

Hoc anno, qui Iustiniani imperii quintus, mense Ianuario, indi-
ctione decima, seditio, cui nomen Nica, Vince, factum est, ortum ha-
buit: popularesque tribus Hypatium Anastasii imperatoris consanguini-
um imperatorem coronaverunt: plurimaque urbis subinde in-
cendium passa est, ut et magna ecclesia, sanctae Irenes templum, pe-
grinorum Sampsonis nomine hospitium, Augusteum, regiae atrium

καὶ ἐγένετο φόβος μέγας, καὶ πολλοὶ τῶν ἐπιθίτων ἐν τῷ
 λιγυμένῳ ἰατρῇ μετὰ Ἰσκιόν, ὡς φασὶ, τριᾶκοντα πέντε χι-
 λιᾶδες ἀπέθανον. γέγονε δὲ ἡ ἀταξία τοῦ Νίσα τρέφου
 τοιοῦτη. ἀνελθόντα τὰ μέρη ἐκ τῆς ἰατρῆς, ἀέταραξαι οἱ
 τῶν Πρωσίων ἄπτα. διὰ Καλοπόδιον τὸν ποιησιουάριον καὶ
 σπαθαρίου. οἱ Πρωσῖοι· εἶη πολλά, Ἰουστινιανὸς πύρροντα·
 τοῦ βίαιος, ἀδικούμεν, μόνε ἀγαθὸ, οὐ βαστοζω, οὐδεν ὁ Θεός, p. 155
 φοβούμεν ἀδικήσαι, μὴ πλιον εἰνεγίση καὶ μέλλω πιδοῦται.
 — Μανδάτωρ· τίς ἐστίν, οὐκ οἶδα. — Ὁ πλιουσιανὸς
 με, τριουσιουσιε, εἶς τὸ ἐκαγγάγια εἰρήσασται. — Μαν-
 δάτωρ· οὐδεις ἐμῆς ἀδικαί. — Οἱ Πρωσῖοι· εἶς καὶ με-
 τος ἀδικαί με, θεοτόκος, μὴ ἀνασιφαιήση. — Μανδάτωρ·
 τίς ἐστίν ἐστίνος, οὐκ οἶδαμεν. — Οἱ Πρωσῖοι· σὺ καὶ
 μένος οἶδας, τριουσιουσιε, τίς πλιουσιανὸς με σίμειρον. —
 Μανδάτωρ· * εἰ τίς ἐσὶν ἐστίν, οὐκ οἶδαμεν. — Οἱ Πρωσι-
 οί· Καλοπόδιος ὁ σπαθαρίου, ἀδικαί με, δεύοντα πύρροντα.
 — Μανδάτωρ· οὐκ ἔχει πρᾶγμα Καλοπόδιος. — Οἱ Πρω- v 171
 σῖοι· εἰ τίς ποτὲ ἐστίν, τὸν μῆρον ποιήσαι τοῦ Ἰουδα, ὁ ὅ
 Θεός ἀνταποδώσει αὐτῷ ἀδικουέντι με διὰ τῶνους. — Μαν-

3. ἀπέθανον om. A. 5. Καλοπόδιον A. 2. Καλοπόδιον vulg.
 6. ἐστίν ἐστίν A. 7. fort. μέγας. 15. εἰ τίς — — — πλι-
 ουσιανὸς — Μανδάτωρ om. A. 17. ἀδικουέντι με A. ἀδικουέντι με
 vulg.

columnis circumspaque ornatum, et Chalcis palatii. inde timor in-
 gens per urbem vagatus, plurimisque civium, qui una cum Byzantio
 in vicum sunt reperti, ad triginta quatuor hominum milia, ut narravit,
 interfecit. reliquis totis, quae postmodum Nica, Yesso, appellationem
 obtinuit, hinc pacto exorta est, populi festinatione ad vicum colle-
 ctis exclamarent Praesidi: acta, propter Calopodium cubicularium et
 spatharium vociferati sunt Praesidi: annuisti tibi plurimum Iustiniano an-
 guste, in vincas, insulam perpetuas, o qui bonus unus es, nec eam
 amplius loco, novit deus, veritas nominare, ne rem felicibus geras,
 et ego ad periculum extremum deducar. — Respondit mandator: quis
 ille es, non novi. — Praesidum factus, qui me opprimis, ter an-
 guste, ad auctoritas efficiam morator. — Mandator: nullus incertum
 vobis infert. — Praesidi: unus solusque me insidia affert, o despice,
 ne parva insipientia capta repetat. — Mandator: quis ille es, igno-
 rantior. — Praesidi: tu solus nocenti, ter anguste, qui me in in-
 dicium dicit opprimis. — Mandator: * si quis omnino es, nocenti-
 or. — Praesidi: Calopodium spatharius ipse est qui me vocat,
 omnium dominus. — Mandator: nihil administrat Calopodium. — Prae-
 sidis: quoque ille fuerit, totae partem ubi comparabit brevi re-

δάτωρ· ὑμεῖς οὐκ ἀνέρχεσθε εἰς τὸ θεωρῆσαι, εἴ μὴ εἰς τὸ ἐβροῖζειν τοὺς ἄρχοντας. — Οἱ Πράσινοι· εἴ τις δήποτε ἀδικεῖ με, τὸν μόνον ποιήσει τοῦ Ἰούδα. — Μανδάτωρ· ἤσυχάσατε, Ἰουδαῖοι, Μανιχαῖοι καὶ Σαμαρεῖται. — Οἱ Πράσινοι· Ἰουδαίους καὶ Σαμαρείτας ἀποκαλεῖς; ἡ θεοτόκος μετὰ ὄλων. 5 — Μανδάτωρ· ἕως ποῦ ἐαυτοὺς καταρῶσθε; — Οἱ Πράσινοι· εἴ τις οὐ λέγει, ὅτι ὀρθῶς πιστεύει ὁ δεσπότης, ἀνάθεμα αὐτῷ, ὡς τῷ Ἰούδα. — Μανδάτωρ· ἐγὼ ὑμῖν λέγω εἰς ἓνα βαπτίζεσθαι. — Οἱ δὲ Πράσινοι ἀνεβύησαν ἐπάνω

C ἀλλήλων, καὶ ἐκρούον. ὡς ἐκέλευσεν, * ἄτλας, εἰς ἓνα βαπτίζομαι. — Μανδάτωρ· ὄντως εἴ μὴ ἤσυχάσατε, ἀποκεφαλίζω ὑμᾶς. — Οἱ Πράσινοι· ἕκαστος σπεύδει ἀρχὴν κρατῆσαι, ἵνα σωθῇ· καὶ εἴ τι ἂν εἴπωμεν θλιβόμενοι, μὴ ἀγανακτήσῃ τὸ κράτος σου· τὸ γὰρ θεῖον πάντων ἀνέχεται. — Οἱ Πράσινοι· ἡμεῖς λόγον ἔχοντες, αὐτοκράτορ, ὀνομάζομεν ἄρτι πάντα· ποῦ ἐστίν, ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν, οὐδὲ τὸ παλάτιον, τρισαύγουστε, οὐδὲ πολιτείας κατὰστασις, μίαν εἰς τὴν πόλιν προσέρχομαι, ὅτ' ἂν εἰς βορδόνην καθέζομαι· εἶδος *

1. ἀνέρχεσθε A, ἐνέρχ. vulg. μὴ τὸ A e omisso εἰς. 4. Μανιχαῖς A e. 5. μετὰ ὄλων τῶν Μανιχαίων a. 9. βαπτίζεται A f, fort. βαπτίζεσθε. 10. ἄτλας] Ἀτλάς A, utrumque obscurum. βαπτίζεται A e. 11. ἤσυχάσατε A, ἤσυχάσητε vulg. 13. εἴ τι ἂν εἴπωμεν A, εἴ τε ἂν εἴπωμεν vulg. 15. ἡμεῖς om. A e. αὐτοκράτορ add. ex A. 17. κατὰστασις vel καταστάσεις legendum videtur. 18. βορδῶνιν A. εἶδος] ἦθοις A e, εἶθοις a, omnia incerta.

pendet deus illatae iniuriae praemium. — Mandator. spectatum convenistis? an forte contumeliis optimates respersuri? — Prasini. qui iniuriam intulerit, Iudae sortem sortietur. — Mandator. quiescite tandem, Iudaei, Manichaei, Samaritae. — Prasini. Iudaeos et Samaritas nuncupas? sit omnibus nobis adiutrix deipara. — Mandator. quousque vobis ipsis infausta precamini? — Prasini. anathema ceu Iudae, o domine, ei qui dominum non recta credere proficitur. — Mandator. in unius nomine vos baptizari iubeo. — Magna ad invicem contentione exclamaverunt Prasini, et vociferati sunt: ut iussit, hauri aquam, in unius nomine baptizor. — Mandator. sane, nisi quiescatis, caput vobis tollo. — Prasini. singuli quique salutem sibi quaerere incipiunt: at si quid afflicti proferamus, ne indignetur imperium tuum: ipse deus omnes sustinet patienter. — Prasini. nos cum iure queramur: cuncta nunc propriis appellamus nominibus: ubi moretur ille, nescimus: palatium, ter auguste, vel reipublicae status et administratio mihi ignota: unica via per urbem procedo, cum bor-

νευσεν, αυτοκράτωρ; — Μανδάτωρ· ὑμεῖς αὐτὸν ἐφρονεύσατε. — Οἱ Πράσινοι· τὸν υἱὸν τοῦ Ἐπαγάθου τίς ἐφρονευσεν, αυτοκράτωρ; — Μανδάτωρ· καὶ αὐτὸν ὑμεῖς ἐφρονεύσατε· καὶ τοὺς Βενέτους πλέκετε. — Οἱ Πράσινοι· ἄρτι καὶ ἄρτι· κύριε ἐλέησον. τυραννεῖται ἡ ἀλήθεια. ἤθελον ἀντιβαλεῖν τοῖς λέγουσιν ἐκ θεοῦ διοικεῖσθαι τὰ πράγματα. πόθεν αὕτη ἡ δυστυχία; — Μανδάτωρ· ὁ θεὸς κακῶν ἀπείραστος. — Οἱ Πράσινοι· θεὸς κακῶν ἀπείραστος; καὶ τίς ἐστὶν ὁ ἀδικῶν με, εἰ φιλόσοφος ἐστὶν ἢ ἐρημίτης, τὴν διαιρέσιν εἶπη τῶν ἐκατέρων. — Μανδάτωρ· βλάσφημοι καὶ θεοχόλωτοι, ἕως πότε οὐχ ἡσυχάζετε; — Οἱ Πράσινοι· ἂν θεραπεύεται τὸ κράτος σου, στέγω, καὶ μὴ θέλων, τρισάγουστε, ὅλα, ὅλα οἶδα· ἀλλὰ σιωπῶ· σῶζου, δίκη, οὐκ V. 125 ἔτι χρηματίζεις. μεταβυῖνω, καὶ τότε ἰουδαῖζω. μᾶλλον δὲ C ἑλληνίσαι συμφέρει, καὶ μὴ βενετίσαι, ὁ θεὸς οἶδεν. — Οἱ Βένετοι· τὸ μισῶ, οὐ θέλω βλέπειν· καὶ ὁ φθόνος παρενοχλεῖ μοι. — Οἱ Πράσινοι· ἀνασκαφῆ τὰ ὀστέα τῶν θεωροῦντων. — Καὶ κατῆλθον οὗτοι, καὶ εἶσαν τὸν βασιλεῖα καὶ τοὺς Βενέτους θεωροῦντας. καὶ εὐθὺς συνέβη γενέσθαι ὑπὸ τινων μαγιστόρων πρόφασιν δημοτικῆς ταραχῆς τρόπῳ τοιῷ-20

6. ἀντιβάλλαι A e.
11. θεοχόλωτοι A.
20. μαῖστόρων A.

9. εἶ] ἡ A. ἐρημίτης A, ἐρημίτης vulg.
14. ἰουδαῖζεις A e. 16. fort. ὁ μισῶ.

quis interfecit, o imperator? — Mandator. vos eum occidistis. — Prasini. Epagathi filium quis interfecit, o imperator? — Mandator. vos etiam istum occidistis: et Venetos crimine implicatis. — Prasini. etiam nunc, etiam nunc, domine deus miserere. vis veritati infertur. deum mundi res omnes moderari asserentibus opponerem me quam libenter. quae haec calamitas? — Mandator. non est deus malorum auctor. — Prasini. malorum intentator deus non est? ecquis me per nefas opprimit? si philosophus extat, vel eremita, cedo utriusque discrimen? — Mandator. blasphemi, deo infensi, quando demum cessabitis? — Prasini. si maiestati tuae ita fiat satis, etiam invitus annuo, ter auguste. cuncta mihi nota, cuncta mihi nota: at silentium mihi. vale iustitia, nulla sunt deinceps tua sancita. desertorem ago, et ad Iudaeorum partes migro: imo gentilem potius fieri, quam a Venetis stare conducit: novit deus. — Veneti. quod exhorreo, etiam conspicerе fugio: en tamen ut invidia mihi molestiam exhibet ingentem. — Prasini. effodiantur spectatorum ossa. — quo semel dicto Prasini discesserunt, imperatore ac Venetis in circo spectantibus relictis. confestim vero popularis tumultus praetextum a quibusdam magistris dari in

δε. κρατήρας ὁ ἑπαρχος τρεῖς δρημίους τῶν ἀπακτοῦμεν, ἀφείρεταιν αὐτοῖς. καὶ ὁ μὲν εἰς κήρυκτα ἀπέδωκεν· οἱ δὲ διο ἐπέστην ἐκ τῆς φοιρήσεως. πάλιν ἐπεμμάθησαν, καὶ πάλιν ἐπέστην. τοῖσιν οὖν ἑσπικῶς ὁ ἐπίτῳς ὄχιος ἐπέστην· τοῖσιν τῆ ἑλλησίᾳ. ἀσφαλίτες οὖν οἱ μισθοῖ τοῦ ὄχιου Κωνσταντῶς ἔρηκσαν αὐτοῖς ἐν ἀκασίῳ καὶ ἐπέρσαν εἰς τὸν ὄχιον Λαυρεντίου, διὰτι προέκυμα ἕλην τοῦ μεγάλου ἐπιβή- σατοθῆ τοῦ ναοῦ, ἕως οὗ παθῆ τὸ ἱερόν. ἀσφαλίτες δ' ὁ ἑπαρχος ἐπέστη στρατιώταις τοῦ φιλαστίν αὐτοῖς, καὶ γρόντες οἱ δήμοι ἀσφαλῶν εἰς τὸ κρατήριον αὐτοῖτες τοῦ ἑπαρχου ἀπο- στήραι ἐκ τοῦ ὄχιου Λαυρεντίου τοὺς φιλασσοῦτας στρατιώ- ταις, καὶ ἀσφαλίτες οὖν ἐπέστην παρ' αὐτοῦ· καὶ θνητῶν τε, Ἰβηλῶν πῆρ εἰς τὸ κρατήριον, καὶ ἐπέρσαν οἱ ἐπιβήτοι 15 ἀπο τῆς κληῖρας τοῦ γέροντος ἕως τῆς Χαλλεῖς, τὸ τε ἀσφαλο- κρατήριον, καὶ τὸ Λαύσιον πάντα πῆρ ἀσφαλίτων, καὶ τοὺς ἐπιβήτοιτας αὐτοῖς στρατιώταις κατέσφαξαν ἀφείδῳ. καὶ ἐπέρσαν οὖν ἐν τοῖς οἴκοις διέφυγον τὰς ἐπιστάσεις, καὶ ἀσφαλίτην τὴν εἰσοδὸν τοῦ παλάτιου τὴν ὑψηλοτάτην, καὶ τὸν Προκιστόρων καὶ τὸ ἐπίσιον τοῦ Μήγουστίου. καὶ πα-

1. ἑπαρχος A, ἑσπικῶς vulg. 2. ἐπέστην A utraque. 6. ἐπέρσαν εἰς A, ἐπέρσαν αὐτοῖς εἰς vulg. 8. δ' ὁ ἑπαρχος A, ὁ δ' ὁ ἐπ. vulg. 9. τὸν φιλασσοῦτα αὐτοῖς add. ex A. 11. ἐκ add. ex A. 15. ἀσφαλίτων A b, ἀσφαλίτων vulg. 19. τὸν Προκιστόρων A, Προκιστόρων vulg.

hunc modum contigit. apprehensum ex insurgentium factionibus tres solidiorum imperialis praefectus damnavit. eorum quidem unus vitam evadit exemptus; alii duo e patibulo ceciderunt. horum imperialis, ceciderunt iterum. his compunctis, populus astanti exclamavit ad custodiam ducite. audito clamore, sancti Constantii monachi puerum locum evadit, et ad sancti Laurentii triclinium disportaretur, quod eo gaudeat privilegio ecclesia, nullum ex ea esse edendum. donec factus fuerit salis, ea re accepta, nihil praefectus milites ad sua custodiendum, eos vero minus cum remanentem populares factiones, ad Praetorium contulerunt, milites ad custodiam destinatos a sancti Laurentii tempore amoveri a praefecto postulaverat, responsum vero nullum ab eo accepit. inde furere succensae factiones ignem Praetorio submiserunt, a sacri camerae ad usque Chabes terminum incendunt omnia, argentarium effundunt, Launisque adhibita omnia flammae consumpserunt, et alibi quoque milites, nulli veris conductis, occiderunt domos quoque penetrantes loca disportunt omnia, palatii aditum aere testum, Praetorium stationem, et Augustae enatum

τῆλθεν ὁ δῆμος εἰς τὸν Ἰουλιανοῦ τῆς Σοφίας λεγόμενον λιμένα εἰς τὸν οἶκον Προβου ζητοῦντες ὄπλα, καὶ κράζοντες ἄλλον βασιλέα τῇ πόλει, καὶ ἔβαλον πῦρ εἰς τὰ Προβου καὶ κατηρέχθη ὁ οἶκος. καὶ ἦλθον, καὶ ἔκαυσαν τὸν βαλανεῖον Β του Ἀλεξάνδρου, καὶ τὸν ξενῶνα τοῦ Σαμψῶν τὸν μέγαν, καὶ ἀπώλονται οἱ ἄρρωστοί, καὶ τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν σὺν τοῖς ἀμφοτέροις κίοσι· καὶ πᾶσα ἐκ τετραέντου κατηρέχθη. ὁ δὲ βασιλεὺς φοβηθεὶς ἠθέλησε βαλεῖν εἰς δρόμωνα τὰ χρήματα, καὶ ἐξελθεῖν ἐπὶ τὴν Θράκην, ἕως Ἡρακλείας, καταλείψας φυλάττειν τὸ παλάτιον τὸν στρατηλάτην Μοῦνδον μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τρισχιλίων ἀνδρῶν καὶ Κωνσταντιόλου, καὶ τοῖς κουβικουλαρίοις. οἱ δὲ δῆμοι τοῖς νεκροῦς σύραντες ἔβαλον εἰς τὴν θάλασσαν, φονεύσαντες καὶ γυναῖκας πολλὰς. φήμης δὲ γενομένης, ὅτι ὁ βασιλεὺς λαβὼν τὴν ἀγροῦσταν ἐξῆλθεν ἐν τῇ Θράκῃ, ἀνηγόρευσαν βασιλέα Ὑπάτιον τὸν πατριόκιον, καὶ καθεζόμενος ἐν τῷ ἵππικῷ εὐφημεῖτο ὑπὸ τῶν δῆμων. καὶ ἤκούσεν τὰς ὑβριστικὰς φωνὰς τὰς πρὸς Ἰουστινιανὸν τὸν βασιλέα. ἦλθον δὲ καὶ ἀπὸ Φλαβιανῶν νεότεροι Πράσινοι διακόσιοι λωρικότοι, ὑπολαμβάνοντες ἀνοῖξαι τὸ παλάτιον καὶ εἰσαγαγεῖν τὸν Ὑπάτιον. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκού-

1. λεγόμενον] λέγω A. 5. τοῦ Σαμψῶν A, τὸν Σαμψῶ vulg.
 12. τῶν κουβικουλαρίων scribi oportebat. 15. ἀνηγόρευσαν A,
 καὶ ἀν. vulg. 19. λωρικότοι A, λουρικότοι vulg. ἀνοῖξαι
 A, καὶ ἀν. vulg.

omne igne depopulati sunt. exinde dilapsa populi factio ad Iuliani aedes (Sophiae portus is dicitur) convenit, tum ad Probi, arma, aiebat, repertura, contendit: et in urbe imperatorem alium inclamans Probi domum incendit, quae mox in ruinam acta. pergens vero ulterius in Alexandri balneum flammam ultrices intulit, magnum Sampsonis hospitium, aegris etiam misere consumptis, devastavit, magnam quoque ecclesiam cum utriusque partis columnis: tota vero quadripartito in ruinam concidit. his imperator territus, pecuniam omnem in dromonem congerere, et Mundo militiae magistro, et eius filio, et millibus hominum tribus, nec non Constantiolo et cubiculariis ad palatium custodiam relictis, in Thraciam Heracleam usque secedere meditabatur. factiones porro cadavera (erant etiam illa plurimarum ab eis occisarum mulierum) per urbem raptantes in mare proiecerunt. at cum rumor sparsus esset imperatorem abducta secum augusta in Thraciam profugisse, Hypatium patricium imperatorem salutaverunt: mox sedens in circo populi factionum faustas voces excepit, et contumeliosarum in Iustinianum coniectarum extitit auditor. convolarunt insuper a Flavianis iuniores Prasini ducenti loricati, qui pala-

σας τὰ παρὰ τοῦ δήμου καὶ Υἱαίου τοῖμαθ' ἴστα, τίς ἔστι
 ἐν τῷ παλαιῷ, καὶ ἀλλὰ ἐν τῷ ἰσχυρῷ Πολυτεῖ, ἔπι-
 σθαι τοῦ ἀποστασίας τοῦ ἰσχυροῦ, εἰς τὸν ἐπὶ τὸν τὸν
 ἔχοντα γαλιῶν, θύρας, ἔχων μετ' ἑαυτοῦ Μοῦσῶν καὶ Κου-
 ραταρίων καὶ Παισιῶν καὶ ἄλλων σαρδηνιαίων, καὶ ἐπὶ-
 πλων στρατιωτῶν βορῆων καὶ συνθηκοποιῶν καὶ σπαθα-
 ρίων. ἐξελθὼν δὲ Ναρσῆς ὁ κοιμιστολόγος, ἐπέστη 10-V. 126
 τὰς ἐκ τοῦ Παισίου μέρους, φράσας γράματα· καὶ ἔρξατο
 κρῆναι· Τουστιματὸ ἀγόρευσε, τοῦ βίαιου, τίς ἐστὶν
 10 Ἰουστιματὸν τὸν βασιλέα, καὶ Θεοδώρου τὸν ἀρχιεπίσκοπον.
 τότε διχοτομοῦν τὸ πλῆθος, ὤρμησαν καὶ ἀλλήλων, καὶ ἐξ-
 ἔλθοντες εἰς τὸν παλαιόν μετὰ τῆς πύλης βορῆων, ἀπέχοντες
 τινὰς κείων ἀπὸ τοῦ δήμου, καὶ ὤρμησαν εἰς τὸ ἰσχυρόν.
 καὶ ὁ μὲν Ναρσῆς διὰ τῶν θυρῶν, ὁ δὲ τὸς Μοῦσῶν διὰ τῆς
 15 κρηίδων, ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ μοροπαστοῦ τοῦ κωδικοῦ εἰς τὸ
 πύλαιον, καὶ ἔρξατο κρῆναι τοὺς δέμονες, εἰ μὲν τοξοῦντες, εἰ P. 128
 δὲ κρηιδωτοῦντες, ὥστε μέγιστος τῶν πολιτῶν ἢ Παισίων ἢ
 Πρωσιῶν ἐπὶ τῆς ἐκείων ἐκ τῆς ἐκείων σπαθῆσαι. ὁ δὲ Παισι-
 ριος, ἐπὶ τὸ κωδικὸν τοῦ βασιλέως μετὰ σπαθα-
 20 ρίῳ σαρδηνιαίων· Υἱαίου προεβήκει τῷ βασιλεῖ, καὶ ἀπὸ

1. ἰσχυροῦ A h. I. et infra. ἢ γαλιῶν A e, τὸν γ. vulg.
 2. κρηιδωτοῦν A. ἔπειτα vulg. 17. ἢ Παισίων A, ἢ τὸν B. vulg.

tum cedere, et Hypatium introducere in animum habebant. impo-
 rit, interfectis factionis et Hypatii tenerentur constantibus, impo-
 ritium Munde, Constantibus, Belisarius atque senatus ordinis
 vultu, nec non armatarum tantum puerulis subinducuntque et ap-
 thibus totum dicitur, locum Palatia dicitur pueri cum thronum ad
 triduum, pueri tenet lignis, occupat. exiens vero Natus cul-
 tidibus, pueriarum largitione quosdam ex Veneta factione ad partes
 sua traxit, qui vultuque impetant. Justiniano impetant, in vultu
 dicitur, circa Justinianum imperatorem et Theodorem augustam, tum
 factionis in dicitur adductas in locum tenent impetant. et
 qui palatium tenent cum pueris dicitur impetant, factionis dicitur
 ad se dicitur adductas, et una simul impetant in dicitur, et
 Natus quidem est antea dicitur, Munde filius de quo ad metum,
 alio per dicitur, qui tenet impetant ad puerum scilicet in pueris
 vultu dicitur, factionis, et quidem impetant, alii pueris dicitur
 et dicitur impetant, alio et nullus ex Veneta aut Theodora dicitur,
 qui tenet in dicitur impetant, impetant ex dicitur, Belisarius ad imperatorem
 scilicet una cum quibusdam dicitur captum Hypatium dicitur ad impetantem,
 qui filio dicitur traditus, canonem ex die numerata sunt

θεντο αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ. ἀπέθανον δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ χιλιάδες τριάκοντα πέντε ἀνδρῶν. καὶ οὐκ ἔτι ἐφαίνετο δημότης πώποτε· ἀλλ' ἐγένετο ἡσυχία τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. τῇ δὲ ἐπαύριον ἐσφάγησαν Ὑπάτιος καὶ Πομπηῖος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· καὶ ἐρρίφη τὰ σώματα αὐτῶν ἐν τῇ θαλάσῃ· καὶ Βέδμημέυθησαν οἱ οἴκοι αὐτῶν, μετὰ καὶ ἄλλων ἠῆ πατρικίων καὶ ἰλλουστρίων καὶ ὑπατικῶν δημευθέντων, ὡς συνδρόμων Ὑπατίου. καὶ ἐγένετο φόβος μέγας, καὶ ἡσύχασεν ἡ πόλις, καὶ οὐκ ἤχθη ἰππικὸν ἐπὶ ἰκανὸν χρόνον.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ ἀστέρων γέγονε δρόμος πολὺς ἀπὸ ἐσπέρας ἕως αὐγούς· ὥστε πάντας ἐκπλήττεσθαι καὶ λέγειν, ὅτι οἱ ἀστέρες πίπτουσιν, καὶ οὐκ οἶδαμὲν ποτε τοιοῦτο C πρῶγμα.

A.M. 6025

Ῥώμης ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδώρα ἡ εὐσεβεστάτη αὐγοῦστα ἐξῆλθεν εἰς τὰ θερμὰ τῶν Πυθίων τοῦ θερμῖσαι· καὶ συνεξήλθον αὐτῇ, ὃ τε πατρικίος Μηνᾶς ὁ ἐπαρχος καὶ ὁ πατρικίος Ἡλίας ὁ κόμης τῶν λαργιτιόνων, καὶ ἄλλοι πατρικιοὶ, καὶ οἱ κουβικουλάριοι καὶ σατράπαι, χιλιάδες τέσσαρες· καὶ πολλὰ ἐχαρίσατο ταῖς ἐκκλησίαις καὶ πτωχείοις καὶ τοῖς μοναστηρίοις.

5. τὰ add. ex A.

16. τοῦ om. A.

συνεξήλθον A, συνήλ-

θον vulg.

18. λαργιτιόνων A a, λαργιτιανῶν vulg.

20.

πτωχοῖς A.

ad triginta quinque millia: nec ullus qui factioni cuiquam esset addictus occurrit ullibi: quin immo cuncta summa tranquillitate sunt composita. sequenti luce Hypatius et Pompeius eius frater necati, et eorum cadavera in mare proiecta, aedesque illorum publicatae, una cum aliorum patriciorum 18 et illustrium et consularium, quorum facultates imperatoris aerario addictae, quod se Hypatii fautores et auxiliarios praebuissent. magnus exinde terror animos omnium incessit, urbs tumultuari destitit, nec non nisi longo post spatio circenses editi sunt ludii.

Hoc eodem anno a vespere ad crepusculum matutinum astrorum concursus ingens visus est, adeo ut omnes metu exanimati exclamarent: cadunt e caelo stellae, nec unquam rem monstro tam proximam conspeximus.

A. C. 525

Romae episcopi Ioannis annus primus.

Hoc anno Theodora piissima augusta ad calidas Pythiorum aquas, quibus corpus foveret ac reficeret, profecta est: viae socios dederunt se patricius Menas praefectus, patricius Elias largitionum comes, et alii patricii, nec non cubicularii et optimates ad quatuor millia. ingentem porro pecuniarum vim in ecclesias, pauperum hospitia et monasteria distribuit.

Τούτοι τῷ ἔτει Πρίσκος ὁ ἕνατος ἀπὸ βασιλείου τοῦ A.M. 606 βασιλεύσας ἀγαπησιθεὺς ἀπὸ Θεοδοφῶρος τῆς βασιλείου, ἐδη-^Dμιθῆ, καὶ δικαστὸς Διόλιον ἐπιτροπότηθῆ, κτελέσαστος τοῦ βασιλείου.

5 Τῷ δ' αὖτῷ ἔτει γαγίσαντο Οὐαυθαλινοὶ πύλεμοι, καὶ παρελάθεν Βιλισάριος τῆς Ἀφρικῆς. οἱ γὰρ Οὐαυθαῖοι, πα-
θῶς ἐν ταῖς ἀνω χρόνοις εἰρηταί, ἐπὶ Ἀρκαδίου βασιλείου καὶ
10 Ὀνωφίου τῆν Σαυθίαν καταλαβόντες μετὰ Γορδιγιάνου τοῦ P. 159
ῥιγῶς αὐτῶν ἐκ ταύτης ἐπὶ Αἰθίαν παρῶσαντες, ταύτην πα-
15 τίσχον. τοῦ δὲ Γορδιγιάνου κτελετήσαντος, Γορδαριὸς καὶ Γε. V. 177
ῥιγῶς οἱ τοῖτον υἱοὶ τῆν τοῖτον ἀρχὴν διεδέξαντο. Γορδα-
ριὸς δὲ ἐξ ἀδελφότην γαγίμετος, Γεζερῆχος βασιλεύσας Οὐαυθα-
20 λων ἀναδέχεται, καὶ πολεῖ Κορδαριάνου βασιλείου ἐπὶ
25 ἔθ, παραλαβὼν καὶ ῥώμην. τοῖτον δὲ κτελετήσαντος Οὐα-
30 θιχῶς ὁ υἱὸς αὐτοῦ τῆν βασιλείαν διεδέξατο, πολλὰ ποσὰ τοῖς
ἐν Αἰθίᾳ Χριστιανῶς ἐνδείξαντος, καὶ ὤρμησεν, ἐν βασιλεί-
35 ας καὶ πολλοὺς ἐφάρτευσεν, καὶ ἐγλίπασσιν ἄνω τῆς
40 φαιρῶς· οἱ καὶ τοῦ Θεοῦ χύμιν ὑπερφορ ἐπαύον. τοῖτον
45 καταφροσίνωντες ἐπολέμησαν οἱ Μαυροσίαιοι, καὶ πολλὰ ποσὰ
50 ἐν Οὐαυθαλίον ἐφάρταστο. ὁστῶ δὲ ἐπὶ βασιλείου κτελετῆ,

α βασιλείου] δεσποτῆς α. 6. οἱ γὰρ um. A. 20. οἱ
ἀναδέχεται εἰρηταί α. 6. Γορδιγιάνου A. παρῶν. Γορδιγιάνου
11. τῆν τοῖτον ἀρχὴν A. τῆν ἀρχὴν αὐτοῦ τοῖς 12.
Οὐαυθαῖου A. 16. βασιλείου A. 18. οἱ τοῖς A. οἱ δὲ
19. καὶ add. ex A. 20. ἐφάρταστο — — — ἐπὶ
Οὐαυθαλίον um. A. I.

Hic anno Priscus ex imperatoris notario consul designatus morte A. C. 506
per eum imperatoris indignatione, Imperii amissionem multatus est, et
imperatoris iussa Cyrenense eisdem diebus absumptus.

Hic etiam anno Vandalarum expeditiones susceptae, et Africa do-
cum a Belisario recepta. Vandali quippe, post annis imperatoribus
manifestationem, Hispania sub Aradio et Honorio imperatoribus occu-
pata, ex ea postmodum una cum Gaudigis rege in Libyam transi-
erunt, cum tenente provinciam Gaudigis autem defuncto, Gogdath
et Girethius eius filii in principatu successerunt. Gogdath autem
civitate, Vandalorum rex Girethius declaratur et Carthagine civitate
eius legum iussa, Romaque paciter capta, togata et novem annis
regnavit. cum sitis raptim Honoribus illis exceptis in regem, mul-
taque deinceps mala Christianis, ab eo in Arionas partes per Libyam
transire coactis, intulit, plurimisque tum exilio, tum legibus ex imp-
atore absumptis, vexavit, qui divina tamen opulante gratia leporelli
suavitate postea emergerunt. Mentum pacis Vandalorum despecta

ἀπολέσας Νουμίδιαν καὶ Ἀβυράσιον ὄρος, οἱ οὐκ ἔτι ὑπὸ
 Οὐανδήλους ἐγένοντο. Γονδαβοῦν δὲ ὁ Γεήσωνος υἱός, υἱοῦ
 Γιζεριχοῦ τὴν ἀρχὴν διεδέξατο, μείζονα κακὰ τοῖς Χριστιαν-
 νοῖς ἐνδειξάμενος· ἐτελεύτησεν βασιλεύσας ἔτη ιβ'. τούτου
 C τὴν ἀρχὴν διεδέξατο Τρασαμοῦνδος, ἀνὴρ εὐειδής καὶ συνε-
 τός καὶ μεγαλόψυχος. οὗτος τοὺς Χριστιανούς ἐβιάζετο με-
 ταβαλέσθαι τὴν πατρῴαν δόξαν, οὐκ αἰκίζόμενος, τοὺς δὲ
 ἀπειθοῦντας ἀποστρεφόμενος· τελευτησάσης δὲ τῆς γυναικὸς
 αὐτοῦ ἀτέκνου βουλευέται ἄριστα, καὶ πέμψας πρὸς Θεωδέ-
 ριχον βασιλέα Γότθων εἰς Σπανίαν, ἤτει τὴν τούτου ἀδελφὴν
 λαβεῖν πρὸς γάμον Ἀμαλαφρίδαν χήραν οὔσαν. ὁ δὲ τὴν
 ἀδελφὴν δέδωκεν αὐτῷ εἰς γυναῖκα καὶ Γότθων δοκίμων δια-
 χιλίους ἐν τάξει δορυφόρων σὺν ἄλλαις πέντε χιλίουσιν ἀν-
 δρῶν μαχίμων πρὸς ὑπουργίαν τούτων. ἐδωρήσατο δὲ τὴν
 ἀδελφὴν Θεωδέριχος καὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ ἀκρωτηρίων ἐν τῷ
 D καλούμενον Λύσιον· καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἔδοξεν ὁ Τρασαμοῦνδος
 πάντων τῶν ἐν Λιβύῃ βασιλευσάντων κρείσσων τε καὶ δυνα-
 τώτατος· ἐγένετο δὲ καὶ φίλος τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου.

2. Γονδάβον A.

5. Τρασαμοῦνδος A, Τρισ. vulg.

7.

τοὺς δὲ ἀπ. ἀποστρ. om. A.

11. Ἀμαλαφρίδαν A, Μαλαφρι-

δάν vulg.

12. αὐτῷ add. ex A.

13. χιλίους A.

14.

τούτῳ A.

τὴν ἀδελφὴν A b, τῇ ἀδελφῇ vulg.

16. Lily-

baeum esse videtur.

potentia susceptoque adversus eos bello, plurimarum cladum illis extiterunt auctores. Honorichus amissa Numidia et Aburusio monte, quorum dominium penes Vandalos nondum adhuc erat, exactis in regno annis octo, diem extremum obiit. Gondabunus autem Geesonis filius, Gizerichi nepos, avitum regnum adiit, et ingentioribus in Christianos exercitiis suppliciiis, vita functus est post annum regni duodecimum. imperii factus est haeres Trasimundus, vir forma, prudentia, et animi magnitudine praestans. hic Christianos paternam religionem deserere et immutare cogebat; verum non irrogatis in eos poenis: at eos tantummodo aversatus, quos dictis non obsequentes comperisset. coniuge vero, nulla edita prole, ex hac vita migrante, optimum init consilium: et ad Theoderichum Gothorum regem in Hispaniam missa legatione, sororem eius Amalaphridam viduam in coniugium sibi locari postulat. ille sororem nuptum tradit, et bis mille insuper Gothos lectissimos, qui satellitum ordinem apud ipsum implerent, cum aliis hominum bellicosorum millibus quinque, qui priorum adiutores atque ministri forent. ad haec sororis nomine ex Siciliae promontorii unum, cui Lysium nomen, dono contulit: ex quo Trasimundus omnium, qui hactenus Libyae regnum tenuerant, ditissimus et poten-

ἐκράτησε δὲ τῆς βασιλείας ἕως κζ'. τοῦτον δὲ ἐπέλεγεσκοντος, Ἰλαδομίχου ὁ Ἰουδαίου τοῦ Γεζεριχοῦ παῖδός ἐβασίλευσεν ἀνὴρ πρῶτος καὶ ἀγαθός, καὶ οἰδὲ Χριστιανός γαλιλαῖος ἐγγόνει· τὰ δὲ εἰς πόλεμον μιλακός τε λίαν, καὶ οἰδὲ ἀποδοσε ἕδειεν τοῖο το πρᾶγμα. Ἄμωρ δὲ ὁ τοῦτον ἀδελφεοῖς, ἀνὴρ ἀγαθός τε πόλεμω, ἐστρατεύει Οὐανδῶν, ὅν δὲ καὶ Ἀχιλλεὺς ἐκάλειεν. Ἰλαδομίχου δὲ φίλος ἔν τοῦ Ἰουδαίου πρὸ τοῦ βασιλεύουσι πρῶτος ἐν Ἰουδαίῳ τοῦ θείου αὐτοῦ, καὶ πολλὰ γράμματα πρὸς αὐτὸν ἐπέμπε τε καὶ ἐδέχετο παρ' αὐτοῦ τῆς φιλίας κρατύνων· ἔν δὲ τις τοῦτον συγγενὴς ἐκ τοῦ γένους Γεζεριχοῦ, Γέλιμω ὀνόματι, ἀνὴρ δεινός καὶ παρορθεός, καὶ πρᾶγμασι πεπαισμένος καὶ γράμμασιν ἄλλοτριόσις ἐπεισοδοῦσι ἐκιστάμενος, οἷος τυραννέως ἐπὶ τοῦ ἰδίου διασείων Ἰλαδομίχου ἐπιστατὴν βασιλεύουσαντος, τοῦτον κρατήσας, εἰς φυλακὴν ἀπέδωκε σὺν τῇ γυναικὶ Ἀμαλαργίδῃ, καὶ τοὺς Γεζεριχοῦ διαφθεῖρην ἀπαύτας, καὶ Ἄμωρ καὶ τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν Εὐαργέτην ἐν φυλακῇ ἔθηκεν. ἑκαρθεῖς δὲ τῇ τυραννίδι, οὐκ ἔδιδετο ἐν τῇ παθισίῳ βίαιεσσιν. γράφει τοῦτον πρὸς

5. Ἄμωρ] sic scribitur pro vulg. Ἀμωροῦς ex proximo seqq. et ex Pseudo-epiph. aduersus A. 6. καὶ add. ex A. 9. 11. add. ex A. 11. δεινός A. παρορθεός 13. βασιλεύουσαντος A. βασιλεύουσαντος vulg. 17. Εὐαργέτην A. Εὐαργέτην vulg. h. l. et infra.

viciniam erat. hic Anastasio imperatori foederibus et amicitia con-
 iunctus fuit, et regnum annis viginti septem administravit. eo deinde
 mortuo, Hiderichus filius Hunorichi et Gisarichi nepos regni suscepit
 manus, ut supra reliquos mansuetudine et clementia comparatum, qui
 nec in Christianam religionem aut animi sinceritatem ullum curavit, et
 circa res bellicas mollii admodum et delectus adeo ut nec belli vocem
 audire sustineret. Amur autem eius consobrinus, vir bonus ac praeci-
 pius, res bellicas omnes apud Vandalos administrabat, quem ea de
 causa nuncupabant Achillem. postea Hiderichus amicus fuit Iustiniano,
 cum prius adhuc sub Iustino avunculo moreretur, et amicitias
 ad inuicem conferendam missis et acceptis munusculis plurimis sese
 frequentius procurabant. fuit autem ex Gisarichi genere quidam
 originem dicens, cui Gelimer nomen, vir nequam et pravis moribus
 instructus, rerum innovandarum studiosus, et facultatibus alienis in-
 hians solitus. hic adversus Hiderichum septennio iam regno positum
 ac proprium suum dominium tyrannide excitata, roge capto et in car-
 cere cum uxore Amalagrala connecto, Gothos omnes interfecit, et
 Amorem et fratrem eius Euargetem sub custodia servavit. caeterum
 nova tyrannide elatus non potuit praesenti rerum stato contentus

βασιλέα Ἰουστινιανὸν ἀπολογούμενος, ὡς αὐτῷ ἡ βασιλεία
 V. 128 ἐννόμως προσῆεν, Ἰλδερίχου μὴ ἰσχύοντος αὐτὴν διοικῆσαι.
 ταῦτα δὲ Ἰουστινιανὸς μαθὼν, ἔγραψεν πρὸς αὐτόν, ὡς οὐ
 καταδέξεται ταύτην τὴν τυραννίδα. αὐτὸς δὲ μὴ προσχῶν
 τοῖς γεγραμμένοις, τὸν τε Ἄμερα ἐξετίφλωσεν, τὸν τε Ἰλδέ- 5
 C ριχον σὺν Εὐαγέτει ἐν μείζονι φυλακῇ ἀπέκλεισεν. ταῦτα
 μαθὼν Ἰουστινιανὸς κατὰ Λιβύης ἐστράτευσεν, καταλύσας τὸν
 Μηδικὸν πόλεμον, καὶ μεταπεμψάμενος Βελισάριον ἐκ τῆς
 ἑφίας, ἐβουλεύετο περὶ τούτου. ἡ δὲ σύγκλητος ἐδυσχέραιεν
 ἀναμνησκούσα τοῦ τε Λέοντος τοῦ βασιλέως σιόλον τὸν κατὰ 1
 Οὐανδήλων στρατεύσαντα σὺν τῷ Βασιλίσκῳ καὶ ἀπολωλό-
 τα, ὅσοι τε στρατιῶται ἀπέθανον, καὶ ὅσα χρήματα ἀνηλώ-
 θῃσαν· δεδιότες δὲ τοῦ κινδύνου τὸ μέγεθος, μὴ αὐτὸν στρα-
 τηγὸν ταύτης τῆς στρατείας ἐκλέξοιτο ὁ βασιλεύς. παρελθὼν
 δὲ Ἰωάννης πατρίκιος εἰς τὸ μέσον ἔλεξε τάδε· ἡμεῖς μὲν, 1
 D ὧ δέσποτα, τοῖς σοῖς προστάγμασι πειθόμεθα, καὶ οὐκ ἀντι-
 τείνομεν. ἀλλὰ δίκαιόν ἐστι λογίσασθαι σε τὸ τε τῆς ὁδοῦ
 μῆκος καὶ τὰ τῆς θαλάσσης πελάγη, καὶ τὸ διὰ ξηρᾶς ἑκατὸν
 τεσσαράκοντα ἡμερῶν ὁδοῦ διάστημα ἔχον, καὶ τῆς νίκης τὸ

1. ὡς A, πῶς vulg.

2. αὐτὴν A, ταύτην vulg.

8. προκα-

λεσάμενος B a.

14. στρατείας ἐκλέξοιτο A, στρατιᾶς ἐξελέ-

ξοιτο vulg.

16. ἀντιτείνομεν A, ἀγατείνομεν vulg.

19.

ὁμοῦ A.

diutius vivere. quamobrem defensionem pro se ad imperatorem Iu-
 stinianum scripsit, nimirum ad se regnum iure pertinere, cum Ilder-
 richus ipsum administrare minime posset. ea de re certior factus
 Iustinianus Gelimero rescripsit, se istam eius tyrannidem nullatenus
 probare. at ille neglectis hisce responsis, Amerem excaecavit, Ilder-
 ichum vero et Euagetem diligentius custoditos in carcerem inclusit. quod
 ubi rescivit Iustinianus, continuo expeditionem in Libyam decrevit,
 bello, quod in Media tum gerebat, dirempto, et, revocato ex oriente
 Belisario, senatum ea de re consuluit. senatus rem difficilem et pe-
 riculosam censuit, revocans in memoriam infelicissimam Leonis impe-
 ratoris adversus Vandalos navalem expeditionem, quantusque in ea
 Basilisco duce militum numerus periisset, et quanta pecuniarum vis
 in ea frustra insumpta. quare perpensa periculi magnitudine, ne
 ipsum Belisarium navalis huius expeditionis ducem eligeret imperator,
 metuebant. Ioannes autem patricius in medium descendens orationem
 huiusmodi habuit. nos quidem, o domine, iussis tuis parebimus, ne-
 que ipsis obsistere consilium unquam fuit: aequum tamen est, immen-
 sam viae longitudinem, quanta nimirum maris spatia, et quam ma-

ἀδελφόν, καὶ τῆς ἕτερας τῆς ἑσπέρου, καὶ τῆς μεταλλίτιος τῆς ἀφόντου. ἀποδεχάμενος δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν λόγον, τὴν εἰς τὸν πόλεμον προθυμίαν κατέπαυσεν. ἐπίσημος δὲ τις τῆς ἰσθμῆς τὸν βασιλέα ἀνοσιθέρων, λέγων ἐκ θεοῦ ἐπισημασθε αὐτῷ ὄνομα καλεῖσθαι αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα γινέσθαι, καὶ αἰτήσασθαι αὐτὸν τοὺς ἐν Λιβύῃ Χριστιανούς ῥύσασθαι ἐκ τῶν τυραννῶν. καὶ γὰρ αὐτῷ σπλάγγουμαι, καὶ Λιβύης πόριον θύσασθαι. ταῦτα ὁ βασιλεὺς ἀκούσας ἀπέχετο τῆς διαγωγῆς οὐκ εἰς ἔδρανον, ἀλλὰ τὴν τε στρατίαν καὶ τὰς ναῦς ἐπέστειλεν, ὅσα τε καὶ αἴτια ῥητομάζεν. καὶ Βελισσάριος ἀπαράσκευον ἐπέλευσεν εἶναι, ὡς ἐν Λιβύῃ στρατηγήσασθαι. Παιδαριος δὲ εὐδὸς τυραντῆσας, Τυσοῦν ἐπέστειλεν, καὶ τῷ Ἰουστινιανῷ ἔγραψεν, πέμψας στρατὸν, καὶ ταῖσιν παραλαβεῖν. ὁμοίως καὶ Γούδας ὁ Γούδος τυραντῆσας πρὸς τοῦ ἰδίου δεσποῦν Γελίμουρ, Σαρδωνίαν τὴν νῆσον ἐπέστειλεν, καὶ πρὸς Ἰουστινιανόν ἔγραψεν, ἕως πέμψῃ στρατὸν καὶ στρατηγῶν, καὶ παραλαβῆ τῆν νῆσον. ὅς καὶ ἀπέστειλε Κερίλλον μετὰ τριακοσίων ἀνδρῶν πρὸς βοήθειαν αὐτοῦ. ὁ δὲ Γελίμουρ ἀποστείλας τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ μετὰ στόλου πολλοῦ

2. ἀφόντου ε, ἀφόντου α, ἀφόντου ναῖς.
 10. αἴτια ναῖς.

10. αἴτια λ, αἴτια ναῖς.

quam terrestri itinere intervallum, quod per centum et quadraginta dies via copiosè possit, praeterita quam sit incerta belli incerti victoria, vincit autem quam miserum sit et lustuosum, et quam tota ac una potentia tam fecit, diligentius perpendere. Imperator proinde Ioviano sententia, ferventem illum ac propensum ad expeditionem suscipiendam animum reducit, sed quidem potentis episcopus illis et antiochus iterum adhibuit imperatori, somnium sibi a deo immensum visceris, quo se ad imperatorem accedere, eumque ut Christianum, quo in Libya a tyrannide opprimuntur, liberaret, cavere deberetur; cum ipso eadem militibus, et Libya dominum constitutum. His auditis propositum animi eorum condidit non valuit imperator, quin tanto exitum inveniret eorum instruat, et amplius commotum paravit. Helianthum vero, cum dicit nomen in Libya fuerit, quatuordecim diebus esse fuit. postea Pudentius tom rebellans Tripolim per tyrannidem occupavit, ac Iustinianum recepit, ut ad eam recipiendam exercitum mitteret. postea Gualthas Gualthas tyrannide advenit Gelimorum dominum nota, Sardiniam insulam occupavit, deinde litteras ad Iustinianum, ut Armani milite et dote missis, insulam recuperaret; imperator vero Cyrillum cum trecentis militibus, qui viros suppositos ferrent, cummissit, totum Gelimor fratrem praemittens cum instructissima classe et lo-

καὶ ἐπιλογῆς καὶ στρατοῦ τῶν Οὐανδήλων, ταυτην παρέλαβεν, καὶ τὸν Γόγδα ἀνεῖλεν. Βελισάριος δὲ παρέλαβεν τὴν στρατιὰν καὶ τὸν στόλον καὶ τοὺς ἄρχοντας, Σολομῶνά τε τὸν στρατηγόν, καὶ Δωρόθεον τὸν τῆς Ἀρμενίας καὶ Κυπριαρὸν καὶ Βαλεριανὸν καὶ Μαρτῖνον καὶ Ἀλφίαν καὶ Ἰωάννην καὶ Μάρκελλον καὶ Κύριλλον, οὓς πρόσθεν ἐμνήσθη, καὶ ἑτέροισι πολλοῖς τῶν Θρακῆν οἰκούντων. εἶποντο δὲ αὐτοῖς Ἐλοῦχοι, ὧν Φαρᾶς ἤρχεν, χίλιοι, καὶ Μασσαγέται ἵπποτοξόται, ὧν ἠγοῦντο Σισίννιος τε καὶ Βαλαῆς. ναῦς δὲ ὑπῆρχον πεντακόσιοι, ἀνὰ μυριάδας πέντε μεδίμων χωροῦσαι. ναῦται δὲ τρισμύριοι Αἰγύπτιοί τε καὶ Ἴωνες καὶ Κίλικες. ἀρχηγὸς δὲ εἷς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ Καλώννμος Ἀλεξανδρεὺς. ἦσαν δὲ καὶ δρόμωνες διὰ ναυμαχίαν ἐνενήκοντα. στρατηγὸν δὲ μοτοκράτορα ἐφ' ἅπασιν Βελισάριον ὁ βασιλεὺς ἕστησεν. ὡρμητο δὲ ὁ Βελισάριος ἐκ Γερμανίας, ἣ Θρακῶν τε καὶ Ἰλλυρῶν μεταξύ κεῖται. συνεπεφέρετο δὲ μετ' αὐτοῦ καὶ Ἀντωνίαν, τὴν ἑαυτοῦ γαμετήν. ὁ δὲ Γελίμερ τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν Τζάτζονα σὺν ἑκατὸν εἴκοσι ναυσὶ, καὶ στρατὸν ἐκλελεγμένον ἐν Σάρδω τῇ νήσῳ κατὰ Γόγδα ἀπέστειλεν. ἑβδομον δὲ ἦν ἔτος Ἰουστινιανοῦ ὅτε ὁ Βελισάριος ἐν τῇ νήσῳ ἐστάλη. 20

3. στρατιὰν A, στρατεῖαν vulg. Σολομῶνά τε A, Σολομῶν τε vulg. 7. τῶν Θρακῆν οἰκούντων A, τοὺς τὴν Θρ. οἰκούντας vulg. 10. μυριάδας A, μυριάδων vulg. 12. καλούμενος A. 16. καὶ Ἀντ. A, τὴν Ἀντ. vulg.

ctissimo Vandalorum exercitu, insulam cepit, ipsumque Gogdam occidit. caeterum Belisarius exercitum classemque accepit cum praefectis, Solomone duce, Dorotheo, cui commissa erat Armenia, Cypriano, Valeriano, Martino, Alpha, Ioanne, Marcello et Cyrillo, cuius nuper mentionem habui, multisque aliis, qui Thraciam inhabitabant. ipsum vero mille Aeluri, Phara duce, sequuti sunt, et Massagetae equites sagittarii, quibus Sisinnius et Balas praefuere. naves autem fuerunt omnino quingentae, cunctae vero modiorum quinquaginta millia capiebant: nautae vero triginta millia numerati sunt Aegyptii, Iones et Cilices: unusque demum nautis per naves istas praefectus Calonymus Alexandrinus: et dromones ad praelia navalia nonaginta. Belisarium ducem omnium supremaque in alios omnes potestate instructum imperator constituit. Belisarius iste ex Germania regione Thraciam inter et Illyricos media traxit originem: et Antoninam coniugem secum duxit. porro Gelimer fratrem suum Tzatzonem cum navibus centum et viginti et milite lectissimo ad Sardiniam insulam contra Gogdam misit. septimus autem imperii Iustiniani erat annus, cum Belisarius ad insulam missus est. Procopius vero scriptor histo-

οὐκ ἔστι δὲ αὐτῶ καὶ Προκόπιος ὁ συγγραφεὺς ἀπάραιτες δὲ
 τῆς βασιλέως πόλεως, ἦλθον ἐν Ἀθήναις. Βελισάριος δὲ
 ἐφοροῦσιν, ὅπως ὁ σέβας στέλος ἦεν αἰεὶ, καὶ εἰς γαμίαν
 τὸ αὐτὸ προσορμήσαιο. καταλαβὼν δὲ τὸν Σαύτιαν, ἀλίσιμι-
 5 λην Προκόπιον τὸν συγγραφεὶα εἰς Συρακοῦσας, τίνας εἶροι
 τινὲς ὁδεγροῦστας αὐτὸν εἰς Ἀθήνας ἐὰ τοῦ αἰχμηδίου προσ-
 ορμήσασθαι τῆ γῆ, καὶ τὸν λαὸν ἐξαγαγεῖν δεδίατα τὴν σιμ-
 μαχίαν. αὐτὸς δὲ τὸν στέλον ἀφαιρέσας εἰς Καύργατα τὸ γω. ρ. 163
 ρίον προσώρμισεν, διακοπτοῖς σιυδοῖς εἰς Συρακοῦσας ἀπέ-
 10 γων. Προκόπιος δὲ ἐν Συρακοῖσι προλιθῶν, τροφὸς τε ἀνέ-
 σαστο παρὰ Ἀμαλασούδης τῆς γυναικὸς Θεοδορίου, κερὸς
 δὲ Ἀταλαιμίου βασιλέως Ἰταλίας, φίλον πρὸς Ἰουστινιανὸν
 ἔχοντων· ἐπιτεγνὲν τε παραδόξως καὶ ἀνδρῶς, φθὼν μὲν αὐ-
 15 τῶ ἐπιπυροῦτος ἐς παιδὸς, πεπεισμένον δὲ τῆς Αἰθίης το-
 ῦ πρῶτου καὶ τῆς Θυλίουσας, τρίτον ὄχροντος ἔμειπεν ἐς Καρχη-
 δάτος ἀφαιρομένου, καὶ διεβηλασίου πᾶσαι ἀμερμησίαν ἔχει
 αἰτούς, καὶ με ἐπορεῖται τινὲ καὶ αὐτῶν στρατιώσασθαι,
 ὥστε ἀπὸ τεσσάρων μοιῶν τῆς Θυλίουσας τὸν Γελέμερα αἰ-
 20 λίσσασθαι. τοῦτον οὐκ ἔλαβον Προκόπιος εἰς Καύργατα πρὸς
 Βελισάριον ἀπεργαγεῖν. καὶ ταῦτα μάθων ὁ Βελισάριος τῆ

1. καὶ Πρῶ. Α. ὁ Πρ. vulg. 5. τίνας Α. εἶροι vulg. Ε.
 Αἰσιμίου Α. 16. ἀφαιρέσας Α. ἀφαιρέσας vulg.

cismis in ipsius comitate tum erat ab urbe igitur reliquarum regni
 cunctas. Aliquam appulerunt. pueri curae maxime erat Belisario,
 ut clavis tota nocte vela fasset, et ad unum iuxta portum accide-
 ret. unus ad Siciliam applicasset. Praecipuum scripturam Syracanis
 destinavit quendam, si qui nocte vixi ducibus comperisset, qui cla-
 rem ex imperio ad Libycas terras vasa submoverent, quo militum
 cura curae regniis letum inchoas hostibus auxilio fore revelatur,
 famula ad unum reluceret. Interim ipse Caschiana, pueri ipse fait do-
 centis studis a Syracanis comotus, tanta clavis mari delata appulit.
 Praecipuum Syracanis ingressus, ab Amalasanthe Theodoridis uxore,
 Athalasia vixi Italiae regis matre ferant hi duo cum Iustiano foede-
 dere conclamati, cibum emittit, et imperio in vixim a pueri am-
 bito vixi devinctum inchoat, qui Libyae marisque loca cuncta frequentior-
 bus experimentis habebat nota, qui totum non amplius diebus Car-
 thagine dimoverat, in profundum tranquillitatem Vandalos vixi, nul-
 lum autem adversum se instrumentum impiorum, ipsum Gelimerem qua-
 tum a mari clavis illius monam in praesenti hinc avocabat. cum
 cesum assumptum Caschiana ad Belisarium adivit. Belisarios hic
 auditis post tertium diem ad Libyae oras applicuit, ad locum, cui

τῆς Λιβύης ἀκτῆ τρίτατος προσώρμισεν εἰς χωρίον, ὃ Κεφαλὴν Βράχους καλοῦσιν. ἀποβάντες δὲ τῶν νηῶν, χάρακά τε καὶ τάφρον βαθεῖαν ποιήσαντες, ἐστρατοπεδεύσαντο ἐν ἡμέρῃ μιᾷ, ἔνθα καὶ ὕδατος πολὺ τι χάσμα τῆς τάφρου ὀρυττόμενον ἢ γῆ ἀνῆκεν, τοῦ τόπου ἀνύδρον ὄντος, καὶ εἰς πῦσαν χρεῖαν τοῖς τε ζώοις καὶ τῷ στρατῷ γέγονεν. τῇ δὲ ἐπιούσῃ ὁ λαὸς πρὸς πραιῖδαν ἐχώρει. ὁ δὲ στρατηγὸς τούτους ἠκίσασατο, λέγων πρὸς αὐτοὺς τάδε· τὸ μὲν βιάζεσθαι καὶ τοῖς ἄλλοιτοῖσι σιτίζεσθαι ἄδικόν ἐστιν ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς κινδύνοις. ἐγὼ γὰρ ἐκείνῃ μόνον τὸ θαρρεῖν ἔχων εἰς τὴν γῆν ταύτην ὑμᾶς ἀπεβίβασα, ὅπως τῇ δικαιοσύνῃ καὶ ἀγαθοεργίᾳ τὸν τε θεὸν θεραπεύσωμεν, καὶ τοὺς Λίβνας πρὸς ἡμᾶς ἐπισπασώμεθα. αὕτη δὲ ὑμῶν ἡ ἀκράτεια εἰς τὸνναντίον ἡμῶν μεταβήσεται, καὶ τοὺς Λίβνας συμμαχῆσαι τοῖς Οὐανδήλοις παρασκευάσει. ἀλλὰ πειθόμενοι τῷ ἐμῷ λόγῳ, ἀνούμενοι τὰς τροφὰς κομίζεσθε, καὶ μῆτε ἄδικοι δόξετε εἶναι, μῆτε τὴν φιλίαν τῶν Λιβύων εἰς ἔχθραν μεταβάλητε, καὶ τὸν θεὸν θεραπεύσητε. παύσασθε τοῖς ἄλλοιτοῖσι ἐπιπηδῶντες, καὶ κέρδος ἀπρσείσασθε κινδύνων μετόπισθεν. ἀποστείλας τε Βελισάριος ἐπὶ Σύλλεκτον τὴν πόλιν

1. ἀκτῆ] ὀκτῆ vulg.   προσώρμισεν A, προσώρμησεν vulg.
 4. τῆς τάφρου A, τοῦ τ. vulg.   8. τοὺς ἄλλοιτοῖσι A.   10. ἐκείνου A.   13. ἀκράτεια A.   14. συμμαχῆσαι A, συμμαχεῖν vulg.   18. θεραπεύσητε] ἀνεπαύσητε A f.

Caput Breve nomen. descensu e navibus facto, mox fossa profunde ducta, valloque circum excitato, uno solo die castra metati sunt. illic, dum agger effoditur, magnam aquae scaturiginem sponte tellus emisit, cum alioquin totus aquarum penuria locus laboraret: quae ad necessarios iumentorum totiusque exercitus usus suffecit. sequenti luce populus populatum processit. praefectus exercitus severius in eos animadvertens, verba demum huiusmodi habuit. violentia quidem uti, et alienis furto raptis vivere omni tempore nefas, quam maxime periculo imminente. ego vero hoc solo confusus ad terram istam vos exposui, ut iustitia et beneficentia divinum numen nobis demereamus, et Libyes ad nos alliciamus. haec autem vestra petulantia et vivendi licentia res in contrarium vertet, et Libyes Vandalis opem ferre compellet. verum consiliis praebete morem, pretio cibos comparate, ut neque fas et ius violare, neque Libyum affectum in hostiles animos convertere vel inflectere videamini. opem itaque dei vobis ipsis conciliaturi, in aliena involare desistite, et lucrum scateus undequaque periculis lubentes amovete. tum Belisarius ad Syllectum

στοι καὶ κρῆναι διειδέσταιται καὶ ὄπωρῶν παντοδαπῶν πλη-
θος ἄπειρον· ὥστε τῶν στρατιωτῶν ἕκαστος τὴν καλύβην ἐν
δένδροις ὄπωρῆμοις ἐπήξατο, καὶ τῶν καρπῶν ὠραίων ὄντων
καὶ πάντων ἀπολαβόντων, αἰσθησις οὐ γέγονε ἐλαττουμένης
ταύτης. ὁ δὲ Γελίμερ ἀκούσας παρεῖναι τοὺς Ῥωμαίους, 5
γράφει εἰς Καρχηδόνα πρὸς τὸν ἀδελφὸν Ἀματᾶν, Ἰλδέριχον
μὲν καὶ ἄλλους ὅσους εἰς φυλακὴν ἔχει συγγενεῖς αὐτοῦ ἀπο-
κτεῖναι, αὐτὸν δὲ καὶ τοὺς Οὐανδήλους, καὶ εἴ τι ἄλλο μά-
χιμον ἐν τῇ πόλει ἦν, ἐξοπλίσαι πρὸς πόλεμον. ὁ δὲ Ἀμα-
C τᾶς τὰ κελευσθέντα αὐτῷ ἐποίησεν. Βελισάριος δὲ Ἀρχελάω 10
τῷ ὑπάρχῳ καὶ Καλωνύμῳ τῷ ναυάρχῳ ἐπέστειλε πλησιῶσαι
τῇ Καρχηδόνι, καὶ μὴ εἰσβαλεῖν πρὸς αὐτήν, ἄχρις ἂν αὐτοὺς
κελεύσῃ. αὐτὸς δὲ εἰς Λέκιμον ἀφίκετο ἀπέχοντα Καρχηδό-
νος σταδίους ἑβδομήκοντα. ὁ δὲ Γελίμερ τὸν ἀνεψιὸν Κιβα-
μυῦνδον ἐκέλευσεν ἅμα δισχιλίῳν κατὰ τὸ εὐώνυμον μέρος 15
ἵεναι, ὅπως Ἀματᾶς μὲν ἐκ Καρχηδόνας, Γελίμερ δὲ ὀπισθεν,
Κιβαμυῦνδος δὲ ἐκ τῶν ἀριστερῶν χωρίων εἰς ταῦτό τὴν
κύκλωσιν τῶν πολεμίων ποιήσαιτο. Βελισάριος δὲ τὸν μὲν

1. διειδέσταιται A, διηδέσταιτοι vulg. 3. ὄπωρῆμοις] ὄπῳροις
codd et edd. 4. ἀπολαβόντων A, ἀπολαυόντων vulg. 8.
αὐτὸν δὲ καὶ τοὺς A, αὐτὸν, καὶ τοὺς vulg. 10. τὰ add. ex A.
11. ἐπέστειλε A, ἀπέστ. vulg. 12. αὐτοὺς A, αὐτὸν vulg.,
fort. αὐτός. 17. ἀριστερῶν A, ἀριστερά vulg. 18. ποιή-
σαιτο A, ποιήσονται vulg.

thagine dissitum accesserunt. illic Vandalarum regia erat hortique pulcherrimi et limpidissimi fontes et fructuum omnis generis immensa copia: adeo ut unusquisque militum casulam inter arbores fructiferas fixerit; cumque fructuum species ad colligendum invitaret, et usus in omnes communis, nulla tamen eorum in arboribus immunitio, nullum detrimentum poterat oculus advertere. ubi Gelimer Romanos accedere rescivit, Carthaginem ad Amatam fratrem scripsit, ut Ilderichum et quotquot alios sub custodia detentos eius affines neci traderet, Vandalos autem, et si quos alios militiae idoneos haberet urbs, armis ad bellum instrueret: quae Amatas, prout erant iussa, fideliter exsequutus est. tum Belisarius Archelao praefecto et Calonymo nauarcho mandavit, ut ad Carthaginem propius classem ad-moverent, nec tamen impressionem in urbem facerent, donec ipse iuberet: ipse vero Decimum stadiis septuaginta Carthagine distans secessit. Gelimer autem Cibamundum nepotem cum millibus hominum duobus sinistra iter habere iussit, ut, Amata Carthaginem versus recta tendente, ipse pone sequeretur, et cum Cibamundo, ex locis ad laevam positis adveniente, per circum hostilem exercitum obsideret, quem una simul omnes concluderent. caeterum Belisarius, ut prae-

Ἰωάννου, ὡς προέφην, προαγειν ἐπιλείπειν, Μασσαγίταις δὲ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ τῆς σφραγίδος ἵνασι. Ἀματιῶς δὲ οὐκ ἐν θύρῳ ἀφίκετο γρηγορῶ, ἀλλὰ καὶ τὸ πλεόντος τῶν Οὐρανδριῶν ἐν Καρχηδόνα ἀπέλειπον, καὶ ὡς τὰ ῥητά εἰς τὸ Δεκιμον ἀφίκετο σὺν δούλοις, καὶ οὐδ' αἰετοὺς στυλιγγυμένους. στυλιγγίταις δὲ τῷ Ἰωάννῳ εἰς γείρας ἔλαθον, καὶ κτείνονται ἐπὶ Ἰωάννου, καὶ τρέπονται εἰς σὺν αὐτῷ φεύγοντες ἀφρατίως, καὶ ἀποστέλλουν πάντας τοὺς ἐν Καρχηδόνα εἰς Δεκιμον ἰόντας, αἰετοὺς τοὺς διώσκοντα, παρακλήθει, εἶπαι. Ἰωάννης δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ 10 [αἰετῶν] ἀφρατῶν ἑαυτῶν τῶν πνευμάτων Καρχηδόνας τοσοῦτους, ὥστε εἰσέλθον τοὺς ἀφρατίως διακτείνων πολέμιους τὸ ἔργον εἶπαι. P. 64
 Κελευσίδης δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ διαρχίαι περιεπιπεσόντες ἐν τῷ ἄλλῳ τοῖς Οὐρανῶν, ἀφίκετο πάντες, Πολιπύριος δὲ εἰς Δεκιμον ἦν, οὐδὲν τοῦτων ἔμαθεν· ἀλλὰ γρηγορῶντα πε- 5 ριβαλῶν, ἐρησσοστέλλων, κατακλιπῶν αὐτόθι τῆν γυναικίαν αὐτοῦ καὶ τοὺς παῖδας. αὐτὸς δὲ λαβὼν τοὺς ἵππους καὶ τοὺς V. 131 ἔξουστως, ἐπὶ Καρχηδόνα ἔρχεται. εἰρῶν δὲ τοὺς κτείνον- τας κτεροὺς τῶν τε Ἀματιῶν καὶ τοὺς Οὐρανδριῶν, καὶ μαθὼν τὰ γρηγορῶντα, εἰς λόφον ἐπὶ ἀπείρῳ, ὅθι κοινοῦτον ἐσ με- 20 σσημῶν, καὶ Οὐρανδριῶν ἵππων παρθεὶς πολὺ, ἐγυρομένους 0

δ. αἰετῶν, στυλιγγυμένων A.   8. ἐν Καρχηδόνα A. ἐν Καρχη-
 δονα volg.   in. ubi dividendum esse videtur.   17. ἐγυρο-
 μένων A. ἐγυρομένων volg.   16. ἵππων A. ἵππων volg.
 17. ἐπὶ A. A, εἰς K. volg.   τοὺς add. ex A.

non, Iunonem precedere imperavit, et Massagetar aciei sinistram te-
 reat. Amatas autem oppugnans Iunonem non est progressus, sed cum
 eorum Vandarum Castris se obtulit, pro eis constitit, sed neque
 hinc hinc, ad invicem Deonum quantulum contendit. Iunone vero
 factis omnium manibus cum eo conata auxiliari, comitesque sui et
 in fugam peremptos vero, immensam multitudinem hostium aciem
 cum illi, Deonum consolare, et urbem tutari commoverunt. Iunone
 autem, et qui una pugnant, tam magnam horum numerum
 usque ad ipsas Castrorum portas occiderunt, ut quicquam tantam strag-
 em vidisset, eam nonnulli a regno hominum multibus esse posse fa-
 cile existimaret. Obstantibus et qui constabantur milites his mille,
 dum suppeditas eorum afferunt, in Unguis incidentes unguis deleti sunt.
 Helianthus cum ad Deonum substitisset, nihil horum sensit: sed
 velle circumducto castra profectus est, in quibus unam et pedicatas
 equos reliquit. Ipse equitibus stipatus, et duobus secum sumptis,
 Castris non contentis, cum autem nocturnis in via faceret sponteque
 Amatas una cum Vandis secum, omnique, prout genis fuerant,
 perreperit, tumulum ascendens, pulverem meridie versus excitatum

αὐτοῖς Γελίμερος, μὴ γνώσαντος μήτε τὸ Κιβαμούνδου πάθος
 μήτε τὸ τοῦ Ἀματᾶ. ἐπεὶ δὲ ἐγγὺς ἀλλήλων γεγόνασι προ-
 τερήσαντες Οὐανδήλοι, τὸν λόφον καταλαμβάνουσι, καὶ φοβε-
 ροὶ τοῖς ἐναντίοις ἐδείχθησαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τραπέντες εἰς
 χωρίον ἀφικνοῦνται σταδίους ἑπτὰ τοῦ Δεκίμου ἀπέχον. θεὸς
 δὲ τούτους παραδόξως ἀλλοιώσας εἰς δειλίαν κατέστησεν. εἰ
 γὰρ τὴν διώξιν εὐθὺς ἐποιήσαντο, ἄρδην ἅπαντας σὺν Βελι-
 σαρίῳ διέφθειραν, (τοσοῦτον ἦν τὸ πλῆθος τῶν Οὐανδήλων)
 καὶ τὸν Ἰωάννην ὑποστρέφοντα ἐκ Καρχηδόνας καὶ σκυλεύ-
 C οντα τοὺς τεθνεώτας ἀπονητὶ κρατῆσαι ἤμελλον. κατιῶν δὲ
 ἐκ τοῦ λόφου Γελίμερ, καὶ εὐρῶν τὸν ἀδελφὸν νεκρὸν, εἰς τε
 ὀλοφύρσεις ἐτρέπη, καὶ τῆς νίκης τὴν ἀκμὴν ἤμβλυνεν. Βελι-
 σάριος δὲ τοὺς τε φεύγοντας στήναι κελεύσας, καὶ κοσμίως
 πάντα διατάξας, καὶ ὀνειδίσας τῆς δειλίας, καὶ τὴν τελευταίην
 τῶν ἐναντίων, ἅμα τε καὶ τὴν Ἰωάννου νίκην μαθὼν, δρόμῳ
 καὶ ἀνδρεία ἐπὶ Γελίμερα χωρεῖ. οἱ δὲ βάρβαροι ἀπαρα-
 σκείαστοι εὐρεθέντες, εἰς φυγὴν ἐτρέπησαν κραταίαν, καὶ
 πολλοὺς ἀποβαλόντες εἰς * Μήδειαν ἐχώρουν καταλιπόντες
 D Καρχηδόνα. νυκτὸς δὲ καταλαβούσης, ὃ τε Βελισάριος καὶ
 Ἰωάννης καὶ οἱ Μασσαγέται εἰς Δέκιμον ἀφικόμενοι, πάντα 2

6. ἀλλοιώσας A, ἀλλοίως vulg.
 vulg. 15. τὴν add. ex A.

13. τοὺς τε φ. A, καὶ τοὺς φ.
 20. πάντα A, ἅπαντα vulg.

magnumque Vandalorum equitum agmen a Gelimere ductum prospexit: Cibamundi quippe cladem et Amatae caedem ignorabat adhuc Gelimer. cum vero utrique ad invicem propius accessissent, praevententes Vandali tumulum occupant, et de se terrorem maximum hostibus incutiunt: quare Romani in fugam versi secedunt in vicum stadiis septem a Decimo remotum. deus autem praeter omnem opinionem Vandalos in metum coniecit: si enim fugientes continuo insequuti essent, omnes penitus cum ipso Belisario ad internecionem delevissent (adeo quippe numerosa erat Vandalorum multitudo) et Ioannem Carthagine revertentem et in spoliis mortuorum diripiendis occupatum, nullo negotio potuissent comprehendere. Gelimer relicto tumulo, ubi mortuum fratrem offendit, ad planctus et eiulatum conversus est totus, ex quo victoriae acies ei remansit omnino obtusa. Belisarius fugientibus sistere iussis, mox cuncta disponit ornate, formidinem exprobrat, cognitaque quam sustinuerant hostes strage et a Ioanne parta victoria, contento corporis cursu et animi ardore in Gelimerem impetum facit. barbari subeundo certamini penitus imparati, in validam fugam se coniciunt, et multis suorum amissis desertaque Carthagine, Mediam se recipiunt. ubi nox ingruit, Belisarius, Ioannes et Massagetae Decimum repententes, cunctis, quae occiderant,

τὰ σιμηθηκέα μαθόντες, ἴχαιρον· τῆ δὲ ἐπαύριον ἅμα
 τῶν πεζῶν καὶ τῆ Βελισαρίου γυναικὶ ἄπαντες ἐπὶ Καρχη-
 δονα ἐπορεύοντο. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι τὰς πόλεις ἀσπετιύσαν-
 τες καὶ λίγνα ἄφαντες, παύθημι πρὸς ἐπαύριον Βελισαρίου
 5 ἐξήσαν. οἱ δὲ ἐν αὐτῇ Οὐανδῆλοι ἐν ταῖς ἰσθμῶς προέβη-
 γον. καταλαβόντος δὲ καὶ τοῦ σιόλου, τὴν αὐτοῖν ὄρατις
 ἐν τῷ λιμένι τοῖτους ἔδεξαντο. καὶ ὁ μὲν πλείστος σιόλος
 τὴν ἐπιτολὴν τοῦ Βελισαρίου φιλοξήσαντος οὐκ εἰσῆλθεν ἐν τῷ
 λιμένι, ἀλλ' ἴσθμῳ προσώρμισαν. Καλιπνυμος δὲ τὴν παρακατὰ P. 65
 10 ἐνδοκίμοιτος εἰσῆλθεν, καὶ τὰ πλείστα λαμβάνοντας πολλὰ χρη-
 ματα ἀρρήματα, καὶ ἐν ταῖς ἐργαστηρίοις καὶ οἰκοῖς τὰς
 πλείστας τοῦ λιμένος εἰσῆλθεν, καὶ πολλοὺς ἐχμαλώτισεν.
 ἄπορσι δὲ Βελισαρίου τῆς Καρχηδόνος πραίτης παρῆται
 ταῖς στρατιώταις λίγνας· ὄρατε, ἧλίσθαι ἐπὶν γέμισται γεγόνα-
 5 σιν ἡμῖν, ἐπειδὴ σωμαρσούτην εἰς τοὺς Αἰθνας ἐπιδειξάμεθα.
 βλάπτει, τὴν εὐκασμίαν ἐν Καρχηδόνι διακόσασθε, καὶ μηδὲς
 αἰδέσθησθε ἐνὰ, ἢ ἀφάρκοντι τι αἰσῶν. πολλὰ γὰρ παρὰ πα-
 10 θόστας ἐπὶ Οὐανδῆλων ἀνδρῶν βυρβάρων, βασιλεὺς ὁ ἡμίτα. Β
 ρος βορθῆται, τοῖτους ἡμῶς ἀπέστειλαν καὶ τὴν εἰσιδερίαν
 20 χυρίσασθαι. ταῦτα παραστῶν εἰς Καρχηδονα εἰσῆλθεν. καὶ

5. Πισσαν codd. et v. 11. 6. δι καὶ τοῖς A, δι τοῖς ταῖς 11.
 12. καὶ κα A. 15. ἐπειδὴ A, ἐπειδὴν ταῖς. 17. παθου-
 ταν A. 19. τοῖτους A, τοῖτους ταῖς.

audite, cumque caeteri sunt postero die copios pedestribus mil-
 itis, coniuge quoque Belisaril secum sumpta, caeteri Carthaginienses versus
 arripuerunt iter. Carthaginienses exercitu portis et aenacis suis cum
 totius populi frequentia belisarum exorturi obicem praestiterunt.
 Vandali in civitate retenti fugientes in templo conculcaverunt solute
 obsecrante classe, subdita quae portam clauderat caetera, et mores in
 civitatem abierunt. et plerumque quales exercitus pars una belisari
 observatura portam non est ingressa, sed locus appulit. Calvusque
 vix contentum in lectis intro subit, et exhaustis praedoniis in morum
 navigia, immensam divitiarum molem ex eis deportavit. addidit etiam
 et domos portis proximas ingressas, plerumque ex eis abdidit captivas.
 Belisarino portis Carthage sine libere portis, milites his verbis hor-
 tabatur: quam prope nobis cuncta cedunt, cum nescimus moderate et
 temperanter regere. Longae populus nos possidet, vos videtis: nunc ut
 militem moderate in urbe Carthagine serretur, effugite: nullus infante
 citum exipiet, nullus altioribus rem per nefas tractet aut rapiat. plu-
 rimum quippe a Vandalis barbaris vix passus istius civis imperator
 noster libertatem non movit, spem latens, ac denique reuditaria li-
 bertatem. haec colloquutus Carthaginiem ingressus est. Inde ad pa-

ἀναβὰς εἰς τὸ παλάτιον, ἐν τῷ Γελίμερος θρόνῳ ἐκάθισεν. τούτῳ προσῆλθον οἱ τε ἔμποροι Καρχηδόνος, καὶ ὅσοι πλησίον τῆς θαλάσσης ἔμενον, ὄλοφυρόμενοι ἀρπαγὴν πεπονθέναι ὑπὸ τοῦ στόλου. ὁ δὲ Βελισάριος Καλώνυμον τὸν ναύαρχον V. 13² ὤρκισεν, ὅπως ἅπαντα τὰ διαρπαγέντα ἐνέγκῃ, καὶ ἀποδώσῃ τοῖς οἰκείοις δεσπόταις. ὁ δὲ σφειτερισάμενος ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐπισηκῆσας, οὐ μετὰ πολὺ τὴν δίκην ἔτισεν. ἔξω γὰρ φρε- C νῶν γενόμενος τὴν ἑαυτοῦ γλῶσσαν φαγὼν ἀπέθανεν. Βελισάριος δὲ τὸν λαὸν εἰστία βασιλικῶς, καὶ ἡ τοῦ Γελίμερος Θεραπεία παρείδει τε καὶ ὤνοχόει, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑπούργει. οὕτως δὲ ὁ στρατηγὸς ἀθορύβως τὴν πόλιν ἔσχεν· ὥστε οὐδὲ ὕβριν τινὰ ἐπήγαγεν ἀνθρώπῳ, οὐδὲ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τι- νὰς συνέβη τὴν οἰκίαν ἀσφαλίσαι· ἀλλ' ἀγοράζοντες οἱ στρα- τιῶται ἦσθιον, καὶ ἠύφραϊνοντο. τοὺς δὲ εἰς τὰ ἱερά φυγόν- τας Οὐανδήλους πιστὰ δοὺς ἐξήγαγεν. τῶν δὲ τειχῶν τῆς πόλειως ἐπεμελεῖτο ἡμελημένων πρότερον ὄντων. ἔλεγον δὲ καὶ παλαιὸν λόγον ἐν Καρχηδόνι εἰρησθαι, ὡς τὸ Γ διώξει D τὸ Β. νυνὶ δὲ τετέλεσται. πρότερον γὰρ Γιζέριχος Βονιφά-

1. εἰς τὸ παλάτιον A e, ἐν τῷ παλατίῳ vulg. 2. τούτῳ πρ. A, τούτῳ τῷ πρ. vulg. 5. ὤρκισεν A, ὀρκίσας vulg. 7. οὐ μετὰ A, καὶ οὐ μ. vulg. 9. Γελίμερος A, Γελίμερ vulg. 10. παρείδει τε καὶ A, παρείδετο καὶ vulg. οἰνοχόει A e. 12. ἐπήγαγεν A, ἐπάγειν vulg. 13. ἀσφαλίσαι A, σφαλίσαι vulg. 14. ἦσθιον A, εἶσθιον vulg. καταφυγόντας a. 17. παλαιὸν A, πάλαι vulg. 18. τετέλεσται A, τετέλευται vulg.

latium ascendens, in Gelimeris throno sedit: ad quem statim urbis mercatores caeterique qui ad mare habitabant accessere, se ab exercitu navali funditus compilari queritantes. quare Belisarius, dei nomine religiosius interposito, Calonymum classis praefectum adiuravit, ut quae diripuerat, deponeret in medium, et cuncta propriis dominis restitueret. is cum quaequam furtim retinuisset, et iusiurandum violasset, non diu postmodum persolvit poenas: a mente siquidem alienatus, lingua sibi dentibus corrosa, misere perit: porro Belisarius populum regali prorsus epulo accepit, in quo ipsa Gelimeris familia cibos apposuit, ipsa vinum miscuit, caeteraque ministeria obivit. ita dux ille nullo pene belli tumultu urbem obtinuit: adeo ut nulli hominum illata fuerit iniuria, nullus in foro propriam obserare domum fuerit coactus: quin potius necessariis pretio comparatis milites epulabantur, et genium fovebant. ad templa vero profugis Vandalis fidem dedit Belisarius, et e sacris locis eduxit: et urbis moenium praedem neglectorum curam egit. caeterum antiqui cuiusdam dicti submurmurans rumor adhuc Carthagine ferebatur: gamma expellet beta: et

τιον ἐξεδίδωκεν· ἐνὶ δὲ Πηλοπόννησος Γέλμορα. Γέλμορ δὲ
 χρημίτω πολλὰ τοὺς γεωργοὺς Λιβύων προτίμιστος πρὸς ἑαυ-
 τὸν ἐπαρτήσατο, καὶ ἐπέλειπεν αὐτοῦς Ῥωμαίων τοὺς εἰς τὰ
 χωρῖα περιήτας κτείνειν. τοῦτο δὲ ποιησάμενος τῶν γεωρ-
 5 γῶν, μαθὼν ὁ Πηλοπόννησος, ἀποστέλλει Μογόντην ἑνα τῶν αὐ-
 τοῦ δουρτηφάμων αἰείσασθαι τοὺς γεωργοὺς. ὁ δὲ Μογόντης
 ἄμα τῶν, ὑπὸ αὐτῷ εἰς οἰκίαν ἐπιστάντων, ἐκώδιεντο μετὰ πα-
 10 λῆμιν ἐντροχίμωτος· τοῦτο μαθὼν ὁ Γέλμορ τριμυσοῖους
 ἐπιπέμπει· ἀποστέλλει καὶ αὐτοῦ, εὐθύντας δὲ περιπαύσασθαι· P. 166
 οὐσαν τὴν οἰκίαν, δαδίοις ἐπιπέμπει τὴν γυναῖκα. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι
 αὐθόρμητοι, ἀναστῆντες καὶ δουλοῦντες, τοὺς Ἰλλυριοὺς ἐπέλα-
 15 τες, εἰσὶν ἐπὶ ἀριθμῶν δυοῖς ἀσπίθων ἐξασπίθης τοὺς Ἰλλυριοὺς,
 καὶ τοὺς ὠπίσι περιγραφόμενοι, καὶ τοὺς δούρασι ἀντιέμο-
 νοι, τοὺς ἐκασίους ἐπέλαττο. Γέλμορ δὲ ἐν Νοτιμίδι γε-
 20 γόμενος Οὐσιδῆλους πάντας σπύγγων, καὶ ὄσους προσφιλῆς
 αἶγαν τῶν Μαυροβασίων, καὶ πρὸς πόλιν ἐπέλαττο. ἀπέ-
 στείλει δὲ καὶ γράμματα ἐν Σαρδανίᾳ πρὸς Τυμάρων τοῦ
 ἰδίου ἀδελφῶν, τὰ σπύγγων αὐτῷ δόξασαι· ὅς ἀσπίθης
 αἰδῆς μετὰ πάντος τοῦ λαοῦ ἀπὸ Σαρδανίας εἰς τὴν Λιβύης

6. αἰείσασθαι τοὺς γεωργοὺς, A a, αἰείσασθαι reliquis omnia
 vulg. — 11. ἑαυτὸν ἐπὶ A, ἑαυτὸν τε ἐπὶ vulg. — 14. τῶν
 οἰκίαν — — — ἀντιέμονοι om. A, καὶ τῶν δούρ. ἐπ. τῶν a.
 15. ἐπέλαττο A, ἐπέλαττο vulg. — 16. ἀσπίθων, ἀπὸ γλῶσσης C.
 17. Σαρδανίᾳ A, Σαρδανίᾳ vulg. — Τυμάρων A, Τυμάρων C, Τυμάρων
 26. vulg.

id quidem impletum est. prius enim Gicerichus Bonifacium oravit:
 nam vero Felicitas Gelimerem. Gelimer patre multo in linguam
 aequilae profertur pronuntia eos ad se pellexit: omnesque tenuit, ut Boni-
 facius, qui remanentem in pagis, morderent. agrosque latentes
 nomine avaritia, Disgenem e castellibus unum, qui de crimine expul-
 saret et oblatorem agrosque, mōit. Disgenem una cum omnibus
 dūmōm quamprius ingenuos, utiū hostile vestes dūmōchet. ex
 igitur trecentis elephas una in eum Gelimer exstitit. sibi profectū
 dūmōm, qui in chat, per ambulum oblatorem, postea namque in eam
 remanere melochant. Romani sibi signū numero pedulo pro-
 vato exarant, armantur, in equos insidunt et, reserata de expente
 pueris, oblatem obtenti, lan-ēque fortiter pugnantem, adversatus in
 linguam ventum. postea Gelimer in Numidiam profertur, Vandilas
 omnia, et ex Mauritania quos habuit amicos mōit, et ad bellum
 remanendum instruit. litteras insuper in Sardiniam ad Tactumem
 fratrem dicit quibus, quos sibi mōit, agrosque, illo conse-
 otia e Sardinia cum universo sibi subiecto exercitu ad Libycos oras

Βακτὴν τριταῖος κατέλαβεν, καὶ εὗρεν τὸν Γελίμερα. οἱ καὶ περιπλακέντες ἀλλήλων τῷ τραχήλῳ, οὐδὲν μέντοι εἰς ἀλλήλους ἐφθέγγοντο· ἀλλὰ τό, χαῖρε, σφίγγοντες ἔκλαιον· ὁμοίως καὶ ὁ στρατὸς τὴν συμφορὰν ἀπωδύροντο. ὁ δὲ Γελίμερ παραλαβὼν ἀμφοτέρους ἐπὶ Καρχηδόνα ἐχώρει, καὶ ταύτην πολιορκεῖν ἐπειράτο, οἴμενος τοὺς ἐν Καρχηδόνι προδιδόναι αὐτῷ τὴν πόλιν, καὶ τῶν Ῥωμαίων στρατιωτῶν, οἷς ἡ τοῦ Ἀρσίου δόξα ἦσκητο. πέμψας δὲ καὶ εἰς τοὺς ἄρχοντας τῶν Οὐννων πολλὰ αὐτοῖς ἀγαθὰ ὑπισχνεῖτο δίδόναι, εἰ καταπροδώσουσιν αὐτῷ Ῥωμαίους. ταῦτα δὲ Βελισάριος μαθὼν παρὰ τῶν αὐτομῶλων, καὶ Δαυρέντιόν τινα ἐν Καρχηδόνι ὄντα προδότην εὐρῶν ἀνεσκολόπισεν ἐπὶ λόφον πρὸ τῆς πόλεως, καὶ ἀπὸ τούτου εἰς θεός μέγα ἐνέπεσον οἱ προδοσίαν μελετήσαντες, ὥστε τοὺς Μασσαγέτας ὁμολογῆσαι τὰ ὑπὸ Γελίμερος αὐτοῖς δηλωθέντα. τοῦ δὲ Βελισαρίου πάντας λόγῳ ἠθικῶν καὶ ὄρκοις πρὸς φιλίαν αὐτοῦ μεταβαλόντος, αὐτὸς ἐκέλευσεν εἰς τὸν Ἰωάννην τὸν Ἀρμένιον παραλαβεῖν πάντας τοὺς ἵππεῖς παρ᾽ ἑντακοσίων καὶ ἐξελθόντα πρὸς τοὺς Οὐανδήλους ἀκροβολίσασθαι. αὐτὸς δὲ τῇ ὑστεραίᾳ ἡμα τῷ πεζῷ στρατῷ

1. ἀκτὴν A a e, ὀκτὴν vulg. καὶ alterum add. ex A. 4. στρατηγός A. ἀπωδύροντο A, ἀπεδύρ. vulg. 5. ἐχώρει A, χωρεῖ vulg. 7. τῶν Ῥ. στρατιωτῶν A, τὸν Ῥ. στρατὸν vulg. 8. ἦσκητο A, ἦσκειτο vulg. καὶ add. ex A. 9. καταπροδώσουσιν A, καταπροδώσωσιν vulg. 13. ἐνέπεσον A a, ἐνέπεσαν vulg. 15. λόγῳ πειθικῶ f, λόγοις πιθικοῖς a. 16. μεταβαλὼν A. 17. παραλαβόντα a. 19. ὑστεραίᾳ A, ὑτέρεα vulg.

tertio itineris die applicuit et mox occurrit Gelimeri. illi colla sibi brachiis circumplectentes nullum invicem dedere colloquium, sed, salve, tantum effati, et constrictos se tenentes collacrimabantur, omnisque pariter exercitus communem cladem deplorabat. Gelimer utroque exercitu in unum collecto, Carthaginem petit, et urbem obsidione cingere molitur, secum reputans urbem Romanorumque exercitum a Carthaginensibus, quibus Arii sententia colebatur, extemplo prodendum. ad Unnorum quoque praecipuos mittens, multa bona eis se donaturum pollicebatur, si Romanos in manus suas proditione traderent. haec a Gelimeris partium desertoribus cognoscens, Laurentiumque quendam Carthagine morantem reperiens Belisarius, colle quodam penes civitatem sito patibulo affixit; ex quo in magnum terrorem adducti sunt, qui proditiones machinabantur, adeo ut quae ipsis Gelimer clam indicasset Massagetae palam edicerent. cunctis autem in exercitu blandis eius verbis ac etiam iusiurandis amice sibi concii-

καὶ τοὺς πεντακκοσίους ἰακύνθου ἰατρίῳ καταλαμβάνει· δὲ τοὺς V. 133
 Οὐαρδέλους ἐν τῇ Τριτανῶν στρατοπεδείσασιας, ἔμιταν
 τῶν τύπῳ πλείον ἀλλήλων. ἀντιβῆ δὲ τῶν γαίῳ ἐν τῇ D
 Ἰωαννικῶν στρατῶ, τῶν γὰρ δουρῶν τὰ ὄρα περὶ πολλῶ
 καταλαμβάνει. τοῦτο θεασάμενοι καταλόγησαν· φροζύμενοι
 δὲ ἄμῃ πρὸς ἀμφοτέρους πρὸς τὸν πόλεμον ἔφρησαν. Τῶν-
 τος δὲ τῶν ἄμῃ· αὐτὸν ὀλίγους ἐπιλαμβάνει· τὰ τε ποταμὸν
 διέβη καὶ τοὺς Οὐαρδέλους ἐπέβηεν. ὁ δὲ Τζάτζων ὠθι-
 σμῶ γρησάμενος ἐδίωξεν αὐτόν. οἱ δὲ Οὐαρδέλοι διώκοντες
 ἄγχι εἰς τὸν ποταμὸν ἔλθον. αἰθῆς δὲ Ἰωάννης κλιμαίοντες
 τῶν ὑπασιαστῶν Βελιουρίων λαβὼν κατὰ τοῦ Τζάτζωνος εἶπ- p. 167
 ἐπέβηεν ἄν βοῶ τε καὶ παύση πολλῶ. γίνεται ἔδν κερ-
 τῆν ἢ μάχῃ, καὶ πλείον Τζάτζων ὁ τοῦ Γιλίμπος ἀδελφός.
 τότε δὴ πᾶν τὸ στρατιεῖμα Ῥωμαίων τὸν ποταμὸν διαβόντες
 ἐπὶ τοὺς ποταμῶν ἐχώρησαν, καὶ τούτους τριψάμενοι, μέχρι
 τοῦ στρατοπεδοῦ ἐδίωξαν· καὶ ὑπεστρέψαντες τοῖς νεκροῖς
 ἀπέδιδον ὅσοι μάλιστα ἐγρυσσάμενοι, καὶ εἰς τὴν λατῶν στρα-
 τῶν ἐπεχώρησαν. ἀπέθανον δὲ ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ Ῥω-
 μαίων πενήκοντα, Οὐαρδέλων δὲ ὀκτακόσιοι. καταλάβων δὲ

1. καταλαμβάνει A. καταλαμβάνει volg. 2. ἔμιταν A. ἔμιταν
 volg. 3. ἀντιβῆ A. 4. πλείον A. πλείον volg. 5. ἰα-
 κύνθου ἰατρίῳ volg. 6. Οὐαρδέλους A. 7. ἀλλήλων
 ad. 8. εἰς A.

his. Iohannes Armenis, ut equitibus, praeter quingentos, universis re-
 cibus imperavit, in Vandalis exercitus, voluente illius prope lacum, et
 confestim imperavit. Iste postea huc cum pedumorum caelis et
 equitum illis quingentis prope sequabatur. cum autem Vandalis ad
 Triatanum castra metatus invenisset, huc se intromisit ille in
 castris utriusque steterunt. In Romano vero castris praesentium videri
 coepit. Romanorum enim cupidus ignis castris caelis collucere: quo
 vult cuncti terrore stupescit. prope crepusculo caelis utriusque mi-
 niti ad universales prope utriusque cum impetu struunt. Iohannes
 ex castris caelis non multis admodum seculis, huc se intromisit, et in
 Vandalis imperavit: Triatanum fortiter sustinuit, et in eum
 ex adverso intromisit, in fugam vertit: atque ita impetores Vandali
 ad huc prope pervenerunt. rursus vero Iohannes plures ex Ro-
 manis satellitibus acceptis in Triatanum cum clamore et strepitu huc
 illi: utriusque prope inde confestim est, qua Triatanum, Gelimontis frater,
 castris. cum vero universa Romanorum acies huc transiit in ho-
 stes intromisit, et in fugam vertit ad castra usque castris huc stetit
 stetit inde vult huc prope referens, multos, maxime qui auro
 erant cupidiores, castris, ad castra confestim. castris sunt in ea pro-
 pte Romanorum quinquaginta, ex Vandalis octingenti sub vesperam

Βελισάριος σὺν τοῖς πεζοῖς τῇ δειλῇ πρὸς ὀπίαν, ἄρας, ὡς εἶχε τάχους, σὺν παντὶ τῷ στρατιῷ ἐπὶ τὸ τῶν Οὐανδήλων στρατόπεδον ᾤχετο. Γελίμερ δὲ γνούς Βελισάριον παρόντα σὺν τοῖς πεζοῖς καὶ παντὶ τῷ στρατιῷ, ἐπιβάς τῷ ἵππῳ μηδὲν διαταξάμενος ἀκρατῶς ἐπὶ Νομιδιάν ἔφυγεν μετ' ὀλίγων συγγενῶν καὶ οἰκειῶν αὐτοῦ καταπεληγμένος. ἐπεὶ δὲ αὐτὸν φυγόντα ᾔσθοντο οἱ Οὐανδήλοι καὶ οἱ πολέμιοι ἤδη ἐωρῶντο, τότε δὴ οἱ τε ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ τὰ παιδία ἐθορουβοῦντο καὶ ἐκόκκουν, καὶ οὔτε χρημάτων μετεποιοῦντο οὔτε τῶν φιλιότων ὀδυρομένων, ἀλλ' ἕκαστος ἔφυγεν ὅπου ἠδύνατο. ἐπελθόντες δὲ οἱ Ῥωμαῖοι τότε στρατόπεδον αἴρουσιν, καὶ ἐπιδιώξαντες τὴν νύκτα ὄλην, ἄνδρας μὲν ὅσοις ἐνέτυχον ἐκτεῖναν, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ ἐποιοῦντο. χρήματα δὲ τσαῦτα τὸ πλῆθος εὔρον, ὅσα οὐδέποτε ἐν ἐνὶ χωρίῳ τετύχηκεν εἶναι. τὴν γὰρ Ῥωμαίων ἀρχὴν ληίσάμενοι, χρήματα εἰς Λιβύην πολλὰ μετήνεγκαν· καὶ τῆς χώρας αὐτῆς ἀγαθῆς οὔσης καὶ εὐκάροπον, χρημάτων πρόσσοδοι πολλαὶ αὐτοῖς γεγόνασιν. ἐνενήκοντα πέντε γὰρ εἴη Λιβύης Οὐανδήλοι ἐκράτησαν, καὶ πολὺν πλοῦτον συναγαγόν-

1. ἄρας a e, ὄρας A, ἄρα vulg. 2. στρατιῷ A f, στρατοπέδῳ vulg. 3. ἐπὶ add. ex A. 4. ἐθορουβοῦντο A, ἐθορούβουν τε. 5. ἐκόκκουν A. οὔτε τῶν A, οὐδὲ τῶν vulg. 6. ὅπου A, ὅσον vulg. 7. ἐνέτυχον A, εἰτυχον vulg. 8. τετύχηκεν A, εἰτυχεν vulg. 9. πολὺν πλοῦτον A, πολὺ πλοῦτος vulg.

autem inclinata iam die, Belisarius cum peditibus reversus, qua cursus contentione potuit, cum universo exercitu in Vandalorum castra perrexit. Gelimer Belisarium cum peditibus et agminum reliquis adesse persentiens, relicto exercitu incomposito, effuso cursu, ipsoque metu urgente compulsus, cum paucis consanguineis et familiaribus in Numidiam aufugit. comperta a Vandalis eius fuga, ipsisque hostibus iam in conspectu positus, tunc virorum, mulierum, et puerorum promiscua turba sublato eiulatu terrore confundi et turbari: abiecta que facultatum et carissimorum cura, qua quisque potuit, in fugam se coniecit. Romani dato aditu irrumpentes castris potiuntur, et fugientes per totam noctem insequuti, viros quidem obviam factos peremerunt, pueros autem et mulieres captivas in servorum numerum recensuerunt. porro pecuniarum et divitiarum eam ibi vim repererunt, quam in unum locum usquam congerere liceat. quondam enim Vandali Romanorum imperium totum in direptionem sibi concessum deprædati, divitias et facultates in Libyam transportaverunt immensas: ac regionem insuper optimam et fertilissimam nacti, fortunarum et opum omnium collegerunt proventus. nonaginta quippe annis Libya

εις δεινὴν τῆ ἐπιβῆ εἰς τὰς τῶν Ῥωμαίων γέφυρας ὁ πῶς
 πλοῦτος ἐπαύεται. ἐν τρισὶ γὰρ μερὶ αὐλισσῶσι, ὁ Βελισσά-
 ριος ἀπὸ τοῦ Ὀρειωθίου μετὰ εἰς τὸ τέλος τοῦ Σικυθίου
 πάσαν τὴν Ἀσίαν ἐκταξεί. ἀπόστασις δὲ Ἰωάννου τὸν Ἄρ-
 ρόμιον σὺν διακόσιαις, ἐπιπέσεισι δώσειν τὸν Γέλιοντα ἄως
 αὐτὸν ἕλκται ἢ περὶν λαβείν. ὅς ἠδύσας τὸν Γέλιοντα
 ἐμίσει λαθάνειν, εἰ μὴ ἀντιέβη πρόμα τῶσδε. Οὐλο-
 σμένος τις τῶν Βελισσάριον διαφερόων σὺν τῷ Ἰωάννῳ, ὅς
 σὺν κρηματισμένῳ ἰδὼν ἔστιν ἐπὶ δεινὸν καθ' αὐτὸν, ἐπι-
 στωκίς τὸ τῶρον κατ' αὐτὸς ἔβαλεν, καὶ τῆς μίτι ἐπιβῆς ἀείν-
 γην, τὸν δὲ Ἰωάννου ἔσωθεν εἰς τοὺς αἰγίοντα ἔβαλεν. ὁ δὲ
 αὐτὸν πλεονεξίᾳ τῆδυσεν, πολὺ αὐτοῦ πείθος, βασιλεῖτε Ἰου-
 στανιστῶ καὶ Βελισσάριος καὶ πᾶσι Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονί-
 οῖς ἐπιπέσεισι. αὐτῶ Γέλιοντα διαφερόων ἐν ἐπιβῆ τῆ ἐπιβῆ,
 καὶ Μαυρομαίοντες ἔγνων. Βελισσάριος δὲ τοῦτον διαφῶς εἰς
 Παιονίαν τὸ ἔρος ἀπέλειπεν εἰς τὸ ἔσρατα Νομισθίας, τοῦ-
 τον δὲ * παρακαθίσας διὰ τοῦ χειμῶνος λειψάντων πᾶσι
 αὐτῶ τῶν ἐπιβῆτων, ὅριος γὰρ παρὰ Μαυρομαίοντες οὐ γι-
 νεται, οὔτε οἶνος, οὔτε ἕλαιον, ἀλλὰ τὰ ὄληρα καὶ τὰς κρι-

a. ὁ add. ex A.   6. ἠδύσας,] καὶ A.   9. κρηματισμένῳ A.
 καὶ καὶ vulg.   10. Ἰωάννῳ A. Ἰωάννῳ vulg.   11. α. καὶ καὶ
 12. αὐτῶ add. ex A.   13. ἀπέλειπεν A.   14. Παιονίαν A.
 τῶσδε] τῶσδε vulg.

petiti Vandali, et variorum hominum copia circumdantes, uno diei
 momento in Romanorum castra delapsi, simulque ad Romanos redi-
 erunt. praenunciis equidem bellum, ab Octobris exordio ad
 Decembriam exitum Libyam universam Belisarius subegit. mox autem
 Iustinum Armenicum cum ducentis militibus selesit, qui Gelimerem
 insequeretur, et cum armis vivam, seu vivo funtione comprehenderet.
 in Gelimerem insequeretur, iam manibus tenebat, nisi quid nequum hu-
 manum experirentur insequeretur. Ullasque quidem Belisarius in
 Iustinum praenunciis tunc habet, qui cum vivo manibus armis tenebat
 et insequeretur, directo in eum armis tunc emittens, a selesita qui-
 dam abscipit armis, et Iustinum in cerebrum percussit telum. in Iustinum
 tenebat plura armis, et deinde, multosque locos insequeretur Iusti-
 nium, Belisarius, Romanis omnibus et Gelimerem tenebat, inter-
 dit. Gelimerem tenebat ea die fuga attemptis ad Maurum tenebat et tenebat.
 Belisarius autem insequeretur in monte Pappus ad extrema
 Numidiae insequeretur abscipit. per Iustinum tenebat punita abscipit, re-
 rum necessitatum punita, et in insequeretur premi insequeretur, nec enim
 punita, vivam, aut ovisum apud Maurum tenebat, sed abscipit sola et
 hordes, animalium ratione carentium more, eoque nondum subacta

θάς, ὡς ἄλογα ζῶα, ἀνεφθα ἐσθίουσιν. τοιοῦτοις Γελίμερ περιπεσῶν, γράφει πρὸς Φαρᾶν, ὃν Βελισάριος κατέλιπεν Βφυλάσσειν αὐτόν, πεμφθῆναι αὐτῷ κιθάραν καὶ ἄρτον ἓνα καὶ σπόγγον. ὁ δὲ Φαρᾶς διηπόρει, τί ἂν εἴη τοῦτο, ἕως ἂν ὁ τὴν ἐπιστολὴν κομίσας εἶπεν· ὡς ἄρτον μὲν ἐπιθ- 5 μεῖ θεάσασθαι Γελίμερ, μὴ ἰδὼν ἄρτον, ἀφ' οὗ ἀναβέβηκεν, σπόγγον δὲ διὰ τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκ τῆς ἄλουσίας κακοῦσθαι, ὅπως σπόγγῳ τούτους παραμυθῆσθαι· κιθάραν δὲ κιθαριστῆ ἀγαθῷ ὄντι, ὅπως τὴν συμφορὰν τὴν παροῦσαν τῆ κιθάρα θορηήσῃ καὶ ἀποκλαύσθαι. ταῦτα ἀκούσας Φα- 1 ρᾶς, περιαλγίσσας τε καὶ τύχην τὴν ἀνθρωπίνην ἀπολοφυρόμενος, κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐποίει, καὶ πάντα ἐπέμψεν ὅσα C ἔχρηζεν τῷ Γελίμερι. τοῦ δὲ χειμῶνος παρελθόντος, δειδιῶς ὁ Γελίμερ τὴν πολιορκίαν Ῥωμαίων καὶ ἐλέησας τὰ τῶν συγγενῶν τέκνα σκώληκας ἐν αὐτῇ τῇ τάλαιπωρία * πεποικηκότα, 1 ἐθελύνθη τε τὴν διάνοιαν καὶ πρὸς Φαρᾶν ἔγραψεν, ὅπως τὰ πιστὰ λαβῶν, αὐτός τε καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πρὸς Βελισάριον παραγένωνται. ὁ δὲ ὄρκῳ τοῦτο πληροφορησας, λαβὼν ἅπαντας εἰς Καρχηδόνα ἤκεν. Βελισάριος δὲ τοῦτον περιχαρῶς ἐδέξατο, ὁ δὲ Γελίμερ γελῶν πρὸς Βελισάριον εἰσηλθεν· ὃν 2

5. εἶπεν om. A e. μὲν A a, ἂν vulg. 8. παραμυθῆσθαι A, παραμυθῆσθαι vulg. κιθάραν δὲ κιθαριστῆ ἀγαθῷ a, κιθαριστῆ δὲ ἀγαθῷ vulg. 9. ὄντι om. A. 19. ἤκεν] ἤλθεν e. 20. εἰσηλθεν· ὃν A, ἤλθεν· ὡν vulg.

comedunt: in eam calamitatem adductus Gelimer a Pharano, quem Belisarius ad obsidionem continuandam reliquit, citharam, panem unum, et spongiam sibi mitti per litteras petiit. Pharano haesitanti, nec quid haec sibi vellent, assequuto, qui tulerat epistolam tabellarius addidit: nondum viso pane, ex quo montem ascendit Gelimer, panem videre desiderat; oculis ab eo tempore illotis, et iam sorde opletis ac dolentibus, nunc leniendis et abstergendis spongiam expetit: citharam denique, ipse pulsandae citharae mire peritus, exoptat, qua praesentis infortunii calamitatem deslere et luctu possit prosequi. his auditis Pharanus indoluit, et sortem humanam deplorans, quod per litteras petierat Gelimer concessit, atque omnia, quae opus erant, transmisit. exacta iam hieme, veritus Gelimer ne magis stricta Romanorum obsidione premeretur, filiorum maxime sui generis, qui veribus scatebant et laborabant, misertus, animo emollitus et omnino fractus, ad Pharanum rescripsit, ut data securitatis fide, ipse cum suis ad Belisarium transire possent. Pharanus interposito iureiurando cum Gelimeri fecisset satis, cunctos in potestatem receptos Carthaginem

οὐ μὴν τῆ ἐπιβολῆ τοῦ παθους ἐπιάντα τῶν κατὰ θείων
 φρεσῶν ἐπώπιτοι καὶ παραπαιόμενοι· οἱ δὲ θείων τοῦτου
 ἀγγελοῦ τε τῶν ἀνθρώπων λογίζεσθαι, ὅτι βασιλεῖα ὄντα καὶ
 βασιλικῶν γειοῦς, καὶ δίδουσι ὀρυκτῶν ἔργα καὶ χρῆματα
 5 ψευδα, ἄφρω φηγῆν τε καὶ παροπαθίαν τῆν ἐν Πασοῖν
 ἐπιάντα καὶ τῶν ἐν αἰγυπτίῳ λόφῃ ἔσονται, σίδειος ἄξι
 τῶ ἀνθρώπων ἢ γέλωτος πολλοῦ οἰεσθαι τίνας. Πιλιό-
 ριος δὲ ζῆτοῖτο σὺν τῷ ἀρχοῦσι πᾶσι τῶν Οὐσιδελίων
 οὐκ ἐν αἰτίῳ ἐφελαιτε, ὅπως πρὸς βασιλεῖα Τροισιανῶν
 10 τοῖτοτο ἀπαγάγῃ εἰς τὸ Πιζάντιον. Κερύλλος δὲ εὐδὲς Πι-
 λιόριος σὺν τῇ κεφαλῇ τοῦ Γαίζωτος εἰς Σαρδαί τῆν νῆ-
 σον πέμφας, ἣ Κερύλλος ἐπαίειτο πρότερον, ταῖτην Ῥωμαίους
 ἐπέταξαν, εἰς δὲ Καισάρειαν τῆν ἐν Μανριτανίᾳ Τωάντην
 δεῖσαν ἀπέστειλαν, ἕως τριάκοντα ἡμερῶν ὅσον ἀπέχευ Καρ-
 15 χηδόνος, εἰς τὰ Γαδίφῶ τε καὶ τὰς ἑλίον διαμῶς κείσαι. ἄλ-
 λος τε Τωάντην τῶν ἐλασισιῶν ἕνα εἰς τὸν ἐν Γαδίφοις
 πορθμῶν καὶ τῆν ἰτίαν τῶν Ἡρακλιῶν σιγίῶν ἐπέμφον, τὸ
 εἰσε φροῖριον ὃ Σιπίον κελούσι κεδίοντα. εἰς δὲ τὰς νῆ-
 σους, αἰτερ ὀγγύς εἰσι τῆς Ἰταίου εἰσβολῆς, Μαίρισιᾶ τε

2. φρεσῶν om A I   3. εἰς τῶν δεῖ   5. εἰς φηγῆν A.
 6. ἐπώπιτοι A 2.   6. εἰσε A b   7. τοῖς add. ex A.   17.
 πειροῦς add. ex A.   8. ἀφρος A ali.   18. ἀποστειλῶν A.
 10. ἢ δὲ τῶν A a I, ὅς τῶν v, ὅπως τῶν vulg.

desistit: cumque Belisarius gestantez omnem in modum excepit. Ge-
 stantez pueri videns ad Belisarium vocavit: ex quo calamitatis et du-
 lciis vehemētia cum naturali mentis statu alienatus et in insaniam
 octum nonnulli transibantur: amos prudentem praedicabant et sa-
 pientem, qui cum regia stirpe praesentis regnum petis teneret, insidiam
 et hominum fluxu periculis praesidia, et immensa divitiis abundaret,
 uno tempore momentis fugam et omni generis molestias Papuae salute
 eorum, non desinens capiti specie appetens, nullius altitius, quam
 cupiens etiam diuina res hominum omnes existimabat, cum pueri cum
 ordinatibus Vandalarum amicos a dedecore longe et contemptu,
 sub tota hosti custodia, tenuit Belisarius, ut cum ad imperatorem Iu-
 stinianum Bractium deduceret: conclusus vero Cyrillus cum capite
 Teodoro in Sardiniam insulam, Cyrum olim dictam, misit: quam
 ille postmodum in Romanorum potestatem recepit. Iovianem autem
 alteram Carthacum, quam Mauritaniae est distalque a Carthage tri-
 plicis dierum itinere, ad Gades et inde oceanum sita, et insuper alte-
 ram Iovianem omnem ex caeteris ad Iovianem Gadiacum stirpe alte-
 ram Heculio voluamem misit, qui caeterum, quod Septium vocat, re-
 cuparet: Apollinariam vero virum bello egregium ad insulas quas pro-

καὶ Μινόρικα, Ἀπολλινάριον ἔστειλεν ἄνδρα ἀγαθὸν εἰς τὰ
 V. 135 πολέμια. ἀπέστειλε δὲ καὶ ἐν Σικελίᾳ τινὰς τῶν Λιβυαίων
 καὶ τῶν Οὐανδήλων τὸ φρούριον λαβεῖν ἐκέλευσεν. οἱ δὲ
 Β τοῦτο φυλάττοντες Γότθοι πρὸς τὴν μητέρα Ἀταλαρίχου ταῦ-
 τα δῆλα ἐποίησαν. ἡ δὲ γράφει πρὸς Βελισάριον μὴ τοῦτο 5
 τυραννίδι λαβεῖν τὸ φρούριον, ἕως ἂν βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς
 γνῶ, καὶ τὰ δοκοῦντα αὐτῷ ποιήσῃ. ἐν τούτῳ δὲ ὁ Οὐανδα-
 λικὸς πόλεμος ἐτελεύτα. ὁ δὲ φθόνος, οἷα ἐν μεγάλῃ εὐδαι-
 μονίᾳ φιλεῖ γίνεσθαι, ὧδινε καὶ εἰς Βελισάριον. τινὲς γὰρ
 διέβαλλον αὐτὸν εἰς τὸν βασιλέα τυραννίδα μελετᾶν. ὁ δὲ 10
 βασιλεὺς πέμψας Σολομῶνα ἀποπειροῦται τὴν Βελισαρίου γνῶ-
 μην, πότερον σὺν Γελίμερί τε καὶ Οὐανδήλοις εἰς Βυζάντιον
 ἕκειν, ἢ αὐτοῦ μένοντος, ἐκείνους στεῖλαι ὧδε· οὐ γὰρ ἔλα-
 C θον αὐτὸν οἱ ἄρχοντες οἱ τὴν τυραννίδα ἐπενεγκόντες. ὁ δὲ
 Βελισάριος εἰς Βυζάντιον ἀφίκετο Σολομῶνα στρατηγὸν Λι- 15
 βύης καταλιπὼν. καταλιπὼν δὲ Βελισάριος τὸ Βυζάντιον ἅμα
 Γελίμερι καὶ τοῖς Οὐανδήλοις γερωῶν ἠξιώθη μεγάλων, οἷον
 ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις οἱ Ῥωμαίων στρατηγοὶ ἐν μεγίσταις νί-
 καις ἀνεδήσαντο. ἕξακοσίων τε χρόνων παρωχηκότων οὐδεὶς
 ἐληλύθει εἰς τιμὴν τοιαύτην, εἰ μὴ Τίτος καὶ Τραιανός, καὶ 20

4. τοῦτο φυλ. A, φυλ. τοῦτο vulg. πρὸς add. ex A. 6.
 τυραννίδι A a, τυραννίδα vulg. 7. τὸ δοκοῦν A. 9. γί-
 νεσθαι A, γενέσθαι vulg. 14. αὐτὸν A, αὐτῷ vulg. 17.
 οἷον A f, οἷων vulg.

pius absunt ab Oceani in mediterraneum influxu, Maioricam nimirum atque Minoricam destinavit, et in Siciliam nonnullos milites ex Libya, qui Vandalorum arcem sub praesidio tenerent. castrum vero custodes Gotthi istud Atalarichi matri litteris manifestaverunt. illa Belisario, ne castrum tyrannice expugnaretur, priusquam imperator Iustinianus certior fieret, suumque super ea re consilium explicuisset, significat. ita demum Vandalica bella finem habuere. caeterum invidia, quemadmodum in magna felicitate fieri amat, etiam Belisario calamitatem peperit. quidam enim ipsum affectatae tyrannidis apud imperatorem criminati sunt. imperator autem per Salomonem Belisarii sententiam experitur, utrum ipse cum Gelimere et Vandalis Byzantium proficisci, an certe ipso in Libya diuturniorem moram trahente, ipsos illuc mittere statueret? porro Belisarius Salomone Libyae duce relicto (ab optimatibus enim se tyrannidis insimulatum non erat nescius) Byzantium versus iter arripit. subinde cum Gelimere et Vandalis Byzantium profectus, ea honorum amplitudine, qua prioribus saeculis Romanorum duces post magis insignes victorias donabantur, cumulatus est: sexcentos enim annos si numeraveris, nullus, nisi forte

ἄλλοι αὐτοκράτορες σποατηρήσαντες ἐπὶ τὸ βασιλευμένον ἔθνος
 ἐνίκησαν. τὰ τε γὰρ λάφυρα ἐνδείκνυμι καὶ τὰ τοῦ πολέ-
 μου ἀνδραμοδα ἐν μίση τῆς πλείστης ἀπομνησκόντων, ὃν Θράκιον D
 κυλοῖσι Ῥωμαῖοι. οἷον παλαιῶν μέντοι τράχη, ἀλλὰ καὶ ἡ
 ἡ Ἰαδικῶν ἐκ τῆς οἰκίας τῆς ἑαυτοῦ ἄγχις εἰς τὸ ἱπποδρόμην.
 ἦν δὲ τὰ λάφυρα ὅσα δὲ ἐπουργικά τῆς βασιλείας ταῦται ἀνεί-
 κθαι εἰώθει, Θρόνοι χρυσοί, καὶ ὄργανα οἷς τῶν βασιλέων
 αἱ γυναικες ὄχοῦνται, κρομμὸς τε πολὺς ἐκ λίθων ἐπιτηκῶν
 ἀγαπημένων, ἐπιθήματα χρυσοῦ, καὶ τὰ ἄλλα σέματα ὅσα εἰς
 10 τὸν βασιλέως δοῖναι χρόσιμα. ἦν δὲ καὶ ἄργυρος ἑξακτὸν μυ-
 ριάδας πάλαι ταλάντων καὶ παντοδαπῶν βασιλικῶν κοινη-
 λιών, ἄπὸρ Γεῖλιμος τὸ ἐν Ῥώμῃ σιλήσας παλιῖσιον ἔλαβεν
 ἐν οἷς καὶ τὰ Ἰουδαίων κειμήλια ἦν, ἄπὸρ Οὐλοσκασιατοῦ P. 170
 Τίτου μετὰ τῶν τῶν Ἱεροσολύμων ἡλώσιν εἰς Ῥώμην ἔνεγκεν.
 15 ἀνδραμοδα δὲ ἦν τοῦ Θράκιον Γεῖλιμος τε αὐτὸς ἐοδῆσα τι-
 να ἐπὶ τῶν ὤμων ἀμαχόμενος πορφυρῶν, καὶ τὸ συγγενὲς
 ἄπασιν Οὐλοσκασίων τε ἄλλοι ἐμήσεις ἄσας καὶ οὐλοῖ τῆ σῶ-
 ματι ἔσασιν. ὡς δὲ ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ Γεῖλιμος ἐγένετο, τὸν τε
 βασιλεῖα ἐπὶ βήματος αὐθημένον καὶ τὸν δῆμον ἰστώτα ὄψ'

1 μίση A, μίση vulg.   5 ἱπποδρόμην A a, ἱπποδρόμην l
 7 οἷον A a, οἷον vulg.   8 γυναικες vulg.   9 τὸ
 add. ex A.   10 τὸν βασιλέως A, ἐν Ῥώ-
 μῃ vulg.   16 τῶν ὤμων A, τῶν ὤμων vulg.

Titus, Tiberianus, aut alii imperatores et exercituum ductores, qui har-
 licis nationes devicerunt, patens hominum gradum qui stiterunt, facile
 occurret, spolia namque et munera, victis quoque bellis captivis, per
 medium civitatem circumduxit, quod triumphum homini nuncupaverit.
 Ita quidem antiqua more ex dibus sibi propria ad istum usque pe-
 des hucceit. Intra vena ex spolia, quae regum maiestatis insulatio
 et regum vultus concedi consueverunt: throni aurei, et lecturae, qui-
 bus regum cures suant velis, mundus infinitus ex pretiosis lapillis,
 aurea pumala, ceteraque omnia, quae regum civitatis inferuntur. ven-
 ditum est praeterea argentis pumalis pluribus septuaginta talentorum, et
 regia generis omnia supellex, quam Ciceronius Romanum depopulatus
 ex imperatorum palatia secum asportaverat: in his catervis ornamen-
 ta Indiarum omnia, quae capta Hierosolyma Titus Vespasianus
 Romanis intulit. captivi in triumphum ducti fuerunt, Gohier ipse
 purpurea chlamyde in humerum relecta vestitus, omnes eum consan-
 guinei, et ex Vandalis provinciales quoque corpore et vultus forma
 venustiores — ut ad circum Gohier pervenit, et imperatorem sulco
 sedentem, et populum hinc et inde circumstantem conspexit, in has

ἐκάτερα μέρη εἶδεν, ἐπιλέγων οὐκ ἐπαύσατο βοῶν· ματαιότη-
της ματαιότητων τὰ πάντα ματαιότης! ἀφικόμενον δὲ αὐτὸν
κατὰ τὸ τοῦ βασιλέως βῆμα τὴν πορφυρίδα περιελόντες πρη-
νῆ πεσόντα προσκυνῆσαι τὸν βασιλέα ἠνάγκασαν. ὁ δὲ βα-
B Βσιλεύς τε καὶ ἡ ἀγούσα τοῦ Ἰλδερίχου παῖδας καὶ ἐγγόνους 5
πάντας τε τοὺς ἐκ τῆς Οὐαλεντινιανοῦ βασιλέως συγγενείας
χρήματα ἱκανὰ ἐδωρήσατο, καὶ Γελίμερι χωρία ἐν Γαλατίᾳ
μεγάλα τε καὶ τερπνὰ μετὰ πάντων τῶν συγγενῶν αὐτοῦ ἐν
τούτοις οἰκεῖν συνεχώρησεν, εἰς πατρικίον δὲ ἀξίαν ἀνεβίβα-
σεν τοῦτον, διὰ τὸ μὴ δέχεσθαι αὐτὸν τῆς Ἀρείου δόξης με- 10
ταστῆραι. ὁ δὲ Βελισάριος μετὰ τὸν Θριάμβον ὑπάτευσεν,
καὶ πάμπολλα χρήματα ἐκ τῆς αὐτοῦ νίκης ὁ δῆμος τοῦ Βυ-
ζαντίου ἀπήλυσεν, ὅσα οὐδέπω. τοῦ δὲ Σολομῶνος τὴν Λιβύην
V. 136 διέποντος, Μαυρούσιοι πόλεμον κατὰ Λυβύων ἐκίνησαν. οἱ
δὲ Μαυρούσιοι ἐκ τῶν ἐθνῶν κατάγονται, οὓς Ἰησοῦς ὁ τοῦ 15
C Ναυῆ ἐκ τῆς Φοινίκων χώρας ἀπὸ Σιδῶνος μέχρις Αἰγύπτου
κατοικοῦντας ἀπήλασεν. οἱ τινες καταλαβόντες τὴν Αἴγυπτον,
καὶ μὴ δεχθέντες ὑπ' αὐτῶν, καταλαμβάνουσι τὴν Λιβύην,
καὶ ταύτην παροικήσαντες (ἦν ὑστέρω καιρῷ οἱ παρὰ Ῥωμαί-

1. βοῶν A, λέγων vulg.

3. τὴν πορφυρίδα A, τὸν πορφύραν

vulg. 5. παῖδα A.

6. ἐκ τῆς A, ἐκ τοῦ vulg.

7. ἱκα-

νὰ A, καλὰ vulg.

9. συνεχώρησεν, εἰς πατρ. δὲ ἀξίαν ἀνε-

βίβασεν τοῦτον A, συγχωρήσας εἰς π. τάξιν τοῦτον οὐκ ἀνεβ.

vulg. 11. μετὰ τὸν Θριάμβον A, μετὰ τῶν Θριάμβων vulg.

13. οὐδέπω A, οὐδέποτε vulg.

16. ἐκ τῆς A, ἐκ τῶν vulg.

voces frequentius repetitas erupit: vanitas vanitatum, et omnia vanitas. versus imperatoris autem solium procedentem exuerunt purpura, prius etiam quam pronus in terram imperatorem venerari cogeretur. post haec Ilderichi filios et nepotes, eosque cunctos, qui a Valentiniano imperatore genus ducere reperti sunt, imperator et augusta magna divitiarum liberalitate exceptit: Gelimeri vero vicos et oppida per Galatiam ampla et amoena, in quibus ipse cum affinibus habitare permetteretur, assignavit: in patriciorum tamen ordinem quod Arianorum opinionem deserere detrectaret, non exivit. acto triumpho Belisarius subinde consulatum gessit, et ex eius victoria id nummorum munus, quale nusquam auditum, populus Byzantinus accepit. porro Salomone Libyam administrante, Maurusii adversus Libyas arma moverunt. isti Maurusii ex gentibus, quas Iesus Nave Phoenicum regionem a Sidone ad Aegyptum usque habitantes expulit, originem traxerunt: qui primum in Aegyptum appellentes, nec ab incolis admissi, perrexerunt in Libyam, et eam incoluerunt: (eam sequutis temporibus Romanorum im-

οις βασιλείς κρηθήσαντες, Τριτάτην ταύτην ἀνάστασιν) στήσαντες δύο στήλας ἐπὶ τῆς μεγάλης κρήνης ἐν Ἰθάκῃ λευκῶν ἰσχυροτάτων ἰσοστάσις γραμμῶν Φωνητικῶν λέγοντα τὰδε ἦναι; ταύτην οἱ φησὶν; ἀπὸ προσώπου Τριτοῦ τοῦ ληϊοῦ 5 τοῦ Ναυῆ. ἔχουσιν δὲ καὶ ἄλλα ἴδιον ἐν Ἀβίχῃ κρήνηρον αὐτοχθόνον, ἔχουσι βασιλεία Ἀσκήριον, τῆς γῆς τὴν ἰσχυροτάτην εἶναι, οἱ τούτῃ Καρχηδόνια ἱστοῦσιν. Σαύραρον δὲ λαβὼν ἐν 10 Καρχηδόνι τὰ στρατεύματα, κατὰ Μαυρονόμιον ἔγχετο. ἔβδου δὲ τὴς Ἰνδίας τὴς Ρωμῆς τὸ γένος, ἔβδου οἱ Μαυρονόμοι ἰσχυροτάτην εἶναι τὴν καρχηδόνιαν πολεμῶντες, τὰς τε γυναῖδας καὶ τὰ τέκνα αἰσὸς τοῦ πύλου ἀποδύμενοι, καὶ τοῖς Μαυρονόμοις κατ' αἰσὸς ἐπιχειροῦντες, ταύτας τοῦ ἰσχυροτάτου ἰσχυροτάτους ἐπιχειροῦσι; οἱ δὲ τοῦ πύλου 15 ἐπιχειροῦσι μέγας καὶ τὰς καρχηδόνιας πύλους ἰσχυροτάτους. φησὶν δὲ ἀπὸ διακοσίων, δρόμον εἰς τὸ τοῦ πύλου μίσην ἔγχεσθαι, ἔβδου αἱ γυναῖδες ἰσχυροτάτους οἱ δὲ βαρβάρους ἰσχυροτάτους ἐπὶ τὸ ὄρος ἔγχεσθαι ὅτι πάση ἀκοσμίῃ. πύλλοιται δὲ 20 τῶν Μαυρονόμων ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μέγας. αἱ δὲ γυναῖδες πάση ὅτι τῶν παιδῶν ἐν ἀνδραπέδω λόγῳ ἔγχεσθαι. καὶ

1. Τριτάτην Α. 2. ἰσχυροτάτην Α. ἰσχυροτάτους vulg.
 3. Ἀσκήριον. 4. Ἰσχυροτάτους. 5. ἐπὶ τῆς γῆς Α. Ἀσκήριον, 6. Ἰσχυροτάτους. 7. ἰσχυροτάτους τῆς γῆς τὴν ἰσχυροτάτην vulg. 8. Τριτοῦ Α. 9. 10. 11. καὶ τῶν ἰσχυροτάτων Α. ἀποδύμενοι Α. 12. ἰσχυροτάτους vulg. 13. ἰσχυροτάτους Α. 14. ἰσχυροτάτους vulg. 15. ἰσχυροτάτους Α. 16. ἰσχυροτάτους vulg. 17. ἰσχυροτάτους Α. 18. ἰσχυροτάτους Α. 19. ἰσχυροτάτους Α.

prostratos ubi sub eam Tingitanam dixerunt) ac demum duobus columnis ad magnam fontem Ithacae ex alio lapide erectis Phoeniciae characteribus quoque duobus simul insculpsimus in hanc sententiam: nos omnes, qui a hinc Ithacae Phoeniciae Illi Nave legimus existant etiam per Ithacae alios gentes indigens, quibus Antiquitas res, bellum, et victoriam, Illis, praeficit, quae prima Caethagiae fundamenta praeficit. Nobis autem, super Caethagiae omnia, adveniens Mauritaniam praefectorem suscepit. Etenim cum praeficeret ad Ithacae oppidum, quo Mauritaniam velle circumdare ex camelorum gregibus comparatis, mulierem, proci, nec non se ipse in eam impetentem factum incluserunt, eum comenem, quingentis militibus circumdantem ad quam circumdantibus ambibus partem nullam hinc appropi, et camelis tibi habet considerere. dixerunt omnes interfectis, contentis eorum mulierem ambibus, quo mulierem considerant, occupat. Ithacae autem praeficit, in Mauritaniam nulla servata ordine seipsum appropi. ex die ad Ithacae, mille Mauritaniam caesi fuerunt: mulieres cum malis simul in captivitatem actae; itaque demum una cum

τούτους λαβόντες σὺν ταῖς καμήλοις καὶ πάσῃ τῇ ἡλικίᾳ εἰς Καρχηδόνα εἰσέησαν τὴν ἐπιπέδιον ἑορτήν ἄγοντες. οἱ δὲ βάρβαροι πάλιν συναθροισθέντες παιδημεῖ σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, μηδένα καταλιπόντες, ἐστράτευσαν κατὰ Ῥωμαίων, καὶ τὰ ἐν Βυζακίῳ χωρία ἐληΐζοντο. Σολομὼν δὲ ἄρας κατὰ τάχος πᾶν τὸ στράτευμα, ἐπ' αὐτοὺς ἦει. γενόμενος δὲ ἐν Βουλγαρίῳ, ἔνθα οἱ πολέμιοι ἐστρατοπεδεύσαντο, διεκόσμησεν τὸ στράτευμα, ὡς εἰς μάχην. οἱ δὲ Μαυρούσιοι ἐν τῷ ὄρει τῶν Βουλγαρίων ἐπὶ πλεῖον ἔμενον, εἰς τὸ πεδίον κατελθεῖν μὴ βουλόμενοι. Σολομὼν δὲ ἀποστέλλει Θεόδωρον διὰ τῆς νυκτὸς σὺν χιλίοις πεζοῖς, καὶ τῶν σημειωτῶν τινά, ὅπως εἰς τὸ ὄρος ἐκ τῶν ὀπισθεν αὐτῶν διὰ τῆς νυκτὸς ἀνέλθωσιν, καὶ ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνίσχοντι τὰ σημεῖα ὑπερθεῖν ἄραντες, κατὰ τῶν πολεμίων χωρήσωσιν. ὁμοίως δὲ καὶ αὐτὸς ὄρθρον βαθεὸς ἀνελθὼν, ἅμα κατὰ τῶν πολεμίων ἐχώρησεν. ἰδόντες δὲ οἱ βάρβαροι, ὅτι ἐν μέσῳ τῶν Ῥωμαίων γεγύνασιν, εἰς φυγὴν ὤρμησαν κατὰ τῶν κρημνῶν ὠθίζοντες ἑαυτοὺς καὶ ἀναίεροῦντες. ἀπέθανον δὲ ἐν τῷ πολέμῳ Μαυρουσίων μυριάδες ε', τῶν δὲ Ῥωμαίων τὸ παράπαν οὐδὲ εἷς, οὐ μὴν οὐδὲ πληγὴν τινα ἔλαβεν, ἀλλὰ πάντες ὑγιεῖς τὴν νίκην ἤρασαντο. οἱ δὲ πλεῖστοι

1. πάσῃ τῇ λέει a.

5. κατὰ τάχος A, κατὰ τὸ τάχος vulg.

12. εἰσέλθωσιν A e.

14. χωρήσωσιν A, χωρίσωσιν vulg. βα-

θέως vulg.

17. τῶν add. ex A.

ἑαυτοὺς A, αὐτοὺς vulg.

camelorum gregibus et omnis aetatis hominibus abductis, victores Carthaginem ingressi dies festos ob partam victoriam egerunt. verum barbari nullo ex suis relicto, una cum uxoribus et liberis in unum collecti, bellum adversus Romanos redintegrarunt, et pagos circa Byzacium depopulati sunt. Salomon ex adverso copiis exercitus omnibus convocatis, contra profectus est: iamque Bulgariem, qui locus hostilium castrorum erat, cum attigisset, exercitum omnem quasi pugnam initurus disposuit. Maurusii in planitiem descendere veriti, in Bulgariorum monte diutius substiterunt. Salomon una cum peditibus mille Theodorum, et ex signiferis quendam de nocte summisit, qui tenebris tecti, monte retro adversarios consensu, cum ex oriente primum sole ex superiore loco signa tollerent in altum, ac simul omnes in adversarios irrumperent. ipse profunda adhuc nocte sub auroram una cum illis ascendens in hostes iter dirigit. barbari Romanis circumquaque se vallatos et inclusos comperientes, per praerupta loca in fugam se dederunt, invicem se perturbato ordine prementes, et mutuam sibi caedem inferentes. hoc in certamine Maurusiorum myriades quinque perierunt, Romanorum ne ullus quidem defuit, aut

οὐκ ἴσως ἀγγελοῦ ἀϊτῶν τοῖς Ῥωμαίοις προσεφώνησαν. γυναι-
κῶν μάλιστα καὶ παιδῶν τοσούτων κλήθος οἱ Ῥωμαῖοι εὖ μνησθῆναι
ὥστε προβαίνειν τιμῆς παιδῶν Μαυροῦσιον ἀνέχουσθαι βουλο-
μένους ἀπαίδευστο. καὶ τότε αἰεὶς τὸ παλαιὸν λόγιον γυναι-
κῶν μνησθῆναι ἀείξει, ὡς ἄρα τὸ κλήθος αἰτῶν παρὰ εὐδρος V. 137
ἀγγελοῦ ἔλκεται. ὁ γὰρ Σόλωνος εὐδρός τις ἐστὶν παῖδων παρὰ
γυναικῶν καθάπερ ἐστὶν παῖδων τὰ γυναικῶν μῆτρα ἀσφα-
λῶν. λαθῶν δὲ τῶν λείων πᾶσαι αἱ Καρχηδῶνα ἐπίστροφον. D

Ἐν ταύτῃ δὲ τῇ χρόνῳ τῆρος ἐν τῇ αἰρήσῃ συνέβη γινέ-
σθαι. ὁ γὰρ ἥλιος ἀπέθανε γυναικῶν τῆν αἰρήν, ὡσπερ ἡ σελήνη,
ἐπιγίνωσκον ἀπαντα τῶν ἐπισημοῦν. ἐπὶ πλείστον δὲ ἐπέλασσαν
ἐπέκει, οὐκ ἐμθαῶν, γυναικῶν, ὡσπερ ἐπέκει. χρόνος δὲ ἦν δέκατος
τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ χρόνῳ οὕτως πό-
λιτις, οὕτως θάνατος, ἐπισημοῦν τοῖς ἀνθρώποις ἐπέκειν.
Ἐὰρ γὰρ ἀρχαίως Ἡλιόφωτος ἀπέθανε παρὰ τοῦ Ἰουστινιαν-
οῦ ἐν Σικελίᾳ ἐπέκειν ποιῆσαι Ῥωμαίους. χρονοῦστος
δὲ αἰεὶ ἐν Σικελίᾳ, τῆς ἐπέκει τοῦ πύσχα καταλαβούσης, P 170
ἐπέκεινται οἱ ἐν Ἀφρῆν Ῥωμαῖοι κατὰ Σόλωνος, τῆρος
ταύτῃ. λαθῶν γὰρ τῶν ἀντισημοῦν Οὐρανίου γυναι-

Α. ἀντισημοῦν βασιλείας ἀπέθανε A. ἀντισημοῦν βασιλείας ἀπέ-
θανε vulg. 2. ἐπὶ α. A. ἐπὶ α. vulg. 11. ἐπιγίνω-
σκον A. ἐπέκειν vulg. 12. ἐπέκειν ἀπέθανε A. ἀπέθανε vulg. 13.
170 add. ex A. 14. ἐπέκειν A. ἐπέκειν vulg.

aliquam omnino plagam accipit, quin summo sanis et salvis omnibus
intelligantur vultusque essent. Mactationem autem pinnarum non
pinnis hominibus se adhaerentibus pinnarum vero et pinnarum in factu
pinnarum a hominibus capitis, ut vultus pinnarum Mactationem esse compar-
tate vultus accipiant et dividentur. Ita domum vultus formineae
vultus vultus vultus vultus vultus vultus, qui pinnarum vultus ab
intelligit vultus pinnarum vultus pinnarum vultus. Salomon vultus, pinnarum
vultus vultus pinnarum vultus vultus vultus, vultus vultus a pinnarum pinnarum
vultus vultus vultus vultus vultus, quibus tandem vultus vultus
vultus vultus.

Hinc etiam anno portentum in caelo apparere contigit, cui etiam
vultus pinnarum vultus vultus vultus vultus vultus per totum
annum vultus vultus vultus vultus vultus vultus, quoniam frequenter autem non pinnarum, pro-
vultus vultus, vultus vultus vultus vultus vultus, erat in anno imperii Iustiniani
vultus vultus vultus vultus vultus vultus, neque luce lethifera
vultus vultus vultus vultus vultus vultus. Invenit quippe vultus vultus
vultus vultus vultus vultus a Iustiniano vultus vultus est, cum vultus
in ea insula vultus vultus, imminente iam solemnitate paschali, Romani,

κας κατέσχον τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν ὡς ἰδίους, καὶ τελεῖν τῷ
 βασιλεῖ τὰ ὑπὲρ αὐτῶν τέλη οὐκ ἤθελον· ὁ δὲ Σολομῶν πα-
 ρήρει αὐτοῖς μὴ ἀνταίρειν κατὰ τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ τὰ ὄρω-
 τα τούτῳ ἀποδιδόναι. μετέπεσον δὲ τινες αὐτῶν, καὶ μάλι-
 στα τῶν Γότθων πρὸς τὴν Ἀρείου δόξαν, οὓς οἱ ἱερεῖς τῆς 5
 ἐκκλησίας ἀφώριζον, καὶ οὐδὲ τὰ τέκνα αὐτῶν βαπτίζειν ἤθε-
 λον. ὄθεν ἐν τῇ ἑορτῇ γέγονεν ἡ στάσις, ἐπεβουλευσάντο δὲ
 οἱ στρατιῶται Σολομῶνα ἐν τῷ ἱερῷ κτεῖναι. ἐξελθόντες δὲ
 τῆς πόλεως ἐλήϊζοντο τὰ ἐκείνης χωρία, καὶ τοὺς Λίβνας
 ὡς πλεμῖους ἐχρῶντο. Σολομῶν δὲ ἀκούσας ταῦτα εἰς θό- 1
 ρυβον πολὺν ἐμπεσών, πιθανολογίαις πείθειν τὸν στρατὸν
 ἐπειραῖτο πᾶσασθαι τῆς στάσεως. συλλεγόντες δὲ τὸν τε Σο-
 λομῶνα, καὶ τοὺς ἄρχοντας ἀναιδῶς ὕβριζον. Θεόδωρον δὲ
 τὸν Καππάδοκα εἰς τὸ παλάτιον ἐλθόντες στρατηγὸν τοῦτον
 ἐψηφίσαντο, καὶ σιδηροφοροῦντες ἅπαντα τὸν προστυγχάνον- 1
 τα ἔκτανον, εἴτε Λίβνν, εἴτε Ῥωμαῖον, Σολομῶνι γνώριμον,
 2 τὰ τε χρήματα ἐλήϊσαντό, καὶ εἰς τὰς οἰκίας εἰσερχόμενοι
 ἅπαντα τὰ τίμια ἤρπαζον. Σολομῶν δὲ εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ πα-
 λατίου προσφυγών, ἔλαθεν. νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένης ἐξελθὼν

3. ἀνταίρειν A, ἀντερεῖν vulg.   6. ἀφώριζον A, ἠφώριζον vulg.
 10. ἐχειροῦντο a.   17. εἰς om A a.   19. ἐπιλαβομένης A.

qui in Libya morabantur, in Salomonem tumultuati sunt, hac occa-
 sione. mortuorum in bello Vandalorum uxores viduas ducentes illi
 agros eorum ceu proprios possederunt, eorum tamen ratione impe-
 ratori tributa pendere noluerunt. Salomon autem ne imperatoris sen-
 tentiae adversum irent, quin potius quae decerneret ipse, ut redde-
 rent, exhortari. ex ipsis vero, et ex Gotthis maxime, nonnulli in Ari-
 anam haeresim defecerunt, quos ecclesiae sacerdotes ab ecclesiae com-
 munionem tenuere extorres, nec eorum liberos baptismo initiare fere-
 bant: quare solemniter peragendo baptismo die seditio exorta, in-
 itumque a militibus de Salomone in ecclesia interficiendo consilium.
 egressi siquidem civitate villas et adiacentes agros depopulati, Libyas
 in morem hostium hostiliter exceperunt. nuncio de his accepto, ma-
 gna animi perturbatione iactatus Salomon, ut a seditione abstinere-
 nt, blandioribus verbis militibus persuadere tentavit. illi in adversum
 collecti Salomonem et optimates quosque contumeliis impudenter re-
 spargere. tum vero in palatium profecti Theodorum Cappadocem
 communibus suffragiis ducem constituerunt, et ferro accincti obvium
 quemque sive Libym, sive Romanum, si modo Salomoni familiaris,
 mactare, facultates depraedari, et in domos ingressi pretiosa quaeque
 diripere. Salomon in sacram palatii aedem profugiens, delituit. suc-
 cedentis noctis silentio palatio cum Procopio scriptore et Martino

τοῦ παλατίνου σὺν τῷ Προκοπίῳ τῷ συγγραφεὶ καὶ Μιχαήλ, καὶ τὴν ταύτην ἐπιστάθουσι πρὸς Βελισσάριον ἐν Συρακοῖσι τῆς Σικελίας ἀφίκετο, γυφῶς Θεοδώρῳ φρασιτικῷ τῆς Καρχηδόνος, καὶ τῶν βασιλικῶν πραγμάτων, οἱ δὲ στρατιῶται οὐδὲν λέγοντες εἰς τὸ βασιλῆος πύθιον Τζέζαν τὸν Μαυρίτου δορυφόρον τύραντον ἴλαστο, ἄνδρα θυμοειδῆ καὶ δημοσφόρον, ἐφ' ᾧ τὸ βασιλεῖος ἄρχοντας ἐξέλασαντες, Μιχάλης φρασιτικός. Τζέζας δὲ εὐθὺς πύρρην Καρχηδόνος, ἐπιμνηστικῶς τάχιστα παραδοίεται ἀπὸ Θεοδώρου τὴν πόλιν, ἕως κακῆς ἀπαθεί, μίθωποι. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι καὶ Θεόδωρος τῷ βασιλεῖ ὁμολογοῦν τὴν πόλιν φιλότητιν. Τζέζας δὲ ταῦτα ἀκούσας εἰς πόλιν αἰετῶν τῆς πόλεως καθίστατο. Βελισσάριος δὲ ἀπολεξήμιτος ἄνδρας ἐκινῶν τῶν αἰτῶν δορυφόρον τε καὶ ἐπασισταίην, οὗς ὁ Σαλαμων ἐπαρχήμιτος μὴ τεῖ τις Καρχηδῶνα ἀπέλαστον περὶ λῆγῳσ ἀφῶ. ἐπεὶ δὲ ἔμπερα ἐστ-Ρ. 173 γυναι, μαθὼν ὁ τύραντος καὶ οἱ στρατιῶται τὸν Βελισσάριον ἔπεισιν αἰσχυρῶς τε καὶ πόσῳσ οὐδενί εἰς φηγῶσ ἀφῶσασ. Πσ. V. 133 Βελισσάριος δὲ τοῦ στρατοῦ ἀφῶσ διαγίλῳσ ἀφῶσ, τὴν δὲ φῶσ δαί τοῦσ φηγῶντας ἐλοῖσασ, καὶ τοῦτοσ κατέλαβῶν εἰς

2. fact. ἐπιστάθου.	3. εἰς τὸ Μιχάλης φρασιτικός Α.	Τζέζας
τῆσ Α ε, Σαλαμων ε,	δορυφόρον Α ε, δορυφόρον ταύτ.	6
ἐπαστο Α.	11. τὴν πόλιν Καρχηδῶνα Α ε.	
ταῦτα Α, 6 ταῦτα ταύτ.	14. εἰς τὸ Σαλαμων ὁ δὲ Σαλαμων Α ε,	
fact. τὴν δὲ Σαλαμων.	17. ἔμπερα Α, ἐπαστο ταύτ.	

excessus, concitatus navi Syracensis, quae urbs est Siciliae, ad Bellisarium perrexit, et Theodorum Carthaginiensem eam accersens, tempore eadem imperatoria nomine administrans, litteris commendavit praecepit mitti ad Belisarium campum consentiens habitis Tarentum et Martini Castellibus quosdamque viros aliquos ad eum perreptos, et ad eum litteras praecipuas, tyrannum elegerunt, eum quo deperdit imperatoria magistratibus ipsi solvendi obtulerunt. Tarentum itaque ad urbem Carthaginiem propria accedens, Theodorum civitatem quam primum sibi tradere per intercessionem suam, si modo se unquam a talibus hominibus vellet experire, ad Carthaginienses et una Theodorum urbem imperatoria nomine se servatorem professi sunt palam. Illi exortis Tarentum ad urbem obsequium se accinxit, ceterum Bellisarius ex solo Castellibus hic hasta, illa clypeo instructis centum selectis viros, quos Nubium armis abduxit, ipse unicum navium accersens, cum eis Carthaginiem traiecit, et cum Iulianae commendandae locum, sub tempore, appulit. postea vero hinc de Bellisarii adventu Tarentum et molibus facti certiores, cum ingenti vulgano perturbatione in portum fugam se concitantes, accitis autem ab exercitu milibus hominum

Μεμβράσαν τὴν πόλιν. ἰδὼν δὲ αὐτοὺς τὴν τάξιν λιπόντας καὶ κόσμῳ οὐδενὶ περιϊόντας, κατ' αὐτῶν ὁμοίως ἐχώρει. οἱ δὲ εἰς φυγὴν ὤρμητο, εἰς Νομηδίαν τε ἀφικόμενοι συνελέγοντο. ὀλίγοι δὲ ἐν τῷ πολέμῳ τούτῳ ἀπέθανον, καὶ αὐτῶν οἱ πλεῖστοι Οὐανδῆλοι ἦσαν. ἐφείδeto δὲ τῶν Ῥωμαίων ὁ Βελισάριος. ληϊσάμενος δὲ τὸ στρατόπεδον αὐτῶν, εὗρεν τε Βχρήματα πολλὰ καὶ γυναῖκας, δι' ἃς καὶ ὁ πόλεμος κατέστη. ταῦτα Βελισάριος διαπραξάμενος, εἰς Καρχηδόνα ἀπήλυνεν. ἔλθων δὲ τις ἐκ Σικελίας ἀπήγγειλεν, ὡς στάσις ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἐπιπέσοῦσα τὰ πράγματα ἀνασοβεῖν μέλλει, εἰ μὴ αὐτὸς διὰ τάχους καταλάβοι. διαθέμενος δὲ τὰ ἐν Λιβύῃ, ὡς ἐδύνατο, Ἰλδηγέρδῃ τε καὶ Θεοδώρῳ παραδούς τὴν Καρχηδόνα εἰς Σικελίαν ἤει. ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἰουστινιανὸς Γερμανὸν τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ, ἄνδρα πατρίκιον, εἰς Λιβύην σὺν ὀλίγοις τισὶν ἐπεμψεν σὺν Δομνίκῳ καὶ Συμμαχῷ ἀνδράσι σοφοῖς. γενόμενος δὲ ἐν Καρχηδόνι τοὺς τε στρατιώτας ὁ Γερμανὸς ἤρϊθμει, καὶ τῶν γραμματέων τὰ βιβλία ἐν οἷς τῶν στρατιωτῶν τὰ ὀνόματα ἐνεγέγραπτο ἀναλεξάμενος, εὗρεν τὸ μὲν τρίτον μέρος τοῦ στρατοῦ ἐν τε Καρχηδόνι καὶ ταῖς ἄλλαις πόλεσιν ὑπὲρ τοῦ βασιλέως εἶναι, τοὺς δὲ ἄλλους ἅπαντας τῷ τυράννῳ συντεταγμένους. διὰ τοῦτο μὲν πρὸς μάχην οὐχ

6. δὲ τὸ στρ. Α, δὲ καὶ τὸ στρ. vulg. vulg.
17. γραμματέων libri et edd.

11. Λιβύῃ Δ, Λιβύ

circiter duobus in fugientes impressionem facit, quos ad Membrasam civitatem assequitur. ubi conspexit ordines deserere, et neglecta militiae lege palantes vagari, in eos vires et copias exerit. confestim illi vertuntur in fugam, et in Numidiam recepti, rursus colliguntur ad invicem. pauci certamine inuito perierunt, quorum plures agniti sunt Vandali: Romanis enim Belisarius parcebat. direptis eorum castris, divitias comperit in illis maximas, et eas mulieres, quarum causa bellum motum est. his actis Belisarius Carthaginem contendit. tunc adveniens e Sicilia nuncius quidam seditionem in castris exortam res omnes turbare paratam, nisi quantocius advolet, significat. dispositis itaque qua valuit arte, rebus Libycis et Carthagine Ildegerdi ac Theodoro commendata, in Siciliam revertitur. his autem cognitis, Germanum nepotem suum virum patricium cum Domnico et Symmacho viris scientia praestantibus, et aliis paucis, in Libyam transmittit Iustinianus. posteaquam vero Carthaginem appulit Germanus, militum numerum recensuit, perlectisque scribarum libellis, in quibus militum nomina ascripta erant, tertiam tantum partem tam Carthagine quam caeteris in urbibus remansisse, quae pro imperatore staret, reliquos

ἐπιβίβη· τοῦ δὲ στρατοῦ ἐπιπέλιον, ἐξέδηγτο δὲ παρὰ
 τοῦ βασιλέως σταλῆσαι, ὅπως τοῖς ἐξιδιαιρέτοις στρατιώταις
 ἐπιμνησθῆ, πάλαι δὲ τοὺς ἀδικίαν εἰς αὐτοὺς ἄρξαντας, τοῦ-
 5 τον αἰ στρατιώται ἀποῦσαν, τὸν λόγον, καὶ ὀλίγον αὐτῷ
 5 προσεχωρον. ὁ δὲ Γερμανὸς αὐτοῖς σὺν πολλῇ φιλοφρο-
 σίᾳ ἰδοῦντο, καὶ τὰ πιστὰ δίδουσι, ἐν τιμῇ εἶχεν, καὶ τὰς
 φήμας αὐτῶν παύειν. ἐπεὶ δὲ ὁ τοῦτων λόγος περιγεγραμ-
 ῖτος εἰς πάντα ἔλθειν, ἀποταξάμενοι τὸν τέραινον, ἔλθον εἰς
 Καρχηδόνα. ὁ δὲ Τηόξιας τοῦ παροῦ ἔδωκε αἰδομένους, τοῖς
 0 ἀλοκρινάστας ἐπιρρώσας, ἐπὶ Καρχηδόνα ἔλαιντο. ὁ δὲ Γερ-
 μανὸς ἐκονίνας τὸ στρατόν, καὶ αὐτοῦ ἐλάττει. ὁ δὲ σὺν
 αὐτῷ στρατὸς προθυμίαν πολλὴν ἐπιδεικνύμενος, εὐνοίᾳ τῇ
 βασιλεὶ τὸν στρατὸν ἐπέδου. τοιούτους ἐπαρσώτας οἱ μετὰ
 Τηόξια, καὶ δειλίᾳ καταχωθέντες, ἀνεχώρησαν ἐπὶ Νομισ-
 5 διαν. ὁ δὲ Γερμανὸς σὺν παντὶ τῇ στρατῷ οἴα εἰς μακρὰν
 ἔλθειν, καὶ τοιούτους κατελάθειν, εἶδεν οἱ στυμίζαν αὐτοῦς
 Αἰακρονοίων βαρβάρων μυριάδες πολλαί, σὺν Ἰουδας τε καὶ P 174
 Ἰαταίας ἔρχον. συμβαλλόντες δὲ πόλεμον, καὶ τῆς μάχης
 κρατιώτερος γινόμενος, τὸν Γερμανοῦ ἵαπον εἰς τὸν πόλεμον
 0 ἵεσανεν. πρῶτον δὲ ἐπὶ γῆς Γερμανὸς εἰς κήδον ἔλθειν, ἐπὶ

1. ἐξεδήγτο A. ἐξέδηγτο vulg. 3. σπείδω A. εὐνοίᾳ
 vulg. 7. λόγον τῷ A. 11. ἐκονίνας A. 14. κατα-
 χωθέντες A. ἀνεχώρησαν vulg. 15. σὺν ἰατ. ex A. 18.
 στυμίζαν A. στυμίζαντες vulg. 19. τὴν A. τὴν vulg.

vero omnes tyranni reges sequentes comperit. expropter in praedium
 utraque progressus est, sed peculiararem exercitum curans habuit. cae-
 tetum ad munita munita quaedam adfectus. vinctumque
 munita punitenda, ab imperatore se munita cum palea detrahit.
 cum munitum illi penetrare munita, tenam ad eum omni munita-
 runt. Germanus humanissime acceptus, hile data, in praedium habuit,
 et stipendia curans subit. munitum tandem rumore ad omnia munita
 perlati, tyranno derelicto, Carthagine munita. Tyrannos vero munita
 munita munita, munita, qui remanentem, animatis, Carthagine
 se munita. Germanus munita adfectus cum munita progreditur, exerci-
 tusque sub eo munita magnam munita alacritatem testatus, cum ergo
 imperatorem benevolentiam dicit munita, atque per munita. huc
 munita quid Tyrannos sequentibus, munita munita munita, in Numidiam
 munita. huc Germanus cum un munita exercitum munita progressus
 est, cum ipse munita est, munita vero Munita cum munita
 munita, munita India et Aetia. huc se munita munita. huc munita
 munita, et munita munita munita, equum, cui Germanus munita, quis-

μη τὸ τάχος οἱ δορυφόροι φραζάμενοι ἔφερον ἵππον, καὶ τοῦτον ἐνεβίβασαν. τρέπονται τοίνυν οἱ στρατιῶται, καὶ ὁ Τζότζας ἐν τῷ θορυβῷ τούτῳ σὺν ὀλίγοις διαφυγεῖν ἴσχυσεν. ὁ δὲ Γερμανὸς τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ἐγκελευσάμενος, εὐθὺς ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τῶν πολεμίων ὤρμησεν, καὶ τοῦτο παρέλαβε πολέμῳ. ἐνταῦθα δὲ τὰ χρήματα οἱ στρατιῶται οὐδενὶ λόγῳ ἀρπάζοντες, τοῦ στρατηγοῦ λόγον οὐκ ἐποιοῦντο. νοήσας δὲ

V. 139 ὁ Γερμανὸς, μὴ συμφρονήσαντες οἱ πολέμοι ἐπ' αὐτὸν ἴωσιν, Βίστατο ὀδυρόμενος, καὶ πρὸς εὐκοσμίαν τούτους παρακαλῶν. οἱ δὲ Μαυρούσιοι τὴν τρόπην θεασάμενοι κατὰ τῶν στασιαστῶν ὤρμησαν, καὶ τούτους ἐδίωκον σὺν τῷ τοῦ βασιλέως στρατῷ. Τζότζας δὲ το θάρσος εἰς αὐτοὺς ἔχων, ἑωρακίως τὰ ὑπ' αὐτῶν γενόμενα μετὰ ἑκατὸν εἰς φυγὴν ἐτρέπη, καὶ εἰς Μαυριτανίαν τὴν ἐνδοτέραν ἐχώρησεν, καὶ ἡ σιάνσις ἐν τούτοις ἐτελεύτα. Γερμανὸν δὲ σὺν Δομνίκῳ καὶ Συμμάχῳ μεταπεμψάμενος ὁ βασιλεὺς εἰς Βυζάντιον, Σολομῶνι πάλιν τὰ τῆς Αἰβύης πράγματα ἐνεχείρισε, (τρισκαιδέκατον δὲ ἔτος ἦν τοῦτο τῆς Ἰουστινιανοῦ βασιλείας) παρασχόμενος αὐτῷ ἄρχοντας τε ἄλλους καὶ Ρουφῖνον καὶ Λεόντιον καὶ Ἰωάννην τὸν Σισινίου υἱόν.

2. ἐνεβίβασαν A, ἀνεβ. vulg. 3. τούτῳ σὺν ὀλίγοις A, σὺν ὀλίγων vulg. ἴσχυσεν A, ἰσχύσας vulg. 10. στασιαστῶν A, στασιασάντων e, στρατιωτῶν vulg. 17. δὲ add. ex A. 18. αὐτῷ A, αὐτὸς vulg.

pian interfecit. Germanus in terram praeceps actus ultimum periculum subiisset, nisi satellites armis undequaque vallantes, equo quantocius adducto, eum rursus sustulissent. vertuntur itaque in fugam adversi milites, vixque Tzotzas in tanto tumultu cum paucis se fuga surripere valuit. porro Germanus iis, qui a se propius aberant, ut recta in hostium castra irruerent, praecepit, eaque post reparatam pugnam obtinuit. tum vero milites repertas obviam absque delectu vel ratione divitias diripientes nullam ducis curam gerere, nullam in eum observantiam retinere. veritus igitur ne resumptis animis hostes adorirentur, substitit de tam indigno facinore conquestus, ipsos in ordinem subinde revocans. Maurusii vero ubi fugam istam conspexere, facto in ipsosmet milites perduelles impetu, una cum imperatoris acie eos insequuti sunt. quamobrem Tzotzas, qui fiduciam omnem in eis reposuerat, cum istam illorum adversum se conversionem animadvertit, se cum centum aliis in fugam coniecit, et in Mauritiam interioriorem recessit: atque ita demum seditio cessavit. imperator autem Germanum una cum Domnico et Symmacho Byzantium revocans, Libyam iterum administrandam Salomoni commisit. tertius tunc supra decimum imperii Iustiniani numerabatur annus: aliosque Li-

Σολομών δε καταλείπων τὴν Καρχηδονία μετρώσας τὸν ἴκον
 ἐξήγαγε, καὶ Λιβύην ἀσφαλῶς διοικῶσιν, διασκορπὼν τε
 τὸν στρατὸν, καὶ τὴν ἰσθμὸν ἐκ αὐτῆ ἐύριστον, εἰς Βο-
 ζαντίων ἀπέστειλεν. Βασιλέως δὲ τῆν τε Σικελίαν καὶ Γούρην
 5 ἐκὸς Ἰουλίον κειρομένην, καὶ τὸς πέριξ πόλεις παραλαβὼν,
 Ἰουλίον εἰς Πηζαντίων πρὸς Ἰουστινιανὸν ἔλαβεν μετὰ τῆς
 γενναίας καὶ τῶν τίμων αἰοῦ. καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς
 Ναρσῆν τὸν σουβινομάχου μετὰ σιάνου ἐν τῇ Γούρῃ πρὸς
 τὸ διοικῆσαι τὰ ἐκείνη. Σολομὼν δὲ τὰ ἐν Καρχηδονίῃ καὶ
 10 Λιβύῃ καλῶς διοικῶσας, κατὰ Μαυροσίαν ἐστράτευται, καὶ ὁ
 πρῶτον μετὰ Γουδάριον τὸν αὐτοῦ δορυφόρον, ἀέθρα ἀγαθὴν
 εἰς τὰ πόλεμα, οὐκ στρατεύεται ἐπιφέρει, ὅστις εἰς Ἰβήρην
 ποταμὸν ἀφεισόμενος, εἰς Βιουγαῖ πάλιν ἔρημος ἐστρατευόμε-
 σπιε, ἐκείθεν δὲ μάχης γενουμένης, ἤττιθεις καὶ εἰς τὸ
 5 χυρῶσθαι ἀναχωρήσας, ἐκὸς τῆς τῶν Μαυροσίαν προσηδίας
 ἐκείνη. Σολομὼν δὲ πάλαιον γενόμενος καὶ ταῦτα μαθὼν,
 κατὰ τῆχος ἔει. οἱ βαρβαροὶ δειουατιεὶς ἀναχωροῦσας, καὶ εἰς
 τὰ Ἀθρῶσιον ἔφυγαν πρὸς τὸν ἐστρατευόμενον. ὁ δὲ Σολομὼν
 15 τοῖσι τοῖσι σερβαλῶν, εἰς φυγὴν ἔπεισε. οἱ δὲ Μαυροσίαν

1. Οὐλίον, κατὰ Οὐλίαν A, Οὐλίαν ε, Οὐλίαν ε. 11. Γου-
 δάριον A, Γουδάριον ε, Γουδάριον α. 12. εἰς τὸ A, καὶ εἰς
 τὸ vulg. 13. διοικῶσιν A. 17. εἰς τὸ Ἀθρῶσιον ἔφυγαν
 A, εἰς τὸ Ἀθρῶσιον ἔφυγαν vulg. 18. ἐστρατευόμενον A, στρα-
 τευόμενον vulg.

1-20 recteque Rafinum, Leontium et Iohannem Siciliæ filium adfuit.
 postea Salomon Carthaginem transiens levè moderatogue imperiis pro-
 pium cecit, et Libyam annis totatis, exactam ex ordine compo-
 nit, ut, si quem ex nobilibus suspectum habuit, Byzantium citius
 transmittent. Belicatus autem Salomon, Roma, viciniamque circumdedit, et
 longè detentis in Romanam potestatem receptis, longum cum exere et
 libens ad Iustinianum Romanam adduxit, imperator vero Narzem cul-
 tularium rebus suis administrandis cum classe valida Romanam trans-
 mitit. Salomon etiam quem Carthagine, tum in Libys regenda com-
 ma moderatione usos, adveniens Maurusius precliam instavit, et pri-
 mo quidem Guplarium a satellitibus unum, vicem probitate et mili-
 tarii peritia commendatum, cum exercitu praesentit, qui ad Egeum
 fluvium descendens ad Burgam civitatem decudatam castra metatos
 est. Ille cumulus certamine superatos, in vallum se recepit, in quo
 continuo Maurusianum abdidit. Iustinianus metu compulsi cedunt loco, et
 ad Abonit montis radices castra ponunt. Salomon conserto positis cum
 to legem vertit, Maurusii dilectia et praescripta montis loca fugientia

ἐπὶ τὴν δυσχωρίαν τοῦ ὄρους ἔφυγον, καὶ ἐπὶ Μαυριτανούς
 ὄχοντο. Σολομών δὲ τὰς ἐν Μουγάδῃ πεδιάς ληϊσάμενος, καὶ
 πᾶσαν τὴν γῆν αὐτῶν πυρπολήσας σίτον τε πολὺν κομισάμε-
 νος, εἰς Ζερβούλην τὸ φρούριον ἀνέστρεψεν· ἐνθα Ἐαυδάς
 σὺν δισφυρίοις Μαυρουσίοις προσέφυγεν. Ἐαυδάς δὲ κατα-
 λιπὼν τὸ φρούριον, εἰς τὸ τοῦ Ἀβρουσίου ὄρος εἰς ὕψος ἀνα-
 βὰς ἠσύχαζεν. Σολομών δὲ Ζερβούλην τὸ φρούριον εἰς τρεῖς
 ἐπολιώρησεν ἡμέρας, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ληϊσάμενος, φύ-
 Βλακάς τε ἐν αὐτῷ καταστήσας, ἐπὶ τὰ πρόσω ἐχώρει. καὶ
 διεσκοπεῖτο, ὅθεν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους δυνηθεῖη γενέ-
 σθαι ἀποτόμου τε ὄντος καὶ πολλῇ δυσχωρίᾳ κατεχομένου. ὁ
 δὲ θεὸς πόρον ἐν τῇ ἀπορίᾳ ἐποίησεν οὕτως. εἷς τῶν στρα-
 τιωτῶν τοῦ πεζικοῦ στρατοῦ Ὀπιτώνων, Γένζων ὀνόματι, εἶτε
 θυμῷ χρώμενος, εἶτε τι θεῖον αὐτὸν ἐκίνησεν, ἐπὶ τοὺς πολε-
 μίους ἀνέβαινε μόνος. ὀπίσω δὲ τούτου τινὲς συστρατιῶται
 ἠκολούθουν ἐν θαύματι μεγάλῳ ποιούμενοι τὸ γινόμενον, τρεῖς
 δὲ τῶν Μαυρουσίων οἱ εἰς τὸ φυλάσσειν τὴν εἴσοδον τετα-
 γμένοι ἰδόντες τὸν ἄνθρωπον ὑπὸν δρόμῳ νομίσαντες πρὸς
 αὐτοὺς ἀνιέναι. ὁ δὲ καθ' ἕνα τούτους ἐρχομένους διὰ τὴν
 C στενοχωρίαν τοῦ τόπου τὸν τε πρῶτον ἀνεῖλεν, ὁμοίως καὶ τὸν 20

4. ἀνέστρεψεν — — — τὸ φρούριον om. A. ἡ Ἐαυδάς vulg.
 8. ἐν αὐτῷ] εἰς αὐτὸ A b. 11. δυσχερεῖα A. 13. Ὀπιτώ-
 νων A f, Ὀπιτών ὦν vulg. 16. ποιούμενοι A, ποιούντες
 vulg.

occupant, et mox ad Mauritanos deflectunt iter. Salomon vero pla-
 nitiam omnem Mugadae circumpositam depopulatus, et omni eorum
 regione incendio devastata, commeatu immenso inde deportato, rediit
 in Zerbulen castrum, quo Eaudas cum Maurusiorum viginti millibus
 fuga se recepit. Eaudas autem relicto castro, et Abrasii montis con-
 scenso cacumine, quietem agere statuit. Salomon Zerbulen castrum
 triduana pressit obsidione, direptisque in eo omnibus et posita cu-
 stodia, ultra procedendum ratus, qua via montis praeruptis undique
 saxis obsiti, et locorum difficultatibus pene inaccessi verticem supe-
 rare posset attentius considerabat: cum deus per animi anxietatem
 in loco invio viam in hunc modum fecit. inter pedestres copias
 Optionum numeri Genson quidam nomine, sive animi proprii impetu,
 sive divino motus instinctu, in adversarios conscendit solus. pone
 sequebantur commilitones nonnulli, miraculo quod fiebat ponentes.
 Maurusiorum vero tres ad custodiendum aditum destinati, virum emi-
 nus conspicati, et ad se accedere existimantes, ei obviam velocius
 occurrerunt: qui cum propter loci angustias singuli ac soli procede-

ἀναβαίνειν εἰς τὸν πύργον σὺν γέλῳτι ἐτεχειρίσειν. αἱ δὲ γυναῖκες τοῦτον κατεγέλων σὺν τῷ πρεσβύτῃ. ὁ δὲ Ῥωμαῖος ἐπειδὴ χερσὶ καὶ ποσὶν ἀναβαίνων ἐγγύς που ἐγεγόνει, σπασάμενος τὸ ξίφος ἐξήλατο, καὶ τοῦ γέροντος εἰς τὸν αὐχένα ἐπιτυχῶν, τούτου τὴν κεφαλὴν ἐξέτεμεν. οἱ δὲ στρατιῶται 5
 Θαρροῦντες ἤδη καὶ ἀλλήλων ἐχόμενοι, εἰς τὸν πύργον ἀνέβαινον, καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ χρήματα μεγάλα ὄντα λαβόντες πρὸς Σολομῶνα ἤγαγον. ὁ δὲ Σολομὼν τεῖχη ταῖς ἐν Λιβύῃ πόλεσιν περιέβαλεν. καὶ ἐπεὶ Μαυρούσιοι ἀνεχώρησαν ἐκ
 Β Νουμιδίας νικηθέντες, Ζάβην τε τὴν χώραν καὶ Μαυριτανίαν 10
 καὶ Ἡτηφῆ τὴν μητρόπολιν ὑπόφορον Ῥωμαίοις πεποίηκεν. τῆς γὰρ ἐτέρας Μαυριτανίας Καισάρεια ἡ πρώτη μητρόπολις ὑπάρχει. ταύτην δὲ Βελισάριος τὸ πρότερον καθυπέταξεν. διὰ τοῦτο Αἴβυες ἅπαντες ὑπήκοοι Ῥωμαίων γεγόνασιν, εἰρήνης ἀσφαλοῦς τυχόντες. τετραετίαν δὲ ποιήσαντες ταύτῃ 15
 τῇ εἰρήνῃ, ἐν τῷ ιζ' ἔτει Ἰουστινιανοῦ Κῦρος τε καὶ Σέργιος, οἱ Βάκχον τοῦ Σολομῶνος ἀδελφοῦ παῖδες, ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀπεστάλησαν ἄρχειν Λιβύῃ. Πενταπόλεως μὲν Κῦρος, Τριπόλεως δὲ Σέργιος. οἱ δὲ Μαυρούσιοι τοὺς ἑαυτῶν πρεσβυτέρους εἰς Λέπτην μάγναν τὴν πόλιν ἔπεμψαν πρὸς 20

4. ἐξέλατο A. 9. περιέβαλεν A, περιέβαλλεν vulg. 17. Σολομῶνος A, Σολομῶντιος vulg. ἀδελφόπαιδες A. 19. δὲ ante Σέργιος add. ex A. 20. Λέπτην μάγναν A, Λεπιτήμαγναν vulg.

montis forte perscrutati, in locum inciderunt: et ad turrim conscensum facere cum risu non nemo tentavit, quem risu pariter et ludibriis mulierculae et vetulus exceperunt. Romanus autem ille miles manibus pedibusque adrepens, ubi propius accessit, educto e vagina gladio exiliit, et percussi in cervicem senis caput amputavit. tum vero milites sumptis animis audacius irrumpentes, manibus ad invicem datis sese erigentes in turrim conscenderunt, mulierculasque et maximas opes illic congestas abripientes ad Salomonem detulerunt. exinde Salomon Libyae civitates moenibus cinxit et munivit: et posteaquam Maurusii ex Numidia victi recessere, Zaben provinciam, Mauritaniam, cum Etephe eius metropoli fecit Romanis vectigalem. alterius enim Mauritaniae prima metropolis est Caesarea, quam prius subegit Belisarius. quare Libyes omnes Romanum iugum subierunt, et securae pace potiti sunt: quadriennioque in eiusmodi pace transacto, decimo septimo Iustiniani anno Cyrus et Sergius Bacchi Salomonis fratris liberi ad regendam Libyam ab imperatore missi fuere: et Cyrus quidem Pentapolim, Tripolim Sergius administravit. porro

Σέργιον, ὅπως δώρηται αὐτῷ προσαγορεύωνται καὶ τῆν τιμὴν C
 κρητιώσιν. Σέργιος δὲ Παιδωνίτης κρητικὸς ἀνδρὶ Τριπόλι-
 τῷ, ὄντας αὐτὰ μὲν τῶν βαρβάρων τοὺς δουρατάτους ἐν τῇ
 πόλει ἰδόντες, πάντα ἐπιτίθειν τὰ αἰτήματα ἐπισημαίνοντες,
 καὶ ὅσους τῆν τιμὴν ἐδούκοντες· τοὺς δὲ λαλοῦντας ἔσω ἐν
 κρητικῇ ἕξει. τοὺς δὲ ἐπ' ἄριστον καίλασας ἄπαντας
 ἐπέκρινε. οὗς δὲ τοῦτων ἰδὼν ἐκπελάσας, τοὺς δουράτους τὸ
 γέννημα ἐπέκρινε. οἱ δὲ τοῦτο ἀλοῦσάντες, δόρυ μὲν τὸ
 αἰεὶον ἀγριόκενον ἔχοντες· καὶ οὖν κῆρι τοὺς ἄλλοις ἄρισ-
 τοῖς ἐπὶ Ῥωμαίους ἔγινοντο. ὁ δὲ Σέργιος οὖν τῇ Παιδωνίῃ
 τοῦτοις ἀπέκρινε, καὶ μὲν πρὸς κρητικῆς, Παιδωνίτης μὲν
 πολλοὺς ἀποβάλων θύεσσιν. Σέργιος δὲ εἰς ἄριστον κρητικὸν D
 ἐπισημαίνοντες, ἐπὶ Καρχηδόνα ἐπέκρινε πρὸς Σολομῶνα τοῦ
 αἰεὶοῦ θύεσσιν. κῆρι δὲ τῆν Τριπόλιν Μακρόνιοι ἀπέκρινε,
 οὗς δὲ βαρβαροὶ ἄπαντας ἐδούκοντες τὰ ἐπὶ χωρία, ἐκπελάσ- V 111
 σαντες τὸ πλῆθος Ῥωμαίων ἐπὶ Πεντάπολιν ἔχοντες. ὁ δὲ
 Κέρως γινώσκων, κρητικὸς εἰς Καρχηδόνα ἐπέκρινε. οἱ δὲ βαρβα-
 ροὶ μὲν πρὸς ἀριστοῦς αἰεὶοῦς Βερονίτην τῆν πόλιν ἔκρινε,
 ἐπὶ Καρχηδόνα ἐπέκρινε, καὶ εἰς τὸ Βεζάντιον ἀριστοῦς
 οἱ, πλείοσι δὲ ἐπέκρινε τῶν ἐπὶ ἐκπελάσας χωρία. Ἀρισ-

U. προσαιτῶν A. προσαιτῶν vulg.   τούτους — — — ἐπιση-
 μαίνοντες om. A.   γ. οὖν om. A. I.   ἀριστοῦς om. A. I.   111
 et add. ex A.

Mauritii seniores ex suis Leptim magnam, quae civitas est, mu-
 nitione munitam et fortificationem parvam ad Sergium miserunt. Sergius
 Pudenti viro Tripolitae municipem ceperunt, barbarum quidem
 presentibus ad octoginta in urbem abiecit, et postulata munitionem
 cuncta pellentes, scilicet inveniendi fide parvam abiecit
 reliqua autem fides in suburbium abiecit, et ad eundem
 conventus cunctos tenuerunt. solus unus cum castris et periculo
 ereptus, quo fuerant attentata, contribulis significavit. ut au-
 ditis, eorum consilio redierunt in castra ubi propria, et reliquis
 consilio abiecit. in Romanos arma sumpserunt. Sergius vero cum
 Pudente ex urbem munitis, inique certamine, multis munitis de-
 celeratis, Pudentis interceptus est. Pudentis vesano timore correptus
 ad Salammonem patrem Carthaginiem navigavit. cuncta Tripoli-
 tana regione a Mauriis desolata, barbari universos cunctosque
 loca desolata, abiecit Romanorum captivorum numerum multitudine,
 vicem Pentapolis contulerunt. Cypri consilio accepto fugam ce-
 derunt, et Carthaginiem transfretavit. barbari nulla resistente Beronice
 ceperunt, moxque in Carthaginiem arma sumpserunt; deinde Byza-

λᾶς δὲ ἔχθραν ἔχων πρὸς Σολομῶνα, διότι τὸν αὐτοῦ ἀδελ-
 P. 177 φὸν ἔκτεινεν, τοῖς βαρβάροις ἐνοῦται, καὶ κατὰ Καρχηδόνος
 καὶ Σολομῶνος τούτοις ὠδήγησεν. Σολομῶν δὲ ταῦτα ἀκού-
 σας, παραλαβὼν τὸ στρατεύμα κατ' αὐτῶν ὤρμησεν. ἔλθων
 δὲ εἰς Βέστην τὴν πόλιν ἔξ ἡμερῶν Καρχηδόνος ὁδὸν ἀπέ- 5
 χουσαν, ἐν αὐτῇ ἐστρατοπεδεύσατο. ἦσαν δὲ σὺν αὐτῷ Κῆρος
 καὶ Σέργιος καὶ Σολομῶν ὁ νέος, οἱ τοῦ Βύκχον παῖδες. ἰδὼν
 δὲ τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων καὶ δειλιάσας, ἔπεμψεν πρὸς
 τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν μεμφόμενός αὐτοῖς, ὅτι ἔνσπονδοι Ῥω-
 μαιῶν ὄντες, ὄπλα κατ' αὐτῶν ἐκίνησαν, ἄξιόν δὲ τὴν εἰρή- 10
 Βνην κρατύνεσθαι, καὶ ὄρκους βεβαιοῦσθαι. οἱ δὲ βάρβαροι
 γλευάσαντες τὰ εἰρημένα, ἔφησαν· ἐπειδὴ Σέργιος εἰς τὰ
 εὐαγγέλια ὁμῶς καλῶς ἐφύλαξε τοὺς ὄρκους ἀποκτείνας τοὺς
 ὀγδοήκοντα, πῶς νῦν ὑμῶν πιστεύσομεν τοὺς ὄρκους; πο-
 λέμου δὲ κροτηθέντος, τρέπονται οἱ Ῥωμαῖοι. τοῦ δὲ ἵππου 15
 ὀκλάσαντος κτείνεται Σολομῶν, καὶ οἱ τούτου δορυφόροι. Σέρ-
 γιος δὲ ὁ τούτου ἀνεψιὸς τὴν τῆς Λιβύης ἀρχὴν ὑπὸ τοῦ
 βασιλέως ἐνεχειρίσθη. Ἰωάννης δὲ ὁ Σισιννιόλου, καὶ οἱ λοι-
 ποὶ ἄρχοντες μῖσος πρὸς τὸν Σέργιον μέγα ἐκίνησαν, ὥστε

1. διότι A, διὰ τί vulg. 3. τούτους A. δὲ add. ex A. 6.
 ἐστρατοπεδεύσατο A, ἐστράτειυσεν vulg. 9. αὐτοῖς A, αὐτῶν
 vulg. ἐν σπονδῇ A. 10. ἄξιον A, ἀξίων vulg. 14.
 ὑμῶν πιστεύσομεν A, ἡμῶν πιστεύσωμεν vulg. 19. μέγα A,
 μέγαν vulg.

cium profecti, multos eius regionis agros suis excursionibus devasta-
 verunt. Attalus autem inimicitias cum Salomone, quod fratrem in-
 terfecisset, exercens, barbaris adiungitur, et adversus Carthaginem et
 Salomonem ductorem eis se praebebat. his auditis Salomon in eos edu-
 cit exercitum: et iam Bestem sex dierum itinere a Carthagine dissi-
 tam profectus, in ea castra composuit. comitabantur Cyrus et Sergius
 et iunior Salomon Bacchi liberi. conspecta vero barbarorum multi-
 tudine deterritus, ad eorum primores misit, qui nomine suo expostu-
 larent, quod Romanis prius foedere coniuncti, bellum eis inferre non
 fuissent veriti. rogabat perinde renovatis iuramentis firmatam dein-
 cept ad invicem servarent pacem. barbari sannis et ironicis cavillis
 dicta excipientes, responderunt: quandoquidem Sergius in evangelia
 iuratus sancte servavit iusiurandum, ut octoginta e nostris interfice-
 ret, quoniam modo nunc iusiurando fidem iterum praestabimus? mox
 praelio conserto Romani fugati: Salomon equo cespitante occisus, et
 eius satellites una pariter occubuerunt. Sergius autem eius nepos
 demandatam sibi ab imperatore Libyae provinciam administravit. cae-
 terum Ioannes, Sisinnioli filius, caeterique duces in Sergium vehemens

μηδὲ ὄπλα κατὰ τῶν ἐχθρῶν αἴρειν βούλοσθαι. καὶ οἱ θάρ-
 βαροι πάντα ἀδελῶς ἐπιέροιο. Ἀνταλῆς δὲ ἔγραψε τῷ βασι- C
 λεῖ Ἰουστινιανῷ, ὅτι πάντες Μαυροσίαιοι τῆς οὐκ δουλείας
 καὶ φιλίας αἰροῦνται, ἀλλὰ τῆν Σολομῶτος καὶ τῶν τοιού-
 5 τῶν αἰσθητῶν βίαιαν ἐπαγωγὴν οὐκ ἐπιχειροῦσι, ἐστράτευσαν.
 τοίους παρῴσιτιλον, καὶ τῆν Ῥωμαίους καὶ Μαυροσίαιους
 σκεπτόσθαι. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτο ποιῆσαι οὐκ ἐπιτρέψαισιν· Ἀν-
 ταλῆ, δὲ καὶ ὁ τῶν Μαυροσίαιων στρατὸς ἀνέχθῃσθαι αἰδῆς
 ἐν Βεζαντίῳ, καὶ σὺν αὐτοῖς Τρόϊας στρατιώτας ὄλκους καὶ
 10 Οὐσιδελίους ἔχων. οἱ δὲ Μιθρῆς παρεκάλει Ἰακώβου τοῦ
 Σιωπηρίου στρατήγημα ἀγείραι καὶ κατὰ τῶν πολέμων γο-
 ρῆσαι σὺν Ἰακώβῳ τῷ ἄρχοντι τῶν ἐν Βεζαντίῳ ἐπιπέλοισιν. ὁ D
 δὲ λαθὼν τοῦ στρατοῦ ἐπὶ τοῖς πολέμοις ἔει, Ἰακώβου προί-
 ζειν ἐπέσεως. συμβολῆς δὲ γενομένης ἐστάθησιν οἱ Ῥωμαῖοι,
 15 καὶ συλλαμβάνοντες οἱ θάρβαροι τοῦ Ἰακώβου ζῶντα σὺν τῷ
 στρατῷ αἰσῶσθαι· καὶ τοῦτο εἰς φιλίαν ἀποδέχονται τοῖς
 στρατιώταις Τρόϊας παρὶδῶσαν ἐπιλογουμένης κατὰ Ῥωμαίων
 στρατεύσθαι. παρελαμβάνοντες δὲ δευρὸν διὰ τοῦ Ἰακώβου
 20 Ἰακώβου τῶν πόλεων. καὶ οἱ μὲν τῶν Μιθρῆς εἰς Σαλαμίαν
 ἐπιπέλοισιν, ἄλλοι δὲ εἰς ἄλλας πόλεις καὶ εἰς Βεζαντίον.

1. καὶ] καὶ vulg., om. A, sed ante βασιλεῶς vid. in 5.
 ἐπιπέλοισιν A. 6. καὶ Μαυρ., om. A e. 11. ἀρχοντι A, ἐπι-
 ζειν vulg. 13. Ἰακώβου A b, Ἰακώβῳ vulg. 20. Βεζαντίον A,
 et ante Βεζαντίον.

alios conceperunt idem, ut sub eo neque in ipsos hostes arma ma-
 gnas committere proponerent, ac interim aliquo habitu cuncta
 omnia cum libertate deprecarentur. Antalas itaque imperatori lu-
 ctuosius accepit in hac mentem: Maurorum cuncti tibi credere, te
 amare desiderant, vocem Salomonis et nepotem eius regum munice
 voluntatem non ferentes, tyrannidem exercuerunt: hoc si remiseris,
 Romani cum Maurorum in usum faciles erunt. Imperator istud
 excepit non salsit. quare Antalas et universos Maurorum exer-
 citum ad Pythium iterum convenit, quo Tirotes Vandales omnes
 hanc omnia milites habens cum convenit. peris Lilyes Inanem Si-
 dionem filium instanter rogaverunt, ut collectis instructisque exercitu
 adveniens hostes progredieretur, una cum Ilmerio, qui Pythio tiro-
 tum catalogo praefectus erat. ille educto exercitu, et Ilmerio pro-
 cedere iussit, in hostes adveniens perexit. cunctis deusum pugna
 imperatoris Romani, Ilmerioque una cum cunctis eius copis har-
 baci vivum comprehenderet, et eum quidem in custodiam adducere,
 eius vero milites se contra Romanos arma ferre iuratos Tirotes per-

Μαυρούσιοι δὲ καὶ Τζότζας ἐν ἀδείᾳ πολλῇ τὴν Λιβύην πᾶσαν ἐλήζοντο. οἱ δὲ ἐν Βυζαντίῳ εἰσελθόντες Λίβνες ἐδέοντο τῷ βασιλεῖ, ὅπως στρατεύματα καὶ στρατηγὸν ἄριστον εἰς Λιβύην ἀποστείλῃ. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀρεόβινδον σὺν στρατιώταις ὀλίγοις, ἄνδρα εὐγενῆ καὶ εὐβουλον, ἔργων δὲ πολεμίων 5
 V. 142 οὐδαμῶς ἔμπειρον, καὶ σὺν αὐτῷ Ἀθανάσιον καὶ Ἀρμενίους ὀλίγους, ὧν Ἀρταβάνης τε καὶ Ἰωάννης ἤρχον, οἱ Ἀρσακίδες. οὐ μὴν οὐδὲ Σέργιον μετεπέμπετο, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν σὺν Ἀρεόβινδῳ Λιβύης στρατηγοὺς εἶναι ἐκέλευσεν. Σέργιον μὲν τὸν πόλεμον διενεργεῖν πρὸς τοὺς ἐν Νομηδίᾳ βαρβάρους, Ἀρεό- 10
 B βινδον δὲ πρὸς τοὺς ἐν Βυζακίῳ Μαυρουσίους διαμάχεσθαι. Ἀρεόβινδος δὲ τὴν Λιβύην καταλαβὼν, καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ στρατοῦ παραλαβὼν, Ἰωάννην τὸν Κωνσταντιόλου κατὰ Τζότζα καὶ τῶν βαρβάρων ἀπέστειλεν. Ἰωάννης δὲ τὰ πλήθη τῶν πολεμίων θεασάμενος, ἠναγκάσθη χεῖρα αὐτοῖς ἐπιβαλεῖν. ἦν 15
 δὲ ἐν ἔχθρᾳ μεγάλῃ μετὰ Τζότζα, ὥστε ἐκάτερος ἠύχετο φονεὺς τοῦ ἑτέρου γενέσθαι, καὶ οὕτως ἀποθανεῖν. τῆς δὲ μάχης γενομένης ἀμφότεροι τῶν στρατοπέδων ἐξελθόντες ἐπ' ἀλλήλους ἤλθον. ὁ μὲν σὺν Ἰωάννῃς τείνας τὸ τόξον κατὰ τὸν δεξιὸν

4. σὺν στρατιώταις A f, σὺν τοῖς στρατεύμασιν vulg.
 5. σάκιες A.
 6. κατὰ Τζ.

8. μετεπέμπετο A, ἀπεπέμπετο vulg.

7. Ἀρ-
 16 fort.

18. ἀμφότεροι A, ἐκάτεροι vulg.

misere. mox Adramytum civitatem conficto per Himerii praesentiam dolo cepere. Libyum autem nonnulli in Siciliam, in insulas alii, et Byzantium usque fugere. caeterum Maurusii et Tzotzas nullo obsistente Libyam universam depopulati sunt. porro qui ex Libya Byzantium traiecerant ab imperatore postulabant frequentius, ut exercitum cum optimo duce in Libyam mitteret. imperator autem Areobindum cum militibus numero exiguis, virum alioqui nobilem et prudentem, sed rei militaris rudem et inexpertum misit, atque una cum ipso Athanasium, Armeniosque quam paucos, quibus Artabanes et Ioannes, Arsacidae, praefuerunt. Sergium tamen minime revocavit, imo ipsum atque Areobindum una ambos Libyae duces esse iussit: ita ut Sergius adversus barbaros, qui in Numidia erant, Areobindus vero contra Maurusios, qui Byzacium tenebant, expeditionem susciperet. Areobindus ubi in Libyam venit, dimidiumque exercitum accepit, Ioannem Constantioli filium in Tzotzam et reliquos barbaros praeliatum misit. Ioannes adeo numeroso hostium exercitu conspecto, manus cum illis conserendas se cogi intellexit. graves autem cum Tzotza inimicitias gerebat, ita ut alter alterum conficere, atque ita demum perire exoptaret. certamine igitur inuito, uterque de medio exercitu progressus, in se invicem irruerunt. ac Ioannes quidem arcum inten-

οἰών ὄντα πρὸς τοὺς βαρβάρους ἀπέστειλεν πρὸς Ἀνταλᾶν
 εἰπεῖν, ὡς αὐτῷ Γόγθαρις βούλεται τῆς Λιβύης ἀρχῆς κοινω-
 νὸν λαβεῖν. ὁ δὲ Ἀνταλᾶς τὸν μὲν λόγον ἀσμένως ἤκουσεν·
 P. 179 ἀπεκρίθη δέ, ὡς οὐκ ἀσφαλῶς διὰ μαγεῖρον τὰ τοιαῦτα διοι-
 κεῖσθαι. ταῦτα Γόγθαρις ἀκούσας, Οὐλίσθεον τὸν αὐτοῦ δο-
 ρυφόρον, ὡς πιστόν, πρὸς Ἀνταλᾶν ἐπεμψεν, παρακαλῶν
 αὐτὸν πλησιάζειν τῇ Καρχηδόνι, ὅπως αὐτὸν τὸν Ἀρεόβινδον
 ἀνέλῃ. Οὐλίσθεος δὲ τῷ Ἀνταλᾶ κρυφῆ συνέτυχεν, καὶ συν-
 εφώνησαν, ἵνα ὁ μὲν Ἀνταλᾶς τοῦ Βυζακίου ἀρχῆ, καὶ τὸ
 ἡμῖν τῶν Ἀρεοβίνδου χρημάτων λάβῃ καὶ χιλίους πεντακο-
 σίους στρατιώτας Ῥωμαίους σὺν αὐτῷ. Γόγθαρις δὲ τὸ βα-
 σιλέως ἀξίωμα λάβοι καὶ Καρχηδόνος τὸ κράτος. ταῦτα δια-
 πραξάμενος Οὐλίσθεος, ἐπανῆκε πρὸς Γογθάριδα. οἱ δὲ βάρ-
 B βαροὶ κατὰ Καρχηδόνας σπουδῆ πολλῇ ἤεσαν. καταλαβόντες
 δὲ τὸ Δέκιμον καὶ στρατοπεδευσάμενοι ἐν αὐτῷ τῇ ὑστεριᾷ
 ἐπὶ Καρχηδόνας ἐχώρουν. ὑπαντεύσαντες δὲ τοῦ Ῥωμαίων
 στρατεύματος, ἀπροσδοκῆτως αὐτοῖς συνέβαλον, καὶ πολλοὺς
 τῶν Μανρουσίων ἐκτεῖναν, οὓς δὴ ὁ Γόγθαρις κακίζων ἐπέ-
 σκωπτεν, ὡς θρασυνομένους, καὶ τὰ τῶν Ῥωμαίων πρῶγματα

2. Λιβύης vulg. 3. μὲν add. ex A. 5. Οὐλίσθεον A. 8.
 τὸν Ἀνταλᾶν A e. 10. λάβῃ A, λάβοι vulg. 16. ὑπα-
 νήσαντες A. 17. συνέβαλον A, συνέβαλλον vulg. 19. θρα-
 συνόμενοι A, θρασυνοόμενοι vulg.

dimicaturum mittit. Gottharis ex famulitio coquum Maurusium ge-
 nere ad Antalam et barbaros destinat, qui referret, Gotthari in ani-
 mo esse, suae in Libyam potestatis collegam eum assumere. Antalas
 nuncium excepit laetus: respondit autem, haud tuto coqui manibus
 huiusmodi negotium tractari. his acceptis Ulistheum e satellitum nu-
 mero fidissimum ad Antalam Gottharis remittit, precibus hoc agens,
 ut Carthagini vicinior factus, Areobindum e medio tollere conaretur.
 Ulistheus subinde cum Antala latenter congressus una paciscitur, ut
 Antalas Byzacii principatu occupato, facultatum Areobindi mediam
 sumeret partem, ac insuper ex Romanis militibus mille quingentos
 secum haberet: Gottharis autem, imperatoris assumptis insignibus,
 Carthagine solum imperii locaret. pactis huiusmodi firmatis, ad Got-
 tharim Ulistheus revertitur. hinc barbari accelerata expeditione, in
 Carthaginem irruunt: et primo quidem Decimum profecti, castra me-
 tati sunt, postridie ad ipsam Carthaginem applicant. a Romanorum
 autem exercitu obviam facto excepti, ad inexpectatum descendunt
 praelium, quo plurimi Maurusiorum caesi. Romanos demum probris
 contumeliisque affectos, tanquam qui nimia freti audacia Romanam
 rem in discrimen adducerent, Gottharis male accepit. caeterum Areo-

εἰς κρόνον φέρειν. ὁ δὲ Ἀρσιβίδος πέμψας πρὸς Κοιν. V. 143
 ἔλεγε, παρακαλεῖ προδίδειν αὐτὸν γινέσθαι Μανρονισίω· ὁ
 δὲ ἀπειθήσεν τοῦτο ποιῆν. ἀπιστον γὰρ τὸ τῶν Μανρονι-
 σίων γένος πρὸς τὸ ἄλλοις καὶ πρὸς ἑαυτοῖς. ταῦτα Ἀρσι-
 βίδος τῇ Γουθαρι εἰσέφησεν. ὁ δὲ παρήκει τῇ Ἀρσιβίδει
 τῇ Κοινισίῳ μὴ πιστεῖν. Οὐλλοσίω δὲ ἀποστείλας, τῇ C
 Ἀνταίῃ ταῦτα ἐμύθησεν. Γουθαρις δὲ πισθεὶς τὸν Ἀρσιβί-
 δον λάθρα διενοεῖτο, καὶ πειθεὶ τοῦτον ἐξαλλάξαι τῆς Καρχη-
 δοτος, καὶ ἐν τῇ πόλει εἰσελθεῖν. ὁ δὲ Ἀρσιβίδος ἀπει-
 10 ρος τοῦ πολέμου ὢν, τὰ ἕλα περιβαλλέσθαι μὴ δυνάμενος,
 ἀπεβάλλετο. καὶ οὕτως ὁ χρόνος προήλθεν τῆς ἡμέρας· διε-
 δη τὴν παραταξὴν εἰς τὴν αἴριον ἀποδέμενος, φαίχασεν.
 Γουθαρις δὲ αὐτὸν ἐξαίτησεν τὴν μάχην ποιέσθαι ἐπα-
 15 πεισας, ὡς τῶν πρακτικῶν ἀποδέμενος, ἐπὶ τοῖς ἐσφαταῖς
 καὶ αὐτοῦ ἐπιφανέσθαι. Ἀρσιβίδος δὲ κατὰ τάχος τὴν Καρ- D
 χηδοῦ καταλίπων, καὶ φητὴ γρησάμενος, εἰ ταῦν τε ποιε-
 θῶν, ἐπὶ τὸ Βυζάντιον πορεύεσθαι ἤμελλον, εἰ μὴ γρημῶν
 μεταξὺ ἐπιφανέμενος διεκώλυον. ἀποστείλας δὲ Ἀθανάσιον
 ἐν Καρχηδοῖ, μεταπέμψασθαι τινας, ἐν αἷς καὶ Ἀρσιβίδην,
 20 ὅστις πολλὰ παρήκει τῇ Ἀρσιβίδει, μετὰ ἀνακλιπασθέναι μετὰ
 δεικναιῖν καὶ δειδέσθαι τὸν Γουθαριδα· ἀλλ' αὐτὸν ἐμῶ

3. αὐτὸν A, αὐτοῦ vulg   31. δεικναιῖν vul om A

limus Cunctinam, ut Manronius penderet, per nuntium haecatus est:
 is autem se haecatum recepit. Manronium quippe homo, non in
 omnes modo, sed et in suos infidelis. Haec Arsihidem Gotharum
 haecatus aperuit. Ille ne Cunctinam suam daret, Arsihidem precari-
 tum Ulthiam missi Antalar cuncta equidant. Gotharum Arsihida
 ex illius vitam ex parte animo solvens, Carthagine exortitum eho-
 cense vocat, et pugnam cum hostibus minere. Arsihidem, seu belli
 incognitum, et animi ferendis non accutus, consilium dedit: ita diei
 tempus elabatur: quare pugna in sequentem diem retardata, infra
 muros se continuit. Gotharum Arsihidem quasi, quare intrinsecus
 aduersa, subdolum, et aduersum muros ex animi proposito noctentem
 suspensus, in manifestum aduersum eum exemplum rebelliam. Quare
 Carthagine extempore rebata, fuga salutem illi parat Arsihidem, et
 concessit navi incognitum, non tempore intrinsecus navigantem
 profudisset hinc, transire dispoit. Interim Athanasius Carthagi-
 nem mittit, ex ea quosdam exorat amicos, in quibus Antalarum spe-
 ctatissimus. In Arsihidem, ne animo consideret, aut timore constan-
 neretur, vel Gotharum formidaret, sed potius ipse una cum caeteris,

σὺν πᾶσι τοῖς ἐαντιῷ ἐπομένοις ἵνα, πρὶν τι περαιτέρω γε-
 γέσθαι κακόν. ὁ δὲ Γόγθαρις τὸν Ἀρεόβινδον εἰς τοὺς στρα-
 τιώτας διέβαλλεν, ὡς ἄνανδρόν τε καὶ δειλὸν καὶ τὰς ῥήγας
 τούτοις μὴ βούλεσθαι διδόναι. ὁ δὲ Ἀρεόβινδος σὺν τῷ Ἀρ-
 ταβάνῃ καὶ τοῖς ἐπομένοις κατὰ Γογθάριδος διῆλθεν. καὶ γί-
 νεται μάχη ἐν τε ταῖς ἐπάλξεσι καὶ ταῖς λοιπαῖς πύλαις. τῶν
 δὲ στρατιωτῶν οἱ πλεῖστοι οὐκ ἔγνωσαν τὰ ὑπὸ Γογθάριδος
 μελετηθέντα, καὶ συναγόμενοι κατ' αὐτοῦ ὠπλιζόντο. ὁ δὲ
 Ἀρεόβινδος ἰδὼν ἀνθρώπους κτεινομένους, ἀήθης ὢν τοῦ τοι-
 ούτου θεάματος, τὴν δειλίαν οὐκ ἐνεγκών, ἔφυγεν, καὶ εἰς
 τὸ τῆς παραθαλασσίας μοναστήριον, ὅπερ Σολομῶν ἐδείματο
 καὶ περιετείχισεν, ὡς φρούριον ἀσφαλές, εἰς αὐτὸ κατέφυγεν
 σὺν τῇ γυναικὶ καὶ τῇ ἀδελφῇ. τότε καὶ Ἀρταβάνης φν-
 γῇ ἐχρήσατο. Γόγθαρις δὲ κατὰ κράτος νικήσας, τὸ πα-
 λάτιον ἔλαβεν. μεταπεμψάμενος δὲ τὸν τῆς πόλεως ἀρχιερέα
 καὶ Ἀθανάσιον, τὰ πιστὰ τῷ Ἀρεοβίνδῳ ἐκέλευσε διδόναι, καὶ
 εἰς τὸ παλάτιον αὐτὸν ἀγαγεῖν, ἀπειλήσας πολιορκήσειν αὐτὸν
 ἀπειθήσαντα, καὶ μηκέτι αὐτῷ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τὰ πιστὰ
 δώσειν. ὁ δὲ παρὰ τοῦ ἐπισκόπου Ῥεπαράτου τὰ πιστὰ λα-
 βὼν, τῷ Γογθάριδι εἰς ὄψιν ἦλθεν, καὶ πρηγῆς πεσὼν ἔκειτο, 20

1. ἐπομένοις A, ἐπόμενον vulg.

2. κακόν A, κακῶν vulg.

5. διῆλθεν A, ἦλθεν vulg.

19. Ῥεπαράτου A b e, Ῥεπεά-
 του vulg.

qui partes eius tuebantur, contrarius iret, antequam malum latius ser-
 peret, hortabatur. ex adverso Gottharis Areobindum tanquam imbel-
 lem ac pusillanimum, quique stipendia solvere nollet, apud milites
 traducebat. Areobindus autem cum Artabane caeterisque, qui eum
 sequuti fuerant, contra Gottharim processit: et ad ipsa propugna-
 cula, turres, urbisque portas acri pugna dimicatum est. multi vero
 milites, eorum, quae Gottharis moliebatur, nescii, arma adver-
 sus eum arripuerunt. porro Areobindus ubi homines occisos vi-
 dit, huiusmodi spectaculis minime assuetus, cum timorem non am-
 plius ferret, fugae se committit, et in monasterium, quod Salo-
 mon ad mare extruxerat murisque tanquam firmissimam mu-
 niverat, se cum uxore atque sorore contulit. tum vero etiam fugit
 Artabanes. at Gottharis victoriam per summam vim adeptus, pala-
 tium occupavit. tum urbis praesuli, ipsique Athanasio ad se accer-
 sitis denunciavit, ut fide publica data Areobindum ad palatium duce-
 rent, alioqui, si parere recuset, obsidionem minatur, nec ullam ei
 salutis spem aut fiduciam superesse. Areobindus igitur accepta ab
 episcopo Reparato fide, in Gottharis conspectum venit, procidensque
 ad eius pedes iacuit, et evangelia, in quibus iuratus episcopus fidem

την Ιασηριαν αὐτῷ τὰ εὐαγγέλια προσηνόμενος, ἔρ' ἢ τὸ
 πρῶτον ὁ Ἰασηριεὺς αὐτῷ δίδωκεν. ὁ δὲ Γογθαριεὺς τοῖτον ἀπέ-
 σπειρεν, ἐπινοήσας αὐτῷ ἐπὶ πάντων μηδὲν αὐτῷ παρῶ
 οὐκ, ἀλλὰ τῇ ἑσπερίᾳ αὐτὴν τῇ γενναίᾳ καὶ τοῖς γράμμασι
 αὐτοῦ εἰς Βυζάντιον ἀελλισθαι. τὴν δὲ ἱερὰ ἀποσημψάμενος C
 Ἀρταβανδὸν καὶ Ἀθανάσιον συνδιαναίει ἐν τῷ παλατίῳ εἶλεν.
 εἰμίσει δὲ τὸν Ἀρταβανδόν, καὶ πρῶτον αὐτοῦ ἐπὶ τῆς σιβα-
 δος κατέβηκεν. διασησάμενος δὲ αὐτὸν ἐν τοιῶναι παθεῖσαι
 ἐπέλευσεν. ἀποσιεῖλας δὲ Οὐάσιον αὐτὸν ἑτέρως τοῖς ἐπι-
 ορησὶα τε καὶ οὐλογμοῖς γράμμιον, τοῖτον ἔπεισε. Ἀθιω-
 σισε δὲ ἐργάσαστο δια γῆρας. τῇ δὲ ἐπαίριον τῆς τοῖτον ἐ-
 φυλῆν τῷ Ἀνταλῇ ἐπέμψεν, τὰ δὲ γράμματα πατωσῶν οὐδὲν V. 144
 τοῖτον πατὴ τὸς συνδρασε δίδωκεν. Ἀνταλὸς δὲ μάθων τὰ
 εἰς Ἀρταβανδόν παρωχημένα, καὶ τὰς τοῦ Γογθαριεὺς ἐπιση-
 ρίας λογιώμενος, τοισιευιστῶ τῷ βασιλεῖ προσηρῖει ἤδειεν. D
 Ἀρταβανδὸς δὲ τὰ πρῶτα λαβὼν παρὰ τοῦ Γογθαριεὺς εἰς τὸ
 παλάτιον αὐτὸ τοῖς Ἀρμενίοις ἀπέβη, καὶ τοῦ τερῶναιον ἑση-
 ρεῖας εἶσαι ἑπισηρῖει. λαθρα δὲ τοῖτον ἀελλεῖν ἐπισηρῖει,
 Γρηγοριεὺς δὲ τῷ ἀναγῖ καὶ Ἀρταβανδῶ τῷ δαρτηγῶν δαρ-
 ρησας τὸ βουλενωμα, ἐση αὐτῷ Γρηγοριεὺς: τὸν σοῖ, Ἀρτα-

7. *ἐπισηρῖει* A, *ἐπισηρῖει* vulg.   9. *ἐπισηρῖει* H A, *ἐπισηρῖει*
 τὸ τε vulg.   10. *Ἀθανάσιον* A, *Ἀθανάσιον* vulg.   11. *Ἀρτα-*
βανδῶν A.

ei dederat, pro supplicio libello petebat. Gothariv ipsam orationem
 nullam ei malum inferendum eorum consilio nocuit: sed postea
 die ipsam cum uxore et libertatibus Byzantium remittendum: quia
 etiam episcopus diemem, Arcaenum et Athanasium ad primum locum
 in palatio miserat. Arcaenum itaque humiliter oratione rogavit,
 et ut prius iura monstraret, rogavit, et bene servatum in dolo
 collando dormire iussit: ubi Uliathes et quidam alii consilio
 evadentem et querelas voces cum lacrimis emittentem interfecit.
 Athanasio certe sanctitatem reverentia peperit. sequenti hinc egressus
 interfecti misit ad Antalam, ex facultatibus autem eius nullam ex
 fructu parte partem assignavit. Antalus de perpetua aduersum Arca-
 num et de Gothariv perjurio cunctos factus, ad imperatoris insti-
 tutioni partes transire duxerit. Antalones autem, exceptis Gothariv
 filio, in palatium se cum Armenis transfudit, et tyranno operum hoc-
 case palatium est, licet ei mortem latenter inferre machinaretur.
 postea cum Gregorio nepote, et Antasiv satellite communione con-
 cilio, dixit Gregorio dignitatem Bellouli omnem soli tibi nunc vin-
 dicare comparatum, Antalones, numerosum siquidem exercitum, in-

βάνη, πάρεστι μόνῳ τὸ Βελισαρίου ἀναδήσασθαι κάλλος. ὁ μὲν γὰρ στρατιάν τε καὶ χρήματα μεγάλα παρὰ βασιλέως λαβὼν καὶ ἄρχοντας συνεπομένους, καὶ στόλον οἷον οὐδέποτε τις ἠκηκόει, πόνῳ πολλῷ τοῖς Ῥωμαίοις τὴν Λιβύην ὑπόφορον κατεστήσατο· νῦν δέ, ὡς ἔξ ἀρχῆς πάλιν γέγονεν εἰς τὸ

- P. 181 ἀρχαῖον Λιβύη ἀποστήσασα, ἐν σοὶ μόνῳ κεῖται ταύτην πάλιν τῷ βασιλεῖ προσενεγκεῖν, καὶ τὰ πρῶγματα διασώσασθαι. λογίζου δὲ τὸ σοῦ γένος, ὅτι Ἀρσακίδης ἀνέκαθεν, καὶ ὅτι εὐγενῆς ὢν, ἀνδραγαθίζεσθαι αἰεὶ πρόπεις, καὶ πολλὰ ἔργα ὑπὲρ ἀρετῆς ἐπιδεικνύειν. νέου γὰρ σοῦ ὄντος, ἐνθυμήθητι ὡς Ἀκάκιον τὸν Ἀρμένιον ἄρχοντα, καὶ Τζίτζαν τὸν Ῥωμαίων στρατηγὸν ἐν πολέμοις ἔκτεινας, Χοσρόη τε τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν συνεστράτευσες. τοιοῦτος δὲ ὢν μὴ περιίδῃς τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ὑπὸ κυνὸς μεθύοντος κατεχομένην. ἐγὼ δὲ σοὶ καὶ Ἀρτασήριος ὅσα εἰς δύναμιν ἐπιτάττοντι ὑπουργήσομεν·
- B Γόγθαρις δὲ τὸν Ἀρταβάνην ἠγεῖσθαι τοῦ στρατοῦ, ἐπὶ τε Ἀνταλαῦν καὶ Μαυρουσίους τοὺς ἐν Βυζακίῳ ἐκέλευσε χωρεῖν. συνῆν δὲ αὐτῷ καὶ ὁ Ἰωάννης ὁ τῶν στασιαστῶν ἀρχων, καὶ Οὐλίσθεος ὁ δορυφόρος· εἶποντο δὲ αὐτῷ καὶ Μαυρούσιοι, ὢν Κουντζίνας ἦρχεν. συμβαλὼν δὲ τῷ Ἀνταλαῖ καὶ τοῖς βαρ-

2. στρατιάν τε A, στρατείαν τε vulg. 4. ἠκηκόει A, ἀκηκόει vulg.
 9. πρόπει A b, fort. recte. 10. σοῦ add. ex A.
 ὡς A, ὅσα vulg. 13. τὴν P. A, τῶν P. vulg. 20. ὢν] οὗς A f.

gentesque divitias, nobilesque viros comitantes, classemque, qualem adhuc nullus audiverat, ab imperatore sibi traditam accipiens, vix multo labore Libyam Romanis vectigalem reddidit. nunc vero cum haec provincia rebellans in pristinum statum denuo reciderit, eam ad imperatoris obsequium reducere, resque omnes e manifesto discrimine servare, in te situm est. genus tuum mente reputa: ut ex Arscidum antiqua prosapia natus prae te sanguinis fers nobilitatem, et fortiter ubique te gerere, et virtutis praeclara facinora passim prodere te decet. memorare iuvenilibus annis Acacium Armeniae magistratum, et Tzitzam Romanorum ducem consortis in bello manibus te sustulisse, et sub Chosroe Persarum rege te subinde militasse. talis igitur cum sis, Romanorum imperium ab ebrioso cane occupari, ne diutius patiaris. quae in nostra sunt potestate, si iusseris, ego et Artaserius exhibebimus. Gottharis autem Artabanem exercitui praefecit, et in Antalam reliquosque Maurusios Byzacium detinentes proficisci imperat. Ioannes quoque rebellionis auctor et princeps, nec non Ulistheus satelles comitabantur. sequuti sunt pariter Maurusii, quorum dux Cunzinas. cum Antala itaque et barbaris conserta pugna,

βαροῖς, τοῦτον ἐπέψατο. ἰδιουσιανούς δὲ Ἀρταβάνης ἐκ
 τοῦ αἰγυπτιᾶν, στήψας τὸ βάνδον εἰς τὸ στρατοπέδον ἔλασεν.
 Οὐδέλλωτος δὲ κινῆται τοῦτον εἰς τὸ στρατοπέδον διανοεῖτο.
 Ἀρταβάνης δὲ ἔγραπτον δέισαι, μὴ εἶς Ἀδραμείου τῆς πόλεως
 ἑξελθόντες αἱ βαρβαροὶ βοηθήσωσι τοῖς ἐναντίοις, καὶ ἀφεί-
 στα ἔργα εἰς ἡμᾶς πράξωσιν· ἀλλὰ Γουθάρδα σὺν παντί C
 τῷ στρατῷ ἐπέλειπται, καὶ οὕτως πάντας ἰσθῆν, καὶ ἀνα-
 στήψας εἰς Καρχηδόνα τῷ τεφάντῳ ταῦτα ἀπέστειλεν. ὁ δὲ
 τεφάντιος τῷ Πασσιγίλῳ βουλευσάμενος, ἕλαστα μὲν διενείδῃ
 τὸν στρατὸν ἐξοπίσται, καὶ σὺν αὐτῷ στρατεύσασθαι, φέλο-
 κας τε μύτους τῆ πόλεως καταλείπει. καὶ ἰσθῆται δὲ ἡμέρας
 πολλὰς ἀέθραι ὁ Γουθάρδας ἐξ ἰσορίας. ἐξελθὼν δὲ τῆς
 Καρχηδόνας ἐν προαστείῃ, οὐδὲν δὲ σιελάδος ἔσται ἐν καίσιμῳ
 τρεῖς, ἐν αἷς κατελείδῃ σὺν Ἀρταβάνη καὶ Ἀδραμείῳ καὶ
 5 Πίτῳ τῷ δορυφόρῳ τοῦ Σαλαμάνου. Ἀρταβάνης ταῦτα τὸν
 κείρον ἐπιπέδων εἰς τὸν τοῦ τεφάντιου φέρον οἰκιστῶν, Γου-
 θάρδα τε καὶ Ἀρτασέρην καὶ δορυφόροὺς πιστοὺς τοῖς τῷ D
 γῶν ἰσθῆται· καὶ τοὺς μὲν δορυφόρους σὺν τοῖς ἰσθῆται
 ἰσθῆται ἐπέλειπται γενέσθαι. ἄρχεται γὰρ ἰσθῆται ἰσθῆται
 ἰσθῆται δορυφόρους νόμος ἔσται. ἰσθῆται δὲ ἄριστον τὸ πρῶτον
 ἰσθῆται, ἰσθῆται αὐτῶν τὸν κείρον αὐτῶν διὰ τεφάντιου κείρον,

1. ἰσθῆται A. ἰσθῆται vulg.
 17. τῶν, τῶν A.

14. ἰσθῆται A. ἰσθῆται vulg.

hæcque venturæ in fugam. Artabanus repentina ignavis motu, ver-
 ca enim hanc, in castra tenuerunt. Utinam rem cum in castra
 interire meditabatur. et ne hanc, utve Artabanum, egressi hanc
 corripitæ ferent, tempore interpellati nihil moluerunt. Artabanus se
 comitibus hanc, proinde necesse fuit, ut hanc, utve hanc, cum
 verum excedit abierit, utque ita demum hanc, proinde delerunt
 in. et Carthaginensium reversione hanc, omnia hanc, commiserunt. qui
 consilio super his omnibus Persis, videtur quidem eadem
 instructe, et cum eo in pugnam progredi, omnia verum castra Car-
 thagine relinquere dixerit. singulis autem diebus plura hanc alia
 quæ temporibus causa mori hanc, quædem, qui demum Car-
 thagine egressi, in solutio, ubi triduum, sive tres hanc hanc
 omnia hanc hanc. in qui cum Artabone Athanais et Ptole Salomonis
 satellite consuevit. Artabanus igitur tempus ad conficiendam hanc
 omnia eadem, opportunitatem hanc, Georgis et Artabone, ac satellite
 hanc quodammodo consuevit hanc, ac satellite quidem cum
 gladius hanc hanc hanc hanc. hanc enim in hanc, hanc hanc
 satellite hanc hanc hanc, et repente rem hanc demum aggre-

τὸν Ἀρτιασήριον κελεύσας πρῶτον τοῦ ἔργου ἔχεισθαι. τῷ δὲ
 V. 145 Γρηγορίῳ ἐπέταττεν τῶν Ἀρμενίων πολλοὺς τοὺς εὐτολμοτά-
 τους ἀπολεξάμενον εἰς τὸ παλάτιον παρεῖναι τὰ ξίφη μόνα
 ἐπιφερομένους, καὶ αὐτοῖς τὰ βουλευμάτα μηδεὶ ἐξειπεῖν.
 P. 182 προϊόντος δὲ τοῦ πότου, καὶ τοῦ Γογθάριδος καταβεβρε- 5
 γμένου τῷ οἴνῳ, Ἀρτιασήριος σπασάμενος τὸ ξίφος κατὰ τοῦ
 τυράννου ἐχώρει. εἰς δὲ τῶν οἰκετῶν ἰδὼν τὸ ξίφος γυμνόν,
 ἀνέκραγε, τί τοῦτο, ὦ βέλτιστε; λέγων. ὁ Γόγθαρις στρέ-
 ψας τὸ πρόσωπον εἰς αὐτὸν ἔβλεπεν. Ἀρτιασήριος δὲ αὐτὸν
 τῷ ξίφει ἔπαισεν, καὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα αὐτοῦ ἀφείλεν. ἀνα- 1
 πηδήσαντα δὲ τοῦτον Ἀρταβάνης μάχαιραν σπασάμενος ἐν τῇ
 τοῦ τυράννου πλευρᾷ ταύτην ἔπηξεν ἄχρι τῆς λαβῆς, καὶ
 τοῦτον ἄφνω ἀνείλεν. τότε Ἀρταβάνης τὸν Ἀθανάσιον ἐπι-
 μελεῖσθαι τῶν ἐν τῷ παλατίῳ χρημάτων, καθὼς ἐπὶ Ἀρεο-
 βίνδου, ἐκέλευσεν. ἐπεὶ δὲ οἱ φύλακες τὴν τοῦ Γογθάριδος 1
 Β τελευτὴν ἔμαθον, Ἰουστινιανὸν ἀνεβόων καλλίνικον βασιλέα.
 ἐντεῦθεν οἱ τῷ βασιλεῖ εὐνοηκότες, εἰσπηδήσαντες εἰς τὰς τῶν
 στασιαστῶν οἰκίας, τούτους ἔκτειναν. Ἰωάννης δὲ σὺν τοῖς
 Οὐανδήλοις εἰς τὸ ἱερὸν καταφεύγει, οὓς Ἀρταβάνης τὰ πι-
 σταῖα δοὺς καὶ ἐξαγαγών, εἰς Βυζάντιον ἀπέστειλεν. γέγονε δὲ ὁ 2
 τοῦ τυράννου φόνος μετὰ τριάκοντα ἔξ ἡμέρας τῆς τούτου

4. τὸ μὲν βούλευμα A.
 ἀμφω vulg.

10. ἔπεσεν e f.

13. ἄφνω A,

ἀνείλεν a, ἀνείλον vulg.

di, cum ipse tempus adesse innuisset; Artaserium autem primum operi manum admovere mandavit. ad haec Gregorio praecepit, ut delectos Armeniorum audacissimos gladiis solis accinctos ad palatium deduceret, nulli tamen ex illis propositum aperiret. ergo computationibus longius procedentibus, ipsoque Gotthari vino iam probe madido, Artaserius nudato ense in tyrannum irruit. ex famulis autem quidam ubi ensem educi conspexit, simul exclamavit: quid hoc, o bone, dicens. Gottharis interim verso ad eum vultu respiciebat: una vero gladio percussit Artaserius, et eius manum dexteram amputavit. exilit extemplo Gottharis, et pariter Artabanes: hic vero nudatum ensem in tyranni latum impulsum ad capulum usque infixit: atque ita simul ambo sustulerunt. mox Athanasium, ut prius sub Areobindo egerat, facultatum in palatio repositarum curam gerere iubet Artabanes. nunciata porro Gottharis morte, Iustinianum imperatorem victorem et triumphatorem custodes proclamaverunt. irruentes subinde in seditiosorum domos, qui in imperatoris partes inclinabant, eos occiderunt. Ioannes autem cum Vandalis in templum se recepit, quos data fide eductos Artabanes misit Byzantium. tyranni caedes ab excitata eius

γρασιέδος, ὀνομαζόμενον εἰς Ἰουδαίαν ἐπάργον.
 Ἄρταβανος δὲ ἐκ τοῦτου πόλεος μέγα περιβαλετο εἰς πάντα
 ἀσθενήσας. Περὶ ταῦτα δὲ ἡ Ἄρταβάνου γυνὴ μεγάλη δόξα
 τῷ Ἄρταβανῷ ἐδωρήσατο. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτον στρατηγὸν
 5 Ἀβίτην ἐπέστησεν ἀπέχεσθαι. ὁ δὲ Ἄρταβανος μετ' οὐ πολὺ
 παραιτημένος πρὸς βασιλέα εἰς Περζάντιον ἔλθειν, καὶ ὁ βα-
 σιλεὺς Ἰωάννην τὸν Πάππου ἀδελφὸν στρατηγὸν Ἀβίτην ἐπέ-
 στεινεν. ὁ δὲ Ἰωάννης τῆν Ἀβίτην καταλαβὼν, κατὰ Ἀσιακῆ καὶ
 Μαυρονσίαν τῶν ἐν Βηζάντιον ἐπιστρατεύσας, καὶ τοῦτον πολέ-
 10 μῆκος εἰς τὸν ἔχρατο, καὶ πολέμιους πολλοὺς ἔπεισεν, καὶ τὰ σφ-
 ρακία, ὅτι τὸν Σιλουάουος οἱ βαρβάρου ἐλαβον, ἀφελόμενος εἰς αὐ-
 τῶν, τῷ βασιλεῖ εἰς Περζάντιον ἐπέμψεν. τοῖς δὲ λοιποῖς τῶν
 βαρβάρων ἰδίως τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς. γὰρ τῷ δὲ ἑσπερῷ εἰ
 Ἀναστάσιον στρατῷ μεγάλῳ ἐκ τῶν ἐπὶ Τριπλίτου χωρίων εἰς
 15 Περζάντιον ἀφικόμενοι τῷ Ἀσιακῷ ἠρώδησαν, εἰς Ἰωάννην ἀπο-
 τρέψας ἔστηθε, καὶ πολλοὺς ἀποβαλὼν εἰς Καρχηδόνα ἐπέμψ-
 κεν. εἰ δὲ βαρβάρου μέχρι Καρχηδόνας ἐπέλθοις, τὰ ἐπιεί-
 νης χωρία ἐλάσσειτο. ἔπειτα δὲ Ἰωάννης τῶν στρατιωτικῶν
 τῆν ἀρεθμίαν διέκριεν, καὶ Μαυρονσίαν τε καὶ ἄλλοις,
 20 καὶ τοῖς ὄντας σὺν τῷ Κοουζίνῳ εἰς σφραμαχίαν λαβὼν, καὶ

2. περιβαλετο A, περιβαλλετο vulg.   5. μετ' οὐ A, μεθ' οὐ
 vulg.   1) Ἀναστ. A B.   5) οὐ A, εἰ δὲ vulg.   τῷ δια-
 κρίνας A.   20. τοῖς ὄντας] τοσοῦτοις A C.

triennio post sex et triginta dies decimo nono Justiniani anno con-
 tigit. ex latitudine vero tum praesidio magnam apud homines omnem
 nomen Antalanus sibi promeruit. et quidem Pericla Arcetium mun-
 cia magna munerum liberalitate eum prosecutus est. quem imper-
 ator adveniens Libyae ducem instituit. haec nulla tamen post in-
 tervallo eo monere se abdicare ad imperatorem Byzantium pervexit.
 imperator vero Iuannem Pappi fratrem Libyae ducem designavit. In-
 comes sibi in Libyam advenit, adversus Antalam et Maurum Triplitem
 occupantes arma movit, tandemque prodigiosa victoriae retulit, ho-
 stium plerumque tradidit neci, signaque Subomani a barbaris sublati
 eis ipse cepit, et Byzantium ad imperatorem misit. praeterea bar-
 barorum reliqua e Romanis Indus cepit. praeterea tandem tem-
 pore Leonastharum ingens exercitus ex Tripolitana agris promerens
 Antalae advenit: cui in quem cum advenit totum oppugnatum ha-
 berent, evasit inferior, multoque armorum desiderantia repetit Carthagi-
 nem. ubi victoria barbari Carthaginem usque vici et oppida eius
 passim disceptis esse effuderunt. excitatis demum militibus unam
 animis, et quam Maurum alia, tum qui sub Constantino promerent.

τούτους πολεμήσας, ἔτρεψεν, καὶ δίωξιν μεγάλην ποιησάμενος πολὺ πλῆθος ἀνεΐλεν. οἱ δὲ λοιποὶ εἰς τὰς ἐσχατίας τῆς Λιβύης ἔφυγον, καὶ οὕτως τὰ πράγματα ἐν Λιβύῃ εἰρήνης βαθείας ἔτυχον.

- A.M. 6027 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α΄. 5
 P. 183 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ τῶν Ἰβήρων βασιλεὺς Ζαμαναρσὸς ἤλ-
 V. 146 θεν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα
 Ἰουστινιανὸν μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν συγκλητικῶν αὐτοῦ,
 παρακαλῶν αὐτὸν τοῦ εἶναι αὐτὸν σύμμαχον Ῥωμαίοις καὶ
 φίλον γνήσιον. ὁ δὲ βασιλεὺς τὴν τοιαύτην προαίρεσιν ἀπο-
 B δεξάμενος, πολλὰ αὐτὸν ἐφιλοτιμήσατο καὶ τοὺς αὐτοῦ συγ-
 κλητικούς· ὁμοίως δὲ ἡ ἀνγούστα τῇ αὐτοῦ γυναικὶ κόσμια
 παντοῦα διὰ μαργαριτῶν ἐχαρίσατο. καὶ ἀπέλυσεν αὐτοὺς ἐν
 εἰρήνῃ εἰς τὴν ἰδίαν βασιλείαν.

- A.M. 6028 Ῥώμης ἐπισκόπου Ἀγαπητοῦ ἔτος α΄. 11
 Τούτῳ τῷ ἔτει ἔπαθεν ὑπὸ Θειομηρίας Πομπηϊούπολις
 C τῆς Μυσίας. ἐσχίσθη γὰρ ἡ γῆ ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ, καὶ ἐχάω-
 θη τὸ ἥμισυ τῆς πόλεως μετὰ τῶν οἰκητόρων. καὶ ἦσαν ὑπὸ
 τὴν γῆν, καὶ φωναὶ αὐτῶν ἠκούοντο βοῶντων ἐλεηθῆναι. καὶ

1. ἔτρεψεν A, ἔστρεψεν vulg. καὶ δίωξιν — — ἀνεΐλεν
 om. A. 6. Ζαμαναρσὸς A f. ἀνήλθεν a. 9. Ῥωμαίοις
 A e, Ῥωμαίων vulg. 10. δεξάμενος a. 12. αὐτοῦ A, ἐαυ-
 τοῦ vulg. 19. βοῶντων add. ex A.

tur, in auxilium accitis, acre bellum in eos movit, fugavit, et longius diutiusque fugientes insequutus, magnam eorum edidit stragem. reliqui vero in extremis Libyae finibus palantes se receperunt. hoc pacto tandem res Libycae tranquillam pacem consequutae sunt.

- A. C. 527 Hierosolymorum episcopi Ioannis annus primus.
 Hoc anno rex Iberorum Zamanarsus ad piissimum imperatorem Justinianum cum uxore et aulicis cunctis Cpolim accessit, in Romanorum societatem et fidam amicitiam admitti deprecatus. imperator probato eius proposito, ipsum et aulicos dignis honoribus excepit: similiter augusta varium mundum et ex gemmis ornatum eius uxori largita est: atque ita demum imperator ipsos in regnum proprium remisit.

- A. C. 528 Romae episcopi Agapeti annus primus.
 Hoc anno Mysiae civitas Pompeiopolis plaga caelesti percussa ingens damnum passa est. scissa enim magna concussionem terra civitatis pars media ipsis cum civibus absorpta est: erantque illi miserum in modum ruderibus obruti, et ut alii misererentur, lugubri voce implorare audiebantur. effodiendis autem et eruendis illis multa con-

A.M. 6030 Ῥώμης ἐπισκόπου Σιλβέστρου, Κωνσταντινουπόλεως Μηναῦ,
B' Ἀλεξανδρείας Γαινᾶ ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Δεκεμβροῖῳ κζ' ἰνδικτιῶνος πρώτης
γέγονε τὰ πρότερα ἐγκαίνια τῆς μεγάλης ἐκκλησίας· καὶ ἐξήλ-
θεν ἡ λιτὴ ἀπὸ τῆς ἀγίας Ἀναστασίας, καθημένου Μηναῦ τοῦ 5

V. 147 πατριάρχου ἐν τῷ βασιλικῷ ὀχήματι, καὶ τοῦ βασιλέως συλ-
λιτανεύοντος τῷ λαῷ. γίνονται οὖν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καύ-
C σεως τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας μέχρι τῶν ἐγκαίνιων
ἔτη πέντε, μῆνες ια', καὶ ἡμέραι ι'.

A.M. 6031 Ῥώμης ἐπισκόπου Βιγιλίου, Ἀλεξανδρείας Θεοδοσίου
ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκίνησαν οἱ Βούλγαροι, δύο ῥῆγες μετὰ
πλήθους Βουλγάρων καὶ δροῦγγον, εἰς τὴν Ἀσσίαν καὶ Μυ-
D σσίαν, στρατηλάτου ὄντος τῆς Μυσίας Ἰουστίνου καὶ τῆς Σκυ-
θίας Βαουδαρίου. οἱ τινες ἐξελθόντες κατὰ τῶν Βουλγάρων, 15
συνέβαλον πόλεμον, καὶ ἐσφάγη Ἰουστίνος ὁ στρατηλάτης ἐν
τῷ πολέμῳ, καὶ ἐγένετο ἀντ' αὐτοῦ ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Φλω-
ρεντίου· καὶ ἦλθον οἱ Βούλγαροι ἕως τῶν μερῶν τῆς Θρά-
κης. καὶ ἐξῆλθεν κατ' αὐτῶν ὁ στρατηλάτης Ἰλλυρικοῦ Ἀκούμ,
ὁ Οὐννος, ὃν ἐδέξατο ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος· καὶ 20
μέσον λαβόντες τοὺς Βουλγάρους ἔκοψαν αὐτούς. καὶ ἀπέκει-

3. κζ'] ιζ' b f.

12. Βούλγαροι alii codd., Βουλγάρεις vulg.

20. φωτισματος a.

21. λαβόντες] βαλόντες vulg.

A. C. 530 Romae Sylvestri episcopi annus unicus, Cpoleos Menae episcopi
annus primus, item Alexandriae Gaenae episcopi.

Hoc anno mensis Decembris die vigesimo septimo, indictione prima,
priora magnae ecclesiae peracta sunt encaenia. processit vero supplican-
tis populi coetus e sanctae Anastasiae templo, patriarcha Mena in im-
peratoris curru sedente, et ipso imperatore inter plebem procedente. ab
incensae igitur sanctissimae ecclesiae die ad eius dedicationem anni
quinque, menses undecim, et dies decem intercesserunt.

A. C. 531 Romae episcopi Vigilii, Alexandriae episcopi Theodosii annus
primus.

Hoc anno Bulgari reges duo cum Bulgarorum innumera multitu-
dine et drungo in Scythiam et Mysiam, militiae magistrum in Mysia
Iustino, et in Scythia Bandario agente, arma moverunt. isti Bulgaris
in adversum progressi, commiserunt praelium, in quo Iustinus mi-
lithiae magister cecidit, in cuius locum Constantinus Florentii filius
suffectus est: et ad partes usque Thraciae irruerunt Bulgari. in eos
autem Acum patria Unnus, quem e sacro fonte suscepit imperator, per
Illyricum militiae magister, expeditionem suscepit: igitur Romani Bul-

ταν πλήθη πολλά, και ἐξετίθειεν πᾶσαν τὴν κραιίδαν, και ἐπι-
 κρηται κατὰ κράτος, φασίσαυτες και τοις δίο βέλος αὐτῶν.
 και ἐν τῷ ἐπιστρέφειν αὐτοὺς μετὰ γαυῶ, ἐπείρησαν αὐτοὺς
 ἄλλοι Βουλγαροί, και ἰσώκισαν αὐτοὺς φεύγοντας, Κωνσταντ. Γ. 185
 Ζεῖον και τὸν Ἀνοίμ και Γουδύλλαν, και ὁ μὲν Γουδύλλας μετὰ
 ταὶ παρακροῖον αὐτοῦ κόψας τὸν σπασόν, ἐξήλπισεν, ὁ δὲ
 Κωνσταντίνος σεν τῷ Ἀνοίμ συνελθῶθρον ζῶντας, και τὸν
 μὲν Κωνσταντίνον ἐξέδωκεν λαβόντις χεῖρα τομίσματα, και
 ἔλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὰς δὲ Ἀνοίμ ἐκείρησαν εἰς
 τὴν ἰδίαν πατρίδα μετὰ και ἄλλων αιχμαλώτων.

Τῷ δ' αὐτῷ εἰμι παρήλαβεν ὁ Χαυρὸς βασιλεὺς Περ-
 σῶν Ἀντιόχου τῆς Συρίας τὴν μεγάλην, και ἐπαρθε ἐν
 Ἀραμια και ἐτήρησε πόλειςιν.

Τοῦτω τῷ εἰμι προστρεφῶ Ῥωμαιοὺς Μοῦδοσ, ἐε τοῖς Α.Μ. 602
 Ζηδόντος τῶν Γεγιδων καταγόμενος, εἰς Γεῖσμον, δαίτις μετὰ
 τὴν τελευταίαν τοῦ πατρός αὐτοῦ ἦδεν πρὸς Ῥέγαν τὸν θείον
 αὐτοῦ ἀπὸ μητρὸς, βέγνα ὄντα τοῦ Σερμίου, και γραις τοῦτο
 ὁ φῶς Ῥώμης, ὁ Θεωδερῖχος, πένθη, πρὸς αὐτόν, και πει-
 σθει, ἀπέλθεν πρὸς αὐτόν, και ἔν μετ' αὐτοῦ στυμαζῶε αὐτῷ.
 μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν Θεωδερῖχου, ἔλθεν ἐπὶ τὸν Δαυοβίου C

1. Γουδοσ ο. 2. Γουδύλλαν α. Γουδύλλαν Γ. 6. κραιίδαν.
 3. κατὰ κράτος. 4. φασίσαυτες β. φασίσαυτες γαυῶ. 5. ἐν τῷ ἐπιστρέφειν
 ε. ἐπιστρέφοντι. 6. ἔλθεν β. ἔλθον, vulgo βέγνα, sed haud dubie nomen
 proprium est.

gare unlique suis castris interclusos ferro cadentes, innumeram ea
 eis inoffensivam praestarent, praedam omnem abegerunt, militem-
 que singulis omnium duabus, praedictam eorum civitate tolerant victoriam,
 e praecipua revertentibus ac locis alia Bulgari occupaverunt et Constanti-
 nopolim. Annum et Godillum fugientes suos velut caute intercepterunt.
 Godillum quidem eorum gladii opera occidit, eduxit Constantiam ma-
 trimonia cum Annum eorum comprehendens est Constantiam certe num-
 merum mille praesto redemptus quodam rediit: Annum vero retento cum
 castris castris, ad praecipua lares remeaverunt.

Hinc eodem anno Persarum rex Chosroes magnam Antiochiam,
 quae est in Syria, cepit, et Arameam aliaque civitates, armorum
 vi sibi subactas, victor ingressus est.

Hinc anno Mardianus e Gepidibus novum genus trahens, Gicmi A. C. 512
 filius, qui post patrem ablatum ad Regem avunculum ex matre Sirmii
 cepit, in Hunnorum partes transit, eo argenteo Romae rex
 Theoderichus legatus ad eum misit, quorum verba ille misit, ad Theu-
 derichum profectus, cum eo iuratus est, armorum eius socius factus,
 Theodericho factis functo ad Danubium flumen venit, et ab imperatore

ποταμόν, καὶ ἤτήσατο τὸν βασιλέα Ἰουστινιανὸν εἶναι ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. καὶ ἦλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ πολλὰ αὐτὸν φιλοτιμησάμενος ὁ βασιλεὺς καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἀπέλευσεν αὐτούς, ποιήσας αὐτὸν στρατηλάτην τοῦ Ἰλλυρικοῦ. καὶ ἐν τῷ παραγενέσθαι αὐτὸν εἰς τὸ Ἰλλυρικόν, ἐξῆλθον οἱ 5 Βούλγαροι πλῆθος πολὺ, καὶ ὀρμήσας κατ' αὐτῶν πάντας ἀνήλωσεν. καὶ ἀπέστειλεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν ἡγουμένων αὐτῶν μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν, καὶ ἐπόμπενυσαν αὐτούς ἐν τῷ ἰππικῷ. καὶ ἐγένετο εἰρήνη

V. 148 βαθεῖα ἐν τῇ Θράκῃ, μηκέτι τολμώντων τῶν Οὐννων περᾶσαι 10

D τὸν Δάνουβιν. τοὺς δὲ αἰχμαλώτους τῶν Βουλγάρων ἔπεμψεν ὁ βασιλεὺς εἰς Ἀρμενίαν καὶ εἰς Λαζικήν. καὶ κατετάγησαν ἐν τοῖς νομερίοις ἀριθμοῦς.

A.M. 6033

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Παύλου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει τῷ ἰδ' Ἰουστινιανοῦ Χοσροῦς ὁ τῶν Περ- 15

P. 186 σατο. ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν τῶν Κομμαγενῶν χώραν, κατὰ Παλαιστίνης καὶ Ἱεροσολύμων διενοεῖτο χωρεῖν, ὅπως τὰ ἐν Ἱεροσολύμοις κειμήλια ληΐσῃται. χώραν γὰρ ταύτην ἀγαθὴν καὶ πολὺχρυσον οἰκητόρων ἤκουσεν εἶναι. Ῥωμαῖοι δὲ τούτοις 20 ὑπαντιάζειν τρόπον οὐδενὶ διενούντο, τὰ δὲ ὀχυρώματα κατα-

5. ἐκ τοῦ Ἰλλυρικοῦ α.
 19. ληΐζεται e.

8. πολλῶν add. ex a.

13. Νομέ-
 20. fort. πολυχρύσων.

Iustiniano imperii subditum se deinceps haberi postulavit. quin etiam Cpolim accessit, quem imperator una cum filio maximis muneribus donatum et Illyrici magistrum militiae renunciatum a se dimisit. Illyricum versus iter agenti, et iam proximo Bulgarorum manus innumera praeclusit iter: ipse nihilominus viam aperuit, et irruens in adversos delevit omnes. selectos vero ex captivis duces cum aliis pluribus Cpolim misit, quos publicis affectos ludibriis per circum traduxerunt. exinde profunda pax per Thraciam acta, Unnis Danubium traicere nusquam amplius ausis. porro Bulgarorum captivos in Armeniam et Lazicen misit imperator, et in militares numeros retulit.

A. C. 533

Alexandriae episcopi Pauli annus primus.

Hoc anno, qui Iustiniani decimus quartus, Persarum rex Chosroës quartam irruptionem in Romanorum ditionem fecit: iamque in Comagenarum provinciam delatus Palaestinam, et ipsam Hierosolymam, dona in ipsa reposita depraedaturus, aggredi meditabatur. eam quippe regionem fertilissimam, et eius incolas auro pecuniisque felices audierat. Romani vero impendenti ruinae in adversum ire negligebant.

λαβόντες, ὡς ἑαυτοὺς ἐδέξατο, ταῦτα διαφυλάττειν καὶ αὐτοὶ
 σὺν τοῖς ἐβουλομένοις γούσι δὲ ταῦτα Ἰουδαίανός, Πιλιπάρ-
 ριον αὐτοῖς ἐπὶ τῶν ἰσπερὶ αὐτῶν ἐκτελεσθῆναι εἰς αὐτοὺς ἐπέμψεν.
 ὁ δὲ ἑαυτοῖς τοῖς δημοσίοις ἀγχιμῆτος ἐπέμψεν πολλὰ μὲν τῆν
 5 ἑκφυλακίαν ἀπέμψεν. Τοῦτοιοι δὲ ὁ τοῦ βασιλέως ἀποφύξ
 οὐκ ἔπειθ' ἐπὶ στρατιᾷ τῆς ἰσθμῆς ἐν Ἰερουσαλὴμ καταστῆναι
 ἐπέμψεν. ἀποφύξ δὲ Πιλιπάρριον ἔπειθ' ἐπέμψεν πρὸς
 αὐτοὺς ἀπεμῆσαι, καὶ τῆν Ἰερουσαλὴμ διαφυλάττειν. ὁ δὲ Πι-
 10 λιπάρριος τοῦτους λίαν κατεμίμνηστο, γράψας πρὸς αὐτοὺς, ὅ
 τι δικαιοὶ εἶσθε μὴν πόλιν φυλάττειν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀφεί-
 ναι ἐπὶ τῇ τῶν Ῥωμαίων γῆρᾳ μετὰ ἀδείας διαδύξιν, καὶ
 τῆς τῆς βασιλείας ἀνάξιος λημῆναι. εἰ γὰρ ἴσασθε, ὅτι τὸ
 μετὰ ἀδείας ἀποφύξεται τοῦ σισώσθαι ὄνομα ἐπὶ ἄριστον. ὅ
 γὰρ ἄν' ἀποφύξῃ τοῦτο κληθῆναι, ὅλῃα προδοσία δικαιοῦς. ἀλλ'
 15 ἔπειθ' ἐπέμψεν εἰς ἑκφυλακίαν γῆρᾳ, ὅτι σὺν τῆς τῶν Ῥωμαίων
 στρατιᾷ, ὡς ἄν' ὁ θεὸς θεῖον, ἐπέμψεν ἐπὶ τοὺς πόλιν
 ἐκφυλακίαν. ταῦτα ἀποφύξεται οἱ ἄριστοι ἐκφυλακίαν, καὶ
 20 τοῦτοιοι μὴν σὺν ἀδείας ἐπὶ φυλάττειν τῆν Ἰερουσαλὴμ κατε-
 λείπειν. οἱ δὲ λοιποὶ εἰς ἑκφυλακίαν ἐπέμψεν. γούσι δὲ Χουρῆς
 Πιλιπάρριον καὶ πᾶσι τῶν στρατῶν Ῥωμαίων στρατοπέδου-

4. τῶν δημοσίων α, τοῖς τοῦ δημοσίου vulg. 7. ἀποφύξεται
 α, ἀποφύξεται vulg. 12. τὸ μετὰ ἀδείας ἀποφύξ, α, σὺν τῇ ἀδείᾳ
 τὸ δε. vulg. 14. κληθῆναι vulg. 19. ἐπέμψεν] ἐπέμψεν ε.

etiam montes quosque loca occupantes, ea pro vicibus singuli de-
 fendere, et in eis quiete salubrem. eo nomine scripta, Belisarium
 ex occidentali partibus deponens, reversum in Persiam montem Iudaeam.
 Belisarius equis publicis victor relictis eorum in Ephraemum delatus
 est. neque alicui imperatoris latus una cum hac orientali mili-
 tia magister Hierapolum se recepit: Illi cum Belisarium adesse no-
 vissent, ad se accedere et Hierapolum amice tutari litteris eum ro-
 gant, sed Belisarius ipsum receptis abierat, et aequa et hinc
 tunc vellem, ut profectum non esse diceret, ac interim per Hama-
 num dilectum hostes libere divagari, reliquaque imperii arces de-
 vastare permitteret. neque latet via sua, mortem vicine cruentam
 salute citra pugnae dissoniam comparata longe praesentiorum: nec
 enim salutem eam mentis dixerim, sed praesentem manifestam. ve-
 rum soluta iura accedite via in Europam pugnam, quae collecta ex-
 cessu simul, si deum conciderent, hinc me imperatorum coeque. his
 verbis alicui commiserunt praesentem, et hinc cum praesentem ad civita-
 tem Hierapolum defendendam collectis, reliqui Europam se occuparent.
 Chamae vero Belisarium et Romanum exercitum omnem ad Europam

σθαι ἐν Εὐρώπῳ, ἐξέστη, καὶ πρόσω μὲν ἐλαύνειν οὐκ ἔτι ἔγνω· Ἀβανδάζην δὲ τὸν γραμματέα, ἄνδρα συνετὸν, πρὸς Βελισάριον ἔπεμψεν, τὸν τε στρατηγὸν κατασχεψόμενον καὶ τὸ στρατόπεδον τῷδε λόγῳ δῆθεν μεμψόμενον, ὅτι βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς τοὺς πρέσβεις ἐν Περσίδι οὐκ ἔπεμψεν τὴν εἰρήνην 5 πρῆτανεύσοντας. ὁ δὲ Βελισάριος μαθὼν τοῦ πρεσβεῖειν ἤκειν, αὐτὸς μὲν ἑξακισχιλίους ἐπιλεξάμενος, εὐμήκεις τε καὶ **Δ**τὰ σώματα καλοὺς, ἄπωθεν τοῦ στρατοπέδου κυνηγήσειν ἐξῆει. Διογένη δὲ τὸν δορυφόρον καὶ Ἀδούλιον, ἄνδρα Ἀρμένιον, τὸν ποταμὸν διαβῆναι σὺν ἵππεῦσι χιλίοις ἐκέλευσεν, ὡς ψη- 10 λαφήσοντας τὴν τοῦ ποταμοῦ διάβασιν. Βελισάριος δὲ ἐπεὶ τὸν πρεσβευτὴν ἐγγὺς ἐρχόμενον ἔγνω, τὸν παπυλεῶνα ἐπήξατο ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ, παραδηλῶν ὅτι οὐδεμιᾷ παρασκευῇ ἐνταῦθα ἤκει. τοὺς δὲ στρατιώτας διεπέταξεν τῆς μὲν καλίβης ἐφ' ἑκάτερα εἶναι Θραῶκας τε καὶ Ἰλλυριοὺς Γότθους τε καὶ Ἐλού- 15 ρους, μεθ' οὓς Οὐανδήλους καὶ Μανρουσίους τοῦ τε πεδίου **P.** 187 ἐπιπλεῖστον· διηκόνουν γὰρ ἢ εἰς ἓνα τόπον, ἀλλ' ἐβάδιζον **V.** 149 εἰλισσόμενοι, ὡς κυνηγοῦντες, καὶ παρέργως, τὸ δοκεῖν, τὸν Χοσροῦν πρεσβευτὴν ἐβλεπον· διεζωσμένοι τε ἐβάδιζον καὶ φαιδροὶ τὰ πρόσωπα, πελέκεις βασιτάζοντες καὶ μεναύλους. ὁ 20

1. πρόσω μὲν ἐλαύνειν a, πρὸς ὃ μὲν ἐλαύνειν b, πρὸς ὃ μὲν ἤλαυνεν e f vulg. 7. ἀπολεξάμενος e. 8. fort. κυνηγήσων.

castra metatum intellexit, haesit attonitus, et non ultra progredi stauit, quin potius Abandazem, qui ei ab epistolis et in rebus gerendis vir strenuus erat, quasi praetexendis querimoniis, quod legatos de pacis foederibus servandis tractaturos imperator Iustinianus non misisset in Persidem, at reipsa ducem ipsum et eius exercitum et castra exploraturum, destinavit. eum legationis gratia proficisci audiens Belisarius, ipse hominum, quorum magnitudo corporisque forma reliquis praestabat, millibus sex electis, a castris nonnihil remotius quasi venaturus processit. porro Diogenem satellitem et Adulium virum Armenium cum equitibus mille quasi fluminis vada experturis, flumen traicere imperavit. caeterum ubi legatum iam adesse cognovit, in loco deserto, tanquam apparatu relicto et absque proposito se advenisse significaret, papylionem fixit: milites autem ad tentorii utrumque latus iussit consistere (Thraeces erant illi, Illyrii, Gotthi, Eluri, quibus etiam Vandali et Maurusii fuerant adiuncti) et planitiei spatium plurimum occupare: ministrantes quippe non referebant, nec uno se loco continebant; sed hinc inde agglomerati et vagantes, venatorum more discurrebant; obiter vero, et quasi aliud agentes Chosrois legatum se videre simulabant: et praecinctorum alioquin, et

μὴν Ἀβανδαζῆς αἰς ἔργα Πιλιπάρου εἰδῶν, λυσιπάρου τὸν
 Χοσρόην ἐγχαίνει, οὐκ ὅτι καὶ αὐτὸν στυγέειτο, οὐκ ἵκεν φωνῆ Ἰου
 στικῶτος, ἀλλ' ὅτι πρὸς αὐτὸν περὶ τῆς ἐκείνου, καὶ ἔργου
 5 Χοσρόην κατὰ Ῥωμαίων στρατηνεσοῦμαι. Πιλιπάρου δὲ
 ἦν αἰδέσθαι τοιοῦτος τοὺς λόγους ἀποκρίσας, τὸν Χοσρόην λέ-
 γων αἰτίαι τοῦ πολέμου. αἱ γὰρ ἐκείνου ἐγένετο, οὐκ ἂν εἰς
 τῆς τῶν Ῥωμαίων γῆς ὑφ' ἡμετέρας, ταύτην ἔχρηται· ἀλλ' εἰς B
 τῆς ἰδίας γῆρας μίτων, τοὺς πρὸς αὐτὸν ἐπέδραστο. καὶ ταῦτα
 εἰπὼν, τὸν πρὸς αὐτὸν ἀπεκρίψασα. ὁ δὲ πρὸς Χοσρόην ἀφί-
 10 κερῶν, τῆς στρατηγῶν ἐπαρῶν Πιλιπάρου στυγέειν τε καὶ
 ἀνδραγαθῶν, στρατιωτικῶν δὲ αἰών· αὐτὸς ἄλλοις ἐν
 πύλοισι κείνῃ, ὡς τῆς εὐσεβείας εἰσαίμακα ἐκ διαφόρων ὄντων
 συνεκτετακῶν, καὶ συνεβουλεύσας Χοσρόην μὴ ἀντιπύλοισι
 εἰς πόλιν μὴ αὐτῶν, ὅπως μὴ ἤτις ἔδειξεν αὐτοῦ τὸ πᾶν
 15 διακίσει τῆς τῶν Περσῶν βασιλείας, ἐν γὰρ Ῥωμαίων ὑπάρ-
 χοντι καὶ φησὶ, τῶν μὴ ἔχοντι. καὶ ταῦτα αὐτῶν ἐν μέγα.
 στρατηγῶν γὰρ τῶν Ῥωμαίων καὶ πόλιν κείνην. ὁ δὲ Χοσ-
 ρόης, ἐν ταύτων παρακίσει ἀνακίσειν ἐκείνῃ καὶ τὰ ἰδία C
 διακίσει. ἐφοβήθη γὰρ τῆς διαβόου τοῦ ποταμοῦ ποιη-
 20 σθαι, ὡς τῶν Ῥωμαίων ταύτην ἐπιτέχοντων, καὶ πολλὰ δια-

1. Ἀβανδαζῆς volz
 Πιλιπάρου] Ρωμαίων α

10. οὐκ αὐτῶν] ἐν πόλιν volz

15.

valla habet progrediebantur, gestabantque securas et bipennes. Aban-
 daza tunc in Bellas conversum dixit, Chorsum dolere dixit,
 quod regnum patris legatus de pace componere ad se non melle-
 ret hostibus, ac proinde ad bellum Romanis inferendum Chorsum
 cogitaret. Bellarius, quasi nihil remones eius haberet, belli cau-
 sam maxime in Chorsum velut in eius auctorem referre. si pacis eto-
 ritus amplius tentabatur, nequam certe in Romanorum ditorem in-
 ducere, cum exprobraret quod potius prospera itera regere legatum
 adhibendum foret praesulatum. his dictis legatum dimisit. legatus
 ad Chorsum reversus Bellarium diversa vixim prudentia exornans, et
 quod constitutum componere se velle retulit. milites vero ex di-
 versis gentibus coactos, quantum quidem ex amorum ornatu con-
 cedere licuit, quales illis nec velle nequam meminere. cum huiusmodi
 regnum bello diceretur nequam aucter foret, ne ipso superato genus
 omne Persarum regni que totius in Romanorum ditorem periculum
 excuteret, nec tamen receptis committendum reperiret locum, et vin-
 cerent, non magis quidem remittendum, nisi etiam saluque Ro-
 manorum ditia componere viderent. Chorsus eius munere propiam
 sedem repetere cogitabat. hominis enim vadum, Romanis illud occu-

λογισάμενος, ἀπέστειλε πρὸς Βελισάριον παρακαλῶν αὐτὸν τοῦ τὸν ποταμὸν διαβάνας ἀναστεῖλαι, καὶ τούτῳ τὴν πάροδον ἀκωλύτως παρέχειν. Βελισάριος δὲ εὐθὺς πρὸς αὐτὸν πρέσβεις ἐπέμψεν, καὶ τοῦτον τῆς ἀναχωρήσεως ἐπήνεσεν, καὶ πρέσβεις ἐκ τοῦ βασιλέως συντόμως διεβεβαίωσατο, ὅπως τὴν 5 εἰρήνην βραβεύσωσιν. ἡξίου δὲ Χοσρόης τὸν Βελισάριον διὰ τῆς τοῦ Ῥωμαίων γῆς τὴν πάροδον ποιήσασθαι ἀκινδύνως. ὁ δὲ Βελισάριος Ἰωάννην τὸν Ἐδεσσηνόν, ἄνδρα διαφανέστατον, ὄμηρον τῷ Χοσρόῳ ἀπέστειλεν πρὸς τὸ ἀκινδύνως παρελθεῖν αὐτὸν τὴν τῶν Ῥωμαίων χώραν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὸν 10 Βελισάριον ἐν εὐφημαῖς εἶχον, μᾶλλον [δὲ] ἐνευδοκιμήσαντα ἐν τούτῳ τῷ ἔργῳ, ἢ ὅτε Γελίμερά τε δορυάλωτον καὶ Οὐιτίγην τοὺς δύο βασιλεῖς εἰς Βυζάντιον ἤγαγεν. ἦν γὰρ ὡς ἀληθῶς λόγου τε καὶ ἐπαίνου ἄξιον, πεφοβημένων τῶν Ῥωμαίων καὶ ἐν τοῖς ὀχυρώμασι κρηπτομένων πάντων, Χοσρόου 15 δὲ στρατῷ μεγάλῳ ἐν μέσῳ γεγονότος τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρ-
P. 188 χῆς, ἄνδρα ἓνα ἐν ὄξει δροῦμα ἐκ Βυζαντίου ἤγοντα ἀπ' ἐναντίας τοῦ τῶν Περσῶν βασιλέως στρατοπεδεύσασθαι, Χοσρόην δὲ ἐκ τοῦ ἀπροσδοκῆτοῦ τῇ τουτοῦ σοφίᾳ ἐξαπατηθέντα ἀπρακτον εἰς τὴν οἰκίαν ἀναχωρῆσαι χώραν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Τιμοθέου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας τε-

2. τοῦ τὸν] τοῦτον e.

11. δὲ delendum videtur.

Οὐιτιον a.

5. διεβεβαίωσατο e, διεβεβαίουτο vulg.

12. Οὐιτίγην e, Οὐιτίγην vulg.

pantibus, tentare verebatur. multa igitur secum animo reputans, tandem ad Belisarium misit postulans, ut eos, qui amnem traiecerant, revocaret, sibi que tutum pararet discessum. extemplo legalis ad eum missis secessum laudavit Belisarius, brevique delegandos ab imperatore affirmavit, qui firmam cum eo pacem constituerent. Chosroës autem per Romanorum terras transitum a periculo immunem habere postulabat. eapropter Ioannem Edessenum virum illustrissimum ad Chosroëm, quo tutius per Romanorum terras incedere posset, obsidem misit. interim Romani Belisarium felicibus votis faustisque acclamationibus prosequerantur, maiorem nimirum ex eo facto gloriam adeptum, quam cum Gelimerem bello captum atque Vettigem duos reges Cpolim perduxit. et fuit re vera memoratu et laude dignum illud facinus, quod cum Romani universi timore perculsi in munitiora loca se abdiderent, et Chosroës in medias Romani imperii provincias penetrasset, unus homo celeri cursu Byzantio advectus castra Persarum regis exercitui opponere ausus est: suaque sapientia effecit, ut Chosroës re inopinata deceptus, domum infecto negotio repeteret.

Eodem etiam anno Timotheo Alexandriae episcopo defuncto, impius

λευτεριανος, Σάββας δ' Ὀνοασεις, Ἀπιορμίας μωχος προ-
 δρος, καὶ Γαλιανός δ' Ἀμιαρναστίς ἐν Ἀλεξανδρείῃ γενό-
 ντες, ἀπὸ φθαρτοῦ τε καὶ ἀφθαρτου διασχεθέντες καὶ ἀλλή-
 λων γέγοναν, ὡς ἀλεξείας ὄντες ἄλλοτριος, καὶ οἱ μὲν Θεο-
 δόσιον, οἱ δὲ Γαϊῶν προβαλλόντο εἰς ἐπίσκοπον Ἀλεξαν-
 δρείας· καὶ Γαϊῶς μὲν ἐκέρχεται τῆς ἐπίσκοπῆς ἰδιανίας· B
 ὁ δὲ Θεοδόσιος δὶο. τοῖτους δὲ Τροασιανὸς πέμψας ἔγραψεν V. εἰς
 ἐν Βυζαντίῳ, καὶ ἀλλήλων πεχωρισμένους διακινῶσαι προσι-
 ταίν. Πυλλαν δὲ εἰσα δοσούμενον εἶναι ὀρθόδοξον ἐπίσκο-
 πουον Ἀλεξανδρείας προβαλλετο. οὗτος τῶν μνημῶν Σαύρου
 τοῦ ἀνιέρου ποιήσας ἐξέβλεθη τῆς ἐπίσκοπῆς ἐργῆ τοῦ βα-
 σιλέως, καὶ εἰδὼς διέφυγεν εἰς Ἱεροσόλυμα.

Τούτῳ τῷ καιῷ ἐν μηνὶ Οκτωβρίῳ, ἰνδιαιτιῶτος ε', γέγονεν A.M. 634
 ἐν Βυζαντίῳ τὸ μέγα θανάσιον, καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἡ ἐπα-
 νστασις τοῦ κυρίου ελαβεν ἀρχὴν ἐπιτελεῖσθαι ἐν τῷ Βυζαντίῳ C
 τῆ δευτέρῃ τοῦ Φεβρουαρίου μηνός. καὶ τῷ Αἰγυπτίῳ μηνί
 ιε', τῆς αὐτῆς πέμπτῃς ἰνδιαιτιῶτος, ἐγένετο σεισμός μέγας ἐν
 Κοκκιταρισουάμει, καὶ τῶσιν αἱ τοιαύται καὶ οἷαι καὶ
 τὸ πῦρ μάλιστα τὸ κατὰ τῶν Χρυσοῦν πόριον, ἔπειτα δὲ
 καὶ ἡ ἀρχὴ ἦν ἐσράται ὁ ἀνδρῶς ὁ ὄντως εἰς τὴν γῆν
 τοῦ ἁγίου Κοκκιταριίου, καὶ ἡ δεξιὰ χεὶρ τοῦ ἀνδρῶτος

ξ αὐτῶν — αὐτῶν δὲ — ἡ μιν — ἡ δὲ α. 11. δὲ ὄργισεν α. 16.
 ἀφῆκεν αὐτῶν ε.

Sextus Augustinus ab altero fratre et Iuliano Heliopolitano Alexan-
 diae fugientes de curiaibili et incompugnabili castra quaternarium ad
 muros emittentes, tempore veritate aliens, deprehensi sunt. et hi
 quidem Theodosium, Iulianum autem Alexandriam promoverunt episcopatum
 et Iulianus tunc per annum tenuit episcopatum, per duo Theodosius
 deinde Iuliano successit Epulum adveniens, et ab imperator separatus
 tunc mandavit Iustinianus, ut Iulianus Paulum quendam de hinc re-
 cipe tentare existimatum removeret Alexandriae iustitiam. hic re-
 clivis in proclivis et invidiam monachorum sacrosi Severi Iu-
 liani, tunc imperatoris tunc episcopatus dignitate motus, Hierosolimam
 tandem profectus, ibi mortuus est.

Huius anni, mense Octobri, indictione quinta, mortalitas horrenda A.C. 534
 Egyptum invasit. eodem quoque anno hyperbante die mensens
 dimidii mensis Februarii die a celebrari cepit Augusti etiam men-
 sis desimo crato, eadem indictione, ingens terrae motus Epuli auditi-
 tus, et quo templa, aedes, et maxime murus, qui ad mella Cleopon
 posuit, cecidit. lanx pariter, quam status murei Constantinii in thro
 erecta tenebat, et Xenolepta statue manus deatera desidit in terram.

τοῦ Ξηρολόφου· καὶ ἀπέθανον πολλοί, καὶ ἐγένετο φόβος μέγας.

A.M. 6035

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Ζωΐλου ἔτος α'.

D

Τούτῳ τῷ ἔτει συνέβη πολεμῆσαι τὸν βασιλέα τῶν Ἐξουμιτῶν Ἰνδῶν Ἰουδαίων ἐξ αἰτίας τοιαύτης. ὁ τῶν Ἐξουμιτῶν βασιλεὺς ἐνδότερός ἐστιν τῆς Αἰγύπτου, Ἰουδαίων. οἱ δὲ τῶν Ῥωμαίων πραγματευταὶ διὰ τοῦ Ὀμηρίτου εἰσέρχονται ἐπὶ τὸν Ἐξουμίτην, καὶ τὰ ἐνδότερα μέρη τῶν Ἰνδῶν καὶ Αἰθιοπῶν. τῶν δὲ πραγματευτῶν κατὰ τὸ εἰωθὸς εἰσελθόντων ἐν τοῖς ὄρεοις τοῦ Ὀμηρίτου, Δαμιανὸς ὁ τούτων βασι-

P. 189

λεὺς ἐφρόνευσεν αὐτούς, καὶ ἀφείλετο πάντα τὰ αὐτῶν, λέγων, ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι κακοποιοῦσιν τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῶν Ἰουδαίους καὶ φρονέουσιν αὐτούς. καὶ ἐκ τούτου ἔλυσαν τὴν πραγματείαν τῶν ἐνδοτέρων Ἰνδῶν τοῦ Ἐξουμίτου. καὶ ἀγανακτήσας ὁ τῶν Ἐξουμιτῶν βασιλεὺς ὁ Ἀδὰδ ἐδήλωσεν τῷ Ὀμηρίτῃ, ὅτι ἔβλαψας τὴν βασιλείαν μου, καὶ τὴν ἐνδοτέραν Ἰνδίαν, κολύσας τοὺς Ῥωμαίων πραγματευτὰς τοῦ εἰσέρχεται πρὸς ἡμᾶς. καὶ ἦλθον εἰς ἔχθραν μεγάλην, καὶ συνέβαλον πόλεμον μετ' ἀλλήλων. καὶ ἐν τῷ μέλλειν αὐτοὺς πολεμεῖν, Ἀδὰδ ὁ τῶν Ἐξουμιτῶν βασιλεὺς ἐτάξαστο, λέγων· ὅτι

Βεὶ νικήσω τὸν Ὀμηρίτην, Χριστιανὸς γίνομαι· καὶ ὅτι ὑπὲρ

6. Ἰουδαίων om. f.

inde plurimi mortem oppetiere, et ingens timor omnium animos pervasit.

A. C. 535

Alexandriae episcopi Zoili annus primus.

Hoc anno regem Exumitarum (Indiam isti habitant, et Iudaeorum religionem colunt) ex huiusmodi causa bellum sustinere contigit. Exumitarum rex interiorum Aegyptum occupat, et Iudaeorum opiniones sectatur. Romani porro mercatores ad Exumitam et interiores Indorum Aethiopumque partes per Homeritarum terras penetrant. mercatores istos, ut moris erat, per Homeritae montes iter agentes, rex Homeritarum Damianus, direptis eorum facultatibus omnibus, occidit: eo quod Romani, aiebat, Iudaeos secum habitantes vexant, et mortem eis non verentur inferre: ex quo commercium interiorum Indorum Exumitae diremptum fuit. iratus itaque Exumitarum rex Adad Homeritae significavit: prohibitis Romanis mercatoribus ad nos usque accedere, regnum meum et interiorum Indiam omnem magno damno affecisti. ita demum magnis inter se inimicitiis susceptis, mutuo inter se bello contendebant. cumque iam in aciem congressuri essent, Exumitarum rex Adad voto se devinxit in hanc mentem. si Homeritae superior rediero, Christianus fiam, et in Christianorum

Χριστιανῶς πόλεμόν, καὶ τῆ τοῦ Θεοῦ ἐπιτηδεῖα ἐπέτησαν κατὰ
 κρείττους, καὶ ἔλαβον αἰγμάτων ζῶντα Ἰουδαίον τὸν βασιλέα
 αὐτῶν, καὶ τὴν χάραν αὐτῶν, καὶ τὸ βασίλειον αὐτοῦ, καὶ ἐν-
 γυριστήρας τῆ Θεοῦ Ἀδάδ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑβραίων, ἐπέστη
 5 πρὸς τὸν βασιλέα Ἰουδαίων λαβεῖν ἐπίσκοπον καὶ κληρι-
 κούς, καὶ διδαχθῆναι γινώσκειν Χριστιανῶς. καὶ ἐχάρη ἐπὶ
 ταύτῃ μεγάλως ὁ Ἰουδαίως, καὶ ἐπέλεοντο δεδῆσθαι αὐ-
 τοῖς ἐπίσκοπον, ὃν ἂν θέλωσιν, καὶ ἐπέλεοντο αὐτοὶ οἱ
 προβαλεῖν περιεγραφομένον πυραμομαχίον τοῦ ἁγίου Ἰωάν-
 10 νου ὃν Ἀλεξανδρεῖα τῆ μεγάλης, ἄνθρωπος εὐλαβὸς, παρθέτος, ὀνό-
 ματι Ἰωάννης, ἡὼν 35, καὶ λαλοῦντι, καὶ ἄλλοθεν εἰς τὴν
 ἰδίαν χάραν πρὸς Ἀδάδ τὸν βασιλέα αὐτῶν, καὶ οὕτως ἐπέ-
 σταντο τῆ Χριστοῦ, καὶ ἐφωτισθήσαν ἀποκριθεὶς αὐτοῖς.

Ἰουλιῶν τῆ ἐπι μὲν Σεπτεμβρίῳ 3, ἕκτην πρώτη τοῦ A.M. 6038
 5 ἡμερῶν ἑβδόμη, γέγονε σεισμὸς μέγας, εἰς ἅπαν τὸν κόσμον, V. 151
 ὡς περὶ αὐτοῦ τὸ ἔμειον τῆς Κορίνθου, καὶ τῆ αὐτῆ ἐπι D
 ἐπισημῶδη ὁ γαλατοῦ, καὶ ὁ μέγας πλεῖστον τοῦ καλατίου, ὁ
 ἀγριεῖος Αἰγυπτῶν, καὶ ἀνεκρίθη ἡ στήλη τοῦ βασιλέως
 Ἰουδαίου Ἰεραπος, καὶ τῆ αὐτῆ ἐπι τις ἐκ τῶν Ἰουδαίων
 20 χῶμας ἀποδοχόμενος ἐτόματι Ἀνδρίας ὄχων μεθ' ἑαυτοῦ σῖτα

3. αὐτοῦ α. αὐτῶν vulg.   6. Χριστιανῶς α. Χριστιανῶν vulg.
 7. μεγάλως om. b.   17. γαλατοῦ γαλατοῦ vulg.   20. ἀπο-
 δοχόμενος vulg.

gratum bello deinceps desertabo. deo igitur opulante, magnam
 die retulit victoriam, regemque Iudaeorum vicam captivum esse. Pa-
 ramitarum regnum eorumque regnum reddidit plane subditum gra-
 tiamque deo Paramitarum rex subinde perculaturus, episcopum atque
 clericum ad se mitti, et se omnique de Christiana religione doceri, mi-
 cis ad imperatorem Iustinianum legibus, expellit. ex monacho Iustinia-
 ni supra modum lactatis, episcopum, quia ipse vellet, dari iussit.
 legatos diligenti examine praesens, annuisti Iustinus in magna Alexan-
 dria ecclesia paramoniam, vicem pietate oratum et servata vir-
 ginitate celebrem, annuisti docerem et sexaginta delegerunt. eo
 igitur abhinc, ad regem Adad et propere regnum redierunt. Ita
 domum Christi fidei professi, baptismi lumine cuncti fuerunt illu-
 strati.

Ἰβν anno mensis Septembris sexta die, helibonados primo, in A.C. 530
 districtae prima, magna terra auctus totum terrarum orbem commo-
 vit, eodem et urbs Cydoni pars media commovit. eodem anno ingens
 illa aerea columna vel palatium, quida, quae dicitur Augustaeus, ab-
 soluta est. et equestri imperatoris Iustiniani statua in eam sub-
 lata.

ξανθὸν καὶ τυφλόν, ὅστις κελεύομενος ὑπ' αὐτοῦ ἐποίει θεά-
 ματα· ἐστῶτος γὰρ αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ ὄχλου παρεστῶ-
 τος, λάθρα τοῦ κυνὸς ἐκομίζετο τὰ τῶν ἐστῶτων δακτυλίδια,
 χρυσᾶ τε καὶ ἀργυρᾶ καὶ σιδηρᾶ· καὶ ἐτίθει αὐτὰ εἰς τὸ
 P. 190 ἔδαφος, περισκέπων αὐτὰ τῷ χώματι· καὶ ἐπέτρεπεν τῷ 5
 κυνί, καὶ ἔπερνεν, καὶ ἐδίδου ἐκαστῷ τὸ ἴδιον. ὁμοίως καὶ
 διαφόρων βασιλέων νομίσματα μινγνύμενα ἐπέδιδου κατ' ὄνομα.
 ἀλλὰ καὶ παρεστῶτος ὄχλου ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, ἐπερω-
 τώμενος ἐδείκνυεν τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας καὶ τοὺς πόρνους καὶ
 τοὺς μοιχοὺς καὶ κνίπους καὶ μεγαλοψύχους· καὶ ὑπεδεί- 10
 κνυεν πάντα μετὰ ἀληθείας. ὅθεν ἔλεγον· ὅτι πνεῦμα ἔχει
 Πύθωνος.

A.M. 6037 *Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπανάστη ἡ θάλασσα τῇ Θοράκῃ ἐπὶ μίλια
 B τέσσαρα, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὴν ἐπὶ τὰ μέρη Ὀδύσσου καὶ Διο-
 νυσοπόλεως καὶ τὸ Ἀφροδίσιον· καὶ πολλοὶ ἐπνίγησαν ἐν 15
 τοῖς ὕδασιν. καὶ πάλιν τῷ τοῦ Θεοῦ προστάγματι ἀποκατε-
 στάθη ἡ αὐτὴ θάλασσα εἰς τοὺς ἰδίους τόπους.*

A.M. 6038 *Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Πέτρου, Ἀντιοχείας ἐπισκόπου
 Δόμνου ἔτος α'.*

C *Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονε λιῦψις σίτου καὶ οἴνου καὶ χειμε-* 20

2. ἐν ἀγορᾷ a. 4. χρυσᾶ — ἀργυρᾶ — σιδηρᾶ vulg. 6.
 ἐπερνε] ἐπαιρνε a. 16. ἀποκατεστ. A, ὑποκατ. vulg.

eodem pariter anno planus ac circulator quidam, Andreas nomine, ex
 Italicis partibus adfuit fulvum et orbum lumine circumducens canem,
 qui ab eo iussus, et ad eius nutum mira edebat spectacula. is si-
 quidem in forum, magna populi circumstante caterva, prodians, an-
 nulos aureos, argenteos et ferreos, clam cane, a spectatoriibus de-
 promebat, eosque in solo depositos, aggesta terra cooperiebat. ad
 eius deinde iussum singulos tollebat canis, et unicuique suum red-
 debat. similiter diversorum imperatorum numismata permixta et con-
 fusa nominatim et sigillatim proferebat. quin etiam astante virorum
 ac mulierum circulo, canis interrogatus mulieres uterum gestantes,
 scortatores, adulteros, parcos ac tenues, ac denique magnanimos, id-
 que cum veritate demonstrabat. ex quo eum Pythonis spiritu motum
 dicebant.

A. C. 537 *Hoc anno mare intumescens erupit in Thraciam ad passuum mil-
 lia quatuor, locaque cuncta ad Odyssum et Dionysiopolim et Aphro-
 dision eluvione operuit, adeo ut plurimi sub aquis perierint. rursum
 vero, deo iubente, resedit mare, et in proprios sinus rediit.*

A. C. 538 *Hierosolymorum episcopi Petri, Antiochiae episcopi Domni annus
 primus.*

Hoc anno frumenti et vini penuria continuumque pluviae pro-

για πολλή, και έγινετο σισαμός μέγας ἐν Περσασίᾳ, και δια-
 σπορή περι τοῦ ἁγίου πύργου, και ἐποίησαν οἱ δέμοι τῆς
 ἀσσηρῆστικῆς περι Φιλοφοναίᾳ δ. ὁ δὲ βασιλεὺς προέτα-
 ξεν ἔλθαιν ἰβδομάδα προθεῖναι κρίσι, και πάντος οἱ κρισά-
 ξηαι ἔφυζαν και προέθρηαι, και οὐδέεις ἔχρηξαι, οἷτε ἔθρηαι.
 τὸ δὲ πύργου γέροντες, ὡς ὁ βασιλεὺς ἐπέτασσεν, και ἐφείθη
 ὁ λαός γραπτῶν ἰβδομάδα περιτῆν.

Τούτῳ τῷ και περιλήθη ἡ Ῥώμη ἀπὸ τῶν Γότθων. A.M. 612
 και ὁ πάππας Βικτῆλιος παρεγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει, και V. 132
 10 δεχθεὶς ἀπὸ τοῦ βασιλέως μετὰ μεγάλης τιμῆς, ἐταρξάτο
 πρὸς τὴν ἐκκοπήν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, και ἀναθροισάτω τὰ
 εἶδη πειράσαι. τούτῳ τῷ και τῆς ἐκκοπῆς ἀπὸ τοῦ βασιλέως, ὡς
 ἔταρξεν ἀσσηρῆστικῶν τεσσάρων μηνῶν δοῦναι Μηνῆ τῷ
 Κωνσταντινουπόλει; ἰσιστοῦν εἰς ἐκκοπήν, και Μηνῆ δὲ
 15 κατὰ τὸ ἐκκοπήν δίδωσαι. ἀγανακτήσας δὲ ὁ βασιλεὺς κατὰ P. 191
 Βικτῆλιον διὰ τὸ ἐκκοπήν, και διὰ τὸ ἐκκοπήν πειρά-
 σαι τὰ δεῖματα περι τῆς ἐκκοπῆς τῶν ἐκκλησιῶν, ἀπέστειλεν
 ἀλλοτρίων αὐτόν. ὁ δὲ φοβηθεὶς τῆν ἀγανάκτησιν τοῦ βασιλέως,
 τῷ Βυσασιάρχῳ Σεργίῳ τοῦ μαρτυροῦς μαρτύρῳ τῷ Οὐρηάδου
 20 παραστήτηεν. κατέδωκεν ἰσιστοῦν, κατέδωκεν τοῖς βασι-
 λῆσι.

2. ἀσσηρῆστικῶν α. ὁ ἐκδοῦναι τὸν

Historiam VIII: terra quædam Byzantio tenuit. panchalis quædam ter-
 ræ potestatis est ordo, habetque populum catholicum Feloniam
 die 1. Imperator eadem eorum alia sequenti hebdomada panchalis
 venit ordo. Imperator itaque concilii excoisum mandavit, ostendere
 et concilium exponere; nullus tamen panchalis comparavit aut concilii
 concilium. panchalis itaque solenniter panchalis decessit Imperator,
 concilium est: et concilii decessit, aut concilium quam decessit he-
 bdomada, populum latuissimè.

Hæc anno Roma a Gothis capta est. papa vero Vigilius Cypri- A.C. 517
 lim profectus, et ab Imperatore summis honoribus exceptus, catho-
 licæ unitatis et concordie se presentissimè, et ita concilium
 concilium presentissimè presentissimè est. Concilium honorum et concilium
 concilium ab Imperatore decessit, itaque concilium est, et a concilium
 concilium concilium quatuor concilium Menas Cyprius quatuor in
 presentissimè presentissimè; et ex concilium Menas presentissimè presentissimè in
 concilium concilium; ab itaque presentissimè presentissimè, itaque quod
 ex quæ de concilium concilium et concilium concilium decessit
 presentissimè, a Vigiliis non presentissimè presentissimè, presentissimè presentissimè; itaque qui
 presentissimè presentissimè. itaque presentissimè presentissimè, ad Sergii martyria
 presentissimè, quod in Constantinianum monasterium erectum, confugit; a quo vi

ζοντας τὸ θυσιαστήριον κίονας, καὶ τούτους κατέστρεψεν, βαρὺς ὢν καὶ μέγας τῷ σώματι. ὁ δὲ βασιλεὺς μεταμεληθεὶς, ἐδέξατο τὸν πάππαν Βιγίλιον. καὶ παρακληθεὶς Βιγίλιος ὑπὸ Θεοδώρας τῆς ἀγούστης, ἐδέξατο Μηνᾶν τὸν πατριάρχον Β. χην τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῇ κθ' τοῦ Ἰουνίου μηνὸς τῶν 5 ἁγίων ἀποστόλων.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μηνὶ Μαίῳ ια', τῷ σαββάτῳ τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς, τοῦ γενεθλίου ἀγομένου ἵππικοῦ, γέγονε μάχη τῶν δύο μερῶν. καὶ ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς τοὺς ἐξκουβίτορας καὶ στρατιώτας ξιφῆρεις ἀνέϊλον πολλοὺς ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐπνίγησαν φεύγοντες πολλοί. ἄλλοι δὲ ἐσφάγησαν, καὶ γέγονεν ὄλεθρος πολὺς.

A.M. 6040 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένοντο σεισμοὶ συνεχεῖς, καὶ βροχαὶ μεγάλαι, ὁμοίως καὶ τῷ Φεβρουαρίῳ μηνὶ σεισμὸς μέγας, ὥστε πάντας ἀπογινώσκειν, καὶ ἐν φόβῳ μεγάλῳ γίνεσθαι καὶ λιτανεύειν, καὶ δέεσθαι τοῦ Θεοῦ ἴσυσθῆναι τῶν ἐπικειμένων ἀπειλῶν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μηνὶ Ἰουνίῳ ἰνδικτιῶνος ἐνδεκάτης ἔκοιμήθη ἡ βασίλισσα Θεοδώρα εὐσεβῶς.

A.M. 6041 Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονασι βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ φοβεραὶ 20

1. θυσιαστηρίου vulg. 5. τῶν ἁγίων ἀπ. om. e. 11. ἐπλήγησαν b.

revulsus, apprehensas altaris suffulciantes columnas, ceu gravi proce-
roque corpore validus, secum traxit et omnino evertit. demum im-
perator facti poenitens, papam Vigilium in gratiam recepit. Vigilium
pariter a Theodora augusta rogatus, Iunii die vigesimo nono, qui
sanctis apostolis sacer, patriarchae Cypoleos Menae pacem restituit.

Eodem anno, die undecimo mensis Maii, sanctae pentecostes
sabbato, cum ludi circenses natalitii celebrarentur, pugna inter duas
factiones exorta est. quare summissis excubitoribus et militum manu
gladiis armata, plurimos ex illis iussit imperator occidi: alii fuga sa-
lutem quaerentes, mari submersi vel acceptis vulneribus necati: adeo
ut magna prorsus caedes edita sit.

A. C. 540 Hoc anno frequentes terrae motus, pluviaeque ingentes incubuere.
mense vero Februario terrae motus adeo vehemens fuit, ut omnes de
salute desperantes, metuque prostrati, decretis publicarum processio-
num precibus, deum, ut imminente periculo servaret, supplices exo-
rant.

A. C. 541 Eodem anno, mense Iunio, indictione undecima, imperatrix Theo-
dora cum pietate obdormivit.

Hoc anno tonitrua atque fulgura terribilia admodum fuere, adeo

πάνν, ὥστε πολλοὺς καθιέδοντας ἐκ τῶν ἀστρωναύων βλαβή-
σαι. καὶ τῇ ἡμέρῃ τοῦ ἁγίου Γεωργίου γιγνέσθαι βροταὶ καὶ
ἀστρωναυίαν τε φεθίμῃ, ὥστε τοῦ Ξηρολόγου τοῦ κτίου, ἀπο-
πειλιώθηται μένος καὶ ἡ κεφαλὴ γυγιμμένη τοῦ αἵματος προ-
5τος. τῇ δὲ Ιουλίῃ μηνί γένοιτο σεισμὸς ἐξ ἀμφοτέρων με-
ρῶν, καὶ ἐπιπυριθῆ ἡ οἰκία ἢ λεγομένη Πάρδον· καὶ κατα-
καθρηται πολλά, τοῖσι ἔσιν ἀπὸ τοῦ Χαλκοῦ ἕως τῆς λεγο-
μένης τῆς Ἐλευσίας, καὶ γένοιτο θόνοι πολλοί. προαίνουσιν
δε γινομένου ἐν τῇ Ἐλλάδι ἀπολλέσθαι αἱ βλαπτοτερες τὸ ἀέθμ. Ρ. 193
0 μὴ τοῦ βασιλέως, ὅταν μετὰ μῆνας ἢ ἐπιθῆ. ὅπου καὶ ἐν
μαργαριτῶν καὶ πᾶσα ἢ λοιπὴ αὐτοῦ θῆα ἐσθῆ καὶ
επιθῆ.

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Ἀπολλωνίου ἕως α'.

A. M. 603
V. 153
P

5 τῇ Ιουλίῃ μηνί καὶ Ἐπιπυριθῆ ἀχθάντος ἰακιστοῦ παλατι-
5 τῆς Ἰουλιῶν ἡμέρας ἐν Κωνσταντινουπόλει φέρονται ἐπιγνα-
καὶ ἐπιθῆται ἐν τῇ ἐπιπυριθῆ, τῇ δὲ Ιουλιῶν μηνί κα-
τακαθρηται τὸ ἄστρο Μηνά πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως,
καὶ προαειβιθῆται τὸ ἄστρο Βηθιλιῶν προαυνομένου ἐν τοῖς
δικαίτοις. τῇ δὲ Μαρτίῃ μηνί ἐπιθῆται ὁ εὐεργετης τοῦ
0 ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, καὶ πολλοὺς ἀπέσθῆ καὶ ἄλλοις ἐθῆται.

3. τοῖς Ξηροῖς α. τοῦ αἵματος ἐθ. Ρ. et in mare τοῖς αἵ-
ματι. 5. Ἐλευσίας α. 11. αὐτοῦ οὐκ α. 19. ἐπιθῆται
ἐπιθῆται τοῖς.

ut ioculis dormientes inclinantibus se per domos fulguribus dominum
passi fuerint. die vero sancto Iohanni sacre toultem atque fulgura
penitus haerens existeret, ita et Xenophili coluntis patre sua
decentis et exquirantur, et eundem solenniter episcopatum prosequi
illius dominus pateretur, mensis autem Iulii mensis factum inter
se considerant, et domus, cui a Paulo factum est nomen, iocundis
conspicua est; aliae quoque domos plurimas flammis devastatae, quae
nihilominus ab aere Tetraepilo ad locum Hieriae distans. caedat quo-
que impunitas perpetuae. prosequi autem imperatoris ad Helio-
dorum habitis, omnium vestitus amiserunt, quae post nocte domum
mensis reportata sunt, in qua vel unicus unio ceteraque eius orna-
menta integra inventa sunt.

Alexandriae episcopi Apollonari annus primus.

A. C. 562

Hic anno mense Octobri, India circumdibus celebratis legatus ex
India eorum dominus elephantem Cepelin venit, et eundem ingrossus
est. postea mense Ianuarii patriarchae Cepelin nomen primo qualis
natum est, et Vigilis ei prosequitur, nomen etiam eius in ecclesiasti-
cis tabulis ad primum ordinem promotum fuit. Martio vero mense
noctu a stabulis elephas exadens plurimos laesi, et alios occidit, die

σεν. καὶ τῷ Ἀπριλλίῳ μηνὶ 15 ἐγένετο συμβολὴ τῶν δήμων πρὸς ἀλλήλους ἐν δειλινῇ ἰππικῷ ἀγομένῳ· καὶ πολλοὶ ἀπέθανον ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ εἰς ἐργαστήρια εἰσῆλθον καὶ ἤρπαζον, εἴ τι εὗρισκον ὑπάρχου ὄντος Ἰωάννου τοῦ C ἐπιλεγομένου Κοκκοροβίου. τῷ δὲ Ἰουλίῳ μηνὶ κη', ἡμέρα γ', γέγονεν τὰ ἐγκαίνια τῶν ἁγίων ἀποστόλων, καὶ ἡ κατάθεσις τῶν ἁγίων λειψάνων Ἀνδρέου, Λουκᾶ καὶ Τιμοθέου, τῶν ἁγίων ἀποστόλων. καὶ διῆλθεν ὁ ἐπίσκοπος Μηνᾶς μετὰ τῶν ἁγίων λειψάνων καθήμενος ἐν ὀχήματι χρυσοῦ βασιλικῆ διαλιθῶ κρατῶν τὰς τρεῖς θήκας τῶν ἁγίων ἀποστόλων εἰς τὰ γόνατα αὐτοῦ· καὶ οὕτως ἐποίησε τὰ ἐγκαίνια.

A.M. 6043

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ἀπριλλίῳ ἰνδικτιῶνος δ' ἐπέμφθη Ναρσῆς ὁ κουβικουλάριος ἐν Ῥώμῃ ὀφείλων πολεμῆσαι τοῖς Gότθοις τοῖς παραλαβοῦσι τὴν Ῥώμην, ἐπειδὴ μετὰ τὸ παDραλαβεῖν αὐτὴν τὸν Βελισάριον, πάλιν ἐπανεστήσαν, καὶ παρέλαβον αὐτὴν οἱ Γότθοι. τῷ δὲ Ἰουλίῳ μηνὶ θ' ἐγένετο σεισμὸς μέγας καὶ φοβερὸς ἐν πάσῃ τῇ χώρῃ Παλαιστίνης καὶ Ἀραβίας καὶ Μεσοποταμίας καὶ Συρίας καὶ Φοινίκης, καὶ ἔπαθεν Τύρος καὶ Σιδὼν καὶ Βήρυτος καὶ Τρίπολις καὶ Βύβλος. καὶ ἀπέθανον ἐν αὐταῖς ἀνθρώπων πλήθη πολλὰ. 2 ἐν δὲ τῇ πόλει Βόστρουσ ἀπεσπιάσθη ἀπὸ τοῦ πυρακκειμένου

2. δειλινῆς vulg. 6. γέγοναν vulg., fort. γεγόνασι. 10.
 τρεῖς om. b. 20. Βύβλος a, Βύβλις vulg. 21. Βότρουσ b.

autem decimo sexto Aprilis vespere, dum ludi circenses agerentur, populares factiones ad invicem decertarunt, multique ex utraque parte interfecti: subindeque in officinas irruentes, obvia quaeque diripuerunt, Ioanne cognomento Coccorobio urbis praefecto. caeterum Iulii mensis die vigesimo octavo, tertia feria, sanctorum apostolorum aedis facta est consecratio, et sanctarum reliquiarum Andreae, Lucae et Timothei, qui sancti apostoli, depositio. episcopus vero Menas una cum sanctis reliquiis progressus est, vehiculo aureo imperatorio gemmis exornato vectus: tres autem sanctorum apostolorum gestabat loculos supra genua: atque ita dedicationem celebravit.

A. C. 543

Hoc anno, mense Aprili, indictione quarta, Narses cubicularius bellum Gotthis, qui urbem ceperant, illaturus, Romam missus est. nam post receptam urbem a Belisario, bellum reparaverunt Gotthi, et eam denuo armis occupaverunt. Iulii vero mensis die nono, magnus et terribilis terrae motus factus est per omnem Palaestinae, Arabiae, Mesopotamiae, Syriae et Phoenices regionem: adeo ut Tyrus, Sidon, Berytus, Tripolis et Byblis multa damna acceperint, et hominum perierint multa millia. ad Bostram vero civitatem magna pars promon-

τῆ θαλάσσης ὄρους, τοῦ λεγομένου Λιθοπροσώτου, μέρος ποιεῖ, καὶ προσέχθη εἰς τὴν θαλάσσαν, καὶ ἀπέπλεσε λιμένα, ὡς δευνοῦμαι ὀρηγῆν ἐν αὐτῇ πλοῖα πολλὰ παραμυγεῖσθαι. οὐκ εἶχεν γὰρ αὐτῇ ἢ πόλις πρὸ τοῦτου λιμένα. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπέστειλε. P. 193
 βλιν χρήματα πρὸς τὸ ἀειγέειν τὰ πενηκόντα τῶν αὐτῶν πόλεων. ἔφυγε δὲ ἡ θαλάσσα εἰς τὸ πέρατος ἑπὶ μίλιον ἐν, καὶ ἀπώλοντο πλοῖα πολλὰ, καὶ πάλιν τῆ τοῦ Θεοῦ κλέουσι ἀποκατέστη εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

Τούτω τῷ καιρῷ περὶ Σουτηβριῶν Ἰνδιανῶντος εἶ γέγονασιν A.M. 6044
 τὰ ἐγκαίνια τῆς ἁγίας Εἰρήνης πέραν ἐν Σουαξ. καὶ ἐξέ-
 θον τὰ ἅγια λείψανα ἐκ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας μετὰ τῶν
 δύο πατριαρχῶν Μερῶ τοῦ Λαυσιτατινοῦ αἵματος καὶ Ἀσολινα-
 ριον τοῦ Ἀλεξανδρείας, καὶ ἐσαθίσαν ἀμφότεροι ἐν τῷ βα- B
 σιλικῷ ἔχρησαι κατέγοντες ἐν τοῖς γέγοναι αὐτῶν τὰ ἅγια
 λείψανα. καὶ ἔβαν ἕως τοῦ περὶ αἵματος καὶ ἐπέλασαν, καὶ V. 114
 ἀπετήσαν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, καὶ ἤρξατο τὴν αὐτὴν ἐκκλη-
 σίαν τῆς ἁγίας μάρτυρος Εἰρήνης. τῷ δ' αὐτῷ καιρῷ ἐσαθ-
 ρισθῆ ὁ λειψὸν τοῦ Ἐδύμου, καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ τελευτήσθαι Μη-
 ρῶ, ὁ ἐπίσκοπος Λαυσιτατινοῦ αἵματος, καὶ ὄνησεν αὐτὸν αὐτοῦ
 ὁ Εὐάχιος ὁ ἀποκρισιάρχος Ἀμασίας μοναχὸς τῆς ἐν Ἀμασίῃ
 μονῆς καὶ πρωτοεπίσκοπος τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ λειψάνου Μερῶ

1 τῆς θαλάσσης e. 2 εἰσέχθη a, εἰσέχθη vulg. 3 ἡ αὐτῇ
 πόλις vulg. 4 κλέουσι b.

toti mari adjacentia, cui nomen Lithoprosopus, avulis in mare trans-
 lata est: portumque effudit multis magnis navibus recipiendis idoneum:
 cum vultu illa prius portum non haberet. imperator autem ter-
 restribus eorum urbium rebus magnam pecunie viam misit: ceterum
 etiam mare in altum pelagi circum ad mille passus: ex quo multas
 naves in profundum submersas: rursusque dei auto in proprium
 circum se recepit.

Hoc anno mense Septembri, indictione decima quinta, Syris, trans A. C. 544
 velis regis portum, sanctas Irenas dedicatis paratis: constantibus
 vero duobus patriarchis Mena Cyprens et Apollinari Alexandrie o-
 mnibus ecclesiis sanctas reliquias processerunt. videbant autem illi
 in imperatoris curia sanctas reliquias genibus appropitas sustentantes.
 ad leuonem itaque stationem venerunt, et transiensibus portum oc-
 currit imperator. solemnem itaque ritu sanctas Irenas ecclesiam apre-
 cuerunt. eodem anno Hebedemi portus repurgatus. eodemque tem-
 pore Menas episcopus Cyprens defunctus est: in cuius locum collectus
 apollinarius Amasie, presbyter et monasterii ipsius Amasiee mona-
 chus, Euty chius, eo ipso die, quo Menas cadaver in sacro aditu adhuc

ἔτι προκειμένου ἐν τῷ ἱερατείῳ. καὶ τῷ Ἀγούστῳ μηνὶ
 C ἐπινίκια ἦλθεν ἀπὸ Ῥώμης Ναρσῆ τοῦ κουβουκουλαρίου καὶ
 ἐξάρχου Ῥωμαίων. συμβαλὼν γὰρ πόλεμον μετὰ Τωτίλα
 ῥηγὸς τῶν Γότθων κατὰ κράτος ἐνίκησεν, καὶ ἔλαβεν τὴν
 Ῥώμην, καὶ ἔσφαξεν τὸν Τώτιλαν, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἡμα- 5
 γμένα σὺν τῷ διαλίθῳ καμηλανκίῳ ἔπεμψεν ἐν Κωνσταντι-
 νουπόλει. καὶ ἐροήθησαν εἰς τοὺς πόδας τοῦ βασιλέως ἐπὶ
 σεκρέτου. δεῖ δὲ ταγῆναι καὶ τοῦ Ἀνθίμου ἔτος εἰς τὸν πα-
 τριάρχην Μηρᾶν, ἵνα συσταθῶσι τὰ ἑκατάδεκα ἔτη.

A.M. 6045. Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Εὐτυχίου ἔτος α΄. 10

D Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονεν ἡ ἀγία καὶ οἰκουμένην πέμπτη
 σύνοδος κατὰ Ὠριγενοῦς τοῦ παράφρονος, καὶ Διδύμου τοῦ
 ἀπὸ ὀμμάτων, καὶ Εὐαγρίου, καὶ τῆς ἑλληνόφρονος αὐτῶν λη-
 ρωδίας, καὶ αὐθις κατὰ τῶν ἀκεφάλων κεφαλαίων. Βιγίλιος
 δὲ ὁ Ῥώμης τοῖς συνελθοῦσιν οὐ συνήδρευσεν. ἀπελύθη δὲ 15

P. 194 πολλῶν κινηθέντων ὑπὸ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ
 ἐτελεύτησεν τὴν ἐπὶ Ῥώμην ἀναλύων ὁδόν.

A.M. 6046 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ἀγούστῳ ιε΄, Ἰνδικτιῶνος β΄, ὦρα
 μεσονυκτίου διαφανούσης κυριακῆς, ἐγένετο σεισμὸς φοβερός,
 ὥστε παθεῖν οἴκους πολλοὺς καὶ λουτρὰ καὶ ἐκκλησίας καὶ 20

3. Τώτιλλα vulg. et sic ubique. 14. κεφαλαίων om. e. 19.
 διαφανούσης b.

expositum iacebat. Augusto mense triumphales nuncii et victoriae
 monumenta Roma Cpolim delata, Narse nimirum cubiculario et Roma-
 norum exarcho victore. pugna siquidem cum Totila Gotthorum rege
 conserta, summam sibi sua virtute peperit victoriam, Romam recepit,
 Totilam interfecit, vestimentaue eius adhuc sanguine tincta, pileo-
 lumque eius gemmis ornatum Cpolim misit: quae ad imperatoris pe-
 des in secreto proiecta sunt. caeterum annum unum Anthimi in pa-
 triarchae Menae tempus conferri oportet, ut sexdecim annorum ratio
 constet.

A. C. 545 Cpoleos episcopi Eutychii annus primus.

Hoc anno sanctum et oecumenicum quintum concilium adversus
 dementem Origenem, Didymum oculorum lumine privatum, Evagrium
 eorumque deliria in gentiliu mentem declinantia, et insuper adver-
 sus acephalorum capita celebratum est. congregatis vero patribus
 haud simul consedit pontifex Romanus Vigilius: sed ab imperatore
 multis tumultuantibus dimissus, iter, quo Romam pergitur, agens, in
 Illyrico diem extremum obiit.

A. C. 546 Hoc anno, mensis Augusti decimo quinto, indictione secunda,
 illucescentis iam dominici diei post mediam noctem tempore, terrae

μέρος τῶν τοιῶν Λαοκρατινουπόλειος, μέγιστα τὸ τῆς Χρυ-
σῆς πόριος· καὶ πολλοὶ ἀπείδατοι. πύσιαι δὲ καὶ Νικο-
μηδίας μέρος πολὺ. ἐπιερύθησι δὲ ὁ αὐτὸς σεισμός ἐξέρχεται
τεσσαρικοῦτα, καὶ πρὸς ὀλίγον αἱ ἀνθρώποις κατενύγησαν λι-
5 τασσόντες καὶ προειρημένοις καὶ εἰς τὰς ἀσκληρίας μέσσης,
καὶ πάλιν φιλαθροικίας θεοῦ γενομένης ἐπὶ τὸ χεῖρον γηρό-
τασιν. γίνονται δὲ καὶ ἡ μνήμη τοῦ σεισμοῦ τοῦτου κατ' ἕτος
ἐν τῇ Κόμφη λιτασιόντος τοῦ λαοῦ. οἱ δὲ Λαζοὶ ἀπειθε-
10 οῦντες Ῥωμαίους διὰ τὰς Ἰωάννου τοῦ ἄρχοντος αὐτῶν φι-
λαργυρίας καὶ ἀδειίας, καὶ πρὸς Πέρσας αὐτομολιόουτες,
πάλιν τῇ χρόνῳ τοῦτου τοῖς Ῥωμαίοις προσεργήσαν, καὶ τὴν
Πείραν τῶν φρουρίων παρελάβον αἱ Ῥωμαῖοι, καὶ τοῖς Πέρ-
15 σαις ἀπέγραψαν.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνί Ἰουλίῳ ἐν ἰνδιαιτώνος γ', ἐν τῇ ^{A.M. 607}
5 σιναίῃ τῆς ἁγίας Εὐφροσίας τοῦ ὄρου γέγονε σεισμός μέγος·
καὶ τῷ αὐτῷ μηνί 13 ἐγένοντο βροταὶ καὶ ἀστραφαὶ φοβε-
ραὶ καὶ ἄνεμος ἀψ φοβερὸς, ὥστε κροῖν τὸν σιναίρῳ τῷ D
10 ἰσώθεν ἰσχύμενος τῆς πόριος τοῦ Ῥωμαίου.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνί Ἰουλίῳ ἰνδιαιτώνος δ' ἰστασίονος ^{A.M. 608}

9. φιλαργυρίας καὶ αὐτ. α. 11. τῇ χρόνῳ τοῦτου αὐτ. α. 13.
τῆς ἁγίας Εὐφροσίας τοῦ ὄρου γ. τῆς ἁγίας τοῦ ὄρου α. τῇ
ἀπὸς τοῦ ἄρου νυκτ. τῆς ἁγίας Εὐφροσίας τοῦ Ἰουλίου αὐτ.
607. 16. καὶ τῷ — — βροταὶ αὐτ. α.

metus contigit adeo horrendus, ut aedes plumbae, laluae, ecclesiae,
monasteria omnia Capuam parit, quae maxime ad Clivum portum, dis-
tansum ingens pars fuerint, et eo plures oppressi perierunt. cecidit
etiam pars Nymphaeae maxima. invaluit autem in terras tremor ille-
10 bus quadragesima, undique spatia ad mentem et praesentiam redierunt
homines, pedibus per vias praecipua, ecclesiarumque aedificia
frequentia, distans in ecclesia mensa divina opem implorante-
bus. verum dei clementiam experti in deterius praesabebantur. castro-
rum populo in Campum cum praedibus praesentibus agente huius ter-
15 rae metus per annos singulos memoria renovatur. postea Laus a Ro-
mano decessit ab Iustinis eorum praesenti avaritiam atque inso-
lentiam, ad Periam transiit, sed iterum intra eundem annum ad
Romanorum partes redire: et capulis Periam Romanam castrum Petram
cepere.

Hoc anno mense Iulii die undecimo, inductione tertia, in sacro ^{A. C. 547}
contemtu vel sanctae Euphemiae Urbis celebrata, vehementer factus
est terrae motus. eundem vero mense decimo natus, tonitrua et ful-
gura plane horrenda visis, ventusque Libi terribilis adeo spiravit, ut
caeli intra huius partem adhaec in terram deciderit.

Hoc anno, mense Iulio, inductione quarta, Caesarea in Palaest. ^{A. C. 548}

Ἰουδαῖοι καὶ Σαμαρεῖται ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης, καὶ ποιήσαντες πρὸς ἀλλήλους ἐν τάξει Πρασινοβενέτων ἐπῆλθον τοῖς Χριστιανοῖς τῆς αὐτῆς πόλεως, καὶ πολλοὺς ἀνεῖλον, καὶ ἐκκλησίας κατέκαυσαν Στέφανον δὲ τὸν ἑπαρχὸν αὐτῆς πόλεως P. 195 ἐν τῷ Πραιτωρίῳ ἀνεῖλον, καὶ τὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ καθήρ-5 παξαν. ἡ δὲ γυνὴ αὐτοῦ ἀνελθοῦσα ἐν τῇ πόλει, προσῆλθεν τῷ βασιλεῖ· καὶ ἐκέλευσεν Ἀμαντίῳ τῷ στρατηλάτῃ κατελθεῖν ἐν Παλαιστίνῃ, καὶ τὸν φόνον τοῦ Στεφάνου ἐκζητῆσαι· ὅστις εὐρῶν τοὺς μὲν ἐφοῦρκισεν, τοὺς δὲ ἀπεκεφάλισεν, τοὺς δὲ ἠκρωτηρίασεν καὶ ἐδήμευσεν. καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐν 10 πᾶσι τοῖς ἀνατολικοῖς μέρεσιν. τῷ δὲ Δεκεμβρίῳ μηνὶ ἐγένετο θνήσκεις ἀνθρώπων ἐν διαφόροις πόλεσιν, μάλιστα δὲ τῶν παιδῶν. ὁμοίως καὶ τῷ Μαΐῳ μηνὶ ἐγένετο σπάνις ἄρτου ἐν B Βυζαντίῳ. καὶ ἐστενωθήσασιν καὶ ἔκραξαν τῷ βασιλεῖ· δέσποτα, εὐθηνίαν τῇ πόλει. καὶ ἀνέσκηψαν τὸν ὑπαρχὸν ἐν 15 γενεθλιακῷ θεωρίῳ, ὄντων ἐν τῷ ἱππικῷ καὶ πρεσβεντιῶν τῶν Περσῶν. καὶ ἀγανακτήσας ὁ βασιλεὺς κελεύει Μουσονίῳ τῷ ὑπάρχῳ κρατῆσαι τοὺς τοῦτο ποιήσαντας, καὶ ἐκολάσθησαν. ἐλύπησαν γὰρ τὸν βασιλέα, ὅτι ἐπὶ τοῦ πρεσβεντοῦ τῶν Περσῶν

2. Προβινέτων b.
 2. ἀρχοῦ] ὑπάρχου a.
 18. ἐπάρχῳ b.

4. ἑπαρχον b, ὑπαρχον vulg.

11. μέρεσιν] πόλεσι b.

8. Στε-
 16. τῶν om. a.

stina Iudaei et Samaritae tumultuati sunt, et factionis Prasinae et Venetae dissidia inter se simulantes, in Christianos urbis illius cives irruerunt, et multis eorum occisis, succenderunt ecclesias: Stephanum insuper eiusdem civitatis praefectum sustulerunt e medio, et facultates eius omnes depraedati sunt. eius vero coniux Cpolim profecta imperatorem adiit, qui Amantium militiae magistrum in Palaestinam missum de Stephani caede iussit inquirere. sones quos reperit, quosdam suspendio, alios capitis abscissione, truncatione membrorum nonnullos, plerosque facultatum amissione mulctavit: ex quo metus ingens in partes omnes orientales incubuit. caeterum mense Decembri variis in civitatibus hominum, maxime vero puerorum, mortalitas pervagata est. Maio pariter mense panis raritas Byzantium afflxit: populusque in angustias coniectus, ad imperatorem vociferatus est: domine, da urbi abundantiam. tum in ipsis natalitiis spectaculis, Persarum legatis in circo considentibus, praefecti domum everterunt: ex quo indignatus imperator praefectum Musonium tetrum adeo facinus aggressos detinere, et in eos severius animadvertere iussit. imperator siquidem indoluit populi factiones coram Persarum legato in eum impudenter vociferatas: vini etenim, laridique, et cuiuslibet ciborum speciei ubertas erat quam maxima: tantum frumenti et hordei penuria.

καί τερατα κείνη εἰ δέμοι. οἶνον μὲν καὶ λάρδαυ καὶ αὐτοῖον
εἶδους εἰδένια ἔν. οἶου δὲ καὶ κρήνης λίθους. τῷ δὲ Ἰου-
λίῳ μηνί 17, ἡμέρη ε', ἔγενετο ἀστραφαὶ καὶ βρονταὶ φο-
βεραὶ, ὥστε πολλοὺς θλάξῃσαι, καὶ βροχή πολλή, ὥστε ἀπὸ C
5 πολλῆς ἀβροχίας οἶσαν κορισθῆσαι τὴν γῆν.

Ῥώμης ἐπισκόπου Πιλαρίου ἵτος α'. A. M. 619

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνί Σεπτεμβρίῳ ε' οἷς τὴν μέσην τῆς
κίσεως ἐπιλευτήσαν ὁ Τιμηθεὺς ἐξαρχος τῶν μοναστηρίων
καὶ ἡγούμενος τῆς Ἀσκήματων μονῆς· καὶ ἔγένετο ἀπὸ αὐτοῦ
10 Ἀσθῆνος ἐγαλειώτης τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου. καὶ ἐλάτῃ κέρ V 196
ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς εἶδος λέγῃης ἀπὸ ἄριτον ἕως δευτέρου. καὶ 11
τῷ Ἀπριλίῳ μηνί ἡμέρη β' ἔγενετο σεισμός φοβερός καὶ
ἀβλαβής.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνί Οκτωβρίῳ, ἡμέρη ε', Ἰνδικτιῶνι ε', A. M. 620
5 ἔγενετο σεισμός μέγας διαφανέτατος τοῦ συλλήτου. καὶ τῷ P. 198
Σεπτεμβρίῳ μηνί 18 γέγονεν ἕτερος σεισμός φοβερός πάντων,
ὥστε παθεῖν τὰ δια τεύχη Κωνσταντινουπόλεως, το τε Κων-
σταντινουπόλιν καὶ τὸ ὑπὸ Θεοδοσίῳ κτισθὲν. κατίπισσον δὲ
ἐν Ἐλαρσίῳ ἐπέλασαι, καὶ τὰ ἐπίσημα τοῦ Ἐξδόμενου καὶ ὁ
20 ἁγίου Σαμουὴλ, καὶ ἡ ἁγία Θεοτόκος τῶν Πιταλῶν, καὶ τοῦ
ἁγίου Βικεντίου, καὶ πολλὰ δευσισητήρια ἐπέλασαι καὶ κίβω-

5 εἶσαν] fact. παθεῖσαν. 7. Σεπτεμβρίῳ b. 8. οἶτος b.
12. διαφανέτατος c. 21. ἐπιδόρμα vulg.

In die demum mensis die decimo tertio, hebdomadis quinto, fulgura
et tonitrua adeo horrenda exstitit, ut multi damnorum paterentur
inter quosque ita copiosus, ut imbris insuper laborans terra, aquis
plane saturata fuerit.

Romanæ episcopi Pelagi annus primus. A. C. 549

Hic anno, mensis Decembris die sexto, monasteriorum prefectus
et Dalmati monasterii privatus prepositus Timotheus ad pulveris ignis
incensam abiit, et in eius locum Anthimus eiusdem monasterii in-
cibus collectus est. Ignisque in caelo apparuit in lanceae specie a
septentrione ad occasum. et Aprilis mensis die secundo, horrendus
cæli terræ motus, a quo nullum illatum periculum.

Hic anno, mensis Octobris die sexto, hebdomadis sexta, sub tab- A. C. 550

læti crepusculum ingens terræ motus exstitit: et mensis Decembris
quarto demum, alius pariter fuit plane horrendus: adeo ut duo muri
Cælestis ecclesie, qui nomen Constantinianus, et qui a Theodosio di-
citur extractus, damnorum paterentur, ruinam vero expertæ sunt quæ
in Laterano ecclesie, et quæ protenduntur Hebdomadum ultra: sancti
Simuelis tantisque disparæ, cui ex Petala nomen, sancti insuper

ρια, ἀπὸ τῆς Χρυσῆς πόρτης ἕως τοῦ Ῥουσίου· καὶ οὐκ ἦν τόπος ἢ προύστειον, ὃ οὐκ ἔπεσεν ἀπὸ τῆς φοβεραῦς ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ. τὸ δὲ Ῥήγιον κατέπεσεν ἕως ἐδάφους, ὥστε μὴ γνωρίζεσθαι αὐτό. ἔπεσε δὲ ἡ ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Στρατονίου καὶ Καλλινίκου ἕως ἐδάφους, αἱ οὖσαι ἐν τῇ Ῥηγίῳ. καὶ 5 ὁ κίων δὲ ὁ πορφυροῦς ὁ ἐστὼς ἔμπροσθεν τοῦ παλατίου Ἰουκουνδιανῶν μετὰ τῆς ἐπικειμένης αὐτῇ στήλης ἔπεσε, καὶ ἐπάγη εἰς τὴν γῆν πόδας ὀκτώ. ἔπεσε δὲ καὶ ἡ στήλη Ἀρκαδίου τοῦ βασιλέως ἢ εἰς τὴν ἀψίδα τοῦ Ταύρου, ἢ εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος ἐστῶσα, καὶ πολλοὶ ἔπαθον ἐν τοῖς συμπτω- 10 C μασιν. ἕτεροι δὲ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ καταληφθέντες ὑπὸ τῶν συμπτωμάτων, διεσώθησαν μετὰ δύο καὶ τρεῖς ἡμέρας. ἠκούσθη δὲ ὅτι καὶ ἐν ἑτέραις πόλεσιν τὸ αὐτὸ γέγονε. τοιοῦτον γὰρ μέγαν καὶ φοβερὸν σεισμὸν οὐ μέμνηται ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς ἐν τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ. ἔμεινεν δὲ σειομένη ἡ γῆ ἡμέ- 15 ρας καὶ νυκτὸς [μετὰ φιλανθρωπίας] ἡμέρας δέκα, καὶ πρὸς ὀλίγον οἱ ἄνθρωποι κατενύγησαν λιτανεύοντες, φιλανθρωπίας δὲ γενομένης παρὰ Θεοῦ, ἐπὶ τὸ χεῖρον πάλιν γεγόνασιν. ὁ δὲ βασιλεὺς οὐκ ἐφόρεσεν τὸ στέμμα ἐπὶ ἡμέρας μ'. ἀλλὰ

1. Ῥησίον B, Ῥυσίου f.

3. κατέπεσεν e, οὕτως ἔπεσεν vulg.

7. Ἰουκουνδιανῶν Goar. ex Proc. de Aed. Iust., Ἰουκουρδιανῶν a f, Ἰουκαρδιανῶν vulg. 11. καταληφθέντων b. 16. μετὰ φιλανθρωπίας delendum videtur.

Vincentii templum, pluraque ecclesiarum altaria, nec non ciboria, a Chryse porta ad eam quae Rusii, corruerunt: neque locus aut suburbanum praedium extitit, quod ab horrenda terrae motus agitatione iacturam non tulerit. ad solum autem usque ita deturbatum est Rhegium, ut ubi quondam steterit, nec ipsis oculis extaret. ad haec sanctorum Stratonici et Callinici ecclesiae, quae in Rhegio, ad imum usque solum eversae: sed et porphyretica columna e palatii Iucundianarum regione erecta, una cum superposita sibi statua decidit, defossaque est in terram pedes octo. corruit etiam in terram imperatoris Arcadii statua, ad arcus Tauri partem sinistram posita: multi- que ruinis oppressi: plures post octo dies sub ruinis reperti post dies duos aut tres incolumes evaserunt. quin etiam in aliis civitatibus idem contigisse relatum. paris enim et aequae magni terribilisque terrae motus famam, ea hominum aetate, per universum terrarum orbem se audivisse nemo meminit. concutiebatur continuo terra diu noctuque per dies integros decem, non abalienata penitus dei clementia, et ad breve spatium homines processionum precibus attentis ad poenitentiam sunt revocati: dei vero humanitatem securius experti, in deteriora rursum facinora retro lapsi sunt. imperator

καὶ τῆ ἀγίῃ τοῦ Χριστοῦ γενέσθαι χωρίς αὐτοῦ προῆλθεν ἐν
 τῆ ἐκκλησίᾳ· ὥστε καὶ τὰ ἐξ ἰδοῦς γενόμενα ἄριστα εἰς τὰ D
 εἴδ' ἔκριναν· καὶ τῆρ τοῦτων ἔξοδον τοῖς πτωχοῖς ἴδεται.
 τῆ δ' αὐτῆ γρονθὶ πᾶσι δὲν ἴδιοι, ἐν τῷ Πικρατῆ παράδο-
 5 ζαν τῶν λεγομένων Ἀθῶνων, καὶ πᾶσα ἡ πόλις στείβετο
 αἰ, τῆρ θείῃ αὐτῶν, ὡς κηρύσσει ἰσραελοῖς τοῦτων ἴδιοι.
 εἶχαν γὰρ τὰς εἰμας ὀπισθεν μακρὰς πᾶν δεδομένης κραι-
 δίοις καὶ πικαγυίτας. ἡ δὲ λοιπὴ φορεσία αὐτῶν ὁμοία
 τῶν λοιπῶν Οἰκτῶν. οἷτοι φησύντες ἐν τῆς ἰδίας γῆρας
 10 ἠέδοσ εἰς τὰ μέγρ Σενδίας καὶ Μισίας, καὶ ἰσπερμασ κρησ
 Ἰουστινιανῶν κρησβις δεγθῆρας αὐτοῖς. τῆ δὲ Φεβρουαρίῳ
 μετὶ γέγονε θηῆσι ἀνδρωσασιν ἀπο βουβαίτος, μάλιστα δὲ P, 197
 τοῖς κρησ, ὥστε με ἰσπερμασ τοῖς κρησ θηῆσι τοῖς 11-V αἰ
 θηῆσι· ἰσπερμασ δὲ ἡ θηῆσι ἀπο μέγρ Φεβρουαρίῳ
 15 ἴτω; μέγρ Ἰουλίῳ.

Τοῦτω τῷ ἡμῖ μετὶ Μαίῳ ζ', ἡμῖρη γ', ὥρη πέντη AM 601
 κηλοκαλομεῖον τοῦ Τροῦλλον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας (ἦν γὰρ B
 διχορριγμένῳ ἐν τῶν γενομένων σεισμῶν) ἐργαζομένου τῶν
 Ἰουανῶν, ἔλασιν τὸ ἀπαιτοῦσιν μέρος τῆς προκοποτολῆς τοῦ

1 τοῦ add. ex h. τῆρ θεῶ add. f. 3 de hunc vulg. loc.
 de hunc
 4 τοῦ ἰσπερμασ Οἰκτῶν α, αὐτῶν ἰσπερμασ Οἰκ-
 τῶν f. 11 de hunc ἰσπερμασ α, de hunc ἰσπερμασ vulg. 12 ἰσπερ-
 μασ h. l. de hunc ἰσπερμασ codicis A. 13 ἀπο ἰσπερμασ A.

interim sterna capiti per dies quadraginta non imponit; sed et abs-
 que curia ecclesie Christi natalitio ad ecclesiam processit; adeo ut
 agitata, ut moris est, ad novendecim aculebitis convivio, penitus cea-
 xerunt, et eorum pretium in pauperes insumpserunt. sub idem tem-
 pus gens proxiis insulens atque innoxia, Abares ei nomen. Quam
 obrem et ad eius spectaculum, quod nusquam vix fuissent huius
 formae homines, conata urbs effusa est. comes siquidem a tergo lon-
 gai abhuc tam tacite revinctas et implexas gestabant; reliquis licet
 habitu Venio simillimus conspicerentur, illi proero relicta patria re-
 gione in Syriae Mynaeque partes se conferentes, ut humanius in
 eis proclivius admitterentur, ad Iustinianum legatos destinaverunt.
 caeterum mense Februario mortifera ex Indis hies in hunc, ma-
 xime in hunc, gravata est: adeo ut repelienda mortuis non suffice-
 rent vivi: obtinuit vero et invaluit a Februario ad usque mensem
 Julium.

Hoc anno, mensis Maii die septimo, hebdomada tertio, hora post A. C. 551
 exactam quarta, una pene iam ornamentis perfecti et laurosum opera
 bene instructi magnae ecclesiae Trulli (disruptus enim et hinc do-

αἰγίου θυσιαστηρίου, καὶ συνέτριψεν τὸ κιβώριον καὶ τὴν
 αἰγίαν τράπεζαν καὶ τὸν ἄμβωνα· καὶ κατεγινώσκοντο οἱ μη-
 χανικοί, ὡς ὅτι περ ὑποκάτωθεν οὐκ ἐποίησαν τὴν κρέμασιν
 φυγόντες τὴν ἔξοδον, ἀλλ' ἐτρέπησαν τοὺς πινσοὺς τοὺς βα-
 σιάζοντας τὸν τροῦλλον, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐβάσταξαν. λοι- 5
 C πὸν συνιδῶν ὁ εὐσεβέστατος βασιλεὺς ἤγειρεν ἄλλους πινσοὺς,
 καὶ ἐδέξατο τὸν τροῦλλον, καὶ οὕτως ἐκτίσθη, ὑψωθείς πλέον
 εἴκοσι πόδας εἰς ἀνάβασιν ἐπάνω τοῦ πρώτου κτίσματος.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐπανέστησαν Οὐννοὶ καὶ Σκλάβοι τῇ
 Θρακίᾳ πλήθη πολλά, καὶ ἐπολέμησαν αὐτήν, καὶ πολλοὺς 10
 ἐφόνευσαν καὶ ἤχμαλώτευσαν. ἐπίασαν δὲ καὶ Σέργιον τὸν
 στρατηλάτην υἱὸν Βάρχου τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ τὸν Ἐδερμᾶν
 τὸν στρατηγὸν Καλοποδίου τοῦ ἐνδοξοτάτου κόμβικουλαρίου
 καὶ πραιποσίτου. εὐρόντες δὲ τοῦ τείχους τοῦ Ἀναστασιακοῦ
 τόπους τινὰς πεπτωκότας ἐκ τῶν σεισμῶν, εἰσελθόντες ἤχμα- 15
 D λώτευσαν ἕως Δρουπίας καὶ Νυμφῶν καὶ Χιτουκώμεως· καὶ
 πάντες ἔφυγον ἐν τῇ πόλει μετὰ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν· τοῦ-
 το δὲ γινούς ὁ βασιλεὺς ἐδημότευσεν πολλοὺς, καὶ ἔπεμψεν εἰς

2. μηχανικοί] χειμερικοί A f. 3. ὡς A, καὶ vulg. ἀπο-
 κάτωθεν A. 5. οὐκ ἐβάσταξαν A f, οὐ κατεβάσταξαν vulg.
 8. ἐπάγω om. b. 10. πλήθη πολλά, καὶ ἐπολ. αὐτήν A, καὶ
 ἐπολ. αὐτ. πλ. πολλά vulg. 11. καὶ ante Σέργιον add. ex A.
 16. Δρουπίας A. Χιτουκώμεως A e, Σίτου κομῆως f, Χιτου
 κώμης vulg.

formis ex terrae motuum concussione cernebatur) pars orientalis contractae ad sanctum altare testudinis decidit in terram. molis eiusmodi collabente ruina ciborium, sancta mensa, et ambo comminuta sunt et plane contrita. tantae porro iacturae incusabantur architecti, quod, ut sumptibus parcerent, pilarum capita ad trulli radices non solide per omnes partes compegissent, sed eas pilas, quae trullum suffulciunt, fenestris et aperturis reliquissent hiantes, ex quo sustentando trullo non fuere satis. hoc animadverso, pilas alias piissimus imperator extruxit, quae trullum deinceps exceperunt: atque ita instauratus est viginti pedes altior, quam in priori aedificatione antea fuerat.

Hoc etiam anno Unni et Sclavi cum maximis copiis in Thraciam irruentes eam bello vastaverunt, multosque homines vel occiderunt, vel in captivitatem abduxerunt: sed et Sergium militiae magistrum, Bacchi senioris filium, et Ederman ducem Calopodii clarissimi cubicularii et praepositi filium ceperunt. cumque partes quasdam muri Anastasiani terrae motibus collapsas reperissent, per eas ingressi, in potestatem suam redegerunt loca ad Drypium, Nymphas et Chitus vicum sita: cunctique facultatibus secum asportatis in urbem con-

Μακρόν τείχος· καὶ συγκροίσαντες πύλινον ἐπέ-
 θησαν τῶν Ῥωμαίων καὶ σχολαρίων. λοιπὸν ἐπέλειπον ὁ
 βασιλεὺς καὶ κατηρήθησαν τὰ ἀργυρὰ πύργια, καὶ αἱ
 ἀγλαὶ τράπεζαι αἱ ἀργυραὶ ἐξω τῆς πόλεως, καὶ παρεθύλα-
 5 τιν τὰς πόρτας πάσας τοῦ τεύχους τοῦ Θεοδοσιανοῦ αἱ σχο-
 λικαὶ καὶ αἱ προκίτορες καὶ οἱ ἀριθμοὶ καὶ πᾶσα ἡ συγλή-
 τος· ἴδων δὲ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ ἐπιμνηστοῖσι οἱ βαρβαροὶ, ἐπέ-
 10 λησε Βαλιουήριον τὸν πατριτικὸν ἐξελθεῖν κατ' αὐτῶν μετὰ P. 126
 ἱέρων τῆς συγλήτου. ὁ δὲ Βαλιουήριος ἔλαβεν πᾶσαν τὴν
 15 οὐσίαν, τὴν τε βασιλικὴν καὶ τοῦ ἱακικοῦ καὶ τῶν εὐαγῶν οὐ-
 κων καὶ πατὴρ ἀνθρώπων, ὅπου ἦν ἵππος· καὶ ὀλίσας λαῶν,
 ἐξήλαθεν εἰς Χιουόκωμιν· καὶ ἐποίησεν φουσαῖον, καὶ ἔρξατο
 πικρῶν ἐξ αὐτῶν τιμῶν καὶ φορεῖν. καὶ ἐπέλειπον κατὰ τὴν
 20 δειδρα, καὶ σφραγίσαι ὀλίγον τοῦ ἐμμερίτου αὐτῶν, καὶ ἐπέ-
 25 νειτο δὲ τοῦ ἀέριον ποταμοῦς μέγας, καὶ ἐπέχευ ἐπάνω τὰς
 βαρβαρῶν. οἱ δὲ νομισάντες ὅτι πλεῖθος πολλοὶ εἴησι, ἐφύγησαν
 καὶ ἔλθον εἰς τὸ μέρος τοῦ ἁγίου Στρατιονίου εἰς τὸ δει-
 30 τον. μαθόντες δὲ ἐπὶ τῶν πατωσάπων, ὅτι παραθύλακη πάλιν B
 λήσονται εἰς τὰ τεύχη Κωνσταντινουπόλεως, ἔλθον εἰς τὸ μέρος V. 138
 35 Ἰεροκρίλλου καὶ Ἀρκαδιουπόλεως καὶ τοῦ ἁγίου Ἰεραζαβροῦ

Δ. ἀργυρὰ πύργια vulg.   5. μέγας A.   6. μετὰ καὶ δι-
 λην ἀργυρῶν α.   7. τὰ τὰς αἱ α. α.   8. Χιουόκωμιν
 A. Χιουόκωμιν vulg.   φουσαῖον A. φουσαῖον vulg.   11.
 ποταμῶν A.   14. ὀλίσας α.   αὐτῶν] αὐτῶν α.

ligerunt, quibusdam imperator multos ex civium numero delictos
 ad longum murum misit: ibi commissa pugna multi Romanorum et
 occlusorum occiderunt postquam istum subente imperatore colu-
 tia argentea et aurata monias pariter ex argento, quo extra civi-
 tatem in ecclesia erant, uno loco expectatos sunt: postea vero omnes
 Theodosiani muri defenderunt solidae, protectores, numeri et uni-
 versus senatus: sed cum barbaris illis postvictis permanere vi-
 deret imperator, postquam bellicosum una cum aliis senatus con-
 tra ipsum progredi ausit, parvo bellicosusumptis omnibus equis,
 tam imperatoris, quam civi, sed et sacrorum domusum, nec non
 utriusqueque hominis privati, cui fuit equus in potestate, populisque
 armis instructis, ad Chiti pagum profectus est: illicque unum omnem
 composuit: tum quosdam ex barbaris capere, et interficere cepit:
 quoniam etiam delictos caedi, et pene exercitum in terram trahi impo-
 nit: ex quo pulvis ingens vento exaltatus et in barbaros delictus
 super eos imbutit: qui cum maximas cupias inde adesse existimarent,
 in fugam verso, ad regionem sancti Stratonii, ad Dematum recessere:
 ac tunc subinde a quondam illius tenuissimis Cyprius rebus magno mi-
 litum numero esse defensos, Tturulum et Arcadiopolim et Saustum

Ζουπαριῶν, καὶ ἔμειναν ἐκεῖ παρακαθήμενοι ἕως τὸ ἅγιον πάσχα. μετὰ δὲ τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες τῆς πόλεως σὺν αὐτῷ ἐν Σηλυμβρία ἐπὶ τὸ κτίσαι τὸ τεῖχος τὸ μικρόν· ὄθεν οἱ βάρβαροι εἰσῆλθον. καὶ ἔμει-
 νεν ὁ βασιλεὺς ἐκεῖ ἕως τοῦ Ἀύγουστου μηνός· ὁμοίως καὶ 5
 οἱ βάρβαροι ἔξω τῆς πόλεως περιεπόλεον ἕως τοῦ Ἀύγου-
 στου. λοιπὸν ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς γενέσθαι πλοῖα διάπρυ-
 μνα, ὥστε ἀπελθεῖν εἰς τὸν Δανούβιν, καὶ ἀπαντῆσαι τοῖς βαρ-
 C βάρροις περοῦσι, καὶ πολεμῆσαι αὐτούς. τοῦτο γνόντες οἱ βάρ-
 βαροι, παρεκάλεσαν διὰ πρεσβευτοῦ ἀκινδύνως εἶσαι αὐτούς 10
 περᾶσαι τὸν Δανούβιν. καὶ ἔπεμψεν Ἰουστίνον τὸν ἀνεπιόν
 αὐτοῦ καὶ κουροπαλάτην, καὶ διέσωσεν αὐτούς.

A.M. 6052

Ἐπιτομὴ τῆς ἱστορίας τοῦ Ἀντιοχείου ἐπισκόπου Ἀναστασίου ἔτος α΄.

D

Τούτῳ τῷ ἔτει ἤρξατο ὁ βασιλεὺς κτίζειν τὴν γέφυραν
 τοῦ Σαγάρου ποταμοῦ. καὶ ἀποστρέψας τὸν αὐτὸν ποταμὸν 15
 ἐν ἄλλῃ κοίτῃ, ἐποίησεν καμάρας φοβεράς πέντε, καὶ ἐποίησεν
 αὐτὸν διοδεύεσθαι, ξυλίνης πρότερον οὔσης τῆς γεφύρας.

A.M. 6053

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ 9, ἡμέρᾳ ε΄, ἰνδικτιῶν 9,

2. τὴν add. ex A. 5. καὶ οἱ A, δὲ οἱ vulg. 7. διάπρυμνα
 A a, διάπρυμνα f, δῖπρυμνα vulg., ἀμφίπρυμνα Agath. p. 327, 9.
 8. τοῖς βαρβάροις περοῦσι (fort. περώσι) A, τοὺς βαρβάρους
 περοῦσι f, τοῦ βαρβάρους εἰ περοῦσι vulg. 9. αὐτούς A a f,
 αὐτοῖς vulg. 12. Κουροπαλάτην] Κοροπαλάτην A, Κυροπα-
 λάτην vulg. 16. ἐποίησεν alterum] ἤγειρεν a, ἤλιξε A f.

Alexandrum Zupparorum versus digressi sunt: ibique castris positus us-
 que ad pascha substitere. peracto festo paschali imperator cum uni-
 versis civibus urbe relicta, ad reparandas Muri longi ruinas Selybriam
 perrexit: quare pedem retulerunt barbari, et trans murum abierunt.
 ibi mansit imperator ad Augustum usque mensem: similiter et bar-
 bari usque ad mensem Augustum extra urbem circumvagabantur. cae-
 terum imperator bipuppes naves confici, iisque in Danubio adversos
 Unnos, si quando transfretarent, excipi, et cum eis manus iussit
 conseri. his auditis barbari missis legatis petiverunt, ut sibi redi-
 tus tuto permetteretur, et Danubium traicerent. misit ergo impera-
 tor Iustinum nepotem suum et curopalatem: eosque dimisit inco-
 lumes.

A. C. 552

Antiochiae episcopi Anastasii annus primus.

Hoc anno pontem ad Sagarim fluvium coepit imperator construere:
 et flumine in alium alveum abducto, arcus quinque mirabiles ac stu-
 pendos excitavit, per quos faciles esset ad utramque ripam transi-
 tus: cum pons tantum ligneus antea fuisset.

A. C. 553

Hoc anno, mensis Septembris die nono, hebdomados quinto, in-

ἐφειλόθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅτι ἐπιεικέστεν ὁ βασιλεὺς, ὅτι
 ἔσθ' ἔτι ἔλθων ἀπὸ τῆς θύρας, καὶ οὐδένα ἐδίωκει, καὶ λοιπὸν
 οἱ θεοὶ ἔρπυσαν τοὺς ἄριον, κρηθιδιον ἐὰν τῶν ἀριστοπόλων
 καὶ μαγαλιῶν· καὶ περὶ ὥραν τρίτην οὐχ ἐτίθειτο ἄρ-
 5 τος ἐν πάσῃ τῇ πόλει, καὶ βροχὴ μεγάλη τῇ αὐτῇ ἡμέρῃ ἐγένε-
 ντο. ἐκλήθηθρον δὲ καὶ τὰ ἐργαστήρια, καὶ ἐθρολίθη τὸ
 παλάτιον, ὅτι οἰδὴς ἐὰν τῆς συγκλήτου ἐδίωκει τὸν βασιλέα
 διὰ τὸ παραλαβεῖν αὐτόν. ἐὰν τοῦτον ἐπίστατον ὅτι οὐκ ἔδει-
 10 ναι. περὶ ὥραν δὲ ἐννάτην συμβούλιον ἐποίησαν ἡ συγκλήτος,
 καὶ ἀπέστειλεν τὸν ἐπαρχον, καὶ ἐποίησεν φῶτα ἕναι ἐπὶ τῆς πό-
 λεως, ὅτι ἐγίνετο ὁ βασιλεὺς. καὶ τοῖσι τῇ τρίτῃ ἡ
 κατωτάτῃ ἡ πόλις ἐὰν τῆς παραχῆς. μετὰ δὲ τὸ ἐγίνετο τὸν
 βασιλέα, Ἠλέγιος ὁ ἀπὸ τῶν παρχῶν διαβόλη Γεωργιον τὸν
 κρηθιδιον τῶν Μαρίνης καὶ Αἰθίου τὸν κρηθιδιον τῶν
 15 Αἰθίου, ὡς διέλεσαντες ποιῆσαι βασιλέα Θεοδοσιον τὸν
 υἱὸν Πέτρον μαγιστρον, ὃ ἀντιφώνησεν καὶ Γεωργιος ὁ
 ἐπαρχος τῆς πόλεως. ζήτηθείης δὲ τῆς ἐπαθίστου καὶ μὴ
 ἀποδείχθειης, ἐθρολίθη ὁ Ἠλέγιος, καὶ ἐθρολίθη ὁ οἶκος
 αὐτοῦ. προσφώνησεν δὲ δεῖδος τῆς ἐπαθίστου, ἐπὶ δὲ

1. ἐφειλόθη A. ἐφειλόθη vulg.   4. μαγαλιῶν A. μαγαλιῶν
 vulg.   καὶ περὶ A. καὶ περὶ vulg.   5. ἐγίνετο add. ex A.
 8. παραλαβεῖν A.   10. ἀπέστειλεν τὸν ἐπαρχον A. ἀπέστει-
 τον τὸν ἐπαρχον vulg.   12. ἐπὶ τῇ A.   14. τῶν A.   15.
 διέλεσαντες A. B.   17. ἐπαρχος A. ἐπαρχος vulg.

ditione nona, imperatorem obisse per Cyprium rumor sparsus est. o
 Theodosia quippe in urbem rediit, imperatorem veniendi se fecerat. plebs
 stupens confusa et effusa et mansuetis sine patris sui pueris diripit, et
 a tota iam die hora nulli civitati experiebatur panis. et copiosus
 cibumque iuber eo die decidit. officinae denique omnes clausae
 commoque ex palatio manserit, ad imperatoris conspectum, quod capi-
 tie dolere vixit, ex senatu admitti neminem, ex quo cum ex hu-
 manis solitum arbitrabatur. circa nonam vero horam senatus inno-
 super ea se consilio, praefectum misit, qui pro imperatoris salute,
 per totam urbem faceret et homines misit accendi: et hoc pacto ex
 tanta tumultu ad provinciam transmissit. urbs rediit. integra domus
 imperatoris restituta valetudine, Eugenius expraefectus curatorem
 palatium Mariane Georgium et Antiochi curatorem Aethorium, quod
 magister Petri illum Theodosium ex Geronii urbis praefecti consilio
 imperatorem creare attentarent, accusavit. facto de crimine diligenti
 examine, nec eo comprehenso, Eugenius invidia non plene liberatus,
 domum publice praescriptam amovit: is vero ad ecclesiam confugiens,
 saluti consuluit. mense autem Decembri magno incendio in porta

Δεκεμβρίῳ μηνὶ γέγονεν ἐμπυρισμὸς μέγας ἐν τῷ λιμένι Ἰου-
 C. 159 λλιανοῦ, καὶ πολλοὶ οἴκοι ἐκάησαν καὶ ἐκκλησίαι ἀπὸ ἀρχῆς
 τοῦ λιμένος ἕως τοῦ Πρόβου. γέγονε δὲ καὶ θανατικὸν μέγα
 ἐν τῇ Κιλικίᾳ καὶ Ἀναζαρβῶ, καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ
 V. 159 καὶ σεισμοί, καὶ συνέβαλλον κατ' ἀλλήλων οἱ ὀρθόδοξοι καὶ
 οἱ Σεηριανοί, καὶ πολλοὶ φόνοι γεγόνασι. καὶ ἀποστείλας ὁ
 βασιλεὺς Ζήμαρχον τὸν κόμητα τῆς ἀνατολῆς ἐκόλασε τοὺς
 ἀτάκτους, καὶ πολλοὺς ἐξώρισεν καὶ ἐδήμευσεν καὶ ἠκρωτη-
 ρίασεν.

A.M. 6054 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ιβ', ἡμέρα δ', ἰνδικτιῶν 10

D ι', ἑσπέρας βαθείας γέγονεν ἐμπυρισμὸς μέγας ἐν τοῖς Και-
 σαρείῳ, ἕως τῆς λεγομένης Ὀμφακερᾶς. καὶ ἐκάησαν ὅλα τὰ
 ἐργαστήρια καὶ οἱ πυλεῶνες ἕως τοῦ Βοῦς. τῷ δὲ Νοεμβρίῳ
 μηνὶ ἰππικοῦ ἀγομένου πρὸ τοῦ ἀνελθεῖν τὸν βασιλέα, γέγονε
 δημοτικὴ ταραχὴ, καὶ ἐπῆλθον οἱ Πράσινοι τοῖς Βενέτοις, καὶ 15

P. 200 γνοὺς ὁ βασιλεὺς ἀνῆλθεν ἐν τῷ καθίσματι, καὶ θεασάμενος
 τὴν μάχην, ἐκέλευσεν Μαριανῶ τῷ κόμητι τῶν ἐξκουβιτόρων
 σὺν τῷ κουράτωρι τῶν Καισαρείῳ κατελθεῖν, καὶ χωρίσαι τὰ
 μέρη. οἱ δὲ ἀπελθόντες οὐκ ἠδυνήθησαν χωρίσαι αὐτούς.

2. οἴκοι] τόποι A b. καὶ ἐκκλησίαι add. ex A. 3. τῶν
 Πρόβου A. 7. Ζήμαρχον A. κόμητα A, κόμιτα vulg.
 ἐκόλυσε A b. 8. καὶ ἐδ. καὶ ἠκρ. om. a. 12. καὶ ἐκάησαν
 om. A b f. 14. ἀγομένου A, γενομένου vulg. 15. ταραχῇ]
 ἔορτή f. τοῖς Βενέτοις A, τοὺς Βενέτους vulg. 17. ἐξκου-
 βιτόρων A, ἐξκουβτιων vulg. 18. χωρήσαι f.

Iuliani excitato, multae domus et aedes sacrae multae a portu ex-
 tremo usque ad Probi conflagarunt. mortifera quoque lues per Ci-
 liciam et Anazarbum grassata est: terrae motus Antiochiam magnam
 concusserunt: contentione insuper inter Severianos et orthodoxos orta,
 multae caedes utrinque perpetratae. imperator autem Zimarcho orientis
 comite misso, seditiosos, multis ex illis in exilium actis, bonis
 eorum publicatis, membris quoque amputatis castigavit.

A. C. 554 Hoc anno, mensis Octobris die duodecimo, hebdomados quarto,
 indictione decima, magnum profunda iam vespera incendium ad Cae-
 sarii partes, ad locum, cui Omphacera, nomen, grassatum est: et of-
 ficinae omnes et fornices ad Bovis locum conflagarunt. Novembri
 etiam mense ludis circensibus celebratis, priusquam imperator spe-
 ctatum advenisset, factionum seditio exorta est, et Prasini in Vene-
 tos irruere. nuncio ad imperatorem delato, sedile sibi positum in
 circo conscendit, et conflictu spectato, Marianum comitem excubito-
 rum et Caesarii palatii curatorem partibus dirimendis in arenam ius-
 sit descendere. ubi conflictus locum tenuerunt, tumultui sedando non

καὶ πολλοὶ μὲν ἀπέθανον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, πολλοὶ
 δὲ καὶ ἐπέφυγον. εἰσελθόντες δὲ οἱ Βένετοι εἰς τὰ βέ-
 ραθρα τῶν Πρωσίων ἐπράξαν· ἄφρον ᾤδε, ἄφρον ἐπέλ. ἡ δὲ
 Πρωσία οὐ φαίνεται. καὶ πάλιν οἱ Πρωσιῶνες ἐπράξαν· αἰ,
 5 και, ἔλοι, ἔλοι εἰς τὴν μέσην. ἤλθον εἰς τὰς γειτονίας τῶν
 Βενέτων, καὶ ἐπέλασαν οὐς ἐφρασαν καὶ ἐπράξαν· ἄφρον, ἄφρον
 ᾤδε. Βένετος οὐ φαίνεται. καὶ εἰσέπραξαν εἰς τὰς γειτονίας B
 διαπρανοίσης ευφρασιῶς, καὶ ἐπράξαν τὰς ὑποστάσεις, καὶ
 ἐπέλασαν ὁ βασιλεὺς σφραγιθῆναι τοὺς Πρωσίους, καὶ πολ-
 10 λὰς βασιλεὺς ἐπέλασαν. οἱ δὲ Βένετοι προσηύχον τῇ
 ἐκκλησίᾳ τῆς Θεοτόκου τῶν Πλαγιωνῶν. οἱ δὲ ἐπαύσαντες
 Πρωσιῶνες προσηύχον εἰς τὴν ἁγίαν Εὐφροσύνην ἐν Χοιρ-
 ᾶσι· οὐς ἐπέλασαν ὁ ἐπαρχος ἐπιμνησθεῖται. ἤρασαν δὲ αἱ
 γυναῖκες αἰτῶν καὶ αἱ μετέροις ἐπράξαν εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆ
 15 βασιλείας, ἵνα παράσχῃ τοὺς Πρωσίους ἐπιμνησθεῖται· καὶ
 ἐπέλασαν μετὰ βασιλῶν, καὶ οὐ διεκλήθη αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς
 ἔως εἰς Χριστοῦ γεννησίως. τῆ δὲ Φεβρουαρίῳ μηνὶ ἐπέ-
 λασαν ὁ βασιλεὺς, τῶν ἐπιμνησθεῖται τοὺς ἐπιμνησθεῖται
 ἐν τῇ Νικομηδείᾳ καὶ Κίῳ καὶ Προύσῳ καὶ Κονστῆντι καὶ

1. πάλιν δὲ καὶ A, καὶ πάλιν vulg. 3. ἐπράξαν· αἰ αἰ ἐ-
 λαι, ἔλοι ἢ τὴν μέσην I. 6. ἄφρον, ἄφρον ᾤδε A I, ἄφρον ᾤδε,
 ἄφρον ἐπέλ vulg. 10. ἐπαύσαντες A, ἐπαύσαντες ο I, ἐπαύσαν-
 τες vulg. 13. ἐπράξαν A, ἐπράξαν vulg. 15. ἐπιμνησθεῖται
 A, ἐπιμνησθεῖται vulg.

super castra, nec coniectam pugnam distulere valuerunt: ita ut multi
 ex utroque parte caesi fuissent, vulnereque etiam multi. ingressi vero
 Veneti in Prasinorum castra et castrorum incendia fecerunt, exanimabant,
 ignem illis adhibere. Prasinus vero nunquam comparuit. Prasiis et
 sociis considerantibus: heu, heu, comiti, comiti in medium sternam
 procelle, progressi in Veneticum vicium, lapidibus abiecit quosque
 clamarent, clamantes ignem hoc appice, ignem illic suppone. Ve-
 netis non comparuit. dominica vero iam illuciente irruerunt in vicin-
 niam, et omnia Veneticorum loca diripuerunt. Imperator autem Prasi-
 nos apprehendi iussit: ex quibus multi variis tormentis castigati. ad
 Veneti ad ecclesiam disparuit, quae in Blachernis, confugerunt. Pra-
 siis autem exiens ad sanctam Euphemiam Chalcedonem confugeret
 quos inde expulsus praefectus supplicia affecit. parvi conuocari et
 matres eorum ad imperatorem in ecclesia clamare, ut Prasinus indul-
 gentiam consideret. illae vero lacrimis repulsiam passae sunt: nec
 placuit imperatori, quoniam Christi natalis celebrarentur. Februario
 vero mense imperator iussit ex septem scholariorum numero, qui
 caedebant in Euthymia, Nicomedia, Cio, Prusa, Cyzico, Cotyaco et

Κοτυαίῳ καὶ Δορυλαίῳ ἀπελθεῖν, καὶ καθίσαι ἐν τῇ Θράκῃ ἐν τῇ Ἡρακλείᾳ καὶ ταῖς πέριξ αὐτῆς πόλεσι. τῷ δὲ Μαρτίῳ μηνὶ ἐπανέστησαν αἱ σχολαὶ τῷ κόμητι αὐτῶν, διὰ τινὰς συνηθείας ὡς ἐλάμβανον, καὶ ἀπέκοψεν αὐτάς. καὶ ἐπῆλθον αὐτῷ. εὐρέθη δὲ ἐκεῖ Θεόδωρος ὁ υἱὸς Πέτρον τοῦ μαγίστρου ὁ Κονδοχαίρης, καὶ ἀπειλητικοῖς λόγοις χρησάμενος, ἠδυνήθη αὐτοὺς καταπραῦναι. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει παρελήφθη * ὁ Βαισίπολις ὑπὸ τῶν Οὐννων· καὶ ἐπεμψεν ὁ βασιλεὺς Μάρκελλον τὸν στρατηλάτην καὶ ἴδιον αὐτοῦ ἀνεψιὸν μετὰ πλήθους στρατοῦ, τοῦ ἀναρρῦσασθαι τὴν πόλιν καὶ τὴν Περσί-
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

A.M. 6055

P. 201

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ γέγονε στάσις δημοτικὴ ἐν τοῖς Πιττακίοις, καὶ πολλοὺς ὁ βασιλεὺς ἐτιμωρήσατο. τῷ δὲ Νοεμβρίῳ μηνὶ ἀβροχία πολλὴ ἐγένετο, καὶ λεῖψις ἐδά-

1. Κοτυαίῳ A. 2. ταῖς πέριξ αὐτῆς πόλεσι A, τοῖς πέριξ αὐτῆς vulg. 4. ἀπέκοψεν A, ἀπέκοψαν vulg. ἐπανῆλθον A.
 6. Γογδοχαίρης A. 8. ὁ Βαισίπολις] πόλις A e f, fort. Ὁδεσσόπολις. 11. τῷ δὲ Ἀπριλλίῳ μηνὶ| τῷ δ' αὐτῷ ἔτει b, τῷ δ' αὐτῷ μηνὶ a. καὶ ἡ Ἀν. A, ἡ Ἀν. vulg. 13. Πλακίδις A alii.

Dorlyaeo, ut relictis his locis subsisterent in Thracia, atque Heraclaeae, caeterisque urbibus circum vicinis. Martio deinde mense scholae tumultum contra suum comitem concitavere, ob quaedam stipendia recipi solita, ac deinde rescissa. in eum itaque impetum fecerunt. hic tum forte aderat Theodorus Petri magistri filius, cui cognomen Condocheres, qui minaci oratione usus, eos demulcere et sedare vauit. eodem anno Baesipolis ab Unnis capta est: quamobrem Marcellum militiae magistrum et nepotem suum cum copioso exercitu ad eam civitatem atque Persiam liberandam misit. exinde mense Aprili Anastasiopolis Thraciae urbs ab Unnis occupata: ac mense tandem Maio, Zimarchus Placidiae curator, quasi multa in imperatorem eaque gravia deblaterasset, delatus est a Georgio, Marinae facultatum curatore, et Ioanne exconsule, ambobus imperatricis Theodoraе consanguineis.

A.C. 555

Hoc anno, mense Octobri, popularis seditio in Pittaciis excitata est: et in plurimos imperator animadvertit. mense vero Novembri, ex diuturniore imbris penuria magnus ubique aquarum defectus extitit: adeo ut ad aquarum receptacula rixae pugnaeque fuerint com-

των, ὥστε γενέσθαι μάχης πολλῆς ἐν τοῖς ἑσθραίοις. ἐγρίσθη δὲ καὶ βασιλεὺς ἄριστος. ἀγνοοῖτο μὲν, καὶ οὐδαμῶς τοῖος, καὶ οὐκ ἔγγιστο τὰ πλοῖα ἐν τῇ πύλῃ, ὥστε καὶ λίαν ἐπαλειν ἐπιτιχόντες τὸν πατριάρχην εἰς Ἱερουσαλὴμ, τοῖς ἑσθραίοις εἰς τὸν ἄριστον διομήδην.

Τῇ δ' αὐτῇ ἡμερῇ . . . . ἐπιπέλα ἔλθον ἀπὸ Ῥώμης Ναρσῶν τοῦ πατριάρχου δηλοῦντα παραλαβὴν αὐτὸν πύλῃς ἑσθραίας τῶν Γουθῶν δύο Περσῶν καὶ Περσῆας. τῇ δὲ αὖτις τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡμέρη σαββάτου ἑσθραίας ἐπιβουλήν ἐπιπέλα τῶν ἐσθραίων τοῦ φοιτῆου τοῦ βασιλέως, ὡς κινῆται ἐν τῇ παλαιῇ. ἦσαν δὲ Ἀβλαβίος ἀπὸ Μελισσιῶν καὶ Μαρκελλὸς ἀγγελοκράτης καὶ Σέργιος ὁ ἀστυνόμος τοῦ κοινοτάτου Μαρκελλίου. ἡ δὲ μελέτη αὐτῶν, ὡς κινῆται ἐν τῇ τριτῇ ἑσθραίας πρὸ τοῦ μηνὸς, ἐπιπέλασαντες σφάζουσιν αὐτοὺς, ἔχουσιν ἑσθραίας ἀνθρώπους σιτηρογόνους αὐτοῖς Ἰσθραίοις κρηστωμένους εἰς τὸ Σιλεντιαρίαν καὶ εἰς τὸν Ἀρχάγγελον καὶ εἰς τὸ Ἄρμα, ἵνα γινομένης τῆς ἐπιβουλῆς παραχρῆν ποιήσωσι. ὁ δ' αὐτὸς Ἀβλαβίος καὶ χρυσίον ἔλαβεν παρὰ Μαρκελλίου τοῦ C

9. καὶ post Θ add. ex A.   10. ἀγνοοῖτο μηνός b.   11. ἐν τῇ πύλῃ add. ex A.   12. hanc locum etiam in A non completur.   13. ἀποπέλασαντες A b.   14. Περσῶν A. Περσῶν vulg.   15. ἑσθραίας?   16. Μελισσιῶν A.   17. ἡ δὲ add. ex A.   18. μελέτη] ἐπιπέλας a.   19. μελέτην A, μελέτην a, μηνός L.   20. καὶ εἰς τὸν A. εἰς τὸν vulg.

causa. mense etiam Augusto sub Loreas status, nisi sua nulla episcopo, ex quo navigia a meridie ad urbem appellere non potuerunt. quondamem Euzychius patriarcha possessiones cum proclon Hierosolima, hoc est, ad sanctum Diomedem duxit.

Eodem etiam anno, mense . . . . . victoriae triumphales nunciij Roma Cyprian delati, pervenerunt; Narsetem videlicet patricium duos urbes mundissimas Veronam et Bellunam a Gothicis recepit. mensis vero eiusdem die vigesimo quinto, salubris circa vesperam de imperatore interdicenda, ubi aderet in palatio, quidam convenerunt. facinorosi autem fuerunt Abulavus excommunicatus, Marcelinus argentarius, et nepos Aetherei eunuchus Sergius. eorum primum condecoratis honorumque fuit; nunciis cum imperator in bellis sub vesperam amandaret, priusquam alienum copia fieret, trecentes cum interfecturi essent. quoniam etiam quondam homines Indus ad hoc festum advenientes ad Silentiariam et Iovian Archangelum Hermaticque nomine munusculum mittens in insula latentes habere, qui meditatione ad finem perducta, tumultum committerent. primum ipse Abulavus auri libras quinguenta a Marcello argentario, ut suam ipsi operam ad

ἀργυροπράτου λίτρας ἑνὴς εἰς τὸ συνεργῆσαι αὐτῷ, καὶ τοῦ
 θεοῦ εὐδοκήσαντος ἐθάρρησεν Ἀβλάβιος Εὐσεβίῳ τῷ ἀπὸ
 ὑπάτων ὄντι κόμητι Φυδεράτων καὶ Ἰωάννῃ τῷ λογοθέτῃ
 τῷ κατὰ Δομενζιόλον λέγων, ὅτι τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ βουλόμεθα
 ἐπελθεῖν τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ μηνύσας τῷ βασιλεῖ ἐκράτησεν
 αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτούς φοροῦντας κρυπτὰ ξίφη. καὶ ὁ
 μὲν ἀργυροπράτης Μάρκελλος ἀστοχήσας τοῦ προσδοκωμένου,
 σύρας, ὃ ἐφόρει ξίφος, δέδωκεν ἑαυτῷ τρεῖς πληγὰς ἐν τῷ
 D τρικλίνῳ, συσχεθεῖς δὲ τελευτᾷ. Σέργιος δὲ ὁ Αἰθερίου ἀνε-
 ψιὸς διαδράς προσέφυγεν ἐν Βλαχέρναις, ὃν ἐξαγαγόντες τῆς
 ἐκκλησίας καὶ ἐξετάσαντες ἔπεισαν ὁμολογῆσαι, ὡς καὶ Ἰσα-
 κιος ὁ ἀργυροπράτης, καὶ Βελισάριος ὁ ἐνδοξότατος πατρικίος
 καὶ αὐτὸς συνήδει τοιαύτῃ ἐπιβουλῇ, καὶ Βίτος ὁ ἀργυροπρά-
 τῆς, καὶ Παῦλος ὁ κουράτωρ τοῦ αὐτοῦ Βελισαρίου ἐγίνωσκον
 τὴν σκέψιν. καὶ συσχεθέντων ἀμφοτέρων, καὶ ἐκδοθέντων
 Προκοπίῳ τῷ ὑπάρχῳ, κατέθεντο, καὶ κατεῖπον Βελισαρίου
 τοῦ πατρικίου. αὐτίκα οὖν ὁ βασιλεὺς γέγονεν ὑπὸ ἀγανά-
 κτησιν Βελισαρίου. πολλοὶ δὲ φυγῇ ἐχρήσαντο. τῇ ε' τοῦ
 P. 202 Δεκεμβρίου μηνὸς ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς σιλέντιον, ὃ ἐνέγκας

4. ἐν τῇ ἔσπ. A. 11. καὶ prius add. ex A. 12. ὁ prius
 add. ex A. 15. σκέψιν A, σκῆψιν vulg. συσχεθ. ἀμφοτέ-
 ρων A b, συσχ. πάντων ἀμφ. vulg. 16. Προκοπίῳ] h. l. ite-
 rum lacuna intercedit in cod. A, quae usque ad p. 380, 5. καὶ
 περιπλακεῖς pertinet.

id accommodaret, acceperat. Ablabius autem, deo ita disponente, cum Eusebio exconsuli, qui foederatorum comes erat, et Ioanni Logothetae, qui Domentziolo adhaerebat, quod coniuraverant fidenter aperuit: hac ipsa, inquit, vespera imperatorem aggredi et interficere decrevimus. ille re ad imperatorem nunciata detinuit eos, et gladios occulte ferentesprehendit. et argentarius quidem Marcellus consilio suo frustratus, educto, quem gerebat, gladio, tres sibi plagas in ipso triclinio infixit. mox dum caperetur, expiravit. Aetherii vero nepos Sergius surripiens se in Blachernarum aedem confugit: eumque vi eductum et examinatum hortati sunt fateri Isacium argentarium, et clarissimum patricium Belisarium cum eo coniurationis huiusmodi participes; ac insuper argentarium Vitum, Paulumque Belisarii curatorem eiusdem fuisse conscios. comprehensus igitur uterque et Procopio praefecto traditus insidias omnes detulit, et patricium Belisarium accusavit. confestim itaque in Belisarium imperator exarsit: ex quo multi fugam arripere consiliati sunt. tum vero Decembris die quinto curiam convocavit imperator, adducto secum etiam sanctissimo patriarcha Eutychio, eorumque confessionibus palam recitari iussis, Beli-

αὐτῆς μέρη τινά, προιδεύσαντες. ὁ οὖν βασιλεὺς γνούς τοῦ-
 το, ἀπέστειλεν πρὸς βοήθειαν τῆς Ἀφρικῆς Μαρκιανὸν τὸν
 ἀνεψιὸν αὐτοῦ καὶ στρατηλάτην μετὰ ἔξερκέτου, πρὸς τὸ εἰ-
 ρηνεῦσαι τοὺς Μαύρους. καὶ προσερχούσαν αὐτῷ, εἰρήνευσεν ἡ
 Ἀφρικὴ· τῷ δὲ Ἀπριλλίῳ μηνὶ διεδέχθη ὁ Προκόπιος ὁ ὕπαρ-5
 χος τῆς πόλεως, καὶ γέγονεν ἀν' αὐτοῦ Ἀνδρέας ὁ ἀπὸ λο-
 γοθετῶν. καὶ ἔξερχομένου αὐτοῦ ἀπὸ παλατίου τῆς Χαλκῆς
 καθημένου ἐν τῷ ὀχήματι, καὶ ἀπερχομένου ἐν τῷ πραιτωρίῳ,
 D ὑπήντησαν αὐτῷ οἱ Πράσινοι εἰς τὸ Λαῦσον· καὶ ἤρξαντο
 αὐτὸν ὑβρίζειν, καὶ λιθάζειν· καὶ ἐγένετο ἀταξία μεγάλη
 ἐν τῇ μέσῃ τῶν δύο μερῶν. καὶ εἰσῆλθον ἐν ταῖς φυλακαῖς,
 καὶ ἐκράτησεν ἡ μάχη ἀπὸ ὥρας ἰ' ἕως ἑσπέρας. καὶ ἀπέ-
 στειλεν ὁ βασιλεὺς Ἰουσιτῶν τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ καὶ κουρο-
 πυλάτην, καὶ ἀπεδίωξεν αὐτούς. καὶ πάλιν περὶ ὥραν ἰβ'
 συνέβαλλον μάχην, καὶ ἐκρατήθησαν· καὶ ἐπόμπενυσεν ἐπὶ
 10 πολλὰς ἡμέρας· καὶ ἔκοψαν τοὺς ἀντίχειρας αὐτῶν, ὅσοι
 μετὰ ξιφῶν ἐμαχῆσαντο. καὶ τῇ ιθ' τοῦ Ἰουλίου μηνὸς ἐδέ-
 χθη Βελισάριος ὁ πατριάρχης, ἀπολαβὼν καὶ πύσας αὐτοῦ τὰς
 ἀξίας. ἔφθασε δὲ καὶ Πέτρος ὁ μάγιστρος ἀπὸ Περσίδος
 P. 203 ποιήσας πάκτα εἰρήνης ἔτη ζ', ἔνεκεν Λαζικῆς καὶ τῶν μερῶν 20
 τῆς ἀνατολῆς. τῷ δ' αὐτῷ μηνὶ ἦλθον πρέσβεις Ἀσκήλ τοῦ

12. ἕως ἑσπέρας om: f. 20. ἔτη ιζ' f.

occupant. his cognitit nepotem suum et militiae magistrum Marcianum cum exercitu valido imperator mittit, iuvandae nimirum armis Africae, Maurisque ad pacis et servitutis officia revocandis. Marciani imperium faciles exceperunt Mauritani, et Africa omnis in pace composita est. porro Aprili mense Procopio urbis praefecto exautorato institutus est Andreas exlogotheta: eoque post impositum onus e palatio Chalces egresso, curruisque insidente, et ad praetorium procedente, Prasini et Lausum facti sunt obviam, virumque contumeliis et lapidibus exceperunt: ex quo inter duas partes ingens orta seditio. in carceres enim involaverunt: duravitque congressus ab hora decima ad vesperam. imperator autem Iustinum nepotem suum et europalatem misit, qui cohiberet impetum et seditiosos fugaret. circa duodeclmam vero pugnam rursus instauraverunt: qui tamen ex illis comprehensi, in multos dies per urbem ignominiae inurendae causa tralucti sunt: et, quibus cum gladiis contentio inita, manuum pollices truncati. caeterum Iulii mensis die decimo nono, patricius Belisarius prioribus cunctis dignitatum honoribus restitutus, in gratiam quoque imperatoris rediit. Petrus etiam magister e Persia reversus est, constitutis in annos septem pacis conditionibus, quod in Lazicen alias-

βροχῶς Ἐπιμελιώτων τοῦ Ἰωάννου πραιποσίτου τῶν βασιλέων Ἔβαστος
 πλείον τοῦ ἰσχυροῦ. τῷ δ' Αἰγυπτίῳ μὲν γέγονε εὐχρῆς
 ἔδατος, ὥστε ἀφροισθῆναι τὰ δημόσια λουτρά, καὶ γινώσθαι
 φοροποιεῖν εἰς τὰ ἔδρατα. B

5 Τούτῳ τῷ ἔτι μὲν Βασιλεῖον ἰνδιαιτῶν εἴ' ἀπὸ τοῦ Α Μ 656
 ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς γάρην εὐχρῆς ἐν τοῖς Μυριαγγελοῖς, V 656
 ἔχον ἐν Γερμανίᾳ πάλιν εἰς Γαλατίας. τῷ δὲ Βασιλεῖον
 μὲν καὶ ἐν Βυζαντίῳ Ἀριδαὸς ὁ πατριάρχης, καὶ γινώσ-
 γος τῶν Σαρρακηνῶν, ἐφειλὸς ἀγαγεῖν τῷ βασιλεῖ, εἰς τὸ
 0 τοῦτον αὐτὸ ὄφειλε μὲν τῆρ αὐτοῦ ἀσφοδῶσιν ἐπιφέρειν
 εἰς φιλαργίας αὐτοῦ, καὶ περὶ τῶν γινώσκων ἰσο Ἀβάρων
 τοῦ νιου Ἀλαμανδάρων εἰς τοὺς τόπους αὐτοῦ. τῷ δὲ Απ-
 5 κριβριῶν μὲν γέγονε ἰμπεριος μὲν, καὶ ἰσχυρὸν εὐχρῆς, C
 ὁ ἔτιον τοῦ Σαμψῶν, καὶ τὰ ἰμπεροδῆν τοῦ Ἰουλιανῶν ἀπὸ-
 5 μιντα καὶ τὸ μισιανῶν τὸ πλείον τῆς μεγάλης ἐπιληρίας, τὸ
 λογομινον Γερμανοποιεῖσιν, καὶ τὰ διο ἀσφοδῶσιν τὸ πλείον
 τῆς ἀγίας Εὐφρῆτος σὺν τῷ μισιανῶν αὐτῆς, καὶ μέρος τοῦ
 τῶν ἄλλων αὐτῆς.

Τούτῳ τῷ ἔτι μὲν Βασιλεῖον ἰνδιαιτῶν εἴ' ἐπὶ τοῦ Βι- Α Μ 657
 0 ἰουλιανῶν ὁ πατριάρχης ἐν Βυζαντίῳ, καὶ ἡ τοῦτον περιουσία

ἡ φοροποιεῖν εἰς, φοροποιεῖν εὐχρῆς. B ἔδρατα Βυζαντίῳ I. 9
 ἀπὸ τοῦ Β I. 11 ἰουλιανῶν ε

que scientia regnum spectabat. eodem mense venerunt legati Arel-
 repta Heumenianum, qui interitum Iustiniano nationum pacificas
 iuxta oceanum obtulerunt. Augusta denique necesse ea aquarum penur-
 tia contigit, quae publica balnea claudi, et rades plurimas ad aquarum
 receptacula committi cogeret.

Hoc anno mense Octobri, indictione duodecima, ad Myriangelos, A C 556
 Germanum videlicet, quae Galatae urbs est, residentis habendae causa
 imperator Iustinianus profectus est. mense vero Novembri patricius
 Acetibus et Saracenicarum tribuum moderator Pyranthius venit, conun-
 ctioris Imperatori, qui filiorum post eius obitum in rebellionem pro-
 testatem obtineret, nec non ea quae ab Abare Alamanandae filii in
 suam provinciam commissa erant. ceterum mense Decembri magnam
 incendium exortum est, qui Sampsonis hospitium peregrinis recep-
 endis destinationem omnino consumptioni, sedes ad hoc partem astron-
 com, modis quoque ad magnam ecclesiam atheni basilicorum, cui militum
 status nomen factum, duo quoque monasteria ad sanctam Iren-
 nem posita, nec non eundem ad mediam atheni constructa, et narthe-
 ex ipsius ecclesiae hinc pars summa devotata.

Hoc anno mense Martio, indictione decima tertia, patricius Beli- A C 557
 sarinus Pyranthi moritur, facultatesque eius omnes imperialibus Mari-

Ἐλθεν εἰς τὸν δεσποτικὸν οἶκον τῆς Μαρίνης. τῇ δὲ αὐτῇ ἰνδικτιῶνι μηνὶ Ἀπριλίῳ ἰβ' Εὐτύχιος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως καθρέθη καὶ ἐξωρίθη ἐν Ἀμυσίᾳ ὑπὸ Ἰουστινιανοῦ. καὶ γέγονεν ἀντ' αὐτοῦ Ἰωάννης ἀπὸ σχολαστικῶν ἀποκρισιάρχος ὢν τῆς Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἰουστινιανὸς ὁ βασιλεὺς τὸ περὶ φθαρτοῦ καὶ ἀφθάρτου κινήσας δόγμα, καὶ ἰδικτὸν πάνταχοῦ καταπέμψας ἀλλότριον εὐσεβείας, Θεοῦ προφθάσαντος, ἐτελεύτησεν μηνὶ Νοεμβρίῳ ια', τῆς ἐχομένης ἰδ' ἰνδικτιῶνος, βασι-
P. 204 λεύσας ἔτη λή, μῆνας ζ', ἡμέρας ιγ'. καὶ γίνεται τοῦτου διάδοχος ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ, Ἰουστῖνος ὁ κούροπαλάτης.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει οἱ Θεοδοσιανοὶ καὶ Γαϊανῖται ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κίττειν ἤρξαντο συνακτήρια, καὶ ἀθροίσαντες οἱ Γαϊανῖται ἐπίσκοπον ἐν αὐτοῖς ἐχειροτόνησαν Ἐλπίδιον ἀρχidiaconon αὐτῶν, ὃν ὁ βασιλεὺς δεδεμένον ἐλθεῖν προσέταξεν. ἐρχόμενος δὲ κατὰ τὸν Σίγριν ἀπέθανεν. Θεοδοσιανοὶ δὲ Δωρόθεον κρυπτῶς ἐν νυκτὶ ἐπίσκοπον ἑαυτοῖς ἐχειροτόνησαν. καὶ εἰς ἐν συνελθόντες οἱ τε Γαϊανῖται καὶ οἱ Θεοδοσιανοὶ κοινὸν ἐπίσκοπον ἑαυτοῖς ἐνεθρόνισαν καὶ ἐχειροτόνησαν Ἰωάννην δὲ
B τινα μοναχόν, ὃν οἱ Γαϊανῖται * δόλον ὑπομεμενηκέναι νομί-

5. τῆς μεγάλης om. f. 7. fort. ἡδικτον, ut et alias. 14. ἐχειροτόνησαν] ἐνεθρόνησαν a f. 19. fort. ἐχειροτόνησαν Ἰωάννην τινὰ μοναχόν, ut et Goar. coniecit. 20. δόλον] δοῦλον a e, sed fort. scribendum: δόλον ὑπομεμεληκέναι.

nae aedibus, et eius aerario addictae. eiusdem quoque indictionis decimae tertiae mense Aprili, eiusque die duodecimo, patriarcha Cyprius Eutychius a Iustiniano dignitate motus est, et Amaseam relegatus: Ioannes vero exscholasticus magnae Antiochiae responsalis in eius locum subrogatus est.

Eodem anno Iustinianus opinionem de corruptibili atque incorruptibili movens, cum edictum super ea re ab omni pietate alienum in provincias omnes emisisset, deo praeventente, mortuus est, die undecimo mensis Novembris, indictione decima quarta iam currente, cum regnasset annos octo supra triginta, menses septem, dies tredecim: successor eius nepos Iustinus curopalates designatur.

Eodem pariter anno Theodosiani et Gaianitae conventicula Alexandriae aedificare coeperunt: Gaianitae vero auctoritate ac viribus praevalentes Elpidium suum archidiaconum ordinaverunt; quem imperator vinctum ad se adduci iussit: in itinere vero ad Sigrim mortuus est. porro Theodosiani clam noctu Dorotheum sibi praefecerunt: convenientesque in unum tam Theodosiani, quam Gaianitae, eum communem utrisque episcopum in sedem intulerunt. cum autem Gaia-

παίτε; τὸν πῦρτιν τοῦ ἀγίου σὶν τῷ δερματι καὶ τῷ σαρκεὶ ἐξεδείραν.

Γνωμοίαν βασιλέως Ἰουστινῶν, Καρσιαντινοπόλεως ἐπι. Α.Μ. 648
 σέλου Ἰωάννου, Ἱεροσολίμων ἐπισκόπου ἱεροσ. α'.

5 Ἰουλιῷ τῷ ἑπτέ μνηρὶ Νομβρίου εἰδ', ἐπιδικασίῃ εἰδ', ἀνα-
 φλετιστῶν Ἰουστινῶν, ὁ ἀνεπίσκοπος Ἰουστινιανῶν σιτηθῆναι ἐκ
 Ἰωάννου πατριάρχου αἰεὶ ἀρχιεπισκόπου. ἦν δὲ τῷ γένει Θεοῦ. V. 163
 μεγαλοψυχὸς τε καὶ εἰς πάντα ἐπιδοξίος, φιλοκαίσιμος· ἔχεν C
 δὲ γυναῖκα Σοφίαν ὀνόματι, ἦν τινὰ καὶ ὀλίγον αἰροδοσίαν,
 0 ἠπίκοπος δὲ πρὸ ἀνασημνησθῆναι τὴν ἀσκήσασιν τὴν πισθίαν τὴν
 Ἰουστινιανῶν, τὴν τε μεγάλην ἐπιδοξίαν καὶ τοὺς ἀποστόλους
 καὶ ἄλλας ἀσκήσας καὶ μοναστήρια, χαρισόμενος αἰετὶ σι-
 5 μνησιν καὶ πύσιν προσδοκῶν, ἦν δὲ ἀρθρόδοξος πάντων, καὶ ἀπέ-
 στείλαν τὸν ἀρχιεπίσκοπον τὸν προγενοσὶν Πιλλισαρίου τοῦ πα-
 7 τριάρχου, δοῦναι αὐτῷ ἐξουσίαν εἰσεῖν παρτὸς προσηλασὶν καὶ πρὸς
 γυναικὸς τοῦ ἐπιδοξίωσιν τὴν ἀσκήσασιν πύσιν Ἀγλαίου τε καὶ D
 Ἀλεξανδρείας.

Ἰουλιῷ τῷ ἑπτέ Αἰθέριος καὶ ὁ Ἄβδος, καὶ ὁ σὶν αὐτοῖς Α.Μ. 649
 ἱεροσ. ἐπιδοξίωσιν τῷ βασιλεὶ Ἰουστινῶν, γνωμοίαν δὲ
 0 ἀσκήσασιν εἰσεῖν. ἀσκήσασιν δὲ ὑπασπασίαν, καὶ ἐγγύσιν χεῖρσιν
 πολλὰ, ὡσπερ πολλοῖς πισθίωσιν.

9 γυναῖκα τὴν 18 γνωμοίαν δὲ] καὶ γν. δι τὴν

notae Iohannem quendam monachum dolo adveniens se commentum
 adhaerentem, habens cum pelle aspis canis ablati arularum.

Romanorum imperatoris Iustini. Cyprianus episcopi Iohannis, Hiero. A. C. 558
 solymitanus episcopi Marcellini annis primis.

Hic anno, mensis Novembris die decimo quarto, indictione de-
 cima quarta, aspis Iustinianus Iustinus a Iohanne exarchidiano patriar-
 cha circumcisus suscepit imperium. fuit genere Thrac, generosa, et in
 genibus robora dexter, et aedificans pariter. conjugem habuit nomi-
 ne Sophiam, cui cum augustae dignitate coniugium imposuit. praesens
 studium ecclesiarum a Iustinianno edificatas ornavit, moxquam videlicet
 ecclesiam, sanctorum apostolorum, nec non alias, ut et monasteria,
 quae omnia iura imperiose, munificentique, collatissime redditibus
 donavit. bene venit in omnibus de fide, Plotinum praeterea Bel-
 tiam patrem prolegum, potestate in quavis personas, atque eos data,
 ad omnes Aegypti et Alexandriae ecclesias reconculcandas bonaque
 pace componendas movit.

Hic anno Aethiopiae et Abissinae, et una cum eis mediana Iustini A. C. 559
 imperatoris iura subvertent omnia. dispersitque sem, gladio perver-
 tent. omnium vero iura omnia dedit Iustino, multaque pecunia,
 quibus circumcisus pater dicit, quos in populum.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ ἀββᾶς Ἀγαθῶν ἀδελφὸς Ἀπολιναρίου τοῦ ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐλθὼν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ λόγους εἰσπρωττόμενος, Εὐστόχιον μοναχὸν ὄντα καὶ οἰκονόμον P. 205 Ἀλεξανδρείας τότε, τῆς οἰκονομίας χάριν ἐφροσύρησεν τοῦτον· ὃς φηγὼν διὰ τῆς στέγης ἦλθεν ἐν Βυζαντίῳ, Μακαρίου τότε ἐκβληθέντος τῆς ἐκκλησίας κατὰ συσκευὴν· καὶ ἐχειροτονήθη Εὐστόχιος ἀντὶ Μακαρίου ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων.

A.M. 6060 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Εὐστόχιον ἔτος α΄.

B Τούτῳ τῷ ἔτει μεταστελαιμένη Σοφία εὐσεβεσιᾶτη αὐγοῦστα τοὺς τε ἀργυροπράτας καὶ σημαδαρίους, ἐκέλευσεν ἐνεχθῆναι τὰς ὁμολογίας τῶν χρεωστούντων καὶ τὰ σημάδια· καὶ ἐντυχοῦσα αὐτοῖς, ἔλαβε τὰ σημάδια παρασχομένη αὐτὰ τοῖς χρεωστοῦσι, καὶ ἀπέδωκεν αὐτὰ τοῖς ἰδίῳις δεσπόταις· καὶ μεγάλως εὐφημίσθη ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ πύσης τῆς πόλεως. Εὐστόχιος δὲ ἀπελθὼν εἰς Ἱεροσόλυμα μίσει τῷ πρὸς Ἀπολιναρίου καὶ Ἀγαθῶνα καὶ Μακάριον, τοὺς τῆς νέας λαύρας μοναχοὺς ἐξέβαλλεν, ὡς Ὀριγενιστάς· καὶ διὰ τοῦτο ἐξεβλήθη· καὶ πάλιν ἀπεκατέστη Μακάριος εἰς τὸν ἴδιον θρόνον.

A.M. 6061 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου πάλιν Μακαρίου, Ἀλεξανδρείας Ἰωάννου ἔτος α΄.

7. ἐπισκόπου vulg.
add. ex e.

13. χρεωστοῦσι, καὶ ἀπέδωκεν αὐτὰ τοῖς

Eodem anno abbas Agatho Apolinarii episcopi Alexandrini frater, Alexandriam profectus ad rerum administratarum rationes exigendas, Eustochium monachum Alexandriae tunc magnum oeconomum male gesti muneris incusatum misit in carcerem: qui tecto elapsus, Byzantium perrexit. Macario vero dolis ecclesia depulso, in eius locum Hierosolymorum episcopus Eustochius consecratus est.

A. C. 560 Hierosolymorum episcopi Eustochii annus primus.

Hoc anno nummulariis foeneratoribusque cunctis convocatis, iussit augusta debitorum syngraphas et pignora ad se proferrī: quibus in potestatem acceptis, pignora debitoribus restituit, et in priorum dominorum manibus cuncta reposuit: atque ob id factum summis eam laudibus tota urbs prosequuta est. Eustochius autem Hierosolymam profectus, odio, quo in Apolinarium, Agathonem et Macarium ferebatur, novae laurae monachos Origeniani dogmatis incusatos expulit: quamobrem ipse postmodum eiectus est, et Macarius rursus proprio throno redditus.

A. C. 561 Hierosolymorum episcopi Macarii iterum, Alexandriae Ioannis annus primus.

Τούτῃ τῷ ἔτι ἰσποδομαίης τελεσθείσης, καὶ γέγονε τοιοῦ-
 τος τῶν μέρων εἰς ἀλλήλους, ἕκαστος μακρότα εἰς ἑαυτὸν
 τα μέρη ὁ βασιλεὺς, λέγων, εἰς μὲν τοὺς Παρσίους, ὅτι ὁ
 Ἰουστινιανὸς ὁ βασιλεὺς παρ' ἐμὴν ἑταίρειαν, εἰς τοὺς
 5 Ἡρασίους, ὅτι παρ' ἐμὴν ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἔχῃ, καὶ
 ἀκούσαντα τὰ μέρη ὀλέγησαν, καὶ οὐκ ἔτι ἐμιλιούνησαν. D

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι ἔρχεται πύξιν τὸ παλαιότερον τῶν Σο- V. 161
 φιατῶν ἐκ' ὄρουα τῆς γενναίας αὐτοῦ Σοφίας, προήσκει τοῦ
 ἐπιτελεῖται Ἰουστινὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ βασιλείου
 10 αὐτοῦ, εἰς κουροπαλίτην ὄντος αὐτοῦ, ἐκ τῷ αἵματι τοῦ ἀρ-
 χιεπισκόπου τοῦ ἰσίοιο, κομησῶν αὐτὸ ἐκὸ διαφόρων παι-
 τῶν μαρμαρῶν.

Ῥώμης ἰσπανόπου Βενεδίτου ἱεροῦ κ'. A. M. 601

A. M. 601

Τούτῃ τῷ ἔτι Ἰουστινὸς ὁ βασιλεὺς ἔρχεται πύξιν τὸ
 5 παλαιότερον τὸ δεύτερον ἐκ τῷ προσητιῶν αὐτοῦ, ὁ ἔστιν ἀπὸ
 τοῦ βασιλείου αὐτοῦ. ἕκαστος δὲ καὶ ἐκ τῷ ἑαυτοῦ τῆς Πηγ-
 κίας, καὶ αὐτῷ ἔτι προσητιῶν αὐτοῦ ἐκ τῷ ἑαυτοῦ, καὶ τῶν
 ἐπιτελεῖται τῶν ἁγίων Ἀναγνώρων ἐκ τῶν ἁγίων, ἀποσητι-
 σθησὶν δὲ τὸ ἱερότερον τοῦ Τυέρου τὸ δευτέρου, καὶ δωρο-
 ῶσιν αὐτὸ Σοφιατῶν, ἐκ' ὄρουα τῆς γενναίας αὐτοῦ
 Σοφίας.

F. 162

4. ὁ βασιλεὺς em. a. 11. αὐτῷ αὐτῷ vulg. 17. προ-
 σιῶν a. 2. ἀποσητιῶν vulg.

Hoc anno ludia equestrius in circo celebratis et contententibus
 ad iuxtam factionibus, ad utraque partes mandata sunt imperator,
 ad Venetiam quidem his verbis anno. Imperator Iustinianus pene vos
 abis. ad Fraxum autem, Imperator Iustinianus pene vos vicit. his
 auditis conquiescerunt factiones, et ad priora discordia nunquam re-
 dierunt.

Eodem anno Sophianorum palatium conuugia Sophie nuntio,
 conuugia accessit, quod in eo, dum conuulgatione illius ageret, filius
 eius Iustinus dicitur repulsum, exardescere cepit, in domo uicarium re-
 changehii istius loci, pretiosioribus vero marmoreibus palatium ad-
 ornauit.

Rome episcopi Benedicti annus primus.

A. C. 562

Hoc anno Imperator Iustinus, in suburbano, quod ante susceptum
 imperium possidebat, alterum palatium cepit extruere, et in prin-
 cipio insula, quae prius eius erat, suburbicam illud cepit ad par-
 tem, nec non conuulgatione marmoreibus non conuulgationem ad Dacia regio-
 nem. ad hoc publicum Tauri balneum a se reparatum de conuugia
 Sophie nomine Sophianatas conuulgauit.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἀνασιτίσιος ὁ ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ὁ μέγας καθαρῶμενος ἐν τοῖς ἀντιγράφοις τῶν συνοδικῶν Ἰωάννου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως τοῦ χειροτονήσαντος Ἰωάννην Βιτὸν Ἀλεξανδρείας, καὶ τούτου χειροτονηθέντος ἐξεβλήθη τῆς ἰδίας ἐπισκοπῆς κατὰ ἀγανάκτησιν Ἰουστίνου, καὶ ἐχειροτονήθη Γρηγόριος μοναχὸς καὶ ἀποκρισιάριος τῆς μονῆς τῶν Βυζαντιῶν.

A. M. 6063 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Γρηγορίου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ναρσῆς ὁ κυβικουλάριος καὶ πρωτοσπαθάριος, ὁ ἀγαπητὸς τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ, εἰς ὃν ἐλοιδορεῖτο, ἔκτισεν τὴν οἰκίαν Ναρσοῦ καὶ τὴν μονὴν τῶν Καρθαρῶν. ἀκούσας δὲ Ἰουστίνος ὁ βασιλεὺς περὶ τοῦ ἀνεπιουῦ αὐτοῦ, ὃν εἶχεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀγροστάλιον, ὅτι συσκευὴν μελετᾷ κατὰ τοῦ βασιλέως, πέμψας ἀπεκεφάλισεν αὐτόν.

A. M. 6064 Τούτῳ τῷ ἔτει ἤρξατο κτίζειν ὁ Ἰουστίνος τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου ἐν ὄρφανοτροφείῳ, καὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐν τῷ Τρικόνῳ τὴν καεῖσαν ἐπὶ Ζήνωνος τοῦ βασιλέως. προσέθηκε δὲ καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Θεοτόκου τῶν Βλαχερνῶν τὰς δύο ἀψίδας, τῆς τε ἄρκτου καὶ μεσημβρίας ἐν τῷ μεγάλῳ ναῷ, καὶ ἐποίησε τὴν ἐκκλησίαν κατὰ σταυροῦν.

10. Ἰουστινιανοῦ α, Ἰουστίνου vulg.

Eodem etiam anno cum magnus ille Anastasius Antiochiae episcopus in synodales epistolas Ioannis Cpoleos episcopi, qui Ioannem Alexandrinum consecraverat, atque etiam in ipsum Ioannem Alexandrinum, qui ordinatus fuerat, rescriptis suis invecus fuisset: Iustini mandato sede depulsus est, et in eius locum Gregorius monachus et Byzantiorum monasterii apocrisarius promotus.

A. C. 563 Antiochiae episcopi Gregorii annus primus.

Hoc anno Narses cubicularius et protospatharius, qui Iustiniano imperatori adeo carus fuit, ut eius gratia ludibriis respergeretur, domum Narsetis construxit et Catharorum monasterium. imperator autem Iustinus proprium nepotem, quem augustalis dignitate Alexandriae decoraverat, insidias in se machinari cum praesensisset, misit extemplo qui ipsum capite plecterent.

A. C. 564 Hoc anno sanctorum apostolorum Petri et Pauli ecclesiam coepit Iustinus aedificare in orphanorum hospitio, aliamque sanctorum apostolorum, quae Zenonis imperatoris tempore conflagrat, in Triconcho. ad ecclesiam quoque sanctae deiparae Blachernarum duas absides addidit, et hanc, quae septentrionem, illam, quae meridiem respiciat, extruxit in celeberrimo illo templo: totamque molem illam in crucis normam composuit.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ῥωμαῖοι τε καὶ Πέρσαι τὴν τέρτην διέφθη-
 ραν, καὶ πάλιν ὁ Περσικὸς ἀντιαιτιόδη πόλεμος διὰ τὸ προβαύ-
 σαι τοὺς Ὀμηρίτας Ἰνδοὺς πρὸς Ῥωμαῖοις, καὶ ἀποστῆλαι τὸν
 βασιλεὺς Τυμιατὸν τὸν μαγιστριανὸν μετὰ σφίρας πρὸς Ἀρ-
 5 θύδαν βασιλεὺς τῶν Μιθριάτων διὰ τοῦ Νείλου ποταμοῦ ἀπὸ Ἀλε-
 ξανδροῦ καὶ τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης· καὶ ἀπειράθη τῷ βασιλεὶ Ρ. 107
 Ἀρθεῖ μετὰ γυροῦ πολλῆς, ὡς ἐξημεῖται τῶν φίλων τοῦ βασι-
 λικῶς Ῥωμαῖοι. ἐξήγγιστο δὲ ἐπαυλάθει ὁ αὐτὸς Τυμιατὸς, ὅτι
 10 ὅτι ἰδοῦντο αὐτὸν, γυνὸς ἦν ὁ βασιλεὺς Ἀρθεῖας, καὶ κατὰ V. 105
 τοῦ ἡσπασίως αὐτοῦ ἔχεν εἰς τὰς ψυχὰς λιτόχρεσιν ἰσχυρὰ·
 κατὰ δὲ τῆς γαστρὸς ἐφόρει σφιστὰ διὰ μαργαρίτων τιμίων,
 καὶ ἐν τοῖς βραχίουσιν αὐτὸ πέντε κλαδίων, καὶ χρυσῶν φύλλων
 εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ· ἐν δὲ τῇ κεφαλῇ λιτόχρεσιν φακίωσιν
 ἐσφαιροειδομοίωσιν, ἔχον δὲ ἀμφοτέρωσιν τῶν δεσμών σφίρας τὰς-
 15 σφίρας, καὶ ματιῶσιν χρυσοῖς ἐν τῇ τραχηλῇ αὐτοῦ· καὶ
 ἴσχυετο ἐπὶ τῷ τισσάρων ἐλεφάντων ἰσχυρῶσιν καὶ ἔχοντων ζο-
 γῶν καὶ τροχοῦσιν τισσάρων, καὶ ἴσχυετο ὡς ἔχοντα ἑψηλὸν ἡμ-
 20 φασίωσιν χρυσοῖσιν πτελοῖσιν, ὥσπερ ἰστί τὰ τῶν ἀρχόντων
 τῶν ἐπαρχιῶν ἔχηματα· καὶ ἴσχυετο ἐπὶ τῷ ἔχοντων ἔχοντων
 20 σκονιῶσιν μικρὸν κερκασίωσιν καὶ δύο λαγυδία χρυσοῦ·
 καὶ πύση ἢ σιγελήτωσιν αὐτοῦ μετὰ ὀλίγωσιν ἔχοντων μίση μου-

4. μετὰ σφίρας com. a.

Hæc etiam anno captis Romanos inter et Persas pacis foederibus,
 Persarum totius renovatum est bellum, miserorum videlicet ab Hæmo-
 citis India ad Romanos legatorum insidias, ac insuper quod Iulianus
 magistrum ab Alexandria per Nilum fluxum et Iudicum mare cum
 caetero ad Acetham regem Actiæpium misisset imperator legatum cum
 ingenti gaudio cum Acetha excepit, cum qui Romanorum imperatoris
 amicitiam desideraret. reversus o legatus Iulianus a rege Acetha
 hunc in morem instructo exceptum se referebat, erat ille nudus quid-
 dem corpore, at circa lumbos, qua singulorum ponitur, lineam vestem
 aureo gestabat intertextam, qua ad ventrem quasi divisa, et pectus-
 quibus gemmis cernebatur interstitia. alligabantur brachiis quoque
 circuli, et manibus insertæ armillæ aureæ. fascia linea aureo distin-
 cta caput circumvolvatur, et ex utraque partem quatuor
 pendebant catenæ: collo vero torquem gerebat aureum. iugo quo-
 que elephantis vestis, cui rotæ quatuor, et curus deumper sublimis,
 quales præfectorum provinciarum chedæ, laminis aureis circumnectus,
 fovebatur. in eo stans brevis vestem auream, lanceisque binas breves
 manibus tenebat: universi vero cum subici circumstabant armis instructi,
 musicos accinentes módulos. intromissis itaque Romanorum legatis,

σικά. εἰσενεχθεῖς οὖν ὁ πρέσβυς τῶν Ῥωμαίων καὶ προσκυνήσας, ἐκελεύθη παρ' αὐτοῦ ἀναστῆναι καὶ ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν. δεξάμενος οὖν τὴν τοῦ βασιλέως σάκρον, κατεφίλησε τὴν σφραγίδα τὴν ἔχουσαν τὸ στηθάριον τοῦ βασιλέως· δεξάμενος δὲ καὶ τὰ δῶρα ἐχάρη μεγάλως. ἀναγνούς δὲ εὗρεν περιέχοντα τοῦ ὀπλίσασθαι αὐτὸν κατὰ τοῦ βασιλέως Περσῶν, καὶ τὴν πλησιάζουσαν αὐτῷ χώραν τῶν Περσῶν ἀπολέσαι, καὶ τοῦ λοιποῦ μηκέτι συνάλλαγμα ποιεῖν μετὰ τῶν Περσῶν, ἀλλὰ δι' ἧς ὑπέταξεν χώρας τῶν Ὀμηριῶν διὰ τοῦ Νείλου ποταμοῦ ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον τὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πραγματείαν ποιεῖσθαι. εὐθέως δὲ στρατεύσας ὁ βασιλεὺς Ἀρέθας ἐπ' ὄψει τοῦ πρεσβευτοῦ Ῥωμαίων, ἐκίνησε πόλεμον κατὰ Περσῶν, προπέμψας τοὺς ὑπ' αὐτὸν Σαρακηνοὺς. ἀπελθὼν δὲ καὶ αὐτὸς εἰς Περσικὴν χώραν, ἐξεπόρθησε πᾶσαν τὴν ἐν τοῖς μέρεσιν ἐκείνοις. κρατήσας δὲ ὁ βασιλεὺς Ἀρέθας τὴν κεφαλὴν τοῦ πρεσβευτοῦ Ἰουλιανοῦ, καὶ δεδωκώς αὐτῷ Δειρόνης φιλήματα, ἀπέλυσεν αὐτὸν ἐν πολλῇ θερραπείᾳ σὺν πολλοῖς χαρίσμασιν. ἐγένετο δὲ ἄλλη αἰτία ταράξασα τὸν Χοσρόην. Οὐννοι γάρ κατ' ἐκείνο τοῦ καιροῦ, οὓς Τούρκους λέγειν εἰώθαμεν, πρεσβεύουσι πρὸς Ἰουστινὸν διὰ τῆς τῶν Ἀλαβῶν χώρας ἀποστείλαντες. τοῦτο φοβηθεῖς ὁ Χοσρόης, προε-

16. τοῦ πρεσβευτοῦ om. b.

18. χαρίσμασιν] χρήμασιν e.

19. κατ' ἐκείνο τοῦ καιροῦ] κατ' ἐκείνῳ τῷ καιρῷ vulg.

exhibito adorationis honore, ut erigeret se, et adductus propior fieret, iussus est. tum vero traditae sibi imperatoris sacrae sigillum eiusdem facie una cum pectore insculptum exosculatus, de acceptis ab eo muneribus magno prorsus gaudio affectus est. perlecta vero sacra haec demum scripta invenit, ut nimirum arma adversus Persarum regem capesseret, et conterminas Persarum provincias devastaret, nec ullum amplius cum eo percuteret foedus: sed, quam reddidit sibi subditam, Homeritarum regione per Nilum fluvium Alexandriam facto itinere commercium exerceret. confestim itaque in ipso legati Romanorum conspectu coacto exercitu, et Saracenis, qui sub ipso militabant praemissis, rex Arethas bellum in Persas movit: ipseque postmodum Persarum ditionem ingressus, vicinas sibi provincias, quae late patent, depopulatus est. apprehenso tandem legati Iuliani capite, pacis oscula suaviter fixit; amplisque muneribus collatis, multo comitatu stipatum a se dimisit. extitit etiam alia, quae Chosroem turbavit molestia. per id enim tempus Unni, quos Turcos nuncupamus, per Alanorum terras legationem ad Iustinum destinant. ea de re Chosroes in metum adductus, Armeniorum adversum

φροῦξίση τῆν τῶν Ἀρμενίων πρὸς αὐτὸν ἀνταρσίαν καὶ πρὸς
 Ἰουστινίαν προσηύρατο, καὶ εἶπε τοὺς πρόσφυγας. διὰ
 γὰρ ὁ βασιλεὺς τῶν Ῥωμαίων ἀπὸ τοῦ πεντακοσίου λίτρης
 χρυσίου, ὅπως τὰ πληρία, ὅσα τοῦ τόπου φροῦξισ διὰ
 5 τῶν Περσῶν, ἵνα μὴ ἐσφαλόντα τὰ ἄλλα ἐπιπέσαν διαλομοί
 πολιτείαν, καὶ κείτοδ; ἀπαιτήμοι τὰ φροῦξισ ἐγγράμματοι. P. 108
 ὁ δὲ Ἰουστινός ἔπεισεν τὴν ἐφῆκεν φροῦξισ, ἐπιπέσαν ἐπὶ
 τῶν φροῦξισ ἐπὶ τῶν Περσῶν τοῦ Ῥωμαίου. διὰ
 τοῦτο χωρὶν ἐλάθη ὁ μέγας οὗτος Περσῶν τε καὶ Ῥωμαίων
 10 πόλεμος. ὁ δὲ Ἰουστινός ἀπαρτίον παρτίον καὶ οὐγγυῆ
 αὐτοῦ στρατηγὸν χειρολαβῆσας τῆς ἀπαιτήσας καὶ Περσῶν
 ἐπιπέσαν.

Ἰουστινός ἐπιστάτου Ἰουστινός οὗτος α'. A. M. 665

Ἰουστινός ἐπὶ τῶν μετὰ Ἰουστινός ε' ἐπῆρατο ὁ βασιλεὺς B
 15 καὶ ἐν λίτρῃ γέγονε πρὸς Βαδουάριον τὸν ἴδιον ἀδελφόν, καὶ
 ἔδρασαν αὐτὸν ἐσχάτως, ἐπιπέσαν τοῦς πεντακοσίου γρο-
 θισίμοις ἐπαγγυῆσας αὐτὸν ἐπὶ ἀπαιτήσας. ἐπὶ δὲ πῆρα τῶν
 βασιλείων ἀπαιτήσας. μετὰ τῶν δὲ Σοφία ἐλάθη, καὶ ἐπῆρα V. 106
 λίστα ἐπὶ βασιλεί. ὁ δὲ μετὰ τῶν, καὶ ἀπαιτήσας πρὸς αὐ-

α. Ἰουστινός α.	β. ἀπαιτήσας vulg.	γ. τὸ φροῦξισ
δ. Ἰουστινός β.	δ. ἀπαιτήσας β.	ε. τὸν παρτίον β.
στ. ἀπαιτήσας α.	ζ. ἀπαιτήσας vulg.	η. ἀπαιτήσας α. β.
θ. ἀπαιτήσας β.	ι. ἀπαιτήσας α. β.	κ. μετὰ τῶν β.

re rebellionem euentus, eorum etiam ad Iustinum defectionem pre-
 textabat, et transibit sibi contulabat. quingentas namque aurei libras
 Romanorum imperatore pendere iulio, ut contra barbarum castella cu-
 stodirent Persae, ne ex barbarorum locis irumpentes alterius impe-
 rii perniciem inferrent, quare communiibus utriusque imperii loca
 quaeque muniti servabantur in utroque limitibus; Iustinus postem
 huiusmodi remanendum censuit? Romanis Persis tollere pendere
 indolentum esse cauitas. capere magis illius Romanis inter se Per-
 sas belli occasio exiit. quomodoem Iustinus Martianum patrem
 cognatum suum orientis militiae magistrum renuncians in expeditio-
 nem contra Persas misit.

Hieronymorum episcopi Iohannis annus primus. A. C. 565

Hoc anno, mensis Octobris die sexta, adversa valetudine tactus
 fuit imperator. in proprium vero fratrem Galatium se instituit, ex-
 tremis cum subiecit contumelia. data quippe subdoleto pugno cum
 invocandi potestate, ita spectum et faciatum in consilium tradi non-
 didit. erat is imperatorum stabularius comes. eo cogito indoluit
 Sophia, et imperatorem damnavit. ille facti proventus descendit
 in stabulum, et cum cubiculariorum praesidio non expectatus intra-

τὸν εἰς τὸν σταῦλον εἰσῆλθεν ἄφνω μετὰ τοῦ πραιποσίτου
 κουβικουλαρίων. ὁ δὲ Βαδούριος ἰδὼν τὸν βασιλέα ἔφηνεν
 C ἀπὸ ζακὸς εἰς ζάκαν φόβῳ τοῦ βασιλέως. ὁ δὲ βασιλεὺς
 ἔκραζεν· ὀρκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ, ἀδελφέ μου, μείνόν με. καὶ
 δραμῶν ἐκράτησεν αὐτόν. καὶ περιπλακεῖς κατεφίλησεν αὐτόν
 λέγων· ἑπταισά σοι, ἀδελφέ μου· ἀλλὰ δέξαι με ὡς ἀδελ-
 φόν σου πρῶτον καὶ ὡς βασιλέα. ἐκ γὰρ διαβολικῆς ἐνερ-
 γείας οἶδα ὅτι τοῦτο γέγονεν. ὁ δὲ πεσὼν εἰς τοὺς πόδας
 αὐτοῦ κλαίων, εἶπεν· ἀληθῶς, δέσποτα, ἐξουσίαν ἔχεις· πλὴν
 παρουσίᾳ τῆς συγκλήτου ἐντέλησας τὸν δοῦλον σου· ἄρτι ὁ
 δεσπότης τούτοις ἀπολόγησαι. καὶ ἐδείκνυεν αὐτῷ τὰ ἄλογα.
 D ὁ δὲ βασιλεὺς παρεκάλεσεν αὐτὸν συμφραεῖν αὐτῷ, καὶ εἰρή-
 νευσαν. τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ γέγονε πόλεμος περὶ τὸ Σάργα-
 θον Περσῶν καὶ Ῥωμαίων μέγας, καὶ ἐνίκησαν οἱ Ῥωμαῖοι.

A.M. 6066

Περσῶν βασιλέως Ὁρμίσδα ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἦλθον οἱ Ἀβάρις εἰς τὰ μέρη τοῦ Δα-
 νουβίου, καὶ μαθὼν ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλεν Τιβέριον τὸν κό-
 P. 209 μμητα τῶν ἔξκουβιτόρων κατ' αὐτῶν· καὶ συμβαλὼν αὐτοῖς
 ἤτιθήη αἰφνιδιασθεῖς ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἀποβαλὼν πολλοὺς ὑπέ-
 στρεψεν. Ὁρμίσδας δὲ ὁ βασιλεὺς Περσῶν Ἀρταβάνην στρα-

5. καὶ περιπλακεῖς] h. l. in ordinem redit A. 7. καὶ ὡς βασ.
 A, καὶ βασ. vulg. 11. ἐδείκνυεν A, ἐδείκνυσεν vulg. 12.
 εἰρήνευσαν A, εἰρηνεῦσαι vulg. 13. περὶ τὸν Σ. A. 20.
 Ἀρταβάνην A ubique.

vit. Badurinus conspiciens imperatorem, ac subinde timore compulsus a
 praesepi in praesepe aliud desiliit. imperator vero clamabat: obte-
 stor te per deum, frater mi, siste: et currens detinuit: brachiisque
 complexus, et osculis deliniens: te quidem, inquit, frater, offendi:
 verum ceu fratrem tuum maiorem et imperatorem agnosce: diaboli
 namque opera haec contigisse non sum nescius. is ad imperatoris
 pedes prociens, lacrimis rigans, ait: penes te certe, domine, supra
 omnia potestas est: verum cum praesente senatu servum tuum
 despexeris, ceu dominum etiam coram eo excusatione alicuius rei
 deinceps tege: eique subinde equos demonstrabat: quem imperator
 ad mensam eo die invitavit, et sic in amicitiam redierunt. caeterum
 eodem anno cum pugna Romanos inter atque Persas commissa fuisset
 ad Sargathum, Romani vicere.

A. C. 566

Persarum regis Hormisdæ annus primus.

Hoc anno in provincias Danubio conterminas grassati sunt Avar-
 res: quo cognito, Tiberium excubitorum comitem adversus eos misit
 imperator. pugna cum Avaribus commissa, Tiberius, ex improvise ab
 hostibus oppressus, superatur, multisque e suis desideratis revertitur.

την χειροτερέσας ἀπέστειλεν περᾶσαι τὸν Εἰφράτην, καὶ
 τὴν Ῥωμαίων χώραν λευκῆσαι. αὐτὸς δὲ παραλαβὼν τὰς
 δυνάμεις ἐπίσημ' τοῖς τὴν Νίσιβιν πολιορκεῖσι Ῥωμαίοις. ὁ
 δὲ Μαρτίνος τοῖτο γούρι, καταλείπων τὴν Νίσιβιν, ἀποχώρη-
 5 σαν ἐπὶ τὰ Ῥωμαίων μέρη. Ἀρταβανῆς δὲ περὶ τὴν Ἀσσιό-
 χιαν γιγνόμενος, καὶ διηγεύμενος τὰ προκείμενα τῆς πόλεως,
 ἐπὶ τὴν κοιτὴν Συρίαν ἐχώρη. οὕτω μὲν οὖν ὁ Ἀρταβανῆς
 πολλῆς αἰχμαλωσίας πρατήσας, εἰς τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐπιστ-
 10 δινοναθῶν, τὸν μὲν Μαρτίνον τῆς στρατηγίας ἀπέστειλεν,
 Ἀρχέλαον δὲ στρατηγὸν χειροτερέ. ὁ δὲ Ἀρταβανῆς τὸ Ἀρ-
 ρῆς παραλαβὼν, καὶ οὕτως ἐπίστρεψεν. καὶ τοῖτο μῶθος
 Ἰουσιθός, καταπλαγίς τῷ μεγεθὶ τῆς συμφορᾶς, τόση πα-
 15 ραφορῆς περιβαλλόμενος, καὶ σποδᾶς ποιῆσαι αἰτέσθαι τῷ Ὀρ-
 μίσδῳ, ὥστις ἐπιανοίῃς σποδᾶς ποιῆσαι καταδέχεται.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουσιθός ὁ βασιλεὺς Τιβέριον τὸν τοῦ ΑΜ 667
 μητὰ τῶν ἑξουσιαστικῶν εὐσεβοποιούμενος πύλαρα ἀπεθόρεν^C
 αὐτὸν, καὶ συγκαθόδρον αὐτοῦ ἐπέθηκεν ἐν ταῖς ἐπαθρομαῖαις
 καὶ αἰσίαις ἡμέραις. ἦν γὰρ ὁ βασιλεὺς σιτηφόριμος τοῖς V, 167
 20 ποδαῖς καὶ τὸ πλείον κατακλιμένος.

3. τοῖς τῶν Νισ. πολ. Ῥομ. Α α, τῶν Νισ. πολ. τοῖς Ῥομ. πολ.
 6. παραλαβόμενος Α. τὴν τῆς καὶ ἀπὸ α. γ. ἀποστρέψας
 Α α, Ῥωμαίων πολ. πρατήσας Α α, γουρῆμος πολ. 16.
 τῶν αὐτ. ex Α.

Pericomm vero rex Hermiadas Artabano exercitus duce constituto, co-
 pias Euphratem transire iussit, et Romanarum provincias devastare.
 ille tacto universo exercitu in Romanam Notham ascendens inpetum
 facere meditabatur: quod percontanti Martiano, Nisibi relicta, in Ro-
 manas partes retrocessit. tum vero Artabanes Antiochiam profectus,
 vastitate suburbanis eius loca illata, in CoeleSyriam transiit. ita
 demum Artabanes captivis proedaque onustus in Persarum terras re-
 movit. imperator Iustinus ex clade afflictus, Martianum munere ab-
 didavit. Archelaum vero ducem instituit. Artabanes insuper Duras
 obtinuit: ac ita reversus est. imperator vero nuncio tantae cladis
 accepto, conterritus, infirma valetudine mentisque alienatione voca-
 tur, et ab Hormiada, ut pacem inirent et foedus percuterent, expe-
 dit: qui ad annum tantum inducias iniici concessit.

Hoc anno imperator Iustinus comitem exsulitorem Tiberium ad A. C. 567
 optatum sibi filium caesarem renunciavit, sedisque ac patri honore
 concurrem effecit, tam in circumstantibus ludis, quam in testis ac ante-
 munitibus diebus pedum enim morbo laborant, plurimo temporis parte
 lecto decumbent.

- A.M. 6068 *Τούτῳ τῷ ἔτει ἔκτισεν Ἰουστῖνος τὸν μέγαν ἀγωγὸν τοῦ*
 D *Ουάλεντος, καὶ ἐχωρήγησε τῇ πόλει δαψίλειαν ὕδατος.*
- A.M. 6069 *Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουστῖνος ὁ βασιλεὺς τὴν συναγωγὴν τῶν*
Ἑβραίων τὴν οὖσαν ἐν Χαλκοπρατειοῖς ἀποσπάσας ἐξ αὐτῶν,
ἐποίησεν ἐκκλησίαν τῆς δεσποίνης ἡμῶν τῆς ὑπεραγίας Θεο-
τόκου, πλησιάζουσαν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει
μηνὶ αὐγούστῳ λα΄, ἰνδικτιῶνι ι΄, ἐτελεύτησεν ὁ Ἰωάννης
ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως.
- A.M. 6070 *Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Εὐτυχίου ἔτος α΄.*
- P. 210 *Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἰνδικτιῶνι ια΄ Εὐτύχιος*
ἀπέλαβε πάλιν τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως. ὁ δὲ βασιλεὺς
ἀσθενήσας, καὶ μικρὸν ἀνεθεὶς τῆς νόσου, προσεκαλέσατο τὸν
 B *τε ἀρχιερέα καὶ τὴν σύγκλητον καὶ πάντας τοὺς ἱερεῖς, καὶ*
πολιτενομένους· καὶ ἀγαγὼν τὸν καισαρὰ Τιβέριον παρουσίᾳ
πάντων, ἀνηγόρευσεν αὐτὸν βασιλέα, τοῖσδε τοῖς λόγοις χρη-
σάμενος· ἴδε ὁ Θεὸς ὁ ἀγαθύνας σε, τοῦτο τὸ σχῆμα ὁ Θεός
σοι δέδωκεν, οὐκ ἐγώ. τίμησον αὐτό, ἵνα τιμηθῆς ὑπ' αὐτοῦ.
τίμησον τὴν μητέρα σου, τὴν ποτέ σου δέσποιναν γενναμένην.
οἶδας ὅτι πρῶτον αὐτῆς δοῦλος ἦς, νῦν δὲ υἱός. μὴ ἐπιχα-

1. τοῦ add. ex A f.   2. ὕδατος A a, ὕδατων vulg.   3. ὁ add.
 ex A.   5. τῆς ἀγίας A.   7. ὁ add. ex A.   16. ὁ ante
 ἀγαθύνας om. A.   17. οὐκ ἐγώ A a, καὶ οὐκ ἐγώ vulg.   αὐ-
 τό] αὐτῷ A.   19. οἶδα A.

- A. C. 568 Hoc anno magnum aquaeductum a Valente constructum Iustinus reparavit, et aquarum copiam urbi.
- A. C. 569 Hoc anno ademptam Iudaeis synagogam, quae fuit in Chalco-prateis, dominae nostrae sanctissimae deiparae Iustinus fecit ecclesiam, ad eam quae magna vulgo audit. eiusdem etiam anni mensis Augusti die trigesimo primo, indictione decima, Ioannes episcopus Cpoli-obiit.
- A. C. 570 Cpoleos episcopi Eutyhii annus primus.
 Hoc anno, mense Octobri, indictione undecima, Eutyhichus thronum Cpoleos secundo accepit. imperator autem adversa valetudine iactatus, et deinde eius doloribus paulisper levatus, pontifice, senatu, sacerdotum collegio, cunctisque reipublicae magistratibus convocatis, Tiberium caesarem in omnium conspectu positum renunciavit imperatorem, oratione in hunc modum habita: viden', ut deus in te beneficus isto te habitu et dignitate ornat? deus, non ego, illo te donavit. hunc habitum honora, ut ab illo honorem merearis. matrem tuam cole, quae hucusque domina tibi fuit. eius te nunc filium, quondam servum extitisse, agnosce. effuso sanguine nusquam laeteris. nusquam caedium particeps esto. ne malum malo compensato.

οὐκ αἰμασι. μὴ ἐπιτοκουμένης φόνων, μὴ πατρὸς ἀντι πατρὸς ἀλο-
 δουρας. μὴ εἰς ἔχθραν ἐμοικωθῆς ἐμοί· ὄγω γὰρ ὡς ἀνθρω-
 πος ὄπισθο. καὶ γὰρ πιστὸς ἐγενόμην, καὶ ἀπέλαβον κατὰ
 τὰς ἀμαρτίας μου. ἀλλὰ διακούσαι τοῦ; ποιήσουσι μοι τοῦτο C
 5 καὶ τοῦ θεματοῦ τοῦ Χριστοῦ. μὴ ὄψασθε σε τοῦτο τὸ στή-
 μα, ὡς καὶ ἐγώ. οὕτω πρόσωπα πᾶσιν, ὡς ἐγώ. γὰρ εἰς
 ἧς καὶ εἰς εἰς εἰ. μὴ ὑπερηφανήσῃς, καὶ οὐκ ἀμαρτωτός.
 οἶδας τὴν ἡμερ, καὶ εἰς ἡγεμόν, καὶ εἰς ἐμὴ. ὅλοι οἷτοι
 10 τόπανα σου εἰσιν καὶ δοῦλοι. οἶδας ὅτι τῶν σπυλαγγων μου
 προσημασθῆναι σε. τοῦτους οὐκ βλάπτει ὅλους τῆς πολιτείας βλα-
 πταις. ἄρρωστα τῶ σφρασιωτῆ σου. μὴ ἀφαινώσῃς δαξ· μὴ
 ἐπιπλάσῃ σου εἰσι., ὅτι ὁ πρό σου οὕτω διεγύστω. ταῦτα γὰρ
 15 λεγὼν μωθῶν ἀφ' ὧν ἰσαδαν. οἱ ἔχοντες οἰκίας, ἀπαλάττωσαν
 αἰσῶν· τοῖς δὲ μὴ ἔχουσι, δωρεῶσαι. καὶ γενομένης ἐγγῆ, D
 20 παρὰ τοῦ πατριάρχου, καὶ λεχθέντος παρὰ πάντων τοῦ ἄμην,
 ἐπέσειν ὁ ἀδελφὸς εἰς τοὺς πόδας τοῦ βασιλέως, καὶ εἶρη αἰ-
 τῶν ὁ βασιλεὺς ἔαν θεῶς, εἰμι ἔαν θεῶς, οὐκ εἰμι. ὁ θεὸς
 ὁ ποιητῆς τῶν οὐρανῶν καὶ τῆν γῆν, καὶ πάντα ὁ ἀεὶ ἀδελφῶν
 εἰσαίν σοι, αὐτὸς ἀρξάσει αἰσῶν εἰς τὴν παρθέν σου. τοῦ-

ε. αἰσῶν α. ἰασησῶν δ. ἰασησῶν δ. vulg. φόνων
 Α. φόνων α. φόνων ε. φόνων vulg. Α. φόνων Α. Α. φ-
 νων Α. φόνων Α. φόνων vulg. φων Α. φόνων Α. φόνων
 γα Α. φόνων vulg. φ. φόνων Α. φόνων vulg. φ.
 φόνων Α. φόνων vulg. φ. φόνων Α. φόνων vulg. φ. φόνων
 φων Α. φ. φόνων Α. φόνων Α. φόνων Α. φόνων Α. φόνων
 φων Α. φ. φόνων Α. φόνων Α. φόνων Α. φόνων Α. φόνων
 φων Α. φ. φόνων Α. φόνων Α. φόνων Α. φόνων Α. φόνων

in inimicitias suscipiendis me nequaquam imitatus. ego namque ve-
 lut homo, peccavi: ego quippe peccasse cecidi: et pro delictorum
 merito mercedem accipi. cum tu altissimus qui malorum mihi fac-
 torum iustitiam, ante Christi tribunal iudicandus acturus. ne, prout ego
 quondam, habitu isto superbitis. Ita reliquorum omnium, velut tu
 tribus curam geris, quis lucra petis, quis vane sis, contemplant. si
 turpibus non te extulerit, a culpa immunes te servabis. quis quon-
 dam lucrum, quales sibi notus, qui mala cum, nocenti. cuncti isti sibi
 tibi sunt et servi, pro visceribus meis te male charum extitisse probe
 compertum est. omnes istos vides? culpabilis magistratus sunt,
 nullius curam geris. ne nimium erga milites affectus, ne deservitum
 tuum ita affectum obiciant nulli. haec dico expertus eorum,
 quae patiens sum. fruantur, qui abundant, facultatibus tuis erga
 egenos liberalis esto. occasione vero a patriarcha facta, cum cuncti,
 athen profecto, compertati fuissent, ad imperatoris pedes caesar pro-
 cecit, ad quem imperator superstiti stitit, si voluerit. si voluerit ste-
 rum, petere. domi, qui caelum et terram condidit, quae supererant a

τα διεξελθὼν ὁ βασιλεὺς ἐπλήρον διαλύων τὸ ἄθροισμα.
 V. 168 τοῦ δὲ συλλόγου διαλυθέντος, ὁ Τιβέριος δῶρα τοῖς ὑπη-
 κόοις διένειμεν, καὶ ὅσα ταῖς βασιλικαῖς ἀναγορεύσειν εἴ-
 θισται.

A. M. 607¹ Ῥωμαίων βασιλέως Τιβεριίου ἔτος α'.

P. 211 Τοῦτω τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἰνδικτιῶν ιβ' ἐβασίλευσε
 Τιβέριος στεφθεὶς ὑπὸ Εὐτυχίου πατριάρχου, ὡς προλέλε-
 κται. ὑπῆρχε δὲ τῷ γένει καὶ αὐτὸς Θραξ. βασιλεύσαντος δὲ
 Β αὐτοῦ ἔκραξαν τὰ μέρη ἐπὶ τῆς ἰπποδρομίας· ἴδω, ἴδω τὴν
 ἀγούσταν Ῥωμαίων. ὁ δὲ ἔπεμψε μανδάτον λέγων· ἡ
 ἀντικρυς τοῦ δημοσίου λουτροῦ Δαγιστέως, ἣ τις ὀνομάζεται
 ἐκκλησία, ὁμώνυμός ἐστιν ἡ ἀγούστα. καὶ ἔκραξαν τὰ μέ-
 ρη· Ἀναστασία ἀγούστα, τοῦ βίκας. σῶσον, κύριε, οὓς
 ἐκέλευσας βασιλεύειν. ἀκούσασα δὲ Σοφία ἡ τοῦ Ἰουστίνου
 γυνὴ ἐπλήγη τὴν ψυχὴν. ἐβούλετο γὰρ Τιβέριον λαβεῖν, καὶ
 μεῖναι ἀγούστα. οὐ γὰρ ᾔδει ὅτι εἶχε γυναῖκα. τινὲς δὲ
 ἔλεγον, ὅτι καὶ ἐπὶ ζωῆς Ἰουστίνου προσεφιλιώθη αὐτῷ, καὶ
 αὐτὴ ἔπεισε Ἰουστίνον τοῦ ποιῆσαι αὐτὸν καίσαρα. ὁ δὲ
 C Τιβέριος πέμψας ἤγαγεν Ἀναστασίαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔχου-
 σαν καὶ θυγατέρας δύο εἰς αὐτοῦ Χαριτὼ καὶ Κωνσταντί-2

1. διαλύων] δακρύων A, δεικνύων e f. 8. αὐτὸς] αὐτοὺς vulg.
 9. ἰπποδρομίας A. 13. τοῦ βίκας A, τοῦ βῆκας vulg. 13.
 Σοφία A, ἀγούστα vulg. 17. προσεφιλιώθη A, προσεφιλιώ-
 θη vulg.

me tibi enuncianda, ipse in mentem illa immittat. his dictis, finem fecit imperator, et conventum dimisit. eo soluto, munus in populum sparsit Tiberius, caeteraque omnia in imperatorum inaugurationibus celebranda peregit.

A. C. 57¹ Romanorum imperatoris Tiberii annus primus.

Hoc anno, mense Octobri, indictione duodecima, Tiberius ab Eutychio patriarcha, ut praemissum est, coronatus imperavit: qui etiam genere Thrax fuit. eo iam sceptris potito, celebratis circensibus ludis, exclamaverunt factiones: videam, videam Romanorum augustam. is vero mandatum confestim emisit, et: id nominis, ait, augusta sortita est, quod ecclesia e publici balnei Dagistei regione sita. in has itaque voces erupere partes: Anastasia augusta, tu vincas. conserva, domine, quos imperare providisti. iis auditis, augusta Iustini coniux animo afflicta est: Tiberium quippe virum accipere, et augustae dignitatem retinere meditabatur. eum enim uxori iunctum ignorabat. exinde etiam superstite Iustino eam sibi Tiberium devinxisse, et ut crearet caesarem suasisse, nonnulli affirmant. tum vero Tiberius coniugem Anástasiam, ex qua filias duas Charitonem et Constantinam susceperat,

και εισηλθεν αυτην αιγυπτωσιν, και ερριψε βασιλειαν πολλην.

Αλεξανδρουσικος επισκοπος Κελλογιον εις α'.

A. M. 671

Τουτω τω ετη βασιλευσεν ο βασιλευσ Τιβεριος το παλαιον εν τω Ιουλιανω λιμνη, και εισπορευσεν αυτω εν ονοματι Σαρμας της γενικης Ιουσαιου· και διασκευαστησεν αυτην εν αυτη, δεδωκας αυτη και κοιμητοελαριουσ εις επουρησιν αυτης, κλεισας τειρασθαι αυτην, ωσ μητρα αυτου, κτισαι και δουλοιρον και πασαν θρακιαν αυτης. απιστοιαι δε προεβιος τοσδε τον βασιλευσ Περσων κατα το εθος, μητιαν την αιταγορησιν αυτου· και ου προσηκασο την εισηλτην ο των Περσων βασιλευσ. τοτε Τιβεριος μεγαλας δυναμεισ ανηθροσεν, και διασκευασ τονσ βασιλευσωνσ θρακιουσ, πολλησ στρατωσιν διασκευασεν, χειροσθησασ Ιουσαιουσωνσ τινα στρατηγουσ αιταγορησ, εθωσ ανηλαβων τασ δυναμεισ ενι το Δαρυ, παραγινησται. στρατοποδευσσαι δε και Περσαι πλησιον αυτων στρατηγουμεισ ενω του Μεγαροσων. της δε παρατωλεωσ γενομενησ, εις λογουσ ελθων, και σπεινθησται προς αλληλων, εφ' η χρονον τε- P. 113 τωσθησ Τωμαιουσ τε και Περσαισ την αιταγορησ * λεμησασθαι· τον δε πολημεν της Αρμενιασ στυθησασθαι.

ξ ε βασι Τιβεριος Α, Τιβ ε βασι νουλς 5 αυτω Α ε, αυτω νουλς 11. ου ουμ Α 16 αυτω ε. 17. ου του Μεγαροσων Α, ουσ Μεγαροσων σ Γ, ουσ το μερη Νουριου νουλς γενομενησ Α Γ, γενομενησ νουλς 18. εφ' η εφ' ε νουλς γενομεν τε και τρωτη Α, γε και τρωτη Γ 20. της Αρμενιασ Α, ενι της Αρμ ε, Ιουλι. περι της Αρμενιασ.

addidit Iustin, campum circumstitit augustam, et amplum consularia munus in populum dedit.

Alexandriae episcopi Eulogii annos primus.

A. C. 570

Huius anno imperator Tiberius palatium, cui Sophiae nomen de Iustini coniugia fecit nomine, in Iuliani portu extruxit, et insignitum ad eius famulatum cubiculariis, et ut eius mater celebraretur cunctis edificata, nec non balneo aedificato, reliquisque familia ad eius obsequium necessaria instructa, habitandum dedit. pacem legatus ad Persarum regem, qui cum de eius inauguratione munerent, de pace mitteret. Ille vero pacem habere non adiecit. Tiberius cepit undequaque conatus, et publici aerarii divitiis in milites distribuitis, plures exercitus composuit, et Iustinianum quendam orientis ducem creavit, qui ductis totius cepit ad Darae suscepit expeditionem. Persae praeterea sub Mesembriae duce militantes quam proxime Romanis castra metantur disposita ad pugnam exercitibus, collapsam inveniunt, et ad ipsam perniciem foedere provocantur, Romanos et Persas uno contentu quodammodo apertis eisdem orienti (sunt) illatum, bellum vero propter Armeniam gestum composuit.

Theophrastus

σίδος ἔρωστος, καὶ τολίην αἰγυλωσίαν καὶ ἄλλων ἐν Περ-
 σίδι πεποιήτων, φθούσας καὶ μισοὺς τῆς Ἑλληνικῆς διακίνας.
 γρημώτος δὲ γενομένου οὐκ ἔπαυε, ἔτιζαν δὲ Ῥωμαῖοι εἰς τὰ
 ἴδια, ἀλλ' ἐν Περσίδι πυρρῆμασιν. τῷ δ' αὐτῷ εἰσι ἤρξατο
 5 καὶ τὴν Τιβέριος το δμοσίον Βλαβηγνῶν λοιπρόν, καὶ ἀπο-
 νεύσεν πολλὰς ἐκκλησίας καὶ ζωνῶτας καὶ γυρονομία· καὶ
 ἐκέλευσε γρημῆσθαι ταυτοὺς ἐν τοῖς συμβολαίοις Τιβέριος Ἐρω-
 στωσίτοιο.

Ἐρωστωσίτου ἀπόλιτο; ἰσιστοῦτον Ἰωάννου ἑτος α'. A. M. 504

10 Τούτῳ τῷ εἰσι μερὶ Ἀπριλίῳ ε', ἰνδιστιῶτι α', ἰταλῶ-
 τῆσιν Εὐκλιχίος ὁ πατριάρχης, καὶ ἀρχιερωσύθη μετὰ εἰς ἡμέ-
 ρας Ἰωάννης διακονοῦ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ὁ Διοκλιτῆς.
 ὁ δὲ βασιλεὺς Τιβέριος ἀγρονομίας σῶματα ἰδιστιῶ, κατίστη-
 σεν στρατηγεμὰ εἰς ὄνομα ἴδιον, ἀφιστάσας καὶ ἀπολλοῦσας
 15 αὐτοῦ, χιλιάδας πεντή, δέδοκτοῦς αὐτοῖς στρατηγῶν Μαυρίσιον
 τὸν κομητὰ τῶν Φεδεράσιων καὶ ἰλοστράτεγον αὐτοῦ Ναρ-
 σῆν· καὶ ἀποστειλῆν αὐτοῖς κατὰ Περσῶν, πόλιμον δὲ προ-
 τηθέντιοσ μεγάλου, ταυῶσι Ῥωμαῖοι κατὰ κράτος, καὶ ἀφείλαντο
 20 καὶ Ἰουστινίου παρελαβεῖν. ἀνελθῶν δὲ Μαυρίσιος ἐν Ἐρω-

5. Ἰουστινίου om. A. F.   7. ἰουστινίου A & F, ἰουστινίου volz.   12.
 Ἀποστειλῆν, volz.   15. πεντή α' A.   16. ἰταλῶν A.   17.
 Περσῶν — — κατὰ om. A.   19. πόλιτος A & F, πολιστίου, volz.
 20. καὶ Ἰουστινίου om. b. f.

et ad interiorum Persiam profectus, et ad medium usque Hyrcanicum
 mare penetrans, captivorum procerasque multitudines prope Indicum
 oceanum. usque ad orientem usque domos repetitiones Romanas, quin
 totum totum eius territorium per omnem Persiam dispersit egerunt. con-
 stantem eodem anno pulcherrimum Eubacterianum balneum suscepit Iulianus
 aedificare, plurimas quoque ecclesias domosque recondenda peregrin-
 nis et mulieribus aliis destinatas reparare, misit etiam nomen suum
 invidiis pulchra instrumentis. Iulianus Constantinus.

Episcopus episcopi Iulianus annis prima.

A. C. 504

Hic anno, die sexta Aprilis, indictione decima quinta, Eutychius
 patriarcha Iherosolymitanus obiit, et post dies sex Iulianus magnus ec-
 clesiarum Iherosolymitanus, qui Iohannes dicitur, consecratus est, pater Iulianus
 imperator, omnia gentilibus mansuetis, privatum aciem et eorum mil-
 libus quilibet sua de nomine nuncupandum instituit; praeterea
 vestium et armamentum insignibus distinctis Mauricius Iulianus
 omnem praeparavit ducem, atque legatum Narsetem advenxit, et ad-
 versus Persiam misit. nota constantine victoriam certa virtute partam
 retulere Romani, omnesque urbes et provincias ablatere Persis, quas
 sub Iustiniano et Iuliano ceperant. Mauricius Episcopus reverens sum-

στατινουπόλει ἐδέχθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως μετὰ τιμῆς μεγάλης, καὶ ἐθριάμβευσε Τιβέριος τὰς νίκας Μανρικίου, καὶ προσελάβετο αὐτὸν γαμβρὸν εἰς Κωνσταντίναν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα. ὁμοίως δὲ καὶ Γερμανῷ τῷ στρατηγῷ ἔξενξε τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Χαριτῶ, ποιήσας ἀμφοτέρους καίσαρας.

Τῷ δ' Αὐγούστῳ μηνὶ ἰδ', ἰνδικτιῶν ἰε', φαγὼν σκάνινα πρωῖνὰ ἀξιοθέατα νενοθευμένα, φθίσει περιέπεσεν, καὶ μέλλον τεθνᾶναι προσκαλεσάμενος τὸν πατριάρχην Ἰωάννην V. 170 καὶ τὴν σύγκλητον ἅμα στρατεύμασιν ἐν τῷ τριβουναλίῳ, καὶ Κάχθεις ἐν φορείῳ λαλῆσαι μὴ δυνάμενος δι' ἐπαναγνωστικοῦ τὰ συμφέροντα τοῖς πράγμασι τῶν Ῥωμαίων τῷ λαῷ κατάδηλα πεποίηκεν, καὶ Μανρικίου τὸν ἴδιον γαμβρὸν βασιλέα ἀνηγόρευσεν. πάντων δὲ εὐφημησάντων τὸν βασιλέως σκοπὸν καὶ Μανρικίου τὸν βασιλέα, καὶ ὑποστρέψας Τιβέριος ἐν τῇ ἰδίᾳ κλίνῃ τέθνηκεν, βασιλεύσας ἔτη γ', μῆνας ἰ καὶ ἡμέρας η'.

A.M. 6075 Ῥωμαίων βασιλέως Μανρικίου ἔτος α'.

D Τούτῳ τῷ ἔτει ἐβασίλευσεν Μανρίκιος ἐτῶν ὑπάρχων μγ', καὶ μετ' ὀλίγον τὸν γάμον πεποίηκεν Παύλου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐλθόντος εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ παρενύμφευσεν Μαρί-2

1. ὑπὸ τοῦ βασιλέως A a, ὑπὸ Τιβερίου vulg. 7. πρωῖνὰ A f, πρωῖμα a, πρωῖ vulg. περιέπεσεν a, παρέπεσεν vulg. 10. ἐπαναγνωστικοῦ A, ἐπαγνώστου vulg. 19. τὸν add. ex A.

mis honoribus a Tiberio exceptus est, et de reportatis a Mauricio victoriis Tiberius egit triumphum: et Constantina filia ei iuncta generum sibi ascivit: Germanoque pariter duci alteram filiam, cui nomen Charito, locavit: et utrumque declaravit caesarem.

Eiusdem Augusti mensis die decimo quarto, indictione decima quinta, degustatis matutino ientaculo supra speciem quidem gratis, at supra modum omnem vitiatu moris, Tiberius in tabem incidit. itaque iam leto vicinus, Ioannem patriarcham senatumque omnem una cum exercitibus in tribunalium advocavit, lecticaque vectus, cum per se populum Romanum nequivisset alloqui, lectoris ministerio usus, quae ad rem conducerent, declaravit, et Mauricium proprium generum renunciavit imperatorem, cunctis imperatoris consilium ipsumque Mauricium imperatorem felici voto faustarumque vocum acclamatione prosequentibus: Tiberius proprio lecto intro relatus, expiravit, cum annos tres, menses decem et dies octo imperasset.

A, C. 575 Mauricii Romanorum imperatoris annus primus.

Hoc anno Mauricius annos quadraginta tres natus imperavit: ac paulo post Pauli patris sui, qui sub id tempus Byzantium devenerat, celebravit nuptias; in quibus Marites, qui magnus palatii eunuchus

της ὁ εὐσεβὴς τοῦ παλατίου μῆρας ἐπαύρων. τῇ δὲ Ἰαρουλίῳ μηνὶ γέγονεν ἐν τῇ φέρῃ εὐπυρριμῆς, καὶ ἀπέμωσεν καταγεγυῖες συνιερῶσι τῇ περὶ, καὶ πολλὰς οὐσίας διακίσειν. καὶ τῇ ε' τοῦ Μαΐου μηνὸς γέγονε σεισμὸς μέγιστος, καὶ πάντες 5 καταβύθων εἰς τὰς ἑκκλησίας, καὶ τὸ γενέθλιον ἡμερῶν οὐκ ἔστι δὲ ἀπετελεσθῆ. τῇ δ' αὐτῇ μηνὶ προβαλόντων αἱ Ἀβύρως πρὸς τὸν αὐτοκρατορῶτα Μαυρίσιον, αἱ πρὸ ἐλίγου χρόνου τὸ Σαρματιανὸν γενοσάντων, πόλιν τῆς Ἑνρώπης ἀπέστειρον, ἔχοντες ταῖς ὀφθαλμοῖσι γλιμῶσι χρυαῖον, αἷς ἐλαμβάνον καὶ ἔτος παρὰ 10 Ῥωμαίων, προστεθῆναι ἄλλας κ'. ὁ δὲ βασιλεὺς τέρφης ἐφιέμενος τοῦτο καταδέχεται. ἔρχεται δὲ καὶ ἐλαφάντα ζῶον Ἰνδικόν ἀπεμυθῆναι αὐτῷ πρὸς θίαν. καὶ ὁ βασιλεὺς τὸν μέγιστον πάντων ἀπέστειλεν πρὸς αὐτόν, καὶ τοῦτον διακίσειν πάλιν ἔλαμβεν αὐτόν πρὸς τὸν βασιλέα. ὁμοίως καὶ ἐλίγη 15 χρυσὴν ἔχοντα σταλῆναι αὐτῷ. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ ταύτην ἀπέστειλεν. αὐτὸς δὲ καὶ ταύτην ἀπέστρεψεν ἐπέτελλας αὐτῇ. ἔχει δὲ πάλιν ἄλλας κ' γλιμῶδας προστεθῆναι ταῖς ρ. Π τοῖ δὲ βασιλέως μὴ καταδεχάντων, στρατεύσας ὁ Λαγάνος τὴν Συγγιδονα πόλιν καταστρέψας, καὶ πολλὰς ὄτερας πόλεις 20 ἐκατέρωσται τὰς ἐπὶ τὸ Ἰλλυριανὸν τελευτῶν. παρελάζε δὲ

3. διακίσειν A I, διακίσειν vulg. 4. μέγιστος A α, μέγας vulg.
 6. ἀπετελεσθῆ α. 7. Σαρματιανὸν A, Σαρματιανὸν vulg. 10. Ῥο-
 μαίων α, Ρωμαίων vulg. 13. αὐτόν A, αὐτόν vulg.
 16. ἀπέστρεψεν A I, ἀπέστειλεν vulg. ἐπέτελλας A, ἐπέτελλας-
 ον vulg. 17. δὲ πάλιν A, δὲ αὐτὸ πάλιν vulg.

erat praesentibus mensis praesentis. mense autem Aprili incensibilem
 in hunc exitum vel, quod ventosum procellis luctu praeparationis, multi-
 tas aedes comburuit. die decima Maii maximus fuit terrae motus,
 adeo ut universi populi ad ecclesias confugerent, et notabilium cer-
 tamen equitum celebratum mense fuerit. mense autem Aprili, qui
 non modicum ante hunc mensem urbem Europae urbem occupaverant,
 devota ad Constantinum legatione postulaverunt, ut satagente iudicium
 amice distributionis, quae eis a Romano praebatur, alia alioque
 ante regem nulla adderentur; quam propositionem summam imperator
 propter comminationem studio solvere non detrectavit. elephantem etiam,
 animal ex India adductum, eis ad spectaculum mittere postulavit eorum
 princeps; et imperator maximum eorum quos habebat ad eum misit,
 qui eis ipsum vult, statim ad imperatorem remisit, praeterea lectum
 aureum petiit, quoniam cum imperatore ad eum miseret, ipse donum
 parvi factum tenuit, alia vero signati nulla centum illo ad eos per-
 mitteret, quod cum imperatore remiseret, Clagum expeditione incom-
 pta Sigonem evertit, multasque alias urbes Illyria praefecturae sub-

καὶ τὴν Ἀγχιάλον. ἤπειλει δὲ καὶ τὰ Μακρὰ τεῖχη καταστρέψαι. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἐλπίδιον τὸν πατρίκιον σὺν Κομμεντιόλῳ πρέσβεις πρὸς τὸν Χαγάνον ἐξαπέστειλεν. καὶ ὁ βάρβαρος ἐπὶ ταῖς τῶν πάκτων συνθήκαις εἰρήνην ἄγειν καθωμολόγησεν. ἐν δὲ τῇ ἀνατολῇ Ἰωάννην τὸν Μουστακίωνα στρατηγὸν Ἀρμενίας πεποίηκεν· ὃς ἐληλυθὼς ἐν τῷ Νυμφίῳ ποταμῷ, ἔνθα τῷ Τίγριδι διαμύγνυται, συμβάλλει πόλεμον μετὰ

C Καρδαρίγα (Καρδαρίγας δὲ οὐκ ἔστι κύριον ὄνομα, ἀλλ' ἀξία μεγάλη παρὰ Πέρσαις τοῦ τῶν Περσῶν στρατηγοῦ) καὶ κρατοῦσι τῶν βαρβάρων οἱ Ῥωμαῖοι. Κροῦς δὲ ὁ ὑποστράτηγος φθόνῳ ζηλοτυπήσας τρέπεται. τοῦτον ἰδόντες καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Ῥωμαίων ἐτράπησαν, καὶ μόλις ἐπὶ τὸν χάρακα διασώζονται. δευτέρας δὲ συμβολῆς γενομένης ἠτιῶνται Ῥωμαῖοι, καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν διεφθάρησαν.

A.M. 6076 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Δεκεμβρίῳ κ', ἰνδικτιῶν β', ὑπα-

V. 171 τος ὁ βασιλεὺς ἀναγορεύεται, καὶ πολλοὺς θησαυροὺς τῇ πόλει ἐδωρήσατο. προβάλλεται δὲ Φιλιππικὸν στρατηγὸν τῆς

D ἑώρας, ποιήσας αὐτὸν γαμβρὸν εἰς Γορδίαν τὴν ἰδίαν ἀδελφῆν. ὁ δὲ Φιλιππικὸς καταλαβὼν τὰ Περσικὰ μέρη, ἐπλη-

2. τὸν add. ex A. 4. πράκτων b f. 6. Ἀρμ. πεποίηκεν A b, Ἀρμ. ὁ βασιλεὺς πεπ. vulg. 7. ἀναμύγνυται a, μύγνυται A. 8. Καρδαρίγα A a, Καρδαρήγαν vulg. Καρδαρίγας δὲ om. A, ὁ οὐκ ἔστι a. μεγίστη f, 11. καὶ οἱ λ. A, οἱ λοιποὶ vulg. 12. ἐτράπησαν A a, τρέπονται vulg. 17. Φιλιππικὸν A a b, Φίλιππον vulg. 19. ἐπλησίασεν A, ἐπλησίασεν vulg.

ditas expugnavit, cepitque Anchialum. quin etiam Longum murum evertere minatus est. quamobrem imperator Elpidium patricium cum Commentio legatos ad Chaganum destinavit: tum barbarus pacem ex pactorum conditionibus se servaturum pollicetur. caeterum imperator Ioannem Mustaconem in oriente Armeniae ducem constituit: qui cum ad amnem Nymphium, qua in Tigrim confluit, devenisset, commissa pugna cum Cardariga (Cardarigas proprium nomen minime est, sed maxima apud Persas, summi nimirum ducis, dignitas habetur) Romani barbarorum superiores remansissent: nisi Crus legatus ducis gloriae invidens data opera terga vertisset: quem cum fugientem caeteri Romani vidissent ipsi etiam se in fugam dederunt, vixque in castra se receperunt incolumes. initaque denuo pugna, Romani victi sunt, pluresque trucidati.

A. C. 576 Hoc anno, mensis Decembris die vigesimo, indictione secunda, imperator consul designatus, magnorum thesaurorum munera urbi largitus est. Philippicum autem, Gordia sorore in matrimonium ei locata, generum sibi ascitum orientis ducem creavit. Philippicus in

σίαν τῆ Νισίην καὶ ἄθροως εἰς τὴν Περσίδα ἐμβαλεῖν, πολλὰν αἰγυπιακὴν ἀπέλαβεν. τοῖτο δὲ μὲθων Καρδαργας ὁ τῶν Περσῶν στρατηγὸς ἰγερνεμα ποιήσας, ἐβουλόθη λοχῆσαι τὰ τῶν Ῥωμαίων στρατοπέδα. ὁ δὲ Φίλιππος τῆς αἰγυπιακῆν διαπύσας, διὰ τῶν ὄρων εἰς τὴν τῶν Μεδῶν γῆραν κατέλαβεν, καὶ πολλὰ χωρία διεφθίρειν τῆς Μεδιᾶς, P. 215 καὶ ἐπιστρέψας ἐπὶ τὰ Ῥωμια, ὁ δὲ Λυγῆος τὸν εἰρήνην διαλύσει δολῆ ἰσπευθεν. τὰ γὰρ Σαλαβίτων ἴδεν κατὰ τῆς Θρηῆς ἐκβάλλειν ἃ τινὰ παρὰ γόνατο μέχρι τῶν Μασαῶν οὐτειχῶν πολλὰν ἄλωσην ποιούμενα. ὁ δὲ βασιλεὺς τὰ τοῦ παλατίου στρατεύματα ἐξαγωγῶν τῆς πύλως καὶ τοῖς δέμοις, φυλάττειν τὰ Μασαῶν τοίχη ἐπέτασεν, καὶ Κομματιόλον στρατηγὸν χειροτονήσας καὶ ἐξοπλίσας, κατὰ βαρβάρων ἀπέστειλεν. ὁ δὲ ἀδοκίμως τοῖς βαρβάρους περιέσσω, πολλὰ ἀπέθῃ ἀπέβλεν καὶ τούτους ἀπέλασεν. πυρραγόμενος δὲ ἐν Ἀδριατικαῖσι περιέπεγεν Ἀνδραγιστῶν ἀπέθῃ Σαλαβίτων μετὰ αἰγυπιακῆς ἐπιφορομένης· καὶ τούτων ἐπιπέσσω τῆς τε αἰ-βημιακῆς διαπέσσω, καὶ τῆσιν μεγάλην περιβόλησεν.

Τούτῃ τῇ ἡμέρᾳ Φίλιππος ἀπέλαβεν τὰ στρατεύματα A.M. 607

- 1. Ἰγερνεμα A a, Ἰγερνεμ vulg.   6. κατέλαβεν A, κατέλαβεν I, κατέλαβεν vulg.   Μεδιᾶς, A a f, Μεδιᾶς b, Μεδιᾶς vulg.
- 7. ἐπὶ τὰ A, ἐπὶ τὸ vulg.   8. Σαλαβίτων A.   11. ἀποστρέψας A, ἀποστρέψατο vulg.   14. ἐπέτασεν a.   16. ἀπέβλεν a.
- 9. Ἀδριατικῶν I.   17. ἐπιφορομένη A I.   18. περιέσσω A, ἀποβόλησεν vulg.

Persiana partes profectas, cum proximo Nialium pervenisset, facta de-
 crepente in Persiam accurrunt, captivorum ingentem numerum abegit,
 qua de re vocatur factus Carthagoque Persarum Rex, Ingentis multae, Im-
 menseque copia dolo abiecit tentant; et Philippum praefectum toto
 abiecit, per vias in Mediam orientem impetum, plurimum bene
 parata devotio, in Romanorum fura reversum est. Invenit Chigi-
 tina praefectus subire stultitia. Solviturum, quidem praefectum
 ad Tharidem invadendum arma instruit; quae quidem vel usque ad
 Marium Ingentem praefectum ingentem abiecit captivitateque subiecit
 inducere. Imperator igitur praefectum milites, populisque factiones
 tunc vias in Persiam impetum hinc propugnare. Commentarius vero
 dicitur dicitur, et cum amata manu contra barbaros commisit, qui
 ipse ex impetum abiecit, magna multitudine caesa, cum dicitur ab-
 egi. cum Adriae partem pervenisset, in Adriaticum locum, qui mag-
 num Solviturum abiecit cum ingenti praefectus dicitur, eoque abie-
 cit praefectum impetum, Ingentem praefectum abiecit.

Hic anno Philippus accersit exercitum in Persiam profectus vul, A. C. 577

ἐπὶ τὴν Περσικὴν χώραν ἐξώρμησεν. καὶ καταλαβὼν τὴν Ἀρζανὴν μεγάλῃς αἰχμαλωσίας ἐκρύτησεν, καὶ δειλίαν τοῖς Περσικοῖς ἐμποιεῖ στρατεύμασι· νόσῳ δὲ περιπεσὼν Φιλιππικὸς ἐπὶ τὴν Μαρτυρόπολιν παραγίνεται, χειροτονήσας τὸν ἀνεψιὸν καθηγείσθαι τοῦ λαοῦ, καὶ Στέφανον ταγματάρχην προστησάμενος. ὁ δὲ Καρδαρίγας καταλαβὼν τὴν Μαρτυρόπολιν, ταύτης τὰ προάστεια ἐμπρήσας πάντα ὑπέστρεψεν. ὁ δὲ Φιλιππικὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει νοσῶν παραγέγονε, καὶ τὰ στρατεύματα ὑπέστρεψαν ἀβλαβῶς εἰς τὰ ἴδια.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐτέχθη τῷ βασιλεῖ υἱός, καὶ ἐπωνόμασεν αὐτὸν Θεοδόσιον.

A. M. 6078

Τούτῳ τῷ ἔτει Φιλιππικὸς ἐξεληλυθὼς τῆς βασιλίδος πόλεως στρατοπεδεύεται ἐπὶ τὴν Ἀμιδαν πόλιν, καὶ ἀθροίσας τὸ ὀπλιτικὸν ἡρώτα, εἰ προθύμως ἔχουσι πρὸς τὸν πόλεμον δωροῦσαι. τῶν δὲ Ῥωμαίων ὄρχοις πεισάντων αὐτὸν μετὰ προθυμίας πολεμεῖν παραγίνεται ἐπὶ τὸ Ἀρζαβον. ὁ δὲ Καρδαρίγας τοῦτο μαθὼν, γέλῳτι τὴν ἀκοὴν ἀπεπέμπετο, ἐνύπνιον εἶναι δοκῶν τὸ λεγόμενον. καλέσας δὲ τοὺς μάγους ἡρώτα, τίς ἔσται τῆς νίκης κύριος. οἱ δὲ τῶν δαιμόνων φεραπενταῖ

4. τὸν Ἀνεψὴν ἐξηγεῖσθαι f. 5. τοῦ λαοῦ A, τῶν λαῶν vulg.
 7. πάντα om. f. 9. ὑπέστρεψαν A, ὑπέστρεψεν vulg. 13.
 Ἀμιδα A. 14. ἔχουσι A a, ἔχουσι vulg. 16. Ἀρζαβον A,
 Ἀρζαβον a, Anazarbum Anastas. 18. τὸ γεγόμενον A. 19.
 ἔσται A, ἔστι vulg.

captaque Arsane maxima potitur praeda, timoremque magnum Persarum exercitibus incussit. at morbo implicitus Martyropolim se contulit, ubi nepotem, qui turmis praeesset, in suum locum suffecit, Stephanum autem cohortium principem instituit. porro Cardarigas Martyropolim adortus, suburbanis eius locis igne devastatis, discessit. Philippicus afflicta valetudine Cpolim remeavit, et exercitum omnem in proprias domos incolumem redire permisit.

Eodem anno imperatori natus est filius, quem Theodosium appellavit.

A. C. 578

Hoc anno Philippicus urbium regina egressus, in Amidam civitatem expeditionem suscipit. porro milites iam armis instructos ad colloquendum convocans, num ad conserendas manus animo se paratos experirentur, interrogare. Romani interpositis etiam iuramentis suam ad pugnandum aviditatem testari: atque ita ipse Anazarbum venit. eo cognito Cardarigas risu famam huiusmodi suis excussit auribus, et somniantis deliria, quae nunciabantur, arbitratus est. congregatis autem magis, quis victoria superior evaderet, sciscitabatur. cultores daemonum Persas victoriam a diis consequuturos affirmare. quare

Πέρσας ἄρασκον ἐπὶ τῶν θιῶν τὴν νύκτ' ἀπειλόκασθαι, σφιτώσι τοίνυν ἐπὶ τοῖτοισι οἱ Πέρσαι τὰς τῶν μαγῶν ἐπο. V. 173 σήλοισιν εὐφραϊσόμενοι· καὶ θεμοιοργοῦσιν εἰδὶς ζιλοπέδα; ἐκ ζιλον καὶ αἰδῆρον, ὅπως τὰς Ῥωμαίους ὑποβύλων. ὁ 5 δὲ στρατηγὸς πυρογγίνα τοῖς Ῥωμαίοις τοῖς γαστριποῦς μὲ P. 116 λυμαίνεσθαι πότους, ὅπως μὲ ἡ μισοπόληρος διαπισούση τοῦ θιῶν ἐπὶ τοῖς βαρβάρους μετοικῆσθ τὴν νύκτ'. 12 οὖν ἐπι- ούσης ἀποσιλλῆι ὁ στρατηγὸς διο φιλάρχους τῶν Σαρακη- τῶν, καὶ ζωροῦσοι Πέρσαι ζῶντας, δι' αὐτῶν ἴστωσαν τῶν ἐπι- 10 ούσων τὰ κτήματα· οἱ ἔφασαν τῇ περὶ αὐτῆς ἡμέρῃ βουλοσθαι τοὺς βαρβάρους ἐπιθεσθαι τοῖς Ῥωμαίοις. ὁ δὲ Φιλίππειος τοὺς Ῥωμαίους δὲ ἐσθίουσὶ στυγίας τρισὶ φάλαγγιν ἀπῆλθα πρὸς πόλεμον. αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν τὴν διαδρομὴν μορφήν, 15 ἦν ὑχειροποίητος οἱ Ῥωμαῖοι δεξιζοσσι, διατρέχων τὰς τῶ- 15 ζεις τῇ ὀλίγησιν μετιδίδου τῆς θιῶς δεξιζοσσι. καὶ σιὰς αἰσῶν τῆς πυροτύζης τοῖτο κατέχων τὸ ὄλεον, δάκρυσι πολ- λοῖς τὸν θιον εἰμνηζοσσι, ὅστις τὰς οὐρανίους τὰς στυ- μαχίους προσελάθετο. τοῦ δὲ πόλεμον προεξέδωτο. Πη- λιαρὸς ὁ τῶν αρχῶν πάντων θρωσῖτερον κτηθείς, τῆν φάλαγγ

3. τοῖτοισι A a, τοῖτοισιν vulg.	3. ζιλοπέδα A, ζιλοπέδα vulg.
4. τῶν Περσῶν A, τοῖς Περσῶν vulg.	4. ἀποσιλλῆι A a, ἀποσιλλῆσι vulg.
5. πυρογγίνα A, πυρογγίνα a, πυρογγίνα vulg.	5. ζωροῦσοι a
6. ἐσθίουσιν a	6. μετ' αὐτῶν A
7. Πηλ. 12 ἐσθ. om A	7. 12 ἐσθ. b f
8. Πηλ. 12 ἐσθ. om A	8. 12 ἐσθ. — — προσελάθετο om, A
9. τῶν αρχῶν a	9. στυμῆσιν b f.

magnum pulchritudinis elati Persae in laetitia et tripodis dif- fusi, et Romani in captivitate abducendis e lignis ferisque com- puto, compedes cuncti possent edivare. et aditum agrorum la- bentes ne desistatent, dux Romanus commoverat, ne dei iustitia, quod per nefas committitur, averset, ad haecque tradideret victoriam. in- quenti luce Saracenicorum tribuum principes dux a se dux ablegat, qui comprehensis Persarum nominibus suis, adversariorum motus omnes et consilium perducunt. dominus quoque Persas in Romanos impetum furiosus, nominabant. Philippus itaque cum suis manu comperto exortis, corpore in tria agmina distributo in pugnam procedit. ipse vero Christi dei et hominis imaginem manibus humanum hand con- ditam epulatur Romanis, haec hinc complexus, singulos armatorum or- dines praetercurrerat, et divinum animo cuiusque robur inspirabat et impertebatur. eo propugnaculo manibus gestato, extremam tenens axem laepe lacunarum iudice divinum nomen demobem, caelestem anim in subsidium demissas excipiebat. into denum certamine Vi-

τῶν Περσῶν διέσπασεν, καὶ τὸ τοῦλδον παρέλαβεν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι περὶ τὰ σκῦλα ἤρξαντο ἀσχολεῖσθαι· οὓς θεασάμενος ὁ Φιλιππικός, φοβηθεὶς μὴ εἰς τὰ λάφυρα καὶ οἱ λοιποὶ τραπέντες τῆς παρατάξεως ἐπιλάθωνται, καὶ στραφέντες οἱ βάρβαροι ἀπολέσωσιν αὐτούς, Θεοδώρῳ τῷ Ἰλιβινῷ τὴν ἑαυτοῦ περικεφαλαίαν περιτιθεὶς, ἐξαπέστειλεν τῷ ξίφει πλήσσειν τοὺς ἐνασχολουμένους εἰς τὰ λάφυρα. ὃν ἰδόντες, καὶ νομίζοντες Φιλιππικὸν εἶναι, καταλιπόντες τὰ σκῦλα, ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐχώρησαν. τοῦ δὲ πολέμου κροτηθέντος ἐπὶ ὥρας πολλὰς, φωνὴ γίνεται παρὰ τοῦ στρατηγοῦ τοὺς ἵππους τῶν Περσῶν πλήττειν τοῖς δόρασιν. τούτου δὲ γενομένου, ἐτρέπη τὸ Περσικὸν στρατεύμα, καὶ νίκην μεγάλην οἱ Ῥωμαῖοι ἀνεδήσαντο, καὶ πολλοὺς ἀνήλωσαν, καὶ τούτους ἐσκύλευσαν. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἀναλαβὼν τὰς ἑαυτοῦ δυνάμεις ὁ Καρδαρίγας, πάλιν εἰς πόλεμον ὀπλιζέται. καὶ δευτέρου πολέμου κροτηθέντος, νικῶσι πάλιν οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ ἀναιροῦνται Πέρσαι πολλοί. χειροῦνται Πέρσαι ζῶντες δισχιλιοί, καὶ εἰς Βυζάντιον πέμπονται. προσέφηνεν Καρδαρίγας εἰς τὸ Δαρᾶς· οἱ δὲ Πέρσαι μεθ' ὕβρεων τοῦτον ἀπεπέμψαντο. ὁ δὲ Φιλιππικός Ἡρακλείου τὸν Ἡρακλείου τοῦ ἀντοκράτορος πατέρα, ὑποστράτηγον ὄντα, ἐπὶ τῷ

5. τὴν ἑαυτοῦ περικεφ. A, τὴν αὐτοῦ κεφαλαίαν vulg. 11.
δώρασιν vulg. 18. Καρδαρίγων vulg.

talianus tribunus prae caeteris maiore in Persas impetu motus densissimam eorum phalangem dirupit, et omnem bellicum eorum apparatusum obtinuit. inde Romani ad diripienda spolia conversi. quibus conspectis veritus Philippicus, ne reliquus exercitus ad occupandam praedam desertis ordinibus concurreret, et resumptis viribus facieque retro versa eos barbari opprimerent; Theodoro Ilibino galeam sibi detractam imponens, eum ut cunctos, qui ad spolia tam avide convollissent, gladio deterreret misit. milites eo conspecto, Philippicum esse rati, spoliis relictis, ad pugnam renovandam regressi sunt. protracto vero per multas horas praelio, mandatum a duce edictum, Persarum equos hastis confodi. quod ubi praestitum, fusus omnis Persarum exercitus, Romani victoria redimiti, plurimos hostium gladiis consumpserunt, et eorum sibi tulerunt spolia. postera luce Cardarigas collectis copiis ad bellum instaurandum accingitur, et secundo certamine redintegrato, hostes iterum superant Romani et Persarum quam plurimi in acie trucidantur. ex iis bis mille vivi capti, qui Byzantium missi. Cardarigas Daras se recipit, quem Persae contumeliis exceptum a se depellunt. porro Philippicus Heraclium, Heraclii, qui postmodum imperavit, patrem, exercitus legatum, ad exploranda bar-

κατασκοπῇ τῶν βαρβάρων ἐξέπευσαν, καὶ αὐτὸς τοῖς ἐν τῇ πόλει τῳ τραυματίας γενομένοις πρὸς τὰς πόλεις ἐστρέφεισθαι παρέπεμψεν. ἀναλαβὼν δὲ τὸ στρατεύμα εἰς τὴν Βαβυλωνίαν ἐπέβη, καὶ τὸ Νλωμαρὸν φρούριον παρεκκελεύσθη. 5 ὁ δὲ Κινδαριγὸς στρατολογεῖ ἰδίαισιν μετὰ ἐπισημοῦ, καὶ ὀλιγωρήσας στρατοειδένειν ἐκούσσει καὶ δι' ὄχρων τέτων ἐν ἀσέλει τῳ ἐπὶ τὰ ῥῶτα γίνεται τῶν Ῥωμαίων μεθωμῶς θυρῶν γέρας αὐτοῖς ἐπιβλήσθαι. φῶβος δὲ ἀκίρως ἐπιπρωῶν ὁ Φιλίππιος, καταλείπων τὸ φρούριον, φεγγ' ἀλογως ὄχρησται. καὶ τοῦτο γόντις αἱ Ῥωμαῖοι εἰς φεγγ' ἀπέκοντο. διὰ τῶων δουροδονίων μεγάλοις κινήσεισι περιπεσόντες. ἦν γὰρ καὶ ἀσέλιος ἡ τῆς. ἔλιον δὲ ἀπαισιότατος τῆς συμφορῆς ἀπελλόπιοντα. καταλαβόντες δὲ τὸν στρατηγὸν ἔβριον ἀσέλιος τοῖσιν ἐβλασμήσων. αἱ δὲ Πέρσαι ἐπὶ 10 5 πλυσίον τομιαστίς τὴν φεγγ' Ῥωμαίων, διαβῆαι οὐκ ἐπέβησαν. Ἡράκλειος δὲ διακεκμήσας τὸν Τίγρι, ὅσα τῆς Μηδικῆς χωρῆς ἔσαν ἐπίσημα χωρία, παρεδίδοον περὶ, καὶ οὕτω πρὸς Φιλίππιον ἀπέπεμψεν μετὰ σκίλων πολεῶν.

Τούτῳ τῳ ἔτι ὁ τῶν Ἀβάρων Χογάνος τὰς σπειδῶν; A.M. 6079

1 τῶν εὐκλ. α. A. 7 τῶν Τουρκίων add. α. A. 8 φῶβος δὲ ἀκίρως ἐπιπρωῶν ὁ Φιλίππιος α. φῶβος δὲ ἀκίρως ἐπιπρωῶν τῳ Φιλίππιῳ τῳ τῆς. 9 τῆ τῳ φεγγ' φεγγ' α. Τουρκίων om. A a f. * abbas Romae episcopus destinat noluisse venire ad a. M. 6079. 10 Ἀβάρων A, βαρβάρων I.

Interim consilia misit milites veteri qui in praecis vulnerati fuerant, per urbes discedit, ut castra cauerent. cuncta deinde castra Babylonem versus pergit, Chelmarum castrum abiecit. Cardarias autem castris castrorum aliis inuestorum manu qua cum milibus, tumultuarissime exevit castris, quod castris castris tantum pro se terrore, et per loca munita et in aliam partem est pervenit, ut a tergo Romanis castris cum aliqui manu cum ipis castris non auderet. et Philippus intempestivo terrore turbatus, relicta castris obediens, in castra et dementem se fugam commisit: qua comperta, reliquos castris exevit per impervia loca magna undique circumspicit periculis, fugam, ducem suum secutus est. Incautis terrore non illius et aliorum, castris periculis et sole effluente reformidata castris se liberis experientiarum ducemque tandem aversum strachibus castris cum laevaverunt castrum simulatum Romanorum fugam Perseis tali, cui insequi nomine sunt. Heracles autem castris Tigri oppida quaeque Mediae partem parva incendia devexerat, atque ita cum castris castris ad Philippum reversus est.

Hoc anno Abarum Chaganus ruptis foederibus Mysiam et Scy-A C 579

C διαλύσας, τὴν τε Μυσίαν καὶ Σκυθίαν κατεπολέμει δεινῶς, καταστρέψας τὴν τε Ῥατιάρναν καὶ Κωνωνίαν καὶ Ἀκὺς καὶ Δορόστολον καὶ Ζαρπάδα καὶ Μαρκιανούπολιν. ὁ δὲ Κομεντιόλος ἐπὶ τὴν Ἀγχιάλον ἦλθεν, καὶ διελὼν τὸ στρατεύμα τὸς ἀδοκίμους ἐκ τῶν ἀριστέων διέκρινεν· καὶ τὴν μὲν ἄχρηστον δύναμιν μὲν χιλιάδας φυλάττειν τὸν χάρακα κελεύει· τοὺς δὲ ἐπιλέκτους ἑξακισχιλίους ὄντας παραλαβὼν, δύο χιλιάδας παρέδωκεν τῷ Κάστω, καὶ δύο τῷ Μαρτίνῳ, καὶ τὰς δύο αὐτὸς ἀναλαβὼν, κατὰ τῶν βαρβάρων χωρεῖ. ὁ δὲ Κάστος ἐλθὼν ἐπὶ τὰ Ζαρπάδα καὶ τὸν Αἴμον, καὶ εὐρῶν τοὺς βαρβάρους ἡμελημένους, πολλοὺς διέφθειρεν. αἰχμαλωσίας δὲ κρατήσας πολλῆς, δορυφόρῳ διασώζειν ἐδίδου. Μαρτίνος δὲ εἰς τὰ περὶ Τομέαν τὴν πόλιν γινόμενος τῷ Χαγάνῳ ἀπροσδοκῆτως περιπεσὼν, πολλοὺς τῆς αὐτοῦ δυνάμεως ἀνεῖλεν, ὥστε αὐτὸν φυγῇ τὴν σωτηρίαν πραγματεύσασθαι. ὁ δὲ Μαρτίνος ἐπίδοξον νίκην ἀράμενος, πρὸς τὸν στρατηγὸν ἐπανήρχετο, ἔνθα ἐπηγγεῖλατο ἀναμένειν αὐτοῦς. ὁ δὲ Κομεντιόλος δειλία κατασχεθεὶς, εἰς Μαρκιανούπολιν ὑπέστρεψεν. οἱ δὲ μὴ εὐρόντες αὐτὸν ἐπεσύναξαν τὰ ἴδια στρατεύματα καὶ ἐπὶ τοὺς στενωποὺς τοῦ Αἴμου στρατοπεδεύονται. ἰδὼν δὲ ὁ Μαρτίν-

2. τὴν Τερατιάρναν A a. Κωνωνίαν A, Βονονίαν a. 3. Ζαρπάδα b f, Ζαδάρα a, Ζάνδαπα vulg. v. infra. 5. ἀρσιερωῶν A. 10. Ζαρπάδα A, Τζαπάρα vulg. καὶ τὸν Αἴμον om. A b. 13. Τομέαν A a f, Τομαίαν vulg. 15. πραγματεύσασθαι A, πραγματεύεσθαι vulg. 19. τοὺς νεοποῦς τοῦ ἔμου A, τοὺς νεοποστοῦ ἔμου a, τοὺς νεοποστοῦ τοῦ ἔμου f.

thiam acri bello vexabat: urbes vero Ratiarnam, Cononiam, Acys, Dorostolum, Zandapa et Marcianopolim evertit. Commentiolus autem Anchialum profectus, milites roboris ac virtutis expertes a fortioribus segregavit: et inutiles quidem copias ad quadraginta hominum millia castra iussit defendere: delectos vero ad sex millium summam secum abducens, bis mille quidem Casto, totidem Martino tradidit: residua duo millia ipse assumpsit, et adversus barbaros perrexit. Castus Zarpada et Aemum adveniens, cum barbaros otiantes et sine custodiis incautos comperisset, multos interfecit: reductos autem captivos et praedam abactam satellitibus commisit custodiendam. Martinus autem ad loca Tomeae urbi contermina accedens, et praeter expectationem in Chaganum impetu facto, plurimis eius copiis penitus deletis, eum salutem fuga mercari coegit. Martinus autem parta insigni victoria, ad ducem, ubi se eos praestolaturum dixerat, reversus est. at Commentiolus metu impulsus, Marcianopolim se recepit: eo non invento, iunctis exercitibus ad Aemi fauces castra moverunt illi. Martinus

τος τὸν Χαγάνου διαπεράντα ποταμὸν, πρὸς τὸν στρατὸν
 ἐπατήθη. ὁ δὲ Κάντος τὸν ποταμὸν διαπεράσας, καὶ πλε- P 118
 σιμὸς τοὺς προτρέχοντας τῶν Ἀρσάων τῆς μάχης κρατῆς, καὶ
 αἰδῶς τινος δειόμενος ἐποθήσας, οὐκ ἀνίστηνεν ἐπὶ τοῦ στρα-
 τήγιον. τῆ δὲ ἐπιτολῇ κρατῆς τὰς διαλύσεις ὁ Χαγάνος,
 ἀπέλασεν αὐτόν. περισχίζεται τῶνδ' ὁ λαὸς, καὶ ἴσχυος
 ὡς εἶχεν ἐντύμως, διὰ τοῦ ὕψους ἔστυον. Στρατὸνται τῶ-
 νον τινὸς παρα τῶν βαρβάρων, καὶ καταμενέουσιν, καὶ ἐστυ-
 κιστο Κάντος, καὶ τοῖτον λαγρόσαντες περισχίζων ἐπὶ ἡμέ-
 ροιστο. ὁ δὲ Χαγάνος διὰ τῆς μισομηδίας ὁδούσας, κατὰ
 τῆς Θρήνης χωρεῖ, καὶ τὰ Μαυρὰ τήχη νατῖλαθιν. ὁ δὲ Κο-
 μνησιολὸς ἐν ταῖς ὕλαις τοῦ Ἄβρον κρητιόμτος, ἐξήλθεν ἐπὶ
 τῷ Μαυρίῳ· καὶ καταλαθὼν τὸν Χαγάνου ἀντιμεταίτου B
 διὰ τὸ τὴν πληθὺν τῶν βαρβάρων περισχίζουαι τῆ ἔστυον,
 ἔστυον φυλατῆ κατ' αὐτοῦ χωρεῖ. καὶ ἔν αὐτῷ μέγα τῶν ἐπὶ
 χερῶν τὸ κατόρθωμα, εἰ μὴ τήχη τινὲ περισχολῆ τοῦ ἐπι-
 χερῖματος. ἴστος γὰρ ζῶον τῶν φῶριον δημοιόφαντος, ἴστυ-
 ρος τοῦ δεσποίου τοῦ ζῶον προσφωτῖ τῶν φῶριον ἀνορθώ-
 σης τῆ πατρῶφ φωνῆ· τῶριον, τῶριον, φῶριον. καὶ ὁ μὲν

1. βαρβάρων A. 4. ἀνίστηνεν A. ἀνίστηνεν vulg. 8. καὶ
 ἐστυκιστο ἴστυος A. ἴστυον καὶ ἐστυκ. B. C. I. Κάντος καὶ ἐστυ-
 κιστο vulg. 9. τῶνδ' A. B. 13. κατ' αὐτοῦ A. 16. ἐστυ-
 κιστο A. 17. τῶν φῶριον A. τοῦ φῶ-
 ρου vulg. 18. τῶν φῶριον. ἐπ. τῆ πατρ. φ. καὶ A. ἀνορθώσας B.
 ἀνορθώσας A. ἀνορθώσασθαι vulg. 19. φῶριον alii collid.

Chagano flumen transire conspicit ad ducem remeant. Castus flumine
 postmodum barbarorum praesentibus abivum locum, cum proelio vi-
 citi sed nulla certa ratione adductus, regressione ad ducem se ad-
 tingere neglexit. quare impediti luce anni exitu interclusi Chaga-
 nus cum sperat, et quo dampnatus exultat, penat quaque pulsat,
 per nemora et saltus aufugit, nonnulli, velut ferre venata, a bar-
 baris capti, ulò Castus lateret, emanant; vivam deinde apprehensum
 barbari circumvallant, et saltibus tripodibusque per victoria gaudium
 testantur. Chaganus itinere maculorum versus directis, in Thraciam
 bellum movet, et ad Longum murum accedit. Commentibus autem
 Anno silvis tentis et occultatis, tandem cum Martino pediti locas,
 ulò Chaganum impeditum offendit, quod nimium tota barbarorum
 multitudo per Thraciam dispersa esset, prima noctis vigilia advenit
 cum contendit et praesidium quibus cum moribus edendum facinus
 offerebatur, si non adversa fortuna comatus eum delibaret. immen-
 tosum enim quoriam onus in terram subvertente, cum tumentis domi-

κύριος τοῦ ἡμίονου τὴν φωνὴν οὐκ ἤσθετο. οἱ δὲ λαοὶ ἀκούσαντες, καὶ τοὺς πολεμίους ἐπιστῆναι αὐτοῖς ὑπονοήσαντες, εἰς φυγὴν ἐτράπησαν, τόρνα, τόρνα μεγίσταις φωναῖς ἀνακράζοντες. ὁ δὲ Χαγάνος μεγάλην δειλίαν περιβαλλόμενος, ἀκροατῶς ἔφυγεν. καὶ ἦν ἰδεῖν Ἀβάρους τε καὶ Ῥωμαίους ἀλλήλους διαδιδράσκοντας, μηδενὸς διώκοντος. ὁ δὲ Χαγάνος ἀναλαβὼν τὰς δυνάμεις τὴν Ἀπειρίαν πάλιν παρεκάθισεν· εὐρῶν δὲ Βούσαν τὸν τῆς πόλεως Μαγγανάρον ἀνελεῖν αὐτὸν ἐπειρῶτο. ὁ δὲ Βούσας παρεκάλει χρήματα ἰκανὰ αὐτῷ παρέχειν, εἶπερ τὸ ζῆν αὐτῷ φιλοτιμησοίτο· οἱ δὲ τοῦτον δεσμήσαντες τῇ πόλει παρέστησαν. αὐτὸς δὲ ἐζήτει τοὺς τὴν πόλιν οἰκοῦντας ἀνήσασθαι αὐτόν, διηγούμενος ὅσα ὑπὲρ τῆς πόλεως ἠγωνίσασθαι. πολίτης δὲ τις τὰ πλήθη ἀνέπειθεν μὴ τοῦτο ποιεῖν, λόγος δὲ τοῦτον τῇ Βούσᾳ γυναικὶ παρεννάξασθαι. ἐπεὶ τοίνυν κατέφρονήθη Βούσας, ὑπεσχρεῖτο Χαγάνῳ παραδιδόναι τὴν πόλιν. καὶ πολιορκητικὸν ὄργανον συμπηξάμενος, ὃν κριὸν ὀνομάζουσι, τὴν πόλιν παρέλαβεν. μαθόντες δὲ οἱ βάρβαροι τὸ τεχνουργημα, πλείστας καὶ ἄλλας πόλεις ἐδουλώσαντο, καὶ μετὰ πολλῆς αἰχμαλωσίας ὑπέστρεψαν.

1. τὴν φωνὴν A, τῆς φωνῆς vulg. 2. αὐτοῖς A, αὐτούς vulg.
 4. δειλίαν περιβαλλόμενος A, αἰσχύνην περιβαλλόμενος vulg. 5. τε add. ex A. 3. τὰ πλήθη add. ex A. 14. Βουζᾶ — Βουζᾶς vulg.

num alter patria voce inclamaret, sublapsum onus tollens, torna, torna, frater, inquires: muli quidem dominus vocem non audivit; sed percipiens eam et hostes adesse suspicans conferta militum manus in fugam effusa est, verte, verte faciem, magnis vocibus clamitantes. sed et Chaganus in maximum timorem coniectus, praecipitem pariter arripuit fugam: adeo ut Romanos atque Abares nullo insequente utrinque sese fugientes cernere daretur. porro Chaganus collectis copiis Apiriam urbem denuo obsedit. et cum forte Busam urbis machinis praefectum cepisset, mortem viro intentabat. Busas, si modo vitam in tuto haberet, magna pecuniarum vi eam redimere rogabat. quare vinctum ad urbis conspectum admoverunt. is igitur enarratis, quibus civitatem demerisset, beneficiis, cives ut libertatis pretium penderent deprecari. ne preces audirent, civis quidam, cui cum Busae coniuge consuetudinem fuisse rumor erat, persuasit. porro Busas ubi se contemptum vidit, urbem Chagano se traditurum promisit: compactaque obsidionali machina, vulgus arietem vocat, urbem invadit. machinae condendae peritia instructi barbari plures alias urbes expugnarunt, collectaque captivorum ingenti prae-

ἀποδύσαντες δὲ οἱ Βυζάντιοι, ὅτι Λάσιος ἐπὶ τῶν βαρβάρων
 αἰχμητικὸς γέγονεν, μεγάλας λοιδορίας κατὰ Μαιριτιῶν
 ἐχρῶντο, καὶ εἰς φανερόν τοῖσιν ἐβλασφημοῦν· κατὰ τοῖσιν
 δὲ τὸν χρόνον Ἡρακλῆσιος ὁ τοῦ Ἡρακλῆσιου πατρὸς Περσιῶν
 5 φρουρῶν προβαλλεῖ, καὶ τοῦτο εἶλεν ὁμοίως καὶ Θεόδωρος
 τὸ Μυζαρὸν φρουρίον. ἀμφοτέρω δὲ τῶν Βισουίδες κα. Ρ. 219
 ραγίζονται. καὶ τοῦ φρουρίου ὄχυροί ὄντες, στρατιωτικῆς τῆς
 Σαυαήρης ὄνομασι ἀκολούθως ἐχρηστέον, καὶ κατὰ τὰς ἀρ-
 6 μμας τῶν λίθων τοιτοὺς περὶ τῶν, τῆν ἀνοδοσ ἐποικῆσαι.
 ὡς δὲ ἐπέβη ἐκείνος τῆ ἀσχυρῆ τοῦ τοίχου, Περσὶς ἀπὸ
 τοῦτοσ ἐξώθησεν. πῆσαι οὖν ὁ Σαυαήρης πῆσαι, καὶ ἐποδὲ-
 χονται αὐτὸν οἱ Ῥωμαῖοι ταῖς ἀπείσοι· καὶ αὐτῆς τοῦ ἔργου
 κατατολή, καὶ πάλιν ἐξωθεῖται τοῦ ὄχυρωματος· πάλιν δὲ
 5 οἱ Ῥωμαῖοι ταῖς ἀπείσοι αὐτὸν ἐποδέχονται, καὶ πάλιν πρὸς
 τῆν ἐπιβουλήν ἀσχυρῆσιν. καὶ δὲ τῆ σιγαλῆ τοῦ τοίχου
 γένετοσ, τὸν Περσὸν ἀπέστησαν· εἶτα τῆν σιγαλῆν ἐπαιε-
 σασ, Ῥωμαῖουσ θάρσασ ἐπέλεσεν. καὶ πολλῶν μιμησασ
 τῶν ἀριστιῶ, καὶ διὰ τῶν παροσίωσ ἐπιβῆσαισ τοῦ τοί-
 6 χουσ, παραδίδεται Ῥωμαῖοισ τὸ φρούριον· καὶ τοῦσ μὲν

3. εἰ φανερόν τῶσιν τοῖσιν Α. κατὰ τοῖσιν Α. κατ' ἐπι-
 ρασ τοῖσ. 6. Μυζαρὸν α. 7. Σαυαήρη β. 9. τοῖσιν β.
 11. πῆσαι add. ex A. 14. πῆσαι ex A. I. 15. τῆ add. ex A.
 16. ἀσχυρῆσ: in A. superscriptum legitur Σαυαήρησ.
 17. ἐπαιεσασ Α. ἐπέβησ vulg. 18. τῶσ add. ex A. ἐπιβῆ-
 τῶσ Α. ἐπιβῆσαισ vulg. 19. καὶ τοῦσ μὲν — — — παραδω-
 κῶσ om. A b I

de rebus sunt. ceterum Pyrantini ubi Caesarem a barbaris captum
 intellexerunt, Mauritio gravissime obtestante, eoque factis conditioni-
 bus persuadere. ea tempestate Heraclius, Heraclii pater, facta in
 Persiam castrum impetravit, ipsum cepit, quomodo modum et Mauri-
 cium castrum Theodorus. inde vero ambo ad Byzantium venere, eoque
 exiit Mauritius castrum; moles quidam cognominata Sapphira paxillos
 quosdam praesentibus commentus, eoque inter lapidum campages he-
 tibus obstruit, ascensum sibi ad imperium paravit, cum mox totum
 tunc imperantem via Persa detraheret advenit. prohibetur itaque Sap-
 phira, et totum campages castrum excipitur, castrum opus castrum
 excipitur, et eorum pariter arce summa detrahitur, et sustinetur
 Romanorum campages, et iterum castrum nullo perferre; tandem au-
 perato mox Caesario, Persae caput amputat, eoque in aere pre-
 cense, Romanorum animo excidit; placidusque heros victorem uni-
 tantibus, et per paxillos velut per gradus murum concordantibus,
 castrum in potestatem Romanorum delatitur. et Persarum quidem alius

Περσῶν ἀνεῖλον, τοὺς δὲ αἰμαλώτους λαβόντες σὺν τῇ ἀποσκευῇ τὸ φρούριον πυρὶ παρέδωκαν. ὁ δὲ Φιλιππικὸς αὐθις εἰς Βυζάντιον τὴν ὁδὸν ἐποίησατο, Ἡράκλειον καταλιπὼν ἡγεμόνα Ῥωμαίων. ἔλθων δὲ εἰς Ταρσόν, καὶ μαθὼν ὅτι ὁ βασιλεὺς Πρίσκον ἀνατολῆς στρατηγὸν χειροτονήσας ἀπέστειλεν, γράφει Ἡρακλείῳ καταλιπόντι τὸ στράτευμα εἰς Ἀρμενίαν παραγενέσθαι πρὸς Ναρσῆν, καὶ τὴν τοῦ Πρίσκου παρουσίαν κατάδηλον ποιῆσαι. ἦν γὰρ ὁ αὐτοκράτωρ τῷ Φιλιππικῷ κελεύσας, τετίετην μοῖραν τῆς ῥόγας τῷ στρατῷ ἀποστερῆσαι. ἐνόσει γὰρ Μαυρίκιος τὸ φιλόχρυσον. ὁ δὲ Φιλιππικὸς φοβηθεὶς μὴ ἀφορμῇ τυραννίδος γένηται τοῦτο, τῷ βασιλεῖ οὐχ ἀπήκουσε, διὰ τὸ τῆς στρατείας ἀποπαύεσθαι. Πρίσκος δὲ καταλαβὼν τὴν Ἀντιόχειαν προστάττει τοὺς στρατιώτας ἐπὶ τὸ Μονόκαρτον συναχθῆναι. προσκαλεῖται δὲ καὶ Γερμανὸν τὸν τὴν Ἐδεσσηνῶν ἀρχὴν πεπιστευμένον σὺν τῷ ἐπισκόπῳ καὶ σὺν αὐτοῖς πρὸς τὸ στρατόπεδον ἀπήραχτο, τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα σὺν αὐτοῖς ποιησόμενος. οἱ δὲ ἡγεμόνες τοῦ στρατοῦ ὑπήντησαν αὐτῷ μετὰ τῶν βάνδων ἀπὸ δύο σημείων τοῦ στρατοπέδου. ὁ δὲ Πρίσκος κατὰ τὸ εἰωθὸς οὐκ ἀπέβη τοῦ Δίππου, οὐδὲ ταῖς συνήθεσι προσηγορίαις ἐχρήσατο. ἐντεῦθεν

2. πυρὶ add. ex conl. Goari cfr. p. 415, 13. 6. Ἡράκλειον καταλιπόντα A. 9. τῷ στρατῷ A, τῷ στρατηγῷ f, τὸν στρατηγὸν e, τὸν στρατὸν vulg. 11. τὸν βασιλέα A b f. 14. Γερμόνον a f, ἡγεμόνα vulg. 16. πρὸς τὸ — — σὺν αὐτοῖς om. f. 17. ποιησάμενος A b f. 18. αὐτοῖς a.

occisis, aliis cum apparatu bellico in captivitate ductis, igne tandem ab eis absumitur. porro Philippicus, Heraclio Romani exercitus relicto ductore, rursus Byzantium iter parat. Tarsum adveniens, Priscum orientis ducem ab imperatore creatum iamque missum intelligit: quare scribit Heraclio, ut relicto exercitu Narsetem in Armenia conveniat, et Prisci adventum faciat manifestum. Philippicum siquidem, ut quarta stipendii parte privaret exercitum, litteris iusserat imperator. avaritiae quippe morbo gravius laborabat Mauricius. at Philippicus metuens, ne inde tyrannidis excitandae occasio daretur, imperatori minime paruit, quod se a regendi exercitus munere abdicasset. caeterum Priscus Antiochiam appulsus, milites ad Monocartum convenire iussit: et Germano, cui Edessenorum principatus erat commissus, cum urbis praesule advocato, eisdem comitibus perrexit ad castra, una cum eis paschalem solemnitatem peracturus. exercitus duces castris egressi ad passus bis mille bandis elatis processerunt obviam: Priscus pristini moris oblitus equo non desiliit, neque consuetis salutationibus eos excepit. haec concitati in eum odii primordia: pu-

αὐτῶ τοῦ μίσους γίνονται ἐπιφθίς. ἐπὶ ταῖς κοινὰς γὰρ εἶδη· V. 175
 οἱ τὰ πλεθρὰ ἀπώδονται. μετὰ δὲ τὴν ἑορτὴν τὰ τοῦ βασιλέως
 σοβαρῶς ἐπεδιδάσκον γράμματα. σιγῆτους τοῖνυν τὰ πλεθρὰ
 ἐπὶ τὸ τοῦ στρατηγοῦ σηροπέγιον, τὰ μὲν ζήρη ἐπιφθόμενα,
 βία δὲ λίθους, τὰ δὲ ζέλα. γίνονται τοῖσιν περιθίς ὁ Πρί-
 σκος, καὶ ἐπιφθίς τῶ Ἰακω φηγῆ ἀπέδρα τὸν αἰθέρον. οἱ δὲ
 διαφρηζαντες τὸ τοῖτον ἀπρὸς αἰθῆρον, πάντα τὰ αὐτοῦ δέχον-
 ται. ὁ δὲ καταλαβὼν τὴν Λαοκρατίαν ἐπὶ ἰατρῶν τὸς βου-
 λῆ, τῶν λίθων καὶ τὰ ἕλη ἐθρομίστο, καὶ ἀροσιτῆς τὸν
 ἐπιφθόνος τῆς πύλης ἀπολογισμῶν τῶ στρατοπέδῳ, ἐπι-
 σχνήματος πείθει τὸν αἰτοκράτορα μηδὲ αἰτέσθ, ἀποστῆ. P. 176
 ρεῖς τῶν ἐπὶδῶσι παρήχουσαι. ὁ δὲ στρατός τὸν ἐπιφθόνον
 μετὰ ἔθρως ἀπεπέμπετο, τὸν τε Γερμανὸν ἀσπία στρατηγὸν
 ἀπεπέμπεσαν ἐπὶ ἀσπίδος ἐφώσαντες, τοῖς τε βασιλικῆς ἀ-
 175 δρῶσις ἀπεστρέψαν, καὶ τὰς τοῖτον ἐπὶδῶσις ἐφώσαντες, καὶ
 ἐπὶ παραίτηα γωρεῖν ἤμελλον, καὶ τὰς πύλης ἐκλείουσι, τὴ
 με ὁ Γερμανὸς τοῖτο πολλὰ παραίτησι καὶ τὸνδεσπῆ ἐπέμ-
 πει. ὁ δὲ Πρίσκος ταῖτα τῶ βασιλεῖ ἀποδῆλα πεπέμπεται.
 καὶ ὁ βασιλεὺς πάλιν τὸν Φίλιππον τῆς ἀνατολῆς στρατη-

γῆν.

3 ἀποδῆλα A. 4 το add et A. 10 ἀπολογισμῶν a, ἀπολογισμῶν vulg. 11 ἀροσιτῆς A, ἀροσιτῆς vulg. παραίτησι a, ἀπεπέμπεται vulg. 12 ἀροσιτῆς A, ἀροσιτῆς vulg. 13 ἀποδῆλα A, ἀποδῆλα vulg. 14 ἀποδῆλα A, ἀποδῆλα vulg. 15 τῶν τε βασιλικῆς ἀδρῶσις vulg. 16 τῶν τε βασιλικῆς ἀδρῶσις vulg. 17 τῶν τε βασιλικῆς ἀδρῶσις vulg. 18 τῶν τε βασιλικῆς ἀδρῶσις vulg. 19 ἀποδῆλα om. A b f

liberis prope et communes inimicis haud patienter ferunt milites. exorta tentorum celebritate, imperatores intencis magno cum factu ab-
 tulo concurrent igitur ad ducis tentorium milites, et hi quidem
 gladios attingunt, illi lapides intentant, alii vibrant fustes et ligna,
 quare Priscus metu consternatus, cunctis equis, fuga perhibita se
 subducit. illi tentorio eius discepta, cunctam expellendam dispi-
 unt. intencis Priscus Constantinus devotissimus, constantinens a lapidibus
 metu atroxque alioque vulnere molissimum spe curavit, multaque verbis
 episcoporum, qui devotissimus ad apud exercitum curperet, promit-
 tentis se imperatores mansurum, ut nihil eorum, quae valent cogeri, de-
 tractaret. exercitus autem episcoporum peditis cunctis remittit, et
 Germanum quondam resistentem clypeo sulcatum ducem appellunt et
 cunctis imperatoris status, delictisque eius imaginibus, in apertum pro-
 rupterunt tyrannidem, ubique devotissimus ducem appellunt, qui Ger-
 manus, qui tunc, qui infortationibus milites celebrasset. de quibus
 mox imperatorem Priscus legit certentem. si vero Philippum
 orones ducem iterum constituit. Priscus autem iterato Byzantium re-

γὸν πεποίηκεν· καὶ ὁ Πρίσκος πάλιν εἰς Βυζάντιον ὑπέστρεψεν· ὁ δὲ στρατὸς ὄρκους κατησφαλίζετο μηδαμῶς ὑπὸ Μαυρικίου βασιλευέσθαι. οἱ δὲ βάρβαροι ταῖς Ῥωμαϊκαῖς συμφοραῖς ἐνετρύφων. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ Ἀριστόβουλον τὸν κούρατορα τῶν βασιλικῶν οἴκων πρὸς τὸν στρατὸν ἀπέστειλεν, ὅπως ὄρκους καὶ δώροις διαλύσῃ τὴν τυραννίδα, ὃ καὶ πεποίηκεν. τῆς δὲ τυραννίδος ἀποσπασθείσης γίνεται Περσῶν καὶ Ῥωμαίων κατὰ τὴν Μαρτυρόπολιν πόλεμος μέγιστος. τῶν δὲ Ῥωμαίων δυνάμει καὶ στρατηγία καταπολεμησάντων τοὺς Πέρσας, ἀναιρεῖται ὁ τῶν Περσῶν στρατηγὸς Βαρούζας· συλλαμβάνονται δὲ καὶ ζῶντες τρισχίλιοι καὶ οἱ τῶν Περσικῶν ταγμάτων ταξίαρχοι· χίλιοι δὲ μόνοι τὸν ἀριθμὸν διεσώθησαν, οἳ καὶ μετὰ κινδύνων ἐπὶ τὴν Περσίδα ἀνέστρεψαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἐκπέμπουσι πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἐκ τῶν Περσικῶν λαφύρων πολλά, καὶ τοὺς ζωοργηθέντας ἅπαντας σὺν τοῖς βάνδοις. ὁ δὲ Μαυρίκιος ἔκτισεν τὸν Καραριανὸν ἔμβολον ἐν Βλαχέρναις ὑπογράψας ἐν αὐτῷ διὰ ζωογράφων τὰς ἑαυτοῦ ἐκ παιδύθεν πράξεις μέχρι τῆς αὐτοῦ βασιλείας· καὶ ἀνεπλήρωσεν τὸ ἐν αὐτῷ δημόσιον λουτρίον.

A.M. 6080
D

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ Ἰνδικτιῶν ε' οἱ Λογ-2

2. ὄρκους A, ὄρκους vulg. 3. Ῥωμαϊκαῖς A, βαρβαρικαῖς vulg.
4. ἐνετρύφων A, ἀνετρύφων vulg. 6. ὁ καὶ πεπ. A, ὁ δὲ πεπ. vulg.
12. χίλιοι δὲ μόνοι A, χίλιοι μὲν οἱ vulg.

petiit. exercitus vero Mauricio se haud amplius in bellis obsequuturos adhibitis iuramentis affirmare: ex quo barbari de Romanis calamitatibus laetari, et in voluptatem dilabi. demum imperator Aristobulum imperialium domorum curatorem ad exercitum summisit, qui fide per iuramentum asserta, nec non muneribus distributis excitatam tyrannidem dilueret, quod fideliter praestitit. ea tyrannide distracta vehemens Romanos inter et Persas ad Martyropolim commissum est bellum. Romanis vero bellico robore militiaeque peritia Persas exsuperantibus, Persarum dux Baruzas interficitur, vivi ad ter mille comprehenduntur, in quibus Persicorum ordinum praecipui rectores. soli numero mille periculo servati, qui denuo periculis fatigati Persidem repetere permisi sunt. caeterum partem ex Persicis spoliis spectatissimam Romanus exercitus ad imperatorem transmisit, quos nimirum vivos cepit, et erepta in praelio cuncta banda. aedificavit porro Mauricius ad Blachernas Carianam porticum, cunctaque a pueris ad susceptum usque imperium a se gesta pictorum arte in ea descripsit: et publicum quod illic habebatur balneum absolvit.

A. C. 580

Hoc anno mense Septembri, indictione sexta, Longobardi adver-

ρωμαῖοι κατὰ Ῥωμαίων πόλεις ἔρατο, καὶ τὰ Μαυροσιαίων
 ἔδρα κατὰ τὴν Ἀφρικὴν μεγάλως παραχρᾶς ἐποίησαντο. ἐν δὲ
 τῇ Περσίδι φνύλαξ ὑπάρχει λεγομένη Μηθρ, καὶ πολλοὺς δ'
 τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἀπὸ διαφόρων ἔδων ἐν ταύτῃ κατέ-
 5 βύλισαν σὺν τοῖς αἰχμαλώτοις τῆς πόλεως τοῦ Λαφῶς. οὗτος
 σὺν ἀπεργάτοις ἰατροῖς ἐπατίσταται κατὰ τῶν φιλοσοφόν-
 των αἰτόν· καὶ ἀπέλιπεν τὸν Μαιουσαῦν καὶ τὴν ταύτην
 ἀδελφὴν λαβόντες εἰς τὸ Βυζαντινὸν ἔρατο. ὁ δὲ Βασί-
 10 λεὺς μετὰ χωρᾶς μεγάλῃς αἰτόν ἐπαδέξατο· τὸν δὲ Φιλίπ-
 πικὸν μάλις στρατηγὸν ὁ στρατὸς κατεδίξατο. πόλεμον δὲ V. 1; 6
 Ῥωμαίων καὶ Περσῶν ἐν Μαρτιροπόλει γενομένης ἑτάωται
 Ῥωμαῖοι· ὁ δὲ αἰτοεργάτωρ καλῶς τῆς στρατηγίας τοῦ Φι-
 λιππικῶν διαδεχόμενος, Κομνηνῶν στρατηγὸν τῆς ἀσιατικῆς
 ἀπέστειλεν. ὁ δὲ Κομνηνῶν περὶ τὴν Νικαίαν γηρόντος,
 5 καὶ οἱ Πέρσαι κατὰ τοῦ Σαρδανῶν ἀλλήλοισι συνέβαλον. Πηρο-
 κλῆμο; δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλείδου πατρὸς ἐκτεθειμένος ἐν τῇ πό-
 λεωσ ἀπέλιπεν τοῦ τῶν Περσῶν στρατηγόν· τοῦ δὲ ἀναγε-
 θέντος τρέποντας Πέρσαι· καὶ διακονοὶ Ῥωμαῖοι. πολλοὶ
 δὲ ἀλώσεως ἐν αἰτέσ γενομένης, παραλαμβάνουσι καὶ τὸ τοῦ Α. Β
 20 δου, καὶ πολλὰ λόφουρα ἐν Βυζαντίῳ ἰσχυρίζουσι. ὁ δὲ ἀδ-

1. μετὰ τὴν vulg.	3. Μηθρ A.	4. ἀπὸ ἀλλ. ex A.	6.
ἰατροῖς A.	8. ἔρατο A.	9. ἔρατο vulg.	12. ὁ δὲ στρατ. A. καὶ
ὁ στρατ. vulg.	15. κατὰ Σαρδανῶν A.	19. δὲ ἀλλ. A. δὲ	
τῆς δὲ. vulg.	τὸ τοῦ Α. A.	τὸν τ. vulg.	

eos Romanis bellum moverunt, et Maurasiorum gentes per totam
 Africam magis exultarunt tumultus. erat puer carior in Perside,
 cui nomen Letho, id est Oblivio, quo Persarum rex et diversis na-
 tionibus plurimum, cum illi qui ad Deum capti sunt, incluit. Illi de-
 operata libertate adversus custodes seditionem movent, et interfecto
 Minore, amorem eius captam secum Byzantium abducunt; quos im-
 perator omnia animi laetitia excepit. puerum Philippicum, via Roma-
 num exercitus agnovit ducem. puerus vero Byzantium later et Per-
 sa exivit, vincitur Romano. Philippicum vero regendi exercitus
 munere abdicavit, Comenti de vicinis dice miles, imperator revocavit.
 qui cum Nicodem amensioel, Persae rex ad Sarchanum volu-
 starent, manus ipsorum conseruere. cu conductu Heracclius, Heracclii
 pater, Lethos in pueris se pueris Persarum ducem amicit; quo sub-
 lato venturatur in fugam Persae; quos cum Romano excepit horrent,
 grandiam abegerunt innumeram; bellumque omnem apparitionem mili-
 tique quibus captantes, omnia Byzantium transmissere. imperator vero
 episcopalis spectacula et publicis convontibus et festivitatibus urbem

τοκράτωρ ἰππικαῖς θεωρίαις καὶ πανηγύρεσι τὴν πόλιν ἐφραί-
 δρῦνεν, καὶ τὰς νίκας ἐθριάμβευσεν. ὁ δὲ Ὅρμισδᾶς στρα-
 τηγὸν χειροτονήσας τὸν Βαράμ ἄμα καὶ δυνάμεσι πολλαῖς
 κατὰ Σουανίας ἐκπέμπει. ἀδοκῆτως δὲ ταύτῃ ἐπιστάς, κατα-
 πολεμηθέντων τῶν Τούρκων ὑπὸ τῶν Περσῶν, τοσοῦτον Ὅρ-
 μισδᾶς ἠϋξήθη, ὡς καὶ φόρους μ' χιλιάδας χρυσοῦ παρὰ
 τῶν Τούρκων λαβεῖν, πρότερον τούτου τὰ ἴσα τοῖς Τούρκοις
 χελοῦντος. τοῦ δὲ Βαράμ περιδόξον κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ-
 C τινος γεγονότος, καὶ εἰς τὸν Ἀράξην ποταμὸν στρατοπεδευομέ-
 νου, ὁ Μαυρίκιος τοῦτο μαθὼν Ῥωμανὸν χειροτονεῖ στρατη-
 γόν, καὶ ἐν Σουανίᾳ μετὰ δυνάμεως πέμπει. καταλαβὼν δὲ
 ὁ Ῥωμανὸς τὴν Λαζικὴν, καὶ εἰς τὸν Φάσιδα λεγόμενον πο-
 ταμὸν, ἐπὶ τὴν Ἀλβανίαν στρατοπεδεύεται. ὁ δὲ Βαράμ τὸν
 τῶν Ῥωμαίων στρατὸν ἐπιδημήσαντα ἀκηκῶς, διεγέλα τὸ
 πρῶγμα· ἐπεθύμει δὲ καὶ Ῥωμαϊκῆς παρατάξεως πείραν λα-
 βεῖν· οὐ γὰρ ἦν ποτὲ Ῥωμαίους πολεμήσας. διαβάς τοίνυν
 τὸν γείτονα ποταμὸν, ὡς ἐπὶ τὰ ἐνδότερα μέρη τῆς Περσίδος
 τοὺς Ῥωμαίους ἐφελκόμενος ἦει· ὁ δὲ Ῥωμανὸς τὴν Ῥω-
 μαϊκὴν πληθὺν ἐχώρισεν, τοὺς ἀδοκίμους εἰς τὸ τοῦλδον κα-
 D ταλιπῶν, καὶ δέκα χιλιάδας ἐπιλέκτους παραλαβὼν κατὰ τῶν
 βαρβάρων ἐχώρει· δύο δὲ χιλιάδας προτρέχειν τοῦ στρατοῦ

3. καὶ add. ex A. 4. Σουμανίας A. 9. Ἀραξην A. 12.
 γενόμενον A. 13. Ἀλβανίαν A h. l. et infra. 19. ἐχώρισεν
 A, ἐχώριζεν vulg. 20. λαβῶν A.

exhilaravit, et ob partam victoriam triumphum duxit. Hormisdas porro Baram ducem designans cum ingentibus copiis in Suaniam transmittit. hic, impressione in eam facta, Turcos Persicae potestati armorum vi omnino subiicit, adeo ut Hormisdas res tantum inde ceperint incrementum, ut quadraginta auri millia in vectigal annuum Turcis imperaret, cum ipse Turcis antea tantundem penderet. Baram ea victoria circa res bellicas magnum nomen adepto, et ad Araxem fluvium iam castra metante, certior factus Mauricius Romanum ducem institutum cum exercitu in Suaniam dirigit. is ubi Lazicam devenit, et ad Phasidem amnem appulit, in Albaniam castra movet. Baram Romanorum aciem adesse intelligens, factum ridebat: et nondum inito illi cum Romanis certamine, Romanam bellandi artem experiri cupiebat. traiecto itaque vicino sibi flumine, ad interiores Persidis provincias Romanos pertracturus, progrediebatur. Romanus bipertito exercitu bello inexpertos ad impedimenta reliquit, et cum reliquis decem millibus selectis barbaros insequutus est. ex his bis mille caeteros praecedere, et cursu anteire iubentur, qui Persarum paribus

κατὰ τῶν στρατευμάτων, ὡς ὑπὸ Ῥωμαίων ἠττηθέντων. ἐπε-
 B δεικνυεν δὲ καὶ ἐπίπλαστα γράμματα ὡς ἀπὸ Ὁρμίσδα, πρὸς
 τὸ ὑπομειῶσαι τὰς τῶν στρατιωτῶν ῥόγας, ὑπομινθήσκων αἰ-
 τοὺς τὸ τε ἀπηνὲς τοῦ Ὁρμίσδα καὶ ὠμότατον, τὸ φιλόργυ-
 ρὸν τε καὶ βίαιον· καὶ ὅπως φόνοις μὲν ἀρεσκόμενος, εἰρή-
 V. 177 νης δὲ ἀπεχόμενος, καὶ πῶς τοὺς μεγιστάνους δεσμοῖς καθυ-
 πέβαλεν· καὶ τοὺς μὲν ξίφει ἀπέτεμεν, τοὺς δὲ ἀπέπνιξεν
 ἐν τῷ Τίγριδι· καὶ πῶς κατηνάγκαζεν Πέρσας ἐν μεγάλοις
 πολέμοις χωρεῖν, ὅπως διαφθαροῦσι, καὶ μὴ κατ' αὐτοῦ στα-
 σιάσωσιν. τοιοῦτοις δὲ λόγοις συμβαλὼν ὁ Βαράμ τὰ στρα-
 C τεύματα, τυραννίδα μεγάλην κατὰ Ὁρμίσδα ἐξῆψεν· καὶ ὄρ-
 κοις τὸν Βαράμ ὀχρῶσαντες δογματίζουσι πάντες καθελεῖν
 τὸν Ὁρμίσδαν. ὁ δὲ Ὁρμίσδας Φερογάνην τὸν μάγειρον αὐ-
 τοῦ καθοπλίσας, μετὰ δυνάμεως ἀπέστειλεν κατὰ Βαράμ. ὁ
 δὲ Βαράμ ἐδήλου τῷ Φερογάνῃ καὶ τοῖς στρατεύμασι, ὅτι οὐ
 δεῖ ὄπλα κατὰ Περσῶν ἐπιφέρεισθαι Πέρσας· καὶ ὑπεμίνθη-
 σκεν αὐτοὺς τὴν τοῦ Ὁρμίσδα τραχύτητα, τὸ ἄδικον, τὸ αἰ-
 μοχαρές, καὶ φιλόφονον, τὸ ἄπιστον καὶ ἀλαζονικόν τε καὶ
 βίαιον. τούτων αἰσθόμενοι ἀληθῶς εἰρημένων οἱ περὶ τὸν

1. ἐπεδείκνυεν A, ὑπεδείκνυεν vulg. 3. τὰς add. ex A. 6.
 τοὺς μεγιστάνους A, τοὺς μεγιστάνους a, τοῖς μεγιστάνοις f, με-
 γιστάνους vulg. καθυπέβαλεν A, καθυπέβαλλεν vulg. 10.
 τοιοῦτοις A, τούτοις vulg. 13. ὁ δὲ Ὁρμ. A, Ὁρμ. δὲ vulg.
 τὸν μάγιστρον A e f. 18. φιλόφονον A, φιλόπονον vulg.
 ἄπιστον καὶ ἀλαζον A, ἄπιστον, τὸ ἀλ. vulg. 19. εἰρημένων]
 φερομενον vulg.

ravit: fictas quoque litteras tanquam ab Hormisda missas, quibus mi-
 litaria stipendia iuberentur minui, ostendit: quam immite denique
 foret Hormisdæ ingenium, quam in immanitatem proclive, quanta pec-
 unia cogendæ libido, quam propensus in violentiam animus, ipsis
 in memoriam revocare; ut caedibus gaudeat, pacem aversetur, vincu-
 lis subiecerit optimates, quos partim gladio, partim Tigridis fluentis
 absumpsit; ut Persicos exercitus diuturna bella sustinere coactos mi-
 nuere satagat ac penitus labefactare, ne tumultus aut seditionem in
 eum moveant, ob oculos proponere. his verbis exercitum adversus
 Hormisdam committens, maximam in eum rebellionem excitavit. fidem
 vero suam adhibito iureiurando Baram obstringentes, Hormisdam regno
 depellere et e medio tollere decreverunt. at Hormisdas Pheroganem
 coquum suum armis instructum et magno exercitu stipatum contra
 Baram summisit. Baram ex adverso Pherogani et exercitui, a Persis
 in contribules Persas arma non movenda, significat: una simul asperum
 Hormisdæ animum, ut nefariis actibus, sanguine ac caedibus

Φερόμενην λαοί πρὸς Παρῶν μεταίθευται· καὶ τὸν Φερο-
 γωγὸν ἀνελόντες τῇ Παρῶν ἐκώδησαν· καὶ ἐπὶ Κιτροισφῶντα
 ἔστησαν. ὁ δὲ Ὀρμιόδας εἶχεν ἐν δεσμοῖς Βινδῶν τὸν ἐν D
 ἄξι μὲν μὲν τελοῦντα. ἐν δὲ σὺν μὲν μὲν τῶν πραγμάτων
 5 ὄντων Βινδῶν ὁ τοῦ Βινδῶν ἀδελφὸς εἰς τῆς φρονίας εὐση-
 δῆσας, ἐκῆγει Βινδῶν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, καὶ στυθαροῦσας
 τῆς ἀλλῆσας ἀφροῦσας τε καὶ πολιτικῶν τριτῆ ἄφρ τῆς ἐμῆσας
 εὐσηδῆσας εἰς τὰ βασιλεία· καὶ ἐφόρτας τὸν Ὀρμιόδα
 10 ἐπὶ θρόνου βασιλείῶς καθέστησαν, ἔβρασι τοῖτον πολλοῖς κα-
 10 θυπέδαιον. ὁ δὲ Βινδῶν κρατήσας τοῦ Ὀρμιόδα, ἀφῆλστο
 τὸ διαδῆμα ἀπὸ τῆς πεφωλῆς αὐτοῦ, καὶ εἰς φρονίας τοῖτον
 παρῆδασεν· παρῆλπει δὲ Λαφῶν τοῦ πατρῶν θρόνου ἀρ. P. 111
 20 θεῶσθαι. ὁ δὲ Ὀρμιόδας ἐν τῆς φρονίας ἀφῆλστο ἐκαστην
 τοῖς Περσῶν, αἰσιμῆσας λαλήσας τε στυθῆσας τῇ Περσῶν.
 15 γυῖσας τοῖτον τῇ ἐπαφῶν, καὶ στυθαροῦσθαι ἢ στυθῆσας τῶν
 Περσῶν ἐν τοῖς βασιλείῶς στυ τῇ πῆδαι, καὶ ἄφῆσας τοῦ
 Ὀρμιόδα δέσμιον. ὁ δὲ Ὀρμιόδας ἀντιμῆσθας Περσῶν, ὡς
 σὺ δὲ πρὸς τοῖς βασιλείῶς τῶσθαι ἐκαστην, καὶ ἔσθαι, ἀφῆ

5. Βινδῶν α. 6. Πῆδαι A a o. εἰσῆγει vulg. ; πολιτικῶν
 A, πολιτικῶν vulg. B. εὐσηδῆσας A, εὐσηδῆσας vulg. 9.
 στυθῆσας A, στυθῆσας vulg. 10. στυθῆσας A, ἀφῆλστο
 vulg. 11. ἀντιμῆσθας A a f, ἀντιμῆσθας vulg.

gandent, valenter expouit: his addit fides inconstantiam, factum accu-
 pantem, et supra modum animi motus eundem. Phlegonem milites,
 ubi haec, quae aliquot vera erant, intellexerit, ad hanc defecerunt,
 et Phlegonem unum illius exortum se adiunxerunt; et ad Ctesiphontem
 processerunt: sub id vero tempus hinc inde amplissimos dignitatis vir
 ab Hormisdas in vinculis detinebatur. postea in negotiorum praecella
 commiserat armatorum perturbatione, hinc hinc frater in carcerem
 irrupserat, hinc hinc fratrem suum extraxit; et collecta rusticorum at-
 que civium turba, sub testam diei hanc palatium ingressa, Hormi-
 das, quem regali habitu throno insidentem reperere, contumelia va-
 rissime appetuit iniuria. hinc hinc Hormisdas apprehendens
 diadema ab eius capite avulsi, ipsamque in carcerem detruxit. Chro-
 nicum vero ut patrum solum repperet hucatus est. Hormisdas
 autem summisso ex carcere ad Persas monuit, ut illi, quae e Persarum
 re ferunt, diuelli curiam facerent, deprecatus est, indictos ergo
 in sequentem diem frequens Persarum conventus, qui ubi una cum
 plebe in regis congregatus fuit, Hormisdas vinctum coram adduci
 iussit. Hormisdas primum in reges, quae pateretur, non committenda,
 Persas monere; tum vero, quae taliaet turpaa, quae bona com-

οὗ ἐβασίλευσεν, τρόπαια πεποίηκεν, καὶ ὅσα εὐεργέτησεν Πέρσας, καὶ ὅπως Τούρκους τῇ Περσίδι φόρους τελεῖν πεποίηκεν, Ῥωμαίους δὲ εἰρήνης ἐράν, καὶ ὅπως τὴν Μαρτυρόπολιν παρέ-
 Β λαβεν, καὶ τὰς πατριώας ἀριστείας ἐξήγγειλεν. ἡξίου δὲ ἀπο-
 χειροτονηθῆναι Χοσρόην τῆς βασιλείας, ὡς φιλάδικον καὶ 5
 ἀπληστον, καὶ αἰμοχαρῆ, ὑπεροπτικόν τε καὶ ὑβριστήν καὶ
 φιλοπόλεμον· ὑπεῖναι δὲ αὐτῷ παῖδα, καὶ τοῦτον μᾶλλον εἰς
 βασιλέα προχειρίσασθαι παρεκάλει. Βινδόης δὲ πρὸς Ὁρμί-
 σδαν ἀντέλεγεν, καὶ τὰ τοῦτου σφάλματα εἰς μέσον προβαλ-
 λόμενος πάντας διήγειρεν κατὰ τοῦ Ὁρμίσδα· καὶ ἄγουσιν
 εἰς μέσον τὴν τε γυναῖκα Ὁρμίσδου καὶ τὸν υἱόν· καὶ τοῖς*
 προσειωθόσιν ἐπ' ὄψεσιν Ὁρμίσδου τοῦτους ἐδιχοτόμησαν. τὸν
 C δὲ Ὁρμίσδαν τυφλώσαντες, τῇ φρουρᾷ ἐναπέθετον. καὶ ὁ μὲν
 Χοσρόης ἄχρι τινὸς τὸν πατέρα ἐφιλοφρόνησεν ἐν τῇ φρου-
 ρᾷ, πᾶσαν ἡδονὴν παρέχων· ὁ δὲ Ὁρμίσδας ὑβρεσι τοῦτον
 V. 178 ἡμείβετο, καταπατῶν τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως πεμπόμενα. ὄργι-
 σθεῖς δὲ ὁ Χοσρόης ῥοπάλοις ἀγρίοις ἐκέλευσε κατὰ τῶν λα-
 γόνων τυπτόμενον τοῦτον ἀποθανεῖν. τοῦτο δὲ ἐλύπησεν τοὺς

2. ὅπως Τούρκους τῇ Περσίδι φόρους τελεῖν πεπ. A, ὅσους φό-
 ρους Τούρκων τελεῖν τῇ Π. πεπ. vulg. 7. αὐτῷ μᾶλλον παιδα
 A, omisso μᾶλλον, quod sequitur. 12. προσειωθόσιν A, quo sen-
 su, nescio. 16. καταπατῶν — — πεμπόμενα om. A. ὄργι-
 σθεῖς δὲ ὁ X. ῥοπ. A, ὠργίσθη δὲ ὁ X. καὶ ῥοπ. vulg. 17.
 κατὰ τῶν λαγόνων τυπτόμενον A, κατὰ τὸν λαγόνον τύπτεσθαι
 vulg.

tulisset, quantis tributis a Turcis deinceps pendendis Persicas res
 auxisset, commemorare: ut pacem quaerere coegisset Romanos, ut
 Martyropolim subegisset, quantis etiam apud Persas pater excellisset
 praeclaris facinoribus, enarrare: quare Chosroem ceu dissidiorum cu-
 pidum, avaritiae voraginem, caedibus assuetum, praesumptuosum, ini-
 iuriis inferendis pronum, bellorumque tumultibus gaudentem, regno
 privandum: minorem sibi esse filium, quem potius regem promoven-
 dum persuadebat. at Bindoës adversus Hormisdam perorans, et quos
 turpiter lapsus admisisset coram enumerans, consessum universum in
 Hormisdam incendit. uxorem tandem et filium Hormisdæ producent
 in medium, et sub ipsius Hormisdæ conspectu serra medios divi-
 dunt: eum vero oculis privatum coniecerunt in carcerem. ac non-
 nullo quidam dierum intervallo patrem in custodia benigne excepit
 Chosroës, suppeditatis etiam, quae volupe forent, deliciis: Hormisda
 vero missa a rege munera pedibus conculcante, et iniurias conviciaque
 rependente, Chosroës ira percitus, fustibus agrestibus per ilia usque
 ad necem caedi iussit. tam immane facinus Persas afflixit, et omnium

Πέρσης, καὶ μάλιστα κατὰ τοῦ Χασάρου ἐπιβραίου. Χασάρης δὲ
 συναθροήσας δυνάμεις, τῶν βασιλικῶν ἐπιχειρῶν κατὰ τοῦ
 Βαρᾶν παραγένετο ἐν πεδίῳ τοῦ Ζάβα ποταμοῦ, ἐῖθα Βαρᾶν
 τὸν γάρυκα εἶχεν. ἐπιλαβὼν δὲ Χασάρης, εἶπε πρὸς τὸν ἀρ-
 3 χόσιον προσεβίβηκε τῷ Βαρᾶν, τοιοῦτος ἐφάρτευσεν. ταραχθί-
 ντος δὲ τοῦ λαοῦ, ἀποδιδράσκει Χασάρης μετὰ τιτῶν ἐπιβραίων D
 καὶ πάντες οἱ περὶ τὸν Χασάρην τῷ Βαρᾶν προσυχώρησαν.
 ὁ δὲ Χασάρης ἤρθετο εἰς ἑρῆμους, εἶπετο μὲν ἀναβολαιωσάντων
 αὐτῷ πρὸς Ἰσθμίου γαροῖν, ἰσθμίων δὲ πρὸς Ῥωμαίους. ὁ
 10 δὲ Χασάρης τοῦ ἰσθμοῦ ἐπιβραίου καὶ τὸν γαλοῖν ἐπέσας προστά-
 τει αὐτῶν ἐπιβραίου τοῦ τοῦ ἰσθμοῦ ἀνέστησαν. ὁ δὲ ἰσθμὸς ἐπὶ
 τῷ Ῥωμαίῳ μέρει ἀπέκλιθη, καὶ πρὸς τὸ Κερκεσσίων παραγι-
 νεται· καὶ πρὸς αὐτὸν ἐπέστησε τῶν ἐπιβραίων ἀρχὴν κατὰ δόλον
 Ῥωμαίους ποιοῦμενος. ἐπεὶ γὰρ ἰσθμίου τοῦ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ οὐκ
 15 τοιοῦτον ἀποδεδρασε, καὶ διὰ γυμνασίων τῷ βασιλεῖ μνη-
 σάντη τὰ κατ' αὐτὸν. ὁ δὲ Βαρᾶν ἀπέκλιθεν πρὸς αὐτὸν πρὸς Ρ, καὶ
 αὐτὸν αἰτοῦμενος μὴ ἀπομαχῆσαι τῷ Χασάρῳ· κλιθεὶς δὲ ὁ
 βασιλεὺς Μαννίσιος Κορκεσσίων ἀπεστράφη εἰς Ἱερραπολίαν τοῦ
 Χασάρου ἐπιβραίου, καὶ βασιλικὰς ἑραπειὰς ἐπέσας·
 20 τῷ δ' αὐτῷ εἶπε κατέδρασε ὁ βασιλεὺς Μαννίσιος γαροῖν

α. τῶν add. ex A.   γ. et add. ex A.   δ. ἐπέσας A, ἐπέ-
 σαι I, ἐπέσαστο vulg.   ε. τοῦ ἰσθμοῦ A, τῶν ἰσθμῶν vulg.
 ι. Κερκεσσίων A.   ιβ. ἐπέστησε A, ἐπέστη vulg.   ιγ. μνη-
 σάντ a.   ιδ. πρὸς Μαννίσιος A.

eorum adversus Chosroem provocavit. Chosroes collectis armatorum
 copiis regia se subdidit, et adversus in balneis fluminis planitiem, qua
 Baram cum caeteris considerat, paravit. optatum vero amicum in
 Baram partes inclinare Chosroes impunitus, cui morti tradidit, ea
 qua tumultuantibus copia Chosrois cum paucis fugam inde cepit
 reliquos autem excedens totus ad Baram defecit. quomobrem Chos-
 roes quid sibi exequium foret incertus, cum alii ad Turam, ad Ro-
 manos alii accedere viderent, concurrens equum, fraenumque remittens,
 spontaneis equi motus caeteros omnes sequi iussit. equus au-
 tem ad Romanorum fines progressus, ad Cerasenum venit: tum vero
 legatus noster, qui adventum suum Romanis nuntiaret, contigit eum
 totum Probum patricium sibi forte repositum cum excipere, et per lit-
 teras, quae ad eum spectarent, comita imperatoris significare. porro
 Baram, ne Chosrois impetrata foret Imperatoris, missis ad eum legatis ora-
 vit, ut Manricum Imperatoris Comenditely mandavit Chosroem Hierapoli
 carperet, et regio honoribus procuraretur. caeterum hoc etiam
 anno celebrandae ad Ilibernas supplicationis in sanctas deiparacae

εἰς τὴν μνήμην τῆς ἁγίας Θεοτόκου τὴν λιτὴν ἐν Βλαχέρναις, καὶ ἐγκώμια λέγειν τῆς δεσποίνης, ὀνομάσας αὐτὴν πανήγυριν.

A.M. 6081

Περσῶν βασιλέως Χοσρόου ἔτος α΄.

B Τούτῳ τῷ ἔτει τεκνοποιηθεὶς ὁ βασιλεὺς Μαυρίκιος Χοσρόην τὸν βασιλέα Περσῶν, Δομετιανὸν ἐπίσκοπον Μελιτινῆς πρὸς αὐτὸν ἐξέπεμψεν τὸν ἴδιον συγγενῆ σὺν Ναρσῆ, τὴν ἡγεμονίαν τοῦ πολέμου τούτῳ καταπιστεύσας. οἱ τινες παραλαβόντες τὸν Χοσρόην καὶ πάσας τὰς Ῥωμαϊκὰς δυνάμεις, εἰς τὴν Περσίδα εἰσβάλλουσιν. ὁ δὲ Βαράμ τοῦτο μαθὼν τὰς περὶ αὐτὸν δυνάμεις ἀναλαβὼν, ἐν τόπῳ Ἀλεξανδρίνης ὀνομαζομένῳ ἐστρατοπέδευσεν, κωλύειν οἰόμενος τὰ ἐκ τῆς Ἀρμενίας ἐρχόμενα στρατεύματα τοῦ μὴ ἐνωθῆναι τῷ Ναρσῆ. ἐκέλευσε γὰρ Μαυρίκιος Ἰωάννην τὸν Μουστάκωνα τὸν τῆς Ἀρμενίας στρατηλάτην ἀναλαβεῖν τὰ στρατεύματα, καὶ ἐνωθῆναι τῷ Ναρσῆ, τοῦ ἅμα συστήσασθαι τὸν πρὸς τὸν Βαράμ πόλεμον. διὰ δὲ τῆς νυκτὸς ἠνώθησαν πᾶσαι αἱ Ῥωμαϊκαὶ δυνάμεις, καὶ παρετάξαντο κατὰ Βαράμ. ὁ δὲ Βαράμ πρὸς τὸ ὄρος ἐστρατοπέδευσεν, δειλίᾳ κατεχόμενος. πολέμου δὲ φοβεροῦ κροτηθέντος, ὁ Ναρσῆς τῶν Ἰνδικῶν καταφρονήσας θηρίων, τὴν μέσσην τῶν βαρβάρων διέλυσε φάλαγγα. τού-

6. Μελιτηνῆς A. 9. τὸν add. ex A. 13. τῷ Ναρσῆ — —
 — — ἐνωθῆναι om. a. 17. πᾶσαι αἱ ἀμφοτέραι δυν., καὶ
 πάντες ἐστρατεύσαντο κατὰ Βαράμ a. 20. φοβεροῦ add. ex A.

exemplar et normam imperator Mauricius dedit, et dominae encomia recitari iussit, idque panegyrim nuncupavit.

A. C. 581

Persarum regis Chosrois II. annus primus.

Hoc anno Chosroë Persarum rege in filium adoptato, Domitianum Melitines episcopum sanguine sibi coniunctum ad eum misit imperator Mauricius una cum Narsete, cui belli et exercitus regendi supremam contulit potestatem. illi Chosroë secum ducto, et universis Romanis copiis sibi adiunctis in Persiam irrumpunt. Baram eo accepto nuncio, quem secum habuit exercitum, loco cui nomen Alexandrina constituit, et castra metatus, copias ex Armenia eductas ne Narseti aggregarentur impedire meditabatur. Mustaconem quippe Ioannem Armenicae militiae magistrum acies sibi commendatas secum sumeret, et Narseti, bello una cum eo adversus Baram movendo se adiungeret, Mauricius imperaverat. de nocte itaque cunctae Romanorum copiae in aciem unam conflatae, in Baram praeclaro ordine instructae sunt. Baram metu agitato ad montem castra metatur. inito certamine, Narses calcatis Indicis animantibus, mediam barbarorum

τον δε γενομένου και αι λοιπαι του Βαβαριμ ἐσθίεσαν φά-
 λαγγας, και γίνεται του τυραννου μεγαλη φυγη. ο δε Ναρ-
 σης ἀπεισασχέτως διώκειν ἀπέβλεν τους Πέρσας. ος δε χιλιάδας D
 ζαχηρήμας, προς Λαορόην δεσμίονς ἤγαγεν. ο δε Λαορόης πά-
 τας ἀπέβλεν ἐφ' ὄφρατι. ὅσοι δε Τούρσοι ἐπιγλαστοι, ταύ-
 τους ἐφ' αὐτοκράτορι εἰς Βυζάντιον ἐπέμψεν. ταῖς δε Τουρ-
 κων ἐν ταῖς μεσσιπιοῖς τὸν τύπον του σταιροῦ δια μέλανος V. 179
 κινητροῦ ἐλάττων, ἐρωτησάμενον ἐπε του αὐτοκράτορος, ποιῶν
 τράληφ τοῦτο το σιμηῖον ἐπιγέροισαι; οἱ Τούρσοι ἔγρασαν
 ἀπὸ πολλῶν γροστων λοιμοῦ ἐν Τουρκίῃ γενοῦσαι, τινος δὲ
 τινος ἐν αὐτοῖς Χριστιανῶν ἐποδιδῶσαι τοῦτο ποιῆσαι, ὡς ἐν-
 τεῖδεν αὐτηγία κατα τῆν χάραν ἐγένετο. ο δε στρατός των
 Ῥωμαίων τῆν σιτηρῆν του Βαβαριμ και το ταύλαδον παρελαβον P τῶ
 τες μετὰ των ἀλεμαντων, ἐφ' Λαορόην προσήεισαν. ο δε Βα-
 βαριμ ἐπέ τα ἐνδοτερα μέρη τῆς Περσίδος τῆν φυγῆν ἐποιῆ-
 σαιτο· και οὕτως ο και' αὐτοῦ διαλέσεται πόλεμος. ο δε
 Λαορόης μεγαλην νίκην ἀποδραμάμενος, τὸν ἴδιον ἀπέλαβεν
 θρόνον, και ἐπιπέσια ἔστια Ῥωμαίοις. ο δε Ναρσής ἀναστει-
 γνῶν ἐπέ τα ἴδια, ἐφ' Λαορόην ἔλγετο· μέμνησο, Λαορόην,
 τῆς παροῖσης ἡμέρας. Ῥωμαῖοι σοι τῆν βασιλείαν χαρίζου-

1. και add. ex A. 2. δια μέλανος εὐκτεροῦ A, εὐκτεροῦ δια
 μετ' αὐτοῦ 9. τοῦτο om. A. 10. τινος A, τινος vulg. 11.
 και' αὐτοῦ A, και' αὐτοῦ vulg. 12. ἔστια A, ἔστια vulg.

phalangem fugit; eo praesidio, reliquae etiam Baram phalanges infe-
 ritae, totaque cum tyranno exercitus in fugam effusus. Narses la-
 xam habens fugientem insequutus, Persarum maxime validam stragem,
 ad sex milia vero vivis captis et vinculis adstrictis ad Chosroem ad-
 duxit, quia ille hastis transverberatus neci tradidit. Narses, qui
 cepit Turcos, ad imperatorem Byzantium transmisit. postea Tur-
 ci crucis figuram nigrae punctionibus effigiam cum gerant in fron-
 tibus, qua ratione signum illud praesertim ab imperatore interro-
 gati, responderent: minus ante annos cum pestis per Turciam gra-
 varetur, quorundam ex suis Christianis auctores fuisse, ut id fieret, et
 qua pestis salubritas in regionem reducta est. caeterum Romanorum
 exercitus tentorium Baram et universum eius bellorum apparatus atque
 cibantem captivum ad Chosroem adduxit. Baram vero in interiora
 Persiae regnum fuga se recepit, bellumque adversus eum susceptum
 ita donum circumptum est. Chosroes tam praeserta victoria colatus,
 prostratum thronum recuperavit, epulansque triumphale et victricis
 praesentis Romam praebuit. Narses autem donum reversurus, Chosroem
 dixit: sic praesentis diei memor usque sis, Chosroes, regno te do-

ται. Χοσρόης δὲ τὴν δολοφονίαν δεδοικώς, ἐζήτει Μαυρίκιον χιλίους Ῥωμαίους εἰς φυλακὴν αὐτοῦ ἔχειν· ὁ δὲ Μαυρίκιος ἀγάπην πολλὴν πρὸς τὸν βάρβαρον κεκτημένος, ἐπλήθρουν τὸ αἴτημα αὐτοῦ. καὶ οὕτως ὁ Περσικὸς τῶν Ῥωμαίων κατεπέπαντο πόλεμος.

A.M. 6082 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Μαρτίῳ κς', ἰνδικτιῶνι ἡ', τῇ ἡμέρῃ τοῦ ἁγίου πάσχα χρόνων τεσσάρων ἡμισυ ἐστέφθη Θεοδόσιος C ὁ υἱὸς Μαυρικίου τοῦ αὐτοκράτορος ὑπὸ Ἰωάννου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ αὐτοκράτωρ Μαυρίκιος τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα, ἣν ἀπήρξατο κίττειν Τιβέριος, ἀνεπλήρωσεν ἐν τῇ μέσῃ οὔσῃ, ὄνπερ τόπον πρῶην ἔλεγον εἶναι πραιτώριον. εἰρήνης δὲ βαθείας τὴν ἀνατολὴν καταλαβούσης, [ὁ Μαυρίκιος] ἐπὶ τὴν Εὐρώπην ἐκύμαιεν πόλεμος. διὰ τοῦτο ὁ αὐτοκράτωρ Μαυρίκιος τὰς δυνάμεις ἀπὸ ἀνατολῆς ἐπὶ τὴν Θράκην μετήγαγεν.

A.M. 6083 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀρχομένου τοῦ ἔαρος, καὶ τῶν ταγμάτων D τὴν Θράκην καταλαβόντων, ἐξῆλθεν σὺν αὐτοῖς ὁ Μαυρίκιος ἰδεῖν τὰ ὑπὸ τῶν βαρβάρων κατεστραμμένα. ἡ δὲ ἀγούσα

6. Ὀκτωβρίῳ a. 8. ὁ add. ex A. τοῦ αὐτοκρ. om. A, ante
haec verba χρόνῳ τετάρτῳ add. f. 14. ὁ Μαυρίκιος delendum videtur. πόλεμος A, πόλεμον vulg. 15. ἀπὸ ἀνατολῆς A, ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν vulg.

nant Romani. Chosroës porro necem dolis intentandam veritus, Romanos mille ad sui custodiam et satellitium deputandos a Mauricio expetiit. Mauricius vero multa humanitate erga barbarum usus, postulatis eius fecit satis: huncque tandem exitum bellum Persicum obtinuit.

A. C. 582 Hoc anno mensis Martii die sexto supra vigesimum, indictione octava, Theodosius Mauricii imperatoris supremi filius, die paschatis sancto, a Iohanne patriarcha, quatuor solis annis cum medio natus coronam imperii accepit.

Eodem anno Mauricius supremus imperator sanctorum quadraginta martyrum ecclesiam, a Tiberio exaedificari coeptam, et iam ad opus medium ductam absolvit. praetorium eo loco quondam constructum narrant. profunda vero pace totum orientem occupante, Europa bellorum procellis agitabatur: eapropter ipse supremus imperator imperii vires omnes ab oriente in Thraciam transportavit.

A. C. 583 Hoc anno ineunte vere, et copiis in Thracia iam collectis, Mauricius cum eis egressus ruinas a barbaris excitatas visum perrexit. augusta vero, patriarcha, et universus senatus, ne propria opera move-

καὶ ὁ πατριάρχης καὶ ἡ ἀρχιεπίσκοπος παρεκάλουν τὸν βασιλεῦσα
μὴ ἀποσφύγγει πολέμου, ἀλλὰ στρατηγῶν τοῦτον ἐγγυηθήσεται·
ὁ δὲ οὐ κατέδεξάτο. ἐξελθόντι δὲ αὐτῶν ἐκ τῆς πόλεως, γέγονεν
ἐκείνου ἐπιπέτης. διεγίνοντο δὲ ἐξαισιώως πιστευμάτων φου-
σσημιτι, τοῦτος βίσιος. ἐν δὲ τῇ Ἐρήμῳ ἐλθόντος, τῶν πιστε-
των τα παῖδες ἀργυρίου ἐπεχρημάτησαν. ἐπὶ δὲ τῶν δὲ ἐξελθόντων
ὁ αὐτοκράτωρ, ἕς ἄγχιος πημιγυθῆς κατα τοῦ πλοῦτος
ἔφρασαν. ὁ δὲ ἔππος δια τὸ φέρειν τοῦ δειματός ἀπεθό-
λαιν τὸν πατέρα ἐγγυησά. ἐπὶ πολε δε ἀπαυσοσταφῆς οὐα
ἐδουαδῆ τὸν πατέρα ἔφρασι· ὁ δὲ ἕς ἐπὶ οὐδενος ἐρωθῆσι,
ἀποχρησασθ. ἐπὶ τῆν Πειρινθον δε δια τακτικῆς τῆν πορείαν V. 180
ποιουμένης, ἀνέμων ἐξαισιώως καὶ βροχῆς γασσῆτης, καὶ αὐ-
των ἀποφρασάτων, τὸ σάχος ἐφῆρτο τοῦ αὐτοκράτορος, ἀπὸ
πυράδος, διασηθῆσι ἐκ τῆς λεγομένης Σαουθῆ. τῆς δε τακτικῆς
ἐπιση γασσῆσι ἐπιση, καὶ βροχῆς οὐατος ἔφρασι· πρὸς δε
γασσῆτης, ἀπὸστασαν ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν τὸ συμβεβηκός. καὶ
εἶδον παίδων γασσῆσι ἐφθασῆσι καὶ βροχῆσι ἀπὸστασι, ὁ
εἶδον γασσῆς μῆτι βροχῆσι ἔχον· πρὸς δε τῆς ἰσηθῆς ἔφρασι
οὐα πρὸς τῶς ἐφῆρτο αὐτῶ. ταυτη δε τῆς ἔφρασι ὁ ἔππος

ὁ ἐφῆρτο A, ἡ οὐατος vulg. ἐπὶ δε ἡ πρ. que om. f.
ὁ ἐφῆρτο] ἐφῆρτο A, uero uero. 11. καὶ αὐτῶν] τῶν
αὐτῶν vulg. 12. διασηθῆσι A, αὐθῆσι vulg. 13. βροχῆς]
γασσῆς, α. 16. ἰσηθῆς τὸ σάχος A, ἰσηθῆς, αὐτὸ σάχος vulg. 17.
εἶδον A, εἶδον vulg.

ret bellum, quis illud duci committeret, rogabant: quod ille detestatus
admittere. ex igne ad caeteri pergente, sola defensor constitit:
virescentibus velociter, nisi videret videntibus, flatus exorti
sunt. Equorum cum antiquari, magnam equorum multitudinem annuio
argentis in eis sparis recessit. cum veniens pendisset, ingens aper
in caeteram ex impetu irrumpit: equus cum aspectu terris caeteram
existere constitit: cum videret, videret et caeteris hinc et illuc,
caeteram exterrere unquam valuit. tum vero aper a nullo hinc,
in silicem recessit. Periculum praeterita accipit iter faciens, vehementer
virescentibus pluviam imminente, natis ad extremas adhibitis angu-
stias, caetera, qui videret imperator, pennis aperata est, et
praeter omnem opinionem, ad locum, cui nomen Dionos, uisus red-
dit: eodem tunc nocte pastorens mulier lamentabiles voces edebat.
exorto die misit imperator, qui parant, ut, quae contingant, rei fieret
speculator. vidit autem infantem natum oculis et palpebris
orbibus, cui neque manus neque brachia essent: e caeteris autem
pennis mundi illi circumdatur: eodem quoque die equus imperato-
ris phaleris aureis circumdatur: eodem quoque die equus imperato-

τοῦ βασιλέως ὁ τὸν χρυσοῦν περικείμενος κόσμον, ἀθρόως διερράγη πέσων. ὁ δὲ βασιλεὺς τούτοις πᾶσιν οἰωνισάμενος, περιλύπος ἦν. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἄνδρες τρεῖς Σκλαβινοὶ τὸ γένος, μηδὲν τι σιδηροῦν περιβαλλόμενοι, ὑπὸ Ῥωμαίων ἐκρατήθησαν, κιθάρας μόνας βαστάζοντες. ὁ δὲ βασιλεὺς ἠρώτα, πόθεν τε εἶεν καὶ ποῦ τὰς διατριβὰς ἐποιοῦντο; οἱ δὲ τὸ μὲν γένος ἔφασαν πεφυκέναι Σκλαβινοί· πρὸς δὲ τῷ τέλει τοῦ δυτικοῦ ὠκεανοῦ ᾤκηκέναι· τὸν δὲ Χαγάνον πρὸς αὐτοὺς πρεσβεΐαν πέμψαι, καὶ δῶρα τοῖς ἐθνάρχοις αὐτῶν τοῦ συμμαχεῖν αὐτῷ κατὰ Ῥωμαίων· οἱ δὲ ταξιάρχαι αὐτῶν ἀπέστειλαν αὐτοὺς ἀπολογησάσθαι τῷ Χαγάνῳ, ὅτι οὐ δύναται διὰ τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ ἀποστεῖλαι αὐτῷ συμμαχίαν. ὀκτωκαίδεκα δὲ μηνῶν ἔφασκον ποιήσασθαι ὁδοιπορίαν, καὶ οὕτως τοῖς Ῥωμαίοις περιπεσεῖν. κιθάρας δὲ περιφέρεισθαι, ὡς μὴ εἰδότας ὅπλα περιβαλέσθαι τινά, τῆς χώρας αὐτῶν ἀγνοούσης τὸν σίδηρον. ὁ δὲ αυτοκράτωρ θαυμάσας τὴν τε ἡλικίαν καὶ τὰ μεγέθη τῶν σωμάτων αὐτῶν ἐπαινέσας, εἰς Ἡράκλειαν αὐτοὺς παρέπεμψεν. καταλαβὼν δὲ τὴν Ἀγχιάλον, καὶ μαθὼν ὅτι πρόσβεις εἰς τὸ Βυζάντιον Περσῶν τε καὶ Φράγκων παρεγένοντο, ὑπέστρεψεν εἰς τὰ βασίλεια.

3. τρεῖς om. A a f. 7. σιδηροῦν A, σίδηρον vulg. 7. πρὸς δὲ τῷ τέλει τοῦ δυτικοῦ ὠκεανοῦ A, πρὸς τῷ τέλει Ὠκ. vulg.
 9. ἐθνάρχοις A, ἐθνάρχους vulg. 11. δύναται A, δύναται vulg.
 15. εἰδότας A, εἰδότες vulg. 16. τὸν σίδ. A, τὸ σ. vulg.
 20. Φραγγάνων A.

ptus est. istis omnibus tanquam ominibus intentus imperator, tacito moerore conficiebatur. postera luce viri tres Sclavinorum genere orti nullo ferro vel gladio accincti, sed citharis tantummodo instructi, a Romanis capti sunt. unde traherent ortum, vel moram facerent, imperator rogare. illi se genere Sclavinos, et ad oceani limites habitare responderunt. Chaganum autem legatos ad se misisse, et tribuum suarum praefectos muneribus sollicitasse, ut sibi suppetias adversus Romanos ferrent: se vero ab familiarum capitibus missos, qui eos apud Chaganum excusarent, quod ob viarum remota intervalla manum auxiliarem ei praebere nequeant. octodecim vero mensium iter confecisse, ac ita demum in Romanorum manus se prolapsos asseverabant: citharas autem circumduxisse; in regione quippe ferri nescia natos, armis non assuetos se tegere. imperator hominum staturam miratus, laudata corporis eorum proceritate, ipsos Heracleam misit. inde cum Anchialum venisset, de legatorum a Persis et Francis missorum adventu certior factus, Byzantium et regiam revertitur.

Τούτω τῷ ἔτει ὁ Χαγιάτος ἐξέτισ προεδρίας ταῖς συν- A.M 605
 θήκαις λαμβάνειν. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ τοὺς ἄγους τῆ βαρ-
 βάρων εὐ περιδέξαστο. δια τοῖτο ὁ Χαγιάτος ἔκτισε πάλιν τὸν
 πόλεμον, καὶ πολιορκεῖ τῆν Συγγιδον, καὶ στρατοπεδεύει ἐπι-
 τὴν Συρμιον. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ στρατηγὸν τῆς Κιρῶνης χειροτε-
 τὸν Πρίανον, ὁ δὲ Πρίανος τὸν Σαλβιανὸν ὑπεστρατηγῶν ποιή-
 σαις προτρέχειν ἐπιπέμειν. καὶ κατὰ τὴν βαρβάρων γωνίαν P. 117
 τοὺς ἀντιπροτιοῦσι πόλεμον καὶ νικῶσι Γραικοί. ὁ δὲ Χαγιά-
 τος τοῖτο ἀσθενῶς, ἀναλαμβάνει τὰς δυνάμεις, ἐρχόμενος πρὸς πό-
 λεμον. ὁ δὲ Σαλβιανὸς ἰδὼν τὰ πλεῖστα αὐτὸν ἐπιταλαιῶναι,
 πρὸς Πρίανον ἀφικεῖται. γινοῦς δὲ ὁ Χαγιάτος τῆν τὴν
 Γραικῶν ὑποχώρησιν, εἰς Ἄγγυλον ἐφίχεται ἕξει εἰς τὸν
 ἅγιον Ἀλεξάνδρον· καὶ τοῖτον τῆ πυρρῶν περὶ παραδέχο-
 μεν· μεταβῆς δὲ εἰς τὰ Αριζιάνου ἐπιχειρεῖ ἐπιποδῆσαι τὸ
 πόλεμον, πολιορκητικῶ ἐπεργασάμενος ὄργασα. καὶ δὲ τὰ Αρι-
 ζιάνου οἰκοῦνται ἐπὶ πλείστον [τε] περιτοῦν τὸ θρῶνος. τῆς B
 γων πόλεως ἀναστεινόμενος, ἐφίχεται ταῖς βαρβάρων πόλεμῶν,
 ἐν δειλῆς ἐξαισιῶν ὄντας. τοῖτο δὲ τότε δεῖται τῆς αὐτοῦ
 ἐπιπέμειν δυνάμεις. μεσοῦντος γὰρ ἡμέρας ὄρη ἰδοῦνται ὁ

ε ταῖς συνθῆκαις συν Α. δ περιδέξαστο Α. συνεδ. vol. β.
 καὶ λαμβάνειν — — — — — πρὸς τὸν συν Α. φ πολιορκεῖ Α.
 τὸν πολιορκεῖν τὸν θρ. Α. περιτοῦνται θρῶνος τῆς. δ. τὸ
 δεῖται ἄλλοθεν ὄντας Α + Γ. τὸ δεῖται τῆς ὄντας τῆς. δεῖται
 τῆς αὐτοῦ ἐπιπέμειν δυνάμεις Α Γ. δεῖται τῆς αὐτοῦ ἐπιπέμειν δυν-
 αμεις vol. γ.

Hic anno Chazarus ad partem sibi peculiarium annuum augmen. A. C. 684
 tum sibi postulabat. Imperator vero barbari sermones requirit, quare
 bellum committit Chazarus constituit, una Sanguinem mittit, et ad
 Scythiam castra movit. Imperator autem Romanus Europae ducem
 mittit. Princeps Sabinianus sub se legatum elegit, et praeparare
 ante exercitum iubet. in barbaris itaque irruptione facta, audito
 commotis praetis, pennis Romanis atque victoria gladiis auxilio non-
 che, alium exercitum instruit Chazarus, et ad pugnam egreditur. Sa-
 binianus amatumque ingenti multitudine composita, detinetur, et ad
 Primum revertitur. contra Romanorum equitum, versus Archibium
 Chazarus procedit, amicum Alexandrum intelligit, et vasto incendio
 locum omnem depopulatur. inde Dabepera discedit, et archibiali-
 bus machinis comparatis oppidum expugnare nititur. Dabeporanum
 insulae partes infelicissime oppugnare, reserata enim portis, cum
 barbaris se fortiter ingrossissent, extrema necessitate oppressi manserunt.
 tunc sane, tunc temporis divina illi affuit ope, manifestis quippe
 incendiis luce Romanorum copias urbe egredientes cernere barbari

βάρβαροι Ῥωμαίων δυνάμεις ἐπεξιούσας τοῦ ἄστεως, καὶ
 μέλλειν συμπλέκεσθαι, καὶ καταπλαγέντες συντόνῳ φυγῇ ἀπο-
 V. 181 διδράσκουσιν, καὶ ἐπὶ τὴν Πείρινθον γίνονται. ὁ δὲ Πρίσκος
 μὴδὲ θεωρεῖν φέρων τὰ πλήθη τῶν βαρβάρων, εἰς τὸ Τζου-
 ρουλον εἰσελθὼν φρούριον ἤσφαλιζέτο. ὁ δὲ βάρβαρος τὸν
 Πρίσκον πολιορκεῖν ἐνεχείρει. ταῦτα δὲ ἀκηκῶς Μανυρίκιος,
 C διηπόρει τί δράσοι, εὐβουλία δὲ καταστρατηγεῖ τῆς ἀπίρου
 δυνάμεως· καὶ ἓνα τῶν ἐξκουβιτόρων μεγάλας δωρεαῖς καὶ
 ὑποσχέσει πείθει ἕκοντι περιπεσεῖν τοῖς βαρβάροις· καὶ
 δίδωσιν αὐτῷ πρὸς Πρίσκον γράμματα περιέχοντα τάδε· τῷ
 ἐνδοξοτάτῳ στρατηγῷ Πρίσκῳ. τὴν ἀλιτηρίαν τῶν βαρβάρων
 ἐγχείρησιν μὴ δειλιάσης· πρὸς γὰρ ἀπώλειαν αὐτῶν τοῦτο γέ-
 γονεν. γίνωσκε γὰρ ὅτι μετὰ πολλῆς αἰσχύνης ἔχει ὁ Χαγάνος
 ὑποστρέψαι εἰς τὴν ἀφιερωθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ Ῥωμαίων χώραν.
 διὰ τοῦτο καρτερήσῃ ἢ σοῦ ἐνδοξότης ἐν Τζουρούλῳ περιρέμ-
 βων αὐτόν. πέμπομεν γὰρ διὰ θαλάσσης πλοῖα, καὶ αἰχμα-
 D λωτίζομεν τὰς φαμελίαις αὐτῶν. καὶ ἀναγκάζεται μετὰ αἰ-
 σχύνης καὶ ζημίας εἰς τὰ ἴδια ὑποστρέψαι. ὁ δὲ Χαγάνος
 κρατήσας τὰ γράμματα καὶ ἀναγνοῦς, γίνεται περιδεής. καὶ

3. ἕως τὴν II. e f.

4. μὴδὲ] μὴ A f.

φέρων] θέλων a.

Τζουρουλλὸν A.

7. εὐβουλία A sec. man. quemadmodum conī.

Goar. ἀβουλία vulg.

15. καρτερήσῃ A, καρτερεῖ f, καρτερήσει

vulg.

16. αὐτόν] αὐτοῦς A b.

17. τὰς φαμελίαις αὐτῶν

A a f, αὐτοῦς vulg.

sibi visi sunt, et ineundum armorum minitantes congressum: ex quo
 conturbati, in praecipitem fugam se proiicientes, Perinthum se con-
 tulere. Priscus autem solius barbaricae aciei conspectum ferre non
 sustinens, in Tzurulum castrum ingressus diligenti custodia vitam tu-
 tabatur: exinde ad obsidendum Priscum animus barbaro principi fa-
 ctus. quod cum ad Mauricium perlatum, quid ageret, dubius haesit.
 bono tandem consilio adversus innumeram barbarorum multitudinem
 armatur, et prudentia oppugnat. de excubitorum igitur numero unum
 ad castra profectum in barbarorum potestatem sponte prolabi donis
 ingentibus et pollicitis amplioribus suadet: ac una simul ad Priscum
 litteras ei committit in haec verba. gloriosissimo duci Prisco. nefar-
 ium barbarorum conatum ne reformides: qui quidem exitio ipsis
 erit. Chaganum cum magno dedecore in assignatam sibi a Romanis
 provinciam redire certo scias. quare gloria tua Tzuruli perdetur, et
 Chaganum circumvertet, et pro libito circumagitabit. copiosam clas-
 sem mari transmittimus, captivitatemque hosti paramus: qui alioqui
 cum dedecore et damno domum reversurus est. Chaganus interce-
 ptis litteris scripta legit, et una metu consternitur: pactisque cum

αποθήκας πρὸς τὸν Πρίονον διαθήμενος, καὶ ἐργασίας ἐπι-
 θύρους ὀλίγους καὶ ἀναξιολογούς εἰς τὴν ἰαυτοῦ ἵπνασι, ἔχον
 γῆν μετὰ φηγῆς κρηταίας.

Ἱεροσολίμων ἐπισκοπὸν Ἰωαννῆς α΄.

A.M 685

P. 228

5 Τοῦτε τῆ ἡμέρῃ ὁ αὐτοκρατορ Μανρίαιος τὸν Πρίονον
 πάλυ κήσας ταῖς Ῥωμαϊαῖς δυνάμεισιν ἐπὶ τὸν Ἰστρὸν ποτα-
 μὸν ἐπέμψεν, ὥστε τὰ Σλαβιτῶν ἔθνη διαπερῶσαι πάλυ, ὡ-
 τοῖτον δὲ ἐλθόντος ἐπὶ τὸν Ἱεροσόλιον, ὁ Χαρῆτος μάθων
 πρῶτα εὐχέσθη πρὸς αὐτόν· καὶ πικρῶτατο Ῥωμαίους
 0 ἔταρξεν τῆ πόλεμῃ διδόντως. ὁ δὲ Πρίονος ἀπέλογιστο ἐπὶ
 οἱ πρὸς βαρβάρους τὸν πόλεμον ποιῆσαι παραγγέσσει· ἀλλὰ
 πρὸς τὰ Σλαβιτῶν ἔθνη ἔπα τοῦ αὐτοκρατορος ἀπιστολῶν,
 ἀκροῦσας δὲ ὁ Πρίονος ὅτι Ἀρδαγαστος τὰ πλεθρῶν Σλα-
 βιτῶν πρὸς το κρηταίαν διασπέρσει, διαπερῶσας τὸν Ἰστρὸν
 5 μεσοῦσας ἐπιθῶς ἀδοῦσῶσ τῆ Ἀρδαγαστῆ συνέμειν. ὁ δὲ
 Ἀρδαγαστος τοῦ ποταμοῦ ἀναδύμετος ἵππων τε γυμνοῦ ἐπι-
 βας, μάχῃ διασπέρσει. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἀπέλογιστο πλεθρῶν
 Σλαβιτῶν, οἱ τῆ περὶ τοῦ Ἀρδαγαστοῦ διασπέρσει γο-
 ραν, αἰχμαλωτίας τε πρῶτασταις πολλὰς εἰς τὸ Ἰνδῶσταις
 10 ἔταρξεν διὰ Τατῆμῶν. ὁ δὲ Τατῆμῆ ἀλλότῶσ τὴν πορείαν

Α γῆν εὐθὺ ἐκ Α. 10. οἱ οἱ πρὸς — — — ὁ Πρίονος
 αὐτ. Α Γ. 15. μετ. ὁ τῆς κρηταίης Α. 19. πάλυ Α. 20.
 Τατῆμῶν| Τῆμῶν Α. Τατῆμῆ| Τῆμῶν Α Γ, Τατῆμῶν h.

Præter conditionibus, levium et nullius præter numerum occasione
 contentus, composuit pacem, et pacem, que potuit, longa se sus-
 titit.

Περὶ τὸν Ἱεροσόλιων ἐπίσκοπον Ἰωαννῆς πρῶτος.

A. C. 505

Hæc annis imperator Maximus Felix Romanorum cum copis
 omnibus ad Istrum flumen ablegat, ut Sclavinorum gentes unam tradi-
 cere molientes impediret. cum veni Dismatibum ventisset, Quirinus
 de eius adventu certior factus, legatus misit, qui Romanos bello sus-
 titum alique occasione dare questi sunt, respudit Prætor. bellum
 in Iastriam moturus minime intus sum: solus Sclavinorum gentes a
 nie commendas locum imperator. Prætor autem Sclavinorum populum
 ab Ardagasto dunc irruptionem per Romanam provinciam effugium cum
 exisset. Iatro Iastriam, noctis sub medium ex improviso Ardagastum
 adducit, et eum in manus commisit. Ardagastus, cognito periculo,
 nocte equo insidens via salutem fuga consequitur. Romani multos
 Sclavinorum copias caesis, atque universos Ardagasti regione devas-
 tatis, captivisque innumeris, multos ex eis Pyrantum per Iastriam
 transducere. Talem iter agens incensus et resolutus, cum insuper
 et voluptatibus per vias indulgens, tertia die in locum Iastriam-

ποιούμενος, καὶ εἰς μέθην καὶ τροφήν ἐπιδιδούς ἡμέλει. καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ πλήθῃ Σκλαβινῶν ἐπιτίθενται αὐτῷ· καὶ δειλίᾳ συσχεθεῖς, φεύγων εἰς τὸ Βυζάντιον ἦκεν. οἱ δὲ σὺν αὐτῷ Ῥωμαῖοι ἐγκρατῶς τοῖς Σκλαβινοῖς μαχησάμενοι, κρα-

V. 182 αἰχμαλωσίαν τῷ βασιλεῖ ἀποσώζουσιν· ὁ δὲ αὐτοκράτωρ εὐφρανθεῖς, εὐχαριστηρίους ὕμνους μετὰ πάσης τῆς πόλεως τῷ θεῷ προσέφερεν. ὁ δὲ Πρίσκος θαρρόσας, εἰς τὰ ἐσωτέ-
ρα μέρη τῶν Σκλαβινῶν ἐχώρει. Γήπαις δὲ ἀνὴρ τῆς θρη-
σκείας τῶν Χριστιανῶν ὑπάρχων αὐτομολεῖ πρὸς Ῥωμαίους,

D καὶ τὴν εἴσοδον τοῖς Ῥωμαίοις ὑπέδειξεν, καὶ τῶν βαρβάρων ἐκράτησαν· ἔφησε δὲ καὶ Μουσοῦκιον τὸν ῥῆγα τῶν βαρβάρων ἀπὸ τριάκοντα σημείων διάγειν. προδοσίᾳ δὲ τοῦ Γή-
παιδος διαβὰς τὸν ποταμὸν ὁ Πρίσκος, μεσοῦσης τῆς νυκτὸς εὗρίσκει τὸν Μουσοῦκιον διεφθαρμένον τῇ μέθῃ. ἐπιτάφιον γὰρ ἑορτὴν τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ ἐώρταζεν· καὶ τοῦτον συλλαβόμενος ζῶντα, φόνον πολὺν ἐν τοῖς βαρβάροις εἰργάσατο. πολλῆς δὲ αἰχμαλωσίας κρατήσαντες, μέθῃ καὶ τροφῇ ἑαυτοὺς ἐκδεδώκα-

P. 229 στανται· καὶ ἦν ἂν ἡ ἀντίδρασις χαλεπωτέρα τῆς προῦπου-

1. ἐπιδιδούς A, ἐπιδούς vulg. καὶ τῇ τρίτῃ ἡμ. A, ἐν τῇ τρίτῃ
δὲ ἡμ. vulg. 4. τοῖς add. ex A. 6. τῷ βασιλεῖ om. A
7. εὐχαριστηρίους A, εὐχαριστίους vulg. 12. Μουσοῦκιον A α
Μουσοῦγιον e, Μουσοῦγιον vulg. 13. διάγειν] ὑπάρχειν
16. ἐώρταζεν A, ἐόρταζεν vulg. 20. ἀντίδρασις A f.

rum manus incidit: tum metu correptus, fuga Byzantium attingit. a Romani reliqui viae comites Sclavinorum impetum fortiter sustinentes, praeter spem omnem barbaros superant, et universam praedam captivorumque turmas incolumes ad imperatorem Byzantium detulere his imperator laetatus, beneficium divinum laudibus et hymnis compensat, et cum totius urbis populo grates deo litat. porro Priscus successu audentior redditus, interiores Sclavinorum partes penetratum vero Gepes vir Christianorum religioni addictus, in Romanorum partes transiens, ingressum Romanis indicat: qui nullo labore barbarorum regionem obtinent. Musugium autem barbarorum regem a trigesimum lapidem morari referebat. Priscus itaque Gepedis proditione usus profunda iam nocte Musugium vino plane obrutum comperit; funebrem etenim solemnitatem proprio fratri sacraverat. e igitur vivo comprehenso, horrendam omnino barbarorum stragem edidit. hinc ubere praeda potiti Romani in crapulas et voluptates resolvuntur. quare barbari in unum agmen denuo collecti impetum invictos faciunt: malorum autem illatorum ultio praeclaro facinor-

Ζωίος ἀνδραγαθίας, οἱ μὲν ὁ Γένειον μετὰ τῆς πιρταῆς δε-
κνύτωσ; τῶν Ῥωμαίων ἐπιστάς, μάχῃ κραταυρῇ διεπύλωσας τὰς
ὁδοὺς τῶν βαρβάρων. ὁ δὲ Πρίσκος τοὺς τῆν φροῦρας αὐ-
τῷ πιστοποιημένους ἀναστολίσασιν.

Τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ καὶ Παῦλος ὁ τοῦ βασιλέως πατέρ
ἐπιλείτερον ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐταρῆς ἐν τοῖς βα-
σιλικῶ, μετρημασιν· ἰμοσῶς καὶ Ἀναστασία ἡ αὐτοῦ αἰγού-
στα ἡ παιδίρα τοῦ Μαυριτίου, γυνὴ δὲ Τιβερίου τοῦ βασι-
λέως· καὶ αὐτῇ ἐταρῆς μετὰ Τιβερίου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς. B

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ Πρίσκου καλὸν τὸν Ἰατρον κοινολο- AM 666
βόσιος, καὶ τὰ Σολαζιανῶν ἰδίῃ κραιδείσαντος, καὶ πολλῆν
πειναιωσίαν τῷ βασιλεῖ ἀπατέρμαστος, ὁ βασιλεὺς τῆν Το-
τίσιπρα ἀπασιτέλας πρὸς Πρίσκον, παραστέλλεσται αὐτόθι τῶ
γειμῶσιν διατρέψαι τοὺς Ῥωμαίους κειρῶν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι
τοῦτο μωδοῦτες ἀντέλιγον, ὡς οἷα ἐνδέχεται τοῦτο γειῶδαι
διὰ τὸ τὰ πλεθρῶ τῶν βαρβάρων, καὶ τὸ πύλιμαρ ἔσσειται τῆν C
χρῶσαν, καὶ τὰ ψόχῃ ἀφῆρστω. ὁ δὲ Πρίσκος λόγοις κειθ-
νοῖς ἐπεισεν αὐτόν; ἐσσεῖ γειμῶσιν, καὶ τῆν τοῦ βασιλέως ἐπ-
λετωσιν πληρῶσιν. ὁ δὲ βασιλεὺς Μαυριτίος τοῦτο ἀφῆρσως

2. διαπύλωσας A, διέκωσεν vulg.	3. αὐτῶν A	7. αὐτῶν add.
α. A.	11. ἰδίῃ om I	12. Τωτίσιπρα I
8. ἀπασιτέλας A.	16. καὶ τὸ πύλιμαρ ἔσσειται A, καὶ τὸ πύλι- μαρ κα. vulg.	17. καὶ τὸ ψόχῃ om A & B
	18. ἐπεισεν A, ἐπεισεν vulg.	πειναιωσῶν παιδισσῶν vulg.

prope edito aedificat ostendit, nisi Gentem cum toto predictis re-
bus continens videns accessionem barthanicam videri forebant. pater
Priscus sanctus quibus sui corporis custodiam demandaverat, in patri-
litem egit.

Eodem anno Paulus imperatoris pater morte Cruli perfunctus,
inter imperatores patrem eis sepulturam et tumulum obtinuit; similiter
et Anastasia augusta mater Maximiani, Tiberii vero imperatoris
conjugis, locata vivam cum Tiberium sepulchri locum consequuta est.

His anno cum Priscus iterum Maximilianum compasset, et Scervino- A.C. 665
rum ditonem depopulatus, magnam inde praedam, et captivorum no-
morum ad imperatorem supplicasset; imperator Tatemore ad Priscum
missis hominum exercitum in in locis habernare iuliet. plebs imp-
eratores accepit, missam depopulabantur Romanis, ac quoniam propter bar-
thanicum sibi oppositum exercitum, tam hostilia et infestae regionis
periculum, et intoleranda frigora, id imperium fieri posse in adve-
ntum abstinabant. Priscus auxilium vobis militem demissit, et imp-
eratores iussu obsequentem habernam vobis stationem habere iuliet.
Maximianus his auditis Philippinam gentem orientis Asiam, quosquo

Φιλιππικὸν τὸν ἴδιον γαμβρὸν τὸν τῆς ἀνατολῆς στρατηγὸς ἐποίησε κόμητα τῶν ἔξκουβιτόρων θαρρῶν αὐτῷ, ὡς τὴν αὐτοῦ ἀδελφὴν αὐτῷ ἔξευξεν. ὁ δὲ Φιλιππικὸς ἤρξατο κίττειν ἐν Χρυσοπόλει τὴν μονὴν τῆς παναγίας ἡμῶν δεσποίνης Θεοτόκου καὶ παλάτιον ἐν αὐτῇ ὀφείλον ὑποδέχεσθαι Μανυρίκιον τὸν βασιλέα, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ, ποιήσας ἰχθυοτροφεῖα καὶ παραδείσια ἔνδοθεν [ἔσω] εἰς τὴν θεραπείαν αὐτοῦ, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν οἰκίαν τὴν ἐπιλεγομένην τὰ Φιλιππικοῦ.

A. M. 6087 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Κυριακοῦ, Ἀντιοχείας Ἀναστασίου ἔτος α΄.

V. 183 Τούτῳ τῷ ἔτει εἰς τὰ τοῦ Βυζαντίου προάστεια τίκονται τέρατα, παιδίον τετράπουν, καὶ ἄλλο δικόρνφον. λέγουσι δὲ οἱ τὰς ἱστορίας ἐπιμελῶς ἐγγράφοντες μὴ σημαίνειν ἀγαθὰ

P. 230 ταῖς πόλεσιν, ἐν αἷς ἂν τεχθῶσι τὰ τοιαῦτα. ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν Πρίσκον τῆς στρατηγίας ἀποπαύει. Πέτρον δὲ τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν στρατηγὸν τῆς δυνάμεως ποιεῖται Ῥωμαίων. ὁ μὲν οὖν Πρίσκος τὰς δυνάμεις ἀράμενος πρὶν ἢ τὸν Πέτρον φθάσαι διεπέρα τὸν ποταμὸν. ὁ δὲ Χαγάνος τὴν μετάβασιν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ λαοῦ ἀκηκῶς, λίαν ἐθαύμασεν, καὶ πρὸς τὸν Πρίσκον ἀπέστειλεν, μαθεῖν τὴν αἰτίαν ἐπιζητῶν, καὶ μοῦραν

3. αὐτῷ ἔξευξεν A, ζεύξας αὐτῷ vulg. 7. ἔνδοθεν ἔσωθεν A f, sed alterutrum delendum videtur. 13. δύο κορυφῶν A f.
15. ἂν add. ex A. 16. τὸν Πρ. τῆς στρατ. A, τῆς στρατ. τὸν Πρ. vulg. 19. διαπερῶ A.

ob ei iunctam in matrimonium sororem fidissimum habebat, excubitorum comitem creavit. porro Philippicus sanctissimae dominae nostrae monasterium et ad illud palatium quo Mauricius imperator cum liberis aliquando foret excipiendus Chrysopoli coepit aedificare: piscinas etiam et hortos ad eius usum deliciasve intus paravit: Cpoli autem Philippici domum ab eo nuncupatam extruxit.

A. C. 587

Cpoleos episcopi Cyriaci, Antiochiæ Anastasii annus primus.

Hoc anno monstra in suburbanis Byzantii locis nata sunt: puer nimirum quadrupes, et alius biceps. accurati porro historiarum scriptores urbibus, in quibus illa prodierint, nil boni fastidice portendere asseverant. imperator autem Prisco a summa exercituum praelectura remoto, Petrum proprium fratrem Romanarum copiarum ducem instituit. de sua exauratione Priscus certior factus, eductis secum ante Petri adventum omnibus copiis, amnem traiecit. ut Romanas acies ulteriorem ripam suo transitu obtinuisse Chaganus intellexit, id satis miratus, misit ad Priscum causam nimirum percunctatu-

λαβὴν τῆς παιδείας· καὶ οὕτως τὸν ποταμὸν διατρέξασθαι. λίαν γὰρ ἐχολοπαίνεν ὅτι τοῖς τῆν χυμασι τῶν Ῥωμαίων, πύλαι τούτων ὁ Πρίσκοσ περι τοῖσις πρὸς τὸν Χαγῶτον προ- αλίαν Θεόδωρον τὸν ἱατρὸν, ἀγγισίῃ καὶ σκεῖσι σπουδῆ- μινον, οὗτος ἰσρασιῶς τὸν Χαγῶτον μέγα φροσιῖσι, καὶ τας ἀποκρισῖσι ἀλαζονικώτερον ποιούμιον (ἐπιπύει γὰρ πάντις τῶν ἰδιῶν αὐτὸν εἶναι κύριον) διεγχεματι παλαιῶ τῶν βαρβα- ριῶν κατεπράντι τῆσιν· ἰσρασιῶν γὰρ· ἄσισισ, Χαγῶσι, ἀπωσιλοῦς διεγχεματος. Σισωστρις ὁ τῶν Λιγυατιῶν βασι- λῆς περιφραγῆς τε καὶ λίαν εἰδαίμων, τῆ πλοῖσιῃ λιμνορὸς καὶ τας δυνάμισις ἀσισισμῆχης, πλείσις καὶ μεγάλα ἰδου- λωσιῖσι ἰδῖσι· ἐπιπύει εἰς ἀλαζονίαν περιπρῶσιν, γρῖσισιολ- λησιον ὄχημα ἐπὶ λίθων τιμῶν κατασισιναῖσας, ἰσισιπύει τού- τῶ, καὶ ἀποβυλλει τῆ ζυγῆ τῶν ἡτιθῶσισι βασιλῆων τῖσισι- ρα; ἔλιειν τὸ ὄχημα, τοῖσιον δὲ γισομιῖσι, ἐν ἰσισιπύει ἰσισιπύει C εἰς τῶν τῖσισιρῶν βασιλῆων σιγρῖσις τε ὄμησι ἰσισιπύεισιν εἰς τὰ ὄσισισι, καὶ τὸν τροχόν τῶσιν κελύβισισιν· τῆ Σισωστρις δὲ ἰσι- ρωσιπύει, διὰ τὴ ὄσισιπύει ἰσισιπύει τὰ ὄμησισι; τοῖσιον τῖσισι- τῶν τροχόν Σισωστρις ἀσισιπύεισισι, καὶ ἄλλοσις ἄλλοσις σισοῖμι- ρον· καὶ ποτὴ μὲν τὰ ὑψηλά τῖσισιπύεισισι, ἀσῖσις δὲ τὰ το-

3. πρὸς τὸν Χαγῶτον A, Χαγῶτον vulg. 6. σισοῖμιον A, σισοῖμιον vulg. 9. ὁ τῶν add. ex A. 10. ἰδου add. ex A. 16. εἰ, τὰ ἰδῖσι A, εἰς τοῖσισισι vulg. 17. τῶν δὲ Σισωστρις ἀσισιπύεισισι A I.

rus, ac simul praedae partem consequi apud se consultatis; atque ita demum dominum ipso transiretetur, quam moleste enim fererat pro- pteritum quibuscumque Romanis succedere. ad Chazarum itaque legationem de his Francis instruit, Theodorum videlicet medicum, totum cuius solertia et prudentia insignem, qui cum tumidus Chazarum ex- celsus, cuiusque responsa arrogantius data Junctarum quippe nationum esse praedicebat dominum, antea percipisset, barbaricam hominis in- videntiam antequa narratione demulcebat, ad eum itaque convertens eundem, dicit, Chazarum, narrationem tibi praedictoriam. Sessatis, Aegy- ptiorum rex illustis, atque oppido felix, divitis alioque divitiis, et comitibus robore procerum illustris, innumeras atque potentissimas na- tiones oblegit, cuius in imperium omnino demerente procerum corum ante lapidibusque portibus compactum parvum, cui insidens, ea devictis regibus quatuor, qui cursum equorum more traherent, ad in- xum alligavit. Interim dum ea pompa elatus triumphat, e regibus quatuor alter conversis retro frequentes humilibus oculis tota circum- dacentem attentius contemplantibus. Sessatis vero remittenti, cui ce- lito figeret oculum, respondit ille, retae inconstantiam demerit in

πεινᾶ ἀνυψοῦντα. τὸν δὲ Σέσωστριν συνειῶς τὴν παραβολὴν τῇ ἀκοῇ ἐπισκέψαντα νομοθετῆσαι, τὸ μηκέτι βασιλεῖς ἔλκειν τὸ ὄχημα. ὁ δὲ Χαγάνος ταῦτα ἀκηκῶς καὶ ὑπογελάσας, ἔφησεν τὴν εἰρήνην ἄγειν, τῇ δὲ προαιρέσει Πρίσκον, εἴ τι ἂν θέλῃ τῶν λαφύρων τὸν Χαγάνον τιμῆσαι. ὁ δὲ Πρίσκος!

Δτὴν αἰχμαλωσίαν ἀπέδωκε τῷ Χαγάνῳ ὑπὲρ τῆς διαβάσεως. τὰ δὲ λάφυρα πάντα λαβὼν ἀκινδύνως τὸν ποταμὸν διεπέρασεν. ὁ δὲ Χαγάνος ταῦτα δεξάμενος ἤσθη μεγάλως· καὶ ὁ Πρίσκος εἰς Βυζάντιον ἦκεν. ὁ δὲ Πέτρος τὴν στρατηγίαν παρέλαβεν.

A. M. 6088

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς Πέτρῳ τῷ στρατηγῷ, ὥστε τὴν τρίτην μοῖραν τῆς ῥόγας διὰ χρυσοῦ τοὺς Ῥωμαίους λαβεῖν· καὶ τὴν τρίτην διὰ ὀπλων· τὴν δὲ ἑτέραν τρίτην δι' ἐσθῆτος παντοίας. οἱ τοίνυν Ῥωμαῖοι τοῦτο ἀκηκοότες πρὸς τυραννίδα ἐτρέποντο. ὁ δὲ στρατηγὸς φοβηθεὶς τοῖς στρατοπέδοις ἀπελογεῖτο, ὡς οὐκ ἀληθὲς τοῦτό ἐστι. καὶ ἐπεδείκνυε τῷ στρατῷ ἕτερα γράμματα παρακελευόμενα αὐτῷ, ὥστε τοὺς ἀριστεύσαντας καὶ ἐκ τῶν κινδύνων διασωθέντας ἐν ταῖς πόλεσιν ἀναπαύεσθαι, καὶ γηροτροφεῖσθαι ἐκ τῶν δη-

1. συνειῶς τὴν ἀκοῇ ἐπισκ., omisso τὴν παραβολὴν, A f. 2. τοῦ μηκέτι A. 14. οἱ add. ex A. 18. διασωθέντας A e, σωθέντας vulg. 19. εὐτροφεῖσθαι e.

diversas partes se convolventis, et qua partem superiorem inclinantis, qua vero inferiorem erigentis et excelsius elevantis. porro Sesostris cum similitudinem hanc, qua pollebat animi sagacitate, percepisset, lege sancita edixit, ne ulli deinceps reges currum apud Aegyptios traherent. subrisit Chaganus his auditis, et pacis foedera servaturum se promisit: in potestate vero Prisci stare, qua parte spoliolum vellet, se donatum relinqueret. in transitu itaque concessi mercedem, captivos omnes Priscus Chagano restituit, ipse retentis sibi spoliis amnem iterum sine periculo traiecit. Chaganus his acceptis mirum in modum laetatus est: Prisco vero Byzantium reverso, Petrus in exercitus ducendi munus successit.

A. C. 588

Hoc anno Petro duci suis mandatis significavit imperator, ut stipendiorum tertiam partem nummis aureis persolvendam Romani milites acciperent: partem aliam armis sibi concessis: ultimam denique data ad vestes quaslibet materia sibi repensam profiterentur. quod ubi resciverunt, ad rebellionem se converterunt. deterritus dux factum apud milites excusavit, nequaquam id verum esse asseverans: quin etiam alias litteras ostendit, quibus iubebat imperator, ut milites qui in bello fortiter se gesserant, et e gravibus periculis incolumes evaserant, in urbibus data vacatione agerent, et publicis sumpti-

μυσίων· τοὺς δὲ παῖδας τῶν στρατιωτῶν εἰς τοὺς τόλους τῶν οἰκιῶν γονίαν ἐγγράψαι· καὶ ταύτην ἐν πειθαρχίᾳ τῶν λαῶν καταπράττειν, καὶ τὸν καισῶρα ἀνευθέρηματ. ταῦτα δὲ ὁ Πέτρος ἐν βασιλείᾳ καταμνήσκει. ἔδωκε δὲ εἰς Μαγ-
 5 μαγοπόλιν ἀποπέμψαι γιλιῶνς προτρέψιν, οἵτις περιτηγόν-
 τες Σαλαβινῶς ἐπιγερομένοις Ῥωμαίων ἀγέλασιν πολλῆς, τοιούτους ἐπέροται· οἱ δὲ βάρβαροι τῆς αἰχμαλωσίας ἀπο-
 σφάζοντες, καὶ αἰχμαλωσίας πολλῆς κρατῶσιντες, ἐπὶ τῷ Ῥω-
 μιᾷ ἐπιστρέψαν.

10 Τῇ δ' αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐκίσειν ὁ βασιλεὺς τὸ ἤλιον εἰς Μαγναύρας τὸ στραγγίλιον· καὶ ἴσθησιν ἐν τῇ μισισαύρ 197 C
 ἰδίαν σιγήην, καὶ ἀπὸ θύτου ἐπιτὸ ἀρμαμέντον.

Τούτῃ τῇ ἡμέρᾳ Πέτρος τοῦ στρατηγοῦ πενηγόντος, καὶ ἄλλοι
 15 ἕως ἀγρίου αὐτῷ συνεστρωσαντες, τὸν ποδα τοῦτον ἐν δασὶν
 ἐξεδίκευεν, καὶ ἀγορήτους ἐδύνασις χροσῆν πολλῇ ἐνοσιλίετο.
 ὁ δὲ αὐτοσρατωρ γραμμασιον αἰσγιότοις καὶ ἐπιειδιομοῖς ἀγο-
 ρήτοις αὐτὸν περιβάλλειν, ἀποτίνας Σαλαβινῶς ἰσθη κατὰ τοῦ
 Πικαστιοῦ κενώσας. ὁ δὲ Πέτρος βεσπῶμονος εἰς Νόβας
 παρογίετο. οἱ δὲ τῆς πόλεως ἐπίσημοι στρατιώται ἄμα τῇ

2. classis add. ex A. πειθαρχίᾳ vulg. 3. καταπράττειν
 A. καταπράττειν vulg. ἀγρίου A. 4. τῇ μισ. A. καὶ
 τῇ βου. vulg. 5. ἐπέροται A. B. ἐπέροται vulg. 10. τὸ
 ἡλ. A. τὸν ἡλ. vulg. 11. τὸ στραγγίλιον add. ex A. & C. 15.
 ἀγορήτους A. ἀγορήτους vulg. 17. περιβάλλειν A. περιβάλλειν
 vulg. 18. ἀποτίνας A. 19. Νόβας C. I.

his inter caeteros senes elegerunt: amplius ut militum liberi in pro-
 prium parentum locum acciderentur. eummodi uulgarum lenocinio
 exercitum ita demulit, ut caeteram uulgarum senum uoluntatibus
 consequenti sunt: de quibus omnibus Petrus imperatorem certiorum
 fecit. Magnanopolim uero accedens, milites mille, qui praesententem,
 misit. isti uero in Salasimon, qui magnam e Romanorum finibus praedam
 auerant, insidentes, in fugam barbaros vertere. at barbari
 captiua interfecta, caeteram praedam, quae maxima fuit, eorum ab-
 ducunt, in Romanorum fines egressi sunt.

Eodem anno solarium Magnauraes retundum condidit imperator,
 utaque statuam ad medium atrium creauit, ibidemque posuit arma-
 mentum.

Hoc anno cum Petrus das uenatum prodissocet, agrestis uo ob- A. C. 589
 uiam factus pellem eius ad arborem contriuit, ex quo dulcoribus plano
 intolerandis die cruciatus est. Imperator autem litteris inclementio-
 ribus, prohibitis, conuictisque grauissimis eum perstrinxit, cum Schavi-
 nos Byzantium uerum aduentare reuertisset. his Petrus commotus ac
 uere coactus Noxas se contulit. cum uero urbis primates ac milites

Δ ἐπίσκοπῳ τῷ στρατηγῷ ὑπήντων· οὓς ἰδὼν ὁ στρατηγὸς καὶ
 θαυμάσας τὴν ἐξόπλιον καὶ ἀνδρείαν αὐτῶν, κελεύει καταλι-
 πόντας τὸ ἕστυ τῇ Ῥωμαϊκῇ πληθῦϊ συναναμίγνυσθαι· οἱ
 δὲ στρατιῶται ἐπὶ φρουρᾷ τῆς πόλεως συντεταγμένοι, οὐκ
 ἐπείθοντο τοῦτο ποιῆσαι. θυμωθεὶς δὲ ὁ στρατηγός, ἀπέστειλεν 5
 Γένζωνα μετὰ πλήθους στρατιωτῶν. οἱ δὲ μαθόντες ἔφυγον
 εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὰς θύρας τοῦ ναοῦ κλείσαντες, ἐκά-
 θηντο ἔνδον. ὁ δὲ Γένζων τῇ αἰδοῖ τοῦ ναοῦ, ἄπρακτος διέ-
 μεινεν· Πέτρος δὲ ὀργισθεὶς, ἀποχειροτονεῖ τὸν Γένζωνα τῆς
 στρατηγίας, καὶ ἐκπέμπει Σκριβωνα ἠτιμωμένως τὸν ἐπίσκοπον 10
 πρὸς αὐτὸν ἀγαγεῖν. οἱ δὲ τῆς πόλεως πανοικεὶ συναχθέντες,
 ἀτίμως τὸν Σκριβωνα τῆς πόλεως ἀπελαύνουσιν· καὶ τὰς πύ-
 P. 232 λας τῆς πόλεως κλείσαντες, τὸν μὲν Μαυρίκιον βασιλέα εὐ-
 φήμουν, τὸν δὲ στρατηγὸν ὕβρεσι περιέβαλλον· καὶ οὕτως
 ἀτίμως ὁ Πέτρος ἐκεῖθεν ἀνεχώρησεν. προπέμπει δὲ χιλίους 15
 ἐπὶ κατασκοπῇ· οἱ δὲ περιτυγχάνουσι Βουλγάρους χιλίους
 τὸν ἀριθμὸν. οἱ δὲ Βούλγαροι θαρροῦντες τῇ εἰρήνῃ τοῦ Χα-
 γάνου, ἀμερίμνως ἐβάδιζον· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι πρὸς τοὺς Βουλ-
 γάρους τὰς ὁρμὰς ἐποιοῦντο. οἱ δὲ Βούλγαροι ἀποστέλλουσιν
 ἄνδρας ἐπτά, παραινοῦντες μὴ παραλῦσαι τὴν εἰρήνην. τοῦτο 20

2. καταλιποῦντας vulg., καταλιπόντα A. 7. ἐκάθηντο ἔνδον
 om. A f. 8. αἰδοῖ A, αἰδοῖ vulg. 11. πανοικεὶ A, πανοικεὶ vulg.
 συναγμένοι b. 15. ἐκεῖθεν add. ex A. 17. τῇ add. ex A.
 19. τὰς τομὰς e. Βούλγαροι A alii codd., Βουλγάρεις vulg.
 20. ἄνδρας om. A.

una cum episcopo ei obviam progressi essent, speciosum militum or-
 natum ac fortitudinem miratus dux, ut, urbe relicta, se Romano exer-
 citui adiungerent, mandavit. at milites qui ad urbis custodiam depu-
 tati fuerant, id exequi detrectaverunt: ex quo dux iratus, Genzo-
 nem cum armata militum manu ad eos misit: qui ea de re certiores
 facti, ad ecclesiam confugientes, clausis templi portis intus se
 continuere. Genzon templi sanctitatem veritus, re intentata substitit.
 Petrus inde exasperatus, Genzonem munere abdicavit, et Scribonem
 misit, qui episcopum ignominiose ad se traduceret. at cives vicatim
 et cum totis familiis congregati, Scribonem turpiter urbe expellunt;
 occlusisque urbis portis Mauricium quidem imperatorem faustis vocibus
 prosequuti, ducem probris palam proscindere: atque ita demum
 Petrus turpiter inde recessit. cum vero mille homines speculatum
 praemisisset, hi in Bulgarorum turmam numeri eiusdem incidere. at
 Bulgari, paci, quae cum Chagano intercedebat, confisi, securi citra ul-
 lam suspicionem progrediebantur. cum autem Romani eos adoriren-

ἀποδύοντες οἱ στρατηγοί, περιέουσιν τῆ στρατηγῆ ταῦτα. ὁ δὲ στρατηγὸς ἐρῆ· οἰδὲ τι ὁ αἰτοματῶν παρῆδη, τοῖσιν Β
 γείσονται. ἀμφολῆς δὲ γινομένης, τρέπονται οἱ Ῥωμαῖοι, οἱ
 δὲ βάρβαροι οἷα ἰδίωσαν αἰτούς, ἵνα μὴ κακώτερος κινήσῃ
 5 περιπέσωσιν. ὁ δὲ στρατηγὸς τὸν ταξίαρχον τῶν προειρηγῶ-
 των χαλεπῶς ἰμωσιγῶσιν. τοῦτο μαθὼν ὁ Χυγῆτος πρόβησις
 πρὸς τὸν Πέτρον ἐξέπεμψεν, τὴν ἀπαρτὴν αἰτωμένος, καὶ ὡς
 Ῥωμαῖοι ἄνευ δικαίας αἰτίας τὴν εἰρήνην διέλειπον. ὁ δὲ
 Πέτρος ἀπατηλῶς λόγοις χρησάμενος, μὴ ἰδῆσαι τὴν εἰρήνην
 10 διασχερῆσαι, διαλασσοῖα δὲ δίδοιαι τῷ σὺλῳ ἕκαστον· καὶ
 οὕτω, ὅτ' μούθοις δύο οἱ βάρβαροι τὰ ἀσολώστα σὺλῳ ἄνα· V . 165
 λαθόντες, σιέγονται τὴν εἰρήνην. ὁ δὲ Πέτρος κατὰ Περσῶ-
 στον τοῦ ἐμάρχου τῶν Σαλατινῶν χωρεῖ. οἱ δὲ βάρβαροι C
 περὶ τὴν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ τοῖσιν ἰσχυρῶσιν, διασω-
 15 γῶσιν τοῦ περάσαι. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἀπὸ τῶν κερθῶν τοξυ-
 οντες, τοῖσιν ἀλίστησαν· καὶ τραπίστωσιν αὐτῶν, πλείστους
 κατὰ τῆς λαγῶνος ὁ Περσῆστος καὶ θνήσκου. περῶσιν δὲ
 οἱ Ῥωμαῖοι αἰχμαλωτίας πολλῆς ἰσχυρῶσιν, καὶ τίς τὸ ἴδιον
 ἰσχυρῶσιν. πλανηθέντων δὲ τῶν ὄχθων καὶ ἀνδρῶν το-

1 τῆ στρατηγῆ A, τὸν στρατηγὸν vulg. 2 πορῆδγ A.
 3 τοῖσιν A, τοῖσιν vulg. 4 σὺλῳ δὲ καὶ ἄλλοις γένεσιν A.
 5 τῶ τῷ σὺλῳ A 14 τὴν ὄχθη A, τὴν ὄχθη vulg. 15 τῶ
 16 σὺλῳ A 19 καὶ ἴσιν A.

tus, Bulgari circa septem delegavere, qui Romano pacem haud ita
 conciliam esse persuaderent, quam ubi procuratores audierunt, duci
 collectionem retulere. dux vero, neque si imperator ipse adveniret, in-
 quit, eis pacem. consertaque pax Romanis in fugam vertitur,
 nec tamen eos incogniti sunt barbari, ne viciniam ardentius ample-
 xati in insulas incidissent. dux pacem praeventivam praefectum et-
 zio mitti mudi imperavit. quod cum ad Chaganum transivisset
 fuisse, legatos ad Petrum direxit, qui hostilem hanc aggressivam
 incursionem Romanos nulla iusta de causa pacem violasse quererentur,
 sed Petrus hanc rursus incursionem se plane ignorasse Mandis se
 fraudulentis verbis adstruit; duplicata se nihilominus ipse epulis
 dote annis; atque ita barbari epulis, quae amiserunt, dupla facto
 acceptis, pacem servare. ceterum Petrus contra Perogastum Sclav-
 onum praefectum expeditionem suscepit. et barbari secundum
 fluminis ripam Romanis obvia facti, eos annem torquere posside-
 bant Romanis contra e vectorem modis tela mittentes, barbari avert-
 erunt. dumque in fugam vertuntur, Perogastus ille rursus, munit-
 tus. Romani ergo flumen transgressi, praeda maxima coacta in pro-

ποις περιπεσόντες, ἐκινδύνευσεν τὸ στρατόπεδον· βαδίσαντες δὲ διὰ τῆς νυκτός, περιτυγγάνουσι τῷ Ἰλβακίῳ ποταμῷ. λόχμης δὲ εἰς τὸ ἀντίπερα ὑπόουσης τῷ ποταμῷ, οἱ βάρβαροι ἐν ταύτῃ κρυπτόμενοι, τοὺς ἀρνομένους τὸ ὕδωρ ἐτόξευον· μεγάλης Δτοιὺν ἐπηρεΐας τοῖς Ῥωμαίων γενομένης στρατεύμασιν, πρὸς 5 φρυγὴν ἐχώρησαν, καταπολεμηθέντες ὑπὸ τῶν βαρβάρων. ὁ δὲ Μανρίκιος ταῦτα ἀκηκῶς τὸν Πέτρον τῆς στρατηγίας ἀπέπασεν, καὶ τὸν Πρίσκον πάλιν στρατηγὸν τῆς Θρακίης ἀπέστειλεν.

A. M. 6090
P. 233

Τούτῳ τῷ ἔτει Πρίσκος στρατηγὸς ἐξῆλθεν ἐν τῇ Θρακίῃ, 10 καὶ τὰς δυνάμεις ἠρίθμησεν, καὶ εὔρεν ὅτι πλῆθος πολὺ διεφθάρη ἐξ αὐτῶν. τούτους δὲ ἀναλαβὼν παραγίνεται εἰς τὸν Ἰστρὸν ποταμὸν εἰς Νόβας. ὁ δὲ Χαγάνος τοῦτο μαθὼν πρέσβεις ἐξέπεμψεν τὴν αἰτίαν πυνθανόμενος τῆς ἀφίξεως. ὁ δὲ Πρίσκος προεφασίστατο διὰ κνηγέσια ἐλληλυθῆναι. ὁ δὲ Χα- 15 γάνος, οὐ δίκαιόν ἐστι, φησὶν, ἐν ἀλλοτρίῳ τόπῳ κνηγεῖν· ὁ δὲ Πρίσκος ἴδιον ἔλεγεν εἶναι τὸν τόπον, καὶ τὴν ἐξ ἀνατολῆς ἀπόδροσιν τῷ Χαγάνῳ ὠνειδίξεν. ὁ δὲ βάρβαρος τῆς Σιγγιδόνος τὸ τεῖχος κατέλυσεν· καὶ ἐπὶ τὴν τῶν Ῥωμαίων γῆν ἐχώρει. τοῦτο μαθὼν ὁ Πρίσκος παραγίνεται εἰς τὴν νῆ- 20

2. Ἰλβακίῳ A a f, Ἰλβακίῳ vulg. 3. ὑπόουσης A, ὑπιούσης vulg.
4. τοὺς ἀρνομένους A a f, τοὺς ἀρνομένοισι vulg. 5. Ῥωμαίων A, Ῥωμαίοισι vulg. 7. τῆς add. ex A. 12. ἀναλαβὼν A, παραλαβὼν vulg. 13. Νόβας A e f, νομάς vulg., vid. supra p. 423, 18.

pria loca se recepere. sed ductores recta via aberrantes, et in arida inaquosaque loca deflectentes, exercitum in magnum coniecere periculum. iter porro noctu peragentes, diverterunt ad Ilbaciū amnem. barbari vero in insidiis, quas trans flumen collocaverant, delitescentes, in Romanos, qui haustum venerant, tela iaculabantur. ex quo Romani cum magna clade afficerentur, a barbaris demum debellati versi sunt in fugam. Mauricius his auditis Petrum officio privavit, et Priscum iterum Thraciae ducem delegavit.

A. C. 590

Hoc anno dux Priscus in Thraciam profectus exercitum recensuit, et magnam militum manum ex eis periisse et desiderari comperit. iis eductis ad Istrum fluvium Novas se contulit. quibus cognitis Chaganus legatos profectionis causam sciscitaturos misit. Priscus venandi gratia se accessisse praetexere. ad quem Chaganus: nefas, ait, alieno in solo te venatum exercere. Priscus contra proprium asserere fundum, et Chaganum ex oriente transfugam affirmare et exprobrare. eapropter barbarus eversis Singidonis moenibus, in Romanam ditionem

σον τοῦ Ἰστροῦ, καὶ παραλαβὼν δρόμους, παραγίνεται πρὸς Ἡ
 τὸν Χαγῆσον εἰς Κωνσταντιόλαν, θύλων αὐτῷ ἐπιπέσει. ἐπὶ
 θύλῃ δὲ τῆς Χαγῆσος πρὸς τῆς ἕχθρας τοῦ ποταμοῦ, ὁ Πρί-
 σσος ἀπὸ τῆς τῆς διαλεγειτο. ὁ δὲ Χαγῆσος ἔρχεται πρὸς αὐ-
 θύλῃ· τί σοι, Πρίσσε, καὶ τῆ γῆ τῆς ἐμῆς; καὶ ταύτην βούλει
 διὰ ψεύδους λαβεῖν ἐκ τῶν χειρῶν μου; κρινεῖ ὁ Θεὸς ἀνί-
 μωσιν ἐμοῦ καὶ Μανουίλιον τοῦ βασιλέως. ἐπέληται τὸ
 αἷμα τοῦ στρατοῦ τῶν Ῥωμαίων, καὶ τοῦ στρατοῦ τοῦ
 ἐμοῦ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ. ὁ δὲ Πρίσσος ἔρχεται εὐ μίαν
 10 τὸν ἔρχεται παρ' ἡμῶν λαβεῖν. ὁ δὲ Χαγῆσος· ἔχει
 μετ' ἄλλων πέντηκοντα πύλαις Ῥωμαίους δουλοκράτας βαρ-
 βάρους. ὁ δὲ Πρίσσος διὰ τοῦ ποταμοῦ τὰς πύλας τῆς Συγγι-
 δουσι παρασιτημένους, ταύτην ἐπέληται, καὶ τοὺς Βουλγάρους; C
 αὐτῶν ἐξεδίωξεν, καὶ τὸ πῦρ ἐπέληται ἀπέχεται. ὁ δὲ
 15 Χαγῆσος ἀγγέλλει πρὸς αὐτὸν ἐπιστάτας, καὶ τοὺς ψευδο-
 κίβητας τοῦ Θεοῦ διαμαρτυρίᾳ συκοφαντήσαντες τὸν γενο-
 μένων τὸν Πρίσσο. χειρῶν δὲ καταλαβόντες, ἰσχυροὶ εἰς
 τὰ ἴδια ἀπέχεταισαν. τῆ δ' αὐτῆς εἰσι Πέτρος ὁ ἀδελφεὶς
 Μανουίλιον ἔπεισεν τῆς ἐπιπέσει τῆς ἁγίας Θεοῦ τῶν
 20 ἁγίων πατρῶν αὐτῶν ἐκ διαφόρων μαρτυρῶν· ἔπεισεν,

1. Κωνσταντιόλαν A. 2. καὶ ante τῆ γῆ add. ex A. 3. καὶ
 ἐπὶ θύλῃ ἔρχεται εἰς τὴν ἐμῆν, καὶ μετ' αὐτῶν ἔρχεται. ex A addidit δὲ
 Νεφέλες. 11. δουλοκράτας, δ. δουλοκράτας, vulg. 12. ἀγγέ-
 λει πρὸς αὐτὸν A, πρὸς αὐτὸν ἀγγ. vulg. 13. ἀπέχεται-
 σαν A. 20. ἁγίων πατρῶν A alii, Πατρῶν vulg.

peruenit. eo composito ad Istri insulam confert se Priscus, et con-
 currens agitatorum deemonibus, Chaganum adloquitur Constantiam
 profecturus. ad fluminem autem ripam consistens Chaganus Priscum e
 nauibus colloquitur habebat. tum Chaganus ad Priscum: quid tibi,
 amabo, Prisco, cum ditior meo? ut quid eam debet occupare medi-
 cas? et e manibus meis eripere? indicabit deus inter me et impe-
 ratorem Mauricium: et ex erus manibus mei Romanorumque exerci-
 tus sanguinem ropocet. ad haec Priscus: non urbem enim nobis
 eripere conaris. cui Chaganus respondit. velle quinquaginta alias
 Romanis imperii urbes barbarorum virtute subgenitas te brevi conspu-
 cturum. Priscus vero nauibus ad Singidunum applicatis, urbem de-
 populatus, Bulgarios ex ea eiecit, et moerem exaedificare cepit. at
 Chaganus legatis ad eum missis, historiam deorum fidem obtestatus, de
 us, quae commiserat, apud ipsummet grauitate conquisitus est. Ingre-
 ente patris hinc uterque patris hinc reuertit. hoc etiam anno Pe-
 trus Maurici fratres sanctae desparae Arabidarum ecclesiam diuersis

καὶ Κυριακὸς ὁ πατριάρχης τὰ Διακονίσσης τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Θεοτόκου.

A.M. 609¹
V. 186
D
Τούτῳ τῷ ἔτει συναθροίσας ὁ Χαγάνος τὴν αὐτοῦ δύναμιν ἐπὶ τὴν Δαλματίαν ἐχώρησεν. καὶ καταλαβὼν τὴν Βάλβης καὶ τὰς περὶ αὐτὴν τεσσαεράκοντα πόλεις πάσας ἐπόρθη- 5 σεν. ὁ δὲ Πρίσκος ταῦτα μεμαθηκῶς Γουνδοῦν ἐπὶ τῇ κατασκοπῇ τῶν προαιτημένων ἀπέστειλεν· καὶ καταλαβὼν τοὺς βαρβάρους διὰ δυσβάτων χωρίων τὴν βάδισιν ποιουμένους, περιτυγχάνει δύο βαρβάρους τῷ οἴνῳ κεκαρωμένοις· καὶ τούτους διηρώτα ὁ Γουνδοῦς τὰ τῶν βαρβάρων κινήματα. οἱ 10 δὲ ἔφασαν, δισχιλίοις ὀπλίταις τὴν αἰχμαλωσίαν τὸν Χαγάνον παραδεδωκέναι, καὶ πρὸς τὰ οἰκεῖα ἀποστεῖλαι. ταῦτα ὁ Γουνδοῦς μεμαθηκῶς κρύπτεται ἐν μικρῷ φάραγγι, καὶ ἔξ

P. 234
ἔωθινῷ ἐπὶ τὰ νῶτα τούτων γενόμενος, ἀθρόως πάντας ἀνεῖ- 15 λεν· καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν λαβὼν πρὸς τὸν Πρίσκον ἤγαγεν. ὁ δὲ Χαγάνος τὰ τῆς ἀποτυχίας μαθὼν εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἐπα- νεξέυξεν χώραν· καὶ ὁ Πρίσκος ὑπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια.

A.M. 609^a
Β τὴς δυνάμεις ὁ Πρίσκος ἐπὶ τὴν Σγγιδόνα παραγίνεται. ὁ

1. Κυρ. ὁ πατρ. A, ὁ Κυρ. πατρ. vulg. fort. κατὰ Διακ. 3. τὰς περὶ αὐτὸν δυνάμεις A. 4. Βάλκης A. 5. τεσσαεράκοντα πόλεις] μὲ πόλεις A, μητροπόλεις vulg. 8. τὴν βαδικὴν A. προιουμένους A, ποιούμενος vulg. 9. βαρβάρους — κεκαρωμένους A. 11. ἔφασαν A, ἔφησαν vulg. 13. ἐξεωθῆναι f. 14. τούτων A, τούτου vulg. 15. πρὸς τὸν II. — — — μαθὼν om. A.

marmoribus ornatam extruxit. ad Diaconissae pariter compitum Cyriacus patriarcha sanctae deiparae ecclesiam posuit.

A. C. 59¹
Hoc anno Chaganus collectis omnibus copiis in Dalmatiam suscepit expeditionem: Balben vero et circumposita quadraginta oppida omnia devastavit. rei fama excitus Priscus Gunduem quae ab hostibus admissa fuerant exploratum misit. ille locis plane imperviis iter agens, barbaros duos vino graves offendit, eosque de barbarorum consiliis interrogat. respondent illi: millibus hominum duobus bene armatis Chaganum praedam commendasse, eamque omnem ad Bulgariis domesticos lares agi. eo comperto, Gundues in angusta valle occultatur, et hostes a tergo summo diluculo adortus, ex improvise, cunctos confertim occidit: et recuperatam praedam ad Priscum reduxit. Chaganus clade cognita propriam repetit regionem, et Priscus pariter domum revertitur.

A. C. 59²
Hoc anno indictione tertia mense Martio Priscus educto exercitu Singidonem versus proficiscitur. Chaganus ex adverso collectis viri-

δε Χαγάνος, σπειραθροίσα; την Ιακτου δέναντι ὄρω τῆ Μα-
 σίῃ ἐφίσταται, καὶ τὴν Τομοσίαν πόλιν ἐπιχειρεῖ λαβεῖν. δια-
 τούτο καὶ Πρίσκος τὴν Συγγιδόνα καταλειπὼν, τοῖσιν ἐπιχειροῦ-
 ζει. τῆς δε ἰουλιῆς τοῦ πλοχα καταλαβοῦσης, καὶ τῶν Ῥωμαίων
 5 λιμῆ ἡσπομένων, ἀκηκόως ὁ Χαγάνος τῆ Πρίσαν ἐδελον
 ἀμάξας ἐπέμψαι πρὸς αὐτὸν ὅπως διαπαρήματα ἀποσταλῆ
 αὐτοῖς, ἵνα μετὰ ἰαυροῖητος τὴν ἰαυτῶν ἰουλιῆν ἐκπληρῶσω-
 σιν. τετρακοσίας τοῖσιν ἀμάξας πληρώσας τοῖσιν ἐπέμψεν·
 ὁμοίως καὶ ὁ Πρίσκος εἰδη τινὰ Ἰνδικὰ ἀντίκριψεν τῆ βαρβα-
 10 ρῆ· πῆπερὶ τε καὶ φιλλον Ἰνδικῶν καὶ κότεον καὶ κροσίου, καὶ
 διερῶ τῶν ἐπιζητουμένων· καθίζουμένων τοῦ Χαγάνου εἰς τὸ
 θερμιον, καὶ ταῦτα δεζάρητος ἔωθη εἰς αὐτοῖς· καὶ μέχρι
 τοῦ πληρωθῆναι τῆς ἰουλιῆν Ῥωμαῖοὶ τε καὶ βάρβαροι ἀλλη-
 λους συνεμάχοντο· καὶ οὐκ ἦν φέβος ἐν ἰαυτῆσιν ἀντάμ-
 15 νῆσιν. τῆς δε ἰουλιῆς πληρωθείσης διαχωρίζονται ἀπὸ τῶν
 Ῥωμαίων οἱ βάρβαροι. ὁ δε Μακρίσιος εἰς σιτάρην δεζει
 τοῦ Πρίσκου Κοριτιόλον ἀποσταλῆν μετὰ πῶτις ἀντάμειως.
 τοῦτο μαθὼν ὁ Χαγάνος εἰς Μοσίαν ποτὶ Κοριτιόλον
 στρατεύεται ἀπὸ τριάντοτα σήμεων τοῦ Κοριτιόλου. ὁ δε

α. ἐφίσταται A, ἐφίσταται vulg.   πῆπερὶ καὶ A   β. πῆ-
 πῆπερὶ H² add. ex A.   γ. ἀποσταλῆ A, ἀποσταλῆ vulg.   δ. ἰαυ-
 τῶν A, αὐτῶν vulg.   ε. καὶ ὁ A, δε ὁ vulg.   ζ. ἀντάμ-
 νῆσιν A, ἀντάμνῆσιν vulg.   η. πῆπερὶ τε A, πῆπερ τε vulg.
 ι. Ἰνδικῶν A, Ἰνδικῶν vulg.   ιβ. εἰς Μοσ A, εἰς
 τὴν M. vulg.

hoc ex inopinato in Mesiam irrupit, et Tomosiam urbem occupare
 molitur. quare Singidone relicta Pricus ad eam provinciam accessit.
 imminente vero paschali celebritate, Romani fame turbati, cum
 eorum penuriam perciperet Chaganus, concedenda commiserat victoris,
 quos etiam cibis onustos mitteret, ad ipsum mitti Pricus significavit.
 et propterea ad festum Romani cum epulorum gaudio peragebant.
 ceteris itaque quadragentis cibis prole relictis ad eam destinatis Pricus
 etiam vinorum species Indicas, piper cumcum, folium Indicum, cas-
 tium, cannam, et alia postulata misit ad barbarum, qui tum ad Theo-
 timum sedem pervenerat, et ad munera laetantissime accepit, atque ita
 donec festi celebritas expleatur, Romani cum barbaris potestatem et
 alique discrimine convivebantur; nec in alterutro castris tentoria
 suspensa ex huiusmodi societate exacta est. diebus vero solemnibus
 iam elapsis barbari a Romanis coniunguntur. postea Maximiano suppo-
 sita Pricus fecendis cum pedestri militem manu Comentiolum misit.
 Chaganus nuncia accepto, adversus Comentiolum expeditione susce-
 pta, ad trigesimalum lapidem a Comentioli exercitu castra posuit. quare

D Κομεντίολος ἑναπορωῶν ἄγγελον πρὸς τὸν Χαγάνον ἐξέπεμψεν. φασὶ δὲ τινες τὸν Μαυρίκιον ὑποθέσθαι τῷ Κομεντιόλῳ, ὅπως τὸ Ῥωμαϊκὸν στράτευμα παραδώσῃ πολεμίοις διὰ τὰς ἀταξίας αὐτῶν. νυκτὸς δὲ μεσοῦσης ἐκέλευσεν τὸν στρατὸν ὀπλίσασθαι, μὴ παραγυμνώσας τοῖς ὄχλοις μέλλειν πόλεμον συστήσασθαι. αὐτοὶ δὲ ὑπειληφότες ὅτι γυμνασίας ἕνεκεν σιδηροφορεῖν αὐτοὺς ἐκέλευσεν, οὐχ ὡς ἔδει ὀπλίσαντο. ἡμέρας δὲ γενομένης καὶ τῶν βαρβάρων καταλαβόντων, θρῦλλος πολὺς τὸν στρατὸν κατέλαβεν. ὁ δὲ Κομεντιόλος τὰς τάξεις ἐτάραττεν, καὶ αἷτιος αὐτοῖς ἀκαταστασίας ἐγένετο. οὕτω μὲν οὖν οἱ Ῥωμαῖοι πρὸς φυγὴν ἐτρέποντο. οἱ δὲ βάρβαροι ἀστρατήγητον τὸν λαὸν εὐρηκότες, ἀηλεῶς τούτους ἐφόνεον. ὁ δὲ Κομεντιόλος ἀσχήμεν φυγῆ ἐπὶ τὰ Δριζίπερα γίνεται. οἱ δὲ τῆς πόλεως ὕβρεσι καὶ λίθοις βάλλοντες αὐτόν, τοῦ ἄστεως ἀποπέμπουσιν. οἱ δὲ βάρβαροι ἐπὶ τὰ Δριζίπερα ἔλθόντες, τὴν τε πόλιν ἐπόρθησαν καὶ τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου ἐνέπρησαν. τὸν τε τάφον αὐτοῦ ἠργυρωμένον εὐρόντες, ἀνοσίως σκυλεύουσι. καθυβρίζαντες δὲ καὶ τὸ σῶμα τοῦ μάρτυρος, καὶ πολλὴν ἐν τῇ Θράκῃ αἰχμαλωσίαν ποιήσαντες, ἐν ὄχλῳ λαμπρῷ Ῥωμαίων κατεπαιρούμενοι. τοῦ δὲ

3. τὸ add. ex A. 10. ἀκαταστασίας om. A b e. 11. of
 add. ex A. 13. Δριζίπερα A ubique, Δριζίπερα vulg. 16.
 τοῦ ὁσίου Ἀλ. a. 18. καθυβρίζαντες A, καθυβρίζουσι vulgo.
 20. ἐνώχλου τῷ λαμπρῷ Ῥωμαίων A e.

Comentiolus in magnas mentis angustias adductus legationem ad Chaganum destinavit. Mauricium sane Comentiolo ut Romanum exercitum a tumultibus concitandis deinceps compescendum adversariis proderet, quorundam rumor extitit. porro media nocte milites armari iussit, nec tamen se praelium initutum esse significavit: unde milites exercitationis tantum ergo arma capessenda se iussos arbitrati, non ut decuit pro certamine sustinendo sunt instructi. adventante luce, et iam barbaris irruentibus, ingens tumultus totum exercitum pervadit. sane Comentiolus ipse turbabat ordines, et confusionis auctorem omnino se praebebat, atque ita Romani in fugam versi sunt. barbari nulla militiae lege compositum exercitum operati, summa inhumanitate cunctos trucidant. Comentiolus turpi fuga ad Drizipera salutem quaesivit, quem cives contumeliis lapidibusque emissis, urbe expellunt. tum vero barbari Drizipera profecti, civitate direptioni tradita, in sancti Alexandri templum incendio grassati sunt, cumque sepulchri thecam argento ornatam reperissent, illis prius et contemptis martyris reliquiis, ornamentum omne sacrilege spoliavere: inde coacta per totam Thraciam praeda, collectisque captivis, ipsi, multiudine

πρέσβεις· κρινεῖ ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ Μαυρικίου αὐ-
 Dτοκράτορος· αὐτὸς γὰρ τὴν εἰρήνην διέλυσεν· ἐγὼ δὲ τοῖς
 αἰχμαλώτους ἀποδίδωμι αὐτῷ κατὰ ψυχὴν νόμισμα ἐν κομιζό-
 5 μενος παρ' αὐτοῦ. ὁ δὲ Μαυρίκιος οὐκ ἠθέσχετο δοῦναι·
 καὶ πάλιν ὁ Χαγάνος ἠτήσατο ἀνὰ ἡμίους λαβεῖν κατὰ ψυ- 5
 χήν· καὶ οὐδ' οὕτως ὁ βασιλεὺς δοῦναι κατεδέξατο, ἀλλ' οὐδὲ
 τεσσάρων κερατίων λαβεῖν. καὶ θυμωθεὶς ὁ Χαγάνος πάντας
 ἀπέκτεινεν, καὶ ἐπὶ τὰ ἴδια ἀνέζευξεν, πενήκοντα χιλιάδας
 ταῖς σπονδαῖς τοῖς Ῥωμαίοις ἐπιθεῖς. καὶ τὸν Ἰστρον ποτα-
 μὸν μὴ διαβαίνειν ὠμολόγησαν. ἐκ τούτου πολὺ μῖσος κατὰ 1
 Μαυρικίου τοῦ βασιλέως ἐκινήθη· καὶ ἤρξαντο λοιδορίαις
 P. 236 τοῦτον βάλλειν· ὁμοίως καὶ ὁ λαὸς ὃ ἐν τῇ Θράκῃ πρὸς λοι-
 δορίαν τοῦ βασιλέως ἐκινήθη. ὁ δὲ στρατὸς ἐντολικαρίους
 ἐπεμψεν πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ Κομεντιόλον ὡς προδοσίαν
 ἐν τῇ πολέμῳ ποιήσαντος, ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ Φωκᾶς, ὅστις τῷ 1
 βασιλεῖ διαλεγόμενος βρονερῶς τούτῳ ἀντέλεγεν ἐν τῷ σιλην-
 τίῳ, ὥστε τινὰ τῶν πατρικίων τοῦτον ματζῶσαι, καὶ τὸν
 πώγωνα αὐτοῦ τίλαι. ὁ δὲ βασιλεὺς οὐ κατεδέξατο τὴν κατὰ
 Κομεντιόλον ἔγκλησιν· ἀλλὰ τούτους ἀπράκτους ἀπέλυσεν·
 διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἐπιβουλὴ τοῦ βασιλέως ἀρχὴν ἔλαβεν. κατὰ 2

5. fort. ἀνὰ ἡμισυ. 12. καὶ ὁ λ. A, δὲ ὁ λ. vulg. 16.
 βριαρῶς A. 17. μοντζῶσαι A. 20. ἡ add. ex A. ἐλάμ-
 βανεν A.

sedet deus aequus iudex inter me et Mauricium imperatorem: ipse vio-
 landae paci ansam dedit. captivos tamen omnes ei reddam accepto in
 singula capita nummo uno. Mauricius eam pecuniae summam depromere non tulit: quare dimidium nummum pro singulorum capite redimendo rursum postulat Chaganus: sed neque dimidiatum nummum, neque etiam ceratia quatuor, quae tandem pro singulis petierat Chaganus, Mauricius solvere admisit. eapropter Chaganus cunctos ad unum interfecit, et in propriam regionem regressus tributo, quod ex antiquis conditionibus Romani pendebant, quinquaginta millia de novo addidit. Istrum vero fluvium se non amplius traiecturos utrinque Romani et Bulgari convenere. ex istis odium ingens in Mauricium conflatum, unde et conviciis iniuriisque eum aperte proscindere, exercitus quoque grex universus per Thraciam sparsus ad ludibria dirasque in eum expuendas moveri. exercitus itaque missos ad Mauricium contra Comentiolum decrevit, qui se ab ipso in praelio proditos quererentur. adfuit e missis unus Phocas, qui coram Mauricio orans, audiente etiam senatu, insolentibus in eum probris invecus est: ita ut inflictis etiam colaphis, barbam illi e patriciis nonnemo vellicaverit. porro imperator obiectas Comentiolo accusationes non admisit:

τοῦτον τὸν καιρὸν ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῇ Νείλῳ ποταμῷ Μηνῶν
 τοῦ ἐπαρχοῦ μετα λαοῦ πορευομένου ἐν τοσούτῳ ἐπιλογομένου V. 69
 Αἴλια, ἡλίου ἀνοχοτος, ζῶα ἀθροισόμενα ἐφάνθησαν ἐν
 τῇ ποταμῷ, ἀγῆρ τε καὶ γυνή. καὶ ὁ μὲν ἀγῆρ ἐπίστροφος
 καταλήλατος τε τὴν ὄψιν, ζῶατος τὴν κόμην, μισσοῦλος, καὶ
 μέχρι τῆς ὀφθίος ἰγνίσιος τῆρ φάσιν, καὶ πᾶσι ἐδείκνυτο
 γυνῆς. τὰ δὲ λοιπὰ μέρη τοῦ σωματος τοῦ ὕδαρ ἔταλυνται
 τοῦτον ὁ ἐπαρχος ὄρκοις ἐβαλλεν, μὴ καταλίθαι τὴν Διο-
 ριαν, πρὶν ἀπαντες ἐμφορηθῶσι τῆς παραδείξου ταύτης ὄρκο-
 σιως. ἡ δὲ γυνή τοῖς τε μαζοῖς ἔβην καὶ τὴν ὄψιν λίαν,
 καὶ τὴν πέμπην βαθείαν, καὶ μέχρι ἐπὶ τῆς πρὸς ὁ λαὸς ἔδει- C
 μαστε ὄφθαλ το ζῶα ταῦτα. τῇ δὲ ἐπὶ τῆς ὄψιν ἔδεισαν ἐν τῇ
 ποταμῷ. ὁ δὲ Μηνῶς ταῦτα τῷ βασιλεῖ Μανρῆτι γο-
 γησάσαν.

Ἱεροπολίτων ἐπισκόπου Ἰσαίου, Ἀντιοχείας Ἀναστα. A M 693
 αἰὸν εἰς α'.

Τούτῳ τῷ αἰτι μηνι Μαρτίῳ ες, ἰνδικτιῶν δ', τῇ ἡμέρῃ
 τοῦ ἁγίου πάρα Σοφία ἀγίατα ἡ γυνή Ἰουδαίου ὄρα
 Κωνσταντῆς γυναι Μανρῆτιον σίρμα κατασπασάσασαι D

2 ἐπαρχος A, ἐπαρχος vulg. ἰαυτοχότος A, ἰαυτοχότος
 vulg. A, μὴ om A. 11 ἐπὶ τῆς πρὸς — — — τῇ δὲ om A.
 19 γυναι Κωνσταντῆς δ, Κωνσταντῆς τῇ γυναι A I, Κωνσ-
 γασ. vulg.

se minus infecta penitus re dimisit: ex quo insularum in imperato-
 rem deinceps stratarum series processit. ceterum ad Nilum Aegy-
 pti fluvium cum Menas praefectus una cum exercitu, ad locum, qui
 Uella vocatur, iter faceret, sole oriente, visus tunc in flumine animalis
 specie humana, vis et summa. vir erat bene compositus, postero
 amplo, terribili aspectu, fulvo colore, cui tamen inerat candor, et us-
 que ad lumbos nudus naturam exhibebat spectandam, et nulla re fo-
 ctus cunctis oculis manifestus erat, ceteros vero corporis partes
 aqua obtegebat. hunc praefectus adhaesit, ne prius e conspectu dis-
 cereret, quam omnes se eum adeo exactissimo spectaculo. mulier
 et manibus habebat, et faciem levem, posteaque ceteros ad hanc
 itaque nonam universus exercitus animalis cum admiratione specta-
 vit: haec vero nona fluvium subire. quod demum Menas imperatori
 scripsit enarravit.

Ἱεροπολίτων ἐπισκοπῆ Ἰσαίου, Ἀντιοχείας Ἀναστασίου A. C. 393
 πρώτου

Ἦος ἀνοῦ μηνι Μαρτίῳ εἰς, ἰνδικτιῶν δ', τῇ ἡμέρῃ
 τῷ ἁγίου πάρα Σοφία ἀγίατα ἡ γυνή Ἰουδαίου ὄρα
 Κωνσταντῆς γυναι Μανρῆτιον σίρμα κατασπασάσασαι

ὑπέριμον τῷ βασιλεῖ προσήγαγον. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτο θεασάμενος, ἀπελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῷ θεῷ τοῦτο προσήγαγεν, καὶ ἐκρέμασεν αὐτὸ ἐπάνω τῆς ἀγίας τραπέζης διὰ τριχαλάστου ἀλυσιδίου διαλίθου καὶ χρυσοῦ. αἱ δὲ αὐγοῦσαι μεγάλως ἐλυπήθησαν τοῦτο μαθοῦσαι. καὶ ἐν μάχῃ Κων-5
 σταντίνα αὐγοῦστα πρὸς τὸν βασιλέα τὴν ἑορτὴν ἐποίησεν. ὁ δὲ βασιλεὺς μὴ προσχὼν τὰς ἐγκλήσεις τῶν ἐν Θράκῃ στρατευμάτων κατὰ Κομεντιόλου, ὁ αὐτὸς Κομεντιόλος ἀνυλαβῶν τὸ ὀπλιτικόν, ἔρχεται ἐπὶ τὸν Ἰστρον, καὶ ἐνοῦται τῷ Πρί-
 P. 237 σκῶ ἐν Σιγγιδόνι· καὶ λύεται ἡ πρὸς τοὺς βαρβάρους εἰρή-
 νη. ταύτης λυθείσης ἔρχονται εἰς τὸ Βιμηνάκιον, ἧτις ἐστὶ νῆσος μεγάλη τοῦ Ἰστροῦ. ταῦτα δὲ ἀκούσας ὁ Χαγάνος, συναθροίσας τὰς ἑαυτοῦ δυνάμεις, ἐπὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ χωρεῖ· τοὺς δὲ τέσσαρας αὐτοῦ νιούς, παραδοὺς ἑτέρας δυνάμεις, παρέστησε φρουρεῖν τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰστροῦ. οἱ δὲ Ῥω-
 μαῖοι σχεδίας ποιήσαντες, τὸν ποταμὸν διενήξαντο, καὶ πόλεμον μετὰ τοῦ νιοῦ τοῦ Χαγάνου συνεστήσαντο, Πρίσκου στρατηγοῦντος. ὁ γὰρ Κομεντιόλος ἀσθενήσας, εἰς τὸ Βιμηνάκιον τὴν νῆσον ἐκαθέζετο. ἐπὶ πολλὰς δὲ ὥρας τοῦ πολέμου κραιήσαντος καὶ τοῦ ἡλίου δύναντος, τριακοσίων τε Ῥω-2

2. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ a.
 Βιμηνάκιον vulg.

7. ἐν τῇ Θρ. A.

11. Βιμηνάκιον A,

14. τοῖς δὲ τέσσαρσιν αὐτοῦ νιοῖς A.

15. φρουρεῖν] τηρεῖν a.
 add. ex A.

τὰς δυνάμεις τ. Ἰ. A a.

19. δὲ

quovis superiorem obtulerunt. imperator opus demiratus, ad ecclesiam proficiscitur, et in munus deo offert: ipsique supra sanctam mensam ex triplicibus catenulis lapidibus auroque consertis appendit. eo nuncio accepto augustae animo omnino consternatae: et inter querelas et offensas augusta Constantina cum imperatore diem solemnem egit. imperatore vero latas a Thracicis copiis adversus Comentiolum accusationes nullius faciente, ipse Comentiolus, versus Istrum acie educta, ad Singidonem Prisco adiungitur, et cum barbaris pacem initam solvit. ea violata Viminacium, quae est Istri magna insula, conveniunt. re accepta, Chaganus copias colligit, et Romanas provincias invadit: aliis vero turmis filiorum curae commissis, Istri fluminis quae forent vada tutanda mandavit. Romani vero tumultuariis lembis compositis traiecerunt amnem, et Prisco duce cum Chagani filio manus conserunt; Comentiolus enim infirma valetudine iactatus in insula Viminacio substiterat. ad plures autem horas certamine protracto, cum sol occideret, e Romanis trecenti occisi, barbarorum ad quater mille desiderati. copiis summo mane castris edu-

μαίωσιν ἀνομιθέτων, χιλιάδες τίσσαρες ἐκ τῶν βαρβάρων
 διώλοντο. ἰωθεν δὲ πάλιν συντάξαντες τὰ στρατεύματα, πάλιν
 τοῦ πολέμου ἀπέρχοντο, καὶ πάλιν ὅστω χιλιάδες τῶν
 βαρβάρων ἀπέβον. ὁμοίως καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρῃ παραταξόμε-
 νοι ἐκ τῶν ἑψηλοτέρων οἱ Ῥωμαῖοι πρὸς τοὺς βαρβάρους
 ἐχώρησαν, καὶ τοίτους ἐτόνναν, καὶ ἐπὶ τὰ ἕδατα τῆς λί-
 μνης τοὺς βαρβάρους ἀθήσαντες, πολλοὺς δὲ αὐτῶν ἀπέσταν
 ἐν οἷς καὶ οἱ τοῦ Χαγάνου παῖδες ἀπεκίχθησαν· καὶ νύκθ
 οἱ Ῥωμαῖοι περιπατῆ ἀπέδησαν. ὁ δὲ Χαγάνος στραθροί-
 σασ· δυνάμεις πολλὰς ἐπὶ Ῥωμαίων ἐπέρχετο· πόλεμον δὲ
 προηρόμενος ἐτόννουσιν οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς βαρβάρους· καὶ πα-
 σῶν οἱ Ῥωμαῖοι ἐπιστημιόταν ταύτης ἀπετόνναν τὴν νύκθ.
 ὁ δὲ Πρίσιος τίσσαρες χιλιάδας συντάξας τὸν Τίσσον ποτα. V. 129
 μὲν περὶσσι ἐπέλευσεν, καὶ κατασκοπῆσαι τὰ τῶν βαρβάρων
 ἀσκήματα. οἱ δὲ βαρβάροι μηδὲν τῶν γεγοσιτων ἐγνωσότες,
 ἰσοτήν ἐπιτελοῦντες συντασσάσαν. τοίτοις οἱ Ῥωμαῖοι προ-
 πτωῶς ἐπεισοῦντες, μέγιστον φόβον ἀπέρχοντο· τριάντοτα
 γὰρ χιλιάδας Γερμανῶν καὶ ἑτέρων βαρβάρων ἀπέσταν·
 καὶ πλείστην αἰμαλωσίαν λαβόντες πρὸς τὸν Πρίσιον ἐπέ-
 στρεψαν. ὁ δὲ Χαγάνος πάλιν δυνάμεις στραθροίσασ ἐπὶ τοῦ
 Ἰστροῦ παραγίτηται. καὶ συμβαλοῦντες πόλεμον ἤπιῶνται οἱ D

2. ἰωθεν b. 3. χιλιάδες vulg. 7. ἰσσοῦντες a. δι-
 πρῆσαν A. ἰσσοῦν vulg. 8. τοῦ αὐτοῦ ex A. 13. Τίσσον A.
 16. τοίτοις — — φόβον om. b f.

et in ardem ex utraque parte compositis, bellum raris instructum, et raris e barbaris octies mille tentis. Antio paxior die in ordinem distributi ex eminentiore loco Romani barbaros adorti, eorum acies fundunt, ac in paludem quandam adactos et in eius profundum impulsos, plures aqua suffocant, inter quos etiam ipi Chagani liberi extincti: ex successu victoriam Romani consequuti sunt preclarissimam. Chaganus maiore exercitu robore comparato, in Romanos facit impressionem, consertoque paelio, iterum barbaros fudere Romani: fustique haec Romanorum victoria cunctis omnibus illustrior. Prius potius armatorum millibus quatuor instructis, Tiamm sinum transire, et hostium tentoria explorare iussit: barbari eorum gentes penitus igneri tentorum epulum celebrabant, et crapulis operam dabant: hos Romani ex improviso adorti, ingenti clade adfecerunt: caesis enim Gepodum et aliorum barbarorum millibus triginta, et insuper praeda periti uberissima, ad Priuum revertere. Chaganus autem exercitu restituito ad Istrom venit: ubi commissa pugna barbari victi sunt, et in amnis fluentis submersi: cum quibus etiam Slavini

βάρβαροι, καὶ εἰς τὰ ρεῖθρα τοῦ ποταμοῦ ἀποπνίγονται. συν-
 ἀπόλλυνται δὲ τούτοις καὶ Σκλαβινοὶ πολλοί. ζῶντας δὲ
 ἐκράτησαν Ἀβάρους μὲν τρισχιλίους διακοσίους, καὶ βαρβά-
 ρους δισχιλίους. ὁ δὲ Χαγάνος εἰς Μαυρίκιον βασιλέα πρέ-
 σβεις ἀπέστειλεν ἀναλαβεῖν τοὺς ζωγρηθέντας πειρώμενος. ὁ 5
 δὲ Μαυρίκιος μήπω μαθὼν τὴν περιφανῆ τῶν Ῥωμαίων νί-
 κην, γράφει τῷ Πρίσκῳ ἀποδοῦναι τῷ Χαγάνῳ τοὺς βαρβά-
 ρους μόνον. ὁ δὲ Κομεντίολος μόλις τῆς νόσου διαγενόμενος
 ἐξέρχεται εἰς Νόβας ζητῶν ὁδηγούς τοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτὸν τὴν
 ὁδὸν Τραιϊανοῦ τοῦ βασιλέως. γέρον δὲ τις ταύτην ἐπιστά- 10
 μενος, ἔφρασκεν δυσχερῆ εἶναι καὶ ἀδιόδευτον, ἀπὸ τε τῶν
 ὑειῶν πολλῶν καὶ χειμῶνος ὄντος, ὑψηλὰ ὄρη καὶ χιόνας
 P. 238 κεκτημένην. ὁ δὲ Κομεντίολος μὴ πεισθεὶς τοῖς λόγοις τοῦ
 γέροντος, ἀπέρχεται διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης. ψύχους δὲ γεγο-
 νότος ἐξαισίου καὶ μεγάλου κρύους, διαφθείρονται πολλοὶ τῶν 15
 Ῥωμαίων, καὶ τῶν νοτοφόρων ζώων τὰ πλεῖστα. καὶ μόλις
 εἰς τὴν Φιλιππούπολιν ἀφίκετο. κάκεισε τῶν Ῥωμαίων πα-
 ραχειμασάντων, ὁ Κομεντίολος εἰς Βυζάντιον ἔρχεται.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἀνὴρ τις τὸ μοναχικὸν σχῆμα περιβε-
 βλημένος καὶ ἐν ἀσκήσει διαλάμπων, σπαθίον γυμνώσας, ἀπὸ 20

2. τούτοις καὶ A, καὶ τούτοις vulg. 5. βουλόμενος a. 7. τῷ
 Χαγάνῳ om. a. 8. καὶ μόνον A, μόνους f. μόλις add.
 ex a. 9. Νόβας A a, νομάς vulg. 10. ταύτην add. ex A.
 11. δυσχερῆ εἶναι A a, δυσχερῆ ταύτην εἶναι vulg. 12. ὑειῶν
 A, ἔτων vulg. 16. νοτοφόρων vulg.

multi periere. vivi in potestatem Romanorum venerunt Avarum tria millia ducenti, barbari bis mille. Chaganus vero legatos ad Mauricium misit ad captivos redimendos: Mauricius nondum accepto tam praeclarae victoriae nuncio, Prisco scribit ut solos barbaros redderet. caeterum Comentiolus cum vix a languore se recepisset, in deserta Nomadum loca profectus est, ductores quaerens, qui sibi viam a Traiano olim tritam indicarent. senior autem quidam illius gnarus difficilem admodum et asperam, ceu quae a multis imbribus et inusitato perpetuae hiemis rigore horresceret undique, et praeruptis saxis niviumque globis quaqua versus obsideretur, praedicabat. Comentiolus spreto seuis monito, viam illam capessit. cum autem immensum plane frigus asperumque gelu ingrueret, multi ex Romanis militibus, iumentorum vero maxima pars periit: vixque Philippopolim deventum est: ubi cum hibernarent milites Romani, Comentiolus Byzantium se contulit.

Eodem anno vir quidam monachorum habitu indutus, et continuis religiosae vitae exercitationibus insignis, a foro ad Chalcen us-

τοῦ γένου μετὰ τῆς Χαλκίδος ἐπιγέρης διαδραμαίων, τον αὐτο-
 κρατορα τοῖς πάσιν ἐν γούφ μαχίρας τεθνητοσθαι προσηρό-
 ρηνοισιν. ὁμοιοσ καὶ Ἡραδιανοῦ Μαυριτίου εἰς τὸ θνατορον Β
 ἀρηστηγγίλειν τὰ τονίφ σκαβησάμενα. τοῦ δὲ βασιλείωσ τυπτι
 5 ἄτεποδοῖτου λιτανιένουτοσ μετὰ πάσῃ τῆς πόλεωσ, παρτοχο-
 μετου ἐν τοῖς Κυρλισιοῖς, στωσιάζουσιν ἰα τοῦ πλεθουσ τυ-
 νεῖ, καὶ λιθονσ κατὰ τοῦ βασιλέωσ ὀβυλλον. ὡσπερ μόλισ τον
 βασιλεία σὶν Θεοδοσίω τῷ τριῷ αὐτοῦ διασωθῆσαι, καὶ τῆν
 εὐχῆν πληρῶσαι ἐν Πλαγῆρναίς. οἱ δὲ δήμοι ἐθρονοτεσ ἄ-
 10 θρα προσομοιοῦσθαι Μαυριτίω, καὶ βαλιόντεσ αὐτῷ σαγίον μαῦ-
 ρον καὶ ἀπὸ σπόρδων πλεζαντεσ σιογατορ, καὶ εἰς ὅτοσ τοῦ-
 τον κηθίωστεσ, δίδουσι, σον λογοτεσ. εὐθρασιν τῆν δαμαλίθα
 ἀπαλήθ, καὶ ὡσ τὸ κηιτόν ἀλειπῶρην ταιτεσ κηηθροσν, καὶ
 ὀλοῖθρασν παιδιὰ ὡσ τὰ ζυλοσσιονθσ. καὶ οἶδεισ τολμῷ λι-
 15 λῆσαι, ἀλλ' ὀλοσ ἐθροίωσσιν. ἄγιο μου, ἄγιο, θολερό καὶ δε-
 ναιέ, δοσ αὐτῷ κατὰ κρατίον, ἰνα μῆ ὑπερμυθῆται. κῆγῶ
 σοσ τον βοῦν τον μέγαν προσαγαρω εἰς εὐχῆν. πολλόνσ δὲ
 τοῖτωρ κηωσασ ὁ βασιλέωσ ἐπιμωρῆσασ.

Τονίφ τῷ ἔτει μετὰ Νομβρίω ἰνδικτιῶνι ε' ὁ βασιλέωσ Α Μ 609
 0 Μαυριτίωσ Θεοδοσίωσ τον αὐτοῦ εἶον στυλῆφιν πρὸσ γῶμον τῷ V. 190
 D

10. βαλιόντεσ Α, βαλιόντεσ vulg. 11. καὶ εἰς ἑσ. ε. κηθίωστεσ
 Α, εἰς ἑσ. ταιτορ κηθίωστεσ vulg. 12. ἀλειπῶρην Α Γ. 14.
 ὡσ τῷ ἑοῖα vulg. 15. καὶ δειραιέ om. Γ. 16. αὐτῷ Α,
 αὐτοῦ vulg.

que nudatum gladium manu intentans morte gladio inferenda impe-
 ratorem ex hominibus expressorum cunctis presentiam: similiter
 Heraclianus Mouson palam, quae ipsi exentura erant, praedixit, vac-
 terum imperatore nullis aliquando pedibus cum universa populo per
 civitatem cum praedibus noctis procedente, ad Carpiam forte transi-
 tum habente, o plebs quidam exilli tumultuati et in eum lapides
 mittere, ita ut vix ipse cum Theodosis filio incolante evaderet, et
 praesens expleret in Blacheria. at forte plebs hominum quendam
 Manchem similem invenit, hunc nigri coloris sagulo indutum et co-
 cinea ex alba intertexti redimitum in osium impellit, sedentique in-
 omis illudabat vocibus, tenueram nocturnam invenit, et voluit exiens
 Gallus in eam incidit: at postquam filius instar lignorum crepi-
 tumbum nullus tamen audet conqueri: quia sine constantem obtu-
 rit ora, sancte mi, o sancte, tremende et potens: istum in eius
 cranium impinge, ne amplius efforator: et ego vultis rem hanc tibi
 maximo litibus imperator vero in plures ex totidiebus comprehensas
 supplicis animadversit.

Hoc anno mense Novembri indictione 5 Mauricius imperator A. C. 595

θυγατρὶ Γερμανοῦ πατρικίου στεφανώσαντος αὐτοὺς Κυριακοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. τῷ δὲ Ἰανουαρίῳ μηνὶ ἰαΐ Δομετιανὸς ἐπίσκοπος Μελιτινῆς, συγγενῆς τοῦ βασιλέως τέθνηκεν, καὶ ἐτάφη ἐν τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις ὑπὸ Κυριακοῦ τοῦ πατριάρχου, καὶ πάσης τῆς συγκλήτου τιμηθεὶς ἐπιτάφια. 5 ὁ δὲ βασιλεὺς Πέτρον τὸν ἴδιον ἀδελφὸν στρατηγὸν πάλιν τῆς Θρακίης χειροτονήσας ἀπέστειλεν. ἤκηκόει γὰρ περὶ τοὺς καταράκτας ἀθροισθῆναι τὰ τῶν βαρβάρων πλήθη τὸν Ἀψήχ P. 239 στρατηγὸν ἔχοντα. ὁ δὲ Πέτρος ἀπέστειλεν πρὸς τὸν Ἀψήχ πρεσβευτήν περὶ εἰρήνης. ὁ δὲ Ἀψήχ τοὺς καταράκτας ἐκ 10 τῶν Ῥωμαίων ἐπεχειρεῖ λαβεῖν· καὶ ὁ Χαγάνος ἐπὶ τὴν Κωνσταντιάν ἐχώρησεν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἐπὶ τὴν Θρακίην ἐπανεξέσταν, καὶ εἰς Ἀδριανούπολιν ἀφίκοντο. ὁ δὲ βασιλεὺς μαθὼν ὅτι ὁ Χαγάνος κατὰ τοῦ Βυζαντίου ἐπέρχεται, γράφει τῷ Πέτρῳ εἰς τὸν Ἰστρὸν ὑποστρέψαι. καὶ ἀποστέλλει Βώ- 15 νοσον τὸν σκρίβωνα μετὰ ναυτιλίας τοῦ διαπεραῖναι τὸν λαόν. ἀποστείλας δὲ Πέτρος Γουνδόην τὸν ὑποστράτηγον πέραν τοῦ Ἰστρου, πολλῆς αἰχμαλωσίας ἐκράτησαν· ταῦτα μαθὼν ὁ B Χαγάνος τὸν Ἀψήχ μετὰ πλήθους ἀπέστειλεν, ὅπως τὸ τῶν ναυτῶν διολέσῃ ἔθνος, ὡς σύμμαχον τῶν Ῥωμαίων. τούτου 20

1. Ῥωμανοῦ a.   8. καταρράκτας A.   10. περὶ add. ex A.
 11. ἐπὶ τὴν Κωνσταντιόπολιν A, fort. ἐπὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν.
 15. Βόνωσον A.   19. τῶν αὐτῶν f, ταυτῶν e.

filium filiae Germani patricii matrimonio iunxit, Cyriaco patriarcha Cpoleos nuptiales coronas imponente. Ianuario vero mense Domitianus Melitines episcopus imperatoris consanguineus diem extremum obiit, et a Cyriaco patriarcha ad sanctorum apostolorum sepultus est, senatu universo funebribus honoribus memoriam eius prosequente. porro imperator Petrum fratrem suum Thraciae ducem iterum renunciatum illuc transmisit. audierat enim barbarorum multitudinem Apsech duce ad cataractas congregari. Petrus autem misso ad Apsech legato de pace tractavit. Apsech ex adverso cataractarum locum Romanis eripere studebat, Chagano contra Cpolim expeditionem suscipiente. itaque Romani in Thraciam reversi Adrianopolim venerunt. verum ubi Chaganum Byzantium accedere cognovit imperator, Petro ut ad Istrum redeat, scribit. scribonem etiam Bonosum cum navigiis militem trans flumen devehendo mittit. Petrus misso Gundue legato exercitus trans Istrum praedam captivosque innumeros eius virtute coegit. quod cum Chaganus rescivit, Apsech cum copiis misit ad natarum turbam illic conficiendam, utpote qui Romanis auxiliati fuissent. quo demum facto, portio quae barbaris contigerat, ad Roma-

δε γεινομένου τῶν βασιλέων ἀπόμοιρα προσερχθῆ τοῖς Ῥω-
 μαίοις. ὁ δὲ Μαυρίκιος ἐν ἑαυτῷ γεινομένος, καὶ εἰδὼς εἶ-
 ενδαν τὸν θεὸν λατράει, ἀλλὰ πῶσιν ἀποδίδωσιν κατὰ τὰ ἔργα
 αὐτῶν, καὶ ἐπιλογισάμενος τὸ σφάλμα ὃ ἐποίησεν εἰς τὴν
 5 καιρμαλωσίαν, μὴ δεῖ ἀγοράσας αὐτῆν, συμφέρον ἕσπετο ἐν τῇ
 βίῃ τοιαύτῃ ἀπολαβεῖν τῆς ἁμαρτίας, καὶ μὴ ἐν τῇ μέλλοντι
 καιρῶσι διεσσεῖς ἐγγράφους, ἀπέλυσεν εἰς πάντα τοῖς
 πατριάρχικους θρόνους καὶ πάσας τὰς ἐκκλησίας τὰς ὑπ' αὐ-
 τῶν, καὶ εἰς τὰ μεταστήρια τα ἐν τῇ ἀρχῇ, καὶ ἐν τοῖς Ἱε- C
 ροπολίμοις, καὶ εἰς τὰς λαύρας χρῆματα καὶ κτηνοὺς καὶ θυ-
 μιᾶματα ὅπως εἴξονται ἐπὶ αὐτοῦ, ἵνα ἐπιπέδα ἀπολά-
 βῃ, καὶ μὴ ἐν τῇ μέλλοντι αἰῶνι. ἑκαταβαλεῖτο δὲ καὶ εἰς
 Φιλιππηκὸν τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ, ὡς εἰς τὸ Φ γράμμα ὀνομα-
 ζόμενον. ὁ δὲ Φιλιππηκὸς διαφόρως ἐπαύμενος τῇ βασιλείᾳ,
 15 ὡς καθυρὸς ἔστιν εἰς τὴν δουλείαν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔχει παρ'
 αὐτῷ λόγον ἢ δόλον. τοῖ δὲ Μαυρίκιον τὸν θεὸν ἰσχυροῦ-
 τος τοῦ ἐλεηθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἐν μὴ τοιμαυτίου αὐ-
 τοῦ εἶδεν ὀψασίαν, εἰς τὴν χαλεπὴν πύλιν τοῦ παλατίου ἐν τῇ D

1. προσερχθῆ τοῖς Ῥ. A. προσερχθῆτο Ῥ vulg.   2. ἐπιλογισά-
 μενος A, ἐπιλογισάμενος vulg.   3. συμφέρον A, συμφέρειν
 vulg.   4. τὴν ἁμαρτίαν A.   5. τὸν ἀπὸ καὶ A f.   6.
 ἐκκλησίας] ποιησίας A.   7. ὑπ' αὐτοῦ A a v. ὑπ' αὐτῶν vulg.
 8. παρ' αὐτοῦ A.   9. καὶ αὐτὸς εἰς ἀπὸ καὶ A.   10. τὴν το γρά-
 μμα f.   11. λόγον ἢ ὄμ. A a f.   12. ἐν μὴ] fort. ἐν νουσί.

nos recidit. ceterum Mauricius ad se reverens, ceteris deum nihil
 latere, verum pro meritis cuique suis vires expendere, et attentius
 eorum reputare, quam non redemptis captivis, admittisset offensam;
 ut illis sibi dicit, in hac patria vita, quam in futuro saeculo, Regi-
 umorum potestas si evolveret. compensas itaque precos ac vota litte-
 ric consignata ad singulos patriarchales thronos et ecclesias eidem
 subiectas, ad monasteria in desertis et Hierosolymis posita, molit;
 quibus etiamnum pecuniarum, cereorum et libris manera adhibuit;
 quae suis illi orationibus obtineant, ut in hac terrestri potius, quam
 in futuro saeculi mora operum suorum compensationem accipiat. Invi-
 sos enim erat ei Philippicus ex utero gener ob Phi litteram a qua
 nomen ducebat exordium. Philippicus autem non una iuramenti ra-
 tione usus, sed tam diu iuravit, tum etiam deo in testem implo-
 rato, se in eius obsequio parum gerere consilium, et tam ob animi
 lenitate, quam doli alienum semper mentem servasse eorum impera-
 tore affirmabat. Mauricius precos continuo precibus deum interpe-
 lant ut erga animum clementem eum exoptaret, quodam nocte iunio
 captus per visum imaginatus est, se a stare coram imagine servitoris,

εἰκόμι τοῦ σωτήρος ἑαυτὸν παρεσιῶτα, καὶ λαὸν παρεσιῶτα αὐτῷ· καὶ φωνὴ γέγονε ἐκ τοῦ χαρακτήρος τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ λέγουσα· δότε Μαυρίκιον, καὶ κριτήσαντες αὐτὸν οἱ δίκης ὑπέρηται παρέστησαν τῷ πορφυρῷ ὀμφαλίῳ τῷ ἐκεῖσε, καὶ ἔφη πρὸς αὐτὸν ἡ θεία φωνή· ποῦ θέλεις ἀποδόσω σοι; ὧδε, ἢ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι; ὁ δὲ ἀκούσας, ἔφη· φιλάνθρωπε δέσποτα, δικαιοκρίτα, ὧδε μᾶλλον, ἢ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι. καὶ ἐκέλευσεν ἡ θεία φωνὴ ἐκδοθῆναι Μαυρίκιον καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα, καὶ πᾶσαν τὴν συγγένειαν αὐτοῦ Φωκᾷ τῷ στρα-

P. 240 τιώτῃ. δινπνισθεῖς οὖν Μαυρίκιος καὶ καλέσας τὸν παρακοιμώμενον αὐτοῦ, ἀπέστειλε πρὸς Φιλιππικὸν τὸν γαμβρὸν αὐ-

V. 191 τοῦ ἐν σπουδῇ ἀγαγεῖν αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα. ἀπελθὼν δὲ ὁ παρακοιμώμενος ἐκάλεσεν αὐτόν. ὁ δὲ ἐγερωθεὶς καὶ προσκαλεσάμενος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἠσπίασατο αὐτήν, λέγων· σώζον, γυναῖ, οὐκ ἔτι με θεωρεῖς. ἡ δὲ ἀνέκραξεν μετὰ κλαυθμοῦ φωνῇ μεγάλῃ πρὸς τὸν παρακοιμώμενον λέγουσα· ὀρκῶ σε κατὰ τοῦ Θεοῦ, τί ἔστι τὸ πρᾶγμα, δι' ὃ ζητεῖ αὐτὸν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ; ὁ δὲ ἐπωμόσατο ἀγνοεῖν, καὶ ὅτι αἰφνίδιον ἔξ ὑπνου ἀναστάς ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλέ με. ὁ δὲ

B Φιλιππικὸς ἤτήσατο μεταλαβεῖν, καὶ οὕτως ἀπήει πρὸς τὸν

4. δίκην A a e.

8. ἢ μὴ ἐν A.

11. οὖν A, δὲ ὁ vulg.

16. γυναῖ om. A f.

quae ad portam aeream, et turbam maximam circa se collectam: vocem vero ex magni dei et servatoris nostri Iesu Christi effigie prodeuntem audiri: producite Mauricium: mox vero comprehensum a iudicii ministris ad porphyreticum umbilicum ibidem positum stetisse. tum ad eum divina vox: ubi vis, inquit, tibi pro operibus retribuui? num hic, vel in futuro saeculo? his auditis, responde: humanissimo domine, iudex aequissime, hic certe potius, quam in futuro saeculo. illa itaque divina vox Mauricium, et eius uxorem, liberos, et omnem eius prosapiam Phocae militi tradi iussit. excitus a somno Mauricium vocatum ad se accubitorem Philippicum generum quantocius accersendum imperat. profectus accubitor virum vocat. ille somno excusso, coniugem etiam excitat, et salutem osculo precatus: vale, inquit, coniux, nunc ultimo me vides. illa magni eiulatus voce ad accubitorem exclamans: obtestor te, ait, per deum, quidnam rei est, quod virum hac hora quaerit imperator? affirmat ille iusiurandis se nescium: tantum de repente a somno liber imperator exsurrexit, et me huc misit. Philippicus eucharistiae recipiendae facultate petita, ea instructus ad imperatorem pergit. uxor autem eius Gordia querula,

βασίλειά. ἣ δὲ γυνὴ αὐτοῦ Γορδία καίτιο γυνὴ ὀδύνηρον
 καὶ κλαίουσα, καὶ τὸν θεὸν ἐπιπέλουσα. εἰσαδῶν δὲ ὁ Φι-
 λιππίος ἔν τῷ βασιλείῳ ποιεῖται, ἔφρησαν ταύτην εἰς τοὺς
 πόδας τοῦ βασιλέως, ὁ δὲ βασιλεὺς λέγει αὐτῇ· συγχωρήσας
 μοι διὰ τὸν θεόν, ὅτι ἔμμενός σοι. ἔως γὰρ τοῦ νῦν ἐσπασθα-
 λίζομεν εἰς σέ. καὶ κλεισὺς ἐξελθὼν τὸν παρασκευασμένον
 ἀρμυρῆς ἔλασεν εἰς τοὺς πόδας τοῦ Φιλιππίου, λέγων· συγ-
 χωρήσον μοι· ἀσφαλῶς γὰρ οἶδα ὅτι σὶδες ἔμμενός εἰς ἐμέ,
 ἀλλ' εἶπα μοι, εἶνα γυνώσκεις ἐν ταῖς ἡμετέρας ταγμασι Φωκῶν
 στρατιωτῆς; ὁ δὲ Φιλιππίος ἀναλογισάμενος, λέγει αὐτῇ· εἶνα
 γυνώσκω, ὅς τις πρὸ παιροῦ ὀλίγου πεμνηθεῖ, ἐπιτολιούργιος ἐν C
 τοῦ στρατοῦ ἀντελίγην τῷ κράτει σου. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐφθ-
 κείως ἐπιεικῶς ἐστίν; ὁ δὲ Φιλιππίος εἶπεν· ταπεινός,
 θραύς καὶ δειλός. τότε λέγει Μαυρίκιος· εἶνα δειλός, καὶ φο-
 βητός, καὶ ἐξήγγετο τῷ Φιλιππίῳ τὴν τοῦ ὀπίρου ἀποκαταψύειν.
 τῇ δὲ νυκτὶ ἐκείνῃ ὄραση αὐτῆρ ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ λογιόμενος
 κομητῆς. τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἡμέρῃ, ἐφθασεν καὶ ὁ ἀστυναλὴς
 Μαγιστριανὸς πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἐρήμῃ ἁγίους πατέρας, φέρων
 αὐτῶν ἀποκρίσιν τοιαύτην· ὅτι ὁ θεὸς δεξιόμενος τῆρ μετα-
 σίας σου, σωῆαι τὴν ψυχὴν σου, καὶ μετὰ ὄρων καταστάσει σε

τ εἰδῶν A ; τοῦ add ea A το ἀστυναλῆτος A
 ε J, εἶνα λογῆ, vulg εἶ δὲ add ea A τῆ τοιαύτην A,
 αἴτιο vulg εἶ- εἶ add ea A

placans, et divini numinis opem suis precibus advocans in hominum
 profectus faciebat. Philippicus Imperatoris eademque impressio, ad eius
 pedes provocatur. Ad quem Imperator per deum immortalē, in-
 quit, ignosce quod in te peccavi, ad hanc equidem horam te suspi-
 catus et invidum habui, et occubitorē remeare iussu, exurgens e loc-
 cto ad Philippici pedes prostratus, ignosce mihi, subsecundū te nomi-
 que nihil in me peccasse, certus sum. certum, si quempiam inter le-
 giones nostras Phisiam nomine noveris, edisserere. Tum Philippicus
 eorum aliquandiu cogitans, unum, inquit, eiusmodi nominis novi, qui
 super missi monere apud te ab exortu longius imperio tuo verbis
 audacioribus esse apperebat, regit imperator; cuius indicis est, ac
 naturae? subinfert Philippicus: Junius est adhuc, temerarius, et ti-
 midus, ait Mauricius: si timidus eadem amans est, et sanguinolē
 equis invidiam enarrationem ad Philippicum institit, ea nocte
 astra, cui nomen cometes, in caelo visum est: sequenti patre suo
 Magistriano ad sanctos eremi patres delegatus, responsum istiusmodi
 ab eis ferens, rediit. poenitentiam suam deus approbat, et anima
 tua damnationis poena servata, cum omni familia tua in sanctorum

πανοικεί. τῆς δὲ βασιλείας μετὰ ἀτιμίας καὶ μετὰ κινδύνου ἐκπίπτεις. ταῦτα ἀκούσας Μαυρίκιος ἐδόξασεν μεγάλως τὸν θεόν.

Ἐτῆς τοίνυν μετοπωρινῆς ὄρας καταλαβούσης, καὶ Μαυρικίου βασιλέως τῷ Πέτρῳ ἐν τῇ τῶν Σκλαβινῶν χώρᾳ προστάξαντος τὸν λαὸν παραχειμάσαι ἀντέστησαν οἱ Ῥωμαῖοι μὴ καταδεχόμενοι τοῦτο ποιεῖν, διὰ τε τὴν τῶν ἵππων ταπεινώσιν, καὶ διὰ τὸ πολλὴν πραιῖδαν ἐπιφέρεισθαι, καὶ διὰ τὸ πλῆθη βαρβάρων παρακεχῦσθαι τῇ χώρᾳ, καὶ στάσιν ἐμελέτησαν. ὁ δὲ στρατηγὸς ἀγανακτῶν κατὰ τοῦ λαοῦ εἰς πόρους αὐτοὺς ἐνέβαλλεν. ἐπιπίπτουσι τοίνυν ἵετοὶ λαῦροι τῷ στρατῷ, καὶ ψῆχος πολὺ. ὁ δὲ Πέτρος ἀπὸ εἴκοσι μιλίων τῆς στρατίας τὴν διατριβὴν ἐποιεῖτο. Μαυρίκιος δὲ τῷ Πέτρῳ ἐνώχλει διὰ γραμμάτων διαπερᾶσαι τὸν Ἰστρον· καὶ τὰς χειμερινὰς ἀποτροφὰς τοῦ λαοῦ ἐκ τῆς τῶν Σκλαβινῶν χώρας ἀρύσασθαι, ὅπως μὴ δημοσίας σιτήσεις ἀναγκασθῆ τοῖς Ῥωμαίοις παρασχέσθαι. ὁ δὲ στρατηγὸς μεταστειλάμενος τὸν Γουνδόην ἔφη· λίαν μοι βαρύνεται τοῦ βασιλέως προστάγματα ἐπὶ ἀλλοτρίᾳ γῆς Ῥωμαίους χειμάσαι προστάσσοντος, καὶ τὸ παρακοῦσαι χαλεπὸν· καὶ τὸ ὑπακοῦσαι, δεινότερον. οὐδὲν

3. καταλαβούσης A, καταλαμβανούσης vulg. 4. προστάξαντος τὸν λαὸν παραχειμάσαι A, παραχειμάσαι κελεύσαντος vulg. ἀντέστησαν A, ἀνέστησαν vulg. 6. τὴν add. ex A. 12. ἐνώχλει A, ἐπώχλει vulg. 17. ἔφη add. ex A. 18. προστάσσοντος om. A. καὶ τὸ παρακοῦσαι χαλ. A a, καὶ τὸ ἐπακοῦσαι δεῖν χαλ. vulg. 19. καὶ τὸ ὑπακοῦσαι A a, καὶ τὸ παρακοῦσαι vulg.

album te ascribit: imperii vero dignitate cum dedecore et vitae periculo excides. his auditis Mauricio totis viribus laudes deo retulit. autumno igitur appetente, et Mauricio imperatore Petrum cum exercitu in Slavinarum agris hibernare iubente, milites imperata facere detrectantes tumultuantur, et equos iam defatigatos, multamque praedam se avehere, sparsasque per regionem adversariorum copias passim occurrere causati, in rebellionem versi sunt. quare dux exercitus in rebellantes invectus duris eos laboribus subigere moliebatur: tunc admodum copiosi imbres, frigusque ingens castris incubuit. porro Petrus ad passuum viginti millia a via remotior moram agebat. Mauricio interea per litteras etiam moleste iussitabat exercitum trans Istrum duci, et ex Slavinarum agris annonam in hiemem ei subministrari, ne ipse ex publico comineatum praebere cogereetur. dux autem Gundui ad se vocato, quam dura, inquit, imperatoris iussa, in alieno hostilique solo exercitum hiemare praecipientis! parendi sane necessitas gravis: detrectandi difficultas maior. nil equidem boni

καλον εικει φιλομητρια, μετρη δε παντων των κακων καθε-
 σθηαι. ταυτην τοσων ο αυτουρωτων των μεγαλων κατων
 αιτης τοις Γραιμοις γινεται. μετασειλαμινος δε τοις τα-
 ξιαρχω του λαου, τον του βασιλευς σκοπον αυτοις παρεδη-
 λωσεν. οι δε εφησαν τον λαον τοιτο μη καταδοσασθαι. ο δε V. 129
 λαοσ τουτο αλοισασ, εσικασισεν και οι επισημοι αρχοντεσ φη-
 γοντεσ οξ αυτων προς τον στρατηγον παρεγινοντο. τα δε πληθη
 συνωθηροισαθηνα προβαλλοντα εξαρχον Φωκαιν τον καταρχον,
 και επι αποιδοσ τοιτων ενψωσαντεσ ενφημησαν εξαρχον. και
 ταυτα ο Παιρωσ ανεγνωσ εισ φυγην ετραση, και εν βασιλει
 παντα καταδηλα αποκηρην. ο δε βασιλευσ τα δεσχερη ταυτα
 αλοισασ, προλειπεν αυτα εν πληθει εσικηρωτο. δευτερω δε
 ημερω και ιππικον επιτελεισεν, τα της συμφορωσ αποκρισιν. C
 ο δε δημοσ των Γραιμων ετραξεν, λεγων· Αυτοκρατιτωσ
 και Δημητριωσ, δεσποτα Γραιμων τρισαιγοντεσ, εν οικω
 σου δημησ παρεσχολουσιν, ινα ο προτερωσ διοικηση, εισ ωσ
 εχωμεν αμαρτιασ. ο θεοσ ο τα παντα δημιουργησασ, εσικασ-
 ξεσ παντα εγθρον και πολειμωσ εμφοδωσεν τε και αλλοφυλεσ,
 και χωρισ αιματων. ο δε βασιλευσ τοις δημοις εδηλωσεν·
 μηδεν εμωσ ταρωσ ελεγων στρατιωτωσ αλοισια και οισρια.

6. oi de A, autus de vulg.	τοστω A, τοιτων vulg.	9. doni-
dos A, donida vulg.	11. παντα A, ταυτα vulg.	13. εσ-
ταισιν A, dass vulg.	15. Δημητριωσ A.	

atque honesti avaritia peperit, quin immo incommo-
 dorum concium mater apud omnes aestimatur. huius contagio Imperator infectus in-
 gentium malorum auctor Romanae rei publicae habetur. convocatio
 eisdem agnium praefectis, Imperatoris voluntatem ipse potestati
 qui milites illam minime exequentem, dixere, illa quoque publico
 evocata, confestim exercitus omnis in rebellionem motus. periculo
 subdissent se primores, et ad ducem palatium se conferunt. quam-
 obrem agmina in unum collecta Phoenem reversionem exarchum coo-
 vere, tumque clipeo sublatum exarchum laetis acclamationibus pro-
 coquuti sunt, ea se intellecta, Petrus fuga lapsus castiorem de omni-
 bus fecit Imperatorem. Mauritius nunquam adeo gravem atque mole-
 stum accipiens, urbanis turris caelare satagebat. die vero secundo
 insequente, quo magis infestum occultaret, certamen e-puosto ce-
 lebravit. tum vero Prasinorum factis in has voces erupit. Constanti-
 nus et Domentidus, Romanorum domine, ter auguste, sollicitant
 populum, ut peccatis nostris exigentibus, fuscifer rei communis ad-
 ministrator instituitur. deus rerum omnium opifex adversarios et ho-
 stes universos intestinos aequae ac exteris, citra sanguinis effusionem

οὐ δὲ Βένετοι εἶπον· ὁ θεὸς ὁ κελεύσας σε βασιλεύειν ὑποτάξει σοι πάντα τὸν πολεμοῦντα τὴν βασιλείαν σου. εἰ δὲ Ῥωμαῖός ἐστιν ὁ ἀγνωμονῶν σε εἰς δουλείαν σοι τοῦτον ὑποτάξει χωρὶς αἱμάτων. τούτους δὲ ὁ βασιλεὺς καθοπλίσας καὶ λόγοις ἠπίοις κατευνάσας, σὺν τοῖς δημάρχοις φυλάττειν τὰ τεῖχη τῆς πόλεως προσέταξεν. τοῦ δὲ υἱοῦ τοῦ βασιλέως ἄμα Γερμανοῦ τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ εἰς Καλικράτειαν κνηγειοῦντος, ἀποστέλλουσι γράμματα οἱ Ῥωμαῖοι πρὸς Θεοδοσίον ἀξιούντες ὑπ' αὐτοῦ βασιλεύεσθαι, εἰ δὲ μὴ, καὶ ὑπὸ Μαυρικίου βασιλεύεσθαι. ταῦτα ὁ Μαυρίκιος μαθὼν, μεταστέλλεται τὸν υἱὸν πρὸς ἑαυτόν. Κομεντίολον δὲ τὰ τεῖχη φρουρεῖν προσέτατε. τὸν δὲ Γερμανὸν σὺν τῇ υἱῷ Θεοδοσίῳ κατηγιάτο τῶν συμφορῶν αἴτιον γεγενῆσθαι. τοῦ δὲ Γερμανοῦ ἀπολογουμένου, Μαυρίκιος ἔφη· ὦ Γερμανέ, δύο εἰσὶν ἄδικαια τεκμήρια τῆς ὑπονοίας μου· τὰ τε ἐκ τοῦ λαοῦ πρὸς σε γράμματα, καὶ τοῦ φεῖδεσθαι τὸν λαὸν τῆς ἀγελαίας ἵππου τῆς νεμομένης σοι εἰς τὰ προάστεια. πάντα γὰρ διήρπασαν, καὶ τῶν σῶν ἐφείσαντο. φεῖδον, Γερμανέ, τοῦ μηκύνειν τὸν

2. τὸν πολεμοῦντα A, τῶν πολεμοῦντων vulg. τῇ βασιλείᾳ A.
 7. αὐτοῦ add. ex A. 9. εἰ δὲ μὴ ὑπὸ Μαυρικίου βασιλεύεσθαι add. ex A et aliis codd. 13. τὸν δὲ Γ. A, τὸν Γ. δὲ vulg.
 18. διήρπασαν A, ἐφήρπασαν vulg. 19. ἐφείσαντο A, ἐφείσαν vulg.

tibi subiiciet. imperator ad haec factionibus significavit: insanientium militum motus indecentes atque seditio nequicquam vos moveant. tum Veneti: deus qui te imperatorem esse iussit cunctos maiestati tuae armis adversantes prosternet. si Romanus sit, qui tam ingratus tecum agit, hunc absque caedis periculo iterum servituti tuae subiiciet. illos itaque armis instructos et blandis verbis delinitos urbis moenia custodire iussit imperator. filio vero imperatoris ad Callicratiam cum Germano socero venatu se exercente, ad ipsum Theodosium, ut imperium suscipiat, litteras dirigunt Romani, si nollet, vel Germanum imperatorem renuntiaturus: non enim diutius posse tolerari Mauricii dominationem. ea re comperta filium ad se advocat Mauricius: moenium vero defensionem Comentiolo commendat. tum Germanum una cum filio Theodosio, ceu imminentium calamitatum auctorem, incusare. Germano crimen excusatione depellente: o Germane, inquit Mauricius, suspicionis meae duo sunt argumenta validissima: a populo nimirum ad te missae litterae, et quod equarum tuarum gregi ad urbis vicina loca pascenti populus idem pepercit. caeteris enim direptis, ex populi in te humanitate res tuae tectae

λογον, οὐδεν ἰδιωτον τοῦ δια βίβους τιθέναι. ὁ δὲ Γερμανός εἰς τὸν τῶν τῆς Θεοδοῖτος τῶν Κερου προσηγορευθῆναι, καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦτο μαθὼν Σιέραιον τὸν εὐνοῖχον ἀπειπεῖν τοῦ εξαγαγεῖν τὸν Γερμανὸν τῆς βασιλείας. τοῦ δὲ Σιέραιου βίαιως εξαγαγεῖν τοῦτον θύλακτος, εἰ τοῦ Γερμανοῦ ἐπασισταὶ ἀπειματαστατοί, ἔκδοσις τὸν Σιέραιον, καὶ λαβόντες τὸν Γερμανὸν εἰς τὴν μεγάλην ἀσκήσιον καταπέμπον. ὁ δὲ βασιλεὺς ῥάβδος ἐπασιχον Θεοδοῖσιον τὸν ἑαυτοῦ υἱόν. ἔφασκεν γὰρ δὲ αὐτοῦ Γερμανὸν φεγαδοιθῆσαι, καὶ ἀποστελλεῖν ὄξουβιτωρας τοῦ εξαγαγεῖν τῆς μεγάλης ἀσκήσιας τὸν Γερμανόν. ἐπειθεὶν θράλλος μέγας τῆ πόλις ἐπέσκηψεν. ὁ δὲ Γερμανὸς ἐθέλησεν ἐπιθεῖν, καὶ δοῦναι ἑαυτόν. τὰ δὲ πλῆθη οὐκ ἐπέθεσαντο, ἀλλ' ὄβριτοι μεγάλας τὸν βασιλεὺς ἐτίμασαν, λογιότες· μὴ σφοδρὰ δερμα, ὁ φίλων σε Μαυρίαι Μαυριανιστῶ. οἱ τοῖνον τὰ τελεχ φρουροῦτες ταῦτα μαθόντες, τῆς φρουρᾶς καταπέλασαν. τότε οὐ τοῦ Πηλαίου μέρους τῆς οἰκίας τοῦ Κωνσταντίνου, τοῦ λογομήτου Λύρου, καταπέμπονται. ὁ δὲ Μαυρίαιος μεσοῖσης τῆς οὐκ ἐταῖ ἀποδυσάμενος τῆν βασιλείην σιόλη, καὶ ἰδιωτικῶν περιβαλλόμενος, εἰς δρυμωτῶς τε ἐπιθεῖν, μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ καὶ Κωνσταντίνου, ἀποδιδράσκει. τα V 193

2. ἐπὶ τῷ Κερου 2. 3. βασιλεὺς Θεοδοῖτος τῶν Κ. 1. Π. βασιλεὺς vult. 9. Γερμανὸν add. ex A. 10. ἐπέθεσαν A. ἐπέσκηψεν vult. σφοδρὰ] δερμα A B. 19. περιβαλλόμενος A. περιβαλλ vult.

castroque perititerunt. parte Germano, sermones ambagibus involuere, morte gladio inferenda nihil nobis invidiosum. tum Germanus ad dei genitricis aedem, cui a Cyro hactenus nomen conlata. quod ubi recessit imperator Stephanus conuocatum, qui Germanum ecclesia edificasset, mox Stephanus ad eum accedens vim adhibente, Germani stipulatores contra recitantes, Germanum inde ereptum ad marginem ecclesiam fuga celeri deduxerunt. interea filium Theodosium virginis caedi iubet imperator. Germanum enim eius conuulsis fugam arripuisse conuulsi. quare exultantes qui cum ecclesia extabant, mandat ex quo tumultus ingens civitatem universam inuadit. cum vero Germanus exire, ac se nitro dedere pararet, plebs illi minime parua est. quin petulantibus conuulsis in imperatorem incedit, excelsior, exultant, qui te diligit Mauricis Maximilianus. hinc auditis, qui munitibus defendendis inuigilabant, deseruere custodiam. tum vero qui Praefatus parti affecti, Constanthius, cui cognomen Lardus, aedem succendunt. ergo Mauricis imperatoris inuigibus et vestibus cautus, privatam iudicem, media nocte, consensum dromonibus, cum

δὲ πλήθη δι' ὅλης τῆς νυκτὸς αἰσχίσταις ὕβρεσι τὸν βασιλέα καθύβριζον ἐπέσκωπτόν τε, καὶ τὸν πατριάρχην Κυριακόν. λαιλαπος τοίνυν γενομένου μεγάλου μετὰ κινδύνων μεγίστων διασώζεται Ἀυτόνομος. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ νυκτὶ ἐπιτίθενται αὐτῷ καὶ νόσοι ἀρθροίτιδες, ἃς ποδαλγίας καὶ χειροαλγίας καλοῦσιν. ἐντεῦθεν ἀποστέλλει Θεοδόσιον τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πρὸς Χοσρόην τὸν βασιλέα Περσῶν μετὰ Κωνσταντίνου, ὅπως ὑπομνήσῃ τῶν ὑπὸ Μανρικίον γεγονότων αὐτῷ, καὶ τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς ἐυεργεσίας προσνείμῃ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. ὁ δὲ Γερμανὸς πέμπει πρὸς Σέργιον τὸν Δήμαρχον τοῦ Πρασίνου μέρους, ὅπως συναγωνίσῃται αὐτῷ τοῦ βασιλεῦσαι, ὑποσχόμενος τιμῆσαι τὸ μέρος τοῦ Πρασίνου, καὶ αὐτὸν μεγάλας ἀξίαις περιβαλεῖν. ὁ δὲ Σέργιος τοῖς ἐπισημοτέροις τοῦ δήμου τοῦτο ἐθάραρσεν. οἱ δὲ τοῦτο οὐ κατεδέξαντο λέγοντες· οὐκ ἂν ποτε Γερμανὸς τῆς τῶν Βενέτων προσπαθείας ἀποστήσεται. οἱ δὲ Πράσινοι P. 243 ἐξελθόντες εἰς τὸ Ῥήγιον μεγάλας εὐφημίαις ἐτίμων τὸν τύραννον Φωκᾶν, καὶ πείθουσιν αὐτόν, ἐν τῷ Ἐβδόμῳ παραγενέσθαι. πέμπει τοίνυν ὁ Φωκᾶς Θεόδωρον τὸν ἀσηκρήτις, καὶ εἰσελθὼν ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἐπανέγνωσεν τῷ

4. αὐτόνομος A.   5. ἐνταῦθα a.   6. Χοσρόην add. ex A.
 7. ὑπομνήσῃ τῶν A, ὑπομνησθῆ vulg.   10. τὸν add. ex A.   16.
 ἐτίμων| εὐφήμων a.   18. ὁ add. ex A.   Ἀσηκρήτην A b,
 Ἀσηκρήτης a, Ἀσικρήτην f.

uxore, liberis, et Constantino, fuga salutem quaerit. populi vero turmae turpibus verbis et foedis iniuriis per totam noctem imperatorem proscindere, et in ipsum patriarcham Cyriacum diceria illiberalesque iocos spargere. exorta autem subinde tempestate maxima, Mauricius post varia discrimina ad Autonomum salvus delatus est. eademque nocte morbus articularis, quem a manuum pedumque doloribus, podalgiam, et chiralgiam nuncupant, eum corripuit. exinde Theodosium filium cum Constantino mittit ad Persarum regem Chosroem, quo beneficii quondam collati memoriam renovaret, et proprio filio grati animi officium rependeret, et gratiae vicem refunderet. interea Germanus ad Sergium Prasiniae factionis tribunum delegat, ut is sibi ad derelictum imperium obtinendum operam accommodet, factionem Prasinam multis honoribus aucturum, ipsumque insolitis dignitatibus cumulaturum pollicitus. Sergius cum factionis suae praecipuis consilium communicat: rem vero propositam illi respuentes, nusquam, inquiunt, ea, qua fertur in Venetos propensione Germanus discedet. itaque Prasini Rhegium usque progressi, faustis salutationibus tyrannum Phocam excipientes, ad Hebdomum accedere suadent. Phocas subinde Theodorum a secretis delegat, qui in magnam ecclesiam ingres-

ὑβρισεν. οἱ δὲ Βένετοι ἀγανακτοῦντες, ἔκραζον· ὕπαγε· μάθε τὴν κατὰστασιν, ὃ Μαυρίκιος οὐκ ἀπέθανεν. ὁ δὲ τύραννος τούτων ἀκηχοῦς τῶν φωνῶν, ἐπὶ τὸν τοῦ Μαυρικίου φόνον κινεῖται· καὶ ἀποστείλας στρατιώτας, ἤγαγεν αὐτοὺς ἐν Χαλκηδόνι εἰς τὸν Εὐρωπίου λιμένα. καὶ προαναίρουσιν τοῦ βασιλέως οἱ παῖδες οἱ ἄρρενες ἐπ' ὄψεσιν αὐτοῦ πέντε, ἐν-

- D τεῦθεν προκολάζων τὸν βασιλέα τῆ τῶν παιδῶν σφαγῇ· ὁ δὲ Μαυρίκιος φιλοσοφῶν τῷ δυστυχήματι, τὸν ἐπὶ πάντων ἐπεκαλεῖτο θεόν· καὶ πυκνῶς ἐφθέγγετο· δίκαιος εἶ, κύριε, καὶ εὐθεῖαι αἱ κρίσεις σου. γίνεται τοίνυν τῶν παιδῶν ὁ θάνα-
- V. 194 τος τοῦ πατρὸς ἐπιτάφιον προσεπιδειξαμένου τὴν ἀρετὴν ἐν τῷ μεγέθει τῶν συμφορῶν. τῆς γὰρ τιθηνῆς αὐτοῦ κλειψάσης ἓνα τῶν βασιλικῶν μειρακίων, καὶ πρὸς σφαγὴν τὸ ἑαυτῆς ἐπιδούσης, ὃ Μαυρίκιος οὐ κατεδέξατο, ἀλλὰ τὸ ἴδιον ἐπεζήτησεν· φασὶ δέ τινες, ὅτι τούτου σφαγέντος, γάλα σὺν τῷ αἵματι ἔρρευσεν, ὥστε πάντας τοὺς ὄρῶντας θρηνηῖσαι δεινῶς.
- P. 244 οὕτω μὲν οὖν ὁ βασιλεὺς καὶ μόνος φύσεως ὑψηλότερος γεγονῶς ὑπαλλάττει τὸν βίον. οὐ διέλιπε δὲ τὴν Ῥωμαίων βα-

3. τῶν φωνῶν om. A. 8. τῷ δυστυχήματι A, τὸ δυστύχημα vulg. 10. εὐθεῖς vulg. 12. τῆς συμφορᾶς A. κλειψάσης A, σκεπασάσης vulg. 13. πρὸς σφαγὴν τὸ ἑαυτῆς ἐπιδούσης A, πρὸς φυγὴν ἑαυτὴν ἐπιδουάσης vulg. 16. ἔρρευσεν A, ἐρεῦσαι vulg. 17. μόνος A, νόμον a, νόμου f, νόμῳ vulg. 18. ὑπαλλάττει A, διαλλάττει vulg.

contumelia prosequutus est: quod gravius ferentes Veneti, discede, exclamant, disce modeste agere: nondum Mauricius periit. tyrannus vocibus istis auditis, de Mauricio quantocius e medio tollendo consilium inquit: summissosque Chalcedonem milites ad Europii portum descendere, ibique Mauricianae familiae stragem edere imperat. sub imperatoris igitur ipsius oculos liberi eius masculi quinque primo necantur: imperatoris quippe supplicium a filiorum nece tyrannus auspicabatur. Mauricius eam calamitatem forti animo sustinens, deum rerum omnium praesidem frequentius invocans, philosophabatur, crebroque repetebat: Iustus es, domine, et recta iudicia tua. filiis itaque mors illata, sepulchralem honorem patre auspicante: qui videlicet in summis aerumnis summae virtutis speciem exhibuit. cum enim nutrix unum ex imperatoris filiis suffurata proprium eius loco substituisset, non est hoc passus Mauricius, sed suum requisivit. ex ingulati pueri corpusculo lac emanasse, quidam ferunt: quod spectatoribus omnibus acerbissimas lacrimas excussit. sicque tandem imperator, cum lege naturae superiorem se gessit, vitam morte commutavit. ex illo demum tempore calamitates variae ingentesque Romanum im-

σιλείαν ἐξ ἐπίτου καιροῦ διατηρήματα ποιῆλα τε καὶ ἐξαι-
 σια. διὰ γὰρ Λαορόξ; ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς τὴν εἰρηγὴν
 διέλλουσι, καὶ οἱ Ἄραρι; τὴν Θρῆκην διέπλουσι, καὶ ἄνωγ
 τὰ στρατιεῖματα τῶν Ῥωμαίων διαφθάρουσι, ὥστε, ὀφείλου
 5 Ἡρακλῆιος ἐβασιλευσέν, ἐτίθειεν τοῦ ἐλαττικοῦ ἐπαρχεῖοιο πρὸ
 τῶ ἀγρῖβο; καὶ ἐκ πύσης τῆ; πλεθροῦ τῆ; ἐπὶ ἀφιδῆ; ἐπὶ τῆ;
 τυραννίδος Μαυριτῆ; μετὰ Φωκῶ οὐχ ἔτιον πειραιεῖω διο
 ἀνδρῶν. οὕτω; οἱ τὸν τυραννὸν προσηγάμενοι ἐπὶ αὐτοῦ
 ἀνηλωθῆσαν.

Ῥωμαίων βασιλέω; Φωκῶ ἔτος α'.

A.M. 6095

Τούτῃ τῷ ἔτει μετὰ Κοιμῆριον ἰνδιετικῶν ε' βασιλεύου;
 Φωκῶ; ὁ τυραννὸ; ἀνέβη, ὡ; προλέλειται, Μαυριτίου; οὐκ
 πέντε πασιον ἄφρῖοι;· καὶ τὸ; τούτων πηγάω; ἐπέλευσε τι-
 5 θῆναι ἐν πόμπῃ τοῦ τριβουνοῖου ἡμέρω; ἰσατο;· καὶ ἐξῆρ-
 χοντο οἱ τῆ; πόλεω; καὶ ἐθῶρου; αὐτο;· ὡ; ἐπαῶ;σαν.
 ἀτακῆ;ται δὲ καὶ Πέτρο; ὁ ἀδελφῶ; αὐτοῦ, καὶ ἄλλοι πολ-
 λοι. Θεοδοσίω; δὲ τὸν υἱὸν αὐτοῦ λογι; κρατεῖ πηγευγῆ; καὶ
 αἰσώω;θαι. ταύτη; δὲ τὴν φῆμη; Λαορόξ; ὁ τῶν Περσῶν βα-
 σιλεὺ; ἠῶ;ρεσεν ἄλλοι; ἄλλω; ψυθῆ;μενο;· καὶ παρ' ἑαυτοῦ τοῦ-
 του; ἔχειν λογι;ων, καὶ προσειν δεῖδεν, ἵνα τὴν Ῥωμαίων βασι-
 λειω;ν παρῆλά;θ;· δολιερῶ; δὲ τῆ; τῶν Ῥωμαίων βασιλείω;

Υ. ad. θεοφάνου Α. 11. ἰνδιετ. om. A. I. 14. εὐκλεῖ α. I.
 19. ὄλιω; Α. ὄλιω; τε τούτῃ.

petium labefactare non destiterant, etenim Chosroes Persarum rex
 potens adhibi, Abares Persarum devotissimus, et uterque Romanus
 exercitus, quum in oriente, tum in occidentis dispartiti, ita ut cum
 Heraclio imperator creatus, accuratam militum re, consilio, ageret, de
 universis multitudinibus, quae in illa Thracia adherens Mauricium reuel-
 lunt, differret, donec tantum homines superstitis reperiret, adeo illi
 ipse, qui tyrannum exegerat, sub ipso deum ad interfectionem de-
 lecti erat.

Ρωμαίων ἰμπερατορῶ; Φωκῆ; ἀνο; πρῶτο;.

A.C. 595

Hoc anno mense Novembri, infestatione sexta, tyrannus Phocas
 occupato imperio, Mauricium cum quibusque membris liberis, ut pro-
 mittimus, occidit, eorumque capita in tribunali campo per plures dies
 exponi iussit, ex ubi passim pedibant circa, et ad eorum spectacu-
 lum, donec omnino fuerent, convertebant. Petrus inquit Mauri-
 ci frater a medio tollitur cum alio pariter. Theodosius Maurici
 filium fuga evadit, et periculo superstitum vitare non potuit. hanc
 vera famam Persarum rex Chosroes variis mendaciis in id confectis
 pro libito iussit, Theodosium penes se habere iussit, tempore sub-
 inde prostrare, ut paternum reciperet imperium; cum ve vera ipse

Theophanes.

ἐλπίζων κρατῆσαι, ὡς ἠλέγχθη πολυτρόπως, μάλιστα δὲ ἐκ τοῦ πολέμουσ αἰφνιδίους κινῆσαι, καὶ μεγάλως λυμῆρασθαι D τὰ Ῥωμαϊκά. τοῦ δὲ Φωκᾶ πρέσβυν πρὸς αὐτὸν ἀποστείλαντος Βίλιον, τοῦτον ἐκράτησεν, καὶ εἰς φυλακὴν ἀπέθετο, μηκέτι εἰς τὰ Ῥωμαϊκά ὑποστρέψαι. γράμμασι δὲ αἰτίμοις τὸν Φωκᾶν ἀντημείβετο. Κωνσταντίναν δὲ τὴν βασίλισσαν ἅμα ταῖς τρισὶ θυγατράσι ἐν οἰκίᾳ ἰδιωτικῇ, ἐπιλεγομένη τοῦ Λέοντος, ὁ τύραννος κατέστησεν.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τῇ πόλει καλλιγράφος τις εὐλαβῆς ἐκ παννυχίδος οἴκαδε πορευόμενος μεσοῦσης τῆς νυκτὸς ὄρᾳ 1 τοὺς ἀνδριάντας ἐκ τῶν βωμῶν καθελκυσθέντας, καὶ μεγάλη τῇ φωνῇ λέγοντας· ἀναιρεῖσθαι Μαυρικίον καὶ τὰ τέκνα P. 245 αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ἐν Βυζαντίῳ πραχθέντα συμπτώματα. πρωΐας δὲ ἀπελθὼν ὁ ἀνὴρ τῷ αὐγουσταλίῳ ταῦτα διηγῆσατο. ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ ταῦτα κατάδηλα ποιῆσαι. 1 ἀπογραψάμενος δὲ τὴν ἡμέραν ἐκαρᾶσκει τὴν ἔκβασιν. ἐννάτῃ δὲ ἡμέρᾳ ὁ ἄγγελος κατέλαβεν μηνίων τὴν Μαυρικίου ἀναιρέσιν. τότε αὐγουστάλιος τὴν τῶν δαιμόνων πρόρρησιν ἐπὶ λαοῦ ἐθροιάμβευσεν.

2. αἰφνιδίους A, αἰφνιδίου vulg. 4. βιβλίον A. 5. ὑποστρέψαι A b f, ὑποστρέψαντα vulg. 6. ἀντημείβετο A a f; ἀνταμείβεται vulg. 7. ἐπιλεγομένη A, λεγομένη vulg. τῶν Λέοντος A. 10. μεσοῦσης τῆς A, μέσης vulg. 13. πραχθέντα add. ex A. 14. ταῦτα A, πάντα vulg. 15. μηδενὶ A, μηδὲν vulg. 16. ἀπογραψάμενος A, γραψ. vulg.

de usurpando Romanorum imperio cogitaret: quemadmodum se ipsum variis demum modis prodidit, bella maxime ex improvise in Romanos inferendo, eorumque ditiones foede diripiendo. cum vero Phocas Bilium legatum ad eum misisset, comprehensum deiecit in carcerem, nusquam deinceps in Romanam ditionem reversurum: et litteris omnino indecoris Phocae responsum dedit. caeterum imperatricem Constantinam cum filiabus tribus, in domo privata, cui Leonis nomen, tyrannus inclusit.

In Alexandria porro civitate ex scriptoribus eximiis quispiam vir religiosus ex festivo pervigilio nocte media domum remeans videt statuas suis basibus dilapsas in terram ferri, et Mauricium eiusque liberos e medio sublato, et cuncta, quae Byzantii acciderant, clara voce enunciante audire. visa et audita mane ad augustalem profectus enarrat. comminatur ille nulli haec faceret manifesta. die vero notato et attentius observato exitum expectavit. nono postmodum die nuncius Mauricii caedem evulgaturus advenit, ac simul tunc daemoniorum vaticinia augustalis in publicum sparsit.

Ναρσής ὁ τῶν Ῥωμαίων γενόμενος στρατηγός κατὰ τοῦ Ἀ
 τυράννου ἀπέστη, καὶ τὴν Ἐδέσσαν ἐπράτησεν. γράφει τῶ-
 νον Φωκᾶς Γερμανῶν τῆ στρατηγῆ πολιορκήσας τὴν Ἐδέσσαν.
 ὁ δὲ Ναρσής γράφει Λαορῶν τὸν πρὸς βασιλέα Περσῶν
 ἀδελφοῦσιν δόταμις καὶ κατὰ Ῥωμαίων ἀναθηρῶσθαι πῦλον.
 ἀπέστειλε δὲ Φωκᾶς τὸν ἴδιον ἀδελφόν Σορμεντζιόλον μεγιστρον, ἢ
 καὶ τὸν Πρώτον κόμητα ἐκταμίερον.

Τούτῳ τῆ ἑταί μερὶ Σεπτεμβρίῳ ζ ἰνδικτιῶνι ζ προέλιθε ΔΝ 696
 Φωκᾶς ἐν ταῖς ἰσθμιαῖς ῥίψαι ἐκαταίαι πολλὰν. Λαορῶς δὲ
 βασιλεὺς τῶν Περσῶν ἀναθροῦσας δόταμις πολλὰν κατὰ
 Ῥωμαίων ἐκαταστειλεν. ὁ δὲ Γερμανός ἀκούσας ἐπαβέθη.
 ἀναγκασθεὶς δὲ τοῦ πολέμου ἀπέβηται. τῶ δὲ Γερμανοῦ
 ἐν τῆ πολίμῳ γένητο, οἱ ἐκαταίαι τούτον διέσωσαν με-
 χρι Λαοστυπίτης, καὶ ἤτιῶνται Ῥωμαῖοι. ἰνδικτιῶνι δὲ
 5 ἑμῆρῳ καὶ ὁ Γερμανός ἐπαιτήσεν. ὁ δὲ Φωκᾶς τὰς δισα-
 μεις ἀπὸ τῆς Ἐδέσσης ἐπὶ τῆν Ἀσίαν μετέφερεν, τῆ Λαορ-
 ῶν τα πᾶσι δαυεζήσας, τομίζων ἤτοιπέν τῶν Σορβόσων τὸ
 εἶδος. ταύτας δὲ διελων κατὰ Περσῶν ἀπέστειλεν, τὰς δὲ
 πρὸς τὴν πολιορκίαν Ἐδέσσης κατὰ Λαορῶν σὺν Ἀστυῆν
 10 εἰσείχε καὶ μεγιστάνῳ αὐτοῦ. ὁ δὲ Λαορῶς ἀναθροῦσας

4. πρὸς Λαορῶν τῆν βία Περσ. Α, πρὸς βία II. τῆ X. 796.
 8. προέλιθε Α, προέλιθε 796. ἢ δὲ εἶδος B, διελων C.
 διελωνος Α, sed in libro, διελων.

Castorem Narsete Romani dux exercitus rebellionem in tyrannum
 movit, et Edessam occupavit. quare Phocas Germanus dux Edessam
 obsedit, litteris provocavit. Narsete Persarum regem Chosroem et vul-
 lenti exessum in Romanos bellum movit scriptis indicavit. Phocas
 autem Bosphorodolum proprium Castorem magistrum, Priscum vero co-
 mitem excolutorum instituit.

Hoc anno mensis Decembris die septima indictione septima, ad A.C. 796
 colitas testorum solemnitates, apertis in populam per consilium more
 numinis processit. rex autem Persarum Chosroes collectis viris mi-
 rit in Romanos. Germanus autem ex senatu accepto exterruit, et
 necessitate compulsum bello principium dedit. Illius vero ex in bello
 vulnere stipulatore Constantinam dedovere. victis alioqui Romanis,
 mox undecimo die a vulnere accepto Germanus diem exterruit obit.
 Phocas postea auctis ex foederis pacto sustendis Chosroem duxit, bar-
 barum ea ratione quietem ac pacem, servidore apertis cepit omnes
 ex Europa in Asiam transmittit, dicitur autem hucus partem in Per-
 sis, partem in Narsetem sub Lesuto euncho et optimato ad ab-
 dendam Edessam destinavit. Chosroes cum instructis archibus Daras

δυνάμεις ἐπὶ τὸ Δαρῶς γίνεται. Ναρσῆς δὲ ἐξελθὼν Ἐδέσσης ἐπὶ τὴν Ἱεράπολιν κατέφυγεν. ὁ δὲ Χοσρόης σὺν τοῖς Ῥωμαίοις γίνεται εἰς τὸ Ἀρζαμοῦν. καὶ φρούριον ἀπὸ ἐλέφαντος συστησάμενος τοῦ πολέμου ἀπήρξατο, καὶ νίκην μεγάλην ἤρατο, πολλοὺς Ῥωμαίων ζωγρήσας, οὓς καὶ ἀπέτεμεν. τούτων οὕτω πραχθέντων ὁ Χοσρόης ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἐπανάευσεν Ζογγόη τὰς δυνάμεις καταλιπὼν. τοῦτο μαθὼν ὁ Φωκάς κατὰ Λεοντίου ἐμάνη, καὶ χειροπέδαις σιδηραῖς ἀτίμως αὐτὸν ἐν Βυζαντίῳ φέρει, καὶ χειροτονεῖ στρατηγὸν Δομεντζίολον τὸν ἴδιον ἀνεψιόν, ὃν καὶ κουροπαλάτην ἐποίησεν.

A. M. 6097 *Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπέστειλεν Χοσρόης Καρδαρίαν καὶ Ῥουσμαίαν, καὶ ἐπόρθησεν πολλὰς τῶν Ῥωμαίων πόλεις. ὁ δὲ Δομεντζίολος λόγον δοὺς τῷ Ναρσῆ καὶ ὄρκους πολλοὺς πείσας αὐτὸν μηδεμίαν ἀδικίαν παρὰ τῷ Φωκᾷ ὑπομένειν, ἀπέλυσεν αὐτὸν πρὸς Φωκᾶν. ὁ δὲ Φωκάς μὴ φυλάξας τὸν λόγον τοῦτον πυρὶ κατέκαυσεν. ἐν λύπῃ οὖν μεγάλη γέγονασιν οἱ Ῥωμαῖοι, ὅτι φόβον μέγαν εἶχεν εἰς Πέρσας ὁ Ναρσῆς, ὥστε τὰ τέκνα τῶν Περσῶν ἀκούοντα τὸ ὄνομα Ναρσοῦ τρέμειν.*

A. M. 6098 *Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Θωμᾶ ἔτος α΄.*
B

2. ἱερὰν πόλιν a. κατέφυγεν A, διέφυγεν vulg. 3. Ἀρζαμοῦν A a f, Ἀρζαμοῦν vulg. ἐλεφάντων e. 13. πολιτείας A.
14. λόγον δοὺς A, λόγοις vulg. 16. ἀπέστειλεν a. 17. οὖν A, δὲ vulg.

profecto, Narses Edessa profugus Hierapolim contendit. tum vero Chosroës ad Arzamum Romanis occurrit, et elephantis castrorum in morem ordinatis, belli dat exordia, et insignem refert victoriam, captis Romanis quamplurimis, quos etiam capite mulctavit. his ita gestis, Chosroës Zongoi cura exercitus commissa, in propriam ditionem rediit. eo cognito Phocas in Leontium ira invectus, ferreis manicis devinctum Byzantium adduci iubet, Domentziolo proprio nepote, quem deinde curopalatem declaravit, duce exercitus instituto.

A. C. 597 *Hoc anno Chosroës Cardariga et Rusmiza missis Romanorum urbes plurimas devastavit. Domentziolus autem verborum et iusiurandi data Narseti fide, et mali nequidquam a Phoca passurum pollicitus, virum ad Phocam Cpolim destinavit. at Phocas spreto dato fidei iuramento, ipsum igne combussit. ea res Romanis tristitiam induxit ingentem: metuebant enim Persae Narsetem adeo, ut Persarum pueri solo Narsetis nomine audito deterrerentur et exhorrescerent.*

A. C. 598 *Cpoleos episcopi Thomae annus primus.*

Τούτῳ ἐφ' ἧται ἀρχλαστικός αὐτοῦχος ἀγέρ δεδωξο; τοῦ
παλαιῶν μωσοῦχος τυτιό; Κωσιωτατίαν τῆρ δέσποισα σὲν ται;ς
τριῶ; θεγαιρῶναι αὐτῆ; λαβῶν, εἰς τῆν μεγάλην ἐκκλησίαν
κατέβηεν τῆ βουλῆ Γερμανοῦ τοῦ πατριῶναι ἀρχγοῦναι τῆρ
5 βασιλείαν. γίνηται τοῖνυν ἐν τῆ πόλει σιῶναι; μεγάλη. οἱ δὲ
Πρωῖνοι ἀθροισθέντες ἐπὶ τοῦ Κοζῖαν, ἐδιωφῆμον τῆρ V 196
Κωσιωτατίαν· ὁ δὲ Γερμανός ἐφ' ἐκμύρῃ τῶν Πρωῖνω
ταλαιῶν γρηῶν ἀπέστειλεν, ὥσπ σπειργῆσαι αὐτοῖ;. τα
δὲ πρωῖται τοῦ δήμου οἱ πατεδῆσαντο τοῦτο. ὁ δὲ τέραντος
0 εἰλεψεν εἰς τῆν ἐκκλησίαν τοῦ ἀποστόλου τῶ γέναια· ὁ δὲ
πατριῶρχῃς Λικυῖνός ἀπικαθῆσιναι τῆ τέραντῃ, μῆ πατεδῆ-
σῆσαι, εἰ τοῦ τυπῶ ἀποστόλου τῶ γέναια τεραντῆσῆ;. ὄρτοι;
δὲ βεβαίωθει, ἐπὶ τοῦ Φωσῶ, ὡς οὐκ ἀδίκησαι αὐτῶ;, ἐμ-
γοῖται τοῦ ἁγίον τιμῆτους, καὶ ἐν μοναστηρίῳ ὀγαλίσσιναι·
5 τῶν δὲ Γερμανῶν ἀποστῆρας ἐν κρηῖσι πατεδῆσιν, καὶ ἐν τῆ
ἐδίῳ σίῳ παρῆλασιναι. τότε καὶ Φιλίππῶς τῆρ σῆρη
ἐλάμον; ἀρκαῖῆσ ἄρῃσ ἐλαβεν, καὶ ἐν Χρυσοπόλει ἐν τῆ
μοναστηρίῳ, ὁ ἔσιναι, διέτριβεν. οἱ δὲ Πέρσαι ἐν τούτῳ ἐφ'
ἧται παρῆλασιν το Ἰερῶ;, καὶ πῆσαν τῆρ Μιωσοποταμῆσ καὶ
10 Σῆρῃσ, ἀρχμαλωσίαν πολλῆσ ποιῆσαντες, ἧς οὐκ ἔστιν ἀρι-

8 τῆ add ex A. 10 τῶ ἄρῃσ A. 11 ἀρκαῖῆσ A. ἀρκα-
ῖῆσ οὐκ. 12 ἐν τῶ γέναια add ex A. 13 καὶ ἐν τῶ
τῶ σίῳ add ex A. 14 οὐκ ἀδίκησαι add ex A. 17
Ἰερῶ; A. Ἰερῶ; vulg. 18 add. ex A.

Hoc anno scholasticus convulsus vie in palatio clauso, Constantino
imperatore tunc filius tunc rex medice nomine abente abente. Ger-
manus patris imperium ambulantis comites, ad magnam ecclesiam con-
tulit. magna turba per urbem abente exivit. Præterea etiam ad
Constantinopolim, cum et eximios Constantianam innotuit
ita, quoniam Germanus ad supplicium cum comite suo adductus ad
Fruentium tollens ad latrocinium datus monuit, additum tamen la-
clum præcipue respiciens. quare molitiones suas tempore educa-
dis tuncque modo et palatibus Germanus tyrannus se opposuit, in-
fremens ut eadem tyrannice velle nomine pueri. instrumenta au-
tem a Theodorico imperatore, rebus remittens ad indignam latrocinia, in-
tra septem extraxerat, et in monasterio includebat. Germanus au-
tem innotuit comite ad presbyterorum ordinem eius iussu collectus et
in quibus datus constitutus est. Philippus etiam cruciatum attendis ex-
cessibus dignitatem suscepit, et Chersonesi in monasterio a se
extraxit monuit egit. ceterum hoc anno Petrus Dacia urbem cepit,
Macedoniamque universam et Syriam eximientem præcedit hanc
inde universam urbem avaxit. patriarcha porro Germano vivo

Θμός. τοῦ δὲ πατριάρχου Κυριακοῦ τελευτήσαντος, Θωμᾶς
D χειροτονεῖται ἀπὸ αὐτοῦ, διάκονος καὶ σικελλάριος ὧν τῆς
αὐτῆς ἐκκλησίας μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ια΄.

A.M. 6099

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Θεοδώρου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Φωκᾶς ὁ τύραννος ἐξευξεν τὴν αὐτοῦ θυ- 5
γατέρα Δομεντζίαν Πρίσκῳ τῷ πατρικίῳ καὶ κόμητι τῶν ἐξ-
κουβιτόρων, καὶ γενομένου τοῦ γάμου ἐν τῷ παλατίῳ τῶν Μα-
ρίνης, ἐκέλευσεν ἵππικὸν ἀχθῆναι. οἱ δὲ δήμαρχοι τῶν δύο
P. 247 μερῶν ἐν τοῖς τετρακίσι συν τῶν βασιλικῶν λαυράτων ἕστη-
σαν Πρίσκου καὶ Δομεντζίας λαυράτα. ταῦτα ἰδὼν ὁ βυσι- 10
λεὺς ἠγανάκτησεν, καὶ πέμψας τοὺς δημάρχους Θεοφάνην καὶ
Πάμφιλον, καὶ στήσας αὐτοὺς γυμνοὺς εἰς τὸ στόμα, ἐκέλευ-
σεν ἀποτιμηθῆναι αὐτούς. πέμψας δὲ τὸν πρωτοκούρσορα
αὐτοῦ, ἠρώτα αὐτούς· τίνας ἐπιτρέψαντος τοῦτο πεποιή-
κασι; οἱ δὲ εἶπον, ὅτι κατὰ συνήθειαν οἱ γραμμισταὶ τοῦτο 15
πεποιήκασι. ὁ δὲ δῆμος καὶ οἱ ὄχλοι ἔκραζον· φιλανθρωπὸν
δεσπότιον πολλὰ τὰ εἶη. οἱ δὲ γραμμισταὶ ἐρωτηθέντες, διὰ
B τί τοῦτο πεποιήκασι; ἔφησαν· ὅτι τοῦ βασιλέως τέκνα ὀνο-
μασθέντα ὑπὸ πάντων ἡμεῖς ἀφ’ ἐαυτῶν τοῦτο πεποιήκαμεν.
ὁ δὲ Πρίσκος φόβῳ συνεχόμενος, τὴν ἀγανάκτησιν ἐδειλία τοῦ 20

11. πέμψας ἤγαγε τοὺς α. 14. πρωτοκούρσορα A. 15.
πεποιήκασι A, πεποιήκαμ vulg. 16. οἱ δὲ εἶπον — — — πε-
ποιήκασι om. A. 16. ὄχλοι A, λαοὶ vulg. 20. συνεχόμε-
ρος A, κατεχ. vulg.

erepto Thomas, diaconus et sacellarius eiusdem ecclesiae mensis Octo-
bris die undecimo in eius locum sufficitur.

A. C. 599

Alexandriae episcopi Theodori annus primus.

Hoc anno tyrannus Phocas Prisco patricio et excubitorum comiti
filiam Domentiam in matrimonium locavit, celebratisque in Marinae
palatio nuptiis equestre certamen agi iussit. ab utriusque vero fa-
ctionis tribunis Prisci et Domentiae imagines inter alias imperatoris
laureatas, ad columnas quatuor erectas cum vidisset imperator ira
motus est, et Theophanem Pamphilumque factionum principes acci-
tos, nudatisque corporibus in faciem ac terram iacentes capite trun-
cari decernit. protocursore etiam ad eos misso sciscitabatur, cuius
consiliis id attentassent. responderunt illi: fictores, quod more re-
ceptum est, moliti sunt. factionis autem grex, reliquusque populus
vociferatus: clementissimo domino, inquit, multos annos. fictores in-
terrogati, cur opus huiusmodi aggressi fuissent, filios, inquit, im-
peratoris ab omnibus faustis acclamationibus acceptos ac ita nomina-
tos, nos proprio consilio ita delineavimus. Priscus autem re gesta

βασιλείας, τῶν δὲ ὀλίγων κραζόντων φιλοθρονοπέτρους αὐ-
 τοῖς, σπειρωτοῖσι δὲ Φωκαῖς· ἐὰν τοιαῦτα μάλιστα, ὁ Πέρσιος
 οὐδὲ ἔν ἐν ὀρθότητι μετὰ Φωκᾷ, γνητὴ δὲ τις ἐσθρατι Περσιώσι
 γίνεται τῆ βασιλείᾳ Κωνσταντίνῳ ὡς ἀντι διακρίνον πρὸς Γερ-
 5 μανῶν ἐὰν Κωνσταντίνῳ τὰς ἀσσοφίους προσιμῆς· τῆς δὲ
 φρενὸς πλαιτυρομένης Θεοδοσίῳ ζῆν τὸν τῶν τοῦ Μαυριανοῦ
 ελπίδας ἀγαθῶς ἢ τὴ Κωνσταντίνῳ καὶ ὁ Γερμανὸς εἶχεν ἐπὶ
 10 τούτῳ· ἢ δὲ ἀσσοία Περσιώσι τῆ τυραννὸς ταῦτα κατόδελα C
 πειραχίαν, ὁ δὲ τῆρατος, Κωνσταντίνῳ Θεοσιμῆτῳ τῆ εἰσφ-
 15 ρῆν πρὸς βόσσαν ἰδῶσαι· ἢ δὲ βουσιζομένη Ρωμανῶν τὸν
 πατρισιον γινώσαιν τὰ παρ' αὐτῶν λαλοῦμενα ἀμολογῶσαι. V 97
 οὗτος δὲ κατωγεθῶσι σπρωπιθῆσι καὶ ἀλλοῖσι τῶσι σπρωπῶσι
 αὐτῶν πρὸς τὴν τοῦ τυραννοῦ ἐπιβουλήν, κατωγεθῶσι δὲ καὶ ὁ
 Θεοδοσῆος ὁ τῆς ἀσσοιολῆς ἐλαρχῶσι, ὅν ὁ τῆρατος βοσιμῶσι
 20 πασιζῶν ἀνέλιεν. Ἐλπίδῶν δὲ τὰς χίθῶσι καὶ τοῖς ἀσσο-
 κῶσι τῆ πρὸς τοῖσιον παρῶσαι, τῶν δὲ Ρωμανῶν ἀσσο-
 φῶσαι, τῶν δὲ Κωνσταντίνῳ ἀσσο τῶσι τῶσι θευσιμῶσι ἐν
 τῆ μούσι ἐλῶσαιον, ἐσθῶσι καὶ Μαυριανῶσι ἀσσοθῶσι, ὕψῶσι D

1. ὀρθῶν A, λαῶν vulg.   2. μαυριανῶν A.   3. ἀσσοιολῆς A,
 ἀσσοιολῆς vulg.   4. τούτῳ A, κατόδελα vulg.   ταῦτα καὶ A,
 καὶ. τ. vulg.   5. ἐλαρχῶσι A, ἐλαρχῶσι vulg.   16. τῶν add.
 ex A.   17. αὐτῶν δὲ A, ὁ δὲ vulg.   καὶ add. ex A.   18.
 ἐλαρχῶσι A D, ἐλαρχῶσι vulg.   19. ὁ τῶν. hinc versus ad pag.
 202. D. omnia invertebantur in cod. A.   20. ἐν τῆ βούσῳ ex I.

deteratus, ab imperatoris indignatione illi cavebat, cuncta vero
 plura veniens ille comendi crebrius vultibus exultante, Phocas deli-
 ctum censuit, ab eo itaque momento alta mente repositam, offensam
 Phocas patens cum Phoca ducere et ex animo vno vultibus tentabat,
 cunctis molire quaedam argumentis Petronia tabellari famulo vi-
 ces patens Constantine ad Germanum utique dicta respiciendoque
 referebat, cum autem rursus invidiosorum Theodosium Manu-
 illum inter viros adhibere superesse, magnam invidiosorum ipem rursus
 ex animo Germanus et Constantinus animis fovebant, moliris vero
 Petronia quae perhibetur tyranni facti manifesta, quare Constanti-
 num supplicis et emendandam praefecto Theopropio tyrannus commisi-
 sit, his instrumentorum vi compulsi Romanorum patribus historicos ad
 invicem bellandis comendat ac participem deditur, in partem ex quo
 vultibus illis invidiosorum ad iudicium tyrannus parandas adhibentes illi fove-
 decessit, comprehensus est etiam Theodosius orientis praefectus,
 quoniam tyrannus invidiosorum rursus neci tradidit, ad hoc Phocas mol-
 itibus et moliris instrumentis quae deditur, invidiosorum rursus molidit,
 Constantinus vultibus tam vultibus invidiosorum ad Europam partes appropius,

ἀπέτεμεν. τὸν Γερμανὸν δὲ καὶ τὴν τούτου θυγατέρα ἐν τῇ
 Πρώτῃ νήσῳ στόματι μαχαίρας ἀπέκτεινεν. ὁμοίως δὲ καὶ
 Ἰωάννην Τζίτζαν καὶ πατρίκιον, καὶ Θεοδοσίον τὸν τὴν
 Ἀβδιουμῶν περιεκείμενον ἄξιαν, καὶ Ἀνδρέαν τὸν Σκόμβρον,
 καὶ Δαβίδ τὸν χαρτοφύλακα τῶν Ὀρμίσδον.

Τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ οἱ Πέρσαι τὸν Εὐφράτην περᾶσαν-
 τες, πᾶσαν τὴν Συρίαν καὶ Παλαιστίνην καὶ Φοινίκην αἰχμα-
 λώτευσαν, πολλὴν ἄλωσιν ἐν Ῥωμαίοις ποιήσαντες.

A.M. 6100
 P. 248

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ Πρίσκοις μὴ ὑποφέρων ὄρᾳν τοὺς ἀδί-
 κους φίλους καὶ τὰ ὑπὸ Φωκᾶ γινόμενα, ἔγραψεν πρὸς Ἡρά-
 κλειον τὸν πατρίκιον καὶ στρατηγὸν Ἀφρικῆς, ὥστε ἀποστεῖ-
 λαι Ἡράκλειον τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ Νικήταν τὸν υἱὸν Γρη-
 Βγορᾶ τοῦ πατρίκιου καὶ ὑποστρατήγον αὐτοῦ, ὅπως ἔλθωσιν
 κατὰ τοῦ τυράννου Φωκᾶ. ἤκουεν γὰρ μελετωμένην ἐν Ἀφρικῇ
 κατὰ Φωκᾶ ἀνταρσίαν. ὅθεν οὐδὲ τὰ πλοῖα τῆς Ἀφρικῆς
 ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἀνέβαλον. ἀπέκτεινεν δὲ Φωκᾶς πᾶσαν
 τὴν συγγένειαν Μαυρικίου καὶ Κομεντιόλου τὸν στρατηγὸν τῆς
 Θράκης, καὶ ἄλλους πολλοὺς ἀνηλεῶς. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ χρόνῳ
 τούτῳ θανάτικὸν καὶ κνιπία παντὸς εἶδους. οἱ δὲ Πέρσαι

3. Ἰωάννην καὶ Τζίτζαν a, Ἰω. Τζίτζαν f. τὴν om. b. 4.
 Ἀβδιουμῶν f. καὶ Ἀνδρέαν τὸν Σκόμβρον a, καὶ Ἀνδρέαν
 τὸν Κόσμαρον e, καὶ Ἀνδρέαν τὸν Κοσμουρόν f, καὶ Σκόμβρον
 vulg. 5. τῶν Ὀρμ. a. 10. καὶ τὰ κατὰ τὰ ὑπὸ Φ. vulg.
 19. κνιπία] σκηπία a, σκηπία conl. Goar.

ubi Mauricius trucidatus, gladio percussit, Germanumque cum eius
 filia ad Proten insulam iugulo machaera abscisso perire iussit. simi-
 liter Ioannem Tzitzam patricium, et Theodosium subadiuvae digni-
 tate insignem, Andream quoque Scombrum, et Davidem Hormisdarum
 palatii chartophylacem e medio sustulit immaniter.

Eodem etiam anno Persae Euphratem transgressi, Syriam univer-
 sam, et Palaestinam, atque Phoeniciam populati sunt: ingentemque
 stragem atque praedam in Romanorum ditione fecere.

A. C. 600

Hoc anno Priscus nefarias caedes et Phocae perpetrata scelera
 ferenda non amplius ratus, Heraclio patricio Africae duci Heraclium
 filium, et Gregorae patricii legati sub eo militantis filium nomine
 Nicetam, Phocae tyrannidi sese opposituros, ad se mittat scribit: au-
 diebat enim adversus Phocam in Africam parari seditionem, ex quo
 Africae navigia per totum id tempus Cpoli non appulere. caeterum
 Phocas universos Mauricii consanguineos, et Comentiolum Thraciae
 ducem, et alios plures crudeliter interfecit. sub id vero tempus mor-
 talitas et omnium rerum penuria ingruit. Persae vero Cardarega du-

ἐξέλιθον σὺν τῷ Καρδαιόγῃ, καὶ παρέλαβον τὴν Ἀρμενίαν καὶ Καπαδοκίαν, καὶ πολεμήσαντες ἐπέγραψαν ταῖς τῶν Ῥωμαίων σφραγισμασίῃ· καὶ παρέλαβον τὴν Γαλιλίαν καὶ τὴν Παφλαγονίαν· καὶ ἦλθον μέχρι Χαλεδωνος, ἀπαιτημένοι ἀφ' ἑαυτῶν ἡλίαν, καὶ οἱ μὲν Πέρσαι ἐξῶ τῆς πόλεως ἀνεφάνοντο Ῥωμαίους· ὁ δὲ Φωκῆς ἔειπεν τα χιτῶνα αὐτοῦς ἀποκαταθέτων καὶ αἰχμηλαίωζον.

Κωνσταντινουπόλει, ἐπισκόπου Σεργίου, Ἱεροσολύμων Ἰ. Μ. 601. Ζαχαρίου, Ἀλεξανδρείας Ἰωάννου ἑτος α.

10 Τούτῃ τῷ ἔτει ἀνταρξαυτες οἱ Ἀντιοχίως Ἑβραῖοι στάσιον ἐποιήσαντο κατὰ Χριστιανῶν, καὶ ἀλωφύουσιον Ἀσασίωσιον τὴν μέγαν πατριάρχην Ἀντιοχίως, βαλόντες τῆς ψύσιν αὐτοῦ ἐν τῷ στήματι αὐτοῦ· καὶ μετὰ τοῦτο σφραγίσαις αὐτοῦ ἐπὶ τὴν μέσην ἐβραίσαν, καὶ πολλοὺς κτεροῖσιον, καὶ ἐκίονσαν αὐτοῖς. ὁ δὲ Φωκῆς ἐποίησεν περὶ τα ἀσασίως, Βουδοσον καὶ Κοτίωσα σφραγίσαις, καὶ ἀλάσισιαν αὐτοῖς καὶ αὐτῶν. ἀπαιτησῶντες δὲ σφραγίσαις ἐπέλθον αὐτοῖς, καὶ ἐβραίσαν πολλοὺς, καὶ ἤφαρτεράσαν, καὶ ἐξῶ τῆς πόλεως ἐβραίσαν. ὁ δὲ Φωκῆς ἐποίησεν ἐλάσασ, καὶ οἱ Πέρσαι ἐβραίσαν αὐτοῦ, λέγοντες· πάλιν εἰς τὸν ναῦσον ἐλπίσ· πάλιν τὸν ναῦσ· ἀλάσισ· καὶ ἐβραίσαν Λαίσιαν τὸν ἑβρα-

10. Antiochia a, Constantia I. 21. ἀλάσισι] ἀλάσισι a, βοῦδ-
 ἀλώφισι b. 22. ἑτ. Κωνσταντιν.

conle eventum, expeditione suscepta, Armeniam, Cappadociamque capere, et cito occasione Romana praestiterunt miles, et Galatia, Phoeniciaque occupata, et moxibus devotibus, nulla actata aut omni habito ditione Chalcedonem usque devenerunt. atque ita Per-
 sas contra urbem tyranicam in Romanos extorserunt. Phoenice interea domesticum incendebat bellum, idque crudelibus, civibus interfecit et in castrum detulit.

Cepheus episcopus Sergii, Hierosolymorum Zachariae, Alexandriae A C. 601 Iohannis anno primo.

Hoc anno calidione mota, Hebraei Antiochenae tumultuati sunt, et Antiochiae mox Antiochiae patriarcha veniens, ecclesiam in eum ut incederent, et per medias vias captatum interfecerunt, pluresque crudeliter circa domum dimidiam igne absumperunt. Bou-
 thionem autem veniente consilium cecidit et Constantiam indeque moxitatem adveniens eum in viam praecidit manibus, qui cephe, educto, impetu in eum facta, quosdam interfecerunt, murosque multaverunt alios, quos domum ante forent extores, pueris expulsi sunt India a Phoenice propulsi dati, Praesidi et palam conviciati sunt, vociferantes, iterum calidione

χον τῆς πόλεως, καὶ πολλοὺς ἠκρωτηρίασεν, καὶ τὰ μέλη αὐτῶν ἐν τῇ σφενδόνη ἐκρέμασεν. ἄλλους δὲ ἀπεκεφάλισεν, καὶ ἑτέρους P. 249 ἐν σάκκοις βαλὼν ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπέπνιξεν. πορευθέντες δὲ οἱ Πράσινοι ἔβαλον πῦρ εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ ἔκαυσαν τὸ σκερῆτον καὶ τὰ σκρίνια καὶ τὰς φυλακάς, καὶ ἐλθόντες οἱ ἐν ταῖς 5 φυλακαῖς ἔφυγον. καὶ θυμῶθεις ὁ Φωκᾶς ἐκέλευσεν τοὺς Πρασίνους μηκέτι πολιτεύεσθαι. Ἡράκλειος δὲ στρατηγὸς Ἀφρικῆς ἐνοχλούμενος ὑπὸ τῆς συγκλήτου, ἐξώπλισεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἡράκλειον τοῦ ἀπολῦσαι κατὰ Φωκᾶ τοῦ τυράννου. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ὑποστράτηγος αὐτοῦ Γρηγορᾶς ἀπέλυσεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Νικήταν στοιχίσαντες, ἵνα ὅς τις προλάβοι καὶ Βυκῆσοι τὸν τύραννον, βασιλεύσῃ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει γέγονε χειμὼν μέγας πάνν, ὥστε παγῶσαι τὴν θάλασσαν· ἐν οἷς καὶ ἰχθῦς πολὺς ἐξεροίφη. τότε Φωκᾶς Μακρόβιον τὸν Σκρίβωνα ἐκέλευσεν τοξενθῆναι εἰς τὴν ἀγοραίαν καὶ εἰς τὸ καστέλλιν τῶν Θεοδοσιανῶν ἐν τῷ Ἐβδόμῳ κρεμασθέντα εἰς τὸ κοντάριν εἰς ὃ γυμνάζονται οἱ τύρωνες ἀποθανεῖν, ὡς συγγνώσαντα τῇ ἐπιβουλῇ αὐτοῦ. Θεόδωρος γὰρ ὁ ὑπαρχος Καππαδόκης καὶ Ἐλπίδιος ὁ ἐπάνω τοῦ ἀρμαμέντου, καὶ ἕτεροι διάφοροι ἐπιβουλήν ἐποίησαν ἀνελεῖν ἐπὶ 20

2. εἰς τὴν ἀγορὰν b.

bibisti, atque iterum sensum amisisti. ex eius itaque iussu Constans urbis praefectus multis extrema membra decurtavit, eaque ad circi metam suspendit: alios autem capite mulctavit, et alios tandem saccis inclusos in pelagi profundum egit praecipites. at Prasini ad invicem collecti ignem praetorio subiecerunt, secretumque scrinia, et carceres incenderunt: adeo ut qui custodia tenebantur libertatem fuga reciperent. iratus subinde Phocas Prasinos, ne publicis reipublicae muneribus fungi possent, damnavit. porro Heraclius Africae praefectus a senatu frequenter sollicitatus, Heraclium filium classe ac militibus instruxit, ut adversus tyrannum Phocam procederet: legatus pariter eius in praefectura Gregoras filium Nicetam armavit, et Cpoli ablegavit, iis cum Heraclio pacti conditionibus initis, ut qui alium praeveniret, et tyrannum devinceret, is imperium consequeretur.

Eodem etiam anno adeo vehemens frigus descevit, ut mare gelu concreceret, ex quo pisces innumeri ad littus mortui projecti. sub id tempus Phocas Macrobius Scribonem in foro sagittis confodi, et ad castellum Theodosianorum in Hebdomo ex hasta, ad quam tyrones exercentur, suspendi, et mortem oppetere iussit: qui nimirum coniurationis in se conflatae conscius fuisset. Theodorus enim Cappadox praefectus, et Elpidius armamentarii praepositus, variique alii

ἐπιπλορημίον τῶν Φωκῶν. καὶ πλείους ἀγροίον Θιδάωρος ὁ
ἐπαρχος τῶν περὶ τῶν ἡμετέρων ἡμετέροις ἐπιπλορημίον αὐτοῦ, τὸν ἐπιπ. C
τοῦ σκοποῦ. οὐκ ἔστι δὲ ἐπιπ. ἐπιπλορημίον Ἀναστασίας κώμης
τῶν λυγγιτιῶν. τοῦ ἀγροίον οὐκ ἔστι τῶν καὶ ἐπιπλορημίον
τοῦ τῆς ἐπιπλορημίον μετὰ τῆς, ὁ Ἀναστασίας κώμης
ἐπιπ. καὶ οὐκ ἔστι τῆς ἐπιπλορημίον αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπιπλορημίον. ὁ δὲ
Ἐλαίδιος ἐπιπλορημίον ἀγροίον. οὐκ ἔστι, ἵνα ἐν τῶν ἐπιπλορημίον
τῆς ἐπιπλορημίον ἐπιπλορημίον αὐτοῦ, καὶ ἐπιπλορημίον
τοῦ ἐπιπλορημίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔστι αὐτοῦ ἀγροίον; καὶ ἐπιπ.
οὐκ ἔστι δίδουσι αὐτοῦ ἀγροίον. γινώσκοντες δὲ τοῦ ἀγροίον, ἐπιπ.
ἐπιπλορημίον Ἀναστασίας τῆς Φωκῆς, ἐπιπλορημίον τῶν ἐπιπλορημίον καὶ τῶν
Ἐλαίδιος καὶ τοῦ ἀγροίον ἐπιπλορημίον τῆς ἐπιπλορημίον ἐπιπ. B
οὐκ ἔστι μετὰ τῆς ἐπιπλορημίον. ἐπιπλορημίον δὲ αὐτοῦ ἐπιπ.
ἐπιπλορημίον τῆς ἐπιπλορημίον; καὶ ἐπιπλορημίον τῶν ἐπιπλορημίον ἐπιπλορημίον
καὶ τῆς ἐπιπλορημίον. ὁ δὲ Φωκῆς ἐπιπλορημίον ἀγροίον ἐπιπλορημίον
ἐπιπλορημίον καὶ Ἐλαίδιος καὶ Ἀναστασίας καὶ αὐτοῦ, τῶν
ἐπιπλορημίον τῆς ἐπιπλορημίον αὐτοῦ.

Γομνίον βασιλείας Ἡρακλείου ἵτος α'. A M 6102

Τοῦτο τῶν ἐπιπλορημίον ἐπιπλορημίον ἐπιπλορημίον ἐπιπλορημίον
ὁ Ἡρακλείου ἀπὸ Ἀργεῖος φέρων πλεῖστα ἐπιπλορημίον, ἐπιπ.
ἐπιπλορημίον τῶν ἐπιπλορημίον ἐπιπλορημίον, καὶ ἐπιπλορημίον τῆς ἐπιπλορημίον.

13. τῆς ἐπιπλορημίον b.   20. ὁ add. ca b.   ἐπιπλορημίον a f.
21. ἐπιπλορημίον a.

consilium habuerunt de occidendo Phoca cum in circo sederet. ad
epulum extem. Non Anastasium largitionum consilium adesse contigit
tunc. Theodosius praefectum praefectum, mentem eis aperte com-
pulsit. mensis Augusti mensis, et consuetudine ordine inter consilia re-
cessit. Anastasius audire dicitur huius praefectum, quae eadem legent,
non expulsi, sed silentio occidit. Interdum Elpidium praefectum in-
ter praefectum non vultis, et dicit Theodosius in circo non com-
prehensum, et eodem e capite occidit. Haec dicitur interdum? non
tunc eis imperatoris imperator praefectum est. Phoca autem tunc consi-
lione eadem ab Anastasio revelata, praefectum, et Elpidium, reli-
quosque optantes eius praefectum, sollicitis consiliis diligenter ex-
tremis sollicitis. qui inter praefectum consuetudinem omnino detexte,
atque imperatorem Theodosium se praefectum vultum confidit mul-
ticipem Phoca Theodosium, Elpidium, Anastasium, et reliquos conura-
tibus omnino capite occidit praefectum.

Imperatorem imperatorem Heraclii nomen primo. A C 602

Huius anni mensis Octobris die quarta indictione decima quarta
Heraclius ex Alia appellatus cum multis viris in quorum malis arce-

καθὰ καὶ ὁ Πισίδιος Γεώργιος λέγει, καὶ στρατὸν πολὺν ἀπὸ Ἀφρικῆς καὶ Μαυριτανίας· ὁμοίως καὶ ὁ Νικήτας υἱὸς Γρηγοῦ τοῦ πατρικίου ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν καὶ Πεντάπολιν ἔχων
 V. 199 μεθ' ἑαυτοῦ λαὸν πολὺν πεζικόν, ἣν δὲ Ἡράκλειος ὄρμα-
 σάμενος Εὐδοκίαν τὴν θυγατέρα Ῥόγα τοῦ Ἀφρου, ἣτις τῷ
 καιρῷ τούτῳ ἦν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἅμα Ἐπιφανεῖα τῇ
 Β μητρὶ Ἡρακλείου, καὶ τῇ τούτῳ μεμνηστευμένῃ Εὐδοκίᾳ *
 ἐκράτησεν αὐτάς, καὶ ἐφύλαξεν εἰς τὸ δεσποτικὸν μοναστή-
 ριον, τὸ λεγόμενον τῆς Νέας μετανοίας. καταλαβὼν δὲ Ἡρά-
 κλειος τὴν Ἀβυδον εὗρεν Θεόδωρον τὸν κόμητα τῆς Ἀβύδου,
 καὶ ἀνακρίνας ἔμαθε παρ' αὐτοῦ τὰ κινούμενα ἐν Κωνσταν-
 τινουπόλει. ὁ δὲ Φωκᾶς ἀπέστειλε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Δο-
 μεντζιόλον τὸν μάγιστρον φυλάττειν τὰ Μακρὰ τεῖχη· μαθὼν
 δὲ ὁ μάγιστρος, ὅτι κατέλαβεν Ἡράκλειος τὴν Ἀβυδον, ἔφυγε
 καταλιπὼν τὰ τεῖχη, καὶ εἰσῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν. ὁ
 δὲ Ἡράκλειος ἐδέξατο ἐν Ἀβύδῳ πάντας, οὓς ἐξώρισε Φω-
 C κᾶς· καὶ ἀνῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς Ἡράκλειαν. Στέφανος δὲ
 ὁ τῆς Κυζίκου μητροπολίτης λαβὼν στέμμα ἐκ τῆς ἐκκλησίας
 τῆς ἁγίας Θεοτόκου Ἀρτάκης ἀπήγαγεν αὐτὸ τῷ Ἡρακλείῳ.
 καταλαβὼν δὲ τὴν Κωνσταντινούπολιν προσώρμησε τῷ λιμένι
 τῆς Σοφίας· καὶ πολέμου κροτηθέντος νικᾷ χάριτι τοῦ Χριστοῦ

1. στρατὸς πολὺς b. 6. τῇ Goar. ἢ vulg. 7. nonnulla ex-
 cidisse videntur, fort. ὁ δὲ Φωκᾶς. 15. τὰ τεῖχη] τὴν Ἀβυ-
 δον a.

lae et dei matris imagines appensae, prout Pisidius Georgius narrat, ingenti exercitu ex Africa et Mauritania advecto: et Nicetas patricii Gregorae filius cum maximis pariter pedestribus copiis ab urbe Alexandria et Pentapoli advenit. desponsa autem Heraclio fuerat Eudocia Rogati Afri filia, quae tum temporis una cum Epiphania Heraclii matre Cpoli morabatur. porro ubi Phocas matrem Heraclii, eiusque sponsam Eudociam Cpoli adesse rescivit, comprehensas in imperiali monasterio, quod Novae poenitentiae nuncupatur, diligentius asser-
 vandas inclusit. Heraclius Abydum appellens, Theodorum Abydi comitem conveniens, sciscitatus quae Cpoli gererentur, cuncta didicit. Phocas autem Domentiolum fratrem magistrum Longos muros custoditurum misit. ille vero magister Heraclium Abydum appulisse ubi rescivit, muris relictis fugit, et Cpolim se recepit. Abydi cunctos in exilium a Phoca relegatos adiunxit sibi Heraclius, et Heracliam illis comitibus profectus est. Stephanus autem Cyzicenus metropolita coronam ex ecclesia sanctae dei genitricis, cui Artaces nomen, depromptam ad Heraclium attulit. Heraclius Cpolim profectus ad Sophiae

Φωνῶν τῶν τυράννων. οἱ δὲ δῆμοι τοῖτον παραλαβόντες, ἀπέ-
 λον, περὶ καινοκτιστας ἐν τῷ Πόντῳ. εἰσιδὼν δὲ Ἡρακλῆος
 τῆς τῆ βασιλείᾳ ἐπέβη ὑπὸ Σεργίου πατριάρχου ἐν τῷ ἐν-
 πενήντῳ τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν τῷ παλαιῷ. ἐπέβη δὲ τῇ
 αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ἡ μεμεροτυμένη αὐτῷ Ἑβραῖα ἀγόρευσα.
 καὶ ἔλαβον ἀμφότεροι παρὰ Σεργίου τοῦ πατριάρχου τοὺς D
 σιφαινοὺς τοῦ γέμου· καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὄνομα αὐτοκρά-
 τωρ καὶ γέμῃος ἀναδείκνυται. τῷ δὲ Μαιῷ μηνὶ ἐστρατεύ-
 σαν οἱ Πέρσαι κατὰ Συρίας, καὶ παρέλαβον τὴν Ἀναρμῖαν,
 καὶ τὴν Ἐδέσσαν, καὶ ἦλθον ἕως Ἀντιοχείας, καὶ οἱ Ῥωμαῖοι
 συναντήσαντες αὐτοὺς ἐπολέμησαν, καὶ ἠττεύθησαν Ῥωμαῖοι·
 καὶ διωλιθίσθη αὐς ὁ λαὸς τῶν Ῥωμαίων, ὡςτε ὀλίγους λίαν
 ἔειλεθαι. τῷ δὲ ἔβδωκ τοῦ Τουλίου μηνὸς Ἰουλιανῶος ἔ-
 πέβη τῷ βασιλεὶ Ἐπιφάνεια Σεργίου Ἐδέσσης, καὶ τῷ
 αὐτοῦ μηνὶ ἐβλαπτοῦσα ἐν Πλαχίρῳ ὑπὸ Σεργίου
 πατριάρχου.

Τοῦτω τῷ ἔτει παρέλαβον οἱ Πέρσαι Κασσηρίαν τῆς Ἰ. Μ. 6. 61
 Καππαδοκίας, καὶ πόλιος μεριδος ἐν αὐτῇ ἔχρημαίνοντο. P. 61
 Ἡρακλῆος δὲ ὁ βασιλεὺς βασιλεύσας, τῆρε παραλείποντα τῷ
 αὐτοῦ πολιτείας Ῥωμαίων ἀρχαίαι. τῆρε τε γὰρ Ἐπιφάνη οἱ

9. καὶ τῇ ἐν τῇ β. 11. αὐτοῖς ἰδδ. εἰ α β. 13. Πηλί-
 σαι vulg. τῷ αὐτῷ Ἰουλιανῶος conl. Geor. 19. ὁ βασιλεὺς
 om. a. 20. πόλιος ε. οἱ Ἀναρμῖαι α.

factum apparet; et tunc certamine Phocam tyrannum dei presentis
 civil. exemplo pupuli facientes comprehendimus trahere non, et ad
 Evocum locum dictum igne comburere. Heraclius etiam imperator,
 in oratorio sancti Stephani, quod in ipso palatio constituit, a Sergio
 patriarcha convocatus est: deponens pariter Eudocia eodem die regni,
 nihil est superstiti: ambo tunc a Sergio patriarcha eorumque nepotes
 auferunt, et eodem die imperator simul et quatuor redemptus, et
 coronat utique inauguratur. postea Mase mense Februe in Syria expeditionem
 fecerat, contraque Armeniam alique Edebam, Antiochiam usque
 pervenere. Illis obsequio presentis Romani, consilio manibus interve-
 nit evocare, alicui ut totum Romanum exercitum ad intercessionem de-
 letus fuerit, pariterque adhibuit imperatiles remanentibus. Tunc tunc
 eodem indolentem Eudocia ex Eudocia nomine Frisphandem imperator
 concepit, quae Augusti quinto et decimo die in Blachernis a Sergio
 patriarcha baptizata est.

A. C. 601

Hac anno Februe Casarea Cappadociae partem, plures hominum
 myriadas in captivitatem egerunt. Heraclius autem imperio assum-
 ptus, rem omnem Romanam labefactam reperit. Europam etenim

Β βάρβαροι ἐρήμωσαν, καὶ τὴν Ἀσίαν οἱ Πέρσαι πᾶσαν κατέστρεψαν, καὶ τὰς πόλεις ἠχμαλώτευσαν, καὶ τὸν τῶν Ῥωμαίων στρατὸν ἐν τοῖς πολέμοις ἀνῆλωσαν. καὶ ταῦτα ἰδὼν ἐν ἀπορίᾳ ἦν τί δράσοι. ἐρευνήσας γὰρ τὸν στρατὸν, εἰ ἄρα ἐσώζοντο ἐκ τῶν μετὰ Φωκᾶ κατὰ Μανρικήον στρατευσάντων ἐπὶ τῇ τοῦτου τυραννίδι, δύο μόνους εἶδεν ἐν πᾶσι τοῖς θέμασι.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μηνὶ Μαΐῳ γ' ἰνδικτιῶν ἰε' ἐτέχθη
V. 200 τῷ βασιλεῖ υἱὸς ἀπὸ Εὐδοκίας, Ἡράκλειος ὁ μικρὸς ὁ καὶ νέος Κωνσταντῖνος. τῷ δ' Ἀγούστῳ μηνὶ ιδ' ἐτελεύτησεν Εὐδοκία ἀγούστα τῆς αὐτῆς ἰε' ἰνδικτιῶνος.

A. M. 6104 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ δ' ἰνδικτιῶν α' ἐστέφθη ἡ Ἐπιφάνεια ἡ θνηγάτηρ Ἡρακλείου ὑπὸ Σεργίου πατριάρχου ἀγούστα ἐν τῷ ἐκκλησίῳ τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν τῷ παλατίῳ. τῷ δὲ Δεκεμβρίῳ μηνὶ κε', τῇ αὐτῇ α' ἰνδικτιῶν, ἐστέφθη Ἡράκλειος ὁ υἱὸς Ἡρακλείου, ὁ νέος Κωνσταντῖνος, ὑπὸ Σεργίου πατριάρχου.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐπεστράτευσαν Σαρακηνοὶ κατὰ Συρίας· καὶ λυμηνάμενοι ἱκανὰ χωρία ὑπέστρεψαν.

5. στρατευμάτων b, στρατεύσαντος a. 6. τυραννίδος vulg.
9. ὁ καὶ νέος a, καὶ ὁ νέος vulg. 16. ὁ νέος, ὁ καὶ K. b.

barbari reddiderant desertam, universam Asiam Persae pessum dederant, et urbes integras in captivitatem abduxerant, Romanumque exercitum bellis consumpserant continuis. ista conspiciens imperator, quid ageret dubius haerebat. exercitu siquidem omni perlustrato, num aliqui ex iis, qui cum Phoca tyrannidis eius fautores adversus Mauricium praeliati inter vivos superessent, perscrutatus, per legiones cunctas rimatus duos solos invenit residuos.

Eodem etiam anno mensis Maii die tertio, indictione decima quinta, ex Eudocia imperatori susceptus filius, Heraclius iunior, qui et novus Constantinus cognominatus est. Augusti vero mensis die decimo quarto eadem indictione Eudocia augusta diem extremum obiit.

A. C. 604 Hoc anno mensis Octobris die quarto, indictione prima, Epiphania imperatoris Heraclii filia in oratorio sancti Stephani, quod in palatio, a Sergio patriarcha augustae corona redimita est. Decembris autem die vigesimo quinto, prima indictione, Heraclius Heraclii filius, novus Constantinus, a Sergio patriarcha imperii collega coronatus est.

Eodem etiam anno expeditionem in Syriam fecere, direptisque oppidis quam plurimis domum reversi sunt.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔλαβον οἱ Πέρσαι τὴν Συμακίαν, καὶ ἈΜ 610
 ἔγκλωβήσαντες λαὸν πόλεον. Ἡρώλιος δὲ βασιλεὺς πρὸς τοὺς
 πρὸς Λαυδίαν ἀπέστειλεν πύλαισι τοῖς ἐσχίστοις ἀγρίαις τὰ
 αἵματα τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὄρισεν φέροντας, καὶ λαμβάνειν
 5 πάντα. ὁ δὲ τοὺς πρὸς τοὺς ἀρράκτους ἀπέλειπε, μὴ ποιη-
 σαίματος αὐτοῖς λόγον, ἐλπίσαν τελευτῶς παραλαβὴν τῆν τῶν
 Ῥωμαίων ἀρχῆν. ὁ δὲ Ἡρώλιος τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἔλαβεν
 Μαρτίαν, καὶ ἀνεγέγραψεν αὐτῷ εὐχρηστῶν αἰτίας αὐτῶν Ρ. 610
 εἰς τὸν αἰγυπτίαν, σιμφείσαν ὑπὸ Σεργίου πατριάρχου.

0 Τούτῳ τῷ ἔτει παρέλαβον οἱ Πέρσαι τὸν Ἰουδαίον, ΠΑ-ΑΜ 610
 λαίπτερον καὶ τὴν ἀγίαν πόλιν πάλιν, καὶ πολλοὺς ἀπέστι-
 γον ἐν αὐτῇ διὰ χεῖρας τῶν Ἰουδαίων, ὡς φασὶν ἱστοί, μυ-
 ριτάδας ἔντευ. αὐτοὶ γὰρ αἰσούμενοι τοῖς Χριστιανοῖς κατὰ
 5 ἡμετέροις ἔκαστος ἀπέστιγεν αὐτοῖς. Ζαχαρίας δὲ τὸν πα-
 τριάρχον Ἰεροσολίμων, καὶ τὰ τέκνα καὶ ἡλικίαν ἕξαι λα-
 βόντες εἰς αἰχμαλωσίην πολλῇ, ἐν Περσίδι ἀπέστειλον. Π

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει διεσχῆ τῷ βασιλεὺς ἀπὸ Μαρτίου
 Κωνσταντίνος ἕκτος, καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Πλαχίρταις ὑπὸ Σερ-
 γίου πατριάρχου.

0 Τούτῳ τῷ ἔτει παρέλαβον οἱ Πέρσαι πύλαι τῆν Συμακίαν
 καὶ Ἀλεξανδρείαν καὶ Λιβίαν ἕως Ἀθισαίου, καὶ λα-

14 ἀπέστειλον α. το. πύλαι add. et a.

Hoc anno Persae capti Damasci captivos innumeros eorum abdu- A. C. 605
 xerunt. Imperator autem Heraclius legatione ad Chosroem direxit,
 et insolentia crudeliter hominum angustiam precanti, obsecrans, totius
 regni postulasset, et pacis conditiones praerogasset, rogavit. Ille autem
 nullo cum legatis habito colloquio, quasi de Romanorum imperio
 bene accipiendo certus, re infecta eos dimisit. Heraclius postea Mar-
 tinum eodem anno sibi eorumque copulatum representavit angustiam, et
 ad auxilium Sergio patriarcha coronam imperante augustali stem-
 mate commendandam docerit.

Hoc anno Persae Iudaeam loca, Palaestinam et sanctam civita- A. C. 606
 tem amaram vi subegerunt: et manibus, ut quidem asserunt, Iudaeo-
 rum plurimum, ad monachata violenter nullis, traxerunt. Singuli etenim
 pro suis quaeque facultatibus Christianis euntes, confessorum occide-
 bant. capto vero Hieronymorum patriarcha Iudaea, postquam etiam
 et vivis crucis ligno illi excepto, captivorum hominum multi-
 tudinem innumeram in Persidem abduxerunt.

Eodem anno Constantinus alter ex Martina coniuge imperatori
 natum est: qui a Sergio patriarcha in Iudaea impetravit.

Hoc anno Persae Aegyptum, Alexandriam et Libyam ad usque A. C. 607
 fines Aethiopiae subegerunt: et collecta captivorum multitudine, spe-

βόντες αἰχμαλωσίαν πολλήν καὶ λάφυρα πάμπολλα καὶ χρήματα ὑπέστρεψαν. τὴν Χαλκηδόνα οὐκ ἴσχυσαν παραλαβεῖν, C ἀλλὰ φρουρὰν ἔασαντες τοῦ πολιορκεῖν, ἀνεχώρησαν.

A.M. 6108 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστράτευσαν οἱ Πέρσαι κατὰ Χαλκηδόνος, καὶ παρέλαβον αὐτὴν πολέμῳ. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μηνὶ Ἰανουαρίῳ α', ἰνδικτιῶνος ε', ὑπάτευσεν Κωνσταντῖνος ὁ νέος, δ καὶ Ἡράκλειος τοῦ Ἡρακλείου υἱός· καὶ προεβάλετο καίσαρα Κωνσταντῖνον τὸν μικρὸν τὸν ἴδιον ἀδελφὸν τὸν ἐξ Ἡρακλείου καὶ Μαρτίνης γεννηθέντα.

A.M. 6109 Τούτῳ τῷ ἔτει πάλιν Ἡράκλειος ἀπέστειλε πρέσβεις ἐν V. 201 Περσίδι πρὸς Χοσρόην αἰτούμενος εἰρήνην. ὁ δὲ Χοσρόης D καὶ πάλιν αὐτοὺς ἀπεπέμψατο λέγων· οὐ φείσομαι ὑμῶν ἕως ἂν ἀρνήσησθε τὸν ἐσταυρωμένον, ὃν λέγετε θεὸν εἶναι, καὶ προσκυνήσητε τῷ ἡλίῳ.

A.M. 6110 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστράτευσαν Ἀβάρεις κατὰ τῆς Θράκης. I καὶ ἀποστείλας ὁ Ἡράκλειος πρὸς αὐτοὺς ἤτει τὴν εἰρήνην· καὶ συνθεμένου τοῦ Χαγάνου ταύτην ποιεῖν, ἐξῆλθεν ὁ βασι- P. 253 λεὺς ἔξω τοῦ Μακροῦ τείχους, καὶ μετὰ πύσης δορυφορίας βασιλικῆς καὶ δώρων πολλῶν καὶ μεγάλων ἀπεδέξατο τὸν Χαγάνον, λαβὼν τὰ πιστὰ παρ' αὐτοῦ, τοῦ ποιῆσαι πρὸς ἀλλήλους σπονδὰς εἰρηνικὰς. ὁ δὲ βάρβαρος ἐκεῖνος τὰς τε συνθήκας ἀθετήσας καὶ τοὺς ὄρκους, ἄφνω τυραννικῶς κατὰ τοῦ βασιλέως ἐχώρησεν. ἐκπλαγεῖς δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ ἀπροσ-

liis etiam amplissimis, et pecuniarum vi asportata, suas in provincias redierunt. Chalcedonem quidem occupare non valuerunt, sed praesidio ad eam obsidendam relicto, secesserunt.

A. C. 608 Hoc anno Persae expeditionem in Chalcedonem instruentes, bello eam ceperunt. hoc eodem anno Ianuarii mensis die primo, indictione quinta, Constantinus iunior, qui et Heraclius Heraclii filius, consul renunciatus est, qui Constantinum minorem proprium fratrem Heraclio et Martina genitum declaravit caesarem.

A. C. 609 Hoc anno aliam legationem de pace cum Persis habenda, et ab eis expetenda ad Chosroem destinavit Heraclius. eam iterum respuit Chosroës, dicens: vobis minime parcam, donec crucifixum, quem vos praedicatis deum, solem adoraturi, abnegaveritis.

A. C. 610 Hoc anno Abares in Thraciam arma moverunt. Heraclius autem missis ad eos legatis pacem firmari exposcebat. cumque Chaganus eam se compositurum pollicitus fuisset, imperator cum satellitio propriam dignitatem decente, ad longum usque murum longe ab urbe progressus, ampla magnorum munerum copia Chaganum excepit, fidem ab eo accepturus, pacem inter se mutuo inviolatam firmatum iri. at barbarus ille, spreto iusiurando atque foedere, ex improvise Hera-

δοκίμω του πούγκματος, φηγός επί την πόλιν ἐπέστρεψεν. λαβών δὲ ὁ βασιλευς τὴν βασιλικὴν ἀποσεινήν καὶ δουρητορίαν, καὶ ἄλλας καταλαβὴν ἤδυνεθρ, ἐπέστρεψεν πολλὰ γούρια τῆς Θρηκας λεγόμενος ἐκ τοῦ ἀπρουδακίως ἀπαιρηθέντα B τὴν ἐπιτιδα τῆς εἰρήνης.

Ἀλεξανδρείας ἐπιπέσου Γεωργίου ἴτος α'.

A. M. 611

Τούτῳ τῷ ἔτι Πρωτεύς πρὸς τὸν Χαγάνον τὸν βάρβαρον πρέσβεις ἀποσεινῆς ἐπέπεσε περὶ τῶν γενομένων ἐπ' αὐτοῦ ἀδικημάτων, καὶ πρὸς εἰρήνην προειρήνευσε. ἐπέστρεψεν γάρ διαποσόμενος κατὰ Περσίδος εἰρηστεῖν μετὰ τοῦ Χαγάνου ἡθελῖν. ὁ δὲ Χαγάνος αἰδέσθεος τῆς τοῦ βασιλέως C ἀγάπην μεταποιῶν ἐπυγγαλίτω, καὶ εἰρήνην ποιῶν ἐπισχετίτω, καὶ σιτοιχρηματίας πάντα ἐπέστρεψαν οἱ πρέσβεις ἐν εἰρήνῃ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι παρέλαβον Πέρσων τὴν Ἄγυραν Γαλατίας πόλιν.

Τούτῳ τῷ ἔτι ἐσαλέφρτεν Χωρδός τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἐπὶ A. M. 612 πάντα ἀνθρώπους εἰς αἰμαφορίας καὶ φορολογίας. ἐπαρθεὶς γὰρ τῇ νύκτι οὐκ εἶ ἐν τῷ καθιστάει εἶσαι ἔδυνετο. τότε Ἡρακλῆος ζήλον θεοῦ ἀναλαβὼν, καὶ μετὰ τῶν Ἀράρων ἐ- D ρηνεύσας ὡς ἐτόμιζεν μετήνεγκεν τὰ στρατεύματα εἰς Ἐφρά-

4 διατεθέντας νύκτι.

Quum infectis armis adortus est. imperator vero tam imperatoe vel inclivine perterritus, fuga accepta in urbem recessit. barbarum autem totum imperatoris apparatusu satellitibusque capto, cum consilio alio quae comprehendere potuit, cunctis cunctis multoque Thureis oppida ipse pons delata se nil tale impendentis deponentes est.

Alexandriae episcopi Theopropius annus primus.

A. C. 611

Hic anno Heraclius cunctis atque ad barbarum Chaganum legatis, de illis quae violatis foederibus ab eo admittas essent, cavendatur, et ad servandum pacem invitabat. in Persidem quippe arma movere non militatum, cum Chaganus pacem habere consiliosatur. Chaganus humanam imperatoris affectum cum reverentiae cunctis multiplicans, precibus se coparatorum, et cultorem se pacis futurum promittit. cunctisque horum pactis et probe firmatis foederibus, legatis reverentibus sunt.

Hic eodem anno Persae Ancyram Galatiae civitatem vi ceperunt.

A. C. 612

Hic anno Chosroes, dominationis suae legum omnibus intolerabile per urbem cunctis atque vestigalia effecit. victoribus quippe cunctis elatus, intra latus et seipsum limites ultra se continere nequibat. tunc igitur Heraclius divino ardore incitatus, pace ea voto cum Arabibus

πης ἐπὶ τὴν Ἀσίαν, καὶ διενοεῖτο τῇ τοῦ Θεοῦ συνεργείᾳ κατὰ Περσίδος χωρῆσαι.

- A.M. 6113 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ἀπριλλίῳ δ', ἰνδικτιῶνι ι', τελέσας ὁ βασιλεὺς Ἡράκλειος τὴν ἐορτὴν τοῦ πάσχα, εὐθέως τῇ δευ-
 V. 202 τέρᾳ ἑσπέρας ἐκίνησεν κατὰ Περσίδος: λαβὼν δὲ τὰ τῶν εὐα-
 γῶν οἰκῶν χρήματα ἐν δανείων ἀπορίᾳ κατεχόμενος, ἔλαβεν
 P. 254 καὶ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας πολυκάνδηλά τε καὶ ἕτερα σκευὴ
 ὑπουργικά, χαράξας νομίσματα, καὶ μυριάσια, πάμπολλα.
 κατέλιπε δὲ τὸν ἴδιον νιὸν σὺν Σεργίῳ τῇ πατριάρχῃ Κων-
 σταντινουπόλεως διοικεῖν πράγματα σὺν Βονοσιῇ τῇ πατρικίῃ
 ἀνδρὶ ἐχέφρονι καὶ τὰ πάντα συνετῷ καὶ πεπειρασμένῳ.
 ἔγραψεν δὲ πρὸς τὸν Χαγάνον τῶν Ἀβάρων παρικλήσεις τοῦ
 ἐπικουρεῖν τὰ τῶν Ῥωμαίων πράγματα, ὡς φιλίαν σπεισάμε-
 νος πρὸς αὐτόν, καὶ ἐπίτροπον τοῦ ἑαυτοῦ νιοῦ τοῦτον ὠνό-
 μισεν. ἀπάρας δὲ τῆς βασιλευούσης πόλεως, ἐξῆλθεν κατὰ
 τὰς λεγομένας Πύλας πλοῖ τὴν πορείαν ποιησάμενος. ἐντεῦ-
 Bθεν δὲ ἐπὶ τὰς τῶν θεμάτων χώρας ἀφικόμενος, συνέλεγεν
 τὰ στρατόπεδα, καὶ προσετίθει αὐτοῖς νέαν στρατείαν. τού-
 τους δὲ γυμνάζειν ἤρξατο, καὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα ἐξεπαίδευ-
 σεν. διχῆ γὰρ διελὼν τὸν στρατόν, παρτυᾶξεις τε καὶ συμ-
 βολὰς πρὸς ἀλλήλους ἀναιμωτὶ ποιήσασθαι ἐκέλευσεν, κρυν-

12. Ἀράβων ε.

composita, exercitus suos ab Europa in Asiam transtulit, invadendae-
 que Persidis deo opitulante consilium cepit.

- A. C. 613 Hoc anno mensis Aprilis die quarto, indictione decima, Heraclius
 solemnitate paschali peracta, feria secunda sub vesperam confestim
 arma moturus in Persidem perrexit. tum vero ubi pecuniam mutuo
 vel cum foenore acciperet dubius, sanctarum aedium facultates tulit,
 cudendisque numismatibus, et minutis milisiariis conflandis, multifida
 magnae ecclesiae candelabra aliaque eiusmodi sacri ministerii vasa
 usurpavit. proprium autem filium Sergii patriarchae Cpoleos Bonosi-
 que patricii, viri praestantis ingenii magnaque prudentiae et expe-
 rientiae multiplicis, consilio rem communem administraturum in urbe
 reliquit. ad Chaganum quoque Abarum principem, cui procuratoris
 in filium nomen et dignitatem indidit, quique secum amicitiam ex
 pactis firmaverat, ut afflictis rebus Romanis opem ferret, litteras cum
 precibus misit. urbium regina subinde profectus, itinere navigiis sus-
 cepto, loco, cui Pylae nomen, solvit. inde ad thematum provincias
 delatus, legiones collegit varias, quibus novam militiam addidit. tum
 eos bello exercere, Martisque disciplina instruere. divisum siquidem
 in aequas partes duas exercitum ordines componere, inconcruentis irru-
 ptionibus ad invicem congredi, clamorem bellicum, paeanas, milita-

γὴν τε πολεμικὴν καὶ παιάντους καὶ ἀλλολαγμὸν καὶ δειγερσι
 ἔχειν τοῦτον, ἰδιώζην, ἵνα κῆρ ἐν πολέμοις εὐρίσασται, μὴ
 ξενίζονται, ἀλλὰ θυροῦντος ὡς παίδιον κατὰ τῶν ἰχθύων
 χωρησάσι. λαβὼν δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν χειρὶν τῆν θεοῦδριον
 ἑμορφῆν, ἣν χεῖρες οὐκ ἔγραψαν, ἀλλ' ὡς ἐν τιπῶι ὁ πάρις C
 μορφῶν καὶ διαλλατῶν λόγος ἄντι γραφῆς μορφῶν, ὡς
 ἄντι σφοδρᾶς κίρσις ἔργων, καὶ τοῦτῃ κειοῦδῶι τῆν Διο-
 γνήτῃ τιμῃ ἀπορῆσι τῶν ἀγῶνῶν, πιστὰ δοῦς τῆν λαῶν, ὡς
 σὺν αὐτοῖς, μέχρι θεοῦδριον ἀγῶνισται, καὶ ὡς τέτοις οὐκ
 οὐκ τοῦτοις σταθμῶσται. ἄβουλετο γὰρ τῆν ἐξουσίαν σὺ
 φησὶ τοσοῦτος, ὅσον ἐν πόδι ἔχειν. τῶν δὲ τῶν στρατῶν
 εἰς βαθυμίαν πολλὴν καὶ δειλίαν, ἀπελθῶν τε καὶ ἀσσομῶν καὶ
 εἰς πολλὰ τῆς γῆς μέρη διαπαρμένους, συντόμως πάρις εἰς τὸ
 συνήγαγον. καὶ πάρις ὡς ἐν μὲν συμφορῶν ἐμῶν τὸ
 ἑκράτος καὶ τῆν ἀνδρείαν τοῦ βασιλέως. αὐτὸς δὲ τοῖς λόγοις
 τοῖτοις διαπαρμένους εἰλετ. ἄβουτ, ἀδελφοὶ σὺν τέτοις, ὡς D
 οὐκ ἔχθροι τοῦ θεοῦ κατεπατήσαν ἔμῶν τῆν γῆραν καὶ τὰς
 πόλεις ἡγήματων καὶ τὰ θεοῦδριον κατεπατήσαν καὶ τὰς
 τρυφῶν τῶν ἀγῶνιστῶν θεοῦδριον αἰμάτων μαιφῶν ἐλατ-
 ῶσαν, καὶ τὰς ἀδελφῶν τῶν παδῶν ἐλατῶν ἐν ἔδοτῶι

1. ἀβουλετος vulg. 2. τοῦτο παρ. τῆν θεῶν γράφω β. 9
 ὡς τῶντοις εἰς τ. σὺν. σὺν. α. 11. τοσοῦτος καὶ. ἐν κομῆ.
 12. διαπαρμένους α, ἐλατῶν μῶν I.

corque iteratis edere, factos in incertum animos excitare docuit: ut
 iam non facti, sed vero Marte impetiti, vel uicti non non terroru-
 tur, sed velut ad ludum, ita in ludos, de sua uictorie bene conu-
 tuerent. mox lata manibus Christi dei et hominum effigie, humanis
 totius vel penicillo non effigie, sed quam in imagine, quod uiculis
 formavit et configuravit diuinum uerbum, atque colorum defini-
 tione, ut atque uiculis factum, in lucem eduxit; ludicandi, dico,
 figas diuinitas uiculis plane fidens, et oppugnata exercitui fido,
 cum eis ad incertum uiculis delectatorum, et ut propolis filia temper
 eis te delectatorum et uiculis pulcherrimo, ad bellum conflictos
 descendit. studebat enim excedendum in milites uiculis potius
 affectu, quam timore comparare. cum vero exercitum delectis dissi-
 lutum, animum delectatione, uiculis delecto et uiculis pone la-
 corum, et in uiculis uiculis partes delectationis uiculis: quan-
 totius et expedite uiculis in uiculis collegit. hinc uiculis uiculis
 uiculis uiculis et animum imperatorum uiculis: ipse etiam uiculis uiculis
 uiculis imperatorum hinc uiculis uiculis: uiculis et filii, ut hinc
 uiculis uiculis nostram uiculis delectationis, uiculis uiculis delectis

χοαίνουσιν ἐμπαθεστάταις. πάλιν δὲ τὸν λαὸν πρὸς γυμνασίαν πολεμικὴν ὀπλιζῶν, τάξεις δύο ἐνόπλους ποιησάμενος, σάλπιγγές τε καὶ φάλαγγες ἀσπίδων, καὶ λαὸς τεθωρακισμένος ἴσταιτο. ἐπεὶ δὲ ἀσφαλῶς συνέστησαν τὰ τάγματα, συμβάλειν ἀλλήλοις ἐκέλευσεν, ὄθισμοὶ τε βίαιοι καὶ συγκρούσματα πρὸς ἀλλήλους ἐγίνοντο, καὶ σχηματισμὸς τοῦ πολέμου ἐδεικνυτο. καὶ ἦν ἰδεῖν φρικτὸν θέαμα φόνου χωρὶς κινδύνου, καὶ πρὸς φόνους συννεύσεις αἱμάτων δίχα, καὶ πρὸ τῆς ἀνάγκης τοὺς τρόπους, ὅπως ἕκαστος ἐκ τῆς ἀκινδύνου σφαγῆς λαβῶν ἀφορμὰς ἀσφαλέστερος μὲνη. οὕτω δὲ καθοπλίσας πάντας παρήγγειλεν ἀδικίας ἀπέχεσθαι καὶ εὐσεβείας ἀντέχεσθαι. γενόμενος δὲ ἐπὶ τὰ μέρη Ἀρμενίας, προτρέχειν πλήθος ἰππέων λάθρα ἐπιπεσεῖν τῷ βασιλεῖ διενοεῖτο. οἱ δὲ προτρέχοντες τοῦ βασιλέως τούτοις συναντήσαντες, τὸν τε στρατιγὸν αὐτῶν δεσμώτην ἤγαγον πρὸς τὸν Ἡράκλειον, καὶ τούτους τρεισάμενοι πολλοὺς ἀνεῖλον. ἐπεὶ δὲ χειμῶν κατέλαβεν, ἀποκλείσας ὁ βασιλεὺς τὸ Πόντιον κλίμα, ἐδόξε τοῖς βαρβάρους ἐν τούτῳ αὐτὸν παραχειμᾶζειν. λαθῶν δὲ τοὺς Πέρσας

1. ἐμπαθεστάτοις vulg. 7. χωρὶς καὶ κινδ. vulg. 11. καὶ εὐσεβείας ἀντέχεσθαι add. ex e f. 13. post ἰππέων aliquid excidisse videtur, fort. κελύσας. 17. κλῆμα a f.

reddiderint, succenderint altaria, et incruentiarum victimarum mensas caedibus et sanguine inundarint, et ecclesias etiamnum labis omnis immunes voluptatibus foedissimis conspurcant. tum vero milites bellicis exercitamentis instructurus, armatos et pugnae iam paratos in duas acies dividere, et tubas, clypeorumque phalanges in invicem committere secundo iussit. interim exercitus thoracibus et armis omnibus munitus stationem observabat. ut itaque in tuto constiterint ordines, manus ad invicem conserere hortatus est, et qua violentis in invicem impulsibus, qua mutuis impressionibus immanis belli speciem horrendam exhibebat. tremendum sane absque caede et periculo cernere licebat spectaculum, ad stragem citra sanguinem impetus, et absque necessitate belli specimina, ut ex caede quam nullum comitaretur periculum sumpto documento securior unusquisque permaneret. cumque exercitum ita instruxisset, ut iniustitia abstinerent, hortatus est. porro ubi ad Armeniae fines intravit, praecurrens hostilium equitum turma imperatorem ex improvise adoriri consilium ceperat: imperatoris autem praecursores illis obviam facti, adversariorum duce vinculis mancipato, et ad Heraclium ducto, necnon comitibus eius fisis, reliquos armis deleverunt. ingruente vero hieme, cum Ponticum clima imperator undique circummunivisset, hibernam in eo tempestatem moraturus barbaris visus est: at clam ipsis reversus in

καὶ ἐπιστρατηγίς, εἰς τὴν Περσίδα ἐπιβαλεῖν. τοῦτο μαθόντες οἱ
 Βαρβάραι εἰς ἑρθευίαν ἦλθον ἐν ἀπροσδοκίῃ τῆς τοῦτο ἐπιβου-
 λῆς. ὁ δὲ Σαρδάρης ὁ τῶν Περσῶν στρατηγός λαβὼν τὴν ἐπιβου-
 λήν ἐκείνην ἦλθεν ἐν Κίλικίᾳ, ὅπου εἰς Ῥωμαίους ἐπιβου-
 λήν ἐποίησεν περιφρονῆσαι. φοβηθεὶς δὲ μὴ διὰ τῆς Ἀρμενίας εἰς
 τὴν Περσίδα ὁ βασιλεὺς ἐπιβάλων ταύτης ταράξῃ, οἷα ἔχει τ
 τὸν ἐπιβουλῆς λογισμὸν βίβρασις, οἷα δὲ φάσι, ἔταξεν ἡγεγασθῆναι
 ἀπολοῦσθαι ὅτισιν τοῦ Ῥωμαίου στρατοῦ, πλεῖστοι μάλιστα
 τὸν πόλεμον, καὶ διὰ ταύτης ἀγγελοῦσάς τοῖς τοῖς προβαλεῖν.
 10 παραπέμπει δὲ οὐκ εἰς τὴν ἐπιβουλήν, ἀποστολῆσθαι τοῦ στρατοῦ,
 καὶ τὴν πρὶν αὐτῶν σιλασμία (αὐτῶν) ἐπιδοῦσθαι σιλασμία.
 ἡ δὲ σιλασμία ἐπίστα καὶ αὐτῶν τὴν ἐπιβουλήν ἐκ τοῦ στρατοῦ
 κίλικος. ἐκ τούτου ἐπιβουλήν ὁ Σαρδάρης προβαλεῖν ἐν βασι-
 λείᾳ, καὶ τὰ ὄρη ἐπιβουλήν, ὡς δοκεῖσθαι, ὅπως τὴν ἐπιβου-
 15 λήν καὶ σιλασμία στρατηγίας ἀφ' ἑσθῆς τῶν Ῥωμαίων. γοῦν τ
 δὲ ὁ βασιλεὺς τὴν τοῖς τοῖς δαίμων, Σαρδάρῃ ἐν τούτοις ἐπιβου-
 λῆν, ἀναπαύσασθαι κίλικος, ἐπιβουλήν τοῖς τοῖς πρὸς πόλεμον. ἐπι-
 ταρχοῦσθαι δὲ λαβὼν τοῖς ὄρησιν ἐπιβουλήν σιλασμία μάλιστα

3. ὁ δὲ Σαρδάρης ε. ὁ δὲ ἐπιβουλήν τοῖς, νεοσ ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
 11. ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
 12. ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
 13. ὁ δὲ Σαρδάρης ε. ὁ δὲ ἐπιβουλήν τοῖς
 14. ἐπιβουλήν τοῖς
 15. ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
 16. ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

Persidem venit. nuntio accepto, expeditione adeo inexpectata per-
 tenti sunt barbari. barbarum namque Persarum dux eductis secum
 copis in Cilicium profectus, sperans se illa irruptione in Romanorum
 dominem facta Persidem a Perside committentem, ne vero Per-
 sia ulteriores penetrata ex Armenia partibus imperator dominum in-
 fecerit, ventos, de quibus sperare aggrediendo nullum certum consilium
 tuere poterat. atroxem Romanorum exercitum a tergo subaque tandem
 cunctos est. hostem solo circumvenire, eoque per hostem ulteriores
 abire moliturus, sed cum plenus huiusmodi loci irruptione, communito
 frustratus est, et colendum sibi prorsus atroxem diem omnibus excubab-
 itis. omnia enim illa nocte ut luna defectum patenter, ac alio
 cubitate calenter, ex quo arrogans ille, ne impressionem faceret
 in imperatorem sibi castris, quare decidendum more montium caucasia
 occupavit, indeque praesidium et ad militum disciplinae precepta
 comparatum arduum sublimis despicerebat. imperator animi cum vi-
 litate cognita luna illa commisit et confestim tenebat, et bene re-
 lectis exercitu adveniens ad certamen personalibus. Persae vero alim
 ex monte descendentes levis corporis invere praedia, in quibus simul-

ἐποιούντο, καὶ ἐν παντὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἐπρώτεον, καὶ θάρσος ἐπὶ πλεῖον ὁ στρατὸς ἐλάμβανεν, ὄρωντες τὸν βασιλέα παντὶ προπηδῶντα, καὶ εὐτόλμως πολεμοῦντα. Πέρσης δέ τις πρὸ ὀλίγου χρόνου πρόσφυξ γενόμενος ἐν τῷ στρατῷ τοῦ βασιλέως ἐγένετο. οὗτος ἀποδρᾶς πρὸς τοὺς Πέρσας ἀπῆλθεν ἐλπίζων αὐτοὺς τὴν Ῥωμαίων στρατείαν ὀλέσαι. ἰδὼν δὲ αὐτῶν τὴν

P. 256 δειλίαν μετὰ δεκάτην ἡμέραν πρὸς τὸν βασιλέα ἀνῆλθεν, καὶ πᾶσαν ἀκριβῶς τὴν τῶν βαρβάρων ἐξεῖπεν ἀτολμίαν. ὁ δὲ Σάρβαρος μηκέτι ὑποφέρων τὴν ἐν τῷ ὄρει διατριβήν, ἠναγκάσθη πρὸς πόλεμον ὀρμῆσαι, εἰς τρία δὲ μέρη διελὼν τὸ στρατεύμα κατῆλθεν, ἄφνω ἐπιφωσκούσης ἡμέρας πρὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀναβάσεως εὐτρεπισάμενος πρὸς πόλεμον. ὁ δὲ βασιλεὺς προγνοῦς, καὶ συντάξας τὸν στρατὸν ὁμοίως εἰς τρεῖς φάλαγγας, εἰς τὴν μάχην προήγαγεν. τοῦ δὲ ἡλίου ἀνατείλαντος καὶ τοῦ βασιλέως κατὰ ἀνατολὰς εὐρεθέντος, τοὺς Πέρσας ἐσκότιζεν ἢ τούτου ἀκτίς· ὃν ὡς θεὸν προσεκύνουν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐσχημάτισε τὸν λαὸν αὐτοῦ εἰς φυγὴν τραπέντας, καὶ λύσαντες ἐκεῖνοι τὰς φάλαγγας ἀκρατῶς διώκειν τούτους ἐνόμιζον. ἐπιστραφέντες οὖν οἱ Ῥωμαῖοι εὐψύχως τούτους ἐστρέψαντο καὶ πολλοὺς ἀνεῖλον, ἐλάσαντες αὐτοὺς 2

1. ἐπρώτεον f, ἐπρωτέρεον vulg.
σοβαρὸς vulg.

10. ὀρμῆσαι vulg.

8. ἐξεῖπειν f.

ὁ δὲ
16. ὄν] ἦν a f.

bus semper superiores evasere Romani, et robore animisque eorum exercitus in dies augebatur, quod imperatorem in primam aciem pro-silientem, ac fortiter dimicantem ubique viderent. porro quidam Persicae militiae desertor ad imperatoris partes Persa transierat. is ad suos re-fuga Romanas acies ab eis dissipandas ac perdendas sperabat. at ubi viles eorum animos et metum expertus est, post diem decimum ad imperatorem reversus, afflictum et meticulosum barbarorum statum omnem enucleatius exposuit. caeterum insolens ille Persarum dux morae tamdiu per montana productae impatiens, et in certamen de-scendere necessitate compulsus, diviso in tria agmina exercitu, sub primum aurorae crepusculum et nondum manifesto terris sole, para-tus ad pugnam ex improvise apparuit. imperator praecognitis eius consiliis, dispositum pariter ac distributum in acies tres exercitum, ad pugnam eduxit. imperatore vero ad orientem constituto, exorien-tis quoque solis radii, quem Persae tanquam deum venerantur, eorum oculos acrius perstringebat. imperator itaque fugam simulare iussit exercitum: quare Persae phalangum suarum solutis ordinibus eos in-temperantius insequendos decernunt. at Romani versa in eos facie impressionem eorum fortiter sustinent, et terga dare compellunt: et

δωσ τῶν ὄρων, εἰς κρημνοὺς αὐτοὺς ἐπιβάλλον καὶ τόπους
 διαβάτους, καὶ πάντα αὐτῶν συνειρησαν· ἐν δὲ ταῖς κρη-
 μνῶν ἀγέων δίσκῳ διακινηθῆσαν. πολλοὺς δὲ καὶ λῶν-
 τας ἐξώθησαν. περιέλαβον δὲ καὶ τὸ τοῦτων στρατοπέδον, V. τοῖς
 5 καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσειτὴν αὐτῶν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι πρὸς ὄψος C
 τῶν χειρὸς ἐπιείκων τῆ θιγῆ ἤγαγόντου, καὶ τῆ στρατη-
 γηκεσι καλῶς βασιλεὶ σπουδαίως προσήχοντο. οἱ γὰρ πρὶν
 μηδὲ Περσικῆν πόσιν τολεμασταίς ἰδεῖν, τὸν τῶν σφαιρῶν τοῦ-
 των ἀσπασίτουσ ἐφρονεῖς ἐπιτηροῦσασαν. τίς γὰρ ἔλαβεν
 0 τὸ τῶν Περσῶν διασημώτατος γένος ταῦτα δοῦναι ποτε Ῥω-
 μαίους, ὃ δὲ βασιλεὺς τὸν στρατὸν σὺν τῆ στρατηγῆ κατα-
 λισπῶν εἰς Ἀρμενίαν παραχαιμασι, αὐτὸς τῆ Περσῶν ἐπέ-
 στρεψεν.

Τούτῃ τῆ ἡμε Μάρτιο ἰθάτη ἀμνηρῶς δεη θ, ιγ' ἡμε
 Ἡράκλειου Ἡρακλῆ. D

Τούτῃ τῆ ἡμε μηνί Μαρτίῳ α', ἡδιστικῶν τε, ἀσάρα; A. M. 6. 1. 1
 ὁ βασιλεὺς Ἡράκλειος ἀπὸ τῆ βασιλείουσ κατὰ τὰς ἀγέων
 εἰς Ἀρμενίαν. Χωρῆς δὲ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἀπέ-
 στείλασ τὸν Σαρδαναπότῃ σὺν τῆ ἰακινθῆ στρατῆ ἐπιβαλεῖν εἰς P. 27

1. ἐπιβάλλον C, ἐπιβάλλοντες vulg. 2. αὐτῶν αὐτοῖς vulg. 3.
 ἐπιεικῶν A, ἐπιεικῆ C, fact. ἐπιεικῶν. 4. αὐτῶν
 αὐτῶν A C. 5. ταῦτα — — Ἡρακλῆ; hoc nota non legitur
 in A C; sed omnia intelligenda Ἡρακλῆ Ἡρακλῆ.

multis eorum castris, reliquis ad montis adhaerent angustias, et in pae-
 riora loca praeparatis circumstant, praesensunt, et in extremitate per-
 tinent adhaerent. per extrema etiam illius et adhaerent super super-
 tiam extensum modo declinantes Peras veniunt et circumstant vias,
 circumstantes eorum castra, bellorum apparatus omnes adhaerent. Ita
 dicitur Romanis montibus in castris etiam debitas des partes adhaerent,
 et ad eam per impetorem sui rei militaris etiam perita vasa impetore
 circumstant. quod peris vasa vel montes a Peras pulcherrima intuent in-
 crebantur, impetorem vasa debitas et omnia eorum tentoria depar-
 dati sunt. quia amicos, Peras partes vasa montes terra Romanis
 dicitur impetorem circumstant autem totius castris dicitur
 et praeparatis, sed cuius cura hiberna in Armenia transigeret, Istan-
 tium reverts est.

Hoc anno Masud amicos primo conspici cepit; annis novem re-
 gnavit, a natiuitate Heraculi imperii praesentis anno decimo tertio.

Hoc anno mensis Martii die decimo quinto indictione undecima A. C. 6. 1
 solennis ab urbe regna imperatoris magna Heraculus in Armenia con-
 tendit. Perasum vasa in Chorasia hibernam ad hunc Romanorum
 invadendum summiat. Heraculus autem litte in Chorasiam misit, ut

τὴν τῶν Ῥωμαίων γῆν. Ἡράκλειος δὲ ἔγραψεν πρὸς Χοσρόην, ἢ τὴν εἰρήνην ἀσπάσασθαι, ἢ ἑαυτὸν εἰς τὴν Περσίδα σὺν τῇ ἑαυτοῦ στρατιῇ εἰσβυλεῖν. ὁ δὲ Χοσρόης οὔτε τὴν εἰρήνην ἠσπάζετο, οὔτε τι τῶν λόγων ἠγείτο, ὅτι Ἡράκλειος τολμᾷ τῇ Περσίδι πλησιάσαι. ὁ δὲ βασιλεὺς τῇ εἰ-5
 κοσιῇ τοῦ Ἀπριλλίου μηνὸς εἰσέβαλεν εἰς τὴν Περσίδα, καὶ μαθὼν τοῦτο Χοσρόης τὸν Σαρβαραζᾶν ὑποστρέψαι ἐκέ-
 λευσεν· καὶ ἐπισυνάξας ἐκ πάσης τῆς Περσίδος τὰ ἑαυ-
 τοῦ στρατεύματα, καὶ παραδούς αὐτὰ τῇ Σάην κατὰ τὰ
 Βχος ἐνωθῆναι αὐτὰ τῇ Σαρβαραζᾶν προσέταξεν· καὶ οὐ-10
 τω χωρῆσαι κατὰ τοῦ βασιλέως. Ἡράκλειος δὲ προσκαλε-
 σάμενος τὸ ἑαυτοῦ στράτευμα, λόγοις παραινετικοῖς διή-
 γειρεν αὐτούς, λέγων· ἄνδρες, ἀδελφοί μου, λάβωμεν εἰς
 νοῦν τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον, καὶ ἀγωνισώμεθα τὴν τοῦ Θεοῦ
 ὕβριν ἐκδικῆσαι. σιῶμεν γενναίως κατ' ἐχθρῶν τῶν πολλὰ 15
 δεινὰ Χριστιανοῖς ἐργασαμένων. αἰδεσθῶμεν τὸ τῶν Ῥο-
 μαίων ἀδέσποτον κράτος, καὶ σιῶμεν κατ' ἐχθρῶν δυσσεβῶς
 ὤπλισμένων. λάβωμεν πίστιν τῶν φόνων φονεύτριαν. ἀνα-
 λογιώμεθα ὅτι ἔνδον ἐσμεν τῆς τῶν Περσῶν γῆς, καὶ μεγά-
 λον κίνδυνον ἢ φυγὴν φέρει. ἐκδικήσωμεν τὰς φθορὰς τῶν 20
 C παρθένων, τὰ τετμημένα μέλη τῶν στρατιωτῶν ὄρωντες, πο-

4. οὔτε ἐπὶ τὸν λόγον ἠγείτο f.
 στρέψας vulg.
 ἐξζητῆσαι vulg.

6. μηνὸς om. a.

7. ὑπο-

9. Σάιν a, Σάκω e.

15. ἐκδικῆσαι a f,

18. φόνων a f, φόβων vulg.

pacem amplecteretur, aut certe quam citius in Persidem irrupturum se praestolaretur. at Chosroës neque pacis sermones admisit, et Heraclii minas pro nihilo habendas duxit, qui eum in Persiam propius accedere non ausurum speraret. imperator itaque mensis Aprilis die vigesimo in Persiam irruptionem fecit: quod ubi rescivit Chosroës, Sarbarazam revocat, et collectis ex universa Perside copiis, iisque Sai duci commissis, quam citius Sarbarazae adiungeret se, ut viribus unitis in imperatorem progredierentur, edixit. Heraclius autem vocato ad allocutionem exercitu, verbis ad suadendum aptis animos eorum excitaturus: viri, fratres, inquit, dei timorem in animum inducamus, et eius iniurias ulcisci contendamus. stemus animo forti in hostes, a quibus hucusque Christiani tot adversa perpersi. Romani imperii maiestatem hucusque indomitam barbaris succumbere pudeat nos, et hostibus arma impia tractantibus invictum pectus opponamus. fide mortis ac metus omnis triumphatrice accingamur. in Persicae ditionis meditullio consistere nos contemplerur, et quantum periculum fuga secum vehat. corruptas virgines nostras ulciscamur: visis

νήσονται τὰς καρδίας. οὐκ ἔστιν ὁ κίνδυνος ἀισθητός, ἀλλὰ
 τῆς αἰσθητῆς δόξης πρόξενος. στέμναι ἀνδρείως, καὶ νεικός
 ὁ θεὸς συνεγγίξει ἡμῶς, καὶ ἔλθει τοὺς ἐχθρούς ἡμῶν.
 ταῦτα δὲ καὶ ἄλλα τοῦ βασιλέως παρακινῶντος τῷ λαῷ,
 5 ἀπεκρίθη αὐτῷ εἰς ἕναρ πάντων· ἔλαττον ἡμῶν τὰς σφρ-
 διάς, δίοπισα, τὸ σὺν πλαιύμας ἐν παλαιῶσι στόμα. ὤν· V. 105
 ταν οἱ λόγοι σου τὰ ζήτη ἡμῶν, καὶ ἔμπνευχα ταῦτα ἐργά-
 σαστο. ἀνεπέρασας ἡμῶς διὰ τῶν λόγων. ἐνδυνάμων ἐν ταῖς ο
 μάχαις προάγοντα ἡμῶν σε ὀφθαλμοί, καὶ ἐσπεύδα ἐν πῶσι
 10 τοῖς σοῖς, κλινημοσι. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀνέλαβεν τὸ σφύρισμα,
 τιθεὶς ἐν τῷ ἰσδοτιῷ Περσίδι διεχωρήσας, περὶ κατοικήσας
 τὰς χώρας καὶ τὰς κώμας· καὶ γινώσκει τι θείον φερέτω.
 ἐν γὰρ τῷ θειῷ τρεσὶ ἄλλο γέγονε θεοσέδης. φεραγῶντος
 τὸν τῶν Ῥωμαίων στρατὸν, ὥστε ἀραδὸς ἐλαίδος ἀνυλαβὴν
 15 αἰτόν. ἀπύσας δὲ Ἡράκλειος, εἶς Λαορῆς ἐν Γαζαῶν τῷ
 πῶσι ἔστιν σὺν τισσαφάσαστα χιλιάσιν ἀνδρῶν πολεμιστῶν,
 ὄφραται καὶ αὐτοῦ· καὶ προέβηκεν ἰσῆς τῶν ἐκ αἰτοῦ P 120
 Σαρρακηνῶν συσταῖσσι τῷ τοῦ Λαορῆου βιγίῳ, καὶ τοῦτω
 τοῖς μετ' αὐτίλων, τοῖς δὲ πεδύσασσι σὺν τῷ στρατηγῷ αἰ-
 20 τῶν τῷ βασιλεῖ προσέειπεν. τοῦτο μάθωρ Λαορῆς σπυλλ-

A. fact. ἀπεπέρασας. ἢ προάγοντα| προάγοντα vulg. 10.
 Σαρρακηνῶν, vulg. σὺν αὐτῷ τῷ τοῦ Λαορῆ I. 12. δευ-
 τερ vulg.

circumdationem nostrorum membris facile truncatis, qua docet, corda
 comparantur eis proximamur. periculum mortalis haud vacat, quin
 istius perpetuae glorie curam promeretur. fuitque itaque gratia
 ipsa, supplicia debet deus, nostrisque debet invidia. his et alia
 consideranda imperatoris exercitus animus provocandi, unus e turba omni-
 um vix respicitur. dilatanti gradibus corda nostra, domine, ubi tu
 ad pacem et amandandum recluisti. amovunt gradibus armamentis tui,
 enimque etiam armis nostris impedia tua levis. alio certe verbi ad-
 diti, cubitibus tantum te exercitum provocare, et periculo
 obnoxi, et ubi id maxime iussa tua amulit semper periculum. Ita
 imperator exercitus educto, in mediam quam Persidem rebellione
 penetravit, et ubi ubi quaque vides et vides igne devotavit. tum
 eos innotet omnino et horum dignum mirandum fieri contigit.
 circa antiam quippe sola conversantibus cordibus ac imperatoris acc
 redditis adeo Romanorum recessit exercitum, ut ex eo bellum exortus
 impudens hostium apem consequent. atque ita antiam Persidem, ad
 Gazarem civitatem eam armamentum 30 milibus Chersoni adesse, re-
 cta ad eam contendit. Saraceni vero quidam sub eo militantes ad

πὼν τὴν πόλιν καὶ τὸ στρατεύμα, φυγῆ ἐχρήσατο. ὁ δὲ Ἡρακλειος ἐπιδιώξας, τοὺς μὲν φθάσας ἀνεῖλεν, οἱ δὲ λοιποὶ φυγόντες διεσκοιδήθησαν· καὶ καταλαβὼν ὁ βασιλεὺς τὴν Γαζακῶ πόλιν ἐν τῇ ἀνατολῇ, ἐν ἣ ὑπῆρχεν ὁ ναὸς τοῦ Πυρὸς καὶ τὰ χρήματα Κροίσου τοῦ Ἀνδῶν βασιλέως, καὶ ἡ πλάνη τῶν ἀνθρώπων, ταῦτα λαβὼν ἐπὶ Δασταγέρδι χωρεῖ. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπάρας ἀπὸ Γαζακῶ καταλαμβάνει τὴν Θηβαρμαῖς· καὶ εἰσελθὼν ἐν αὐτῇ πυρὶ ἀνήλωσεν τὸν τοῦ Πυρὸς ναόν, καὶ πᾶσαν τὴν πόλιν πυρὶ ἀναλώσας κατεδίωκεν ὀπίσω Χοσρόου ἐν τοῖς στενοῖς τῶν Μήδων χωρίοις, καὶ ἐν ταύταις ταῖς δυσχωρίαις τόπον ἐκ τόπου ὁ Χοσρόης ἤμειβεν· καὶ ὁ Ἡράκλειος τοῦτον διώκων πολλὰς πόλεις ἐπόρθησεν καὶ χώρας· χειμῶνος δὲ καταλαβόντος, βουλὴν ἐποιήσατο τοῦ παραχειμάσαι μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ οἱ μὲν ἔφασκον ἐν Ἀλβανίᾳ, οἱ δὲ κατ' αὐτὸν εἰσβαλεῖν τὸν Χοσρόην. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκέλευσε τὸν λαὸν ἀγνίζεσθαι τρεῖς ἡμέρας, καὶ ἀνοίξας τὰ τοῦ Θεοῦ εὐαγγέλια, εὔρεν ἐπιτρέποντα αὐτῷ ἐν Ἀλβανίᾳ παραχειμάσαι. εὐθέως οὖν ἐπιτρέψας, ὤρμησεν ἐν Ἀλβανίᾳ. ἐν δὲ τῇ μεταξὺ τῆς ὁδοῦ ἔχων πολλὴν αἰχμαλωσίαν τῶν Περσῶν σὺν αὐτῷ, οὐκ ὀλίγας ἐπίδρομὰς ὑπὸ τῶν Περσῶν

10. χώρας b f. ἐν vulgo deest. τῶν Περσῶν f.

20. τῶν add. ex a f, ὑπὸ

praecurrendum praemissi, Chosrois exenbitoribus obviam facti, eos partim trucidant, partim vinculis mancipatos cum duce ad imperatoris conspectum adducunt. audiens hoc Chosroës, deserta urbe et exercitu, celeri fuga salutem quaerit. insequitur Heraclius, et fugitivorum quosdam assequutus, interficit, alios pedum celeritate sibi ereptos passim dissipat. Gazacum subinde orientis civitatem, in qua Ignis erectum templum, divitiae Croesi Lydorum regis repositae, et carbonum impostura recondita, occupat: quibus sublatis Dastagerdem perrexit. porro imperator Gazaco relicta, Thebarmaes accedit, et in urbem ingressus Ignis templum cum universa civitate igne consumpsit: inde vero Chosroëm a tergo per angusta Medorum loca insequutus est, qui per has oberrans angustias ex uno loco subinde ad aliam transmigrabat. Heraclius autem hunc persequens multa oppida camposque diripuit. sed cum hieme ingruente de hibernis cum exercitu deliberaret, alii in Albania hiemandum, alii vero contra ipsum Chosroëm pergendum esse censebant. imperator autem cum expiationem ac sanctimoniam universo exercitui per dies tres continuos indixisset, apertis dei evangeliiis, invenit sibi significari, ut in Albania hiemaret. quamobrem continuo iter convertens in Albaniam contendit. in itinere porro cum ingentem Persarum, tam divitiarum, quam

αικῶν στρατηγίας ἐδίχθη· αἷτος δὲ τῆ τοῦ Θεοῦ ἀντιφ-
 γιῆ εἴση κατὰ πάντων ἤρατο. γαιμῶτος δὲ σφοδρῶς ἐπιτε-
 σσῆτος αὐτῷ ἐν τῆ ὁδοῖ καὶ κρήσι, φθῶσας αἷτος ἐν Ἀλβανί-
 ῃ πενησῶτα χιλιάδας δεσμῶσι ἔχων, τοῖσι τῆ ἐόντι κα-
 5 θῆται αὐτοῦ καρδίῃ ἐλεῆσας τῶν δεσμῶν ἔλπειν, καὶ ἐπιτε-
 λῆσας καὶ ἀπαυαῖσῶσι μεταδίδου· ὡσι πάντας μετὰ δεσπῶσι
 τοῖσι ἤρῶσι ῥύσῃ γαῖσῶσι καὶ τῆς Περσίδος τοῦ κορυ-
 λεθροῦ ἀνέλῶσι Λαοροῖν.

Μετῶσι ὅσι Ἀμῶδ.

D

0 Τοῖσι τῆ εἰσι Λαοροῖς ὁ τῶν Περσῶν βασιλεῖς Σε- A M 611
 ραβλαγῶν προβυλεσι στρατηγῶν ἄνδρα [στρατηγῶν, καὶ] τῆ-
 πολλῶ ἐπῆρῶσι καὶ παραδῶσι αὐτῶ στρατοῖ τοῖσι λεγομῶσι
 Λαορογῆσι καὶ Περσῆσι ἐν Ἀλβανίῃ ἐπιτελεσι κατὰ Ἡρα-
 κλειῶν, ἐπιβλῶσι δὲ τῆσι τὰ ἄσῶ τῆς Ἀλβανίῃ, ὅσι ἰθα-
 5 ρῆσαι κατὰ πρῶσι τοῦ βασιλεῶσι πρῶσι πόλισι σῆσι V. 206
 ἀλλὰ τῆσι τῆς Περσίδος ἀγῶσις ἐπιτελεσι δεσπῆσαι, ἐπι-
 ζῶσι τοῖσι λογῶσι. ὁ δὲ Ἡρακλειῶς ἄσι εἰσι ἀπῶσι
 τῆς Ἀλβανίῃ δὲ ἐπιτελεσι κῆσι, καὶ τῆσι τῆσι δεσπῆσι P 119
 ἐπιτελεσι τῆσι πῶσι ἐπιτελεσι τῆς Περσίδος, ἐπὶ καὶ μῶ-
 σῶσι δεσπῆσι πολλῶ ἐπὶ ἔσι. ὁ δὲ Σαραβλαγῶς δὲσι σῶσι.

7 ῥύσῃσι τοῖσι, μῶσι h. 10. Σαραβλαγῶν I. 11. ἐπ-
 ῶσι στρατηγῶν. hanc dubio corruptam, sed incertum quid rep-
 tendum sit. 12. Λαορογῆσι alii redd. Περσῆσι τοῖσι

captivorum praedam pecuniam abduceret, multas incursiones a Persis
 cepit pariter et; sed deo auxiliante victor ubique evasit. cum au-
 tem hiems rigidine ac gelu esse in itinere vexasset ipse ubi in Al-
 baniam devenit, Persas quos sed quinquaginta milia captivos secum
 ducebat, pro inanis sine misericordia a vinculis solvit, praecipue, qui
 potuit, corpora cura et molle refecit, ita ut omnes in locum et-
 lion, vota pro eo concepta expleverint, ut persarum illa tutus esse
 posse Chosroë vocata, ipse universis demum Persiarum liberator eva-
 deret.

Améd omnis secundus.

A C. 612

Hic anno Persarum rex Chosroës Sarablagam vicem strenuum et
 Martia facta timentem duces instituit, et exercitu Chosroënarum
 eis vocata et commisso, simul cum Persarum aduersos Heracium in
 Albaniam misit. Albanos vero fines ingressi ad imperatorem comi-
 tibus accedere, vel ad eius conspectum sub armis stare nunquam ausi
 sunt: vocem insidias et praestruere consiliati, montium angustias, qui-
 bus ad Persiam iter, occupare sibi satis esse putaverunt. Heracium
 autem per amplas circumque camporum planities, ex quibus ubertem

νῆς ὁδοῦ, ὡς διὰ συντόμου ἤλαυνεν, τοῦ προλαβεῖν αὐτόν ἐν
 τῇ χώρᾳ Περσίδος. ὁ Ἡράκλειος δὲ παρήγει τῷ λαῷ λέγων·
 ἔγνωμεν, ἀδελφοί, ὡς ἡ στρατιὰ τῶν Περσῶν ἐν τοῖς δυσβά-
 τοις τόποις πλανωμένη, τοὺς τε ἵππους αὐτῆς παραλύει καὶ
 αὐτοὺς ἐκνευροῖ. ἡμεῖς δὲ σπεύσωμεν κατὰ Χοσροῦν χωρη-
 σαι ἐν πολλῷ τάχει, ὥστε ἐκ τοῦ ἀπροσδοκῆτου ἐπιπεσόντες
 αὐτὸν θορυβήσωμεν. ὁ δὲ λαὸς οὐ συνεβουλεύετο τοῦτο ποιῆ-
 σαι, μάλιστα οἱ τῶν Λαζῶν καὶ τῶν Ἀβασγῶν καὶ τῶν Ἰβή-
 ρων σύμμαχοι. ἐντεῦθεν ἐν συμφοραῖς περιπίπτουσι. κατέ-
 Βλαβε γὰρ Σαρβαραζᾶς μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ οὓς ἐξώπλιζεν
 Χοσροῦς πάσῃ δυνάμει, καὶ ἀπέστειλεν κατὰ Ἡρακλείου διὰ
 τῆς Ἀρμενίας. Σαραβλαγαῦς δὲ ἠκολούθει ἐκ τῶν ὀπισθεν
 αὐτοῦ, καὶ οὐ συνέβαλεν αὐτῷ ἐκδεχόμενος ἐνωθῆναι τῷ Σαρ-
 βαραζᾷ, καὶ οὕτω τὸν πόλεμον συστήσασθαι. γνόντες δὲ οἱ
 Ῥωμαῖοι τὴν ἔφοδον τοῦ Σαρβαραζᾶ εἰς δειλίαν ἐτρέπησαν,
 καὶ τοῖς ποσὶ τοῦ βασιλέως προσέπεσον δάκρυσι μετανοοῦντες
 διὰ τὴν κακῶς γενομένην αὐτῶν παρακοήν, γνόντες οἷον κακὸν
 ἐστὶ δοῦλον μὴ εἶκειν τοῖς τοῦ δεσπότου βουλευμῶσι· καὶ
 ἔλεγον· τὴν χειρὰ σου, δέσποτα, πρὶν ἀπολέσαι ἡμᾶς τοὺς
 Καὶ θλίους· εἴκομεν γάρ σοι, ἐν οἷς ἂν κελεύῃς. τότε ὁ βασι-

6. ἀπροσδοκῆτους vulg.
εις vulg.

9. περιπεπτώκασι f.

20. κελεύ-

colligebat com meatum, ex Albania simul cum ineunte vere solvens
 iter in Persiam agebat, licet ob locorum distantiam longiori mora per-
 ficere cogeretur. at Sarablagas, quo imperatorem praeverteret, per
 viam angustam velut magis compendiarium in Persiam procedere sta-
 tuit. Heraclius proinde verbis istiusmodi exercitum animabat: Per-
 sarum exercitum imperviis locis nunc errantem equos penitus defati-
 gare ac viribus exhaurire novimus, fratres: quamobrem Chosroem
 aggredi cum multa celeritate festinemus, ut ex improviso irruentes,
 eum in metum et fugam concitamus. exercitus porro, ex Lazis ma-
 xime, Abasgis et Iberis socii consilium huiusmodi exequi aversaban-
 tur, ex quo demum ingens suborta calamitas. Sarbarazas enim iis
 quas instruxerat Chosroës copiis adiunctus, simul cum reliquis suis
 agminibus per Armeniam adversus Heraclium incessit. Sarablagas por-
 ro imperatorem pone sequutus, ad congressum non descendit: Sarba-
 razae quippe adiungere se studebat, atque ita bellum committere.
 Romani cognito Sarbarazae adventu metu perculluntur, et malae ad-
 missae contumaciae poenitentes, quantum malum sit servum domini
 consiliis non parere fassi, ad imperatoris pedes cum lacrimis proci-
 dunt: et, dexteram tuam, inquit, domine porrige osculandam pri-

ληνς ὀπινησιν συμβαλεῖν τῷ Σαραβλαγῷ, πρὶν ἐπιθῆναι τῷ
 λαῷ τοῦ Σαρβαραζῆ· καὶ πολλὰς ἰσθρῶνας καὶ αἰτοῦ ποη-
 σαμηνος ἐν νυκτὶ τε καὶ ἡμέρᾳ εἰς δαίλιαν αὐτῶν κατέστη-
 σαν· καὶ ὀπισθεν ἰσθας τοὺς ἀμφότερους κατὰ Χοορόου
 μετὰ σπουδῆς ἔλαυνεν. αἰτομολοίαι δὲ δύο τῶν Ῥωμαίων
 πρὸς τοὺς Πέρσας, καὶ πειθουσαι αὐτοὺς ἐν δαίλιαις
 φωναῖς τοὺς Ῥωμαίους. ἔβλεθον δὲ αὐτοὺς καὶ φῆμῃ ἰτέρα, τὸν
 Σάην στρατηγὸς Περσῶν καταλαμβάνειν μετ' ἰτερον στρα-
 τικματος εἰς βορρῆαν· καὶ τοῦτο μαθόντες Σαρβαραζῆς καὶ
 Σαραβλαγῆς ἔκπαισαντο προσβαλεῖν τῷ Ἡρακλίῳ πρὸς αὐ-
 λην, πρὶν ἢ φθῆσαι τὸν Σάην, καὶ τῆς νύκτος ἰσθητῶ με-
 τογυαῖν το πλῆος· πιστεύσαντες δὲ καὶ τὰς αἰτομολοίας, ἐγώ-
 ρησαν κατὰ Ἡρακλίου· καὶ πλησίον αὐτῷ ἔτασσον,
 βουλόμενοι ἅμα τῷ ποσὶ συμβαλεῖν. ὁ δὲ Ἡρακλίος ἀπα-
 ρας ἀπὸ τῶν ἰσθας, ἀδυνατῶν δὲ ἄλλης τῆς νυκτός· καὶ μακρῶν
 γενομένων αὐτῶν ἰσθας τε πῆδον χλοοφόρον ἐκλίπτονται
 ἐν αὐτῷ. οἱ δὲ Σαρβαραζοὶ νομίσαντες ἐν δαίλιᾳ φωνῇ,
 ἀσπῆρος ἔλαυνον τοῦ βασιλεύοντος αὐτοῦ. αὐτοὺς δὲ ἐκπαι-
 σας αὐτοὺς ἐσπῆρσεν πολέμον καὶ αὐτῶν. καταλαβὼν δὲ
 οἱ βουτῶν ἰσθας ἀλωσθη καὶ ἐκπαισῆσαν τοὺς λαοὺς αὐτοῦ, τῆ

17. πιστεύσαντες, D. h. I. A. in ordinem posit. 18. καὶ μα-
 κρῶν γενομένων, δι' αὐτῶν καὶ, ex A. 19. ἐσπῆρσεν I. 19
 αὐτοῦ, A, αὐτῶν vulg.

equum mitem persequens: tibi ostendit ad placitum quoque parati in-
 tuum. tum innocens Sarablagas, antequam Sarchuras exortum an-
 tingueret, iuxta pugna viros aspiciens tentat, volensque tum morte
 tum ostentum factis in eum excursionibus, in metum et animi motum
 etiam ducit. tum utroque post se relicto, vixit primum adveniens
 Chorasum contrahit. duo vero milites Romanis postibus deorsum ad
 Pomas transigentes, cum ex motu fugae se melius persequerent, sed
 et animi commo ad Pomas delatas, Sarchi nomen ducem cum alio
 exortum aspiciens venire. audito nomen Sarchuras et Sarablagas
 cum Herachio ad pugnam descendere perpendunt, priusquam alioquin
 Sarchi adveniret, et virtutem gloriam amicum ad se transferret, quare
 data deorsum hinc, adveniens Herachium progrediunt: et cum pro-
 ximi contra motum sunt, simul cum responsis hinc manus committunt
 deorsum. Herachius tunc verperam inde adveniens, tanta nocte ducere
 confectis, una campo vicinis inventis, in eum contra appropiavit. Herachi
 fuga saltem quaerere rati, nullis cervice meliore, ut eum assequerentur,
 persequerentur: tum ipse hinc in eos versa, acie cum se mot
 persequit. cum enim collem quendam nemorosum occupasset, eum

- P. 260 τοῦ Θεοῦ συνεργεία τρέπει τοὺς Πέρσας, καὶ τούτους διὰ φαράγγων διώξας, πλῆθος πολὺ ἀνείλεν. καὶ τούτων μεταξὺ τῶν ἀγώνων ἦντων, ἔφθασεν καὶ ὁ Σάην σὺν τῇ ἑαυτοῦ στρατῷ, καὶ τοῦτον τρεψάμενος ὁ βασιλεὺς, καὶ πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ἀνελών, τοὺς λοιποὺς διέσπειρε φεύγοντας· παρέλαβε δὲ καὶ τὸ τοῦλδον αὐτῶν. ὁ δὲ Σαρβαραζᾶς ἐνωθεὶς τῇ Σάην ἐπεσύναξεν τοὺς σωθέντας βαρβάρους· καὶ πάλιν διεννοοῦντο κατὰ Ἡρακλείου χωρεῖν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν τῶν
- V. 107 Οὐντων χώραν καὶ τὰς τούτων δυσχωρίας ἤλανθεν, ἔν τε τραχέσι τόποις καὶ δυσβάτοις. οἱ δὲ βάρβαροὶ ὀπίσω αὐτῶν B ἠκολούθουν. οἱ δὲ Λαζοὶ ἅμα τοῖς Ἀβασγοῖς δειλιάσαντες, ἀπέσπασαν ἑαυτοὺς τῆς τῶν Ῥωμαίων συμμαχίας, καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν χώραν ἀνεχώρησαν. ὁ δὲ Σάην ἠσθεὶς ἐπὶ τούτῳ, θυμῷ πολλῷ σὺν τοῖς βαρβάροις ἐχώρει κατὰ Ἡρακλείου. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπισυνάξας τὸν στρατὸν λόγοις ἀνεπέτρωσεν, καὶ παραινέσει τούτους εἴληφε, λέγων· τὸ πλῆθος ὑμᾶς, ἀδελφοί, μὴ ταραιτέτω. Θεοῦ γὰρ θέλοντος, εἷς διώξει χιλίους. θύσωμεν οὖν τῷ Θεῷ ἑαυτοὺς ὑπὲρ τῆς τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν σωτηρίας. λάβωμεν στέφος μαρτύρων, ἵνα καὶ ὁ μέλλων ἡμᾶς

1. τοὺς βαρβάρους A. 2. φαράγγων A, φάραγγας vulg. 3. σὺν τῇ ἑαυτοῦ στρ. A, σὺν τῇ στρ. αὐτοῦ vulg. 4. τρεψάμενος A, τρέψας vulg. 9. τας τούτων δυσχωρίας A, τὰς αὐτῶν δυσχωρίας vulg. 12. τῶν add. ex A. 15. ἀνεπέτρωσεν A, ἀνεπέτρωσεν vulg. 16. παραινέσει A, παραινέσεσι vulg. 19. ἵνα καὶ ὁ A, ἵνα ὁ vulg.

citu in eum agglomerato, dei nutu Persas in fugam adigit, ipsosque per convalles insequutus, magnam stragem edidit. porro durante hoc certamine, cum Saës cum exercitu supervenisset, eo in fugam verso, magnaue illius exercitus parte caesa, reliquos palantes dissipavit, et eorum omnia cepit impedimenta. Sarbarazas subinde Sai adiunctus barbaros e praelio superstites colligebat, ac uterque de Heraclio compositis viribus aggradiendo commune consilium inivit. verum imperator per Unnorum provinciam, viarumque molestias, et aspera inaccessaque eorum loca iter agere: et barbari eum a tergo insequi. hic Lazi una cum Abasgis periculo deterriti, violata societate, et a Romano exercitu divulsi, in propriam regionem secessere. Saës Romana calamitate laetior redditus, animis resumtis in Heraclium cum barbaris erumpit. imperator ex adverso collectum exercitum verbis corrobore, et militum animos monitis istiusmodi delinire: hostium numerus plane ingens nusquam vos, fratres, terreat: deo enim ita volente, Romanus vel unicus mille adversarios fugabit. pro fratrum nostrorum salute nosmetipsos deo immolemus. coronas martyrum as-

χωρίον Σαλβανῶν, ὥρα τῇ θ' τῆς νυκτός, Περσῶν ἐν αὐτῷ ὄντων καὶ γρόντων τὴν ἔφοδον, οἱ καὶ διαναστάντες ὤρμησαν καὶ αὐτῶν. οἱ δὲ Ρωμαῖοι τούτους πάντας ἀνεῖλον προῆξ P. 261 ἐνός, ὅστις τῷ βαρβάρῳ ἐμήνυσεν. ὁ δὲ βάρβαρος ἀναστάς, καὶ ἐπιβὰς ἵππῳ, γυμνός τε καὶ ἀνυπόδητος, φυγῇ τὴν σωτηρίαν ἐποίησατο. τούτου δὲ τὰς γυναῖκας, καὶ πᾶν τὸ Περσικὸν ἄνθος ἄρχοντάς τε καὶ σατράπας καὶ στρατιώτας ἐπιλέκτους καταλαβὼν ἀνελθόντας ἐν ταῖς τῶν οἴκων στέγαις καὶ πόλεμον χροτοῦντας διὰ τοῦ πυρός καθείλεν· καὶ οὓς μὲν ἔκτεινεν, οὓς δὲ πυρὶ ἀνήλωσεν, ἄλλοι δὲ χειροπέδαις ἐδεσμήθησαν καὶ μικροῦ δεῖν οὐδεὶς ἐκτός Σαρβαραζοῦ ἐσώθη. ἔλαβον δὲ καὶ τὰ ὄπλα τοῦ Σαρβαραζοῦ χρυσῆν ἀσπίδα τε καὶ μάχαιραν καὶ δόρυ καὶ τὴν διάλιθον καὶ χρυσῆν ζώνην καὶ τὰ ὑποδήματα αὐτοῦ· καὶ ταῦτα πάντα λαβὼν χωρεῖ κατὰ τῶν διε-

B σπαρμένων αὐτοῖς χωρίοις, οἵτινες μαθόντες τὴν τοῦ Σαρβαραζοῦ φυγὴν, ἀκρατῶς ἔφυγον. αὐτὸς δὲ διώξας πολλοὺς αὐτῶν ἔκτεινεν, καὶ δεσμίους ἔλαβεν καὶ οἱ λοιποὶ μετ' αἰσχίνης ἐν Περσίδι ὑπέστρεψαν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπισυνάξας τὸ ἑαυτοῦ στρατόπεδον, μετὰ χαρῆς ἐν ἐκείνοις τοῖς τόποις παρεχρίμασεν.

1. Σαλβανῶν A, Σαλβανὸν vulg.

6. ἐποίησατο A b, ἐπορί-

σατο vulg.

8. καταλαβὼν A, ἀγαλαβῶν vulg.

10. καὶ μι-

χροῦ — — ἐσώθη add. ex A.

14. ταῦτα add. ex A.

15.

αὐτοῖς] αὐτῶν A, ἐν τοῖς vulg.

Salbanum oppidum perveniunt. una Persae loco eodem reperti, Romanorum adventu cognito, stralis exurgentes in Romanos incurrunt. Romani vero eos omnes occiderunt praeter unum, qui cladis nuncius ad barbarum venit. quare barbarus loco celerius relicto, nudus et discalceatis etiamnum pedibus, equum conscendens fuga salutem sibi comparavit. huius uxores et Persicum omnem florem, principesque et satrapas, et delectos milites cum super tecta domorum ascendisse ac defensionem inde moliri conspiceret, igne coniecto disturbavit: et quosdam quidem occidit, alios cremavit, alios denique manicis et compedibus vinctos in captivitatem abduxit. cepit etiam arma Sarbarazae, clypeum aureum, machaeram, hastam, et zonam auro gemmisque ornatam, nec non eius calceamenta. iis omnibus sublatis, adversus caeteros, qui huc et illuc palantes vagabantur et dispersi erant, contendit. illi fuga Sarbarazae cognita, pari impetu in eam se coniecere. imperator diutius eos insequutus plures eorum delevit, captivos alios abduxit, reliquos cum dedecore in Persiam coegit redire: ac demum proprio exercitu in unum collecto, in iis ipsis locis hilariter hiemavit.

Τούτων τῶ ἔπειτα περί Μαρτίου ὁ ἱστορικός ὁ βασις Α Μ ὁ
 ἰσχυρὸς Ἡρακλεῖος τὸ ἑαυτοῦ στρατεύμα βουλὴν ἐποιεῖτο, πῶς ὕπερ
 ὁδοῦ πορευθεῖ, δια γὰρ ὁδοὶ αὐτῆ προέβασιν οὐρανοῦ καὶ δίο-
 βητοι· ἢ μὲν ἐπὶ Τύραντον γέροντα, ἢ δὲ ἐπὶ τῶν
 Σιρων γῆν. καὶ ἢ μὲν ἐπὶ Τύραντον διαφορωτέρα μὲν
 ἦν, ἀλλ' ἀπορίας εἶχεν τῶν τροφῶν πασῶν· ἢ δὲ ἐπὶ τῶν
 τῶν Σιρων τὸν Ταύρον διαρβαιοῦσα τῶν εὐπορίας τε καὶ
 θαλάσσιαν τῶν τροφῶν παρεῖχεν. ταύτην συγυρίουσι πάντες,
 εἰ καὶ ἀποστομωτέρα καὶ γινῆσι πολλῆ πατιχημένη ἐπιχορηγία. Ὁ
 ταύτην δὲ πᾶσι πολλῆ ὑπερβαίνεις, ἐπὶ ἡμέραις καταλαμ-
 βάνουσι τὸν Τίγρι ποταμὸν· καὶ τοῦτοι περὶ αὐτοῦ κατα-
 λαμβάνουσι τὴν Μαρτινὸπολιν, καὶ τῶν Ἀμιδαν καὶ ἄπο-
 κεινοῦσι ὅ τε στρατοὺς καὶ ἢ ἀρχιμακισίαι. ἐπιείθειν καὶ γρημ-
 ματα ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸ Βιζαντιον ἠδυνήθη ἀποστείλαι, καὶ
 τὰ ταῦτ' ἑαυτὸν πάντα δεξιῶσαι, καὶ γὰρ πολλὰν ἐμπούσαν
 τῆ πόλιτι, ὁ δὲ βασιλεὺς ἱστορικός τὸν ἑαυτοῦ διασφαρίσαι
 ἰσχυρὸν ἐπέλαθεν καὶ αἰτοῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπελάμβαντος ἐπι-
 λογῆν στρατιωτικῶν, ἀπέλυσε φυλάττειν τὸς πρὸς αὐτὸν ἀρχο-
 νας κτισσοῦρας· καὶ τὴς πρὸς ἀστυλῶν αὐτὸς ἐδραμῶν
 διαρβαιοῦ, ἀντιπερόσσωκος ἔπει τῶ βαρβάρων, καὶ περὶ αὐτῶ τῶ

α. ἐποιεῖτο, πῶς Α, ἰσ., το πῶς vulg. 3. σιωνί οὐκ Α,
 σιωνί τε καὶ vulg. 4. οὐκ ἐπὶ Τυρ. διαφορ., ἑαυτὸν Α Γ
 5. διαφορῶν — — ἐπὶ τῶν τῶν Α. 6. ἀποστομω-
 τε. ἐπὶ τῶν τῶν Α, ἐπὶ τῶν τῶν vulg. 11. τῶν Τίγρι
 — — ἀποστομῶν οὐκ Α Γ. 12. διαφορῶν Α. 13. οὐκ
 γρημματα ὁ βασις Α, δὲ ὁ βασις γρημ. vulg. 14. ὁ δὲ Σιρ-
 ρων, ἢ α, ὁ δὲ Σιρῶνος Γ.

Hæc anno mensis Martii die primo imperator Heraclius collecto A. C. 616
 exercitu universis, quæ sibi præcedendum viæ, omnibus locis, gemine
 paucis obducantur omnia augustas omne et difficile; hæc quidem
 Taurontem, alia in Syriam regionem ducens, et quæ Taurontem quidem,
 brevis, et aliam omnium præcipua laboribus, quæ ferat in Sy-
 riam, alia Tauri montis culmina operaretur, omnium equum, præcipue
 omnia virosque languore superabat. hæc quidem æquos et
 omnia aliam omnia decessent expressantibus, cum hæc omnia
 labore ducens septem spalis emens, ad Tauri montem ducens,
 quæ ducens præcipua Martynopolim, et omnia Amidam ducens; de
 exercitu omnia et æquosque turba salutata, quæ etiam ipse liter-
 ris Hyantium mittentes et quæ præcipue omnia significans imperator
 omnium omnia ducens, ex qua Hyantibus ducens omnia
 præcipua profusa. Iulianus autem dux collecto omni omni exercitu, im-
 præcipua in eum fecit. imperator selectus militem mancipales, quæ
 omnium angustias et vias ad se ducens defendentes, omnia, quæ
 per exitus, quibus in orientem illis, æquosque barbæ in adventum

Νυμφίον ποταμὸν κατέλαβεν τὸν Εὐφράτην, ἐν οἷς τὴν πλεκτὴν γέφυραν ἐκ σχοινίων τε καὶ ἡνίων. ὁ δὲ Σαρβαράζας τῆς γεφύρας τὰ σχοινία λύσας μιᾶς ὄχθης ἐπὶ τὴν ἐτέραν πᾶσαν τὴν γέφυραν μετήγαγεν. ἔλθων δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ μὴ εὐρὼν περᾶσαι διὰ τῆς γεφύρας, παραδραμῶν εὐρε πόρον· καὶ ἀκινδύνως τοῦτον ἐπέρασεν παραδόξως τῷ Μαρτίῳ μηνί· καὶ καταλαμβάνει τὰ Σαμόσατα· καὶ πάλιν τὸν Ταῦρον ὑπερβάς, εἰς Γερμανίειαν ἀφίκετο· καὶ περάσας τὴν Ἄδανα, ἦλθεν πρὸς τὸν Σάρον ποταμὸν. ὁ δὲ Σάρβαρος πάλιν τὴν γέφυραν εἰς τὸν ἴδιον τόπον ἐκτείνας, τὸν Εὐφράτην ἐπέρασεν ἀνεμποδίστως· καὶ ἠκολούθει ὀπίσω αὐτοῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς περάσας τὴν γέφυραν τοῦ Σάρον, καὶ εὐρὼν ἀνάπανσιν τοῦ τε στρατοῦ καὶ τῶν ἀλόγων, ἐν αὐτῷ ἀπλικεύσας διανέπανσεν αὐτούς. καταλαμβάνει δὲ καὶ ὁ Σάρβαρος εἰς τὸ ἀντίπερα μέρος. εὐρὼν δὲ τὴν γέφυραν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ προπύργια ὑπὸ Ῥωμαίων κρατηθέντα, ἠπλίκευσεν. ἐκτρέχοντες δὲ διὰ τῆς γεφύρας πολλοὶ τῶν Ῥωμαίων ἀτάκτως τοῖς Πέρσαις προσέβαλον· καὶ πολλὴν συγκοπὴν αὐτοῖς ἐποίησαν· ὁ δὲ βασιλεὺς τούτους διεκώλυσεν ἀτάκτως ἐκθέειν, μήπως ὁδὸς γένηται τοῖς ἐναντίοις συνελθεῖν εἰς τὴν 2

1. Νυμφίον A, Νυμφίων vulg. 2. σχοινίων vulg. ὁ δὲ Σάρβαρος A a f. 6. παραδόξως add. ex A. 8. Γερμανίειαν A f. 9. Ἄδαναν f. τὸν Ταῦρον ποτ. a. 10. τόπον] ποταμὸν A. 14. καὶ add. ex A. 17. ἐκτρέχοντες A, ἐντρο. vulg. 18. προσέβαλον A, προσέβαλλον vulg. πολλὴν] πάλιν A b f. 19. διεκώλυσεν A, ἐκώλυσεν vulg.

ibat, et Nymphio amne superato, ad Euphratem pervenit, ubi pons ex funibus et loris stratus fuerat. Sarbarazas autem pontis funibus solutis, ex una ripa ad alteram pontem omnem adduxit. adveniens imperator, nec quo fluvium superaret reperiens pontem, ripam decurrens eamque perscrutatus, vadum, quo transiret, invenit. absque periculo itaque mense Martio flumen traiecit, et Samosata contendit: Tauroque iterum superato, Germaniciam appulit, Adanamque transiens, Sarum flumen attigit. Sarbarus autem ponte proprium in locum restituto Euphratem nullo obiecto impedimento pertransiit, et imperatoris vestigia sequebatur. ipse imperator Sari pontem transgressus, cum exercitui equisque reparandis locum idoneum reperisset, in eo fixis castris quiescere iussit: oppositam fluminis partem Sarbarus occupavit. ponte vero et turribus ad eum propugnandum obiectis a Romano milite detineri visis, ibi castra applicuit. multi porro ex Romanis incomposito agmine per pontem in Persas incurrentes, magnam eorum stragem edidere. imperator contra, ne tumultuario et absque ordine procederent, vetabat, ne adversariis per pontem secum

γίγνεται, καὶ συμπιρῶσαι. ὁ δὲ λαὸς οὐκ ἐπειθετο τῇ βασι-
 λείῃ. ὁ δὲ Σαρδαρος ποιήσας ὄργανον, καὶ διέβας ἰανίον C
 ὡς φεύγοντα, ἔλαττον πολλοὺς Ῥωμαίους παρὰ γέφυραν τοῦ
 βασιλέως εἰς διώξιν αὐτοῦ περῶσαι· ὑποστρίψας δὲ καὶ τοῦ-
 5 τούς τραπεζιτέας, ὄσους ἔξω τῆς γεφύρας ἔρῳσαν, ἀπέλειπεν
 διὰ τὴν ὑποσχόμεναι τῆς παρατοῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς ἰωρατῶς
 τοὺς Σαρδαροὺς τῇ διώξει τῆς τῆς λιοντίας, καὶ ἐκ τῶν
 ἄριστων Ῥωμαίων τοὺς προσηργίους ἐπ' αὐτῶν πολλοὺς V. τοῦ
 ἀναιρουμένους, καὶ αὐτῶν ἔγχερον. αὐτῶν δὲ εἰς γιγαστι-
 10 αῖος τῇ βασιλείᾳ συναντήσας, μέσση τῆς γεφύρας προσέβαλεν.
 ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτον κατώσας, ἐν τῇ ῥείθρῳ τοῦ ποταμοῦ
 ἔρριπεν. τοῦτον δὲ πικρῶς, εἰς φηγῆν ἔτραψεσαν οἱ Σαρ-
 15 δαροι, καὶ τῇ στανῶσι τῆς γεφύρας οἱ Σαρδαροι εἰς τὸν πο-
 ταμὸν ἰανίον ἔρριπτον· ἄλλοι δὲ καὶ τοὺς ἔγχερον ἀγ-
 20 ρῶντιο· τὸ δὲ πλεῖθος τῶν Σαρδαρων πρὸς τὸ γέφυρον τοῦ πο-
 ταμοῦ γιθῆν, ἐτοίμασαν καὶ ἀδίσταστον μὴ ὁπίσθε τοὺς Ῥω-
 25 μαίους περῶσαι. ὁ δὲ βασιλεὺς περῶσας γενναίως τοὺς Σαρ-
 δαροὺς ἀδίσταστο μετὰ ὀλίγων τῶν τῆς αὐτοῦ ἑταιρίας ἀγ-
 30 σκελόμενος ἐπὶ ἀνδρῶν, ὡς τὸν Σαρδαρον ἐκαλαγῆται,

2. ὄργανον A, ὄργανα vulg. 6. καὶ οὐκ εἰ A 7
 τῆν αὐτὴν κα A. 8. ἐπ' αὐτῶν om A. 9. ἀναιρουμένους A,
 ἀναιρουμένους vulg. 10. προσέβαλεν A, προσέβαλεν b c, προσ-
 ἐβαλεν vulg. 15. γέφυραν A. 16. τῶν Ῥωμαίων A,
 τοὺς Ῥωμαίους vulg. 17. γενναίως A, γενναίως vulg.

Impetendi viam facerent, et in adversum ripam deducerent imperator
 exercitus ~~solitus~~ obsequutus est. interea Sarcarus, pontis in
 occulto insidias, ipse simulata intus pugnantium fuga, Romanorum cum
 paucis, etiam imperatore prolestante, ad se persequendum provoca-
 vit, et ea improvise concussus insociatus se in fugam egit, et quan-
 tus ultra pontem sibi obiectus attingit, universis contumaciae esse pon-
 tem posse e medio sustulit. attamen imperator cum barbaris, dum
 alios persequuntur, ordinem decore, et omni qui pontis propugnacula
 et turres defendebant, a Pontis insidiis valeret, adcertus Pontis insul-
 tum vero quantum vigintiase staturae imperatori adversum factus, cum
 in medio ponte aggressus est: quem imperator gravi vulnere percus-
 sum in amni fluctibus deturbavit, eoq; cadente reliqui fugere bar-
 baris, et praee pontis angustia se ipsa partim in flumen proicere, alii
 gladius caesi cum interim reliquis exercitus barbaris ex flumine
 spanda sagittas confectum mitterent, factisque pluriterent, ne Romanis
 pontem transirenterent. At imperator velut strenuus et Marte ple-
 nio Sumine trajecto vallibus hostibus opposuit, et cum pau-
 cis ex sodalibus facinas vel supra vice humanas edidit, adeo ut ipse
 Sarcarus, admiratione percussus, Coomas eisdem, qui sedem foeda ad

καὶ Κοσμάν τινὰ πλησίον αὐτοῦ ἐστῶτα πρόσφυγα Ῥωμαίων
 P. 263 μαγαρίτην εἰπεῖν· ὄρας τὸν καίσαρα, ὃ Κοσμά, πῶς θρα-
 σὺς πρὸς τὴν μάχην ἵσταται, καὶ πρὸς τοσοῦτο πλῆθος μόνος
 ἀγωνίζεται, καὶ ὡς ἄκμων τὰς βολὰς ἀποπτύει. ἐκ γὰρ τῶν
 ἀληθινῶν τζαγγίων ἐγνωρίζετο, καὶ πολλὰς πληγὰς ἐδέχετο, εἰς
 καὶ οὐδεμίαν. ἐν τούτῳ τῷ πολέμῳ μαχησάμενοι, τῆς ἐσπέρας
 καταλαβούσης, ἀπ' ἀλλήλων διέστησαν· καὶ ὁ Σάρβαρος φο-
 βηθεὶς διὰ τῆς νυκτὸς εἰς τὰ ὀπίσω ὑπέστρεψεν. ὁ δὲ βα-
 σιλεὺς ἐπισυνάξας τὸν ἑαυτοῦ λαὸν εἰς τὴν Σεβαστείαν πό-
 λιν ὤρμησεν, καὶ περάσας τὸν Ἄλυν ποταμὸν ἐν ταύτῃ τῇ
 B χώρα διέτριβεν ὅλον τὸν χειμῶνα. ὁ δὲ Χοσρόης μανεῖς καὶ
 ἀποστείλας ἔλαβεν ὅλα τὰ κειμήλια τῶν ἐν πάσαις ὑπὸ Πέρ-
 σαις ἐκκλησιῶν. καὶ ἠνάγκαζε τοὺς Χριστιανοὺς γενέσθαι
 εἰς τὴν τοῦ Νεστορίου θρησκείαν πρὸς τὸ πληῖσαι τὸν βα-
 σιλεῖα.

Ἀράβιον ἀρχηγὸς Ἀμὲδ ἔτη ἑννέα.

A. M. 6117

Τούτῳ τῷ ἔτει Χοσρόης τῶν Περσῶν βασιλεὺς νέαν ἐποιή-
 σατο στρατείαν, στρατεύσας ξένους τε καὶ πολίτας καὶ οἰκέ-
 τας, ἐκ παντὸς γένους ἐκλογὴν ποιησάμενος· καὶ ταύτην
 τὴν ἐκλογὴν τῷ Σάην παραδοὺς στρατηγῷ, ἄλλας τε ν' χιλιά-

4. ἄκμων A, ἄμμον vulg.: proverbium notum ex Aeschyl. Pers.
 51. λόγῃς ἄκμονες. 5. εἰ καὶ A, ἢ καὶ vulg. εἰ καὶ μηδεμίᾳ
 αὐτῷ καθήκισται e. 10. ἐν αὐτῇ τῇ γ. A. 11. καὶ ante
 ἀποστ. add. ex A. 12. τῶν ἐν πᾶσι A, fort. πασῶν τῶν.
 19. ποιούμενός A.

idola desertione conspurcaverat, et ad Persas relicto Romano exer-
 citu defecerat, dixerit: vides caesarem, o Cosma, quanta audacia pu-
 gnam conserat, solusque adversus tantam multitudinem decertet, et
 velut incus tela sagittasque despuat? imperator siquidem ex veris
 et propriis eius ocreis dignosci poterat, et iam certe plurima, nullum
 tamen cum vitae discrimine, vulnera acceperat. porro pugna diutius
 protracta, sole iam ad occasum inclinato, exercitiibus ab invicem sponte
 divisus dirempta est. et Sarbarus periculum metuens retro cessit.
 imperator collecto universo exercitu in urbem Sebasteam se recepit,
 traiectoque Aly flavio in ea regione per totam hiemem substitit.
 Chosroës exinde furore percitus misit qui donaria supellectilemque
 omnem a cunctis per universam Persiam erectis ecclesiis auferrent; et
 ut imperatori aegre faceret, Christianos ad amplexandam Nestorii su-
 perstitutionem adegit.

Arabum princeps Amed annis novem.

A. C. 617

Hoc anno Persarum rex Chosroës novo exercitui reparando ad-
 venas, cives et famulos, ex omni nimirum hominum genere adlectos
 aggregavit; ea vero selecta multitudine Sai duci tradita, alios quin-

δας ἐκ τῆς φιλίης τοῦ Σαρδάρου ἐπιλογὴν λαβάν, τοῖσιν
 σιτήρι, καὶ ἰώθιμοι γροσολογχοί, καὶ τοῖσιν ἀπαισιε
 κατὰ τοῦ βασιλέως. τὸν δὲ Σαρδάρου οὗν τῷ ἰουλιῷ αὐτοῦ
 στρατῷ κατὰ Κωσσιαντινήσιν ἀπαισιε, ὡς τοῖς ἐκ δὲ
 50 βαιώς Οὐντοι, οὗς Ἀθάρους καλοῦσιν, Ἀθάρεις τε καὶ Σαί-
 βους καὶ Γηλοιδας ἀμφωτέρως κατὰ τῆς πλείως γαρόσιν καὶ
 ταύτην πολιτοκρήσιν. γινούσιν δὲ τοῖτο ὁ βασιλεὺς τὸν ἰαντοῦ
 στρατὸν εἰς τρεῖς διαιρέσιν ἐχώσιν, καὶ τοῖς μὲν ἑξήσιν-
 100 πιν εἰς τὸ φιλίης τὴν πλείν, τοῖς δὲ παραδούσιν ἐπιδόσιν
 τῷ ἰδιῷ ἀδελφῷ κατὰ τοῦ Σαρδάρου πολέμιν ἐπέσιν. τὸ δὲ
 τρίτον μέρος αὐτοῦ λαβάν ἐπὶ Ἀζιῶσιν ἐχώσιν καὶ ἐν ταύτη
 διαιρέσιν τοὺς Τούρτους ἀπὸ τῆς ἰφας, οὗς Λαζάρους ὀνο-
 150 μαζόνσιν, εἰς ἀμφωγίαν προσεταίωσιν. ὁ δὲ Σαρδάρου ἄρα τῷ
 νουσιλλέσιν λαβάν κατὰ λαβάν τὸν τοῦ βασιλέως ἀδελφόν ἐπιδό-
 150 σιν πρὸς πολέμιν ἐπέσιν. τοῦ δὲ θεοῦ δια τῶν προ-
 σέσιν τῆς παννυγίον θεοῖσιν ἀπεργήσιν, καὶ πόλεμος
 προσέσιν, γαλαξία παραδούσιν κατὰ τῶν Σαρδάρου κατῆ-
 200 γθῆ, καὶ πολλοὺς αὐτῶν ἐπέσιν. ἡ δὲ τῶν Ῥωμαίων κα-
 ροταίης γαλαξία ἀπέσιν. τρέπονται δὲ οἱ Ῥωμαῖοι τοῖς
 200 ἰφας, καὶ ἀπαισιε πλείως κατὰ. τοῖτο μὲθω Χωρόσιν
 ἀπέσιν κατὰ τοῦ Σαρδάρου. ὁ δὲ Σαρδάρου ἐκ πολλῆς ἀδυνατίης εἰς

2. γροσολογχοί A L. 11. ἐκ τῆς I. A. Χωρόσιν A.
 16. ἀπαισιε A L, κατῆσιν vulg. 18. αὐτῶν vulg. ex A
 21. ἀδελφῷ A L.

quosque nullo ex Sarmati phalange exceptis ex animi consilio mili-
 tes barbaricos ab ipso ductos eisdem adiunxit, et adveniens impera-
 torem nullo Sarmatarum vero cum reliquo exercitu Cratum certius mi-
 sit, ut tota parte cum Unno (Abano quidam vocant) Bulgaria, Sarm-
 atia et Scythia, una cum eo urbem imperatione facta abderent,
 ex consilio cognito in tres acies exercitus universum imperator dis-
 tribuit: et primam quidem ad urbem defensionem, aliam Theodoro
 proprio festo traditam Sarmis aggredi iussit, cum tertia remum educta
 ipse in latissimam regionem recessit, dique mora aliquandiu protulit.
 Tunc advenientes, quos Charama vocant, ad bellum incertum attulit,
 tum una Sarmis cum novitis ab eo exercitu fratrem imperatoris Theodo-
 rum adiunxit, bello cum abderit. consertis autem ad invicem mor-
 tuibus, deo humilissimae dei genitricis precibus manifeste opulente,
 grando vehemens ex inoperto in barbarum delata plures eorum vul-
 neravit. Interea Romani acies tranquilla acie serenitate fruebatur.
 Penas igitur in locum Romanum vertunt, et ex eis copiosum numerum
 praestant. ex audito Charama ira vehementi in Sarmis exierit. Sarm-
 itae prae moerore atque desperatione in languorem incidens misere

νόσον ἐμπεσὼν ἐτελεύτησεν. τούτου δὲ τὸ σῶμα κελεύει Χοσ-
 ρόης ἄλατι ταριχευθῆν πρὸς αὐτὸν κομισθῆναι, καὶ τοῦτον
 P. 264 νεκρὸν πολλαῖς αἰκίαις ἐπέβαλλεν. οἱ δὲ Χαζάρεις διαρρή-
 ζαντες τὰς Κασπίας πύλας τῇ Περσίδι εἰσβάλλουσι εἰς τὴν
 χώραν τοῦ Ἀδροηγάν σὺν τῷ ἑαυτῶν στρατηγῷ Ζιεβήλ, δευ-
 τέρῳ ὄντι τοῦ Χαγάνου τῇ ἀξίᾳ· καὶ ἐν οἷς ἂν τόποις διέ-
 βαινον, τοὺς τε Πέρσας ἠχμαλώτενον, καὶ τὰς πόλεις καὶ κώ-
 μας τῷ πυρὶ παρεδίδουν. ἀπάρας δὲ ὁ βασιλεὺς ἀπὸ Λαζι-
 κῆς, τούτοις συνήνησεν. ὁ δὲ Ζιεβήλ τοῦτον ἰδὼν καὶ προ-
 δραμῶν, κατασπάζεται αὐτοῦ τὸν τράχηλον, καὶ προσεκύνη-
 σεν αὐτόν, ὁρῶντων τῶν Περσῶν ἐκ τῆς πόλεως τοῦ Τιφί-
 B λειως. πᾶς δὲ ὁ λαὸς τῶν Τυρκοῶν εἰς γῆν πεσόντες πρηγεῖς
 ὡς ἐκσταθέντες ἐπὶ στόμα τὸν βασιλέα ἐτίμων τιμὴν τὴν παρ'
 ἔθνεσι ξένην. ὁμοίως καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἐπὶ πέτρῶν ἀνα-
 βάντες τῷ αὐτῷ σχήματι ἔπεσον. προσήνεγκεν δὲ ὁ Ζιεβήλ καὶ
 τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν ἀρχιγένειον τῷ βασιλεῖ, ἡδυνόμενος τοῖς τούτου
 λόγοις, καὶ ἐκπληττόμενος τῇ τε θεᾷ καὶ τῇ φρονήσει αὐτοῦ.
 ἐπιλεξάμενος δὲ ὁ Ζιεβήλ χιλιάδας μὴ ἀνδρῶν γενναίων
 ἔδωκεν τῷ βασιλεῖ πρὸς συμμαχίαν, καὶ αὐτὸς ὑπέστρεψεν
 εἰς τὴν ἰδίαν χώραν. τούτους δὲ λαβὼν ὁ βασιλεὺς, κατὰ 20

1. ἐμπεσὼν ἔτ. A, ἔπεσεν καὶ ἔτ. vulg. τὸ add. ex A. 3.
 ἐπέβαλεν A. 4. τὰς add. ex A. 9. προδραμῶν A, προσ-
 δρ. vulg. 13. ἐκταθέντες om. ὡς A. 15. καὶ add. ex A.
 17. τὴν τεθεᾶν καὶ φρόνησιν A.

interiit. cadaver eius sale multo conditum ad se advehi Chosroës iussit, et mortuum licet ac sensu privatum verberibus et iniuriis lacerari imperavit. porro Chazari Caspiis portis disruptis in Persidem irrumpunt, et Ziebelo duce, cui a Chagano secunda dignitas inerat, Adroëgam provinciam penetrant. quocumque vero progredierentur Persas abducebant captivos, et urbes pagosque igne devastabant. in-
 terea imperator a Lazica solvens, illis se adiungere et occurrere studuit. cum Ziebelus imperatorem conspexit, obviam progressus, eius collum exosculatus est, ipsumque adoravit, Persis ex urbe Tiphili spectatoribus. Turcorum autem exercitus omnis in terram procidens et in faciem pronus, quasi maiestatis horrore concepto, insolito honoris genere, gentilibus tamen solemni, imperatorem prosequutus est, ac pariter exercitus praefecti super saxa ascendentes eodem corporis habitu procubuerunt. ad haec Ziebelus imperatori, eius quippe verbis delectabatur, et eius prospectu ac prudentia plane stupefactus haerebat, filium suum, cui lanugo primum e malis tunc oriebatur, obtulit. selectos tandem viros strenuos ad quadraginta millia Ziebelus belli socios imperatori assignavit, et in propriam postmodum regio-

Χασρόν ἐχώρει. ὁ δὲ Σαρβανός τῆ Χαλαρδόνι προσβαίων, καὶ οἱ Ἀλμυρίαι ἐα τῆς Θέρσης τῆ πόλις παραιοῦσαντες, τὰ C
 τῶν ἄλλων ἐβοῦλοντο, καὶ πολλὰς μηχανὰς καὶ αἰτῆς ποιή-
 σαντες, καὶ εἰς σπήρη γλυκτῆ ἐα τοῦ Ἰστροῦ πλῆθος ἀπει-
 ζον καὶ ἀριθμοῦ πλείοντι ἐπέγκαστας, τὸν κόλον τοῦ Κε-
 ρατος ἐπέκρυσαν. δάκα δὲ τῆρας τῆ πόλις παρακαθίσαντες
 δια τε γῆς καὶ θαλάσσης τῆ τοῦ θεοῦ δύναμι καὶ στυφ-
 ραίη καὶ ταῖς προβείαις τῆς ἀχραιτου καὶ διομητορο, παρ-
 θῆσαν ἤτιθῆσαν· καὶ πλῆθη πόλια ἀποβαλοῦντες ἐν τε γῆ
 10 καὶ θαλάσῃ, μετὰ μεγάλης ἀσχετης ἐπέστρεψαν. ὁ δὲ Σαρ-
 βανός τῆ Χαλαρδόνι παρακαθίσαντος ἐπὶ μετέωρη, ἀλλ' αἰτίοθι D
 ἀγρίωσιν, στυφρῆσιν καὶ πραιδείων τὰ περσικὰ μέρη καὶ
 τὰς πόλιας αἰτῶν.

Τοντῶ τῆ εἰτα ἀπὸ μέρους Σιατερμθρον τίσβαλιον ἐν Περ. A M 6. 1
 5 οἱδὲ Ἡρακλῆιος οὖν τοῖς Τοῦρσοις ἀπερὸδοσῆτος δια τοῦ P 163
 χειμῶνα εἰς Ἰαστασιν ἐπέβαλεν τὸν Χασρόην τοῦτο μαθοῦσα.
 οἱ δὲ Τοῦρσοι τὸν χειμῶνα δρῶντες καὶ τὸς αἰτιγῆς ἐκιδρομῆς
 τῶν Περσῶν, μὴ ὑποφέροντες συγκοπιῶν τῆ βασιλείῃ, ἔρξαντο
 καὶ ὀλιγὸν ὑπορρέειν, καὶ πάντα ὠθέντες αἰτῶν, ἐπέστρε-
 10 ψαν. ὁ δὲ βασιλεὺς διατάλασεν τῆ αἰετοῦ λαφ, λέγων· γνῶτε,

1 προσβαίων S. 6 παρακαθίσαντες A, παρακαθίσαντες, ταῖς
 τὰ ἐπέκρυσαν A, γειμῶνα, ταῖς τὰ περσικὰ μέρη A. 11
 εἰσῆσαντες A, ἐπέστρεψαν ταῖς. 15 δια τοῦ χειμῶνα, A. 16
 τῶν Π. A, τῶν Π. ταῖς.

non cessant. Imperator illi ubi adiunctis, adversus Chersonem per-
 cessant. Interiori Sardinia Chalcedonem odoritur, Abare etiam o
 Theoria profecti ad urbem applicantes eam vi obtinere nituntur,
 nulla sique machina ad eam advenia, et copiosam multitudine in-
 numerata, ut quae numerum omnem vere superaret, per Ictum flumen
 scaphis uno loco exarata advenit. Cetero diebus omnem, quoque lato
 palet, applicerent, dies domum decem urbem obsidentes terra et mari,
 dei tandem victula et ore, et immaculatae desque matris virginis proci-
 liois poffigati sunt multique eorum capto terra et mari amissa,
 cum magno cubore et dedecore domum repeterent. Narbarni autem
 claudione ad Chalcedonem posita non destitit, quin immo mari peristi-
 can, terra praesertim sui exarens partes itam fretum possitas et earum
 urbes devastavit, et hibernam etiam in locis egit tempestatem.

Hinc anno tam a mense Septembris Novembri una cum Turcis in A C. 6. 1
 equitate propter immensum hiemis rigorem in Persiam irrupens,
 Chersonem, ubi recessit expeditionem, in assini amicitiam et stuporem
 coarctavit. Turci vero succumbentem hiemem prospicientes, crebrarum a
 Persis exarationum impatientes, nec imperatori culubitate parati,
 paratam rivali vel se succipere ceperunt, ac tandem omnes societate

ἀδελφοί, ὅτι οὐδεὶς ἡμῖν συμμαχῆσαι θέλει, ἀλλ' ἢ ὁ μόνος ὁ
 V. 211 θεός, καὶ ἡ τοῦτον τεκοῦσα ὑσπύρωσ μήτηρ, ἵνα δείξῃ τὴν
 αὐτοῦ δυναστείαν, καὶ καταπέμψῃ τὴν βοήθειαν αὐτοῦ. ὁ
 δὲ Χοσρόης ἐπισυνάξας πάντα τὰ στρατεύματα αὐτοῦ, προ-
 B βάλλεται στρατηγὸν ἐν αὐτοῖς Ῥαζάτην, ἄνδρα πολεμικώτα-
 τον καὶ ἀνδρεῖον, καὶ κατὰ Ἡρακλείου τοῦτον ἀπέστειλεν. ὁ
 δὲ βασιλεὺς τὰς τε πόλεις Περσίδος ἐπυρπόλει καὶ τὰς κώ-
 μας, καὶ τοὺς καταλαμβανομένους Πέρσας ἀνήλισκεν ὀμι-
 φραΐα. τῇ δὲ ἐννάτῃ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς τῆς 16 Ἰνδικτιῶ-
 νος κατέλαβεν εἰς τὴν χώραν Χαμαιθᾶ· καὶ διανέπασεν
 τὸν λαὸν ἑβδομάδα μίαν. ὁ δὲ Ῥαζάτης ἐλθὼν εἰς τὸ Γαν-
 ζάκων, ἐγενήθη ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἠκολούθει τῶν Ῥωμαίων
 δαπανώντων ἔμπροσθεν τὰς τροφάς. αὐτὸς δὲ ὀπίσω ὡς
 κύων πεινῶν μόλις ἐκ τῶν ψιγίων αὐτῶν ἐτρέφετο· καὶ ἐκ
 τοῦ μὴ εὐρίσκειν αὐτὸν δαπάνας πολλὰ τῶν ἀλόγων αὐτοῦ
 C διεφθάρησαν. τῇ δὲ πρώτῃ τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς κατέλα-
 βεν ὁ βασιλεὺς ποταμὸν μέγαν Ζαβᾶν λεγόμενον, καὶ τοῦτον
 περάσας ἠπλήκυσεν πλησίον Νινευὶ τῆς πόλεως. κατέλαβεν
 δὲ καὶ ὁ Ῥαζάτης εἰς τὸ πέραμα ἐπακολουθῶν αὐτῷ, καὶ κα-
 τελθὼν ἀπὸ τριῶν μιλίων εὗρεν ἄλλο πέραμα καὶ ἐπέρασεν.

1. ἡμῖν add. ex A.   3. καταπέμπει A.   4. ἐπισυνάξας πάν-
 τα τὰ A, ἐπιστρατεύσας τὰ vulg.   10. Χαμαιθᾶ a.   11.
 Γανζακὸν A, Γανζακῶ a.   14. αὐτῶν A, αὐτοῦ vulg.   16.
 μηνὸς add. ex A.   17. λεγόμενον om. A.   19. πέραμα A
 a f, πέραν vulg.

belli deserta redierunt. imperator autem exercitui suo ad colloquium
 vocato: videte, fratres, ut nullus belli societatem init nobiscum, quam
 deus solus, et quae illum sine semine concepit mater, ut potentiam
 nimirum suam exerat, et auxilium nobis suum manifesto mittat. porro
 Chosroës compositis et eductis suis copiis, ducem eis praefecit Rha-
 zatem virum bellicosissimum et strenuum, et in Heraclium misit. im-
 perator vero Persidis urbes et vicos ferro et igne devastabat, Persas-
 que in potestatem venientes cunctos romphaea debebat. nono vero
 mensis Octobris die, indictione decima quinta, in provinciam Chama-
 etham pervenit, et dierum septem quiete exercitum refecit. Rhaza-
 tes autem Gauzacum profectus, pone sequebatur imperatorem, et Ro-
 manorum commeatum omnem per vias occupantium et consumentium
 vestigia a tergo legebat. ipse vero canis more pedissequus ac fame-
 licus micis vix decidentibus annonam suffurabatur, equi etiam pabu-
 lis non inventis perierunt innumeri. prima deinde Decembris die im-
 perator ad magnum fluvium, cui nomen Zabas, pervenit, eoque traiec-
 to iuxta Ninivem civitatem castra applicuit. circa fluvium pariter
 Romanos insequutus Rhazates appulit, et ad millia tria iuxta fluvii

ὁ δὲ βασιλεὺς ἀποστείλας Πάυλον τὸν στρατηλάτην μετὰ ἐπι-
λάταιον στρατιωτικῶν ἄλλων, ἐπέμψεν βασιδὸν Περσῶν, καὶ φο-
κίωτος αἰτοῦ τὸν κόμητα, ἤνεγκεν αὐτοῦ τὴν τιφάλην καὶ
τὸ σπαθίον ἐλόχευσεν· καὶ πολλοὺς φοκίωτας, ἤνεγκεν ζώ-
ντας κτ', ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ σπαθῆριος τοῦ Ραζάτου· ὅστις καὶ
ἀνήγγειλεν τῷ βασιλεῖ, ὅτι πολυῆσαι βούλειαι αὐτοῦ ὁ Ρα-
ζάτης, οὕτω κλινομένους παρὰ Λοαρόν, καὶ τρισχιλίους ὀπι-
σμίτους ἀπέστειλεν αὐτῷ. ἀλλ' ἀμην οἷα ἐγέθωναν. ταῦτα
δὲ μάθων ὁ βασιλεὺς προεπέλευσε τὸ τοῦιδον ἡμερομηνίαν·
καὶ αὐτὸς ἐπηκολοῦθε σιμπτόμιτος εὐρεῖν τόπον ἐν ᾧ ὄψαι-
λεν πολυῆσαι, πρὸ τοῦ ἐγεθῶσαι αὐτῶν, οἱ τρισχιλιοί. εἰ-
ρων δὲ πεδίον ἐπιπέδιον πρὸς πόλεμον, καὶ διαίτησος τῷ
λαῷ παρετάξατο. ὁ δὲ Ραζάτης καταλάβων καὶ αὐτὸς πα-
ρετάξατο τρισὶ φοκίωταις, καὶ κατὰ τὸν βασιλέως ὄψαση-
σαν. τῇ δὲ δωδεκάτῃ τοῦ Σεπτεμβρίου μετὰ ἡμέρη σελήνητος ἡμέ-
ρα ἔρηθη ὁ πόλεμος· καὶ προσηδῆσος πάντως ὁ βασιλεὺς
ἄρχοντι τῶν Περσῶν στήνηταιν· καὶ τῇ τοῦ θεοῦ δυνάμει
καὶ τῇ βοήθειᾳ τῆς Θεοῦσιου τοῦτον κτισθάλειν· καὶ οἱ σὺν
αὐτῷ προσηδῆσαντες ἐπέστησαν· καὶ ὁ βασιλεὺς αἰθίς ἀλλῶ
συναρτήσας, καὶ τοῦτον κτισθάλειν. προσέβαλεν δὲ αὐτῷ καὶ

2. βασιδὸν II A, βασιδὸν τῆς II vulg. S. καὶ post ἔστι, add. et A.
13. ὁ δὲ Ραζ — — ἀποπέμπων am. h. 14. σπαθῆριος A.
15. ἐπέμψωντος | ἐπέμψωντος A. 20. προσέβαλεν A, προσέβα-
λεν vulg.

cursum descendens, vadum invenit, et in alterutrum ripam transit.
tam vana haurire nullius magister cum selectis militibus parvis Per-
sarum cohortem uno vexillo insignem offendi, et omni cunctis caesis,
cunctis eiusdem caput tulit, et ex puro solido caeno: multo pro-
terea delicta, vixis viginti sex abditit. inter quos Rhazatis quatuordecim
reperiunt, qui etiam Imperatori renunciarit Rhazatem cum eo congressi
velle, ut enim a Chosrois iuribus abdicasset, et viciniam tria milia ad eum
palaia, quae viciarius tamen advenissent. his cognitis, Imperator impedi-
torens praecedere iubet: ipse plantam pugnae comitendos ibidem,
primipem ter mille viri nominati advenissent et reliquis adhaerentibus,
mente sollicita investigans inquebatur. campo ad pugnam ex-
specto, exercitum ad allicutionem vocat, et adhaerens componit. Rhaza-
tes partes cum eisdem locum tenuisset, in tria caenos totum exer-
citum distribuit et in imperatorem praedictorum se confert. mensis
tiatque Decembris die duodecimo, qui sabbati fuit, certamen cum-
missum, in quo Imperator ante omnes praedictos, Persarum ducto-
rem offendiit, cumque dec. victore et dec. gentibus auxiliis pro-
texit: unde qui prois etiam cum eo pugnam intendant in fugam ver-
sunt. Imperator iterum in alium sibi occurrentem locum, et hanc

τοῖτος, ὃς καὶ ἔδωκεν αὐτῷ μετὰ δόρατος εἰς τὸ χεῖλος, καὶ τοῦτον ἐπληξεν. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ τοῦτον ἀνεῖλεν· καὶ τῶν συλπίγγων ἠχησασῶν συνέβαλον ἀλλήλοις ἀμφοτέρα τὰ μέρη, καὶ μάχης κρατησάσης σφόδρα, ἐπληγώθη ὑπὸ τῶν πεζῶν ὁ Βτουῦ βασιλέως ἵππος, λεγόμενος Φάλβας, ὁ καὶ Δόρκων, εἰς τὸν μηρὸν αὐτοῦ λαβῶν κονταρέαν· πολλὰς δὲ καὶ σπαθείας ἐν τῇ ὄψει αὐτοῦ ἔλαβεν· ἀλλὰ φορῶν κατάφρακτα νευρικά, οὐκ ἐβλύπτετο, οὐδὲ αὐταὶ ἐνήρουν. πίπτει δὲ ἐν τῷ πολέμῳ ὁ Ῥαζάτης, καὶ οἱ τρεῖς τουρμάρχει τῶν Περσῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες σχεδὸν πάντες, καὶ τὸ πλεῖον τοῦ στρατοῦ αὐτῶν. ἐσφάγησαν δὲ καὶ Ῥωμαῖοι πεντήκοντα, καὶ ἐπληγώθησαν ἱκανοί, ἀλλ' οὐκ ἀπέθανον, εἰ μὴ δέκα· ἐκροτήθη δὲ ὁ πόλεμος ἀπὸ πρωῆ ἕως ὥρας ἑνδεκάτης. ἀπῆραν δὲ οἱ Ῥωμαῖοι τῶν Περσῶν βάνδα κῆ χωρὶς τῶν κλασθέντων, καὶ V. 212 σκυλεύσαντες τοὺς νεκρούς, ἔλαβον τὰ λωρίγια αὐτῶν καὶ τὰς C κασσίδας καὶ πάντα τὰ ἄρματα· καὶ ἔμειναν ἀπ' ἀλλήλων ἀπὸ δύο σαγιτοβολῶν. τροπὴ γὰρ οὐ γέγονεν. οἱ δὲ τῶν Ῥωμαίων λαοὶ τῇ νυκτὶ ἐπότισαν καὶ ἐτάγισαν τὰ ἄλογα

4. κρατησάσης σφόδρα A e f, κροτηθείσης σφοδρᾶς vulg. 5. τοῦ add. ex A. Ἴππος Φάλβας, ὁ λεγόμενος Δορκῶν A a f.
 7. κατάφρακτα νευρικά A a f, καταφρακταρικά vulg. 8. οὐδὲ αὐταὶ A b, οὐδὲν αὐταὶ f, οὐδὲ αὐτοῦ a, οὐδὲ αὐτοῖ vulg. πίπτει δὲ A, πίπτει οὖν vulg. 10. τὸ πλεῖον A, τὸ πλείστον vulg.
 11. καὶ Ῥωμ. A, καὶ οἱ Ῥωμ. vulg. 12. εἰ μὴ ἄλλοι δέκα A. 13. ἀπῆραν A, ἐπῆραν vulg. 15. τὰ λωρ. αὐτῶν καὶ τὰς κασσίδας A, τὰ λ. κ. τὰς κασσίδας αὐτῶν vulg. 17. σαγιτῶν A b Γ. 18. καὶ ἐτάγισαν om. A a f.

pariter expugnat et morti tradit. tertius tandem eum aggreditur, qui hasta eum ad labrum ferit, et vulnus infligit: eum tamen imperator ut et reliquos edomitum necat. tubis itaque concinentibus pars utraque manus conseruit, et cruento certamine excitato, imperatoris equus, cui Phalbas vel Dorcon cognomentum, accepto hastae ictu in femore a peditibus vulneratus est: sed tutamine ex nervis facto circumvallatus, inflictis etiam ad caput crebrioribus ensium plagis, nullatenus laesus est, neque eae ipsae damnum intulerunt. cadit igitur bello Rha-zates, et una Persicorum agminum ductores tres, et praecipua capita exercitus, qui ipse totus pene deletus est. Romanorum ad quinquaginta deleti, plurimi vulnerati, quorum nonnisi decem obierunt. praelium ab aurora ad horam usque undecimam commissum. Persarum vexilla viginti octo, praeter ea quae feruntur fracta et contrita, Romani sustulerunt, et interfectis subinde spoliatis, loricas, cassides et armorum genus quodvis sibi sumpserunt: uterque vero exercitus duobus tantum sagittarum iactibus a se invicem substitit: prostrata namque, non in

αἰτῶν. οἱ δὲ καθ' ἅλλοις Πέρσαι ἴσταντο τῆς ἰσθμίου ὥρας
 τῆς, οὐκ ἔστι ἐπὶ τῶν ἀστρονομικῶν τῶν ἰσθμίου Περ-
 σῶν· καὶ τῆ ὄψος ὥρα τῆς οὐκ ἔστι πηλοποιεῖς ἐπισημα-
 νων εἰς τὸ φασσαίον αἰτῶν, καὶ τοῖτο λαβόντες ἀσθ-
 δον, καὶ ἠλίευσαν εἰς πηλοποιεῖς ἔφους τραχυτοῦ πηλοποι-
 μένου. πολλά δὲ σταδία διέχουσα καὶ ζώας διαχρῆσαι
 καὶ υπογυρίαι καὶ τὸ σποτύριον τοῦ Ῥαζάτου διέχουσα D
 εἰς τὸν ἄρον ποταμὸν ὄν, καὶ τὸ ἀσθμίου αἰτῶν διέχουσα
 εἰς τὸν ἄρον, καὶ τὸ ἀσθμίου αἰτῶν ἔφους ὄν τῆ πηλοποι-
 αἰτῶν καὶ τὰ βραχυτοῦ αἰτῶν, καὶ τῆς ἀσθμίου αἰτῶν διέ-
 χουσα· ἐφ' αἷμα δὲ ζῶας Βαρσαμίου ὁ ἄρχων τῶν Ἰσθμίου
 τῶν ὑπὸ Πέρσαι καὶ Ῥωμαῖοις γηγοῖται. οὐκ ἔστι τῆ ὄψος
 τῆ ἄρον ἴσταντο σταδία ὁ πόλεμος. ἐπίσταντο οὐκ ἔστι Ῥωμαῖοι
 ἄλλοι τῶτο γηγοῖται μὲν τῆ τοῦ Διοῦ βραχυτοῦ. ὁ δὲ βασι-
 λεύς Βαρσαμίου τῶν στρατῶν, κατὰ Λαορῶν ἔφους, ὄψος
 τῶν ἀσθμίου, καὶ ἀσθμίου προσημαίνονται τῶν Σαρδα-
 ρῶν εἰς τὸν Ἰσθμίου τῆς Χαλκηδῶνος. τῆ δὲ τῶν ἀσθμίου
 Ἰσθμίου μὲν ὄψος ἔφους ὁ βασιλεὺς, οὐκ ἔστι ὁ λαὸς τοῦ Ῥαζά- P 167
 τῶν ὁ εἰς τὸν πόλεμον ἐφ' αἷμα ἔφους τῆς ὑπὸ Λαορῶν

1. αἰτῶν καὶ ἀσθμίου A. 2. τῆ add. et A. 3. οὐκ ἔστι
 ἀσθμίου add. et A. 4. τῆ ἀσθμίου — διέχουσα A. 5. εἰς ἀσθμίου —
 εἰς τὸν ἄρον vulg. 6. Βαρσαμίου A. 7. ὑπὸ Πέρσαι
 καὶ Ῥωμαῖοις A & L. 8. ὑπὸ Πέρσαι καὶ Ῥωμαῖοις vulg. 9.
 γηγοῖται om. A & L. 10. τῆ om. A. 11. βραχυτοῦ ἀσθμίου
 A & L. 12. ἀσθμίου ἀσθμίου L. 13. ἐφ' αἷμα A. 14. ἴσταντο
 vulg. 15. ὄψος ἀσθμίου L. 16. ἐφ' αἷμα A. 17. ὄψος
 ἀσθμίου A. 18. εἰς τὸν π. A. εἰς τὸν π. vulg. 19. ἀσθμίου A.
 ἀσθμίου vulg.

ingam acta, Decemvrum pars fuit. Romanus porro exercitus alimenta po-
 tumque epulis illa nocte subministravit. Perseae autem epulites, ad eius-
 dem noctis horam septimam penes interfectorem castrorum stantes,
 totam tandem ad castra et impedimenta redierunt, quibus eorum
 militibus, recessu dilapso, ad aspectu saluberrimisque montis radices tre-
 nentes ad portentum applicuerunt. omnes subinde plurimum, totos
 vero distinctos, lapides pretiosos, clipeum Rhazati ex auro solido
 unius centum et viginti cubitum, thesaurum quoque auro confu-
 sum, et Sauramangium, et una caput calcaverunt. Bombalia eius et
 equalis telis auri purissimo metallo fabricata in victorum potestatem
 venit. Ad haec Baramoesea, Perorum, qui Peris Romanisque sub-
 unt, principes, viris captis. Ipse toto die nusquam substitit aut
 cessavit conductus. superiores quidem Romani evaserunt, a deo ta-
 men solo supplicio datae, et victoria concessa, porro imperator anti-
 mois milium circus constituit, Inter Chosroem versus direxit, ut metu
 sui incusso, Sarchorum e Byzantio Chalcedonensi suo mandato revo-
 caret. die vero Decembris primo supra vicissimum Rhazatem belli

ἀποσταλεῖσι τρισχιλίσι, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ κα-
 ταλαβὼν τὴν Νινευί, καὶ περάσας ὁ βασιλεὺς τὸν μέγαν πο-
 ταμὸν Ζαβᾶν πρὸ τοῦ γινῶναι τὸν Χοσρόην· ἐλάσας δὲ Γεώρ-
 γιος μίλια μὴ διὰ τῆς νυκτὸς ἐκράτησεν τὰς τέσσαρας γε-
 φύρας τοῦ μικροῦ Ζαβᾶ· καὶ εὐρῶν ἐν τοῖς καστελλίοις
 Πέρσας, τούτους ἐξώγησεν. τῇ δὲ κ' τοῦ Δεκεμβρίου μη-
 νὸς φθάσας ὁ βασιλεὺς εἰς τὰς γεφύρας ἐπέρυσεν, καὶ ἤπλι-
 κευσεν εἰς τοὺς οἴκους τοῦ Ἰεσδέμ· καὶ ἀνέπαινε τὸν τ
 Βστρατὸν καὶ τὰ ἄλογα, καὶ ἐποίησε τὴν ἑορτὴν τῆς Χριστο-
 γεννήσεως ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ. γινούς δὲ ὁ Χοσρόης ὅτι ἐκρά-
 τησαν οἱ Ῥωμαῖοι τὰς γεφύρας τοῦ μικροῦ Ζαβᾶ, ἀπέστειλε
 πρὸς τὸν Περσικὸν λαὸν τὸν μετὰ τοῦ Ῥαζάτον, ἵνα πολ-
 σπουδάσωσι καὶ προλάβωσι τὸν βασιλέα, καὶ ἀπέλθωσι πρὸ
 αὐτόν. σπεύσαντες δὲ αὐτοὶ καὶ περάσαντες τὸν μικρὸν Ζα-
 βᾶν ἐν ἄλλοις τόποις προεποίησαν τὸν βασιλέα, καὶ ἔμπρο-
 σθεν ἐπορεύοντο· καταλαβὼν δὲ ὁ βασιλεὺς ἕτερον παλάτιον
 τοῦ Χοσρόου, τὸ ἐπιλεγόμενον Ρουσαῖ, καὶ τοῦτο κατέστρεψε
 ὑφωρᾶτο δὲ ὅτι ἐν τῇ γεφύρᾳ τοῦ Τορνᾶ ποταμοῦ οἱ ἐχθροὶ
 C πολεμῆν αὐτὸν μέλλουσιν. ἀλλὰ τοῦτο ἰδόντες, καταλιπόντες
 τὴν γέφυραν ἔφυγον. ὁ δὲ βασιλεὺς περάσας ἀκωλύτως κα

1. ἀποσταλεῖσι A, σταλεῖσι vulg. 2. ποταμὸν om. A f.
 διὰ τῆς νυκτὸς add. ex A. 5. κελλίσι A. 12. καὶα το
 P. b e. 15. προεποίησαν A. 17. καὶ τοῦτο A, τοῦτο vulg

periculo elapsus, tribus hominum millibus a Chosroë se adiunxisse
 et eum e vestigio sequi imperator intellexit: quare Ninivem occupa-
 et prius magnum fluvium Zabam traiecit, quam Chosroës de eius con-
 siliis percipiat quicquam. Georgius, emensis per noctem unicum pas-
 suum millibus quadraginta octo, quatuor minoris Zabae pontes occu-
 pavit, repertosque per varia propugnacula Persas cunctos custodia
 militari mancipavit. igitur Decembris die vigesimo tertio imperator
 ad pontes adveniens aquam traiecit, et ad Iesdem domos castra fixi-
 exercitui a labore dedit inducias, equos itinere defatigatos reficeri
 permisit, et in eodem demum loco Christi natalitiorum celebravit
 solemnitatem. Chosroës minoris Zabae pontes a Romanis occupatos
 ubi intellexit, ad Persicum exercitum, qui Rhazate duce merebatur
 ut quam citissimo cursu contenderent, et imperatoris trans fluvium
 itinere praepedito cum eo congregerentur, scribit. illi festino ped-
 lati minorem Zabam traiecerunt, et per alia deinceps loca imperato-
 rem praevententes, eum in metationibus habendis praecedebant. im-
 perator ad aliud Chosrois palatium, cui nomen Rusa, digressus, illu-
 funditus evertit. ne vero ad Tornae fluminis pontem eum invade-
 rent hostes, verebatur: verum eo praesente conspecto, relicto mo-
 ponte, in fugam se dedere. imperator nullo obsistente flumen tran-

εἰλαβὴν εἰς ἕτερον παλάτιον, τὸ ἐπιλεγόμενον Πουλάδι. ἐν ταύτῃ καὶ ἰσχυροὶ ἔσονται, καὶ τοῦτο ταύτισαν. τι-
 νες δὲ τῶν Ἀρμενίων τῶν συνόσιων τοῦ Πέρσαις ἔλθον πρὸς
 τον βασιλέα, λέγοντες, ὅτι Χασρὸς μετὰ τῶν εὐφροσύων καὶ
 τοῦ ἰδίου στρατοῦ ἀπὸ πάντε μιλίων, ἔδωκεν τοῦ παλαιοῦ τοῦ
 ἐπιλεγόμενου Μασιαγοῦδ, εἰς τόπον ἐπιλεγόμενον Παρασραῖθ,
 ἀπλίκηνμόνος ὄσιν, καὶ ὅτι ἐδήλωσεν τοῦ στρατοῦ ἐπι σὺ- V 115
 ρουθῆσαι, ἵνα πολεμήσωσί σε. ἴσθι γὰρ ἐπι καὶ ποταμὸς
 δεσβατός, σιτηρὴν γέφυραν ἔχων καὶ σιτιώματα πολλὰ ἀπὸ
 εἰρημίων, καὶ ζῆμεις σαφροί. ἔ δὲ βασιλεὺς βεβλήτωμε- D
 ρος μετὰ τῶν ἀρχόντων καὶ τοῦ στρατοῦ ἐπαθίσεν ἐν τῇ πα-
 λατιῇ Πουλάδι. εὐρεν γὰρ ἐν αὐτῇ ἐν ἐπι περίβολῳ σιτηρ-
 θεῶνως τρεῖς σιτιετοῖς, καὶ ἐν ἄλλῃ περὶ πεντακτασίας δαρ-
 τυδας σιτιετοῖς, καὶ ἐν ἄλλῃ ὄσῳρονος ἔσινος σιτιετοῖς, καὶ
 πάντα ἰδωρήσιν τῇ λαφῇ, καὶ τῇ πρώτῃ τοῦ Ἰασιουρίου
 ἔσῳρονος ἔσινος. εὐρεν γὰρ καὶ κρόβατα καὶ γοῖρονος καὶ
 βροῖς, ὧν οὐκ ἦν ἀριθμὸς. καὶ ἔστῳκῳσιν καὶ ὁ λαὸς ἀπο-
 λυῖονος καὶ δοξολογίας τῶν θεῶν. πῖθονος δὲ τοῖς ἔσῳ-
 ροῖς ταῖσι, ὄσῳρονος παρ' αὐτῶν ἀριθμῶς, ὡς Χασρὸς ἀπὸ
 τῇ τοῦ Μασιαγοῦδ μῆρος μαθῶν, ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐπέρωσε P 163

1. τὸ add. ex A.   Πουλάδι A a. Πουλάδι e f. Πουλάδι vulg.
 2. ἰσχυροὶ vulg. A, ἰσχυροὶ vulg.   3. τῶν αὐτῶν αὐτῶν
 τῶν add. ex A.   6. Τακέρθ A, Τακέρθ L.   7. ἐπι add. ex A.
 11. καὶ τοῦ στρατοῦ add. ex A.   13. τρεῖς add. ex A.   14.
 ὄσῳρονος A, ὄσῳρονος vulg.   19. ταῖσι A, ταῖσι vulg.

gressus, aliud palatium, Pouladi dicebant, reperit. in eo circum ex-
 travit, et ad solium decendit. Armeniorum autem terra subactissimum
 tunc illi imperatorem advenies, Chauridem cum elephantis et proprio
 exercitu ad palatium quoddam munita, ubi palatium Dastageri voca-
 tum, vulgus Armeni dicit Lavaceth, castra metatum demonstraverunt.
 illis cum cupias confunderent munita, et in quantumque oppugnarent, illic
 quippe fossas profundas et tranitu difficili stratis pennis operen-
 das, acclivitateque iugorum omnibus angustius per loca hinc inde sitientia,
 et insperatas et incertis plerumque rivas diversis praestitit. impera-
 toris consilio exercitus optatissimus in palatio hinc commisit. in
 uno superidem cum septo stratione regularis, et aliter pennis, cupias
 sitientis, ad quatuordecim in alio, in tertio semina cupias etiam aliter
 centum reperit, quas comita in exercitum apertit, primam itaque
 Lavaceth dicit ubi castra munita sunt, tres etiam, pennis et hinc
 non facile nominandos invenirent, quibus fossas excavatas hinc deo
 pennis hinc pennis. septis autem pennis hinc pennis pennis. Chauri-
 dem nam a munita Decembri die viginti octo, ubi imperatorem
 Tornae annis postem praetergressum agnovit, a palatio ad Dastager

τὴν γέφυραν τοῦ Τορνᾶ, παραχρῆμα ἐκίνησεν ἀπὸ τοῦ παλατίου τοῦ ἐν Δασταγέρδ. αὐτὸς δὲ δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀπῆλθεν εἰς ἄλλο παλάτιον τὸ ἐπιλεγόμενον Βεβδάρχ. καὶ τοῦτο καταστρέψαντες, καὶ πρὶ παραδόντες ἠὲ χαρίστου τῷ Θεῷ τῷ διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς Θεοτόκου τοιαῦτα θαυμάσια ποιήσαντι. τίς γὰρ ἠλιπίζε Χοσρόην φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως τῶν Ῥωμαίων ἐκ τῶν ἐν Δασταγέρδ παλατίων καὶ εἰς Κτησιφῶντα ἀπελθεῖν, ὅπου ἀπὸ εἴκοσι τεσσάρων ἐτῶν οὐκ ἠνέσχετο ἰδεῖν Κτησιφῶντα, ἀλλὰ καὶ ἐν Δασταγέρδ ἦν τὰ βασίλειον Βαυτοῦ; εὖρον δὲ οἱ λαοὶ τῶν Ῥωμαίων αὐτοῦ ἐν τῷ παλατίῳ Δασταγέρδ τριακόσια βάνδα Ῥωμαίων, ἅπερ ἐν διαφόροις χρόνοις ἔλαβον· εὖρον δὲ καὶ εἶδη ἀπομείναντα, ἀλόην πολλὴν καὶ ξύλα μεγάλα ἀλόης ἀπὸ δέκα καὶ ὀκτώ λιτρῶν, καὶ μέταξαν πολλήν, καὶ πίπερ, καὶ καρβάσια καμίσια πολλὰ ὑπὲρ τὸ μέτρον, ζάχαρ τε καὶ ζιγγίβερ, καὶ ἄλλα εἶδη πολλά. τινὲς δὲ καὶ ἄσημον, καὶ ὀλοσήρικα ἰμάτια, νακοτάπητά τε καὶ ταπήτια ἀπὸ βελόνης καὶ πληθὸς πολὺ καὶ καλὰ πάνν, ἅπερ διὰ τὸ βάρος πάντα κατέκαυσαν· καὶ τοὺς παπυλεῶνας τοῦ Χοσρόου, καὶ τοὺς ἐμβόλους, οὓς ἔστεινεν ὅτε ἐν κάμπῳ ἠπλίκευ-

1. ἐκ τοῦ Α.	2. ἀπῆλθεν Α, ἐπῆλθεν vulg.	3. Βεβάρχ Α.
5. τῶν add. ex Α.	6. τοῦ add. ex Α.	10. εὖρον Α, εὐρόντιες vulg.
αὐτοῦ add. ex Α.	13. καὶ ὀγδοήκοντα Α f.	13. μεγάλα Α, μεγάλης vulg.
13. καὶ ὀγδοήκοντα Α f.	14. καὶ ante πίπερ add. ex Α.	14. καὶ ante πίπερ add. ex Α.
16. νακοτάπητα Α, νακόπητα vulg.	19. ἔστεινεν Α f, ἐστρώωννεν vulg.	19. ἔστεινεν Α f, ἐστρώωννεν vulg.

sito movisse, didicerunt. ipse imperator ad palatium Bebdarch nomine pervenit, eoque everso et igne devastato, deo per dei genitricis preces talia miracula operanti gratias milites referebant. quis namque Chosroem ab imperatoris conspectu fugiturum, et relictis palatiis ad Dastagerd extractis, Ctesiphontem se recepturum sperasset, qui a quatuor et viginti annis Ctesiphontem videre dedignatus in Dastagerd regiis moram trahere consueverat? porro in palatio Dastagerd trecenta signa sive vexilla variis bellis sibi erepta Romanus exercitus offendit. reperit etiam divitiarum et aromatum species insolitas eo loci derelictas, plurimam nimirum aloën, magnae aloës ligna decem et octo librarum pondo, et immensam sericorum filorum copiam, piper, carbasinas camisias supra numerum omnem, zaccharum et zingiber, et aromatum plures species, argentum quoque infectum, holosericas vestes, lectisternia, et acu pictos tapetes, et aliorum huiusmodi congeriem immensam eamque praestantissimam, quam propter pondus, cum secum non valerent distrahere, flammis cunctam absumpserunt. ad Chosrois tentoria et cortinas porticum in morem, quas, castris per agros fixis, erigebat, statuasque eius plurimas cremaverunt. invenit

σεν, πάντα κατεσκευασαν, και στήλας αὐτοῦ πολλὰς· εὐρε-
 δέ ἐν ταῖς ταῖς παλαιαῖς στρογγυλοῦς και θορυβῆδας και Ἐ
 ἀνεγχεῖς και ταύτας και φασιατοῦς κίβδος ἀσπίδος· και
 τας τὸ κεντρικὸν αὐτοῦ λιαντας και τήρας παραμορφῶεις (καί-
 ται). προσηύραγον δὲ τῷ βασιλεῖ πολλοὶ ἐκ τῶν κίβδωτικῶν
 Ἰδωσθητοῦ και Ἰακωβιδῶν, και ὅς ἄλλοις πολλῶν κίβδος
 πολι. ἀποίησαν δὲ ὁ βασιλεὺς και τὴν ἐσφίτην τῶν φῶ-
 των ἐν Λασιταγῆδ, ἐσφραῖων και ἀναπαύματος τῶν το-
 λῶν και τὰ ἄλλα, και καταστρέψαν τὰ τοῦ Λαυρεῶν
 παλῶτα κτίσματα ὑπερτίμα ὄντα και θαυμαστά και κατα-
 πλάτηα, ἀστρ ἰως ἐδύρατος καθέβλεν· ἵνα μάθη Λαυρεῶς
 αἶον πόσον εἶχον Ἰωμαῖοι τῶν πόλεων ἐρημωμένων παρ' αὐ- D
 τοῦ και περσοποιημένων. ἀρατῆθρον δὲ και ἐκ τῶν διαστη-
 ρων τοῦ παλατιου πολλοί. Ἰρωτικῶν δὲ και αὐτοί· ποῖα
 ἀνεγώρασαν ἐκ τοῦ Λασιταγῆδ; ὄρασαν· οἱ προ ἰννῶν
 ἐμπερῶν τοῦ καταλαβῆν ἐμάς, ἀνοιχας τὴν παρουσίαν ἐμῶς,
 προπτικῶς ἀρῶρασαν τὸ εἶδος τῆς πόλεως το ἀλκίον τοῦ πα-
 λατιου· και οὕτως παραφρασητὰ δια τῶν ἐρήων ἐξῆλθον
 αὐτοῦ και ἡ γυνή και τὰ τέκνα αὐτοῦ δια τὸ μη γινῶσαι
 θορυβῶν ἐν τῇ πόλει. και οὕτε τὰ στρατεύματα αὐτοῦ ἴγνῶ-
 σαν, οἱτε οἱ ἀρχοντες, ἰως ἀσῆλθεν πέντε μίλια· και τοῖο

1. κατεσκευασαν A. κατασκευασαν vulg.

ἀνεγχεῖς A. ἀ, ἀνεγχεῖς vulg.

ἐδύρατος vulg. 10. στήλας A. Ἐ.

Ἰδωσθητοῦ A. αὐτοῦ και ἐν vulg.

καταπλάτηα vulg. 15. παραφρασητὰ A. ἀ, παραφρασητὰ τὰ I. παρ'

ἀρατῆθῶν vulg.

2. τοῖς odd. et A. 3.

6. παλῶτα A. παλῶτα I.

12. ἐρημωμένων = κεντρικῶν

17. τὰ κίβδωτα A. κίβ-
 δωτα vulg.

18. παραφρασητὰ A. ἀ, παραφρασητὰ τὰ I. παρ'

in palatio istis structioibus, decedat, onagros, pavones, et phasianos
 ad unicum plane non exhibendum, et venatus exercendi gratia
 leones, et tigres, insimulque magnitudinis vitæ: amplexerunt etiam ad
 imperatorem multi captivi Indorum, Alexandrini, ceteraque oppide-
 rum regna multitudine. postea Hieronibus festa luminum in Dastegord
 celebrata, exercitum omnem recessit, et militum equos recessit, dis-
 trinxit Chosrois palatia, solidiora sane sumptuosa, admiratione digna,
 et stupendæ præsentis structurae, cuncta sibi tenuis adhibuerunt, ut
 quædam decembris, et facta diuinoque devastata Romanorum velibus
 tentoria lumbis ingessisset, Chosrois emiseratetur. sed et plerique
 eius discreti capti, qui et ipsi quandam Dastegord Chosrois re-
 ceperunt, interrogati ante novem dies, responderunt, perceptis prius
 stantia ventis fama, quam ipsi appelleretur, civitate nostra, hanc ita
 regia recepta, valenter perhorata, in hunc modum per hostes una cum
 matre et liberis, ne tumultus in civitate crearetur, se subiecit. sed
 neque illius exercitus, donec passuum milibus quinque abisset, no-

P. 269 ἐδήλωσεν, ἵνα ἐπακολουθήσωσιν αὐτῷ ἐπὶ Κτησιφῶντα· καὶ
 V. 214 ὁ μὴ δυνάμενος πέντε μίλια ποιῆσαι τὴν ἡμέραν, φεύγων
 ἐποίησεν κέ· καὶ αἱ γυναῖκες καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ τὰ μὴ
 θεωροῦντά ἀλλήλους, τότε φύρδην ἔφυγον ἀλλήλους παρω-
 θούμενοι. τῆς δὲ νυκτὸς καταλαβούσης εἰσῆλθεν Χοσρόης
 εἰς οἶκον γεωργοῦ μηδαμινῷ μεῖναι, μὴ τις χωρηθεὶς ἐν τῇ
 τούτου θύρᾳ, ἣν ἰδὼν ἔσχατον Ἡράκλειος, ἐθαύμασεν. διὰ
 δὲ τριῶν ἡμερῶν κατέλαβεν Κτησιφῶντα· καὶ ὁ χρησιμοδο-
 τηθεὶς ὑπὸ τῶν γοήτων καὶ ἀστρολόγων πρὸ κδ' ἐτῶν, ὅτε
 τὸ Δαρῶς ἐπολιόρησεν ἐπὶ τῶν χρόνων Φωκᾶ τοῦ βασιλέως
 Ῥωμαίων, ὅτι ἐν οἴῳ καιρῷ ἀπέλθοι ἐν Κτησιφῶντι, ἀπολεί-
 βται· καὶ μὴ ἀνασχόμενος ἀπὸ τοῦ Δασταγέρδ ἐπὶ τὸ μέρος
 ἐκεῖνο μίλιον ἐν πορευθῆναι, τότε φεύγων ἐν ταύτῃ ἀπῆλθεν,
 καὶ οὐδὲ ἐν ταύτῃ ἐθάρρησεν στήναι, ἀλλὰ περῶσας τὴν πον-
 τογέφυραν τοῦ Τίγριδος ποταμοῦ εἰς τὴν ἐκεῖθεν πόλιν, τὴν
 λεγομένην Σελεύκειαν παρ' ἡμῖν, παρὰ δὲ Πέρσαις Γουεδε-
 σῆρ, πάντα τὰ χρήματα ἐν ταύτῃ ἀπέθετο, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ
 μετὰ Σεριῆμ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ μετὰ τριῶν ἐτέρων γυ-
 ναικῶν, τῶν καὶ θυγατέρων αὐτοῦ· τὰς δὲ λοιπὰς αὐτοῦ

3. αὐτοῦ add. ex A. 7. διὰ δὲ A, διὰ τε vulg. 8. χο-
 σμοδετηθεὶς a. 9. καὶ ante ἀστρ. add. ex A. 11. ἀπέλ-
 θεῖεν, Κτησιφῶν A, ἀπέλθη, ὁ Κτησιφῶν f. 15. τοῦ add. ex
 A. 17. ταύτῃ A, αὐτῇ vulg. ἀνέθειο A e. 18. Σεριῆμ
 A a f, Σιριῆμ vulg. 19. τῶν καὶ θυγ. A, καὶ τῶν θυγ. vulg.

que optimates ipsi, eius adverterunt exitum: tunc enim, ut se Ctesiphontem profectum sequerentur, edixit. tunc qui millium quinque iter uno die conficere non valebat, fugiens ad viginti quinque spatium emensus est (mulieres vero et liberi, qui se prius nusquam conspexerant, tum mixtim seque invicem obtrudentes in fugam agebantur. ingruente autem nocte ad domum vilis cuiusdam agricolae divertit, cuius ianua vix ipsum capere potuit: quam cum postea vidisset Heraclius, satis miratus est) et trium dierum spatio Ctesiphontem attigit. is igitur Chosroës, qui ante viginti quatuor annos, cum sub Phoca imperatore Daras expugnaret, a praestigiatoribus astrologis vaticinium audierat, se, quo tempore Ctesiphontem secederet, perditum iri: quique ob id nec unicum quidem milliare a Dastagerd Ctesiphontem versus progredi ausus fuerat, tum demum fuga arrepta in eam urbem se recepit, nec in ea tamen subsistere confidit, sed traiecto Tigridis annis ponte, in urbem longius positam contendit, quae quidem Seleucia a nobis, a Persis Guedeser appellatur: repositisque in ea omnibus opibus suis, illic demum consedit cum Sirem, uxore sua, et tribus aliis pellicibus, quae et ipsae filiae eius erant: reliquas vero

γενεαίως καὶ τὰ πολλὰ αὐτοῦ τέσσα παραπέμφεν ἄπο μί μι-
 λίων εἰς τὸ ἀνατολικώτερον μέρος εἰς τόπον ὄχθρον. τινὲς
 δὲ Περσῶν διέβαλλον τὸν Σαρδαραζὸν πρὸς Λοσρῶν, ὡς τὰ
 τῶν Ῥωμαίων φρονοῦντα, καὶ καταλαλοῦντα αὐτοῦ· καὶ C
 ἀποπέμπει σταθάριον αὐτοῦ μετὰ βιλιόστως αὐτοῦ πρὸς
 Καρδαρίγαν τὸν ἀνοικτήτορον Σαρδαραζῶν εἰς Χαλκηδὸνα γρα-
 φας αὐτῶν, ἵνα τὸν Σαρδαραζῶν ἀποκαίη, καὶ οὕτως τοῖς
 λαοῖς τῶν Περσῶν ἀναλαθῶν σπείσῃ ἐπὶ Περσίδα εἰς συμ-
 μαχίαν αὐτοῦ. ὁ δὲ τὰ γράμματα κομίζων παρὶ τῆν Γαλα-
 τίαν συλλαμβάνεται παρὰ τῶν Ῥωμαίων, οἱ δὲ συλλαβόντες
 αὐτὸν διαλαθόντες τοὺς Πέρσας εἰς τὸ Περσῆτιον τοῦτον
 ἀπέκτανον, καὶ τῇ νύκτι τοῦ βασιλέως τοῦτον παρέδωκαν. ὁ δὲ
 βασιλεὺς μαθὼν παρὰ τοῦ ἀποστολέμαίου τῆν ἀληθεῖαν Σαρ-
 δαραζῶν παραγγῆμα μεταπέμπεται. ἔλθων οὖν παρῆστη τῷ
 βασιλεῖ. ὁ δὲ βασιλεὺς τῆν πρὸς τὸν Καρδαρίγαν ἐπιστολὴν
 τοιαύτην ἐπίδουξ, καὶ τὸν ἀποσταλέντα ἐπέδειξεν, καὶ ἀνέγνω D
 τὴν ἐπιστολὴν, καὶ πληροφορηθεὶς τὸ ἀληθές, παραγγῆμα
 ἔγραψ, καὶ ἀνέθηκες μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ
 πικριόρχου ποιεῖ. καὶ φασκῶσας τῆν τοῦ Λοσρῶν ἐπιστο-
 λην εἰν αὐτῷ ἐντιθεῖσθαι ὅτι αὐτῷ ἄλλοις τεσσάρωνται σα-
 τράπας καὶ ἄρχοντας καὶ χιλιάρχους καὶ ἐπιστολάρχους ἀπο-

1 ἀπο μί μίλιων add. ex A & f. 2 τὸν Σαρδαραζὸν A & f.
 3 πόρον A, πόρον vulg. 4 οὕτως ante αὐτὸν add. ex A. 5
 τῶν add. ex A. 6 σπείσῃ ἐπὶ Περσίδα A, σπείσῃται vulg.
 7 ἔλθων ἄνευ ἐπιστολῆς ex αὐτῷ A. 8 φασκῶσας A,
 φασκῶσας & f. 9 τῆν add. ex A. 10 τεσσάρωνται A, ἔ vulg.
 11 ἀποσταλέντος A, ἐπιστ. vulg.

missos atque liberos quam plurimos quadraginta passuum millibus per-
 eunt orientem versus in locum montuosissimum tractatum. pars Saba-
 rum, quasi Romanorum partibus propensius, et Christiani fidei de-
 tradentem, apud ipsum Persarum nonnulli criminati sunt. quare mis-
 sis per spatharicum ad Cardaregum Satharazae collegam ad Chalc-
 edonem expugnandam castra metatum missis, ut e medio tollit Saba-
 rum, et mox cubito exarata ad imperatorem sibi ferenda adducit.
 exhibuit. is autem, qui litteras ferebat, a Romanis circa Galatiam
 inopia Peris comprehenditur, et Cypri imperatoris filia curam totu-
 tum. imperator veritate a missis ex ordine cognita, Satharazam ad se
 evocatum vocat. veniens ille curam imperatoris petit. imperator tra-
 dita illi, quae ad Cardaregum epistola, missum pulsum ostendit: legit
 ille epistolam, et de se circa se gerenda certior factus, vocat uni-
 tum, et cum imperatoris filia et patriarcha pacem init. adulteratis
 deinde Christianis literis, sibi occidit inno quadraginta alios adjuvit

κτανθῆναι, καὶ ἐπιθείς εὐφρῶς τὴν σφραγίδα, συναθροίζει τοὺς ἡγεμόνας, καὶ αὐτὸν τὸν Καρδαρίαν, καὶ ἀναγνοὺς τὴν ἐπιστολὴν ἔφη πρὸς τὸν Καρδαρίαν· σινορᾶς τοῦτο ποιεῖν; οἱ δὲ ἄρχοντες Θυμοῦ πλησθέντες, τὸν Χοσρόην ἀπεκήρυκτον, καὶ πρὸς τὸν βασιλέα συνθήκας εἰρηνικὰς ἐποίησαν, κα

- P. 270 κοινῇ βουλευσάμενοι ἔδοξεν, ἵνα ἐκ Χαλκηδόνος ἀναχωρήσωσι, καὶ ἐπὶ τὰ ἴδια ἀπέλθωσι μηδὲν λυμαινόμενοι. ὁ δὲ Ἡράκλειος ἔγραψεν τῷ Χοσρόῃ· ἐγὼ διώκω, καὶ πρὸς εἰρήνην τρέχω. οὐ γὰρ ἐκὼν πυροπολῶ τὴν Περσίδα, ἀλλὰ βιωσθεῖς ὑπὸ σοῦ. ὀίψωμεν οὖν καὶ νῦν τὰ ὄπλα, καὶ εἰρήνην ἀσπασώμεθα· σβέσωμεν τὸ πῦρ, πρὶν τὸ πᾶν καταφλέξῃ. τοῦτου δὲ μὴ καταδεξαμένου, μεγάλως τὸ μῖσος τοῦ λινοῦ τῆς Περσίδος ἠνξήθη κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐστράτευσεν Χοσρόης πάντας τοὺς ἀνθρώπους τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν ὑπουργίαν αὐτοῦ τε καὶ τῶν γυναικῶν αὐτοῦ, καὶ τούτους
- V. 215 ὀπλίσας πάντας ἀπέλυσεν ἐνωθῆναι τῷ στρατῷ τοῦ Ραζατᾶ, καὶ στήναι εἰς τὸν Ἀρβᾶ ποταμὸν ἀπὸ ἑβ' μιλίων Κιησι-
B φῶντος· καὶ ἐκέλευσεν αὐτούς, ἵνα ὅταν περάσῃ τὸν ποταμὸν ὁ βασιλεὺς, κόψωσι τὴν γέφυραν [καὶ τὴν πόντογέφυ

1. εὐφρῆ A, εὐφρεῖ f. 4. Θυμοῦ A, θυμῶ vulg. τὸν add. ex A. 7. μηδὲν λυμ. add. ex A e f. 10. καὶ νῦν add. ex A. 13. κατ' αὐτοῦ A, κατὰ Χοσρόου vulg. ἐκράτευσεν vulg. 18. ὅταν] ἡνίκα A. 19. ὁ βασιλεὺς add. ex A. καὶ τὴν ποντ. om. A f.

satrapas, optimates, tribunos et centuriones quasi certissimae morti devotos, sigilloque belle adaptato, duces et ipsum Cardaregam convocat, lectaque in omnium auditu epistola, compellans Cardaregam: istuc, inquit, facturum te polliceris? optimates itaque iam ira exaestantes, Chosroem regia dignitate excidisse publicant, compositisque cum imperatore pacis foederibus, communi omnium consilio decretum, Chalcedone abscederent, et in patriam reverterentur. scripsit autem Heraclius Chosroi: insequor te, et ad ineundam pacem contendendo, non enim lubens Persidem devasto, verum a te coactus. armis proiectis, pacem amplexemur, et incendium extinguamus, priusquam tota moles conflagret. respuit Chosroes pacis condiciones, ex quo in eum Persici totius populi odium incensum. novo subinde exercitui conflando studium adhibet: quare optimatum suorum domesticos, vitemque etiam ministrorum suorum et pellicum gregem armis instruit, et ut Rhazatis exercitui se adiungerent, imperat; locum etiam, quo convenient, ad Arbam videlicet fluvium lapide duodecimo Ctesiphonte dissitum praefigit, simulque iubet, ut flumine ab eis traiecto, pontem e lapide vel ligno quemlibet solvant et dirumpant. imperator autem mensis Ianuarii die septimo e Dastagerd gressu moto, et trium

ρας]. ὁ δὲ βασιλεὺς τῆ ἰσθμῆ τοῦ Ταυταρίου μετὰ νιή-
 ρας ἐκ τοῦ Λασιγαγῶδ, καὶ περιπατήσας τρεῖς ἡμέρας, ἤλυ-
 κισεν ἀπὸ 15 μιλίων τοῦ Ἀρβῆ ποταμοῦ, ὅπου ἦν τὸ φου-
 σάτον τῶν Περσῶν, ἐν οἷς εἶχον καὶ διαποσίους ἐλιφαντας·
 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Γεώργιον τὸν τοῦρμαρχον τῶν
 Ἀρμενικῶν, ἵνα ἀλλήθῃ μίχοι τοῦ ποταμοῦ, καὶ κατομαδῆ,
 εἰ ἔχει πέραμα ὁ Ἀρβῆς, καὶ εὐρῶν, ὅτι ἔσωπον τὰς γαφύ-
 ρας, καὶ οὐκ ἔχει πέραμα ὁ Ἀρβῆς, ἐπίστρεψεν πρὸς τὸν
 βασιλεῖα. καὶ ἀποκηρῆσας ὁ βασιλεὺς, ἤλθεν πρὸς τὸν Σα- C
 ζουρον, καὶ περιήρχετο περὶ τὰς χώρας καὶ τὰς πόλεις
 ἔλον τὸν Φεβρουάριον μήνα. τῇ δὲ Μαρτίῳ μετὰ ἔλθων εἰς
 χωρίον λεγόμενον Παρζῶν, ἐπαίρησεν ἐπιτὸ ἡμέρας, καὶ ἀπέ-
 στειλεν Μιζδῆτον τοῦ στρατηγῶς εἰς τοῦρσον· καὶ προσηρῆθ
 αὐτῷ Γουδαβούνας, ὃς τις χιλιάρχος ἦν τῆς στρατίας Σαρ-
 βάρου μετὰ ἄλλων πέντε, τριῶν μὲν τομηῶν, δύο δὲ ἄρμα-
 τικῶν· καὶ ἤγαγεν αὐτοῖς πρὸς τὸν βασιλεῖα. ὃς τις Γου-
 δαβούνας ἀγαγαία πράγματα τῇ βασιλεὶ ἀπέγγειλε, λέγων·
 ὅτι ὅταν ἔρχηται ὁ Χοσρῆς ἀπὸ Λασιγαγῶδ, καὶ ἀγγέλιον ἐν
 Κιρκατζῶντι καὶ Σάλενκιθ, ἠσθενήσασιν θουατιτῆθ, καὶ ἔδει-
 λῶσιν τὸν νῆον Μερδουάν τὸν τεργῆντα ἐκ τῆς Σαυρη στί-
 φαι· καὶ ὅτι ἀντιπέρσων τὸν ποταμὸν πάλιν, καὶ ἤγασιν D

3. φουσσάτον A, φουσσάτον vulg. 4. εἶχον A, εἶχον vulg. 9.
 πρὸς τὸν A, εἰς τὸν vulg. 10. ἀποκηρῆσας add. ex A. 18.
 ὅταν add. ex A. 20. τὸν νῆον A, τὸν ἴδιον vulg., om. f.

dierum itinere confecto, ad duodecimum ab anno Arta militarium,
 quo Ioni Persarum confluxerat exercitus, in quo elephantum ducenti,
 centis applicuit. Inde Armeniarum agrorum ductorem Georgium,
 qui fluxum Ardam experitur, et non vadi commoditatem offerat,
 explorat, secreto committit. Is ubi pontes intencius et ruptos, nul-
 lumque in Arba flumine vadum reperit, ad imperatorem revertitur.
 postea inde castris Sissarum imperator divertit, provincias et urbes
 toto mense Februatio circumire cœnsurus, mense vero Martio ad
 oppidum, cognomento Barnam, deducturus, diuitem septem mœram in
 eo figit, mox Meronem ducem ad prædium e vicinis agris agendum
 mittit. Ad Gundabunam, qui in Sarchi exercitu tribuni munus ob-
 tinuerat, cum eae omnia quæque, cumstibus quodam tribus, alioque
 præcipuis dignitate insignita duobus offendiit, quos omnes ad impe-
 ratorem duxit. Is Gundabunam, eos omnia necessitates ad imperato-
 rem contulit. e Dastageed, inquit, Choroens fugitivus eripit, et Cæ-
 caphantem, mox inde Seleucum petit, æger virosorum morbo filium
 Merdianam a Sissæ uxore susceptum regia cœona redimere meditatus,
 fluxum retro tenuit, et Merdianam filium, Sissæ uxorem, Selianumque

μεθ' ἑαυτοῦ τὸν Μερδασῶν καὶ τὴν Σειρέμ, καὶ τὸν ἄλλον αὐτῆς Σαλιαρόν. τὸν δὲ πρωτότοκον αὐτοῦ υἱὸν Σιρόην καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ εἴασεν πέραν τοῦ ποταμοῦ. καὶ γνοὺς Σιρόης, ὅτι τὸν Μερδασῶν θέλει στέψαι, ἐταράχθη. καὶ ἔπεμψεν τὸν συγγάλακτον αὐτοῦ πρὸς Γουνδαβούναν, δηλώσας αὐτῇ, ὅτι. ἐλθὲ πέραν τοῦ ποταμοῦ, ἵνα συντύχω σοι. ὁ δὲ Γουνδαβούνας ἐφοβήθη διὰ τὸν Χοσρόην περᾶσαι. καὶ δηλοῖ αὐτῇ, ὅτι. γράψον μοι διὰ P. 271 τοῦ συγγαλάκτου σου, εἴ τι θέλεις. καὶ ἔγραψεν αὐτῷ Σιρόης, ὅτι. γινώσκεις, πῶς ἡ πολιτεία τῶν Περσῶν ἀπώλετο ἐκ τοῦ κακοῦ ἀνθρώπου Χοσρόου, καὶ θέλει στέψαι τὸν Μερδασῶν, καὶ ἐμὲ τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ υἱὸν περιεφρόνησε. καὶ ἐὰν λαλήσης τῷ στρατῷ, ἵνα δέξωνταί με, καὶ τὰς ῥόγας αὐτῶν ἐπαυξῆσαι ἔχω, καὶ εἰρήνην ποιῶ μετὰ τοῦ βασιλέως τῶν Ῥωμαίων. καὶ καλῶς ἔχομεν ζῆσαι. καὶ σπύδασον μετὰ τοῦ λαοῦ σου, ἵνα ἐγὼ βασιλεύσω. καὶ πάντα ὑμᾶς προβιάσαι ἔχω καὶ συγκροτῆσαι, καὶ κατεξαιρέτον σέ. καὶ ὅτι B ἐδήλωσα αὐτῷ διὰ τοῦ συγγαλάκτου αὐτοῦ, ὅτι, εἴ τι δύναμαι, λαλήσαι ἔχω τὸν στρατὸν καὶ μοχθῆσαι. καὶ ὅτι ἐλάλησα εἴκοσι δύο κόμητας, καὶ ἐποίησα αὐτοὺς τῆς γνώμης μου,

2. αὐτῆς] αὐτοῦ f. 3. εἴασεν A, εἴασας vulg. 8. αὐτῷ A f, αὐτὸν vulg. 9. εἴ τι] ὅτι f. 10. πῶς add. ex A e. 13. τῷ στρατῷ A, τὸν στρατὸν vulg. 16. προβιάσαι A, ἀναβ. vulg. 17. fort. κατ' ἐξαιρέτον.

alium ex ea natum, primogenito Siroë, et eius fratribus, nec non aliis coniugibus trans flumen relictis, secum tulit. porro Siroës, ubi de fratre in regem coronando patris consilium comperit, animo commotus, collactaneum suum ad Gundabusam misit, scripsitque in hanc sententiam. veni trans fluvium, et te alloquar. Gundabusas Chosrois metu transire detrectavit. solum significat: scribe per collactaneum tuum, si quid a me exposcis. rescripsit Siroës: Persarum rem publicam nefarii istius hominis Chosrois opera periisse novisti: nunc Merdasam regni corona insignire, me primogenitum omnino contemptui habendum velle, certo scias. exercitum alloquutus, regem me suscipiat, si volueris, efficies. ego, si regnum adipiscar, militum stipendia confestim augebo, et cum Romanorum imperatore mihi pacis foedus erit, et prospere cuncta succedent. ut igitur regnum nanciscar, exercitus opera effice: et ut vos teque velut inter reliquos praeicipuum honoribus et opibus augeam, et penes me retineam, nusquam deero. haec ille. ego vero collactanei eiusdem voce usus, retuli: quod potestas suggerit, ut exercitum in colloquio sollicitem, et tui gratia laborem, polliceor. iam comites duos ac viginti alloquutus, ac

καὶ ἄλλοις ἀρχόντας καὶ στρατιώτας πολλούς. καὶ ταῦτα
 ἐδήλωσα τῷ Σαρῶ, καὶ ἐδήλωσάν μοι· ἴσα τῆ σὺ τοῦ Μαρ-
 τίου μέρει λαῖμα ταξίτους νεωτέρους, καὶ εἰς τὴν ποταμόθεν-
 ραν τοῦ Τυγρίδος ποταμοῦ ἐπατήσω αὐτῶ, καὶ λαβώμεν ἀν-
 θιστὶς εἰς τὸν στρατὸν, καὶ πιστώμεν κατὰ Χωρρόου, καὶ οἱ
 μιὰ Σαρῶν εἰσὶν καὶ οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Σαρβαρζῶ, καὶ ὁ
 εἰς τοῦ Ταδίου, καὶ ἅλια πολλὰ ἀρχόντων τέσσα, καὶ ὁ εἰς C
 τοῦ Ἀράμ, πάντες ἐπίλοιποι· καὶ ἐγὼ μὲν δευροθῶσιν ἀνείλιον
 τὸν Χωρρόου, τῷ καὶ πάλως· ἐγὼ δὲ ἀποτοχῶσιν, πάντες οὖν
 Σαρῶς προσφρονεῖται τῷ βασιλεῖ· καὶ ἀποσταίλι με πρὸς σέ, V 216
 διακοσι· αἰδέεται γὰρ τὸν βασιλέα τῶν Ῥωμαίων. οἱ Χωρ-
 ρόου ἴσασιν ποιεῖ, τὴν δὲ πολλὰ κατὰ ἐπαθεν εἰς αὐτοῦ, καὶ
 οἱ διὰ τὴν ἑσπίου ἀγτωμοσύνην οὐδὲ ἕως ἔχει ὁ βασιλεὺς
 πιστεύσαι. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἡρακλίτιος τοῖσιν πάλιν πρὸς Σι-
 ρῶν ἀποσταίλι, ἐδήλωσεν ἀποστῆναι τὴν γιλακίαι, καὶ τοὺς να-
 τιχημένους ἐν αὐταῖς Ῥωμαίους ἐββαλίει, καὶ δοῦναι αὐτοῦς
 ὄλια, καὶ οὕτω πηξῶσι κατὰ Χωρρόου. ὁ δὲ Σαρῶς ἐπα- D
 ποσας τῷ βασιλεῖ, καὶ ἐββαλίει τοὺς κατωλιστικούς, ἐπῆλθε

- 1. ἀρχόντες ἀλλ. ex A.   2. ἐδήλωσα τ. Σ. οὐκ ἔσθ. A. δεδή-
- σας κ. Σ. ἔθ. νυξ.   3. ἐπῆλθε τ. A. I.   3. ταξίτους A. σ. ραξί-
- του νυξ.   4. ταδίου I.   5. δι. ἀλλ. ex A.   11. ἕως κ.
- ἔθ. γὰρ τὴν βασιλέα Δ κ. I.   12. οἱ ἕως πότε ἀπὸ νυξίῳ
- κ. I.   13. πολλὰ κατὰ ἐπαθεν εἰς αὐτοῦ A. σ. I, μάλλον ποσὴν ἀπο-
- σπίου πάλως τὴν νυξ.   14. Ἡρακλί. ταῖσιν οὐκ. A. σ. I.   15.
- ἐββαλίει A. ἐββαλίει νυξ.   17. οὕτως ἀποτοχῶσιν A.

plures eius milites in moam trans septentiam. his a me Siroi mun-
 eribus in advenam ille reuerdit. et cumque Martia die tertio supra
 tiberim, eductis tunc militarium ordinum legionibus, ad Tigri-
 diae fluminis liguam pontem occurrerit, ut ille moerens in exercitum
 eius ueniret, et in Chosrois moerens, cecidit. cum imperator,
 eius Siroi duo Sarbarazae filii, adesset Eodem patre matris, et numerosis
 militarum uoluntatis proles, nec non et Aram filius, cuncti armis et
 campione relictis. et quidem si Chosrois e medio tollere ualuerint,
 procurrere et feliciter. sin a proposito abierint, cuncti cum Siroi
 tunc in arces suas se recipiunt, imperator. in hunc finem Siroi mi-
 sit me ad te, dominus. proleto enim illum coram Romanorum impera-
 tore, qui quondam Chosrois salutis hinc auxilio, appareret imperatoris
 tunc enim ab eo non nisi mala retulit, adeo ut propter Eodem
 ingrati hominis facinus, neque ego ipse, qui fidem ab imperatore
 repertam, uideret. imperator autem Heraclium legatum eundem ad
 Siroem mittens, uoluntatis reuerret, et uictis in eis Romanis libe-
 raret, uidereret armis, et cum ea uideret aduersum Chosroem, litta-
 tis significauit. imperatori placito Siroi paret, et captiui custodia

τῷ πατροκτόνῳ πατρὶ Χοσρόῃ. αὐτὸς δὲ φυγεῖν δοκιμάσας
καὶ μὴ ἰσχύσας, ἐκρατήθη. τοῦτον δὲ δεσμήσαντες σφοδρῶς
σιδηροπέδαις ὀπισθάγκωνα, τοῖς τε ποσὶ καὶ τῷ τραχήλῳ βάρη
σιδηρᾶ περιέθηκαν, καὶ εἰσάγουσιν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ
σκότους, ὃν αὐτὸς ὠχύρωσεν ἐκ νέου κτίσας εἰς ἀπόθεσιν
χρημάτων, καὶ ἄρτον πενιχρὸν τούτῳ δίδόντες καὶ ὕδωρ,
ἐλιμαγχόνοον· ἔφη γὰρ ὁ Σιρόης· ὅτι τὸν χρυσὸν φάγη, ὃν
P. 272 συνήγαγεν μάτην, δι' ὃν πολλοὺς ἐλιμαγχόνησεν, καὶ τὸν κό-
σμον ἠρήμωσεν. ἀπέστειλε δὲ πρὸς αὐτὸν τοὺς σατράπας
ὑβρίζειν καὶ ἐμπτύειν αὐτῷ. καὶ ἀγαγὼν Μερδασᾶν τὸν υἱὸν
αὐτοῦ, ὃν ἐβούλετο στέψαι, ἐνώπιον αὐτοῦ ἔσφαξεν· καὶ
πάντα τὰ λοιπὰ τέκνα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ ἀνείλεν· καὶ
ἀπέστειλεν πάντα ἐχθρὸν αὐτοῦ ὑβρίζειν [καὶ τύπτειν] καὶ
ἐμπτύειν αὐτῷ. πέντε δὲ ἡμέρας τοῦτο ποιήσαντες ἐκέλευσεν
ὁ Σιρόης τοῦτον τόξοις ἀνελεῖν, καὶ οὕτως κατὰ μικρὸν ἐν
δεινοῖς παρέδωκε τὴν πόνηράν αὐτοῦ ψυχὴν. τότε ὁ Σιρόης
γράφει πρὸς Ἡράκλειον, εὐαγγελιζόμενος αὐτῷ τὴν τοῦ μια-
B ροῦ Χοσρόου ἀναίρεσιν· καὶ εἰρήνην ἀειπαγῆ πρὸς αὐτὸν
ποιησάμενος, πάντας τοὺς ἐν φρουραῖς Χριστιανούς, καὶ τοὺς

1. φυγεῖν A, φυγὴν vulg. 3. ὀπισθ. A, καὶ ὀπ. vulg. 5.
ὠχύρωσεν ἐκ νέου A, ὠχυρώσας ἐκ νέας vulg. 7. ὃν A, ὁ
vulg. 8. δι' ὃν A, δι' ὃ vulg. 10. αὐτῷ A, αὐτὸν vulg.
13. ἀπέστειλεν add. ex A. καὶ τύπτειν om. A. 14. αὐτῷ
A a, αὐτὸν vulg. πέντε δὲ ἡμέρας A, ἐν πέντε δὲ ἡμέραις
vulg. ποιήσας A. 18. ἀειπαγῆ b.

expeditis, in Chosroëim patrem parricidam arma movet. Chosroës fu-
gere molitus, nec fugae compos, apprehenditur. illum brachiis retro
actis pedes et collum gravibus catenis onustum, compedibusque toto
corpore circumligatum, in tenebrarum aedem, quam ipse juvenis con-
struxerat, et reponendis in ea divitiis firmiter muniverat, includunt,
ibique stricto pane et aqua parce effusa sustentatum fame misere
perire parant. fuit enim istud Sirois in eum pronunciatum: aurum,
quod frustra collegit, propter quod etiam plurimos fame necavit, et
orbem ipsum effecit desertum, manducet. satrapas insuper eum iniu-
riis respersuros et sputis conspurcaturus misit. adductum etiam ob
eius oculos Merdasam eius filium, quem nuper regem coronare con-
siliabatur, interfecit, et reliquos omnes eius liberos sub eius conspe-
ctum e medio sustulit, omnem denique eius inimicum, qui modo
iniuriis, verberibus et sputis eum lacesseret, ad eum destinavit. his
per dies quinque in hunc modum perpetratis, iussit Siroës sagittis
confodi: atque ita sensim per lenta et morosa tormenta nefandam
animam exhalavit. tum vero Siroës datis ad Heraclium litteris, exe-
crabilis Chosroës necem annunciat: paceque aere et ferro diuturniore

ἐν Περσίδι πύσῃ αἰγυμιάστον ἀπέδωκεν αὐτῷ, οὗ τῆ πα-
τριάρχῃ Ζαχαρίῃ καὶ τοῖς τιμίσι καὶ ζωοποιῖ, ζήλοισι τοῖς
ἐξ Ἱερουσαλὴμ ληθθεῖσι ἐπὶ Σαβλαραζῷ, ὅτι τῆ Ἱερουσα-
λὴμ παρελάσαν.

Ἰσραὴλιν ἀρχηγὸς Μουσαῖδ ἐτη 3.

Περσῶν βασιλεὺς Σαρδός ἐτος α΄.

A. M. 619

Τοῖσι τῆ ἐπιτιμίας γενομένης μεταξὺ Περσῶν καὶ Ῥωμαίων, ἀποστειλὼν ὁ βασιλεὺς Θεόδωρον τὸν ἐπιτιμῶν ἀδελ-
φόν μιᾷ γραμμῆτων καὶ ἀθροίσαν Σαρδόν τοῦ βασιλέως
Περσῶν, ὅπως τοὺς ἐν Ἰδούσῃ καὶ Παλαιστίνῃ καὶ Ἱεροσο-
λύμοις καὶ ταῖς λοιπαῖς πόλεις τῶν Ῥωμαίων Πέρσουσ μετὰ
εὐφροσύνης ἀποστρέψωσιν ἐν Περσίδι, καὶ ἀβλαβῶς παρελάσωσι
τῆν τῶν Ῥωμαίων γῆν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐν ἐξ ἐπιτιμῶν καταπο-
λεμήσας τῆν Περσίδα, ἐν τῇ ἰδούμῃ εὐφροσύνης μετὰ χαρῆς
μεγάλῃ ἐπὶ Κωνσταντινουπόλεισ ἐπέστρεψεν, μυστικῶν τῶν
θεωμιῶν ἐν τοῖσι πληρώσας. ἐν γὰρ ἐξ εὐφροσύνης πᾶσαν τῆν
κτίσιν δημοθυροῦσας ὁ θεὸς τῆν ἰδούμῃ ἀνακαύσας ἡμέραν
ἐσάλωσεν. οὕτω δὲ αὐτὸς ἐν τοῖς ἐξ χρόνοις πολλοῖς πόσους
διακῶσας, τῆν ἰδούμῃ ἐπιτιμῶν μετὰ εὐφροσύνης καὶ χαρῆς ἐν τῇ πό-
λει ἐλυτρώσας ἀνεπαύσαστο. ὁ δὲ λαὸς τῆς πόλεισ τῆν

ε. ἀπέδωκεν A. παρελάσαν. γ. ἐπὶ τῶν, A. μετὰ ταῖς, vulg.
3. ἐξ Ἱερουσαλὴμ A. I. 5. Μουσαῖδ A. α. I. Μουσαῖδ vulg.
α. τῶν κτλ. α. A. 14. τῆν add. α. A. 20. ἀνεπαύσαστο
A. ἐπιτιμῶν, vulg.

cum eo composita, detentis custodia Christianis, et per universam
Persiam exposita, cum patriarcha Zacharia, et venerabilis ac vivibilis
legis Hierosolymis, cum olim a Sarracenis caperentur, sublati, re-
mittit.

Arabum princeps Muamed annis novem.

Persarum regis Sardis annis unum.

A. C. 619

Hinc annis pacis fuerunt Romanis inter ac Persas firmata, impe-
rator Theodosium propraem Iudaeam cum interia et a rege Persarum
Sardis vicis delegata militi, qui Persas Edessae, in Palaeestina, Hiero-
solyms, et in caeteris Romanarum civitatibus repetita cum pace in
Persiam redirent, et eius aliaque impediendo vel inconvulso per
Romanam dominem pertrahendo fidem adhiberent operam. Imperator
itaque omnibus sex annis Persiam bello Istigant, septimo tandem
pace parva (velut noyitia quondam spectaculo in reze positus) cum
ingenti gaudio Crasim reversus est. per sex etenim ex ordine dies
cum creaturam omnem deus abundavit, septimum quieti concessit
diem, et hie annis sex prosperis laboribus exultatis, septimo de-
tinum cum pace et laetitia urbem repetens quiete positus est. propu-

ἔλευσιν αὐτοῦ μαθόντες, ἀκατασχέτῳ πόθῳ πάντες εἰς τὴν Ἱερείαν ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, σὺν τῷ πατριάρχῃ, καὶ Κωνσταντίνῳ βασιλεῖ καὶ νιῶ αὐτοῦ, βασιτάζοντες κλάδους ἐλαιῶν καὶ λαμπάδας, εὐφημοῦντες αὐτὸν μετὰ χαρᾶς καὶ δακρύων. προσελθὼν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔπεσεν εἰς

P. 273 τούς πόδας αὐτοῦ, καὶ περιπλακέντες ἀλλήλοις, ἔβρεξαν ἀμφοτέροι τὴν γῆν [τοῖς δάκρυσιν. τοῦτο θεασάμενος ὁ λαός, πάντες εὐχαριστηρίους ὕμνους τῷ θεῷ ἀνέπεμπον· καὶ οὕτω λαβόντες τὸν βασιλέα σχιρτῶντες εἰσῆλθον ἐν τῇ πόλει.

Ἀράβων ἀρχηγὸς Μουαμέδ ἔτη θ'.

A.M. 6120

Περσῶν βασιλεὺς Ἀδεσῆρ μῆνας ἑπτὰ.

B

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπάρας ὁ βασιλεὺς ἄμα τῷ ἔαρι ἀπὸ τῆς βασιλευούσης πόλεως ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα ἐπορεύετο, ἀπαγαγὼν τὰ τίμια καὶ ζωοποιὰ ξύλα τοῦ ἀποδοῦναι τῷ θεῷ τὴν εὐχαριστίαν. ἐλθόντι δὲ αὐτῷ ἐν Τιβεριάδι κατηγόρησαν οἱ Χριστιανοὶ Βενιαμίν τινα ὀνόματι, ὡς κακοποιοῦντα αὐτούς. ἦν γὰρ ἐνούσιος σφόδρα. καὶ ὑπεδέξατο τὸν βασιλέα, καὶ τὸν στρατὸν αὐτοῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς κατέκρινεν αὐτόν, λέγων διὰ ποίαν αἰτίαν κακοποιεῖς τοὺς Χριστιανούς; ὁ δὲ εἶπεν·

2. Ἱερείαν A, Ἱερίαν vulg. 6. περιπλακέντες ἀλλήλοις A, περιπλακείς αὐτῷ vulg. 8. ὕμνους τῷ θεῷ A, τ. θ. ὕμνους vulg. 13. ἄμα τῷ ἔαρι] ἄμα ἱερέσιν A; ἄμα ἱερεία f. 20. ὁ δὲ ἀπεκρίθη A, om. f.

lus autem urbis adventu imperatoris cognito, impotenti eius desiderio motus ad Hieriam cum patriarcha et Constantino imperatore eius filio effusus, praelatis olivarum ramis et lampadibus, laetitiae vocibus, et una simul lacrimis venientem prosequutus excepit. accedens autem filius ad pedes eius procidit, mutuoque sese complexati, terram lacrimarum imbre rigaverunt. quo viso universus populus hymnos gratiae deo cecinerunt, exceptoque demum imperatore cum gaudio et tripudiis urbem ingressi sunt.

Arabum princeps Muamed annis novem.

A. C. 620

Persarum rex Adeser menses septem regnat.

Hoc anno ineunte vere Heraclius imperator, venerandis et vivificis lignis secum latis, regina civitate solvens Hierosolymam deo grates persoluturus perrexit. ubi Tiberiadem advenit, Christiani Beniamin quendam nomine, ceu gravia ipsis damna inferre solitum, apud eum criminati sunt. erat enim vir supra modum divitiis potens; quare imperatoris totiusque exercitus sumptibus pendendis solus ipse satis extitit. imperator itaque criminis eum damnaturus: quam ob causam, inquit, iniuria Christianos prosequeris? respondet ille: quod

ώς ἐχθροὺς τῆς πίστεώς μου. ἦν γὰρ Ἰουδαῖος, ὁ δὲ βασιλεὺς τουδαίτης αὐτὸν καὶ πείσας ἐβάπτισεν εἰς τὸν αἶον C τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Νικαίου, Χριστιανῷ ὄντι, καὶ αὐτοῦ ὑποδημαῖον τὸν βασιλεῦς. εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀνοικτιστοῦς Ζαχαρίας τὸν κυριαρχῆν, καὶ τὰ τέμνα καὶ ζωοποιῶ ζῆλα εἰς τὸν ἴδιον τόπον, καὶ πολλὰ εὐχαριστοῦσας τῷ θεῷ, ἀπέλασεν τοὺς Ἰβραῖους ἀπὸ τῆς ἀγίας πόλεως, κελύουσας μὴ ἔχειν αὐτοὺς ἐξουσίαν ἀπὸ τριῶν μιλίων τῆς ἀγίας πόλεως πλησιάζειν. καταλαβὼν δὲ τὴν Ἐδουσαν ἀπέδωκεν τὴν ἐκκλησίαν τοῖς ὀρθοδόξοις, ἐπὶ Νισιο- ριστῶν κυριχομένην ἀπὸ Χοσρόου, καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Ἱερου- πολιν, ἤκουσεν ὅτι Σαρδὸς εἰσθῆκεν ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς, Ἄδισερ δὲ ὁ τοῦτου υἱὸς τὴν βασιλείαν τῶν Περσῶν παρέ- λαβεν. τοῦτου δὲ μῆρας ἐπέτα κρατήσαντος τῆς ἀρχῆς ἐπαπέ- στη αὐτῷ Σαρβαρούζης, καὶ τοῦτου παταξας, ἐβασίλευσεν τῶν Περσῶν μῆρας δύο. τοῦτου δὲ ἀπέλοιτις οἱ Πέρσαι Βοράτην αυτοκράτησαντο εἰς βασιλεῦς, τὴν θυγατέρα Χοσρόου, ἣτις ἐκρά- τησεν τῆς βασιλείας τῶν Περσῶν μῆρας ἐπέτα. τοῦτου δὲ διεδοξάτο Ὀρμιόδας ἐπὶ τῶν Σαρακηνῶν διαρχαίς, καὶ γέγο- νεν ἡ βασιλεία τῶν Περσῶν ἐπὶ τοῖς Ἀραβίας μέχρι τῆς σή- μερον.

α. αὐτὸν add. ex A.   β. τὸν add. ex A.   γ. τὸν add. ex A.   δ. ἔκουσεν A, ἀκούσας vulg.   ε. αυτοκράτησαντο A, αυτοκράτησαν vulg.   ς. τῆς βασιλείας τῶν Π. A, τῶν βασιλείων Περσῶν vulg.   ζ. add. ex A.

fidei mese hostes existunt. Iudaea quippe superstitione tenebatur, imperator autem adiuuatum, et de religione Christiana instructum in Eusebii Neopositae domo (Christianum se hic protulit, et imperatorem pariter uocauit) cum baptismo longi prouidit. imperator deinde Hierosolimam ingressus, patriarcha Zachariae uedi eius restituta, et veneranda uisibiliaque ligna loco suo reddidit, debitas grates deo perhibuit, Hebraeosque a sancta ciuitate iussit exulare, nec nisi supra tertium ab ea lapidem ad eandem accedendi fecit ipsis potestatem. Edessam protectus, ecclesiam sub Chorois temporibus a Nestorianis occupatam orthodoxis restituit, cum Hieropolim uenisset, Semidam Persarum regem obnoxe, et Adisar eius filium Persarum regnum occupatum intellexit. in eum post imperi menses septimum Sarracenis celsellat, et principe deleta Persia imperauit menses duos. ex uoluntate Barzanes Chorois filium in regem sibi Persiae praefecit, quae regnum administrauit menses septem. huic successit Hormisdas, qui deum a Sarracenis uolui depulsi est, et tandem Persarum regnum Arabibus subiectum est, et in hanc usque diem sub ipsis remanet.

Ἀράβων ἀρχηγὸς Μουαμὲδ ἔτη θ'.

Περσῶν βασιλέως Ὁρμισδα ἔτος α'.

A.M. 6121

P. 274

V. 218^c

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου Ἰντιος ἐν τῇ Ἱεροπόλει, ἦλθεν πρὸς αὐτὸν Ἀθανάσιος ὁ πατριάρχης τῶν Ἰακωβιτῶν, δεινὸς ἀνὴρ καὶ κακοῦργος τῇ τῶν Σύρων ἐμφύτῳ κακοουρίᾳ, καὶ κινήσας πρὸς τὸν βασιλέα περὶ πίστεως λόγους, ἐπισχεῖτο αὐτῷ Ἡράκλειος, εἰ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ὑποδέξεται, πατριάρχην αὐτὸν ποιεῖν Ἀντιοχείας. ὁ δὲ ὑποκριθεὶς ὑπεδέξατο τὴν σύνοδον, ὁμολογήσας τὰς δύο ἐν Χριστῷ ἠνωμένας φύσεις. ἠρώτησέν τε τὸν βασιλέα περὶ τῆς ἐνεργείας καὶ τῶν θελημάτων, τὸ πῶς δεῖ ταῦτα λέγειν ἐν Χριστῷ, διπλᾶ ἢ μοναδικά; ὁ δὲ βασιλεὺς ξενοφωνηθεὶς, γράφει πρὸς Σέργιον τὸν πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως. προσκαλεῖται δὲ καὶ Κύρον τὸν τοῦ Φάσιδος ἐπίσκοπον, καὶ τοῦτον ἐρωτήσας, εὔρεν αὐτὸν συμφωνοῦντα τῷ Σεργίῳ εἰς τὸ ἐν θέλημα καὶ τὴν μίαν ἐνεργεῖαν. Σέργιος γάρ, ἅτε Συρογενῆς καὶ γονέων Ἰακωβιτῶν ὑπάρχων, μίαν φυσικὴν θέλησιν καὶ μίαν ἐνεργεῖαν ἐν Χριστῷ ὡμολόγησεν καὶ ἔγραψεν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀμφοτέρων στοιχήσας τὴν βουλήν, εὔρεν καὶ τὸν Ἀθανάσιον συμφωνοῦντά αὐτοῖς. ἐγένωσκεν γὰρ ὅτι ἐνθα μία

1. Ἀράβων — — ἔτη θ' om. e f. 7. ὑποδέξεται A, ὑποδέξεται vulg. 9. ἐδέξατο A. 10. ἠνωμένας add. ex A. 13. τὸν πατριάρχην add. ex A. 15. συμφωνοῦντα τῷ Σεργίῳ εἰς τὸ ἐν A, ὁμοφωνοῦντα εἰς ἐν vulg. 18. καὶ ἔγραψεν om. a. 19. τῇ βουλῇ A. 20. μία add. ex A.

Arabum princeps Muamed annis novem.

A. C. 621

Persarum regis Hormisdæ annus primus.

Hoc anno, cum imperator adhuc Hierapoli moraretur, Athanasius Jacobitarum patriarcha, vir vaser et perniciosus, ut ex innata sibi vafritie sunt Syri omnes, ad eum accessit, motisque cum imperatore de fide sermonibus, si modo synodum Chalcedonensem vellet admittere, patriarcham Antiochiæ se constituturum Heraclius promisit. is enunciatis in Christo naturis duabus, haeresim ad tempus simulans, propositam synodum probavit et recepit. tum vero de operatione et voluntatibus imperatorem interrogavit, quales asserere deceat, geminas an unicam? imperator inusitata sibi vocum novitate implicatus, Sergio Cpoleos episcopo scribit. is Cyrum Phasidos episcopum ad se accersitum interrogat, et in unicam voluntatem et actionem pariter unicam consentire reperit. Sergius etenim, ceu patria Syrus, et Iacobitis parentibus ortus, unam physicam volendi actionem, unamque operationem in Christo confessus, et scripto testatus est. imperator utriusque ad invicem comparata sententia, concordem eis postmodum invenit Athanasium. ibi namque unam ponendam natu-

ἐπίγραμμα ἔγραψαι, ἐπὶ καὶ μίᾳ φήσιν γινώσκεται. Ἡ βασιλεύς
 δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν ταύτῃ γράφει πρὸς Ἰωάννην τὸν πᾶσαν
 Ῥώμης ἀρχιερέων τῆν γινώσκων. ὁ δὲ οὐκ ἀντιδρῶντο αὐτῶν
 τῆν αἰμασιν. Γνωσκίον δὲ τοῦ Ἀλεξανδρείας τελετήσαντος,
 ἀποπέλλεται Κλέριος ἐπισκοπὸς Ἀλεξανδρείας, καὶ ἐνοθεῖ,
 Θεοδώρῳ τῷ ἐπισκόπῳ τῆς Φαράων, ἐποίησεν τῆν ἐδρασηῇ
 ἐπίτην Ἰουσων, μίαν καὶ αὐτῆν γινώσκαι, ἐν Χριστῷ φησίν
 ἐπίτην. τούτων δὲ οὕτω παρὰ κολωνδρασίτων, εἰς μίαν ἐπίτην, ἢ
 ἢ οὐτοδοξοῦ Χαλεφδοῦ καὶ ἢ καθολικῆ ἐπιλήθεια περιπέσιν.
 πατικανχῶντο γὰρ οἱ Ἰακωβίται καὶ οἱ Θεοδοσιανοὶ φάσαν-
 τε, οὐκ οὐχ ἡμῖς τῆ Χαλεφδοῦ, ἀλλ' ἢ Χαλεφδοῦ μᾶλλον
 ἐπίτην ἐπιπέσιν, διὰ τῆς μίᾳ ἐπίτην μίαν ἐπιλογίσησαν
 φήσιν Χριστοῦ. ἐν ταύτοις Σερρήσιος χειροτονεῖται ἐπίσκο-
 πος Ἱεροσολίμων, καὶ οὐραθροῦσας τοὺς ἐπ' αὐτῷ ἐπιπέσιν,
 τὸ Μοροθέλιον δογμα ἀντιδρασίτων, καὶ οὐραθροῦ Σερρήν
 τῷ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἰωάννη τῷ Ῥώμης ἀποπέσιν.
 αἰουσας δὲ ταύτη Ἡράκλειος ἄρχιερέ, καὶ καταλείπει μίαν
 τὰ αἰμασιν οὐκ ἠδελφῶν, καὶ πάλιν τοὺς ἐπίτην οὐκ ἐπ' ἑ-
 φησιν. τότε δὲ, ὡς μίαν τε νομίζων ποιεῖ, ἐπίτην τὸ
 λεγόμενον ἐπίτην, περιέχον, μήτε μίαν, μήτε δύο ἐπίτην
 ἐπιλογίει ἐν Χριστῷ, ὅσαρ ἀναγιγνῶσκαι οἱ τὰ τοῦ Σινέκρου

3. τῆν γινώσκων A. 4. τοῦ add. ea A. 7. καὶ αὐτοὶ A 2.
 9. καὶ ἢ καθ' A, καὶ καθ' vulg. 14. ἐπ' αὐτῶν A. 20.
 ἰδιαιτοῦ vulg. ἐπίτην. ὅρα. ἐν Χρ. om. A f.

eam, nisi una operatio esset, illi probe notum. Interim imperator
 episcopos adhaerentes instructos, utroque mentem Iohanni pape
 Romano scripta significat. ille eorum haereticam personam. Georgio
 vero Alexandriae antistite viva scriptis, Cyreni in episcopatu constituit,
 qui Theodorus Ptoem episcopum adveniens, apud male factam unionem
 illam, unam nimirum et eandem in Christo operationem commentus
 est, et tradidit scripta. his ita ordine gestis, in prohemium et dele-
 tum maximam Chalcedonensis synodus, quin imo universa ecclesia
 probabant. gloriabantur aliquidem inde Iacobitas et Theodosiani pa-
 lam instantes, ut non quidem cum Chalcedone, et Chalcedonem in-
 quem doctrina communicare, et una operatione admitti, unam quin-
 que Christi naturam dicere. ea tempestate Sophronius Hierosoly-
 tanorum episcopus instituitur, qui congregatis, quibus praesent, epi-
 scopis, Monachelorum digna commendavit, synodicaque acta Sergio
 Capleso et Iohanni Romae episcopo per epistolas transmisit. hic aulica,
 Heraclius probare affertur, et, quae adhaerent quidem voluit revocare,
 tunc quo probe succubatur, pati. tum igitur praesentium aliquid inve-
 nitur ratio, editum ita vocatum, quo neque una, neque geminae

φρονοῦντες ἐπὶ καπηλείων καὶ βαλανείων διέσυσσαν τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν, λέγοντες· πρῶτην μετὰ Νεστορίου φρονοῦντες οἱ Χαλκηδονῖται, ἀνένησαν, ἐπιστρέψαντες εἰς τὴν ἀληθειαν, ἐνωθέντες ἡμῖν διὰ τῆς μιᾶς ἐνεργείας εἰς τὴν μίαν τοῦ Χριστοῦ φύσιν. νῦν δὲ καταγνόντες τοῦ καλῶς ἔχοντος, ἀπώλεσαν ἀμφότερα, μήτε μίαν, μήτε δύο ἐν Χριστῷ ὁμολογῶντες. μετὰ δὲ τὴν τελευταίην τοῦ Σεργίου, Πύρρος τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως διεδέξατο, ὅς τις τὰ δογματίζοντα ὑπὸ Σεργίου καὶ Κύρου ἀσεβῶς ἐκράτνεν. τοῦ δὲ Ἡρακλείου τελευταίου, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου βασιλεύσαντος, Πύρρος σὺν τῇ Μαρτίνῃ φαρμάκῳ τοῦτον ἀνείλεν, καὶ βασιλεύει Ἡρακλεωνᾶς ὁ τῆς Μαρτίνης υἱός. ἡ δὲ σύγκλητος καὶ ἡ πόλις Πύρρον, ὡς ἀσεβῆ, σὺν τῇ Μαρτίνῃ καὶ τῷ υἱῷ αὐτῆς ἐξέωσαν· καὶ βασιλεύει Κώνστας, ὁ Κωνσταντίνου υἱός, καὶ χειροτονεῖται Παῦλος Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος, καὶ αὐτὸς αἰρετικός. Ἰωάννης δὲ ὁ Ῥώμης ἐπίσκοπος συναθροίσας σύνοδον ἐπισκόπων, τὴν τῶν Μονοθελητῶν αἴρεσιν ἀνεθεμάτισεν. ὁμοίως καὶ ἐν Ἀφρικῇ καὶ Βυζακίῳ καὶ Νουμιδίᾳ καὶ Μαυριτανίᾳ, διάφοροι ἐπίσκοποι συναθροισθέντες τοὺς Μονοφυσίτας ἀνεθεμάτισαν. Ἰωάννου

2. μετὰ N. A, μὲν τὰ N. vulg. 4. τῆς add. ex A. 7. τὴν add. ex A. Πύρρος a. 9. Σεργίου] Σευήρου A. 18. ὁμοίως καὶ A, ὁμ. δὲ καὶ vulg.

Christi operationes assererentur, promulgavit: quod ubi Severi sectatores legere, ecclesiam catholicam per popinas et balnea impiis sermonibus traducebant: qui hucusque Nestorii sensum sequuti Chalcedonitae, nuper resipuerunt, et veritatem amplexati, per unius operationis positionem, in unam nobiscum Christi naturam asserendam convenere, at nunc demum eo, quem recte tenebant, sensu damnato, utrumque amiserunt, dum neque unam, neque duas in Christo confitentur naturas. post Sergii vero obitum Pyrrhus Cpoleos sedem excepit, qui Sergio et Cyro temere asserta mordicus et impie retinuit. Heraclio tandem fatis functo, Constantinum eius filium imperii successorem Pyrrhus et Martina, quo ad Heracleonam Martinæ filium imperii dignitas devolveretur, veneno sustulerunt: senatusque subinde et urbis plebs Pyrrhum, ceu sacrilegum et impium, cum Martina et eius filio abrogavit et expulit. Constans autem Constantini filius imperium adipiscitur, et Paulus etiam ipse haereticus in Cpoleos thronum subvehitur. Ioannes autem Romae episcopus, convocata episcoporum synodo, Monothelitarum sectam inflictio anathemate damnavit: similiter in Africa et Byzacio, per Numidiam et Mauritaniam varii episcopi in unum collecti, Monophysitas, unam nimirum Christi natu-

δε τοῦ Ῥώμης κοιμηθέντος, Θεόδωρος χειροτονίται πάπῃ ἀπὸ αὐτοῦ. Περρὸς δὲ τὴν Ἀργεῖαν καταλαβὼν, σποδοῖται τὸν ἠγιώτατον ἀββῆν Μαξιμὸν, τὸν αἰδέσιμον ἐν μοναχικοῖς κατορθώμασι καὶ τοῖς ἐπισημοῖς ἐκδοῖς ἱεροῦχοις, οἱ τινες αὐτὸν ἐλέγχοντες καὶ πείσαντες πρὸς τὸν πάπῃ Θεόδωρον ἀπέστειλαν ἐν τῇ Ῥώμῃ, καὶ λιβαλλον ὀρθοδοξίᾳ ἐκ-
 διδάσκωσ τῷ πάπῃ, ἐλέγχθη δὲ αὐτοῖς. τῆς δὲ Ῥώμης ἐκ-
 χωρήσας, καὶ ἐν Ραβίνῃ ἔλθων, ὡς εἶπεν ἐπὶ το ἴδιον ἐξέ-
 ρημα ἐπίστρεψεν. τοῦτο δὲ μὲθῶν ὁ πάπῃς Θεόδωρος, τὸ
 πλεῖρωμα τῆς ἐκείνου στυγαλλίας, καὶ τὸν τόπον τοῦ το-
 ριμαίου ἀποστόλου Πέτρου καταλαβὼν, κηρύσσας τὸ θεῖον πο-
 τέρημα, ἐκ τοῦ ἱεροποιοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ τῷ ἕλεσι ἐπι-
 σταξας, τῇ ἰδίᾳ χειρὶ τὴν ἐκδαίμασι Πέτρου καὶ τὸν κτω-
 τοῦσιων αὐτῷ κοιτίται. Πέτρον δὲ τὴν Κωνσταντινουπόλει
 καταλαβόντος, καὶ Παύλου ἀποθανόντος, οἱ τὸ ἕλεσι ἱεροδο-
 ξοὶ τὸν Πέτρον καλῶν τῷ θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως ἐγκα-
 τίστησαν. Θεόδωρον δὲ τοῦ πάπῃς τελευτήσαντος, Μαρτίνος
 ὁ ἠγιώτατος χειροτονίται ἐν Ῥώμῃ, καταλαβόντος δὲ καὶ
 Μαξιμου ἀπὸ Ἀργεῖᾳ ἐν Ῥώμῃ καὶ τὸν πάπῃν Μαρτίνον
 πρὸς ζῆλον ἐξαγαγόντος, σποδοῖν ἔν ἐκείνου στυγαλλοῦσι-

8. μοναχοῖς A a C. 9. τῆς δὲ Ῥώμης, A, τῆς B δὲ vulg. 10.
 ἐπὶ τοῦ A, ἐπὶ τοῦ vulg. 11. ἐξέρχεται A f, ἐξέρχεται a, ἐξέρχεται
 vulg. 12. ἐπίσταξας A C, ἐπίσταξας vulg. 13. ἀποστόλου Πέ-
 τρου add. ex A a b C. 14. ἀποκαταστάσας A, ἀποκαταστάσας vulg.
 15. τῷ ἕλεσι add. ex A a C. 16. τῷ add. ex A.

rum dicentes, dum pertraherent defuncto vero Iovine Romae epi-
 scopo. Theodorus in eum Iovine papa successit. Pylhus autem in
 Aethiam profectus, multis sanctissimis libris Maximo monachissimo
 institutum abieruntis utique Iovinitate et conspectibus suis,
 et in pontificem divinum religionem spirituum concensum adiens,
 ab eis amantem repercherunt, ut ad papam Theodorum se conferat,
 curam huiusmodi susciperet. In ita Romae transiens, tradit omnes
 cunctaque doctrinas libere, a pontifice suscipere, at hinc digressus,
 cum Iovinianum repercheret, ad sanctum, cum ceteris, reversus est. In ubi
 Theodorus papa tenuit, universis ecclesiae cogentis concensato, ad Cury-
 plum spiritibus republicam actus, valde affecti iuris, ex vivifico
 Christi sanguine utitur in instrumentum Ioviniano, Pylhi ceterorum-
 que, qui cum eo convenissent, absolutionem et condemnationem
 propria manu exaravit. Pylhus salubre Iovinum delatit, Paulo de-
 fectit, ab aethiolicis varis utique suis, persequantibus in Cy-
 prium thronum restituit. Theodorus papa mortem subito, Maximo
 sanctissimus pontifex Iovianus eligitur. tum vero Maximus ex Africa

τες, Σέργιον και Πύρρον, Κῦρον και Παῦλον ἀνεθεμάτισαν· τὰς δὲ δύο θελήσεις και ἐνεργείας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐτρένωσαν, και ἐκήρυξαν τῷ ἐννάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ Κωνσταντος τοῦ ἐγγόνου Ἡρακλείου Ἰνδικτιῶνι ἡ, ὅς τις μαθῶν, και θυμοῦ πλησθεὶς, τὸν τε ἅγιον Μαρτῖνον και Μάξιμον ἐνέγκας ἐν Κωνσταντινουπόλει και βασανίσας, ἐν ἔξορίᾳ Βπαρέπεμψεν ἐν Χερσωνικοῖς κλίμασιν· πολλοὺς δὲ και τῶν ἐσπερίων ἐπισκόπους ἐτιμωρήσατο. μετὰ δὲ τὴν ἔξορίαν Μαρτίνου Ἀγάθων χειροτονεῖται πάπας Ῥώμης, ὅς τις κινήθεις ζήλῳ Θεοῦ, σίνοδον ἱερὰν και αὐτὸς συναθροίσας, τὴν τῶν Μονοθελητῶν αἵρεσιν ἀπεκήρυξε, τὰς δὲ δύο θελήσεις και ἐνεργείας ἐτρένωσεν. οὕτω δὲ τῆς ἐκκλησίας τότε ὑπὸ τε τῶν βασιλέων και τῶν δυσσεβῶν ἱερέων ταραττομένης, ἀνέστη ὁ ἐρημικώτατος Ἀμαλῆκ τύπτων ἡμᾶς τὸν λαὸν τοῦ Χριστοῦ, και γίνεται πρώτη φορᾷ πτώσις τοῦ Ῥωμαϊκοῦ στρατοῦ, ἡ κατὰ τὸ Γαβιθαῖ λέγω και Ἰερμουχὰν και τὴν ἄθεσμον αἰματοχυσίαν· μεθ' ἣν αἱ Παλαιστινῶν και Καισαρέων και V. 220 Ἰεροσολύμων ἀλώσεις, εἶτα ὁ Αἰγύπτιος ὕλεθρος, και καθεξῆς ἡ τῶν μεσογείων και νήσων, και πάσης Ῥωμανίας αἰχμα-

3. τῷ δὲ ἐννάτῳ vulg.	τῆς add. ex A.	4. ἐγγονος vulg.
5. θυμοῦ A, θυμῷ vulg.	ἀγιώτατον a.	6. ἐν ἐξ. A, ἐξορ. vulg.
11. τὰς δὲ δύο A, τὰς δύο vulg.	12. ἐτρένωσεν A, τρανώσας vulg.	14. ἐρημικώτατος A e f, ἐρημικὸς vulg.
13. δὲ τῆς A, δὲ και τῆς vulg.	16. Γαβιθαῖ A e f, Γαβιθάν vulg.	19. ἡ add. ex A.
15. Ἰερμουχὰν A, Ἰερμουθάν a.	αἰματοχυσίαν A.	19. ἡ add. ex A.
τῶν μεσογείων ποταμῶν a.		

Romam transfretatus, Martini papae sanctum in deum ardorem accendit, qui centum et quinquaginta episcoporum synodo celebrata, Sergium et Pyrrhum, Cyrum et Paulum anathemate perculerunt. geminas vero Christi dei nostri voluntates et operationes clarius expositas promulgaverunt nono Constantis imperantis anno, indictione octava. Constans Heraclii nepos, his auditis, furore percitus, sanctissimum Martinum et Maximum Cpolim adduci iussit, eosque tormentis excruciatos in exilium deportari ad Chersonesi plagas, et multos insuper occidentalium episcoporum suppliciis affici. Martino demum in exilium pulso, Agatho Romanus papa instituitur, qui et ipse sincero in deum fervore motus, sacram synodum convocat, et duabus voluntatibus et operationibus assertis, Monothelitarum haeresim condemnat. ecclesia sub id tempus ab imperatoribus et impiis sacerdotibus agitata, deserti incola Amalec, commune plebis Christianae flagellum emersit, et auditur prima vice Romani exercitus clades, ea dico, quae ad Gabitham et Iermucham contigit, nefanda omnino Christiani sanguinis effusio, quam Palaestinarum, Caesariensium et Hierosolymorum devastationes

λασία, και η εν Φοινική παρτιλής του Ρωμαϊκού στρατού ει
και ούλου άπολλια, και πάντων των Χριστιανικών λαών και
τάσων έρημοσι, ητις ούκ εσταισιν, άρχισ αν ο της εκκλησίας
δωατης εν Συρία κτωός άναρχα εν βασιλείη της Ασφης. D

5 Τούτω τω έτη άπειση Μουαμίδ ο των Σαρακενών άρ- Α Μ 6...
χητός και ψευδοπροφήτης, προχηρισάμενος Άβουβαχαρ ανη-
γητή αυτού. και πάντες έφοβήθησαν. οι δε πελαγητικοί
Έβραίοι εν τη άρχη της πορευοίας αυτού έδωσαν αυτου
εισι τον παρ' αυτού προσδοκώμενον Χριστόν. ως και τι-
νας των προχόντων αυτών προσελθειν αυτώ, και δεξασθαι
την αυτού θρησκίαν, και άφήσαι την του θεούτου Μωυ-
σαιως. ήσαν δε τω άριθμώ δια αι τούτο πεποιθητός, και σιν
αυτώ διεχρον άχρι της σφαγής αυτού. θιωρήσαντες δε αυτον P 177
σαθισια άσθ ποιηλον, έγκωσαν, οει οσα έστιν αυτός, αν τρω-
μισαν, και διεπρόβον τι προςαι, και άφήσαι αυτον την θρη-
σκίαν δικλωπις οι τωλατος, έδιδασον αυτον άδύμιση νοδ'
εμαίν Χριστιανώσ. και διεχρον σιν αυτώ. άνωγαίον δε
ηγούμας διεγγήσασθαι περί της τούτου γενηός. ούτος μως

1. ε. add. ea A. — παρτιλής om. A. 2. έρημοσι A, έρημο-
σαι, vol. — 3. εν β. της A. om. A & L. 4. Άβουβαχαρ
A, Αβουβαχαρ B, Αβουβαχαρ I. — 5. αυτού άρ' αυτού C. — 6.
ετιος A B, ετιος vol. 7. άρχης A, Μωυ-
σαι vol. — 8. σφής om. A. — 9. διεπρόβον A, έμπε-
ροσθαι vol. — 10. έδιδασον A, εδιδασον vol. — 11. διεγγή-
σασθαι om. A I, ετιος a, quod idem A add. post γενηός.

sequitur anni, tum vero Aegyptiaci domini lectura, et mediterranea-
rum regionum iudiciorumque, et universae Romanae domini captivi-
tas, ac tandem in Phoenicia Integri et omnium exercituum classicae
Romanae castris, et omnis Christiani populi Christianisque provin-
ciae vastitas) quorum una nullus fuit, donec evulsa perirentur in
Daphnia haec in Sicilia infelicitate vestra fuit.

Hic anno Mousal Saracorum rex et pseudopropheta, Abuha. A C 615
clare cognato suo monasterio designato, monasterio est, ex quo omnes
evangelice. Hebraei vero isto die in reductionem infanti, sub ad-
ventum eius expectatum ab ipsa cum esse Christiani arbitrabantur;
alios in universa inter sua spectabantur, Mousal dei inspectio legi-
lata refugio, ad eum in conferentes, quos praedominat religionem ac-
ceptarent. erant numero decem, qui Intinus Indumochi perpetrave-
runt, qui ad castra eius diem ipsi adhaerentur, camelis vero cornes
ex deponere composito, quem arbitrabantur cum non esse deceperunt;
quid autem agerent, haesebant dubi. et cum eius expectatu-
nem decessere nihilis venissent, refugio in Christianis oculis edu-
centur; interea societatem cum eo legunt. victorem nomine monino

γενικωτάτης φυλῆς κατήγετο ἐξ Ἰσμαήλ, υἱοῦ Ἀβραάμ. Νίζαρος γὰρ ὁ τοῦ Ἰσμαήλ ἀπόγονος πατὴρ πάντων αὐτῶν ἀναγορεύεται. οὗτος γεννᾷ υἱοὺς δύο, Μούνδαρον καὶ Ἀραβίαν. Μούνδαρος γεννᾷ Κούρασον καὶ Ἴσον καὶ Θεμίμην καὶ Ἀσάδον, καὶ ἄλλους ἀγνώστους. οὗτοι πάντες ἤκουον τὴν Μυδια-5 νίτιν ἔρημον, καὶ ἐν αὐτῇ ἐκτηνοτρόφουν, ἐν σκηναῖς κατοικοῦντες. εἰσὶ δὲ καὶ ἐνδότεροι αὐτῶν, μὴ ὄντες τῆς φυλῆς αὐτῶν, ἀλλὰ τοῦ Ἰεκτάν, οἱ λεγόμενοι Ἀμανῖται, τοῦτ' ἔστιν Ὀμηρίται. ἐπραγματεύοντο δὲ τινες αὐτῶν ἐν ταῖς καμήλοις αὐτῶν. ἀπόρου δὲ καὶ ὄρφανου ὄντος τοῦ προειρημένου Μουαμέδ, ἔδοξεν αὐτῷ εἰσελθεῖν πρὸς τινα γυναῖκα πλουσίαν, C συγγενῆ αὐτοῦ οὔσαν, ὀνόματι Χαδίγα, μισθωτὸν ἐπὶ τὸ καμηλεύειν καὶ πραγματεύεσθαι ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Παλαιστίνῃ. κατ' ὀλίγον δὲ παρρησιασάμενος ὑπεισηλθε τῇ γυναικὶ χήρα οὔσῃ, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν γυναῖκα· καὶ ἔσχε τὰς καμήλους 1 αὐτῆς καὶ τὴν ὑπαρξίν. ἐρχόμενος δὲ ἐν Παλαιστίνῃ συνανεστρέφετο Ἰουδαίοις τε καὶ Χριστιανοῖς. ἐθηρῶτο δὲ πρὸς αὐτῶν τινὰ γραφικά, καὶ ἔσχε τὸ πάθος τῆς ἐπιληψίας. καὶ

4. Τεμήμην Α.	5. Μανδιανίτιν Α, Μανδιανίτην vulg.	7.
καὶ add. ex Α.	11. εἰσιέναι Α.	12. συγγενῆ αὐτοῦ οὔσαν Α, συγγενεῖ αὐτοῦ οὔσῃ vulg.
Χαλίδα f.	μισθιον Α f.	14. παρρησιασάμενος ὑπεισηλθε Α, παρρησιασάμενου εἰσηλθε vulg.
	18. καὶ ἔσχε τὸ πάθος τῆς ἐπιλ. Α, ἔσχε δὲ πάθ. ἐπιλ. vulg.	16. συνανεστρέφετο Α, συνανειρ. vulg.

videtur hic de eius origine aliquid attexere. is ex praeclarissima tribu duxit originem, ex Ismaële nimirum filio Abraham. Nizarus quippe Ismaëlis pronepos pater istorum omnium praedicatur. hic filios duos suscepit, Mundarum et Arabiam. e Mundaro Curasus, Isus, Themimes et Asadus, et incogniti alii processerunt. isti omnes Madianitarum deserti incolae extiterunt, et in tentoriis habitantes, per eam regionem armenta pascabant. sunt etiam iis interiores ab eorum tribu omnino alieni, Iectan nimirum posteri, dicti Amanitae, qui etiam Homeritae vocantur. quidam vero ex eis cum camelis mercaturam exercent. at cum memoratus Muamed orphanus et rei familiaris egestatem sustineret, ei visum est, ad mulierem quandam oppido divitem gentilem suam cognomento Chadigam se conferre, ut operam suam illi locaret, ad camelos pascendos, mercaturamque ex iis in Aegyptum et Palaestinam exerceret. paulatim vero libere eius utens consuetudine, ut erat vidua, se in gratiam eius insinnavit, adeo ut uxorem ipsam duxerit, eiusque camelos universamque substantiam fecerit suam. profectus autem in Palaestinam, cum Iudaeis et Christianis versabatur, et quaedam de sacris eorum scriptis venatus est. porro cum morbo comitiali laboraret;

εὐφροσύνη ἢ ἰατρικὸν γινώσκον, σφραγιστὸν ἔλαττωσιν, ὡς ἐξ ἀρχῆς ἔθετο
 καὶ τῆς τοιαύτης σφραγίδος, οὐ μόνον ἀποφυγῆναι, ἀλλὰ καὶ
 ἐπιλαβεσθαι. προσοῦται δὲ αὐτὸς Θεραπείαισι αὐτῶν, οὕτως
 λέγων· οἱ ὀφθαλμοὶ τινὸς ἀγγέλου λεγομένου Γαβριὴλ Διω. D
 5 πρῶ, καὶ μὴ ἐκφορῶν τῆς τοιαύτης θύρας, ὀλιγωρῶ καὶ πείσομαι. V 111
 αὐτῆ δὲ ἔργουσι μοναχῶν τινῶν κακοποιῶντων ἐξ ἄριστον ἐπέλας
 οἰκονομία, ἀγγελοῦ αὐτῶν πᾶσι, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀγγέλου.
 αὐαίετος θύλακον πληροφόρησαι αὐτῶν, εἰπὼν αὐτῶν οἱ· ἀγγ-
 6 Διωαν εἰρήσιν· καὶ γὰρ οὕτως ὁ ἀγγελοῦ ἐπέλασται πρὸς
 7 πᾶσι, ἀποφθίσι. αὐτῆ δὲ πρῶτη δεξιότης τῶν λόγων τοῦ
 φουδαίου, ἐπέλασται αὐτῶν, καὶ ἐπέλασται ὅλας γυναικῶν
 ἐμοφείας, αὐτῶν ἀποφθίσι αὐτῶν εἶπαι. οὕτως καὶ ἐξ γυ-
 8 ταικῶν ἔλασιν τὴν ἀδελφῶν, πρῶτος εἰς Ἀβουβαχρον, ὅς ἐπὶ διώ-
 9 δοχον κατέλασται. καὶ ἐπέλασται ἢ αἰρήσιν πᾶσι τοῦ μέρους τῆς P. 112
 10 Αἰθιοπῶν διὰ πόλεμον τοῦ Ἰσραήλ· πρῶτος μὲν πρῶτος
 11 ἐπὶ θύρας, καὶ διὰ πόλεμον ἐμοφείας θύρας, καὶ φανερῶς ἐπέλα-
 12 σται δὲ τοῦ ἰατρικοῦ ἐμοφείας, εἰπὶ ὁ ἀποφθίσι ἐξ ἄριστον,
 13 ἢ ἀπο ἐξ ἄριστον ἀποφθίσι, εἰς ἀποφθίσι ἐπέλασται. τὸν

G. αὐτῶν Δ. αὐτῶν τῶν A. 7. ἀποφθίσι φέ-
 101. αὐτῶν A. 10. αὐτῶν A. αὐτῶν τῶν. 11. ἀποφθίσι Διω-
 102. αὐτῶν τῶν A. 12. ἀποφθίσι φέ-
 103. αὐτῶν τῶν A. 13. ἀποφθίσι φέ-
 104. αὐτῶν τῶν A. 14. ἀποφθίσι φέ-
 105. αὐτῶν τῶν A. 15. ἀποφθίσι φέ-
 106. αὐτῶν τῶν A. 16. ἀποφθίσι φέ-
 107. ἀποφθίσι φέ-

hoc nomen eo aliquando interceptum animalivorum, primum inde con-
 cepit habere, quod videtur hinc, ubi nomen non videtur pariter, sed
 etiam animalium humanitate affectu, immunita esse. In autem cum de-
 lictis humanitatis humanitatis veritas. angelis interceptum Gabrielis
 nomen nulla manifestatur, cuius interceptum hinc forte cum valens, nomen
 ita delictum patitur, et videtur. Illi cum ad mundum mundum
 mundum habere, ubi primum in hunc mundum interceptum, et hinc
 mundum mundum, humanitatis humanitatis, immunita vel immunita delictum, ac
 hinc angelis nomen. In cum mundum cum plane mundum videtur,
 dicit et videtur mundum. hinc primum angelis in mundum mundum
 mundum. hinc hinc mundum primum mundum mundum mundum mundum
 mundum mundum mundum, ac inter alias mundum mundum mundum mundum
 mundum mundum mundum et hinc primum a mundum in mundum mundum
 mundum mundum, ante alios vero ad mundum mundum, quem ille primum
 mundum mundum. mundum mundum mundum mundum mundum mundum mundum
 mundum mundum mundum, primum mundum mundum, ante mundum mundum
 mundum, non vero mundum vel ante mundum mundum mundum, ac mundum mundum
 mundum mundum mundum. primum mundum mundum mundum mundum mundum
 mundum, vel ab inimico mundum mundum. In mundum mundum mundum mundum

δὲ παρὰδεισὸν σαρκικῆς βρώσεως καὶ πόσεως καὶ μίξεως γυναικῶν ἔλεγεν· ποταμὸν τε οἴνου καὶ μέλιτος καὶ γάλακτος, καὶ γυναικῶν οὐ τῶν παρουσῶν ἀλλ' ἄλλων, καὶ τὴν μίξιν πολυχρόνιον εἶναι, καὶ διαρκῆ τὴν ἡδονήν· καὶ ἄλλα τινὰ Βάστωτίας καὶ μωρίας μεστὰ· συμπαθεῖν δὲ ἀλλήλοις, καὶ βοηθεῖν ἀδικουμένοις.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ ἔτει, Ἰνδικτιῶνι τετάρτῃ, μηνὶ Νοεμβρίῳ ἐβδόμῃ, ἐγεννήθη Ἡρακλείῳ ἐν τῇ ἀνατολῇ Δαβὶδ ὁ υἱὸς αὐτοῦ· τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ Ἡράκλειος ἐτέχθη υἱὸς Ἡρακλείου τοῦ μικροῦ τοῦ καὶ Κωνσταντίνου υἱοῦ Ἡρακλείου τοῦ μεγάλου. καὶ ἐβαπτίσθη ἐν Βλαχέρναις ὑπὸ Σεργίου πατριάρχου τῇ ἐ' Ἰνδικτιῶνι μηνὶ Νοεμβρίῳ τρίτῃ.

A.M. 6123 Ἀράβων ἀρχηγοῦ Ἀβουβάχαρ, Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου C Μοδέστιον ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπανέστησαν Πέρσαι κατ' ἀλλήλων, καὶ ἐπολέμησαν ἑαυτούς. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ καιρῷ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν πέμπει συγχαρῖκα τῷ Ἡρακλείῳ ἐπὶ τῇ τῶν Περσῶν νίκῃ μαργαρίτας καὶ λίθους τιμίους ἱκανούς. ἦν δὲ προτελευτήσας ὁ Μουαμέδ, ὃς ἦν στήσας τέσσαρας ἀμηνραίους τοῦ πολεμεῖν τοὺς ἐξ Ἀράβων γένους Χριστιανούς· καὶ ἦλ-

3. παρουσῶν a, παρόντων vulg. 4. εἶναι add. ex A. 8. Δαβὶδ om. A e f. 17. συγχαρῖκα A, συγχαρῖκια vulg. ἐπὶ τῇ τῶν II. A, ἐν τῇ II. vulg. 19. Ὀμηρέους a, Ἀμηρέους f.

paradisum vero quo corporalis cibi, et potus, et foeminarum commixtionis sit usus, ipse asseruit: fluvium item mellis fore, vini, et lactis, foeminarumque usum, non quales fluxum exhibet saeculum, sed praestantiorum, diuturnam commixtionem, et permanentem stantemque voluptatem, aliaque id genus luxus et dementiae plena. praeterea ut sui invicem misericordia moverentur, et iniuriam passis opem ferrent edixit.

Eodem quoque anno, indictione quarta, mensis Novembris die septimo, Heraclio in oriente degenti David filius natus est. eodem quoque die Heraclius Heraclii iunioris Constantini dicti filius, magni Heraclii nepos in lucem venit, et a patriarcha Sergio mensis Novembris die tertio, quinta indictione, lustrali unda initiatus fuit in Blachernis.

A. C. 623 Arabum ducis Abubachar annus primus, Hierosolymorum episcopi Modesti annus primus.

Hoc anno Persae in invicem tumultuati intestinis bellis mutuo sese confecerunt. sub id vero tempus munera gratulantis animi testimonia, ob partam ab Heraclio de Persis victoriam, Indorum rex misit: unionum videlicet ac lapidis pretiosi copiam non contempendam. iam ante Muamed fato extinctus fuerat, qui debellandis ex Arabum

309 *ἄντιοχος Βιοργίαν πάλιν λαγυμένην, ἐν ᾗ ἐπέλαυνεν Θεο-*
δωρος ὁ Πικύριος, Θάλασσαν ἐπιρρήνας κατὰ τῶν Ἀράβων τῆ
ἐκείνη τῆς εὐδαίμονος αἰτῆς. μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Πικύριος
παρὰ τινος Λαρυσαίου, Κοκταβῆ λεγόμενον, ἀνέγνω πάντα
τοὺς στρατιωτῆς τῶν φιλιστῶν τῆς ἰέρουον, καὶ ἀπερθεσάμε- D
νος παρὰ τοῦ Σαρματικοῦ τῆν ἰέρουον καὶ τῆν ὄραν, ἐν ᾗ
ἐπιπλοὶν ἐπιρρήσθη αὐτοῖς, αὐτοῖς ἐπιρρήνας αὐτοῖς, ἐν τῇ
χωρῇ ἐπιλεγόμενῃ Μαθῆς, ἀποπέμψαι τρεῖς ἀγγελοὺς, καὶ
τὸ πλεθρὸς τοῦ λαοῦ. ἐξῆλθον δὲ εἰς ἀμυρᾶς ὁ Χαλιδαί, ἐν
10 λέγοντος μάχαιραν τοῦ Θεοῦ. ἦσαν δὲ τινες τῶν πλεθρῶν
Ἀράβων λαμβάνοντες παρὰ τῶν βασιλέων ῥήγας μικροὺς πρὸς
τὸ φιλιστῆς τὸ στέμνα τῆς ἰέρουον. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ χωρῇ F 309
ἔλαβον τινε εἰσιόχοις δίδουσι τὰς ῥήγας τῶν στρατιωτῶν, καὶ
ἐπέμψαι τοῖς Ἀράβων κατὰ τὸ ἴδιον λαβεῖν τῆν ῥήγαν αὐτῶν,
15 ὁ εἰσιόχος ἀπέδωκεν αὐτοῖς, λέγων· ὅτι ὁ δεσπότης μέγας V 311
τοῖς στρατιωτῆς δίδουσι ῥήγας, πρὸς μᾶλλον τοῖς σκῶι τοῖ-
τοῖς; διὰ τῆς οὖν οἱ Ἀράβων ἀπέλαβον πρὸς τοὺς ἐπιρρήνας,
καὶ αὐτοῖς ἀπέλαβον αὐτοῖς ἐπὶ τῆν χωρᾶν Γολῆς στέμνα
αὐτῶν τῆς ἰέρουον κατὰ τὸ Σιναικὸν ἕως πλεθρῶν σφέδρα.

Περὶ τῶν βασιλέων Ὀρμηίδας ἐπὶ τῶν.

A M C. 11
 B

4. Λαρυσαίου, Κοκταβῆ λεγόμενον καὶ Μαθῆς αὐτῆς χωρῆς.
 5. ἀπερθεσάμενος A. 6. ἐπιρρήνας A. ἐπὶ τῆν
 7. τῆς. 10. τῆν μάχαιραν A. 11. ἀπέμψαι A, ἀπέμψαι τοῖς.
 12. δίδουσι A, δίδουσι τοῖς. 13. Πικύριος — 14. οὖν A.

genus Christianis amercens qualiter instituit. Illi ad vicium, cui
 Mathemata vocantur, in quo Theodorus Vindicta totum sacrum, ac-
 cedunt, qui die profanis suis rēbus exasperantur in Anches im-
 precationem facere consueverunt. et Vindicta ea de re per Christianum,
 capitulum Cuiusdam vestitus factus, consilio multibus domini custo-
 diae ac precibus depositis in vicium conductis, non non de die et
 hora que tempore necessitante divergentes a Sacramento eductus, ipse
 ad papam virga Mathos ductus ex amercens tres et octiduum im-
 piovum debet. non vicium amercens Chalcedon nomine, quem vicium
 dei gladius vocantur, sunt. ceterum cum ex Anchibus facta po-
 tate nonnulli defendendis fœmi famulus exigua stipendia referre
 consuevit. sunt ea tempestate curantibus non vicium stipendia militi-
 bus computantur, et ut Anches pro vicium vicium stipendium ac-
 ceptum veniant, scriptis verbis adlegit, dominus noster, impioens,
 vicium stipendia vicium vicium, quanto vicium vicium vicium
 Anches ita vicium accepit ad vicium vicium vicium vicium, vicium vicium
 vicium vicium ad vicium vicium, quam ad vicium vicium vicium vicium
 vicium vicium vicium vicium vicium vicium vicium vicium vicium vicium

Periculum rex Hermidas annis unde im.

A. C. 516

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔπεμψεν Ἀβουβάχαρος στρατηγούς τέσσαρας, οἳ καὶ ὀδηγηθέντες, ὡς προέφην, ὑπὸ τῶν Ἀράβων ἦλθον, καὶ ἔλαβον τὴν Ἡραν, καὶ πῦσαν χώραν Γάζης, στόμιον οὔσης τῆς ἐρήμου κατὰ τὸ Σιναῖον ὄρος· μόγις δέ ποτε ἐλθὼν ἀπὸ Καισαρείας Παλαιστίνης Σέργιος σὺν στρατιώταις 5 ὀλίγοις, καὶ συμβαλὼν πόλεμον, κτείνεται πρῶτος σὺν τοῖς C στρατιώταις τριακοσίοις οὔσι. καὶ πολλοὺς αἰχμαλώτους λαβόντες καὶ λάφυρα πολλὰ ὑπέστρεψαν μετὰ λαμπρᾶς νίκης.

Αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ σεισμὸς ἐγένετο κατὰ τὴν Παλαιστίνην· καὶ ἐφάνη σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ κατὰ μεσημβρίαν, 1 ὁ λεγόμενος δοκίτης, προμηνύων τὴν τῶν Ἀράβων ἐπικρατίσιν· ἔμεινε δὲ ἐπὶ ἡμέρας τριάκοντα διατείνων ἀπὸ μεσημβρίας ἕως ἄρκτου. ἦν δὲ ξιφοειδής.

A.M. 6125 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπον Σωφρονίου, Ἀλεξανδρείας ἐπι-
D σκόπον Κύρον ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀβουβάχαρος τελευταῖα ἀμνηστίας δύο ἔτη καὶ ἡμισυ· καὶ παραλαμβάνει τὴν ἀρχὴν Οὐμμρος, ὃς παρέλαβε Βόστραν τὴν πόλιν μετὰ καὶ ἄλλων πόλεων.

1. ἔπεμψεν A, πέμψας vulg. στρατηγούς τέσσαρας, οἳ καὶ ὀδηγηθέντες, ὡς προέφην, ὑπὸ τῶν Ἀράβων ἦλθον A, τέσσαρας ὀδηγηθέντας, ὡς προέφην, ἦλθον vulg. 3. στόμιον — — ὄρος om. A a f. 5. σὺν στρατιώταις ὀλίγοις A, σὺν στρατιωτῶν ὀλίγων vulg. 6. σὺν τοῖς στρατιώταις τριακοσίοις οὔσι A, σὺν τῶν στρατιωτῶν τριακοσίων ὄντων vulg. 8. μετὰ πολλῆς νίκης A f, μετὰ λαμπρᾶς νίκης vulg. 12. ἐπὶ .om. A. 18. παρέλαβε A, παραλαμβάνει vulg.

Hoc anno Abubacharus duces quatuor, ut praefatus sum, misit, qui ab Arabibus deducti, Heram et universam Gazae regionem cepere, quae versus montem Sinaeum deserti fauces occupat. quibus cum Sergius tandem aliquando Caesarea urbe Palaestinae cum paucis adeo militibus obviam procurrisset, certamine inito, ipse primus cum caeteris militibus, qui trecenti omnino erant, caesus est. quare ipsi ingenti praeda parta, pluribusque captivis abactis, insigni victoria potiti, domum reversi sunt.

Eodem etiam anno terrae motus in Palaestina contigit, signumque in caelo meridie visum est, docitem a trabis forma vocant, quod Arabum imperium portendebat, duravitque dies triginta, a meridie ad septentrionem usque exporrectum, et gladii formam prae se ferebat.

A. C. 625 Hierosolymorum episcopi Sophronii, Alexandriae Cyri episcopi annus primus.

Hoc anno Abubacharus duobus annis et dimidio principatu occupato extinctus est, tum vero tyrannidem Umarus obtinet, qui Bostram

ἀπεδήμησαν δὲ μέχρι τοῦ Γαβῆθᾶ, τοίοις στρατιῶν Θεοδο-
 ρος ὁ τοῦ βασιλέως Ἑρακλείου ἀδελφός ἤϊτιθῃ, καὶ πρὸς
 τὸν βασιλέα ἐν Ἐδέσῳ ἔρχεται. ὁ δὲ βασιλεὺς προσηύχεται
 λίαν στρατηγὸν ὄντα Βασίην καὶ Θεόδωρον ἀπελλόμενος
 5 αὐτὰ μεγάλην δυνάμειν πέμψαι κατὰ Ἀραβίαν· παρασκευασ-
 τὸς δὲ εἰς τὴν Ἐδέσσαν συνιστῆ ἀλέθους Σαρακενῶν, καὶ
 ἀποσιτίνας αὐτοῦ, καὶ τὸν ἀμνησιότα αὐτῶν καὶ τοὺς λοι-
 πούς ἀπελάσσει ἕως Ἀμμωσοῦ. κήρυξεν αὐτὰ τὸν Παρθο-
 νησιον ποταμὸν παραφωσισί. Ἑρακλίῳ δὲ τῆς Σαρδαν-
 10 νησιαιῶν, ὡς ἀπελάσας, ἄρας αὐτὰ τὰ τόμια ζῆλα ἀπὸ Ἱε-
 ρουσαλὴμ ἐπὶ τὴν Κωνσταντινουπόλιν ἄγει. Βασίην δὲ
 ἀπὸ Ἀμμωσοῦ εἰς Ἐδέσσαν κλιθεὶς στρατὸν ἀγαγὼν, καὶ Θεόδο-
 ρον ἀπελλόμενον ἔχοντα στρατὸν γιλιόδου μ', καὶ διασποισί
 τοὺς Ἀραβας ἀπὸ Ἐδέσσης ἕως Ἀμμωσοῦ.

5 Περὶ τοῦ βασιλέως Οὐμῆδος εἰρη. α'. B
 Ἀραβῶν ἀρχηγὸς Οὐμῆισος ἀπὸ α'. A.M. 6. 65
 Τοῦτο τῷ εἰρη. ἱστανισσῶν εἰ Σαρακενοὶ τῆς Ἀραβίας V. 21
 ἐπὶ τὸ μέρη Ἀμμωσοῦ ἀλέθους ὄντες ἀπέρου. Βασίης δὲ
 μαθὼν πρὸς τὸν βασιλέα ἀπελλόμενος ἀποστέλλει, ἵνα αὐ-

- 1. ἀπεδήμησαν A C, ἀπεδήμησαν τοῖς. 5. κατὰ Ἑρακλίῳ
- δὲν A. 6. Ἐδέσσαν A, ἕρπασον τοῖς. 9. παραφωσισί
- αὐτῶν ἀπελάσσει καὶ Σαρακενοὶ B. 10. in A. ἱστανισσῶν
- ἱστανισσῶν ἀμνησιότα τοῖς. 11. Ἐδέσσαν A, Ἐδέσσαν
- τοῖς. 12. ἀμνησιότα ἀμνησιότα ἀμνησιότα A B C. 13. τῶν αὐτῶν
- αὐτῶν A. 13. Περὶ τῶν — — ὅτι τὸ αὐτῶν.

et plures alias civitates expugnavit, et ad Gabatha usque penetravit.
 Theodosius autem imperatoris Heraclii fratres cum eis venissent primum
 videri eis, et ad imperatorem Edessam rediit, imperatoris duces illum
 Evagrium nomine praebuit, et Theodosium consiliarium, et amicos cum
 armata multitudine advenit Arabes intulerit. In Edessam penetravit,
 illum Numerianum agnum habuit, quibus delictis, amicos praeparavit
 imperatorem, et reliquos universos Damascum usque fugat, atque ad
 Hierosolimam usque castra fecit. Heraclius tunc quia colere in desperata
 Syria coactus, et venturibus legibus Hierosolimam expugnata, Cypri-
 um tenuit. Rursum vero Damascum Edessam reverti iussit, atque
 etiam Theodosium consiliarium qui quadringenta milium milium ad eum
 duxerat. cum Edessa Damascum usque pervenirentur Arabes.

Perierunt rex Heraclius cum milibus regni.
 Arabum duxi Umarus armis primus.
 Hoc anno Numerianus expugnatum primum imperatorem exercitu collecto
 Cypriam in Arabiam contra Damascum agnum fecerat. eo tempore,
 Evagrium imperatorem consiliarium, et cum universis amicos in consilium
 suum duxerat, per Edessam reversus, et al quippe Hierosolimam

A. C. 626

ταλάβη ἐν τάχει μετὰ τοῦ ἑαυτοῦ στρατοῦ εἰς βοήθειαν αὐ-
 C τοῦ, διὰ τὸ πλῆθος εἶναι τοὺς Ἀραβας. κατέλαβεν δὲ ὁ
 σακελλάριος πρὸς Βαάνην· καὶ ἀπάραντες ἀπὸ Ἐδέσσης
 συναντῶσι τοῖς Ἀραβι, καὶ συμβολῆς γενομένης τῇ πρώτῃ
 ἡμέρᾳ, ἣτις ἦν τρίτῃ τῆς ἐβδομάδος, κγ' τοῦ Ἰουλίου μηνός,
 ἤττωνται οἱ περὶ τὸν σακελλάριον. στασιάζσαντες δὲ οἱ τοῦ
 Βαάνους, Βαάνην προχειρίζονται βασιλέυ, καὶ Ἡράκλειον
 ἀπεκέρυξαν. τότε οἱ περὶ τὸν σακελλάριον ὑπεχώρησαν, καὶ
 οἱ Σαρακηνοὶ εὐρόντες ἄδειαν, συμβάλλουσι πόλεμον. ἀνέ-
 μου δὲ πνεύσαντος κατὰ Ῥωμαίων νότον, μὴ δυνηθέντες ἀν-
 τωπῆσαι ἐχθροῖς διὰ τὸν κοινορτὸν ἠττωνται. καὶ ἑαυτοὺς
 βάλλοντες εἰς τὰς στενόδους τοῦ Ἰερμοχθοῦ ποταμοῦ ἐκεῖ
 D ἀπώλοντο ἄρδην. ἦσαν δὲ ἀμφοτέρων στρατηγῶν χιλιάδες
 τεσσαράκοντι. τότε οἱ Σαρακηνοὶ λαμπρῶς νικήσαντες ἐπὶ
 τὴν Δαμασκὸν ἔρχονται καὶ ταύτην παραλαμβάνουσι, καὶ τὰς
 χώρας τῆς Φοινίκης, καὶ οἰκίζονται ἐκεῖ· καὶ στρατεύουσι
 καὶ Αἰγύπτου. κατηγορεῖται δὲ ὁ Κῦρος ἐπὶ τοῦ βασιλέως,
 ὡς τὸ χρυσίον τῆς Αἰγύπτου τοῖς Σαρακηνοῖς δούς. καὶ ἀπο-
 στείλας μετ' ὄργῃς τοῦτον μετεπέμψατο. Μανουὴλ δὲ τινα

1. ἐν τάχει om. A.   ἑαυτοῦ add. ex A.   6. δὲ add. ex A.
 10. ἀντωπῆσαι A a f, ἀντιπροσωπῆσαι vulg.   12. Ἰερμοχθᾶ
 A f, Ἰερμουθᾶ a.   14. λαμπρῶς νικήσαντες A, κινήσαντες, λαμ-
 πρῶς vulg.   17. Αἰγυπτον A f.   18. δούς A a f, * διαδόν-
 τος vulg.   19. μετ' ὄργῃς om. A.

exercitus. ambo Edessa solventes, Arabibus occurrunt, praeliumque
 commissum est ipso primo die, qui fuit hebdomadis tertius, Iulii vero
 mensis tertius ac vicesimus, quo sacellarii acies omnino profligata.
 Baanis vero milites, Baane in imperatorem subvecto, Heraclium re-
 spuunt. sub id tempus sacellarii copiae castris discessere, qua occa-
 sione Saracenis oblata, praelium ab eis conseritur. validis autem fla-
 tibus in Romanorum faciem vento noto spirante, motoque et elato
 per aërem pulvere, ipsam hostibus in praelio dare non valebant, suc-
 cumbunt eam ob rem, et praelio cedunt, tum vero seipsos in Ier-
 mochthae fluminis angustias praecipitantes, illic omnes fere periere.
 aderant utrique duci copiae hominum quadraginta millium numerum
 conflantes. Saraceni motis inde castris, Damascus bene composito ex-
 exercitu aggrediuntur, et capiunt, nec non Phoeniciae provincias, in quibus
 proprias sibi sedes constituunt, et mox in Aegyptum expeditionem
 moliantur. interim Cyrus apud imperatorem accusatur, quod Aegypti
 opes Saracenis dedisset. imperator ira incensus, misit qui ipsum ac-
 cerseret, et Manuelem quendam Armenium genere delegavit augusta-
 lem. evoluta temporis spatio, Saracenorum exactores colligendo auri
 stipendio adfuere, quos Manuel re infecta cum huiusmodi verbis a

Ἄρμίνιον ἐφ' ἔγχευε ἐπιπέσει πύλοισι τείλειον. πύλοισι δὲ τοῦ γέφυρου, οἱ τῶν Σαρακενῶν προστοίχοι παρεγένοντο τοῦ λαβοῦντος, τὸ χρυσίον. ὁ δὲ Μαιουηλ ἀπαύειν, αἰεὶ ἐβλάστη λέγων, ὅτι οὐκ εἶμι ἐγὼ Κῆρος ὁ ἄσπλις, ἵνα τὴν Ῥ. 181
 5 τῶν παύσων· ἀλλ' ἐγὼ εὐσπλις εἶμι. τοῦτων δὲ ἀπειθεῖται τῷ δέσπῳ, ὅπλα ὄντα οἱ Σαρακενοὶ καὶ Λιβύσιοι· καὶ συνάφαστες κατὰ Μαιουηλ πόλεμον, ἀπέλασαν αὐτοῦ. αἰεὶ δὲ μετ' ἄλγος τῶν εἰς Ἀλεξάνδρειαν διασωθέντων, τοῖσι οἱ Σαρακενοὶ ἐφορολόγησαν. ἀποστολῆς δὲ Προκλήτου τοῦ
 10 πρᾶξιστα ἀποπέλασε Κῆρον πρὸς τοὺς αἰετοὺς ἀναχωρεῖσαι τῆς Λιβύσιου ἐφ' ἑσπέρῳ σιγαλῆματι· καὶ ἀπέδωκε ὁ Κῆρος εἰς τῆν παρεμβολὴν τῶν Σαρακενῶν ἐπιφανιστοῦ, ὡς ἀσπίτιος ὦν τῆς παραβάσεως, καὶ εἰ βουλοῖτο τῆν πρό-
 15 τῆραν συμφωνίαν ὄρεσι βεβαίωσαι. πρὸς τοῦτοις οἱ Σαρακενοὶ οὐκ ἐπέσθρασαν λέγοντες ἐφ' ἐπιστολῆς· διὴν τοῦτων τὸν πεισματοδῆ σιγῶν κατακίβη, ὁ δὲ εἶπεν· οὐκ ἐδέχομαι. οἱ δὲ εἶπον· οὐδὲ ἡμῖν ἐνδέχεται ἀναχωρεῖσαι τῆς Λιβύσιου εἰς.

[Περσῶν βασιλεὺς Οὐμανός ἐπ' αὐτῷ.]

20 Ἰουλιῷ ἐφ' ἔτι ἐπισημαίνουσιν Οὐμανός κατὰ Παλινοσίτης, καὶ παραλαβὴν τῆν ὄριαν πόλιν διετῆ χρόνον, παρελα-

AM. 607
 V. 111
 C

α. τοῦ αὐτοῦ A. γ. ὁ ἀδδ. ex A. δ. τῆς A. εἰς τὴν val. 5. ἀπὸ τῆς ἐπιπέσει A. ἀπὸ ἐπιπέσει τῆς val. 6. κατὰ A. μετὰ val. 7. μετ' ἄλγος τῶν A. μετ' ἄλγος τῶν val. 8. τοῦ πρᾶξιστα A. 9. τὸ ἀδδ. ex A. 10. Περσῶν — — αὐτῷ om. A.

eo abegit: non cum ego Cyrus ille inermis, qui tributum velle pen-
 dam, alium armis laudat instructos. reverentia cauto illa. Sa-
 cerni in Aegyptum amantur, et proelio cum Manes impetis, in-
 gas cum eo bellare cogunt. Ipso προκλήτου Alexandriam se re-
 cepit. valde Saraceni tributum Aegyptum imponerunt. Herodotus
 accepit totum gentium nomine Cyrus militat, ut soluta Aegyptus lui-
 tis proclibus esset. nihil stareni, Saraceni essent. Cyrus ad Sa-
 racenorum castra profectus prius a se hinc instructos castra de-
 preceat, deinde prius pecta de novo Saracenis adlocuturum, et
 ita ipse velleat, promittit. hi quompi velle Saraceni se con-
 diti non permitterunt: Idcirco, potes, impetis, instructos hinc col-
 locum detorare? qui cum id fieri nomine posse dicitur, responde-
 runt: neque ille velle fieri, ut Aegyptus excedamus.

Pentatem om. Hierocles ante indicta regit.

A. C. 627

Hic anno Umanus in Palaeopolim invexit expeditionem, et ab-
 solvite per annos dies ad civitatem orientem eam, velle filio
 data eam in potestatem accepit. Sophronius autem Hierosolymorum

βεν αὐτὴν λόγῳ. Σωφρόνιος δὲ ὁ Ἱεροσολύμων ἀρχιερεὺς λόγον ἔλαβεν πάσης Παλαιστίνης ἀσφαλέστατον. εἰσελθὼν δὲ Οὐμαρος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν τριχίνοις ἐκ καμήλων ἐνδύμασιν ἡμφιεσμένος ἐρρηπωμένοις, ὑπόκρισίν τε σατανικὴν ἐνδεικνύμενος, τὸν ναὸν ἐζήτησεν τῶν Ἰουδαίων ἰδεῖν, ὃν ᾠκοδόμησέ Σολομών, προσκνητήριον αὐτὸν ποιῆσαι τῆς αὐτοῦ βλασφημίας. τοῦτον δὲ ἰδὼν Σωφρόνιος ἔφη· τοῦτό ἐστιν ἐπ' ἀληθείας τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου ἐστὼς ἐν τόπῳ ἁγίῳ· πολλοῖς τε δάκρυσι τὸ Χριστιανῶν φῦλον ἀπωδύρειο τῆς εὐσεβείας ὁ πρόμαχος. ὄντινος δὲ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐκεῖσε, παρεκάλεσεν αὐτὸν ὁ πατριάρχης δέξασθαι παρ' αὐτοῦ σινδόνιον σὺν ἐνδύματι ἐνδύσασθαι. ὁ δὲ οὐκ ἠθέσχετο ἐνδύσασθαι αὐτά. μόγις οὖν ἔπεισε φορέσαι, ἕως οὗ ἐπλύθησαν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. καὶ πάλιν ἀπεστρεψεν αὐτὰ τῷ Σωφρόνιῳ· καὶ ἐφόρεσε τὰ ἴδια. ἐν τούτοις ἀπεβίω ὁ Σωφρόνιος, ὁ λόγῳ καὶ πράξει τὴν Ἱεροσολύμων κατακοσμήσας ἐκκλησίαν, καὶ κατὰ τῆς Ἡρακλείου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μονοθελητῶν κακοδοξίας ἀγωνισάμενος Σεργίου καὶ Πύρρου.

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἀπολύει Οὐμαρος τὸν Ἰαδὸν εἰς τὴν Συρίαν, καὶ ὑπέταξεν πᾶσαν τὴν Συρίαν Σαρακηνοῖς.

4. ἐρρηπωμένοις A.

5. ἰδεῖν om. A.

7. δὲ add. ex A.

10. Χριστιανῶν A, Χριστιανόν vulg.

14. οὗ add. ex A.

17. τῆς om. A.

20. Ἰαδὸν A a f, Ἰασδὸν vulg. ubique.

antistes fidem ab eo pro totius Palaestinae incolumitate acceperat. Umarus itaque cilicinis camelorum vestibus iisque laceris et sordidis operatus, et hypocrisim plane diabolicam pietatis velamine ostentans sanctam civitatem ingreditur, et mox templum a Salomone constructum, in impietatis et blasphemiae oratorium illud conversurus, sibi ostendi postulavit. hunc cum Sophronius vidisset: haec est vere, inquit, abominatio desolationis a propheta Daniele praenunciata, quae modo stat in loco sancto, multaque simul lacrimarum copia insignis ille pietatis propugnator Christianam gentem desolebat. intra templi igitur septa dum ille moraretur, precibus apud eum agebat patriarcha, ut acceptam a se sindonem ac vestem indueret. quam cum assumere detrectasset, episcopus vix exoravit, ut ista gestaret donec solita indumenta lavarentur, et propriis resumptis, statim ista Sophronio restituit. in ea rerum calamitate Sophronius praeclaris verbis et gestis Hierosolymorum ecclesiam olim amplificans, de Heraclio, et monothelitarum ipsi addictorum pravitatibus et commentis, deque Sergio et Pyrrho confutatis, clarissima tropaea referens, defunctus est.

Eodem anno Umarus Iadum in Syriam misit, qui totam eam provinciam in Saracenorum potestatem redegit.

Τούτω τῷ ἔτη ἦλθεν Ἰωάννης, ὁ ἐπίσκοπος Κωνσταντίας, ὁ ἐπί. A.M. 6138
 τροπος Ὑπερορῆς πρὸς Ἰουδαίους καὶ Λαλιθησίους, καὶ ἐπειγόμενοι
 δοῦναι αὐτῷ κατ' ἐπιταγὴν δέκα μυριάδας τραπεζιμάτων, τοῦ
 μὴ περιῶσαι τὸν Εὐφράτην, μὴτε ἰερουσαλῆμ, μὴτε πολιτείαν, ἢ
 5 δίκας οὐ τῆς ποσότητος τοῦ γροσίου ἀποδιδωσθαι. Ἰαὶ τούτοις
 ὁ Ἰωάννης εἰς Ἐδισσαν ἀπέστειλεν, καὶ τὸν ἐπιτάξιον φέρων
 ἀνέσας πρὸς Ἰουδαίους ἐπέμπευε. Ἡρακλῆος δὲ τοῦτο ἀκούσας
 ἐπαίσιον ἐκρινεν τὸν Ἰωάννην, ὡς ὅτιν τῆς βασιλικῆς ἐπιτά-
 10 ξιας τοῦτο πεποιήκωτα. καὶ τοῦτον μετασταυρώσαντος, ἐκείνη
 κατακρίθη. ἀπὸ αὐτοῦ δὲ ἐπέμπευε Πτολεμαῖον τινα στρα-
 τηλάτην.

Τούτω τῷ ἔτη παρήλασαν οἱ Ἄραβες τὴν Ἀσιουμαν A.M. 6139
 καὶ ἐπέμπευε Μανίαν ἐπὶ Οὐμάρον στρατηγὸς καὶ ἀρχαῖος C
 πύσης τῆς ἐπὶ τῶν Σαρακενῶν χώρας ἐπὶ Λιγύτιον τῶν
 5 τοῦ Εὐφράτου.

Περσῶν βασιλεὺς Ὀρμισδᾶς ἐτεγ ἰα.

Κωνσταντινοπόλει ἐπιστάθην Περσῶν ἔτος δ'. A.M. 6140

Τούτω τῷ ἔτη ἐπιστρέφονται Ἰουδοὶ πύσαν στρατιάν τῶν V 115
 Εὐφράτην, καὶ καταλαμβάνει τὴν Ἐδισσαν. οἱ δὲ Ἐδισσανοὶ D
 ἀναστάντες ἐλάθον λόγους ἐπὶ τῇ χώρᾳ καὶ τῷ στρατηλάτῃ
 καὶ τοῖς ἐπὶ αὐτῷ Ῥωμαῖοις, καὶ ἀπέχονται ἐπὶ Κωνσταν-

4. μὴτε πολιτείαν. em. a f. lacuna apparet in A. B. τῆς add.
 ex A. τῆς τῶν add. ex A. id. στρατιάν A. τῆς ἰα.
 Κωνστ. A. πρὸς τὴν X. volz

Hoc anno Iohannes, eugumento Cesare, Oricheſinas provincie pro- A. C. 618
 curator Chalcedonem iudeum alloquuntur profectus est: et singulis in
 annis numerum contum nullis ei se pensuram pectus est, et modo,
 quibus pensuram aut pectus ipse eximere, ille nec pectus, nec
 belli gulis indiceret Euphratem. his ita stipulatis Iohannes Edeſſam
 ingrediatur, et animum bellicum congruo tempore ad iudeum tradidit.
 te. quo composito Iohannem crimini obnoxium, Heraclius indicavit,
 quod numerum id iudeo imperatore alienatasset. ad se itaque revo-
 catum exilio donavit, et Ptolemaeum quendam militie magistrum in
 eius locum coſtitit.

Hoc anno Arabes Antiochiam armis expugnaverunt. Manias vero A. C. 619
 ab Umare duce et amere Natocorum ditibus universas ab Aegy-
 pto usque ad Euphratem potestate instituit est

Persarum rex Hormisdas annis undecim regnavit.

Episcopus episcopi Pysche annis primis. A. C. 610

Hoc anno Iudei educto trans Euphratem exercitu universo Edeſ-
 sam occupat. Edesmen accepta incurſus fide pro se exiitque iudei,
 militie magistro et qui cum eo erant Iohannis militibus cunctis
 pectas aperient. hostes subinde Constantiam tendunt, et pectus ad

τίαν, καὶ πολιορκήσαντες αὐτὴν αἰρουῶσιν αὐτὴν πολέμῳ, καὶ τριακοσίους Ῥωμαίους ἀνῆλθον. καὶ ἐκεῖθεν ἀνῆλθον εἰς Δαροῦς καὶ ταύτην λαμβάνουσι πολέμῳ· καὶ πολλοὺς ἐν αὐτῇ ἀπώλεσαν· καὶ οὕτω πᾶσαν τὴν Μεσοποταμίαν περιέλαβεν Ἰαδός.

A.M. 6131
P. 283
Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσαν οἱ Σαρακηνοὶ κατὰ Περσίδος, καὶ συνάπτουσι πόλεμον μετ' αὐτῶν, καὶ νικήσαντες κατὰ κράτος πάντα τοὺς Πέρσας ὑπέταξαν. Ὁρμίσδας δὲ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς φυγῇ χρησάμενος, ἐπὶ τοὺς ἐνδοτέρους Πέρσας εἰς τὰ βασίλεια ἐχώρει. οἱ δὲ Σαρακηνοὶ ἤχημαλώτευσαν τὰς τοῦ Ὁρμίσδου θυγατέρας μετὰ πάσης τῆς βασιλικῆς ἀποσκευῆς· καὶ ἤχθησαν πρὸς Οὔμαρον. αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἐκέλευσεν Οὔμαρος ἀναγραφῆναι πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτὸν οἰκουμένην. ἐγένετο δὲ ἡ ἀναγραφὴ ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν καὶ φυτῶν.

A.M. 6132
Τούτῳ τῷ ἔτει τελεσιᾷ Ἡράκλειος ὁ βασιλεὺς μηνὶ Μαρτίῳ ἰνδικτιῶνι ἰδ' ὑδριαίας, βασιλεύσας ἔκη λ', μῆνας ι'. βασιλεύει δὲ μετ' αὐτὸν Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ μῆνας τέσσαρας, καὶ ἴφραμακευθεὶς ὑπὸ Μαρτίνης τῆς αὐτοῦ μητροῦς καὶ Πύρρου πατριάρχου τελεσιᾷ. καὶ βασιλεύει ὁ Ἡρακλεωνᾶς ὁ Μαρτίνης υἱὸς σὺν τῇ μητρὶ Μαρτίνῃ.

1. αἰρουσιν vulg. 2. ἀνῆλθον A, ἤλθον vulg. 10. εἰς τὰ βασίλεια ἐχώρει] κατέλαβεν A a f. 11. ἅμα τῇ βασιλικῇ ἀποσκευῇ A. 17. ὑδριαίας A a, ὑδριάσας vulg. 19. μητροῦς καὶ Πύρρου πατριάρχου A, μητροῦς· καὶ Πύρρος πατριάρχης vulg. 21. Ἡρακλωνᾶς A ubique.

eam obsidione, eaque armorum vi subacta, trecentos Romanos ferro trucidant. inde ad Daras profecti, urbem bello invadunt, et populum eius omnem delent, atque ita Mesopotamiam universam Iadus subegit.

A. C. 631
Hoc anno Saraceni in Persiam arma et expeditionem movent, manibusque cum Persarum acie collatis superiores evadunt, et Persas universos armorum vi sibi subiiciunt. Persarum vero rex Hormisdas fuga salutem quaerens in interiori Persiam et in occultiore regiam secedit. Saraceni captivas Hormisdæ filias, et regium omnem eius apparatus Umaro obtulerunt. eo quoque anno Umarus ditionem omnem ac terras sibi subditas describi iussit. descriptio ista non hominum modo, sed et iumentorum et plantarum numerum recensuit.

A. C. 632
Hoc anno, mense Martio, indictione decima quarta, imperator Heraclius post imperii annos triginta et menses decem hydropis morbo affectus obiit. Constantinus eius filius menses quatuor post eum tenet imperium, et Martinæ novercae, Pyrrhique patriarchae opera veneno propinato interiit, et Heracleonas Martinæ filius cum matre potestatem obtinet.

Ῥωμαίων βασιλέως Ἡρακλειῶν ἡμέρας 52, Κωνσταντίνου- A M 6:33
 πύλλως ἐπισκόπου Παύλου ἔτος α'. C

Τούτῃ τῇ ἡμέρᾳ παρῴληθη Ματίας Κασάριαν Πα-
 λαιστίνης μετὰ ἐπιστάτην τῆς πόλεως αὐτῆς· καὶ στείλει
 5 ἐπ' αὐτῇ Ῥωμαίους χιλιάδας ἑκατὸ, τῷ δὲ αὐτῷ χρόνῳ ἀπέ-
 σαιτο ἡ σύγκλητος Ἡρακλειῶν ἄρα Μαρτίνῳ τῷ μητρὶ αὐ-
 τοῦ καὶ Βαλεντίνῳ· καὶ ἐγκοσμοποίησαν Μαρτίνον, καὶ
 ἐρητισώθησαν Ἡρακλειῶν, καὶ ἐξορίσαντες αὐτοὺς, ἀπέβι-
 βησαν Κωνσταντίνον Κωνσταντίνου, ἔγγονον Ἡρακλείου ἐπὶ
 10 τῆς ἀρχῆς· καὶ ἐπέστησε ἐπ' αὐτῶν Πύρρον δὲ ἐπιβληθέντος V. 116
 τῆς ἐπισκοπῆς, ἐπιφοροῦσθαι παιριάρχης Κωνσταντινουπόλεως D
 Παύλος πρεσβύτερος καὶ ἐπισκοπὸς μητρὶ Ὑπερβίου ἐπιεικῶς
 α', ἐπισκοπῆσας ἐπ' αὐτῶν.

Ῥωμαίων βασιλέως Κωνσταντίνος ἔτος α'. A M 6:34

5 Τούτῃ τῇ ἡμέρᾳ βασιλεύοντος Κωνσταντίνου πρὸς τὴν σύγκλητον
 εἶπεν· τοῦ ἐμῆς γαγγνηθέντος πατρὸς Κωνσταντίνου, οὗ ἐπι P. 34
 ζωῆς τοῦ ἰδίου πατρὸς, ἐμοῦ δὲ νόκου, Ἡρακλίον ἱερατὸν
 σὺν αὐτῷ ἱερακλειῶν χρόνον, μετὰ τοῦτον δὲ καὶ λίαν βρα-
 χον· τοὺς γὰρ χρηστούτας ἐλαίδας ὁ Μαρτίνος τῆς αὐτοῦ
 10 μητρονίᾳ φθόου· σινδισιμῆδος, τοῦ ἔσθ' ἀπὸ ἀλλοῦ, καὶ τοῦτο
 δὲ Ἡρακλειῶν τὸν δὲ αὐτῆς καὶ Ἡρακλείου ἀδελφίως γαγγ-

5. In αὐτῷ om A b   9. ἔγγονον A, ἔγγονον volz   16. ε',
 A x f, ω, volz   16. μετὰ τοῦτον δὲ] τούτῃ γὰρ δὲ E   20.
 σινδισιμῆδος τῶν Pat

Romanorum imperatoris Heraclionae seu heraclei, Cyprianus episcopus A. C. 633
 Pauli annus primus.

Hic anno Matias Caesarem Palaestinae post obitum septimum
 annum in potestatem cepit, et ad Romanorum milia septem in eo
 interfecit. Hoc eodem anno Heraclionem, matrem eius Martinam et
 Valentinum ab administrando imperio tenuit capti. Lingua vero
 Martiane abbas, amputatioque Heraclionae nomine, indeque in
 caelum acta, Constantem Constantinum filium et Heraclionem nepotem ad
 imperium thronum subiecit. Imperavit autem annos viginti septem.
 Pylcho vero episcopi dignitate abbas, Paulus presbyter et occasio-
 nis ordinatus est mense Octobri, indictione decima quinta. Gress
 episcopatum anno duxerunt.

Romanorum imperatoris Constantis annus primus. A. C. 634

Hic anno Constantis imperator declaratus hanc orationem ad se-
 natum habuit. Constantinus genitor meus, ipse vivente eius patre, me
 nomen meo Heraclio, tunc disturnum una cum ipso imperium ad-
 ministravit, sed post mortem breve nomen quantum obtinuit, Marti-
 anae novitiae in illa, optima spe praesentia, ex vita exivit, usque

νημένον, ἣν μάλιστα μετὰ τοῦ τέκνου ἡ ὑμετέρα σὺν θεῷ ψή-
 φος τῆς βασιλείας δικαίως ἐξέβαλεν, πρὸς τὸ μὴ ἰδεῖν ἐκνο-
 μώτατον τὴν βασιλείαν Ῥωμαίων. τοῦτο μάλα ἐγνωκῶσα ἡ
 ὑμετέρα ὑπερφυῆς σεμνοπρέπεια. διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς ἔχειν
 Β Συμβούλους καὶ γνώμονας τῆς κοινῆς τῶν ὑπηκόων σωτηρίας.
 ταῦτα εἰπὼν ἀπέλυσεν τὴν σύγκλητον δωρεαῖς φιλοτιμη-
 σάμενος.

A.M. 6135 Τούτῳ τῷ ἔτει ἤρξατο Οὔμαρος οἰκοδομεῖν τὸν ναὸν ἐν
 Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐχ ἴσταιτο τὸ κτίσμα ἀλλὰ κατέπιπτεν·
 πυθόμενοι δὲ τὴν αἰτίαν εἶπον οἱ Ἰουδαῖοι· ὅτι ἐὰν τὸν σταυ-
 ρὸν τὸν ὄντα ἐπάνω τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν οὐκ ἐπάρατε, οὐ
 στήκει τὸ κτίσμα. ἔνεκεν ταύτης τῆς ὑποθέσεως ἐπήρθη ὁ
 σταυρὸς ἐκεῖθεν, καὶ οὕτω συνεσιτάθη αὐτῶν ἡ οἰκοδομή.
 διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν πολλοὺς σταυροὺς κατήγαγον οἱ μισό-
 C χριστοί.

A.M. 6136 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπον Πέτρον ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστασίασεν Βαλεντινιανὸς ὁ πατριίκιος
 κατὰ Κώνσταντος, καὶ πέμψας ὁ βασιλεὺς τοῦτον ἀνεῖλεν,
 καὶ τὸν λαὸν εἰς τὴν ἑαυτοῦ εὐνοίαν μετήγαγεν. καὶ ἐκ-

2. δικαίως om. a.   3. μάλα] μέγα A f.   5. σωτηρίας om.
 A a f.   8. τὸ μαγίσδιον τὸ Σαρακενῶν, ἐν ᾗ πρώην ὑπῆρχεν
 ὁ Σολομωνιακὸς ναὸς f.   11. ὄρους] ναοῦ τοῦ A.   ἐπάρατε,
 οὐκ ἔστι a.   13. οἱ οἰκ. vulg.   19. εὐνοίαν om. A.

suum scelus ipsa per Heracleonam suum ex Heraclio filium perpetra-
 vit. quamobrem vos, deo ita consulente, senatusconsulto eam eius-
 que filium imperio eiecistis, ne Romana dominatio illegitima atque
 nefaria videri posset, cum id prae caeteris manifeste procuret am-
 plissima vestra dignitas. quapropter vos deprecor, ut consiliarios ac
 iudices pro communi civium salute vosmet ipsos mihi praebeatis. his-
 que demum dictis senatum maximis muneribus fuse cumulatam di-
 misit.

A. C. 635 Hoc anno Umarus templum Hierosolymis restaurare aggressus est,
 aedificium vero firmo fundamento stare non valuit, sed in terram
 concidit. causam sciscitanti responderunt Iudaei: nisi crucem in
 monte olivarum elatam sustuleritis, nusquam aedificium consistet.
 huius gratia crux inde deiecta est, atque ita eorum aedificatio firma
 stetit, et ob causam eandem innumeras cruces suis locis Christi hos-
 tes deturbarunt.

A. C. 636 Alexandriae episcopi Petri annus primus.

Hoc anno Valentinianus patricius in Constantem movet seditio-
 nem: imperator vero misso qui hominem e medio tolleret, in pri-
 stinam fidem et amicitiam revocavit exercitum. porro mensis Dii

σὺν τῇ νήσῳ πάσῃ, καὶ ταύτην ἐλυμήνατο. ἀκούσας δὲ Κακὸριζον κουβικουλάριον κατ' αὐτοῦ μετὰ πλείστης δυνάμεως Ῥωμαϊκῆς ἐρχόμενον, ἀνέπλευσεν κατέναντι Ἀράδου, καὶ καθορμίσας τὴν ἑαυτοῦ ναυστολίαν τὴν πολίχνην τῆς νήσου τὸ Κάστελλον ἐπειράτο παραλαβεῖν, παντοίαις μηχαναῖς χρώμενος. μηδὲν δὲ ἐξισχύσας, πέμπει πρὸς αὐτοὺς ἐπίσκοπόν τινα, Θωμάριχον τοῦνομα, ἐκφοβῶν αὐτοὺς ἀφιέναι τὴν πόλιν καὶ ὑποσπόνδους εἶναι, ἐξιέναι δὲ τῆς νήσου. ὡς οὖν πρὸς αὐτοὺς εἰσῆει ὁ ἐπίσκοπος, τοῦτον ἐκράτησαν ἔνδον, Μανίαν δὲ οὐκ εἶξαν. καὶ δὴ ἀνονήτου γενομένης τῆς κατὰ Ἀράδου πολιορκίας, ἀνέστρεψεν εἰς Δαμασκόν, ἐπεὶ ὁ χειμὼν κατέλαβεν.

A.M. 6141 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν ὁ Μανίας κατὰ τῆς Ἀράδου σφοδρῶς παρατάξάμενος, καὶ ταύτην λόγῳ παρέλαβεν εἰς τὸ κατοικεῖν αὐτοὺς ἔνθα βούλονται· τὴν δὲ πόλιν ἐνέπρησεν, καὶ ἀπετείχισεν, καὶ τὴν νήσον ἀοίκητον κατέστησεν, ἕως τοῦ νῦν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει γέγονεν ἐν Ῥώμῃ σύνοδος ὑπὸ Μαρτίνου τοῦ πάπα κατὰ τῶν μονοθελητῶν.

A.M. 6142 Τούτῳ τῷ ἔτει στρατοπεδάρχης σὺν τοῖς Ἀραβῶν ἐπε-

1. καὶ Κόριζον A. 3. κατὰ ἐναντία Ῥόδου A a f. 4. τὸν K. vulg. 10. γενομένης A, γενομένου vulg. 11. ἐν Δαμάσκῳ A. 13. τῆς add. ex A. 16. ὡς τοῦ νῦν vulg.

tiam civitatem cepit, universam subegit insulam, et magnum in eam detrimentum intulit. cum vero Cacorizum cubicularium adversum se cum maximis Romanorum copiis advenire audiret, classem Aradum versus divertit, ubi classis bellicum omnem apparatus ad insulae oppidum exonerans, machinis omnibus adhibitis castellum occupare tentabat. conatibus licet strenuis parum aut nihil succedentibus, episcopum nomine Thomarichum, ut urbem eius potestati permitterent, vectigales agerent, ac tandem insula omnino decederent, minis et terroribus suasurum misit. ut urbem ingressus est episcopus, cives intra moenia secum detinere, et Maviae imperium detrectavere. quamobrem irrita Aradi obsidione, cum hiems appeteret, Damascus se recepit.

A. C. 641 Hoc anno Mavia educto et composito exercitu adversus Aradum arma convertit. illam vero ea conditione cepit, ut oppidani, ubi libuisset, habitare possent, urbem vero igne succendit, moenia evertit, et usque in hodiernum diem effecit insulam incolis omnibus desertam.

Eodem anno concilium Romae a Martino papa damnandis monotheletis celebratum est.

A. C. 642 Hoc anno Arabicorum castrorum praefectus in Isauriam impres-

στροφάισιν κατά Γαλατίας· καὶ πλείους, πολλοὺς ἔγχευσε· καὶ μετὰ πέντασιγλίων δαρηίων ὑπεστρέφεν. πέμ-
πει δὲ ὁ βασιλεὺς Κωνσταντὸς Προεδρίον τινα πρὸς Μακρί-
ον ἐπὶ τῶν, ὃ καὶ γέγονεν ἐπὶ β' Γρηγόριον εἰς Θεοδο-
σον ἰατρὸν Μακρὸν ἐπιχρονὸν ἐν Λαμναῖ.

Τοῦτο τῷ ἔτι ἰστανισίαν Παπαγοῦδ'· δ' τῶν Ἀρμενίων Α.Μ. 613
πατριόσι· τῷ βασιλεῖ· καὶ σκοπὸς μετὰ Μακρίον περὶ τῶν
διδασκῶν αὐτῷ καὶ τὸν ἴδιον υἱόν. ἀποστάς δὲ ὁ βασιλεὺς
ἤϊθεν ἵνα Κιλικίας, Καππαδοσίας, καὶ ἀσιανίας τῆς Ἀρ-
μενίας ἐπίστηται.

Τοῦτο τῷ ἔτι Γρηγόριος δ' ἀδελφὸς Ἑρακλίου ἐν Α.Μ. 613
Ἡλιουβλίου ἀναθάνει, καὶ σαρμαθίαι ἐπιχρῶν ἐν Κωνσταν-
τινουπόλει. τῷ δ' αὐτῷ ἔτι εὐνοίαις ἐξ οὐρανοῦ πατριόχρη, καὶ
γῆρας· μέγας ἐπίστηται τοῖς ἀνθρώποις.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος Παῖλος ἐπὶ 19.

Παῖλος πέμπτ'· καὶ Πύρρος καὶ ἀποστασιώδης μέ-
γας δ' καὶ ἡμέρας 17.

Τοῦτο τῷ ἔτι Μακρὸς τῶν Ῥόδων πατριόχρη τοῦτον Α.Μ. 613
τὸν καλοῦσι Ῥόδου μετὰ αἰξ' ἀπ' τῆς αὐτοῦ ἰδρυτοῦ, ἐν
Ιουδαίῃ· τῆς ἀνεφάρμετος ἱμπορος Ἐλευσινῶς ἀναστασίας κα-

6. καὶ αὐτὸς ἀποτίθηται ἐν Α α ο Ι.	11. ἀδελφὸς ο.	12.
σαρμαθίαι Ι.	ἐπιχρῶν ἐν Κων. Α.	ἑστῶν Α.Μ. τοῦ.
Παῖλος Α α Ι.	Πύρρος, τοῦ.	15. δαττωσεῖς Α ο Ι.
τοῦ Α, καὶ ἡμέρας, τοῦ.		16.

tionem fecit, et magna strage edita, plures in captivitatem misit, et
cum multitudine militum quosque ad suos regressus est. Imperator
autem Constantius Procopius quendam ad Marcianum suum patrem exproce-
bat, quod anno secundo postmodum Marcianus praesentis Gregorius Theo-
dorus illis partibus interitum abinde Demetrii ostendit.

Hic anno Pasquathes Armeniarum patentes in imperatorem per
duella arma suscepit, et filio Marcian in abullem data, belli cum eo
conclatatione fecit. annis postmodum militis, Imperator Caesarem
inter Capadociae se contulit, et rebus Armeniae desperatis in ur-
bem reversus est.

Hic anno imperatoris Heraclii frater Gregorius Heraclii diem
extremum edidit, et per haec annis Quibus solatus est. hic etiam
anno postea e caelo iudeis iustar depulit, et multos ingens hominum
cunctis miserat.

Quibus circumspatione anno dederunt Paulus obtinuit.

Paulus cum Iovellus, et Pyrrhus eorum per menses quatuor et
dies 17 et 11 tres constituit.

Hic anno Rhodo a Sarcocis occupata, Marcian Rhodium colos A.C. 613
cum matre Ursentis et sexaginta annis postquam punitus fuerat deie-

Δμήλους ἐφόρωσεν αὐτοῦ τὸν χαλκόν. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἀβιβος ὁ τῶν Ἀράβων στρατηγὸς τὴν Ἀρμενίαν ἐπεστράτευσεν. καὶ περιτυχῶν Μαυριανὸν τὸν τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸν κατεδίωξεν αὐτὸν ἕως τῶν Καυκασίων ὄρεων, καὶ τὴν χώραν ἐλήϊσατο.

A.M. 6146

Τοῦτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν ὁ Μανίας, καὶ ὠρίσατο

P. 287 γενέσθαι ἐξόπλισιν μεγάλην τῶν πλοίων πρὸς τὸ ἀνελθεῖν τὸν στόλον αὐτοῦ κατὰ Κωνσταντινούπολιν. ἡ δὲ πᾶσα ἐτοιμασία ἐν Τριπόλει ἦν τῇ κατὰ Φοινίκην. τοῦτο δὲ θεασάμενοι δύο ἀδελφοί τινες φιλόχριστοι ἐν Τριπόλει καταμένοντες υἱοὶ Βουκινάτωρος, ζήλω θεοῦ τρωθέντες, ἐπὶ τὸ δεσμοτήριον τῆς πόλεως ὤρμησαν. εἶχε δὲ πλῆθος δεσμίων Ῥωμαίων, καὶ διαροήξαντες τὰς πύλας καὶ τοὺς δεσμίους λύσαντες, ἐπὶ τὸν ἀμυρῶν τῆς πόλεως ὤρμησαν, καὶ κτείναντες αὐτὸν τε καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, καὶ τὴν ἀποσκευὴν ἕπασαν πυρὶ καταναλώσαντες, ἐπὶ τὴν Ῥωμανίαν ἀπέπλευσαν. πλὴν οὐδ' οὕτως τῆς Βαυτῆς ἐπαύσατο ἐξαορύσεως. ἀλλ' ὁ μὲν Μανίας στρατεύει ἐπὶ Καισάρειαν Καππαδοκίας, Ἀβουλαβάρ δὲ στρατηγὸν κατέστησεν τῆς ναυπλοίας. ὃς παραγενόμενος εἰς τὸν λεγόμενον Φοῖνικα τῆς Λυκίας, ἔνθα ἦν ὁ βασιλεὺς Κώνστας μετὰ 20

1. Ἀβιβος f.   2. τὴν add. ex A.   3. καταδιώκει A.   6. καὶ ὠρίσατο om. A f.   7. πρὸς τὸ] τοῦ A.   12. δεσμ. Ῥωμ. A, Ῥωμ. δεσμ. vulg.   14. καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ add. ex A.   17. ἐξαορύσεως A, ἐξαορήσεως vulg.   18. Ἀβουλαοὺρ A f, Ἀβουλαοῦρ a.   19. τῆς αὐτῆς πλοιοποιίας A a, τῆς ὀλοποιίας f.

cit. Iudaeus quidam Edessenus eum mercatus nongentos ex eius metallo camelos oneravit. eodem anno Abibus Arabum dux in Armeniam manu armata ingressus est, Maurianumque Romanorum ducem cum copiis obviam factum, ad Caucasios usque montes fugavit, et regionem quaqua patet depraedatus est.

A. C. 646

Hoc anno Mavias exercitum instauravit, ingentem vero classem armis virisque munitam, ut bellum et caedem Cpoli inferret, parari iussit. omnem porro bellicum apparatus ad Tripolim, quae Phoeniciae civitas est, colligi curavit. eo conspecto fratres duo christicolae, qui Tripoli sedem fixerant, filii Buccinatoris, divino animi ardore exagitati, ad publicos civitatis carceres irruunt (erat certe Romanorum numerus haud contemnendus in vinculis) effractisque vi foribus vinctisque liberatis, in civitatis aeternam impetum faciunt, eoque cum toto comitatu occiso, supellectilem eius omnem flammis absumunt, et in Romanam ditionem transfretantur. arrepto vero bellum movendi proposito non abscessit Mavias, quin immo exercitum Caesaream Capadociae ipse transfert, Abulabarum autem classis praefectum consti-

τοῦ Ῥωμαικοῦ στόλου, ναυμαχίᾳ μετ' αὐτοῦ. μιλίοσιος δὲ
 τοῦ βασιλέως ναυμαχίῳ, θιωρήσει καὶ ἕναρ τῆ νυκτὶ ἐπιθή
 ἔναι αὐτὸν ἐν Θεσσαλονίᾳ. δι' αἰμαδί; δὲ διαγέγραφοι τινι
 ὄνειρον ἴτη τὸ ὄραμα. ὁ δὲ ἔρη· ὃ βασιλεῦ, εἴθε μὴ ἐπι-
 βῆδης, μετὶ τὸ ὄνειρον εἶδες, τὸ γὰρ εἶναι σε ἐν Θεσσαλο-
 νίᾳ [Θεσσαλονίᾳ] ἰγυρήσεται· πρὸς τὸν ἔλθρον σου ἢ πένε V 119
 τρέσεται. τοῦ δὲ βασιλέως μετὰ πειρασμῶν λόγον περὶ
 τοῦτον, πρὸς παρτάξιν ναυμαχίᾳ τὸν Ῥωμαίον στόλον C
 προκλήματα καὶ πόλεμον· καὶ δὲ συμβαλόντες ἀλλήλοισι ἔτ-
 10 τῶνται Ῥωμαῖοι· καὶ συγκυρήσεται ἡ θύλασσα τοῦ, κίμασι
 τῶν Ῥωμαίων. ἐπέδουσι δὲ ὁ βασιλεῦς ἄλλον τιτὰ τῆρ ἰαυ-
 τοῦ ἰωθῆτα· καὶ ἰτακθῆσεται ὁ τῶς τοῦ Ποντικατοῦρος ὁ
 προκλήσει εἰς τὸ βασιλικὸν σπῆρος τὸν βασιλεῦς ἀφαιρήσεται,
 καὶ ἐν ἑτέρου σπῆρος τοῦτον μεταβαλὼν παραδοῦσας διω-
 15 σαι. αὐτὸς δὲ ἀνδρείως ἐπιστῆς τῆ βασιλικῆς τῆ πολλοῦς
 ἀνελίην ὁ γενναϊώτατος, θωπῆσεται ἰαυτὸν παραδοῦς ἑπὶ τοῦ
 βασιλέως. τῶντον δὲ ἐνελπίσαστες οἱ πόλεμοι καὶ ἐν μίση
 κατακχῆσεται ἰδέσκειν αὐτὸν εἶναι τὸν βασιλεῦς. μετὰ δὲ τὸ D
 πολλοῦς ἀνελίην πεπῆσεται καὶ αὐτὸς ἕνα τῶν πόλεμων, σὲν
 20 τῆ φοροῦσεται τῆν βασιλικῆν ἰωθῆτα. ὁ δὲ βασιλεῦς οὕτω τρε-

1. B add. ex A.   6. Θεσσαλονίαι ἀμittenδαις videtur.   9.
 παρακλήματα A, προσκλήματα vulg.   συμβαλόντες A, συγκυρή-
 σεται vulg.   14. μετακχῆσεται καὶ A.   15. ἀνδρείως A, ἐν-
 δρείως vulg.   18. τὸν βασιλεῦς κα. A & E.   19. ἐπιστῆσεται
 αὐτὸς οἱ πόλεμοι A.

tant. in Phoenicem (Lyone locum quendam sic dicunt), ubi imperator
 Constantinus contra Chosroemque tendebat, appellens, cum eo navali
 praelio decemisset. inter primos autem pavidus nauticis pugnas
 tenuissis nocturnas quartis mensis Theodosianis reperit se impu-
 nissimum. ex partu comminatus concitatus vincens evadit. dum die
 otiosam neque distinctam, neque viduam committit. attonis Theodosi-
 nense se reperit nudi omnino argumentum est. Theodosianus quippe
 victoriam ad hostem transire voluerat, imperator nulla indolis impu-
 nissimae ratione habita, in navali certamine viduam Theodosianis equis
 comparavit, et ad bellum provocavit. pugna itaque ad invicem commissa
 impetravit Romanis, totamque mare aliamque sanguine infudit. impe-
 rator cum aliam quopiam habitum mitteret, tunc vero committit
 Theodosianis filius in regionem totam indolis reperit imperatorem, cum-
 que ex hoc in aliam traductum praeter incredulitatem expectatissimum
 pavidus presentis eripuit. ipse vero quod supra mare paviditas
 eidem imperatori plenus Marte distulit, ac tandem imperatorem pui-
 ta mitem strenue appetit, quomodo hostem cum quem impera-
 torem esse voluit indequeque intercedentes, milis prius ad ne-

πωσάμενος σώζεται, καὶ καταλιπὼν πάντας ἀπέπλευσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

A.M. 6147 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐδολοφονήθη Οὐθμῶν ὁ τῶν Σαρακηνῶν στρατηγὸς ὑπὸ τῶν ἐν Ἐθρίβαις, ἀμηρεύσας ἔτη ι'. γέγονεν δὲ ἀνασοβὴ μέσον αὐτῶν. ὅσοι γὰρ κατὰ τὴν ἔρημον ὑπῆρχον,
P. 288 τὸν Ἀλῆ ἤθελον, ἀνεισιὼν τοῦ Ἀλῆ, γαμβρὸν ὄντα τοῦ Μουαμέδ· οἱ δὲ κατὰ Συρίαν καὶ Αἴγυπτον, τὸν Μανῖαν ἤθελον ὅς καὶ ἐνίκησεν καὶ ἐκράτησεν ἔτη κθ'.

Ἀράβων ἀρχηγὸς Μανῖας ἔτη κθ'.

A.M. 6148 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Μανῖας κατὰ Ἀλῆ· καὶ συναθροίζονται ἀμφότεροι ἀναμέσον Βαρβαλίσσου, εἰς τὸ Καισάριον πλησίον τοῦ Εὐφράτου. οἱ δὲ τοῦ Μανῖου ἐπικρατέστεροι γεγονότες τὸ ὕδωρ ἔλαβον· εἰς δίψαν δὲ ἐλθόντες οἱ τοῦ Ἀλῆ ἐλειποτάκουν. Μανῖας δὲ οὐκ ἤθελεν πολεμῆσαι· ἀλλ' ἀπονητὶ τὴν νίκην ἤρατο.

A.M. 6149 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν ὁ βασιλεὺς κατὰ Σκλαβινας, καὶ ἤχμαλώτευσεν πολλούς, καὶ ὑπέταξεν. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ τὰ κατὰ τὸν ἅγιον Μάξιμον καὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐπράχθη, ὑπὲρ τῆς ὀρθῆς πίστεως ἀγωνισαμένων κατὰ τῶν

3. τῶν Ἀράβων A. 4. Ἐνεθρίβοις A à f mg. Par. 5. μέσων αὐτῶν A. 9. Ἀράβων — κθ' om. A a f. 11. Βαρβαλίσσου A. 13. δὲ A, 1ε vulg. 18. καὶ add. ex A. 19. ὑπὲρ A, περι vulg.

cem datis, ipsum etiam interfecere una cum eo, qui vestes imperatorias induerat. imperator igitur in fugam versus, incolumis evasit, relictisque omnibus Cpolim solvit.

A. C. 647 Hoc anno Uthmanus Saracenorum dux amerae provinciae decem annos functus ab Ethribensibus dolo appetitus interiit. dissidium autem inter Arabes exortum est. qui enim deserti loca tenuere Alim, alterius Alis nepotem, Muamed generum, desiderabant principem, qui vero Syriam et Aegyptum incoluere Maviam promovebant, cuius pars superior extitit, et imperium obtinuit annos viginti quatuor.

Arabum dux Mavias annos 29 regnat.

A. C. 648 Hoc anno Mavias bellum adversus Alim movit, et in media Barbalissi planitie ad Caesarium iuxta Euphratem uterque exercitum eduxit. Maviae acies victoria superior effecta amnis fluente occupat, siti vero aciem Alis invadente, milites aquarum penuria virium et animi deliquium patiebantur. Mavias itaque praelium detrectans absque ullo labore victoriam tulit.

A. C. 649 Hoc anno imperator in Sclaviniam expeditionem suscepit, pluribusque barbaris in captivitate actis, provinciam subegit. hoc quoque anno quae sanctum Maximum et eius discipulos spectant, gesta, iis nimirum pro recta fidei sententia sustinenda adversus monothele-

Χαρουργίται. Μανίας δὲ τούτους χειρωσάμενος, τοὺς ἐν Περσίδι ἐταπεινώσεν. τοὺς δὲ ἐν Συρίᾳ ἕψωσεν· καὶ τοὺς μὲν ἐκάλεσεν Ἰσαμίτας, τοὺς δὲ Ἡρακίτας. καὶ τῶν μὲν Ἰσαμιτῶν τὰς ῥόγας ἀνήνεγκεν ἕως διακοσίων νομισμάτων. Βῆτων δὲ Ἡρακιτῶν κατήνεγκεν ἕως ἰ νομισμάτων.

A.M. 6153 Τούτῳ τῷ ἔτει καταλιπὼν ὁ βασιλεὺς Κωνσταντινουπόλεως μειέστη ἐν Συρακούσῃ τῆς Σικελίας, βουληθεὶς ἐν Ῥώμῃ τὴν βασιλείαν μεταστῆσαι. καὶ πέμπει ἀγαγεῖν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ Κωνσταντῖνον, Ἡράκλειον καὶ Τιβέριον· οἱ δὲ Βυζάντιοι οὐκ ἀπέλυσαν αὐτούς.

A.M. 6154 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιστράτευσαν οἱ Ἀραβες κατὰ Ῥωμανίας, καὶ πολλοὺς ἠχμαλώτευσαν· καὶ πολλοὺς τόπους ἠρῆσμων.

A.M. 6155 Τούτῳ τῷ ἔτει ἠχμαλωτίσθη μέρος τῆς Σικελίας, καὶ ἠκίσθησαν ἐν Δαμασκῷ θελήσει αὐτῶν.

A.M. 6156 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο πλάνη τῶν νηστειῶν. καὶ ἐπιστράτευσεν ὁ Ἀβδεραχμάν, ὁ τοῦ Χαλέδου, τὴν Ῥωμανίαν, καὶ ἐν αὐτῇ ἐχείμασεν, καὶ πολλὰς ἐλυμήνατο χώρας. οἱ δὲ Σκλαβινοὶ τούτῳ προσρύντες, σὺν αὐτῷ ἐν Συρίᾳ κατήλθον

4. διακοσίων — — — ἕως om. A f. 7. τῆς add. ex A. 8. τοῦ ἀγαγεῖν A, ἀγαγεῖν — — υἱοὺς αὐτοῦ om. A. 10. οὐκ ἀπέλυσαν A, οὐ κατέλυσαν vulg. 13. πλείους τόπους A a. 16. ἐν Δαμασκῷ om. f.

emersit. quos cum Mavias edomasset, iis, qui Persiam incolebant, afflictis, alios in Syria positos opibus et honoribus evexit, et illos quidem Isamitas, istos vero Heracitas appellavit, ac insuper Isamitarum stipendiis ad ducentos nummos auctis, Heracitarum pretium ad triginta imminui decrevit.

A. C. 653 Hoc anno de transferenda Romam imperii sede imperator consiliatus, Cpoli relicta Syracusas Siciliae urbem migravit. quamobrem misit qui uxorem suam tresque liberos, Constantinum, Heraclium atque Tiberium, ad se adducerent, sed Byzantii cives eos abire minime passi sunt.

A. C. 654 Hoc anno Arabes eductis per Romanam ditionem copiis, captivorum multitudinem immensam abegerunt, et in plures provincias vastitatem induxerunt.

A. C. 655 Hoc anno Siciliae bona pars captivitate oppressa, cives abducti sponte sua Damasci sedem fixerunt.

A. C. 656 Hoc anno error in ieiuniorum tempus invaluit. porro Abderachman Chaledi filius exercitu in Romanam ditionem deportato, illic hiberna duxit, et multas provincias depopulatus est. Sclavini vero

χιλιάδες πέντε, και ἔφεσαν εἰς τὴν Ἀσσυρίαν χώραν ἐν κείρῃ D
Σαιντοβαλίου.

Κωνσταντινουπόλιος ἐπισκόπος Θεοδόσιος α΄.

A.M. 617

Τούτῃ τῷ ἔτει ἐπιστρέφουσιν Βουσοῖρ κατὰ Ῥωμαίαν·
5 και ἀπέθων Θεωμάριχος ὁ ἐπίσκοπος Ἀσσυρίας· και ἐπὶ αὐτῷ
ὁ ἐπίσκοπος Ἰταλίας.

Τούτῃ τῷ ἔτει ἐπιστρέφουσιν πάλιν Βουσοῖρ τῷ Ῥωμα- A.M. 618
νίῃ, και ἐκέρματο τὰ μέρη Ἐκκαλίως, και Φαδαλίας ἐπίσης P. 270
ἐρείψασε. V. 21

10 Τούτῃ τῷ ἔτει ὁ τῶν Ἀρμενιακῶν στρατηγὸς Σαβωριος A.M. 619

Περσογενὴς ἐστάσιον κατὰ Κόμισα τοῦ βασιλέως· και
πέμπε πρὸς Ματίαν Σαργιον τον στρατηλάτην ἐπεσχίματος
τῷ Ματίῃ ἐπαυξαι τὴν Ῥωμαίαν, εἰ αὐτῷ συμμαχήσει B
κατὰ τοῦ βασιλέως. γνοῖς δὲ Κωνσταντίνος ὁ εἰς τοῦ βα-

15 σιλέως, ἀποστέλλει και αὐτὸς πρὸς Ματίαν Ἀδρίαν τον σου-
βουούλιον μετὰ δώρων, ὅπως μὴ σκεδῶσῃ τῷ ἀτίρῃ, κη-
ταλαβῶν δὲ Ἀδρίαν τὴν Ἀρμεσίων, εἶπεν Σαργιον προέλα-
βαστα, ὁ δὲ Ματίαν ἐπετρέπασε συμμαθεῖν τῷ βασιλεῖ. ἔν

20 δὲ Σαργιος σκεδῆστος πρὸς Ματίαν, και τιστῆδονος Ἀδρίαν,
αἰδῶν αὐτὸν ὁ Σαργιος ἐκέρτησῃ. ὁ δὲ Ματίαν ἐκέρματο τον

1. εἰσέδρασε A	2. Σάουονιερ A	3. Ιουδῆ A	B
Τζουλίονος και οὐκ A I.	Κερκακίος A.	Φαδαλίας 2.	Φαδα-
δος I.	Σαυαβῆς και.	10. Ἀσσυρίαν 2.	Σαβωριος A I.
11. συμμαχῆσαι A.	συμμαχῆσαι και.	12. σκεδῆστος A.	13.
εἰσπρέπασε A.	εἰσπρέπασε και.	20. ὁ δὲ Ματίαν —	— ὁ δὲ
Σαργιον, οὐκ A I.			

ad quoscumque nullas ipsi adiuncti, per Syriam egressi sunt, et in Ar-
meniam usque ad Scenocabulum oppidum habitaverunt.

Quidam episcopi Thomee annis primis.

A. C. 657

Hic annis Euseb Romanorum linea armata manu penetravit.
Thomocabulus autem Armeniae episcopus delinquitur est, et Eusebius
ipse perit.

Hic annis Euseb renovato exercitu Romanus provincias subegit. A. C. 658
et Eusebius partes devastavit, Phadala autem illi cum copis his-
torum cap.

Hic anno Nabonius e Persia originem habens Armeniarum militem dux A. C. 659
in imperatorem Constantem prodellus arma movit. hic, Scenocabulum
militum eosque ad Mesiam delegavit, imperatorem Romanum ei se subiecturum, si
tunc in imperatorem suggerat auxilium, pollicetur. eo cognito Constanti-
nus inconstantibus filios Andrean cum consensibus ad Mesiam, ne rebelles
fuerit, egressus, pariter movit. Andreas Damascum adveniens, Sergium sum-
perit et Eusebium et principes armatorum praesenscepavit. Matias igitur in im-
peratorem periclitum et eorum totius affectum simulabat. Matiae Sergius

Σέργιον, λέγων· ἐδειλίυσας. ὁ δὲ Σέργιος ἀπελογήσατο κατὰ
 C συνήθειαν τοῦτο πεποιηκέναι. στραφεῖς δὲ Μανίας λέγει τῷ
 Ἀνδρέα· τί ζητεῖς; ὁ δὲ λέγει· ἵνα δώσης βοήθειαν κατὰ
 τοῦ ἀντάρτου. ὁ δὲ λέγει· ἐμφοτέροι ἐχθροὶ ἐστε· καὶ τῷ
 πλείω παρασχόντι μοι δίδωμι. καὶ ὁ Ἀνδρέας ἔφη πρὸς αὐ- 5
 τόν· μὴ ἀμφιβάλλης, ἀμφοῦ, ὅτι ὀλίγα παρὰ βουσιλέως κρεῖτ-
 τόν σοι, ἢ πλείστα παρὰ ἀντάρτου· ὅμως, ὡς ἐρυσμῖως
 ἔχεις, ποίει. καὶ ταῦτα εἰπὼν Ἀνδρέας ἐσιώπησεν. ὁ δὲ
 Μανίας λέγει· σκέπτομαι περὶ τούτου· καὶ κελεύει ἀμφο-
 τέρους ἐξελεθεῖν. προσκαλεσάμενος δὲ Μανίας κατ' ἰδίαν τὸν 10
 Σέργιον, λέγει αὐτῷ· μηκέτι προσκυνήσης τῷ Ἀνδρέα, ἐπεὶ
 οὐδὲν ἀνύσεις. καὶ τῇ ἐπαύριον προλαβὼν ὁ Σέργιος τὸν
 D Ἀνδρέαν, πρὸς Μανίαν ἐκάθητο. καὶ εἰσελθόντος τοῦ Ἀν-
 δρέου, οὐκ ἐπηγέρθη ὡς ἐχθρῆς. ὁ δὲ Ἀνδρέας περιβλεψάμε-
 νος δεινῶς τῷ Σεργίῳ, ὕβρισε, καὶ ἠπειλήσε λέγων· ὅτι εἰ 15
 ζῶ, δεῦξαι σοὶ ἔχω, τίς εἰμί. ὁ δὲ Σέργιος ἔφη· οὐκ ἐπε-
 γείρομαι σοι, ὅτι οὐκ εἰ ἀνὴρ, οὐδὲ πάλιν γυνή. ἀμφοτέρους
 δὲ παύσας ὁ Μανίας, τῷ Ἀνδρέα ἔφη· στοιχήσον δοῦναι
 καθὼς ὁ Σέργιος δίδωσι. καὶ πόσον ἐστίν; ἔφη ὁ Ἀνδρέας.
 ὁ δὲ Μανίας ἔφη· τὴν εἰσφορὰν τῶν δημοσίων παρέχειν 20

5. πλείον παρέχοντι A. 10. τὸν add. ex A. 12. ἀγρίσεις f.
 13. ἐκάθητο A, ἐκάθετο vulg. 14. καθὼς χθρῆς A. 16. τίς
 εἰμί A, τὸ, τίς εἰμί vulg. 17. πάλιν om. A.

forte assidebat, qui ut Andream ingredientem prospexit, festinus esur-
 rexit. obiurgavit Sergium Mavias, et, extimuiisti, ait. factum excusavit
 Sergius, et iuxta patriam consuetudinem gessisse se protestatus est. ad
 Andream itaque Mavias conversus: quid postulas? inquit. subinfert
 ille: ut rebelli edomando opem tuam conferas. respondet Mavias:
 ambo inimicitias agitis, quare plura mihi pollicituro suppetias exhi-
 beo. ad quem Andreas: ne dubites, amera, honestius tibi ab im-
 peratore modica, quam a perduelli plura accipere. verumtamen
 quod magis arridet, exequere. his dictis Andreas siluit. Mavias
 itaque: de istis, inquit, aequi bonique mihi cum meis erit consili-
 um, ac simul utrumque foras e conspectu iussit abire. tum vero
 Sergium privatim ad se vocatum alloquutus, ut quid amplius, ait,
 Andream veneraris? nil proficis. sequenti itaque luce Sergius An-
 dream praeveniens ad Maviae latus sedebat, nec ut pridie venienti
 Andreae assurrexit. eapropter Andreas torvo diroque conspectu Ser-
 gium iniuriis et minis impetiit, dicens: si modo vita superstes fue-
 rit, quis sim, tibi demonstrabo. Sergius contra: tibi minime assurgo,
 eo quod nec vir, nec foemina sis. Mavias compescuit utrumque, di-
 xit vero Andreae: quantum Sergius offert, paciscere te daturum.
 quid istuc est? ait Andreas. cui Mavias: publicum censuum in Ara-

τοῖς Ἀραβίοις. καὶ ὁ Ἀνδρέας ἔφη· βαβαί σοι, Μαρία, συμ-
 βουλήσεις τὸ σῶμα δοῦναι, τὴν δὲ σκιάς τυτάρειν. ὡς θέ-
 λεις, μετὰ Σεργίου στοιχεῖ· ἔγω γὰρ τοῦτο οὐ ποιεῖ. πλὴν ὅτι
 σὲ παριώτερος, πρὸς τὸν Διόν, ὡς δευτερώτερον σὺν ὄντι ἑαυτο-
 ζουσιζεν Ῥωμαίους, κατορθώομεν, καὶ ἐπ' αὐτῶ τὸς ἐπι-
 δαζ τυτάρειν. ταῦτα εἰπὼν, λέγει τῷ Μαρία· σὺ, οὐ καὶ
 ἐξήλθιν ἀπὸ Λαμασποῦ ἐπὶ τῆν Μελιτινήν, διὰ τὸ τὴν τυτάρ-
 τον εἶναι ἐν τοῖς μέρισιν ἐκείνοις, ἐν ὧς καὶ Σεργίος εἶχεν
 πορευομεθαί. ὡς δὲ κατέλαβεν τῆν Ἀραβισσοῦν, περιεγγύζει
 τὴν κλεισοποφίλιαν, οὐ γὰρ στυραεγγύθη τῷ τυτάρειν. τοῖσι
 δὲ προστάειτο παραιτῆρε τὸν Σεργίον ἑαυτορχόμενον, ἵνα
 αὐτὸν ἀγάγη πρὸς αὐτόν. αὐτὸς δὲ ἐπαρεῖδη εἰς Ἀμυγδαίαν,
 τὸν Σεργίον ἐδεχόμενος. τὴ δὲ περὶαγμένα τῷ βασιλεῖ ἐδήλω-
 σεν. Σεργίος δὲ στοιχεῖται μετὰ Μαρίον τὸ δευτέρον, παρελα-
 βεν Φαδάλαν στρατηγὸν Ἀράβων μετὰ βοηθείας βαρβαρικοῦς
 συμμαχεῖν τῷ Σεργίω. προσπαρευόμενος δὲ ὁ Σεργίος τῷ Φα-
 δάλῳ, καὶ περιεγγύως πρὸς Σαδάριον ἀπέρχόμενος, περιε-
 πτεῖται ἐν ταῖς κλεισοπόφαις τοῖς τοῦ Ἀνδρέου λόχοις, καὶ τοῦ-
 τον κρατῆροισι, πρὸς Ἀνδρέαν φέρονσι δέουσιον. ὁ δὲ Σε-
 ργίος ἰδὼν τὸν Ἀνδρέαν, βέβηται ἑαυτὸς εἰς τοὺς ποδας αὐτοῦ,

4 παριώτερος A. δευτερώτερον σου ἔστι ο f. 7 τῆν add
 ex A. τὸν add ex A. 9 περιεγγύζει A. περιεγγύζει
 τα. οὐραστὴς A. ex dgg A. 14 Φαδάλῳ f. 16 Σε-
 ργίῳ A f. 17 Φαδάλῳ A f. περιεπτεῖται ex A. περιε-
 πτεῖται

has collationum inter te, Maria, respondet Andrea, qui solidum
 corpus dare, umbra solomonide ostendere consuevit: puerum pueri
 lect voluimus cum Sergio, quod petis uerumque corpore, quomodo
 te deinceps relatu, ad deum, quo pueritas te ueritat, quomodo
 tua, quo uult uoluit, potest potest, consuevit in tu ipse uoluit
 nostra tua est. In dicit, Maria, vale, uult, et dicitur exortus
 uenit Melitiam, quod tyranus in in partibus dicitur, per quas
 Sergio uenit transire, ut Arabibus appulit, de rebus gerenda
 cum augustinum uoluit tunc: haud enim ille tyranus uoluit
 sequitur. Inde uoluit Sergio uoluit pueri, uoluit ad se
 uoluit. Ipse Augustinus pueri, ut, ubi uoluit Sergio
 expectat, uoluit, de rebus a se gestis imperantem reddidit certum.
 Sergio quae addi uoluit cum Maria pueri, Phadalam Arabum du-
 cem cum uoluit in partibus uoluit Salomon uoluit uoluit
 uoluit, et Phadalam pueri, dum uoluit uoluit ad Salomon
 contulit, in uoluit ad uoluit uoluit ab Andrea illi pueri in
 illi: quare uoluit, et uoluit alligatum ad Andrea dicit
 runt. Sergio Andrea primo uoluit, ad eius pedes uoluit

δεόμενος φείσασθαι αὐτοῦ. ὁ δὲ πρὸς αὐτόν· σὺ εἶ Σέρ-
γιος ὁ καυχόμενος ἐν τοῖς αἰδοίοις ἐπὶ Μανίου, καμὲ θηλυ-
δρίαν ἀποκαλῶν. ἰδοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν τὰ αἰδοῖά σου οὐδέν
C σε ὠφελήσουσιν, ἀλλὰ θανατώσουσιν. ταῦτα εἰπὼν, ἐπιτρέ-
πει ἐκτιμηθῆναι αὐτοῦ τὰ αἰδοῖα· καὶ ἐκρέμασεν αὐτὸν ἐπὶ
ξύλον. ὁ δὲ Κωνσταντῖνος ἀκούσας τὴν τοῦ Φαδαλαῦ ἄφιξιν
εἰς τὴν Σαβωρίου βοήθειαν, ἀποστέλλει Νικηφόρον τὸν πα-
τρικίον μετὰ Ῥωμαϊκῆς δυνάμεως ἀντιτάξασθαι τῷ Σαβωρίῳ.
ἦν δὲ Σαβώριος εἰς Ἀδριανούπολιν, καὶ ὡς ἐπύθετο Νικηφό-
ρον ἔρχεσθαι πρὸς αὐτόν, ἐγύμναζεν ἑαυτὸν πρὸς πόλεμον.
συνέβη δὲ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, κατὰ τὸ εἰωθὸς τοῦτον τῆς
πόλεως ἐφ' ἵππου ἔξελαύνειν· ὡς δὲ γέγονεν πλησίον τῆς
πύλης τῆς πόλεως, δίδωσι τῷ ἵππῳ τῇ μάστιγι. ὁ δὲ ἀφη-
D νιάσας, καὶ τούτου τὴν κεφαλὴν τῇ πύλῃ προσρήξας, κακῶς
τοῦ ζῆν ἀπήλλαξεν. καὶ οὕτως ὁ θεὸς τὴν νίκην ἐδωρήσατο
τῷ βασιλεῖ. Φαδαλαῦς οὖν ἐλθὼν εἰς τὴν Ἐξάπολιν, καὶ μα-
θὼν πάντα ἠπόρησεν. καὶ ἀποστέλλει πρὸς Μανίαν αἰτῶν
βοήθειαν, διὰ τὸ τοὺς Ῥωμαίους εἰς ὁμόνοιαν ἐλθεῖν. πέμ-
πει δὲ αὐτῷ ὁ Μανίας τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἴζιδ, καθοπλίσας αὐ-
τὸν πλήθει βαρβάρων. παρεγένοντο δὲ ἀμφοτέροι εἰς Χαλ- 2

2. ἐγκαυχ. A.   θηλυδρίαν a, θηλύδριον vulg.   3. ἀπὸ τοῦ
νῦν add. ex A.   οὐδέν σε A, οὐδέν vulg.   6. Κωνσταντῖνος
A, Κωνστάντιος vulg.   12. ἔφιππον A.   13. τῆς πύλης add.
ex A.   fort. τὴν μάστιγα.   14. τούτου τὴν κεφ. A, τούτῳ
κεφ. vulg.   18. εἰς ὁμ. ἐλθ. A, ἐλθ. ε. ὁμ. vulg.

precaturus prolabitur. ad eum ille, tunc, inquit, Sergius ille existis, qui, me mulierculae nomine excepto, de tuis virilibus gloriabar? virilia deinceps nil tibi profutura, quin immo mortem allatura, certo scias. his prolatis, partes quae virum efficiunt, ei resecari iussit, et ad lignum suspendi. Constantinus autem ubi Phadalam Saborio suppetias venire audivit, Nicephorum patricium cum Romano exercitu, qui se Saborio opponeret, misit. Saborius Adrianopolim forte occupaverat, qui cum Nicephori adventus et nuncium accepit, se ipsum ad pugnam exercebat. eum itaque pro more sibi consueto extra urbis muros quadam die equum agitare contigit, urbis vero portae iam proximus equum inflicto flagello incitat. equus ob inflictum dolorem in sessorem rebellis, desultorio impetu caput ei ad portam allidit, ex quo infelici leto perire coactus est, sicque deus victoriam in imperaris manus transtulit. Phadala Exapolim adveniens, ubi quae gesta erant rescivit, ad magnas adductus est angustias, adeo ut auxilium a Mavia petatum miserit, quod iam Romani concordiam inire statuis- sent. Mavias filium suum Izid copioso barbarorum exercitu instrum- tum auxilio misit. quare ambo coniunctis armis Chalcedonem con-

κρηδάτω, καὶ ῥυμαλώτισοναυ πολλόν. παρήλαθον δὲ καὶ τὸ
 Ἄνωριον τῆς Φρυγίας πέντε γιλιάδας ἀνδρῶν ἐπὶ τὸν
 ἀφάντις εἰς φυλακὴν αὐτοῦ· καὶ ἀπέλαμψαν εἰς Συρίαν.
 χειμῶνος δὲ γινόμενου πύμπαι ὁ βασιλεὺς τὸν αὐτὸν Ἄνωριον
 5 τὸν κορυβακούριον· καὶ χιόνος πολλῆς οὖσης, ἐν ταύτῃ πε-
 ταλαμβάσει, καὶ διὰ ζέλου ἀνέβηται ἐπὶ τὸ τείχος· καὶ
 εἰσέβηται εἰς τὸ Ἄνωριον· καὶ πάντας κτείνουσι τοὺς Ἀρα-
 βας καὶ πέντε γιλιάδας· καὶ οὐχ ἐκλείψθη εἰς αὐτῶν οὐδὲ
 εἰς. ἐν αὐτῷ δὲ χειμῶνι πλῆμνησα ἔδειπνον γέγονεν εἰς
 10 Ἑδίσσαν, καὶ πολλοὶ ἀπέλωστο· ἐλαση δὲ καὶ σερμῖος ἐν
 τῷ σέρατῳ.

Καυσιαντινουπόλιτος ἐπιστόπου Ἰωάννου εἰς α'. A.M. 6.63

Τούτῃ τῷ ἔτει ἐδόλοραθηθῆ ὁ βασιλεὺς Κωνσταντὸς τῆς Σι-
 5 λίας ἐν Συρκεσούθῃ ἐν βαλαντιῷ, ᾧ ὄνομα Ἰασηθ. ἦν δὲ ἡ αἰτία
 αὐτῆ. μετὰ τὴν ἀναίρεσιν Θεοδοσίου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
 ἐμισθῆθ' ἐνὸ τῶν Βυζαντιῶν· καὶ μάλιστα ὅτι τὸν Μαρτίνου
 τὸν ἀρχιεπίσκοπον πόλεον Ἰωάννης αὐτῶς ἔλαβεν ἐν Καυσιαντι-
 10 νουπόλει, καὶ ἐξώρισεν εἰς τὸ τῆς Χερσῶνος κλίματα, καὶ
 Μάξιμον τὸν σφραγιστὸν ὁμολογητῆν ἐγλωσσοσέτησεν καὶ ἐχει-
 15 ροποίησεν, καὶ πολλοὺς τοὺς ἐρθδοδοξῶν αἰεταῖς καὶ ἐξοριστοῖς καὶ
 δεσμωτοῖσι κατεδικάσεν, διὰ τὸ μὴ πειδνωθῆαι τῆς κίρσεως αὐ- C

α γιλιάδας A, γιλιάδες vulg.   β B add. ex A.   6 ἰσῶν A.
 τῆ ἐν βυζαντιῷ καὶ α I.   γ add. ex A.   18 τῆς add.
 ex A.   19 ἐγλωσσοσέτησεν A I, ἐγλωσσοσέτησεν vulg.

veniant, et captivorum numerum non contemnendum abducunt. Iam
 vero Antiochia Phrygiæ urbe capta, et armatorum millibus quinque ad
 eam custodia relictis, in Syriam egressi sunt. immoiebente vero
 hieme, et inter plurimas terras faciem spectante imperatore Iovian
 Andream ephesiacam cum valida armatorum manu Antiochiam destinat,
 qui nocte egresso per iugum quondam munito circumdante, circumdante
 omniisque Arabes ad milia quinque, ut uno quodam impetu re-
 10 cto, incidit. postea illa hieme tanta aquarum exundatio fuisse
 fuit, ut multi suffocati sint. præterea signum in caelo apparuit.

Constantinopoli Iovianis annus primus.
 Hoc anno imperator Constantinus Syracensis Siciliae in balneo, cui A C non
 nomen Daphne, dum in eum paratis accurus est, morbo autem causa
 fuit incidit. morte Theodosii fratris eius opera illius, Pyrranium
 cum ad eum in eum vehementer exarsit, ubi maxime Maximianum iustiti-
 15 um papam Romanum cum desecrare Caput transiret, et in Chri-
 stianæ religionem relinquit et Maximianum insuper eruditissimum con-
 sultum lingua multavit et eum abunde munus, multoque præterea
 ostendit, tuam nimirum hæreticam approbare recusantes, vestibus.

- V. 233 τοῦ, καὶ τοὺς δύο Ἀναστασίου μαθητὰς ὑπάρχοντας τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ μάρτυρος Μαξίμου ἑξορίας καὶ βασύνοις ἐπέδωκεν. διὰ τοι ταῦτα ἐμισήθη σφοδρῶς παρὰ πάντων. δειλιάσας δὲ ἠβουλήθη μετενέγκαι τὸ βασιλεῖον εἰς Ῥώμην. ὄθεν καὶ τὴν βασίλισσαν καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ ἐπᾶραι ἠθέλησεν, εἰ μὴ Ἀνδρέας ὁ κουβικουλάριος καὶ Θεόδωρος ὁ κολωνείας τὴν τούτου βουλήν διεκώλυσαν. ἐποίησεν δὲ ἐν Σικελίᾳ ἔτη 5. εἰσελθόντι δὲ αὐτῷ ἐν τῷ εἰρημένῳ βαλανεῖῳ συνεισηλθεν αὐτῷ τις Ἀνδρέας υἱὸς Τρωΐλου ὑπουργῶν ἀντιπῶ. ὡς δὲ ἤρξατο γαλλικῶ σμήχεσθαι, λαβὼν Ἀνδρέας τὸ κἀδιον δίδωσι κατὰ κορυφῆς τοῦ βασιλέως, καὶ εὐθέως ἀπέδρα. τοῦ δὲ βασιλέως χρόνήσαντος ἐν τῷ βαλανεῖῳ, εἰσηλθόντι οἱ ἔξω, καὶ εὐρίσκουσι τὸν βασιλέα τεθνηκότα, καὶ τοῦτον θάψαντες, Μιζιζιον̄ τινὰ Ἀρμένιον βασιλέα πεποίηκαν βιασάμενοι τοῦτον. ἦν γὰρ λίαν εὐπρηπὴς καὶ ὠραιότατος. ἀκούσας δὲ Κωνσταντῖνος τὴν τοῦ πατρὸς ἀποβίωσιν μετὰ πλείστης ναυστολίας τὴν Σικελίαν καταλαμβάνει, καὶ χειρωσάμενος Μιζιζιον̄ τοῦτον ἀναιρεῖ σὺν τῷ φονεῖ τοῦ ἰδίου πατρὸς. καὶ καταστήσας τὰ ἐσπέρια ἐπὶ τὴν Κωνσταντινού-
- P. 293 πολιν ὥρμησεν, καὶ βασιλεύει τῶν Ῥωμαίων μετὰ Τιβερίου

6. Ἀνδρέας A, ὁ Ἀνδρ. vulg.
λίαν A. 15. λίαν add. ex A.
τῷ φονεῖ A, τῶν φονέων vulg.

9. Ῥωΐλου A b. 10. γα-
17. καταλαβεν A a f. 18.

exiliis atque proscriptionibus insectatus est, geminosque tandem Anastasios confessoris et martyris Maximi probatos discipulos exilio et cruciatibus subiecit. propter haec, inquam, cuncta odium omnium in se concitavit flagrantissimum, quo deterritus, imperium Romanum transferre decrevit, ac nisi Andreas cubicularius et Theodorus coloniensis eius consiliis obstitissent, imperatricem ac tres filios ad se transfretari iussos Cpoli abduxisset. per annos sex deinde in Sicilia moram traxit. eo igitur in memoratum balneum ingresso, Andreas quidam Troili filius, ut officium ipsi praestaret, una ingreditur. cum vero sapone Gallico se detergere coepisset, elatum in aera cadum in caput imperatoris Andreas impexit, et fugam confestim arripit. imperatore demum in balneo demorante, qui foris astabant, intus se mittentes, trucidatum inveniunt, iustisque ei parentatis, Armenium quendam Mizizium ad capessenda scepra vi compulsum imperatorem creant. erat enim liberali facie ac supra modum formosus. caeterum Constantinus audita patris sui morte cum ingenti classe ad Siciliam appellens, comprehensum Mizizium una cum patris interfectoribus ulciscitur. tum vero rebus in occidente compositis festinus Cpolim repetit, et fratribus Tiberio et Heraclio imperii collegis ascitis Romanam

καὶ Ἡρακλίους τῶν ἰδίων ἀδελφῶν. [* τοῖ δὲ βασιλεῦς
 Κωνσταντὸς ἐν Συκίῃ ἔπις ἐπαύση αὐτῷ Μιχάηλι μετὰ
 ἰατρῶν ἐν τῷ λουτρῷ, καὶ ἐθαύμασαν αὐτόν. ἤματι δὲ ὁ
 βασιλεὺς τὸν Μιχάηλον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ τοὺς τοῦτο τιολ-
 ῆθεύας, καὶ ἀπεστράλυσεν αὐτοὺς. ὡσαύτως δὲ καὶ Τονσι-
 νιανὸν τὸν πατρίων τῶν πατρῶν Γερμανοῦ τοῦ γιγαμέου
 πατριάρχου· τὸν δὲ Γερμανὸν τραχύτερον ὄντα ἐντοῦ-
 ρησεν]

Ῥωμαίων βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἴος α.

A.M. 6161

Τοῦτο τῷ ἔτι ἰθακίτικοις Κωνσταντῖνος σὺν τοῖς ἀδελ-
 φῶς αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψασαν Σαρακηνῶν τῆν Ἰθρακίαν·
 καὶ ἔχμαλίστησαν γιλιθάδας ὄδοθησται, ὡς φασιν, αἱ δὲ
 τοῦ θύματος τῶν ἀνατολικῶν ἔλθον ἐν Χρισσοπολει, λέγοντες
 ὅτι, τίς τῆν τριάδα πιστεύομεν· τοὺς τρεῖς ἀπέφασκεν, ἐπι-
 ράχθη ὁ Κωνσταντῖνος, ὅτι μόνος ἐν ἰσσημίος, αἱ δὲ ἀδελ-
 φοὶ αὐτοῦ εὐδελίας ἀξίαν ἔχον· καὶ ἀποστειλῆς θεόδωρον
 πατριῶν τὸν πολωνίας ἐτραπέσαστο αὐτοὺς, ἐπιστάτας ἀπ-
 τοὺς, καὶ ἔλαβον τὰ πρωτῆα αὐτῶν τοῦ ἀναλθεῖν ἐν τῇ πό-
 λει καὶ μετὰ τῆς συγγλήτου βουλευσασθαι καὶ ποιῆσαι τὸ
 θέλημα αὐτῶν. εὐθείως δὲ ὁ βασιλεὺς αὐτοὺς ἐφουρτίσεν

1 τοῖ δὲ — — — ἀποστράλυσεν ἡσπε ἡσπε αὐτῶν ἀποστὲ ἰσ-
 τῶν σὺν α. 2 Μιχάηλι Α. Μιχάηλι σὺν α. 3 ἰσσημί-
 ος α, α ἡσπε ἰσσημίος 18 ἰσσημίος Α

empulsum administrat. cum Imperator Constant in Sicilia moran-
 tor, ac Iulianum relictis, Mithras administratis parcellis suis cum appen-
 ditur, et letum habet. amovetur Imperi Mithras ac reliquis me-
 lora audiret parcellis, et capitis demerit. abuliter et Iustitia-
 num parcellis, Germani, qui deinde patricianis dignitatem moliant,
 patrem, consili, ipsum vero Germanum Ierosius ac gerentem virilium
 reventis castigant.

Emmanouel Imperatoris Constantini annus primus.

A.C. 661 . 6

Hic annus Constantinus cum Iulianis Imperium administravit.
 Sacerdoti vero comparato excolto in Africam exierunt, et completa
 hinc inde nullis, ut ferunt, in captivitate nuncerunt. themathis pueri
 orientalis milites Chrysopolim accesserunt, dicentes in terrarum
 occidentis, imperatores tres emmanouel. Constantinus, qui inter im-
 peri emmanouel nuncerant, hic auditis turbatus est, quoniam eius Iu-
 liana nulla imperii dignitate pueri populum casum emmanouel. inter
 itaque Theodorus emmanouel patrici, praepositorque laudis et consili
 cum alibi postulandi specie, contrarium emmanouel devertit et eludit. pri-
 mices enim emmanouel et clamorem audientes in urbem transire hinc, et
 ut postulatis feret satis, emmanouel consilium expetere puerum, trans
 postora in Syriae regione palibulis afflicti sceleris puerum Iere in-

ἀντίπεραν ἐν Συκαῖς. καὶ τοῦτο ἰδόντες καὶ καταισχυρθέν-
τες εἰσῆλθον ἐν ὁδύῃ εἰς τὰ ἴδια. ὁ δὲ βασιλεὺς τοὺς ἀδελ-
D φούς αὐτοῦ ἐρινοκόπησεν.

A.M. 6162 Τούτῳ τῷ ἔτει χειμῶν μέγας ἐγένετο, καὶ πολλοὶ ἐκινδύ-
V. 234 νευσαν ἄνθρωποι καὶ θηρία. καὶ ἐχείμασεν Φαδαλαῦ εἰς
Κύζικον.

A.M. 6163 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Βουσοῦρ, καὶ ἤχμαλώτευσ-
P. 294 σεν πολλούς, καὶ ὑπέστρεψεν.

A.M. 6164 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐφάνη Ἴρις ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἔφριξεν
πᾶσα σάρξ, ἐν μηνὶ Μαρτίῳ Δύστρω, ὥστε λέγειν πάντας
ὅτι, συντέλεια ἐστίν. τούτῳ τῷ χρόνῳ στόλον μέγαν ἐξαρτί-
σαντες οἱ ἀρνηταὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ παραπλεύσαντες Κιλι-
κίαν, παρεχείμασαν, εἰς Σμύρνην Μουαμὲδ ὁ τοῦ Ἀβδελαῦ,
Καῖσος δὲ εἰς Κιλικίαν καὶ Λυκίαν. καὶ ἐγένετο θανατικὸν
ἐν Αἰγύπτῳ. ἀπέστειλε δὲ καὶ Χάλε τὸν ἀμνηραῖον μετὰ
B καὶ ἐτέρου στόλου πρὸς βοήθειαν αὐτῶν, ὡς ἰκανώτατον καὶ
τολμηρόν εἰς μάχην. ὁ δὲ προλεχθεὶς Κωνσταντῖνος τὴν τοι-
αύτην τῶν θεομάχων κατὰ Κωνσταντινουπόλει κίνησιν ἐγνω-
κῶς, κατεσκεύασεν καὶ αὐτὸς διήρεις εὐμεγέθεις κακκαβοπυρ

10. μηνὶ Μαῖῳ A. 11. χρόνῳ] ἔτει A. 12. τοῦ Χριστοῦ
om. A f. 13. Σμύρνην om. A a f. Μουιάδ a f. 15. καὶ
Χαλὲ A, Χάλε vulg. 16. αὐτῶν] αὐτῷ a. 18. κίνησιν add.
ex A. 19. κακκαβοπυρφόρους A a mg. Par., κακκοποπυρφό-
ρους f, κακκαζοπορφόρους vulg.

perator decrevit. reliqui viso huiusmodi spectaculo, pudore suffusi
domum redierunt. post haec fratres naribus mutilari imperator
edixit.

A. C. 662 Hoc anno hiems adeo vehemens terris incubuit, ut multi homi-
nes atque animalia periclitata sint. porro Phadala ad Cyzicum
hiemavit.

A. C. 663 Hoc anno Busur expeditione suscepta, captivorum multitudinem
abegit, et ad suos se recepit.

A. C. 664 Hoc anno iris in caelo conspecta carni omni tremorem incussit
mense Martio Dystro, adeo ut omnes rerum universarum consumma-
tionem advenisse praedicarent. eodem anno qui Christi fide negata
Saracenorum acies ducebant Muamed et Caisus classe maxima prae-
parata, cum ea Ciliciam praeternavigaverunt, egeruntque hiberna,
Muamed quidem filius Abdelaē Smyrnae, Caisus, vero in Cilicia et
Lycia. horrenda quoque mortalitas universam Aegyptum incessit.
porro ameram alium Chale nomine cum classe ad ferendum auxilium,
quod et pugnare et aliquid audere valeret, summisit. memoratus au-
tem Constantinus comperto dei adversariorum in Cpoli proposito,
biremes etiam cacabos igne oppletos ferentes, et dromones siphoni-

γράφους καὶ δρόμωνας αἰγωνοφόρους· καὶ τούτους προσερ-
μίμηναι ἐπέλεσαν ἐν τῷ Ἡρακλειτικῷ τῷ Καισαρίῳ λιμένι.

Τούτῃ τῷ ἔτει ὁ προαχθεὶς τῶν Διομαχῶν στέλος ἀνα- A M 6165
βάτης προσεφώτισεν ἐν ταῖς Θρακτικαῖς μερίσιν ἀπὸ τῆς πρὸς
5 Δύσεω ἀπὸπείρας τοῦ Ἑλλάδων, ἕως τῆς λιγυμίνης Μαγναι- C
ρας μέχρις ἁπασῶν τοῦ πρὸς ἀνατολὴν ἀκρατορίων τοῦ λεγο-
μένου Κουλιχίου. κατὰ πῦσιν εἰς ἡμέραν συμβολὴν πόλεμον
ἐκρηκνίτο ἀπὸ πρῶτῃ ἰσῆς ἰσπείρας, ἀπὸ τοῦ βραχυολίου τῆς
Χρυσῆς πρὸς τὸ Κουλιχίου ἰσπείρας ὠδοίτιες καὶ
0 ἀπὸπείρας. ἐν ταῖσι τοῖς οὖν διακίλισαν ἀπὸ τοῦ Ἑλλάδων
μερὸς, μέχρι τοῦ Σαπταβρίου. καὶ ὑποστρέφοντες ἀπὸπείρας
ἐν Κουλιχίῳ, καὶ ταῖσι παραλάσαντες, ἰαίσι παρεχίμασαν.
κατὰ τὸ ἐπὶ ἀναβάλλον ἑμοίως πολεμὸν διὰ δουλοσύνης ἀνα-
πτιν μετὰ τοῖς Χριστιανῶν. ἐπὶ ἰσπείρας δὲ τοῦτο πείσαν-
5 τες, καὶ ἀπὸπείρας τῆ τοῦ Διὸς βορρῆι καὶ τῆς θηορήτο-
ρος, πλῆθος τε ἀποβόλοντες ἀνδρῶν μαχίμων, καὶ τραυματίαι D
μεγίστοις ἕως αὐτοῖς γυγνημίνης, ἀθουλοστρέφον μετὰ μεγά-
λης λύρας. ἰσπείρας δὲ ὁ αὐτὸς Διοφιθιστοῦ στέλος, κατε-
λήθη ἀπὸ χειμῶν ζῶλης καὶ πεισματος πειταιγίδος ἐπὶ τὸ

1. ταῖσι τοῖς A, ταῖσι τοῖς vulg.   2. ἐπὶ αὐτῷ Κουλιχίῳ τῶν vulg.   3.
ἀπὸπείρας α, ἀπὸπείρας ε, ἀπὸπείρας ι.   4. καὶ αὐτῷ πείσαν [α. A
B τῶν αὐτῶν ex A.   βραχυολίου A.   5. οὖν A, δὲ vulg.
6. ἰσπείρας A, ἀπὸπείρας e C.   7. ταῖσι τὸ αὐτῷ A.   8.
καὶ ἀπὸπείρας αὐτῶν ex A.   9. ἰσπείρας ι.

hos eundem locum spectantes, ad Pseudianilium Caesari portum in ho-
stres imperatorum lictoria praeparata sunt.

Hic anno belli maximam victricem illa dei adveniarum classis A C 525
ad Thraciae litora appulit, ab occidentali abalrum praemissis, cui
alia Magnae regnum, ad usque cursum abentis praemissum,
quod vulgus Cycladum vocat. singulis itaque diebus a dimissa ad
venenam ab Aegaei portus arenis ad praemissum Cycladum
annua esse impellentium ac victricem bellum et repellantem arches, uno
quodlibet, evadit et repellantem conflictus. lictoria vero con-
pita huiusmodi, et in singulis annis praeferebant victricem a
mense Aprili ad Septembrem usque. tenuit vero Cycladum appressio-
nem, et ea causa, illis lictoria dicitur. pax vero redente appli-
cata totius classe novum paxiter bellum cum Christianis mari redien-
cibus. bello tandem per annos septem in hunc modum protracto,
et annua victricem bellorum summa multitudine, videlicet hunc
per et hic maxima ipsa infesta, deo debet gentilem auxilium ma-
num imperatorum, cum deducere et quod deducere removere. ea lictoria
classis dei manu subsecunda vel lictoria, ad Sylaei plagam ad-
venit. lictoria lictoria et procella vehementi appulit, lictoria ad una

μέρη τοῦ Συλαίου· καὶ συντριβεῖς ὀλοκλήρως ὤλετο. Σουφίαν δὲ ὁ υἱός, τοῦ Ἀϋφ ὁ δεύτερος ἀδελφός, συνέβαλεν πόλεμον μετὰ Φλώρον καὶ Πετρωνᾶ καὶ Κυπριανοῦ ἐχόντων
 P. 295⁵ Ῥωμαϊκὴν δύναμιν· καὶ κτείνονται Ἀραβες χιλιάδες λ'. τότε
 V. 235⁵ Καλλίνικος ἀρχιτέκτων ἀπὸ Ἡλιουπόλεως Συρίας προσφυγῶν τοῖς Ῥωμαίοις πῦρ θαλάσσιον κατασκευάσας τὰ τῶν Ἀράβων σκάφη ἐνέπρησεν, καὶ σύμφυχα κατέκαυσεν. καὶ οὕτως οἱ Ῥωμαῖοι μετὰ νίκης ὑπέστρεψαν, καὶ τὸ θαλάσσιον πῦρ εὗρον.

- A.M. 6166 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Κωνσταντίνου ἔτος α΄.
 B Τούτῳ τῷ ἔτει ἐχειμάσεν Ἀβδελαῶς υἱὸς Κάϊς καὶ Φαδαλαῶς εἰς Κρήτην.
 A.M. 6167 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐφάνη σημεῖον ἐν οὐρανῷ ἐν ἡμέρᾳ σαββάτου.
 C
 A.M. 6168 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Θεοδώρου ἔτος α΄.
 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο ἀκρις μεγάλη κατὰ Συρίαν καὶ Μεσοποταμίαν.
 A.M. 6169 Τούτῳ τῷ ἔτει εἰσηλθὼν Μαρδαῖται εἰς τὸν Λίβανον· καὶ ἐκράτησαν ἀπὸ τοῦ Μαύρου ὄρους ἕως τῆς ἁγίας πόλεως· καὶ ἐχειρώσαντο τὰς τοῦ Λίβανου περιωπίας· καὶ πολλοὶ δοῦλοι καὶ αὐτόχθονες πρὸς αὐτοὺς κατέφυγον· ὥστε

1. Σιλλαίου Α. 5. Ἡλιουπόλεως Α α f, Ἰλίου πόλεως vulg.
 7. κατέπρησεν Α. 16. κατὰ Συρίαν Α, κατὰ τε Συρ. vulg.
 21. δοῦλοι καὶ αὐτ. Α, δοῦλοι καὶ αἰχμάλωτοι καὶ αὐτ. vulg.

vel in profundum absorptis ratibus, tota disperiit. Suphian autem filius, Ayph minor frater cum Floro, Petrona et Cypriano, Romano- rum militum armatam manum secum ducentibus manus conseruit, eaque pugna Arabum triginta millia caesa fuere. tum vero Callini- cus Heliopolensis in rebus arte parandis strenuus, Syria ad Romanos deficiens, igne marino excogitato, Arabum navigia, ipsis hominibus vivis consumptis, succendit. sicque Romani victores reversi sunt, ignemque marinum invenerunt.

- A. C. 666 Cpoleos episcopi Constantini annus primus.
 Hoc anno Abdelas filius Caisi et Phadadas Cretae hiemaverunt.
 A. C. 667 Hoc anno quodam sabbati die signum in coelo apparuit.
 A. C. 668 Cpoleos episcopi Theodori annus primus.
 Hoc anno magna locustarum vis Syriam et Mesopotamiam in- festavit.
 A. C. 669 Hoc anno Mardaitae Libanum aggressi tenuerunt quicquid a Mauro monte est usque ad sanctam urbem, et Libani cacumina quaeque occupavere, multique tam servi et captivi quam indigenae ad eos se adiunxerunt, ita ut intra breve admodum temporis spatium ad multa

δι' εὐχῶν χρόνον τις πολλὰς γιλιώδας γινέσθαι. καὶ ταῦτα
 μισθῶν Μαντίας καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ ἐπαβέβησαν σφέδρα,
 συλλογιώμενοι ὅτι τὸ βασιλεῖον τῶν Ῥωμαίων ὑπὸ Διού
 φρασεῖται, καὶ ἀποστείλει πρέσβεις πρὸς τὸν αὐτοκρατορα
 Κωνσταντίνον ζητῶν ἐνέχρη, ὑποσχόμενος καὶ εἰρήνην τῷ
 βασιλεῖ παρέχειν πάντα. ὁ δὲ βασιλεὺς τοὺς ταυτέτους
 πρέσβεις δεξάμενος, καὶ τῆν αἴτησιν αὐτῶν ἀκούσας, ἀπέ-
 στειλε σὺν αὐτοῖς ἐν Συρίῃ Ἰωάννην τοῦ πατριῶτος, τὸν
 ἐπίσκοπον Πιζυγαῶδον, ὡς ἀρχαιογινῆ τῆς πολιτείας καὶ
 πολυετηρον ὄντα καὶ μεγάλως ἀντιχόμενον φρονησάμενος, ἀπέ-
 τὸ ἀρμόδιως διαλεγθῆναι τοῖς Ῥωμαίοις καὶ τὰ τῆς εἰρήνης
 συμφωνήσαι. τοιοῦτον δὲ καταλαβόντος ἐν Συρίῃ, ὁ Μαντίας
 σάφηνμα πεποιησὼς τῶν τε ἀμερῶν καὶ Κορνηλιῶν, ἐδὲ-
 ζατο αὐτὸν μετὰ μεγάλῃ τιμῆς. πολλῶν οὖν λεχθέντων
 ἀναμιταζέ αὐτῶν ἐπὶ τῶν λόγων, σιτηφωσθῆναι πρὸς ἐπιτί-
 ρους ἐγγρηφον ἐπὶ τῆς γινέσθαι μεθ' ἑαυτὸν λέγον ἐπὶ σιτη-
 φώσθαι ἐπὶ τῶν πάντων παρασχέσθαι τῆ Ῥωμαίων πολιτεία
 πρὸ τῶν Ἀμερῶν γρησὸν γιλιώδας τρεῖς καὶ ἄνδρας αἰχ-
 μαλιώτους ὑπὲρ γιλιώδας καὶ ἰσπυρὸς ἐγγυαῖς δ'. ταῦτα σιτη-
 γρηθέντα μετὰ τῶν δῖο μισθῶν ἐπὶ χρόνον ἅ φυλάττεσθαι
 ἀλατίαν ἐπὶ τῆν ἀπὸ μίσθον Ῥωμαίων καὶ Ἀμερῶν καὶ

3. τῶν add. ex A.   4. ἐπὶ τῶν χρόνων — — πάντα add. ex A.
 5. Πιζυγαῶδον A.   12. τοῦτον δὲ A. τὸ δὲ τῶν.   13. ἐπὶ
 σιτηφώσθαι A. I.   15. παρεχόμενος A.   16. τρεῖς] τῆς I.   σιτη-
 φώσθαι γιλιώδας A a I. σιτηφ. δ'. τῶν.

nullis existerent, quo audito, Manias eoque consilio valde exte-
 riorum, sicut et imperatoris Romanorum sub dei tutela considerate repu-
 blicae, legatos de pace habenda ad imperatorem Constantinum com-
 mitterent, qui eumque quoque tributa proponerent. Imperator hoc be-
 nigne excepit, praesens illorum aduocis, delegavit cum quo in
 Syriae finibus praesens negotiorum Praefectum, ut eorum in
 se publica multorum experientiam et penitentiam videret, qui videlicet
 episcopus et amabilem cum Antiochia colloqueretur, praecipue conditiones
 componeret. In eis vixit in Syria, Manias eisdem amissionem et
 Constantinum consilio ipsum praesensque excepit, praesensque vixit
 multa eoque pace agitata et hinc inde discrepata fuerunt, tandem in-
 ter utrumque conuenit, ut pacis conditiones interpositis interueni-
 endis, penitentiam et praesens negotiorum amicus ante multa tria milia,
 hominum pro captivitate sua milia, et equos quatuordecim quingenta
 Africae finibus in publicam praesens, quibus deinceps utraque
 parte, pace bona inter Romanos quoque Antiochia ad pacem coniuncta
 ostendit, praesensque duobus interueniis ad utrumque partem totis

Β τῶν τοιούτων καθολικῶν δύο ἐγγράφων λόγων πρὸς ἀλλήλους μεθ' ὄρκων γεγονότων καὶ ἀλλήλοις ἐπιδοθέντων, ὁ πολλὰ V. 236 ᾠως λεχθεὶς πανεύφημος ἀνὴρ πρὸς τὸν βασιλέα ἀνέστρεψεν μετὰ καὶ δώρων πολλῶν. ταῦτα μαθόντες οἱ τὰ ἐσπέρια οἰκοῦντες μέρη, ὃ τε Χαγάνος τῶν Ἀβάρων καὶ οἱ ἐπέκεινα ῥῆγες ἔξαρχοὶ τε καὶ κάσταλδοι καὶ οἱ ἐξοχώτατοι τῶν πρὸς τὴν δύσιν ἐθνῶν, διὰ πρεσβευτῶν δῶρα τῷ βασιλεῖ στείλαντες, εἰρημικὴν πρὸς αὐτοὺς ἀγάπην κυρωθῆναι ἤτησαντο. εἴξας οὖν ὁ βασιλεὺς ταῖς αὐτῶν αἰτήσεσι, ἐκύρωσεν καὶ πρὸς αὐτοὺς δεσποτικὴν εἰρήνην. καὶ ἐγένετο ἀμεριμνία μεγάλη C ἔν τε τῇ ἀνατολῇ καὶ ἐν τῇ δύσει.

A.M. 6170 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Γεωργίου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονε σεισμὸς μέγας κατὰ τὴν Μεσοποταμίαν, ἐν ᾧ πίπτει τὸ Βατάν, καὶ ὁ τροῦλλος τῆς ἐκκλησίας Ἐδέσσης· καὶ κτίζει αὐτὸν Μανίας σπουδῇ τῶν Χριστιανῶν.

A.M. 6171 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπεβίω Μανίας ὁ τῶν Σαρακηνῶν πρω- D τος βασιλεὺς μηνὶ Ἀρτεμισίῳ 5' Ἰνδικτιῶνι α'. γέγονε δὲ στρατηγὸς ἔτη κς', καὶ ἡμήρευσεν ἔτη κδ', καὶ ἤρξεν Ἴζιδ ὁ υἱὸς αὐτοῦ· καὶ τούτῳ τῷ χρόνῳ τὸ τῶν Βουλγάρων ἔθνος ἐπῆλθεν τῇ Θράκῃ. ἀναγκαῖον δὲ εἰπεῖν καὶ περὶ τῆς ἀρχαιότη-

2. γεγονοτων add. ex f, μεθ' ὄρκων γεγ. καὶ ἀλλ. om. A. 4.
 μετὰ δώρων e. 8. εἴξεν — καὶ ἐκύρ. A. 14. Βόταν f.
 17. ὁ add. ex A. πρωτοσύμβουλος A. 19. ἔτη κς' A f,
 ἔτη κ' vulg. 20. καὶ τούτῳ A, ἐν τούτῳ vulg.

cem datis, celebris ille ac saepius laudatus vir cum muneribus maximis ad imperatorem reversus est. hoc ubi perceperere qui occasum incolebant, Chaganus Abarum princeps, caeterique illarum provinciarum reges, duces et castaldi, virique occidentalium nationum primores, legatos una cum muneribus ad imperatorem pacis concordiaeque cum ipso ineundae firmandaeque gratia misere. imperator eorum precibus concedens, pacem, qua se testaretur dominum, cum ipsis firmavit. atque ita quies et tranquillitas maxima tam in oriente, quam in occidente obtinuit.

A. C. 670 Cpoleos episcopi Georgii annus primus.

Hoc anno magnus terrae motus per Mesopotamiam extitit, quo ambo et ecclesiae Edessenae trullus corruit: eum vero Mavias suasu atque precibus Christianorum restaurat.

A. C. 671 Hoc anno mensis Aprilis die sexto, indictione prima, Mavias primus Saracenorum rex leto extinctus est. gentis suae ducem se gessit annos viginti, ameram se renunciavit annos viginti quatuor. Izid vero eius filius post eum principatum obtinuit. sub id vero tempus Bul-

τας τῶν Ὀροσειθίων, Βουλγάρων καὶ Κοτρύων. ἐν τοῖς ἀρτίστοις περὶ τῆς μέσης τοῦ Ἑξέινου πόντου, ἐν τῇ λεγομένῃ Μαιωτικῇ λίμνῃ, εἰς ἣν ἀναγίται ποταμὸς μέγιστος ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ καταφθήμενος διὰ τῆς τῶν Σαρματῶν γῆς, ὡς λεγόμενος Ἄταλ, εἰς ἣν ἀναγίται ὁ λεγόμενος Τσιταῖς ποταμὸς καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν Ἰλλυρίων πολὺν ἀναχόμενος τῶν ἐν τοῖς Κανταίοις ἔρπει, ἀπὸ δὲ τῆς μέσης τοῦ Τσιταῖ καὶ τοῦ Ἄταλ, (ἄνωθεν τῆς προλεχθεῖσης Μαιωτικῆς λίμνης σχιζομένου τοῦ Ἄταλ) ἔρπειται ὁ λεγόμενος Κοῦφης ποταμὸς, καὶ ἀποδίδει εἰς τὸ τέλος τῆς Ποντικῆς θαλάσσης πύκνους τῶν Νεφροειδῶν εἰς τὸ ἄρωμα τοῦ λεγόμενου Κριοῦ ἀρώματος. ἀπὸ δὲ τῆς προσηκουμένης λίμνης ἰσα ποταμὸς θαλάσσης, καὶ ἀναγίται εἰς τὴν τοῦ Ἑξέινου πόντου θαλάσσης διὰ τῆς γῆς Βοσπόρου καὶ Κιμμερίων, ἐξ οὗ ποταμοῦ ἀγρεύεται τὸ λεγόμενον Μυρζοῦλλιν καὶ τὰ τοῖτον ὄσμια, καὶ εἰς μὲν τὰ πρὸς ἀνατολὴν μέρη τῆς προσηκουμένης λίμνης ἐπὶ Φαταγορίας καὶ τοῖς ἐκείθεν εἰσπίπτοντες Ἰβηρικούς παρασκευάζεται ἰσθη πλείστα, ἀπὸ δὲ τῆς κείτης λίμνης ἐπὶ τοῦ λεγόμενου Κοῦφην ποταμοῦ, ἰσθη τὸ ζυτὸν ἀγρεύεται Βουλγαρίων ἄρωμα, ἢ παλαιὰ Βουλγαρία ἰσθίη ἢ μεγάλη, καὶ οἱ λεγόμενοι Κοτρύωνι ὄσμοφλοι

1. Ὀροσειθίων Βουλγάρων A ὁ I. Ὀροσειθίων Βουλγάρων vulg. Κοτρύων A I. Κοτρύων vulg. 2. Ἄταλ a, Ἄταλ, A, Ἄταλ I, Ἄταλ vulg. 3. Νεφροειδῶν A. 4. ἰσθ A. ἰσθ. ἰσθ. 5. γῆ add. ex A. 6. Μυρζοῦλλιν b. 7. ἰσθ. ἰσθ. A, εἰς τὸ vulg.

gantium gens in Thraciam immigravit. eandem de Onogundacensium, Bulgarcorum et Cotragorum antiquitate nunciat hic delibata operose prolixius dicit. ad Euxini ponti partes terrae maris positae et septentrionali subiacentes, ad Maeoticam nimirum paludem, in quam fluxus ingens ex Oceano per Sarmatarum terram penetrans Atalis nomine exoneratur, in quam etiam fluxus alter Tanais dicitur, ipse pariter ab Hebraea pariter ad Coenaclos montes fluvius proficiens, ex concursum vero Tanais et Atalis (his enim Atalis supra memoratam Maeoticam paludem ab altera delibatur) emergit amnis, cui Cophis nomen impositum, qui in maris Pontici sinem iuxta Neostrophas ad promontorium, quod Ametha fluvius vocatur, prorumpit. a designata vero palude mare fluctibus iustat latum in Euxini Pontis sinum per Bosporum et Coenaclos regionem exundet. in eo flumine Maeoticum, et haec similiter expraesantur, et ad orientalem quidem praesentis paludis plagam, Pharnaguriam nuncupant, et Hebraeos tunc degentes, hominum caecitas praecipue conuerantur, ab ipsa vero palude ad fluminis Cophis limites, in quibus vultus Bulgarcus piscis capitur, ipsa anti-

αὐτῶν καὶ οὗτοι τυγχάνοντες. ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων Κωνσταντίνου τοῦ εἰς τὴν δύσιν * Κροβάτου τοῦ κύρου τῆς λεχθείσης Βουλγαρίας καὶ τῶν Κοιτράγων τὸν βίον μεταλλάξαντος, καὶ πέντε καταλιπόντος υἱούς, καὶ διατυπώσαντος μηδαμῶς τούτους ἀποχωρισθῆναι ἐκ τῆς πρὸς ἀλλήλους διαίτης, διὰ τὸ
 V. 237 πάντη κυριεύειν αὐτούς καὶ ἐτέρῳ μὴ δουλωθῆναι ἔθνει. μετ' ὀλίγον δὲ χρόνον τῆς ἐκείνου τελευτῆς εἰς διαίρεσιν ἐληλυθότες οἱ πέντε αὐτοῦ υἱοί, διέστησαν ἀπ' ἀλλήλων μετὰ τοῦ ἐν ὑπέξουσιότητι ἑκάστου αὐτῶν ὑποκειμένου λαοῦ. καὶ ὁ μὲν πρῶτος υἱὸς ὁ λεγόμενος Βατβαιῶν τὴν ἐντολὴν τοῦ οἰκείου φυλάξας πατρός, διέμεινεν ἐν τῇ προγονικῇ αὐτοῦ γῆ μέχρι τῆς δευρο. ὁ δὲ δεύτερος τούτου ἀδελφός, ὁ λεγόμενος Κότραγος, τὸν Τάναϊν διαβάς ποταμὸν ἀπέναντι τοῦ πρώτου ὤκησεν ἀδελφοῦ. ὁ δὲ τέταρτος καὶ ὁ πέμπτος τὸν Ἴστρον ἤτοι Δάνουβιν λεγόμενον περαιωθέντες ποταμὸν, ὁ μὲν εἰς Παννονίαν τῆς Ἀβαρίας ὑποταγεὶς τῷ Χαγάνῳ τῶν Ἀβάρων, ἔμεινεν ἐκεῖ μετὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, ὁ δὲ τὴν πρὸς τῇ Ῥαβέννῃ Πεντάπολιν καταλαβὼν, ὑπὸ τὴν βασιλείαν τῶν Χριστιανῶν γέγονεν. ἔπειτα τούτων ὁ τρίτος, Ἀσπαροῦχ λεγόμε-

1. δὲ add. ex A.   2. post δύσιν fort. add. τελευτήσαντος.
 3. μεταλλάξαντα — καταλιπόντια a.   9. ἑκάστου add. ex A.
 10. Βατβαιῶν A, Βατβαιεγῶν a, Βατζαιῶν f, Βατβαιαγῶν mg. Par.
 15. λεγόμενον add. ex A.   16. Ἀβαρίας A, Ἀραβίας vulg.
 17. τῇ Ῥαβέννῃ] τὴν Ἀβέννῃ A, τὴν Ἀβέννησιν f.   19. Ἀσπαροῦχ A f.

qua magnaque Bulgaria sita est, et quae Cotragorum Bulgaris contribulium vocatur regio. caeterum Constantini temporibus, qui in occidente * Crobatus quidam praefatae Bulgariae Cotragorumque dominus leto vicinus filios quinque post se relinquens, iis condito testamento praecepit, uniuscuiusque dominio firmiter ac stabili retinendo et ab exterarum gentium servitute vindicando, ne seorsim a se invicem habitarent: at cum post breve tempus a patris obitu quinque liberi filii ad distribuendas ad invicem dominii portiones singulas processissent, ad invicem rursus cum subiecto suae potestati populo segregandos se decreverunt. et primogenitus quidem filius nomine Batabaias, paterni mandati tenax in avito solo ad hunc usque diem constitit. secundus natus frater, Cotragum dixerunt, Tanai flumine traiecto, ex adverso fratris primogeniti sedes posuit, quartus autem et quintus, flumen Istrum, intellige Danubium, praetervecti, ille quidem in Pannoniam Abaricam Chagano Abarum principi postmodum subdendus cum omnibus suis copiis transit, hic vero Pentapolim ad Ravennam perveniens, Christianorum imperio pariter subiectus remansit. fratrum deinde istorum tertius Asparuch vocatus Danapri et Danastri

τος, τον Διναριον και Διναστριον περάσας και τον Όλιγον κω-
 ταλαίων βορειοτιτρου του Δινοβριου ποταμου, μεταξυ τού-
 των κείνου ησται, άσφυλη και διαμαχεται είναι τον τό-
 που στοχασάμετος ες ίσχυατου μερους τελματωδες γαρ έμπρο-
 5 σθεν, και άλλοθεν του ποταμου σιφαινοίμετος, πολλήν τή
 εδωκε τοιπαπεινωμένη δια τον μερισμόν τήν εν των πολέμωσ
 πυράζεν άνοιον. τούτων δε ούτως εις πέντε μέρη διαιρείται- F 173
 τον, και εν βραχίτητι απαιτησάσται, ελάθει το μεγα εδωκε
 των Χαζάρων άνω του εδωότερου βωδουσ Παρξιλιας τής, πρώτης
 0 Σαρματίας, και εδωότεου αώσης τής αφασιας γής, μέχρι τής
 Ποντιαής Θαλάσσης· και τον πρώτον αδελφόν Βασιλειαν τής
 πρώτης Βουλγαρίας άρροσια έποικησεν απαιτησάσται, γήρους αφ
 αυτού κομίσται μέχρι του εν, ο δε βασιλεύς Κωνσταντίνος
 μεμαθησάσται, ότι ελαθια εδωκε εναφρον και άσφωδρον εδωκε
 5 του Δινοβριου εις τον Όλιγον εσαρήσται, και τα κλησάσται
 τή Δινοβριε εσφάζται και λησάσται, τούτ' εστιν τή του
 εν αυτων κρατουμένη γήρας, υπό Χριστιανώσ ταιε κρατου- B
 μένην, ήτιαδη σφάδρα· και τελειει περδσαι ποσια το εδ-
 μωτα εν τή Θήρησ, και ελαθιασ στωλον δια τε γής και

1. Όλιγον Όλιγον A, Όλιγον vulg. 2. βορειοτιτρου = βορειο-
 ρου. α. A. 6. εν των αυταίων A C, εν αυταίων α, εν α-
 αυταίων vulg. 7. Παρξιλιασ A C, Παρξιλιασ vulg. 15. Δι-
 νου A, Δινοβριον vulg. 16. εν τή Δινοβριε A, εν Δινοβριε vulg.
 17. εν' αλωσ A, αφ' αλωσ vulg. 18. αφ. αλωσ A, αφ-
 εν αφ. vulg.

summisbus praeter navigatio, et ad Oligum aliam annam iam profec-
 ctum ibi erat locus Danubio magis borealis, inter hunc et illum, in-
 ter et inaequabilem ex utraque parte locum convectatus, eodem et
 habitacionibus modum habere consistit. cum ut eum in unum
 parte parabolam monitus locus, et hinc et inde fluminibus circum-
 gatur, maximam genti, quae aliquo tempore hanc ditissimam in-
 nomis hinc, ab hostibus incursionem perennit. his ita in quaque
 partes dicitur, et ad partem et indium quidam redacta, numerosa
 Christianorum gens ex interiori Boreliae, quae est prima Sarmatiae,
 recessu, praecepit, consuetudine usque ad mare Ponticum via ditissimam
 unam redacta tempore flumen positio provinciae, a Borelia prima Bul-
 gariae praecepit. hic erat quaque fluminum primae, vestigium alio reddi-
 to, redactum ab eo in hunc usque diem existit, imperator Constanti-
 nus alio gentem scythiam et immundam Danubio imperato ad Oligum
 tentoria et imperium fixare, et per regionem Danubio adiacentem
 graeciae et atrogem inferre. eam nimirum nos ipsi occupant terram,
 quae iam Christianorum ditissima erat, maximam inde concepti deli-
 ciam. subit itaque legiones omnes in partes Themiae migrare, armis-

Θαλάσσης κατ' αὐτῶν ἀπεκίνησεν, πολέμῳ τούτους ἐκδιώξαι πειρώμενος, καὶ διὰ μὲν τῆς πρὸς τῇ Ὀλγῳ καλουμένῳ καὶ Δανουβίῳ ἠπείρου τὰ πεζικὰ παρατάξας, διὰ δὲ τῆς πλησιαζούσης ἀκτῆς τὰς ναῦς προσορμίσας. τοῦτο δὲ τὸ ἀθρόον καὶ παμπληθὲς τῆς παρατάξεως οἱ Βούλγαροι θεασάμενοι τῆς 5 ἑαυτῶν ἀπεινωκότες σωτηρίας, εἰς τὸ προλεχθὲν ὄχρῳμα καταφεύγουσιν, καὶ ἑαυτοὺς ἀσφαλιζονται. ἐν τρισὶ δὲ καὶ 10
 Cτέτρασιν ἡμέραις ἐκ τοῦ τοιοῦτου ὄχρῳματος αὐτῶν μὲν ἐξελεθεῖν μὴ τολμησάντων, τῶν δὲ Ῥωμαίων πόλεμον μὴ συναψάντων διὰ τὴν προκειμένην τῶν τελεμάτων πρόφασιν, στο- 1
 χασάμενον τὸ μιαρὸν ἔθνος τὴν χαννότητα τῶν Ῥωμαίων ἀνελάβετο, καὶ προθυμότερον γέγονεν. τοῦ δὲ βασιλέως ἐν ποδαλγίᾳ ὄξυπαθήσαντος, καὶ ἐπὶ Μεσημβρίαν βιασθέντος ὑποστρέψαι διὰ συνήθειαν λουτροῦ, ἅμα πέντε δρομώνων καὶ 1
 τῶν οἰκείων αὐτοῦ ἀνθρώπων, κατέλιπε τοὺς στρατηγούς καὶ τὸν λαόν, κελεύσας παρακονδακίζειν καὶ ὑποσῦραι αὐτοὺς ἐκ 1
 τοῦ ὄχρῳματος, καὶ πόλεμον πρὸς αὐτοὺς κροτῆσαι, εἰ τύ-
 χοι αὐτοὺς ἐξελεθεῖν· εἰ δὲ μὴ, παρακαθίσαι αὐτοῖς, καὶ φυ-
 Dλάττειν ἐν τοῖς ἐρύμασιν. οἱ δὲ τοῦ καβαλλαρικοῦ τὸν βα-
 σιλέα φεύγειν διαφημίσαντες, καὶ φόβῳ συσχεθέντες, τῇ αὐτῇ 2

1. κατ' αὐτῶν add. ex A.
 παρατάξας A, διατάξας vulg.
 vulg. 19. ἐρύμασιν f.
 ἀχθέντες τοιαύτη vulg.

3. Δανουβίῳ A, Δανουβίου vulg.
 10. τελεμάτων A b, παλμάτων
 20. συσχεθέντες τῇ αὐτῇ A, συν-

taque tum mari tum terra militum manu expeditionem suscepit, armorum vi hostes locis occupatis deturbare meditatus, et per continentem quidem, et Olgo sic vocato Danubioque vicinas terras pedestres copias composuit, et ad vicinas fluminis oras naves applicuit. porro Bulgari tam repentinum atque numerosum belli ordinem conspicati, in salutis desperationem coniecti, in memoratum praesidium se recipientes, in tuto sese composuere. tres itaque vel etiam dies quatuor ex huiusmodi praesidio pedem efferre non ausi, sed nec Romani propter adiacentium paludum occasionem ad conflictum descendere confisi, haerent ex parte utraque; tum certe impura gens, Romanorum imbecillitate et mollitie conspecta, animos recepit, et ad bellum committendum alacrior effecta est. interim imperator acri pedum dolore vexatus balnei facilius et commodius habendi gratia cum solis dromonibus quinque nonnullisque palatii domesticis Mesembriam redire coactus, exercitu ducibusque velitari iussis, et hostes e praesidio pellicere, et tandem cum eis rigido Marte, si tamen foras auderent prorumpere, sin minus, obsidione circumcingere, et in suis munimentis oclusos observare, castris abscessit. equites imperatorem fugere

σιγησάμενος, τοὺς τε κατὰ τὴν ἑφάν καὶ δύσιν καὶ ἄρκτον καὶ μεσημβρίαν, ὑπὸ τοῦ μουσαροῦ καὶ νεοφανοῦς ἔθρους ἠττήθη. ἀλλ' οὗτος μὲν ἐκ προνοίας Θεοῦ τοῦτο συμβεβηκέναι Χριστιανοῖς πιστεύσας, εὐαγγελικῶς διανοησάμενος, εἰρήνευσεν· καὶ ἦν ἕως τελευτῆς αὐτοῦ ἡρεμῶν ἐκ πάντων πολέμων, σπουδὴν ἔχων ἐξαίρετον ἐνώσαι τὰς ἀπανταχῆ διηρημένους ἀγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας ἀπὸ τῶν χρόνων Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως καὶ προπάππου αὐτοῦ, καὶ Σεργίου τοῦ κακόφρονος καὶ Πύρρου, τῶν ἀναξίως ἡγησαμένων τοῦ θρόνου Κωνσταντινουπόλεως, μίαν τε θέλησιν καὶ μίαν ἐνέργειαν ἐπὶ τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δογματισάντων, ὧν τὰς κακοδοξίας ἀνατρέψαι σπουδάζων ὁ Χριστιανικώτατος βασιλεὺς σύνοδον οἰκουμενικὴν συναθροίσας ἐπισκόπων σπθ' ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὰ τε προκεκυρωμένα ἐν ταῖς προλαβούσαις ἀγίαις καὶ οἰκουμενικαῖς πέντε συνόδοις ἐπεβεβαίωσε δόγματα, καὶ τὸ τῶν δύο θελημάτων καὶ ἐνεργειῶν εὐσεβῆς Θεοπισθῆναι δόγμα συνεψηφίστατο κατὰ τὴν αὐτὴν ἀγίαν καὶ ἀκριβεστάτην ἕκτην οἰκουμενικὴν σύνοδον, ἧς ἐξῆρχον ὁ αὐτὸς πανευσεβῆς βασιλεὺς Κωνσταντῖνος καὶ οἱ εὐσεβεῖς ἱεράρχαι.

3. οὗτος A, οὕτως vulg. 5. πολεμίων A. 10. μίαν τε A, μίαν δὲ vulg. μίαν οὐσίαν ἐνεργείας f. 12. σπουδάζων] δοξάζων f. 14. κατὰ τε τὰ A. 15. προλαβούσαις add. ex A. πέντε add. ex A. 16. δύο add. ex A. 17. πεισθῆναι f. 19. ἐξῆρχον A, ἐξῆρχεν vulg. πανεύφημος f.

meridie ad septentrionem longe lateque excurrit orbis, vectigales olim sibi fecere, nunc ab ista abominanda et nuper enata gente esse superatos. verumtamen imperator istud ex dei providentia contingere arbitratus, ceu evangelii sensu mente probe percepto, pacem fecit, atque ita demum reliquum vitae suae spatium sine ullis bellorum tumultibus tranquillum exegit, id prae caeteris summo studio procurans, ut sanctae dei ecclesiae dissidium ubique passae a temporibus Heraclii imperatoris proavi sui, et vesani Sergii et Pyrrhi, qui Cyprius throno indigne praefecti unam voluntatem unamque item actionem in domino et deo et salvatore nostro Iesu Christo docebant, in unionem atque concordiam revocaret. istorum insanas atque impias opiniones christianissimus imperator omnino subvertere cum maxime studeret, universale concilium episcoporum ducentorum et octoginta novem congregans, decreta a prioribus quinque sanctis et oecumenicis conciliis antea sancita confirmavit, piisque ac rectum de duabus voluntatibus atque actionibus dogma per istud sanctum atque accuratissimum sextum oecumenicum concilium promulgari atque statui decrevit. concilio praefuere piissimus imperator Constantinus, piique sacrorum antistites.

Ἀγαθὸν ἀρχιερέϊ Τριδίκτος α.

A M 672

Τούτῃ τῇ ἡμέρᾳ συνεθροίσθη ἡ ἁγία καὶ οἰκουμένη ἐκκλησία συνέδος ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν συνῶ ἐπισκόπων καὶ πατέρων καὶ ἐπιτροπὴν τοῦ ἐπίστροφους βασιλέως Κων. Ρ 3ου Σατυρινοῦ.

Τούτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπέστατο Κωνσταντινῶς τοῖς ἀδελφοῖς ἈΜ 673
αὐτοῦ τῆς βασιλείας Ἡρακλίου καὶ Τιβέριου, καὶ μόνοι, ἔβα- V, 23
σάλευσε σὺν Τυσιμιστῶ τῇ τῆς αὐτοῦ.

B

Τούτῃ τῇ ἡμέρᾳ Μουχιάμ ὁ φαιστής τυραννέως ἐστρα- ΑΜ 674
νῆς γέγονε τῆς Περσίδος, ἀπελάσει δὲ ταυτὸς προφήτης. καὶ
ἐπαρμήθησαν οἱ Ἀραβες.

Ἀγαθὸν ἀρχιερέϊ Μαροῦμ Δίκτος α.

A M 675

Τούτῃ τῇ χροῖνῃ βασιλεῦ Τριδ, καὶ παραγένητος οἱ Ἀρα- C
βες τοῦ Ἐθιζου διακέρθησαν, αὐτοκράτητες ἀρχιερεῖς ἐπι-
στροφους Ἀβδελῶν τινα εἶδος Ζαβερ, καὶ συναγένητος οἱ Φαρι-
σαις καὶ οἱ Παλαιστῖνοι ἔρχονται ἐπὶ τῆς Ἰερουσαλοῦ, καὶ τῶς
τοῦ Γαλιθαῦ πρὸς Ἄσους ἀμνηρῶν Παλαιστῖνης· καὶ δίδωσι
χεῖρας δεξιῶς τῇ Μαροῦμ καὶ ἰσάουσι αὐτὸς ἀρχιερέϊ,
καὶ ἀμνηρῶσι μέγας ἐπίστροφους, καὶ τελευτήσαντος αὐτοῦ, Ἀλι-
μμελιχ ὁ υἱὸς αὐτοῦ διαδέχεται τῆς ἀρχῆς, ἀμνηρῶσις τῆς

- 1. Ἄβελος ἐπ. Α
- 2. Μουχιάμ Α, Μουχιάμ vulg.
- 3. ἀπελάσει Α, ἐπιλάσει vulg.
- 4. ἔβα- V, 23
- 5. ἔβα- V, 23
- 6. ἔβα- V, 23
- 7. ἔβα- V, 23
- 8. ἔβα- V, 23
- 9. ἔβα- V, 23
- 10. ἔβα- V, 23
- 11. ἔβα- V, 23
- 12. ἔβα- V, 23
- 13. ἔβα- V, 23
- 14. ἔβα- V, 23
- 15. ἔβα- V, 23
- 16. ἔβα- V, 23
- 17. ἔβα- V, 23
- 18. ἔβα- V, 23
- 19. ἔβα- V, 23
- 20. ἔβα- V, 23

Anno domini 1141 annus primus.

A C 672

Hoc anno universa et universale concilium totam decentem octoginta inter episcopos et patres plii imperatoris Constantini in Creta congregatum est.

Hoc anno Constantinenses inter Henricum et Tiberium ab A. C. 673
imperiū dignitate remissi, utique cum Justiniano filio imperatoris.

Hoc anno Muebar imperator Genuas civitate, Pessidem in po. A. C. 674
testamentum accepit. In prophetiam se pœdibatur, ex quo tumultus in-
ter Arabes exortuerunt.

Anno domini Marcom annus primus.

A. C. 675

Hoc anno in Italia extinctus est. ex quo Arabes ad Ethiopeam
pœstē tumultuati sunt: tandem uno impetu moti Abdeslam quendam
filium Zubor ducem ubi pœdibatur, qui vero Pœndum et Pœne-
ctinam impedit, in unum congregatae Damascum, deinde Gubotham
ad Aram pœdibatur amantem pœdibatur, immenso exercitu Ethio-
pam ducens ducem concitaverunt, qui etiam amantem ducem
inter novem sustinet, eoque mortui Abdeslam cum filio principatus

καί, καὶ χειροῦται τοὺς τυράννους, καὶ ἀποκτείνει τὸν Ἀβδε-
D λᾶν υἱὸν Ζουβερ καὶ διάδοχον.

A.M. 6176 Ἀράβων ἀρχηγοῦ Ἀβιμέλεχ, Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκό-
που Θεοδώρου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο λοιμὸς καὶ θανατικὸν μέγα ἐν
Συρία καὶ Ἀβιμέλεχ ἐκράτησε τοῦ ἔθνους. τῶν δὲ Μαρδαί-
τῶν ἐπιτιθεμένων τοῖς μέρεσι τοῦ Λιβάνου, καὶ λοιμοῦ ἐπι-
κρατοῦντος, ὁ αὐτὸς Ἀβιμέλεχ τὴν ἐπὶ Μανίον ζητηθεῖσαν
εἰρήνην αἰτεῖται, ἀποστείλας πρέσβεις πρὸς τὸν βασιλέα, τὰς

P. 301 αὐτὰς τξέ' χιλιάδας τοῦ χρυσοῦ νομισμάτων συνθέμενος τε-
λεῖν, καὶ τοὺς τξέ' δούλους, καὶ ὁμοίως εὐγενεῖς ἵππους τξέ'.

A.M. 6177 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀνεπαύθη ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς Κωνσταν-
τῖνος κρατήσας ἔτη ιζ', καὶ ἐβασίλευσεν Ἰουστινιανὸς ὁ υἱὸς
αὐτοῦ.

Ἰστέον ὅτι μάτην ληρωδῶς φλυαροῦσί τινες λέγοντες, ἢ
μετὰ τέσσαρα ἔτη γεγονέναι τοὺς παρ' αὐτοῖς φημιζομένους
B τῆς ἕκτης συνόδου κεφαλαιώδεις τύπους. ὡς γὰρ ἐν πᾶσι
V. 240 ψευδηγοροῦντες ἐλέγχονται, ἀποδείκνυνται καὶ ἐν τούτοις μη-
δὲν ἀληθὲς λέγοντες. ἢ γὰρ ἀκριβὴς χρονικὴ ἀποσημείωσις
τὴν κατὰ τῶν μονοθελητῶν ἀγίαν οἰκουμενικὴν ἕκτην σύνο- 2

10. αὐτὰς add. ex A. νομίσματα A f. 12. ἀνεπαύθη A,
ἀνεπάη vulg. 15. μάτην om. f. 19. ἀληθῶς A. χρο-
νικὴ add. ex A.

assequitur declaratus ameras, annos viginti et unum, tyrannosque
subegit, et Abdelam Zuber filium et successorem potestatis occidit.

A. C. 676 Arabum ducis Abimelech, Cpoleos episcopi Theodori annus
primus.

Hoc anno fames et pestilentia magna Syriae incubuit, et gentis
imperium Abimelech obtinuit. Mardaitis autem circa Libani regio-
nem excurrentibus, et invalescente pestilentia, pacem prius sub Ma-
via expetitam ipse denuo requirit per legatos ad imperatorem missos,
et trecentas sexaginta quinque chiliades nummorum aureorum, servos
totidem et generosorum equorum gregem numero non imparem datu-
rum se annuatim paciscitur.

A. C. 677 Hoc anno pius imperator Constantinus, cum annos septemdecim
imperasset, in pace obdormivit. filius autem eius Iustinianus impe-
rium collegit.

Observandum hominum delirium mentis passorum instar in va-
num eos nugari, qui scriptis suis celebratis sexti concilii capitulares
typos exactis postmodum annis quatuor editos affirmant. ut enim
in plerisque mendacia effutire deprehenduntur, ita et in istis nihil
sani verique asserere. accurata quippe temporum ratio et designatio
sanctum universale sextum concilium verum monotheletarum excidium

ἔξ αὐτῆς τῆς χρονικῆς ἀποσημειώσεως ἀριθῆλως φαίνεσθαι συναγόμενα ἀπὸ τῆς ἁγίας οἰκουμενικῆς ἑκτης συνόδου ἕως τῶν ἐκδεδομένων τύπων ἔτη κζ', πατριαρχοῦντος ἐν τῇ ἁγίᾳ οἰκουμενικῇ συνόδῳ Κωνσταντινουπόλεως Γεωργίου, ἔτος ἄγοντος τῆς πατριαρχίας γ', καὶ μετὰ τὴν σύνοδον πατριαρχήσαντος ἄλλα ἔτη γ', μετὰ δὲ τοῦτον Θεοδώρου ἔτη γ', καὶ Παύλου ἔτη ζ', καὶ Καλλινίκου ἔτη ιβ', καὶ Κύρου ἔτη β', ὡς συνάγεσθαι καὶ ἔξ αὐτῶν τῶν πατριαρχῶν ἔτη κζ'. ἀπὸ δὲ τῶν ἐκδεδομένων τύπων ἕως τοῦ τετάρτου ἔτους Φιλιππικοῦ ἔτη πέντε· καὶ ἐν τῷ αὐτῷ πρώτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Φιλιππικοῦ γενέσθαι ἐμμανῆ σύνοδον κατὰ τῆς ἁγίας οἰκουμενικῆς ἑκτης συνόδου· καὶ ἔξωσθέντος Κύρου τῷ ε' ἔτει τῆς πατριαρχίας αὐτοῦ, γενέσθαι Ἰωάννην πατριάρχην τῆς Κωνσταντινουπόλεως, Ἀνδρέαν δὲ μητροπολίτην τῆς Κρήτης καὶ Β Γερμανὸν μητροπολίτην Κυζίκου, ὑπογράφαντας προδήλως, καὶ ἀναθεματίσαντας μετὰ πάντων τῶν κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τὴν προορηθεῖσαν κατὰ τῶν μονοθελητῶν ἁγίαν οἰκουμενικὴν ε' σύνοδον· μετὰ δὲ ἔτη γ' τελευτήσαντος Ἰωάννου, μετατεθῆναι Γερμανὸν ἀπὸ Κυζίκου, καὶ πατριαρχῆσαι Κωνσταντινουπόλεως ἔτη δεκαπέντε, καὶ τῷ ιγ' ἔτει τῆς βα-

6. μετὰ δὲ — — ἔτη γ' om. b.	6. καὶ Παύλου — — ἔτη
ιβ' om. A.	9. ἔτους add. ex A.
ex A.	10. τῆς βασιλείας add.
vulg.	11. οἰκουμενικῆς add. ex A.
	14. τῆς Κρήτης A, Κρ.
	16. αὐτοῦς om. A.
	20. ἔτει add. ex A.

demum gradibus denuo restitui, alio superiore nusquam promovendos, nimirum illegitimo contubernio palam prius dissoluto. ex ipsa itaque temporum designatione a celebrata sancta universali sexta synodo usque ad editos canones eius nomine promulgatos aperte colliguntur anni viginti septem, patriarcham nimirum agente in sancta oecumenica synodo Georgio, cuius patriarchatus annus tertius numerabatur, cuique post synodum alii tres in dignitate exacti sunt. post hunc vero Theodorus annos tres, Paulus annos septem, Callinicus annos duodecim, Cyrus denique annos duos sedit, adeo ut ex ipsis patriarcharum aetatibus anni viginti septem dilucide computentur, a canonum vero promulgatione usque ad annum quartum Philippici anni quinque intercedant, primo autem imperii ipsius Philippici anno insanum conciliabulum adversus sanctum oecumenicum concilium celebratum sit, Cyroque expulso sub sextum patriarchatus sui annum Ioannes Cpoleos patriarcha factus fuerit; Andreas autem Cretae metropolita et Germanus Cyzici pariter metropolita insano illi concilio manifesto subscripserint, et cum omnibus eiusdem aetatis episcopis celebratum adversus monotheletas praefato more sanctum sextum concilium anathemate proscripserint; post annos tres vero mortuo Ioanne, Germanus Cyzico translatus sit Cpolim et pa-

αίλια, Αϊσιος Εφοισθέναι, και γαιόδοι Ανασιόσιος, και
παιρωμαχέσαι ειη κδ· και μετ' αὐτοσ Κωσισιόσιον ειη δα-
δικα, και Νιηήτιαν ισοαρινοαδικα, και Πυδλον αιτια,
και Ταράσιον κα, και Νισαφρόον η, και Θιδόσιον ε,
και Αϊσιόσιον ις, και Γωάννην τόν λιπαρόματιν ειη ζ' και
μήνα α'.

C
A.M. 6:8

Γουσιτιμασοῦ βασιλέως Ρωμαιῶν ἔτος α'.

Τοῖτω τῷ ἔτι ἀποσταίλει Ἀβιμίελ πρὸς Γουσιτιμασοῦ
βιβλαῖον τὴν ἐπιτήρη· και ἐπιτοχρηθῃ ἡ ἐπιτήρη οὕτω· Ἰσα
ὁ βασιλεὺσ καιτοσ τὸ τῶν Μαυδαῖων τόγμα ἔσ τοῦ Αἰθίοπου·
και διακοίλοσ τὰς ἐκιδρομασ αὐτῶν· και Ἀβιμίελ δώσῃ
τοῖς Ρωμαῖοι, καθ' ἑαυτήν γαίρησ κομίσματα γίλια και ἰα-
πον και δούλοσ· και Ἰσα ἔγωσν καιτὰσ καιτὰ τὸ ἴσοσ καισ
σέρον, τῆσ Κίπρον και Ἀρμενίασ και Ἰβηρίασ, και ἑαυτήν
ὁ βασιλεὺσ Πάυλοσ τόν μαγοσιμασοῦ πρὸς Ἀβιμίελ διακο-
λίσοσ τὰ στοιχηθέντα· και γέγοσν ἔγγραφοσ ἀσφαῖσινα
μετὰ μαρτύρησ, και φιλοτιμηθῆσ ὁ μαγοσιμασοῦσ ἐαυτοσ
φει· και πῆμφοσ ὁ βασιλεὺσ προσέλαβετο τοῖς Μαυδαῖοισ
χιλιόδοσ ιβ, τὴν Ρωμαίων δυνασίαν ἀσφαῖσιθῆσασ· καδ-

N. 61

D

S

1. Εφοισθέναι, και Α, Εφοισθέναι vulg. 2. Ισοαρινοαδικα Α,
— μαρινοαδικα vulg. 3. μήνα α' | μήνασ Α Γ. 4. — | add. ex Α.
τα. καιτοσ τὸ Α, καιτοσ δὲ τὸ καιτ. 5. δώσῃ Α. 6. ἰα-
ποσῆσ Α, καιτοσ vulg. 7. τὸν add. ex Α.

transactam tenuerit annus quinquiesim, eodemque sub imperatoris Leo-
nis annus decimus tertius sole pulso. Armeniam Iuxta instituta,
et annos viginti quatuor in patrimonio numeraverit. Iuxta Constanti-
niam excepit annos duodecim, deinde Naxos quatuordecim, mox Pan-
los quinque, una Tarsus uno et octavo, Nisephonia uno, Thracia
tot sex, Antiochia sexdecim, denique Iovias leucomentes annos
sex et mensium unum.

Romanorum imperatoris Iustiniani annus primus.

A.C. 6:8

Hinc Iuxta Abimelech Iustinianus parva ergo ad Iustinianum lega-
tus misit. hic autem constitutus parva locuta, ut imperator Mardita-
rum agmen e Libano protinus impediueret et impediret curam
exerceret, Abimelech vero in singulis diebus mille annonas annos,
et equos, et totum imperium periret, et utique princeps locuta
et aequali potestate Cypri, Armeniae et Pontiae singulis inter se di-
viderent. imperator Paulum magistulum constitutiae parva ergo
ad Abimelech delegavit, cuiusque in scriptis curam testibus facta
est, et magistulum Iustinianus excepit ad imperatorem misit, et
unum edicto Marditax ad duodecim milia imperator, Romanorum po-
tentiam in Iuda militatorem, e Iuda parva misit, quae raris ci-
vitatibus in montium cacuminibus sitas incoluntur ab Arabibus a Mo-

P. 303 *σαι γὰρ νῦν οἰκούμεναι παρὰ τῶν Ἀράβων εἰς τὰ ἄκρα πό-
λεις ἀπὸ Μοπουουεστίας καὶ ἕως τετάρτης Ἀρμενίας ἀνίσχυροι
καὶ ἀοίκητοι ἐτύγχανον διὰ τὴν ἔφοδον τῶν Μαρδαϊτῶν, ὧν
παρασταλέντων, πάνδεινα κακὰ πέπονθεν ἡ Ῥωμανία ὑπὸ τῶν
Ἀράβων μέχρι τοῦ νῦν.*

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει πέμπει Ἀβιμέλεχ Ζιάνδον τὸν ἀδελφὸν
Μαυῖον εἰς Περσίδα κατὰ Μουχτάρ τοῦ ψεύστου καὶ τυράν-
νου. καὶ ἀνηρέθη Ζιάνδος ὑπὸ Μουχτάρ. καὶ ἀκούσας
Ἀβιμέλεχ ἔρχεται εἰς Μεσοποταμίαν, καὶ τυραννεῖται ὑπὸ
B Saïδου· ὃν ἐπανελθὼν διὰ λόγον τὴν Δαμασκὸν πέπεικεν
ἀνοῖξαι τὴν προκαταληφθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ, καὶ μετὰ τοῦτο
δολοφονεῖ αὐτόν. Ἰουστινιανὸς δὲ νεώτερος ὧν, ὡς 15 χρό-
νων, καὶ ἀβούλως τὰ κατ' αὐτὸν διοικῶν, ἀποστέλλει Λεόντιον
τὸν στρατηγὸν ἐπὶ τὴν Ἀρμενίαν μετὰ Ῥωμαϊκῆς δυνάμεως,
καὶ τοὺς ἐκεῖσε Σαρακηνούς κτείνας, ὑποτάσσει Ῥωμαίοις
ἴσασάντως καὶ Ἰβηρίαν καὶ Ἀλβανίαν, Βουλκακίαν τε καὶ Μη-
δίαν. καὶ φορολογήσας τὰς χώρας, πάμπολλα χορήματα τῷ
C βασιλεῖ ἀπέστειλεν. Ἀβιμέλεχ δὲ ταῦτα μεμαθηκώς, κατα-
λαμβάνει τὸ Κερκίσιον, καὶ τὴν Θεοῦπολιν ὑπέταξεν.

2. τετάρτης A, δὲ τῆς δ' vulg.

3. ὧν A, τῶν vulg.

6.

Ζιάνδον A.

7. Μουχτάρ A ubique, Μουχάρ vulg.

14. ἐπὶ

τὴν A, κατὰ τὴν vulg.

16. Βουλκακίαν I, Βουκακίαν mg. Par.

ex Anastasii Bucaniam.

19. Κερκίσιον a, Κέρσιον A f.

puestiae termino ad quartam usque Armeniam, cunctae ob Mardaitarum, qui deinceps repressi sunt, excursionses munimentis infirmae et habitatoribus vacuae existebant. generum sane omnium calamitates et adversa quaevis in Romanam ditionem ab ea die in hanc usque horam Arabum opera inundaverunt.

Hoc etiam anno Abimelech Ziandum fratrem Maviae adversus impostorem et tyrannum Muchtar in Persidem misit, Muchtar vero Ziandum interfecit. accepto nuncio Abimelech in Mesopotamiam progreditur. interea Saïdus adversus eum rebellavit, Abimelech festine regressus Damascus, quam Saïdus sibi praeoccupaverat, data securitatis fide aperiri suadet, cuius ille oblitus perduelli dolo mortem intulit. Iustinianus porro cum iunior adhuc, annorum videlicet sexdecim, existeret, et suis inconsultis rei publicae negotia quaevis administraret, Leontium ducem cum Romanis copiis in Armeniam misit. hic Saracenis, qui illic aderant, occisis, Armeniam Romanae ditioni subiicit, quemadmodum et Iberiam et Albaniam et Bulcaciam et Mediam, et vectigalibus per singulas quasque provincias collectis, ingentem divitiarum acervum ad imperatorem transmisit. his auditis Abimelech Cercisium profectus, Theopolim subegit.

Κωνσταντινουπόλεως ἀπικέσθαι Παύλος ἴσος α'. A M 679

Τούτῃ τῇ ἡμέρῃ ἐγένετο λιπὴ ἐν Συρίᾳ· καὶ πολλοὶ ἀπέθανον εἰς Ῥωμαίαν. καὶ εἰδὼς ὁ βασιλεὺς εἰς Ἀρμενίαν ἐκεῖ ἐβόησεν ἵνα ἐν τῇ Ἀρμενίᾳ Μαγδαλιτοῦ, χάλασον τὸ σῶμα διὰ τὴν ἀσθένειαν, ἀπέθανε δὲ καὶ τὴν μετὰ τὸν Βουλγάρων ἀγῶνα. Δίδουσι ἀρετῆν, διαταραχῆς τοῦ, ἔσο τοῦ οἰκίον πατρὸς ἐστὶν. δίδουσι γέννητος τῆσού. καὶ εἰσὶναι περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ ἔθρῳ. V. 43 - πρὸς τὰ καθ' ἡμέραν θείματα, βουαλινοὺς τῶν; ἐν Βουλγάρων καὶ τῶν Σαρακηνῶν αἰχμαλωτίσται.

Τούτῃ τῇ ἡμέρῃ ἐπιστρέφουσιν Ἰουστινιανὸς κατὰ Σελαν. A M 680
 βούρας καὶ Βουλγάρων. καὶ τῶν, μὴν Βουλγάρων ἀπὸ τὸ παρὰ τὸ ἀσθένεια, ὠδύνην. μὴν δὲ ἐκκαταλείπει ἐκ τῶν. P. 301
 μων, πολλὰ ἀπέθνη των Σελάνων τὰ μὴν ποιεῖται, τὰ δὲ προσ-
 ριέται παραλαβῶν, εἰς τὸ τῶν Ὀρμίων δια τῆς Ἀβδαρ ἀ-
 ράσας κατεστρεῖ μὴν. ἐν δὲ τῷ ὑποστρέφειν ἔδωκεται; οἱ; ἐπὶ τῶν Βουλγάρων ἐν τῷ στήθῃ τῆς πλειοψηφίας μετὰ σφρα-
 γῆ; τοῦ πεισῶν λιπὸ καὶ τραυματίας πολλῆ; μόνι; ἀνεπα-
 ρεῖδαι ἔδωκεται.

Τῷ δ' αὐτῷ ἡμέρῃ καὶ Ἀβδαρὸς ὁ Ζουτὸν Μοισαθον τὸν ἴδιον ἀδελφὸν πέπεισεν κατὰ Μουχτάρ καὶ ἀνὰ βάλων μετ' αὐ-
 τοῦ τρέχεται ὁ Μουχτάρ, καὶ φεύγει ἐπὶ Συρίαν· καὶ ἡδύ- B

S. and add. ex A. 12. varietate A. ἐστὶν vulg. 31. ταῖς
 Σοφ. A. εἰς Z. vulg.

Epistolae episcopi Pauli anno primo. A. C. 679

Hic anno Imperator Nicasius inuadit, et in quo plerique incolas in
 Romanam illam inuadunt. Imperator autem in Romanam provin-
 ciam Mactarum a se, secum illum Imperator Romanus in Li-
 bano primo inuadit et a se exiens, cum inuadit. quoniam quon-
 que tunc Bulgari Romanam inuadit, inuadit inuadit a parte con-
 ceptis quae postea hinc in omnia uolunt. et Bulgari et Sclauone
 provincias in uoluntatem mittere inuadit, equitibus legiones in
 Thraciam transire possit.

Hic anno inuadit in Bulgariam et Thraciam eduxit exerci- A. C. 680
 tum. Bulgari quoque sibi obuiam cum armis factos tunc primam cepit
 et exuadit inuadit Thraciam usque habitis, inuadit inuadit
 Sclauone numerum, qui belli uictate dimittit, qui equitibus ad se trans-
 euntem et deditum, e patria eduxit, ad Opulid partes, transitu Aegypti
 factis, habitare decessit. at in uoluntate intra compressis montes et di-
 cense angustias a Bulgaria interceptis, multos ex exercitu quoniam in-
 cis, tunc uoluntatis, uix periculum superare et in oppositam partem
 transire uoluit.

Eodem anno Abdetas Zuber filius Moicharum fratrem germanum
 aduersus Mochtarum mittit, qui cum eo pugna congressit. Mochtarum

σας αὐτόν, κτείνει αὐτόν. Ἀβιμέλεχ δὲ στρατεύει κατὰ Μου-
σάρου, καὶ νικήσας κτείνει αὐτόν· καὶ ὑπέταξε πᾶσαν τὴν
Περσίδα.

A.M. 6181   Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπέστειλεν Ἀβιμέλεχ κατὰ τοῦ Ζουμείρ
C Χαγὰν εἰς τὸ Μάκκα, καὶ κτείνει αὐτόν ἐκεῖ ὁ Χαγὰν. καὶ
ὑποτάξας τῷ Ἀβιμέλεχ τὴν χώραν τοῦ Χαγὰν ἐναντιουμένην
αὐτῷ, ἐνέπρησε τὸν οἶκον τοῦ εἰδώλου αὐτοῦ σὺν τῷ εἰδώλῳ
τῆς σεβασμιότητος αὐτῶν· δι' ἣν αἰτίαν τὸν Χαγὰν στρατη-
γὸν τῆς Περσίδος προεβάλετο. καὶ ὑπετάγη τῷ Ἀβιμέλεχ ἡ
Περσίς καὶ ἡ Μεσοποταμία καὶ ἡ μεγάλη Ἀραβία τοῦ Ἑθρί-
βου· καὶ οἱ ἐμφύλιοι πόλεμοι αὐτῶν ἔπαυσαν.

A.M. 6182   Τούτῳ τῷ ἔτει τέλος ἔσχεν καὶ ἀπαλλαγὴν παντὸς πολέ-
D μου ἡ τῶν Ἀράβων ἀρχή· καὶ εἰρήνευσεν Ἀβιμέλεχ, ὑπο-
τάξας πάντας.

Τούτῳ τῷ ἔτει τὴν πρὸς Ἀβιμέλεχ εἰρήνην Ἰουστινιανὸς
ἐξ ἀνοίας ἔλυσεν· καὶ γὰρ τὴν Κυπρίων νῆσον ἀλόγως με-
τοικῆσαι ἐσπούδασεν, καὶ τὸ σταλὲν χάραγμα παρὰ Ἀβιμέ-
λεχ νεοφανὲς ὃν καὶ μηδέποτε γεγονὸς οὐ προσεδέξατο. πλῆ-
θος δὲ Κυπρίων περὸντων κατεποντίσθη, καὶ ἀπὸ ἀρρωστίας

5. τὸ Μάκκα A, τὸν Ἀκκα vulg. 13. τῶν add. ex A. ὑπο-
τάξας πάντας A, ὑπ. καὶ εἰρηνεύσας πάντας vulg.

fugam arripere, et in Syriam se recipere coegit, eumque tandem in
itinere praevertens, e medio sustulit. Abimelech vero adversus Mu-
sarum expeditione suscepta et victoria potitus, hostem neci dat, et
universam Persidem suo subiugat imperio.

A. C. 681   Hoc anno Abimelech misit Chagan in Macca adversus Zumir arma
moturum. Chagan autem Zumir deleto, provinciam Chagan ipsi ini-
micam sub Abimelech potestatem redegit, et idoli eius aedem igne
succendit, sed et idolum summa religione ab eis cultum extinxit. eam
ob rem Abimelech Chagan Persiae duce instituit, atque ita Persia,
Mesopotamia, magna Arabia, quae Ethribi, Abimelech imperio sub-
sternuntur, omniaque inter Arabes variis aetatibus agitata bella civilia
cessavere.

A. C. 682   Hoc anno dissidiorum finem et praeliorum omnium exitum Ara-
bum principatus obtinuit. et cum reliquos principes suo subiecisset
imperio et populos in pace continuisset, ipse Abimelech pacem pro-
sequi studuit.

Hoc anno compositam cum Abimelech pacem ex animi dementia
Justinianus solvit. Cypri quippe incolas in aliam regionem transpor-
tare stolidè nulloque sano consilio meditatus est, nummosque figura
recenter excogitata et hactenus omnino non visa ab Abimelech con-
flatos et in vectigal missos admittere recusavit. Cypriorum subinde
multitudo ingens, cum mare traiceret, submersa est, pars etiam in-

ὄλοντο· καὶ αἱ λοιπαὶ ἐστράτευσαν εἰς Κίβρον, καὶ ἀκούσας ταῦτα Ἀβιμίελ, ὑπερηδὴς οὐρανεῶς, παρεστείη μὴ
 λιθῆναι τὴν ἐρήνην, ἀλλὰ διεγῆναι τὴν αἰτοῦ μοῖραν, ὡς
 τοῦ Ἀράβων με καταδοχόμενον τὴν τῶν Ῥωμαίων γαρυγῆ
 εἶν ταῖς ἰδίαις νομίμασι, τῆς δὲ αἰτῆς τοῦ χριστοῦ διδομένης
 καὶ μῆς ζήτησις τοῖς Ῥωμαίοις γινόμενης ἐκ τοῦ εἶνα γαρυγα-
 σαιῶν Ἀραβῶν. ὁ δὲ τὴν παραλήθειν εἰς φῶλον νομίμας, οὐκ
 ἐκτόρησεν, ὅτι ἐκ σπουδαζόμενον αὐτοῖς ἔν πανθὶ τὴν τῶν
 Μαβδαϊτῶν ἐπαγωγῆν, καὶ οὕτω διὰ δουρατικῆς εὐλόγου προ-
 φητικῆς λύσει τὴν ἐρήνην· ὁ καὶ ὄγειται, καὶ ἀπέστειλεν
 Ἀβιμίελ αἰτουμένους τὸν τοῦ Μασσού τῶν, καὶ ὄθειονεν
 ὁκῆσαι τὴν αἰτοῦν τῆς ἀγίας Γεθσημανῆς, καὶ παρεστείη
 αὐτοῖς Σιγγῆς τις ὡστὲρ χριστιανοποιτίας ὁ τοῦ Μασσού
 γαρυγῆ, λογαθῆς, καὶ αὐτὸν φητικῆς τῆ αἰτῆ Ἀβιμίελ
 καὶ πατρίαις, ὁ τοῦτον ἐφημιλλοῦ τῶν κειν τῆν Πυλαισιτικῆν
 Χριστιανῶν προίχων, ὁ κίελεν Κλαισός, αἰτουμένοις μὲ γα-
 ρεσθαι τοῦτο, ἀλλὰ δι' ἰσοίας αὐτῶν αἰῶνι Ἰουδαϊσμοῦ
 ἄλλοις ἀποστείλαι ἀπ' αὐτῶν· ἔπειρ σὺ γέγοισιν.

Τῶν τῆ ἐκ τῶν Ἰουδαϊσμοῦ ἀπέλαςιο ἐκ τῶν μεσοκί· A.C. 6. 33
 οὐδὲν τῶν αὐτοῦ Σαλαβῶν, καὶ ἐστράτευσεν χιλιάδας 4 καὶ 6

- 6. καὶ αὐτὸς τῶν τῶν Ῥωμαίων γαρυγῆς αὐτῆ ἐκ A. 11.
- Μασσού A. Μασσού ε. Μασσού I. Μασσού τῶν. 12. φητικῆς A.
- οὐκ ἐκτόρησεν. 16. Κλαισός A. Αἰτουμένοις ε. 18. ἔπειρ A. ὁ τῶν.

gentibus iudicis iustitia internat, reliquis Cyprum indicant. Incom-
 pugnabile nomen istanque valde inebriat innotuit, ac dolo parvo,
 parvo a Justiniano imperio tibi periclitatur. Arabibus insuper vol-
 ptiam a Romanis hunc in consuetudinem manuum eorum non vel tra-
 sitione apprehendantur, monentem a se eorum admitti cogitat, maxime
 enim ex nova quod Arabes aliquando delictum in verba non parvo ho-
 mium acciperent. Ille Arabum proci metum existimans, nec id eis esse
 comitibus, ut Mandaitarum volubilis impressionibus ipsi venabulis tra-
 sitione videtur parvo volverent, non animalibus quod dicitur factum
 est. insuper Arabibus qui templum Masee construxerant, insuper
 famulae Gethsemani volumine inebriat parvo Sergius, vir Christianus
 pietate conspicuus, Masee hypothesis generalis et ipsi Arabibus
 omnia nequissime condonatus, et patet quidam eius collegi,
 cognominatus Gregorius, Christianorum in Palaestina dependentium pro-
 stitutorum, unde non id parvo deponati sunt, parvo se parvo
 parvo sui tam iustitiam actum, et alios in eorum locum trans-
 tulerunt, quod ita parvo iam non est.

Hoc anno ex deponati in Avium Salvia vicia bello Hincens est A.C. 641
 quod Justinianus, et in exercitum ad triginta milia adfectior armis in.

ὀπίστας αὐτοὺς ἐπωνόμασεν αὐτοὺς λαὸν περιούσιον, ἄρ-
 χοντά τε αὐτῶν Νέβουλον τοῦνομα. Φαρρήσας δὲ εἰς αὐτοὺς
 γεγράφηκε τοῖς Ἄραβι μὴ ἐμμένειν αὐτὸν τῇ ἐγγράφως συμ-
 φωνηθείσῃ εἰρήνῃ, καὶ παραλαβὼν τὸν περιούσιον λαὸν καὶ
 πάντα τὰ καβαλλαρικά θέματα, ἐπορεύθη ἐν Σεβαστοπόλει τῇ
 παρὰ Θάλασσαν. τῶν δὲ Ἀράβων ὑποκρινομένων καὶ μὴ αἰ-
 ρουμένων λῦσαι τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ τῇ βασιλικῇ αἰτίᾳ καὶ
 προπετεία τοῦτο πράττειν ἀναγκαζομένων, ὀπλισθέντες καὶ αὐ-
 τοὶ παρεγένοντο ἐν Σεβαστοπόλει, προσμαρτυρόμενοι τῷ βα-
 σιλεῖ τὰ μεθ' ὄρκον ἀναμεταξὺ αὐτῶν στοιχηθέντα μὴ δια-
 στραφῆναι. ἐπεὶ τοί γε ἔκδικος καὶ κριτὴς ὁ θεὸς τῶν αἰ-
 τιῶν γενήσεται. τοῦ δὲ βασιλέως μὴδὲ δι' ἀκοῆς ταῦτα ἀνα-
 σχομένου, ἀλλὰ πρὸς μάχην μᾶλλον κατεπείγοντος, τὸν τῆς
 εἰρήνης ἐγγραφον λόγον λύσαντες, καὶ ἐπὶ ὑψηλῆς ἄστας ἀντὶ
 φλαμούλου προάγειν κρεμάσαντες, κατὰ τῶν Ῥωμαίων ὥρη-
 σαν, Μουαμὲδ στρατηγὸν ἔχοντες, καὶ συνέβαλον πόλεμον.
 καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἠτήθησαν οἱ Ἄραβες. ὑποβαλὼν δὲ
 Μουαμὲδ τῷ συμμαχοῦντι Ῥωμαίοις στρατηγῷ τῶν Σκλάβων,
 P. 306 πέμπει αὐτῷ κουρκουρὸν γέμον νομισμάτων, καὶ πολλαῖς ὑπο-
 σχέσεσι τοῦτον ἀπατήσας πείθει προσφυγεῖν πρὸς αὐτοὺς μετὰ

7. λῦσαι add. ex A. 9. προσμαρτ. A, προμ. vulg. 10. στοι-
 χηθέντα| συμφωνηθέντα A. διαστραφῆναι A, στραφῆναι vulg.
 12. μὴδὲ δι' ἀκοῆς A, μετ' ἀκοῆς vulg. 14. λύσας A f. 19.
 κουρκουρὸν A f, κουρκουρὸν vulg.

struxit, quos aciem superabundantem nuncupavit, et eorum ductorem Nebulum. eorum robori confidens Arabibus scripsit, se pacis a se scriptae conditionibus non amplius stare posse. et superabundanti illa acie equestribusque legionibus eductis, Sebastopolim, quae ad mare est, contendit. Arabes ex adverso pacis se studiosos simulare, nec eam velle infringere, illius violandae causam ex imperatore stare, et ex eius praecipiti animo ad bellum renovandum cogi: deinde et ipsi arma inductentes, Sebastopolim accedunt, ibique imperatorem obtestantur, ne pacta quae inter se invicem interposito iusiurando firmaverant, solveret, deum alioquin ultorem atque iudicem iniuriarum futurum. imperatore ne auditu quidem haec ferre passo, quin immo ad praelium quantocius procurrente, Arabes, scriptas de pace tabulas in aerem expansas et ex longa hasta flamuli vice suspensas praecedere iubentes, ipsi, Muamed duce, in Romanos irruunt, et bellum committunt. et primo quidem conflictu vincuntur Arabes. at Muamed, Sclavorum, qui cum Romanis auxiliares militabant, ducem clam tentans, transmissa ad eum pharetra nummis aureis plena, pluribus etiam pollicitis delinitum, cum sociorum viginti millibus ad suas partes trans-

καὶ ἃ γλιμίδων, καὶ οὕτω Ῥωμαῖοι τὴν φεγγὴν περιεποιή-
σαντο. τότε Ἰουστινιανὸς ἀπέβλεν τὸ τότεν ἐγκατάλειπμα οὐκ
γιναικί καὶ τέρονι παρα τῷ λεγομένῳ Αἰνεύτῃ τότεν ἐρη-
μιώδει καὶ παραθαλάσσιον κατὰ τὸν Νισσηρδαίσιον πάλαν
5 κειμένῃ.

Τούτῃ τῷ ἔτει Συβλίτιος ὁ πατριάρχης Ἀρμενίας μαθὼν A.M. 6165
τὴν τῶν Ῥωμαίων ἕξιν τῆς Ἀρμενίας παράδοσι τοῖς Ἀραβί,
καὶ ἐπειτὴ αὐτῶς καὶ ἡ ἰσὼ Παροῖς ἡ λεγομένη Λαορμαῖς,
καὶ γίνεται ἐπίστα παράδοσιος ἀνάμμι Συβλίτος, καὶ πολλοὶς B
10 τῶν Ἀραβῶν ἀπέστεινον, καὶ αὐτὸν τὸν Λαορμαῖον παρ' εὐθὺς V. 343
γλιμίδως ποταμὸν κτιστοῖ. ἔα τοῖς ἐπὶ πλείον θρασυθεύ-
τες οἱ Ἀραβιοὶ, τὴν Ῥωμαίαν ἐπιμήσαντο.

Κωνσταντινουπόλειως ἐπισκόπου Καλλιπίου ἔτος α'. A.M. 6166

Τούτῃ τῷ ἔτει ἐπίσκοπος ἦτον γέγονεν μετ' Ὑπερβερί- C
5 τῶν πέντε, ἐπὶ τῷ πρώτῃ, ὡς τῷ τρίτῃ, ὡς τῷ φεγγαί τῶς
ἐπιπέροις ἀστέρας, καὶ ἐπιστρέφοντι Μουαμὴ τῷ Ῥωμα-
νῷ, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ τοῖς πρόσθεντος Σελάβοις ὡς ἐπιπέ-
ρονος τῆς Ῥωμαῖος, καὶ πολλοὺς ἐχμολοῦνται. ἐγένετο δὲ
καὶ ἀναίρεσις τῶν γαῖων ἐν Συρίῃ. Ἰουστινιανὸς δὲ εἰς τὸ
10 τοῦ παλαιῶν πτόματα ἐπεμύλιτο. καὶ ἔσθησεν τὸ Ἰουστινιαν-

1. γλιμίδων Ῥωμαῖοις A. 2. Αἰνεύτῃ A. 3. Νισσηρδαίσιος A. 4.
C. Σελάβοις A. 5. Ῥωμαῖος A. Ἀρμενίας τῶν. 6. ἐν τῷ
οὐκ A. 7. τῶν ἀλλ' ἐκ A. 8. ἐπὶ γλιμίδων] ἀπὸ A. 9. οὐ
πτόματα] ἀπεστειμένους A. 10. ἐπίσκοπος] ἐπίσκοπος A. 11. τῶν
— ἔχων A.

vice succedat. Ita fugam, quam Romani tulerant, ille mercedis est. sub
id tempus Sclavonum schismata, etiam multorum et paucorum, Iustinianus
e medio eradicat ad Levantem, locum praescriptum supra mariticum et
ad Nisibidem aliam littora.

Hoc anno Syblytius Armeniae patriarcha cognita Romanorum clade A.C. 6165
Armeniam Arabibus tradidit, quibus etiam interitus ad orientem Jeru-
salem, Chersonis insula, subrogata est. parva Italia comitatu nomine
Sclavonum, qui multos Arabes ad pacem deduxit, quoniam etiam Cha-
garam in annuum desertum tantum non sufficeret. ex eo tempore
Agathae Irenaeorum et audentiores effecti per ditionem omnem Roma-
nam gravati sunt.

Quibus episcopi Callinici annus primus.

A.C. 6166

Hoc anno mensis Hyperboretici die quinta, prima hebdomadis
satis, huius diei tertia defunctus vultu comitit, adeo ut astes nonnulla
manifeste apparerent. Muamed etiam in Romanorum imperium expel-
ditionem suscepit, et profuga Sclavia, cum Romanorum homines probe
expulsi, sibi adveniens, magnam horridamque turbam abduxit captivam
in partem magna caute demeritum est in Syria. parva Iustinianus

νοῦ τρικλίσιον λεγόμενον, καὶ τὰ τοῦ παλατίου περιτειχίσματα· καὶ ἐπέστησεν ἐπέικτην Στέφανον τὸν Πέρσην, σακελλάριον αὐτοῦ καὶ πρωτοενοῦχον, κύριον καὶ ἔξουσιαστήν λίαν ὄντα αἰμοβόρον καὶ ἀπηνῆ· ὅστις ἀνηλεῶς τοὺς μὲν ὅπερας Δαικίζειν οὐκ ἤρκεϊτο, ἀλλὰ καὶ λιθοβολεῖν αὐτούς τε καὶ τοὺς τούτων ἐπιστάτας. τοῦ δὲ βασιλέως ἀποδημήσαντος, κατέτολμησεν ὁ ἄγριος θῆρ ἐκεῖνος καὶ τὴν αὐτοῦ μητέρα Ἀναστασίαν τὴν αὐγοῦσταν παιδικῶς δι' ἀβίνων μαστιγῶσαι. ἐν τούτοις δὲ καὶ εἰς ἅπαν τὸ πολιτικὸν πλῆθος πολλὰ κακὰ ἐνδειξάμενος, μισητὸν τὸν βασιλέα πεποίηκεν. ὁμοίως καὶ εἰς τὰ τοῦ γενικοῦ λογοθεσίου πράγματα κατέστησεν ἀββᾶν τινὰ ὀνόματι Θεόδοτον ἔγκλειστον τὸ πρότερον ὄντα ἐν τοῖς Θρακῶσι τοῦ P. 307 στενοῦ μέρεσιν, καὶ αὐτὸν δεινότατον καὶ ἀτίθασσον λίαν ὑπάρχοντα, ὅστις πλείστους τῆς πολιτείας ἄρχοντας καὶ ἐμφανεῖς ἄνδρας οὐκ ἐκ τῶν διοικητῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν τῆς πόλεως οἰκητόρων, εἰκῆ καὶ μύτην ἀπροφασίστως, ἀπειθήσεις καὶ ἐκταγὰς καὶ δημεύσεις ποιούμενος, σχοίνοις τε τούτους κρεμῶν καὶ ἀχύροις ὑποκαπνίζων. ἔτι δὲ καὶ ὁ ἔπαρχος βασιλικῆ κελεύσει πλείστους ἄνδρας ἐν εἰρκταῖς κατα-

1. περιτειχίσματα] κτίσματα A. 4. τοὺς μενσόπερας A. 5. τοὺς add. ex A. 6. ἀποδημ. A, ἐπιδημ. vulg. 8. δι' ἀβινῶν A, διὰ ἀβινῶν a, διὰ βινῶν e, διὰ βενῶν f. 9. δὲ καὶ εἰς A, δὲ εἰς vulg. 11. κατέστησεν add. ex A. 15. ἀλλὰ καὶ ἐκ A, ἀλλὰ ἐκ vulg. 18. κρεμῶν A, κρεμνῶν vulg. ὑποκαπν. A, ἀποκ. vulg. ἔπαρχος A e, ὑπαρχος vulg.

erigendis palatii aedificiis studium adhibuit: triclinium Iustiniani nomine deinceps vocatum, et palatii moenia condidit. huic operi praepositum et cum plena potestate dominantem Stephanum Persam, sacellarium suum et eunuchorum antesignanum, praefecit. is vir sanguinarius et summe crudelis erat, cui non satis fuit ipsos operas sive manuarios iniuriis ac verberibus afficere, sed ipsos et qui operarum duces lapidabat. quin etiam cum aliquando imperator peregre profectus esset, agrestis illa fera Anastasiam imperatricem augustam matrem loris puerorum more flagellare ausa est. idem cum multa maioraque mala in universam rempublicam admisisset, civium odia in imperatorem suscitavit. similiter et generalis Iogothetae muneri praefecit monachum quendam cognomento Theodotum, qui prius in Thraciae finibus ad freti angustias inclusus vixerat, homo pariter ferox et immitis, qui in multos imperii Romani primores virosque spectatissimos, non qui aerarium modo administrarent, sed urbis incolas insolens, tributa, impositiones atque proscriptiones, temere, sine ulla iusta causa, vel saltem praetextu exigebat, adeo ut etiam funibus suspensos palearum inferius accensarum fumo vexare auderet. praeterea urbis prae-

αλίσιας, ἐπὶ χρόνος τηρεῖσθαι προέηκε, ταῦτα πάντα ἐπρα-
 ξασι τὸ μῖσος τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν βασιλέα. ὁ δὲ βασιλεὺς
 ἀφῆκε Καλλίνικον πατριάρχην ποιῆσαι εὐχρῆν, ἵνα καταλύσῃ
 τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Θεοτόκου τῶν μετροπόλεων τῆν αἰ. B
 ἔσαν πλείους τοῦ παλατίου, θέλων ἐν τῇ εὐχρῆσι φιλῶν
 καὶ βαθρα πύσαι τοῦ δήμου τῶν Βενετῶν, ἵνα ἐκείνῳ ἀγῶνι-
 ται τὸν βασιλέα. ὁ δὲ πατριάρχης ἔλεγεν· ἔτι εὐχρῆν ἐπι-
 στατάσι ἐπιλέγειας ἔχουσι, ἐπὶ δὲ καταλύσει ἐκκλησίας οὐ
 παρελαβόμεν. βιαζόμενον δὲ αὐτὸν τοῦ βασιλέως καὶ πάν-
 τως ἀπειθούσης τὴν εὐχρῆν, ἔφη ὁ πατριάρχης· δεῖα τῷ
 θεῷ ἀντιχομένη πάντοτε, τῶν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων, ἀμὲν. καὶ τοῦτο ἀκούσαντες καταλύσαν τὴν ἐκκλη-
 σίαν, καὶ ἐποίησαν τὴν φιλῆν, καὶ ἐποίησαν τὴν ἐκκλησίαν
 τῶν μετροπόλεων εἰς τὸ Πατριῶν.

Τοῦτω τῷ ἔτει ἐπιστρέφουσιν Μουαμὲδ τῇ τετάρτῃ Ἰου- A M 615
 λίου· καὶ αἰχμαλωτισίους πολλοὺς ἀπέστρεψεν. ἐν αὐτῷ
 δὲ τῷ ἔτει Ἰουστινιανὸς ἐβλήθη τῆς βασιλείας τρῶσιν τοῖσιδε.
 ἐκείνοτε Στεφάνῳ τῷ πατριῶν καὶ στρατηγῷ, τῷ ἐπίσκοπῳ
 Ῥουσίῳ, οὐκίος ἀποστῆναι τὸν δῆμον Κωνσταντινουπόλεως,

1. ἐκκλησίας A, εὐχρῆς vulg.   3. ἀφῆκε o, ἔλαλε f.   5.
 στήσαν A I, κινήσαν vulg.   B. ἐκκλησίας om. A.   9. πορε-
 λήσαν A, ἀπαλάσαν vulg.   11. εἰς τοὺς A, εἰς τῆς vulg.
 13. τῶν μετῶν A, τῶν μετῶν vulg.   15. τὸ πατριῶν f.   15.
 τὴν τετάρτην Ἰουλιανῶν A, τῶν τετάρτην Ἰουλιανῶν vulg.   17. τοῖσι-
 δε A, τοῖσι vulg.

fectus plurimos imperatoris mandato in carceres compulsos etiam per
 multos annos vinculis destinuit, quibus omnibus populi edia in im-
 peratorem exerevere. ad haec imperator a Callinico patriarcha con-
 tendebat, ut pones conciperet, ad ecclesiam sanctae dei genitricis, cui
 metropolitae nomen, iuxta palatium sitam, destruendam, in eius quip-
 pe uis fonsi mandatum, et Venetae factionis imperatorem illic ca-
 cepturam sedilia calcuere annitebatur. respondit patriarcha; precos
 in templi conditum conceptas habemus, calcuendo templo nullus a
 mandatis aueret. imperatore audientius instante, et precos fieri etiam
 vi expetente, dixit patriarcha; gloria deo, qui etiam haec patitur, iu-
 giter, unne et tempore et in saecula saeculorum amen. eo audito
 concordenter ecclesiam, et fontem excitauerunt, istamque metropolitae
 ecclesiam ad Petrum transtulerunt.

Hoc anno Muamed in quartam Armeniam exercitum eduxit, et A. C. 687
 captis pluribus collectis domum regressus est. hoc etiam anno Ju-
 stinianus imperator ex hodosmudi causa decessit est. Stephano patri-
 archa et exercitus duxi, illi Russias conuenientiam, praecipere ut in ur-
 bis plebem multa caede per noctem grassaretur, stragis vero impres-

ἄρξασθαι δὲ ἀπὸ τοῦ πατριάρχου. Λεόντιος δὲ ὁ πατρίκιος καὶ στρατηγὸς τῶν Ἀνατολικῶν γενόμενος καὶ ἐν πολέμοις εὐδοκίμησας, ἐν φρουρᾷ τε χρόνους τρεῖς ποιήσας, κατηγορηθεὶς ἐξάπινα ἀνεκλήθη, καὶ στρατηγὸς Ἑλλάδος προεβλήθη· ἐκελεύσθη δὲ εἰς τρεῖς ἐμβληθῆναι δρόμοντας, καὶ αὐθιμερὸν ἀποκινῆσαι τῆς πόλεως. τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ ἐν τῷ Ἰουλιανισίῳ λιμένι τῆς Σοφίας πλησίον τῶν Μαύρου πρὸς τὸ ἐκπλοῆσαι τῆς πόλεως μεθορμίσαντες, συνετάσσετο τοῖς πρὸς αὐτὸν ἀπερχομένοις φίλοις, ἐν οἷς πρὸς αὐτὸν παρεγένοντο καὶ οἱ γνήσιοι αὐτοῦ φίλοι, Παῦλος μοναχὸς τοῦ Καλλιστράτου, ὁ καὶ ἀστρονόμος, Γρηγόριος ὁ Καππαδόξ ὁ καὶ κλεισουράρχης γενόμενος, ἔπειτα δὲ μοναχὸς καὶ ἡγούμενος τῶν Φλώρου· οἳ τινες ἐν τῇ φυλακῇ πυκνότερον αὐτὸν ἐπισκεπτόμενοι, διεβαιοῦντο αὐτὸν βασιλεύειν τῶν Ῥωμαίων. ὁ δὲ Λεόντιος λέγει πρὸς αὐτούς· ὑμεῖς διεβηβαιώσασθέ με ἐν τῇ φυλακῇ περὶ βασιλείας· καὶ νῦν ἡ ζωὴ μου ἐν κακοῖς τελειοῦται. ὅπισθεν γάρ μου ἔσομαι κατὰ πᾶσαν ὥραν ἐκδεχόμενος τὸν θάνατον. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· μὴ ὀκνήσης, καὶ τοῦτο εὐθέως πληροῦται. ἐπάκουσον ἡμῖν μόνον, καὶ ἀκολουθήσον ἡμῖν. καὶ

2. καὶ ante ἐν add. ex A.

5. ἐκελ. δὲ A, καὶ ἐκ. δὲ vulg.

7. ἐκπορθῆσαι A, ἐκπορίσαι f.

8. μεθορμίσαντος A, μεθορμίσαντα a.

11. κλεισουράρχης A, κλεισουριάρχης vulg.

13. πυκνότερον A, πυκνότερως vulg.

ἐπισκεπτόμενοι A, σκεπτ. vulg.

14. βασιλεύειν A, βασιλεύσειν vulg.

17. τὸν add. ex A.

18.

ὀκνήσης A, ὀκνεύσης vulg.

sio ab ipso patriarcha duceret exordium. porro Leontius patricius et orientalium copiarum quondam dux, vir belli gloria conspicuus, qui annos iam tres custodia detentus exegerat, ex improvise vinculis eductus fuit, et per Graeciam militiae dux institutus. in tres autem celoces cum comitatu deportatus, eodem die urbe solvere iussus est. insequentem igitur nocte ad Iulianisium Sophiae portum, ad eam, cui Mauri nomen, plagam, navigationis ab urbe suscipiendae causa, traiciens, ultimam salutem amicis ad se confluentibus precabatur, et vale dicebat: inter eos praecipui accesserunt amici Paulus Callistrati monasterii coenobita, astrologiae peritus, Gregorius Cappadox, olim clusurae custos, nunc vero monachus, et Flori coenobii praepositus, qui eum adhuc carcere detentum invisentes solito crebrius Romanorum imperatorem brevi futurum praenunciaverant. ad eos Leontius, vos, inquit, in carcere adhuc positum de imperio consequendo certior me semper fecistis, nunc autem inter aerumnarum angustias vita mihi transigitur; retro quippe insequentem me mortem propediem expecto. cui illi: ne despondeas animo, aiunt, brevi post promissa succedent. dictis tantum attende, et sequere nos. eductis itaque

λαβάν ὁ Λιόντιος τοὺς ἀσθράτους αὐτοῦ, καὶ ἄρματα δύο
 αἰχμῶν, ἀνήλθεν εἰς τὸ πραιτωρίον σιγῇ πολλῇ, καὶ κρούσαν-
 τες τὴν πύλην, προσηλάσαντο τὸν βασιλέα παραγγεῖναι αὐτῷ
 τὸ διακτεῖναι τοὺς τῶν δαδίου ὄντων. μετ' αὐτοῦ δὲ τοῦ τῆ- B
 5 βικατὰ ὑπάρχον, καὶ συντόμῳ ἰλιθίου, καὶ τὰς πύλας
 ἀνοίξαντος, γιγνώσκει τὸν Λιόντιον· καὶ ἔπαυσαι ἐπαδεδί-
 χθους καὶ πόδας, καὶ ἐπέδωκε ὁ Λιόντιος καὶ τὸν φιλιακῶς
 ἀνοίξας· λίσας τε τοὺς καθιερωμένους ἀσθράς πολλοὺς καὶ γου-
 ταιούς, ἀπο εἰ καὶ δατῶ γρήτων ἑταίρισμαίνους, στρατιώτας
 τοὺς πλείους ἐνγυμνοῦσας, καὶ ταύτους ἐκείνας, εἰς τὸν φάρον
 ἐξήλθεν σὺν αὐτοῖς ἀφ' αὐτῶν· ὅσοι Χριστιανοὶ εἰς τὴν ἀγίαν
 Σοφίαν, καὶ πέμψας καθ' ἑκάστην γέφυραν, τὴν αὐτὴν φου-
 ρὴν ἀνακρούσιν προεΐπαιεν. τὸ δὲ πλεῖστον τῆς πόλεως θυρυ-
 βήθην, ἀποδῆ εἰς τὸν λουτήριον τῆς ἐκκλησίας ἑθροπόθη. κα- C
 5 τος δὲ ἄμα ταῖς δευτέραισι καὶ τρίταισι αὐτοῖς μετὰ καὶ τι- C
 νων τῶν δα τῆς φιλιακῆς ἐξήλθοντα ἐνθροιστήτων ἀσθράων
 εἰς τὸ πατριαρχεῖον ἀνήλθε πρὸς τὸν πατριάρχη. εἶρων δὲ
 καὶ αὐτὸν τεταραγμένον διὰ τὰ εὐλασθέντα τῆ πατριαρχῆ
 Στεφάνῳ τῷ Ρουσίῳ, πείθει αὐτὸν καταλθεῖν εἰς τὸν λου-

7. καὶ ἐπέδωκε A, καὶ εἰς VI vulg. 9. ἑταίρι A, ἑταίριον vulg.
 10. ἀσθράτων A, ἀσθράτων vulg. 11. αὐτοῖς A, αὐτοῖς vulg.
 12. καὶ εἰς τὸν λουτήριον A, καὶ εἰς τὸν λουτήριον p. 366, 5. 367, A.
 13. καὶ εἰς τὸν λουτήριον A, καὶ εἰς τὸν λουτήριον A. 14. ἀσθράων
 15. καὶ εἰς τὸν λουτήριον A, καὶ εἰς τὸν λουτήριον A. 16. τῶν add. ex B. 17.
 18. καὶ εἰς τὸν λουτήριον A, καὶ εἰς τὸν λουτήριον vulg.

domesticis et armis, quae praesentibus habuit, comitis, in praetori-
 um silentio Leonitius penetrat, pulcherrimae formae, simulat se impe-
 ratorem accedere, et de quibusdam in carcere detentis reventibus fecit.
 et ad praefectum delata, hunc formosum revidit, et ubi locus crederet, non
 a Leonitio comprehensit, et deinde frequentibus stephano comitis ma-
 nus ad pedes descendit. Leonitius tunc penetrans, comitibus exclu-
 dit, praetorium tunc se fortissime non contentumque vixit plerumque
 comitibus circumdatus et comitis locum a se vel etiam ab aliis
 ante comitibus, quorum plerumque multum expectantibus, liberat. ubi
 comitibus tunc super, cum illis in locum exierit et considerat, cum
 et Christiani ad sanctum Sophiam convenire, et simul summittit, qui
 per omnia singulas regiones vices eandem cum clamore spargentur.
 comitibus plerumque tunc comitibus exorta ad ecclesiam laicorum accedentibus
 congregatis. Leonitius cum monachis duobus et amicus suis, non
 alios quibusdam ex illustribus vixit, qui et comitibus praesentant,
 praesentant ad patriarchalem suam aedem convenit, cumque ipsum
 etiam patriarchalem comitibus, ab ea numerum, quo ipse a patre
 Stephano Rudio missa fuerant, comitibus, hostatur, ut ad baptisterium

τῆρα, καὶ φωνῆσαι οὕτως· αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος. ἅπαν δὲ τὸ πλῆθος ἤραν φωνήν· ἀνασκαφεῖν τὰ ὀστέα Ἰουστινιανοῦ. καὶ οὕτως ἐν τῷ ἵπποδρομείῳ ἐξέδραμε πᾶς ὁ λαός. ἡμέρας δὲ γενομένης ἐξάγουσι τὸν Ἰουστινιανὸν εἰς τὸ ἵπποδρομεῖον διὰ τῆς σφενδόνης. καὶ ὀινοκοπήσαντες

Ἄμα καὶ γλωσσοκοπήσαντες ἐξώρισαν ἐν Χερσῶνι· ὁ δὲ ὄχλος συλλαβόμενοι τὸν τε Θεόδοτον τὸν μοναχὸν καὶ γενικὸν λογοθέτην καὶ Στέφανον τὸν σακελλάριον τὸν Πέροσιν, σχοίνοις τε ἐκ ποδῶν τούτους δῆσαντες, σύρουσι διὰ τῆς μέσης λεωφόρον, καὶ εἰς τὸν Βοῦν ἀπαγαγόντες κατέκλυσαν· καὶ οὕτω Λεόντιον βασιλέα εὐφῆμησαν.

A.M. 6188 Ῥωμαίων βασιλέως Λεοντίου ἔτος α΄.

P. 309 Τούτῳ τῷ ἔτει Λεόντιος ἐβασίλευσε καὶ πάντοθεν εἰρηνικὸς διέμεινεν.

A.M. 6189 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Ἄλιδος τῇ Ῥωμανίᾳ· καὶ πολλοὺς αἰχμαλωτεύσας ὑπέστρεψεν. καὶ ἐστασίασε Σέργιος ὁ πατρίκιος τῆς Λαζικῆς καὶ τοῦ Βαρνουκίου, καὶ ταύτην τοῖς Ἀραβιν ὑπέταξεν.

A.M. 6190 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσαν οἱ Ἀραβες τῇ Ἀφρικῇ, καὶ ταύτην παρέλαβον, καὶ ἐκ τοῦ οἰκείου στρατοῦ ταξатиῶνα ἐν αὐτῇ κατέστησαν. ὁ δὲ Λεόντιος ταῦτα μαθὼν ἀποστέλ-

2. ἀνασκαφεῖν A, ἀνασκαφῆ vulg. 7. συλλαβόμενος A. 15. τῇ Ῥωμανίᾳ A, τὴν Ῥωμανίαν vulg. 16. Σέργιος] Γεώργιος A. 17. ὁ τοῦ Βαρνουκίου A. 21. αὐτῇ A, ταύτῃ vulg.

lavacrum descendat, et voce magna exclamet: haec dies, quam fecit dominus. tum populus clamore sublato vociferatur: effodiantur Iustiniani ossa. his vocibus auditis, in circum plebs universa tumultuans concurrat. mox adventante die Iustinianum per metam in circum producant, et naso linguaque truncatum Chersonam relegari decernunt. post haec plebs Theodotum monachum generalemque logothetam et Stephanum sacellarium origine Persam comprehendit, eosque funibus ad pedes alligatis per viam publicam ad Boven locum ita dictum pertractos igne damnavit, atque ita demum Leontius populi felicitatem precantis vocibus imperator est salutatus.

A. C. 688 Romanorum imperatoris Leontii annus primus.

Hoc anno Leontius imperavit, et pacem undequaque habuit.

A. C. 689 Hoc anno Alidus armata manu Romanum imperium invasit, et collecta captivorum multitudine recessit, Sergius quoque Lazicae et Barnucii patricius perduellis in imperatorem extitit, et ea loca Arabibus prodidit.

A. C. 690 Hoc anno Arabes impressione in Africam facta, armorum vi eam ceperunt, et ex proprio sibi exercitu praesidiarios milites in ea con-

λαι τὸν πατριῖον Ἰωάννην, ἄνδρα ἱκανόν, μετὰ πάντων τῶν
 Ῥωμαίων πλείονάων. τοῦτον δὲ ἐν Καρδωλίτῃ φθασαίως, C
 καὶ πολέμῳ τῆν τοῦ δαίτου λιμένος πλοοῖσιν ἀποζῆσαι, καὶ
 τοὺς ἐχθρούς τριψάντος καὶ ἐπιδιωξάντος, ἅπαντα τὰ τῆς
 5 Ἀφρικής κῆστρα ἤλειθέρωσαν· καὶ καταλιπόν ταςαὐτῶτα
 ἴδιον, τῷ βασιλεὶ ταῦτα ἀπέγαγεν, καὶ δαίτου ἐχθρούς ἐπέ-
 λειπσιν παρ' αὐτοῦ ἐπέδεχόμενος. ὁ δὲ πρωτοστράτηγος ταῦ-
 τα μαθὼν δυναιτώτερος καὶ πολὺν στόλον καὶ αὐτῶν ἀπο-
 στείλας· καὶ τὸν προεχθόμεν Ἰωάννην αὖν τῷ αὐτοῦ στόλῳ
 10 πολέμῳ τοῦ λιμένος δίδωσι· καὶ εἰς περὶδρομασ λιπὸν ἴδιον
 παραλαβὼν, ἐπὶθῶν φουκασιῶς ἠπάλλετοσιν. ὁ δὲ προεχθόμεν
 ἐπὶ Ῥωμαίαν ἀτίσαντα, πλείονα δέτωμιν παρὰ τοῦ βα- D
 σίλεως βολεύμενος ἐπιδίωσθαι, καὶ ἔλθῃν τῶν Κρήτης ἐπὶ
 τὸν βασιλεὶα πορευόμενος. ὁ δὲ στρατὸς ἐπὶ τῶν ἰδίων ἀφ-
 5 ρούτων ἰδόμενος καὶ εἰς τὸν βασιλεὶα ἀναβαλεῖν μὴ βουλό-
 μενος (εἴχε γὰρ αὐτοῦς φάτος καὶ αἰσχύνῃ) εἰς βουλῶν πο-
 τεραν ἐξείραται, καὶ τοῖτους ἀτίσαντας, φεραῶνταισ βασι-
 λεὶα Ἀφρικῶν δρογγαίεσ τῶν Αἰθιοπῶν εἰς Κορυθαίω-
 τας ἐπάρχοντα, Τίμειον αὐτῶν μεινωμασάντες. τοῦ δὲ

2. πλείονα A. 3. δαίτουσ — ἐχθρούσ — ἰδόμενσ.
 4. A. L. 7. πρωτοστράτηγος A. πρωτοστράτηγος vulg. 10.
 11. βασιλεὶα vulg. 12. ἐπὶ τῶν Κρήτης A. 13. φουκασιῶς A. φουκα-
 σίων vulg. 14. ἰδόμενος καὶ add. ex a. 15. ἐπὶ τῶν A. 16.
 Αἰθιοπῶν A.

stiterunt eo comperto patricium Iohannem vicem rebus agendis cla-
 rissimam cum Romana classe omni Leontium in auxilium vocat. et cum
 Carthaginiensibus appulset, et bellum virtute ceteraque portione acerbiter
 temeritatem persequitur. humiliter decessum in fugam versis et cunctis, amicos
 Libens manus adhibet in libertatem remittit, et periculis ex nō
 nullis remittit, Imperatorem de his quae considerant cogitationes sunt,
 illaque hincmodi mandatis Imperatoris expectans. protymachus vero
 (qui Anabalus vocatur princeps) ubi haec gesta vidit, potentissimum et
 numeratissimum classis adversus Romanos intulerit, et monumentum Ioh-
 annem ceteraque classem e portu nudata belli fortuna eiecit, ceteraque
 loci et humiliter terrae vallis circumstantium reperit, caecitate appulseto
 cum undequaque abillere deberet. praefatus tamen Iohannes post-
 eum expulseto in Romaniam recessus est, maiores et substantiores copias
 ad Imperatorem quaevissum. Ceterum hinc appulset, ad Imperatorem
 didicissit ite. exemplum autem ex divina consilio ad Imperatorem
 ceteraque recessus: nōnulli enim non minus quam pudore retinuerunt, in
 dominum amicos praeparationem debent. Leontium equaliter nomine re-
 punito, Apolloniam Libyentiam deungatum apud Carthagos tunc
 agentem, Libenti nomine eidem impoito, Imperatorem renunciant.

Λεοντίου ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸν Νεωρήσιον λιμένα ἔκκα-
 θαίροντος, ἢ τοῦ βουβῶνος λύμη ἐνέσκηψε τῇ πόλει, καὶ πλη-
 P.310 θος λαοῦ ἐν τέσσαρσι μηνὶ διέφθειρε. καταλαμβάνει δὲ Ἀψί-
 μαρος ἅμα τῷ συνόντι αὐτῷ στόλῳ, καὶ προσώρμησεν ἀντι-
 κρὸ τῆς πόλεως ἐν Συκαῖς. ἐπὶ χρόνον δὲ τινα τῆς πόλεως 5
 παραδοῦναι Λεόντιον μὴ βουλομένης, προδοσία γέγονε διὰ τοῦ
 μονοτείχους Βλαχερνῶν καὶ ὑπὸ ἐξωτικῶν ἀρχόντων τῶν τὰς
 κλεῖς τοῦ χερσαίου τείχους μεθ' ὄρκου φρικτοῦ ἐκ τῆς ἀγίας
 V.247 τραπέζης ἐμπιστευθέντων· οὔτοι δι' ἐπιβουλῆς παρέδωκαν
 τὴν πόλιν. εἰσελθόντες δὲ οἱ τῶν πλωϊμάτων στρατιῶται εἰς 1
 τοὺς οἴκους τῶν πολιτῶν ἐγύμνωσαν τοὺς οἰκήτορας αὐτῶν. ὁ
 B δὲ Ἀψίμαρος τὸν μὲν Λεόντιον ἐρινοκόπησεν, καὶ ἐν τῇ μο-
 νῇ τοῦ Δαλμάτου ὑπὸ φυλακὴν εἶναι κατέστησεν· τοὺς δὲ
 ἄρχοντας καὶ φίλους αὐτοῦ ὡς συναποθανόντας αὐτῷ τύψας
 καὶ δημεύσας ἐξώρισεν· Ἡράκλειόν τε τὸν γνήσιον αὐτοῦ 1
 ἀδελφὸν ὡς λίαν ἰκανώτατον μονοστράτηγον πάντων τῶν ἐξω
 καβαλλαρικῶν θεμάτων προβαλόμενος ἐπὶ τὰ μέρη Καππαδο-
 κίας καὶ τῶν κλεισουρῶν διατρέχειν, καὶ τὴν κατ' ἐχθρῶν
 ποιῆσθαι φροντίδα τε καὶ διοίκησιν ἀπέστειλεν.

2. ἐνέσκ. A, ἐπέσκ. vulg.
 των A f, πλωϊμων vulg.
 om. f.

7. καὶ add. ex A.

10. πλωϊμά-

13. κατέστησεν A, προσέταξεν vulg.,
 17. καβαλλαρ. A, καβαλαρ. vulg.

Leontio vero Neoresii portum Cpoleos expurgante, bubonum lues in urbem grassata quatuor mensium spatio magnum hominum numerum sustulit. porro Apsimarus comitante secum classe advectus ex adverso urbis ad portum Sycaenum appulit. cum vero longo satis intervallo temporis aciei adversae Leontium prodere cives urbis recusarent, intercessit proditio composita a principibus extraneorum in unico eoque levi Blachernarum muro collocatis, quibus claves muri terrestris horrendo prorsus iureiurando ex sacra mensa interposito commissae fuerant. ii sane deditiois auctores et structarum Leontio insidiarum fuerunt opifices. milites porro Apsimari classe advecti, civium domos penetrantes, bona eorum cuncta diripuerunt. Apsimarus autem Leontium naribus mutilatum in Dalmatae monasterio sub custodia servandum mandavit: eius vero optimates velut commortuos et sortis eiusdem participes, partim verberibus, partim proscriptionibus multatos in exilium agi imperavit, tum germanum fratrem suum Heraclium tanquam bello gerendo idoneum omnibus exteris equestribus copiis singularem ac supremum ducem instituit, misitque ut partes Cappadociae, et clusuras sive montium angustias percurreret, et hostium molimina observaret, et quod in adversum foret agendum, decerneret.

Ῥωμαίων βασιλεὺς Ἀσπίμαρος εἰς α΄.

A.M. 6191

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀσπίμαρος τῆς βασιλείας ἐπέστρεψεν, καὶ ἐ-
ίστασε τὴν Ἀβδηραχμάν ἐν Περσίᾳ, καὶ ἐνεγίνετο αὐτῆς,
καὶ ἔδωκε τὸν Χαγάνον αὐτῆς.

5 Τούτῳ τῷ ἔτει γίνονται θανάτοις μέγα, καὶ ἐπιστροφῆς A.M. 6192
Μουσαμὲν αὐτῷ τῷ πληθει τῶν Ἀράβων κατὰ τοῦ Ἀβδηρα-
χμάν, καὶ καταλαβόν τῆς Περσίδας ἐνοῦται τῷ Χαγάνῳ, καὶ
πολιορκῶντες τῷ Ἀβδηραχμάν, κτενοῦσι αὐτὸν, καὶ πάλιν
τῷ Χαγάνῳ τὴν Περσίαν ἐνεγίνεσαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἐπι-
τεθρονοῦσι Σαφίον, καὶ ἐρχονται εἰς τὸν Σαμοσατῶν, καὶ προ-
κατακτενοῦσι τὸν πέραν γῆρας πολλοῦς ἀπέκτετον, ὡς φασί,
χιλιάδας δὲ Ἀράβων· καὶ στίλα πλείστα λαβόντες καὶ αἰ-
χμαλωτίαν πολλὴν Ἀράβων, ἐπέστρεψαν θόβον μέγαν ἐπιστρέ-
σαντες εἰς αὐτοὺς.

6 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιστρέφουσιν Ἀβδελάς εἰς Ῥωμαίους, A.M. 6193
καὶ πολιορκῶντες Τύραντον καὶ μηδὲν ἄνθος, ἐπέστρεψεν τῆς Ῥο-
μίων Ἰουλιαν, καὶ ἔδωκε ἐν αὐτῷ φίλας.

Τούτῳ τῷ ἔτει Βυζάντις, ὁ ἐπίσκοπος Ἐπιθαλαμῶν, τῆς τε. A.M. 6194
τυρίης Ἀρμενίας τοῦ Ἀραβῶν ἐπέταξεν. Ἀσπίμαρος δὲ Φι-

3 Ἀβδηραχμάν A. Ἀβερ. vulg.	8 πολιορκῶντες τῷ A. πο-
4 Ἰουλιαν, τοῦ vulg.	9 Χαγάνῳ A. Νουμ. vulg.
5 Ἀβδηραχμάν A. 1, ἐπιστρέφουσιν vulg.	10 Σαφίον A. Σαφίον vulg.
6 τῶν Σαμοσατῶν A. το Σαμοσατῶν vulg.	11 τῆς πλείστης πο-
7 Ἰουλιαν A. τῆς πύργου vulg.	12 πολιορκῶντες — ἀπέκτε-
8 τῶν — ἐπιστρέφουσιν A.	13 καὶ φραυδοῦσαν add. A. onto
	14 τῆς M. Z.

Romanorum imperatoris Arsimari annus primus.

A. C. 621

Hoc anno Arsimarus imperium abdidit. Abderachman vero in
Persia rebellionem excitavit, et ea rebus Chaganum illic elimi-

Hoc anno hoc maxima caussa. Muzned vero cum Arabum co- A. C. 622
pita bello Abderachman aggressus est, ut in Persidem imperium Cha-
ganis adingeret, et cum eo Marie Abderachmanis adfuit eum inter-
fecit, et Chaganum rursus Persia fecit principatum. Romani totam
impressionem in Syria fecit, Samosatium usque penetrant, omninoque
regnum populati. Arabum ad ducenta, ut narrant, milia trucidant,

Hoc anno Abdeles copias in Romanum eduxit, et obsessa Ta- A. C. 623
ranta non valens petri, Maphoneticam rediit, et praesidium in ea con-
stituit.

Hoc anno Banes, cognomento Eptadaemen, quartam Armeniam A. C. 624
Arabibus fecit subiectam. Arsimarus autem Philippicum Nicephori pa-

λιππικὸν τὸν υἱὸν Νικηφόρου τοῦ πατρικίου εἰς Κεφαλληνίαν ἐξώρισεν, ὡς ὄνειροπολούμενον βασιλεύειν· ἔφασκε γὰρ ἑωρακέναι κατ' ὄναρ, ἔτι ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐσκιάζετο ὑπὸ ἀεβτοῦ. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ βασιλεὺς, παραχρῆμα αὐτὸν ἐξώρισεν.

A.M. 6195 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστασίασαν οἱ ἄρχοντες Ἀρμενίας κατὰ τῶν Σαρακηνῶν, καὶ τοὺς ἐν Ἀρμενίᾳ Σαρακηνοὺς ἀπέκτειναν. καὶ αὐθις πρὸς τὸν Ἀψίμαρον πέμπουσιν, καὶ Ῥωμαῖους εἰς τὴν αὐτῶν χώραν φέρουσιν. ὁ δὲ Μουαμὲδ ἐπιστρατεύσας κατ' αὐτῶν, πολλοὺς κτείνει· καὶ τὴν μὲν Ἀρμενίαν Σαρακηνοῖς ὑποτάσσει, τοὺς δὲ μεγιστάνους Ἀρμενίας σωρεύσας ἐν τόπῳ ἐνὶ ζωκαύστοις ἐποίησεν. κατ' αὐτὸν δὲ τὸν χρόνον ἐπεστράτευσεν Ἀζάρ τῇ Κιλικίᾳ μετὰ χιλιάδων δέκα· καὶ περιτυχὼν αὐτῷ ὁ Ἡράκλειος ὁ ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως τοὺς πλείστους ἀπέκτεινεν, καὶ τοὺς λοιποὺς δεσμίους τῷ βασιλεῖ ἀπέστειλεν.

A.M. 6196 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀζιβὸς ὁ τοῦ Χουνεῖ ἐπεστράτευσεν τῇ Κιλικίᾳ, καὶ πολιορκήσας τὸ Σίσιον κάστρον κατέβαλεν· ὃν κατέλαβεν ὁ τοῦ βασιλέως ἀδελφὸς Ἡράκλειος, καὶ πολεμήσας αὐτὸν κτείνει δώδεκα χιλιάδας Ἀράβων. τοῦ δὲ Ἰουστινιανοῦ ἐν Χερσῶνι διάγοντος, καὶ δημηγοροῦντος ἑαυτὸν πάλιν βασιλεύειν μέλλοντα, οἱ τῶν ἐκεῖσε οἰκήτορες τὸν ἐκ

11. μεγιστάνους f.
Χουνεῖ vulg.

12. ζωκαύστους A.
18. κατέβαλεν· ὃν om. A.

17. Χουνεῖ A,

tricii filium in Cephaloniam relegavit, quod imperio se quandoque potiturum somniasset. caput enim suum aquilae pennis obumbratum per somnum se vidisse asserebat. his auditis imperator eum confestim in exilium deportari sanxit.

A. C. 695 Hoc anno Armeniae primores, tumultu in Saracenos excitato, Saracenos per Armeniam universos occiderunt, et legatione rursus ad Apsimarum destinata, Romanos in suam provinciam inducunt. Muamed autem expeditione in eos suscepta plurimos ex eis delet, et Armeniam iterum Saracenis subiicit, Armeniosque proceres unum in locum collectos omnes vivos combussit. sub id tempus Azar armatorum millibus decem secum ductis Ciliciae bellum intulit: cui cum Heraclius imperatoris frater obviam factus fuisset, plurimos ex eius copiis prostravit, reliquos vero vinctos ad imperatorem transmisit.

A. C. 696 Hoc anno Azibus Chunei filius in Ciliciam arma movit, Sisiumque castrum obsidione expugnatum subvertit. eum Heraclius imperatoris frater paribus armis aggreditur, pugnaque conserta, Arabum duodecim millia profligat. interim Iustinianus Chersonae degens imperii sceptrum denuo sibi cum potestate committenda enuncians, eius loci

τῆς βασιλείας κίνδυνον φοβηθέντες, ἐβουλεύσαντο τοῖτον ἀπολεῖν ἢ τῷ βασιλεὶ παραπέμψαι. αὐτὸς δὲ διαγινώσκων τῆς τῆδε ἀπεργεῖν, καὶ εἰς τὸ Λαυρὸν καταδραμὼν, εἰρήσατο τῷ τῶν Χαλζόρων Χαγαῖνφ στονασιόδῳ. αὐτὸς δὲ μαθὼν ἰδέσθαι αὐτὸν μετὰ τιμῆς μεγάλης, καὶ ἔβλεπο αὐτῷ εἰς γενεάν Θεοδώραν τῆν γυναικίαν αὐτοῦ ἀδελφῆν, μετ' ἄλλων δὲ χρόνον αἰτησάμενος τῷ Χαγαῖνφ κατέλαθ' εἰς Φαιαγορούαν, ἐκείνῳ διέκριθε μετὰ Θεοδώρας. αἰτίσας ταῦτα ἄφραμος, πόμπαι πρὸς τὸν Χαγαῖτον ἐπιστάμενος αὐτῷ παρέχειν πολλά δάματα, εἰ τὸν Ἰουστινιανὸν ζῶντα αὐτῷ παραπέμψαι. εἰ δὲ μὴ, κἄν τῆν αὐτοῦ κεφαλὴν. εἰκνίτος δὲ τοῦ Χαγαῖτου, τῆς τοιαύτης αἰτίσσει, παραφύλακην αὐτῷ ἐπέμψεν, ὡς δέδεικε διατὸ μὴ ἐπὶ τῶν ἰδίων ἐμπορίων ἐπιβανέειδῆναι, ἐπιεικόμενος τὸν Παπαίτην τοῖς δὲ τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἰστίαις ἔσται, καὶ Βαλγίτην τοῦ ἀρχιεπισκόπου Βασσαφρον, ἵνα ἔσται δεξιῶδ' αὐτοῖς ἀέλωαι Ἰουστινιανόν. τοῖσι δὲ δι' αἰτίων Χαγαῖτον τῆ Θεοδώρῳ μητιθέτωσιν καὶ τῷ Ἰουστινιανῷ γινωσκίτωσιν, προσπειλοσάμενος τὸν λεχθέντα Παπαίτην κατ' ἰδίαν ἐμιλήσασαι, κέρδη τοῖτον ἀπέργεν· ὁμοίως δὲ καὶ Βαλγίτην τοῦ

8. διαγοργεῖν Δ. 10. παραπέμψαι Δ. παραπέμψαις vulg 16.
 τῶν ἐα Δ. ὡς ἐα vulg 19. αἰτίαι Δ. αἰτίαι vulg

inculcas dictis holismuoli tenet. quare periculum ab imperatore esse metuentes, de interficiendo illi neco, vel eo ad imperatorem deportando consilioer inveniunt. ille machinas praesentibus, fugam sollicito experit, et factus in grossa Dacia profectus, Chagum Ononatorum congressum et colloquium sibi concedi expostulat. eo nuncio suscepto, Chagum vicinis locis cumulatam exoptat, et germaniam intencum Theodoram et emulgenti locat. brevi tempore interfectis venis a Chagum expostita Phisaguriam se aufert, et illa cum coniuge Theodora moratur. hic ambula Arminiam Chagum per legatos maxima munera pollicetur. locatur, ut Iustinianum vicum vel saltum Iquas caput ad se mittendum curet. Chagum praesentium ipse illorum postulatione numerum gerit, et sollicito custodia ad Iustinianum deputata, insidias a gerentibus suis ipse intendit se vereri simulat, simul autem Papirum, qui illis vicis eius gerit, et Balgitem Basphori praefectum mandatis intrent, et, cum quis significarent, Iustinianum e medio tollerent. ita a Chagum insidias Theodora demanata, ac subinde Iustiniano revelata, ipse praesentium Papirum ut remota athenis colloquere, ad se vocaret, eoque claudia consuetum strangularet, quosdamque et Balgitem Basphori praefectum, quo simul factis, et Theodora in Chagum remota, ipse, fuga Phisaguriam versus claudium vergeta, ad lecti laos se pervenit, ibi praetoriam scapham forte nactus, cum con-

ἄρχοντα Βοσφόρου. εὐθέως δὲ ἀποστέλλει Θεοδώραν ἐν Χα-
 Βζαρία, αὐτὸς δὲ ἐπὶ Φαναγουρίαν λάθρα δραπετεύσας εἰς
 στόμιν κατήλθεν. καὶ εὐρηκῶς ἀλιάδα ἐξηροτισμένην ἐπέβη
 ἐπ' αὐτήν. καὶ παραπλεύσας τὴν Ἄσαδα, ἦλθε μέχρι Συμ-
 βόλου πλησίον τῆς Χερσῶνος. καὶ ἀποστείλας κρυπτῶς ἐν
 Χερσῶνι ἐπῆρε Βασβακούριον καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, τὸν
 τε Σαλβανὸν καὶ τὸν Στέφανον, καὶ τὸν Μωρόπανυλον σὺν
 Θεοφίλῳ· καὶ σὺν αὐτοῖς ἀποπλεύσας διέβη τὸν φάρον Χερ-
 σῶνος. εἰδ' οὕτως παραπλεύσας τὰ Νεκρόπυλα τὸ στόμιν
 τε τοῦ Δάναπρι καὶ Δάναστρι, κλύδωνος γεγονότος, ἀπέγνωσαν
 πάντες τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν. Μνάκης δὲ ὁ οἰκειακὸς αὐτοῦ
 ἄνθρωπος ἔφη αὐτῷ· ἰδοὺ ἀποθνήσκομεν, δέσποτα, τάξαι τῷ
 C θεῷ περὶ τῆς σωτηρίας σου, [ἵνα ὁ θεὸς] εἰάν ἀποδώσῃ σοι
 τὴν βασιλείαν σου, μηδένα ἀμύνεσθαι τῶν ἐχθρῶν σου. ὁ δὲ
 ἀποκριθεὶς ἐν θυμῷ λέγει αὐτῷ· εἰάν φείσωμαί τινα ἐξ αὐτῶν,
 ὁ θεὸς ἐνταῦθά με καταποντίσῃ. καὶ ἀκινδύνως ἐκ τοῦ κλύδω-
 νος ἐκεῖνου ἐξῆλθεν, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν Δάνουβιν ποταμόν.
 ἀποστείλαντος δὲ αὐτοῦ Στέφανον πρὸς Τερβέλην τὸν κύριον
 V. 249 Βουλγαρίας ἐπιδοῦναι αὐτῷ σύναρσιν, ὅπως κρατήσῃ τὴν προ-
 γονικὴν αὐτοῦ βασιλείαν, ὑπέσχετο αὐτῷ πλεῖστα παρέχειν
 δῶρα, καὶ τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα εἰς γυναῖκα. αὐτοῦ δὲ πάν-
 τα ὑπακούειν καὶ συντρέχειν ἐνομότως ὑποσχομένου, καὶ με-

1. post vv. εὐθέως lacuna intercedit in cod. A usque ad p. 574,
 12. ἐν τῇ Πρώμῃ. 2. στόμιν] στόμιον b, στόμην vulg. 11.
 ἵνα ὁ θεός: haec verba delenda esse videntur. 13. αὐτῷ
 om. a. φείσομαι vulg.

scendit, et Asadem praetervectus, ad Symbolum iuxta Chersonam appulit
 nunciis vero Chersonam latenter missis, Basbacurium, et eius fratrem, Sal-
 banum, Stephanum, Moropaulum et Theophilum secum tollit, et Cher-
 sonae pharum praetergressus cum eis enavigat. inde Necropylla prae-
 terlapsi, et Danapris Danastrisque fluminum ostia emensi, procella
 de repente exorta, cuncti de salute desperant. tum Myaces eius do-
 mesticus homo ita eum alloquitur: viden', domine, periculo mortique
 nos proximis. voto itaque pro salute tua concepto, si deus imperium
 reddiderit, in nullum hostium tuorum te desaeviturum pollicere. ille
 etiamnum ira percitus, si veniam, respondet, ulli concessero, hic iam
 deus me mittat in maris profundum. tempestatis postmodum peri-
 culo ereptus in Danubii ostia penetrat. tum vero Stephanum ad Ter-
 belem Bulgariae dominum delegat, ut avitum recuperet imperium,
 auxiliarem manum ab eo postulat, plurimis muneribus beneficium,
 aiebat, compensaturus, etiam propria filia in uxorem data. Terbeles
 ei se in omnibus obediturum auxiliumque daturum adhibito iureiu-

τα τιμῆς δεξαμένην, ἀναγειτ τὸν ἐκκεκμημένον αὐτῇ πάντα λαὸν τῶν Βουλγάρων καὶ Σελτζῶν· καὶ τῇ ἰσχυροτέρῃ γρ^α-D τῇ Ἀπλιθαίνῃ ἐπὶ τὴν βασιλεύουσαν πόλιν παρεγένοντο.

Τούτῃ τῇ ἡμέρῃ τῷ Ἰουλιανῷ Ἀμυράλῃ ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχ-AM 6177 γρ^αβ^α, καὶ ἐσφάτερον Οὐαλιδ ὁ εἰς αὐτοῦ, τῇ δ' αὐτῇ P. 313 ἡμέρῃ Ἰουστινιανὸς τὴν βασιλεύουσαν πόλιν καταλαβὼν ἄνω Τερβέλην, καὶ τῶν αὐτῇ Βουλγάρων ἠδύκνησεν εἰς τὴν Χαρσιον πύργον καὶ εἰς Πισαχρῶν. καὶ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας προσελαλοῦντες τοῖς ἐν τῇ πόλει ἄρχι, αὐτο παρ' αὐτοῦ, καὶ οὐδὲ λόγον καταδέχοντο. ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς μετ' αὐτῶν ἐμοφύτων πόλεμον γράβις διὰ τοῦ ἀγωγῶ ἐισέλθων, καὶ θυροφῶν ἀνασκαφῆς βαλεῖν, τὴν πόλιν παρελαβὼν, καὶ πρὸς βραχὺ ἐσφάτεσεν ἐν τῇ παλατιῇ Πισαχρῶν. B

Ῥωμαίων βασιλεὺς καὶ τῶν Ἰουστινιανῶν, Ἀράβων ἀρχ-AM 6198 γρ^αβ^α Οὐαλιδ, Κορσιαντισιοπολίως ἐπισκόπου Κίρον, Ἰερουσαλήμων ἐπισκόπου Ἰωάννου εἰς π^α.

Τούτῃ τῇ ἡμέρῃ Ἰουστινιανὸς καὶ τὴν βασιλείαν παρελαβήσεται, καὶ πολλὰ δῶρα δούς τῇ Τερβέλη καὶ βασιλικῇ σκευῇ, ἀπέλασεν αὐτὸν ἐν ἰερῶν. Ἀγνιμαρὸς δὲ καταλαβὼν τὴν πόλιν εἰς Ἀπολλωνιάδα φεύγει. καταδιωχθεὶς δὲ εὐλ- C λαμβάνεται, καὶ εἰς Ἰουστινιανὸν ἄγεται. καὶ Πράξιλος δὲ

2. Ἰσχυροτέρῃ A.

cinde palliatus, Iustinianumque pethenonice suscipiens, omnes Bulgares et Selavurum supra collecti, qui demum omnes cum insequenti asserpta armis ad imperatoriam urbem profecti sunt.

Hoc anno Arabum dux Abimelech mortuus est, et Valid eius A C. 697 filius principatum obtinuit. eodem etiam anno Iustinianus Tachela et Bulgaresum ipse adiutorum auxilio factus urbem regiam arsis impetit, et ad Charon portum castris locatis totum spatium ad Elachernas castris occupat. per dies autem tres colloquio cum civibus habito, penam voluntariam et dedita ab ipse retulerunt, quibus etiam incassum pacis conditiones obtulerunt. postea Iustinianus cum paucis adiutoribus gentilibus suis extra pugnam per curiam in urbem subiens, castris caedis et stragis humilis, eius campis effectus, paulo post in Elachernarum palatio urbem ac castra castra posuit.

Romanorum imperatoris Iustiniani iterum Arabum ducis Valid, A C. 698 Cyprius episcopi Cypri, Hierosolymorum episcopi Iohannis annus primus.

Hoc anno Iustinianus in imperium restitutus, praecclaris muneribus et regia cooptatione Tacheli ablati, iuxta cum eo foedere, pacifice dimisit. Arsamiam urbe relicta, Apolloniadem fuga se recipit, et in ipsa fuga comprehensus ad Iustinianum adducitur. Herculius quoque

ἀπὸ Θουράκης δεδεμένος ἤχθη σὺν πᾶσι τοῖς συνασπιζομένοις
 αὐτῷ ἄρχουσιν, οὓς ἐν τῷ τείχει πάντως ἐφούρκισεν. ἀπο-
 στείλας δὲ εἰς τὰ μεσόγεια ἅπαντα, πλείους ἔξ αὐτῶν εὐρῶν
 ἐμπράκτους τε καὶ ἀπράκτους πάντας ἀπέκτεινεν. τὸν δὲ
 Ἀπίμαρον καὶ Λεόντιον ἀλύσει δεδεμένους εἰς πᾶσαν πό-
 λιν πομπεῦσαι πεποίηκεν· καὶ τοῦ ἵππικῶ ἀγομένου καὶ ἐν
 τῷ σένζω καθεζομένου, ἤχθησαν συρόμενοι δημοσίᾳ, καὶ ἐρρί-
 φησαν ὑποταγάδην αὐτῷ· καὶ ἐπάτησε τὸν τράχηλον αὐτῶν
 ἄχρις ἀπολύσεως, τοῦ πρώτου βαῖου τοῦ δήμου βοήσαντος
 ὅτι, ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπέβη, καὶ ἐπάτησας λέοντα
 καὶ δράκοντα. καὶ τούτους ἀποστείλας ἐν τῷ κνηγεῖῳ ἀπε-
 κεφάλισεν· Καλλίνικον δὲ πατριάρχην τυφλώσας ἐν τῇ Ῥώ-
 μη ἐξώρισεν· καὶ ἀντ' αὐτοῦ Κῦρον ἐν τῇ νήσῳ Ἀμαστρίς
 V. 250 ἐγκλειστον ὄντα, ὡς προσημάναντα αὐτῷ τὴν τῆς δευτέρας
 βασιλείας ἀποκατάστασιν προεβάλετο. ἀναρίθμητον δὲ πλη-
 θος ἔκ τε τοῦ πολιτικῶ καὶ τοῦ στρατιωτικῶ καταλόγον ἀπώ-
 λησεν. πολλοὺς δὲ καὶ ἐν σάκκοις ἐμβάλων ἐν τῇ θαλάσῃ
 πικροθανάτους ἐποίει. ἄλλους δὲ πρὸς ἀριστόδειπνον κλητο-
 P. 314 ρεύων, ἅμα τῷ ἀναστῆναι, οὓς μὲν ἐφούρκιζεν, οὓς δὲ ἀπέ-
 τεμνεν. κἀντεῦθεν μέγας φόβος συνεῖχε πάντας. ἀπέστειλε

2. αὐτῷ] αὐτοῖς vulg.
 alterum τοῦ add. ex A.
 ἀρίστου δεῖπνον A.

4. ἐμπράκτους] εὐπρ. f.
 17. ἐμβάλων A, ἐμβάλλων vulg.

16. τε et
 18.

vinculis compeditus Thracia extractus, cum caeteris, qui sub eo me-
 rebantur, proceribus eidem praesentatur, quos omnes laqueis e muro
 suspendit. dimissis etiam per mediterranea ministris, multos ex Apsi-
 mari militibus repertos, tam eos, qui pro ipso aliquid moliebantur,
 quam qui quietem agerent, omnes interfecit. Apsimarum autem et
 Leontium catenis vinctos per universas urbis regiones ignominiose
 traduci mandavit, et circensibus ludis celebratis, ipso propria sibi
 sede composito, illi publice cum dedecore tracti, ad pedes eius pro-
 sternendi humili more proiecti sunt. inclinorum et pronorum in
 terram cervices pedibus terebat et calcabat Iustinianus, donec circi
 munus primum exhiberetur, populo vociferante: super aspidem et ba-
 siliscum ambulasti, et conculcasti leonem et draconem. demum in
 cynegium missis caput amputari praecepit, Callinicum patriarcham
 oculis orbatum Romam relegavit, et in eius locum Cyrum quandam
 in Amastris insula monachum inclusum, quod imperii secundo gerendi
 vaticinium edidisset, suffecit. ex civium posthac militumque ordine
 numerum propemodum infinitum coegit perire, plurimos quoque sac-
 cis inclusos amara morte interemit, nonnullos etiam ad prandii coe-
 naeve epulum invitatos, si quando surgerent e mensa, hos patibulo,
 alios gladio damnabat. ex his horror metusque cunctorum animos

δε στόλον πρὸς το ἀγαγεῖν ἐς Χαζαρίας τὴν ἐκταυρῶ γυναικα, καὶ πολλὰ σκευῆ ἐξεδιόθησαν σιμνηχα. ἀποστὰς δὲ ὁ Χαζαρίας θελοῖ αὐτῆ· ὡ ἀνδρα, οἷα εἶδες σε διὰ διὸ ἢ τριῶν σκευῶν λαβεῖν σου τὴν γυναικα, καὶ μὴ ἀποστειῖσαι τοσοῦτον πλεθρῶς; ἢ δουκὲς καὶ ταύτην πολέμῳ λαμβάνει; ἰδοὺ εἰλχθη σοι καὶ τὸς, καὶ ἀποστειλον, λάβε αὐτοὺς. ὁ δὲ ἀποστειλὰς θεοφύλακτον πορφυροκλήριον εἶλαβε τὴν Θεοδώραν καὶ Τιβερίον τὸν τῶν αὐτῆς, καὶ ἔστειψεν αὐτούς· καὶ στυγροῦσαν σου αὐτῆ.

Ταύτη τῷ ἔτει Οὐαλιδ ἔγραψεν τὴν ἐπιθολικὴν λαμο- A.M. 617) σκευῶ ἀγιοτάτην ἐπέλεισαν θθῶν πρὸς τοὺς Χριστιανοὺς ὁ ἀλειήριος διὰ τὸ ἐπιθυλλῶν καλλὸς τοῦ τοιοῦτον τοῦ· καὶ ἐκώλισε γράφασθαι Ἑλληριστὶ τοὺς δημοσίους τῶν λογοθε- C σίων κἀδικαί, ἀλλ' Ἀραβιστὶς αὐτὰ παρασημαίνασθαι, χωρὶς τῶν ψήρων, ἐπειδὴ ἀδύνατον τῆ ἐκείνω γλώσσῃ μοῦδα ἢ δεῦδα ἢ τριῦδα ἢ ἄτω ἔμιν ἢ τρία γράφασθαι· διὸ καὶ ἔως σήμερον εἰσι αἰὲν αὐτοὺς τοῦτοις Χριστιανοί.

Ταύτη τῷ ἔτει Ἰουστινιανὸς τὴν ἀναμταζὺ Ῥωμαίων καὶ A.M. 618) Βυζαντιῶν κέρητην διέστρεψεν, καὶ παρῶς τὰ ἐπιθυλλῶν B)

- 1. Θεοφύλακτον σιμνηχα A I, ἐκταυρῶσαν σιμνηχα τοῖς 7.
- 2. εἶλαβε σου A. 8. στυγροῦσαν σου αὐτῆ A. 10. ἔγραψεν A. ἀλειήριος τοῖς.
- 3. Ἀραβιστὶς A, ἰσὺ Ἀραβιστὶς A, ἰσὺ Ἀραβιστὶς 17. σήμερον εἰσι A, σήμερον εἰσι τοῖς.

incaut. classem posse quae e Chazaria coniugem duceret, nihil, cuius potest quam provincia una cum his, qui consenserant, hominibus subiecta sunt. his Chazarum motus, significat. Istae, nonne quibus vel totius imperii coniugem tuam reperere oportuit, tandemque molitione esse parere? non cum bello reperere possidit? vide, etiam filia notus est tibi, mitte ergo qui eos ad te adducant. Ille nomine Theophylacti subalternario Theodoram coniugem recepit, et eius filium Tibertium, utriusque vero imperii curam curavit, usque cum eo imperii dignitate parati sunt.

Hoc anno Valid, qui forebatur in Christianis involta, publicam A.C. 622) et communem sanctissimam Damasci ecclesiam, ob apparatus et illius aedii amplitudinem, Christianis eripuit. publicis etiam in quibusdam tunc tunc publici avaritii confines Graecae demerit vetuit, sed Arabum exarati sunt, excepto numero, quod quidem existem vel Maritimum, aut Iordanum, vel octo cum modo terrarumque ea lingua demerit non est possibile: quamobrem notarii Christiani usque in hunc diem quid eis commiserunt.

Hoc anno Iustinianus pacem Romanos inter et Bulgarias compo- A.C. 700) sitam voluit, et equitum legionibus in Thraciam transire iussit, etiam

θέματα εἰς τὴν Θράκην, καὶ ἐξοπλίσας πλώϊμον κατὰ Βουλγάρων καὶ Τερβέλη ὤρμησεν. καταλαβὼν δὲ τὴν Ἀγχίαλον τὸ μὲν πλώϊμον ἔμπροσθεν τοῦ κάστρου προσώρμισεν, τὰ δὲ καβαλλαρικὰ εἰς τοὺς ἄνωθεν κάμπους ἀπαραφυλάκτως καὶ πάσης ὑποψίας ἐκτὸς ἀπλικεῦσαι προσέταξεν. τοῦ δὲ λαοῦ 5

P. 315 τὴν τῶν Ῥωμαίων ματαίαν διοίκησιν· καὶ σωρευθέντες ὡς Θῆρες ἐξάπινα ἐπιρρίψαντες μεγάλως διέφθειραν τὸ Ῥωμαϊκὸν ποιμνιον, πολλὴν αἰχμαλωσίαν τε καὶ ἵππους καὶ ἄρματα δίχα 1 τῶν ἀναιρεθέντων λαβόντες. ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς ἐν τῇ κάστρῳ καταφυγὼν σὺν τοῖς περιωθειῖσιν ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἀπέκλεισε τὰς πύλας. Θεασάμενος δὲ τὴν τῶν Βουλγάρων παραμονήν, αὐτὸς πρῶτος τὸν ἑαυτοῦ ἵππον νευροκοπήσας πάντας τὸ αὐτὸ ποιῆσαι παρεκαλέσατο. τρόπαια δὲ ἐπὶ τῶν 1

V. 251 τειχῶν θέμενος διὰ νυκτὸς εἰς τὰ σκάφη ἐπιβὰς λαθραίως B ἀπέπλευσεν, καὶ μετ' αἰσχύνῃς τῇ πόλει παρούργονε.

A.M. 6201 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Μασαλμᾶς καὶ Ἀββᾶς τῇ Τυάνων διὰ τὴν μανίαν τοῦ ἀποκτανθέντος στρατοῦ σὺν τῷ

1. ἐξοπλίσας A, ἐξώπλισεν vulg. 6. ἐπὶ A, εἰς vulg. 7. εἶδον ἐκ A, εἶδον αὐτοὺς ἐκ vulg. 13. δὲ A, γὰρ vulg. παραμονήν A, ἐπιμονήν vulg. 16. θέμενος] θεασάμενος A f, fortasse recte. λαθραίως A, εὐθέως vulg. 18. ἐπεστράτευσεν A, ἐπιστρατεύσας vulg. Μέσελμᾶς f. Ἀββᾶς τῇ T.] διαβάς τὴν T. A f.

classem adversus Bulgaros instruxit, et in Terbelem irrupit. Anchialum vero profectus, classem quidem ad urbem applicuit, equestres vero copias ad campos urbi imminentes, omni custodia remota, et citra periculi suspicionem castra metari praecepit. exercitu itaque peducum instar per campos errante et ad pabula equis colligenda disperso, e montium culminibus inanem et levem rei militaris apud Romanos disciplinam Bulgarorum exploratores conspicati, ipsi ferarum more in agmen unum collecti, Romanum gregem uno impetu disiecunt, et captivorum multitudinem non contemnendam, equos et currus plurimos, postposito caesorum numero, ceperunt. Iustinianus cum residuis ex exercitu in arcem fuga se recipiens, oclusis dies tres portis in ea remansit. sed cum Bulgaros illic pertinacius instantes cerneret, ipse primus equi sui nervos incidit, caeterosque idem facere iussit, armisque bellicis quasi tropaeis muris impositis, noctu navigia conscendens, Cpolim cum decore reversus est.

A. C. 701 Hoc anno Masalmas et Abbas ob caesum a Mariano cum Maiuma duce exercitum insania perciti Tyanam urbem bello vexaverunt, et ad eam stricta obsidione cinctam hiberna sustinuerunt. Iustinianus

Μακρονόω ὑπὸ Μαρτυνοῦ, καὶ ταύτην πολιορκοῦντες παρε-
 χειρήσαντες ἐπέβ. καὶ ἀποστέλλει πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς δύο
 στρατηγούς Θεόδωρον τὸν Καρτεροῦσαν καὶ Θεοφύλακτον τὸν
 Σαλιβάν μετὰ στρατιωτικῆ καὶ γεωργικῆ λαοῦ χάριν βοή-
 5 θῆαις πρὸς τὸ πολιορκῆσαι καὶ ἐπιδικᾶσαι αὐτούς. αὐτοὶ δὲ εἰς
 ἔβην ἀλλήλων ἐλθόντες, καὶ ἀτάστως συμβαλλόντες αὐτοῖς,
 τρέπονται, καὶ πολλὰς χιλιάδας ἀπωλόντο, καὶ ῥηματωσένθη. C
 σαν πολλοί. λαβόντες δὲ τὸ τοῦτον καὶ τὸ τοῦτον βρῆμα-
 τα, παρεκίδισαν ἕως οὗ περιλαβόντες τὴν πόλιν. λειψθέντες
 10 γὰρ ἦσαν τὰ βρῆματα, καὶ ἔμειλλον ἀναχωρεῖν. οἱ δὲ τῆς
 πόλεως Τυάτων ταῦτα ἰδόντες καὶ ἀπογοῦντες, ἔλαβον λόγον
 τῆς ἐπιπέπων ἀπαθείας· καὶ ἐξήλθον πρὸς αὐτούς, καταλιπόν-
 τες τὴν πόλιν ἔρημον ἕως τοῦ τῶν. οἱ δὲ τὸν λόγον μὴ φυ-
 λασάντες, εἰς τὴν ἔρημον τοίτους ἐξώρισαν, καὶ πολλοὺς δευ-
 15 λούς ἀφάρτησαν. D

Ταύτην τῆ ἐπι ἐπιστρατεύσαιν Ἀββῆς τῆν Ῥωμαίων, καὶ Α. Μ. 610
 πολλοὺς ῥηματωσέντας ἐπιστραφέν. καὶ ἔβησε πρὸς τὸ
 Γαρίς εἰς τὴν χώραν Ἡλιουπόλεως.

Ταύτην τῆ ἐπι ἐπιστρατεύσαιν Οὐθρῶν τῆν Κιλικίας, καὶ Α. Μ. 610
 20 πολλὰ κάσπρα ὑπὸ λόγον παρέλαβεν. προσέβθη αὐτοῖς καὶ Ρ. 316

1. ὑπὸ Μ. Α. ἐπὶ Μ. τοῖς   2. ὁ βασιλεὺς εὐδ. ex A. 4.
 στρατιωτικῆς Α. στρατιωτ. τοῖς   χωρὶς βοηθῶν Α, χωρὶςβο-
 βοηθῶν τοῖς.   ὁ ἀναβῶντες Α, ἀναβῶντες τοῖς.

autem duces duos Theodorum Cartesium et Theophylactum Salibum
 huiusmodi exprobandis et ab instanti obediencia repellendis cum in-
 stinctu excois et ex agridarum grege variis auxiliis ammittit.
 isti primis diebus animis disidentes, tum vero nullis militari
 certato ordine in hancm irruentes, ventantur in fugam, et ex his
 pluribus delectatis nullitas, reliqui non passi in manus adversario-
 rum captivi devenere. hautes itaque eorum castris et commentis positi,
 duces urbem imparent, constantiter in ea circumvallanda persisten-
 runt, iam enim laborum patiebantur defectam, et de obediencia sol-
 vendis et recessu ipsius inciderat cogitatio. his vero Tyannones in
 desperationem acti, anceps salutis fide, in hostium postes transierunt,
 urbe, prout circumnavigantur, habitandis non vacua relicta. his milia
 profanis fide Tyannones in desertis loca relegaverunt, et ex eis plu-
 timos non retinuerunt captivos.

Hoc anno Abbas educto in Romanorum ditantem exercitu plurim. A. C. 701
 nunc captivum abegit, et ad suos reversus, in Heliopelea regione Gra-
 cia urbem adhibere coepit.

Hoc anno Utoman in mediam Galiciam exercitum induxit, und. A. C. 701
 taque urbes data securitatis fide subiectas sibi fecit, quin etiam Ca-

τὸ Κάμαχον σὺν τοῖς παρακειμένοις τόποις. Ἰουστινιανὸς δὲ ἀπέλυσεν Μαῦρον τὸν πατρικίον εἰς Χερσῶνα διὰ μνησικαζίαν σὺν Στεφάνῳ πατρικίῳ, τὸ ἐπὶ κλήν Ἀσμίκτω, ἐξοπλίσας στόλον πολὺν, μνησθεὶς τῆς κατ' αὐτοῦ γενομένης ἐπιβουλῆς ὑπὸ τε Χερσωνιτῶν καὶ Βοσφοριανῶν καὶ τῶν λοιπῶν κλιμάτων, πᾶσαν ναῦν δρομώνων τε καὶ τριηρῶν καὶ σκαφῶν μυρριοβόλων καὶ ἀλιάδων, καὶ ἕως χελανδίων, ἀπὸ διανομῆς τῶν οἰκούντων τὴν πόλιν, συγκλητικῶν τε καὶ ἐργαστηριακῶν καὶ δημοτῶν καὶ παντὸς ὄφρικίου. καὶ τούτους ἀποστείλας παρήγγειλεν πάντας τοὺς οἰκοῦντας ἐν ἐκείνοις τοῖς κάστροις τῷ ξίφει ὀλοθρεῦσαι, καὶ μηδὲνα ζωογονῆσαι, παραδεδωκῶς αὐτοῖς τὸν Ἥλιαν τὸν σπαθάριον ὀφείλοντα ἄρχοντα Χερσῶνος καταστῆσαι. οἱ δὲ τὴν Χερσῶνα καταλαβόντες, μηδενὸς αὐτοῖς ἀντιστάντος, τὰ κάστρα παρέλαβον, καὶ πάντας τῷ ξίφει ἀνέιλον, χωρὶς τῶν μειρακίων, ὡς νηπίων τούτων φεισάμενοι, καὶ πρὸς δουλείαν περιποιηθέντων. Τουδοῦνον δὲ ἄρχοντα Χερσῶνος, ὡς ἐκ προσώπου Χαγάνου ὄντα, καὶ Ζωῖλον τὸν ἐκ σειρᾶς καὶ γένους ὄντα πρωτοπολίτην, καὶ ἑτέρους τεσσαράκοντα ἐμφανεῖς καὶ πρωτεύοντας τῆς Χερσῶνος εἰς σούβλας

1. Κάμαχον A, Καμάχων vulg. 6. μυρριοβόλων] μυριαγάγων A f, μυρριοβόλων vulg. 9. ὄφρικίου A, ὄμφικίου vulg. 11. fort. ζωορῆσαι. 12. καταστῆσαι A f, καταστῆναι vulg. 13. τὴν add. ex A. 16. τοῦ δοῦναι δὲ A a f. 19. post verba τῆς Χερσῶνος haec inserta leguntur in A: εἰς συμμαχίλους (sic) δεσμίους πρὸς τὸν βασιλέα ἀπέστειλαν, ἑτέρους δὲ 5 τῶν πρωτεύόντων.

machum cum locis adiacentibus ipsi proditum fuit. Justinianus autem acceptarum quondam iniuriarum memor, Maurum cum Stephano, cui cognomen Asmictus, ambos patricios, valida et apprise apparatus classe illis commissa, in Chersonam delegavit. insidiae quippe a Chersonitis, Bosphorianis et aliis regionum illarum incolis ipsi structae eius animo remanserant profundius repositae. quare bello iis inferendo universi generis navigia, dromones, triremes, scaphas, onerarias, piscatorias naves, ipsosque etiam lintres, omnium urbis incolarum, ordinis senatorii, officinariorum, plebeiorum et officii cuiuscumque collatis expensis paravit. iis itaque dimitti et e portu solvere dispositis, ut cunctos urbium illarum incolas, nullo in vivis relicto, gladio delerent iniunxit, Heliamque spatharium, qui gubernatorem apud Chersonam institueret, aggregavit. isti porro Chersonam appellentes, urbes nullo resistente invaserunt omnes, et caedibus et sanguine cuncta repleverunt, et exceptis adolescentioribus, quibus, ut et infantibus, parcendum putaverunt, velut ad servitutum reservatis, universos occiderunt. Tudunum autem Chersonae praefectum, ceu qui

ξυλίνας προπαιαριήσαντες, ἐπὶ πύρος ᾤπερσαν. ἄλλους δὲ
 εἴασιν ἐξυγκοῖα θήσαντες, καὶ εἰς γιλιπδοῦρους προδύσαν-
 τες καὶ λίθους τοῦτο γυμνήσαντες, εἰς βύθον καταπέποισαν. τοῦ
 δὲ Ἰουστινιανοῦ τοῦτο μαθητός, καὶ ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῶν μει-
 βρακίων μακίτος, ἐπέλιπαι σπουδαίως αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν πα-
 ραγοιῖσθαι. ἀποικισσάτος δὲ τοῦ στοῖλον τοῦ Ὑπερβόριου
 μηρῖ, καὶ ἐν τῇ πελάγει φθάσαςτος ἐν τῇ τοῦ ἀστρου ἰαίτω-
 λῃ τοῦ Ἰγχομίου Ἰαυροῦρᾶ, μικροῦ διὰτ ἅπας ὁ στοῖλος κα-
 τεποτιῖσθη· καὶ ἤριθμῆθησαν οἱ ἐν τῇ ταταγίᾳ ἀποδοισσά-
 τες γιλιπδοῖς σγ. τοῦ δὲ Ἰουστινιανοῦ τοῦτο μαθητός, καὶ ἰ-
 μῆ λυπεθόντος, μάλιστ μὲν οὐδὲν χαρᾶς πλεροθέντος, καὶ τῆς
 τοιαύτης ματίας ἀσημῆ Ἰγχομίου καὶ πραγματικῶς Ἰτακίλοῦ-
 τος, παλιν ἵερον ἐσπίμπει στοῖλον, καὶ ἀφοριθῆν ἅπαντα καὶ
 ἐξιδαρῆεν τῶς σέρουεντα πρὸς τοῖχον. ἤκουσαν ταῦτα οἱ
 τῶν κωιτρῶν ἰαίτων, καὶ ἰακτοὺς ἠσφαλίοντα, καὶ ἀναγα-
 σθέντες κατα τοῦ βασιλέως φροῖσσαι, ἀπέστειλαν πρὸς τὸν
 Λαγῶσαν εἰς Λαζαρίαν αἰτοῖμιναι λαόν πρὸς φιλίαν σὺ-
 τῶν. ἐπὶ ταῦτως οὐδὲν διαγίρεται καὶ Πίλις ὁ σπαθῆριος
 καὶ Παρδοῖης ὁ ἐξεριστος, τὸ τρηταῖα ἀνασπῆσαι ἄσο Κα-

4. τοῦ δὲ Ἰουστ. A, τοῦ γ δὲ vulg. 7. φθάσαςτος A, φθα-
 σάσαςτος vulg. 8. ἰαίτων ἰαίτων ἢ ἐπὶ τῇ ἰαίτῃ A. 10. καὶ μῆ λυ-
 πεθόντος E. 13. ἀποικισσάτος A. 14. ἀποικισσάτος vulg. 16.
 κατὰ τὴν ἰαίτην ἄσφαλιν ἰαίτων; καὶ κατασπῆσαι ἄσφα-
 λιν ἰαίτων recte. 18. τοῦ add. et A. 19. διαγίρεται A,
 διαγίρεται vulg.

Chaganum referret, et Zelim, qui a stemmate et origine eorum pri-
 marios erant, et alios quadraginta illustres et spectatos viros liquos
 verbos consilio viros que amoverunt. alios viginti vinctis telis sus-
 tentibus ad tentorium ligatis appropinquatum alligatos, in mare demerunt.
 accepto rebus gentium nomen illustriantur necesse videtur regre fo-
 rent, et in insulam venent, cui ad se indicite adrehi curavit. cum
 vena clausis nomine Octobri subisset, pueritiam turbidibus in pelago
 locatis, sub octum aevi, cui Taurus nomen, tota forme in mari per-
 tit, adeo ut qui noster in insulam fuerat, ad septuaginta tres mil-
 lia numerentur. illa calamitate cingens, tantum albit, ut condole-
 ret, quin potius iustitia peccatis in insulam procedit, ut elatis in
 altum claustribus naves etiam adhereret comminationibus, et alteram
 illam iterum claustris transirent, cum mandata in omnia sola accep-
 ret, solique orates precandaret, atque universis usque ad mingentem
 ad parietem interdueret. interim eorumque divulgatis, qui vates
 illa obliuiscunt, comminationem et comminationem se, et ad res novandas
 contra imperatorem exiit, ad Chaganum in Charariam delegaverunt,
 qui pueritiam ad sui defensionem exposuerunt. interim suscepti

P. 317 φαληρίας καὶ σὺν τῷ στόλῳ εἰς Χερσῶνα ἰών. ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς ταῦτα μαθὼν, ἀπέστειλεν μετ' ὀλίγων δρομώνων Γεώργιον τὸν πατρίκιον, τὸν ἐπίκλην Σύρον καὶ γενικὸν λογοθέτην, καὶ Ἰωάννην τὸν ἑπαρχον, καὶ Χριστοφόρον τουρμάρχην τῶν Θρακησίων μετὰ τριακοσίων ἐξωπλισμένων, παραδεδωκὼς αὐτοῖς Τουδοῦνόν τε καὶ Ζωῖλον ὀφείλοντας ἀποκατασταθῆναι κατὰ τὸ πρότερον ἐν Χερσῶνι, δι' ἀποκρισιarioῦ δὲ ἀπολογήσασθαι τῷ Χαγάνῳ, ἀγαγεῖν δὲ πρὸς αὐτὸν Ἠλίαν καὶ Βαρδάνην. τῶν δὲ περασάντων ἐν Χερσῶνι, οἱ Βτῆς πόλεως Χερσῶνος τοῦτοις περιλογὴν οὐκ ἐποίησαν. τῇ δὲ ἐπαύριον τοῦτους μόνους εἰσελθεῖν οἱ τῆς πόλεως προτρεψάμενοι, τὰς πύλας ἀπέκλεισαν. καὶ τὸν μὲν γενικὸν λογοθέτην ἅμα τῷ ἐπάρχῳ ξίφει ἀνεῖλον, τὸν δὲ Τουδοῦνον ἅμα Ζωῖλῳ, καὶ τὸν λεχθέντα τουρμάρχην σὺν τοῖς τριακοσίοις στρατιώταις τοῖς Χαζάροις παρέδωκαν, καὶ πρὸς τὸν Χαγάνον ἀπέστειλαν. τοῦ δὲ Τουδοῦνου κατὰ τὴν ὁδὸν τεθνηκότος, οἱ Χάζαροι εἰς δοχὴν αὐτοῦ ἀπέκτειναν τὸν τουρμάρχην σὺν τοῖς τριακοσίοις στρατιώταις. τότε οἱ Χερσῶνος καὶ τῶν λοιπῶν κάστρων τὸν μὲν Ἰουστινιανὸν ἀνέσκαψαν, τὸν δὲ ἐξόριστον ἐκέῖσε Βαρδάνην καὶ Φιλιππικὸν βασιλέα εὐφήμεσαν. ταῦτα

1. ἰών A, ὦν vulg. 4. ἑπαρχον A, ὑπαρχον vulg.: sic et infra. 6. τὸν Δουῦνόν τε A. 13. τὸν δὲ Δουῦνον καὶ Ζωῖλον A. 14. τὸν λεχθέντα τουρμάρχην A, τοῦ λεχθέντος τουρμάρχου vulg. 17. εἰς δοχὴν A, δοχὴν vulg. 20. Φιλιππικὸν βασ. A, Φιλ. καὶ βασ. vulg.

propositi conscius excitatur Elias spatharius et Bardanes prius exul, nunc vero postliminio revocatus e Cephalonia et cum classe Chersonam delatus. ubi res huiusmodi tractari percepit Iustinianus, Georgium patricium cognomento Syrum, generalem logothetam, Ioannem praefectum et Christophorum Thracicorum agminum ductorem cum militibus ad ter centum armatis mittit, Tudunumque et Zoilum res Chersonae in priorem statum reposituros, et per apocrisarium apud Chaganum rem gestam excusaturos, ac tandem Eliam et Bardanem ad se Cpolim transmissuros adiungit. cum Chersonam migrassent, Chersonitae cives cum iis tractatum habere designati sunt. postera die solis iisdem in consilii locum ingredi permissis, confestim portas cives occluserunt. et generalem quidem logothetam cum praefecto peremerunt, Tudunum vero una cum Zoilo et memorato turmarcha et militibus trecentis traditum Chazaris ad Chaganum miserunt. Tuduno in itinere defuncto, funereum epulum litaverunt Chazari, nimirum turmarchae et trecentorum militum caedem. tum vero Chersonae reliquorumque oppidorum cives Iustiniani nomine abrogato, exulem illum Bardanem, qui et Philippicus nominabatur, imperatorem fe-

μαθὼν Τουσιτιαιῶς, ἐπὶ πλέον ἰσχυροῖς τὰ μὲν τέσσα τὸ
 σπουδαίον Ἠλία εἰς τὸν τῆς μητρὸς ἀπὸστολῆς πόλιον· τοῦ-
 τερον δὲ ἠγάπησιν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς ζευχθῆναι μαγιστρὸν Τυφῶ
 ὄντι· εἰθ' οὕτω τε πλοῦσιμον ἔτερον κατασκευάσας, ἀποστῆ-
 5 λαι Μαῖρον τὸν πατρίσιον, τὸν ἐπίσταν Βαίαν, παραδιδω-
 κώς αὐτῷ πρὸς ποσειρομαχίαν κρῖον, μαχησάτω τε καὶ πόσον
 εὐδαίμων, ἐπιτυλαμειος αὐτῷ, τὰ μὲν τῆς Χερσονήσου τήρη
 ἐξεδασίαναι καὶ πόσον τὴν πόλιν, μεδίαναι δὲ ψυχῆ εἰς
 αὐτῆς ζωοποιῆσαι, πνευστέρως δὲ δι' ἀναφορῶν τὸ αὐτῷ κα- V. 111
 10 τραγίαια θελοῖεν. τοῦτον δὲ περὶσσαντος, καὶ διὰ τοῦ ἀρσῆ
 τὸν ἐπιτόμιον Κιτιρομαχίον πέρων καταβαλλόμενος, ὄρα δὲ 0
 καὶ τὸν πλείσιον αὐτοῦ Σιόγγρον καλοῦμενον, Χαζάρων δὲ κα-
 τυλαβαστων, ἰσχυροῦ ἀνοχῆ τοῦ πολέμου. Βαρδάνιος δὲ ἐργα-
 γων πρὸς τὸν Χαγῶσιον ἦρχον. ἀπύρσταν δὲ τοῦ στίλιον γε-
 5 γυνομένου, καὶ πρὸς τὸν βασιλέα ἐπιστηγῆσαι μὴ τοῖσιν αὐτοῦ, τοῦ
 μὲν Ἰουσιτιαιῶν ἀπίστανται, τὸν δὲ Βαρδάνιον ὡς βασιλέα
 καὶ αὐτοῦ ἐπὶ τῆς πόλεως, γέγραμτο δὲ τὸν Χαγῶσιον δεσφῆσαι
 αὐτοῦ τὸν Φιλίππιον. τοῦ δὲ Χαγῶσιον ἰσχυροῦ αὐτοῦ ἀπο-
 20 σπασθῆναι αὐτὸν κατὰ ἀνάγκη ἀπὸ τερμίσματος ἰσχύος, οἱ δὲ

1. ἰουσιτιαιῶς A, ἰου. vulg. 5. Βαρδάνιος A C. 6. ἐπίσταν A, ἐπί-
 σταν vulg. 7. ἐπιτομίον A C, ἐπιτομίον vulg. 8. εἰ αὐτοῦ
 A C, εἰ αὐτοῦ vulg. 10. Σιόγγρον A, Σιόγγρον vulg. 11.
 ἐπιστηγῆσαι A, ἐπιστηγ. vulg. 17. αὐτοῦ A, αὐτοῦ vulg. 20.
 αὐτοῦ add. ex A.

Isidorus exclamatorum vocis exceperunt. his auditis Iustinianus ma-
 gno furore commotus, apothecam quoddam Eliae liberos in custodia ipso-
 rum tenuerunt, eandemque ipsorum propria equis in Iudaea parte subiec-
 tum constitutum iussit. mox classe donata reparata Murrum patri-
 cium, in eadem Iudaea discedit, ubi et usque simul apparetis sunt
 Isidorus, et ad castra discedit machinis, armibus, et auxiliandis va-
 riantibus instruit, ex maxime iussente, ut Chersonese insulam ad an-
 tium usque destruxit, et universa civitate deserta, nemini civium vi-
 tum condonaret. ante omnia de eorum successu per frequentiores
 litteras cum partium redderet. in mari tractato, cum iam admo-
 dante Iudaea Centenarium distant, aliamque non alio remissa,
 quae Syngros nuncupatur, exortaret, Chersonesum adventu a bello
 utinamque cessatum est. Barandus ad Chagnum fugit et precipi-
 tatione vero omnia Isidori ceditis, cum se infesta ad imperatorem redire
 cuncta vereretur. Isidori nomine ablatum, et eorum dominato repul-
 dit. Barandus imperatorem ante Iudaea vestibis principum saluta-
 verunt, murrumque ad Chagnum Philippicum donari ubi postula-
 tum. Chagnum, ne vicinis proderent, iacturando interrogata fidem fieri

παραγοῆμα ταῦτα δόντες, παρέλαβον τὸν Φιλιππικὸν βασιλέα.
 P. 318 ἐν δὲ τῷ χρονίζειν τὸν στόλον, ἀναφορᾶς τε μὴ ἐλθούσης,
 ἔστοχάσατο Ἰουστινιανὸς τὴν αἰτίαν, καὶ ἐπάρας σὺν αὐτῷ
 τοὺς τοῦ Ὀψικίου, καὶ μέρος Θρακησίων, ἀνήλθεν ἕως Σινώ-
 πης πρὸς τὸ διαγνῶναι τὰ ἐν Χερσῶνι. ἐν δὲ τῷ σκοπεύειν 5
 αὐτὸν τὰ περατικὰ μέρη, ὄρᾳ τὸν στόλον ἐπὶ τὴν πόλιν ἀρ-
 μενίζοντα, καὶ βούξας ὡς λέων, καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν πόλιν ὄρ-
 μησεν. τοῦ δὲ Φιλιππικοῦ προλαβόντος, καὶ τὴν πόλιν κρα-
 τήσαντος, αὐτὸς ἐπὶ τὸν Δαματρὺν ἐλθὼν ἐν αὐτῷ σὺν τοῖς
 αὐτοῦ ἠπλίκευσεν. ὁ δὲ Φιλιππικὸς ἀποστέλλει εὐθέως κατὰ 10
 Β μὲν τοῦ Τιβερίου Μαῦρον τὸν πατρικίον σὺν Ἰωάννῃ σπα-
 θαρίῳ, τῷ ἐπικλῆν Στρούθῳ, τὸν δὲ Ἠλίαν ὁμοίως μετὰ κούρ-
 σου κατὰ Ἰουστινιανῷ εἰς τὸν Δαματρὺν, καὶ ἕτερον πάλιν
 κατὰ τοῦ Βασβακούριου φρυγῆ χρησαμένον. καὶ ὁ μὲν Μαῦ-
 ρος ἄμα τοῦ ῥηθέντος Στρούθου ἐν Βλαχερναῖς πορευθεὶς, 15
 εὔρεν τὸν Τιβέριον κρατοῦντα τῇ μιᾷ χειρὶ τὸ κιονάκιον τῆς
 ἁγίας τραπέζης τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ἁγίας Θεομήτορος, καὶ
 τῇ ἑτέρᾳ τίμια ξύλα καὶ ἐν τῷ τραχήλῳ φυλακτὰ, ἔξωθεν δὲ
 τοῦ βήματος παρακαθεζομένην Ἀναστασίαν τὴν τοῦ πατρὸς
 C αὐτοῦ μητέρα, ἣτις τοῖς ποσὶ τοῦ Μαύρου κυλινδουμένη 20
 ῥητέτο μὴ ἀποκτανθῆναι τὸν αὐτῆς ἕγγονα Τιβέριον, ὡς μη-
 δὲν ἄτοπον πράξαντα. αὐτῆς δὲ τοὺς πόδας τούτου κατεχού-

11. σπαθαρίῳ A, πατρικίῳ vulg. 14. χρησαμένου A, χρησομ-
 vulg. 18. τίμια A, τὰ τίμια vulg.

sibi, et pro singulorum capitibus nummum unum concedi expetente,
 illi summa pecuniae confestim numerata Philippicum imperatorem si-
 mul acceperunt. interim classe moram, ut videbatur, diuturniorem
 agente, nullisque de suscepta expeditione a ducibus acceptis litteris,
 Iustinianus causam coniectatus est. e ductis itaque secum Opsiciorum
 manu et Thracensium aliquot manipulis de rerum Chersonae gesta-
 rum successu exploraturus Sinopen contendit. igitur dum superio-
 res maris regiones speculatur, classem recta in urbem apertis secun-
 disque velis delatam conspicatur, rugituque leonis instar ingenti edito,
 ipse pariter in urbem iter et impetum dirigit. conatus eius Philip-
 pico sua diligentia praeventente et urbem praeoccupante, ipse Dama-
 trym accessit, et ad eam cum suis castra applicuit. Philippicus mora
 omni penitus abiecta, Maurum patricium et Ioannem, cognomento
 Struthum, paris dignitatis virum, adversus Tiberium Eliamque cum
 expeditorum et velut ad praedam paratorum militum manu in Iusti-
 nianum Damatry receptum, et alium tandem adversus Basbacurium,
 qui iam sibi fuga consuluerat, mittit. porro Maurus cum praedicto
 Strutho Blachernas appellens, Tiberium una quidem manu sanctae

σης, και μετά διαρκών Ιαπτινόνων, ἐπιβάντων ὁ Στρατός
 εἶδος τοῦ βραχίονος, ἢ ἀγγράσσον αἰτός· καί τὰ μὲν τῆσιν
 ζῆλα ἐξ αἰτός ἄφου, ἐπάνω τῆς ἀγίας τραπέζης ἐπιθήσαν,
 τὰ δὲ φυλακτὰ εἰς τὸν ἴδιον ἐξοστῆρον τραπέζιον, καὶ λαβόν-
 5 τας τὸν παῖδα ἐπὶ τῇ ἄνω Καλλιπίας παρακορτίφ, ἐπὶ τοῦ-
 τόν ἐκδύσαντες καὶ ἐπὶ τῆς γλώσσης ἀπέκασαντες, διακρ. προ-
 βαιον αἰτός ἀλυργεσιόδησαν, καὶ ταῦτα ἐν τῇ τῶφ τῶν
 ἀγίων ἀναγγίτων, τῇ λεγομένη Πυλίνης, τοιγῆται προσέτα-
 10 ζαν. χειρωθεὶς δὲ καὶ Παύλασιρος ὁ κρητοκαρτίσιος καὶ
 κλας τοῦ Ὀψιεύον, καὶ αἰτός ἀγγεῖθρ. ὁ δὲ Ἥλιος ἄμα τῇ
 σιτόντι αἰτῇ λαφὲ ἐπιβάντων ἐν τῇ Διαματόδ, καὶ εἰς λόγους
 μετα τοῦ ἐαῖου ὄντος στρατοῦ εἶδων, λόγους τε ἀπαθείας τῇ
 σιτόντι τῇ Ἰουστινιανῇ λαφὲ δειδωσῶς, διεκρίθησαν ἄπατες,
 καὶ ἀπέδωσαν τοῦ Ἰουστινιανῶν, πόσις αἰτός κρητοκαρτίσιος,
 5 καὶ τῇ μετὰ τοῦ Φιλαιπιστοῦ προσφύνητες, τότε ὁ προβαλθεὶς
 Ἥλιος σπαθῆριος θυμῷ ἐπέδραμων, καὶ τὸν τοῖτον τραπέζ-
 λον δραματικός, τῇ παρακορτίφ, ἢ ἦν διακωμῆτος, ἀπέκασαν τ. 214
 τῆν αἰτός κλας, καὶ διὰ Γαμασιῶ σπαθῆριον πρὸς Φιλαι-

2. ἢ om. A. 4. τὰ δὲ φυά. A, ἐπὶ τὸ φυά. vulg. 5. τῇ
 — κρητοκαρτίφ A, τῆς κρητοκαρτίφ vulg. 7. ἀλυργεσιό-
 δησαν A, ἀλυργεσιόδησαν vulg. 8. κρητοκαρτίσιος A, κρητοκαρ-
 τίσιος vulg. 9. καὶ add. ex A a. 12. ὄντος add. ex A — 13.
 ἐπὶ τῇ J. A.

mentis altaris in sancta dei matris sole positi culumellam, alla vero
 postquam omnia ligna compleverat, et ex ulla reliquiarum dicitur ge-
 rentem appensam. extra templum autem, id est sacrum, supra portam
 eius matrem Anastasiai videntem ostendit, quae ad Maurei pedes pro-
 voluta nepotem Theodosium, ut patet qui ad tota ligna descendit, a
 morte vixit anulum regit. Inter arces vetulae praesens ubi dicitur
 lita pedes, et non laetiarum ludere perfluentis. Struella in mura-
 rum insidiosa, virtum illis ad immolationem acceptum emona. In tota
 sequit, tunc vero veneranda quidem ligna et sic collata in sancta
 membra reponit, reliquia autem ad propriam collata appensa, adbe-
 centem ad superiora Callidiae lura abducat, culumque vestito unum
 totaque corpore ad litem extensum sola iustar lignis mactat, et ad
 eodem sanctorum mercede non reverentibus Coenae et Panthra Paulinae
 dictam appensam mactat. Paulinae autem patriciorum antiquiorum
 et omnes Opusculi compleverat, vande illa mactem subit, postquam
 omni reliquia ubi supra Danastrius profectus, colligens cum ei omnia, qui
 illi concederet, comesta, nullumque insidiosum repositum saluta data
 comestite, non a seae hincem dividit, insidiosum ducere, saltem ubi
 praesentem, et tandem in Philippis partes totumque perant. In ita
 praesentem praesentem Elias Inuere accensus in Iustianum insidit, et ap-

P. 319 πικὸν ἀπέστειλεν. ὁ δὲ Φιλιππικὸς διὰ τοῦ αὐτοῦ σπαθα-
 ρίου ταύτην ἐπὶ τὰ δυτικὰ μέρη ἕως Ῥώμης ἐξέπεμψεν· πρὸ
 δὲ τοῦ βασιλεῦσαι αὐτὸν ἐν τῇ μονῇ τῶν Καλλιστράτου ἔγ-
 κλειστος ἦν προορατικὸς καὶ αἰρετικὸς, ὅσις ἀνελθόντι τῇ
 Φιλιππικῇ εἶπεν αὐτῷ, ὅτι ἡ βασιλεία σοι κεῖται. ὁ δὲ ἔτα- 5
 ράχθη, καὶ λέγει ὁ ἔγκλειστος· εἰ ὁ θεὸς κελεύει, σὺ τί
 ἀντιλέγεις; τοῦτο δὲ σοι λέγω· ὅτι ἡ ἔκτη σύνοδος κακῶς
 ἐγένετο· εἰς οὖν βασιλεύσης, ταύτην ῥίψον, καὶ γενέσθαι
 σοι ἔχει ἡ βασιλεία κραταιὰ καὶ πολυχρόνιος. ὁ δὲ συνέθετο
 αὐτῷ μεθ' ὄρκων τοῦτο ποιεῖν. τοῦ δὲ Λεοντίου διαδεξαμέ- 10
 Βνου τὸν Ἰουστινιανόν, ἀνέρχεται ὁ Φιλιππικὸς πρὸς τὸν ἔγ-
 κλειστον. ὁ δὲ λέγει αὐτῷ· μὴ σπονδάσης, γενέσθαι ἔχεις
 βασιλέα. βασιλεύσαντος δὲ καὶ Ἀψιμάρου, πάλιν ἀνῆλθεν
 πρὸς αὐτόν, καὶ πάλιν εἶπεν αὐτῷ· ὅτι μὴ σπονδάσης, ἐκεῖνο
 περιμένει σε. θαρρήσαντος δὲ Φιλιππικοῦ τινὸς τῶν φίλων 15
 αὐτοῦ, ἐμήνυσεν τῷ Ἀψιμάρῳ. ὁ δὲ δείρας καὶ κουρεύσας
 αὐτόν καὶ σιδηρώσας, ἐξώρισεν εἰς Κεφαλληνίαν. βασιλεύσαν-
 τος δὲ Ἰουστινιανοῦ, πάλιν ἀνεκαλέσατο αὐτόν. καὶ βασιλεύ-
 σαντος ἐποίησεν ψευδοσύνοδον ἐπισκόπων κατὰ τὸν λόγον τοῦ

2. ἕως Ῥώμης add. ex A. 6. τί add. ex A. 10. αὐτῷ add.
 ex A. 12. ἔχει a, fort. ἔχει σὲ βασι. 13. βασιλέα om. A.
 καὶ add. ex A. 15. θαρρήσας δὲ Φιλιππικὸς A f. τινὸς]
 τινὰ A, fort. τινί.

prehensa eius cervice, sica, qua erat accinctus, caput eius amputatum per Romanum spatharium ad Philippicum transmisit, eiusdemque spatharii opera in occidentis imperii provincias illud coaspiciendum Philippicus traduxit. caeterum prius longe, quam imperio potiretur, ad Callistrati coenobium inclusus nonnemo vaticinandi arte praeditus et haeresi infectus morabatur, qui Philippico ad se nonnunquam accedenti praenunciavit: imperium tibi repositum est. sermonibus istiusmodi perculso subinfert inclusus: si deus ita iubeat, adversaberis tu? illud unum enuncio: pessime rerum synodus sexta peracta est. si usquam imperaveris, proscribere, et irritam redde, et felix diuturnaue imperii aetas succedet. is data iursiurandi fide, rem exequendam in se recepit. Leontio postmodum post Iustinianum tyrannidem adepto, inclusum de vaticinio Philippicus convenit. renunciat ille: ne festinaveris, imperium assequeris. Apsimaro deinde in eam dignitatem evecto, virum rursus adit Philippicus. cui inclusus vates: ne rem acceleres, imperium te manet. caeterum Philippico amicorum cuidam vaticinium eloquuto, ille rem totam ad Apsimarum detulit, qui virum verberibus exceptum, capillis detonsum et onustum catenis in Cephaloniam relegavit. hunc Iustinianus sceptris secundo positus postliminio revocavit. ipse deinde imperii potestate auctus,

ψαδα, ἰά τοῦ καὶ ἐρείσσινον· καὶ ἔρριψεν τὴν ἀγίαν καὶ
 οἰκουμένην ἕτην αἰῶδος. καὶ τῆ αὐτῆ γῆσφ ἐπιγιάθη
 ὁ μάταιος. ἐν πολλῆ δὲ ἀνεριμνή εἰς τὰ βασίλεια διατελῶν,
 ἀλέθη το χρημάτων καὶ λαμπροτάτων οὐσιῶν ἑαίος ἐρψαν
 5 εἰς ἀλλοτῶν γῆσφ ἐπὶ τῶν προβεβασιλευσίων στυχθῶν-
 ταν εἰς δρυμοιστων καὶ διαγῶσων προγῶσιων, καὶ μάλιστα
 ἐπὶ τοῦ ἐρημίον Ἰουστινιανοῦ, ταῦτα εἰσὴ ἐπὶ μίσην ἀπο-
 τω διασφῆσιων. καὶ ἐν μὲν ταῖς διαβλαμῆς αὐτοῦ λόγιος
 καὶ ἐρήφωσ ἐλογί,τιο, ἐν δὲ ταῖς πράξιον αὐτοῦ ἀόμωσ
 10 καὶ ἀόμωσ τὸν βίον διατελῶν, παρὶ ἀόμωσ ἐδούσιντο. ἦν δ
 δὲ καὶ ἀφῆσιος καὶ μοιχῶς. Κίφω δὲ τὸν πατριάρχην ἐση-
 θῆσφ τῆς ἐσκληρῆς, Ἰωάννην τὸν αὐτοῦ σιμησίτην καὶ σνο-
 αφῆσιος προβαλίτο.

Ῥωμαίων βασιλέως Φιλίππου, Κωνσταντινουπόλεως Α. Μ. 606
 Ἰουστινιανου Ἰωάννου ἐτος α. P. 320

Ἰούνη τῆ εἰσι Φιλίππου τοῦ Ἀρμενίου τῆς ἐστίου
 γῆς ἐπὶ αὐτοῦ Μιλίτιος καὶ τῆν ἐστίτην Ἀρμενίαν οὐδῶσφ
 ἐρῶσιν. Μισοκίμῳ δὲ τῆν Ἀρμενίαν παρέλαβεν σὺν ἄλ-
 λοις κωσταντινῶσ καὶ πολλῆ σιμησίσι. Γεώργιος τὸ ὁ Ἀρ-

1. τοῦ καὶ ἐρῶσιν A. ἐπὶ ἐρῶσιν vulg. 5. αὐτοῦσφ γῆσφ ἐπὶ
 τῶν δ, αὐ. τῶν γῆ. τῶν vulg. 6. ἐν δρυμο A. ἐσκληρῆ vulg.
 7. ἐσκληρῆσφ = Ἰω. A. ἐσκληρῆσφ = καὶ Ἰω. vulg. 11. μὲν
 σφ A. L. 12. ἐπὶ αὐτοῦ A, ἐστίου vulg. 18. Μισο-
 κίμῳ, L. 19. Ἀρμενίος A.

patriarchatum episcoporum ex patriarchatus atque inclui sententia
 celebravit, et tantam atque universalem sententiam synodus excepit.
 eo vero anno innocens ille pontifex obiit. qui cum in palatio
 tranquillam ac plene otiosam vitam ageret, illique innocenciam potius
 patriarchatus summam, patriarchatusque imperatorem iam
 a multis retro saeculis sub imperatoribus, quae ipsum praesiderent,
 ex patriarchatibus, variisque aliis praesiderent, maxime vero ab eis
 decessere institutum vacaverat, succedebat. Innocens atque innocens,
 nulla invidiositate, dementer dilectissimè, ceterorum in colloquio facun-
 dus ac proferens habebatur, ac celum agenda habuerat ac tantae di-
 gnitatis imperium vitam vivere, ab omnibus exprobatum est, quoniam etiam
 Innocens et austeritate dignitatem compromissit. Cuius vero patriarchae
 sede ab eo desente, Innocens quondam impudicitatis et peccata opinio-
 nis consuetudinem in eum locum promovit.

Romanorum imperatoris Philippici, Cyprius episcopi Iohannis an. A. C. 706
 non primus.

Hoc anno Philippicus Armeniam propeius oculibus expulsos Meliti-
 nom et quartam Anconensem invadere coegit. Amasiam vero cum ple-
 tisque castellis et multa captivorum praeda Masalmis occupavit. Geor-

Βμείας ἐπίσκοπος μετακίσθη ἐν Μαρτυροπόλει. Φιλιππικός δὲ οὐκ ἤσχύνθη ἐκμανῶς κινηθῆναι κατὰ τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμεν-
 V. 255 νικῆς ἑκτῆς συνόδου, ἀνατρέπειν σπεύδων τὰ ὑπ' αὐτῆς βε-
 βαιωθέντα θεῖα δόγματα. εὔρεν οὖν ὁμόφρονας αὐτοῦ Ἰω-
 ἀννην τὸν ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως, ὃν πεποιήκεν κα- 5
 θελὼν Κῦρον τὸν ταύτης πρόεδρον, ὃν καὶ περιώρισεν ἐν τῷ
 τῆς Χώρας μοναστηρίῳ. Γερμανόν τε τὸν μετὰ ταῦτα Κων-
 στατινουπόλεως θρόνον κατασχόντα ἐπίσκοπον, τὸν τηρικαῦτα
 ὑπάρχοντα Κυζίκου, καὶ Ἀνδρέαν καὶ αὐτὸν ἐπίσκοπον Κρή-
 C τῆς ὄντα, Νικόλαόν τε τὸν ἀπὸ καυκοδιακόνων σοφιστὴν γε- 10
 γονότα τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης κοιίστωρά τε τότε ὑπάρχον-
 τα, Ἐλπίδιόν τε διάκονον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, Ἀντιόχόν τε
 τὸν χαρτοφύλακα καὶ ἑτέρους τούτων ὁμοιοτρόπους· οἵτι-
 νες καὶ ἐγγράφως ἀνεθεμάτισαν τὴν ἀγίαν ἑκτὴν σύνοδον. τῶν
 δὲ Βουλγάρων διὰ τοῦ Φιλέα λάθρα ἐπὶ τὸ στενὸν καταρρι- 15
 ψάντων, καὶ μεγάλην σφαγὴν πεποιηκότων, καὶ μέχρι τῆς πό-
 λεως ἐκδραμόντων, καὶ πολλοὺς περαματίζοντας, γάμους τε
 ἐνοσίους καὶ δαφιλεστάτους ἀρίστους μετὰ ποικίλου ἀργύρου
 καὶ λοιπῆς ἀποσκευῆς εὐρηκότων, καὶ ἕως τῆς Χρυσῆς πόρτης
 D διαδραμόντων, καὶ τὴν ἅπασαν Θράκην αἰχμαλωτισάντων, 20

4. εὔρεν οὖν A, εὔρε δὲ vulg. 5. ὃν ἐπίσκ. K. πεπ. f. ὃν
 πεπ. — — — — τηρικαῦτα om. A. 9. ὑπάρχοντα] κατα-
 σχόντα A. 11. Κοιίστωρα A, Κυέστορα vulg. 18. ἐνου-
 σίους A. ἀργύρου A c f, ἀρίστου vulg.

gius autem Apameae episcopus Martyropolim translatus est. porro Philippicus adversus sanctam et universalem sextam synodum inveli non erubuit, sacra dogmata ab ea sancita studens evertere. caeterum qui in hanc sententiam irent, Ioannem Cpoleos episcopum, Cyro eius praecessore dignitate moto et in monasterium Choraë relegato, ab eo institutum, Germanumque Cpoleos etiam sede postmodum potitum, cum eo tempore Cyzicenam administraret, Andream item Cretensem episcopum, Nicolaum etiam a calicibus olim ministrum in arte medica sophistam egregium, et sub eam tempestatem quaesturae munus obeuntem, Elpidium magnae ecclesiae diaconum, Antiochium quoque chartophylacem, et alios istis non absimiles instituto offendit, qui sententia scriptis promulgata in sanctam sextam synodum anathema pronunciaverunt. caeterum Bulgari per Phileam ad freti Byzantini angustias irrumpentes, ingenti strage edita, ad urbem usque impressionem fecerunt, plurimosque, qui portus fretum traicerent, quique nuptias opulentissimas et sumptuosissima convivia varia supelleclile argentea et reliquo vasorum apparatu comportato celebrarent, deprehendunt, et in reliquos ad Chrysen usque portam excurrunt; tandem vastitate Thraciae illata, et ex ea collecto captivorum ingenti nume-

διώτρειαν ἄλλαξις εἰς τὰ ἴδια μετὰ κτηρῶν ἀμεινων. ὁμοίως καὶ οἱ Ἄραβες τὴν Βιθυνίαν παρῆλαβον καὶ ἕτερον κύστρον, πλείστον τὸ φαρμάκων καὶ κτηρῶν ἀποριθμῆτων ἕλωσιν ποιησάμενοι.

5 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιστρέψουσιν Ἄββας τὴν Ῥωμαίων, καὶ Α.Μ. 6003 παρῆλαβιν Ἀντιόχειαν Πισιδίαν μετὰ πολλῆς αἰχμαλωσίας, καὶ ἐπέστρεψεν. ἰγένετο δὲ σεισμὸς μέγας κατὰ τὴν Συρίαν μετὶ Περσιῶν κή. διητοῦς δὲ χρόνον τῆς βασιλείας Φιλίππου ἐν τοῖτοις παραδραμόντος, καὶ τοῦ γενεθίου Ἰακωβοῦ ἐπιστοίου. P. 121 ο μόνον, Πρασίτων νικησάντων, ἴδαζε τῷ βασιλεὶ τῷ σαββαίῳ τῆς πενηκοστῆς καθάλαριον μετὰ δοχῆς καὶ ὄργιστον ἰσχυροῦν, καὶ λούσασθαι εἰς τὸ ἄγκυρον λουτρον τοῦ Ζευζέππου, καὶ μετὰ πολιτῶν ἀρχαιογενῶν ἀριστήσαι. ἐν δὲ τῷ μεσημβραζίῳ αἶτον, ἔδωκεν δὲ τῷ Χρυσῆς ποταμῶν ἰσχυρῶν Ῥοῦφος ὁ πρωτοστρατηγὸς τοῦ Ὀρειοῦ ἐποβολῆς τοῦ Γεωργίου πατριῶν καὶ κόμητος τοῦ Ὀρειοῦ, τοῦ βασιλεὺς Παύλου, καὶ Θεόδωρον τοῦ πατριῶν τοῦ Μουσιῶν μετὰ τῶν ταξυτῶν, ἃν εἶχεν ἐν τῇ Θύρῃ τοῦ αὐτοῦ δήμου, καὶ εἰσδραμῶν εἰς B τὸ παλαίον, ἔδωκεν τὸν Φιλίππου μισοκέρζοντα, καὶ ἀφῆκεν.

3. πλείστον τὸ εἶδος καὶ Α. 6. ἀποριθμῆτων Α. 6. ἀμεινων
 ταῖς 9. παραδραμόντος Α. 2. διητοῦς 12. λούσασθαι Α.
 ἰσχυροῦν ταῖς 14. Ῥωμαίων Α. 6. 15. ἐποβολῆς Α. ὁ
 βασιλεὺς ταῖς 17. Μουσιῶν, Ἄραβες Α. 19. τὸν εἶδος
 καὶ Α.

ca. annis etiamque pene infinitis secum abactis, salvi et a periculo immunes domos reperierunt. Arabes pariter Mithram sibi subegerunt, item vero castris aliis diruptis innumerarum familiarum necnon animalium praedam omni pretio et aestimatione superiorem collegerunt.

Hoc anno Abbas Romaniam armis invasit, et Antiochia Pisdiae sub- A. C. 706
 tegate, praedae divas recessit. validas autem terras multas mensis Per-
 cito die octavo super vegetationem Syriae commisit. biennio vero im-
 pero Philippici inter imperatorem memorata transacta, circensibus domum
 ludis ab festis imperatorum instauratum memoriam celestis, cum
 ex Praemonum parte steteret victoria, varis apparatus consuetudo et
 monitionum instrumentorum omni, ipso pentecostes celebrata, grandi
 equo vestium procedere imperatori placuit. publice itaque Teatruppi
 balneo latus cum stichis vestis antepos nobilitate quietatis praemon
 est. cum vero quieti sub monitionum indulget, Rufus Opaco praemo-
 strator, ex Georgi patris et comitis Opaco, cognomento Eoraphi,
 consilio, Theodotus quosque Myra, qui patris erat, locutatus, cum
 militibus praecedens, quos in Persia ex eodem thomate cepissent,
 irruentes, Philippicum meridiana relaxatione solutum reperientes,

σας αὐτὸν ἀνήνεγκεν εἰς τὸ ὄρατοῦριον τῶν Πρασίνων, καὶ
 κεῖ αὐτὸν ἐτύφλωσεν μηδενὸς διεγνωκότος. τῇ δὲ ἐπαύριον,
 ἦγον τῇ πεντηκοστῇ, σωρευθέντος τοῦ λαοῦ εἰς τὴν μεγάλην
 ἐκκλησίαν, ἐστέφθη Ἀρτέμιος ὁ πρωτοασκηρῆτις, μετονομα-
 σθεὶς Ἀναστάσιος. τῷ δὲ σαββάτῳ ἐτυφλώθη Γεώργιος καὶ
 Θεόδωρος ὁ Μνάκιος, καὶ τῇ δευτέρῳ σαββάτῳ ἐτυφλώθη
 C Γεώργιος ὁ Βούραφος, καὶ ἐξωρίσθησαν ἐν Θεσσαλονίκῃ.

A.M. 6206 Ῥωμαίων βασιλέως Ἀρτεμίου ἔτος α΄.

V. 256 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκούρσενσεν Μασαλμᾶς τὴν Ῥωμανίαν,
 καὶ σκυλεύσας τὴν Γαλατίαν, ὑπέστρεψεν μετὰ αἰχμαλωσίας
 καὶ σκύλων πολλῶν. ὁ δὲ Ἀρτέμιος στρατηγὸς ἰκανωτάτους
 προβαλόμενος εἰς τὰ καβαλλαρικὰ θέματα, καὶ λογιωτάτους
 εἰς τὰ πολιτικά, ἐν ἀδείᾳ διετέλει. τῶν Ἀράβων δὲ ὀπλιζο-
 D μένων κατὰ Ῥωμανίας διὰ τε γῆς καὶ θαλάσσης, ἀπέστειλεν
 ὁ βασιλεὺς ἄρχοντας ἐν Συρίᾳ πρὸς Οὐαλίθ, ὡς δῆθεν τὰ
 τῆς εἰρήνης προσλαλῆσαι, Δανιὴλ τὸν Σινωπίτην, πατρίκιον
 καὶ ὑπαρχον τῆς πόλεως, ἐντειλάμενος αὐτῷ ἐν ἀκριβείᾳ διε-
 ρεννῆσαι διὰ τῆς κατὰ Ῥωμανίας κινήσεως καὶ δυνάμεως αὐ-
 τῶν. τοῦ δὲ ἀπελθόντος καὶ ὑποστρέψαντος, ἀπήγγειλε τῷ
 βασιλεῖ τὴν μεγάλην κατὰ τῆς βασιλίδος πόλεως διὰ τε γῆς 2

1. κακεῖ A, κακεῖσε vulg.   2. ἐγνωκότος A.   7. εἰς Θεσσα-
 λονίαν.   18. Ῥωμανίας A, Ῥωμανίαν vulg.   19. ὁ δὲ ἀπελ-
 θὼν καὶ ὑποστρέψας A.

raptum e lecto in Prasinorum ornatorium abduxerunt, ibique nullo
 pene propositi eorum conscio oculos effoderunt. postera die, quae
 fuit pentecostes, populo in magnam ecclesiam confertim coacervato,
 Artemius protoascretis, Anastasius cognominatus, imperii taenia redi-
 mitus est. sabbato sequenti Georgius et Theodorus Myacius oculo-
 rum lumine privati sunt, secundo vero sabbato Georgius Bura-
 phus eadem poena mulctatus, qui Thessalonicam in exilium dopor-
 tati sunt.

A. C. 706 Romanorum imperatoris Artemii annus primus.

Hoc anno Masalmas Romaniam excursionibus infestavit, et per
 Galatiam grassatus, promiscua multitudine in captivitatem acta, plu-
 ribusque ablatis spoliis, domum repetiit. Artemius autem ducibus
 probatissimis, qui equestres regerent ordines, aliisque eruditissimis,
 qui res politicas administrarent, institutis, ipse a tumultu vivebat
 immunis et alienus. Arabibus porro in Romanum imperium terra
 marique arma parantibus, imperator ex suis optimatibus nonnullos,
 qui de pace habenda tractatum haberent, ad Valid delegavit, maxi-
 me Danielelem Sinopensem patricium et urbis praefectum, hoc prae-
 cunctis iniuncto, ut de Saracenorum in Romaniam expeditione et eo-
 rum viribus notitiam accuratam referret. eo igitur iter aggresso ac

και θάλασσης εξήλθον αὐτῶν· ὅτι ἕκαστος φρονιζέτω τῆς
 ἑαυτοῦ διακονίας ἕως τοῦ τρίτου τοῦ χρόνου, ὃ δὲ τοιοῦτον ἀπο-
 ρων ἀπομαρτυρεῖ τῆς πόλεως, ἐπίστατος δὲ ἐπιείκτας, καὶ ἡ-Ρ. 302
 ζουσι κίβητιν δρέματός τε καὶ διήρητι· καὶ τὰ παρὰ αὐτὸν δὲ
 5 ἀνεπαίσιμος τειχῆ· ὄψαντος καὶ τὰ γερσαία στήσας τοξοβο-
 λίστας καὶ τετραρίας εἰς τοὺς πύργους καὶ μαχησιακά· καὶ
 κατὰ τὸ δυνάμιον αὐτῶν τῶν πόλεων ἔχρησται, γινόμενα τε
 πλείονα εἰς τὰ βασιλικὰ ἔραία ἀπέθετο, καὶ κατ' ἑαυτοῦ
 ἔσχηματιστο.

0 Ἀραβῶν ἀρχηγῶν Σουλταῖν, Κωνσταντινουπόλεως ἐπι- 1 Μ. 6107
 σκοπον Γερμανοῦ εἰς α.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπέβη Οὐαλιβ, καὶ Σουλταῖν διαδέχε. 11
 καὶ αὐτοὶ τῶν ἀρχῶν. τῷ δ' αὐτῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς βασι- 11
 λείας Ἀρτεμιῶν, τοῦ καὶ Ἀναστασίου, τῆς 17 ἰνδιαιτωῦς μηνὸς
 5 Ἀύγουστῳ κα', μετὰ τῆς Γερμανοῦ ἀπο τῆς μητροπόλεως Κων-
 σταντινουπόλεως ἐπέστειλεν· ἃς ἡ καὶ μετὰ τὸν μετὰ τῶν
 αἰμάτων τὸ ἀποσταθμίστον ἐκπεφώνηται· γνήθῳ καὶ δασυμοῦν
 τῶν Θεοσιδοτάτων προδιδόντων καὶ διασώτων, καὶ παντός
 τοῦ σώματος κλέρου, καὶ τῆς ἰερῆς συγκλήτου, καὶ τοῦ φίλο-
 0 χριστοῦ λαοῦ τῆς Θεοφυλάστου ἐκείτης καὶ βασιλίδος πόλεως,

α. τοιοῦτο Α, τοιοῦτο vulg. β. ἰαχίον τε Α. γ. δευτέρῳ α.
 στήσας Α, στήσας vulg. δ. τετραρίας Α, τετραρίας Γ, τετραρίας
 vulg. τετραρίας η. ε. Σουλταῖν διὰ αὐτὸν Α, διὰ αὐτ.
 Σουλταῖν vulg. ι. τῆς add. et Α.

non redeunt, armamentum apparatus, qui fidem omnem operaret, in
 orbem terra maxime indicentium remanisset. singuli quoque, ut, in
 locumque omnes, providenda, qui ubi non est, ubi
 erant. non vero praesentia operatum creatis, celata nave et li-
 centes corpori consistere, et parata ad mare ubi munita, rationemque
 elocum restantem, et archibolitas petulicisque et munitum alios
 ad tunc primum disponere, magnaque demum longam et tenuem vi
 in imperatorem hinc exposita, et pro tribus ubi infirmitate munita,
 ipse munita, quae remanent, curam omnem apponit.

Annus domini Salomon, Cyprius episcopus Germani annus primus. A C. 707
 Hoc anno Valde letis extitit, eoque praesentem Salomon
 exierit. eodem anno secundo imperio Artomii, qui etiam Anastasius,
 translatione de hinc festis, mensis Augusti die undecimo, et Cyprius
 tempore Cyprius Germanus translatus est. decretum super ea transla-
 tione quod non subscitatur, promulgatum fuit. suffragio atque con-
 sentu religiosorum presbyterorum, diaconum, et totius consistorii
 illius, antequam tenetur, et habuisse a deo constantiae imperatoris civi-
 tatis universi populi Christum amantia, divina gratia, quae infirma

ἡ θεία χάρις ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα, καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, μετατίθεται Γερμανὸν τὸν ὀσιώτατον **C**μητροπολίτην καὶ πρόεδρον τῆς Κυζίκου μητροπόλεως, εἰς ἐπίσκοπον ταύτης τῆς Θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδος πόλεως. ἐγένετο δὲ ἡ παροῦσα μετάθεσις κατὰ παρουσίαν Μιχαὴλ τοῦ ὀσιωτάτου πρεσβυτέρου καὶ ἀποκρισιαρίου τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου καὶ λοιπῶν ἱερέων καὶ ἐπισκόπων, ἐπὶ Ἀρτεμίου βασιλέως. μαθὼν δὲ ὁ Ἀρτέμιος, ὅτι στόλος τῶν Σαρακηνῶν ἀπὸ Ἀλεξανδρείας ἐπὶ τὸν Φοίνικα ἀνέδραμεν πρὸς τὸ κόψαι ξυλὴν κυπαρισσίνην, ἐπιλεξάμενος ἐκ τοῦ οἰκείου στόλου τὰ εὐδρομα σκάφη, ἔβαλε ταξάτους ἐκ τοῦ Ὀψικίου θέματος, καὶ εἰς τὴν Ῥόδον ἀθροισθῆναι πάντας ἐκέλευσεν, καὶ προεβάλετο στρατηγὸν καὶ κεφαλὴν αὐτῶν τὸν διάκονον Ἰωάννην τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τὸ τηρικαῦτα λογοθέτην γενικὸν ὑπάρχοντα. **D** αὐτοῦ δὲ ἐν τῇ Ῥόδῳ καταλαβόντος, καὶ τῶν πλωϊμῶν συναθροισθέντων, διελάλει τοῖς ἄρχουσι περὶ τοῦ ἀποκινήσαι αὐτούς, καὶ ἀπελθεῖν εἰς τὸν Φοίνικα, πρὸς τὸ καῦσαι τὴν ξυλὴν καὶ τὴν **V. 257** εὐρισκομένην ἐξάρτισιν τῶν Ἀγαρηνῶν. πάντων δὲ προθύμως ὑπακουσάντων, οἱ τοῦ Ὀψικίου οὐ κατεδέξαντο· καὶ τὸν μὲν

2. ἀναπληροῦσα A, συμπλ. vulg.	3. μητροπ. καὶ om. A.
Κυζικηνῶν A.	8. στόλος A, ὁ στόλος vulg.
A, τὴν Φ. vulg.	ἀνέδρ. A f, ἐξέδρ. vulg.
ταξάτας vulg.	τοῦ οἰκείου θέμ. A f.
προσεβ. vulg.	14. τὸ add. ex A.
ἀποκ. αὐτ. A, περὶ τ. ἀπ. αὐτ. τ. ἄρχ. vulg.	16. τοῖς ἄρχ. περὶ τ.
τὴν Φ. vulg.	17. τὸν Φ. A,
18. ἐξάρτισιν A, ἐξάρτησιν vulg.	Σαρακηνῶν A f.

semper curat et, quae desunt, adimplet, Germanum sanctissimum metropolitam et praesidem Cyzici metropoleos, in episcopum huius a deo servatae urbis et reginae urbium transfert. facta est haec translatio coram Michaële sanctissimo presbytero et apocrisario apostolicae sedis, caeterisque sacerdotibus et episcopis praesentibus, Armenio imperante. porro Artemius intelligens Saracenorum classem Alexandria in Phoeniciam lignorum cypressinorum secundorum causa cursum instituisse, expeditiora ex tota classe navigia deligens, militares copias ex Opsicii themate in eam imposuit omnesque Rhodum convenire iussit, quibus ducem atque caput Ioannem magnae ecclesiae diaconum, qui tum generalis logothetae munere fungebatur, praefecit. is ubi Rhodum appulit, totaque classis illuc convenit, cum ducibus colloquutus est, ut inde solverent, et in Phoeniciam traicerent, ad incendenda ligna, reliquumque omnem, qui illic reperiretur, Agarenorum apparatus. cunctis propositum uno sensu excipientibus, soli Opsiciani refragati sunt, et imperatori quidem debitos honores negaverunt, Ioannem vero diaconum gladiis peremerunt. ex quo classis

βασιλεία ἀνασταν, τὸν δὲ διάκονον Τωάντην ῥωμαίως
 ἀπέκταν. ἐπέβηεν λοιπὸν ἐπὶ σκόλοι διαιριθέντις εἰς τοὺς ἰδι-
 οὺς ἀσπασίαν τύτους. οἱ δὲ κασοῦργοι ἐπὶ τῆς βασιλείας
 ἀσπασίου πόλεως. ἐλθόντων δὲ αὐτῶν ἐν τῷ Ἀδραμυτῶν, P. 323
 5 ἀσπασίων ἔπειτα, εἶρον ἐπέ ἀνδρα ἀσπασίαν Θεοδοσίαν ἀσ-
 πασί, ἐκλήριον τῶν δημοσίων φάρων ἐπάρχοντα, ἀπρόσημα
 τε καὶ ἰδιώτην, καὶ προσηρῆσαντο αὐτῷ βασιλεύσαι. ὁ δὲ
 φηγὲ γρηγῶμετος εἰς τὸ ὄρος ἐπεβῆ. εὐφρόνεις δὲ αὐτῶν ἐπ-
 ηρῆσαν βασιλεύμετος ὡς βασιλεῖα. ὁ δὲ Ἀρτέμιος ταῦτα μα-
 10 θῶν, ἐπιστρεψὲ τῆ πόλις οὐκισμοῦς αὐτοῦ ἀνδραμονος ἀρχον-
 τας ἀμα τοῦ κατασκευασθέντος ἐπὶ αὐτοῦ σκόλον, καὶ ἐξο-
 πλίαν αὐτοῦς αὐτὸς ἐξῆλθεν ἐν Νικαίᾳ τῆ πόλις, καίσις B
 ἰαντῶν ῥομαίωσιν. οἱ δὲ ἀνταρταὶ ἀναβαλιόντες ἐπὶ σιγχι-
 τῆσαστες ἄλον τὸ θῆμα τοῦ Ὑψηίου ἐπὶ τοὺς Γαιθογραίονας,
 5 σὺλλανθῆσανται πλείστα μισρὰ τε καὶ μεγάλα προσηρῆσαν
 σῶρη, καὶ διὰ τε γῆς καὶ θαλάσσης ἐν Χρυσουσίαι ἀνδρα-
 μον. τοῦ δὲ τῆς πόλεως σκόλον εἰς τὸν λιμένα τοῦ ὄριου
 Μάματιος ὀρῶντος, ἐπὶ ἑκαστην ἑμισρῶν ἐπὶ αὐτῶν ἀλλῆ-
 λους ἐπὶ μέτω εἶ. τοῦ δὲ τῆς πόλεως σκόλον ἐπὶ τὸν τοῦ
 Νεωρίου τῆς πόλεως λιμένα μεθορῶμετος, περῶσας ὁ Θεο-

δ ἀσπασίων πόλεως A, ἀσπασίων πόλις vulg. αὐτῶν vulg. ex
 A. Ἀδραμυτῶν A x I, Ἀδραμυτῶν vulg. γ αὐτῶν A I,
 αὐτοῦ vulg. ια ἀρτέμιος om. A I. ιβ Ιαντῶν A, αὐτῶν
 vulg. σιγχιτῆσαστες I. ιδ ἐπὶ θῆμ. A, ἐπὶ θῆμ. vulg.
 ιε τοῦ δὲ τῆς πόλ. — — — ἐπὶ μέτω εἶ om. A B. ιζ
 Νεωρίου A I, Νεωρίου vulg.

divites, et singuli in patriam suam reverti sunt. rebelles autem in
 regionem urbem rursus contendere. cum vero ad Adramyctum appli-
 carentur, hominum quendam hujus loci indigenam nomine Theodotium
 publicanum vestigalium exactorem, a rebus agendis alienum ac privatum,
 de forte repererunt, ipse nullo sub capite militans et sine dote ad
 imperium respondendum hostati sunt. ille fuga lapsus, in monte delitavit,
 quem tandem inventientes, vimque inferentes, imperatorem salu-
 taverunt. eo suscepto Artemius domesticus tuos optimates sua cum classe
 quam ipse introduxerat atque armis ornarat, urbis custodiam deputavit,
 que in urbem Neocariam revertit, posthinc se movit. postea re-
 belles resumptis armis commotis, tota Opidei regione et Gosthographo-
 dia in tota zona insubria, multis magnis partibusque neopolitum na-
 vibus circumstantis, Chrysopolim terra marique funant. cum autem ur-
 bis classis in portu sancti Mamantis stationem ageret, per menses sex
 continuos singulis diebus inter utramque pugnatam est. et continuo
 edis classe in Neocariae urbis portum tandem se subducente, Theo-

C δόσιος τὰ Θρακῶα ἐκράτησεν μέρη. προδοσίας δὲ γενομένης διὰ τῆς πόρτης τοῦ μονοτείχους τῶν Βλαχερνῶν, τὴν πόλιν ἔλαβον. οἱ δὲ παράνομοι λαοὶ τοῦ Ὀψικίου ἅμα τῶν Γοτθογραίκων τῇ νυκτὶ εἰς τοὺς οἴκους τῶν πολιτῶν διαδραμόντες, μεγίστην εἰργάσαντο ἄλωσιν, μηδενὸς φρεσάμενοι· τοὺς δὲ ἐν αὐτῇ ὑπαρχοντας τοῦ Ἀρτεμίου ἄρχοντας Γερμανῶ τῷ πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως συλλαβόμενοι ἐν Νικαίᾳ ἀπήγαγον πρὸς πίστωσιν Ἀρτεμίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ὄντων. ὁ δὲ Ἀρτέμιος τούτους θεασάμενος ἀπέγνω ἑαυτοῦ· καὶ αὐτὸν παρέδωκεν, λόγον τε ἀπαθείας αἰτησάμενος τὸ μοναδικὸν περιεβάλλετο σχῆμα. ὁ δὲ Θεοδοσίος ἀβλαβῆ τοῦτον διατηρήσας, ἐν Θεσσαλονίῃ ἐξώρισεν. ἐβασίλευσεν δὲ Φιλιππικὸς μὲν ἔτη β' καὶ μῆνας θ', Ἀρτέμιος δὲ ἔτος ἓν καὶ μῆνας γ'. Λέων δὲ τῶν ἀνατολικῶν στρατηγὸς ὢν Ἀρτεμίου ὑπερμαχῶν οὐχ ὑπετάγη Θεοδοσίῳ· εἶχεν δὲ συμπνέοντα αὐτῷ καὶ συντρέχοντα Ἀρτάβασδον Ἀρμένιον τῶν Ἀρμενιακῶν στρατηγόν, ᾧ καὶ συνέθετο δοῦναι τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα εἰς γυναῖκα, ὃ καὶ πεποίηκεν.

A.M. 6208
P. 324

Ῥωμαίων βασιλέως Θεοδοσίου ἔτος α'.

6. ἅμα Γερμ. τῷ πατρ. A, ἅμα τῷ Γερ. vulg. 9. ἑαυτοῦ A f, ἑαυτὸν vulg. 12. ἐβασ. δὲ Φιλ. μὲν A, ἐβασ. μὲν Φ. vulg.
15. αὐτῷ καὶ συντρ. A, καὶ συντρ. αὐτῷ vulg.

dosius freto traiecto Thraciae partes occupatum irruit. factaque ad Blachernarum murum, qui unus et singularis est, prodicione, urbem in suam potestatem recepere. sceleratae vero Opsicii cohortes sociis Gothograecis adiunctae in civium domos noctu convolantes, magnam vastitatem et incendium, nullius aedis data exceptione, intulere, comprehensusque quos ibi reperere Artemii amicis, una cum Germano Cpoleos antistite, Nicaeam deportant, Artemium adiunctumque et bene affectum ipsi exercitum de iis quae successerant certiores facturi, et securitatis obtinendae pactum firmatur. Artemius iis conspectis de rerum suarum salute desperavit, et vitae sibi relinquendae servandaeque fide accepta, dedit manus, et monasticum habitum induit. Theodosius salvum eum esse iubens Thessalonicam in exilium egit. imperavit itaque Philippicus annos duos et menses novem. Artemius annum unum et menses tres. caeterum Leo orientalium copiarum dux, Artemii partibus ubique propugnatis, Theodosio minime paruit, et in eundem sensum conspirantem et auxiliatorem habuit Artabasdu Armenia ortum et Armenicarum cohortium ducem, cui filiam coniugem locare fuerat pollicitus, quod postmodum executus est.

A. C. 708

Romanorum imperatoris Theodosii annus primus.

Γούργη τῷ Ἰτα ἑτοιμασέναι Μασουλῶς κατὰ Κωνσταν-
 τινουπόλει, καὶ προέστησαν Σουλταῖν μετὰ στρατῶ διὰ ξη-
 ρῶς, Οὐμυρον δὲ διὰ θαλάσσης, αὐτὸς δὲ ὄπισθεν αὐτῶν
 μετὰ πολλῆς ἀποστεινῆς πολεμικῆς ἦσαν. Σουλταῖν δὲ καὶ
 5 Πικραγὸς ἐπὶ τὸ Ἀνωριον φθάσαντες γράφουσι πρὸς Αἰουτα
 τὸν στρατηγὸν τῶν ἀνατολικῶν, οὗτι οὐδανὲν, ὅτι ἡ βασιλεία
 τῶν Ῥωμαίων σοὶ ἄρνωμι, εἰδὲ οὐδὲ πρὸς ἐμῶς, καὶ οὐδὲ λα-
 λεύωμι σοὶ τὰ πρὸς ἐμῶν, θρωγῆσας οὐδὲ ὁ Σουλταῖν
 το Ἀνωριον στρατὸν μὴ ἔχει, καὶ τὸν στρατηγὸν ἐν Ἰζδηφ
 10 διαικισίον διὰ τῆς πρὸς Ἀρτίμιον στυμαχίον, παρεσθίον
 αὐτὸ, θρωγῆσας καὶ ἐδεξασθαι τὸν Μασουλῶν. ἄμα δὲ
 ἐπληροῦσιν τῆ πόλει, ἔρχονται οἱ Σαρματῶν εὐφρητῆν τὸν
 στρατηγὸν Αἰουτα βασιλεῖα, παρακαλοῦσιντες καὶ τοὺς ἴσω τὸ
 αὐτὸ ποιεῖν. ἰδόντες δὲ οἱ τοῦ Ἀνωριον, ὅτι οἱ Σαρματῶν
 5 πῶθεν αὐτῶν εὐφρητῆν, εὐφρητῆσαν καὶ αὐτοῖ. γούργη δὲ ὁ
 στρατηγὸς οὗτι ταχῆσται καὶ ἄρνωμι οὐδὲ ὄπισθεν μάλλι ἀπο-
 λεσθαι τὸ Ἀνωριον, θρωγῆ τῷ Σουλταῖν, ὅτι, ἴων θρωγῆ ἴω
 εἰδω πρὸς σε καὶ τὰ πρὸς ἐμῶν λαλέωμι σοὶ, διὰ τί παρα-
 κωδε, τῆς πρὸς καὶ; ὁ δὲ πρὸς αὐτῶν· εἰδὲ, καὶ ἀναχωρῶ.

1. Μασουλῶς A, Μασουλῶς E. 5. Πικραγὸς A. 6. τὸν
 αὐτὸν ex A. 7. ἰσχυροῦς A, ἰσχυροῦς vulg. 8. σοὶ κα.
 A E. 9. καὶ πρὸς τὸν πρὸς A. 10. Ἀρτίμιον A E. 11.
 αὐτὸν A, αὐτὸν A, αὐτὸν vulg. καὶ τὸν Μασουλῶν A. 12.
 οὐδὲ ex A. 13. τὸ αὐτὸ A, τοῦτο vulg. 14. οἱ ὄπισθεν A.
 ἀποστεινῆς A, ἀποστεινῆς vulg. 15. παρακαλοῦσιν A, παρα-
 καλοῦσιν vulg.

Hæc anno Maximus in Cypriam expeditionem suscepit, ac inde
 Solimanum tenuit. Unicum vero mari datis utroque exercitu pro-
 ceunt, ipse amplè belli apparatus consto retro sequens est. Soliman
 autem et Basiliscus Amorium profecti, litteris ad Leonem datis, Ro-
 manum, abint imperium ad te pertinere notuimus: eam ob rem hoc
 te conser, et de pace inter nos seruanda una simul tractationem habeo-
 mus. Soliman itaque Amorium præcedit, variisque, orientis vero du-
 cem inuicem cum imperatore seruandis in Antemius fidelis gratia
 agentem, Masulinum ibidem expectare constitutus, urbem obedit.
 cum vero nobis iam vicinus esset, horrent Leonem duces salutatum
 impetitionem fatis vocibus excipientes, cives ut idem ipse præstare-
 rent, sollicitè rogabant: ubi Saboremum affectum in salutandis Leo-
 nis vitam habuerunt Amori cives, qui pacis imperatorem proclamau-
 rant: urbem autem præcedens ducibusque vacans mandis haurum
 cito procedens Leo impediens, Solimanum ardit: si nos de pace
 colloquium habuitis super expeditio, ut quid urbem istam occupare
 maluit? ad hæc ille: veni tantum, et abscedo. dux igitur fide a

καὶ λαβὼν ὁ στρατηγὸς λόγον παρ' αὐτοῦ μετὰ τετρακοσίων
καβαλλαρίων παραγίνεται πρὸς αὐτόν. ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ
Ἀγαρηνοὶ φορέσαντες τὰ λωρίκια αὐτῶν καὶ τὰ κατύφρακτα,
ὑπήντησαν αὐτῷ, καὶ ἠπλίκευσαν ἀπὸ ἡμίσεως μυλίου τοῦ
φροσσάτου αὐτῶν. ἐπὶ τρισὶ δὲ ἡμέραις προσερχομένου αὐτοῦ
πρὸς αὐτούς, ἐλάουν τὰ πρὸς εἰρήνην καὶ τοῦ ἀναχωρῆσαι
αὐτούς τῆς πόλεως. οἱ δὲ ἔφασκον, ὅτι στοίχησον τὴν εἰρή-
νην, καὶ τότε ἀναχωροῦμεν. γνούς δὲ ὁ στρατηγὸς ὅτι βού-
D λονται αὐτὸν κρατῆσαι, ἐκάλεσεν ἐκ τῶν ἐμφανῶν Σαρακηνῶν
πλείστους εἰς δεῖπνον, καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν ἀπέστειλεν Σου-
λεϊμάν τρισχιλίους Σαρακηνοὺς λωρικάτους κυκλῶσαι καὶ φν-
λάττειν αὐτὸν πρὸς τὸ μὴ διαδραῖσαι. ἡ δὲ βίγλα γνοῖσα
ἐμήνυσεν αὐτῷ, ὅτι πλῆθος Σαρακηνῶν ἴστανται κύκλω
ἡμῶν καβαλλάριοι. ἐλθὼν δὲ εἰς ἕξ αὐτῶν καβαλλάριος ὀνό-
ματι Ζοῦβερ, ἔστη ἔμπροσθεν λέγων, ὅτι δοῦλος ἔφυγεν κλέ-
ψας χρήματα πολλά, καὶ δι' ἐκεῖνον ἐκαβαλλικεύσαμεν. ὁ δὲ
στρατηγὸς τὴν τέχνην τῆς ἀπάτης αὐτῶν ἐγνωκώς, ἔφη πρὸς
P. 325 αὐτούς· μὴ περισπασθῆτε. ὅπου γὰρ δήποτε ἂν ἀπέλθῃ
ἐν τοῖς κίστροις ἡμῶν, εὐρίσκομεν αὐτόν. λυπηθεῖς δὲ ἡδυν-
νήθη κρυπτῶς δι' ἀνθρώπου αὐτοῦ δηλῶσαι τοῖς τοῦ Ἀμω-

1. παρ' αὐτῶν A.	τετρακοσ. A, τριακ. vulg.	3. τ. λωρ.
αὐτῶν x. τ. κατ. A,	τ. λωρ. x. τὰ κατ. αὐτῶν vulg.	6. τοῦ
add. ex A.	7. ὅτι add. ex A.	13. ἐμήνυσεν A, ἐδήλωσεν
vulg.	ἴστ. κύκλω ἡμῶν A, x. ἡμ. ἴστ. vulg.	16. χρήμα
πολύ A f.	ἐκεῖνον A, ἐκείνου vulg.	17. τῆς ἀπάτης add.
ex A.	18. ἂν om. A.	20. τοῖς A, τοὺς vulg.

Sulimane accepta, cum equitibus trecentis ad eum profectus est. Agareni lorice ornati et armis probe muniti, eo conspecto, venerunt obviam, et spatio ad medium milliare a castris semoto in aciem compositi steterunt. cum vero tribus diebus continuis ad eos itaret, de pace servanda et eorum ab urbe recessu frequentibus colloquiis agebant. responderunt illi: compone pacem, et confestim discedemus. porro Saracenos de eo apud se detinendo consilium habere suspicatus, Saracenorum illustres quosque ad coenam vocavit, qui dum convivantur, Suliman Saracenos loriceatos ter mille summisit, qui eum, ne forte elaboretur, impedirent. eo explorato, qui stabat in excubiis illi renunciat: Saracenorum equitum manus undequaque nos circumvallat. tum ex eis unus, Zuber nomine, equo insidens, et in eorum conspectu stans, servus, ait, magna pecuniarum vi furto sublata, fugam arripuit, eapropter equos conscendimus. eorum astu perspecto, respondet dux: ne vos illa cura sollicitet; quocumque enim ille fugerit, in castris nostris reperietur. re ita gesta tristior effectus, ut

ρίον, διε φησὶ θῆτε τὸν θεόν, μὴ προδώσῃτε ἑαυτοὺς. ἰδοὺ γὰρ πλησίον, καὶ ὁ Μασσαμῶς. καὶ ἐξέρχεται ὁ ἐπίσκοπος πρὸς αὐτὸν, καὶ τὰ αὐτῷ λαλεῖ αὐτῷ. γνοίς δὲ ὁ Σουλῆμαν, διε ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν ὁ ἐπίσκοπος, κέρπουσι πρὸς τὸν Στρατηγόν, ὅτι δὸς ἡμῖν τὸν ἐπίσκοπον. ὁ δὲ περιστατηθεὶς ἐκρυψεν αὐτὸν, εἰπὼν ἰνὶ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ, ὅτι ἡμῶν ὁμιλοῦντων, ἐνδύσον αὐτὸν χιτῶνα σιολῶν περιβαλῶν, καὶ ὡς δια χιτῶνα ἢ ἰδῶν ἀπέλιπον αὐτὸν πορευθῆναι εἰς τὰ ὄρη. ἀνισταμένων δὲ τῶν Σαρακενῶν περὶ τοῦ ἐπισκόπου, λέγει ὁ στρατηγός· οὐκ ἔστιν ὧδε, πᾶν ἀλλῶσθε πρὸς τὸν ἀμυρᾶν, καὶ ἐρχομαι ἐγὼ, καὶ περὶ πάντων λαλοῦμεν. αὐτοὶ δὲ λογιζόμενοι ὅτι ἐρχομένου αὐτοῦ εἰς τὸν ἀμυρᾶν ὃν μισοῦ αὐτῶν κραινοῦσιν αὐτὸν, ἀφῆσαν αὐτὸν, καθάλλικεως δὲ οὐκ διακουσίους ἀνθρώπους αὐτοῦ, ὡς δεῖτον κτηγῶν, ἰδῶσιν εἶναι τὰ ἀριστοῦ. οἱ οὖν σιωπῆτις αὐτῷ Σαρακενοὶ λεγούσιν αὐτῷ· ποῦ ἀπέρχῃ; ὁ δὲ εἶπεν, ὅτι εἰς τὰ λιβάδια θελω μετακληθεῖσαι. οἱ δὲ εἶπον, ὅτι ἡ βοσκὴ σου οὐκ ἔστιν ἀγαθὴ, καὶ οὐκ ἐρχομεθα μετὰ σοῦ. τότε λέγει ὁ στρατηγός τοὺς ἰδίους αὐτοῦ, ὅτι λόγον ἡμῖν δότις κραι-

1 μὴ προδώσῃτε ἑαυτοὺς A I, μὴ φησὶ θῆτε αὐτοὺς vulg 2
 ἐκρυψεν A, ἐκρυψε vulg 3 οὐκ ἔστιν A, οὐκ ἔστιν vulg 4
 εἰπὼν A, εἶπε vulg 5 εἶπεν — ἐνδύσον αὐτὸν om. A
 κερπούσιν add. ex A 10 ἀπέλιπον A 11 εἶναι add. ex A
 ἰδῶσιν A 12 κραινοῦσιν A a I, κραινοῦσιν vulg 13
 εἶναι τοῦ A, εἰς τὰ vulg 14 ὅτι add. ex A.

hanc Amoeni civibus, per hominem latenter missum nunciaret, occasionem accipit. deum timete, ne desperetis de salute vestra. Massalmus enim huc accedit. egressus vero episcopus cum convenit, et haec etiam ipse dixit. ubi cognovit Suliman episcopum ad eum profectum, Saraceni dum significant: trade nobis episcopum. ille Saracenarum vi et dolo circumventus, vicium occultat, domesticorum vero equitum inungit. interim dum colloquimur, episcopum alia veste indutum, quasi lignis vel aquae comportandas ministrantem, in montium desertum ascendere praecipit. Saraceni autem episcopum instantius representibus sua respondetis: episcopus non est hic, verum ad amezam peregit. pone subsequatur ego, simul de omnibus colloquimur. isti docem ad amezam profectum in medio ipsorum inclusionem detenturum consistit, liberam aliorum permiserunt. ille cum ducentis, quos secum duxerat militibus, quasi venatus praeta equitum, ad viciniam partem deflectit: quare Saraceni sic comites, qui perfeceris? inquit. ad praeta, respondet ille, castra transponere desidero. dicunt illi: inque praeta, cessat tecum ulterius progredi valeamus. tum vero comites sua alloquitur: isti quantum nobis fidelem suam

V. 259 τῆσαι ἡμᾶς ἠθέλησαν, καὶ δι' ἡμῶν τοὺς Χριστιανούς ἀπο-
 λήσει· ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἡμῶν ἢ τῶν ἀλόγων τῶν ἀπομει-
 νάντων οὐδένα κρατοῦσι· καὶ πορευθεῖς μίλια δέκα ἠπλή-
 κευσεν· τῇ δὲ ἐπαύριον πέμπει τὸν δομέστικον τῶν στρατό-
 ρων αὐτοῦ, καὶ δηλοῖ αὐτοῖς, ὅτι λόγον μοι ἐδώκατε, καὶ ὁ
 δόλω κριτῆσαί με ἠθέλησατε· διὰ τοῦτο ἀνεχώρησα· ὁ δὲ
 Μασαλαῦς ὑπερβὰς ἦν τὰς κλεισοῦρας, ὁ δὲ Σουλεϊμάν τοῦτο
 οὐκ ἔγνω· ἐστασίασαν δὲ οἱ ἀμυραῖοι καὶ ὁ λαὸς κατὰ τοῦ
 D Σουλεϊμάν, ὅτι τί παρακαθεζόμεθα τὰ τεῖχη ταῦτα καὶ οὐ
 κουρσεύομεν; καὶ ἐκστρέφαντες τὰς τένδας ἀνεχώρησαν· ὁ 10
 δὲ στρατηγὸς Νικαίαν τὸν Τουρμάρχην μετὰ τῶν στρατιωτῶν
 εἰσήνεγκεν εἰς τὸ Ἀμώριον ἐκβαλὼν τὸν πλεῖστα γυναικό-
 παιδα· καὶ ἀπέρχεται αὐτὸς εἰς Πισιδίαν· τοῦ δὲ Μα-
 σαλαῦ ἐλθόντος εἰς Καππαδοκίαν, ἀπογνόντες ἑαυτῶν οἱ
 Καππαδόκαι ἐξῆλθον πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες αὐτὸν λαβεῖν 15
 αὐτούς· ἀκούων δὲ ὁ Μασαλαῦς τὴν ἔχθραν ἣν εἶχεν Θεο-
 δόσιος ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν στρατηγόν, βουλόμενος τοῦτον
 δελεάσαι, καὶ εἰρηνεῦσαι μετ' αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτοῦ τὴν Ῥω-
 P. 326 μανίαν ὑποτάξαι, λέγει αὐτοῖς· οὐκ ἔστε τοῦ στρατηγοῦ; οἱ
 δὲ εἶπον· ναί· ποιεῖτε εἴ τι ποιεῖ ἐκεῖνος; ὅτι ναί· τότε λέ-

6. διὰ τοῦτο A, καὶ διὰ τ. vulg. 7 Σουλεϊμάν add. ex A.
 8. Ἀμυραῖοι A, Ἀμωραῖοι vulg. τοῦ add. ex A. 9. ταῦ-
 τα om. A. 10. ἐκστρέφαντες A, ἐκτρέφ. vulg. 14. εἰς Καπ-
 παδοκίαν A, ἐν Καππαδοκίᾳ vulg. 15. Καππαδόκες A.

dedissent, nobis tamen manus iniicere in animo habuerunt, et nobis iniurie detentis rem Christianam affligere; ex nostris nihilo secius hominibus vel etiam animantibus, quos secum habebant, nullum detinere. ad passuum itaque decem millia digressus, castra metatus est. postera vero die stratorum suorum domestico ad eos delegato haec denunciat: vos praeter datam nobis fidem manus nobis iniicere consiliabamini: haec mei a vobis discessus causa extitit. Masalmas porro iam montium fauces transgressum ignorabat. ameraei autem et milites tumultu adversus Sulimanem excitato: ut quid moenibus istis circumvallandis insistimus, ac non potius in praedam colligendam excurrimus? eversis igitur tentoriis abscesserunt. interea dux Nicaeam turmarum ductorem Amorium expulsis inde mulieribus ac pueris quam plurimis introducit, ipse Pisidiam contendit. porro cum Masalmas Cappadociam penetrasset, Cappadoces de rebus suis desperantes ipsum convenerunt, in mancipia ab eo se recipi deprecati, Masalmas autem intellectis, quas in imperatorem Theodosium dux habebat, inimicitiiis, cum eum dolis inescare, et pace cum eo ficta composita, eius opera Romanam omnem ditionem subiugare tentaret, Cappadoces interro-

γει αὐτοῖς· ἀπέδωκε ἐν ταῖς ἑσπέραις ἑμῶν, καὶ τὰ μὴ φοβηθήτε. καὶ παρεγγίμει τῇ λαφῷ αὐτοῦ μὴ προαιδέσθαι ἐν πόσει ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ στρατηγοῦ, ταῦτα γὰρ ὁ στρατηγός, καὶ ἐνοχθεὶς ἔτι ὁ Σουλείμων δεξιῷ τῇ Μασαίμῃ, διὰ δ' ἄρχειν αὐτὸν, καὶ ἀπεχώρησεν· ἀπίστευτα γράμματα πρὸς τὸν Μασαίμῃν περιέχοντα, ὅτι ἔγγις σου ἐβουλεύσῃ εὐθεῖν· ἀλλ' ὁ Σουλείμων ἀπέδωκε μου πρὸς αὐτὸν, ἐβουλεύθη κρατεῖναι με, καὶ εἶν φοβηθῆμαι εὐθεῖν πρὸς σέ. λέγει οὖν ὁ Β
 10 μου ὁ στρατηγός διὰ τὸ ἄλλως μὴ προαιδέσθαι με τὰς ἐπαρχίας αὐτοῦ. λέγει αὐτῷ ὁ ἀνδραγαθὸς τοῦ στρατηγοῦ· οὐκ εἶμι οὕτως· ἀλλ' ἐν ἀληθείᾳ σοι γράψαι, τότε ἔρωτή· τὸ ἄμωρον πῶς ἔστιν ἔγγις αὐτοῦ; ἔρη· καλῶς, καὶ ἐν ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ. ἔξυθθεις δι' ἔβρισαν αὐτὸν, εἰπὼν· τί φεύθεις; ἔειπεν οὖν ὅτι ὡς εἶπον, οὕτως ἔστιν, καὶ ταχέως
 15 ἔβουλεν μετα καὶ τουρμητῶρον ἐν αὐτῷ· καὶ ἐξέταξε τὰς περιουσίας φανήσας. Θύψεν οὖν μεγάλην δολομίαν πρὸς τοῦτον ὁ Μασαίμῃς, καὶ θύψανθαι ἔδωκεν αὐτὸν. βούλην γὰρ εὐγεῖν διὰ τὸν πιστοποιεῖν λαβεῖν αὐτό, καὶ ἐδοξασθαι τὰς C
 20 οὐσίαν, καὶ οὕτω εἶν τὴν ἑσπέραις ἀποδοῖν καὶ χερμίσαι.

9. τὰς ἑσπέραις A L. τοῦ λαοῦ a.

6. περιέχοντα om. A. περ.

ἐν ποσει = Σουλείμων om. a.

10. καὶ μετ' αὐτὸν A L.

11. αὐτῷ

αὐτῷ ex A.

20. καταδοῖν A a. εὐθεῖν vulg.

git. ut non duca partes defenditis? Illis assentientibus, factis, an, quicquid illis molitus? facinus, inquit, tum ille, recipite vos, equales, in castra venite, nec quousquam timore. ne vos exercitus ex quovis duca provincia praedam agere edicta prohibuit. his cupitis, quod se talibusque dominas legunt, Sulimanem Masalmes interea expulsum, dux contemporaneo, ipse Masalmes in hanc sententiam accipit. ad te venire cupientem Suliman detinet, ad eum quippe domus hinc profecto manus habere tentabit; nona itaque ad te accedere verent. duca novus Masalmes respondet: discas mihi illud an in eius provincias exortum veritas tua, ad haec duca novus: impetravit, sed ducem meum proferre verbit. tunc ille: qui sunt in eum Amosendum affectus? dixit novus: aequi bonique, cum illi dolentes et se solvant. ille subito ipse motu corruptus, contumelias novum impetens, quid novus? ait. ad illum novus: ita, ut dixi, se res habet. praesidium militum, et eorum ductorem movet in urbem, quoque repetit castrales familias circumstantibus tunc se novus constanter, cum indignatione novum a se movet, ea novus veritate urbem subdugere, circum expectare, et mox in Asiam profectum in ea hiberna tempestate morari deo-

πάλιν οὖν ζητήσας τὸν ἄνθρωπον τοῦ στρατηγοῦ, ἐπανακροίει
 αὐτόν. ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ἐνωμότως ἔφη, ὅτι πάντα ἄπερ
 λέγω σοι ἀληθῆ ὑπάρχει. ἀλλὰ καὶ χίλιοι ταξάτοι σὺν τῷ
 τουρμάρχῃ ἐκεῖ εἰσῆλθον· πᾶσαν δὲ ὑπαρξιν τῶν ἐκεῖσε καὶ
 τὰς ἀπόρους φραμιλίας ἐξήγαγεν τῶν ἐκεῖ. ταῦτα ἀκούσας
 γράφει τῷ στρατηγῷ, ὅτι ἔλθῃ ἐγγὺς μου, καὶ εἰρηνεύσω
 μετὰ σοῦ, καὶ πάντα ὡς θέλεις ποιῶ. θεωρήσας δὲ ὁ στρα-
 τηγὸς ὅτι ἐπὶ Μασσαλαίων ἐπλησίασεν, καὶ ὅτι ἐν ἄλλαις
 πέντε ἡμέραις παρέρχεται τὰς ἐπαρχίας αὐτοῦ, πέμπει πρὸς
 Δ αὐτὸν δύο ὑπάτους, καὶ δηλοῖ αὐτῷ, ὅτι τὰ γράμματά σου 10
 ἐδεξάμην καὶ τὴν προαίρεσίν σου ἀπεδεξάμην, καὶ ἰδοὺ ἔρχο-
 μαι πρὸς σέ. ἀλλ' ὡς ἐπίστασαι, στρατηγὸς εἰμι, καὶ χρή-
 ματα, καὶ ἄργυρος, καὶ λαὸς μοι ἔχει ἀκολουθῆσαι. πέμψον
 V. 260 μοι περὶ ἐκάστου λόγον. καὶ εἰ μὲν, καθὼς ἐπιζητῶ ἔξ ὑμῶν,
 γένηται τὸ πρᾶγμα μου εὖ καὶ καλῶς, ἐπεὶ κἂν ἀζήμιος καὶ 15
 ἄθλιπτος ἐπανελεύσομαι. τῶν οὖν ὑπᾶτων καταφθασάντων
 αὐτὸν εἰς Θεοδοσιανά, λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Μασαλαῖος· ἦδειν
 ὅτι ἐμπαιζοι μοι ὁ στρατηγὸς ὑμῶν. ἐκεῖνοι δὲ ἔφησαν· μὴ
 γένοιτο. τότε πεποιηκῶς ὃν ἐπεζήτησαν λόγον, ἀπολύει αὐ-
 τοὺς. ἐν ὕσφ οὖν οἱ ὑπάτοι μετὰ τοῦ ἐνυπογράφου λόγου 20

2. ἐνωμότως A, ἐνομ. vulg. 3. ὑπάρχει] εἰσὶν A. 6. εἰ-
 ρηνεύω A. 8. Μασσαλαίων A, Μασσαλαῖον a. 11. καὶ τὴν
 πρ. σου ἀπεδεξάμην add. ex A. 14. καθὼς A, ὡς vulg. 15.
 μου add. ex A. 16. ἄθλιπτος A, ἄθλιβος vulg. 18. μοι]
 με A f. 20. μετὰ τοῦ A a, μετ' αὐτοῦ vulg.

verat. iterum igitur ducis nuncium interrogat, et accuratius ab eo
 sciscitatur, ad quem ille iuratus ait: quae enunciaui cuncta vera
 sunt, quin etiam mille praesidarii milites sub turmarcha urbem de-
 fendunt, omnes vero oppidanorum pretiosas facultates, et familias
 ex egestate onus urbi allaturas inde eduxit. his auditis, ad ducem
 rescribit: accede ad me, pacem tecum inibo, et pro arbitrato tuo
 cuncta conficiam. dux Massalaeum eum iam pervenisse animo per-
 pendens, et intra quinque alios dies provincias omnes pertransiturum
 praesentiens, per duos consules ad eum missos significat: litteris
 tuis acceptis, ad te mox profecturus sum. verum quia ducem esse
 me novisti, impedimenta, facultates, argenteam supellectilem et ex-
 ercitus in comitatu esse simul noveris. cunctis cautum fide tua volo.
 et si quidem pro libito res successerit, bene et feliciter, sin minus,
 citra periculum et animi moerorem ad meos redibo. porro consuli-
 bus ad Theodosiana Masalmam convenientibus, ipse dixit: ducem
 vestrum mihi illudere certus sum. at illi, absit omnino, responde-
 runt. Masalmas vero cautione, quam a se petierant, tradita, eos di-

πρὸς τὸν στρατηγὸν ἀλέξανδρο, ὃ Μασσαλμῶς πλέθρη πάντοια P. 3c;
 ἔχων, καὶ μὴ δευάμιτος πόσει σιῆσαι, παραγγίλλει τὴν
 Ἰουδαίαν. ἰδὼν δὲ ὁ στρατηγὸς οὐκ ἀπέβη τῶς ἐπαρχίας
 αὐτοῦ, ἐπὶ τὴν Νικομηδείαν ἀπέρχεται. περιτυφῶν δὲ τὸν
 5 Θεοδοσίου υἱόν, χειροῖται αὐτὸν μετὰ πάσης τῆς βασιλικῆς
 ἐπιουρχίας καὶ τῶν ἐν ταῖσι ἀνδράσιν τοῦ παλαιῶν. ὃ δὲ Μασ-
 σαλμῶς κατελθὼν τὴν Ἰουδαίαν ἐπέ παραγγίλλασιν, καὶ Οὐμα-
 ρος ἐν Πιλιεῖ. ὃ δὲ στρατηγὸς παραλαβὼν τὸν υἱόν τοῦ
 βασιλέως, καὶ συμβουλευσάμενος τοῖς σὺν αὐτῷ ἔρχεται τὴν
 10 Ἀρυσσαλίαν. γνοὺς δὲ ὁ Θεοδοσίος, τὰ πραχθέντα, καὶ βου-
 λυσάμενος Γερμανὸν τὸν πατριάρχην καὶ τὴν σύγκλητον, ἐλα-
 βεν λόγον διὰ τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου παρὰ Μωσίου τῆς αὐ- B
 τοῦ ἀφίαιτος, καὶ οὕτως ἐγγυηρῆκε αὐτῷ τὴν βασιλείαν.
 Θεοδοσίος δὲ σὺν τῇ τῆς αὐτοῦ κληρικῶν γυναικὶ τὸν ἐπι-
 15 λείπον χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ διεΐκεν. ἰδὼν δὲ
 Μασσαλμῶς ἐν τῇ Περσίᾳ ταύτην παρεσθῆκεν, καὶ παρα-
 γωγγῆσαι θεοῦ ταύτην παρελάβεν ἐκ διαβολικῆς ἐπιουρχίας. ἐπι-
 κηρῆσαι γὰρ τινος μάγον ἐπιγόνους οἱ τῆς πόλεως ἔγνωσαν
 γενναίαν πρὸς τὸ τοιαῦτο οὐκ εἶναι, ταύτην ἀντίειπον· καὶ λαβόν-
 20 τες τὸ βρόχος, καὶ ἐπὶ σκευῶν ἐφύσαντες, εἰς τὴν τοιαύτην
 θεοβδολύειον θεοσίαν πάντες οἱ πολέμιον βουλομένοι τὰ μαρί-

a. πόσει A, ποῖ vulg.   4. τοῦ Θεοδ. A.   5. σίτου A,
 ταῖς vulg.   12. ἡ add. ex A.   13. ἐπιουρχίας add. ex A.
 14. ἐρχομενος A, ἐρχομενος vulg.

notit. ipso itaque cum scripto fidei datae teste in itinere positā, ut
 erat Mambres capsum stupens exarsit, nec poterat aliēno insiden-
 de insidiam ponere. Arcinnum armis aggreditur. dux autem ubi eum
 insidiam pronuntiatum limes praetergressi vidit, Nicomediā se con-
 tulit, ac Theodosii filium cum omni imperatorio apparatu et solatii
 quādamlibus facte abbas factum in potestatem accepit. Mambres
 solidae declinans in Asiam, in ea hibernis dimittit, et Umarus postea
 in Cilicia. dux autem imperatoria filio secum ducto, et communi-
 cato cum suis consilio, Chryseopolim accedit. Theodosius de re, quae
 gesta erant, certior factus, requisita Germani patriarchae et senatus
 contentis, a Lemne, qui hinc in tractatu patriarcham adiuverat reque-
 ritum, immunitatis et salutis fidem accepit, atque ita imperia se ab-
 ducit, et Lemni tradit, et tunc ipse tunc filius quosque clericorum
 alio adscripti, reliquum vitae tempus in pace transgere. Mambres
 Pergamum veniens, eum obsequio erant, et dei permisso, ut diaboli
 opera, urbem cepit. cum quippe nonnullis suavis praegnantem
 molentem ac tunc partes propinquas in conspectum medium discerneret,
 detestantemque utrumque porcum caelo elisantes, quicumque armis succi-

για τῆς δεξιᾶς χειρός αὐτῶν κατέβαψαν, καὶ ἐντεῦθεν τοῖς
C ἐχθροῖς παρεδόθησαν.

A.M. 6209

Ῥωμαίων βασιλέως Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Λέων ἐβασίλευσεν ἐκ τῆς Γερμανικῶν
καταγόμενος, τῇ δὲ ἀληθείᾳ ἐκ τῆς Ἰσαυρίας. ὑπὸ δὲ Ἰου-
στινιανοῦ βασιλέως σὺν τοῖς γονεῦσι μετοικίζεται ἐν Μεσημ-
βρία τῆς Θράκης ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ βασιλείᾳ· ἐν δὲ τῇ
D δευτέρᾳ αὐτοῦ βασιλείᾳ ἐρχομένου αὐτοῦ μετὰ τῶν Βουλγά-
ρων, ὑπήντησεν αὐτῷ μετὰ δώρων προβάτων πεντακοσίων. Θε-
ριπευθεὶς δὲ ὁ Ἰουστινιανὸς σπαθάριον εὐθέως αὐτὸν πεποίη-
κεν, καὶ εἶχεν αὐτὸν ὡς γνήσιον φίλον. φθόνῳ δὲ φερόμε-
νοί τινες πρὸς αὐτὸν διέβαλλον αὐτὸν, ὡς τῆς βασιλείας ὀρε-
γόμενον. ζητήσεως δὲ γενομένης περὶ τοῦτον, ὡς συκοφάν-
ται κατησχύνθησαν. ὁ δὲ τοιοῦτος λόγος ἔκτοτε ἤρξατο ὑπὸ
πολλῶν λαλεῖσθαι. ὁ οὖν Ἰουστινιανὸς εἰ καὶ προφανῶς τοῦ-
τον βλάψαι οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλ' οὖν βρόμος τις αὐτῷ κατ'
αὐτοῦ ἐντίθεται, καὶ ἀποστέλλει αὐτὸν ἐν Ἀλανίᾳ μετὰ χρη-
μάτων πρὸς τὸ συγκινηῖσαι τοὺς Ἀλανοὺς κατὰ Ἀβασγίαν
P. 328 καὶ Λαζικὴν καὶ Ἰβηρίαν. ὁ δὲ ἀπελθὼν ἐν τῇ Λαζικῇ, τὰ
μὲν χρήματα ἀπέθετο ἐν τῷ Φάσιδι, ὀλίγους δὲ λαβὼν τῶν
ἐντοπίων ἀπῆλθεν εἰς Δαφίλειαν, καὶ ὑπερβὰς τὰ Κανκάσια

4. Γερμανικαίων A.

7. ἐν τῇ A, ἐπὶ τῇ vulg.

11. ἔσχεν A.

21. Δαφηλίαν A.

pere proposuerant, manus dexteræ manicas in sacrificium illud deo
execrandum intinxere. eam ob rem in hostium potestatem venere.

A. C. 709

Romanorum imperatoris Leonis Isauri annus primus.

Hoc anno Leo Germanicia, seu verius Isauria oriundus imperium
obtenuit. hic una cum parentibus e natali solo in Thraciæ Mesem-
briam ab imperatore Iustiniano translatus fuit primi eius imperii tem-
poribus, eodem vero secundo imperante, quando cum Bulgariis nimi-
rum reversus est, ipse Leo obviam progressus quingentarum ovium ad
eum munus misit: quo Iustinianus delinitus, spatharium mox creatum
in sinceriorum amicorum numerum adlegit. hinc invidia conciti non-
nulli ipsum affectatae tyrannidis apud Iustinianum accusaverunt, ve-
rum instituta rei discussione, isti velut calumniatores cum rubore re-
tro amandati sunt. is sane rumor ex eo tempore a plerisque divul-
gari coepit. Iustinianus autem licet ei palam nocere nollet, secreta
tamen indignatio animum eius incessit, quare ipsum cum ingenti pec-
unia in Alaniam delegavit, ut Alanos in Abasgiam et Lazicem et
Iberiam concitaret. ille Lazicam profectus pecuniam quidem in Pha-
side reposuit, et paucis indigenis secum abductis in Dapsilium se
contulit, ac deinde Caucasæis montibus superatis, in Alaniam conten-

ερε, ἔθεν ἐν Ἰταλίᾳ. ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς θύλων ἀπολίσει V. 261
 αὐτὸν, πύρραι ἐπέρι τὰ γράμματα ἐκ τοῦ Φωσίδος· οἱ δὲ
 Ἰτανοὶ τὸν ἀσπαρῆον μετὰ πάσης τιμῆς δεξάμενοι, καὶ τῶν
 λόγων αὐτοῦ ἐπακούσαντες, παρεῖδον καὶ ἔχρημάζοντο τῆν
 Ἰ. 262 Ἰταλίαν, ὁ δὲ τὸν Ἀσπαρῆον ἐπέριξεν τοῖς Ἰτανοῖς,
 ὅτι ὡς ἐπίστατο ἄλλοις τοιοῦτον φάσειεν οὐκ ἔχον Ἰουστινιανό-
 νου, ὅτ' ὄφειλεν ἀπολίσει καὶ σφραγίσσει ἐμὰς τοῦ ἐμοῦ B
 τὸν γαστήρον ἐμὸν, εἰ μὴ τὸν ἀσπάρῆον τοῖτον. ἐφάνιστο
 γὰρ ἐμὰς καὶ περὶ τὴν ἐπίστασιν τῶν γράμμάτων· πύρραις
 10 γὰρ Ἰουστινιανὸς ταῦτα ἐπέριεν, ἀλλὰ δότε ἐμὸν αὐτῷ, καὶ
 παρέχονεν αὐτῷ τριακῆναια τομίσματα, καὶ ἡ ἄρ' ἀρχῆς ἐμὸν
 ἀγάθη μὴ διαλυθῆ· οἱ δὲ Ἰτανοὶ ἔπειτα, ὅτι ἐμὸς οὐκ ἔστι-
 μιν γράμμάτων ἐπακούσαντες αὐτῷ, ἀλλὰ διὰ τῆν τοῦ βασι-
 λίστου ἀφασιν. πόλλιν δὲ οἱ Ἀσπαρῆοὶ κίπνοιον πρὸς αὐτοῦς
 15 λέγοντες, ὅτι δότε ἐμὸν αὐτῷ, καὶ παρέχονεν ἐμὸν ἑξακισχι- C
 λια τομίσματα. οἱ δὲ Ἰτανοὶ θέλοντες κατανοθεῖν τῆν γῆ-
 ραν τοῦ Ἀσπαρῆου, ἀπειθεῖντο λαθεῖν τὰ ἑξακισχιλία τομί-
 σματα, καὶ δοῖναι τὸν ἀσπαρῆον. οἱ δὲ Ἰτανοὶ ἐδύρηθη-
 σαν τῷ ἀσπαρῆῳ πάντα, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, ὅτι ὡς ἐμὸς
 20 ἡ ἄρ' ἄρ' ἡ καὶ ῥωμαῖος ἀγροῖον ἀλλοιωμένην ἔστιν, καὶ τοῖς
 παρεῖδον οὐκ ἔχον· ἀλλὰ καὶ μῦλλον τροπικισώμεθα καὶ

3. τῶν λόγων A. 4. ἐπέριξεν A ο, ἔπειτα vulg. 5. τῶν
 add. ex A. 6. τομίσματα add. ex A. 11. ἡ add. ex A. 19.
 πάντα add. ex A. 21. ἀλλὰ καὶ A, ἀλλὰ vulg.

dit. et cum perhiberet ipsi inferre Iustinianus meditante, qui po-
 tuitur ab ipso in Franche septimam tolleret, nihil. Alii vero qua-
 thiam cum honore unquam, verbiq; sine obediencia, scriptura in
 Augustum Italia, provinciam unquam in septimam movissent. tunc
 Augustum dominus Alani in hac verba scripsit: istum, si bene
 considero, mandatis mandaveris, uterem, proceres istos, qui mu-
 ltabat inter nos hinc postquam istos diceremur existeret, quem
 videret, hinc repetit. non ille nos impedit, maxime cum pec-
 catorum provincia nostra primis esset, provincia ipsa mandato tuo
 Iustinianus recepit. utrum trahere nullo dicit et nominatum tra-
 hente verba exhibebimus, et quam ab antea habebimus pacem non
 turbabimus. responderunt Alani: non gratia perhibetur, sed ex eo,
 quod ad imperatorem noscimus electa, non pacem non renuovimus.
 Alani iterum ad eum delegaverunt, qui dicerent trahere nullo illum,
 et nominatum sex nullo respondentes. Alani Augustum regnum ex-
 plente consulti, nominatum sex nullo accipere, et quathiam
 Augustum mandatis perhibere pacem eum, communicato subinde
 quathiam consili secreto, hic cum verba compellant, via qua Ro-

συντιζώμεθα αὐτοῖς, ὅτι παραδίδομέν σε, καὶ ἀπολύομεν ἅμα τοῖς ἀνθρώποις αὐτοῖς ἡμῶν, καὶ καταμανθάνομεν τὰς κλεισούρας αὐτῶν, καὶ κουρσεύομεν, καὶ ἀφανίζομεν τὴν γῶραν αὐτῶν, D ποιοῦμεν τὴν θεραπείαν ἡμῶν. τῶν δὲ ἀποκρισιαρίων τῶν Ἄλανῶν ἀπελθόντων εἰς Ἀβασγίαν καὶ συνθεμένων παρα- 5 δίδειν τὸν σπαθάριον, πλεῖστα ξένια παρ' αὐτῶν εἰλήφασι· καὶ πλείονας ἀποκρισιαρίους πάλιν ἀποστέλλουσιν μετὰ καὶ τῆς ποσότητος τοῦ χρυσίου πρὸς τὸ παραλαβεῖν τὸν σπαθάριον. οἱ δὲ Ἄλανοὶ λέγουσι τῷ σπαθαρίῳ, ὅτι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, καθὼς καὶ προείπομεν, ἐπὶ τὸ λαβεῖν σε παρεγένοντο, καὶ 10 ἡ Ἀβασγία ἐκδέχεται σε. καὶ ἐπεὶ πλησιάζομεν αὐτοῖς, πραγματευταὶ ἀπερχόμενοι πρὸς αὐτοὺς οὐ διαλείπουσιν. λοιπὸν ἵνα μὴ διαβληθῇ ὁ σκοπὸς ἡμῶν, παραδώσομέν σε φανερωῶς· P. 329 καὶ ἀποκινούντων αὐτῶν, ἀπολύσομεν κρυπτῶς ἐκ τῶν ὀπίσω, καὶ ἐκείνους μὲν ἀποκτείνομεν, σὲ δὲ κρύπτομεν, ἕως ἂν σω- 15 ρευθῇ ὁ λαὸς ἡμῶν καὶ ἀσυμφώνως εἰσέλθωμεν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. ὃ καὶ γέγονεν. παραλαβόντες δὲ τῶν Ἀβασγῶν ἀποκρισιαριοὶ τὸν σπαθάριον σὺν τοῖς ἀνθρώποις αὐτοῦ, δῆσαν·

4. ποιοῦμεν A, ποιῶμεν vulg. 5. παραδιδόναι A. 8. παραλαβεῖν A, λαβεῖν vulg. 10. καθὼς καὶ A, καθὼς vulg. 14. ἀπολύσομεν A, ἀπολύομεν vulg. 15. ἀποκτείνομεν A, ἀποκτείνομεν a f. σὲ δὲ A, καὶ σὲ vulg. 17. παραλαβόντες δὲ A, παραλαμβάνοντες γὰρ vulg.

manam in ditionem itur undequaque, ut cernis, interclusa est, nec istinc digredi tibi facile conceditur. quare cum hostibus dolo nobis agendum. nos itaque tradituros te ipsis fecte conveniamus, tum vero te cum quibusdam e nostris misso, clusurarum, quae apud illos sunt, anfractus explorabimus, et impetu demum in eos facto per eorum regiones grassati, quod obvium fiet, vastabimus, atque ita, quae e re nostra sunt, promovēbimus. Alanorum igitur apocrisiarii in Abasgiam profecti, et spatharium tradituros pacti, plurima ab ipsis retulerunt munera. Abasgi subinde plures e suis cum eisdem apocrisiarios delegarunt, qui promissam auri summam enumerarent, et spatharium recipere. tum vero Alani ad spatharium: homines isti, inquit, te sibi traditum, ut monuimus, comprehensuri venerunt, et iam te vinctum Abasgia tota praestolatur. ad eos vero, ceu provinciae nostrae conterminos, mercatores e nostris saepius itare et transire noveris. quare ne consilium a nobis arreptum in crimen vertatur, in manus eorum manifeste trademus te, illisque te secum rapiētibz ex ultimo nostrorum agmine quosdam occulte summitteremus, qui eos armis adoriantur et occidant: te vero, donec exercitus noster in terram eorum pacis omni foedere soluto irrupturus colligatur, ab oculis secreto removendum noveris. consilio res successit. capto si-

τες αίτους ἀπέργοντο· καταλαθόντες δὲ ἐν τῶν ἐπιστολῶν οἱ
 Ἄραβες οὐκ ἐπὶ τῆς ἐπὶ κερὶ αἰτῶν ἀποστίνουσι τοὺς
 Ἄραβους· τὸν δὲ σπαθάριον ἐπερσαν, καὶ στρατολογήσαντες
 ἐπέστησαν κατὰ Ἀβασγίαν, καὶ ἀπροσδοκῆτως προσέβησαν τὰς νει-
 5 σούτους πλείστην αἰχμαλωσίαν καὶ ἀφαιρήσαντες εἰς τοὺς Ἄρα-
 βούς ἀπέργασατο. αἰσίουσι δὲ ταῦτα Ἰουστινιανός, ἔτι καὶ
 γρηγοῖ τῶν χρονημάτων ταῦτ' ἐπιτροπῆς αὐτοῦ γέγονεν, πῶ-
 10 καὶ γράμματα πρὸς τοὺς Ἄραβους, ὅτι τῶν διασώσασθε τὸν
 σπαθάριον ἡμῶν, καὶ παρὰ τὸν ἑσπετε δι' ἡμῶν ἀβασγῆ,
 πάντα τὰ πταίσματα ἡμῶν συγχαροῦμεν ὑμῖν. οἱ δὲ μετὰ
 γρηγοῦ ταῦτα δεξιμένοι, ἀπέστειλαν πάλιν εἰς Ἀραβίαν, ἐν-
 15 γρηγοῖ, ὅτι δίδουσι ὑμῖν ἑσπεδος τὰ πάντα ἡμῶν, καὶ δεῖτε
 ὑμῖν τὸν σπαθάριον, ἵνα ἀπαλίσωμεν αὐτὸν πρὸς Ἰουστινια-
 νόν. ὁ δὲ σπαθάριος τοῦτο οὐκ ἐκδέχεται, τίπων, ὅτι δὲνα-
 20 ται ὁ θεὸς ἀποδοῖαι μοι θάραν τῶν ἐξελθόντων· οὐκί δὲ Ἄρα-
 βίας οὐκ ἐξέρχονται. μετὰ δὲ γρηγοῖν τῶν φρασάτων Ἰουστινιανὸν
 καὶ Ἀρμενίων ἐπέβησαν ἐν Συρίῃ καὶ τὴν Ἀρμενίαν
 πολιτοποίησαν, ἀποσώσαντες τε τὴν τῶν Σαρακενῶν ἕλκεσι,
 25 ἀπερσάσαντες δὲ τινος ἐξ αὐτῶν ἡμῶν τῶν δια-
 στωτων, ἀπέβησαν ἐν τοῖς μερίσιον Ἀραβίας καὶ τῶν Κανου-

3. ἀποστίνουσι A. 4. Ἀβασγίαν A. Ἀβασγίαν, vulg. 5. καὶ
 ἐπὶ κερὶ τ. A. A. ἐπὶ τ. A. καὶ ἐπὶ κερὶ vulg. 6. καὶ add. ex A.
 8. διασώσασθε A. ἀποστίνουσι vulg. 14. ὅτι add. ex A. 18.
 τῶν τῶν add. ex A. 19. τῶν om. A. τῶν om. A.

quidem cum omni comitatu spathario, eoque vinculis constricto,
 Abasorum apostatarum liber accipiant. Aliud vero Duce ducibus non
 ducis Abasorum comitatu, spatharium ad se receptum consistant. Ille ex-
 ecuto collecto in Abasorum, et penetratis ex imperio classica-
 rum regibus, partaque captivorum ingenti preda maximam cladem
 Abasorum intulit, ubi nulla expensis pecunie vel aere solute quae
 manebant felicitate succurrere Iustinianus recevit, verbi Abasorum
 et spatharium nostrum inebremem servaverit, et abaque periculo
 per terras vestras permisionem transire, offensus a vobis in nos ad-
 ventum condonaverit. Illi litteris aliam animo receptis Alani iterato
 hanc monent. filios nostros in obides vobis ducunt, tantum spa-
 tharium nobis tradite, ut Iustinianus pretions transmittamus. con-
 ditum oblatam recusavit spatharius, dicens: felitem exitus vestrum
 mihi reservare potens est deus, per Abasorum vero fines transire
 non fert animus. ceterorum quendam tempore ab hinc elapso, cum
 Armeniorum Romanorumque exercitus Laticam ingressus Archasopolim
 obsideret, audito Saracenorum adventu, inde continuo recessit. ex
 ipso autem nonnulli ad ducentos distracti, subus Apollin penetratis,

σίον πραιδεύοντες. τῶν δὲ Σαρακηῶν καταλαβόντων τὴν Λαζικήν, φρυγῆ χρησάμενος ὁ τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν Ἀρμενίων λαὸς ἐπὶ τὸν Φᾶσιν ὑπέστρεψεν. οἱ δὲ διακόσιοι ἐπιμείναντες εἰς τὰ Κανκάσια ὄρη, ἔστησαν ληστεύοντες, ἀπογνόντες ἑαυτῶν. οἱ δὲ Ἀλανοὶ μαθόντες τοῦτο ὑπέλαβον πληθὺς Ῥωμαίων εἶναι ἐν τοῖς Κανκασίοις, καὶ χαρέντες λέγουσι τῷ σπαθάρῳ, ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἐπλησίασαν, ἀπελθε πρὸς αὐτούς. λαβὼν δὲ ὁ σπαθᾶριος πενήκοντα Ἀλανούς, καὶ ὑπερβὰς μετὰ κυκλοπόδων Μαῖον μηνὸς τὰς χιόνας τῶν Κανκασίων, εὔρεν αὐτούς, καὶ ἐν πολλῇ χαρᾷ γεγονώς, ἠρώτα, ποῦ ἐστὶν ὁ λαός; οἱ δὲ εἶπον· τῶν Σαρακηῶν ἐπιπεσόντων ἐπὶ Ῥωμανίαν, ὑπέστρεψαν. ἡμεῖς δὲ μὴ δυνηθέντες ἐπὶ Ῥωμανίαν ἀπελθεῖν, ἐπὶ Ἀλανίαν ἠρχόμεθα. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· τί ποιοῦμεν ἄρτι; οἱ δὲ εἶπον, ὅτι διὰ τῆς χώρας ταύτης ἀδύνατόν ἐστι διελθεῖν ἡμᾶς. ὁ δὲ σπαθᾶριος ἔφη· οὐκ ἔστι δυνατόν δι' ἄλλης ὁδοῦ ἐξελθεῖν; κάστρον οὖν ὑπῆρχεν ἐκεῖσε, τὸ λεγόμενον Σιδηρόν, ἐν ᾧ ἦν τοποτηρητῆς Φαρασμάνιός τις τοῦνομα ὑπὸ τοὺς Σαρακηνοὺς τυγχάνων, καὶ εἰρήνην ἔχων μετὰ τῶν Ἀρμενίων. πέμψας οὖν ὁ σπαθᾶριος δηλοῖ αὐτῷ, ὅτι ἐφ' ὅσον εἰρήνην ἔχεις μετὰ τῶν Ἀρμενίων, εἰρήνευσον καὶ μετ' ἐμοῦ· καὶ γενοῦ ὑπὸ τὴν βασιλείαν Ῥωμαίων· καὶ δὸς

3. ἐπιμείναντες A, ἐπέμειναν vulg. 5. τοῦτο add. ex A f. 9. τὰς χ. A, τοὺς χ. vulg. 19. αὐτῷ A, αὐτὸν vulg. 21. Ῥωμαίων om. A f.

Caucasiorum regionem depraedati sunt. cum vero Saraceni in Lazicam venissent, Romanorum et Armeniorum exercitus fuga usus in Phasidem remeavit. porro ducenti isti ad Caucasios montes subsistentes, rebus desperatis latrocinia exercebant. quo comperto Romanorum copias ingentes ad Caucasi loca appulisse concipientes Alani, supra modum laeti spathario dixere: advenere Romani, recipe te ad illos. tum igitur spatharius Alanis quinquaginta comitatus, et cyclopedum ope nivibus Caucasei iugi mense Maio superatis, Romanos offendit, et gaudio perfusus totus rogabat, ubi est exercitus? responderunt illi: Saracenis ingruentibus, in Romanorum ditionem redierunt. nos vero cum Romanos fines attingere vetaremur, iter in Alaniam meditati sumus. spatharius ad eos, quid nunc rei agendum est? inquit. tum illi, hac, aiunt, regione transire nullo pacto conceditur. an non alia via, respondet spatharius, facilis transitus? porro castrum illic erat nomine Siderum, cuius custos quidam nomine Pharasmanius sub Saracenorum potestate constitutus pacem cum Armeniis servabat. nonnullis ad eum delegatis spatharius significat: si pacem cum Armeniis agis, eam mecum habe, Romanorum iugum subi, fer opem insuper, ut ad

εὐαίσιμα τὸ ἐπιπέδον ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ περᾶσαι εἰς
 Τραπεζοῦντα. τοῦ δὲ μηδ' ἔλαττον τοῦτο ποιεῖσαι, πάλαι ὁ
 σπαρθάριος ἐκ τῶν ἀνδρῶντων αὐτοῦ καὶ Ἀρμενίων, παραγ-
 γέλαι· αὐτοῖς ποιεῖσαι ὄργανον· καὶ οἱ ἐξέρχονται ἐκ τοῦ
 5 κούρου εἰς τὸν κόμματον, χειρώσασθε εἰς αὐτῶν ὄρους δένανθι,
 καὶ τὰς πόρτας κρούσασθε ἐκ τῶν ἰσῶ, ἵως ἂν καὶ ἡμεῖς φθά-
 σαιμεν. τῶν δὲ ἀπειθῶντων καὶ ποιεῖσαι τὸ ὄργανον, καὶ ἢ
 τοῦ λαοῦ ἐπιπέδον εἰς τὸν κόμματον, ὄρον ἐπιπέδον· τὴν τε
 πόρταν ἐκρούσασθε, καὶ πολλοὺς ἐκέρχασθε. τοῦ δὲ Φαρα-
 10 σματιῶν ἐν τῷ κούρου μετ' ὀλίγου μετῆλθον, κατέβησαν καὶ
 ὁ σπαρθάριος, καὶ προσελάλησεν τῷ Φαρασματιῷ ὅπως ἀπέβη
 τῆς πόρτης μετ' ἰσῶν, οἷα ἔδελαιεν, ἀλλ' ἐκέρχεται πάλι-
 μον. τοῦ δὲ κούρου ἄγροφ' ὄρον, λαβὴν αὐτοῦ οἷα ἔδει-
 τοιο. Μαχίτος δὲ ὁ πρῶτος τῶν Ἀγγλῶν μαθῶν πολιορρεῖ-
 5 σθαι τὸ κούρον, φάσθ' σινοχίθῃ, τομῆσας πολλὸν λαὸν εἶσαι
 σιν τῷ σπαρθάρῳ· καὶ λαβὴν μετ' ἵαστοῦ τριακοσίων,
 ἀπέβησαν πρὸς τὸν σπαρθάρῳ, λέγων, εἰς ὄρον σε διακρίνω·
 ἵως τῆς παραθαλάσσιας. ὁ δὲ Φαρασματιῶς ἰαμασῶς τὴν
 περιόριστον, ἔρη πρὸς τὸν σπαρθάρῳ· λαβὴ τὸ τέτατον μου
 10 ὄρον, καὶ ἐμολογῶ δουλείαν τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ λαβὴν το

ὁ ἰαμασῶς τὴν τε πόρταν Α, ἰαμασῶστων καὶ τὰς πόρτας
 τῶν καὶ μετ' ἰσῶν, ἀλλ' ἐκ Α— εἰς ἄγροφ' Α, ἰαμασῶν
 τῶν— τὴν σινοχίθῃ Α, σινοχίθῆστων τῶν.

mare transierunt, et Trapezuntem transire parauerunt. eo consilio
 non admittente, ex solo et Armeniis naves multas spatharias duxerunt,
 quibus insulas mare impreat, ex ubi naves, impreat, ad diuina
 laborem et agrum collucum pendentes videlicet, quae potentia de-
 trecte, et exteque portas occupate, donec ipsi abierunt. illi
 impreat omni occupant, et portis insulis in parados ad diuina
 omni extra castrum pendentes impreat ex impreat, et occupatis
 etiam portis plures ex eis occupant. Pharsamum in castris cum pu-
 cis remaneret, cum repente spatharius se ipsum praesentem exhibuit,
 ac ut portas apertas cum Pharsamum collucum, non acquirat
 ille, quoniam impreat bellum sustinendum duxit, occupatis castris bene
 munitionibus, ipsum impreat spatharius non valuit, interea Marcius
 Armeniis insularum spectatissimum castrum abierunt intelligens,
 impreat timore peruenit est, cum valde occupatum ille cum spathario
 excellentem consilio adhaerere, quare vias trecentis annis abdo-
 ctis, spatharium abire, et, ego te, impreat, ad mare usque omni im-
 preat deducere. cum vero Pharsamum, ubi se in hoc conspectum
 arguitis tenuit, cum spathario collucum, accipere, ad, filium meum
 abierunt, et impreat Romano me sublitum late pulueret. ille reco-

τέκνον αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ· ποῖον δοῖλον ἑαυτὸν τῆς βασιλείας καλεῖς, ὅτι ἐναπόκειστος ὢν λαλεῖς ἡμῖν; ἀδύνατόν ἐστιν ἡμῖν ἀναχωρῆσαι μέχρις ἂν παρυλάβωμεν τὸ κάστρον· τότε λέγει ὁ Φαρασμάνιος· δός μοι λόγον. ὁ δὲ σπαθάριος ἔδωκεν αὐτῷ λόγον, μηδὲν αὐτὸν ἀδικῆσαι, ἀλλὰ μετὰ τριάκοντα

V. 263 ὀνομάτων μόνον εἰσελθεῖν ἐν τῷ κάστρῳ. τοῦτον δὲ τὸν λόγον μὴ φυλάξας παρήγγειλε τοῖς συνεισερχομένοις αὐτῷ τριάκοντα, ὅτι ἐν τῷ εἰσελθεῖν ἡμᾶς κρατήσατε τὰς πόρτας, καὶ ἄς εἰσελθῶσι πάντες. καὶ τοῦτον γενομένου, ἐκέλευσε βληθῆναι πῦρ εἰς τὸ κάστρον. γενομένης δὲ πυρκαϊᾶς μεγάλης, ἐξῆλθον αἱ φαμίλιαι ἀρπάξουσαι ὃ τι ἠδύναντο βαστάσαι ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς· καὶ ποιήσας ἄλλας τρεῖς ἡμέρας, κατέλυσε τὰ τεῖχη ἕως τῆς γῆς, καὶ ἀποκινήσας κατήλθεν ἐν Ἀψιλίᾳ μετὰ καὶ Μαρίνου τοῦ πρώτου αὐτῶν, ὑποδεχθεῖς ὑπὸ τῶν Ἀψίλων μετὰ πολλῆς τιμῆς. κάκειθεν κατέλθων ἐν τῇ παραθαλασσίᾳ, ἀντεπέρασεν καὶ ἦλθεν πρὸς Ἰουστινιανόν. τοῦ δὲ Ἰουστινιανοῦ ἀναιρεθέντος, καὶ τοῦ Φιλιππικοῦ τυφλωθέντος, βασιλεύει ὁ Ἀρτέμιος, καὶ προβάλλεται αὐτὸν στρατηγὸν εἰς ἀνατολικούς. τοῦ δὲ Θεοδοσίου βασιλεύσαντος, καὶ τοῦ Ἀρτεμίου ἐκδιωχθέντος, καὶ τῆς τῶν 20

4. ὁ add. ex A. ὁ δὲ σπαθ. ἔδ. αὐτῷ λόγ. add. ex A. 5. μηδὲν αὐτὸν A, μηδένα vulg. 6. τοῦτον δὲ τὸν λόγον μὴ φυλάξας A, τούτου δὲ λόγον μὴ φυλάξαντος vulg. 6. ἐν τῷ A, τὸ vulg. 9. ἐκέλευσε] ἐπέτραιψε A f. 11. ὃ τι] εἴτι A, ὅτι vulg. 15. πολλῆς A a f, μεγάλης vulg. 16. τῇ add. ex A, 20. ἐκδιωχθέντος A, διωχθέντος vulg.

pto in potestatem puero, quem te rogat, imperii subditum profiteris, qui etiam inclusus et obsidione cinctus, nobiscum pacisci contendis? certe nos hinc recedere impossibile est, nisi prius castrum in potestatem nostram veniat. Pharasmanius ad haec: da fidem, inquit, te nihil damni illaturum, sed cum triginta solis comitibus te castrum ingressurum. is lubens pollicetur, at fide postmodum violata, comitibus iniunxit: ingressi portas occupate, et reliqui demum socii subsequantur. quo, ut iusserat, praestito, etiam ignem castro submitti imperavit, incendioque iam excitato, familiae omnes illinc egressae, ex facultatibus, quod licuit, secum asportaverunt, et exactis illic diebus tribus muros solo tenus aequavit, et motis inde castris cum Marino Apsiliensium primore in Apsiliam profectus est, ubi summis honoribus ab incolis susceptus fuit, inde ad maritimam oram digressus, in ulteriore ripam traiecit, et ad Iustinianum se contulit. Iustiniano e vivis sublato, et Philippico oculis privato, Artemius imperat, qui Leonem orientalium ducem instituit. mox Theodosio tyrannidem

Ῥωμαίων πολιτικῆς ἀγχιγενέστερος εἶδος ἐν τε τῆς βαρβαρικῆς ἐπιδρομῆς καὶ ἐν τῶν τοῦ Ἰουστινιανοῦ μαιφρονιᾶν καὶ τῶν τοῦ Φιλιππικοῦ ἀποποικησιῶν, οἷτος ὁ ἱερμῆτος Λέων ἐπιρ-
 τμηθῆναι τῷ Ἀρτεμῖν, ἐναντιομένου ἑκδοσῆναι. εἶχε δὲ συμ-
 βῆσανότια αὐτῷ καὶ ἀντιρῆχοντα τοῦ Ἀρταβασδοῦ τοῦ τῶν
 Ἀρμενιακῶν στρατηγόν, ὃν καὶ γαμῆρον μετὰ το βασιλεύσαι
 αὐτὸν εἰς Ἄρταν τῆν θυγατέρα αὐτοῦ πεποιθεῖν, προβαλλέμε-
 ρος αὐτὸν καὶ ποιροπαλοῖεν. Μασσαλμῶς δὲ χειμῶνος ἐν τῇ
 Ἄσπῃ, ἐξεδέξατο τὰς τοῦ Λέοντος ἐπιστάσεις· μηδὲν δὲ ἔ-
 παρα Λέοντος δεξάμενος, καὶ γινους ἔτι ἐπιπαύθη ἐπ' αὐτοῦ,
 ἔλθων εἰς τῆν Ἄβυδον ἀπειρέρασε λαόν ἰκανόν εἰς τῆν Θρη-
 κην, καὶ ἐπὶ τῆν βασιλεύουσαν πόλιν ἀπειρήσεν, γράψας
 καὶ πρὸς Σουλεῖμᾶν τοῦ πρωτοσίμβουλον καταλαβεῖν μετὰ
 τοῦ πρωτοκμασδενιοῦ σιγῶλον. τῇ δὲ ἰ' τοῦ Αἰγυῶσιου μη-
 νῶς, περὶπαθισεν τῇ πόλει ὁ Μασσαλμῶς λυμηθῆμενος καὶ τὸ
 Θρηκῆα αὐστρα. περιχυρακώσαντες δὲ τὸ χειροῖον τείχος
 ὄφειζαν φέουσαι μεγάλας, καὶ ἐπάτω αὐτῆς περιπέρισμα σιθ-
 θαῖον διὰ ζηροῖδου ἐποίησαν. τῇ δὲ α' τοῦ Σεπτεμβριου
 μηνός τῆς α' ἰνδιακῆος ἀπέλαβεν ὁ χριστομάχος Σουλεῖμᾶν

1. τε add. ex A. 2. καὶ ἐν τῶν τοῦ A, ἐν τε καὶ. τῶν
 add. ex A. 3. ὁ εἰρ. λέων] ὁ εὐσεβὴς α. 4. τῷ Ἀρτεμῖν]
 ἰερμῆτι in A. τῷ Ἀρτεμῖν. 10. γράψας πᾶσαν τοῦ A ο.
 11. μετὰ τοῦ πρωτοκμασδενιοῦ A, μετὰ πρωτοκμασδ. καὶ. 14.
 μηνός add. ex A. 17. σιθθαῖον A, σιθθαῖον τοῖς 18. ἐπαύ-
 σαν om. A f.

accipiente, cum electus esset Artemius, et cum barbaricum incurioni-
 lina, tum industria Iustiniani coedidit, tum Philippica sacrolegi impo-
 sitibus omnia sua deique per Byzantium rem publicam instarentur, mo-
 tumus hinc Leo armis in Theodosium susceptis, Armeni partes stren-
 tue propugnabat. propugnata vero Armeniaque totum, et in eadem
 pericula committentem hostes ad Artabazum Armeniarum ducem,
 quem Leo 686 in matrimonium locata generum imperator factus acci-
 vit, et compulsiis dignitate auxilii, ceterum Masalmas in Asia hu-
 militas, de Leonis promissionum solutionem expectabat, qui cum nihil
 a Leone accepisset, cibum se acciens, Abydum portus egyptorum
 exercitum in partes Theosiae navibus transportat, et in urbem imperii
 regnum armis movit, Sulimanem etiam consilio sui primicerium liti-
 cis monuit, ut cum classe instructa adveniret. die autem mensis
 Augusti decima quarta urbem obsidere coepit Masalmas, expugnatis
 disceptisque Theosiae castris, porta tectatis muro circumquaque valido
 ingentem fossam aperuerunt, et ad nullum fossae impositum ex lapidibus
 tanta viscerenti ad invicem iunctis murum, qui castris pro locis coeet,
 circumduxerunt, die vero prima mensis Septembris indictione prima, infen-

μετὰ τοῦ στόλου καὶ τῶν ἄμφοτερόθεν αὐτοῦ ἔχων παμμεγέθεις καὶ πολεμικὰς κατίνας καὶ δρομίνας τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, καὶ προσώρμισεν ἀπὸ τῆς Μαγναύρας ἕως τοῦ Κυκλοβίου. μετὰ δὲ δύο ἡμέρας νότου πνεύσαντος, καὶ ἀπάραντες ἐκεῖθεν παρέπλευσαν τὴν πόλιν. καὶ οἱ μὲν ἐπέρασαν εἰς τὰ Εὐτροπίου 5 καὶ Ἀνθεμίου, οἱ δὲ εἰς τὰ τῆς Θράκης μέρη ἀπὸ τοῦ καστελλίου τῶν Γαλάτων καὶ ἕως τοῦ κλειδίου προσώρμισαν. τῶν δὲ μεγάλων πλοίων βεβαρημένων ἐκ τοῦ φόρτου καὶ ἀργευσμένων νοτοφύλακες μέχρι τῶν εἴκοσι κατίνων ἀπέμειναν
D ἐχόντων ἀνὰ ἑκατὸν λωρικήτων πρὸς τὰ ταῦτα φυλάττειν. 10 εὐδίας δὲ καταλαβούσης αὐτὰς ἐν τῷ ζεύματι καὶ τοῦ στενοῦ μικρὸν πνεύσαντος ὤθησεν αὐτὰς ἐπὶ τὰ ἔξω. ὁ δὲ εὐσεβῆς βασιλεὺς παραχορήμα ἐμπύρους ναῦς κατ' αὐτῶν ἐκπέμψας ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως, τῇ θεῖᾳ συμμαχίᾳ πυριαλώτους αὐτὰς ἐποίησεν. καὶ αἱ μὲν εἰς τὰ παράλια τείχη ἐμπυριζό- 15
V. 264 μεναι ἀπερρίφησαν, αἱ δὲ εἰς τὸν βυθὸν αὐτανδροὶ κατεποντίσθησαν. ἕτεροι δὲ μέχρι τῆς Ὀξείας καὶ Πλατείας νήσου λαυριζοῦσαι ἀπηνέχθησαν. ἐντεῦθεν οὖν οἱ μὲν τῆς πόλεως θάσος ἔλαβον, οἱ δὲ πολέμοι μεγάλως κατέπηξαν τὴν τοῦ

1. παμμεγέθεις ναῦς ἀριθμὸν αὐτῶν A. 2. κατίνας] mg. Par. κατίνας. 3. προσώρμισεν A, προσώρμισαν vulg. ἕως τῶν K. A. 6. Ἀνθεμίου A, Ἀνθιμ. vulg. 8. ἀργευσμένων A, ἀργευσόντων vulg. 9. νοτοφύλακες A. κατίνων A a, ζηγῶν f. 13. τὰς ἐμπύρους A. 16. κατεπόνθησαν A e. 18. οὖν add. ex A. 19. θάσος A.

sus ille Christi adversarius Suliman cum classe et ameraeis suis ad urbem appulit, advectis insolitae magnitudinis bellicis navibus, nec non dromonibus, mille et octingentis numero, et ad spatium littoris, quod Magnauram et Cyclobium interiacet, applicuit, post duos autem dies noto spirante ea statione solverunt, et ad urbem adnavigaverunt. et hi quidem Eutropii Anthemiique oras occupant, alii in Thraciae partes a Galatae castello ad portus ipsius seras devehuntur. onerariae tandem naves suo pondere depressae ac tardius latae cum classis extrema tenerent, ad viginti ex praecipuis numeram retro totum agmen steterunt, centum milites loricis instructos ad singularum defensionem ferentes. tranquillitate autem magna toti freto primum incumbente, leni mox venti flatu ex portus angustiis in extimum spatium delatae sunt, easdemque pietissimus imperator incendiariis navibus ex urbis extrema arce emissis, igne dei iuvantis opera iniecto, cunctas absumpsit, et hae quidem ad maritima urbis moenia conflagrantes disiectae, aliae pelagi profundo cum impositis hominibus absorptae, reliquae ad Oxeam Plateamque insulam altum mare tenentes deductae. hinc urbis civibus creverunt animi, hostes vero operosam potentemque

ἄγρου πρὸς ἡγικώτερον δρασηκοτάτην ἐπέγεικεν. Ἰβόλιοντο P. 11:
 γὰρ τῇ αὐτῇ ἰσότηρι εἰς τὰ παραλία προσορμίσει πύργη, καὶ
 τοὺς αἰχμίας εἰς τὰς ἐπαλξίαις ἐπιθεῖναι· ἀλλὰ τὴν βουλὴν
 αὐτῶν διασκεδάσειν ὁ Θεὸς διὰ τῶν πρᾶξιων τῆς ἁγίας Θεο-
 5 τόκου. τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ τὴν ἄνοιον ἐκ τῶν Γαλιάτου ὁ εὐ-
 σεβὴς βασιλεὺς μυστικῶς ἀντίστηλιν. οἱ δὲ ἰχθυοὶ τομίσαν-
 τες, οἱ βουλόμετος αὐτοῦ δέλεοσαι ὁ βασιλεὺς ταύτην πα-
 ρέστηλιν, οὐκ ἐπέμψαν ἐπιστάτην καὶ ὁμίοναι ἰσθὸν τῶν
 Γαλιάτου· ἀλλὰ διαπλευσάντες ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Σαοθῆτου
 10 οἱ αὐτοὶ κατασφαλισάντο τὸ λαυτῶν πικρίμον. τῇ δὲ ἡμέρῃ τοῦ
 Ὀκτωβρίου μετὸς Ὀθωνεῖ ὁ Σουλεῖμας ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν, καὶ
 αὐτοῖσι Οἰμαρ. χιμῆτος δὲ γενομένου βαρβαρίου ἐν τῇ
 ἡμέρῃ, ὥστε τὴν γῆν ἐπὶ ἑκατοσ ἡμέρας μὴ φαίνεσθαι ἐκ τῆς
 πρυσταλλωθείσης γῆτος, κλήδος ἰσθῶν τε καὶ ταμῆτων αὐ-
 15 λισπῶν ζῶων τῶν ἰχθυῶν τεθνήσκουσιν. τῇ δὲ ἡμέρῃ ταυτῇ
 κατέλαβεν Σουλεῖμα μισα τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ κτισθέντος οἰκίου,
 ὄγων κατὰς οἰκοφόρους τετρακοσίας καὶ ὀκτακοσίας, καὶ μι-
 θῶν τὴν τοῦ Ῥωμαίου πύργου ἐπέγεικεν, καὶ παραδραμῶν
 τῆν Ἡθονίαν, καὶ ἄριστον πρῶτος, εἰς τὸν τοῦ Καλοῦ
 20 ἄγρου λιμένα προσορμίσειν. μετ' οὐ πολὺ δὲ κατέλαβεν καὶ

4 τῆς παρῶνος B. A. 5. Γαλιάτου A. Γαλιάτου vulg. B.
 ὀκτακοσίας A. ὀκτακοσίας vulg. τῶν add. et A. 9. ἀναπνεύσαν-
 τος A. 10. ταυτῇ A. ταυτῇ vulg. 11. ἡ δὲ ἡμέρῃ τῇ δὲ A.
 13. ἐκ τοῦ πρυσταλλωθέντος γ. A. E. 14. ἰσθῶν τε A. τε ἰσ-
 θῶν vulg. 17. κατὰς A. et sic ubique.

nulli ignis virtutem exopti summo terrore percussit illa quippe ipso
 die sub vesperam ad maximam munitio militares copias applicare, to-
 manaque supra propugnacula imponere decernerant. sed istud eorum
 consilium sanctae dei genitricis interventa deus incassum et irritum
 deservavit. porro eadem nocte pater imperator catenam ferream con-
 stitae portum concludentem valenter subleavit, hactea imperatorem anti-
 mo circumvenirendi remansisse ceteri, ulterius progredi et ad Gala-
 tiam portum appellere nequaquam ausi sunt, sed ad Southenit sinum
 procedentes, classem suam illis toto collisarent. die vero mense
 Octobris octava illucum rex Suliman extinguitur, et amezae princi-
 palium Unicus obtinet. eo tempore iam aspera vis hiemis in The-
 ciam ingruit, ut prae nive gelu indurata centenis diebus voluti terra
 non potuerit, ex quo ingens equorum, camelorum, reliquorumque
 animalium numerus hostilium perit. insequente vere Siphiam advexit
 conflatus in Aegypti classem adducens navium frumento concubendo
 cibumque ad quodlibet, et totidem celosae. in igitur Graeci vir-
 tute percussa, praeteroavigata Eithyria, cum in adversam partem trans-
 cisset, ad boni agra portum applicuit. non diu post cum altera classe

Ἰζιδ μετὰ ἐτέρον στόλον κτισθέντος ἐν Ἀφρικῇ ἔχων καὶ αὐ-
 τὸς κατῖνας τριακοσίας ἑξήκοντα ἄρμαμέντον τε καὶ δαπάνας.
 ὁμοίως καὶ αὐτὸς τὰ αὐτὰ μεμαθηκῶς περὶ τοῦ ὕψους πρὸς
 προσώρμισεν εἰς τὸν Σάτυρον καὶ Βρύαν καὶ ἕως Καρταλι-
 μένος. οἱ δὲ τῶν δύο στόλων τούτων Αἰγύπτιοι καθ' ἑαν-
 τὸς βουλευσάμενοι νυκτὸς τοὺς τῶν κατῖνων σανδάλους ἄραν-
 τες ἐν τῇ πόλει προσέφηνον τὸν βασιλέα εὐφημοῦντες, ὥστε
 ἀπὸ τῆς Ἱερείας ἕως τῆς πόλεως ὀλοξυλον φαίνεσθαι τὴν θά-
 λασσαν. μαθὼν δὲ δι' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς περὶ τῶν κρυπτο-
 μένων δύο στόλων ἐν τῷ κόλπῳ, σίφωνας πρροσοφόρους κατα-
 σκευάσας, εἰς δρόμωνάς τε καὶ διήρεις τούτους ἐμβαλὼν, κατὰ
 τῶν δύο στόλων ἐξέπεμψεν. τοῦ δὲ Θεοῦ συνεργήσαντος διὰ
 τῶν πρεσβειῶν τῆς παναχράντου Θεοτόκου ἐπιτοπίως ἐβυθί-
 σθησαν οἱ ἐχθροί· καὶ λαβόντες τὰ σκῦλα οἱ ἡμέτεροι καὶ
 τὰς δαπάνας αὐτῶν μετὰ χαρᾶς καὶ νίκης ὑπέστρεψαν. ἔτι
 δὲ πάλιν τοῦ Μερδασᾶν ἀπὸ Πυλῶν σὺν τῷ σιραιτῷ τῶν
 Ἀράβων ἕως Νικαίας καὶ Νικομηδείας διατρέχοντος, οἱ ἐν
 τῷ Αἰβῶ καὶ Σόφωνι δίκην Μαρδαϊτῶν κρυπτόμενοι βασιλι-
 κοὶ ἄρχοντες, καὶ τὰ πεζικὰ ἐξάπινα τούτοις ἐπιρρίπτοντες
 καὶ κλασματίζοντες, ἐκεῖθεν ἀποδρᾶσαι ἐποίησαν· καὶ λοιπὸν 20

1. Ἰζιδ A f, Ἰζιβ vulg.

8. ἕως] μέχρι A.

9. ὁ βασιλεὺς

add. ex A, item κρυπτομένων.

12. τοῦ δὲ θ. A, τοῦ θ. δὲ

vulg.

13. τῶν add. ex A.

παναχράντου add. ex A.

18.

Σίφωνι A.

in Africa collecta, in qua navēs onerariae trecentae sexaginta, cum
 armorum et commeatus numero Izib adfuit: qui cum eadem pariter
 de liquido igne referri audiisset, ad Satyrum et Bryam et ad Carta-
 limenem usque appulit. tum vero Aegyptii per utramque forte clas-
 sem dispersi, consilio solerter inito, solutis onerariae cuiuslibet navis
 lintribus, profugerunt in urbem, imperatorem faustis vocibus prose-
 quuti, adeo ut ab Hieria ad urbem unico ligni fragmento totum mare
 compactum videretur. imperator de utraque classe ab eis certior fac-
 tus, siphones eiaculandis ignibus instructos, et in dromones bire-
 mesque impositos adversus eas emisit, deoque ipsius deiparae preci-
 bus opitulante locis, quibus ancoris fixi constiterant, hostes maris pro-
 fundo absorpti sunt: quare nostri spoliis eorum commeatuque omni
 direpto cum laetitiae partaeque feliciter victoriae tripudiis in urbem
 redierunt. ad haec iterum Merdasan cum Arabum acie a Pylis Nicaeam
 usque et Nicomediam regionem omnem suis excursibus devastante,
 Libi Sophonisque nobiles quique et imperatorii proceres nec non
 pedestres aliae copiae Mardaitarum instar e latebris in eos irrumpen-
 tes in frusta concisos et damnis affectos fugam arripere coegerunt. ad
 ulterioris itaque freti ripam nonnulla libertate concessa, naviculae

μικρᾶ ἀδελφῆ τῆς περατινῆς περαλίης ἐφόδου ἐκ τῆς πό-
 λεως ἐξερχόμενα χιλιάδια πλείοστα ἐκομίζον βασιλεὺς ὡσανύ-Ρ 333
 τος δὲ καὶ τὰ ἀλλοιεντικά ἀγάρια εἰς τὴν αἰὲς τήσουσ καὶ πα-
 ράλια ταύτη ἀγρᾶταιν ἰχθύας οὐκ ἐκπλήροισα. λιμοῦ δὲ μεγάλου
 5 λου γενομένου ἐν τοῖς Ἀραβί, πάντα τὰ ἀποθνήσκοντα ζῶα
 αὐτῶν κτηνοδίων, ἵππους τε καὶ ὄους καὶ ταυροὺς· φασὶ
 δὲ τινας οὖτι καὶ ἀνθρώπους τεθνηῶτας καὶ τὸν ἰαντῶν τόπον
 εἰς τὰ κλισίαια βάλλοντες καὶ ζυμοῦντες ἔσθιον. ἴσασαντες V. 265
 δὲ εἰς αὐτοὺς καὶ λοιμικὴ νόσος καὶ ἀκαθάρματα πληθὴ ἐξ
 10 αὐτῶν ὤλειον, στήθησε δὲ πρὸς αὐτοὺς πόλεμον τὸ τῶν
 Βουλγάρων ἔθνος, καὶ ὡς φασὶν οἱ ἀκριβῶς ἐπιστάμειος,
 εἴκοσι δύο χιλιάδας ἐξ αὐτῶν ἄφραξαν καὶ πολλὰ στήθησαν
 αὐτοῖς δαιμό ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὥστε ἐπιγιγνώται αὐτοῖς B
 τῆ πειρᾶ οὖτι ὁ θεὸς καὶ ἡ παραγία παρθένος θεομήτωρ φρου-
 5 ροῖται τὴν πόλιν ταύτην, καὶ τὸ τῶν χριστιανῶν βασιλείον,
 καὶ οὐκ ἔστιν ὑπερτάλειος θεοῦ τελεία ἐν τοῖς ἐπιταλομέ-
 τος αὐτῶν ἐν ἀληθείᾳ, εἰ καὶ πρὸς βραχὺ παιδενόμεθα διὰ
 τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

Ἀράβων ἀρχηγῶ Ὀμάρων ἔτος α'.

A. M. 6110

Τούτῳ τῷ ἔτει Σύργιος ὁ πρωτοσηναδάριος καὶ στρατηγός C

1 παρὶλο A. 3 ἀγρᾶταιν A. παραλίαι A. 4 λιμοῦ
 δὲ πρὸς A. ἰαν. τε vulg. 6 κτηνοδίων A, ζῴδιον vulg. 7
 οὖτι add. ex A. 8 ζυμοῦντες A. ζυμοῦντες vulg. 9 δὲ add.
 ex A. 10 στήθησε vulg. στήθησε A. πόλεμον — —
 φασιν om. A f. 11 ἔ add. ex A. θεομήτωρ om. θεομή-
 τωρ A f. 12 οὖτι add. ex A. item of.

innumerae commentum inde asportaturae confluerunt, similiter et
 penitentie navee adiacentes insulas littoraque muris urbis allouentia
 pertransientes, piscibus capiendis nullo impediante vel resistente loco
 exercebant. ciborum vero penuria inter Arabes ingravescente, omnia
 sua animalia, quae marescerent, equos, animos et camelos vocare ipsi
 coacti sunt, tum etiam qui hominum cadavera suaque ipsorum stercorea
 in cibum missa et mole subacta deglutisse dicant, ex quo pe-
 nitentiae locus in eos grassata numerum paene infinitum e medio sus-
 tulit. bellum quoque cum ipsis Bulgarorum natio commisit, quo,
 qui rem exacte numeral, viginti duo mille ex eis caesa referunt, plu-
 rimae denique ea tempestate clades et calamitates in eos incubuerunt,
 quibus experientia dignoscere deum et sanctissimam virginem dei
 matrem urbem istam et Christianorum imperium protegere, neque
 omnino a deo deseri, qui cum invocant in veritate, brevi licet spatio
 pro admois peccatis poenas sustineamus.

Arabum duxi Umari annus primus.

A. C. 710

Hoc anno Sergius protospatharius et Siciliae dux urbem impe-

Σικελίας ἀκούσας ὅτι οἱ Σαρακηνοὶ παρακαθέζονται τὴν βασιλεύουσαν πόλιν ἔστειψεν ἐκεῖσε ἴδιον βασιλέα ἐκ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ ὀνόματι Βασίλειον Κωνσταντινουπόλιτην υἱὸν Γρηγορίου τοῦ Ὀνομαγούλου, Τιβέριον αὐτὸν μετονομάσας. ἐποίησεν δὲ προβολὰς καὶ ἰδίους ἄρχοντας μετὰ βουλῆς τοῦ προλεχθέντος Σεργίου. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτο ἀκούσας ἀποστέλλει Παῦλον τὸν ἴδιον αὐτοῦ χαρτουλάριον προβαλλόμενος αὐτὸν πατρίκιον καὶ στρατηγὸν Σικελίας, παραδεδωκὸς αὐτῷ πρὸς σύναρσιν αὐτοῦ κελεύσεις πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῶν δυτικῶν μερῶν καὶ σάκραν πρὸς τὸν λαόν. καὶ διὰ νυκτὸς εἰσελθόντες εἰς ἐξελαστικὸν δρόμονα, ἐξῆλθον ἐπὶ τὰ μέρη Κυζίκου καὶ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, διὰ τε γῆς καὶ θαλάσσης τὴν πορείαν ποιησάμενοι, ἐξάπινα τὴν Σικελίαν καταλαμβάνουσιν. εἰσελθόντων δὲ αὐτῶν ἐν Συρακούσῃ ἤκουσεν Σέργιος καὶ ἐξέστη, καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἐπιγνὸς αἰτίαν προσέφυγεν εἰς τοὺς πλησιάζοντας τῆς Καλαβρίας Λογγιβάρδους. τοῦ δὲ λαοῦ ἀθροισθέντος, καὶ τῆς σάκρας ἀναγνωσθείσης, καὶ δι' αὐτῆς πιστωσθέντες, ὅτι καὶ τὸ βασίλειον συνίσταται, καὶ ἡ πόλις εὐθυμοτέρα ἐστὶν περὶ τῶν ἐχθρῶν, καὶ τὰ περὶ τῶν δύο στόλων διηγησαμένου αὐ-

1. παρακαθέζονται A, παρακαθίζονται vulg. 2. ἐκ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ add. ex A. 4. Τιβ. αὐτὸν μετονομάσας A, Τιβ. ὀνομάσας vulg. 6. ταῦτα ἀζηκῶς A. 7. τὸν οἰκειὸν αὐτοῦ A. 10. μερῶν om. A. 11. ἐπὶ A, εἰς vulg. καὶ add. ex A. 17. πεισθέντες a. ὅτι καὶ τὸ A, ὅτι τὸ vulg. 19. διηγησαμένον A.

rantem a Saracenis obsessam audiens, Basilium quendam Cpoli natum Gregorii Onomaguli filium Tiberium a se vocatum illic loci proprium imperatorem corona insignivit. is memorati Sergii consiliis officialium promotiones et curialium praefecturas instituit. imperator tyrannidis excitatae rumore percepto, Paulum proprium chartularium in patricium et Siciliae ducem promotum, datis etiam auxilio conqui-
rendo ad occidentalium partium proceres litteris, et sacra ad exercitum scripta, illuc misit. noctis vero silentio dromonem remigio citius impellendum ingressi, in Cyzici oras primum eruperunt, mox e loco in locum varia littora legentes, qua terra, qua mari iter peragentes, praeter omnium expectationem in Siciliam deveniunt. ubi eos Syracusas attigisse audiit Sergius, obstupuit, propriaeque conscientiae crimine impulsus, ad vicinos Calabriae Longobardos confugit. exercitu mox congregato, sacraque imperatoris perlecta, cuncti de imperii incolumitate et perpetuo statu certiores redditi, urbem insuper adversus hostium impetum quam prius multo magis instructam, duarum etiam classium cladem inauditam ducis testimonio firmatam percipientes, Leonem quidem imperatorem felicibus votis extemplo cumula-

C και ἄφνω ἐπῆλθεν αὐτοῖς θεομηγρία φοβερά· χάλαζα γὰρ πύρινος κατελθοῦσα ἐπ' αὐτούς τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης καχλάσαι πεποίηκεν, καὶ τῆς πίσεως λυθείσης, αὐτάνδρῳ αἱ νῆες εἰς βυθὸν κατηρέχθησαν· δέκα δὲ μόναι καὶ αὗται προνοία θεοῦ περιωσθεῖσαι ἐξ αὐτῶν, πρὸς τὸ ἀπαγγεῖλαι ἡμῖν τε 5 καὶ τοῖς Ἀραβσι τὰ μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ τὰ γεγονότα εἰς αὐτούς· ἃς καὶ περιτυχόντες οἱ τῶν ἡμετέρων τὰς μὲν πέντε πιάσαι ἠδυνήθησαν, αἱ δὲ ἄλλαι πέντε ἀπεσώθησαν εἰς Συρίαν τὴν τοῦ θεοῦ δυναστείαν ἀναγγέλλουσαι.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει σεισμοῦ μεγάλου γενομένου ἐν Συρίᾳ, 10 D ἐκόλυσεν Οὐμαρος τὸν οἶνον ἀπὸ τῶν πόλεων, καὶ μαγαρίζειν τοὺς Χριστιανούς ἠνάγκαζεν· καὶ τοὺς μὲν μαγαρίζοντας ἀτελεῖς ἐποίει, τοὺς δὲ μὴ καταδεχομένους ἀνήρει, καὶ πολλοὺς μάρτυρας ἀπειργάσατο, καὶ μὴ παραδέχεσθαι μαρτυρίαν Χριστιανοῦ κατὰ Σαρακηνοῦ ἐθέσπισεν. ἐποίησε δὲ καὶ ἐπι- 15 στολὴν δογματικὴν πρὸς Λέοντα τὸν βασιλέα, οἰόμενος πείσειν αὐτὸν τοῦ μαγαρίσαι.

A.M. 6211 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐτέχθη τῷ δυσσεβεῖ βασιλεῖ Λέοντι ὁ P. 335 δυσσεβέστερος αὐτοῦ υἱὸς Κωνσταντῖνος καὶ τοῦ Ἀντιχρίστου

1. φοβερά add. ex A. 4. αὗται A, αὐταὶ vulg. 5. περι-
σωθεῖσαι A f, διασ. vulg. 7. πέντε add. ex A. 15.
καὶ add. ex A. 18. ὁ add. ex A. 19. Κωνσταντῖνος add.
ex A.

nique ad diversa maris littora illisit ac submersit. in residuas Aegaeum mare praeternavigantes repentina de caelis ultio incubuit. ignita quippe grando in eas dilapsa maris aquam ebullire fecit, ex quo pice liquata naves cum ipsis vectoribus pelagi profundo absorptae sunt. solae decem ex eis, deo ita disponente, incolumes servatae sunt, quae nobis pariter atque Arabibus miracula circa eos potenti dei manu edita referrent. quae cum in nostrorum manus incidissent, quinque ex eis captae, quinque residuae dei virtutem annunciaturoe in Syriam latae.

Hoc anno terrae motu per Syriam exorto, Umarus civitatibus vinum inhibuit, Christianosque ad fidem religionemque foeda desolatione conspurcanda adegit. eos vero qui negato Christi nomine ad ritum alienum defecissent immunes a vectigalibus declaravit, qui piaculum non admitterent crudeliter necavit, ex quo plures effecti martyres, ne Christiani praeterea adversus Saracenum testimonium recipiatur lata lege sanxit. epistolam denique fidei suae expositionem manifestantem ad spurcos eius sensus virum deducere arbitratus ad Leonem imperatorem datam transmisit.

A. C. 711 Hoc anno Leoni irreligioso imperatori filius impietate et irreligione superior, verus Antichristi praecursor, Constantinus natus est.

πρόδρομος. τῇ δὲ κί' τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς Μαρία ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐπιτάφη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἀγιοσοφίας, καὶ παραλίνου ἐμπροσθεν μόνη χωρὶς τοῦ ἀνδρὸς ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐξήμερη πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ μεγάλου θυσιαστηρίου, μετῆλθεν εἰς τὸν μέγαν βαπτιστήρα, προσελθόντος τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς μετ' ὀλίγων οικιακῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, ἔδωκε βαπτίσματος Γερμανοῦ τοῦ ἀρχιερέως τὸν τῆς πατρίδος τε καὶ βασιλείας αὐτῶν διάδοχον Κωνσταντῖνον, δεικνὸν τι καὶ διαδόχος ἐκ νηπιότητος αὐτοῦ προσελθόντα τεκμήριον, ἀφ' οὗ δεικνύματος αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγίᾳ κοίτῃ βεβήθη, ὡς φασὶν οἱ ἀρεταῖς αὐτότατοι γιγνόμενοι, ὥστε φάνη Γερμανοὶ τὸν ἀγῶνα τὸν πατριάρχην προφητικῶς, εἰς μεγίστου κακοῦ Χριστιανῶς καὶ τῆς ἐκκλησίᾳ δι' αὐτοῦ μάλιστα γίνεσθαι τὸ σκῆμα τοῦτο πέφυκεν. τοῖτον οἱ προύχοντες τῶν θεμάτων καὶ τῆς συγκλήτου βαπτιοθέτη ἀνεδείξαντο. μετὰ δὲ τῆς θείας λειτουργίας ἐμπροσθεν ἡ αἰγιόσιμη Μαρία ἀνέστηκε σὺν τῇ τῇ βεβαπτισμένῃ ἑκατέρῃ δοῦσα ἅπα τῆς ἐκκλησίας τῶς τῆς Χαλκίδος πύλης τοῦ καλαίου.

Τῇ δ' αὐτῇ ἔτι Νικητῆς ὁ Ἐπιπέτης γράφει πρὸς Ἀργεμίον ἐν Θεσσαλονίᾳ, ὥστε ἀπελθεῖν αὐτὸν πρὸς Τριβλίον,

1. κί' Α.	2. τριβλίον Α.	3. ἐμπροσθεν Α.	4. μεγάλου σφ. Α.
5. Α. τε τολ.	6. προσελθ. Α.	7. προσελθ. τολ.	8. τε Α.
9. Α. Γ. ἀρεταῖς τολ.	10. ἀρεταῖς Α.	11. ἀρεταῖς Α.	12. Α. Α.
13. Α.	14. Α.	15. Α.	16. Α.
17. Α.	18. Α.	19. Α.	20. Α.

Octobris vero mensis die vicesimo quinto Maria eius uxor in Augusti ecclesia ecclesie recepit conuentionem, et cum uolens conuentione sine uis ad magnam ecclesiam processionem egit. uotis ibi conuentione, ante ingressum ad magnam altare uolens, ad magnam baptismum, cum eius paruo domestico stipato eodem loco se conferente, ipse percipit. tempore cum a fecerunt amantem imperii multitudine eorum heres conuentionis hostili uisda expraetur, dicens se fœdum ab instantia sui indolens edidit, aliam nuntium in eorum lacertum egerent, et ab uolens testibus fide dignis pedebatur, ita ut conuentionis patronia testibus maximum malum Christianis ipseque ecclesie per istam eventum istud equum postendere rationibus sit. cum e uisra fante thesation et senatus spectatissimi uis suscepunt, curia perantia augusta Maria totius uisbe stipata conuentione, mulieribus ab ecclesia ad Aescam usque palata postam in populum sparis, cum tunc baptismate iustata reuertit.

Eodem etiam anno Nictas Nylantites, litteris ad Artemonem Thessaloniam relegatum datus, ut ad Tediolum Fulgorem socia

ὁπῶς μετὰ συμμαχίας Βουλγαρικῆς ἔλθη κατὰ Λέοντος. ὁ δὲ ὑπακούσας ἀπῆλθεν, καὶ δίδωσιν αὐτῇ στρατὸν καὶ πεντήκοντα κεντηράρια χρυσοῦ. καὶ ταῦτα λαβὼν ἐπὶ Κωνσταντινούπολιν ἔρχεται. τῆς δὲ πόλεως τοῦτον μὴ δεξαμένης, οἱ Βούλγαροι τοῦτον τῷ Λέοντι παρέδωκαν, καὶ φιλοφρονη-
 5 θέντες ὑπ' αὐτοῦ ὑπέστρεψαν. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτον σὺν τῷ Ξυλνίτῃ ἀνεῖλεν, δημεύσας καὶ τὴν τοῦ Ξυλνιτίου οὐσίαν, μαγίστρου αὐτοῦ ὑπάρχοντος καὶ πολλὴν κεκτημένου· ὁμοίως δὲ Σισίνιον τὸν πατριίκιον, τὸ ἐπίκλην Ρενδάκην, καὶ Θεόγνωστον πρωτοασηκροῆτιν, καὶ Νικήτιαν τὸν ἄνθρακα καὶ ἄρχοντα
 τοῦ τεύχους οἱ Βούλγαροι ἀπεκεφάλισαν, ὡς συνόντα τῷ Ἀρ-
 10 Διμίῳ, ὁμοίως καὶ Ἰσόην πατριίκιον καὶ κόμητα Ὀψικίου, ὡς
 V. 267 συνδρόμους καὶ φίλους αὐτοῦ, ἀπέκτεινεν· τοὺς δὲ λοιποὺς ῥινοτομήσας καὶ δημεύσας ἐξώρισεν.

A.M. 6212

Ἀράβων ἀρχηγῶν Ἰζίδ ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰνδικτιῶνι γ', τῇ ἡμέρᾳ τοῦ πάσχα, ἐστέ-
 15 φθη Κωνσταντῖνος ὑπὸ Λέοντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ
 P. 336 τριβουναλίῳ τῶν ἐννεακαίδεκα ἀκουβίτων τοῦ μακαρίου Γερ-
 μανοῦ πατριάρχου ποιήσαντος τὰς πρὸς συνήθειαν εὐχὰς. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἀπεβίω Οὐμαρος ὁ τῶν Ἀράβων ἀμνηρεύσας ἔτη

9. τὸ ἐπ. A, τὸν ἐπ. vulg. καὶ Θεόγν. — — — τοῦ τεύχους
 post Ὀψικίου — — inserunt A f. 11. τῷ add. ex A, item
 ὁμοίως. 12. Θεόγνωστον A. 16. Ἰνδικτιῶνος A. 17. αὐ-
 τοῦ add. ex A f. 18. ἀκουβήτων A. μακαρίου A, μακα-
 ρίτου vulg. 19. πρὸς συνήθειαν A, προσσυνήθεις vulg.

arma quaesiturus, et subinde adversus Leonem militaturus proficiscatur, monet. is consilium sequutus, pergit in Bulgariam, et exercitum aurique centenaria quinquaginta accipit. eo apparatu instructus Cpolim recta tendit. urbis civibus Artemium a se depellentibus et imperium eius respuentibus, Bulgari virum Leonis potestati permiserunt, quare acceptis ab eo muneribus domum redierunt. imperator vero Artemium et Xylonitem interfecit, bonaque Xylonitae, qui magister erat et locuples, publicavit, similiter Sisinnium patricium cognomento Rendacem et Theognostum protoasecretis et Nicetam anthracem et moenibus reparandis praefectum Artemii familiarem Bulgari capitis abscissione mulctarunt, ac pariter Isoem patricium et Opsicii comitem ut amicos adiutoresque eius Leo occidit, alios vero naribus praecisis bonisque publicatis in exilium eiecit.

A. C. 712

Arabum ducis Izid annus primus.

Hoc anno, indictione tertia, ipso paschatis die Constantinus a patre Leone in novemdecim accubitorum tribunali imperii coronam accepit, consuetas orationes beatae memoriae Germano patriarcha peragente. eodem anno Umarus Arabum ameras post principatus annos

διο και κενός τίσσαρας, και ἀμφοτέρω Ἰζιδ. τότεφ φέεται ἐν Περσίδι τέραντος ὀνόματι και αὐτός Ἰζιδ Μουαλαζι· και συνηλθόν αὐτῷ πολλοί ἐκ τῆς Περσίδος· πέρφας δὲ Ἰζιδ τὸν Μιυαλμῶν ἀνέβλαν αὐτόν, και τὴν Περσίδα ἐνάταζεν.

5 Τότεφ τῷ εἰσι ἀπεράτη τις Σύρος ψευδοχριστός, και Α. Μ. 613 ἐαλίηται τοὺς Ἰβραίους λέγων, ἰαντόν τίται τὸν Χριστόν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Τότεφ τῷ εἰσι ἠνάγησαν ὁ βασιλεὺς τοὺς Ἰβραίους και Α. Μ. 614 τοὺς Μιυαλινοὺς βαπτίζεσθαι. οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἀποφαριστικῶς 10 βαπτίζονται, ἀπέλοοντο τὸ βάπτισμα, και ἐσδιωτες μεταλάμβανον τὴν ἀγίαν δωρεάν, και ἔχρασαν τὴν πίστιν. οἱ δὲ Μιυαλινοὶ δεσμευτήσαντο ἑαυτοὺς, και ὤρσαντο ἡμίραν, και ἐπέδοντες εἰς τοὺς ὀρισμοὺς αἰοὺς τῆς πλατῆς αὐτῶν, κατέδονον ἑαυτοὺς. C.

15 Τότεφ τῷ εἰσι Ἰουδαῖός τις ἐρωμάμετος ἀπὸ Ασδιαιῆς Α. Μ. 615 τῆς παραλίον Φουσίης, [γίης], ἐλθὼν ἀρῆς Ἰζιδ ἐαγγεῖλαισιν αὐτῷ εἰη τισιραποντα προήρασιν τῆς τῶν Ἀράβων ἀρχῆς, εἰ τὰς ἐν ταῖς ἐαληρίαις τῶν Χριστιανῶν ἐν πύση τῆ ἀρχῆς αὐτοῦ τιμαμένης σεντῶς εἰσόδους κωδέει. τότεφ πισθεῖς ὁ 20 αἰετός Ἰζιδ δόγμα κωδολικὸν ἐψηρήασιν κωτα τῶν ἀγίων

α ἀνάσσει add. ex A. β, τῆν add. ex A. γ, στυφός de A. δ, και ex vulg. ε, αὐτόν om. A 1. ζ, ἀπεράτης A, ἐφάτος vulg. η, ἐρωμάμετος A, ἐρωμάμετος vulg. ι, δεσμευτήσαντες — ἐρωμάμετος — ἐπέδον — και κατέδονον A. κ, παραλίον A. λ, και om. A 1. μ, τῆς add. ex A. ν, ἀπέδον A. τὸν τῶν A, τὸν vulg.

diei et menses quatuor extinctus est, cui Iahd successit. at in eum accessit Uranus, qui etiam Iahd est Iahd Masalhi, cui multi ex Perside se adhaeruerunt. at Iahd Masalmam adversus eum misit, ipsoque interfecto, Persidem in dilectionem suam redegit.

Hoc anno quidam Syrus emerit pseudochristus, qui Hebraeos se- A. C. 713 dicit, Christum dei filium se esse mactat.

Hoc anno Imperator Hebraeos et Montanistas ad baptismum sub- A. C. 714 eundem coegit. et Iudaei quidem propter libertatem baptismi, baptizante tempore convulsata voce se expulserunt, et illos communi iam compta voce dunt se convulsos futuros exhibebant, atque adeo fidem constanter habebant. Montanistas vero sibi ipse suam salutem die constituta dicens erroris sui depositas impendit, vivos tunc comburere.

Hoc anno Iudaeus quidam Laodicea martirium Syriae ortus super- A. C. 715 tior prosequatur habito. cum Iude columpas annos quatuordecim Ann. hunc prosequente potestatem promissit, ut modo venerandas imagines Iude sui participato a Christianorum ecclesiam efflueret. in primo Iahd voce fixum in sanctas et venerandas imagines generale decretum

καὶ σεπτῶν εἰκόνων· ἀλλὰ χάριτι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ καὶ ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀφθόρου μητρὸς αὐτοῦ,
 D καὶ πάντων τῶν ἁγίων τῷ αὐτῷ ἔτει τέθνηκεν Ἰζίδ, οὐδὲ
 ἀκουσθῆναι φθάσαντος τοῖς πολλοῖς τοῦ σατανικοῦ αὐτοῦ δό-
 γματος. μεταλαβὼν δὲ ταύτης τῆς ἀθεμίτου καὶ πικρᾶς κα-
 5 κοδοξίας Λέων ὁ βασιλεὺς πολλῶν κακῶν αἴτιος ἡμῖν γέγονεν.
 εὐρῶν δὲ ὁμόφρονα [τῆς ἀπαιδευσίας] ταύτης Βησῆρ τινα
 τοῦνομα, γενόμενον μὲν ἀπὸ Χριστιανῶν ἐν Συρία, ἀποστάντα
 δὲ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, καὶ ποιωθέντα τοῖς Ἀράβων δό-
 γμασιν, οὐ πρὸ πολλοῦ δὲ χρόνου ἀπελευθερωθέντα τῆς ἐκεί-
 10 νων δουλείας, καὶ καταλαβόντα τὴν Ῥωμαίων πολιτείαν· διὰ
 ῥώμην δὲ σώματος καὶ ὁμόνοιαν τῆς κακοδοξίας ἐτιμήθη πα-
 ρὰ τοῦ αὐτοῦ Λέοντος· ὅστις καὶ συνασπιστὴς τοῦ μεγάλου
 P. 337 κακοῦ τούτου γέγονεν τῷ βασιλεῖ. συνεφρόνει δὲ κακῶς αὐτῇ
 V. 268 καὶ ὁ πάσης ἀκαθαρσίας ἀνάπλευς καὶ συντρόφῳ ἀπαιδευσία
 συζῶν Νακολείας ὁ ἐπίσκοπος.

A. M. 6216

Ἀράβων ἀρχηγοῦ Ἰσάμ ἔτος α΄.

Τὰ περὶ τοῦ μακαρίου Στεφάνου πάπα Ῥώμης, ὅπως
 B ἔφυγεν εἰς Φραγγικὴν καὶ ἐσώθη, λέξων ἔρχομαι.

1. καὶ σεπτῶν om. A f. 2. αὐτοῦ add. ex A. 7. τῆς ἀπαι-
 δευσίας om. A f. Βασῆρ A. 8. ἀχμάλιον ἐν Συρία A.
 10. ἐκεῖνων A, αὐτῶν vulg. 14. δὲ κακῶς A, δὲ καὶ κακῶς
 vulg. 16. Νακολείας A. 18. ὅπως ἔφ. A f, ὅπως γε ἔφ.
 a, ὅπως τε ἔφ. vulg. 19. ἐν Φραγγικῇ A.

promulgavit. verum summa domini nostri Iesu Christi gratia, et in-
 temeratae matris sanctorumque omnium meritis Izid extinctus est,
 nondum etiam satanico eius sancito ad plurium aures et notitiam pu-
 blicato. at cum imperator Leo nefandae et insuavis huiusmodi pra-
 vitatis particeps existeret, multorum in nos malorum auctor fuit. in-
 scitiae quoque suae consortem Beser quendam nomine christianae
 quondam fidei in Syria desertorem reperit. hic certe quae Christo
 praestatur credulitate prius abiurata, mox haustis animo Arabum opi-
 nionibus integre imbutus, non longo ante haec spatio eorum servi-
 tute liberatus, et in Romanam ditionem evadens, ob corporis robur
 et concordem in haeresibus admittendis sensum a Leone praecipuis
 honoribus acceptus fuerat, ac deinceps huius maximi mali fautor at-
 que adiutor imperatori astitit, cui etiam male assensus est Nacoliae
 episcopus vir undequaque impuritate foetens, et imperitia tanquam
 perpetuae vitae socia usus.

A. C. 716

Arabum ducis Isam annus primus.

Beati Stephani papae Romani res gestas, ut nimirum in Franco-
 rum ditionem profugerit et ad eos pervenerit sequenti narratione
 exequetur.

Οὗτος ὁ ἀοιδίμος Στέφανος πολλὰ κακὰ ἐπίστη ἐπὶ τοῦ Ἀστούλγου τοῦ ῥέγου τῶν Λογγιβάρδων, προσερχὼν δὲ τοῖς Φραγγοῖς ἐπὶ Πικίτον προσέειπε καὶ ἐξάρχου τῆς διοικήσεως τῶν ὄλων πραγμάτων καὶ τοῦ τῶν Φραγγῶν ἔθνους ἔθος ὡς γὰρ ἦν αὐτοῖς τὸν κύριον αὐτῶν, ἤτοι τὸν ῥέγα, κατὰ γένος ἀρχεῖν, καὶ μηδὲν πράττειν ἢ διοικεῖν, πληρῶς ἀλλήως ἐσθίειν καὶ πίνειν, οἷοι τε διατρέχειν, καὶ κατὰ Μαιον μέγα πρῶτη τοῦ μηδὸς προκαθεζέσθαι ἐπὶ παντός τοῦ ἔθνους, [καὶ προσκυνεῖν αὐτοῖς], καὶ προσκυνεῖσθαι ἐπ' αὐτῶν, καὶ δωροδορεῖσθαι τὰ κατὰ συνέθειαν, καὶ ἀντιδιδόναι αὐτοῖς, καὶ οὕ- C τως ἔως τοῦ ἄλλου Μαιου καθ' ἑαυτὸν διαύγειν. ὅχι δὲ τὸν λεγόμενον πρόικον γνάμη ἑαυτοῦ καὶ τοῦ ἔθνους διοικεῖσθαι πάντα τὰ πράγματα, ὀλιγοῖσι δὲ ἐκ τοῦ γένους ἐκείνου καταγεόμενοι κριστάται, ὃ ἰμνητεῖσθαι τριχοραχάται τριχας γὰρ εἶχον κατὰ τῆς ῥάχης ἀρνομένης, ὡς χοῖροι. ὁ μὲν οὖν Στέφανος τῆ ἀμοιότητι τοῦ Ἀστούλγου βιασθεὶς καὶ ἀστοκίᾳ, ἅμα δὲ καὶ ἀπειρησίᾳ παρ' αὐτοῦ ἀπελάθει εἰς Φραγγίην, καὶ ποιῆσαι ὃ ἂν δύνηται, ἰδῶν χειροποιεῖ τὸν Πικίτον ἄνδρα τὸ τρικαῖτα Μαιον εὐδαιμον, προιστάμενον ἅμα καὶ τῶν

2. Ἀστούλγου A, Ἀστούλγου vulg. h. l. et infra. 3. τῆς διοικήσεως εἰδ. ex A. 4. καὶ προσκυνεῖν αὐτοῖς om. A l. 5. ἰδ. πάντα τὰ πράγματα A. e. ap. n. vulg. καταγεόμενοι A, καταγεόμενοι vulg. 6. γνάμη A, γνάμη vulg. 7. ὃ ἰμνητεῖσθαι A, ὃ ἰμνητεῖσθαι vulg. 8. εἶχον A, εἶχον vulg. 9. εἶδων δὲ χειρ. vulg. Πικίτον A. 10. τὸ τρικαῖτα A, τὸ τρικαῖτα vulg.

Venerabilis iste Stephanus cum multa mala ab Astulpho Longobardorum rege pertulisset, apud Francos profugit ad Pipinum monasterii domus et exarchum omnium rerum totiusque Francorum gentis. ex veteri consuetudine apud eos obtinebat, ut eorum dominum, rex vellet, haereditatis hinc principatus consequeretur, nec quod ageret aut moliretur, quam praeter modum et decus tibi potiusque indulgeret et domi clausus moraretur, die autem prima mensis Maii ad totius gentis prospectum sederet in throno, et subalternos ab ipso acciperet vicarium et redderet, et pro utilitate moere munera conferret, et alia inuicem oblata referret, quibus demum peractis usque ad incipientem Maium domi inclusus se continebat. praesentem vero malicium domus habet rex, qui adstratum cum et totius gentis cuncta administrat. qui autem ex stirpe ardeantur cristati, quos trichorachatas Graeci vocant, audiebant, quod pilos ex dorsi medio velut porco ipsis emanerent. Stephanus itaque conciliis apud se laops et Astulphi concelitate coactus, perniciter etiam tendendi in Franciam et quod concederetur agendi, ab eo obtinuit. in Franciam adveniens

Ἐπραγματίων ἀπὸ τοῦ ῥήγος, καὶ προπολεμήσαντα τοὺς περαιο-
θέντας Ἀραβας ἀπὸ τῆς Ἀφρικῆς ἐπὶ τὴν Σπανίαν, τοὺς καὶ
κρατήσαντας ἕως τοῦ νῦν τῆς αὐτῆς Σπανίας, δοκιμάσαντας
δὲ καὶ κατὰ τῶν Φράγγων παρατάξασθαι, οἷς ἀντιτάξάμενος
σὺν τῷ πλήθει ὁ αὐτὸς Πιπῖνος, κτείνει μὲν καὶ αὐτὸν τὸν 5
ἔξαρχον τοῦ ἔθνους Ἀβδεραχμάν, συναναιρεῖ δὲ καὶ πλῆθος
οὐκ εὐαρίθμητον παρὰ τὸν Ἡριδανὸν ποταμὸν, καὶ θανατῶνται
καὶ φιλεῖται παρὰ τοῦ ἔθνους, οὐ μόνον διὰ τοῦτο, ἀλλὰ
καὶ δι' ἄλλα προτερήματα, καὶ προηγείται τοῦ ἔθνους πρῶ-
τος οὐ κατὰ γένος, λύσαντος αὐτὸν τῆς ἐπιτοκίας τῆς πρὸς 10
P. 338 τὸν ῥῆγα τοῦ αὐτοῦ Στεφάνου, καὶ ἀποκείραντος τὸν πρὸ
αὐτοῦ ῥῆγα καὶ ἐν μοναστηρίῳ μετὰ τιμῆς καὶ ἀναπαύσεως
περιορίσαντος. οὗτος ὁ Πιπῖνος δύο υἱοὺς ἔσχεν Κάρουλον
καὶ Καρουλόμαγνον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἀπεβίω Ἰζίδ ὁ τῶν Ἀράβων ἀμμερέυ- 15
σας ἔτη τέσσαρα. καὶ ἀμμερέυει Ἰσαμ ὁ τούτου ἀδελφός, καὶ
ἤρξατο κτίζειν κατὰ χώραν καὶ πόλιν παλάτια, καὶ κατασπο-
ρὰς ποιεῖν καὶ παραδείσους, καὶ ὕδατα ἐκβάλλειν. καὶ ἐπε-

2. Ἰσπανίαν ubique A. 5. αὐτὸν τὸν A, τὸν αὐτὸν vulg. 6.
Ἀβδεραχμάν A, Ἀβδεραχάμ vulg. 7. ποταμὸν add. ex A.
8. ἀλλὰ καὶ A, ἀλλὰ vulg. 13. Κάρουλον καὶ Καρουλόμ. A,
Κάρουλλον καὶ Καρουλόμ. vulg 17. παλάτια A, παλά-
τιον vulg.

Pipinum virum sui saeculi celeberrimum, ac rebus administrandis ab ipso rege praefectum regem inauguravit. hic Arabes ex Africa in Hispaniam transfretatos, ac ipsius Hispaniae ad hunc usque diem dominatum assequutos, ac bellum quoque Francis inferre decernentes paulo ante debellaverat. instructa namque adversus eos acie, ipsum gentis huius principem Abderachman interficit Pipinus, et una simul exercitus non facile numerandi copias ingentes interneccione delet ad Rhodanum, ex quo admiratio totiusque gentis affectus in eum convertuntur, ac non eius solum rei gestae gratia, sed ob alias insuper quibus praestabat dotes, primus extitit, qui regio non oriundus sanguine imperium in gentem illam obtinuit. cum interim ipse Stephanus eum a periurii in regem admissi metu absolvisset, regemque ipsum Pipini decessorem detonsis eius capillis in monasterium omni honore et quiete cumulatam relegasset. iste Pipinus filios duos habuit Carolum et Carolum magnum eius fratrem.

Eodem etiam anno Izid, qui Arabum ameram gessit, post principatus annos quatuor excessit e vita. successit ameras Isam frater eius, qui passim per provincias et urbes palatia construere, agros serere, hortos plantare, conquirere aquas et deducere coepit. is in Ro-

στρέψονται * 797 τὴν Ῥωμανίαν, καὶ πολλοὺς τῶν σὺν αὐτῷ ἀποστόλων ἐπίστρεψαν.

Στέφανος δὲ ὁ πάπας Ῥώμης προσέβηεν εἰς τοὺς Β Φρήγγους.

5 Ῥώμης ἐπισκόπου Γρηγορίου εἰος α'. A.M. 607

Τούτῳ τῷ εἰσι ἤρξατο ὁ δευσιβίης βασιλεὺς Ἰων τῆς V κατὰ τῶν ἁγίων καὶ σεπτιῶν εἰκοσὶν καθαιρέσεως λόγον ποιῆσαι καὶ μαθὼν τοῦτο Γρηγόριος ὁ πάπας Ῥώμης τοὺς φέρους τῆς Τυβλίας καὶ Ῥώμης ἐκώλευσεν, γράψας πρὸς Ἀθωντα ἐπιστολὴν δογματικὴν, μὴ δεῖν βασιλεὺς περὶ πίστεως C λόγον ποιῆσαι, καὶ κωκυνοῦν τα ἀρχαῖα δόγματα τῆς ἐκκλησίας τὰ ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων δογματισθέντα. τῷ δ' αὐτῷ εἰσι καὶ ὁ γχιμαρρος πλημμερήσας ἐπέβηεν εἰς Ἐβουσαν τὴν πάλιν, καὶ πολλοὺς ἐρήμωσεν.

5 Τούτῳ τῷ εἰσι ἐπιστρατίσας Μασαλμῶς τὴν Καισαρείαν A.M. 608

Καππαδοκίαν, καὶ παρελάθεν αὐτῆς. καὶ γέγονεν θανατικὸν ἐν Σελίῳ. καὶ αἱ ἐμπλοὶ τοῦ πρωτοσημβουλοῦ ἐκύρσαν εἰς τὸν ἁγιον Ἡλίαν. Μανίας δὲ ὁ υἱὸς Ἰουμ ἐπιστρατίσας τὴν Ῥωμανίαν* καὶ ἰμπερικατέσας, ἐπίστρεψεν. ἐν αὐτῷ δὲ D τῷ εἰσι ἰνδιαιτιῶν 9, ἄρα θέρους, ἄρις ὡς ἐα παμίον π-

1. 797 codd. omnes, necesse quo sensu.   πολλοὺς A, πολλῆς vulg.   2. ἀποστόλων A, ἀποστόλων vulg.   3. ποικίλους A, ποικίλους vulg.   9. τῆς codd. ex A.   13. σὺν codd. ex A.   17. εἰς τὸν A, εἰς τὸ vulg.   20. ὡς om. A.

maximam expeditione suscepta multis ex acie decedatis domum revertitur etc.

Papae Stephani papa Romanus ad Francos confugit.
Eiusse episcopi Gregorii anno primus.

A.C. 707

Huius anno Byzantinus imperator Leo de perscribendis et deprensibus sanctis et venerandis imaginibus primus tractatum habere coepit, comperto cuius proposito Gregorius papa Romanus, scripta prius ad ipsum Leonem decessati epistola, qua de huius quodammodo custodire et antiquis ecclesiarum sanctis a sanctis patribus firmata immutari nec convertere non deesse imperatorem ammoneret, Italiam tandem ac Romam tributis ad ipsum deferenda prohibuit. Hae etiam anno totum in orbem Edessam exundans cum aquis opplevit, et delavit plurimas.

Hae anno Masalmes Caesarem Cappadociae armis aggressus, eam A.C. 718 occupavit. postea per Syriam pertransit. eamque Saracenis pertransmitti ad unicum Eliam igne perierunt. Maxima imper filius Ima Romanum ditium bello interavit, et exercitu per eius provinciam circumducto cetero cessit. eodem autem anno, iudictione nona,

ρὸς ἀνέβρουσεν ἀναμέσον Θήρας καὶ Θηρασίας τῶν νήσων ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης ἐπὶ ἡμέρας τινάς, καὶ κατὰ βραχὺ παχνομένης καὶ ἀπολιθουμένης τῇ ἐξάψει τῆς πυρώδους ἐκκαύσεως, ὄλος ὁ καπνὸς πυροφανῆς ἐδείκνυτο. τῇ δὲ παχύτητι τῆς γεώδους οὐσίας, πετροκισσῆρους μεγάλους ὡς λίθους τινάς ἀναπέμψαι καθ' ὅλης τῆς μικρᾶς Ἀσίας καὶ Λέσβου καὶ Ἀβύδου καὶ τῆς πρὸς θάλασσαν Μακεδονίας, ὡς

P. 339 ἅπαν τὸ πρόσωπον τῆς θαλάσσης ταύτης κισσῆρων ἐπιπολαζόντων γέμειν. μέσον δὲ τοῦ τηλικούτου πυρὸς νῆσος ἀπογεωθεῖσα τῇ Ἱερᾷ λεγομένη νήσῳ συνήφθη, μήπω τὸ πρὶν οὐσα, ἀλλ' ὡς αἱ προρρηθεῖσαι νῆσοι, Θήρα καὶ Θηρασία ποτὲ ἐξεβράσθησαν, οὕτω καὶ αὕτη νῦν ἐπὶ τῶν χρόνιων τοῦ θεομάχου Λέοντος. ὅς τὴν κατ' αὐτοῦ θείαν ὁργὴν ὑπὲρ ἑαυτοῦ λογισάμενος, ἀναιδέστερον κατὰ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων ἤγειρε πόλεμον, σύμμαχον ἔχων Βησῆρ τὸν ἀρνησίθεον, καὶ τῆς ἴσης ἀλογίας ἐφάμιλλον. ἄμφω γὰρ ἀπάβσης ἀπαιδευσίας ἦσαν ἐμπλεοὶ καὶ πάσης ἀμαθίας, ἐξ ἧς τὰ πολλὰ τῶν κακῶν ἔρχεται. οἱ δὲ κατὰ τὴν βασιλίδα πόλιν

1. τῶν νήσων ἐκ τοῦ βυθοῦ A, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῶν νήσων vulg.
 3. παχνομένης καὶ ἀπολιθουμένης τῇ ἐξάψει τῆς πυρώδους ἐκκαύσεως A (partim e f), παχνομένη καὶ ἀπολιθουμένη τῇ ἐκκαύσει τῆς πυρώδους φλογώσεως vulg. 4. προφανῆς b. 5. λίθους] λόφους A e f. 8. κισσ. καὶ ἐπιπολαζόντων A. 11. ἀλλ' ὡς A, ἄλλως vulg. νῆσοι om. A. Θήρα καὶ Θ. A, Θ. τε καὶ Θ. vulg. 12. αὕτη] ταύτην e f. 14. ἑαυτοῦ A, αὐτοῦ vulg. 16. ἄμφω A, ἀμφοῖν vulg. 17. ἀμαθίας A f, ἀλογίας vulg.

messis colligendae tempestate, inter Theram et Therasiam insulas per aliquot dies vapor ex profundo maris, quasi ab ardente fornace, ebullivit, quo paulatim densato et in lapidem concreto igniti incendiū ardore totus fumus igneus apparuit, et ob terrenae materiae crassitiem magni pumices lapidum instar per totam Asiam minorem, Lesbum et Abydum et maritimas Macedoniae regiones disiecti sunt, ita ut universa facies eius maris pumicibus innatantibus repleta fuerit, in medio autem ingentis illius ignis insula in terrae molem stipata Hierae insulae aggesta est, quae antea nusquam extiterat, sed quomodo olim Thera et Therasia, quas supra memoravimus, ebullierunt, sic tum isthaec aetate Leonis dei hostis manifesto revelati. hic accensam in se divinam iram sibi favere arbitratus, Beser dei desertorem oblatum sibi auxiliarium et paris inscitiae aemulum nactus, in sanctas et venerandas imagines bellum impudentissime movit. ambo quippe pleni erant imperitiae atque omnis insaniae, unde maxima malorum pars exoritur. quare populus urbis imperatricis ob novam istam do-

λασί σφόδρα λατρεύονται ἐπί ταῖς καινὰς διδασκαλίαις αὐτῆ
 τε ἐπιλείπον ἐπιλείπειν, καί τινες βασιλικούς ἀνθρώπους αὐτίκον
 κυδαιόνας τῆν τοῦ κενίου εἰκόνα τῆν ἐπί τῆς μεγάλης Χαλκίδος
 πύλης, ὡς πολλοὺς κίτων ἔπερ τῆς εὐσεβείας τιμωροῦσθαι
 θμελιῶν ἀκοπαίς καὶ μύστιξι καὶ ἑσθρίαις καὶ ζήμαις, μά-
 λιστα δὲ τοῖς εὐγενεῖσι καὶ λόγι διαφασίς· ὥστε καὶ τὰ
 παιδευτήρια σβεισθῆναι καὶ τῆν εὐσεβῆ παιδευσιν ἀπὸ τοῦ ἐν
 ἀγίοις Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ μέγρι τῶν κραιτῆσσων, C
 ἧς καὶ μετὰ ἄλλων πολλῶν κυλιῶν καθαιρέτης ὁ σαυαρητόφρων
 οὐσίος Λέων γέγονεν. ἐν τοῖτοις οὐκ οὐκ κισομένοις ζήλοφ
 στασιαζουσι καὶ αὐτοῦ μεγάλης ταυμαχίης συμφαστήσαστες
 Ἑλλαδικοὶ τε καὶ οἱ τῶν Κελιδων τῆσων Κοσμίον τισα σισο-V. 170
 πέριτος ἔχοντες εἰς τὸ σισφθῆσαι. Ἐγαλλιανός δὲ τουρ-
 μήρχης τῶν Ἑλλαδικῶν ἔγχετο τῆς στρατιῆς, καὶ Σιέφανος,
 5 οἱ καὶ προσελύσαντες τῆ βασιλίδι πόλει εἰς τοῦ Ἀσραλλίου
 κηρῶς τῆς ἰ ἐδικτιωῖος ἠτιῶνται συμβαλόντες τοῖς Πιζαν-
 τισίσι, ἐμπερηθῆσαν αὐτῶν τῶν κισῶν τῆ σισισισφῆ πυρῆ. καὶ
 οἱ μὲν βυθίζονται πυρὶ τῶν λάσων, ἐν οἷς καὶ Ἀγαλλιανός
 εἰσπλον εἰσπῶν ἐπόντισον· οἱ δὲ ζῶντες τῆ κραιτοῦσι προσ-D

1. ἐσφῆ ὄγισο A. 2. μεγάλως add. ex A. 3. εἰς add. ex A.
 6. τισισισφῆ A f. εἰσισισφῆ vulg. 7. σβεισθῆναι A. σβεισθῆναι
 τισῆ 8. κισῶν om. A. 15. οἱ καὶ προσελύ. τῆ πυρῆ A.
 οἱ καὶ προσελύ. βυθίζ. vulg. Ἀσραλλίου A o f. Κοσμίον
 vulg.

etiam maximo dolore perditus, cum ipsam Leonem statim invadere,
 non nullas ex imperatoris famulatio, qui magnae Aeneae portae dis-
 tioni imperium extollerant, neci dedit, qua factum est ut in mul-
 ta pietate eorum membrorum mutilatione, verberibus, exilia, damnis
 illata animadversum fuerit. Imperium autem in eos qui genere et do-
 ctina clarabant, adeo ut scholae una cum sacra doctrina existerent,
 quae a varule sancti Constantini magni usque hodie ea tempora ser-
 vant, omnia viderent multarumque praesentissimum rerum Leo iste
 Sacerdotiae principum consensu appropinquat et graviter exitus mani-
 festus. Interea populi qui Graeciam et Cycladas insulas habitabant
 pro in deum motu adesto, conspiciuntur inter se hostis, paratissime ma-
 tione classe, adveniens imperatorem rebellavere, Cosmas quondam, qui
 portus eorum impetebatur, imperio destinantes. aciem ducebant Agal-
 lianus Graecianorum Inmancha et Stephanus. Isti mensis Aprilis
 die decimo octavo indictione decima ad urbem imperatorem appel-
 lantes, commisso cum Byzantinis praefis, paribus arte factu igne cum-
 buntis imperantur, adeo ut alii circa profundum saluati sint. Inter
 quos ipse Agathianus ut erat armatus se ipsum praecipitavit superstiti-
 bus vero ad victorem imperatorem ultro se conferentibus, Cosmas

ρύονται, καὶ ἀποτέμνονται τὰς κεφαλὰς Κοσμᾶς τε καὶ Στέ-
 φανος· αὐξεί τε τῇ κακίᾳ Λέων ὁ δυσσεβῆς καὶ οἱ τούτου
 σύμφρονες, τὸν κατὰ τῆς εὐσεβείας διωγμὸν ἐπιτείναντες.
 κατὰ δὲ τὴν Θερινὴν τροπὴν ταύτης τῆς ἰνδικτιῶνος μετὰ
 τὴν τῶν ὁμοφύλων κακὴν νίκην, καὶ κατὰ τῆς Βιθυνῶν Νι-
 5 καίας παρατάττεται τῶν Σαρακηνῶν δύο ἀμηνραίων στίφος
 ἄμερ ἐν χιλιάσι μονοζῶνων δεκαπέντε προσδραμῶν, καὶ ἀπα-
 ρισκεύαστον κυκλώσας τὴν πόλιν, καὶ Μανίας ἐπακολουθῶν
 P. 340 ἐν ἄλλαις ὅτι ἤμισυ μυριάσιν, οἱ μετὰ πολιορκίαν πολλὴν
 καὶ καθαιρέσιν τῶν τειχῶν μερικὴν τῷ τῶν τιμωμένων ἀγίων
 πατέρων αὐτόθι τεμένει, ταύτης μὲν οὐ περιγεγόνασιν διὰ τῶν
 εὐπροσδέκτων εὐχῶν πρὸς τὸν Θεόν, ἔνθα καὶ σεβάσμιοι αὐ-
 τῶν χαρακτῆρες ἀνεστήλωντο μέχρι τοῦ νῦν ὑπὸ τῶν ὁμο-
 φρόνων αὐτοῖς τιμώμενοι. Κωνσταντῖνος δὲ τις στρατῶρ τοῦ
 Ἀρταβάσδου ἰδὼν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου ἐστῶσαν, λαβὼν λίθον
 ἔρριψε κατ' αὐτῆς, καὶ συνέτριψεν αὐτήν, καὶ πεσοῦσαν κα-
 τεπάτησεν· καὶ θεωρεῖ ἐν ὀφθαλμοῖς τὴν δέσποιναν παρεστῶ-
 σαν αὐτῷ καὶ λέγουσαν· οἶδας ποῖον γενναῖον πρᾶγμα εἰρ-
 Β γάσω εἰς ἐμέ; ὅντως κατὰ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς τοῦτο πεποίη-

4. μετὰ A, κατὰ vulg. 5. τὴν ὁμόφυλον κακὴν νίκ. A. κα-
 τὰ τῆς A, κατὰ τὴν vulg. 7. προσδραμῶν A f, προσδραμῶν
 vulg. 8. ἐπακολουθῶν A, παρακ. vulg. 9. μυριάσιν A,
 μυριάδαις vulg. ἐπιπορκίαν A e. 12. εὐχῶν πρὸς τὸν θ.
 A b, αὐτῶν λιπῶν πρὸς θ. vulg. 14. αὐτοῖς] αὐτῶν A f. τοῦ
 add. ex A. 17. παρεστ. αὐτῷ κ. λεγ. A, παρ. κ. λ. αὐτῷ vulg.

et Stephanus capite plexi sunt, ex quo impii Leonis sectariorumque
 eius malitia oppido crevit, adeo ut susceptum adversus pietatem bel-
 lum latius promoverint. porro circa aestivum solstitium huius indici-
 tionis decimae post perniciosam illam de propriis civibus reportatam
 a Leone victoriam, duo ameraei Saracenicum exercitum adversus Ni-
 caeam Bithyniensium urbem deduxere, amer videlicet cum quindecim
 millibus expeditorum militum praecurrens, urbem ex improvise
 et impraemunitam obsedit, Mavias autem cum octoginta quinque mil-
 libus subsequutus est. verum ii post longam obsidionem, murorum-
 que ad sanctorum patrum ibidem cultorum aedem factam oppugna-
 tionem et deiectionem, urbe tamen minime potiti sunt, cum ob acce-
 ptas eorum apud deum preces, tum ob veneranda eorumdem linea-
 menta, quae ab sententiae illorum sequacibus ad hanc usque diem
 erecta et piis honoribus cumulata perseverant. porro cum quidam
 Constantinus Artabardi strator imaginem deiparae erectam cernens,
 arreptum lapidem in ipsam proiecisset, eamque contritam et in hu-
 mum lapsam pedibus conculcasset, dominam sibi astantem per visum
 conspexit, quae eum ita alloquuta est: vides quam egregium facinus

νας, τῆ δὲ ἐκείνου προβαλλόντων τῶν Σαρακηνῶν τῷ τει-
 χει, καὶ πολλοὺν κρηθέντων, θανάτων εἰς τὸ τεῖχος, ὡς γεν-
 ταῖος στρατιώτης, ὁ ταλαιώφρος δευτὸς βαλλεται ὑπὸ λιθοῦ
 τοῦ ἐκ τοῦ μαγγασικοῦ πεμθέντος, καὶ στυβήσας αὐτοῦ
 τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπον, ὥςτις τῆς ἐκείνου διανοηθείας
 κομπήματος ἀναπόδομα, αἰγυμνωσίαν δὲ πλείστην καὶ λά-
 φρα συναγορεύει ἐπίστρεψαν, διακύντος καὶ τοῦτο τοῦ
 Θεοῦ τῆ ἀσπίδι, οὐ δὲ ἐκείνου περιγέγονε τῶν δημοσί-
 λων, ὡς δευτὸς ἤρχει, ἀλλὰ διὰ τινὰ αἰτίαν θείαν καὶ ἀπορ-
 ρητος κρίσει, ἀποπρονομητῆς μὲν τῆς τοιαύτης Ἀραβικῆς
 ἰσχύος τῆς τῶν ὀρίων πατέρων πόλεως ταῖς αἰτίων προβαθείας,
 διὰ τῶν ἐν αὐτῇ τιμημένων ἀσφιδοτάτων αὐτῶν χαρακτηριστῶν
 εἰς ἀλλοτρίαν δὲ καὶ ἀνατολίαν κρησὶν τοῦ τεύχεος, καὶ βε-
 βηκωσι τῶν ἐκείνου. οὐ μόνον γὰρ περὶ τὴν σχετιάζον
 τῶν αἰτιῶν ἰσχυρῶν ὁ δυνατὸς ἐψηλάλιτο προσέτρεψαν,
 ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν προβαθείων τῆς παύσιον θειοτόκου καὶ
 πάντων τῶν ὀρίων· καὶ τὰ λείψανα αὐτῶν ὁ παμμήτορος,
 ὡς οἱ διδάσκαλοι αὐτοῦ Ἀραβί, ἐβδελύσσεται, ἐκ τοῦδε τοῦ-
 νεν τοῦ χρόνου ἀπαιδῶς τῆ μακαρίῃ Γεγραμῆ πατριάρχῃ
 Κωνσταντινουπόλεως προσετρεβίτο, μεταφῆματος πάντα τοῦ
 πρὸ αὐτοῦ βασιλέως καὶ ἀρχιερεῶς καὶ Χριστιανοῦς λαοῦ, ὡς

1. προσβαλλόντων τῶν Σ Α, προσβαλλὶ Σαρ vulg.   2. στυ-
 βήσας Α, κρησὶν vulg.   3. ἀνατολῆς τῶν et Α   4. Χριστι-
 ναῖος Α, Χρ. καὶ Α. vulg.

in me committit? id certe in caput tuum recidet, postidie Sar-
 cenis manu appropinquans committitur manus, Constantini militi-
 bus barba et pectus, cum ad murum pervenisset, lapido a turris
 in eum missum caput inchoans contulit, de qua impetente volu-
 ta prostratus infelix iacuit. Nuncius cum scriptis monumentis et
 quibusdam discipulis, venisset, in quo quibusdam hinc imperatori
 ostendit, non ab eisdem monumentis pietatem ac religionem, ut
 ipse gloriabatur, sed ab diversis quibusdam virtutum et secretum eorum
 confessionem hinc ostendit, cum innotuit amuletum precibus, propter
 accuratam utriusque eorum imaginem illic ab eisdem occultas, hinc
 in hinc confabulationem et incommensabilem utriusque eorum invidiam, con-
 tra vero in pietatem confabulationem, Arabum istius impetum a con-
 stantini patrum urbe ipse depulit. emittentes impetum ille non tantum
 in eorum de respectiva venerabilium imaginum adoratione venisset eis,
 sed etiam de virtutibus deique sanctitatemque amorem interces-
 sionibus, eorumque reliquiis hinc ostendit, in Arabum proce-
 psum, eorumque amorem, islamitiam eis, ab eis utique tempore in-
 millitas cum hinc patriarcha Cyprianus Germano impudenter suscepit,

εἰδωλολατρήσαντας ἐπὶ τῇ προσκυνήσει τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν

V. 271 εἰκόνων, μὴ χωροῦντος αὐτοῦ δι' ἀπιστίαν καὶ πολλὴν ἰδιω-
τείαν τὸν περὶ σχετικῆς προσκυνήσεως λόγον.

A.M. 6219 Τούτῳ τῷ ἔτει Μανίας παρέλαβεν τὸ κάστρον Ἀτσεῦς,
καὶ ὑπέστρεψεν.

A.M. 6220 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν ὁ υἱὸς Χαγάνου τοῦ δυ-

P. 341 νάστου Χαζαρίας τὴν Μηδίαν καὶ Ἀρμενίαν, καὶ εὐρῶν
Γάραχον τὸν τῶν Ἀράβων στρατηγὸν κατὰ τὴν Ἀρμενίαν,
ἀνείλεν αὐτὸν μετὰ τοῦ συνόντος αὐτῷ πληθους· καὶ ληϊ-
σάμενος τὴν τῶν Ἀρμενίων χώραν καὶ τὴν Μήδων, ἀνέκαμ-
ψεν, φόβον μέγαν ἐμποιήσας τοῖς Ἀραβιν.

A.M. 6221 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Μασαλμᾶς τὴν τῶν Τούρ-
κων γῆν, καὶ συναφθέντες ἀλλήλοις εἰς πόλεμον, πίπτουσιν ἐξ
ἀμφοτέρων μερῶν· καὶ δειλανδρήσας Μασαλμᾶς φυγῇ χρη-
B σάμενος διὰ τῶν ὄρεων Χαζαρίας ὑπέστρεψεν. τῷ δ' αὐτῷ
ἔτει ἀπομανεῖς Λέων ὁ παράνομος βασιλεὺς κατὰ τῆς ὀρθῆς
πίστεως, καὶ ἐνέγκας τὸν ἅγιον Γερμανόν, ἤρξατο αὐτὸν θω-
πευτικοῖς λόγοις δελεάζειν. ὁ δὲ μακάριος ἀρχιερεὺς λέγει
πρὸς αὐτόν· τὴν μὲν καθάριεσιν τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰ-
κόνων ἀκούομεν ἕσσεσθαι, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῆς σῆς βασιλείας.

1. ἐπὶ add. ex A.

2. ἰδιωτείαν A, ἰδιωτίαν vulg.

4.

Ἀτσεῦς A. 8. κατὰ A f, εἰς vulg.

9. ληϊσάμενος A, ληϊ-

ζόμενος vulg.

13. συναχθέντες A.

17. τὸν μακάριον Γ. A.

θωπευτικοῖς A, θεοπνευστικοῖς vulg.

omnes decessores suos imperatores, praesules Christianosque populos, tanquam idololatrias, ob sanctarum venerandarumque imaginum adorationem condemnans, cum ille prae nimia incredulitate atque rusticitate de respectivo earum cultu rationem ac sermonem minime capere valeret.

A. C. 719 Hoc anno Mavias castrum Ateus expugnavit, ac reversus est.

A. C. 720 Hoc anno filius Chagani Chazariae principis Mediam et Armeniam infestis armis vexavit, et Garachum Arabum duce in Armenia obviam factum una cum adiuncto exercitu delevit, tum vero Armeniorum et Medorum provincias depopulatus, magno sui nominis terrore Arabibus relicto, domum rediit.

A. C. 721 Hoc anno Masalmas in Turcorum terras expeditionem suscepit, consertoque ad invicem praelio, plures ex utraque parte cecidere: quare Masalmas terrore prostratus fuga saluti consulit, et per Chazariae montes ad suos revertitur. hoc eodem anno nefarius imperator adversus rectam fidem insaniens, sanctum Germanum ad se accersitum blandis verbis cepit inescare. beatus itaque praesul sic eum alloquitur; sanctarum quidem imaginum futuram proscriptionem audimus, haud tamen te imperante. eo cuius aetate vel imperio res fo-

τοῦτον δὲ ἀπαταγνύσαστος τίσις ἐπὶ τίνος βασιλείᾳ; ἔρη.
 ἐπὶ Κωνσταντίνου. ὁ δὲ ἔρη· τὸ βαπτιστικὸν μου ὄνομα ἐν ἀλη-
 θεῖᾳ Κόστῳ ἐστίν. ὁ δὲ πατριάρχης ἔρη· μὴ γένοιτο, διασκο-
 να, διὰ τῆς σῆς βασιλείας τὸ κακὸν τοῦτο τελεσθῆναι· Ἄν-
 5 τιγρίσιον γὰρ εἶσι πρόδρομος ὁ τοῦτο πληρῶν, καὶ τῆς ἐν- C
 σῆκου θείας οἰκονομίας ἀνατροπῆς. ἐπὶ τοῖσι τοῖσι γαλιλαῖσι
 ὁ τῦραντος ἐπέβη ἐν τῷ μακαρίῳ, ὡς Ἡρώδης ποτὶ τῷ προ-
 δρόμῳ. ἀνήμερον δὲ αὐτὸν ὁ πατριάρχης καὶ τῶν πρὸ τῆς
 αἰσχροπραγίας αὐτοῦ στυγερῶν, ὅπως αὐτῷ θεῶν ἰγγυητῶν
 10 διδάσκῃ ἐν μηδενὶ σαλευθῆσαι τῆν ἰακωβίαν τοῦ θεοῦ τῶν αἰ-
 τῆς ἀποστολικῶν καὶ θεοπαροδικῶν θειῶν. ἀλλ' οὐδ' οὕτως
 ῥέχνηθη ὁ ἄθλιος. ἐπιτηρῶν δὲ καὶ καθυποβύλλων τινας
 ῥήγωντας λόγους, εἰ πον τοῦτον εἶροι κατὰ τῆς βασιλείας
 αὐτοῦ ποιήσιντο, ἐν ὧς φησισσάτην, καὶ εὐχ ὡς ἐμολογη-
 15 τῆν καθελὲν τοῦ θρόνου, ἔχον εἰς τοῦτο σῆμμαχον καὶ συμ- D
 μέτοχον Ἀναστασίον μαθητῆν καὶ σύγγελλον αὐτοῖ, συνταξά-
 μενος αὐτῷ, ὡς τῆς ἀπειθείας ἐπέβη, καὶ τοῦ θρόνου μοι-
 χον καὶ διδοχον γινέσθαι· ὅτ ὁ μακάριος οὐκ ἄγνοῶν οὕτω
 στρατιῶς διακείμετον μιμοῖμενος τὸν ἑαυτοῦ θεοπότην, ὡς
 20 πρὸς ἄλλον Ἰουδαίωθεν, σφοδρῶς καὶ πρῶτος τὸ περὶ προδοσίας

1. ἐπὶ Κωνσταντίνου A. Κων. vulg.
 2. ἀπαταγνύσαστος vulg.
 3. α. A. B. καὶ add. ex A.
 4. α. f. — εἰ πον A. εἰ πον vulg.
 5. ῥέχνηθη A.

3. δὲ add. ex A. 6. ἀπο-
 7. ἐπὶ τῶν αἰτῆς — — μακαρίῳ add.
 8. τῶν αἰτῆς com. p. 11. λόγους
 12. φησισσάτην A. 17. μιμο-
 18. ῥέχνηθη A.

et exprobranda calliditate exultante, respondit Germanus: Constantino tempore. dicit ille: supra Constantium nihil nocent erat in ipso baptismo vere iudicium. sublegetur patrem: alioq. dominum, ut se impudente malum laudat perpetraret. Antilebenti quippe precoriorum est, qui scilicet ut ad adimpleret, et divina incarnationis exerceat et hacten. ab hoc deo ita tyrannus III. dicitur, ut quondam hinc hinc precoriorum dicit vera caritatem ante inceptum impudentem ablatum in annotatione patristica reuertit, ut tandem dies in hiberniam data, quod apostolus et traditum a deo caritatem, circa quoniam dei ecclesiam penitus et innovatum precoriorum, sed tantum ablatum ut incepti missionem hinc pideret, ut precoriorum ex hoc inuenerit, patristice seruantes captando, alioque dicitur inuenerit, ut cum hinc inuenerit rem inuenerit, quo cum temporum redditorum, non vero inuenerit confessorum theos depulset, cum ad rem inuenerit atque participem natus Anastasium Germani discipulum et excoisum, ut remissionem inuenerit rem et per omnia remissionem redit adhiberem et inuenerit rem hinc redditorum est. hinc cum ita adhiberem se prave adhiberem hinc non inuenerit, dominum suum inuenerit, tanquam alterum inuenerit, aperte quidem,

ἀνεμίμησεν. ἐπεὶ δὲ ἀνεπιστρόφως αὐτὸν ἰώρα πλανώμενον, ἐπιστραφεὶς πρὸς αὐτὸν πατήσαντά ποτε τὰ ὀπίσθια τῆς στολῆς αὐτοῦ, εἰσιόντος αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα, ἔφη· μὴ σπεῦδε, φθάσεις γὰρ εἰσελθεῖν εἰς τὸ διῖπνιν. ὁ δὲ ἐπὶ τα-

- P. 342 σιν, ἧτις πέρας λαβοῦσα μετὰ ἰε' ἔτη τῷ τρίτῳ ἔτει Κωνσταντίνου τοῦ διώκτου ἰνδικτιῶνι β' πάντας ἔπεισεν ἐκ θείας 5
 V. 272 χάριτος προφητευθῆναι. Κωνσταντῖνος γὰρ μετὰ τὴν τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ Ἀρταβάσδου ἀνασοβῆν τῆς βασιλείας ἐπικρατήσας, Ἀναστάσιον τοῦτον τύσας σὺν ἄλλοις ἐχθροῖς ἐν ἰππικῷ 10
 διὰ τοῦ διῖπνιου γυμνὸν μὲν ἐπ' ὄνου καθήμενον ἐξανάστροφα ἐπόμπησεν, ὡς τοῖς ἐχθροῖς συνανασκάψαντα αὐτόν, καὶ τὸν Ἀρτάβασδον στέψαντα, ὡς δηλωθήσεται ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ. καὶ ἐν μὲν τῷ Βυζαντιῷ πρόμαχος τῶν ὑπὲρ εὐσεβείας δογμα-
 B τῶν ὁ ἱερός οὗτος καὶ θεοπέσιος ἤκμαζε Γερμανὸς Θηριομα- 15
 χῶν πρὸς τὸν φερώνυμον Λέοντα καὶ τοὺς αὐτοῦ συναπιστάς, ἐν δὲ τῇ πρεσβυτέρῳ Ῥώμῃ Γρηγόριος ὁ πανίερος ἀποστολικὸς ἀνὴρ καὶ Πέτρον τοῦ κορυφαίου σύνθρονος, λόγῳ καὶ πράξει διαλάμπων, ὃς ἀπέστησε Ῥώμην τε καὶ Ἰτα-

3. εἰσιόντος αὐτοῦ A, εἰσ. γὰρ αὐτοῦ vulg. 4. διῖπνιον A. ἐπὶ add. ex A. 8. προφητευθῆναι τῷ ἄγνώμονι A. 11. καθήμενον A, καθοῦμενον vulg. 12. αὐτόν κ. τ. Ἀ. στέψ. om. A. 14. inter δογμάτων et ἱερός lacuna intercedit in A, ὦν vel simile quid excidisse videtur. 16. Θηριώνυμον A, fort. recte. 17. Γρηγ. A, ὁ Γρ. vulg. 19. ὃς A, ὡς vulg.

sed leniter ipsum de prodicione commonuit. cum vero ab errore illum revocari non posse cerneret, quadam die eidem Anastasio Germani imperatorem adeuntis posteriorem vestis oram calcanti ipse patriarcha dixit: noli festinare, in circi etenim stadium citius quam voles ingredieris. at ille hisce verbis turbatus, nec alii praesagium intellexere, quod tamen quindecim post annos, tertio videlicet persecutoris Constantini, indictione duodecima, exitum tandem habuit, ac non sine divino impulsu prolatum fuisse constitit. etenim Constantinus Artabasdo genero expulso, cum solus imperio potitus esset, Anastasium una cum aliis suis inimicis verberibus caesum, deinde nudum asinoque facie retro versa insidentem per circi stadium palam circumduci iussit, utpote qui una cum inimicis suis se imperatoris munere abrogatum imperio eiecerat, atque Artabasdam coronaverat, quemadmodum inferius suo loco demonstrabitur. porro sacer ille ac divinus Germanus decretorum verae religionis defensor Byzantii floruit adversus Leonem ex re nomen habentem, eiusque satellites tanquam adversus feras depugnans, quemadmodum in veteri Roma vir undequaque sacer et apostolicus, Petri apostolorum coryphaei conses-

λίαν καὶ πάντα τὰ ἱσπέρια τῆς τε πολιτικῆς καὶ βασιλευσαστι-
 κῆς ἑαυτοῦ Λεόντος καὶ τῆς ἐπ' αὐτὸν βασιλείας. ὃν δὲ τῆ
 κατὰ Συρίαν Λαλασῶν Γωάννης ὁ Χριστοφορίας, πρεσβύτερος
 καὶ ποιητής, ὁ τοῦ Μαρσοῦρ, διδασκαλὸς ἀριστος, βίβλιν καὶ
 5 βίβλιν προέβηκεν. ἀλλὰ καὶ Γερμανὸν μὲν ὡς ἐπ' αὐτὸν
 ὄντι ἀεβόλλιν τοῦ Θρόνου· Γερμανὸς δὲ δι' ἐπιστολῶν ἀρι- C
 δήλως αὐτὸν ἐπέχει τῶν τοῦ πολλοῦ ἰσραηλῶν, καὶ Γω-
 ἀννης οἷον ταῖς τῆς ἀνατολῆς ἐπιστολαῖς τοῦ ἀναθεματιστῆν
 αἰσιβῆ καθιπορευσάμεν. τῆ δὲ ζ τοῦ Γαρουθάριον μετὸς τῆς ἐφ'
 10 ἰνδιετινώος ἡμέρῃ γ' τῆς ἑβδομάδος Μίων ὁ θεοσιβῆς ἐπι-
 λόντιον κατὰ τῶν ἁγίων καὶ οἰκτιῶν τισῶν ἐπαύθησαν ἐν τῇ
 τριβουουλίῃ τῶν 19 ἀποστόλων, προσκαλεσάμενος καὶ τὸν
 ἁγιώτατον πατριάρχην Γερμανόν, οἰκτιροῦν καὶ αὐτὸν ἐλο-
 γησάμεν κατὰ τῶν ἁγίων εἰκότων. ὁ δὲ γενναῖος τοῦ Χριστοῦ
 15 δούλος μετ' ἄλλων πεισθεὶς τῇ μεσοτῇ κακοβουλίῃ αὐτοῦ, τὸν
 λόγον τῆς ἀποθείας ἐρροισιτισίας, ὁμοιωσάμενος τῶν ἁρμυραστῶν. D
 τῆν ἀπίσταν τὸ ἀκαρτόν, καὶ τισῶν μετὰ πολλοῦ διδασκα-
 λιστοῦ λέγουσιν· ἵνα ἰδῶ εἶμι Γωάνης, βίβλι με εἰς τὴν θά-
 λασσαν. γοῶν γὰρ οἰκουμένης συνάδου κακοσημῆσαι πύ-
 ουσιν ἀδυνατώ, ὡ βασιλεῖ, καὶ ἀειλθῶν ἐν τῇ λεγομένη Πλα-

1. τὸ ἀειλθῶν A. 2. ἀρμυραστῶν, βίβλιν A. 3. βίβλιν καὶ β. βίβλιν. 4.
 αἰσιβῆ καὶ A. αἰσιβῆ βίβλιν. 5. μεσοτῇ κακοβουλίῃ A. μεσοτῇ βίβλιν. 6.
 προέβηκεν A. προέβηκεν βίβλιν. 7. κατὰ τῶν ἁγίων A. οἰκτιροῦν μου
 βίβλιν. 8. Παισιβῆ A. οἰκτιροῦν βίβλιν.

que conditione praevalensque facinorosis claretur Gregorius, qui Ro-
 manae aequae Italiae imperatoris consuetudinem a Leone obediens, tam
 civili, quam ecclesiastica, et ab eius imperio subtraxit. tum vero
 Damiani Syriacae Iohannes Chrysostomus, Mosaicus lingua, doctor egregius,
 sapientiae sicut aequae ac doctus impetabat, postea Gregorium ut eius
 potestate subditum patriarcham esse debuit Gregorius autem epistola,
 quae omnia narrant, ad eum dedit, ipse responderet, ac deinde Iuan-
 nes sua cum totius orientis episcopis imperium Leonem anathemate
 deduxit, caeterum die septima mensis Iunium, indictione decima
 sexta, facta habebantur testis, inelinguens Leo silentium contra sac-
 riles consensualesque imagines in universalem auctoritatem tribunalis
 celebratis, Gregorianae constitutionis patriarchae advenit, cui persuaden-
 dum subtrahatur, ut sua de ecclesiasticis sacris imaginibus decreto tan-
 dem subtraherent, et factis Chelati sacras abstrahendo Leonis con-
 silio temporarium cedens, sua veritate verbum recto sensu dicitur,
 episcopis sine abstraxit, quia etiam pallium pontificis apostoli
 deponere potest, cum imperium sacras doctrinae plenum consensum
 dicit, si ego non habeo, in sacris me promitte, obsequio universalia
 etenim concilii auctoritate, imperator, circa fidem quibusdam innotare

τωνίῳ εἰς τὸν γονικὸν αὐτοῦ οἶκον ἡσύχασεν, ἀρχιερατεύσας ἔτη ιδ', μῆνας ε', ἡμέρας ἑπτά. τῇ δὲ κβ' τοῦ αὐτοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς χειροτονοῦσιν Ἀναστάσιον τὸν ψευδώνυμον μαθητὴν καὶ σύγκελλον τοῦ αὐτοῦ μακαρίου Γερμανοῦ συνθέ-

P. 343 μενον τῇ Λέοντος δυσσεβείᾳ διὰ φιλαρχίαν κοσμικὴν προχει-
ρισθεὶς Κωνσταντινουπόλεως ψευδεπίσκοπος. Γρηγόριος δὲ ὁ ἱερός πρόεδρος Ῥώμης, καθὼς καὶ προέφην, Ἀναστάσιον ἅμα τοῖς λιβέλλοις ἀπεκήρυξεν, ἐλέγξας τὸν Λέοντα δι' ἐπιστολῶν, ὡς ἀσεβοῦντα, καὶ τὴν Ῥώμην σὺν πάσῃ τῇ Ἰταλίᾳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀπέστησεν. ἔκμανεῖς οὖν ὁ τύραννος ἐπέτεινε τὸν κατὰ τῶν ἁγίων εἰκότων διωγμὸν, πολλοὶ τε κληρικοὶ καὶ μονασταὶ καὶ εὐλαβεῖς λαϊκοὶ ὑπερεκινδύνευσαν τοῦ ὀρθοῦ τῆς πίστεως λόγον, τὸν μαρτυρικὸν ἀναδησά-
B μνοι στέφανον.

A.M. 6222 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπον Ἀναστασίου ἔτος α'. 15

V. 273 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Μασαλμᾶς τῇ Ῥωμανίᾳ, καὶ ἐλθὼν εἰς Καππαδοκίαν παρέλαβεν δόλῳ τὸ Χαρσιανὸν C κάστρον.

A.M. 6223 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν ὁ Μασαλμᾶς τὴν Τουρκίαν, καὶ φθάσας τὰς Κασπίας πύλας φοβηθεὶς ὑπέστρεψεν. 20

1. τὸν add. ex A.   2. ἑπτά. τῇ δὲ κβ' A, γ'. τῇ δὲ ζ' vulg.
5. δυσσεβ. A, ἀσεβ. vulg.   7. καθὼς καὶ A, ὡς vulg.   9.
τῇ add. ex A.   10. ἔκμανεῖς A, ἐμμ. vulg.   17. Χαρσιανὸν
A f.   20. ἀνέστρ. A.

non valeo. tum vero in locum, qui Platanus dicitur, in paternam domum se recipiens, vitae reliquum summo silentio transegit. tenuit pontificatum annos quatuordecim, menses quinque, dies tres. die autem septima eiusdem mensis Ianuarii Anastasium falsi nominis virum, ipsius beati Germani discipulum et concellaneum in eius locum suffecerunt, qui videlicet dominii saecularis ambitione motus, cum Leonis impietati assentiret, falsus Cpoleos episcopus creatus est. caeterum Gregorius sacer Romae praesul, quemadmodum iam praemisi, Anastasium una cum libellis eius abiudicavit, Leonemque ipsum tanquam irreligiosum per epistolas redarguit, ac Romam cum universa Italia ad defectionem ab eius imperio concitavit, ex quo tyrannus maiori in dies furore percitus, persecutionem adversus sanctas imagines movit, adeo ut multi clerici et monachi et devoti laici, ob recta fidei decreta periclitati, martyrii corona fuerint redimiti.

A. C. 722 Cpoleos episcopi Anastasii annus primus.

Hoc anno Masalmas Romanam ditionem armis infestavit, et in Cappadociam profectus, Charsiani castrum sibi dolo subiecit.

A. C. 723 Hoc anno Masalmas in Turciam exercitum eduxit, et cum iam Caspicas portas attigisset, metu correptus, retro cessit.

Τούτῳ τῷ ἔτι Μίον ὁ βασιλεὺς τὴν Θευτιέρα Χαγάνου Α.Μ. 614
 τοῦ τῶν Σειδῶν δουκάτου τῷ τῷ Κοροσιαντῶν ἐπιμηρέσαστο,
 ποιήσας αὐτὴν Χριστιανὴν, καὶ δούλους αὐτῆν Εὐριπῆν,
 ἧτις ἐπαυδοῖσαν τὰ ἱερὰ γράμματα διέτριψεν ἐν εὐσεβείᾳ
 5 ἐπιλέγουσα τὴν τοῦτων δυσσεβίαν. Μακίας δὲ ὁ υἱὸς Ἰουάν
 ἐπιστρατεύσας τὴν Ῥωμανίαν, καὶ ἔλθων εἰς Παρλαγονίαν, 11
 ἀνέλαμψε μετὰ αἰγυμάλωσις πολλῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐποι-
 οῦτο κατὰ τοῦ πάπα καὶ τῆς ἀποστάσιος Ῥώμης καὶ Ἰτα-
 λίας, καὶ ἐξορίσας σὺλον μίαν ἀπέστειλε κατ' αὐτῶν,
 10 Μάρτην τὸν στρατηγὸν τῶν Κεβερραϊσιῶν πεγαλὴν ποιήσας
 εἰς αὐτοὺς. Ἐσχέθη δὲ ὁ μάταιος ταυροχόσαστος τοῦ σιῶου
 εἰς τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος. τότε ὁ διαμάχος ἐπὶ πλείον
 ἐμμανεῖς, Ἀραβικῶς τε φρονήματι κρατυτέμνος, φόβους πεγα-
 λικόν τῷ τρίτῳ μέρει Καλυθρίας καὶ Σιπυλίας τοῦ λαοῦ ἐπέ-
 5 θρεν. τα δὲ λεγόμενα πατριμότια τῶν ἀγίων καὶ κορυφαίων
 ἀποστόλων τῶν ἐν τῇ προεβιότηῳ Ῥώμῃ τιπομῆσιν ταῖς ἐκ-
 κλησίαις ἐσπυλαὶ τελοῦμενα χρυσοῖν τελασθα τρεῖς ἕμισον P. 344
 τῷ δημοσίῳ λόγῳ τελείσθαι προστάξεν, ἐποικιστέιν τε καὶ
 ἀναυροῦσθαι τα τεττέμενα κελύσας ἄφρητα βρέσθη, ὡς Φα-
 10 ρωσὸν ποιε τὰ τῶν Ἰβραϊῶν· ὅτι οὐδ' αὐτοὶ ποιε οἱ διδά-

4. ἐπαυδοῖσαν A, παυδ. vulg. διέτριψεν A o C, διέτριψε vulg.
 9. ἀπέστειλε A, ἀποστειλε vulg. 10. τὸν τῶν οὐδ' ex A. ἀναυ-
 ρῶσθαι A I, ἀναυροῦσθαι vulg. 13. ἕμισον A, ἕμισον, vulg. — χρυσο-
 κελύσας A, κρατυτέμνος vulg. 17. τελοῦμενα A, τελοῦσθαι
 vulg.

Hæc anno Leo imperator filiam Chagani Satharum principis Con- A. C. 704
 stantino filio suo uxorem dedit, cum Christianorum præse cum faceret
 appellaretque Irenem. hæc uxor litteris condita, pacifice tam mu-
 stica, et Leonis Constantinique imperatorum arguebat. postea Maria
 filia huius bellum Byzondiarum intulit, penetratamque cum homine multo
 Paphlagonia, multa captivorum præda ditatas, in patriam rediit. im-
 perator autem contra papam Romanæque et Italice desertores Byzandiam
 et plures urbes impetens, classem imperentem extructam adversus eos
 misit, et Maurum Calabroharum ducem ei præcepit. summum ta-
 men dedecus xaxos ille princeps retulit, classem in mari Adriatico
 pentraginta passis, ex quo in locum actus dei ille iussu Archiepi
 scorum indolens, miseram Siculis ac Calabria populam parte tertia tri-
 buta in singulis hominum capita imponit. patrimonium vero quæ
 dicuntur sanctitatis et euryphatæmæ apostolicarum, qui in veteri Roma
 coluntur, tria nomina cum multis auri talenta curam ecclesie ab an-
 tiquo assignata et penno, in publicum cecarium conferri iussit. In-
 specti insuper atque describi masculos infantes, qui nascerentur, quem-

σκαλοι αὐτοῦ Ἄραβες ἐποίησαν εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἐφ᾽ ἂν Χριστιανούς.

- A.M. 6225 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο θανατικὸν ἐν Συρίᾳ, καὶ ἀπέθανον πολλοί.
- A.M. 6226 Ῥώμης ἐπισκόπου Ζαχαρία ἔτος α΄.
Τούτῳ τῷ ἔτει ἐξωρίσθη Θεόδωρος ὁ τοῦ Μανσοῦρ εἰς τὰ κλίματα τῆς ἐρήμου· καὶ γέγονεν σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ πυρῶδες καταυγάζον· καὶ Μανίας τὴν Ἀσίαν ἐλήϊσατο.
- A.M. 6227 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Σουλεϊμάν ὁ τοῦ Ἰσαμ τὴν
V. 27⁴
C τῶν Ἀρμενίων χώραν, καὶ οὐδὲν ἤνυσεν.
- A.M. 6228 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Μανίας τὴν Ῥωμανίαν, καὶ ἐπανελθὼν οὐ μετὰ πολλὰς ἡμέρας τοῦ ἵππου πεσὼν ἀπέψυξεν.
- A.M. 6229 Τούτῳ τῷ ἔτει Σουλεϊμάν υἱὸς ὁ Ἰσαμ αἰχμαλωτεύσας πολλοὺς ἐξ Ἀσίας, συνηχμαλώτευσεν καὶ τινὰ Περγαμηνόν, ὃς ἔλεγεν ἑαυτὸν Τιβέριον υἱὸν εἶναι Ἰουστινιανοῦ. τοῦτον D Ἰσαμ εἰς τιμὴν τοῦ ἰδίου παιδὸς καὶ τῶν βασιλέων ἐκφόβησιν μετὰ τῆς ἁρμοζούσης βασιλικῆς τιμῆς καὶ στρατευμάτων καὶ σκήπτρων καὶ βάνδων εἰς Ἱερουσαλήμ ἐκπέμπει, καὶ ὄλην τὴν Συρίαν περιάγειν κελεύει μετὰ πολλῆς τιμῆς πρὸς θεῶν πάντων καὶ κατάπληξιν.

9. ὁ τοῦ Ἰσαμ om. f. 14. ὁ add. ex A. αἰχμαλωτεύσας A,
αἰχμαλωτίτευσεν vulg. 16. υἱὸν εἶναι add. ex A.

admodum olim Phraeo Hebraeorum pueros, mandavit, quod tamen neque ipsi eius doctores Arabes in Christianos orientales admiserunt.

A. C. 725 Hoc anno pestifera lue in Syriam grassante multi periere.

A. C. 726 Romae episcopi Zachariae annus primus.

Hoc anno Theodorus Mansuris filius ad deserti regionem relegatus est. signum quoque igneum splendidissimum in caelo visum. Mavias denique Asiam depraedatus est.

A. C. 727 Hoc anno Suliman filius Isam in Armeniorum provinciam arma movit, at re infecta reversus est.

A. C. 728 Hoc anno Mavias Romaniae bellum intulit, at post dies non multos redire coactus equo decidens animam efflavit.

A. C. 729 Hoc anno Suliman filius Isam plurimos ex Asia captivos abduxit, inter concaptivos quidam extitit Pergamenus genere, qui se Tiberium Iustiniani filium praedicabat. hunc Isam ad proprii filii honorem et imperatorum terrore omni cultu regio instructum cum exercitu siguis et vexillis Hierosolymam misit, indeque universam Syriam maximo cum apparatu obire iussit, quod spectaculo et admirationi cunctis extitit.

Τούτω τῷ ἔτει ἐπιστράτευσεν Σουλταμάν τὴν Ῥωμανίαν Α.Μ 630
ὁ τῶς Ἰουλιῶν· καὶ ἐπέσθην τὸ λεγόμενον οἰδηροῖν καστρον,
καὶ Ἐυστάθιος τὸν υἱὸν Μαρμαροῦ τοῦ πατριάρχου αἰχμάλω-
τον ἔλαβεν.

5 Τούτω τῷ ἔτει μὲν Μαίω ἰνδικτικῶτος ἡ ἐπιστράτευσεν Α.Μ 631,
Σουλταμάν τὴν Ῥωμανίαν ἐν μηνίωσι Θ, στρατηγός δ, ὡν P. 36
Γαμπερ ἔγχετο, λογιζων ἐν μηνίοις μοτοζωνοις τὰ τῆς Ἀσια-
τιδος γῆς μέρη, καὶ τούτου ἐχόμενοι Μελιχ καὶ Βαταλ ἐν
διαμηρίοις ἰακταῖσι περὶ τὸν Ἀραβίω· καὶ μετὰ τούτους
0 Σουλταμάν ἐν Ἰακισμηρίοις περὶ τὴν τῶν Καππαδοκῶν Τυα-
ραν. ἀλλ' οἱ μὲν πατὰ τὴν Ἀσίαν καὶ Καππαδοκίαν πάλιν
ἄλωσιν ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν καὶ πτηνῶν ποιησάμενοι
ἀβλαβῶς ἀποστρέψαν. οἱ δὲ περὶ τὸν Μελιχ καὶ Βαταλ ἐν 11
τῷ Ἀραβίῳ καταπολεμηθέντες τοῦ Λιοντιος καὶ Κωσιουσι-
5 τῶν ἔπιθθονται. καὶ οἱ μὲν πλείοντες ἔλαοις ἄλωστο σεν
ταῖς δυνάμει ἀρχουσιν· ἑσπεύοντες δὲ ποτε μαχηταὶ εἰς αἰ-
τῶν ἀρῆς εἰς γαμάδας ἐπιστάσεις εἰς Συαδα καταστῆ-
νουσι· καὶ διασωθέντες ἀνέβησαν τῷ Σουλταμάν, καὶ ἀπέ-
καμψαν εἰς Σερίας. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ πατὰ τὴν Ἀρρι-

1. τούτω τῷ ἔτει — — — ἴσως ἡαε οα Βαθεροιο ρεσιστοτα
denotat in orig. (N. A. G. G. G.) 2. μὲν M. ἴσως ἡ αὐτῶν
ex A. 3. στρατ. Θ Α, στρατ. τε Θ τῶν. 4. μετὰ τούτους Α,
μετὰ τούτων τῶν. 5. ἀνδρῶν τε καὶ γυν. καὶ πτηνῶν Α,
ἀνδρῶν καὶ τε καὶ γυν. τῶν. 6. ἀβλαβῶς ἀποστρέψαν Α,
ἀβλαβῶς ἀποστρέψαν. 7. οἱ δὲ ἐπὶ τὸν Μελιχ καὶ Βαταλ
ἐν τῷ Α.

Hoc anno Suliman filius Isam Romanam diuisionem armis aggressus A. C. 730
est, cuiusmodi commentum ferream depopulatus est, ac Eustathium Ma-
cedon pulchrum filium captivum abduxit.

Hoc anno mense Maio, Indictione octava, Suliman eductis homi- A. C. 731
num nonaginta millibus in Romanam cepit effudit sub duobus qua-
tuor, quibusdam tantum Ind. G. G. G. G. qui cum mille linteis armaturis mil-
libus ad Antiocham pervenisset, tunc in insulis commorabatur, qui-
bus sociis se adhibere Melich et Batal cum his mille equitibus
classis Antiocham, utque post eos ipse Suliman cum sex milibus
classis Tyanam Cappadociae, et ii quidem, qui Antiocham et Cappado-
ciam exierant, commissa virosam commentationem et mulierum multi-
tudine solliciti, illius domos repetierunt, qui tunc Melich et Batal
ad Antiocham secesserunt, a Leone et Constantino appropinquanti victoribus
conterti. plures etiam cum monumentis duobus duobus arma perire,
collapsa tunc supra sociis mille linteos praecipui fortiter resi-
stentes Syada conuoluerunt, quo profecti et Suliman adiuncti, in

κὴν πολλοὶ παρ' αὐτῶν ὤλοντο σὺν τῷ στρατηγούντι ὀνόματι Δαμασκητῷ.

A.M. 6232

Τούτῳ τῷ ἔτει εἰκοστῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ
C Cτυράννου καὶ παρανομιωτάτου Σύρου ἐκάησαν ἀγοραὶ ἐν Δαμα-
σκῷ ὑπὸ Ἰερουκιτῶν, καὶ ἐφουρκίσθησαν, καὶ εἰσῆλθεν ὁ χεῖ- 5
μαρρος ἐν Ἐδέσσει μηνὶ Περιτίῳ κή. καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει σει-
σμὸς γέγονεν μέγας καὶ φοβερὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ
Ἰουλιῳ εἰκοστῇ ἕκτῃ, ἰνδικτιῶνι ἐννάτῃ, ἡμέρα τετάρτη,
ὥρα ὀγδόη, καὶ ἐπτώθησαν ἐκκλησίαι καὶ μοναστήρια, λαὸς
τε πολὺς τέθνηκε. ἔπεσεν δὲ καὶ ὁ ἀνδριὰς ὁ ἑστὼς ἐπὶ τῆς
Ἀτάλου πόρτης τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἅμα τῷ αὐτῷ
Ἀτάλῳ, καὶ ἡ στήλη Ἀρκαδίου ἢ ἐπὶ τοῦ Ξηρολόφου κίονος

V. 275

ἑστῶσα, καὶ ὁ ἀνδριὰς τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου ὁ ἐπὶ τῆς
Χρυσῆς πόρτης, τὰ τε χερσαῖα τῆς πόλεως τεῖχη καὶ πόλεις
D καὶ χωρία ἐν τῇ Θράκῃ, καὶ ἡ Νικομήδεια ἐν Βιθυνίᾳ καὶ
ἡ Πραινετος καὶ ἡ Νίκαια, ἐν ἧ μίᾳ ἐσώθη ἐκκλησία. ἀνέ-
φυγε δὲ καὶ ἡ θάλασσα τῶν ἰδίων ὕδρων ἐν τισὶ τόποις, καὶ
ἐκράτησεν ὁ σεισμὸς μῆνας δώδεκα. ὁ οὖν βασιλεὺς ἰδὼν
τὰ τεῖχη τῆς πόλεως πτωθέντα διελάλησε τῷ λαῷ λέγων, ὅτι
ὑμεῖς οὐκ εὐπόρεῖτε τὰ τεῖχη κτίσαι, ἀλλ' ἡμεῖς προσετάξα- 2

1. ὀνόματι om. f.	10. ὁ ἑστὼς ἐπὶ τῆς Ἀτάλου — — —
— — καὶ ὁ ἀνδριὰς add. ex A.	16. Πραινετος A. ἐσώ-
— — βασιλεὺς om. A.	17. καὶ add. ex A.
	18. ἐκράτησεν
	19. τῆς πόλεως add. ex A.
	20. εὐ-
	πορεῖτε A, ἐκπονεῖτε vulg.
	προσετάξαμεν A, διετάξ. vulg.

Syriam redierunt. eodem etiam anno multi per Africam ab eis caesi cum ipsius aciei duce, cui nomen fuit Damascenus.

A.C. 732

Hoc anno, qui Leonis tyranni et scelestissimi Isauri fuit vicesimus quartus, ab Hieracitis igne supposito Damasci tabernae combustae, criminisque poenas illi suspendio dederunt. mensis Peritii die vicesimo octavo Edessam civitatem torrens inundavit. eodem etiam anno terrae motus ingens et tremendus mensis Octobris die vicesimo sexto, indictione nona, feria quarta, hora diei octava Cpoli contigit, quo ecclesiae et monasteria corruerunt, et e populo plurimi ruinis obruti. magni quoque Constantini statua Atali portae imposita cecidit una cum ipso Atalo, et Arcadii columna, tum etiam Theodosii statua portae nomine Chrysaе imposita, murique urbis continentem spectantes, urbes etiam aliae et pagi per Thraciam, ad haec Nicomedia in Bithynia, Praenetus et Nicaea, in qua ecclesia unica servata est, conciderunt. nonnullis in locis proprios limites mare deseruit, et menses duodecim motus ille terrae perseveravit. imperator itaque visa moenium urbis ruina edictum huiusmodi promulgavit in populum: muros urbis reparare vos non valetis, quare nostris administratoribus rem commisimus. ipsi collatitiam ab unoquoque

μιν τοῖς διοικηταῖς, καὶ ἀπαιτοῦσιν τὴν κωδὴν κατὰ ἐξου-
 σίαν τοῦ μιλιαρίσιον. καὶ λαμβάνει αὐτὴ ἡ βασιλεία, καὶ
 κτίζει τὰ τεύχη. ἐνταῦθεν οὖν ἐπιγράττηται ἡ συνέθεσις δι-
 διναι τὰ δύο κέραια τοῖς διοικηταῖς, ἕτος ἕν ἀπὸ κτίσεως τοῦ Ρ 345
 αἰῶνος κατὰ Ῥωμαίους ἑσπῆ ἀπὸ Ἀδάμ, κατὰ δὲ Αἰγυπτίους
 ἔχοντι Ἀλεξάνδρῳις τοῖς β, ἀπὸ δὲ Φιλίππου τοῦ κατὰ Μασ-
 δονας α. γ. Ἰβασίλευσαι οὖν Αἴων ἀπὸ τοῦ Μαρτίου μη-
 νος τῆς κ' ἰνδικτιῶνος ἕως μηνός Ἰουνίου κη' τῆς θ' ἰνδι-
 κτιῶνος, βασιλείας δὲ τῆς αδ, μηνός β, ἡμέρας κ', ἐμοίως
 καὶ Κωνσταντίνος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ τῆς ἀσβεβίας αὐτοῦ καὶ
 βασιλείας διαδοχός, ἀπὸ τῆς αἰτῆς κη' τοῦ Ἰουνίου μηνός τῆς
 θ' ἰνδικτιῶνος ἕως τῆς ιδ' τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός τῆς ιδ'
 ἰνδικτιῶνος, βασιλείας καὶ αὐτός, παραχωρήσει τοῦ Θεοῦ,
 δὲ τριάκοντα τέσσαρα, μηνός γ, ἡμέρας β, οὕτως οὖν, ὡς κ
 προέφηται, τῇ αἰτῇ ἕτος τῆς θ' ἰνδικτιῶνος μηνὶ Ἰουνίῳ
 ἐπισημασθεὶς τεθῆται Αἴων αὖν τῇ ψυχῇ καὶ τῶν σωματι-
 κῶν θάνατον, καὶ αὐτοκρατορὶ Κωνσταντίνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
 καὶ ὅσα μὲν εἰσὶ Ἀόνοτος τοῦ ἀσβεβίου κατὰ Χριστιανούς συν-
 ἔβη περὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν καὶ περὶ τῶν πολιτικῶν
 διοικήσεων αἰσχρῶν κέρδους καὶ φιλαργυρίας ἀπεισιῶν, κατὰ τὴ

1. Ἐξουσίαν μιλιαρίσιον Α. 4. τὸ δεύτερον Α. 10. καὶ
 Κ. Α. καὶ ὁ Α. τοῖς. 11. παραχωρήσει τοῦ Θεοῦ Α, παρα-
 χωρήσει τοῦ Θεοῦ τοῖς. 12. οὕτως Α, οὕτως τοῖς. 13. καὶ
 τῶν συμ. Α, τῶν συμ. τοῖς. 14. τῆν ὀρθόδοξον τῆς πί-
 στως ε. δ. 15. κατὰ τὴν Σελίαν Α.

collectam exhibuit, ex alioquin nimirum aeneo mollicium argen-
 teum. Imperium vero nostrum summam illam tollit, et una simul
 potentiam constantianam omni. Inde non invaluit, ut ceteris duo
 obnoxiis tribus per singula capita conferantur. erat is annus a
 mundi condita et aetate Adami sexages sexta Romanorum computum,
 sexages septima, intellige Alexandinum, 652, a Philippo Macedoniae
 rege. igitur a mensis Martii die vigesima quinta decima quinta in-
 dictione ad mensis Iunii diem decimum octavam mensis indictione
 Leo imperavit. tenuit autem imperium annos viginti quatuor menses
 duos dies viginti quinque. Constantinus postea eius filius imperatit
 aequo ac imperii cunctis a potentate mensis Iunii die decima octava
 mensis indictione ad mensis Septembris diem decimum quartum in-
 dictione decima quinta, deo potentente, potentatem obtinuit annos
 quatuor supra triginta menses tres dies duos. is ergo Leo, ut praec-
 tuerunt, eisdem anno eisdem indictione mensis mensis Iunii die de-
 cima octava simul cum Julianae mortem obiit corporis, cui in tyran-
 nida summa potentate occupanda filius Constantinus successus est.
 postea mala omnia quae sub imperio Leone Christianis contigerunt, quod
 ad rectam huius sententiam et civilium rerum administrationem spectat,

Συρίαν καὶ Καλαβρίαν καὶ Κρήτην, ἥ τε τῆς Ἰταλίας ἀποστασία διὰ τὴν αὐτοῦ κακοδοξίαν, σεισμοὶ τε καὶ λιμοὶ καὶ C
 κλομοὶ καὶ ἔθνων ἐπαναστάσεις, ἵνα τὰ κατὰ μέρος σιγήσω, ἐν τοῖς προλαβοῦσι δεδήλωται κεφαλαίοις. ἄξιον δὲ λοιπὸν ἐφεξῆς καὶ τοῦ δυσσεβεστάτου καὶ παναθλίου παιδὸς αὐτοῦ τὰς ἀθεμίτους διεξελθεῖν πράξεις, ἀνοσιουργότερας καὶ θεομισήτους οὕσας, φιλαληθῶς δ' ὅμως, ὡς ἐφορῶντος καὶ ἐπιβλέποντος τοῦ παντεπόπιου θεοῦ, καὶ ἀπερίττως, εἰς ὠφέλειαν τοῖς μετέπειτα καὶ τοῖς νῦν πλανωμένοις ἀθλίοις καὶ ἀτασθάλοις ἀνδραρίοις εἰς τὴν τοῦ παρανομιώτατου βδελυρὰν κακοδοξίαν, τὰ ἀπὸ τῆς δεκάτης λέγοντας ἰνδικτιῶνος ἔτους πρῶτον τῆς αὐτοῦ βασιλείας. αὐτὸς γὰρ ὁ πανῶλης καὶ D
 ἐμβρόντητος αἰμοβόρος τε καὶ ἀγριώτατος θῆρ, τυραννικῶς καὶ οὐκ ἐννόμως τῷ κράτει χρησάμενος, πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς ἀχράντου καὶ παναγίας μητρὸς αὐτοῦ καὶ πάντων τῶν ἁγίων διύσταται, μαγείαις δὲ καὶ ἀσελγείαις καὶ αἰμοθυσίαις καβαλλίαις τε κόπροις καὶ οὖροις ἀπατώμενος, μαλακίαις τε μὴν καὶ δαιμόνων ἐπικλήσεσι χαιρών, καὶ πᾶσιν ἄπλῶς ψυχοφθόροις

4. δὲ add. ex A. 7. καὶ ἐπιβλ. om. A. 8. παντεπόπιου A, παντόπιου vulg. 9. ἀθλίοις om. A. 12. τῆς αὐτοῦ βασ. om. A. 13. θῆρ add. ex A. 16. διύσταται, μαγείαις δὲ καὶ A, διύσταται μαγείαις, καὶ vulg. 17. αἰμοθυσίαις A f, αἰμοχυσίαις vulg.

quae videlicet excogitata in Syriam, Calabriam et Cretam turpis luci et avaritiae arte. ad haec ex prava eius opinione orta Italiae defectio, terrae motus, annonae penuria, pestilentiae, provinciarum rebelliones, ut privatas quasque calamitates praeteream, superioribus capitibus enarrata sunt. nunc irreligiosissimi et infelicis undequaque filii eius nefaria gesta, sceleratiora multo deoque magis invisae decet recensere. ex veritatis tamen oraculis, ceu in dei cuncta inspicientis ac intime penetrantis conspectu positi, nulla vel rei superfluae accessione facta, quod nimirum quum posteris, tum misellis atque improbis hominibus secundum execrandam iniquissimi imperatoris sententiam errantibus prodesse queat, quae ab indictione decima et primo imperii eius anno deinceps gesta sunt fideliter, enarrabimus. ipse siquidem perditissimus ac mente plane stupefactus, sive potius sanguinaria ac crudelissima fera, tyranni, non legitimi imperatoris more imperium administrans, a deo imprimis et servatore nostro Iesu Christo, et ab immaculata et sanctissima eius matre, et a sanctis omnibus, mala praestigiarum arte affectata, impuritatibus, effuso victimarum cruore, equinis stercorebus et lotiis seductus, obscœnis tactibus, et daemonebus invocandis assuetus ab infantia, studiis deinceps omnibus, quae

Κωνσταντῖνος ἐβασίλευσεν θείοις κρίμασι καὶ πλήθει πταισμάτων ἡμῶν. τῷ οὖν Ἰουνίῳ μηνί, εἰκόστη ἑβδόμη τῆς ἐπέκεινα δεκάτης ἰνδικτιῶνος, ἔξελθὼν ἐν τοῖς μέρεσι τοῦ Ὀψικίου κατὰ τῶν Ἀράβων, ἦλθεν ἐν τῇ λεγομένῃ Κρασῷ. τοῦ δὲ Ἀρταβάσδου ἐν τῷ Δορυλαίῳ μετὰ τοῦ Ὀψικίου λαοῦ ὄντος, ὑπεβλέποντο ἀλλήλοις. ἀποστείλας δὲ Κωνσταντῖνος πρὸς αὐτόν, ἤτεῖτο τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ πεμφθῆναι αὐτῷ, ὡς, **D**άτε ἀνεψιούς αὐτοῦ, ποθῶν ἰδεῖν αὐτούς. σκοπὸς δὲ ἦν αὐτῷ κατασχεῖν αὐτούς καὶ φρουρῆσαι. ὁ δὲ τὸν δόλον νοήσας καὶ ἀπογνοὺς ἑαυτοῦ γινώσκων τε τὴν ἄμετρον πονηρίαν αὐτοῦ, διαλαλήσας τε τῷ λαῷ καὶ πείσας, ὥρμησε κατ' αὐτοῦ σὺν παντὶ τῷ πλήθει, καὶ τὸν μὲν πατρίκιον Βησῆρ τὸν σαρακηνόφρονα προὔπαντήσαντα ῥωμφαίᾳ ἀνεῖλεν· ὁ δὲ Κωνσταντῖνος παρίππιν εὐρῶν ἐστρωμένον καὶ ἐπιβάς αὐτοῦ, ἔφηνεν εἰς τὸ Ἀμώριον, καὶ προσδραμὼν τῷ θέματι τῶν **P. 348** ἀνατολικῶν στρατηγουμένῳ τότε ὑπὸ τοῦ Λογγίνου περισώζεται ὑπ' αὐτῶν, δεξιούται τε τούτους μεγάλαις ὑποσχέσειν καὶ πρὸς Σισιννάκιον ἀποστέλλει εὐθὺς στρατηγὸν ὄντα τὸ τηρικαῦτα τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, καὶ πείθει αὐτοὺς συμμαχεῖν αὐτῷ. ἐντεῦθεν οὖν μάχαι δεινόταται καὶ ἀν-

9. τὸν add. ex A.

13. ῥομφ. A.

14. εἰς αὐτὸ A e, ἐπ'

αὐτὸ f.

16. Λαγκίνου A.

18. τὸ τηρικ. A, τοῦ τηρ. vulg.

19. τοῦ add. ex A.

titudine poenas provocante, patriorum institutorum persecutor Constantinus imperium accepit. mensis itaque Iunii die vicesimo septimo ad insequentem indictionem decimam pertinente, adversus Arabes circa Opsicii regionem expeditione suscepta, ad urbem, quae Crasus dicitur, venit. cum vero Artabasus Opsicii militum manu comitatus Dorylaei versaretur, mutuam de se sibi invicem suspicionem ingerebant. Constantinus autem missis ad Artabasdum litteris, filios eius, ceu nepotes ex sorore, et quasi videndi eos avidus, ad se transmitti postulavit. id autem eius animo inerat consilium, ut pueros retineret et servaret sub custodia. ille dolum subodoratus, et de rebus suis desperans, ceu inexplicabilem eius nequitiam expertus, exercitum alloquitur, et ad res novandas inducit, ac mox cum copiis omnibus adversus eum suscipit profectionem, primoque belli impetu Beser Sarcenica doctrina infectum sibi obviam factum ferro obtruncavit. Constantinus autem veredarium sella instructum ac forte repertum conscendit, et in Amorium se fuga surripit, tum vero ad orientalium thema, cui tunc Longinus praeerat, se recipiens, de salute securitatem accipit, ac vicissim magnis pollicitationibus eos demeretur. inde continuo ad Sissinnacium, eiusdem Thracensium thematis ducem, mittit, qui secum eos militare suaderet. hinc imperii in se ipsum armati saevissimae

Ἰουλιανοὶ γίνονται τοῖς ἑσπέροις, ἑκατέρων βασιλείων ἀνα-
 γορευομένων. Ἀρταβασδος δὲ γράφει πρὸς Θεοφάνην τὸν
 πατριῆιον καὶ μάλιστα ἐκ προσώπου ὅτι ἐν τῇ πόλει διὰ
 θαλασσίῳ σιλασιμῶν τὰ πραχθέντα. ὁ δὲ προσκείμετος V. 277
 Ἀρταβασδοῦ, σφραγίσας τὸν λαὸν ἐκ τῶν κατηχουμένων εἰς μεγάλην B
 λην ἐκκλησίας, καὶ διὰ τῶν γραμμῶν καὶ τοῦ λεχθέντος θαλασ-
 σίου παιδὸς πάντας, ὡς ὁ βασιλεὺς εἰδέναι, Ἀρταβασδος δὲ
 ἐπὶ τῶν θανάτων ἀνεχρησθη βασιλεὺς, τοῖσι πῦρ ὁ λαὸς οὐκ
 ἄνυστασίῳ τῷ ψευδονίμῳ πατριῶρχῃ ἀναθέμει καὶ ἀνα-
 σκαφῇ ἐβάλλον αἶψα, ὡς ἀλώστορα καὶ ἄδιοι, καὶ ἀσπίως
 τὴν αἰψὴν ἐδίδουτο σφαγῆ, ὡς μάλιστα κατὰ λυτρωθέντες,
 Ἀρταβασδον δὲ ἀνεχρηστος βασιλεὺς, ὡς ἀρδύδαρον καὶ Ζεῖων
 δογματῶν ἐπέμφορον. εἰδὼς οὖν ἀποστείλει ὁ Μωσοῖτης
 ἐν τοῖς Ἑσπερίοις μέγιστον πρὸς Νισσηγόρον τὸν ἴδιον τῶν στρα-
 5 τηγῶντα εἰς Ἑσπίας τοῦ σκελάσαι τὸ ἐπίσπε στρατεύειδος C
 πρὸς φιλίας εἰς πόλεως. κλίνας οὖν τὸς τῶν τεχνῶν πύ-
 λας καὶ βίβλας θείμους, τοῖς φίλους τε Κωστατιῶν χειρω-
 σάμενος, τῆρας καὶ κρητίσας, εἰς φιλίας ἀπέδωκε, τοῦ δὲ
 Ἀρταβασδον μετὰ τοῦ Ὀρειῶν λαοῦ ἐν τῇ πόλει ἐπιβάντος,
 καταλαβὼν καὶ Κωστατιῶς ἐν τῇ Χριστοπόλει μετὰ τῶν διῶ

1. ἑκατέρων A, τῶν B, vulg.   2. τῶν add. ex A.   6. δὲ
 Ὀρειῶν A L.   9. τῇ add. ex A.   10. ἀπέδωκεν A.   11.
 τῶν add. ex A, item paulo post B.

pugnae eorumque ad invicem conflictus, imperatoribus duobus re-
 nunciatis et ex aequo de potentate commendandis. Interea Artaba-
 sus Theophilum patricium et imperatorem, qui imperatoria vires in seho
 possidet, omnia quae gesta fuerunt, per Theophilum censoriarium
 demonstrat. is Artabando bene affectus, ad magnae ecclesiae cate-
 chizanda populo collectis tum litteris tum precibus Theophilum te-
 stimonia, imperatorem facti functum et Artabandum a thematicis im-
 peratorum salutem suadet. confestim populus universus Anastasio
 facti nominis patribus duxē dedit et maledictis, seu naturae mon-
 itum et a deo alienum, Constantium iniquitatem, tandem eius quasi
 ingenti malo liberati potenter excipit, et Artabandum, velut orthodo-
 xum et orthodoxum demonstratum dilectorem, imperatorem proclamat. his
 ita gestis Moseus Nisibitarum filium Theocle ducem, ut eius pro-
 vinciae exercitum ad eorum commendandam adduceret, missi, tum mo-
 rorum proinde subinde liberati, dispersisque ad ea virgines, mox
 Constantium amicos comprehensum vedicibus et capillorum deton-
 sione castigatis in carceres detulit. Artabando vero cum Opulenti cu-
 rus urbem iam ingressus, Constantium thematicis duobus, Theocen-
 tium, duxē, et orientalem, stipulis Chrysopetia advenit cumque nil

θεμάτων, Θρακησίων τε, φημί, καὶ ἀνατολικῶν, καὶ μηδὲν ἰσχύσας ὑπέστρεψεν, καὶ ἐχειρίμωσεν εἰς τὸ Ἀμώριον. ὁ δὲ Ἀρτάβασδος κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν τὰς ἱερὰς εἰκόνας ἀνεστήλωσεν. οἱ δὲ Ἀραβες αἰσθόμενοι τὴν τούτων καὶ ἀλλήλων

Ἰμάχην, πολλὴν αἰχμαλωσίαν ἐποίησαντο εἰς Ῥωμανίαν, τοῦ Σουλεϊμὰν στρατηγοῦντος αὐτοῖς. Ἀναστάσιος δὲ ὁ ψευδώνυμος πατριάρχης κρατήσας τὰ τίμια καὶ ζωποια ἕξυλα ὤμοσε τῷ λαῷ, ὅτι μὰ τὸν προσηλωθέντα ἐν αὐτοῖς, οὕτως μοι εἶπεν Κωνσταντῖνος ὁ βασιλεὺς, ὅτι μὴ λογίσῃ υἱὸν θεοῦ εἶναι ὃν ἔτεκεν ἡ Μαρία, τὸν λεγόμενον Χριστόν, εἰ μὴ ψιλὸν ἄνθρωπον. ἡ γὰρ Μαρία αὐτὸν ἔτεκεν, ὡς ἔτεκεν ἐμὲ ἡ μήτηρ μου ἡ Μαρία. καὶ τοῦτο ἀκούσαντες οἱ λαοὶ ἀνέσκαψαν αὐτόν.

A.M. 6234 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Στεφάνου ἔτος α΄.

P. 349 Τοῦτῳ τῷ ἔτει τέθνηκεν Ἰσαμ ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγός. οὗτος τὴν ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν τῆς Ἀντιοχείας ἐπὶ μὲν χρόνους χηρεῖουσαν, κωλύοντων τῶν Ἀράβων γενέσθαι πατριάρχην ἐν αὐτῇ, ἔχων τινὰ προσφιλεῖ μονάζοντα Σύρον, ὀνόματι Στέφανον, ἀγροικότερον μὲν, εὐλαβῆ δέ, τοὺς κατὰ τὴν ἐφῶν Χριστιανούς, εἶπερ θέλοιεν συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πατριάρχην*, ψηφίσασθαι αὐτὸν Στέφανον. οἱ δὲ θεόθεν τοῦτο νομίσαν-

4. κατάλληλον Α. 19. τὴν add. ex A. 21. αὐτὸν Στ. — — — γενέσθαι om. e f.

proficeret, retro cedere coactus, ad Amorium hiberna duxit. interim Artabasdus sacras imagines per singulas civitates erexit. occasione vero duorum principum de rerum summa ad invicem contendentium, Arabes, Sulimane duce, infinitam captivorum praedam et Romanorum terris abduxerunt. caeterum Anastasius falso nomine patriarcha, veneranda ac vivifica crucis ligna manibus tenens, interposito iusiurando coram plebe disseruit: per eum, qui lignis istis suffixus est, ita mihi dixit imperator, ne dei filium, quem genuit Maria, quique Christus dicitur, usquam reputaveris, quam simplicem ac nudum hominem. eum etenim in lucem Maria protulit, in eum modum, quo me mater mea Maria genuit. his auditis populus universus eum imperio abdicatum pronuntiavit.

A. C. 734 Antiochiae episcopi Stephani annus primus.

Hoc anno Isam Arabum dux mortuus est. is sanctam Antiochiae ecclesiam pastore iam annos 40 viduatam, Arabibus nimirum patriarcham eligi prohibentibus, in priorem statum reposuit. quempiam etenim monastici instituti Syrum, nomine Stephanum, sibi familiarem, rusticum quidem, at pietate clarum, Christianis in oriente positis, si modo hunc admitterent, patriarcham eligendi liberam fecit potestatem. illi divinitus hoc fieri arbitrati, ipsum Stephanum in Antiochen-

τες γενέσθαι ἡγεμονοῦσαν αὐτὸν ἐν τῷ θρόνῳ Θιονυλλίου, κατέβηεν ἑαυτὸς καὶ τὸν διεδραμὲν τὸ ἀπωλείον.

Τούτῃ τῷ ἔτι ἡγεμονοῦσαν Οὐαλὶδ τοῦ Ἰσάμ τῆς Ἀράβων ἀρχῆς· πρὸς ὃν Κωνσταντῖνος Ἀνδρίαν ἀναθύριον, ὁ Ἀρταβασδος δὲ Γρηγόριον λογοθέτην ἐπέπεμψαν, τὰ πρὸς ἀνυμαχίαν ζητοῦντες ἀμφότεροι ἀβραμίας δὲ πολλῆς γενεᾶς καὶ σεισμοῦ κατὰ τόπον, ὡς ἐνοθεῖται ὅρη πρὸς ἄλληλα κατὰ τὴν ἰσχυρὸν Σαβῆ, καὶ πύρας ἐπὶ γῆν καταστρωθῆναι. τῷ δ' αὐτῷ ἔτι Κασμῆς ὁ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ἀρταβασδοῦσιν ἐν τῇ πόλει αὐτοῦ ἐκ τῆς τῶν μοναχικῶν παρενοχλήσεως, ἐπαυθῆσαι ἀπὸ Κέρου τοῦ ἐπι Ἰβραηλίων ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας. ἐπιστραπτέας δὲ Γάστρ τὴν Ῥωμανίαν μετὰ πύρων Ἀράβων, καὶ πολλοῦς αἰχμαλωτισίας, ἐπέστρεψεν. ἑβραῖοι δὲ σμυρῖνον ἐν τῷ οὐρανῷ κατὰ βορρᾶν μηνὶ Ἰουλίῳ. Οὐαλὶδ δὲ Πείρον τὸν ἀγνώστου μνηροπολίτην Διμασοῦ γλωσσοτομηθῆναι ἐπέπεμψεν, ὡς ἀναφανδὸν ἐλέγχοντα τὴν τῶν Ἀράβων καὶ Μαυραίων Ἰουδαίαν, ἐξώρισεν δὲ αὐτὸν κατὰ τὴν ἐνδαίμονα Ἀραβίαν, ἵδρα καὶ τελειούτας μαρτυρήσας ὅτι Χριστοῦ, καὶ τραπῶς ἰσφακῆσας τὴν θείαν λειτουργίαν, ὡς οἱ διεγγραμμένοι φασιν ἰδίαις ἀποαῖς τοῦτο

α. τοῦ om. A.   β. καταποδῆσαι A.   γ. αὐτοῦ A e f, αὐτῷ τοῦτ.   δ. Ἀμαρ A.   ε. ἐν τῷ οὐρανῷ add. ex A.   ζ. τοῦτο add. ex A.

etiam Theopulos eodem episcoporum collocant, atque ita ad hodiernum usque diem eligendo patriarchae nullum impedimentum a Saracenis ostendit.

Hoc anno Valid filius Isam Arabum principatu politus est, ad quem Constantinus Androsam episcopatum, Artabandus vero Gergesum episcopatum, ambo suppetas eisdem duci postulantes, miserunt. Interdum vero Imbris penuria et terrae motus varia loca solum convenerunt, ut in deserto Sabia montium evanescens ad incertum evanescerent, et parvi terra absciderentur. eisdem etiam anno Constantinus Alexandriae patriarcha cum ipsa civitate, monothelitarum pravitate a Caeli, qui sub Heracleo vivit, temperantia eam civitatem abdicante, abierit, et eorum equis ad orthodoxam ecclesiam rediit. postea Gaster Saracenorum capitis constituit in Romaniam imperatorem fecit, et collectis ingenti captivorum praeda, in patriam revertit. mox Valis signum ad septentrionem caeli partem apparuit. postea Valid Petrus constantino Damasci metropolitanus, rex Arabum et Monothelitarum imperatorem palam signavit, imperium praecendi iussit, et in Ibeli cum Arabum eisdem deperdit, de pro Caelis martirem pariter, distinctaque apertis hereticis caelis in eum abiecerunt, ut qui retulerant proprio auditu se persequere viderent, morte consummaret. eius simul et eiusdem

πεπληροφορεῖσθαι. τούτου ζηλωτῆς καὶ ὁμώνυμος Πέτρος, ὁ κατὰ τὸν Μαιουμᾶν ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀνεδείχθη χρόνοις, μάρτυς ὑπὲρ Χριστοῦ αὐτομόλως. νόσω γὰρ συσχεθεῖς, προσεκαλέσατο τοὺς τῶν Ἀράβων ἄρχοντας, ἅτε συνήθεις αὐτῶ ὄντας, χαρτουλαρίῳ τελοῦντι τῶν δημοσίων φόρων, καὶ φησι 5
 P. 350 Θεοῦ λάβοιτε, κἄν ἄπιστοι τυγχάνητε φίλοι. τῆς διαθήκης δέ μου μάρτυρας ὑμᾶς εἶναι βούλομαι τοιαύτης οὔσης· πᾶς ὁ μὴ πιστεύων εἰς πατέρα καὶ υἱὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον, τὴν ὁμοούσιον καὶ ζωορχικὴν ἐν μονάδι τριάδα, πεπήρωται τὴν 1
 ψυχὴν, καὶ τῆς αἰωνίου κολάσεώς ἐστιν ἄξιος. τοιοῦτός ἐστιν καὶ ὁ Μουαμέδ ὁ ψευδοπροφήτης ὑμῶν καὶ τοῦ Ἀντιχρίστου πρόδρομος· ἀπόστητε οὖν, εἰ ἐμοὶ πείθεσθε μαρτυρομένῳ σήμερον ὑμῶν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τῆς ἐκείνου μυθολογίας. εὐνοῶ γὰρ ὑμῶν σήμερον, ἵνα μὴ σὺν ἐκείνῳ κολασθῆ- 1
 B τε. ταῦτα καὶ ἄλλα πλεῖστα θεολογοῦντος αὐτοῦ ἀκούσαντες θάμβει τε καὶ μανίᾳ συσχεθέντες, μακροθυμεῖν ἔδοξαν, ὡς ἐκ τῆς νόσου παραφρονοῦντα τοῦτον οἰόμενοι· μετὰ δὲ τὸ διαγενέσθαι αὐτὸν ἐκ τῆς νόσου, ἤρξατο μεγαλοφωνότερον ἀνα-

1. καὶ ὁμών. A, καὶ ὁ ὁμ. vulg. 2. αὐτοῖς] αὐτόθι A f. 3. αὐτόμολος A. 5. χαρτουλαρίῳ τελ. A, χαρτουλαρίῳν τε τελ. vulg. 7. εἰ καὶ — τυγχάνετε A. τῆς add. ex A. 12. καὶ prius add. ex A. 14. σῆμ. ὑμῶν A, ὑμ. σῆμ. vulg. 18. παραφρονοῦντα — — νόσου om. A. 19. μεγαλοφ. A, μεγαφ. vulg.

nominis consors Petrus apud Maiumam insigne pro Christo martyrrium sub haec tempora sponte tulit. morbo quippe detentus, Arabum proceres, ceu ex chartularii publicorum vectigalium munere ipsis notus, sibi familiares ad privatam colloquium invitavit. tum is ad illos, vestrae huius, inquit, ad me visitandum perfectionis mercedem a deo recipiatis precor; licet enim fidei luce privati, amici tamen estis censi. testamenti itaque mei, quod huiusmodi est, volo vos esse testes: qui non credit in patrem, filium et spiritum sanctum, consubstantialem et vivificam in unitate naturae personarum trinitatem, is animae oculis occaecatus est, et aeterno supplicio dignus. Muamed falsus vester vates et Antichristi praecursor eiusmodi exiit. quamobrem si mihi nunc caelum et terram coram vobis obtestanti aliquatenus fidem adhibetis, fabulosam et deliram eius doctrinam eiurate. hoc necessitudinis erga vos meae praesens argumentum benevoluntatis hoc admittite consilium, ne parem cum eo cruciatum sustineatis. Arabes sacros istos et pares alios sermones explicantem audientes, et una simul stupore et insaniam correpti, virum bene valere iusserunt, tanquam in mentis delirium eum lapsam arbitrati. is ubi vires ex

πράξιν· ἀνάθεμα Μοναμίδ καὶ τῆ μεθογραφίᾳ αὐτοῦ, καὶ
 πάντι τοῖς πεποιμένοις αὐτῷ. τοῖσι τὴν διὰ ζήρους τιμωρίαν
 ἵπουσὶς, μάρτυς ἀναδείχθη. τοῦτοις ἰγκυμίοις λόγων τιτιμη-
 κεν ὁ ὄσιος πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ καλῶς ἐπικληθεὶς Χρυ-
 σοστώδης διὰ τὴν ἐλαδοῦσαν αὐτῷ τοῦ πνεύματος ἐν τῷ λόγῳ
 καὶ βίῳ χρυσαυγῇ χάριν, ὃν Κωνσταντῖνος ὁ δυσσεβὴς βασι- C
 λεύς ἰηροῦ καθυπερβαλεὶ ἀναθήματι διὰ τὴν ὑπερβυλλουσαν
 ἐν αὐτῷ ὀρθοδοξίαν, καὶ ἀπὲ τοῦ παππικοῦ ὀνόματος αὐ-
 τοῦ Μαρσούρ, ὃ ἰμνηρεῖται λιλιτωμένως, Μαρζερὸν Ἰου-
 δαϊκῶ φροσῆματι μετανομάσας τὸν νῖον τῆς ἐκκλησίας διδά-
 σκαλον.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτιι μὲν Μοίῳ Ἀρτάβαδος ἐπὶ τὰ μέρη
 τοῦ Ὀρμίου ἐξελθὼν, τὴν Μοίαν στρατολογῆσας καταλαβὼν,
 ἐκπορθῶν αὐτὴν. Κωνσταντῖνος δὲ τοῦτο μαθὼν, ἐπέστη
 καὶ αὐτοῦ, καταλαβὼν δὲ αὐτὸν εἰς τὰ μέρη τῆς Συρίας
 ἀπὸ τοῦ Κελβιανοῦ ἀιρχόμενον καὶ συμβαλὼν μετ' αὐτοῦ
 πόλεμον, ἵστασι αὐτὸν καὶ καταδικάζει μὲν Κνζίον. ὁ δὲ D
 τὴν Κνζίον καταλαβὼν, καὶ εἰς δρόμωτα ἐισέλθων, διασώ-
 ζεται ἐν τῇ πόλει. μὲν δὲ Αἰγούσιω τῆς αὐτῆς ἐπ' ἰδί. V. 279
 κτιῶν Νικητῆς ὁ μονεστράτηγος εἰς Ἀρταβαδου συμβαλὼν

1. καὶ τῷ A. ἐν τῷ vulg. 2. ἐκπορθῶν ἐπίσταν A. τοῦ
 πνεύματος — — — ἐπὶ τῷ ἐν αὐτῷ am. 2. 10. ἐκκλησίας
 A. ἐκκλησίας vulg. 15. αὐτῶν add. ex A. 16. καὶ στρατ. A.
 στρατ. vulg.

infirmitate recepit, valida voce publice vociferari: anathema Monmed
 et falsissime eius doctrine credentibusque in eum exemplis exem-
 plo gladii pœnæ supplicatus, martyr declaratur. cum mentionem sua-
 cum eunonius sanctus pater noster Ioannes, ob eliquis constitutisque
 velut aureis fulgore radiantem spirituales gratiam Theodosius recte
 cognominatus, celebravit. Ioannem etiam Iohannem Constantinus impos
 temperantur executionibus animatum renovatis ob eminentem illius in
 recta fide doctrinam valde amabat, et Manser anti mononius, quod
 vertitur redemptio, sive, Manserum novum ecclesie doctorem sensu
 plane Iudæus vocabatur.

Eundem etiam anni mense Maio ad Oricum regionem profectus
 Artabandus, Arim, dum fieri agens, sub potentatem redegit, et provin-
 ciam depopulatus est. eo comperta Constantinus cepit in eum
 edoceri. ubi Sardibus attingit fines a Calbiano redonem offendit, et
 totibus cum eo consuetis, in fugam vertit, et ad Cyrium usque in-
 scopitur. ille Cyrium ingressus, deonem subinde conserendit, et
 in urbem calvum se recipit. mense autem Augusto eiusdem undecim-
 me indictionis Artabandi filius reprensus cepit in eum doctus ad
 Madinen cum Constantino bello congressus fugam arripit, Tridates

Κωνσταντίνῳ εἰς πόλεμον πρὸς τῇ Μοδρινῇ φεύγει τραπεῖς, καὶ τὸν μὲν πατρίκιον Τηριδάτην τὸν Ἀρμένιον στρατιώτην γενναῖον ὑπάρχοντα καὶ ἐξάδελφον Ἀρταβάσδου σὺν ἄλλοις ἐπιλέκτοις ἄρχουσιν ἀνεῖλεν. ἑκατέρων δὲ τῶν μερῶν πτώσις οὐ μικρὰ γέγονεν Ἀρμενίων τε καὶ Ἀρμενιακῶν μαχησαμένων πρὸς ἀνατολικούς καὶ Θρακησίους τοὺς ὑπερμάχους τοῦ Κωνσταντίνου. ὁ δὲ ἀρχέκακος διάβολος τοιαύτην κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἤγειρεν μανίαν κατὰ τοὺς χρόνους τούτους καὶ

P. 351 ἀλληλοσφαγίας, ὥστε τέκνα κατὰ γονέων καὶ ἀδελφούς κατὰ ἀδελφῶν συγκινεῖσθαι ἀφειδῶς εἰς σφαγὴν, καὶ ἀηλεῶς ἐμ-
 πυριζεῖν τὰς ἀλλήλους ὑπαρχούσας στάσεις τε καὶ οἰκίας.

A.M. 6235

Ἀράβων ἀρχηγῶ Οὐαλιδ ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει κατὰ βορρᾶν ἐφάνη σημεῖον, καὶ κόνις

B κατῆλθεν εἰς τόπους. γέγονε δὲ καὶ σεισμὸς εἰς τὰς Κασπίας πύλας· καὶ ἀνηρέθη Οὐαλιδ ὑπὸ τῶν Ἀράβων μηνὶ Ἀπριλ-
 λίῳ 15, ἡμέρα ε΄, ἄρξας ἔτος α΄, καὶ κρατεῖ τῆς ἀρχῆς Ἰζιδ ὁ Λειψός. οὗτος χρήματα πολλὰ σκορπίσας ἐκράτησε τὴν Δαμασκὸν, καὶ δεξιὰς ἔλαβεν τοῦ ἄρχην ἐκ τῶν κατὰ τὴν Δαμασκὸν καὶ Περσίδα καὶ Αἴγυπτον Ἀράβων. Μαρουάμ νιὸς Μουαμὲδ τὴν Ἀρμενίαν διέπων ἀκούσας ταῦτα, κατα-
 λαμβάνει τὴν Μεσοποταμίαν, ὑπερμαχῶν τῷ δοκεῖν τῶν τέ-

2. τῶν Ἀρμενίων A. 4. ἀνεῖλεν A, ἀνεῖλον vulg. δὲ add.
 ex A. 9. ἀλληλοσφαγίας a. 11. τε add. ex A. 18. ἐκ
 τῶν mg. Par., ἐκ τοῦ vulg.

patricius Armenius miles generosus, Artabasdi consobrinus, cum selectis aliis proceribus cadit, Armeniorum et Armeniacorum adversus orientales et Thracenses Constantini, ius defendentes depugnantium caedes utrimque haud minima facta. calamitatis omnis auctor diabolus talem inter Christianos dementationem et caedes reciprocas sub haec tempora excitavit, ut filii adversus parentes, et fratres in fratres necem nullo sanguinis aut indulgentiae discrimine irruerent, suasque invicem ipsorum domus atque facultates citra illati damni sensum flammis perderent.

A. C. 735

Arabum ducis Valid annus primus.

Hoc anno in boreali caeli parte signum apparuit, pulvisque imbris instar in diversa loca decidit. ad Caspias etiam portas terrae motus contigit. mensis Aprilis die decimo sexto, hebdomadis feria quinta, Valid Arabum factione sublatus post imperii annum unicum, cui filius Izid cognomento Leipsus, id est diminutus, successit. is maxima pecuniarum vi erogata, Damascus obtinuit, atque ab Arabibus, qui Damascus, Persidem et Aegyptum incolebant, dextras in imperii confirmationem accepit. Marvam autem filius Muamed, Armeniae rector, his auditis Mesopotamiam occupat, filios Valid, ut videbatur, in tute-

κτον Οϊαλίδ, καὶ ἐναντιοίμετος τῷ Τυιδ. καὶ μετὰ μῆνας ἑ
 Θνήσκει ὁ Τυιδ καταλιπὼν τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφόν ἐπὶ
 τῆς Λαμασκῆ διαδόχον. τοῦτε παραταξάμενος Μαρουάμ
 ἔρχων τοὺς τῆς Μισσοπεταμίας ἔρχεται εἰς Ἐδισσου, κατέβη
 εἰς τὰ μέρη Λαμασκῆ καὶ Ἀντιόχειου, εἰς κόμπον λέγομε-
 νου Γαρι. κατέστυβάζων τῷ Σουλεϊμάν, [Θνήσκει] παρὰ
 τῷ ποταμῷ Αἰψ, τοῦ ἐστι Κασφ, τρέπει αὐτόν, καὶ ἀναιρεῖ
 χιλιάδας ἑ, καὶ μότος Σουλεϊμάν μετ' ὀλίγων φεύγει κατὰ
 τὴν Λαμασκὸν διασώζεται, ποιεῖθω δὲ ἐν αὐτῇ ἀνέβην τοὺς
 οὐίους Οὐαλίδ, ὧν ἐπιρμαχίην ἰδέσει Μαρουάμ, καὶ ἐξῆλθεν
 τῆς Λαμασκῆ, χρήματα σφαιροσάμενος ἰσασα. καταλαβὼν
 δὲ καὶ Μαρουάμ τὴν Λαμασκὸν, ἀνέβην πολλοὺς τῶν ἐπιρ-
 χόντων καὶ τοὺς συνεργήσαντας τῷ φόντῳ τοῦ Οὐαλίδ καὶ
 τῶν τέκνων αὐτοῦ, καὶ ἄλλους ἐφρατρίασεν. τὰ δὲ χρήματα
 καὶ τοὺς θησαυροὺς ἅπαντας μετέστησεν εἰς Χαρράν τὴν πό-
 λιν Μισσοπεταμίας.

Τῷ δὲ Σεπτεμβρίῳ μετὶ δεκάτῃ καὶ δευτέρῃ ἰνδικτιῶν
 κατέβησαν Κωνσταντῖνος ἐπὶ τὰ μέρη Χαίτηδός, ἀντιπύρα-
 σαν ἐν τοῖς θηροφίσις μέρεσι, Σισιανίου τοῦ στρατηγοῦ τῶν
 θηροφίτων διὰ τῆς Ἀβίδου περῆσαντος, καὶ τῷ χειρῶν τι-

4. κατέβησαν A, κατέβησαν vulg.	5. εἰς τὴν αὐτὴν ἰσασα A &.	6.
Θνήσκει — — Σουλεϊμάν om. A, Θνήσκει αὐτὸν ἐκφυγεῖν- dom videretur.	8. μετ' ὀλίγων A.	9. τὰς Λαμ. vulg.
καὶ ἄλλους A, καὶ τοὺς ἄλλ. vulg.	10. τῶν A, τῶν vulg.	11.

lam accepturus, et hinc adversarium se oppositurus. post menses vero
 quinque moxiter hinc, fratre suo Abramo Damasco societate relicto,
 adversus quem Marcum exercitum ex Mesopotamiae Arabibus instru-
 eta Edessam venit, indeque versus Damascum et Antiochiam in
 campum, qui dicitur Garis, praefixaque ibi ad fluvium Liban, id est
 Moson, inchoavit cum Sulimane, quomodo loquitur, et ex eius caelo hominum
 viginti milia debet, adeo ut Sulimane cum paucis in ferreo solus Dama-
 scum fugam arripuerit. in urbem ingressus illius Valid, quorum partes
 inter Marcum videbatur, e urbe abstulit, et praesens praesentem ut
 eibi addita loco excedat. Marcum demum Damascum pertransiens,
 multum ex praesentibus caelestibus elatum, qui Valid et Theodosium eius
 mox se praesentem amicos interfecit, reliquos mox multos multos
 videri praesentem, praesentem autem omnesque thesauros Charraam Mes-
 opotamiae urbem transportavit.

Mox vero Septembri diebus in reductione Constantinus Chal-
 cedoniam versus profectus, abactis fratre, in Thraciam perrexit. Saba-
 tem Theodosium deinde ad Abidum transibante, in castris Euxantii
 interit, qui consuetudinis quondam, obediencia. in ubi Charra postam

χει παρακαθίσαντος. καὶ ἐλθὼν ἐπὶ τὴν Χαρσίου πόρταν διέδρουμεν ἕως τῆς Χρυσῆς πόρτης ἑαυτὸν τοῖς ὄχλοις ἐπιδεικνύων, καὶ πόλιν ὑπέστρεψεν, καὶ ἠπλίκευσεν εἰς τὸν ἅγιον

P. 35a Μάμαντα. οἱ δὲ τῆς πόλεως ἤρξαντο στενοῦσθαι εἰς τὰς δαπάνας, καὶ ἀποστείλας Ἀθανάσιον τὸν ἀσηκρήτις καὶ Ἀρτά-5

V. 280 βασδον τὸν δομέστικον αὐτοῦ πρὸς τὸ κομίσει δαπάνας διὰ σκαφῶν εὔρεν τούτους ὁ στόλος τῶν Κιβυρραιωτῶν ἔξω τῆς Ἀβύδου, καὶ τούτους κατασχὼν πρὸς τὸν βασιλέα ἀνήγαγε, καὶ τὸν μὲν σῖτον τοῖς ἰδίους λαοῖς ἐδώρησατο, Ἀθανάσιον δὲ καὶ Ἀρτάβασδον παραπὰ ἐτύφλωσεν. μετὰ ταῦτα ἐδοκίμασεν Ἀρτάβασδος ἀνοῖξαι τὰς τοῦ χερσαίου τείχους πόρτας, καὶ συμβαλεῖν πόλεμον μετὰ τοῦ Κωνσταντίνου. καὶ γενομένης συμβολῆς, ἐτράπησαν οἱ τοῦ Ἀρταβάσδου, καὶ πολλοὶ Β ἀπέθανον, ἐν οἷς καὶ ὁ Μονούτης. κατασκευάσας δὲ Ἀρτάβασδος κακκαβοπυρφόρους ἀπέστειλεν εἰς τὸν ἅγιον Μάμαντα 15 κατὰ τοῦ στόλου τῶν Κιβυρραιωτῶν, καὶ ἀπήλασεν αὐτούς. ἐγένετο δὲ λιμὸς ἰσχυρὸς ἐν τῇ πόλει, ὥστε προθῆναι τὸν μῦδιον τῆς κριθῆς νομισμάτων δώδεκα, τοῦ δὲ ὄσπριον ἐννεακαίδεκα, τοῦ δὲ κέγχρου καὶ τοῦ λουπίνου νομισμάτων ὀκτώ, τὸ δὲ ἔλαιον πέντε λίτρας τοῦ νομίσματος, καὶ ὁ ξέστης 20

1. πόρταν A, πόρτην vulg. 7. Κυβερεωτῶν A. 14. ὁ add. ex A. 15. κακκαβοπορφύρους A. 16. ἀπήλασεν A, ἀπήλασαν vulg. 17. ἐγέν. δὲ A, καὶ ἐγ. δὲ vulg. 18. νομισμάτων A, νομίσματα vulg. utrobique. τοῦ δὲ ὄσπριου νομ. ἐνν. add. ex A.

attigit, exinde ad aliam, quae Aurea nominatur, plebi se ipsum palam ostendens excurrit, ac confestim reversus ad sanctum Mamantem applicuit. cives interea annonae penuria premi coepere, quamobrem Athanasium a secretis et Artabasdam domesticum ad com meatum naviculis in urbem advehendum Artabasdu misit, quos cum Cibyrhaeotarum classis extra Abydi angustias obviam habuisset, detentos ad imperatorem conduxit, qui propriis quidem copiis comparatam ab illis annonam distribuit, Athanasium vero et Artabasdam extemplo lucis iacturam luere iussit. postmodum Artabasdu terrestris muri portas eiusque vias sibi liberas reddere, et cum Constantino manus conserere decrevit. quare inito praelio, fusus est Artabasdi exercitus, plurimique, inter quos Monutes, desiderati. tum Artabasdu biremes in cacabis Graecum ignem ferentes instruens, ad sanctum Mamantem adversus Cibyrhaeotarum classem summisit, quae etiamnum repulsae sunt, et retorsum actae. porro fames ingens urbem oppressit, adeo ut hordei modius nummis duodecim, leguminum novemdecim, millii lupinorumque octo aestimaretur, olei quinque librae nummo integro, vini sextarius dimidio veniret. populo itaque penuria cibi pereunte,

τοῦ αἵτου τοῦ σφμισίου. τοῦ δὲ λαοῦ θρήσκοντος ἔραγκά-
 σθη Ἀριάβαδος ἀποδύειν αὐτοῖς, πρὸς τὸ ἐξέρχουθαι τῆς
 πόλιος. ἐπιτεράων δὲ τὰ πρόσωπα, τοὺς μὲν ἐκώλυεν. ὅθεν
 τοὺς τὰ ἰακτῶν πρόσωπα ἐκώλυτον, καὶ γυναικίαν σιολῆν
 5 περιβάλλοντο, οἱ δὲ μοναδικὸν σχῆμα, καὶ οὕτως ἐδέξαντο ἰ-
 λαθῶν καὶ ἐξελθῶν. Νικηίας δὲ ὁ μονοστράτηγος ἐπιστολι-
 σαι τὸν ἴδιον λαόν, τὸν ἀπὸ Μοδρηνῆς σφοδρισθῆναι, ἐξιδεν
 ἴω; Χρυσοπολίω, καὶ ἰσοστράτηγος αὐτοῖ, παράσκει ὁ βα-
 10 σιλεὺς καταδιώξει εὐίσω αὐτοῖ, καὶ καταλαβὼν αὐτὸν ἐν Νι-
 κομηδίῃ, ἐχειρώσκει αὐτὸν σὺν τῷ ἀποστιασάφ ποτράτωρι
 Μυρμηλίῳ, ὃν παραντὶ ἀποστρηθῆναι ἐπέλεονεν. τὸν δὲ
 μονοστράτηγον πεδῆσκει διὰ τοῦ τείχους τῷ πατρὶ ἐπέδει-
 15 κνεν. τῆ δὲ δευτέρῃ τοῦ Νομβρίου μηνὸς ἄρτω παρατα-
 ζῆσκει τῆ δεξιῇ διὰ τοῦ χειμαῖον τείχους τῆν πόλιν παρὸ-
 20 λαίον. ὁ δὲ Ἀριάβαδος ἄρα τῷ πατριεῖν Βασταγίῳ εἰς
 γιλάρδην ἐπέλθων πρὸς τὸ παρὲν ἐξιδεν εἰς τὸ Ὑψισίον, καὶ
 ἀπέλθων εἰς τὸ πᾶστρον Πουζῶν; ἰακτῶν ἐπέλεισεν. οἷς
 χειρωσῆσκει ὁ βασιλεὺς τὸν μὲν Ἀριάβαδον σὺν τοῖς δε-
 25 σὶν εἰοῖς αὐτοῦ ἐπιφάσκων, τὸν δὲ Βασταγίον ἐν τῷ Κιτη-

1. σφμισίω A, σφμισίω vulg. 4. ἰακτῶν; ἰακτῶν A & C.
 5. περιβάλλοντο A & C, περιβάλλοντο vulg. 6. παρὸς ἰακτῶν
 ἰακτῶν ἰακτῶν; καὶ γυναικίαν σιολῆν, non item in A. 10.
 ἀπὸ ἰακτῶν A, ἀπὸ ἰακτῶν C. 11. Μυρμηλίῳ A & C.
 Μυρμηλίῳ vulg. 12. μηνὸς ἄρτω ἄρτω A & C. 13. Βα-
 14. σιλεὺς A. 15. ἐξιδεν A, ἐξιδεν vulg. 19. τὸν δὲ B, A,
 τὸν B δὲ vulg.

captus est Artabastus publicam ex urbe migrandi potestatem facere,
 totum executionis characteris vultibus, quosdam delinēt, unde non-
 nulli vel facie velata, vel euentis mollicius larva vel calium vlt
 faciem mouere, vlt monasticum habitum, alii hincularum calium vlt
 comparant, atque ita vult eo latere, et egressum infirmari valere-
 runt. antequam Naxos militie egressum dux cepit ad Modium
 pons dispersis iterum collectis, Chrysopolis usque venit. conque
 inde pōtem referret, transiens imperator ipsum a tergo insequutus
 est, conque ad Nimmeliem tandem insequutus, vltum venit, una
 cum Miroellio, quō ex episcopo curatur exarant, quem illis cap-
 tūe damnavit, at egressum militie duxem vinculis de muro impen-
 ditum patē vltendum ostentabat. demum Noveberis die secunda sol-
 bus ex impensio vlt vltimam instructis, urbem per terrestrem mu-
 rum inquit. Artabastus vltum una cum factagis patiens chelandum
 comprehendens, ad Opasium in presentem tempus referret, exindeque
 ad Puzonem castrum dispersis in eo mollicius se commisit, quos
 cum imperator comprehenderet, Artabastum quidem una cum eius

γειῶ ἀπεκεφάλισεν, καὶ τὴν τούτου κεφαλὴν ἐν τῷ Μιλίῳ
 ἐκρέμασεν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. μετὰ δὲ τριάκοντα ἔτη ὁ μνη-
 σίκακος καὶ ἄσπλαγχρος βασιλεὺς ἐπέταξεν ἀπελθεῖν τὴν ἐαυ-
 τοῦ γυναῖκα ἐν τῇ μονῇ τῆς Χώρας, ἐκεῖσε γὰρ ἦν ταφεῖς,
 P. 353 καὶ ἀνασκάψαι αὐτοῦ τὰ ὀστέα, καὶ ἐν τῷ ἰδίῳ παλλίῳ βα- 5
 στάσαι, καὶ εἰς τὰ λεγόμενα Πελαγίου μνήματα μετὰ τῶν
 βιοθανάτων ἔρψαι. ὦ τῆς ἀπανθρωπίας! πολλοὺς δὲ καὶ
 ἄλλους Ἀρταβάσδω συμμαχήσαντας τῶν προυχόντων ἀνεῖλεν·
 ἀναριθμήτους δὲ ἐτύφλωσεν, καὶ ἄλλους ἐχειροκόπησεν καὶ
 ἐποδοκόπησεν. ἐπέτρεψεν δὲ τοῖς σὺν αὐτῷ εἰσελθοῦσιν ἐξω- 10
 τικοῖς ἄρχουσιν εἰσελθεῖν εἰς τοὺς οἴκους καὶ διαρπάσαι τὰς
 οὐσίας τῶν πολιτῶν· πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἀναριθμητὰ δεινὰ
 ἐπεδείξατο τῇ πόλει. ἵππικὸν δὲ ποιήσας εἰσήγαγεν Ἀρτά-
 V. 281 βασδον σὺν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ τοῖς φίλοις δεδεμένους διὰ
 Β τοῦ διῦππίου ἅμα Ἀναστασίῳ τῷ ψευδωνύμῳ πατριάρχῃ τυ- 15
 φλωθέντι δημοσίως καὶ ἐπὶ ὄνον ἐξανάστροφα καθήμενῳ, ὃν
 εἰς τὸ ἵππικὸν εἰσαγαγὼν ἐπόμπευσεν. πάλιν δὲ ὡς ὁμόφρονα
 αὐτοῦ ἐκφοβήσας καὶ δουλώσας, ἐν τῷ θρόνῳ τῆς ἱερωσύνης
 ἐκάθισεν. Σισίννιον δὲ τὸν πατρίκιον καὶ στρατηγὸν τῶν
 Θρακησίων πολλὰ συνδραμόντα αὐτῷ καὶ συναγωνισάμενον, 20

3. ἐαυτοῦ A f, αὐτοῦ vulg.
 τοῦ ἵππικοῦ A.
 φρωσ f.

12. ἄλλα add. ex A.
 17. εἰσαγαγὼν A, ἐξαγαγὼν vulg.

14. διὰ
 ὁμό-

duobus filiis excaecavit, Bactagium vero ad ferarum venatum capite truncari, caputque per dies tres in Milio publice suspendi iussit. demum vero post annos triginta iniuriarum memor et inclemens imperator in Chorae monasterium uxorem eius se conferre, in eo siquidem sepultus iacebat Bactagius, et eius ossa tumulo eruta proprio pallio deportata ad ea quae Pelagii vocitantur monumenta una cum iis qui sibi ipsis conscias manus intulerant proicere compulit. o factum prorsus inhumanum! multos insuper alios ex proceribus, qui Artabasdi partes sequuti sunt, interfecit, innumeris oculos effodit, manus istis, aliis pedes abscidit. ad haec extraneis quos secum in urbem introduxit nobilibus civium domos penetrare, et eorum facultates pro arbitratu sibi abripere permisit, ac denique infinita damna civitati intulit. celebratis etiam in circo ludis equestribus Artabasdum una cum filiis et amicis vinculis alligatum, nec non Anastasium falsi nominis patriarcham oculis privatum, et asino facie ad caudam versa insidentem publice per medium circi stadium inexit, et de iis ludibrii triumphum egit. caeterum Anastasium ceu sententiae suae sectatorem probe subactum et renovandae poenae timore emendatum in sacerdotii sedem restituit. Sisinnium etiam patricium et Thracensium ducem (quo adiutore ac simul praeliante imperium recepit) cou-

ἐξάδιλφόν τε αὐτοῦ ὄντα, μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἐπέ-
 γλασεν τῆ τοῦ Θεοῦ δικαίῃ κρίσει. ὁ γὰρ βορῶν τῆ ἀσπίδι
 ἐμπροσθεῖται εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ κατὰ τὸ γεγραμμένον. C

Ἄραβιον ἀρχιεγὺ Μαρουάμ, Ἀντιοχίας ἐπισκόπου Θεο-Α.Μ. 6136
 5 φελεύατου εἰος α'.

Τοῦτον τῶ ἔτι κομήτης μέγας κατὰ τὴν Συρίαν ἐφάνη.
 καὶ ἐστασίασεν Θεβίε κατὰ τοῦ Μαρουάμ καὶ Λοχάα ὁ τῶν
 Ἀραβητῶν οὗς χειρωσάμενος Μαρουάμ ἀπέβλεν ἐν τοῖς
 ὄρεσις Ἐπίσης μετὰ πλῆθος πολεμιστῶν χιλιάδων 13. τῶ δ'
 αὐτῶ ἔτι παραλίθοι τῶν Χριστιανῶν τῆς ἰψας σπειζώρη-
 σεν χειροτονηθῆναι Θεοφύλακτον πριεβύτερον Ἐδισσηρῶν πα-
 10 τριάρχην Ἀντιοχίας βοιμηθέντος Σιτηράτου, καὶ τοῖτον γράμ-
 μμασι καθολικοῖς τιμῶσθαι προσέταξεν παρὰ τῶν Ἀραβῶν.
 χαρίσασαι γὰρ πνευματικοῖς ἐπιπέλαστο, μάλιστα δὲ τοῖς τῆς
 15 σωφροσύνης. ἐν Ἐπίσης δὲ ρε' Χαλζαντοῦς ἐφοῦρτοι, τον δὲ
 Ἄβας τὰ πολλὰ τῶν Χριστιανῶν αἵματα ἐσχέασατα, καὶ πολ-
 λούς τόπους πορθέασατα καὶ αἰχμαλωτίσασατα ἀταίρι ἐν τῆ
 φελασῆ. σταλίτος γὰρ πρὸς αὐτόν τιος Διδύμοος ἐπὶ Μα-
 ρουάμ ἐπὶ τοῦτον, θύλασα πλῆθος ἀσβιστου ζώσης ἐαῆλθεν
 20 πρὸς αὐτόν. καὶ τοῖτον τῆ κεφαλῆ καὶ ταῖς αὐτοῦ ῥίσις

2 τῶ δασίει A, τῶν δασίει vulg. 7. κατὰ τοῦ M A, κατὰ
 του M. vulg. καὶ Λοχάα — — Μαρουάμ om. A. 8.
 ἀπέβλεν καὶ ἐφάνηεν A 9. χιλιάδων A, χιλιάδος vulg. 10.
 τῆ ἰψας add. ex A. 11. Ἐδισσηρῶν A, Ἐδισσηρῶν vulg. 13.
 τον δὲ τῆ σωφροσύνης A I, σωφροσύνη vulg. 15. Χαλζαντοῦς A.
 τον δὲ Ἄβας τὰ om. A & I. 16. αἵματα A, αἵματων vulg.

subleuam licet et amicum post dies quadraginta iusto dei iudicio
 oculis damnauit. qui enim impio fert suppetias, in manus eius, ut
 scriptura testatur, incidet.

Arabum duci Marvam, Antiochiæ episcopi Theophylacti annus A. C. 736
 prima.

Hæc anno cometes ingens penes Syriam in caelo visus est. The-
 phit et Danchæ Aruicitarum princeps aduersus Marvam seditionem ex-
 citauit. Marvam eos comprehensens cum viâ militaribus ad diuolcicm
 mltis circa limites Emesæ trucidauit. Hæc etiam anno idem Marvam
 Christianis orientalibus postulantibus Theophylactum presbyterum
 Edessænum Antiochiæ patriarcham post Stephani obitum ordinari per-
 misit, condempnæ pœnitentiæ litteris humiliter ab Arabibus saluari con-
 xit, episcopatibus impidens gratis temperantissimè maxime ornatus
 erat. Chelbenes intus centum et viginti suspendio damnauit apud
 Emesam, Arabum autem effusi Christianorum sanguinis eum, multaque
 loca passim depopulatum et depraedatum in carcere occidit. Aethiopi
 eius quidam a Marvam missus saccum vira calce oppletum eius ca-

P. 354 περιθείς ἀπέπνιξεν αὐτόν, δικαίαν ἔφευρών τῷ γόητι τιμωρίαν. μαγεία γὰρ καὶ δαιμόνων ἐπικλήσει πολλά κατὰ Χριστιανῶν κακὰ ἔτεκτήνατο. οὗτος καὶ τῷ αἵματι Οὐαλιδέκοινώνησεν.

A.M. 6237 Τούτῳ τῷ ἔτει Σουλεϊμὰν συναΐξας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ, αὐθις τῷ Μαρουάμ συμβάλλει, καὶ ἤττάται ἀποβαλὼν τοῦ ἰδίου λαοῦ χιλιάδας ζ', καὶ φυγὰς εἰς Παλμύραν διασώζεται, κάκειθεν εἰς Περσίδα. ἑστασίασαν δὲ οἱ Ἑμεσηνοὶ καὶ οἱ Ἡλιουπολίται καὶ Δαμασκηνοὶ τὰς πόλεις τῷ Μαρουάμ ἀποκλείσαντες. ὃς τὸν μὲν αὐτοῦ υἱὸν κατὰ τοῦ Δαχὰκ 1
B ἀποστείλας μετὰ δυνάμεως, αὐτὸς ἐπὶ τὴν Ἑμεσαν ἦλθεν, ἣν ἐν τέτρασι μῆσι παρέλαβεν. ὁ δὲ Δαχὰκ μετὰ πλείστης δυνάμεως ἤρχετο. ὁ δὲ Μαρουάμ συμβαλὼν αὐτῷ κατὰ τὴν Μεσοποταμίαν μετὰ τὸ πολλοὺς ἀναιρεθῆναι τῶν σὺν αὐτῷ τοῦτον συλλαβὼν κτείνει. ἐν τούτοις Κωνσταντῖνος Γερμανίκεϊαν παρέλαβεν ἐπιστρατεύσας τὴν Συρίαν καὶ Δουλιχίαν ἄδειαν εὐρῶν διὰ τὴν τῶν βαρβάρων πρὸς ἀλλήλους μάχην. λόγῳ δὲ τοὺς ἐν αὐταῖς Ἀραβας ἀποστείλας ἀόπλους προσελάβετο, καὶ τοὺς πρὸς πατρὸς συγγενεῖς καὶ ἐν Βυζαντίῳ μετήκισεν, σὺν καὶ πολλοῖς Σύροις μονοφυσίταις αἰρετικοῖς, 2

1. ἐφευράμενος A. 2. μαγείαις A. 6. τῷ add. ex A. 7. ἰδίου om. A. 8. καὶ οἱ Ἡλ. κ. Δαμ. om. a. 15. Γερμανίκεϊαν A. 17. βαρβάρων A a f, Ἀράβων vulg. 19. πρὸς μητρὸς A.

piti naribusque adeo commode circumposuit, ut praestigiatori digno malitia supplicio applicato, virum facile suffocaverit. magicis enim artibus daemonumque invocationibus multorum Christianis malorum auctor fuerat, isque etiam Valid caedis particeps extiterat.

A. C. 737 Hoc anno collectis omnibus copiis cum Marvam bello confligit Suliman, militumque septem millibus ex exercitu desideratis superatur, et fugitivus Palmyram se recipit, atque inde in Persidem. Emeseni quoque, ut Heliopolitae et Damasceni seditione adversus Marvam excitata, occlusis civitatum portis eidem ingressum negaverunt. is filio adversus Dachac cum copiosa militum manu misso, ipse Emesam versus arma dirigit, et urbem mensium quatuor spatio in potestatem recipit. interea Dachac ingentibus copiis stipatus accessit, cum quo Marvam in Mesopotamia praelio congressus, multis occisis, ipsum vivum captum neci tradidit. dum haec geruntur, Constantinus Germaniciam invadit, exercitumque in Syriam et Dulichiam emittit, commodam ex barbarorum bellis vincendi occasionem nactus. Arabes etiam ex eis urbibus inermes eductos et in fidem suam receptos, nec non patris consanguineos cum pluribus Syris monophysitis haereticorum

ὅν οἱ πλείους εἰς τὴν ἑρῆμὴν οἰκοῦντες, μέχρι τοῦ νῦν καὶ ἐν τῇ τρισαχίῳ τὴν τριῦδα σιανροῦντες κατὰ Πέτρον τὸν Ὁσίου Γραφῆ διήρησαν. ἀπὸ δεκάτης δὲ τοῦ Λιγούσιου μηνὸς Ἐῶς πεντηκιδεκάτης αἰῶτος ἐγένετο ὁμιχλῶδες. τότε ὁ Μακρυνομὸν ἀπέκρησε, καὶ καταλάβων Ἑμισσὸν, ἀναιρεῖ πάντα τοὺς συγγενεῖς καὶ ἀπέλειθόνον Ἰουάν· καθαιρεῖ δὲ καὶ τὴν πύλιν Πιλουπόλιω καὶ Λυμασινοῦ καὶ Ἱεροσολύμων, ἀναιρῶν πολλοὺς δυνάτους, καὶ ἀρρωστηρώσας τοὺς ἐν αὐταῖς τοῖς πόλεσι περιλειφθέντας.

10 Τότε τῇ ἡμέρᾳ ἐγένετο σεισμὸς μέγας ἐν Παλαιστίνῃ Ἄ. Μ. 638 καὶ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν πᾶσι τῇ Συρίᾳ μηνὶ Ἰανουαρίῳ 11 καὶ ἄρα δ', καὶ πολλὰς μυριάδας καὶ ἀναριθμητοὺς τεθνήσκουσιν, ἐκλήρηται τε καὶ μοναστήρια πενήτωσαν, καὶ μύλιατα κατὰ τὴν ἑρῆμον τῆς ἁγίας πόλιω. τῇ δ' αὐτῇ ἡμέρᾳ 12 ἰσχυρὸς θάνατος ἀπὸ Σικελίας καὶ Καλαβρίας ἀρξάμενος εἶεν τε πᾶρ ἰππικόμενον ἐπὶ τὴν Μοσχοβασίαν καὶ Ἑλλάδα καὶ τοὺς παρακείμενους τόπους ἐλθὼν δι' ἄλης τῆς ἰσθμίου προσημασιῶν τὸν ἀσπίθῃ Κωνσταντῖνον, καὶ ἀποστελλῶν τῆς κατὰ τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν καὶ τῶν σιπιῶν τίκτων μαρίας, P. 355

3. ἀπὸ δεκάτης 11 τ. Α. μ. Α. ἀπὸ 11 τ. Α. μ. δεκάτης τοῖς
 4. ἀπὸ πεντηκιδεκάτης Α. — οὐκ ἔστιν τοῖς 5. καταλάβων Α. ἀπο-
 λείβων τοῖς Ἑμισσόν Α. Ἑμισσόν τοῖς 7. καὶ Ἰουάν
 Ἰουάν add. ex Α. 12. θάνατος Α. εἶρος τοῖς 13. Μοσχο-
 βασίαν Α. τῆς add. ex Α. 14. ἁγίων add. ex Α.

nota innotis Byzantium transtulit, quorum reliquis Thraciam incolen-
 tes in hederorum usque diem trinitatem in hymno ter sancto comit-
 tentes Petri Palladio mentem tenent, et in ea perseverant. postea a
 die decima usque ad decimam quartam Augusti temerarie fuerunt ca-
 liginosae eo tempore Marciam parva victoria, et Funera recepta, con-
 uincuntur homines et libertas omnes occidit. muris etiam Helicopolis
 Damasci et Hierosolymorum everis, viros auctoritate praestantiores e
 medio sustulit, ceteros vero, qui in his urbibus superfuere, mu-
 tilavit.

Hoc anno mensis Ianuarii die decimo octavo hora quarta magnus A. C. 738
 terrae motus in Palaestina, circa Ierusalem, et in omni Syria factus
 est, adeo ut multae hominum myriades ac pene infinitae perierint,
 et ecclesiae monasteriaque considerent, et maxime circa sanctae civi-
 tatis solitudinem. hoc eodem anno lux penitentialis a Syris et
 Calabris primam exorta, atque velut ignis sensim deperenti per Ma-
 cedoniam et Graeciam adiacentesque incolas pervenit, tota indi-
 ctione decima quarta intereligentium Constantinum flagellavit, et modo
 penitens ab ea qua in ecclesiis et venerabilis imago ferebatur in-
 cania retrahere et compescere. ipse tamen prout quondam Pharaon in

εἰ καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν, ὡς Φαραὸ τὸ πάλαι. ἥ δὲ αὐτὴ
 λοιμικὴ νόσος τοῦ βουβῶνος ἀνέδραμεν τῇ πεντεκαίδεκάτῃ
 ἐπινημήσει, ἐν τῇ βασιλίδι πόλει. ἤρξατο δὲ αἴφνης ἀοράτως
 γίγνεσθαι, ἐν τε τοῖς τῶν ἀνθρώπων ἱματίοις καὶ εἰς τὰ τῶν
 ἐκκλησιῶν ἱερὰ ἐνδύματα σταυρία ἐλαιώδη πλεῖστα. ἐγένετο 5
 οὖν ἐντεῦθεν τοῖς ἀνθρώποις λύπη καὶ ἀθυμία πολλή τῇ τοι-
 ούτου σημείου ἀπορίᾳ· κατέλαβεν δὲ καὶ Θεομηρία ἀφειδῶς
 ὀλοθρεύουσα οὐ μόνον τοὺς ἐν τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν
 πάσῃ τῇ περιχώρῳ αὐτῆς. ἐγένοντο δὲ καὶ φαντασίαι εἰς
 πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐν ἐκστάσει γενόμενοι, ἐνόμιζον 10
 Β ἔξνοις τισίν, ὡς ἐδόκουν, καὶ βριαροῖς προσώποις συνοδεύειν,
 καὶ τοὺς ἀπαντῶντας αὐτοῖς, ὡς δῆθεν φίλους προσαγορεύον-
 τας καὶ διαλεγομένους. σημειούμενοι δὲ τὰ παρ' αὐτῶν λε-
 γόμενα ἔξηγοῦντο. ἑώρων τοὺς αὐτοὺς καὶ εἰς οἴκους εἰσερ-
 χομένους, καὶ τοὺς μὲν τοῦ οἴκου ἀναιροῦντας, τοὺς δὲ ξίφει 15
 τιτρώσκοντας. συνέβαινε δὲ τὰ πλεῖστα τῶν παρ' αὐτοῖς λε-
 γομένων γενέσθαι οὕτως, καθὼς εἶδον. τῷ δὲ ἑαρινῷ καιρῷ
 τῆς πρώτης ἰνδικτιῶνος ἐπέτεινε μειζόνως, καὶ τῷ θερινῷ ἔξε-
 καύθη εἰς ἄπαξ, ὥστε ὀλοκλήρους οἴκους κλεισθῆναι παντε-

2. λοιμικὴ νόσος A, λοιμὴ τῆς νόσου vulg. 4. εἰς τὰ A, ἐν
 τοῖς vulg. 7. κατέλαβεν — — — ἀλλὰ καὶ τοὺς add. ex A.
 9. καὶ φαντ. A, αἰ φ. vulg. 13. λεγόμενα A a f, λαλούμενα
 vulg. 14. καὶ ante εἰς add. ex A. 15. ἀναιροῦντας] ἑω-
 ρῶντας A a f.

malis obduratus et inemendatus perseveravit. pestilens illud bubo-
 nis virus ad imperatricem usque urbem propagatum est indictione
 decima quinta. ac primum quidem invisio quodam modo et dere-
 pente corpora invadebat tum vero in hominum vestibulis et in eccle-
 siarum sacris indumentis cruciculae plurimae oleagineo liquore con-
 spersae conspiciebantur. quo signo quid portenderetur cum homines
 ignorarent, in magnum moerorem animique angustias adducti sunt.
 ira deorum inexorabili exitio non solum urbanos, sed etiam vicinae
 regionis incolas oppressit. exinde plures hominum in mentis aliena-
 tionem coniecti variis sese phantasiae figuris, vel spectris et sensuum
 stupore permiserunt illudi, adeo ut cum peregrinis et terriculantis faciei
 hominibus, ut sibi videbatur, societatem ac iter habere se putarent,
 quos etiam velut amicos, ubi occurrerent, compellarent, ac cum ipsis
 colloquerentur, et quae ab ipsis dicerentur, observantes, aliis enarra-
 bant. eosdem insuper in domos penetrantes quosdam ex obviis vel
 plane conficere, vel gladiis vulnerare conspiciebant. sed et pleraque
 ex iis, quae isti referebant, quemadmodum ipsi viderant, ita fieri
 contigit. insequente autem primae indictionis vere magis ac magis
 serpere et grassari contagium, circa messem vero ita eius incendium

λαίς, καὶ μὴ εἶναι τοὺς ὀφθαλμοὺς θύπτειν τοὺς τετραίς. ἐκ πολλῆς αὐτῆς περιστάσεως ἐπινοήθη διὰ ζώων σαγματομήτων C ἐπιτετραμμένων θύλακων σκεῖναι ἐπιτεθεῖν, καὶ οὕτως ἐσημῆναι τοὺς τετραίς. ὁμοίως δὲ καὶ εἰς ἀμύξας ἐπάτω ἀλλήλων τοίτους C ἐπιτεθεῖν. ἐν δὲ τῇ πληρωθῆναι πάντα τὰ τε ἐπιτομία καὶ προύσια μακρὰ, ἵτι μὲν καὶ πιστότητα ἀνύδρους καὶ λειπόμενους καὶ πλείστον ἀμύξας διασπαρῆσαι. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ τοὺς ἴσθον τῶν παλαιῶν τετραῶν κήλους εἰς τὴν τοιαύτην προχωρῆσαι τῶν ἀνθρώπων σαμῶν τετραῶν. καὶ οὕτως μοις ἐπιτεθεῖν εἰς τὴν τοιαύτην χρεῖαν. παρτὸς δὲ οἴκου D ἐκ τῆς τοιαύτης σκευῆς διασπαρῆτος διὰ τὴν ἀσθενῆς γεγεννημένην εἰς τὰς ἡμέρας αἰώνους ἀπο τῶν κρατούντων καίτοι V. 283 ἦν, ἀφῆκα ὁ τῶν Ἀγαρηῶν σιόλος καταλαβὼν ἀπὸ Ἀλεξανδρείας ἐν Κύπρῳ, ἐνθα ἦν καὶ ὁ Ῥωμαῖκός σιόλος. ὁ δὲ στρατηγὸς τῶν Λιβυραίων ἐπιστολῶν αὐτοῖς αἰτήσας ἐν τῇ λιμένι τῶν Λεραμαίων, καὶ κρατῆσαι τὸ στόμιον τοῦ λιμένος χιλίων δρομῶντων ὄντων τρεῖς μόνους ἐξελῆσαι φασί.

α. σαγματομία A, σαμμασ. α, σαμμασ f, σαμμασ vulg. β. ἐπιτετραμμένων θύλακων σκεῖν ἐκ τετραμμένων θύλακων σκεῖν A, τετραμμένων θύλακων σκεῖν α, ἀπο τετραμμένων θύλακων σκεῖν vulg. ἐπιτεθεῖν A ὑποθήκη. γ. τὰ τε ἐπιτομία καὶ προύσια μακρὰ A, τὰ τε ἐκ ἀσθενῆς καὶ προύσια μακρὰ vulg. δ. πρὸς τὴν τ. A f. τ. καὶ add. ex A. 10. Λεραμαῖα A. 17. ἐξελῆσαι A, ἐξελῆσαι vulg.

causis, ut quae plurimae domus in ipsis penitus oculos clauderentur, ac sepelire nulla iustitia animi vix deberent. ex necessitate igitur in locis omnium urgentis necessitate antiquitibus in quosdam ad invicem iunctis, ac sub ditella iunctis trabeculis, quibus affixi anores, supererigunt, ac ita iunctarum cadavera in tumulum effere excogitatum est, et cadavera rursus cadaveribus congesta concrescebant curibus expectanda. cum vero iam vestis quam substructioni monumenta iunctis superstitibus appleta existerent, ceterum atque etiam pateras excussas, nec non vases exarsas et effusas cassi, hostes quoque veteribus iunctis simul ad huiusmodi humanorum cadaverum sepulture afflictae destinare compelli vult, ac ne via quidem eo pacto huiusmodi necessitate exasperantibus tollerent. postea cum omnes familiae ex tanta calamitate, plurimum ab iunctarum iunguntur impie iunctam a pateribus elongationem, diminutionem vel penitus deletas apparent, decedente Agathemone duxi Alexandriae instructa Cyprus, ubi domum clausam stationem agebat, appellere via est. cum vero Cl. hystoriarum dux Agathemone in Cretana parte occupatis eius familiis ex imperialis aetate iunctis adortus, ex mille hostium dromonibus tres solus exiisse narrat.

A.M. 6239 P. 356 Τούτῳ τῷ ἔτει κτείνεται Γρηγόριος ὑπὸ τῶν Ἀρουρι-
τῶν, καὶ ἐξενίκησε Μαρουάμ ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγός, ὡς
προέφην.

A.M. 6240 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκίνησαν ἐκ τῶν ἀνατολικωτέρων μερῶν
τῆς Περσίδος λαοὶ λεγόμενοι Χωρσανῖται καὶ Μαυροφόροι
κατὰ τοῦ Μαρουάμ καὶ πάσης τῆς συγγενείας τῶν προαρξάν-
των ἀπὸ Μουαμὲδ τοῦ ψευδοπροφήτου ἕως τοῦ αὐτοῦ Μα-
ρουάμ, τοῦτ' ἔστι κατὰ τὸ λεγόμενον τέκνον τοῦ Οὐμαῖα. τού-
των γὰρ μετὰ τὴν ἀναίρεσιν τοῦ Οὐαλιδ ἀλλήλους πολεμούν-
των καὶ ἀπασχολουμένων, οἱ λεγόμενοι υἱοὶ τοῦ Ἀχίμ καὶ
τοῦ Ἀλίμ, συγγενεῖς μὲν καὶ αὐτοὶ τοῦ ψευδοπροφήτου τυγ-
χάνοντες, κεκρυμμένοι δὲ καὶ φυγάδες ὄντες κατὰ τὴν μι-
κρὰν Ἀραβίαν, ἀθροισθέντες πρωτεύοντος ἐν αὐτοῖς Ἀβραῖμ,
ἐκπέμπουσιν ἀπόδουλον αὐτῶν τινὰ λεγόμενον Ἀβουμουσου-
λίμ εἰς τὸ Χωρσάν πρὸς τινὰς τῶν αὐτόθι προυχόντων,
αἰτούμενοι συμμαχῆσαι αὐτοῖς κατὰ Μαρουάμ. οἱ δὲ συνα-
χθέντες πρὸς Χατταβᾶν τινὰ βουλευόνται, καὶ ἐπανιστιῶσι
C τοὺς δούλους κατὰ τῶν ἰδίων δεσποτῶν, καὶ ἀναιροῦσι πολ-
λοὺς ἐν μιᾷ νυκτί, ὧν τοῖς ἄρμασι καὶ ἵπποις καὶ χρήμασι
καθοπλιοθέντες, ἐγένοντο εἰς δυνατοὺς. διαιροῦνται δὲ εἰς 2

4. ἐκίνησαν A f, ἐκινήθησαν a, ἐκινήθη vulg. 5. Χωρσανῖ-
ται A, Χουσαρονῖται a. 8. Οὐμαῖα A, Μαῖα f, Οὐνοια a, Οὐ-
ναῖα vulg. 10. Ἐχιν κ. τ. Ἀλίμ
A. 11. αὐτοὶ add. ex A. 13. Ἀραβίαν, ἀθρ. A. Ἀραβίαν
καὶ ἀθρ. vulg. 14. Ἀβουμουσαλίμ A, Ἀβουμουσλίμ a, Ἀβου-
μουσαχίμ f. 17. Χατταβᾶν A, Χαταβᾶν vulg.

A. C. 739 Hoc anno Gregorius ab Aruritis occiditur, Marvam vero Arabum
dux, quemadmodum superius retuli, victoria potitus est.

A. C. 740 Hoc anno Chorasaniae et Maurophori, populi eo nomine noti,
adversus Marvam et omnem praecedentium principum cognationem a
Muamed pseudopropheta usque ad Marvam, hoc est adversus Om-
maiae filium, ex postremis Persiae orientalis regionibus expeditionem
moverunt. post illatam quippe Valid necem Saracenis mutuis sese
bellis conficientibus, et circa caedes reciprocas occupatis, qui filii
Achim et Alim vulgo audierunt, pseudoprophetae quidem genere orti,
occulti tamen et in minorem Arabiam prius fugitivi, nunc sub Abraim,
ex familia duce praecipuo, in unum collecti, quodam suo liberto, cui
nomen Abumusulim, ad quosdam Chorasaniae regionis proceres, misso,
sociis armis adversus Marvam convenire ab eis expetierunt. illi con-
venientes apud Chactabam quendam consilium ineunt, servisque in
dominos suos concitatis, plurimos eorum una nocte trucidant, et eo-
rum curribus, equis et facultatibus ditati et instructi, potentes repu-

μουσλίμ. οἱ δὲ λοιποὶ ἀθροισθέντες κατὰ τὴν Σαμάρειαν καὶ
 V. 284 Τραχωνίτιδα χώραν κλήρω τὴν ἀρχὴν ἀπένειμαν τῷ Ἀβου-
 λαβάν, καὶ μετ' ἐκείνον τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἀβδελᾷ, καὶ μετὰ
 τοῦτον τῷ Ἰσέβιν Μούσε· καὶ τῆς μὲν Συρίας στρατηγεῖν
 ἔταξαν Ἀβδελᾶν τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἀλίμ, καὶ υἱὸν τοῦ Ἀλίμ,
 τὸν δὲ αὐτὸν Ἀλίμ τῆς Αἰγύπτου ἄρχειν, τὸν δὲ Ἀβδελᾶν
 Β τοῦ Ἀβουλαβᾶς ἀδελφὸν ἀπ' ἐκείνου ἔχοντα τὸν κληρὸν τῆς
 ἀρχῆς ἐπὶ τῆς Μεσοποταμίας ἔταξαν. ὁ δὲ αὐτὸς Ἀβουλα-
 βᾶς, ὁ καὶ πάντων ἐξάρχων, ἐν Περσίδι κεκάθικε, μετατεθεί-
 σης ἔπ' αὐτοῦ καὶ τῶν συμμαχησάντων Περσῶν ἀπὸ Δαμα-
 σκοῦ τῆς ἀρχῆς, καὶ πάντων τῶν συλληφθέντων θησαυρῶν, ὧν
 ὁ Μαρουὰμ ἐπεφέρετο. οἱ δὲ περισωθέντες υἱοί τε καὶ συγ-
 γενεῖς τοῦ Μαρουὰμ ἐλθόντες ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἀφρικὴν,
 κάκειθεν ἀντιπεράσαντες τὸ διορίζον μεταξὺ Αἰβύης καὶ Εὐ-
 ρώπης τῆς κατὰ τὸν Ὠκεανὸν στενῆς θαλάσσης, τὸ λεγόμενον
 Σεπταί, τὴν τῆς Εὐρώπης Σπανικὴν ᾤκησαν μέχρι τοῦδε τοῦ
 C χρόνου, ἔχοντές τινας προκατοικήσαντας αὐτόθι τῶν ἀπὸ Μαν-
 ῖτου διὰ πλοῦς ἐκριφέντων ἐκεῖσε, συγγενεῖς αὐτῶν ὄντας καὶ
 τῆς αὐτῆς θρησκείας. ἐκράτησεν δὲ ἡ ἐπὶ Μαρουὰμ ἄλωσις
 ἐτη 5', ἐν ἧ ἡ πᾶσαι μὲν αἱ κατὰ τὴν Συρίαν περιφανεῖς πό-

4. τὸν Ἰσέβιν Μούσε A, τὸν Ἰσεβημουσέ a, Ἰσεβημουσε f, τῷ
 Ἰβιν Μουσαι vulg. 5. τὸν ἀδελφόν — — — τὸν δὲ Ἀβδε-
 λᾶν om. A. 8. Ἀβουλασβᾶς saepius vulg. 9. καὶ καθήκε A.
 11. συλληφθ. A, συλλειφθ. vulg. 15. τῆς om. a. 18. διὰ
 πλοῦς A, διὰ πλοίων vulg. ὄντας add. ex A.

chonitidem regionem congregati, ditionem omnem sorte distribuendam decreverant, omnium quidem primo Abulabae, tum vero Abdelaee eius fratri post eum, ac deinde Ibi Musi. et Syriae quidem Abdelam Alimi fratrem, et una Alimi filium praeesse statuerunt, ipsum vero Alim Aegypto praefectum dederunt, Abdelam autem Abulasbae fratrem ab eo imperii partem sortitum Mesopotamiam iusserunt tenere. is porro Abulasbas, qui omnium praecipuus et potestate praeibat, solium in Perside posuit, evocatis nimirum Damasco qui sibi fuerant auxilio Persis, et translato in Persidem imperio, una cum omnibus thesauris, quos olim illuc Marvam importaverat. filii vero Marvam et reliqui eius affines calamitatibus istis superstites ex Aegypto migraverunt in Africam. inde maris angusti fretum Libyam ab Europa iuxta oceanum disternans traicientes (Septe loco nomen factum est) Hispaniam Europae partem ad hoc usque tempus tenuerunt; alii, licet superstitionis eiusdem, et ex eadem stirpe nati, quos nimirum navibus deportatos illuc exposuit Mavias, eam regionem prius incoluerunt. porro clades ista sub Marvam recepta per annos sex dura-

λαις ἀποτιγιάθησαν, αὐτῶν Ἀπτιογιάς, διότι ναπαγίγιον ἔχειν
 αὐτῶν ἐπιπέτη· ἀνασίδυρτοι τε τῶν Ἀράβων ἐπ' αὐτοῦ
 ὤλοντο. Ἰάν γάρ ἐπέργεν διασημῆτος περὶ τὰ πολιμικῶ.
 ἐπιγχαυε δὲ τῆς τῶν Ἐλικουρτίων ἤτοι Ἀύτοματιτῶν αἰρέ-
 σαιως, ἐκ τῶν οἰκοῦντων τὴν Χαρρῶν Ἑλλήτων μεταλαβάν τὴν
 ἀσθμιαν. τῷ δὲ κ' τοῦ Ἰανουαρίου μηνος τῆς τρίτης ἡμε-
 ριῶσ ἀπέγχε τῷ βασιλεὶ Κωνσταντίνῳ τὸς, ἐν ἐπιπέδομασι D
 Αἰοντι, ἐκ τῆς τοῦ Χαράου τῆς Χα. αἰγίας Σεγυιῶς. ἐν δὲ
 τῷ αὐτῷ χρόνῳ γέγονε σεισμός ἐν Συρίῳ καὶ μεγάλη καὶ φο-
 βερὰ πύλας, ἔδειν αἱ μὲν τῶν πόλεων ἐλοσλήρωσ ἠφανισθη-
 σαν, αἱ δὲ μέσως πως, ἐτέρως δὲ ἀπὸ τῶν ὄρειων εἰς τὰ
 ἐλασσίμιστα πεδία σὺν ὁ τῶν τοιγίτων καὶ τῶν οἰκημάτων
 αὐτῶν ἐλοσλήρωσ· μετέστησαν οἶκoi ὡς ἀπὸ μιλίων τῆς ἡ' καὶ
 μικρῶν πρὸς. ἔστησαν δὲ αἱ αὐτοῦσι διασομνοι τῆς γῆς Με-
 σωποταμίας εἰς μέσως ῥαγίται ἐπὶ μιλια δυο, καὶ ἐκ τοῦ θε-
 σοῦ αὐτῆς ἀνασθῆσαι ἕτερασ γῆσ λεπτοτάτην καὶ ἀρμυρῆ, ἧς
 ἐκ μέσως, ὡς φανει, ἀπέλιδεν ζωον μονίμων, ἄσπιλον, λαλοῦσ P. 356
 αἰθροπότησ φωνῆ, προημερίων τοῦ Ἰθιου ἐπιδρουμεν ἐκ τῆς
 ἐργίμων κατα τῶν Ἀράβων, ὃ καὶ γέγονε. τῷ δὲ ἐχομίστῳ

α. τῶν αἰδ. ex A.	4. ἀύτοματιτῶν A f.	B. Χαράου A.
τησ φασ., Χαράου vulg.	11. δε αἰδ. ex A.	12. ἐκτ. μετὰ
τοσ, sed vid. p. 354. 9.	13. ἐλοσλήρωσ A.	ξ καὶ A., et
καὶ τοσ.	14. αὐτοῦσι A.	16. ἀπέγχε A. ἀπέγχε. vulg.
τοῦ Ἰθιου A. et Ἰθ. vulg.	15. καὶ ἐκ A f.	18.

vit. quo illustriorum omnium Syriae civitatum moenia in terram de-
 lecta sunt, praeter colias Antiochiae, quod eam totam sibi rebegium
 velle destructionem. Innumeris namque Arabes eo iubente perire, ex-
 titit enim in bellis rebus versatissimus. habitus est praeterea Epi-
 curorum, ut est Antomilitarum, actibus, ex impetate libe a Gelo-
 co sine gentibus, qui apud Charran sedes fixerant, contracta. Ter-
 ra vero inuestione mensis Ianuarii die vicissim quinto imperatori
 Constantino ex filia Chagani Charran susceptus est filius nomine
 Ios. eodem quoque anno rehemens terrae motus et ingens tremen-
 disque aestimationem terra exilit in Syria, qua nonnullae urbes inte-
 gram funditus absciptae sunt, aliae media sui parte curuerunt, quae-
 dam denique a montibus in volubitas planities cum monti atque ad-
 ditione vites ellum demum ad passum sex milia et longius etiam
 quibus ex integro transportatae sunt. narraverunt etiam, qui de vici-
 nitati terrae extiterunt, Mesopotamiae tellurem ad duo millia
 disruptam hiatum dextere, et hiatum profunda tellurem aliam candi-
 dillam et arenosam emerisse, ex cuius medullis animal modo non
 abesse, nulla varietatem macula, humana voce praeditum emerisse et
 ceteros Arabes pronunciaisse gentis alterius e deserto irruptionem;

χρόνῳ τῆς τετάρτης ἰνδικτιῶνος τῆς ἑορτῆς τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς ἔσπειρε Κωνσταντῖνος ὁ δυσσεβῆς βασιλεὺς τὸν ἐαυτοῦ υἱὸν Λέοντα εἰς βασιλεία, δι' Ἀναστασίου τοῦ ψευδώνυμου πατριάρχου καὶ σύμφρονος αὐτοῦ.

A.M. 6242 Ἀράβων ἀρχηγοῦ Μουαμὲδ ἔτος α'.

B
V. 285 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστασίασαν οἱ Χαλκιδεῖς τοῖς μαυροφύροις Πέρσαις, καὶ ἀνῆρέθησαν ὑπ' αὐτῶν ἐν τοῖς ὄρεισις Ἐμέσης χιλιάδες δ'. τὸ αὐτὸ δὲ γέγονεν καὶ κατὰ τὴν Ἀραβίαν εἰς τοὺς Καϊσινοὺς ὑπὸ τῶν αὐτῶν Περσῶν. ἐλθούσης δὲ τῆς κεφαλῆς τοῦ Μαρουὰμ ἐσμυρτισμένης ἐπαύσαντο αἱ πλείους τῶν στάσεων. καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει ἐκοιμήθη ὁ ἁγιώτατος Πατριάρχης Ἀντιοχείας Θεοφύλακτος μηνὶ Δεσίῳ κθ'.

A.M. 6243 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Θεοδώρου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τοὺς πλείους τῶν Χριστιανῶν, ὡς συγγενεῖς τῶν προαρξάντων, ἀνεῖλον οἱ προσφάτως κρατήσαντες, δόλῳ τούτους χειρωσάμενοι, εἰς Ἀντιπαιρίδα τῆς Παλαιστίνης. καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ Κωνσταντῖνος τὴν Θεοδοσιουπόλιν παρελάβεν ἅμα τῇ Μελετινῇ, καὶ ἤχημαλώτευσεν τοὺς Ἀρμενίους. ὁ Θεόδωρος δὲ υἱὸς τοῦ Βικαρίου ἐκ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας ὀρμώμενος ἐχειροτονήθη πατριάρχης Ἀντιοχείας.

2. βασιλεὺς add. ex A. 7. ὄροις A. 8. τὸ αὐτὸ A, τοῦτο vulg. καὶ add. ex A. 16. χειρωσάμενοι A, κρατησάμενοι vulg. 19. ἐκ add. ex A. 20. Ἀντιοχείας om. A f.

quod demum accidit. eodem autem anno, qui fuit indictionis quartae proprius, sanctae pentecostes festo die impius Constantinus Anastasii falsi nominis patriarchae et pravitatis eiusdem conscii opera filium suum Leonem in imperii coronaeque consortium admisit.

A. C. 742 Arabum ducis Muamed annus primus.

Hoc anno Chalcidenses adversus Maurophoros Persas tumultuati in Emesae confinibus ad hominum millia quatuor ab eis deleti sunt, atque id ipsum in Arabia adversus Caisinos ab iisdem Persis commissum est. producto vero Marvam capite aromatibus ingeniose condito, ex maxima parte tumultus deinde sedati sunt. eodem anno mensis Desii die vicesimo nono santissimus Antiochiae patriarcha Theophylactus morte obdormiit.

A. C. 743 Antiochiae episcopi Theodori annus primus.

Hoc anno Christianorum plurimos, ceu principibus nuper dominium adeptis sanguine iunctos, Antipatride Palaestinae dolose comprehensos, Arabes duces ad principatum recenter evecti sustulerunt e medio. eodem anno Constantinus, Theodosiopoli una cum Melitine capta, Armenios in servitutum mitit. Theodorius autem vicarii filius e minori Armenia oriundus Antiochiae patriarcha consecratus est.

Τούτω τῷ ἔτει ἀφθίς φρονήματι Κωνσταντίνος ὁ δισ. Α. Μ. 644
σεβρῆς πολλά κατα τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐρθοδοξου πίστεως με-
λειπῶν σιλήντι, καθ' ἰκασίην πόλιν τὸν λαὸν ἐπιθεῖν πρὸς τὸ
ἴδιον αὐτοῦ φρόνημα δολίως ἰσχυθῆναι, προσδοκῶν τὴν μιλ-
5 λουσαν αὐτῷ ἰσχυθῆναι τάλιαν ἀσέβειαν.

Τούτω τῷ ἔτει Ἀναστάσιος ὁ αἰετός τοῦ θρόνου τῆς Α. Μ. 645
Κωνσταντινουπόλεως ἄρχισμηνος τεθῆναι σὺν τῷ ψυχῆ καὶ P. 359
τῷ σώματι αἰεσίτω πάθει τῷ λογιωτῷ γορδακῶς κῆρον
διὰ στήματος ἐμμευς, ἀλλὰν ἔτιοι δίστη ἐπὶ τῆς κατὰ θεοῦ
καὶ τοῦ διδουσκίου τόλμης. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Κωνσταντίνος
ὁ δευτῆς; κατα τῶν ἀγίων καὶ σεπτιῶν ἱερέων παράνομος
συνέδριον τριακοσίων τεσσάρωντα καὶ ἑπτὰ ἐπισκόπων συν-
ἔειξεν ἐν τῷ τῆς Ἱερῆας παλατίῳ, ὡς ἐξῆρχεν Θεοδόσιος ὁ
Ἐρμην, εἰς Ἀγνικάρου, καὶ Πασσιλλῆς ὁ Πέργης· οἱ καθ'
3 Ἰουλιού; τὸ δευτέρα δογματίσαντες, μηδενὸς παρόντος ἐκ τῶν B
καθολικῶν θρόνων, Ρώμης, φημί, καὶ Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀν-
τιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, ἀπὸ δεκάτη τοῦ Φεβρουαρίου μη-
νὸς ἀρχάντες, διέκριναν ἰσως ἢ τοῦ Ἀγιοκισίου τῆς αὐτῆς
5 Ἰνδικτιῶνος. καθ' ἣν ἐν Βλαχέρναις ἐλθόντι; οἱ τῆς θιο-
κόσου πολέμιοι, ἀρῆξαν Κωνσταντίνος ἐν τῷ ἄρβωσι κραιῶν

3. velle] velle A; neutrum recte habere videtur. 4. αὐτοῦ
add. ex A. 5. ταύτης A I. 7. σὺν τῷ ψ. καὶ τῷ σ. A.
τῷ σ. σὺν τῷ σ. velle. 8. δευτέρου A 6. γορδακῶς x. 15.
6. add. ex A. 16. οὐκ αὐτὸ ἴσως add. ex A, item τοῦ αὐτοῦ
ἀδῶ. 17. δεκάτη; notui corrigere.

Hoc anno Constantinus impius Imperator vanis superbiae flatibus A. C. 744
elatus plerumque per singulas civitates adversus ecclesiam et orthodoxam
fidem sermo et commenta agitari commentum, populum ad totam
Constantiniam amplexantem adhaere pertraxit, et eo pacto viam ipsam ad
impietatem, quae nunquam factura esset, paravit.

Hoc anno Constantinus sacerdos thesauri Cypriensis antistes annis simul et A. C. 745
corpore mortuus est infelicitatis merito, qui christiana dicitur, pro-
prium stertis per se egere, dignumque perhibet obitum suum
in deum ac non acceptum invidiarum, eadem etiam anno impius Con-
stantinus adversus sanctas et venerandas mores per illegitimum trecentum
trecenta et octo episcoporum in Hierone palatio coegit concilia-
tum, ubi omnes praesentem Theodoros Ephesii episcopus, Apollinari-
ellus, et Paulinus Bergensis antistes, sui praesentis suas sententias pri-
vatis auctoritate sancentes, nulla cathedra non sedem, Romae, dyo,
Alexandriae, Antiochia et Hierosolymorum praesente, a mensis Fe-
briarii die decimo facta initio, ad Augusti diem octavam coepto parti-
cipavit eadem indictione, qua ad Blachernas convenientibus ista dei-

Κωνσταντῖνον μοναχὸν ἐπίσκοπον γενόμενον τοῦ Συλαίου, καὶ ἐπευξάμενος ἔφη μεγάλη τῇ φωνῇ· Κωνσταντίνου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου πολλὰ τα ἔτη. καὶ τῇ κ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀνῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ φόρῳ σὺν Κωνσταντίνῳ τῷ C ἀνιέρῳ προέδρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἐπισκόποις, καὶ ἐξεφώνησαν τὴν ἑαυτῶν κακόδοξον αἵρεσιν ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, ἀνα-
 V. 286 θεματίσαντες Γερμανὸν τὸν ἀγιώτατον, καὶ Γεώργιον τὸν Κύπριον, καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσορροῶν Λαμασκητὸν τὸν Μανσοῦρ, ἄνδρας ἀγίους καὶ αἰδεσίμους διδασκάλους.

A.M. 6246 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Κωνσταντίνου ἔτος α'.
 D Τοῦτῳ τῷ ἔτει Μουαμέδ, ὁ καὶ Ἀβουλαβᾶς, τέθνηκεν, κρατήσας ἔτη ε'. ἦν δὲ Ἀβδελλᾶς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ εἰς τὸν τόπον τῆς βλασφημίας αὐτῶν τὸ Μάκχαν. γράφει οὖν πρὸς τὸν Ἀβουμουσλίμ ὄντα κατὰ τὴν Περσίδα, φυλάξαι αὐτῷ τὸν τόπον τῆς ἀρχῆς, καθὼς ἐκκληρώθη αὐτῷ. ὁ δὲ μαθὼν Ἀβδελλᾶν τὸν υἱὸν Ἀλί, ἀδελφόν δὲ Σαλίμ τοῦ μοναστρατήγου Συρίας, τὴν ἀρχὴν αὐτῷ περιποιούμενον, καὶ ἐρχόμενον κρατῆσαι τὴν Περσίδα, ἐναντιούμενον δὲ τοῖς Πέρσαις, καὶ
 P. 360 προσκείμενον τοῖς τῆς Συρίας, οἱ καὶ συνεμάχουν αὐτῷ, διεγείρας τὰ τῆς Συρίας στρατόπεδα, συμβάλλει αὐτῷ κατὰ τὴν

3. τῇ κ' τοῦ α. A. 5. προέδρῳ add. ex A. 12. Ἀβδελ-
 λᾶς A (ubique), Ἀβδελᾶς vulg. 13. τὸ Μάκχαν] τὴν M. mg.
 Par., Τιμέχη vulg., Τιμάχην a, om. A f. 14. Βουμουσλίμ f.
 17. περιποιούμ. A, παραπ. vulg. 18. τῆς Περσίδος A. 20.
 τῆς Συρίας] σὺν αὐτῷ A. κατὰ τὴν Τοίβην A.

parae adversariis, Constantinus Constantinum monachum, qui Sylaei episcopus fuerat, manu tenens conscendit ambonem, et clara elataque voce votis conceptis bene precatus, Constantino, inquit, oecumenico patriarchae multi anni. et vicesimo septimo mensis Augusti imperator in forum progressus cum sacrilego Constantino et reliquis episcopis, qui omnes pravam suam haeresim coram universo populo promulgaverunt, et sanctissimum Germanum, Georgium Cyprium, Ioannem Chrysorrhoeam Mansuris filium, viros sanctos et venerandos doctores anathemate ferire ausi sunt.

A. C. 746 Cpoleos episcopi Constantini annus primus.

Hoc anno Muamed, qui Abulabas etiam dictus, moritur, postquam principatu potitus est annos quinque. Abdellas autem frater eius in loco blasphemiae eorum dicato Mecha oppido morabatur. is ad Abumuslim, qui in Persia degebat, scribit, ut sibi principatus partem, quae sorte obtigerat, servaret. hic ex adverso Abdellam filium Ali, Salem vero Syri supremi ducis fratrem principatum sibi procurari cognoscens, ac ideo in Persiam, ut eam sibi subiiciat, accedere, Persis tamen adversari, et in Syriae incolas propendere, qui etiam cum eo

Τυάντη, καὶ νεκρῶς αὐτὸν ὁ Ἀβουσαλίμ πολλοὺς ἔπειθεν.
 ἦσαν γὰρ οἱ πλείους Σαρακῆναι καὶ Ἀρμενίαι. ὁ δὲ Ἀβδελῶς
 μισθὸς περιουθεῖς, μετ' ἄλλας ἡμέρας γέγραυτο λόγους λαβῆναι
 παρὰ τοῦ ἄλλου Ἀβδελῶ, τοῦ ἀδελφοῦ Μουαμεδ, καταλα-
 βῆναι οὐκ οὐδὲ πολλὰ τὴν Περσίαν ἐκ τοῦ Μάχα· ἐν ταῖς
 φρουραῖς ἐν οὐσίῳι σαδρῶ, καὶ κατορεῖσθαι προσι-
 ζα, τὰ Σινεῖα λαθρῶ, τοῖσιον ἀλαττείνε. τοῦ δὲ Ἀβουσαλίμ
 μετῴντα κατὰ τῆς Συρίας, Ἀράβων, ὡς ἐλαττωσάντων
 τοῦ Μανουφρέου, καὶ πολλοὺς κατὰ τὴν Παλαιστίνην καὶ
 Ἰουδαίαν καὶ τὴν παραλίαν ἐπέστη, ἐπέδωκεν τε αὐτοῖς μελι-
 τωσια, μετὰ τῶν στρατευμάτων ἐπιταροσῶν. ὁ δὲ ἄρχιος
 τῆ Ἀβδελῶ πρὸς τὴν ἐδοικρον Περσίαν ἀφικνεῖται σὺν τῇ
 παιδί, ὅν δειλιώσας σφῆδρα μεταπολλίται αὐτὸν πιθανολο-
 γοῖσι καὶ παρακλήσοι, καὶ αὐτοῖς δὲ τοῖς μισθοῖς συμβο-
 λοῖσι τῆς ἀρχῆς αὐτῶν, φησὶ δὲ τῇ φῦδι καὶ τοῖς σπειδη-
 λῶσι τοῦ φειδοσφρητοῦ Μουαμεδ, ἐξαιτῶν ὁδὸν ἡμέρας μίας
 ἐσπῆναι πρὸς αὐτὸν, ὅπως αὐτῷ τὴν πατρὶ πρόλασσην εἰγα-
 ροσίαν ἀποσῆσθαι. ὁ δὲ ἄρχιος, παραγίεται σὺν γιλιόσι
 ἰσπίων ρ', ἐπέδωκεν τε αὐτῷ κτείνετα ἐκ' αὐτοῦ γερῶν ἰδι-

5. Μισθὸς Α. Μισθὸς ε. 6. το τὴν αὐτὸν et A. μετῴντα
 Α. καταλαβῆναι I. μετῴντα κατὰ τὴν 15. ἐπέδωκεν Α. διου-
 ρῶν τοῦ 14. ἀλαττείνε Α. 16. μισθὸς σα Α.

belli societatem inueniunt, de his certius. Syriac copias in eum concit-
 tos, et ad Tyrosum imperatorem iacobum mandatis, ex contraria parte ple-
 ritibus uentis, libanum facit remanent. certum plerumque haberi conat
 utique Arabibus. Abdella solus imperator et incolonia, post dies
 aliquot p̄m̄is alio dori petat ab alio Abdella Muamed fratre, qui e
 Mecha p̄m̄is in Persiam tentum p̄m̄is. hic illam in domo
 tunc in iacobum, fundamentis latentes effudit, interfecit
 om̄es Arabes Syriac imperatorem et minas
 tentum, quare qui Manufulum remanent in iacobum excu-
 p̄m̄is, imperatorem certum p̄m̄is Palistinam, Persiam agror, et mari-
 tima iacob remanent, et iam agor in illos p̄m̄is, exercitus om̄is
 in eum eadem, p̄m̄is. in Abdella imperatorem, cum talis equitibus
 in iacobum Persiam tentum, quare iacob p̄m̄is Abdella ip̄m̄is
 tentum imperatorem p̄m̄is blanditiis remanent, ac ip̄m̄is etiam
 imperatorem et iacobum excu p̄m̄is, virga, linguam, atque iacobum solui
 p̄m̄is in Muamed ad eum remanent, de eo contendens, et unius
 tentum dori, iacobum ad se remanent, p̄m̄is, et et imperatorem p̄m̄is
 debentem p̄m̄is iacobum remanent p̄m̄is, ille iacobum tentum
 tentum, equitibus tentum tentum tentum tentum, ad eum tentum,
 tentumque tentum copias ad iacobum conueniens, p̄m̄is eius, qui iacobum

αις. οἱ δὲ ὄγλοι σκεδασθέντες αὐθημερόν ἤγοντο, φιλοτιμί-
αις οὐκ εὐαριθμητοῖς ἐφοδιασθέντες. καὶ οὕτω τὰ τῆς ἀρχῆς
τῷ Ἀβδελᾷ διευθύνεται.

A.M. 6247 Ἀράβων ἀρχηγοῦ Ἀβδελᾷ, Ῥώμης ἐπισκόπου Παύλου
ἔτος α΄.

V. 287 Τούτῳ τῷ ἔτει Νικήτας ὁ Ἡλιουπόλεως ἀνεθεματίσθη
D ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πάσης. ὁ δὲ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος Σύ-
ρους τε καὶ Ἀρμενίους, οὓς ἤγαγεν ἀπὸ Θεοδοσιουπόλεως
καὶ Μελιτινῆς, εἰς τὴν Θράκην μετώκισεν, ἐξ ὧν ἐπλατύνθη
ἡ αἵρεσις τῶν Πανλικιανῶν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ πόλει,
ὀλιγωθέντων τῶν οἰκητόρων αὐτῆς ἐκ τοῦ θανατικοῦ, ἤνεγκεν
συμφαμίλους ἐκ τῶν νήσων καὶ Ἑλλάδος καὶ τῶν κάτωτικῶν
μερῶν, καὶ ἐποίησεν κατοικῆσαι τὴν πόλιν καὶ κατεπύκνωσεν
αὐτήν. τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ ἐζήτησαν οἱ Βούλγαροι πάκτα διὰ
τὰ κτισθέντα κάστρα· καὶ τοῦ βασιλέως ἀτιμάσαντος τὸν
P. 361 ἀποκρισιάριον αὐτῶν, ἐξῆλθον φροσαστικῶς, καὶ ἦλθον ἕως
τοῦ μακροῦ τείχους, κατὰ τῆς βυσιλίδος πόλεως τὴν ὀρμὴν
ποιησάμενοι. πολλὴν οὖν ἄλωσιν ἐργασάμενοι καὶ αἰχμαλω-
σίαν λαβόντες, ὑπέστρεψαν ἀβλαβεῖς εἰς τὰ ἴδια.

A.M. 6248 Τούτῳ τῷ ἔτει σεισμὸς γέγονεν κατὰ τὴν Παλαιστίνην 2

2. οὐκ εὐαρ. A, ἀναρ. vulg. 3. τῷ Ἀβδελᾷ διευθύνεται A,
τοῦ Ἀβδελᾷ δεύθυνεν vulg. 9. τὴν add. ex A. ἐπλατύνθη
A, ἐπληθύνθη vulg. 12. συμφαμίλους A a, συμφαμίλλους
vulg. 16. αὐτῶν add. ex A. 20. Τούτῳ τῷ A, τῷ δ' αὐ-
τῷ vulg.

verat, manibus interficitur. turmae autem dissipatae summis licet
honoribus cumulatae reditum eodem die susceperunt. hic fuit Abdel-
lae imperii ordo.

A. C. 747 Arabum ducis Abdellae, Romae episcopi Pauli annus primus.

Hoc anno Nicetas Heliopoleos episcopus ab universo ecclesiae
coetu anathemate percussus est. imperator autem Constantinus, quos
Theodosiopoli et Melitine Syros et Armenios eduxit, in Thraciam
transtulit, quibus Paulicianorum haeresis aucta est. urbe pariter tota
civibus peste sublatis destituta, ex insulis, Graecia, et inferioribus
aliis regionibus incolas alios cum integris etiam familiis asportatos,
ut eam habitarent, transtulit, atque ita civibus ut prius refertam ac
populosam reddidit. eodem etiam anno Bulgari ob nova castra ex-
tracta nova quoque pacta postulant. imperatore apocrisarium eorum
spemante, ipsi ignominiam ulturi, ad longum usque murum versus
urbem cum exercitu bene instructo irrumpunt, magnaue strage edita,
et multitudine captivorum abducta, illaesi et incolumes proprias do-
mos repetunt.

A. C. 748 Hoc anno terrae motus haud levis in Palaestina et Syria contigit

τῆς μαγικῆς ὄντες θρησκείας, ἀπύτη τοῦ διαβόλου κρατούμενοι, πωλήσαντες τὴν ὑπαρξιν αὐτῶν, καὶ γυμνοὶ ἀνελθόντες εἰς τὰ τείχη, ἐρριπτὸν ἑαυτοὺς, ὥστε πεταοθῆναι εἰς τὸν οὐρανόν, ὡς ἐνόμιζον. οἱ δὲ μηδὲν ἀξιόλογον τῆς ἐκεῖσε κληρουχίας ἔχοντες, εἰς γῆν ἀνθυπέστρεφον τὰ μέλη συντριβέντες, ὧν τοὺς ἐξάρχοντας τῆς πλάνης Ἀβδελλᾶς ἀνεῖλεν διὰ τοῦ Σαλίμ κατὰ τὴν Βέρροϊαν καὶ Χαλκίδα ὄντας ἀριθμὸν ἕξ.

- A.M. 6251   Τούτῳ τῷ ἔτει φθόνῳ τοὺς Χριστιανοὺς ἐκώλυσαν Ἄρα-
P. 362 βες ἐκ τῶν δημοσίων χαρτοθεσίων πρὸς ὀλίγον χρόνον, αὐθις
δὲ ἀναγκασθέντες ἐγχειροῦσιν αὐτοῖς τὰ αὐτὰ, διὰ τὸ μὴ δύ-
νασθαι αὐτοὺς γράφειν τὰς ψήφους, καὶ ἐπεστράτευσαν τὴν
V. 288 στρατηγὸν τῶν Ἀρμενίων πολεμήσαντες εἰς τὸν Μέλαν ἀνεῖ-
λον μετὰ πλήθους στρατοῦ καὶ τεσσαράκοντα δύο ἀνδρας ἐπι-
B σήμους δεσμίους ἤγαγον, καὶ κεφαλὰς πολλὰς. ὁ δὲ βασι-
λεὺς ἐπεστράτευσεν τὴν Βουλγαρίαν, καὶ ἐλθὼν εἰς Βερέγα-
βαν εἰς τὴν κλεισοῦραν, ὑπήντησαν αὐτῷ οἱ Βούλγαροι, καὶ
πολλοὺς τῶν αὐτοῦ ἀνεῖλον, ἐν οἷς καὶ Λέοντα πατρικίον καὶ
στρατηγὸν τῶν Θρακησίων, καὶ Λέοντα ἕτερον λογοθέτην τοῦ

5. συντριβέντες A, συντριβόντες vulg.   11. δὲ add. ex A.   14.
Ἀρμενιακῶν A.

distractis, depositisque vestibis nudi, conscensis aedificiorum moenibus, in capita praecipites se agebant, quo, ut magicae superstitionis fallacia decepti, et a diabobo potentius occupati rebantur, in caelum promptius evolarent. illic porro haereditatis et sortis sibi propositae nil aestimabile dignum reportantes, membris omnibus conterendi in terram gravius dilabebantur. huius erroris antesignanos sex numero repertos, quum Berrhoeae, tum in Chalcide, opera Salem Abdellas e medio sustulit.

- A. C. 751   Hoc anno a publicis vectigalium actis conficiendis ad breve temporis spatium Saraceni invidia moti Christianos prohibuerunt, rursus autem necessitate compulsi, quod ipsi numeros, et summas scribere non possent, eadem eis reposuerunt in manus, et irruptione in Romaniam facta plures abduxerunt captivos, Paulumque Armeniorum ducem, inito ad Melam cum eo certamine, exercitusque partem non contemnendam, quadraginta duobus viris e Romana ditione spectatissimis, pluribusque aliis compedibus astrictis in captivitatem secum abactis, prostraverunt. imperator autem armis in Bulgariam motis, venit Beregabam, at Bulgari ad clusuram obviam facti plurimos ex eius militibus deleverunt, inter quos Leo patricius et Thracensium dux, alter Leo cursus publici logotheta, et ex confusa plebe non pauci

δρόμον, καὶ λαόν πολίον· καὶ λαβόν τὰ ὄρματα αὐτῶν, καὶ οὕτως ἀδούτως ἐπέστρεψαν.

Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονε πλάνη τῆς πασχάλιας, καὶ οἱ Α.Μ. 650 μὲν ὀρθόδοξοι κατὰ τὴν ἴσην ἡμέραν τοῦ Ἀπριλίου μηνός C. 5 ἐπέωρασαν, οἱ δὲ πεπλανημένοι αἰρετικοὶ τῆ 17.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μετετέθη ἡ κτῆρα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἐκ τῆς μουσῆς τοῦ Σατταίου εἰς τὸν καιὸν αὐτοῦ πατῆ τῆν Ἐκκορνίαν καὶ ἄλλοι περιφανῆ ὄντα, καὶ ἡ κατάβασίς ἐτετέθη ἔσθλα μέχρι τῆς σημερινῆς ἡμέρας τῶν πιστῶν προσηκουμένη ἐνώδιον σωματικῶν τε καὶ πνευματικῶν τιμηταί, ἔλασσονα καὶ τοὺς πιστοὺς προστρέχονσι τὸ ἱάματα, καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει δοσέντος ἔδωκεν λαμπρότατος πατὴρ τῶν ἰσθμῶν ἐπὶ δέκα ἡμέρας, καὶ αὐθις πρὸς δέκα ἡμέρας αἶ'. Θεόδωρος D δὲ εἰς ὄνοματι Ἀθανάσιου Συροῦ κατὰ τὴν περίληψιν Παιουσι- λίκως τῆς πρὸς Ἀθήνας ἐπιστολῆ τοῦ Ἀρανα, καὶ πολιμήρας αὐτοῦ, ἔπεισαν εἰς ἀπεριόριστον πολλοὶ ἰσθμιοὶ τὸν δὲ τρωτικὸν ὄργισεν, καὶ οἱ στυγέριος αὐτῷ Ἀθηναῖοι πάντες ἀγροῖσθον. ἐγένετο δὲ καὶ ἐν Ἀρρυσίᾳ ἀπεισιπασταῖοι καὶ πύλοιοι, ἔλασσῆς γενομένης ἐλλείψεως, μετὶ ἀδύροισι ἀπεισιπασταῖοι, ἡμέρη

97. βίβλινον — — ἀράτα om. f.   14. ἀδύ-
 ρου add. ex A.   15. τῆς πρὸς A, τὴν ἐπὶ vulg.   16. καὶ
 αὐτο ex add. ex A.

desiderati. eorum arma acceperunt Bulgari, atque ita Romani cum
 deditione abierunt.

Hæc anno error in celebrando paschalis festo committitur est. A.C 752
 Theodosius per orientales partes mensis Aprilis die sexta, habebat
 autem, quantum id fuit, erratum tertio decimo solemnitate Hiem
 æquidist.

Eodem anno sancti Iohannis presbyteri et hospitalis caput ex
 Antiochianis in perpetuum templo constantino constructione ad
 Constantiniam urbem translatum est. conflenda quoque omne corporatio
 christianis adhibita est, in qua in hunc usque diem a fidelibus
 observata, tam corporea, quam spirituali omnino flagrantia honoratur,
 et ab illis sanctissimum amicum medela, velut e pessimi fonte in eis,
 quæ cum hinc procedunt, adest. Hæc insuper anno cometa trahit in
 unam fulgulentissima ad orientalem caeli partem dies continuas diem,
 et ad occidentalem rursus dies viginti et unum visus est. Theodo-
 sius autem quidam e civitate Libani Syon in Hætopoloni regione,
 quæ Libani vallaret, in Antiochiam rebellavit, et non iam tam eo con-
 stantia multo ex utroque parte desideravit, tandem autem sine fine in In-
 piam veniens est, quoque illam circumstantes habundantia unum unum in-
 ventum quoque per Antiochiam exiit præcedente nocte festo mensis
 Augusti die decimo quinto, tertio sexta, hora diei decima. porro qui-

ἕκτη, ὥρα δεκάτη. ἀνέστησαν δέ τινες τῶν Μαυροφόρων ἐν τῇ Δαβεκῇ λέγοντες τὸν υἱὸν τοῦ πρωτοσυμβόλου θεῖον, ὡς
 P. 363 τροφέα αὐτῶν, καὶ ἐξήνεγκαν δόγμα τοιοῦτον. καὶ εἰσῆλθον οἱ Μαυροφόροι εἰς τὸν οἶκον τῆς πλάνης αὐτῶν, καὶ ἀπέκτειναν τοὺς κλειδούχους ὀνόματα ξ'. καὶ ἐξῆλθόν τινες ἐπὶ τὸν Βάσρασον, καὶ ἠχμαλώτευσαν πολλούς, καὶ χρήματα ἔλαβον πολλά.

A.M. 6253 Τούτῳ τῇ ἔτει ἐστασίασαν οἱ Κασιωῶται κατὰ τῶν Μαυροφόρων διὰ γυναῖκας. ἔμειναν γὰρ ἐξ αὐτῶν εἰς οἶκον, ἐν
 B ᾧ ἔμεινον ἀδελφοὶ τρεῖς, καὶ ἠθέλησαν τὰς γυναῖκας αὐτῶν ποντίσαι. ἐγεροθέντες δὲ οἱ τρεῖς ἀδελφοί, ἀπέκτειναν καὶ ἔχωσαν αὐτούς. οἱ δὲ συναχθέντες, ἀπέκτειναν καὶ τοὺς λοιπούς. καὶ πέμψας ὁ Σαλίμ τὰ στρατεύματα διὰ δόλου, ἦλθον ἄνωθεν αὐτῶν. καὶ πιάσαντες αὐτούς ἐρούρκισαν τοὺς τρεῖς ἀδελφούς, καὶ πολλοὺς ἀπέκτειναν. καὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα εἰσῆλθεν ἐν τῇ ἀγίᾳ συνάξει εἰς τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν, καὶ τοῦ μητροπολίτου παρισταμένου καὶ ἐκφωνήσαντος τό· ὁ
 V. 289 γὰρ λαός σου δυσωπεῖ σε, καὶ ἰκετεύει σε, ἐξήνεγκαν αὐτόν, καὶ ἀπέκλεισαν ἐν φυλακῇ, καὶ ἄλλος ἐπλήρωσε τὴν ἀγίαν

2. πρωτοσυμβόλου A, πρωτοσυμβόλου vulg. 8. post Κασιωῶται e f haec inserunt: καθ' ὃ φασιν Ἄραβες καλοῦσιν υἱοὶ τοῦ Καῆς ὡς γενεαλογοῦνται. 13. ὁ Σαλίμ| ὁ Ἐλιχος A. 16. εἰσῆλθον A. 18. καὶ ἡ ἐκκλησία σου add. A f post λαός σου. δυσωπεῖ σε om. A f.

dam ex Maurophoris Dabeci emersere, qui protosymbuli filium, quod eorum nutritium ageret, deum esse praedicarent. in hanc quoque mentem promulgavere dogma. Maurophori subinde in fanum erroris suo dicatum ingressi aedituos numero sexaginta mactaverunt. quidam autem Basrasum profecti, plerisque in captivitatem abactis, ipsi opes innumeras abstulerunt.

A. C. 753 Hoc anno Casiotae in Maurophoros tumultuati sunt foeminarum causa. in domo etenim, in qua tres fratres habitabant, ex illis nonnulli mansionem habentes coniuges eorum in illiciti concubitus coenum voluerunt demergere. exciti vero fratres illi tres morte eis illata iniuriam ulti sunt, et terra caesa corpora occultaverunt, et in unum collecti reliquos pariter dederunt neci. Salem vero missis insidiosae militibus, impetuque in eos facto, cunctos in potestatem accepit, et fratres quidem illos tres laqueo, plurimos alios ferro confecit. porro die solemnitati paschali dicato. Christiana plebe in coetum collecta, Salem ille communem et praecipuam ecclesiam ingressus est, metropolitam vero sacris altaribus astantem, et elata voce exclamantem: populus tuus te precatur, et te rogat, corripere iussit, et in carcerem detradi, alio interim sacerdote ad sanctam synaxim complendam suffecto, ex quo timor

λανθίων ἐπιφερομένων ἀνὰ ἰβ' ἵππων. ὁ δὲ Τελέτζης ἀκούσας τὴν διὰ γῆς καὶ θαλάσσης κατ' αὐτοῦ κίνησιν, λαβὼν εἰς συμμαχίαν ἐκ τῶν προσπαρακειμένων ἐθνῶν χιλιάδας κ', καὶ τούτους εἰς τὰ ὄχρωμάτα στήσας, ἠσφαλίσατο ἑαυτὸν. ὁ δὲ Β βασιλεὺς ἐλθὼν ἠπλίκευσεν εἰς τὸν κάμπον Ἀγχιάλου· καὶ τῇ κ' τοῦ Ἰουνίου μηνὸς τῆς α' Ἰνδικτιῶνος, ἡμέρα ε', ἐφάνη Τελέτζης μετὰ πλήθους ἐθνῶν ἐρχόμενος, καὶ συμβαλόντες πόλεμον κόπτουσιν ἀλλήλους ἐπὶ πολὺ, καὶ τραπεῖς Τελέτζης ἔφυγεν. ἐκράτησε δὲ ἡ μάχη ἀπὸ ὄρας ε' ἕως ὄψε, καὶ πολλὰ πλήθη Βουλγάρων ἀνηλώθησαν, πολλοὶ δὲ ἐχειρώθησαν, ἄλλοι δὲ καὶ προσεορρήσαν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀρθεὶς ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ νίκῃ, ἐθριάμβευσεν ταύτην ἐπὶ τῆς πόλεως, ἄρματωμένος σὺν τῷ στρατῷ εἰσελθὼν, εὐφημούμενος ὑπὸ τῶν δήμων καὶ ξυλοπανδύροις σὺρων τοὺς χειρωθέντας Βουλγαρούς, οὓς ἔξωθεν τῆς Χρυσῆς πόρτης ἀποτιμηθῆναι ἐκέλευσεν ὑπὸ τῶν πολιτῶν. τὸν δὲ Τελέτζην στασιάσαντες οἱ Βούλγαροι ἀπέκτειναν σὺν τοῖς ἄρχουσιν αὐτοῦ, καὶ ἔστησαν Σαβίνον γαμβρὸν ὄντα Κορμεσιόν τοῦ πάλαι κυρίου αὐτῶν. τοῦ δὲ Σαβίνου εὐθέως ἀποστείλαντος πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ζητοῦντος ποιῆσαι εἰρήνην, κομμένδον ποιήσαντες οἱ Βούλγαροι ἀντέστησαν τῷ Σαβίνῳ στερεῶς, λέγοντες· ὅτι διὰ σοῦ

3. κ'] κγ' a, γ' f. 20. fort. κομβέντον cfr. p. 262, 5.

tum missa, imperator Thraciam versus perrexit. Teletses terram marique adversum se paratam audiens, vicinarum nationum viginti milibus in auxilium accitis et per munita loca distributis, ipse praesidio se inclusit. imperator vero in Anchiali agris castra metatus est. porro Iunii die trigesimo, indictione prima, feria hebdomadis quinta, Teletses cum numerosa auxiliariorum multitudine progredi tandem visus est, consertaque pugna, mutua utriusque partis caedes ingens edita, fuisque demum Teletsis copiis ipse fugam arripuit. duravitque pugna ab hora quinta usque ad vesperam, et maximus Bulgarorum numerus certamine illo deletus, multi capti, alii ultro ad Romanos defecerunt. imperator prospero victoriae successu elatus, armis omnibus cum toto exercitu instructus, urbem triumphum ducens ingressus est, laetisque totius civitatis vocibus exceptus, Bulgaros bello captos, xylopanduris vinctos in eam invexit, eosque demum extra Chrysen portam a civibus capite truncari iussit. Bulgari autem seditione in Teletsem mota ipsum ac cunctos eius proceres dederunt neci, Sabinum vero Cormesii quondam principis generum constituerunt ducem. cum vero Sabinus legatos de pace ad imperatorem confestim destinasset, Bulgari comitiis habitis Sabino pertinaciter se opposuerunt, clamantes: Bulgaria tui causa Romanorum potestati subiicienda est.

Πολιμαρία μίλλε δουλοῦσθαι τοὺς Ῥωμαίους. στίσις δὲ γενναίως, φέγγει Σαβῆνος ἐν τῇ κτιστῇ Μεσημβρίας, καὶ πρωτοεὶς τῇ βασιλείᾳ. ἴσησαν δὲ οἱ Πολιμαροὶ ἴσηρον κτ·V. κρο ρων ὄκμασι Παγαῖον.

D

5 Ἰαση τῇ αἰε ἀπέγραψεν οἱ τῆς ἐξέσεως καὶ τοῦ Παροδίου τῇ A.M. 6155
 Ἄβελῶν δυο ἀδελφοί, οὗς ἀποστείλας ἀπέστειλεν αὐτὸν γινώσκων
 ἐνδοξοτάτη στρατοῦ. τῇ δ' αἰετῇ εἰσι ἐξέλετο Τούρκοι ἐκ τῶν
 Κασσιων πικρῶν, καὶ ἀπέστον πολλοὺς τῆς Ἀρμενίαν, καὶ εὐλα-
 βον αἰχμαλωσίαν πολλῶν, καὶ ἐπέστρεψαν. Κοσμάς δὲ τις
 εὐσεβὴς Ἐπιφανὴς τῆς κατὰ Ἀποκρίαν τῆς Συρίας, Κο-
 ματίης ἐπισημοτάτος, τῶν πολιτῶν Ἐπιφανείας πρὸς Θεόδω-
 ρον πατριάρχην Ἀντιοχείας ἀγαθῶν ποιημάτων κατὰ τοῦ P. 365
 αἰετοῦ Κοσμά πρὸς μετάνοιαν ἰσχυρῶν, καὶ αἰετοῦ μὴ δευτερο-
 τον ταῖτα σκεῖσθαι, ὅπως τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ ἁπο-
 στρεφῶν τῆς αἰρέσεως Κωσιτοκτιστοῦ κατὰ τῶν ἀγίων εὐδοκῶν
 γένηται. ἐν κατὰ γινώσκων Θεόδωρος ὁ πατριάρχης Ἀντιοχείας,
 καὶ Θεόδωρος ὁ Ἱεροσολίμων, καὶ Κοσμάς ὁ Ἀλεξανδρείας
 σὺν τοῖς ἐκ' αἰετοῦ ἐπισκόποις τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀγίας πεντηκο-
 στῆς κατὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἁγίου ἐκκαθάρτου ὁμοφρονῶν
 ἀποδοκίματον ἴασητος κατὰ τὴν ἴασητος πόλιν.

10 Ἰαση δ' αἰετῇ εἰσι ἀπ' ἀρχῆς τοῦ Ὀκτωβρίου μη-
 ρὸς γένηται ἄνεως μέγα καὶ πικροτάτος, οὗ κατὰ τὴν ἡμε- B
 τεραν γῆν μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἀνατολὴν καὶ ἄρ-

5. Βασροδίου ε.

ante decessu iussu, Salama in Mesembriae praesidium sepe se
 exhibuit, et inde ad imperatorem se confert. alium vero donicum
 nomine Faramus Iuliani occiderunt.

Hic anno habitatores decessu Basathenique in hac frates duo A. C. 555
 in Abellam rebellissima exalaverunt, quos He tunc exarato cum
 copiarum septuaginta milibus exierunt. Hoc eodem anno Turci Caspa
 pueri cepit, plurima per Armeniam caesa, captivorum collegerunt
 totius, et decessu excolerunt. pueri quibus Epiphaniae, quos ad
 Armeniam Nylas pueri ed, epiphania, occupaverunt Comantes, Epiph-
 niae pueri, quos ante vasa dicitur, apud Theodosium Antiochie
 patriciam armatissimum pueri, pueri pueri restituti impotens,
 rebus hinc dicitur factus, in Constantinii gentium advenit amitas
 impotens excolerunt ipse excolerunt omnes tenent, cum communibus
 rebello Theodosio Antiochie, Theodosio alio Hieronymorum, Comas
 Abellam patriciam cum colligunt epiphania sic sanctas pentec-
 stas amantissimum evangelio hinc pueri, in propria sede singuli
 communibus amitis et vobis antiochie exhibere.

Hic eodem pueri anno a mense Octobris exarato frigus ingens et
 asperissimum non in hac modo regione, sed et per orientem, septen-

κίον καὶ δύοσιν, ὥστε τὴν ἀρκτήριαν τοῦ πόντου παραλίαν ἐπὶ ἑκατὸν μίλια τὸ πέλαγος ἀπολιθωθῆναι ἐκ τοῦ κρύου ἐπὶ τριάκοντα πήχεις τὸ βάθος, καὶ ἀπὸ Ζηκχίας μέχρι τοῦ Δανουβίου καὶ τοῦ Κούφη ποταμοῦ καὶ τοῦ Δάμαστρι τε καὶ Δάναπρι καὶ τῶν Νεκροπύλων καὶ τῆς λοιπῆς ἀκτῆς μέχρι Μεσημβρίας καὶ Μηδείας ὅμοια πεπονθότων. τοῦ δὲ τοιοῦτου πάγου ἐπιχιονηθέντος ἠϋξήθη ἐπ' ἄλλας εἴκοσι πήχεις, ὥστε συμμορφωθῆναι τὴν θάλασσαν τῇ ξηρᾷ, καὶ πε-
 C ζοβατεῖσθαι ὑπερθεῖν τοῦ κρύου ἀπὸ τε Χαζαρίας, Βουλγα-
 ρίας καὶ τῶν λοιπῶν παρακειμένων ἐθνῶν, παρὰ τε ἀνθρώ-
 πων ἀγρίων τε καὶ ἡμέρων ζώων. τῷ δὲ Φεβρουαρίῳ μηνὶ
 τῆς δ' ἰνδικτιῶνος τοῦ τοιοῦτου πάγου κατὰ θεοῦ κέλευσιν
 εἰς πλεῖστα καὶ διάφορα ὄροφανεῖ τμήματα διαιρεθέντος, καὶ
 τῇ τῶν ἀνέμων βίᾳ ἐπὶ Δαφρουσίαν καὶ τὸ Ἱερὸν κατενεχθέν-
 τος, οὕτω διὰ τοῦ στενοῦ ἐπὶ τὴν πόλιν ἔφθασαν μέχρι τῆς
 Προποντίδος καὶ τῶν νήσων καὶ Ἀβύδου πᾶσαν τὴν παρα-
 λίαν ἀκτὴν ἐπλήρωσαν, ὧν αὐτόπται καὶ ἡμεῖς γεγόναμεν ἐπι-
 βάντες ἐπὶ ἐνὸς αὐτῶν σὺν καί τισιν ὀμηλίκοις λ', καὶ παι-
 ζοντες ἐπάνω αὐτοῦ. εἶχον δὲ καὶ ζῶα ἄγρια τε καὶ ἡμερα
 D τεθνεῶτα. πᾶς δὲ ὁ βουλόμενος ἀπὸ Σοφιαῶν ἕως τῆς πό-
 λεως, καὶ ἀπὸ τῆς Χρυσοπόλεως ἕως τοῦ ἁγίου Μάμαντος,

14. κατενεχθέντος A, διενεχθ. vulg.
 ὀμηλίκοις A f, ὀμηλίξιν vulg.

17. καὶ add. ex A. 18.

trionem et occidentis plagam incubuit, adeo ut in borealibus ponti
 maritimis mare ad centum millia in longum, in profundum vero cu-
 bitus triginta prae frigore in lapidis duritiem concreverit, quod etiam
 in toto illo terrarum tractu, qui a Zecchia usque ad Danubium et
 Cuphem fluvium et Damastrim et Danaprim et Necropylas reliquum-
 que littus usque ad Mesembriam et Mediam interiacet, obtinuit. hu-
 iusmodi vero glacies copiosa deinde nive cooperta ad alios viginti
 cubitos excrevit, adeo ut mare solidae continenti quam simillimum,
 ad Chazariae, Bulgariae, caeterarumque nationum adiacentium fines
 tutum iter hominum animaliumque quum silvestrium tum domestico-
 rum pedibus praebuerit. indictionis autem secundae mense Februa-
 rio, glacies huiusmodi dei iussu in multa ac varia frustra montium
 speciem referentia disrupta est, quae ventorum vi ad Daphnusiam et
 Hierum delata, inde per ponti fauces in urbem delata et ad Propo-
 ntidis terminos, insularum et Abydi maritimas omnes oras, cuius de
 visu testes extitimus, implevit. in unum quippe illius fragmentum
 quasi triginta aetatis eiusdem iuvenes ludibundi ascendimus. erant
 autem in fragmentis istis congesta ferarum domesticorumque anima-
 lium cadavera. a Sophianorum sane portu ad urbem usque, et a

καὶ τῶν Γαλάτων ἀσωπότητος διὰ ζῆφους ἐβίβιδον. ἔτι δὲ ἐξ
 αἰτίων προσηραγῆν τῆ τῆς ἀποστασίας, ἀπὸ αὐτοῦ ἀναστρέφεται αὐ-
 τῆν. ἔπειτα δὲ παρμηγεθὶς τῆ τῆς προσηραγῆν, τοῦτο με-
 γάλως ἐδοκίμασεν, ὡς καὶ τοὺς ἐνδοξοὺς μόνους ἀναμνησκόμεν τοῦ
 5 αἰῶνος. εἰς τρία δὲ διαφραγῆν διέκρινε τὴν πόλιν ἀπὸ τῶν
 Μαγγαρίων ἕως τοῦ Βουρβόρον, οὗ τῆτος τὸ ἕψος ἐκτετακῆν
 εἰς πόλιν τὸ τεῖχος· πάντες δὲ οἱ τῆς πόλεως ἄνθρωποι, καὶ
 καὶ γυναῖκες καὶ παῖδες ἀδελφότητι τῆ τῆς τοῦτων προσ- V καὶ
 παρτήρον καὶ μετὰ θρήνων καὶ δασυῶν οἰκῆ ἀπέκλιμαστον, V καὶ
 0 ἀποφύγετες εἰς τῆς πρὸς τοῖς τοῖς, τῆ δὲ αὐτῆς ἔπειτα μετὰ Μαγ-
 γαρίων ἀνέστη ἀθρόως ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πιστοὺς ἀγέθροισιν, ὡς
 πάντας τοὺς ἑρῶντος τῆ τῆς παρῶντος αἰῶνος ἐπολαυθῆσαι
 εἶναι ἀνταλλάξαι· ἀγέθρος εἰς πόλιν γέγονε, ὡς ζῆφουδῆσαι
 5 καὶ πρὸς. ἀγέθρος δὲ ὁ βασιλεὺς τῶν πατριάρχων λέγει
 αὐτῆ· ὅρτι τὸ ἑμὸς βίβασται, ὅν λέγωμεν τῆ τῆς θεοῦτος
 χριστοῦτος, ὁ δὲ παρῶντος αἰῶν λέγει· ἔπειτα δὲ
 0 σποτα, μετὰ εἰς ἐπίσταν οὐν εἰθρ οὗτος ὁ λόγος· οὐχ ἑρῶς
 ὅσα σπῆλιεῦσται καὶ ἀνυθρηματίζεσαι Νεστορίου ἐκὸ πάντες B

1. ἀσωπότητος A, ἀσωπότητος vulg.   4. αἰῶνος A, αἰῶντος vulg.
 2. ἀποφύγετες A, ἀποφύγετες C, ἀποφύγετες vulg.   7. πρὸς τῆς πό-
 λιν καὶ A I.   8. καὶ παῖδες αἰῶν. ca A.   11. ἀθρόως αἰῶν.
 ca A.   15. λέγωμεν A, λέγωμεν vulg.   17. αἰῶν A, αἰῶνος
 vulg.

Chrysostomus usque ad montem Mamantis et Colatas lituus qui voluisset
 cum populo et ubique diffundente velut per eandem terram procedebat.
 cum populus ex litto ad scropolium pulchrum alluam cum confre-
 git. aliud hominibus certe se ingent ad montem cum impetu apper-
 lens, talis valde commovit, ut commotissimi homines, qui interioribus
 habitabant, experientibus. illud domum in tres distinctas partes a
 Mamantis ad Boucbonum velum circumvenit, cum alioquin cum cael
 impetualibus quae velis montis superaret. cum illi autem velis inco-
 les quoniam viri tam moleres tam infantes spectacula hominandi dis-
 tinctas detenti, mox in gentes et lachrymas solati domus repete-
 bant, quod vni de litis restituit, postea ambigebant. eundem quo-
 que cum memore Multis stelle crebas quasi e caelo decidere vixit
 tant, ailes ut cum illi postenturum hominandi spectatores essent auroli
 presentibus commotissimam advenisse condescerant. dictas infunde
 et venturam ariditas talis accidit, ut fontes hui exaruerint. caele-
 stium imperator patriarcham ad se accersitum ita allingitur: si dei
 genitricem Christum matrem venererimus, quid inde mali pretendetur?
 ille imperatorem complexus; miserrere domine, inquit, nec mentem
 tuam caputatis hominandi usquam habent. an non vides quam diffi-
 cultas et excrucians per universam ecclesiam habetur Nestorius? ad

τῆς ἐκκλησίας; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς εἶπεν· ἐγὼ μαθεῖν θέλων ἠρώτησα· ἕως δέ σου ὁ λόγος.

A.M. 6256

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπῆλθον πάλιν οἱ Τοῦρκοι ἐπὶ τὰς Κασπίας πύλας καὶ εἰς Ἰβηρίαν, καὶ πολεμήσαντες μετὰ τῶν Ἀράβων, καὶ ἕξ ἀμφοτέρων ἀπώλοντο πολλοί. ὁ δὲ Ἀβδελῶς πανουργία τοιαύτη καθεῖλε τῆς ἀρχῆς τὸν Ἰσέ, εἰς ὃν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, ὁ τρίτος κληρὸς τοῦ κρατεῖν μετ' αὐτὸν ἔπεσεν. κεφαλαλούμενον γὰρ ἡμικρανικῶς αὐτὸν ὄρων, καὶ σκοτοματικῶς πληρούμενον, πείθει θεραπευθῆσεσθαι μέλλειν, εἰ ταῖς ῥισὶν ἐμφυσηθῆ παρομικῶ τινὶ ἐνοικεναζομένῳ τῷ αὐτοῦ ἱατρῷ, Μωσεεῖ τινὶ τοῦνομα, διακόνῳ τῆς Ἀντιοχείων ἐκκλησίας· ὃν ἤδη δωρεαῖς ἦν πεπεικῶς δομινύτατον κατασκευάσαι φάρμακον, μετὰ τοῦ καὶ ναρκῶδες εἶναι σφόδρα. καὶ δὴ πεισθεὶς ὁ αὐτὸς Ἰσέβιν Μούσε τῷ Ἀβδελλᾷ, καίπερ ἀσφαλιζόμενος τοῦ συμφαγεῖν αὐτῷ διὰ τὴν ἐπιβουλήν, ἐδέξατο διάρινον. καὶ πληρωθεὶς περὶ τὴν κεφαλὴν πάσας τὰς αἰσθήσεις μετὰ τῶν ἡγεμονικῶν ἐνεργειῶν στερηθεὶς, ἄφωνος προὔκειτο. προσκαλεσάμενος δὲ τοὺς ἡγεμόνας καὶ προὔχοντας τοῦ γένους ὁ ἀδελφός, ἔφη· τί ὑμῖν δοκεῖ, περὶ τοῦ

3. ἐξῆλθον A. 6. τὸν Ἰσέβιν Μούσε A, τὸν Ἰσσειβιμουσὲ a, τὸν Ἰσσεβιν Μούσε f, τὸν Ἰσειβιμουσαὶ vulg. 8. αὐτὸν ante ὄρων add. ex A. 10. σκευάζομ. A. 14. Ἰσὲ] ἰλὲ A, εἰσὲ vulg., εἶξε conl. Goar. sed recte habet nominis forma omissio patris nomine βίν Μουσὲ h. l. filius Mose. 16. διὰ ὄνῶν A f, διάρινον vulg. τὰ περὶ τὴν A. πάσας τε τὰς A. 19. ὁ Ἀβδελλᾶς conl. Goar. in mg.

haec imperator, discendi cupidus, ait, quaestionem proposui, apud te secretum hoc nulli revelandum permaneat.

A. C. 756

Hoc anno Turci in Caspias portas et Iberiam irruptionem secundam fecerunt, pugnaque cum Arabibus conserta, ex utraque parte cecidere non pauci. porro Abdellas Iseibi Musae, in quem, ut superius enarratum est, imperandi sors tertio ordine devolvebatur, principatu hac arte defraudavit. cum enim eum hemicranico ac vertiginoso capitis dolore laborare videret, ipsum sanatum iri persuasit, si in nares eius insufflaretur medicamentum sternutamenta movens, confectum a quodam suo medico, Moyse nomine, Antiochenae ecclesiae diacono, quem iam ante ipse Abdellas muneribus corruerat, ut nimirum medicamentum violentum simul ac soporiferum praepararet. is facile persuasus, morem Abdellae gerit, ac licet ab insidiis cavens a conviviis quoque cum eo ineundis sibi temperandum putaret, hausit tamen naribus medicamentum. confestim vero capitis gravedine laborans ac sensibus occupatis turbatus, rationis etiam functionibus et principis partis ductu privatur, et exanimis iacebat. Abdellas sub-

μειλοβασιλέως ἐμῶν; οἱ δὲ ἐμορφῶτως ἀπετραύτισαι αὐτόν, δεξιῶς ἰδόντων τῆ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ Ἀβδελῶ, Μουῖαμ δὲ τῆ ἐπιληθῆναι Μανδῖ· τὸν δὲ Ἰσὶ ἀνωόθρονον μετατρέψαν οἱ. P 30; καὶ. τοῖσιν δὲ μετὰ τρίτην ἡμέραν ἀταλαβόμενον ἀπολο- θῆναις ἐπιπλεῖστοις παρήμεθροντο, τυλάντοις χρυσίου ρ τῆν ἔβριον ἀνταμειψάμετος.

Τῆ δ' αὐτῆ ἐπι ἐπίστωλεν Παγατός ὁ κέρμος Βουλγα- ρίας πρὸς τὸν βασιλέα, αἰσθόμετος στυφοιοθῆναι αὐτῆ, καὶ λαβῶν λόγους, ἐξῆλθε πρὸς αὐτόν μετὰ τῶν Βουλῶδων αὐτοῦ, καὶ καθιοδοτιος τοῦ βασιλέως, καὶ τοῦ Σουλῆνον στυφοιοθῆ- ομένου καὶ αὐτοῦ, ἰδοῦντο αὐτοῖς. καὶ ἀπειθῆσιν τῆν ἀτασίαν αὐτῶν καὶ τὸ κατὰ Σουλῆνον μῖσος, καὶ ἐκώθησαν τὸ δουεῖν εἰρήνην. καὶ ἀποστειλῶς ὁ βασιλεὺς λυθρα τις Βουλγαρίας V 321 ἀπέμεινεν τὸν Σουλῆνον ἄρχοντα Σαλαβουτῶν τὸν πολλὰ κατὰ B δὲν τῆ Θωφῆς ποιῆσαντα. αὐταρχιδῆ δὲ καὶ Χριστιῶς, ἀπὸ Χριστιανῶν μαγαρίτζ, καὶ πρῶτος τῶν Σαμαόρων, ὅν ἐν τῆ μοτιῆ τοῦ ἁγίου Θωμᾶ χειροκοπήσαντες καὶ ποδοκοπήσαντες, ἔγειραν τοῖς ἰατροῖς, καὶ τοῖσιν ἀπέτιμον ζῶντα ἀπὸ ἔβρι- λω; τοῦ θωρακος πρὸς τὸ κατωσῆσαι τῆν τοῦ ἀθροῦστος αυ-

1. Μουῖαμ A. 2. Ἰσὶ A, Ἰσὶ vulg. 3. ἀνωόθρονον A, ἀνω- οθρονον vulg. 4. ἀπειθῆσιν A. 11. καὶ αὐτῶν αὐτῶν A. ἀντι- δασε A, ἀντιδασε vulg. 12. Σαλαβουτῶν A, Σαλαβουτῶν vulg. 13. Ιστ. πρὸς τοῦς ἰατροῖς. ἀπὸ ἔβρις — — — καταν. 14. om. A.

male ductus et generis proceribus convocatis, ipse cum fratre eorum constantem tenuit, quid vultis de futuris rege vestro videtur? eo vero convocatis illis reprobatis, Manum, cognominato Mandi, Abdellae filii, ducibus et filijs dederunt. Iuxta autem venibus scelerum domum retulerunt, simulque lectum post diem repositis consilio et moxte reatibus bene valentem multis circumstantibus modis Abdellae placare conentis, et illam inebriam talentis anni omnino compensare.

Enleim otliom anno Fugareo Bulgarem domitum, mox ad im- peratorem legatis, ab eulompeum et multum cum eo conserationem re- nite pouditios, et amplexu filie, ipse cum sua familia et optumatis ad imperatorem in constanti. imperator autem ante sua reatibus Sa- lina qui poudet axidente, advenientes exopto. tum rebellante et quod in Salinum conserperat, abis expouente, simulatum pacem cum eis conserperit. mox postea latenter in Bulgariam milidum. Se- verum Salin non optumatem multorum pedem in Theria milidum sustinem in potestatem recepit. compulsum est enim Christianis apostata filio conserperat, et inter poudentes dicitur Snamarey inter- nupitum, qui in postum S. Thomae male practibis manibus et pedibus moxte modis conserperat est, et a pube ad thoracem ab eis directus

ταςκευήν. καὶ οὕτως αὐτὸν τῷ πυρὶ παρέδωκαν· ἄφνω δὲ ὁ βασιλεὺς ἐξεληθὼν τῆς πόλεως, καὶ ἀφυλάκτους εὗρων τὰς κλεισοῦρας, διὰ τὴν ἀπατηλὴν εἰρήνην, εἰσῆλθεν εἰς Βουλγα-
C ρίαν ἕως Τούνζας. καὶ βαλὼν πῦρ εἰς τὰς ἀνὰ ἄς εὔρεν, μετὰ φόβου ὑπέστρεψεν, μηδὲν γενναῖον ποιήσας.

A.M. 6257

Τούτῳ τῷ ἔτει τῇ κ' τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς ἰνδικτιῶνος δ' ἐμμανῆς γενόμενος ὁ δυσσεβὴς καὶ ἀνόσιος βασιλεὺς κατὰ παντὸς φοβούμενον τὸν Θεόν, Στέφανον τὸν νέον πρωτομάρ-
τυρα συρθῆναι προσέταξεν ἐγκλειστον ὄντα εἰς τὸν ἅγιον Ἀυ-
ξέντιον εἰς τὸ πλησίον ὄρος τοῦ Δαματροῦ· ὃν λαβόντες οἱ
D τῆς ἀπαιδευσίας αὐτοῦ μετέχοντες ἐχθροὶ καὶ ὁμόφρονες αὐτῷ γεγονότες, σχολάριοί τε καὶ τῶν λοιπῶν ταγματίων, καλωδίῳ δῆσαντες αὐτοῦ τὸν πόδα, εἴλκον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πραιτωρίου ἕως τῶν Πελαγίου, ἔνθα καὶ διασπύσαντες, ἔρριψαν τὰ τίμια αὐτοῦ λείψανα ἐν τῷ τῶν βιοθανάτων λάκκῳ, ὡς πολλοὺς νουθετοῦντα πρὸς τὸν μονήρη βίον, καὶ καταφρονεῖν πείθοντα τῶν βασιλικῶν ἀξιωματίων καὶ χρημά-
των. αἰδέσιμος γὰρ ὁ ἀνὴρ πᾶσιν ὑπῆρχεν, διὰ τὸ περὶ ἐξή-
κοντα χρόνους αὐτὸν ποιῆσαι ἐν τῇ ἐγκλείστῳ, καὶ ἀρεταῖς πολλαῖς διαλάμπειν. πολλῶν τε ἀρχόντων καὶ στρατιωτῶν διαβληθέντων προσκυνεῖν εἰκόνας διαφόροις τιμωρίαις καὶ

4. ἕως τὸ Βύζας A f. 7. ἐμμανῆς A. 18. πᾶσιν add. ex A.
περὶ add. ex A.

conspiciendae humani corporis compositioni novum exhibuit spectaculum, ac demum in ignem coniectus est. postmodum imperator urbe inexpectato egressus, clusuras custodia destitutas ob fraudulentae pacis speciem reperiens, in Bulgariam Tunzas usque penetravit. tum igne caulis et tuguriis forte repertis subiecto, nulla re praeclare gesta, sed subito metu correptus Cpolim remeavit.

A. C. 757

Hoc anno mensis Novembris die vigesimo, indictione quarta, impius et irreligiosus imperator adversus omnem, qui dei timorem prae se ferret, furiis invectus, Stephanum iuniorem protomartyrem inclusum ad sanctum Auxentium (is locus est ad montem Damatry vicinum) ad supplicium trahi iussit. eum itaque pedem unum rudente alligatum, quod plerosque ad monasticam vitam esset hortatus, et aulae dignitates divitiasque contemnere suasisset, a praetorio usque ad Pelagii monumenta, scholarii caeterorumque ordinum milites, imo potius hostes, qui Constantini erroris, sensus, et imperitiae participes fuerant effecti, tractum laceraverunt, et venerandas eius reliquias membratim concisas in violenta morte sublatoꝝ foveam proiecerunt. vir sane cunctis pretio fuit et honori, qui annos sexaginta in clausura exegit, et virtutibus innumeris claruit. procerum autem et

προσιότητις αἰαίαις τοῖτοις παρέδοικεν. ὄργου δὲ καθαικόν Γ 368
 πῆρας τὰς ἐπὶ τῶν αἰτοῦ βασιλείαν ἀπῆλθον ἰκόνι μὴ
 προσκυνῆσαι τινα, μεθ' ὃν καὶ Κομισταίτων τὸν ψευδώνυ-
 μον πατριάρχην ἐπὶ ἄμφωτος ἀειλάθει, καὶ ἐψώσαντο τὰ τί-
 θημα καὶ ζωοποιὰ ξύλα θύοσαι πεποιήσαν, ὡς οὐκ ἔστι τῶν
 προσκυνούτων τὰς εἰκόνας· καὶ τοῖτον παροντὰ σιγματίην
 ἀντι μοναχοῦ ἔπεισε γενέσθαι, καὶ πρῶν μεταλαμβάνειν, καὶ
 κισαρφιδῶν ἀειχεσθαι ἐν τῇ βασιλεῖᾳ τραπέζῃ. ἀλλ' οὐκ
 εἰς μακρὰν ἢ δίην τοῖτον ταῖς τοῦ μαιφόνου παρίδοικε χιρ-
 σοσί. τῇ δὲ κα' τοῦ Ἰανουαρίου μηνός τῆς δ' ἰνδιαιῶτος ἐπὶ Η
 νησαν κατὰ Πονάγαρον, καὶ ἀείστωσαν εἰς Ἀγγίλιον διαγίλια
 ἕξακῶσα χιλιάδια, ἕξακῶσας αὐτὰ ἐν πόσων τῶν θηρότων.
 τοῖτων δὲ ἐν ταῖς αἰαίαις προσορμισθῆσαν, καὶ τοῦ βοροῦ
 πτεῖσαντος, σπειρέθησαν μικροῦ διῆν ἄσπασα· καὶ ἐπιτήη
 βλαὸς πολὺς, ὥστε τὸν βασιλέα γρίλους ἐπειναι, καὶ τοὺς
 νεκροὺς ἀναλεγεσθαι καὶ θάσαι. καὶ τῇ ιζ' τοῦ Ἰουλίου
 μηνός ἐπέλθειν ἀπόζως ἐν τῇ πόλει, καὶ τῇ κα' τοῦ Αἰγυῖ-
 στου μηνός τῆς αἰαίης δ' ἰνδιαιῶτος ἰσηλίτισαι καὶ ἕτιμασε
 τὰ σῆμα τῶν μοναχῶν ἐπὶ τοῦ ἰακωδρομίου, παρὰ τὴν αἰ-
 ομιτος ἵνα λαοσίον αὐτῶν κρατερε γυταίση τῇ χιρσί, καὶ οὐ- V 393

α ἐπὶ τῶν αἰτοῦ] τῶν ἐπ' αἰ. Α, ἐπ' αἰαίαις τῶν. τὸ εἶδος
 Α, τὸ εἶδος Γ. β. ἐψώσαν Α. δ. κισαρφιδῶν Α Γ. το.
 αἰαίαις] ἄμφω Α.

multum non paucas imagines adorne accensas variis tormentis et
 machinis turpibus imperator exhibuit. sed post iuramentum,
 quod generale fuit, ab omnibus impedito soluto excepit, ne quorundam
 imagini venerationem exhiberet, puerumque vasa quam Comitati-
 num huius nominis potentissimam ambrosam commendare et, veneranda
 vasaque ligna numidus tollentem, et nomen eorum qui venerantur
 imagines ne nunquam existerent, iurare compulsi, ac confidit ex
 omnibus septuaginta annos gratia, sacros delibare, et in regia mensa
 cytharocarum vasaque aurea proferre percussit, sed non mollo post
 diebus vinctis hinc in manus Comitum ad impediendum homicidias tra-
 didit. tactum huiusmodi mensis die vigesima prima, indicione quarta,
 imperator bello in Bulgaria mense, eschaulicum his milia sexcenta
 Anichium misit, capto liberatum omnino in impedito. cum autem
 iurans navigando semper legesset, boresci vento flante, comita paucis
 exceptis confrastra cont. Inveniens sane indicatorem nomen ca-
 tit, cadaveribus autem colligendis unum ferens demisit imperator, et
 mortem nulli extractis iurans homicidias propositus est. mensis
 indicione huius die decimo septimo nullo utpote apparatu in urbem
 rediit. eundem puerum indicione quartae mensis Augusti die vige-

τως παρελθεῖν αὐτοὺς τὸ ἵπποδρόμιον, ἐμπυνομένους καὶ ὑβρίζομένους ὑπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ. ὁμοίως καὶ τῇ κε' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἤχθησαν ἐπὶ ἵπποδρομίας ἐπίσημοι ἄρχοντες ἔννεακαίδεκα καὶ ἐπόμπευσαν, ὡς κατὰ τοῦ βασιλέως πονηρὰ βουλευσάμενοι, συκοφαντηθέντες οὐκ ἐν ἀληθείᾳ, ἀλλὰ φθῶν αὐτοῖς διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς εὐειδεῖς καὶ ῥωμαλέους καὶ παρὰ πάντων ἐπαινουμένους· τινὰς δὲ αὐτῶν καὶ δι' εὐλάβειαν καὶ ὡς εἰς τὸν προορηθέντα ἔγκλειστον ἀπερχομένους, καὶ τὰ πάθη αὐτοῦ θριαμβεύοντας, [οὓς καὶ] ἀπέκτεινεν, ὧν εἰσὶν οἱ πρωτεύοντες· α' Κωνσταντῖνος πατρίκιος καὶ λογοθέτης τοῦ δρόμου γενόμενος, ὃν ἐπωνόμασεν Ποδοπάγουρον, β' ὁ τούτου ἀδελφὸς Στρατήγιος πατρίκιος καὶ δομέστικος τῶν ἔξκουβιτόρων, γ' Ἀντίοχος τε τοῦ δρόμου γεγονὼς λογοθέτης καὶ στρατηγὸς Σικελίας, δ' Δαβὶδ σπαθάριος κατὰ τὸν Βησῆρ καὶ κόμης τοῦ Ὀψικίου, ε' Θεοφύλακτος ὁ Ἰκονιάτης πρωτοσπαθάριος καὶ στρατηγὸς τῆς Θρακίας, σ' Χριστοφόρος ὁ P. 369 κατὰ τὸν πατρίκιον Ἱμέριον σπαθάριος, ζ' Κωνσταντῖνος σπαθάριος καὶ βασιλικὸς πρωτοστράτωρ, ὁ υἱὸς τοῦ πατρικίου Βαρδάνους, η' Θεοφύλακτος κανδιδάτος ὁ κατὰ τὸν

5. οὐκ add. ex A. 6. ῥωμαλέους] Ῥωμαίους A f, ῥωμαλέστους a, ῥωμαλαίους vulg. 9. οὓς καὶ — — — πρωτεύοντες α' om. A, οὓς καὶ delendum videtur. 12. στρατηγὸς σπαθάριος A.

simo primo monasticum habitum et institutum publice traduxit in circo, et contemnendum oculis omnium exposuit. monachorum etenim singulos muliere manu apprehensa circi spatium obire, atque ita totius spectantis populi sputis et ludibriis permisso obambulare praecepit. mensis pariter eiusdem die vigesimo quinto ex spectatissimis proceribus novemdecim numero in circum ducti ignominiosa pompa circumacti sunt, quasi mala consilia in imperatorem iniissent, quae quidem mera calumnia erat, cum re vera imperator vultus elegantiam et corporis robur, veras affectus et laudis illecebras, ipsis invideret. at enim in eorum nonnullos etiam eorum pietate, quod apud praefatum inclusum frequentius convenissent, ac eius in tormentis tolerantiam ac triumphos encomiis celebrassent, exasperatus saevit, et mortis reos egit, inter quos insignes sunt isti: primus Constantinus patricius et publici cursus quondam logotheta, quem Podopagurum cognominavit, secundus eius frater Strategius patricius et excubitorum domesticus, tertius Antiochus, qui cursus etiam logothetae et Siciliae ducis munus gessit, quartus David spatharius ad Beser missus et Opsicii comes, quintus Theophylactus Iconiensis protospatharius et Thraciae dux, sextus Christophorus Himerio patricio spatharius assignatus, septimus Constantinus spatharius et imperatorius proto-

Μαθητάς, καὶ ζήτρον τοῖσι ἐπὶ τῆς ἵπποδρουμίας ἀκλιτύ-
 σις, καὶ ἐπὶ παντός τοῦ λαοῦ ἐπιτιθεσθῆναι καὶ ἀνοσιουργίας
 ποιῆσαι, ἰδίως ἀπόφασιν. καὶ τοῖς μὲν διὰ ἀδελφοῦς Κων-
 σταντίνου, φησὶ, καὶ Στρατηγοῖσι ἐν τῷ Κιουρίῳ ἀπειρησά-
 5 σαι, πολλὰ θρόνον γενομένου ἐπ' αὐτοῖς ἐπὶ παντὶ τῷ λαῷ·
 ὥστε μαθόντα τοῦτο τὸν βασιλεῖα ἀγαταστῆσαι, καὶ τὸν ἑπαρ-
 χον Προσώπιον εἶναι καὶ διαλύσασθαι, ὡς τοῦτο καταδείξαιμιον. ἢ
 τοῖς δὲ λοιποῖς πάντας τυφλώσας ἐκώρυσεν, οὗς καὶ καθ' ἑκα-
 10 στον εἶος ἀποστειλῶν ὁ ἀπαιτῶς ἀνώμιστος ἐν εἰς ἐκέρχον
 τύποις ἀπὸ ἑαυτὸν βουτιέρον ἐκίλευσε τεύττωσαι. τῇ δὲ ἑ
 τοῦ αὐτοῦ ἀγγύιστον μῆδος τῆς αὐτῆς ἰδιαιτίας ἡμῶν ὁ
 δυσκῆντος κατὰ τοῦ συναντήσαν αὐτοῦ καὶ σήμερος πα-
 τριάρχου· καὶ εὐρῶν τινος μοσαγοῖς τε κληρικῶσι καὶ λαϊ-
 15 κῶσις μίστας αὐτοῦ φίλους παρεσκύωσαν εἰσὶν αὐτοῖς, οἱ
 ἤκούσαμεν τοῦ πατριάρχου λαϊκῶσις μετὰ τοῦ Ποδοπαγοῖ-
 ρου κατὰ τοῦ βασιλέως, καὶ ἀκίσειλιν αὐτοῖς πρὸς αὐτὸν
 ἐν τῷ πατριαρχίῳ, ἵνα ἐκέρχων αὐτοῖς. ἐν δὲ τῷ ἰστίοντι
 ἀρτιόδοξοι ἐκέρχων αὐτοῖς ἀκούσαι εἰς τὰ τίμα ζῆλα, οἱ ἐπὶ
 τοῦ πατριάρχου ἤκούσαμεν τῆς λοιδορίας ταύτης. ἐν τοῖσις

5. ἐπὶ σμ. Α. 6. ἑπαρχία Α. Γ. 7. τῶσι Α. τῶσι δὲ
 τοῖς. 13. ἐπὶ α. 12. Ποδοπαγοῖρος Α, ut supra p. 676.
 11. Ποδοπαγοῖρον τοῖς.

et ceteris, Basiliano patriarcha filius, octavus Theophilactus candidatus
 Maximus depositus, et alii testes omnes per eorum testimonio
 ductus et ab omnibus populo episcopi et sacerdotibus impedit hanc nar-
 ram dixerunt sententia. ad testes quidem domo Constantinum, dia-
 cono, et Strategiam, populo letam eorum multa loca promittente, in Cy-
 pris capite tenuerunt. enarrata populi laetitia imperator indigna-
 tur Praeposito praefectum, quod non toleraret, verberibus multavit,
 et maxime infecto magistratu abrogavit. reliquis omnes effrenis
 oculis in exilium eiecit, eandemque mensis per anna singula moni-
 stris, in locis quibus relegati consistebant, singulis singulis tace-
 rum sententia plura verberari variis redimenda iussit. mensis
 autem Augusti de testimonio eandemque infectione in exilium
 qui et eandem sententia consortem Constantinum (que nonnulli pu-
 tati hanc loca inventa est, quibusdam monachis electoque nec
 non libris, quos magis filios patriarchae amicos putabat, inventis et
 infectis, qui discipuli verberum patriarcham adversum imperatorem
 cum Praeposito impudentem, nec non eandem filium consortem in
 patriarcham verberibus multavit. die tamen eandem negans, et illud in
 verberibus hanc non invenit, non singulis, aliterque con-
 sistenti consilia et patriarchae ore amittimus. mensis igitur qui patri-

οὖν ἀποστειλάς ἐβούλλωσεν τὸ πατριαρχεῖον· καὶ τοῦτον ἐξώρισεν ἐν τῇ Ἱερείᾳ, καὶ πάλιν ἐν τῇ Πριγκίπῳ.

A.M. 6258

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Νικήτα ἔτος α΄.

D Τοῦτω τῷ ἔτει Ἀβδελλᾶς Ἰβινάλι τέθνηκεν, πτωθέντος ἐπ' αὐτὸν τοῦ πύργου, ἐν ᾧ ἐφρουρεῖτο· ὁ δὲ Ἀβδελλᾶς 5

V. 294 ἀμυρεύων πολλὰ κακὰ τοῖς ὑπὸ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ Χριστιανοῖς ἐνεδείξατο. τοὺς γὰρ σταυροὺς τῶν ἐκκλησιῶν ἀφείλεν, καὶ παννυχεύειν ἐκώλυσεν καὶ μανθάνειν τὰ ἑαυτῶν γράμματα. οἱ δὲ λεγόμενοι παρ' αὐτοῖς Ἀρουρῖται, ὃ ἐρμηνεύεται ζηλωταί, κατὰ τὴν Παλμυρηνὴν ἐπανέστησαν ἔρημον. ἀλλ' ἐκείνων μὲν ἢ κακία πρὸς τὰς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας ὡς ἀπίστων προφανής. ὁ δὲ Χριστιανῶν βασιλεύων ἀφάτοις Θεοῦ κρίμασιν ἴσως, ὡς τοῦ Ἰσραὴλ ὁ μανιώδης Ἀχαάβ, πολλῶν χεῖρονα τῆς τῶν Ἀράβων μανίας τοῖς ὑπὸ τὴν βασιλείαν

P. 370 αὐτοῦ ὀρθοδόξοις ἐπισκόποις καὶ μοναχοῖς τε καὶ λαϊκοῖς, ἀρχουσί τε καὶ ἀρχομένοις ἐπεδείξατο, πανταχοῦ μὲν τὰς πρεσβείας τῆς ἀγίας παρθένου καὶ Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐγγράφως ὡς ἀνωφελεῖς καὶ ἀγοράφως ἀποκηρύττων, δι' ὧν ἡμῖν πηγάζει πᾶσα βοήθεια, καὶ τὰ ἅγια λείψανα αὐτῶν κατορύττων, καὶ ἀφανῆ ποιῶν, εἴ ποὺ τινος ἐπισήμου ἠκούετο, 7

1. ἐβούλλωσεν A, ἐβούλλωσιν f, ἐβούλωσεν vulg. 5. αὐτὸν A, αὐτῷ vulg.
9. λεγόμενοι add. ex A. 11. ἀπίστων A, ἀπισίων vulg.
15. καὶ add. ex A. 20. ἐπισήμου A, ἀγίου vulg.

archales aedes regio sigillo obsignarent, ipsum patriarcham primum Hieriam, tum in Principum insulam exulem deportari sauxit.

A. C. 758

Cpoleos episcopi Nicetae annus primus.

Hoc anno Abdellas Ibinali turre, in qua custodiebatur, corrutente extinctus est. porro Abdellas ameratum gereus Christianis imperio subiectis multa mala intulit. crucibus enim ecclesiarum fastigio superpositis deponi iussit, nocturnos conventus celebrare, et litteras doceri prohibuit. Aruritae porro, intelligere zelotas, seditionem ad Palmyrenum desertum inter eos excitarunt. et illorum quidem, ceu a fide alienorum, in dei ecclesias odium manifestum. imperatoris vero secreto dei iudicio Christianis praepositi, furentis quondam apud Israelitas Achab omnino similis insaniae, Arabes longe superaus rabies crudeliora in orthodoxos episcopos, monachos et populares, necnon in optimates ac inferiores sibi subditos exercuit supplicia. preces ad sanctam virginem dei genitricem et omnes sanctos tum scriptis tum mente conceptas, ex quibus auxilium omne nobis scaturit, tanquam inutiles, ex omni loco eliminavit, sanctorum quoque reliquias ad animarum corporumque curandam salutem repositas, et pro

πρὸς ἕγχείαν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἀνακείμενοι, καί, ὡς ἴδοι,
 ἰσὺ τῶν εὐσεβοῦντων τιμῶνται· αὐτίκα γοῶν ὁ θάνατος κατὰ
 τῶν τοιοῦτων, ὡς ἀσεβοῦντων, ἐπαίρητο, δευτέρως τε καὶ
 ὀξυτέρως καὶ βύσσουσι. τὸ δὲ θεοχαριτώτατον λείψανον, οὐά τις B
 5 θεομυρῶν τῶν ἰχθύων, ἐπαίρητο ἀφανὲς τοῦ λοιποῦ γινόμε-
 νον. τοιοῦτον γοῶν τε καὶ εἰς τὸ τιμαλγέστατον λείψανον τῆς
 πανευφροσύνης μάρτυρος Ἐνφρημίας ὁ ἀγίσιος βασιλεὺς διεπρά-
 ζετο, βεβήσας αὐτὸ σὺν τῇ λάτραι, μὴ φέρον ὄραν μερο-
 δοιοῦσαν αὐτῆν ἐπὶ παντός τοῦ λαοῦ, καὶ ἐλέγχουσαν αὐτοῦ
 10 τὰ κατὰ τῶν προβητῶν λεγόμενα. ἀλλ' ὁ θεὸς ὁ φιλάσπων
 τὰ ὀσιὰ τῶν εὐσεβοῦντων αὐτῆ, κατὰ τὰ λόγια, ἄσινδς
 τοῦτο διεφύλαξεν, καλὴν ἀναδοξίαν αὐτὸ ἐν τῇ Ἀθήνῃ τησῆ.
 διὰ γὰρ τυπεριότης ὀρώσιως κινούμενον ἀρθῆται προσέτιξεν C
 καὶ φιλάσπειθαι. ἐπὶ δε Κωνσταντίνου καὶ Εὐφρήνης τῶν
 5 εὐσεβοῦν βασιλέων, ἰδιωτικῶτι τετάρτη, μετὰ τῆς προκοπῆς
 τιμῆς ἐπαγγέλιον ἐν τῷ τιμῆσι αὐτῆς. ὁ αὐτὸς μὲν ὁ τῶν
 ἑσκλησιῶν ἰχθύων ποιησας ἀρμαμέντος καὶ κοπροδίσκου ἐπιθή-
 σιν. αὐτοὶ δε ἀνακεθῆρατες τοῦτο, καλὴν ἐκδέχουσαν, πρὸς

1. ἀποστύττω — τιμῶνται A, ἀνακείμενοι — τιμῶνται vulg.
 2. ἐπαιρητο] ἐπαίρητο A, ἐπαίρητο vulg. 10. βύσσουσι A. ὁ
 αὐτὸ γὰρ αὐτὸ ex A. 11. αὐτὸ A 2, αὐτὸ vulg. 12. τῆ
 13. εὐφροσύνη A, τῆ 1 τῆ 2 vulg. 14. προσέτιξεν A, προσέτιξεν
 vulg. 15. γὰρ αὐτῆς ὡς κοπροδίσκου τοῖς ἰσὺ αὐτῆ 2 in vulg.

Christianis more ab his, qui pietatem colunt, in pretio habitis, ubi
 circumstet sancti amissiones, ipse e sancti loculis effudit, et ne usquam
 amplius extarent, penitus absolvit. in eos itaque qui venerantur
 velut in imperio honorum prescriptiones, nulla, suppleta communi-
 catur. ubiqueque reliquias dei quem maxime favorem concilians,
 tanquam pretiosas possidentium thesaurus, habebantur, eas quae ci-
 tius de reliquis non valendas e medio tollebat. quippe hoc comendi
 in pietatissimum celebratissime martyria Euphremias corpus irreverentibus
 imperator exerceat, ubi nimirum nihil in mare profundum cum ipso
 loculo demeruit, martyrium sub Christianae plebis conspectum sanc-
 tis unguentis exsultantem videre, ac illa deliria contra sanctitatem
 praesens delibatae committentes non ferens. deus autem, qui ex
 scripturas videt omnia placitorum custodit, illucum illud conser-
 vit, ipsum ad Lemnum insulam enatare ferens. ad hunc quippe
 proiectum per nostrorum viduam tolli commoverit, et occultum re-
 neri. sub pietatissimis vero imperatoribus Constantino et Irene, holi-
 citate quarta, cum debito honore in propriam sibi templam deum
 relictum fuit. iste quidem communis ecclesiarum hostis ac de illa sa-
 cta profanata, armamentum ferens et stercorebus exsurgendis male
 discernerat, locum autem expurgatum et expiatum deum ecclesiam

ἔλεγον μὲν τῆς τούτου ἀθεότητος, ἔνδειξιν δὲ τῆς τούτων
 θεοσεβείας. τοῦτο δὲ τὸ θαυμασιὸν καὶ ἀξιόγραφον θαῦμα
 μετὰ χρόνους κβ' τῆς τοῦ παρανόμου τελευτῆς σὺν τοῖς εὐσε-
 βεστάτοις βασιλεῦσι καὶ Ταρασίῳ τῷ ἀγιωτάτῳ πατριάρχῃ
 D ἡμεῖς ἐθεασάμεθα, καὶ σὺν αὐτοῖς κατησπασάμεθα, ὡς ἀνάξιον
 μεγάλης ἀξιοθέητες χάριτος. τῇ δὲ ἐκκαιδεκάτῃ τοῦ Νοεμ-
 βρίου μηνὸς τῆς αὐτῆς πέμπτῃς ἰνδικτιῶνος ψήφῳ τοῦ βασι-
 λέως χειροτονεῖται Νικήτας ὁ ἀπὸ Σκλάβων εὐνοῦχος ἀθέ-
 σμως πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐγένετο ἀβροχία,
 ὥστε μὴδὲ δρόσον πεσεῖν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐξέλιπε παν-
 τελῶς τὸ ὕδωρ ἐκ τῆς πόλεως. καὶ ἤρρησαν τὰ τε δοχεῖα
 καὶ τὰ λουτρά, οὐ μὴν δὲ καὶ τὰ πηγαῖα νάματα τὰ ἀεν-
 P. 371 νάως ῥέοντα πρότερον· τοῦτο ἰδὼν ὁ βασιλεὺς ἤρξατο ἀνα-
 καινίζειν τὸν Οὐαλεντινιανὸν ἀγωγὸν μέχρι Ἡρακλείου χω-
 V. 295 ματίσωντα, καὶ ὑπὸ τῶν Ἀράβων καταστραφέντα, ἐπιλεξάμε-
 νος δὲ ἐκ διαφόρων τόπων τεχνίτας, ἤγαγεν ἀπὸ μὲν Ἀσίας
 καὶ Πόντιου οἰκοδόμους χιλίους καὶ χριστὰς διακοσίους· ἀπὸ
 δὲ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν νησιῶν ὀστρακαρίους πεντακοσίους·
 ἐξ αὐτῆς δὲ τῆς Θράκης ὀπέρας πεντακισχιλίους καὶ κεραμο-

1. τούτων A, τούτου vulg. 4. Ταρασίῳ τῷ add. ex A. 5.
 ὡς ἄξιον A a. 6. τοῦ add. ex A. 8. ὁ ἀπὸ Σκλ. om. A.
 12. οὐ μὴν δὲ A, οὐ μὴν τε vulg. 14. τοῦ Οὐαλεντινιανοῦ A.
 15. ἐπιλεξ. δὲ A, διαλεξάμ. vulg. 18. τῶν νησιῶν A f, νή-
 σων vulg.

consecraverunt, cum arguendae Constantini unius impietati tum alterius in deum religionis demonstrandae monumentum. hoc porro mirandum et relatu dignum portentum a morte nefarii istius imperatoris circa annos duos et viginti una cum pientissimis imperatoribus et Tarasio, sanctissimo patriarcha, nos ipsi conspeximus, et quamvis indigni, ea tamen gratia a deo cumulati, illud venerati sumus. caeterum mensis Novembris die decimo sexto eiusdem quintae indictionis Nicetas, a Sclavis originem ducens eunuchus, praeter fas canonum Cpoleos patriarcha imperatoris suffragio consecratur. ea vero contigit imbris penuria, ut neque ros levis e caelo decideret, et, aqua Cpoli omnino deficiente, aquaeductus et balnea ex integro exaruerunt, cum prius aquarum scaturigines et fontes perpetuo fluxu currentes aeris siccitate constitissent. his visis imperator Valentiniani aquaeductum, qui cum usque ad Heraclii tempora perdurasset, tum ab Arabibus eversus fuerat, instaurare coepit: quamobrem electos ex variis locis artifices in unum collegit, ex Asia quidem et Ponto aedificatores mille, et laevigatores ducentos, e Graecia et adiacentibus insulis ostracarios quingentos, ex ipsa Thracia operarum millia quinque et figulos ducentos, proceresque, qui opus urgerent, praefecit,

ποιούς διακοιόνες· καὶ ἐπίστησαν αὐτοῖς ἄρχοντας ἐργασίω-
νται, καὶ ἴσα τῶν πατρικίων, καὶ οὕτω τελιοθέντος τοῦ ἔργου
πορεύθη τὸ ἔθνος ἐν τῇ πόλει, τῇ δὲ αὐτῇ πέμπτῃ ἰνδικτικῶν
προβάλλεται στρατηγὸς ἑυθρόστας αὐτοῦ, καὶ τῆς κασίας Ἡ
βαυτοῦ ἐπιπέτους ἐργάτας, Μιχαὴλ μὲν τὸν Μελισσορὸν ἐν
τῇ θήμει τῶν ἀνατολικῶν, καὶ Μιχαὴλ τὸν Λαχαροδράκοντα
εἰς θήμας, εἰς δὲ Πουκελλαρίους Μάνην τὸν τῆς κασίας
ἐπιπέπου. καὶ τίς ἰκανὸς διεγείσθαι τὰ τοῦτων ἀποσκευῆ-
ματα, ἃ μερικῶς ἐν τοῖς ἰδίῳ τόποις συγγράφονται; πάντα
κατὰ μέρος συγγράφειν τὰ τοῦτων ἔργα πρὸς θρησκίαν
τοῦ κρατούντος γινόμενα, οὐδ' αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χω-
ρήσειν τα γραφόμενα βιβλία, ἐναγγελικῶς τίσις οἰκιστότερον.

Ῥώμης ἐπισκόπου Σιγνάου εἰς α'.

A. M. 6159

Τοῦτο τῇ ἑπτῇ μηνὶ Οκτωβρίῳ ε', ἰνδικτικῶτος ε', ἡ'χθ' C
Κωνσταντίνος ὁ ψευδοπνευμὸς πατριάρχης ἀπὸ τῆς Πριγκιπου
πόλεως· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ὁ τύραννος Κωνσταντίνος, ὡς μὴ
ἴσχυεν αὐτὸν βασίσει, ἐπέπεσε δὲ αὐτὸν εἰς φαρμάκων βαστα-
χθῆναι, καὶ ἀπέλθοντα κεδύσαι ἐν τῇ σολαίᾳ τῆς μεγάλης ἐκ-
κλησίας, καὶ ἀσθενῆτις ἦν σὺν αὐτῷ βασταζῶντομον χάρ-
τον, ἐν ᾧ ἦν γεγραμμένα τὰ τοῦτων αἴτια. πατριὸς δὲ τοῦ D
ἀποῦ τῆς πόλεως εἰς διαταγῆς βασιλικῆς ἐπέπεσε ἀφροισθέντος

7. τῆς add. ex A. 17. ἴσχυεν A, δευασθαι vulg. 18. σολ-
λαίῳ A.

et patrioium unum, cuius curae summa omnium demandata. absoluto
exilio apere aqua in urbem deducta. quinta parte indictione sensus
omnium secum committes duces, et liberos eius nequitiae promouen-
dae operibus ad imperii dignitates exivit. Michaelen quidem Melisso-
num orientalem thessali, alium Michaelen Lachan-draconem Theo-
conium, Poucellarios Manetem quendam, ex nomine vascaniae dantem
argumenta, praestitit. quis vero horum scelera enarrando satis erit,
quae partem tuam locis a nobis perhibentur? nam si omnia singu-
litas, quae ipse morem imperatori praesentes admiserunt, describeren-
tur, libens, qui de ea te compellendi essent, mundum ipsum vit posse
capere, ut proprie cum evangelista loquar, non arbitror.

Itaque episcopi Stephani anno primus.

A. C. 759

Hic anno mense Octobris die sexto, indictione sexta, Constanti-
nus falso nominis patriarcha ex insula Principis in urbem accitus,
tot verbera a tyranno Constantino tulit, ut pedibus suis progredi
non valeret. cum itaque locis effugeret, et a se digressum in eccle-
siae magnoe aulae considere iussit. aderat porro unus assentis pro-
ferens libellum, quo omnes accusationum capita descripta erant. uni-
versis autem urbis populo imperatoris laeam congregato et spectante,

καὶ ὀρωῶντος, ὑπανεγινώσκειτο ὁ χάρτης εἰς ὑπήκοον παντὸς τοῦ λαοῦ. καὶ καθ' ἕκαστον κεφάλαιον ἔπαιεν αὐτοῦ τὸ πρόσωπον ὁ ἀσηκρῆτις τοῦ πατριάρχου Νικήτου ἐν τῇ συνθρόνῳ καθεζομένον καὶ θεωροῦντος. μετὰ δὲ τοῦτο ἀναβιβάσαντες αὐτὸν ἐν τῇ ἄμβωνι καὶ στήσαντες ὄρθιον, ἔλαβεν Νικήτα τὸν χάρτην, καὶ ἀποστείλας ἐπισκόπους, καὶ λαβὼν τὸ ὠμόφροιον αὐτοῦ ἀνεθεμάτισεν αὐτόν, καὶ ἐπονομάσαντες Σκοτιόψιν ἐξέωσαν αὐτὸν ὀπίδοφρανως τῆς ἐκκλησίας. τῆς δὲ ἐξῆς

P. 372 ἡμέρᾳ ἰπποδρομίας οὔσης ἐψίλωσαν αὐτοῦ τὴν ὄψιν, καὶ ἐγύμνωσαν αὐτοῦ τὴν γενειάδα καὶ τὰς τῆς κεφαλῆς τρίχας καὶ τῶν ὀφρῶν. καὶ ἐνδύσαντες αὐτὸν σηρικὸν καὶ ἀμανίκωτον κοντὸν ἐκάθισαν αὐτὸν ἐπὶ ὄνου σαγματωμένου ἐξανάστροφον κρατοῦντι τὴν οὐρὰν αὐτοῦ. καὶ ἐξήνεγκαν διὰ τοῦ διίππιου εἰς τὸ ἰπποδρόμιον, τοῦ λαοῦ παντὸς καὶ τοῦ δήμου ἀνασκάπιοτος καὶ ἐμπύοντος αὐτόν. ἔσυρε δὲ τὸν ὄνον Κωνσταντῖνος ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ ῥινοκοπημένος. ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ ἐν τοῖς δήμοις, κατῆλθον καὶ ἐνέπτυσαν, καὶ κόνιν ἐπέριπτον

B ἐπ' αὐτόν. ἐνέγκαντες δὲ αὐτόν εἰς τὸ στάμα, ἔρριψαν αὐτόν ἐκ τοῦ ὄνου, καὶ ἐπάτησαν τὸν τράχηλον αὐτοῦ. καὶ καθίσαντες αὐτὸν ἀπέναντι τῶν δήμων, ἤκουεν παρ' αὐτῶν σκωπτικοὺς λόγους, ἕως τῆς ἀπολύσεως τοῦ ἰππικοῦ. καὶ τῆς

2. καθ' ἕκαστον A, καθ' ἕν vulg.

ἔπαιεν A, ἔπαισεν vulg.

4. θεωροῦντος A, ὀρωῶντος vulg.

5. αὐτόν add. ex A. 12.

κοντὸν A. 13. διὰ τοῦ ἰππίου A.

16. ὁ add. ex A.

in omnium auditu libellus ille publice recitabatur, et ad singula capita faciem eius asecretis percutiebat, patriarcha Niceta in throni consessu sedente ac omnia prospiciente. eo deinde in amboneu erecto, et recto in pedes constituto, libellum accipit Nicetas, mox episcopo ad eum misso, et anathemate in eum pronunciato, pallium sustulerunt, Scotiopsimque saepius vocitatum retrogrado passu ab ecclesia iusserunt excedere. sequenti vero luce ludis in circo celebratis, universam eius faciem depilantes, barbam, supercilia atque capillitium abrasere, et serico brevi et sine manicis vestimento indutum in asinum clitellis instructum, facie retro versa, adeo ut manibus caudam teneret, imposuere, atque per diippium in circum produxere, plebe universa ipsisque factionibus eum conviciis atque sputis prosequentibus. Constantinus vero eius nepos praecisis naribus deformis asinum trahebat. cum autem ad factionum locum devenit, tum omnes sputis eum denuo respargere et pulverem in eum proicere. ad locum deinde quo consistunt equi adductum, asino praecipitem deturbaverunt, eiusque demum collo pedibus conculcato, e factionum regione consistentem sales, iocos, ludibria in se deblaterata, donec absolvet-

τοῦ Λιγούσιου μηδὲς πίμπει πρὸς αὐτὸν τοῖς πατριόσις, V. 296
καὶ λέγει αὐτῷ· τί λέγεις περὶ τῆς πίστεως ἡμῶν καὶ τῆς
συνόδου ἧς ἐποιήσαμεν; ὁ δὲ ματαιωθεὶς τὰς φρένας ἀπεκρίθη,
ὅτι καλῶς καὶ πιστεύεις, καὶ τὴν σίντοδον ποίησας, οἰόμενος
5 δια τοῦτου παλιν ἐξευμενίσασθαι αὐτόν· οἱ δὲ εὐθὺς βίαιως ἀπο-
κρίθηντες εἶπον· ἡμεῖς τοῦτο ἐθέλομεν ἀκοῦσαι ἐκ τοῦ μα- C
ροῦ σου στόματος. ἀπὸ δὲ τοῦ οὖν ἀπείθε εἰς το σόσιος,
καὶ εἰς τὸ ἀνάστημα, καὶ οὕτω λαβὼν τὴν ἀπόφασιν ἀπει-
φάλλοθη εἰς τὸ Κουήμιον. καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐκ
0 τῶν ὤτων δέσαντες, εἰς τρισὶν ἡμέραις ἐν τῷ Μιλήῳ ἐπέ-
μικσαν εἰς Ἰουδαίαν τοῦ λαοῦ. τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ δέσαντες
παλωδίῳ τὸν πόδα μετὰ τῶν βιοθανταίων ἐρριψαν· ὁμοίως
καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπεκωγόντες ἐρ-
ριψαν. ὡ τῆς ἀλογίας καὶ ἀμότητος καὶ ἀσπλαγχνίας τοῦ
5 ἀνθρώπου θηροῦ. οὐκ ἐδέσθη τὴν ἀγίαν κοιλίαν βεβηρῶν ὁ ἄθλιος;
διο γὰρ τίνα αὐτοῦ ἐκ τῆς τρίτης γυναικὸς ἐν ταῖς ἀγκύ-
λαις αὐτοῦ δεζόμενος ἦν. πάντοτε οὖν θρησκείας τὸν τρόπον D
καὶ ἀνέμερος ἦν. ἀπὸ δὲ τοῦτου τοῦ χρόνου πλείονι μανη-
σατὸ τῶν ἀγίων ἐσαλησιῶν ἐγγέλατο. ἀποστείλας γὰρ κατή-
0 ούργησεν Πέτρον τὸν ἀπίθμον σιελίτην ἀπὸ πείρας, καὶ μὴ

1. πίμπει] ἀποστῆσαι A.   2. καὶ δὲ δὲ αὐτῷ A.   3. ἦς A,
ἦς τοῦ.   11. ἐν ἰεῦ. A, εἰς τῆς ἰεῦ. vulg.   13. μετὰ τρεῖς
A, μετ' αὐτῶν τρεῖς vulg.   17. οὖν om. A.   20. ἀπὸ πεί-
ρας, καὶ μὴ A, τὸν μὴ vulg.

centur Inli, congerunt audire. ad haec mensis Augusti die decimo
quinto, missis ad eum patribus, interrogat: quid de sole nostra, et
ea quam habuimus synodo sentis? is vero animi plane vani homin-
cis, optime, imperialis, credula, et synodum recte celebrasti, nimirum
has res impetratorem tuum placare sperans. illi dato responso
citius rediuerunt: hoc unum erat, quod ex lingua ore tuo audire
volebamus. nunc itaque in tenebras et in malam horam perge. ita-
que sententia in eum lata in Cynegeio capite truncatus est. eius
postea caput ancibus destinatum in Milio per continuos tres dies po-
pulis spectandum suspendere, corpus autem valente ad pedem alligata
fractum cum morte valenti subditum calcitrantibus proferere, ac pa-
triter caput post idem dierum trium quatum suspendio solutum illuc
eodem deportare. o facitatem, o crudelitatem et inhumanam illius
heretice turbulentionem: nonquid mirum latrocinii revereri non debe-
rat homo peccator? dum quippe eum liberum ex terra conage natos
totum alios patriarcha exspectat, verum feris moribus agitatae animae
pessimi ferinae argumenta dedit. ceterum ab hoc tempore maiori
victricia in sanctas dei ecclesias ferebatur. misit enim qui Petrum

ὑπέξαντα τοῖς δόγμασιν αὐτοῦ ζῶντα δήσας τῶν ποδῶν, ἐν τοῖς Πελαγίοις καὶ τοῦτον διὰ τῆς μέσης συρόμενον ἐκέλευσε ῥιφῆναι, ἄλλους ἐν σάκκοις δεσμῶν, καὶ λίθους Προσαρτίζων, ἐν τῷ πελάγει ῥίπτεσθαι προσέταπτεν, τυφλῶν, ῥινοκοπῶν, μάστιξι ξαίνων, καὶ πᾶν εἶδος κολάσεως κατὰ τῶν εὐσεβούντων ἐπινοῶν· καὶ ἐν μὲν τῇ πόλει δι' ἑαυτοῦ ταῦτα ἔδρα καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ, Ἀντωνίου, φημί, πατρικίου

P. 373 καὶ δομεστίκου τῶν σχολῶν, καὶ Πέτρου μαγίστρου, καὶ τοῦ ἐκπαιδευθέντος ὑπ' αὐτοῦ λαοῦ τῶν ταγματίων, ἐν δὲ τοῖς ἔξω θέμασιν διὰ τῶν προρρηθέντων στρατηγῶν. αὐτὸς δὲ κιθαρωδαῖς ἔχαιρεν καὶ συμποσιασμοῖς, αἰσχρολογίαις τε καὶ ὀρχησμοῖς ἐκπαιδεύων τοὺς περὶ αὐτόν. καὶ εἶπον τις συμπίπτων ἢ ἀλγῶν τὴν συνήθη Χριστιανοῖς ἀφῆκε φωνήν, τὸ θεοτόκε βοήθει, ἢ παννυχεύων ἐφωράθη, ἢ ἐκκλησίαις προσεδρεύων, ἢ εὐλαβεῖα συζῶν, ἢ μὴ ὄρκους χρώμενος ἀφειδῶς, ὡς ἐχθρὸς τοῦ βασιλέως ἐκολάζετο, καὶ ἀμνημόνευτος Βῶνομάζετο. μοναστήρια δὲ τὰ εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ τῶν σωζομένων καταφύγια οἴκους κοινούς καθίστα τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ στρατιωτῶν. τὴν γοῦν Δαλματίων πρώτιστον οὖσαν ἐν

3. λίθους A, λίθοις vulg. 4. τυφλῶν A, τυφλώνων vulg. 5. ξαίνων] ξέων vulg. 12. ὀρχησμοῖς A, ὀρχισμοῖς vulg. 13. ἀφῆκε A, ἀνῆκε vulg. 15. ἢ εὐλαβεῖα — — — ἀφειδῶς add. ex A.

venerabilem columnicolam a petra exturbaret, eumque dogmatibus suis repugnantem vivum pedibus vinctum ac per medias urbis vias pertractum inter Pelagii cadavera proiici iussit, alios vero saccis inclusos lapidibusque degravatos in pelagi profundum demergi. oculorum orbitates, concisiones narium, flagrorum lacerationes, et omne suppliciorum genus adversus religiosos molitus est. et haec quidem in urbe ab imperatore agebantur, et a ceteris qui cum eo sentiebant, per Antonium dico patricium et scholarum domesticum, Petrum quoque magistrum et ordinum milites, qui ipsius impietatem animo penitus imbiberant, in exteris vero provinciis per duces supra nominatos eadem nefanda facinora perpetravit. interim ipse cytharoedorum concentibus et conviviis genialiter indulgens, turpiloquiis et saltationibus familiares exercebat. ac si nonnemo quandoque vel lapsus vel laesus usitatam Christianis vocem, o dei genitrix adiuvā, emisisset, aut sacras vigiliās ducere, aut ecclesias frequentare, aut caste vivere, aut iuramentis non immodice uti deprehensus fuisset, confestim maiestatis reus tormentis examinabatur, nec post letum nomen eius in ecclesiasticis precibus memorabatur. monasteria quoque, aedes illas sacras in dei gloriam et salvandorum refugia constructas, militum sententiae sua pravitate infectorum communes et profanas domos

ταῖς ποικίλαις τοῦ Βαζαρτίου τοῖς στρατιώταις εἰς κατοικίαν
 ἰδοῦσι, τὰ Καλλιστραίου τὰ λεγόμενα καὶ τὴν Λίου μοῖρην
 καὶ τὰ Μαξιμίου, ἄλλους τε μοναστῶν ἱεροὺς οἴκους καὶ
 παρθένων ἐκ βαδίων κατέλλουσιν. τοῖς δὲ μοναχικοῦ βίου ἀνα-
 στασιασθῆναι ἐπιφροσύνας ἐκ τῶν ἐπιστημάτων ἐν στρατιῇ ἢ ἐν
 τιμῇ, καὶ μάλιστα τοὺς ἁγγιώτατος αὐτῶν καὶ μάλιστα γενομέ-
 νους τῶν αὐτοῦ ἀπολεγῶν καὶ ἀφρητοποιῶν θανάτῳ καθυπέ-
 βηλιν, ἐπισκοπῆτος τὴν ἐκ τῶν ἐκφυγόντων προσήκουσι-
 την αὐτῶν αἰσχίαν· δια τοῦ τοῦτο καὶ Στρατήγιον τὸν τοῦ
 Ποδοπαγοῦρον ἀπίστον ἔστα τῆ ἰδὲ προσηλαβήματος, ἐφίλει
 γὰρ προσηλαβῆσαι τοὺς τοιαύτους δια τῆς ἀσελείας αὐτοῦ,
 αἰσθητῶς τε αὐτῶ ἀφῶς ἔχοντα πρὸς τῆς ἀθεμίτους ἀν-
 θεοματίας αὐτοῦ, καὶ τῆ Μασαρίῳ τῆ ἡγλιόστῳ τοῦ ἁγίου V. 199
 Αἰζοντίου ταύτας ἐκφυγόντοτα, σπηρῆως τε φάρμακα λαμ-
 βάνοντα, ὡς ἐπιβόλιον αὐτοῦ τοῖτον διαφρησίας, σὺν τῆ ἡγ-
 πλιόστῳ, ὡς προέλλεται, ἀπέλει. ἰσάριος δὲ εὐδυνήσαι τὰ ἰδὲ
 ἐν τῆ πύλλαι τῆ χροῖνῳ τοιαύτῳ. τὸς γὰρ Μιδας γερόμενος τὸν
 γουαῖν ἀποθροῦνισεν, καὶ τοὺς γεωργούς ἡγίμωσεν, καὶ
 δια τὴν τῶν φῶρων ἀπαίτησιν ἡγίμωσεν οἱ ἀθερῶκοι τῆς

1. ταῖς στρατιώταις, em. A et F. 4. παρθένων ο f, παρθενά-
 ρος vulg. 5. καὶ μάλιστα A, μάλιστα καὶ vulg. 7. Ιστ.
 ἀφρητοποιῶν. 8. ἐκ ἀδδ. ex A. 11. προσήκουσι-
 ἡγλιόστῳ vulg.

Dei de hac vult. ac monasterium quoddam Palenstorum, consuetudinem
 omnium Byzanti velobactarum, nullibus diversitatem assignavit. alia
 quippe vult velobacta, quibus Cellis, IV et Maximis nominibus
 incolunt laudantur, et aliter monasterium religiosum vult et virginum
 totius a Palenstorum vult. quos autem vel ante militari praestan-
 tes vel diuina contemplatione, maxime prius sibi necessarios, et libidi-
 nosis eius contemplatione turbulenter conuersos et apertis, monasterio
 vult itellens cum pueris contemplaret, certa morte dunnalot, tan-
 quam ex omni confusione sibi puerum lucensum in conuersum.
 quare Strategion Prolongum filium, ab deorum vultus formam sibi
 prius acceptam in locum sibi etiam ex libidinis petulantia affectus
 contemplatione inuenientem filium conuersos et nefarios adulescentum con-
 uelitas vultis vultis ferentem cum puerum, et Masach sancti
 Azevoni vultus fugit sibi pro Christiana exomologos expulisse, et
 quos vel vultus dunnalot contemplatione conuersos puerum, tanquam in imper-
 conuolentem, cum inchois, puerum superius enarrationem, morti ad-
 dunt. vultus vultus, et omnia gentis annua sibi temporibus in
 vult dunnalot. vult enim Midas effectus, aut vultus vultus
 vultus, dunnalot vultus vultus, a pueris annua laboribus exer-
 cut, et ex vultus vultus vultus necessitate fuges a deo libera-

τοῦ Θεοῦ χορηγίας εὐώνως πιπράσκειν. τῷ δ' αὐτῷ ἔπει Νικητίας ὁ ψευδώνυμος πατριάρχης τὰς ἐν τῷ πατριαρχεῖῳ εἰκόνας τοῦ μικροῦ σεκρέτου διὰ μουσαίου οὔσας ἔξεσεν, καὶ τοῦ μεγάλου σεκρέτου τῆς τροπικῆς ἐξ ὑλογραφίας οὔσης κατήνεγκεν, καὶ τῶν λοιπῶν εἰκόνων τὰ πρόσωπα ἔχρισεν καὶ ἐν τῷ Ἀβραμιαίῳ δὲ ὁμοίως πεποίηκεν.

A.M. 6260

Τούτῳ τῷ ἔπει ἔστειπεν ὁ βασιλεὺς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ

P. 374

Εὐδοκίαν ὃ τρίγαμος τρίτην οὔσαν ἀγνοῦσταν ἐν τῷ τριβουναλίῳ τῶν ἰθ' ἀκουβίτων τῇ πρώτῃ τοῦ Ἀπριλλίου μηνὸς Ἰνδικτιῶνος ζ', ἡμέρα σαββάτου, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῆς δύο υἱοὺς αὐτοῦ Χριστοφόρον καὶ Νικηφόρον τῇ ἐπαύριον, ἣτις ἦν δευτέρα τοῦ Ἀπριλλίου μηνὸς ἡμέρα κυριακὴ τοῦ ἁγίου πάσχα, προεβάλετο καίσαρας, ἐν τῷ αὐτῷ τριβουναλίῳ τοῦ πατριαρχου ποιήσαντος τὴν εὐχὴν, καὶ τοῦ βασιλέως ἐπιθέντος αὐτοῖς τὰς τε χλαίνας καὶ τὰ καισαρῖκια περικεφάλαια· ὡσαύτως καὶ τὸν Νικητῆν τὸν ἔσχατον ἀδελφὸν αὐτῶν ποιήσας νοβελισσιμον, ἐπέθηκεν αὐτῷ χλαῖναν χρυσοῦν καὶ τὸν στέφανον. καὶ οὕτως προῆλθον οἱ βασιλεῖς ῥίπτοντες ὑπατεῖαν τριμίσια καὶ σημίσια, καὶ νομίσματα καινούργια ἕως τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

3. διὰ μουσαίου — — σεκρέτου om. A f. 12. ἡμέρα κυριακὴ
A, ἡμέρα κυριακῆ vulg. 15. τὰς τε χλ. A, τὰς χλ. vulg.
16. ποιησάμενος a. 19. σημίσια] ἡμίσια A a f, σιμίσια vulg.

liter concessas et in convictum repositas vili pretio homines cogebat distrahere. eodem etiam anno Nicetas falso nomine patriarcha imagines in patriarchalis aedis minore secreto opere tessellato depictas erasit, magni quoque secreti ambitum imaginibus ligneis dimidiata eminentia effictis ornatum deposuit, et reliquarum omnium imaginum facies alio colore perunxit, idemque prorsus in Abramiaeopraestitit.

A. C. 760

Hoc anno imperator trium uxorum vir Eudociam tertiam coniugem Aprilis mensis die primo, indictione septima, die sabbati in undeviginti accubitorum tribunalio corona imposita augustam renunciavit. sequenti vero luce, quae Aprilis secunda fuit, dies nimirum dominica sancti paschatis, liberos duos ex ea susceptos Christophorum et Nicephorum in eodem tribunalio, patriarcha sacras preces obeunte, caesares declaravit, et subinde chlamides et caesarum stemmata capitibus imposuit. Nicetae pariter postremo eorum fratri in nobilissimum promotus chlamidem auro textam et coronam contulit. atque ita imperatores prodeuntes munera, trimisia nimirum, hemisia et nummos recenter cusos per iter ad magnam usque ecclesiam in populum sparsere.

Ταύτην τῆ ἑτα ἰγόνισα καταλλαγή ἐν Συρίᾳ, ἀνθρώπων Ἀ Μ 661
 πρὸς ἀνθρώπων καὶ γυναῖκα πρὸς γυναῖκα καὶ παιδιὸν ὁμοίως
 πρὸς παιδιὸν· καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἀβδελῦς τοῖς πωγανὸς
 αἰτίων ξηριοθῆναι, καὶ γενέσθαι καμηλαῖνια περὶως μιᾶς
 ἕξιμον. κερμαδισ δε Ἀβδελῦς τὸ Καμαγον μετὰ ὄγδοη-
 κοντι γλιεῶδων ἔλεον τὸ Δέρος, καὶ μερὶν ἀτίσας, ἐπίστρεψεν C
 καταγαμῖνος. τῆ δε α' τοῦ Σεπτεμβρίου μετὸς τῆς ἡ ἰν-
 δικτιώουσι εισέλθεν Εὐφρόνη δε Ἀθρηῶν ἑλθοῖσα ἀπὸ τῆς Ἰε-
 ρείας ἐν τῆ βασιλίδι πόλει δρομαίων καὶ γλαιδιῶν αλλί-
 στων ἰστολομῖτων σφισοῖς καλλίσις, καὶ τὸν τῆς πόλιως
 προχόσιων ἀν ταῖ, γεννηῖ προῦσατιώσιων καὶ προγοσιων
 αἰτή, καὶ τῆ γ' αὐτοῦ τοῦ Σεπτεμβρίου μετὸς τοῦ πατριάρ-
 χου ἑλθόντιος ἐν τῆ παλαιῶν ἐν τῆ ἐκκλησίᾳ τοῦ Φάρον ἐγέ-
 νισο τὰ πρὸς τῆν αὐτῆν Εὐφρόνη τοῦ βασιλέως Λισιοῦ
 δαπνῶσα· καὶ τῆ ε' τοῦ Σεπτεμβρίου μετὸς ἐστέθη ἐν τῆ
 τριελίῳ τοῦ Αἰγυπτιακῆς ἡ βασίλισσα Εὐφρόνη, καὶ ἀπέλθοῦσα D
 ἐν τῆ εὐαγγέλιᾳ τοῦ ἁγίου Σεφάνου ἐν τῆ Λοιμῆ ἔλαβη
 τὰ τοῦ γάμου στέφανον ἀν τῆ τοῦ Κωνσταντίνου νιῶ Λισοῦ
 τῆ βασιλίδ.

Ἰωάννης ἐπισκοπὸν Ἀθρηῶν τοῦ εἰος α'. A M 662

Ταύτην τῆ ἑτα ἰστογράτευσιν Βασιλέως τῆν Ῥωμαίαν, V. 663

Α. παρτω Α. παρτω νολε. γ. Σεπτεμβρίου Α. 9. βασιλε-
 ῶσι Α. 10. ἐπὶ τῶν τῆ Α. τῶν τῆ νολε. 11. τῶν αἰ-
 τῶν Σεπτεμβρίου Α. τῶν τῆ νολε (12) ἀπελθόντιος Α. 14.
 τῶν ἰστογράτευσιν (13) ἀτίσας. 15. ἀν τῆ τοῦ Κωνστ. νιῶ
 Α. ἀν τῆ νολε τῆ νολε.

Hic anno circumlatio hominum in Syria facta est, homino pro A C 761
 homine, hominibus pro hominibus, et pueris pro pueris datis— prescripti-
 que Abdeilas et ludian uenerunt et pueris culti unius et tenuis ge-
 nerent. pueris ipse Abdeilas unius octoginta hominum milibus Cam-
 elorum pro totum Arabiam uenerunt. uenerunt itera uenerunt ignominia
 pueris pueris uenerunt. mensis uero Septembri die primo indictione
 octava, Ioue Athonia primo protesta, et ab Hieria in quam delata
 fuerat Augustia, ad imperatoriam urbem cum demouibus et chelandis
 pueris uenerunt uenerunt, pueris uenerunt uenerunt uenerunt uenerunt
 mensis Septembri tertio pueris in palatium se conferente, ad Phari
 eximiam imperatoriam Leonis cum Ioue sponsalia celebrata sunt, tom
 uenerunt mensis Decembri die decimo septimo in triduo Augustei
 uenerunt Ioue coronata est, indeque ad aratorium sancti Stephani
 ad Daphnam accepto itinere, nuptiales corollas cum domino Leone
 uenerunt.

Hic anno Basilius imperator Romanam dilectionem uenavit, et A. C. 762

P. 375 καὶ πολλοὺς ἡχμαλώτευσεν· καὶ Ῥωμαῖοι εἰσῆλθον εἰς τὴν τετάρτην Ἀρμενίαν καὶ ἐσκύλευσαν αὐτήν. τελευταῖα δὲ Σαυλάχ καὶ μετεποιήθη Γερμανίεια εἰς Παλαιστίνην. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μιμησάμενος ὁ Λαχανοδράκων τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ πάντα μοναχὸν καὶ μοναστήριον τοὺς ὑπὸ τὸ θέμα τῶν Θρακησίων ὄντας συνῆξεν εἰς Ἐφεσον, καὶ ἐξαγαγὼν αὐτοὺς εἰς πεδίον λεγόμενον Τζουκανιστήριον ἔφη πρὸς αὐτοὺς, ὅτι ὁ μὲν βουλόμενος τῷ βασιλεῖ πειθαρχεῖν καὶ ἡμῖν ἐνδυσάσθω στολὴν λευκὴν, καὶ λαβέτω γυναῖκα τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, οἱ δὲ τοῦτο μὴ ποιοῦντες τυφλοῦμενοι εἰς Κύπρον ἐξορισθήσονται. καὶ ἅμα τῷ λόγῳ τὸ ἔργον ἐτελέσθη, καὶ πολλοὶ μάρτυρες ἐν Β' ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐνεδείχθησαν· πολλοὶ δὲ καὶ λειποτακτήσαντες ἀπώλοντο, οὓς καὶ ὤκειοῦτο ὁ Δράκων. τῇ δὲ αὐτῇ ἰνδικτιῶνι θ', Ἰανουαρίῳ μηνὶ ιδ', ἐτέχθη Λέοντι τῷ βασιλεῖ καὶ Εἰρήνῃ υἱός, καὶ ὠνομάσθη Κωνσταντῖνος, ζῶντος ἔτι Κωνσταντίνου τοῦ πάππου αὐτοῦ.

A.M. 6263

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Βανάκας τὴν Ῥωμανίαν, καὶ κατελθὼν ἀπὸ Ἰσαυρίας εἰς τὸ κάστρον Συκῆς παρεκάθισεν αὐτῷ. ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ἔγραψεν πρὸς Μιχαὴλ τὸν στρατηγὸν τῶν ἀνατολικῶν, καὶ πρὸς Βάνην τὸν τῶν Βουκελ-

2. ἐσκύλευσαν A', ἐκύκλωσαν vulg. Σάλεχ A. 5. ὑπὸ τὸ θέμα A, ὑπὸ τῶν θεμάτων vulg. 8. ὁ μὲν βουλόμενος A, ὁ βουλ. μὲν vulg. 12. πολλοὶ δὲ καὶ A, πολλοὶ δὲ vulg. 13. ὤκειοῦτο A, οἴκ. vulg. 19. αὐτὸ A. 20. Βάνην A e f, Μάνην vulg.

captivorum turbam secum avexit. Romani vero quartam Armeniam aggressi provinciam totam circumierunt. Saulach porro defuncto, Germanicia in Palaestinam translata est. hoc eodem anno Lachanodracon magistrum imitatus monachos et Moniales omnes Thracensium themati subiectos Ephesum advocavit, iisdemque in planitiem Tzucanisterium vocatam eductis, ait, qui imperatori mihi que morem gerere studet, candida veste induatur, hacque ipsa hora uxorem accipiat, qui parere detrectaverit, oculis privatus in Cyprum deportator exul. dicto citius opus ipsum perfectum est, et martyrii coronam die illo plurimi retulerunt, sed et multi ordinis sui desertores perierunt, quibus Draco familiariter usus est. eadem indictione nona mensis Ianuarii die decimo quarto Leoni et Irenae imperatoribus natus est filius, qui Constantino eius avo inter vivos adhuc agente etiam Constantinus appellatus est.

A. C. 763

Hoc anno Banacas expeditione in Romaniam suscepta, ab Isauria in Syces castrum digressus, illud obsedit. huius rei nuncio accepto, imperator illico litteras ad Michaellem orientalium, ad Banem Bucellariorum, et ad Bardanem Armeniacorum duces dedit, qui occurren-

λαρίων στρατηγόν και Βαρδάνην τόν τών Μουσειανών, και
 ελθόντις ἐπέστησαν τήν ἐξοδον αὐτῶν κλισσοῦραν οἷσαν δύσ-
 ββατον πάνν. ὁ δὲ σιολος τῶν Κυβερνητικῶν καταλαβών
 μετὰ Πιτρωνᾶ πρωτοσπυθαρίου και στρατηγοῦ αὐτῶν, ὤρ-
 5 μησιν ἐν τῷ λιμένι τοῦ νασιρον. ὁ δὲ Βανίας ἰδὼν και
 ἀποτρούς ἰαντοῦ, παραθαρρήει και προθυμοποιε τοῦς ἰαν-
 τοῦ, και ἀειλθὼν προς τὰ καθυλλαρικὰ θέματα, ἤλασεν,
 και τρέπει αὐτοῦς, και ἀποαιέντας πολλοῦς και αἰχμηλω-
 10 τιώσας πάντα τὰ περιχώρα ἰαίδια, ἐπίστριψεν μετὰ σκεῶν ὁ
 πολλῶν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι ὁ τῶν Θρακηίων στρατηγός Μιχαὴλ
 ὁ Λαγαθοδράων ἀποστειλὼς Λιοντα τόν τόπον αὐτοῦ, τόν
 ἐπιλιγόμενον Κουλοισην, και Λιοντα ἀπὸ ἀββύδων τόν Κου-
 5 τζοδακτυλον, ἐπρασιν δια τὰ μομιστήρια ἀνδρῶν τε και γυ-
 ναικεία, και πάντα τὰ ἱερὰ αὐτοῦ και βιβλία και σιγῆ, και
 ὅσα ἦν εἰς ἐπίστασιν αὐτῶν· και τὰς τοῦτων τιμὰς εἰσκό-
 μισεν τῷ βασιλεῖ. ὅσα δὲ εἴμεν μομιστικὰ και πατερικὰ βι-
 βλία, πνερὶ κατεπανσεν, και εἰ που λείψανον ἁγιον ἐψάτη τις
 ὄχων εἰς φυλακίτηιον, και τοῖτο τῷ πνερὶ παρίδωκεν, και τόν
 ἔχοντα αὐτό, ὡς ἀειβροῦσα, ἐπέλασεν. και πολλοῦς μὲν τῶν

1. στρατηγόν add. ex A. 4. Πιτρωνος A. 6. Ιαντῶ A.
 σκεῶν vulg. 12. ἀποαιέντας, quod ante v. στρατηγῶ, legēba-
 tur, transpositum cum A. τῶν νασιρον αὐτοῦ A. 14. πάντα
 τε μ. A. ἀνδρῶν A. ἀειλθὼν vulg. 18. ἁγίων A. 19
 τῶν δὲ ἔξ. A. 20. τῶν μομιστικῶν em. A. I.

100, hostis exitum, qui clamore aggressu difficilis erat, occupaverunt.
 Calyptochastanus vero clavis cum Petro dux et protospathario reper-
 veniens ad castrum protium applicuit. Banuas id ubi vidit, etiam de
 amorem desperans, tamen confirmatis erectisque moribus animis, equi-
 stes ibi assensu aggressus, ululatum et clamorem ad bellum edidit. Ho-
 manique fides et plurima ex parte ferre prostratis, vasitate etiam
 et captivitate per vicinia quaeque loca inducta, diversis spoliis con-
 stus in patriam remeavit.

Hoc eodem anno Michael Lachanodracon Thracensium dux Leone
 filio quarto, cui Cimonis nomen, et altero Leone exalbate, cognomento
 Cateodactylo, curis, omnia tam hominum, quam foeminarum mona-
 chiora cum sacris vas, libris, gregibus, atque universis eorum famu-
 litibus venundavit, collectamque inde pecuniam imperatori transmisit.
 cuncta vero monachiorum et sanctorum patrum opera scripta
 huc convenerunt. si si vel ibi quosdam reliquias in phylacterium
 genere deprehensus fuit, eas captas flammis eadem ratione tradidit,
 et cum qui gestaret tanquam impunita reum tormentis examinabat,
 in monachiorum quosdam plurimos verberibus, alios gladio confecit,

P. 376 μοναχῶν διὰ μαστίγων ἀνήλωσεν· ἔστι δὲ οὓς διὰ ξίφους, ἀναριθμήτους δὲ ἐτύφλωσεν. καὶ τῶν μὲν τὰς ὑπῆνας κηρ-
λαίῳ ἀλείφων, ὑφήπτε πῦρ, καὶ οὕτω τὰ τε πρόσωπα αὐτῶν

V. 299 καὶ τὰς κεφαλὰς κατέκαιεν· τοὺς δὲ μετὰ πολλὰς βασάνους
ταῖς ἐξορταῖς ἐξέπεμπεν. καὶ τέλος οὐκ εἴασεν εἰς ὕλον τὸ ὑπ
αὐτὸν θέμα ἓνα ἄνθρωπον μοναδικὸν περιβεβλημένον σχῆμα. ὃ
καὶ μαθὼν ὁ μισάγαθος βασιλεὺς ἔγραψεν αὐτῷ εὐχαριστίας
λέγων, ὅτι εὐρόν σε ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου, ὃς ποιεῖς
πάντα τὰ θελήματά μου. τοῦτον οὖν μιμησάμενοι καὶ οἱ
B λοιποὶ τὰ ὅμοια διέπραττον.

A.M. 6264 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπέστειλεν ὁ Ἀβδελλῶς εἰς Ἀφρικὴν τὸν
Μουαλάβιτον μετὰ πολλοῦ στρατοῦ, καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἀλφραδὰλ
Βαρινὰρ εἰς Ῥωμανίαν, καὶ ἔλαβεν αἰχμαλώτους πεντακο-
σίους. οἱ δὲ Μοψουεστεῖς συναντηθέντες αὐτῷ καὶ πολεμή-
σαντες, ἀπέκτειναν ἕκ τῶν Ἀράβων χιλίους. ὁ δὲ Ἀβδελλῶς
ἀπελθὼν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἐπενήστευσε, καὶ ἐπέτρεψε γρυ-
φῆναι τοὺς Χριστιανούς καὶ τοὺς Ἑβραίους εἰς τὰς χεῖρας.
καὶ πολλοὶ τῶν Χριστιανῶν διὰ θαλάσσης ἔφυγον εἰς Ῥωμα-
νίαν. ἐκρατήθη δὲ ὁ Κούρικος Σέργιος ἔξωθεν Συκῆς, καὶ
C ὁ Λαχέρφαβος Σέργιος εἰς Κύπρον ἐκ προσώπου ἂν τῶν
ἐκτίσει.

1. ἔστι δὲ οὓς] οὓς δὲ A, ἔτι δὲ οὓς vulg. 2. ὑπῆνας A, ὑπῆ-
ρεις vulg. 3. ὑφήπτε A, ὑφείς τε vulg. 5. παρέπεμπεν A.
8. ἄνδρα om. A. 10. διέπραττον A, διεπράττοντο vulg. 13.
Βαρινὰρ A f. 14. οἱ δὲ Μοψ. A, οἱ Μειψ. vulg. 15. ἐκ
τῶν Ἀ. A, ἐξ Ἀ. vulg. 20. Λαχέρβαγος A, Σέργιος om. A.

innumeris oculos effodit. nonnullis barbam unguento ex cera et oleo confecto illinebat, immissoque in eam igne, tam faciem quam ipsun miserorum caput comburebat, alios pluribus tormentis excruciatos in exilium expulit. denique hominem ne quidem unum in tota sua praefectura monachi habitu indutum reliquit. quod cum rescivisset boni et aequi osor imperator, per litteras ei gratias egit, his verbis: iuxta placitum meum facientem te comperi, qui in omnibus voluntati meae satisfacis. quare caeteri eum imitati in eadem scelera prurperunt.

A. C. 764 Hoc anno Abdellas Mualabitus cum numeroso exercitu in Africam misit, et Alphadal Barinar, in Romanorum fines incursione facta, captivos quingentos abduxit. huic Mopsuestenses obviam facti consertis manibus Arabes mille occiderunt. Abdellas Hierosolymam profectus ieiunium celebravit, Christianosque et Hebraeos manus inscriptas gerere compulit. quare multi ex Christianis in Romanam ditionem mari confugere. porro Curicus Sergius extra Sycen et Lacherphabus Sergius apud Cyprum, qui imperatoris vices illic implebat, capti sunt.

Τούτῳ τῷ ἔτι μὲν Μαίῳ ἰνδικτιῶνος ἔφ' εἰρήνην Κων- A. M. 666
 στατίνῳ, σιὸν χελιδίων διαχιλίῳν κατὰ Βουλγαρίας, καὶ
 εἰσελθῶν καὶ αὐτὸς εἰς τὰ Ῥοῖσια χελιδία ἀπειρήσει πρὸς
 τὸ εἰσελθεῖν εἰς τὸν Μαρούσιον ποταμὸν, καταλιπὼν καὶ τοῖς
 5 τῶν καβαλλαρῶν θημάτων στρατηγούς, ἔξω τῶν κλισουρῶν,
 αἷ πως δυνηθῶσιν Βουλγάρων εἰς αὐτὸν ἀσχολευμένῳν εἰσελ-
 θεῖν εἰς Βουλγαρίαν. εἰθόντος δὲ αὐτοῦ ἕως τῆς Πάρτης,
 ὀδελίαισιν, καὶ ἐμελίαι ὑποστρέψαι. ἰδόντες δὲ οἱ Βουλ-
 γάρῳ καὶ δευλώσαντες ἀπίστικαν Βαλῶν καὶ Τζιγῆτων, D
 αἰτούμενοι εἰρήνην γενέσθαι. οὓς ἰδὼν ὁ βασιλεὺς καὶ περι-
 χαρῆς γενόμενος, ἐποίησεν εἰρήνην· καὶ ὤμοσαν ἀλλήλοις,
 μήτε Βουλγάρους εἰσελθεῖν κατὰ Ῥωμαίους, μήτε τὸν βασι-
 λέα ἐπιτηδεύσαι εἰσελθεῖν εἰς Βουλγαρίαν. καὶ ἐποίησαν ὀγ-
 γραφα ἐπὶ τούτῳ πρὸς ἀλλήλους. καὶ ὑποστρέψας ὁ βασι-
 15 λεὺς εἰσελθεῖν ἐν τῇ πόλει, ταξάτους ἀφ' αἱ πάντων τῶν
 θημάτων καὶ εἰς κῆστρα ἀπερ ἔτισον. τῷ δὲ Ὀκτωβρίῳ
 μηνί τῆς αὐτῆς ἔφ' ἰνδικτιῶνος ἰδεῖται μαρδάριον ὁ βασιλεὺς
 ἀπὸ Βουλγαρίας ἐκ τῶν κρυπτῶν φιλῶν αὐτοῦ, ὅτι ἀποστέλλ-
 λει ὁ κύριος Βουλγαρίας ἔφ' χελιδίας λαὸν καὶ Βαλῶν εἰς τὸ
 20 αἰχμαλωτῆσαι τὴν Βερζητίαν καὶ μεταστῆσαι αὐτοὺς εἰς

3 εἰσελθῶν A, εἰσελθῶν vulg. 4 εἰσελθεῖν A, εἰσελθεῖν vulg.
 6 εἰς αὐτὸν vulg. A. 12 Βουλγάρους εἰσελθεῖν A τὸν vulg.
 13 A. 16 αὐτῶν A, ὁ vulg. 17 τῆς αὐτῆς ἔφ' A, ἐπὶ vulg.
 19 Βαλῶν εἰς τὸ A, Βουλῶν πρὸς τὸ vulg.

Hoc anno mense Maio Indictionis duodecime Constantinus clas. A. C. 765
 cum chelandibus in bellum in Bulgariam intravit, ipse adversus
 Romanum chelandia in Danubium aditum ab eis paraturus movit. extra
 clivum autem operatum ordinem ducis reliquit, ut Bulgaria in eo
 repellenda occupata, ipsi in provinciam, si liceret, penetrarent. at
 ubi Romanis adventu, metu conceptis, iam de resilio cogitabat. ex
 adverso Bulgari cum adventu cogitatis terrare cum Budam et Tzigatum
 ab imperatore pacis conditiones accepturas misit. in via imperator
 oppido quodam passim compingit, quam etiam dato ad invicem iu-
 ramentis firmaverunt, Bulgaria neminem ab infestanda Romania ditione,
 imperatorem vero ab impetenda bello Bulgaria vicissim abstenturos.
 conditiones istas scriptis mandatis mutuo sibi tradiderunt. imperator
 pacem relinens, ex castris thematibus ad tutenda castis recens a
 se exorta provincia relicta milibus urbem ingressus e. t. verum
 mense Octobri Indictione undecima nuncios a Bulgaria ab occultis
 amicos accepit, Bulgarias ditionem duodecim milia militum et Bul-
 gam expulser, ad Romanas limes captivos abigendos, eoque in Bul-
 gam transferendos. is ne argueretur bellum in Bulgarias mover,

P. 377 *Βουλγαρίαν*. ὁ δὲ πρὸς τὸ μὴ γνωσθῆναι αὐτὸν, ὅτι κατὰ *Βουλγάρων* κινεῖ· ἦσαν γὰρ ἐλθόντες πρὸς αὐτὸν οἱ ἀποκρισιάριοι τοῦ *Κυροῦ Βουλγαρίας*, καὶ ἔτι τούτων ὄντων ἐν τῇ πόλει, ἐσχηματίσατο κατὰ *Αράβων* κινεῖν· καὶ ἐπέρασε τὰ φλάμουρα καὶ ἡ ἵπηρεσία. καὶ ἀπολίσας τοὺς ἀποκρι- 5
σιαρίους, καὶ μαθὼν διὰ κατασκόπων τὴν ἔξοδον αὐτῶν, ἀπάρας τὸν στρατὸν ἐν σπουδῇ ἀπεκίνησεν. καὶ ἐπισωρεύσας τοὺς ταξάτους τῶν *Θεμάτων* καὶ τοὺς *Θρακησιανούς*, καὶ ἐνώσας τοῖς τάγμασι τοὺς ὀπτιμάτους, ἐποίησεν αὐτοὺς π' *χιλιάδας*. καὶ εἰσελθὼν ἐν τόπῳ λεγομένῳ τὰ *Λιθοσώρια*, ἐπέ- 10
B πεσεν αὐτοῖς ἀπερισαλπίγκτως, καὶ τρέψας αὐτούς, ἐποίησε νῆκος μέγα. καὶ μετὰ πολλῶν λαφύρων καὶ αἰχμαλώτων ὑπέστρεψεν, *Θριαμβεύσας* ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐμπράκτως εἰσελ-
V. 300 θῶν, τὸν πόλεμον τοῦτον ἐπωνόμασεν *εὐγενῆ*, ὡς *μηδενὸς* αὐ-
τῷ ἀντιστάντος, μηδὲ σφαγῆς ἢ ἐκχύσεως *Χριστιανῶν* αἱμάτων 15
γενομένης.

A.M. 6266 Τούτῳ τῷ ἔτει εἰσῆλθον κεφαλαὶ σί' ἀπὸ *Ἀφρικῆς*, καὶ ἐπόμπευσαν ἐν *Συρίᾳ*. ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς λύσας τὴν πρὸς τοὺς
C *Βουλγάρους* εἰρήνην ἐξώπλισε πάλιν στόλον πολὺν. καὶ εἰσαγαγὼν εἰς αὐτὸν *καβαλλαρικὸν χιλιάδας* ιβ', ἀπέλυσεν τοὺς 20
στρατηγούς τῶν *πλωϊμῶν* πάντας σὺν αὐτῷ. αὐτὸς δὲ φο-

7. ἀπεκίν. A, ἐπεκ. vulg. 9. π' χιλ. A a f, ιγ' χιλ. vulg. 11.
ἐπ' αὐτοὺς A. 12. πολλῶν add. ex A a f. 18. τὴν πρ.
τ. B. εἰρήνην A, πρ. τοῦς B. vulg. 20. fort. *καβαλλαρικῶν* s.
χιλιάδων. 21. *πλωϊμάτων* A e.

ad eum quippe accesserant Bulgarorum apocrisarii et adhuc moram agebant in urbe, se contra Arabes expediri simulavit: quare in Asiam vexilla et bellicum omnem apparatus transmisit. porro dimissis apocrisariis, de eorum reditu per exploratores certior redditus, moto exercitu iter cum festinatione arripuit. tum vero thematum militibus, qui per praesidia dispersi erant, una cum Thracesianis accitis, una etiam cum ordinibus collectis ex optimatis, exercitum ad hominum octoginta millia conflavit, ac per locum, qui Lithosoria dicitur, irrum-pens, citra tubae sonitum impetum in hostes fecit, iisque in fugam versis, insignem retulit victoriam, partaque spoliiorum et captivorum vi rediit, et solemnī stipatus obsequio urbem ingressus, triumphum egit, bellumque istud nobile vocavit, quod nemo scilicet sibi restitisset, nec ulla caedis aut Christiani sanguinis effusio edita esset.

A. C. 766 Hoc anno ducenta et octoginta capita ex Africa in Syriam delata ad pompae triumphalis instar publice traducta sunt. imperator autem violati ad Bulgaros foederis conscius copiosam classem iterato prae-paravit. impositisque in eam equitum millibus duodecim duces na-vigiorum universos, quos in comitatu habuit, ante se praemisit, ipse

βηθείς ἔειπεν εἰς τὸ παβυλαρίον. τίσι δόξω δὲ αἰτῶν
 ἴως τῆς Μεσοβυρίας, καὶ ἄλιμον σφοδρῶς βορρᾷ κρείσσασ-
 τος, πάντα μαζῶν δὲν συνειργήσαν, καὶ πολλοὶ ἀπώλοντο·
 καὶ ἐπιστρεψὲν μηδὲν ποιήσας. ὁ δὲ Τζέριγος ὁ κύρις Βουλ-
 γαρίας γινώσκων ὅτι ἐκ τῶν αἰσίων αἰτοῖ τὰς βουλὰς αὐτοῦ ὁ
 βασιλεὺς μαθηθεὶς, γράφει αὐτῷ, ὅτι βουλὴ μοι ἔστιν θηγεῖν
 καὶ ἔλθειν πρὸς σε. ἀλλὰ κέρπον μοι λόγον ἀπαθείας μου, D
 καὶ τίνας φίλους ἔχεις ἐσταθεῖν, ἵνα διαρρήσω αἰτοῦς, καὶ
 συνδράμομαι μοι. ὁ δὲ ποιητάριε ἔγραψεν αὐτῷ, κἀκείνος
 10 μαζῶν ἐκούρασεν πάντας, ὡσπερ ἀσέουσα· Κωνσταντῖνος κολλᾷ
 τὰς πόλεις αὐτοῦ ἔπειτα.

Τούτῃ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐβῆλθεν ὁ βασιλεὺς Α. Μ. 666·
 Κωνσταντῖνος μὲντὶ Μεγαλοσύνη κατὰ Βουλγάρων. καὶ δειπῶς
 κατὰ τῶν οὐρανῶν θεολογῶν ἐγγὺ ἀνδραγαθείς, κἀντοῖδεν πε-
 15 ρετῶ σφοδρῶτατῃ καὶ ἰατρῶ, ἀγνώσῃ δὲ ἐπερβαλλόντων ἐκ-Ρ. 3· 5
 πικρῶν συσχεθείς, κατὰ τῆς Ἀρκαδικοῦ κολλῆ ἐπιστρεψὲν, ἐκ
 ὧσων ἐκ ἀρβυλαίῃ φερόμενος κατὰ τῶν ἑσπερίων, καὶ ἔλθων
 ἐκ Σελυμβρίας, καὶ ἐσπλάρατος τῇ ἑβδόμῃ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τῆς
 20 ἐβδωμοτάτης φθύνου ἐκ τῆς Σερογγυλῆς κωνσταντῖνος αἰσίων
 καὶ ἐκ τῆς χιλιαδῆς θεοσεῖ, βεῶν καὶ λέγων, ὅτι ζῶν εἰσι πυρεῖ

4. Τζέριγος ἢ Τζέριγος Α. 5. αἰτοῦ om Α. 6. βουλὴ
 καὶ αἰτοῦ Α. βουλὴ καὶ αἰτοῦ. 7. οὐρανῶν Α. 8. ἐγγὺ
 κατὰ Α. I. 9. ἀρκαδικῶν Α. ἀρκαδικῶν κατὰ. 10. Μεσο-
 βυρίας Α. ἐσπλάρατος Α. ἐσπλάρατος κατὰ. 11. βεῶν — — —
 περὶ τῶν om. e. I.

voco metu retentus, cum equitibus copis remansit. classis illa Mo-
 rensium viris delicta, et silveris foveae fluitibus tactata, quoniam per-
 tetit universis partibus abduci, pluribus itaque unum desideratis, im-
 perator se videns tenuerat est. prout Tiberius Bulgareorum dominus
 a tota re commotus et amissionem consiliorum commissa sua impera-
 tori nota fieri presentibus, vultu patet fugere, et ad te me reci-
 pore consilium vultu tuo, quomodo in unum meum tu apud te futurum
 debet argumentum transmitti, si amicus usquam his habitantibus, quibus
 potest habere, et qui futurus sint amissionem vultu. ille autem levit-
 tate amicus commotus nomen committit. cum ita cogitatus Bulgareus
 tandem dimittere quo comperio Constantinus canos suos pro dolore
 exulat.

Non anno decimo tertio indictione, imperator Constantinus bel- A C 767
 lion barbaricus amissionem vultu reliquit. amissionem autem nullo in
 crata ubi dicitur unum committit, et februi subinde vehementissimam,
 et ardore vultu ubi in crata vultu presentibus ignis abduci, sub-
 dicitur unum vultu dicitur vultu vultu committit, inde Se-
 lymbriam profectus, die decimo quarta mensis Septembris, indictione

ἀσβέστῳ παρεδόθη, τὴν τε ἁγίαν παρθένον καὶ θεοτόκον ὑμνεῖσθαι ἐξαιτῶν ὁ ἄσπονδος αὐτῆς ἐχθρός. ἐβασίλευσε δὲ αὐτοκράτωρ μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τελευταίαν ἔτη λδ', μῆνας β', ἡμέρας κς'. καὶ οὕτως κατέλυσε τὸν βίον αἵμασι πολλοῖς Χριστιανῶν μεμολυσμένος, καὶ δαιμόνων ἐπικλήσει καὶ θυσίαις, 5 διωγμοῖς τε τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν καὶ τῆς ὁρθῆς τε καὶ ἀνωμήτου πίστεως, ἔτι τε μοναχῶν ἀναιρέσει καὶ κοινώσει μοναστηρίων, καὶ παντοίοις ὑπερακμάσας κακοῖς οὐχ ἧττον Διοκλητιανοῦ καὶ τῶν πάλαι τυράννων. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ μηνὶ θνήσκει ὁ Ἀβδελλᾶς ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγός. οὗτοι οἱ δύο 10 δεινότατοι θῆρες χρονίως καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ τὸ ἀνθρώπινον φῦλον κατανεμόμενοι τεθνήκασι Θεοῦ προνοίᾳ. καὶ κρατοῦσι Λέων καὶ Μαδὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ ὁ τῶν C Λογγιβάρδων ῥῆξ Θεόδοτος ἐν τῇ βασιλευσῇ ἐληλυθὼς πύλει, τῷ βασιλεῖ προσέφηνεν. 15

A.M. 6268 Ῥωμαίων βασιλέως Λέωνος, Ἀράβων ἀρχηγοῦ Μαδὶ ἔτος α'.

V. 301 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀποστείλας Μαδὶ τὸν Ἀβασβαλὴ κατὰ Ῥωμανίας μετὰ δυνάμεως πολλῆς, ἤνοιξεν τὸ σπήλαιον τὸ D ἐπιλεγόμενον Καῦσιν ἀπὸ καπνοῦ, καὶ λαβῶν τοὺς ἐν αὐτῷ 20

2. ἀσπόνδως A. 13. καὶ Μαδὶ A, καὶ ὁ M. vulg. 14. βασιλίδι A. 18. ἀποστέλλει A e. τὸν Βασβαλί A.

decima quarta, nave conscensa, ad castellum Strongylum devectus infelicem in navigio mortem obiit vociferans ac dicens: etiam vivus igni nusquam extinguendo addictus sum. sanctam postmodum virginem et dei genitricem hymnis et laudibus celebrari, qui vixerat hostis eius infensissimus, postulavit. solus post patris obitum imperavit annos triginta quatuor, menses duos, dies viginti sex, atque ita vitam finit homo Christianorum caedibus, daemonum invocationibus et sacrificiis, sanctarum ecclesiarum et rectae inculpataeque fidei persecutionibus, ad haec quoque monachorum nece, et monasteriorum profanatione in quinatissimus, omnibusque sceleribus vel supra Diocletianum caeterosque tyrannos furore praeter opinionem omnem insaniens. eodem etiam mense Abdellas Arabum dux extinctus est. istae duae ferae crudelissimae cum diu simul genus humanum dilaniassent, quae dei providentia fuit, ambae simul sublatae sunt, in quorum locum Leo et Madi eorum filii rerum summam administravere. hoc etiam anno Longobardorum rex Theodotus in urbem imperatricem veniens ad imperatorem confugit.

A. C. 768 Imperatoris Romani Leonis, Arabum ducis Madis annus primus. Hoc anno Madi, Abasbale cum numeroso exercitu in Romaniam misso, speluncam Causim a fumo nominatam aperuit, et captivis, qui in ea detinebantur, secum abductis reversus est. imperator porro Leo

αἰγυλαίους ἐπίστρεψεν. ὁ δὲ βασιλεὺς Λέων ἤρξατο ἀλλοῦ-
 σθαι εἰς τὰ καταληφθέντα αὐτῷ ἐπὶ τοῦ πατρὸς γράμματα,
 καὶ ἐξενμίσσωτο τὸν λαόν, καὶ τοὺς ἐν τῇ πόλει· καὶ ἰδοξεν
 εὐσεβῆς εἶναι πρὸς ὀλίγον χρόνον, καὶ φίλος τῆς Διοσκίου
 καὶ τῶν μουζῶν. Ἔθεν καὶ μητροπολίτας ἐκ τῶν ἀββαδων
 ἐν τοῖς πρωτίτοις θρόνοις προβαλετο, στρατηγικά τε ἐλοίθη-
 σεν κατὰ θέματα πολλά, καὶ ταγματα ἐπέτεξε· κτηθέντες δὲ
 οἱ τῶν θεμάτων ἄρχοντες ἐπέστηθον πάντες σὺν πολλῇ πληθει-
 λαοῦ αἰτούμενοι Κωνσταντῖνον τὸν τῶν αὐτοῦ εἰς βασιλεία.
 ὁ δὲ, ὡς ἴδως τοὺς βασιλεῦσιν, ἀπεδέχθη αὐτοὺς, οἷο ὁ τίος P. 379
 μου μοιγαγῆς μοι ἴσιν, καὶ φοβούμαι τοῦτο ποιῆσαι, μή-
 πως συμβῆ μοι τὸ ἀνθρώπινον, καὶ αὐτοῦ νηπίου ὄντος θυ-
 ναταίωσθε αὐτόν, καὶ ἄλλον προβάλλωθε. οἱ δὲ μετ' ὄρων
 ἠμοιόγουν πληροφροῖν αὐτόν, μὴ βασιλευθῆναι ἐπιτὸς τοῦ
 βασιῶ αὐτοῦ, εἰ καὶ θαντῖν αὐτόν θελήσῃ ὁ θεός. τοῦτο δὲ
 ἀπὸ τῆς περὶ τῆς τῶν Παίων ἰωῆς τῆς μεγάλης πέμπτης τοῦ
 λαοῦ ἐνοχλοῦντος, καὶ ἐν τῇ ἐπαποδομῇ σαρκενομένων καὶ
 αἰουμένων, τῇ ἁγίῃ παρασκευῇ ἐπέτευσεν ἔρῃσαι αὐτούς. καὶ
 ὤμωσαν πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὰ τίμια καὶ ζωποιοῦ ξύλα, οἱ τε τῶν B

3. τοὺς ἐν τῇ τῆς ε.   6. πρωτίτος A.   προβαλετο A.
 προβαλλ. vulg.   7. κτηθέντες δὲ A, ἔθεν κτηθ. vulg.   13.
 προβάλλωθε A. προβάλλωθε vulg.   14. ἠμοιόγουν add. ex A.
 16. τῶν Παίων A I.   τὸν A. I. a. om. A I.   17. σω-
 ρκενομένων καὶ αἰουμένων A. σαρκενομένος a. αἰτούμενος vulg.

divitibus a patre sibi relicto liberalius utens, plebem omnem per im-
 perium gratiam ac verba civem exarsit profusius sibi demeruit. is ad
 breve tempus religionem prae se habuit, et de pace vixit bene affi-
 ctiore est, quare primasiarum civitatum sedibus administrandis et ab-
 batibus metropolitae elegit, caeterisque per singula themata plurimas
 constituit, et militares vult ordinari. eo beneficio thematum prae-
 lecti devotius se professi cum populi consensu plebe imperatorem
 adveniens, Constantinum eius filium imperatorem designari iussibus pro-
 cedens constituebant. ille ex civitate imperatoribus quasi contraria
 sententia abirebat. filius iste mens, aiebat, unicus mihi est, et quod po-
 stulatis, easque vobis, ne quod humanum est letum ingruat, et cum
 adhuc aetate minimum e medio tollatis, et alium vobis promissum pro-
 feratis. Illi iudicandum solum faciunt, et imperatori testantur, alium
 ab eis esse nullum ipse imperatorum, et si cum fato praeteri deus
 iussorit. his in postulatis a falsis dominis ad magnam feriam
 quintam populo cum tumultu perseverante, et turmatim in circū
 ceta eadem instantibus exigente, sancta passionis domini Parasceue, ut
 fidem iuramento facerent, imperator praecipit. tum populus omnis,
 et ex militari senatusque ordine qui adfuerunt, gregaria quaque

θεμιῶτων καὶ τῆς συγκλήτου, καὶ οἱ τῶν ἔσω ταγματίων καὶ
 τῶν πολιτῶν πάντων, καὶ οἱ τῶν ἐργαστηριακῶν, τοῦ μὴ δέ-
 ξασθαι βασιλέα ἐκτὸς Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου καὶ τοῦ
 σπέρματος αὐτῶν, καὶ ἐποίησαν ἔγγραφα καθὼς ὤμοσαν ἰδιόχει-
 ρα αὐτῶν· καὶ τῇ ἐπαύριον, ἣ τις ἦν τὸ ἅγιον σάββατον, ἐξῆλθεν
 ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ τριβουνάλιον τῶν ἰθ' ἀκουβίτων, καὶ προε-
 βάλετο νωβελίσσιμον Εὐδόκιμον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. τὸν γὰρ
 Ἀνθιμον ζῶν ὁ πατὴρ προεβάλετο. καὶ προῆλθεν ὁ βασιλεὺς
 σὺν τοῖς δυοῖ καίσαρσι καὶ νωβελισσίμοις καὶ τῷ νέῳ Κων-
 C σταντίνῳ εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν, καὶ ὑπαλλάξας τὴν ἐν-
 δυτήν, ὡς ἔθος ἐστὶ τοῖς βασιλεῦσι, ἐπανῆλθεν ἐν τῷ ἄμβωνι
 σὺν τῷ νιῷ αὐτοῦ καὶ τῷ πατριάρχῃ. καὶ εἰσελθὼν πᾶς ὁ
 λαὸς ἀπέθεντο τὰ ἔγγραφα αὐτῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ τραπέζῃ. ὁ δὲ
 βασιλεὺς διελάλησεν οὕτως· ἰδοὺ, ὦ ἀδελφοί, τὴν αἴτησιν
 ὑμῶν πληρῶ, καὶ δωροῦμαι ὑμῖν τὸν υἱόν μου εἰς βασιλέα.
 ἰδοὺ ἐκ τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Χριστοῦ αὐτὸν
 παραλαμβάνετε. οἱ δὲ μεγάλη τῇ φωνῇ ἐβόησαν, λέγοντες·
 ἀντιφώνησον ἡμᾶς, υἱὲ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐκ τῆς χειρὸς σου πα-
 ραλαμβάνομεν τὸν κύριον Κωνσταντῖνον εἰς βασιλέα τοῦ φυ-
 λάττειν αὐτόν, καὶ ὑπεραποθνήσκειν αὐτοῦ. καὶ τῇ ἐπαύ-
 D ριον, ἣτις ἦν ἡ μεγάλη κυριακὴ τοῦ πάσχα ἰδ' ἰνδικτιῶνος,

4. ἐποίησαν — — αὐτῶν. καὶ add. ex A. 15. ὑμῶν om. A.
 16. καὶ ἐκ τῆς A, καὶ τῆς vulg. 17. παραλαμβ. A, προσλ.
 vulg.

milites et turbae, necnon opificum et tabernariorum grex in vivifica
 et veneranda ligna iuraverunt, praeter Leonem, Constantinum et de-
 ductam ab eis sobolem se nullum unquam imperatorem suscepturos,
 quodque iuraverant, scripto confirmarunt. postera luce, quae fuit
 sancti sabbati, imperator in undeviginti accubitorum tribunalium pro-
 fectus, Eudocimum fratrem suum nobilissimum renunciavit; Anthimum
 quippe pater ipse adhuc in vivis pari honore promoverat. cum utro-
 que igitur caesare et nobilissimis duobus et iunior Constantino im-
 peratore profecto et, ut imperatoribus mos est, mutata veste, cum
 filio et patriarcha ipso in ambonem redeunte, populi universi ordines
 sponsiones suas scriptura consignatas in sacram mensam imposuerunt.
 imperator autem ad eos haec verba fecit: videtis, fratres, ut petiti-
 onem vestram impleam, et filium meum in imperatorem vobis conce-
 dam. videtis ab ecclesia et a Christi manu vos eum excipere. illi
 vocibus in altum sublatis, esto fideiussor, inquit, fili dei, ut e
 manu tua domnium Constantium in imperatorem, eum incolumem
 servaturi, et mortem eius gratia fortiter oppeturi, excipimus. alia
 rursus luce, qua magna paschatis dominica celebrabatur, decima quarta
 indictione, sub crepusculi horam imperator patriarcha comite in cir-

ἔσθ' αὐτῆς ἐξελθὼν ὁ βασιλεὺς σὺν τῷ πατριάρχῃ ἐν τῷ ἰσ- V. 301
 παρθομένῳ, καὶ ἐπιχθίνῳ Ἀντιμονίῳ, πατριῶς τοῦ λαοῦ
 ἐφρόνιτος, ἐφοίτην τὴν ἐκκλῆσιν ὁ πατριάρχης, καὶ ἔστειλαν ὁ
 βασιλεὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ· καὶ οὕτω προήλθεν ἐν τῇ μεγάλῃ
 ἐκκλησίᾳ οἱ δύο βασιλεῖς σὺν τοῖς δυοῖν καίσαροι καὶ τρισὶ
 τωβελισσάμοις· προήλθεν δὲ καὶ ἡ βασίλισσα Εἰρήνη μετὰ
 το προελθόντων βασιλεῖς, ὀφειννομένη διὰ τῶν σκλήτερων
 ἐπὶ τῶν σχολῶν, καὶ ἀνέλθεν διὰ τοῦ ἀναβασιῶν τῆς Χαλ-
 κῆς εἰς τὰ κλισυροῦμενα τῆς ἐκκλησίας μὴ ἐξελθοῖσα εἰς τὴν
 0 μίσην τοῦ ἑμβόλου. τῷ δὲ Μαιῷ μηνί τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶ. P. 302.
 τος διηβλήθη Νικηφόρος ὁ καίσαρ καὶ ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως
 τῷ βασιλεῖ, ὡς ἐπιβουλεύει σκευάσασθαι αὐτοῦ, μετὰ σπαθα-
 ρίων τιῶν καὶ στρατιῶν καὶ ἱερῶν βασιλικῶν ἀνδρώων·
 καὶ ποιήσας ὁ βασιλεὺς σιλήσιον ἐν τῇ Μαγναύρᾳ, ἀνέθιτο
 5 τῷ λαῷ τὰ περὶ αὐτοῦ ῥηθέντα· οἱ δὲ ὁμοθυμαδὸν ἀνέστη-
 σαν, τοῖ παρασταλέσιν ἀμφοτέρων ἐκ τοῦ μίσην, μὴ μνη-
 σθέντες δὲ οἱ αὐτὲ ἐπίσκοποι, ἃ ᾤκισαν τῷ πατρὶ αὐτῶν, μὴ
 καταδειχθῆναι μετὰ θυγατρὸς αὐτοῦ ἀδικηθῆναι τὰ τέκνα αὐ-
 τοῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῖς μὲν κωκυρῶσιν αὐτῶν εἰς το
 0 κωκυρῶσιν ἐξώρισεν εἰς Χερσῶνος τὰ κλίματα ἐπὶ παραγο- B
 λασῆ καὶ ἀσφαλίαν.

α. Ἀντιμονίῳ Α. β. τῆς ἐκκλ. ἐκ Α. γ. δι. σὺν ἡ Α. δι. ἡ
 ἡ τῆς. μὲν τὸ πρ. Α. μετὰ τοῦ πρ. τῆς. δ. ἐπὶ τῶν
 σκλήτερων (τοῦ) Α. ε. ἱερῶν ἐκκλ. ἐκ Α. στ. τοῦ πρώτου ἐκ Ι.
 ζ. εἰς Χερσῶνον τῶν κλίματων Α. Η. εἰς Χερσῶνα καὶ τὰ κλίματα α.

cum patre suo, patriarchae Antimoniae, populo universis spectante, et
 presentibus consuetis processit ad domum fundente, filio suo commonem im-
 perator impo-ent, super illa verba magnam ecclesiam imperator uter-
 que cum duobus cancellis et notabilibus tribus processerunt. ipsa
 quoque imperatores bene, postquam processerunt imperatores, acceptis
 per schola colunt obsequio ante eam delatus processum habuit, et per
 Aetnae portae accessum, haud tamen per portam mediam viam progressus,
 ad cathedram ecclesiae se contulit. mense patre Maio eiusdem
 indictionis Nicephorus caesar et imperatoris frater apud imperatorem
 delatus est, quod nuntium de insidias imperatori paranda concilium
 cum episcopis quibusdam et stratoribus atque imperatoris comita-
 tus hominibus innotet. imperator autem silentio ad Magnauram con-
 ventus, quae ipsa impetabatur populo expansit, qui uno consensu
 exclamarunt, utrumque e medio tollendum esse, homines utique periculi,
 non exaudiat alius ipsorum patri iuramentum adhibito sperandose,
 se post eius abitum innotent filio interiri non passuros. quomobrem
 imperator istos omnes, qui rebus novis studebant, caecos ac tonos
 Chersoniam et ad vicinas eius regiones, illic sedulo in custodiam as-
 servandos, relegavit.

A.M. 6269

Τούτῳ τῷ ἔτει εἰσῆλθεν Οὐτθμᾶς ὁ τοῦ Κάκα εἰς Ῥωμανίαν, καὶ λαβῶν αἰχμαλωσίαν ὑπέστρεψεν· καὶ προσέφυγεν Τέλερος ὁ τῶν Βουλγάρων κύριος εἰς τὸν βασιλεῦ· καὶ ἐποίησεν αὐτὸν πατρίκιον, ζεύξας αὐτῷ καὶ τὴν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Εἰρήνης ἐξαδέλφην. δεξάμενος δὲ αὐτὸν βαπτισθέντα ἔκ τῆς ἀγίας κολυμβήθρας, μεγάλως αὐτὸν ἐτίμησεν καὶ ἡγάπησεν.

A.M. 6270

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκάθισεν Οὐτθμᾶς εἰς τὸ Δάβεκον καὶ ἐστασίασεν. Λέων δὲ ὁ βασιλεὺς ἀπέλυσεν τὰ στρατεύματα τῶν Ῥωμαίων, καὶ εἰσῆλθον ἐν Συρίᾳ χιλιάδες ρ', ὧν ἠγοῦντο Μιχαὴλ ὁ Λαχανοδράκων τῶν Θρηκησίων, καὶ Ἀρτάβασδος Ἀρμένιος τῶν ἀνατολικῶν, καὶ Τατζάτης ὁ τῶν Βουκελλαρίων καὶ Καριστερότζης τῶν Ἀρμενιακῶν, καὶ Γρηγόριος ὁ τοῦ Μουζαλακίου τῶν Ὀψικιανῶν. καὶ ἐκύκλωσαν τὴν Γερμανίειαν, καὶ ἦν ἐκεῖ Ἰσβααλί ὁ θεῖος τοῦ Μαδί, καὶ ἔλαβον πάσας τὰς καμήλους αὐτοῦ, καὶ ἤμελλον παραλαμβάνειν καὶ τὴν Γερμανίειαν, εἰ μὴ διὰ δώρων ἔπεισεν τὸν Λαχανοδράκοντα ὁ Ἰσβααλί, καὶ ἀνεχώρησεν τοῦ κάστρου, καὶ ἐξῆλθεν εἰς προῖδαν τῆς χώρας, καὶ αἰχμαλωτεύσας τοὺς αἰρετικούς Ἰακωβίτας Σύρους πάλιν ὑπέστρεψεν ἐν τῷ κάστρῳ. καὶ πέμψας Οὐτθμᾶς στρατὸν ἐκ τοῦ Δεβέκου καὶ ἀμηνάδας, ἐπο-

1. Βάκα A a f. 3. Τελέγυρος A, idem qui supra p. 693, 4. Τζέριγος nominabatur. 8. Θουμάμας A ubique. 9. ἀπέσειλεν A. 11. τῶν Θρηκησίων — — Ἀρμενιακῶν om. A. 14. Μουσουλακίου A. 15. καὶ ἦν ἐκεῖ — — — καὶ τὴν Γερμανίειαν: haec omnia addita sunt ex A.

A. C. 769

Hoc anno Uthmas Cacaе filius in Romanam ditionem irruit, et captivis secum abductis, ad suos revertit. Telerus vero Bulgarorum dominus ad imperatorem profugit, a quo, locata in matrimonium coniugis suae Irenes consobrina, patricius creatur. eum sacro lavacro initiatum imperator suscepit, et summis honoribus cumulatam valde adamavit.

A. C. 770

Hoc anno Uthmas ad Dabecum consedit, et seditionem movit. imperatoris autem Leonis copiae ad hominum centum millia in Syriam irruerunt. duces extiterunt Thracensium Michael Lachanodraco, orientalium Artabasdos Armenius, Bucellariorum Tatzates, Armeniacorum Caristerotzes, Opsicianorum Muzalacii filius Gregorius. obsessam vero Germaniciam, ubi Isbaali Madiae avunculus inclusus erat, captis omnibus camelis, obtinuisent, nisi Lachanodraco Isbaali muneribus victus ea urbe ad regionem depraedandam, et captivos ex Iacobitis Syris haereticis abducendos vires convertisset, iisque peractis ad castrum

λιμνησεν μετὰ τῶν Ῥωμαίων, καὶ ἔλασον πίστε ἀμνηρίδες καὶ
 δυο χιλιάδας Ἄραβες, ὡς φασί, καὶ τῇ παρουσίᾳ ἔλαστον-
 γμαν. ἦσαν γὰρ ἑσπερίοι τῇ περσιᾷ. ὁ δὲ βασιλεὺς ποιή-
 σαις Μαιουμῶν ἐν Σορταναίς ἐπέθισεν ἐπὶ σέξου μετὰ τοῦ
 αἰοῦ αὐτοῦ, καὶ οὕτως ἐθρησκύβησαν οἱ στρατηγοὶ τὰ ἐπι-
 κρίσια, ἐπέρασεν δὲ καὶ τοὺς αἰρετικὸν Σύρους ἐν τῇ Θρήσῃ,
 καὶ κατήρισεν αὐτοὺς ἐπι.

Τούτῃ τῇ ἡμέρᾳ θυμωθεὶς ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς Μὰδι A. M. 671
 κέκμηκε τὸν Ἄσαν μετὰ δυναμίως πολλῆς Μαυροφρονων τε καὶ P. 381
 κιν τῆς Συρίας καὶ τῆς Μισσησιαμίας, καὶ κατέλθεν ἕως V. 303
 τοῦ Ἀφουλαίου. ὁ δὲ βασιλεὺς διατάξαιτο τοὺς στρατηγοὺς μὴ
 πολεμῆσαι αὐτοὺς δημοσίως πόλεμον, ἀλλ' ἀσφαλισκοῦμαι τὰ
 κώστρα, καὶ λαὸν ἐπιστεγασίη πρὸς παραφυλακὴν αὐτῶν, ἀπο-
 λίσαις καὶ ἀρχοντας μεγάλους κωστῶν, αὐτοὺς δὲ ἐπι-
 κρίσαι ἅπα τριῶν χιλιάδων ἐπιλέκτους στρατιώτας, καὶ παρακο-
 λουθεῖν αὐτοὺς πρὸς τὸ μὴ σκορπεῖσαι τὰ κώστρα, καὶ προκαί-
 νειν περὶ τὰς τὸ νομὸς τῶν ἀλόγων, καὶ εἰ που ἐφύλακτοιο B
 διαπύτη. καθισθῆναι δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Σορταναίᾳ ἡμέρας
 ἑκατακίδεκα, καὶ λειψθεῖναι αὐτῶν τὸ πρὸς τῆς χρείαν,
 ἐπιωχρῆσαν τὰ ἄλογα αὐτῶν· καὶ πολλὰ ἄλλοις ἐγείρειν τις

1. τῶν αὐτῶν ex A. 6. ἐπέρασεν A. ἐπέρασεν vulg. 7. κα-
 τήρισεν A. κατήρισεν vulg. 13. εἰς ἡμέρας A. 20. ἐπι-
 κρίσει A, γέγραπτε vulg.

lenno claudendum expressus est. Uthmas autem collectis ad Debe-
 nam super aerea praesedit, et in Romanos commisit. ex Arabibus,
 ut fecerat, aeneae quatuor et milium duo milia perierunt. Isia co-
 ca regem sunt, die quippe Damasco urbem ingressi fuerunt impe-
 rator vero Malabam circumstantes in castra cum his commisit, atque
 ita partes utriusque subomni cum celebritate dices peregerunt Sy-
 ros deorum haereticos in Theciam transtulit, ibique eos habitare
 coegit.

Hoc anno Madi Arabum dux claudius praesentis ad iram provo- A. C. 771
 catus, cum expeditis Maurophronorum, Syriae et Mesopotamiae copiis
 Acanem militi, et Dorylaeum usque arma intulit. postea imperator,
 ne copias omnes in alicuius apertis Marte simul congladiaturas educerent,
 ita ut eorum probe munitis milites in eorum praesidium distri-
 buerent, duobus intulit, ad haec praesentium praecipuus ex toto
 exercitu segregatos milites selectosque tres milia tollere, et verum
 abierunt urbem pergere iussit, ut hostes nimis ad praedandum ali-
 quon dispendentibus a tergo insequentes praesentent, atque et equo-
 rum perula, ac si offendi commentus illis idoneus exaret, ipsi praes-
 entes igne perderent. hostibus itaque ad Dorylaeum per dies
 septendecim obsequens tenentibus, cunctis ad vitam necessaria deli-

αὐτά. καὶ ὑποστρέψαντες ἐπαρακάθισαν τὸ Ἀμώριον ἡμέραν
μίαν, καὶ ἰδόντες αὐτὸ ὠχρωμένον καὶ πολλὴν ἐξόπλισιν
ἔχον, ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.

A.M. 6272 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπον Παύλον ἔτος α΄.

Τούτῃ τῇ ἔτει ἔρχεται Μαδὶ ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγός
εἰς τὸ Δάβεκον μετὰ πολλῆς δυνάμεως καὶ ἐξοπλίσεως, καὶ
ἀποστέλλει τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀαρὼν ἐπὶ τὴν Ῥωμανίαν, καὶ
αὐτὸς ἐπιστρέφει ἐπὶ τὴν ἁγίαν πόλιν. καὶ πέμπει Μα-
χεσίαν, Ζηλωτὴν λεγόμενον, καὶ δίδει αὐτῷ ἐξουσίαν ἀπο-
στατεῖν τοὺς δούλους τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἐρημοῦν τὰς
Δάγίας ἐκκλησίας· καὶ ἔρχεται ἕως Ἐμέσης, καὶ ἐπαγγέλλε-
ται μὴ ἀναγκάζειν, εἰ μὴ τοὺς ἀπὸ ἀπίστων εἰς τὸ μαγαρί-
σαι, ἕως ἂν ἐφανερωθῆσαν οἱ Ἑβραῖοι καὶ Χριστιανοί. καὶ
εὐθέως ἤρξατο ἀθέως βασανίζειν ὡς οὐδὲ Λυσίας καὶ Ἀγρι-
κόλαός ποτε, καὶ πολλοὺς ἀπώλεσεν. γυναῖκες δὲ ἐνίκησαν
αὐτοῦ τὴν μανίαν χάριτι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἀν-
ταὶ νουβίτισσαι, ἡ τοῦ ἀρχιδιακόνου Ἐμέσης, καὶ ἡ τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ Ἡσαίου, πολλὰ βασανισθεῖσαι καὶ μὴ ὑπέξασαι τῇ
ἀσεβείᾳ. ἀπὸ γὰρ χιλιάδος βουνεύρων λαβοῦσαι, καὶ ἄλλων
πολλῶν κολαστηρίων πειραθεῖσαι, τὸν στέφανον τῆς νίκης

1. ὑποστρέψαντες A f, ὑποστρέφοντες vulg.	3. εἰς τὰ ἴδια]
μηδὲν ἀνύσαντες A.	8. ὑποστρέφει A. Μουχεσίαν A.
9. δίδωσιν A.	14. ὡς A, οὗς vulg.
18. αὐτοῦ] τοῦ A.	20. κολασθεῖσαι a.
	17. νουβήτισσαι A.

cere, et equi pabulorum penuriam pati: quare pars eorum maxima
periit. pedem igitur referre coacti, Amorium per diem unum obsede-
runt, sed ut urbem moenibus, armis, annona, militumque manu mu-
nitam agnoverunt, in proprias domos reversi sunt.

A. C. 772 Cpoleos episcopi Pauli annus primus.

Ποσ anno Madi Arabum cum ingentibus copiis et maximo belli
apparatu Dabecum profectus, filium Aaronem in Romaniam expedit, ipse vero in sanctam urbem remeavit. misitque Machesiam, Zelotem
dictum, cum potestate Christianorum servos ad suum obsequium et
religionem traducendi, et sanctas ecclesias devastandi. Emesam ita-
que se confert, et nemini Christianum cultum, ut deserat, nisi forte
infidelium posteris se vim illaturum pollicitus, in Hebraeos demum et
Christianos apertam persecutionem movit. extemplo igitur praeter
ius omne pietatis et humanitatis coepit eos suppliciiis exagitare, quibus
Lysias vel Agricolaus quondam pepercissent, atque ita plurimis ne-
cem intulit. foeminae vero gratia Christi dei nostri eius insaniam su-
perarunt. quaedam etenim virgines viris desponsatae, archidiaconi
videlicet Emeseni et eius filii Esaiae natae, crudeliter exercitatae, non
tamen impietatis violentiae cesserunt, quin immo nervorum bubulo-

πρὸς Χριστοῦ ἐκμίσαιτο. ἐφθασε δὲ καὶ εἰς Λαμασκὸν, καὶ ῥ 382
πολλὰς ἐκκλησίας ἐρήμωσεν, μὴ προσιζων τῷ δοθέντι λόγῳ
ταῖς Χριστιανῶν· ἐπὶ τῶν Ἀράβων. τῆ δὲ ἑσπέρῃ τοῦ Φεβρουα-
ρίου μηνὸς τῆς γ' ἰνδιαιτίας ἐμίσην περιεσθῆ τῆς Τυρομάγου
ἐφθνησεν Νισήριος ὁ ἀπὸ Σαλαζάρ ἐπίσκοπος πατριάρχης Κων-
σταντινουπόλεως. καὶ τῆ δευτέρῃ περιεσθῆ τῶν τριτητῶν Παῦλος
ὁ τιμιος ἀναγνώστης ἐπάρχων, Λεπριος τῷ γένει, λόγγος καὶ ἀρ-
ξὸς διαλύμπτων, μετὰ πολλῶν παραίτησιν διὰ τῆν κρατούσαν ἀσθε-
σίαν, βίη πολλῆ, χειροποιεῖται πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως·
τῆ δὲ μέσῃ ἐβδόμῃδι τῶν τριτητῶν ἱερατῆθρ Ἰωάννης πρῶ- V. 304
τος παθάριος καὶ Παύλος καὶ Στρατήγιος καὶ Θεοφάνης ὁ
κουβικουλάριος καὶ παρμετωρῶμετος, Ἀσιαν τε καὶ Θωμάς,
κουβικουλάριοι· καὶ οὗτοι σὺν καὶ ἑτέροις ἐπιλαβίσαι ἀνδρά-
σιν, ὡς προσαντιόντις τῆς ἀγίας καὶ σεπτάς μυσίας. καὶ
ἀπογεννώσας τῆν ἱερατῆθρ ἰχθυοειμένην κασίαν Ἀσιαν ὁ τοῦ
δικαστοῦ υἱὸς τοιούτος ἀσθεσίως δειρῶς τε καὶ τοιρτίσας διὰ
τῆς μέσης δεδιμένους παρμεύσαι ποιήσας, εἰς τὸ πρῶτωρτον
ἀπειλίσασιν, ἐν ᾧ καὶ ἀπεθῆσασιν ὁ προφρηθῆς Θεοφάνης δημο-
λογητῆς γενομένος, καὶ τὸν στέφασιν τοῦ μαρτυρίου κομισῶν. C
μῆτος· οὐ δὲ λοιποὶ πάντες μετὰ τῆν τοῦτου ἐπιλαβῆν δόσι-

2. προσχῶν A	4. τῆς Τυρ. om. A.	11. Παύλος A, Πατ-
πίας vulg.	14. ἀρξὸς καὶ om. A.	17. πρῶτος, del. A, με-
15. τε d. vulg.	18. ἐν φ' καὶ del. A, ἐν εἰς del. vulg.	

rum plerique nulle acceptis, tolerantis quoque aliorum tormentorum do-
lendum, vinctasque omnium a tenebris retulerunt. porro Machedonias ille
Damascum usque crudelitatem exercens processit, nec proxima quon-
dam ab Antiochia data Christianis fide, plurimas ecclesias subvertit.
mensis autem Febrenii die sexta usque dimissus inductione tertio,
die dominica quo ante quadragesimam altaria carcerum concedendi sit
potestas, Nisetas genere Salaria, eunuchus, Episcopus patriarcha, diem
extremum abijt. secunda vero Iulianorum dominica Paulus venerabi-
lis Iustus, Cyprius natione, doctrina et virtute praestans, quomodo ab
haereticis, quae tunc obtinebat, malum relictaret, mox non omnino
pariter, Episcopus patriarcha multatior. caeterum media Iulianorum
hebdomada Lambertus presbyterianus et Pappus, Strategus et Theo-
phanes cubicularius et arculator, necnon Leo et Thomas cubicularii,
quasi summo et veneranda imagines coluissent, cum aliis religiosis
votis comprehensum sunt. tum itaque Leo persecutori filius nudata in
publicum, quam long' usque delibenterem gestaverat impietatem, istos
verberibus inhumane carceris et tenens, ac per mediam urbem cum
Iulianiana tradentem in praetorium constitendum contulit, in quo Theo-
phanes, quem memoravimus, confessione eductus, obtenta martyrii co-
rona extitit est. reliqui omnes post imperatoris obitum probatis-

μοι μοναχοὶ ἀνεδείχθησαν. ὁ δὲ Ἀαρὼν εἰσελθὼν εἰς τὸ τῶν Ἀρμενιακῶν θέμα παρεκάθισεν εἰς τὸ Σημαιοῦς κάστρον ὅλον τὸ θέρος, καὶ τῷ Σεπτεμβρίῳ μηνὶ παρέβαλεν αὐτὸ ὑπὸ λόγου. ἦν δὲ πέμπτος τὸν Οὐτθμῶν ἐπὶ Ἀσίαν μετὰ πενητήκοντα χιλιάδων, καὶ συναντήσας Μιχαὴλ ὁ Λαχανοδράκων κόρσῳ αὐτοῦ μικρῷ ἐπολέμησεν αὐτῷ, καὶ ἔκτεινεν τὸν ἀδελφὸν τοῦ Οὐτθμῶν. τῇ δὲ ὀγδόῃ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τῆς τετάρτης ἰνδικτιῶνος τέθνηκε Λέων υἱὸς Κωνσταντίνου τρόπος τοῦδε. λιθομανῆς ὑπάρχων λίαν ἠράσθη τοῦ στέμματος τῆς Δμεγάλης ἐκκλησίας, καὶ λαβὼν ἐφόρεσεν αὐτό. καὶ ἐξηλθοὶ ἄνθρακες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ληφθεὶς σφοδρῶ πυρετῷ τέθνηκε βασιλεύσας παρὰ ἕξ μῆνας ἔτη πέντε.

A.M. 6273

Ῥωμαίων βασιλέως Κωνσταντίνου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Εἰρήνη ἡ εὐσεβεστάτη ἄμα τῷ υἱῷ αὐτῆς

P. 383

Κωνσταντίνῳ παραδόξως θεόθεν τὴν βασιλείαν ἐγχειρίζεται μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδικτιῶνος δ', ὡς ἂν θαυμαστωθῇ ὁ θεὸς καὶ ἐν τούτῳ διὰ γυναικὸς χήρας καὶ παιδὸς ὄρφανοῦ μέλλων καθαίρειν τὴν ἄμετρον κατ' αὐτοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ θεραπόντων δυσσέβειαν καὶ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν τυραννίδα τοῦ θεομάχου Κωνσταντίνου, ὡς πάλαι τοῦ διαβόλου τῆ ἀσθενείᾳ τῶν ἀλιέων καὶ ἀγραμμάτων. μετὰ δὲ τεσσαράκοντα ἡμέρας τοῦ

3. ὑπὸ λόγον Α. 7. τοῦ Α, αὐτοῦ vulg. 14. ἡ add. ex Α.

16. θαυμαστωθῇ Δ, θαυματ. vulg. 17. χήρας om. Α.

simi monachi evaserunt. demum Aaron in Armeniacorum thema ingressus castrum Semalvum per totam aestatem obsedit, et ipsum mense Septembri pactis initis in suam potestatem misit. prius autem Uthman cum quinquaginta millibus hominum Asiam bello oppressurum delegarat, cui Michael Lachanodraco levi acie ad praedandum idonea stipatus et obviam factus, praelio inito, fratrem ipsius Uthman interfecit. caeterum mensis Septembris die octavo quarta indictione Leo filius Constantini in hunc modum diem suum clausit. cum insana in gemmarum et pretiosos lapides arderet libidine, coronam in magna ecclesia appensam deperibat, eam acceptam capiti imposuit, ac confestim e capite ebullierunt carbunculi, febrique vehementi simul correptus imperii demptis mensibus sex anno quinto defunctus est.

A. C. 773

Romanorum imperatoris Constantini annus primus.

Hoc anno piissima Irene una cum filio Constantino praeter hominum opinionem, deo ita ordinante, imperium suscipit administrandum mense Septembri indictione quarta, ut mirandum dei opus eo clarius effulgeret, quo per mulierem viduam et puerum orphanum immanem adversum se et famulos suos Constantini rerum divinarum

κρατῆσαι αὐτῆν, τοῦ κίβδ αὐτῆς δικαιοῖς ἐπαρχόντες, συμ-
 βούλιον ποιησαντίς τισὶ τῶν ἐν τῇ αὐτῇ ἐθελήσαν ἔξαρχοῖν
 Νισσηρον τὸν ἀπὸ Καισάρων, καὶ σῆσαι εἰς βασιλεία. δια-
 γνωσθεῖς δὲ τῆς ἐποποιίας, ἔπρατιθσαν Γρηγόριος τοῦ
 5 δρομον ὁ λογοθέτης καὶ Γάρδας ὁ ποτε στρατηγὸς τῶν Ἀρ- Β
 μεναίων, Κωνσταντίνος τε ὁ τοῦ Βικαρίου σπαθῆριος καὶ
 δομίστιος τῶν ἔξουβιόρων, καὶ Θεοφύλακτος ὁ τοῦ Γα-
 γαβῆ δρουγγῆριος τῆς Ἰωδευκίης, καὶ πολλοὶ ἕτεροι· οὓς
 δειρᾶσαι καὶ κορυφῆσαι ἐξώρισεν εἰς διαφόρους τόπους· τοὺς
 10 δὲ ἀνδραδείφους αὐτῆς καισάρως τε καὶ τωβαλισσίμους ἀπο-
 κείρᾶσαι ἰερατεῖαι καὶ μεινδοῦναι τῇ λαῷ πεποιήσιν ἐν τῇ
 ἰουρτῇ τῆς τοῦ Χριστοῦ γενήσεως, ἐν ᾗ καὶ προελθούσα βα-
 σιλικῶς δημοσίῃ σιν τῇ παιδί προσέτεγε τῇ ἐκκλησίῃ τὸ
 15 ἔπος τοῦ ἀδφους αὐτῆς ἀρδῖν σιγμα ἐπισαλλωπισθῖν διὰ
 μαργαριτῶν. προβαλετο δὲ καὶ Ἐλαΐδιος τὸν πατρίσιον στρα-
 τηγὸν ἐν Σικίλῃ, ὡς καὶ προστρατηγήσαντα τῶν ἐπιεί, καὶ C
 ἀπέλευσεν τῇ Φεβρουαρίῃ μηνί. ἐν δὲ τῇ Ἀπριλίῃ μηνί V. 305
 εἰ διαβλεθῇ ὁ αὐτὸς Ἐλαΐδιος, ὡς τὰ τῶν καισάρων φρο-
 τῶν, καὶ ἀλωσιτέλωσιν σπαθῆριον Θεόφιλον παρῆγγελετο, ἵνα
 συντόμως ἀφῆσθ καὶ φέρῃ αὐτόν. τοῦ δὲ ἀπελθόντος οἱ π

4. ἰερατεῖα 2. 15. προβαλετο A, προσβαλλ. vulg. καὶ
 add. ex A. 16. προστρατηγήσαντα τῶν ἐπιεί A, προστρ στρα-
 τῆσιον vulg.

hæc impietatem exasperatam, et aduersum ecclesias tyrannidem eius-
 dem uenturam, cum quondam diaboli militibus per peccatorum et ho-
 minum impietatum infirmitatem protraxit, omnino expurgat a
 consuetudo veteri illi impetibus diebus quadraginta, his annos duodeci-
 mos numerante, nouendii tenentem ad presentem Nisephazum exas-
 cerat in medium expulser et imperatorem consilium conuocatum ini-
 cerunt, sed consuetudine compta, Gregorius publici curius legatheta,
 Isidus nepos Anthonisorum dia, Constantinus consilii spatharius et excu-
 bitorum domesticus, Theophylactus Rangabe filius et Duodecim insularum
 deuogatus, et alii plures comprehensi, quos uerberibus caecis et
 capillis tenens in diversa loca relegauit Isene, caesares autem et no-
 bilissimos uiri uel fratres capitibus eorum excelsitate inauguratos in
 Chreti natalium festo sacramenta populo impartiri precepit, quo
 ipse publice regioque apparatus una cum filio procedens, uoluntatem a
 uero stemma geminis et lapidibus distinctam ecclesie restituit simul
 et oblati. Elpidium autem Siciliæ, quam prius administrauerat,
 ducem precepit, et mense Februarii in proximam dimisit, mensis-
 que Aprilis subinde die decimo quinto Elpidium eandem tanquam in

ἀπέδωκαν αὐτὸν οἱ Σικελοί. ἡ δὲ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ δείρασα καὶ
 κουρεύουσα σὺν τοῖς υἱοῖς τῷ πραιτωρίῳ παρέπεμψεν φυ-
 λάττεσθαι. τῷ δὲ Ἰουνίῳ μηνὶ ἀπέστειλεν πάντα τὰ περατικὰ
 θέματα εἰς τὰς κλεισοῦρας φυλάττειν καὶ ἐπιτηρεῖν τὴν ἔξο-
 δον τῶν Ἀράβων, ἐπιστήσασα αὐτοῖς κεφαλὴν Ἰωάννην τὸν

D σακελλάριον εὐνοῦχον ὄντα καὶ οἰκειακὸν αὐτῆς. ὁ δὲ Μὰδι
 ἀπέστειλεν Κεβήρ μετὰ δυνάμεως πολλῆς, καὶ συναντῶσιν
 ἀλλήλοις ἐν τόπῳ λεγομένῳ Μήλω. καὶ κροτηθέντος πολέ-
 μου, ἤτιῶνται οἱ Ἀραβες, καὶ κτείνονται ἐξ αὐτῶν πολλοί,
 καὶ ὑπέστρεψαν μετ' αἰσχύνης. ἤρξαντο δὲ οἱ εὐσεβεῖς παρ-
 ρησιάζεσθαι, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ πλατύνεσθαι, καὶ οἱ θέ-
 λοντες σωθῆναι ἀποτάσσεσθαι, καὶ ἡ δοξολογία τοῦ Θεοῦ
 ὑψοῦσθαι, καὶ τὰ μοναστήρια ἀναρρῦεσθαι, καὶ πᾶν ἀγαθὸν
 φανεροῦσθαι. ἐν γοῦν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐν τοῖς Μακροῖς τει-

P. 384 χεσι τῆς Θράκης ἀνθρώπος τις ὀρύττων εὔρεν λάρνακα, καὶ
 τοῦτον ἀποκαθάρας καὶ ἀποσκεπάσας, εὔρεν ἄνδρα κείμενον,
 καὶ γράμματα κεκολαμμένα ἐν τῷ λάρνακι περιέχοντα τάδε·
 Χριστὸς μέλλει γεννᾶσθαι ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου, καὶ πι-
 στεύω εἰς αὐτόν. ἐπὶ δὲ Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῶν βυ-
 σιλέων, ὃ ἦλιε, πάλιν με ὕψει.

2. υἱοῖς A, υἱοῖς αὐτοῦ vulg. 5. τὸν add. ex A. 8. Μύ-
 λω A. 11. καὶ οἱ θέλοντες — — — φανεροῦσθαι om. A e f.
 20. ὕψει A, ὕψεις vulg.

caesarum mentem inclinantem accusatum, misso Theophilo spathario, quantocius rapī et ad se adduci iussit. sed cum Theophilus in provinciam appulisset, Siculi ducem eī tradere recusarunt. quare coniugem eius caesam et capite tonsam una cum filiis sub custodia detinendam in praetorium transmisit. porro Iunio mense clusuris custodiendis, et cohibendis Arabum excursibus copias omnes transfretanas expedivit, Ioanne sacellario eunucho proprio domestico eisdem in caput et praefectum assignato. ex adverso Madi militiam hostilem Ceber duce comparavit et instruxit. occurrunt itaque invicem oppositae sibi acies ad locum, cui nomen Melus, et inito certamine vincuntur Arabes, et plurimis eorum caesis, cum ignominia reversi sunt. tunc temporis deo quique devoti liberius eum colere, verbum dei propagari, qui salutem quaerent, haeresibus nuncium mittere, dei laudes efferri, asseri in libertatem monasteria, bonum omne denique reparari. sub hoc quoque tempus quidam ad Longos Thraciae muros fodiens tumulum offendit, quo terra et pulvere mundato atque recluso, virum intus iacentem litterasque urnae insculptas in hanc sententiam invenit: Christus ex Maria virgine nascetur, et credo in eum. sub Constantino et Irene, o sol, iterum me videbis.

Τούτω τῷ ἔτει ἀπέστειλεν Εἰρήνην Κωνσταντίνου σακελλᾶ. A. M. 674
 ριον καὶ Μουσαλον πριμicerιον πρὸς Κύριον ἔργα τῶν
 Φωγγῶν, ὅπως τῆν αὐτοῦ θυγατέρα, Ἰουδοῦ λεγομένην,
 τυχερώσῃται τῷ βασιλεὶ Κωνσταντίνῳ τῷ τῆς αὐτῆς, καὶ γε- B
 ναιότης συνηνωσίας καὶ ὄρων ἀναμιταξὺ ἀλλήλων, παιδείην
 Ἐπισκοπῶν τῶν εἰσούχων καὶ τοιαῦτον πρὸς τὸ διδάξαι αὐτὴν
 ταῖς τῶν Γραικῶν γραμματαὶ καὶ τῆν γλώσσαν, καὶ παιδιῶ-
 σαι αὐτὴν τὰ ἔθνη τῆς Ῥωμαίων βασιλείας. ἐξουσίωσα δὲ
 σιολον πολὺν καὶ λαόν ἐπέλειπον ἐς τῶν θυμάτων, καὶ ἀργον-
 τας ἰκανοὺς προεβύλατο Θεόδωρον πατριάρχον καὶ εἰσούχον,
 ἄνδρα δραστήριον, καὶ ἀπέλειπον ἐν Σικελίᾳ κατὰ τοῦ Ἐπι-
 σκόπου, πολλῶν δὲ πολέμων γενομένων ἐπέκραν ὁ περὶ Θεό-
 δωρον. ἴδων δὲ Ἐλαίδιος καὶ φοβηθεὶς, λαβὼν δὸν εἰς C
 χοίματα καὶ Νιγηρόρον τὸν Λούαν ἐπέκραν εἰς Ἀρμενίαν
 καὶ λαβὼν λόγον ἀσθενείας προαιρέσῃ τοὺς Ἀραβί, ὃν δε-
 ξάμενοι ὡς βασιλεὶ Ῥωμαίων κατέχον, στέφαντες αὐτὸν εἰς
 μίσην, καὶ περιθέντες ἰκχυρίον καὶ σιγάριον. τοῦ δὲ λαοῦ
 τῶν Ῥωμαίων ἀρχολογίωσιν ἐν τοῖτοις, ἐξέρχεται Ἀραβῶν
 τῶς Μυδῆ μετὰ δουρατικῆς καὶ ἐξουσίωσας ἐπερβυλλοτῆος
 ἀπὸ τοῦ Ματρογόρων καὶ πάσης τῆς Συρίας καὶ Μεσοποτα-

1. Κωνσταντίνου τῶν Σακ. Α.   2. τῶν πριμ. — τῶν ἔργα Α.
 3. τῶν γραικῶν γρ. Γ.   4. ἐς τ. θυγατ. ex A.   5. πριμ.
 6. ἐπέλειπον Α, περιβύλα, vulg.   7. ὡς add. ex A.

Hæc anno Irene Constantinum occellarium, et Muzalum primice- A. C. 774
 rium ad Cerebium Fecunorum regem detegunt, hinc eius Erythron no-
 mine filio suo Constantinum coniugii petulæ gratia, pactoque con-
 ventu et interuentu ab utroque parte hinc inde, Hæcæm eunuchum
 et ostentem, quæ Cæsarum litteras et hanc receptamque per im-
 perium Byzantinum nuncis cum eduxerit, reliquit. Imperatrix interea
 classe ingenti comparata militumque selectissimam et prætorum blando-
 rum et in bello exercitissimam exarata imperavit, Theodorum patri-
 cium virum, eunuchum quædam, sed in bonis agenda strenuam, in
 Siciliam adversus Euphemum misit, multas tamen præliis ibi fortiter
 commisit, integræ tandem victoriæ in Theodori partem cecit, quo
 compacto contententur hinc Euphem, subditis cum Nicephoro Duce,
 quæ habebat distille, recessit in Africam, et securitatis fide accepta,
 ad Arabes delibit, cum mox susceptum, imperii curam redimitum, et
 eisdem dignitate consulari armatum, et imperatorem ce-
 nensatum, in curiam apud se designarunt. exercitu Byzantinum in his
 occupatis, Aram filio Madi expeditionem suscepit vicibus atque ap-
 paretis proximam, cepit ex Mædophris, universaque Syria, Mesopo-
 tamiæ et deserto collectis, relictoque Byzantio, qui Nandiam obide-

μίας καὶ τῆς ἐρήμου, καὶ ἔρχεται ἕως Χρυσοπόλεως, καταλι-
 πὼν τὸν Βουνοσὸν πολιορκεῖν τὴν Νακώλειαν καὶ φυλάττειν
 τὰ νῶτα αὐτοῦ. ἀπέστειλεν δὲ καὶ τὸν Βουρηχὲ εἰς Ἀσίαν
 Δμετὰ τριάκοντα χιλιάδων, ὃς καὶ πολεμήσας τὸν Λαχανο-
 δράκοντα σὺν τῷ θέματι τῶν Θρακησίων, ἐν τόπῳ λεγομένῳ
 Δαρηνῶ, καὶ αὐτῶν τριάκοντα χιλιάδων ὄντων δεκαπέντε χι-
 V. 306 λιάδες ἀπέκτειεν. ἡ δὲ βασίλισσα πέμψασα Ἀντώνιον δο-
 μέστικον σὺν τοῖς τάγμασιν ἐκράτησε τὴν Βανῆν, καὶ ἀπέ-
 κλεισεν αὐτούς. προσέφυγεν δὲ αὐτοῖς Τατζάτιος ὁ τῶν Βουκελ-
 λαρίων στρατηγὸς μίσει τῷ πρὸς Σταυράκιον τὸν πατρίκιον καὶ
 λογοθέτην τοῦ δρόμου, τὸν εὐνοῦχον, πρωτεῖοντα πάντων τῶν
 τηρικαῦτα ὄντων καὶ τὰ πάντα διοικοῦντα. καὶ δοὺς αὐτοῖς
 βουλὴν, ἤτήσαντο εἰρήνην. ἐξελθόντων δὲ ἐπὶ τοῦτο Σταυρακίου
 καὶ Πέτρου μαγίστρου καὶ Ἀντωνίου δομεστίκου, οὐκ ἤκρι-
 P. 385 βολόγησαν τὸν λόγον [λαβεῖν καὶ τέκνα τῶν πρωτευόντων]
 ἀλλ' ἀσκόπως ἐξελθόντες ἐκρατήθησαν ὑπ' αὐτῶν καὶ ἐπεδή-
 θησαν, καὶ ἐβιάσθησαν ἀμφοτέρα τὰ μέρη τοῦ ποιῆσαι εἰρή-
 νην· καὶ ἐδώρησαντο ἀλλήλοις ἢ τε Ἀνγούστα καὶ ὁ Ἀα-
 ρῶν ξένια πολλὰ, στοιχίσαντες καὶ κατὰ καιρὸν τελεῖν αὐτοῖς·
 καὶ γενομένης εἰρήνης ἀνεχώρησαν ἀφέντες καὶ τὸ κάστρον 2

3. Βουρηχὲ A. 7. ἀπέκτειεν A, ἀπέκτειναν vulg. 9. Τατζάτιος, nomen add. ex A. 13. ἤτήσατο A. 14. ἤκριβολόγησαν τὸν λόγον A, ἤκριβολόγησαντο λόγον vulg. 15. λαβεῖν καὶ τ. τ. πρωτευόντων om. A f. 18. ἐδώρησαντο A, ἐποιήσαντο vulg. 20. ἀφέντες A, ἀφήσαν δὲ vulg.

ret, seque a tergo tutaretur, Chrysopolim usque profectus est. praeterea Burniche cum hominum triginta millibus in Asiam misit, qui cum Lachanodracone et Thracensium themate ad locum, quem Darenum dicunt, manibus consertis, ex acie hominum millibus triginta composita, ad millia quindecim amisit. quare imperatrix Antonio domestico cum copiis misso Banem tenuit, ipsosque interclusit. dux porro Bucellariorum Tatzatius desertor fidei ad eos transit, concepto nimis odio adversus Stauracium patricium et publici cursus logothetam, eunuchum, qui tum inter omnes primas occupabat et rerum summam administrabat. tale vero suggessit consilium, ut pacem peterent. quamobrem in medium progressi Stauracius, Petrus magister et Antonius domesticus, non satis caute cum illis egerunt, ut aliorum fidem sibi obstringerent, et optimatum filios in obsides sibi dari providerent. temere itaque convenientes ab adversa parte retenti, vinculis compediti sunt, atque ita utrique pacem vi adacti composuerunt: cumque se mutuis numeribus Augusta et Aaron excepissent, id maxime pacti sunt, ut in annos singulos ipsis tributum solveret. pace

Κωνσταντίας. ἐπέστη δὲ καὶ ὁ Ταιζάιτις τὴν γυναῖκα ἰαντοῦ καὶ πῦσαν τὴν ἐπιτάσσειν.

Ταύτη τῷ ἔτει ἐπρηγίσασα Ἐρήτη μετὰ τῶν Ἀράβων Ἀ. Μ. 675 καὶ ἄδριαν ἐφόισα, ἀποπέλει Σαυράσιον τὸν πατρίσιον καὶ ἱεροδοτὴν τοῦ ὄρους Ἰρέμου μετὰ δουλείῃς πολλῆς κατὰ τῶν Σαλαβιτῶν Ἰθιῶν. καὶ κατέλαθεν ἐπὶ Θεσσαλονίκην καὶ Ἐλλάδα, ἐπέταξε πάντας καὶ ἐποφόρους ἰποῖμας τῆ βασιλείᾳ. εἰσῆλθεν δὲ καὶ ἐν Πελοποννήσῳ, καὶ πολλὴν αἰχμαλωσίαν καὶ λήθρα ἔσχευεν τῆ τῶν Ρωμαίων βασιλείᾳ.

Ταύτη τῷ ἔτει μετὰ Ταυσαρῆς ἰνδικτιῶτος ζ κατέλαθεν Ἀ. Μ. 676 Σαυράσιος ὁ προφρηθείς ἐκ τῶν Σαλαβιτῶν, καὶ ἐθριάμβησε Ἐπί ἐπιπέσια ἐπὶ Ἰνυδρομίας. τῷ δὲ Μαίφ μετὶ τῆς αὐτῆς ζ ἰνδικτιῶτος ἐξῆλθεν ἡ βασιλοῖσα Ἐρήτη αὖν τῷ τῷ αὐτῆς μετὰ δουλείῃς πολλῆς ἐπὶ τὴν Θυρῆα, ἐπιγεφορμένη ἄγρια καὶ μοισαῖα, καὶ ἀπέλθεν ἰσως Βερροίας, καὶ ταύτην οἰοδομηθῆναι πελεύσασα, ἐκπέταμμεν αὐτῆν Ἐπρηγοῖσιον. κατέλαθεν δὲ ἰσως Φιλιπποπόλιος μετὰ πύσης ἀπαθείας, καὶ ἐπέστρεψεν ἐν εἰρήρῃ, πείσασα καὶ τὴν Ἀγγιλιον. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγός Μασί, ὁ καὶ Μουμῶδ, τέθνηκεν, καὶ ἐσχηθην Μωσῆς ὁ υἱὸς αὐτοῦ. τῆ δὲ

α. ἰαντοῦ Α.	αὐτοῦ vulg.	β. τῆν add. ex A.	δ. ὄρος Α.
εἰμα vulg.	κα τῶν τῶδ ζ Α.	τῶν ζ vulg.	ιγ. μετὰ Α.
καὶ vulg.	ιδ. ταυσαρῆα Α.	ἐκπέταμμεν vulg.	ιγ. καὶ
πρῶτα add. ex A.			

igitur venata ab invicem discesserunt. Arabes Nacoliā reliquerunt. Tabastes autem usum et facultates inde tollit.

Hic anno Irene pace cum Arabibus confecta, a bellorum cura Ἀ. C. 775 vacans, Stavracium patricium et archiepiscopus legationem cum nomine exercitus adveniens Sclavinorum notissimus moos, qui, cum Theodorisiam et Genetiam adiunet, regionem omnium impetio tubent et Ἰνδύσιον pendere coegit. quon etiam Peloponnesum penetrans captivorum ingentem turbam et quela in Byzantium ditacionem retulit.

Hic anno mense Januarii indictione septima Stavracia, quem Ἀ. C. 776 mensuris, ex Sclavinis expeditione regressus, victorie solemnia ducto per vicium triumpho peregit. mense vero Maio eiusdem indictionis septima imperatrix Irene una cum filio, et valida copiarum comitatu in Thraciam profecta est, omnia reliquaque invidis instrumenta reorū dilectora, et Bechorem usque contulit, campis mox reparari iussit Iconopolim appellavit. postmodum Philippopolim usque extra personam Isonem pervexit, et cum pace Cradim reversa est, eo in tempore Ancharis restaurari iussa. eodem pariter anno Masī, Arabum rex, qui etiam Mousmed, obit, et filius eius Moos primipsum obtulit. mense autem Augusti die tricesimo primo eadem indictione 7

Διὰ τοῦ Ἀγούστου μηνὸς τῆς αὐτῆς ζ' Ἰνδικτιῶνος Παῦλος ὁ ὄσιος καὶ ἀγιώτατος πατριάρχης ἀσθενήσας, κατέλιπεν τὸν θρόνον, καὶ κατελθὼν ἐν τῇ μονῇ τοῦ Φλώρου, ἔλαβε τὸ μοναδικὸν σχῆμα, χωρὶς εἰδήσεως τῆς βασιλείσης. μαθοῦσα δὲ τοῦτο ἡ βασίλισσα παραγίνεται πρὸς αὐτὸν σὺν τῷ νιῷ λυπουμένη καὶ καταβοῶσα αὐτοῦ· ὅτι διὰ τί τοῦτο ἐποίησας; ὁ δὲ μετὰ θρήνων πολλῶν ἔφη πρὸς αὐτήν· εἶθε μηδὲ πρότερον ἐκάθισαι ἐν τῷ τῆς ἱεροσύνης θρόνῳ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ τυραννουμένης καὶ ἐσχισμένης οὔσης ἐκ τῶν λοιπῶν καθολικῶν θρόνων καὶ ἀναθεματιζομένης. ἡ δὲ προσκαλεσαμένη τοὺς τε πατρικίους καὶ τοὺς τῆς συγκλήτου λογάδας, ἀπέστει-
P. 386 λεν πρὸς αὐτὸν ἀκοῦσαι τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα. ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς· εἰ μὴ σύνοδος οἰκουμενικὴ γένηται, καὶ τὸ σφάλμα τὸ ὄν ἐν τῇ μέσῃ ὑμῶν διορθωθῆ, οὐκ ἔχετε σωτηρίαν. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· καὶ ἵνα τί, ὑπέγραψας ἐν τῷ χει-
V. 307 ροτονεῖσθαι σε τοῦ μὴ προσκνεῖν εἰκόνας; ὁ δὲ ἔφη· ὅτι διὰ τοῦτο θρηνώ καὶ πρὸς τὴν μετάνοιαν κατέφυγον, δεόμενος τοῦ Θεοῦ, ὅπως μὴ ὡς ἱερέα μὲ κολάσῃ σιγήσαντι ἕως τοῦ νῦν, καὶ μὴ κηρύξαντα τὴν ἀλήθειαν τῷ φόβῳ τῆςμανίας ὑμῶν. ἐν τούτοις ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ καταλιπὼν θρόνον πολὺν

4. βασιλείσης A, βασιλείας vulg. 7. πρότερον A, ποταπὸν vulg.
9. καθολικῶν add. ex A. 11. τε add. ex A. 14. εἰς τὴν
μέσῃν A. 19. τῷ φ. τ. μ. ὕ. om. f.

Paulus, vir religiosus et patriarcha sanctissimus, in morbum incidens throno nuncium remisit, et ad Flori monasterium se conferens, ibi imperatrice propositi eius inscīa, monasticum habitum assumpsit. rei gestae notitiam ut habuit imperatrix, confestim eum cum filio convenit, ac querulis vocibus insectata, quid hoc, inquit, fecisti? ille lacrymis perfusus responsum ad eam dedit: utinam ecclesia dei tyrannice administrata et a reliquis thronis ea de causa rescissa dirisque et execrationibus devota, in sacerdotii throno Cpoleos nunquam ego sedissem. illa patricios et senatus spectatissimos quosque ad se primum accitos ad eum postmodum destinavit, quae ipse narraret ore proprio audituros. qui ad ipsos: nisi synodum, inquit, universalem coegeritis, et obtinentem apud vos correxeritis errorem, nulla vobis superest salus. responderunt ipsi: cur ergo patriarcha designatus inter ordinationis solemnia imagines te nunquam adoraturum subscripsisti? tum ille: haec, ait, lacrymarum mearum causa est; illud me ad poenitentiam amplexandam impulit, deum deprecantem, ne me veluti pontificem hucusque mutum redditum, nec veritatem (solo insaniae vestrae metu detentum) palam enunciantem corripiat. inter has voces Paulus in pace obdormivit, magno de se tam imperatrici, quam cae-

τῆ τε βασιλείᾳ καὶ ταῖς ἐκείνων ἀνθρώποις τῆς πολιτείας. αὐλισμὸς γὰρ ἦν ὁ αἶψα καὶ ἐλιγμὸν ἐπέφθιμεν καὶ πάλιν αὐτοῖς ἄριστος, καὶ πιστὸν πολλὴν ἐπέστητο ἢ τε πολιτεία καὶ ἡ βασιλεία πρὸς αὐτὸν. ἔα τοὺς λοιποὺς ἤρξασθε λαλεῖσθαι καὶ ἀμφιβαλλέσθαι ὁ περὶ τῶν ἀγίων καὶ σεπτιῶν ἐκείνων λόγος κληρονομία ὑπὸ πάντων.

Ἀρχιεπὶσ ἀρχιεπιστοῦ Πλατῶν, Κωνσταντινουπόλεως ἱεροκόπου Α.Μ. 617; Ταρσίων ἐπιστολῆς α΄.

Τοῖσι τῶν ἐπισημοτάτων ἡ βασιλίσσα Εὐφρόνη πάντα τὰς ἐπιτολὰς εἰς τὴν Μαγναύραν ἐψηφισεν πρὸς αὐτοὺς· γινώσκετε, ἀδελφοί, εἰ πεποιθὲν ὁ Παῦλος πατριάρχης· καὶ εἰ μὴ ἔσθι, οὐκ ἂν καταδικάζομαι τοῖσι ἀρεταῖσι τὸν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς θρόνον, εἰ καὶ μεταδικτὸν σχῆμα περιβάλλομαι. ἐπεὶ δὲ ὡς τῶν θεῶν ἀριστὸς ἦν, τοῦ βίου μετίστη, φροντισώμεν ἀνθρώπων, ὅς τις δύναιται ποιῆσαι ἡμῶς, καὶ τὴν ἐκείνων τοῦ θεοῦ ἐπιστηρξίαι λόγους διδασκαλικούς. πάντες δὲ ἐμοφώνως εἶπον μὴ εἶναι ἄλλον, εἰ μὴ Ταρσίον τὸν ἀσκητήν. ἡ δὲ ἐψηφισεν πρὸς αὐτοὺς· καὶ ἡμεῖς τὸν αὐτὸν ψηφισομεθα, ἀλλ' ἀπειθεῖς. καὶ εἰκαστοὶ δ' ἦν αἰτίαι οὐ δέχεται τὴν ψήφον τῆς βασιλίσσης καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ὁ δὲ ἀπειλογῆσθε τῶν λαῶν

1. τε εὐδ. ετ Α. 2. ἐπὶ Π. — — αἰδοῖς ετ Α. 3. καὶ ὁ Α. 4. ἢ τε ταῖς. 5. ἀρχιεπ. ὁ περὶ Α. ἀρχ. ἱεροκόπ. ὁ π. ταῖς. 6. ἀρεταῖς Α. ἀρεταῖς ταῖς. 7. ἀνθρώπων Α. ἀνθρώπων ταῖς. 8. ποιῆσαι ετ Α. 9. εἰ δὲ διδασκαλικός 10. τῶν εὐδ. ετ Α. 11. εἰκαστοὶ Α. εἰσὶν ταῖς.

τοῖσι ἐν ἐκκλησίᾳ pietate conspicuis viris lectu relicto. venerabilis quippe vir cuius, et mirabilibus operibus impendendis bene affectus omnique omnino dignus reverentia, maximoque ei fidem cum imperatrix, tam republica habebat. ceterum ab hoc tempore colloquia atque disputationes de sacris imaginibus libere ab omnibus haberi coeperunt.

Annus dicitur Mosis Crudenis episcopi Tarsii annus primus. A. C. 777

Huius anni imperatrix Irene populum universum ad Magnauram congregatum in hunc modum alloquens ait, quid patriarcha Paulus egerit, factum, motum, at si distincta violaret, non cum tunc monastico licet habito indolens praesentibus thronum deserere percontationem. verum quantum ea deo placitum fuit, ut velle desideret, nonne hominum dignitatem perperam, qui non pastoralis cura regere, et ecclesiam dei vestimentum doctrina confirmare valeat, una voce omnes, aliam a Tarsio, qui hunc anathema erat, se penitus responderent. imperatrix iterum ad populum. eundem patriarcham, inquit, desideramus, verum quis vobis. civitatem Ikonon, propter quod imperatrix populum non admittit electionem, ipse palam exponat. ille deiectionem tuam coram

λέγων· οἱ τῆς ἀμωμήτου πίστεως ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν φύλακες καὶ ζηλωταὶ τῶν εἰς δόξαν Θεοῦ γινομένων πιστοὶ βασιλεῖς ἡμῶν, πάντων τῶν εἰς ἀρέσκειαν αὐτοῦ καὶ συμφέρον ἡμῶν τὴν φροντίδα ποιούμενοι, μάλιστα δὲ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ νῦν ἐπιμελῶς διαμεριμνήσαντες, καὶ διανοηθέντες τοῦ ἀρχιερέα προχειρισθῆναι ἐν ταύτῃ τῇ βασιλίδι αὐτῶν πόλει ἐπὶ τὸν εὐσεβεῆ αὐτῶν νοῦν με ἀτέλαβον, καὶ φανερῶς μοι τὸ βεβουλευμένον αὐτοῖς ἐξειπεῖν ἐκέλευσαν. ἐμοῦ δὲ πρὸς τοῦτο ἀνάξιον ἐμμαντὸν ἀποφηνάμενον, καὶ μηδεμίαν συγκατάθεσιν ποιησαμένου εἰς τὸ ζυγὸν τοῦ φορτίου μὴ δυνάμενόν με βαστάσαι ἢ ὑπενεγκεῖν, ἐκέλευσάν με προαγαγεῖν κατὰ πρόσωπον ὑμῶν· διότι καὶ σύμψηφοι γεγόνατε τῇ βουλῇ ταύτῃ. καὶ νῦν, ὧ ἄνδρες φοβούμενοι τὸν Θεόν, καὶ ἔχοντες αὐτὸν αἰεὶ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, οἱ τῇ Χριστοῦ κλήσει, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν ὀνομαζόμενοι, Χριστιανοὶ λέγω, ἀκούσατε βραχὺν λόγον ἀπολογίας παρὰ τῆς ἡμετέρας εὐτελείας καὶ οὐθενότητος. ἐγὼ μὲν εἶ τι τοῖς εὐσεβεῖσιν ἡμῶν βασιλεῦσιν καὶ κατὰ πάντα ὀρθοδόξοις ἀπελογησάμην, καὶ ἐνώπιον ὑμῶν προσαπολογοῦμαι, φόβῳ συνέχομαι συγκαταθέσθαι ἐπὶ τῇ ψήφῳ ταύτῃ, καὶ εὐλαβοῦμαι ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ

4. τὴν φροντίδα ποιούμ. om. a. 8. αὐτοῖς] ἐξ αὐτῆς A. 9. ἐμμαντὸν A, αὐτὸν vulg. καὶ add. ex A. 11. με prius om. A. 14. τῇ Χριστοῦ A, τοῦ Θεοῦ vulg. 18. καὶ κατὰ πάντα ὀρθ. A, κατὰ πάντα οὐσιν ὀρθ. vulg. 19. προσαπολ. A, ἐπολ. vulg.

populo instituens, in haec verba dixit: inculpatæ fidei nostræ, id est Christianæ, defensores, eorumque omnium, quæ ad dei gloriam pertinent, vindices acerrimi imperatores nostri, dum res omnes, quas numini gratas, vel nobis utiles fore sciunt, maxime vero quæ spectant ad ecclesiam, procurant, idque nunc summo studio agentes, ut pontifex in sua urbe imperante creetur, me pio animo concepere, meumque super ea re consilium, ut ipsis palam significaretur, iussere. cum vere hoc munere prorsus indignum me profiterer, nec ullum super eâ re consensum præstarem, utpote qui tanti oneris iugum portare ac sufferre minime valerem, iusserunt, ut in conspectum vestrum omnium prodirem, quod nimirum consilium istiusmodi suffragio vestro universi comprobaveritis. quamobrem, viri qui deum timetis atque eum semper prae cordibus vestris geritis, qui dei appellatione, dei, inquam, veri nostri nomine, Christianos intelligo, insigniti estis, brevissimum sermonem, quem pro me, qua animi angustia et vilitate instructus sum a natura, dicere institui, attente audiat velim. quæcumque enim prius religiosis et undequaque orthodoxis imperatoribus pro me dixi, omnia ad vos referam imperatorum. me in hanc

προσδραμῖν οὕτως, καὶ ὡς ἐντεχν ἀπειρισκέλιως, ἵνα μὴ
 ἐποπίσω φοβερῆ κατακρίματι. εἰ γὰρ ὁ Θεὸς τῶν φωνῶν ἀγρο-
 αμίματος οὐρανῶν τε ἐσχηκώς παιδευτήριον, καὶ παραδείσου
 Θεωρῶς γυμνασιος, ἀποίσας τε ἄρρητα φέματα, καὶ βασιύσας
 τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἄνωγων ἐθῶν καὶ βασιύσων, Παῦλος ὁ
 Θεὸς ἀπόστολος Κορινθίους γράψων ἔλεγεν· μήπως ἄλλοις C
 κρηζας αὐτὸς ἀδοκιμος γένημαι, πῶς ἐγὼ ὁ τῆ πόσων στυ-
 ασιστρηγμῖμος, καὶ μετὰ λαϊκῶν ἠριδμημῖμος, καὶ σφραγιετό-
 μτος ἐν βασιύσασίς ἐπεφουῖσας, οὕτως γωρῖς ἀτακρίσως καὶ
 περισπῖφως δύνωμαι κισπηδῆσαι εἰς τὸ τῆς ἱερωνῶντες μίγ-
 θος; φοβερῶν το ἐγγιήρημα πρὸς τῆν ἐμην σμικροίτηα· Θεα-
 σὺ τε κισπηδουμα. ἡ δὲ αἰτια τοῦ φόβου καὶ τῆς ἐμῆς πα-
 ρουιήσως ἴσων αὐτῆ. ὄρω καὶ βλεπω τῆν ἐπὶ τῆν πύτταν
 Χριστόν τὸν Θεόν ἡμῶν τεθεμελιωμένην ἐκκλησίαν αὐτοῦ, δι-
 σχιωμένην εἶν καὶ διερρημένην, καὶ ἡμῶς ἄλλοιτε ἄλλως λα-
 λούσας, καὶ τοις τῆς ἀσισολῆς ὁμοίσιτος ἡμῶν Χριστια- D
 τῶν ἱερώς καὶ σμφασισῶσας αὐτῶς τοις τῆς δῆσας· ἀλ-
 λουισουμῖμος; δὲ ἡμῶς ἐκῖσων ἀπάντων, καὶ καθ' ἐκῖστην
 εἰς αὐτῶν ἀναθεματισουμῖμος; δεινὸν ἴσσι τὸ ἀνάθεμα·
 πόρρω τοῦ Θεοῦ βύλλε, καὶ τῆς βασιύσας τῶν οὐρανῶν ἐκ-
 δῖσας ἀπωγον εἰς τὸ σκοτος τὸ ἐξωισρον. οὐα οἰδεν ὁ τῆς

15. ἀλλοι] ἄλλο A. 17. διλοισουμῖμος A a, διλοισουμῖμοις
 vulg. 18. ἐκ ἐκ' A, ἐκ. ἐκ ἐκ' vulg.

electionem concensit tunc reperdit, deique conspectum teretur, ut
 sic tenore etque immunitate in hanc censuram, ne horrendae damnati-
 onis obnoxio fieret. si enim sic ille, qui dei vultu pro maximo, et
 caelo pro throno suo est, spectatus ille parallus, secretorum verbo-
 rum auctor, qui dei nomen ad gentes palam et reges tulit, Paulus,
 divinis scripturis, catholis scribens, diali, ne cum illis praedivens,
 ipse scriptura effuder, qui fiet unquam, ut ego mundo amotitos et
 pichis amonens, qui etiam in imperii uergille et solitia meo,
 ita piam alioque eximiae et attenta ditione ad pontificatus fa-
 cilis me exillere? si autem mundus, seu meam imperam infon-
 latem, nullis periculum, vultis omnino fessum, cui vites meae impa-
 res exparet. tamen autem et ex analibus, quam praetere, causa
 est bilionis. vides certe et attenda cedens, quae supra petram
 Christum, firmam confrem, fundata est, tunc tunc ditionem et per
 tomnia ditionem, non vero longe diversa inter non consentes, cac-
 torem vero uentili Christianos, qui eandem fidem possidentur, diversa
 item a nobis exillere et cum consubstantialis convenientes, adeo ut
 non ita ab in omnibus alienati, a singulis eorum per dies singulos
 anathemate perstringantur. dia proterea res est anathema, quod oí-

ἐκκλησίας ὅρος καὶ νόμος ἔσθιν καὶ φιλονεικίαν, ἀλλ' ὡσπερ οἶδεν ἐν βύπτισμα, μίαν πίστιν, οὕτω καὶ συμφωνίαν μίαν ἐπὶ παντός πράγματος ἐκκλησιαστικοῦ. οὐδὲν γάρ ἐστιν ἀπόδεκτον καὶ εὐάρεστον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὡς τὸ ἐνωθῆναι

P. 388 ἡμᾶς καὶ γενέσθαι μίαν καθολικὴν ἐκκλησίαν, καθὰ καὶ ἐν τῷ συμβόλῳ τῆς εἰλικρινοῦς ἡμῶν πίστεως ὁμολογοῦμεν, καὶ αἰτοῦμεν, ἀδελφοί· οἶμαι δὲ καὶ ὑμεῖς, ἐπειδὴ γινώσκω τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ ἔχειν ὑμᾶς, παρὰ τῶν εἰσεβεστάτων καὶ ὀρθοδόξων βασιλέων ἡμῶν σύνοδον οἰκουμηνικὴν συναθροισθῆναι, ἵνα γενώμεθα οἱ τοῦ ἑνὸς Θεοῦ ἐν, καὶ οἱ τῆς τριάδος ἡνωμένοι καὶ ὁμόψυχοι καὶ ὁμότιμοι, οἱ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν Χριστοῦ σῶμα ἐν συναρμολογούμενον καὶ συμβιβαζόμενον, οἱ τοῦ ἁγίου πνεύματος, οὐ κατ' ἀλλήλων, ἀλλὰ σὺν ἀλλήλοις, οἱ τῆς ἀληθείας τὸ αὐτὸ φρονοῦντες καὶ λέγοντες, καὶ μὴ ἢ ἔρις

B καὶ διχοστισία ἐν ἡμῖν, ὅπως ἢ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἢ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσῃ πάντας ἡμᾶς· καὶ εἰ μὲν κελεύουσιν οἱ τῆς ὀρθοδοξίας πρόμαχοι βασιλεῖς ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἐμῇ αἰτήσει ἐπινεῦσαι, συγκατατίθῃμι κἀγώ, καὶ τὴν κέλευσιν αὐτῶν ἐκκληρῶ, καὶ ὑμῶν τὴν ψῆφον ἀσπάζομαι· εἰ δὲ μήγε, ἀδυνατίως ἔχω τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὑποβληθῶ τῷ ἀναθέματι, καὶ εὐρεθῶ καταδεδικασμένος ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν

1. καὶ φιλ. A, ἢ φιλ. vulg.
 χοτομία A. ἢ ὑπ. A, ὑπ. vulg.

5. μίαν καὶ καθ. A.

15. δι-

licet hominem a deo longius fugat, et in tenebras exteriores abducens, a regno caelorum expellit. ecclesiae lex et institutum nec lites nec contentionem novit, sed quemadmodum unum baptisma unamque fidem confiteri amat, ita et concordiam atque consensum in caeteris rebus ecclesiasticis exposcit. nihil enim deo tam gratum acceptumque est, quam si uniti in unam et catholicam ecclesiam conveniamus, quemadmodum in sincerae fidei nostrae symbolo profiteremur, et precamur, fratres. et ob id a piissimis imperatoribus petimus, (quod etiam vos, quorum timor erga deum mihi notus, facere arbitror) ut concilium oecumenicum celebretur, ut videlicet nos, qui unius dei sumus, unum etiam fiamus, qui trinitati uniti atque unanimes cultusque eiusdem, qui unius capitis Christi scilicet nostri unum corpus probe connexum atque cohaerens, qui spiritui sancto non oppositi, sed consentanei, qui veritatis eadem prorsus sentientes atque praedicantes: et e contrario nulla prorsus contentio atque dissensio inter nos intercedat, ut dei pax, quae omnem intellectum exsuperat, nos omnes custodiat. quod si imperatores nostri rectae fidei propugnatores, ut haec petitio mea impleatur, iusserint, ego quoque consentio, eorumque mandata exsequar, vestramque electionem lubens amplectar, sin minus, id prae-

Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ κριτοῦ τῆς δικαιοσύνης, ἔνθα οὔτε βα-
 σίλεις, οὔτε ἑπίσκοποι, οὔτε ἄρχοντες, οὔτε πλῆθος ἀνθρώπων
 δύναται με ἐπιλεῖσθαι. καὶ εἰ τί ἐστιν ἄριστον ἑμῖν, ἀδελ-
 φοί, δοτε τῆς ἐμῆς ἀπολογίας, φρασσατε δὲ μῦλλον, αἰτήτως C
 ἀπέλασιον. καὶ ἀσμένως ἤφρονουσι πάντες τῶν λαοφθι-
 των, συμφωνήσαντες τοῦ γινώσθαι αἰτοδοῦν. ὁ δὲ Ταρσίσιος
 πάλιν πρὸς τὸν λαόν διαλεγόμενος, ἔφη· ὅτι Λέων ὁ βασι-
 λεὺς κατεστρέψεν τὰς ἐπιτοκίας, καὶ ἡ σύνοδος οὕτως ἐγένετο
 κατεστρεμμένης αἰτίας εἶρον· καὶ δίδοι δια βασιλικῆς χει- V 309
 ρὸς κατεστρεφθῆσαν, πάλιν ζήτησιν ἔχει το ἐπιτοκίαιον, οὗ
 ἀρχαίαν συνθήκην παραδεδωμένην ἐν τῇ ἐπιτοκίᾳ κατεστρεμ-
 σαν, ὡς ἴδοξεν αὐταῖς, ἀφαιρῶσαι· ἀλλ' ἡ ἀληθεῖα τοῦ Θεοῦ
 οὐ δίδεται, ἀποστολικῶς εἰσαίτη. τῇ δὲ πρὸ τοῦ Λικυμῆριον
 μέρους τῆς αἰτή, ἡ ἰνδισιωνῶν ἐχειροτονηθῆ ὁ ὅσιος πατήρ
 5 ἡμῶν Ταρσίσιος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἀπο- D
 στείλας ἐν Ῥώμῃ το ἀποδικῆ αὐτοῦ καὶ τὸν λιβέλιον τῆς
 πίστιως αὐτοῦ, ἀπέδοξθῆ παρὰ τοῦ πάπα Ἀδριανοῦ. ἀπο-
 στείλασα δὲ καὶ ἡ βασίλισσα πρὸς τὸν αὐτὸν πάλιν, ζήτη-
 σαιτο περὶθεῖσθαι γράμματα το αὐτοῦ, καὶ ἀνθρώπους πρὸς τὸ
 ἐπράθεῖσθαι ἐν τῇ στυφῆ. καὶ ἀλάστοιαν Πάτρον, τὸν οἰκο-

1 Ἰησ. Χρ. om A   3 με om A   4 φρασσαί A a o
 αἰτήτως A, αἰτήσων vulg   5 δίδοι] δι' ὧν A f. διό a.
 12 ὡς ἴδ. A, αἰτῆ ἴδ. vulg   13 δι δὲ αἰτῆ A, δι ἡ vulg

stare negotium mihi postulata est, ne anathemati subiceret, damna-
 toque evadere in die domini nostri Iesu Christi iustissimi iudicii,
 quo iudicis neque imperator, neque pontifex, neque principes, neque
 hominum numerus me exolvere haud poterunt, ceterum, fratres, si
 quid ex his quae dixi gratum vobis fuerit, hoc meae apologiae, vel,
 ut melius dicam, petitioni responsum date. orationem huiusmodi lu-
 benter accipientes cuncti consilium cogendum una voce sanxerunt.
 quare Tarsisus iterum iterum ad populum convertens, imperator
 Iesus, dixit, imagines evellit, consilioque subinde celebratum eas in-
 vovit evertas. et quia sola imperatoris potestate out-latae sunt, totius
 rei summa et caput iterum circa hanc questionem versatur, quid
 nimium antiquam consuetudinem in ecclesia traditam, ipsi, prout
 libitum sibi fuit, aboleret auti sunt, sed dei veritas, ut hoc secundum
 apostolum eliquat, non est alligata. ceterum mensis Decembris die
 quinto supra viciniam et eadem indictione octava religiosus pater
 noster Tarsisus Episcopus patriarcha renunciatas est, missisque confe-
 ctis synodica sua litteris, et libello fidei suae teste, ab Adriano
 papa in ecclesiae communionem admittitur imperatrix etiam ad eon-
 dem populum misit, qui suo nomine ab eo peterent, ut datis litteris

νόμον τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ, καὶ τὸν ἡγούμενον τοῦ ἁγίου Σάββα, ἄνδρας τιμίους καὶ πάση ἀρετῇ κεκοσμημένους. ἀπέλυσε δὲ καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Ἀντιοχείᾳ ἢ τε βασίλισσα καὶ ὁ πατριάρχης· ἀκμὴν γὰρ ἢ πρὸς τοὺς Ἀραβας εἰρήνην
 P. 389 οὐκ ἦν διαλυθεῖσα. καὶ ἤνεγκαν ἐκ μὲν τῆς Ἀντιοχείας Ἰωάννην τὸν μέγαν καὶ περιβόητον ἔργῳ καὶ λόγῳ ἀγιοσύνης μετέχοντα καὶ σύγκελλον τοῦ πατριάρχου Ἀντιοχείας γεγυνοῦτα, καὶ Θωμᾶν Ἀλεξανδρείας ἄνδρα ζηλωτὴν καὶ εὐλαβεστάτον, ὅστις καὶ ἀρχιεπίσκοπος τῆς ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ μεγ

Βγαλοπόλεως Θεσσαλονίκης γενόμενος διέπρεψεν.

A.M. 6278

Ἀράβων ἀρχηγῶν Ἀαρὼν ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Μωσῆς ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς τέθνηκεν, καὶ ἐκράτησεν Ἀαρὼν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν· ὃς καὶ πολλὰ κακὰ τοῖς Χριστιανοῖς ἐνεδείξατο. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει, ἀποστείλαντες οἱ βασιλεῖς προσεκαλέσαντο πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν ἐπισκόπους, καταλαβόντων καὶ τῶν ἀπὸ τῆς Ρώμης πεμφθέντων ὑπὸ τοῦ πάπα Ἀδριανοῦ γραμμῶν τε καὶ ἀνθρώπων, ὡς προέφημεν, καὶ τοῦ Ἀντιοχείας καὶ Ἀλεξανδρείας. καὶ τῇ ιζ' τοῦ Αὐγούστου μηνὸς τῆς θ' ἰνδικτιῶνος προκαθίσαντες ἐν τῷ ναῶ τῶν ἁγίων
 C ἀποστόλων ἐν τῇ βασιλίδι πόλει, ἤρξαντο τὰς ἀγίας γραφὰς

2. ἀπέστειλεν A.
 γάλης πόλεως A.

5. λυθεῖσα A.
 15. πάντας om. A.

9. τῆς add. ex A.
 19. ιζ'] ζ' A.

με-

homines, qui concilio adessent, delegaret. papa vero Petrum, ecclesiae suae oeconomum, et monasterii sancti Sabae praepositum, viros honore praecipuos et omni virtutum cultu ornatos, destinavit. Alexandriae quoque et Antiochiae praesules imperatrix et patriarcha nunciis suis advocare: nondum enim pax cum Arabibus icta exspiraverat. et Antiochia quidem Ioannem illum magnum, virtute et doctrina celebrem, non levibus sanctitatis iudiciis fulgentem, patriarchae Antiocheni quondam syncellum, et Thomam Alexandrinum, virum religiosum et pietate insignem, qui prius in Illyrico magnae civitatis Thessalonicae archiepiscopus claruerat, ex illis locis adduxerunt.

A. C. 778

Arabum ducis Aaron annus primus.

Hoc anno Mose Arabum duce defuncto, Aaron frater in eius locum successit imperium obtinuit, qui multa mala in Christianos exercuit. eodem anno imperatores miserunt, qui universos suae ditionis episcopos in unum convocarent, ad quos ab Adriano papa missi cum litteris homines, quos memoravimus, una cum Antiochiae et Alexandriae patriarchis accesserunt. tum vero mensis Augusti die decimo septimo, nona indictione, in imperatricis urbis sanctorum apostolorum templo praesidentes sacras scripturas investigare, propositis ad iuvi-

ἐπαπεργυνάσκειν, καὶ ἀντιθάλπει πρὸς ἀλλήλας, τῶν βασιλείων ἐν τοῖς πατηγομένοις ὄρωσι. ὁ δὲ λαὸς τῶν σχολαρίων τε καὶ ἐξουσιώτερον καὶ τῶν λοιπῶν ταγματικῶν ἐπαφελθεῖς ἐκ τῶν οἰκίῳ ἀρχόντων, ἔχοντες καὶ τὴν διδασκαλίαν τοῦ ποιεῖν αὐτῶν διδασκαλοῦ, γυμνώσαντες τὰ θρησκ. ἐγγέλιον αὐτῶν, ἀπειλούντες θανατοῦν τὸν τε ἀρχιεπίσκοπον καὶ τοὺς ὀρθοδόξους ἐπισκόπους τε καὶ ἑγομένους. τῆς δὲ βασιλείουης διὰ τῶν παρεστῶτων αὐτῆ οἰκισκῶν ἀνδρῶων ἀποστέλλειν αὐτοὺς πειρωμένους, οἳ ἐπισθῆσαν, ἀλλὰ μᾶλλον προσητίμησαν. ἐγερωθῆτος δὲ τοῦ πατριάρχου καὶ ἐν τῇ βῆματι ἐπισθῆσαντος μετὰ τῶν ὀρθοδόξων ἐπισκόπων καὶ μοναχῶν, οἱ τοῦ ποιεῖν φρονήματος αὐτῶν ἄτις ἐπίσκοποι ἐγγέλιον πρὸς αὐτ. D τοὺς βῶντες τε, τοικεραμεν· καὶ τοῦ θεοῦ χάριτι σῦδῆσα ἔδῆσαν οἱ ματιώδεις ἐπίσκοποι καὶ ἀπὸνδρωποι, καὶ οὕτω διωλεθῆσαν τῆς σκεδῶν ἀγγέλιον ἐκαστος εἰς τὰ ἴδια.

Τοικε τῇ αἰε ἀποστέλλου ἡ βασιλείου Στανράσιον τὸν Α Μ 679 πατριάρκου καὶ λογοθέτην τοῦ ὄρωσι ἐν τῇ θῶρακ τῇ Στανιμ V. 310 βῆμα μῆτι, ἀρχῆ τῆς ὀ ἰνδικτιῶνος πρὸς τὰ πατριάρκου θῶρα ἐπίσκοποι τῆρα ἐπίσκοποι, ὁμοιοι αὐτοὺς σκερῆσαι αὐτῆ, καὶ ἐξῆσαι τῆς πῶλας τὸν θεοσεβῆ λαόν, ἐν ὀ ἀλύσιωρ Ἰων.

1. ἀντιθάλπει πρὸς ἀλλήλας Α Γ, ἀρχῆ πρ. ἀλλήλων, τοῖς 3.
 καὶ τὸν λαόν τῶν σχολαρίων καὶ ἐξουσιώτερον καὶ τῶν λοιπῶν ταγματικῶν Α, ἐπαφελθεῖς, τοῖς 3.
 οἰκίῳ ἀρχόντων, Α, οἰκισκῶν, τοῖς 3.
 ἀπειλούντες Α, ἀποστέλλειν, τοῖς 11 τῇ
 ποιεῖν Α 14. ἐπὶ μῆτι. Ια. α. ἀπὸνδρωποι Α 16. τὸν ἀλλ. ἐκ Α.
 17. τοῦ ὄρωσιον ἰων. Α.

com dubiis difficultatibus examinare. imperatoribus e catechumenis pro-
 curantibus, cooperant. scholasticorum pariter et excultorum curiae pec-
 voris magister sui dicitur inuasi, et a propriis rectoribus inuasi,
 multis quibus impetum in eum fecere, monitione tam ipsi patriar-
 chae, quam orthodoxis episcopis et monasteriorum praepositis inferre
 nouerit sunt. Imperia uero per alios alios proceres, qui aderant,
 tumultibus eorum experimere uolente, milites nequaquam pacere, quin
 potius uinculis in eum conuoluerit, exurgente demum patriarcha, et in
 eorum aliam tribuendum eum orthodoxis episcopis atque etiam monachis
 ingresse, aduersae factionis episcopi, nefariae sententiae doctores, in
 eum elatis uocibus inuoluerunt instantes uolentes, ac dei gratia nemini
 dandum consentientes et inuoluerunt illi intolerant. Ita synodo soluta
 singuli quoque domos suas repererunt.

Hic anno mense Septembris, incunte indictione 10, imperatrix A. C. 779
 nomine Stauracii patris et publici curiae logotheta in Thessalam ad
 thesophetam thesiam ille conuoluerit, ut ibi operam accommodaret,
 curiae curiae, quas perditas Constantinus anno inuoluerat et disci-
 plina sua inuoluerat, urbe expellendo, peruenit. simulata igitur in

P. 390 **σταντῖνος ἐστράτευσέν τε καὶ ἐπαίδευσεν. καὶ πλασμένη**
 ὡς φροσσεύειν μέλλει ἐπὶ τὰ ἀνατολικά μέρη, ὡς τῶν Ἀρά-
 βων ἐξελθόντων, ἐξῆλθε πᾶσα ἡ βασιλικὴ ὑπουργία καὶ ἡ κόρ-
 τισ ἕως τῶν Μαλαγίνων. καὶ εἰσελθόντες οἱ τῶν ἔξω θεμιά-
 των, ἐκράτησαν τὴν πόλιν. ἀποστείλασα δὲ πρὸς αὐτοὺς δη-
 λοῖ αὐτοῖς, ὅτι πέμψατέ μοι τὰ ἄρματα ὑμῶν, χρεῖαν ὑμῶν
 οὐκ ἔχω. οἱ δὲ ὑπὸ θεοῦ ματαιωθέντες, ἔδωκαν αὐτά. τότε
 βαλοῦσα τὰς φαρμιλίας αὐτῶν ἐν πλοίοις, ἐξώρισεν αὐτοὺς
 τῆς πόλεως, κελεύσασα ἐν τῇ ἰδίᾳ γῶρᾳ ἕκαστον ἀπελθεῖν, ἐν
 ᾗ ἐγεννήθη. καὶ ποιήσασα στρατὸν ἴδιον καὶ ἄρχοντας πει-
 B θηνίους αὐτῇ, τῷ Μαΐῳ μηνὶ πάλιν ἀποστείλασα κατὰ παν-
 τὸς τόπον προσεκαλέσατο τοὺς ἐπισκόπους παραγενέσθαι ἐν
 τῇ Νικαέων πόλει τῆς Βιθυνίας, πρὸς τὸ ἐκεῖ γενέσθαι τὴν
 σύνοδον. καὶ διὰ τοῦ καλοκαιρίου ὄλου συνήχθησαν πάντες
 ἐν Νικαίᾳ. τῆς δὲ Ῥώμης καὶ ἀνατολικοὺς ἐκ προσώπου οὐκ
 ἦν ἀπολύσασα, ἀλλ' εἶχεν αὐτούς. τῇ δὲ θ' τοῦ Σεπτεμ-
 βρίου μηνὸς τῆς ια' ἰνδικτιῶνος ἡμέρᾳ κυριακῇ, ἔκλειψις γέ-
 γονεν ἡλίου, ὥρα ἔ τῆς ἡμέρας, τῆς θείας λειτουργίας ἐπιτε-
 λουμένης, μεγίστη.

A.M. 6280 **Τούτῳ τῷ ἔτει ἐξῆλθεν Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπί-
 C σκοπος Κωνσταντινουπόλεως ἐν τῇ Νικαέων πόλει· καὶ ἐκρο-**

2. ὡς φροσσεύειν μέλλει A, φροσσεύειν vulg. τῶν add.
 ex A. 3. βασιλικὴ add. ex A. κόρτη A. 6. πέμψατέ
 μοι A, πεμψάμενοι vulg. 20. ἀρχιεπ. A, ἐπισκ. vulg.

partes orientales, quasi Arabibus illuc irrupentibus, profectio-
 nis imperatorius apparatus et comitatus usque ad Malagina proces-
 sit. itaque copiae istae foris advenientes urbem ingressae, eam in po-
 testatem suam misere. tum vero imperatrix adversantibus copiis per
 nuncios significat: armis depositis et ad me remissis, opera vestra
 me non indigere noveritis. illi velut a deo sensibus alienati, arma
 deposuere. tum impositis in naves eorum familiis, urbe extorres, sin-
 gulos in provinciam, ex qua in lucem editus prodierat, se recipere
 iussit. parato demum alio satellitum exercitu et electis ducibus, qui
 sibi morem gerent, ipsa iterum mense Maio per omnes imperii re-
 giones misit, qui universos episcopos Nicaeam, Bithyniae urbem, ut in
 ea concilium haberetur, convocarent. tota itaque aestiva tempestate
 Nicaeam episcopi omnes convenere, neque vero eos, qui Romanae se-
 dis et orientalium thronorum personam referebant, dimiserat, quin
 immo adhuc tenebat penes se. caeterum mensis Septembris die nono,
 indictione undecima, die dominico, hora diei quinta, celebratis mis-
 sarum solemnibus, ingens solis defectio extitit.

A. C. 780 **Hoc anno sanctissimus Cypoleos episcopus Tarasius Nicaeam urbem**

εξήθη ἡ ἄγία καὶ οἰκουμένη Ἑ σίντοδος τῶν ἐπισκόπων· καὶ ἀπέλυθεν ἡ καθολικὴ ἐκκλησία τὸν ἀρχαῖον κόσμον αὐτῆς, οὐδὲν πατρὸν δογματίσασα, ἀλλὰ τὰ τῶν ἁγίων καὶ μακαρίων πατέρων δογματα ἀσάλευτα φιλιάζουσα, καὶ τὴν νύκτ' αἴρεισιν ἀποσκηρῖζουσα, τοὺς τε τρεῖς ψευδοκρίτους πατριάρχας ἀναθεματίσασα Ἀλεξανδρείαν φημί, Κωνσταντῖνον καὶ Νικηίαν καὶ πικρῶς τοὺς ἐμόφρους αὐτῶν. ἐγένετο δὲ καὶ πρώτη συνέλευσις καὶ καθέδρα τῶν ἐπισκόπων ἐν τῇ καθολικῇ ἁγίᾳ Σοφίᾳ τῆς Νικαίας μηνὶ Ὀκτωβρίῳ κα'. καὶ τῇ Νοεμβρίῳ μηνὶ ἐσηλῶθη πάντες ἐν τῇ βασιλευσσίῳ πόλει· καὶ προσηθίσαν- D
τες οἱ βασιλεῖς σὺν τοῖς ἐπισκόποις ἐν τῇ Μαγναρῶν ἐπιταγῆσθῃ ὁ τόμος, καὶ ἐπέγραψαν ὃ το βασιλεῖς καὶ ἡ μητρο αὐτοῦ, περὶ πάντων τῶν ἐπίσκειαν καὶ τὰ τῶν ἁγίων πατέρων ἀρχαῖα δογματα, καὶ φιλοτιμησόμενοι τοὺς ἱερῆς ἀπέλυσαν, καὶ εἰρήνευσαν ἡ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία, εἰ καὶ ὁ ἰχθύς ταῦτα ταυ-
τοῦ ζελεῖται ἐν τοῖς ἰδίαις ἐργασίαις σπεύσει οὐ πάντως· ἀλλ' ἡ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία πάντοτε πολεμουμένη τισί.

Τοῦτον ἐπ' αὐτῇ ἐξήλθεν κούρσον τῶν Ἀραβῶν κατὰ Ῥω- A M 628
ματίας μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, καὶ ἐσηλῶθεν εἰς τὸ τῶν ἀνατολι- P 391
κῶν θέρμα, εἰς τόσον λεγόμενον Κοσιδράδος. καὶ αὐτοχθίν-
τες οἱ τῶν Ῥωμαίων στρατηγοὶ ἐπολέμησαν μετ' αὐτῶν, καὶ

3. τὰ εὐδ. ἐκ Α.

se contulit, tum vena sancta et universalis septima episcoporum syn-
odus celebrata est, et ecclesia catholica, nulla nova prolata doctrina,
quia homo sanctorum patrum assentionibus immotis stantibus, proscri-
ptaque haereticis operibus intra, antiquum suum splendorem excepit, ad
haec salvi nominis patriarchas tres, Alexandrum dico, Constantinum et
Nicaenam, constanterque eorum universos anathemate percussit. primus
autem episcoporum conventus et concilius in communal et primato Sa-
pientiae ecclesia Niceno habitus est mensis Octobris die undecimo,
mense vero Novembri imperatorem urbem concilii ingressi sunt. im-
peratorem dominum una cum episcopis ad Magnaeram praesentiam ob-
tinentibus, decreti tomus lectus est, cui imperator et mater eius san-
ctorum patrum scriptura sancta confirmatum subscriperunt, ac tandem
honoribus et donis sacerdotes consules dimiserunt. ita ecclesia dei
pax accepit, per proprios suos operarios arianis supereminare non
desinat inimicus; verum ecclesia dei etiam iugiter oppugnata tri-
umphat.

Hoc anno mense Septembris aries Arabum ad praedandum com- A C. 781
paratas in Romaniam incursionem fecerunt, et in orientalem thema,
ad locum, cui nomen Copidradus, penetrarunt. Romanorum autem
duces collectis in unum copiis bello cum eis desertantes iusti sunt, ex

ἤττιθήσαν, καὶ ἀπέθανον πολλοί, καὶ ἐκ τῶν ἔξορισθέντων οὐκ ὀλίγοι· ἔπεσεν δὲ καὶ ὁ Διογένης ὁ τῶν ἀνατολικῶν τουρ-
 V.311 μάρχης ἰκάνος καὶ τοῦ Ὀψικίου ἄρχοντες. λύσσασα δὲ ἡ βα-
 σίλισσα Εἰρήνη τὴν πρὸς τοὺς Φράγγους συναλλαγὴν, ἀπέλυ-
 σεν Θεοφάνην τὸν πρωτοσπαθάριον, καὶ ἤγαγεν κόρην ἐκ τῶν
 Ἀρμενιακῶν ὀνόματι Μαρίαν ἀπὸ Ἀμνίας, καὶ ἔξενυξεν αὐτὴν
 Κωνσταντίνῳ τῷ βασιλεῖ καὶ νύμφῳ αὐτῆς, πολλὰ λυπουμένου
 Βαυτοῦ, καὶ μὴ θέλοντος διὰ τὴν πρὸς τοῦ Καρούλου θυγατέρα
 τοῦ ἡγῶς τῶν Φράγγων σχέσιν, ἣν εἶχε προμνηστευσάμενος.
 καὶ ἐπετέλεσαν τοὺς γάμους αὐτοῦ μηνὶ Νοεμβρίῳ ἰνδικτιῶνι
 ιβ'. Φιλητὸς δὲ ὁ τῆς Θράκης στρατηγὸς ἀπελθὼν ἐν τῷ
 Στρώμωνι, καὶ ἀφυλάκτως ἀπλικεύσας, ἐπιπεσόντων αὐτῷ
 ἄφρω Βουλγάρων, ἀνῆρέθη ὑπ' αὐτῶν σὺν ἄλλοις πολλοῖς.
 ἀποστείλασα δὲ Εἰρήνη Ἰωάννην τὸν σακελλάριον καὶ λογοθέ-
 την τοῦ στρατιωτικοῦ εἰς Λογγιβαρδίαν μετὰ καὶ Θεοδότου
 τοῦ ποτὲ ἡγῶς τῆς μεγάλης Λογγιβαρδίας πρὸς τὸ εἰ δυνη-
 θεῖεν ἀμύνασθαι τὸν Κάρουλον, καὶ ἀποσπάσαι τινὰς ἐξ αὐ-
 C. τοῦ. καὶ κατήλθον οὖν σὺν Θεοδώρῳ πατρικίῳ καὶ στρατηγῷ
 Σικελίας· καὶ πολέμον κροτηθέντος, ἐκρατήθη ὑπὸ τῶν Φράγγων
 ὁ αὐτὸς Ἰωάννης, καὶ δεινῶς ἀνῆρέθη.

2. ante οὐκ ὀλ. e add. τῶν γε σχολαρίων.

6. Ἀμνίαν A.

9. εἶχε add. ex A.

10. ἰνδικτ. om. A.

11. Φίλιππος A.

12. Στρώμωνι A, Στρομ. vulg.

13. σὺν ἄλλ. A, σὺν καὶ ἄλλ.

vulg.

16. δυνηθεῖεν ἀμύν. A, δυνηθείη ἔναμ. vulg.

quo perierunt plurimi, nec non ex exulum turmis non pauci, Diogenesque orientalium turmarcha, vir strenuus, et Opsicii duces cecidere. interea imperatrix Irene foedera cum Francis inita solvit, et misso Theophane protospathario, puellam ex Armeniacis nomine Mariam Amnia oriundam accepit, quam Constantino imperatori filio suo coniugem locavit, quamvis id Constantinus aegerrime ferret, nec propter conceptum erga Francorum regis Caroli filiam, quam sibi desponsaverat, affectum, consensum praebere vellet. nuptiae tamen mense Novembri indictione duodecima celebratae sunt. Philetus autem, Thraciae dux, Strymonem versus profectus, nullis circa se dispositis excubiarum custodibus, Bulgaris ex improviso ingruentibus, cum pluribus aliis interfectus est. misit insuper Irene Ioannem sacellarium et militiae logothetam in Longobardiam, cui expeditionis socium Theodotum maioris Longobardiae nuper regis filium adiunxit tentatura, si forte Carolum ulcisci et ab eius fidei incolas aliquos posset subducere. illi cum Theodoro patricio Siciliae duce viribus coniunctis, praelium conseruerunt cum Francis, a quibus ipse Ioannes captus acerba morte occisus est.

Τούτων τῶ ἴτε ἀντιθέσται φάσιν τῆς εὐαγγελίας τῶν βα- A.M. 618a
 σίλων ἀδελφοὶ ποτηροί, καὶ συνέβαλον τὴν μητέρα κατὰ
 τοῦ υἱοῦ, καὶ τὸν υἱὸν κατὰ τῆς μητρός. ἔπισαν γὰρ αὐτῶν
 ὡς ἐκ προφητικῶν πληροφορηθέντες, ὅτι οὐκ ἔστιν ὀρισμέ-
 νον παρὰ τῶ Θεῷ κρατῆσαι τῶ τῶ σου τὴν βασιλείαν, ἢ μὴ D
 σῆ ἔστιν, ἐκ Θεοῦ δεδομένη σοι. αὐτῶν δὲ ὡς γυνὴ ἐξαπατη-
 θέσσα, ἔθουσα δὲ καὶ τὸ φιλάρχον, ἐπληροφορηθεῖ οἷτως εἶναι,
 καὶ οὐκ ἐλογίσαντο, ὅτι αὐτοὶ δικαιῶν θελοντες τὰ προφῆματα
 τοῦτο προσηψάσαντο. τοῦ οὖν βασιλέως γιγνομένου ἐπισπαι-
 τοῦς, φαρμάκων τε ὄντος καὶ ἰατροῦ πάντων, ἰσῶρα ἰατροῦ μη-
 δὲν ἐξουσιάζοντα· καὶ ἐλεπίετο βλάπων Στανράκιον τὸν πα-
 τρισιον καὶ λογαδίτην τὰ πάντα κατέχοντα, καὶ πάντως πρὸς
 αὐτὸν προσηργουμένους, καὶ μηδὲνος τολμῆτος τῷ βασιλεῖ
 σιγῆσαι. καὶ βουλευσάμενος ταῖς αἰτίαις αὐτοῦ ἀδελφῶσις
 ἀίγροστος αἰεὶ, καὶ Πάτερφ μαγιάτρφ καὶ Θεοδώρφ πατρι- P. 139
 κίφ τῶ Κανουλιανῶ καὶ Λαμιανῶ τῶ πατριεῖφ, ἐπέφασεν τοῦ
 πιασαι αὐτῶν, καὶ ἐξορίσαι ἐν Σικελίφ, καὶ κρατῆσαι αὐτὸν
 ἐκ βασιλείας. τῶ δὲ D τοῦ Φεβρουαρίου μηνός τῆς 17 ἰν-
 δικτιανῶς σεισμος γιγνοίεν φοβερωτάτος, ὥστε μὴ τολμῆτως

1. ἀντιθέσται — ἀδελφοὶ ποτηροί A, ἐπίσταν ὁ δὲ φάσις —
 ἀδελφῶσις ποτηροίς ε, ἐπίσταν — ἀδελφῶσις ποτηροίς τολγ.
 2. τῶν οὖν σου A. 3. τῶ add. ex A. 4. οὐκ ἔστιν A.
 5. ἔθουσα A, ἔθουσα τολγ. 6. αὐτῶν αὐτῶν A. 7. ἐκ θεοῦ
 δεδομένη σοι A. 8. τῶν γ' ἰνδ. A. 9. τολ-
 μήσται ε.

Hoc anno diabolus concitato in Imperatarum religionem odio C. A. 782
 celestibus homines amantissimi, qui matrem in filium, ac filium adversum
 matrem commoverunt. In etiam quasi ex pentagonis aut vaticinis ver-
 tentes facti non est, impoient, a deo amantissimum, ut filius tuus im-
 perium tenent, illud quodcumque est, tuum est, et a deo tibi com-
 munitum. Illa, seu mulier ex pavidis decipienda, imperandi ambitione
 libuitans, ut ita decoretum in animum tibi de facili induxit, nec eos,
 qui imperium persequerentur, ipsa tranquillam administrandi libi-
 ditate pavidis moveri non amoverunt. Imperator igitur annum vi-
 centissimum iam imperans, cum rebus gerendis idoneum, nec tamen in
 tranquillam potestatem vilius eversentem se contempleretur, quin
 inima Statiani patris et legitime curae cuncta commissa, ad eum
 totius curae committere, ad se, qui amulat, nominem audere animad-
 vertens, vehementer insiduit. consilio itaque cum familiaribus tibi
 tota, nuncius recte passim, communicato, fuerunt illi Petrus magister,
 Theodosius patris Carolianus et Ponsianus non patris, matrem
 deducere, ac pavidis in Siciliam relegere, ipse vero rebus amicum
 totumque propria auctoritate administrare statuit. mensis porro Fe-

τινας ἐν οἴκῳ καθευδῆσαι, ἀλλὰ πάντας εἰς τοὺς κήπους καὶ
 τὰ ἐξάερα σκηρὰς ποιήσαντας διάγειν. ἡ δὲ βασίλισσα ἅμα
 τῷ νιῷ αὐτῆς ἐξῆλθεν ἐν τῷ ἀγίῳ Μάμαντι. μνηστείσης δὲ
 τῇ Σταυρακίῳ τῆς προφάσεως ταύτης, συγκινεῖ τὴν Ἀυγού-
 B σταν κατὰ τοῦ νιοῦ, καὶ πιύσασα τοὺς ἀνθρώπους τοῦ βασι-
 λέως, πάντας δειράσα καὶ κουρεύσασα σὺν Ἰωάννῃ τῷ πρω-
 τοσπαθαρίῳ καὶ Βαγίλῳ αὐτοῦ, λεγομένῳ Πικριδίῳ, ἐξώρισεν
 ἐπὶ τὰ κατωτικὰ μέρη ἕως Σικελίας. τὸν δὲ μάγιστρον Πέ-
 τρον ἀτιμίαις περιβαλοῦσα, ἐκάθισεν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῷ· ὁμοί-
 ως καὶ Θεόδωρον τὸν πατρίκιον τὸν καμουλιανόν· τὸν δὲ πα-
 τρίκιον Δαμιανόν δειράσα καὶ κουρεύσασα, εἰς Ἀπολλωνιάδα
 V. 312 τὸ κάστρον ἐξώρισεν. τύψασα δὲ καὶ τὸν νιὸν καὶ πολλὰ
 λουδορήσασα, ἀπρόϊτον ἐποίησεν ἐπὶ ἡμέρας ἰκανάς. ἤρξατο
 C δὲ ὀρκίζεῖν τὸν στρατόν, ὅτι ἕως οὗ ζῆς, οὐ καταδεξόμεθα τὸν
 νιὸν σου κρατῆσαι. καὶ ὡμνον πάντες οὕτως, μηδενὸς τολ-
 μῶντος ἀντειπεῖν περὶ τούτου τὸ σύνολον. στόλος δὲ Ἀρά-
 βων ἐξῆλθεν ἐπὶ Κύπρον, καὶ τοῦτο προγνοῦσα ἡ βασίλισσα,
 ἐσώρευσε καὶ αὐτὴ πάντα τὰ Ῥωμαϊκὰ πλοῖμα, καὶ ἀπέλυσε
 κατ' αὐτῶν. ἐλθόντες δὲ ἕως τὰ Μῦρα ἀμφοτέρωι οἱ στρα-
 τηγοὶ ἔκαμψαν τὸ ἀκρωτήριον τῶν Χελιδονίων, καὶ εἰσῆλθον

6. δῆσασα A. 7. αὐτοῦ add. ex A. 17. καὶ τοῦτο A, τοῦτο
 δὲ vulg. 18. πλοῖματα A.

bruarii die nono indictione decima tertia motus terrae violens adeo
 contigit, ut in domibus dormituri se continere caverent homines, sed
 omnes in hortis ac sub dio tentoriis erectis diversarentur. imperatrix
 autem ad sanctum Mamantem cum filio perrexit. conspirationis au-
 tem adversum se instructae Stauracius certior factus, Augustam in
 filium concitat. mox ipsa imperatoris domesticis manibus iniectis
 cunctos diris verberibus caesos et tonsos cum Ioanne protospathario
 et Baiulo, cui Picridius cognomentum, ad inferius remotos imperii
 fines in Siciliam usque relegavit exules. magistrum etiam Petrum
 dedecore contumeliosisque affectum domi se continere, quemadmodum
 etiam Theodorum patricium Camulianum, iussit. ad hos patricium
 Damianum verberatum tonsumque in castrum Apolloniadem deporta-
 vit. filium denique pari verberum mulctae et contumeliarum igno-
 miniae subiectum domi detinuit, ita ut per plures dies in publicum
 non prodierit, eoque tandem exercitum suis importunitatibus adegit,
 ut milites in consilium hoc adduceret: filium tuum imperare, donec
 vixeris, non patiemur, iuraruntque ita omnes, cum nullus circa istud
 ei omnino repugnare auderet. interea Arabum classis in Cyprum ex-
 peditionem suscepit: quod cum imperatrix praesensisset, collectas pa-
 riter Romanas omnes naves in eos instruxit. cum autem ambo duces
 Myram pervenissent, superato Chelidoniorum promontorio in Ataliae

ἐπὶ τὸν πόλεμον τῆς Ἀσιατικῆς, οἱ δὲ Ἄραβες κινήσαντες ἀπὸ
 τῆς Κόπρου, καὶ ἐνδίας αὐτοῖς καταλαβοῦσας, περιμήθροντο
 ἐν τῷ πελάγει, ἀσφαλείτων δὲ αὐτῶν τὴν γῆν, εἶδον αὐτοῖς
 οἱ στρατηγὸς, καὶ παραταξήμενοι ἠτοιμάσθησαν τοῦ πολέμου.
 θηάριος, δὲ ὁ κτὼν Λιβυροσιατικῶν στρατηγός, θωμαίος ἀνήρ 1)
 καὶ ἰσχυρότατος ὢν, θαρσύνων καὶ πόρτων προεβλάθων, τοί-
 τοις τε συμβαλοῦν, ἐστρατηθῆ ἕα' αὐτῶν, ἐν ἀπαιχταῖον πρὸς
 ἄλληνας, διαθείς τε παρ' αὐτοῦ, προστραφῆ προδότης γινέ-
 σθαι, καὶ προκαίρων θρωπῶν τε γίνε. τοῦ δὲ μὴ καταδειξα-
 μένου, ἐπὶ πλέον δὲ ἀσχεσοδέτιος, καὶ μὴ ἐπιζητιος, τὴν
 διὰ ζήλους τιμωρίαν ἐσομίτας, μόνους ἄριστος ἀποδειχθῆ.

Γωμίων βασιλεὺς Κωσιτανίου υἱος α'.

A. M. 6283

Τούτῳ τῷ ἔτι μὲν Σιστιμύρῳ, ἰδιωτικῶν ἰδ', βασιλα- P. 323
 βου οἱ ὄρον, οἰτες εἰς τὸ θέμα τῶν Ἀρμενιακῶν· οἱ δὲ οὐ
 καταδέξαντο ὁμῶσι, οἱ οὐ βασιλευόμεθα ἐπὶ τοῦ τίου σου
 ἐν τῇ γῆ σου, οἱ δὲ προτιποσσην τὸ ὄνομα Ἐρήτης πρὸ B
 Κωσιτανίου, ἀλλὰ Κωσιτανίου καὶ Ἐρήτης, ὡς ἐξ ἀρχῆς
 συμβαλοῦν. ἀποστειλὲν δὲ πάλιν πρὸς τὸ πύσσαι αὐτοῖς
 ἄλλοιον τὸν στραθῆριον καὶ δευτερευοῦς τῆς βελίης, τὸ ἐπι-

- 2. εὐδίας Α
- 3. συμβαλοῦ Α.
- 4. συμβαλοῦν τολῆ
- 5. 16. 16
- 6. καὶ εἰ Α
- 7. Κωσιτανίου καὶ Ἐρήτης Α.
- 8. Κωσιτανίου
- 9. καὶ Ἐρήτης τολῆ
- 10. συμβαλοῦν Α.
- 11. συμβαλοῦν τολῆ
- 12. 19
- 13. βελίης, τῆ Α.
- 14. βελίης, τολῆ

omnes classis imperabant. Arabes perre Cypri silentis tranquilla-
 tate exorta in mari libenterant. omnes terras propinque occupant,
 extensio sui imperii quibus classis perirenti temperantur, quos classe
 ad portum hactenus, bellum committentur. Theophrastus satem, C.
 Lycabentibus dicit, via rudibus et nullis libens, amari nullum
 ostendens, caetera amantibus retro, relictis bonis, expulsi, ab ipis
 captis ad Asiam adductis est. in eis composita pulchra, religio-
 nis divinitatem et predictam fieri, terrenisque rebus voluptatibus de-
 lectantur placidus Amas hactenus est. In omni solita quoque temper-
 ent, et magna et magis predictationibus et aliis sollicitudibus non in-
 quiescentes, tandem gladii periculum propinque impetu hostis exiit.

Βυζαντινὸν ἰμπεράτορα Κωνσταντῖνον ἄνοον πρώτου.

A. C. 783

Hic anno regno Septembris Indictione decima quarta, qui Irenes
 nomine imperandus a militibus exierant, illud ad Armeniacorum
 thronum praerantibus exierant. Illi sacramento se obstringere in
 verbis convenit: Illi tan per eorum unum subdixerunt, Imperator,
 nos nunquam Irenes nomine Constantini nomine praerant passuros, sed
 Constantinus et Irenes, quod ab illis praerantur, semper appel-
 labimus. Imperatoris in regnum descendendi Alexium regnumque Mo-
 rebus eparchiam et vicariam domumque deservit. quare Arme-

κλην Μουσελέμ. οἱ δὲ κρατήσαντες αὐτὸν τοῦ ἄρχειν ἑαυ-
 τῶν προεβάλοντο. Νικηφόρον δὲ τὸν πατρικίον καὶ στρατη-
 γὸν αὐτῶν φρουρήσαντες, Κωνσταντῖνον μόνον βασιλέα ἀνευ-
 φήμησαν. τοῦτο μαθόντες οἱ τῶν λοιπῶν θεμάτων λαοί, τοὺς
 στρατηγούς αὐτῶν διώξαντες, Κωνσταντῖνον μόνον βασιλέα
 C καὶ αὐτοὶ ἀνεκήρυττον. ὡς τῆς τοῦ πονηροῦ διαβόλου πανουργ-
 γίας; πῶς διὰ πολλῶν μεθοδειῶν σπεύδει ἀπολέσαι τὸ τῶν
 ἀνθρώπων γένος; οἱ γὰρ πρὸ δεκαπέντε χρόνων ὁμόσαντες
 τὸν φοβερόν ἐκεῖνον ὄρκον, καὶ ἔγγραφα ποιήσαντες, καὶ ἐν
 τῷ ἁγίῳ βήματι ἀποθέμενοι, πάλιν ὥμνον τῇ Εἰρήνῃ μὴ
 βασιλευθῆναι ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῆς. καὶ αὐ-
 θις τούτου ἐπιλαθόμενοι Κωνσταντῖνον αὐτοκράτορα ἀνευφή-
 μουν, μὴ ἐννοήσαντες οἱ τάλανες, ὅτι οὐκ ἔδει ἀντωμοσίαν
 ποιῆσαι. ἀνάγκη γὰρ πᾶσα τῇ ἀντωμοσίᾳ τὴν ἐπιτοκίαν πα-
 V. 313 ρακολουθῆσαι, ἐπιτοκία δὲ Θεοῦ ἄρνησις. συναχθέντες δὲ τῷ
 D Ὀκτωβρίῳ μηνὶ τῆς τεσσαρεσκαίδεκάτης ἰνδικτιῶνος οἱ τῶν
 θεμάτων ἐν τῇ Ἀτρώᾳ ἐπέζητησαν πάντες κοινῇ γνώμῃ Κων-
 σταντῖνον βασιλέα εἰκοστὸν ἄγοντα ἔτος· φοβηθεῖσα δὲ Εἰρήνη
 τὸ ὄρημα τοῦ λαοῦ ἀπέλυσεν αὐτόν. αὐτοὶ δὲ τοῦτον αὐτο-
 κράτορα ἐκύρωσαν μὲν, ἀπεκήρυξαν δὲ τὴν τούτου μητέρα.

1. ἑαυτῶν A, αὐτῶν vulg. 5. μόνον om. A. 7. μεθοδειῶν
 A, μεθοδιῶν vulg. 12. τούτου A, τοῦτο vulg. 17. ἐπεζή-
 τησαν A, ἐπιζητήσαντες vulg.

niaci eum secum retentum sibi praefecerunt: proprium autem ducem
 Nicephorum patricium in custodiam conicientes, Constantinum solum
 imperatorem elatis vocibus celebraverunt. nuncio huiusmodi accepto
 reliquorum thematum turmae, propriis ducibus fugatis, Constantinum
 imperatorem solum pari suffragio praedicaverunt. o diaboli vere ma-
 ligni versutiam! quam variis artibus hominum genus perdere molit-
 ur? iidem sane qui ante annos quindecim tremendo illo iureiurando,
 scriptis etiam consignato, et ad sacrum tribunal deposito, se fidem
 servaturos Constantino obstrinxerant, nunc Irene, quamdiu fuerit in
 vivis, eius filio nunquam subiciendos, nec filii imperium passuros
 pari sacramento protestantur. mox ultimi iurisiurandi facti immemores
 iterum Constantinum ceu imperatorem faustis prosequantur acclama-
 tionibus, nec se iureiurando aliud sacramentum opponere advertunt.
 contraria quippe iureiurando affirmantibus periurium admittere omnino
 necesse est. periurium autem si admiseris, ipsum deum negas. Octo-
 bri porro mense indictione quarta decima legiones thematum cunctae
 apud Atroram collectae Constantinum, vicesimum tunc annum agentem,
 solum imperatorem agnosci postulaverunt. quare exercitus impetum
 Irene formidans filium tandem dimisit. Constantino in imperii sede

ἀπίστικόν δὲ ὁ βασιλεὺς ἐίδώς Μιχαὴλ τὸν Λαγαράδου.
 πάντα καὶ Ἰωάννην τὸν βαγέλον αὐτοῦ καὶ πρωτοπαθάριον,
 καὶ ὤρμισεν τοὺς Ἀρμενιακούς τοῦ μὲ δέξασθαι Εἰρήνην τὴν
 μετὰ αὐτοῦ ἢ βασιλεύσαν· τὸν δὲ Ἀλέξιον ἐπέκρωσεν
 ἑστρατιῶνον αὐτῶν. καὶ ἐπαγγέλλων ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ πόλει P. 391
 τῷ Λαγαράδῳ μὲν, δούρας καὶ κουρτίδας ἐξώρισεν Σιαρρά-
 νιον εἰς τὸ θύμα τῶν Ἀρμενιακῶν πρὸς πληροφορίαν αὐτῶν.
 ἐξώρισεν δὲ καὶ Ἀσίον τὸν εἰσοχόν καὶ πρωτοπαθάριον
 καὶ Ἰασιθίδιον αὐτῆς, καὶ πάντας τοὺς οἰκιστοὺς αὐτῆς ἐ-
 10 σοχόντας· ταῦτα δὲ μετὰ τῆς ἀσπασίας αὐτῆς ἐπέδωκεν ἐν
 τῇ παλάτῃ τοῦ Ἰασιθιδίου, ὃ αὐτῇ ἐσοδομένην, ἐν ᾧ καὶ τὰ
 πλείστα χρήματα ἦν κατακείμενα. ἐγένετο δὲ τῷ αὐτῷ μὲν
 ἐμπυρισμῷ, καὶ ἐπέη ὁ τριάλινος τοῦ πατριαρχειῖον, ὁ λεγύ-
 5 λαιος Ἰωαννῆς, καὶ τὸ νομισματῶριον καὶ ἄλλαι οἰκίαι πολ-
 λὰι εἰς τοῦ Μιλίου. τῷ δὲ Ἀριλλῷ μὲν ἐκαιορυστίαν
 Λαοισταντίου κατὰ Βουλόγρον, ἧλθιν εἰς τὸ ἐπιλεγομένον B
 Προβαίου εὐαίρας, εἰς τὸ τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἑνείην· καὶ
 συναντήσας Καρδανῷ τῷ πρῶτῳ Βουλόγρον, μικροῦ πολέμου
 περὶ τῆς ἐκείρας γενομένου, διελανθροῦσιν· οἱ Ῥωμαῖοι διὰ
 10 τῆς νύκτος ἐφύγον, καὶ ἐπίστρεψαν ἀδύνας· καὶ οἱ Βουλόγο-
 ροὶ φεληθέντες ἐπίστρεψαν.

5. in add. ex A. 11. καὶ add. ex A. 16. ἐπέη. A. ἐγγ.
 vulg. 12. περὶ A. κατὰ vulg. διελανθροῦ. A. διελαν-
 θροῦ vulg.

constituit, matrem omni potestate milites abiecerunt. imperator
 abbas Michaelis Lachanodromonem et Isaacum basilicam suam et
 protospatharion miser, qui Anconianorum fidem acceptis ab eis sacra-
 mentis dediderunt, ne matrem impudicam imperatricem agerent. Ab-
 conque eorum ducem constituit. mensis vero Decembris in urbem
 reversa imperator Stauracium casum et capillum tantum in Ame-
 nianorum provinciam, qui magis quam gramini faceret, Actium quoque
 eumebum Iones, protospatharion et Isaacum, reliquaque omnes
 eumebos eius domesticos relegavit, quos vero matrem in palatio,
 quod ad Hierosolimam spectavit, in quo maxime ipsum vim repone-
 ret, venientem et amandam vitam agere precepit. ceterum eodem
 mense eumebus in eumebum, qui patriarcha iridicum, Theodites di-
 ctus, querebimus, et ad Meliam usque plures vobes constituerunt.
 mense autem Aprilis imperator expeditione in Bulgos suscepta, ad
 eumebum, quod Foboti dicitur, iuxta civitatem Georgii suam venit, ubi
 cum in Caesariensi Bulgariae dominum iridicum, sed pugna vespere
 eumebus, Romanis tunc perniculati, per matrem in fugam se dederunt,
 atque ita cum deditione reversi sunt. Bulgari etiam caeteris in pro-
 vinciam se receperunt.

A.M. 6284

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἐπεστράτευσεν ὁ βασι-
 λεὺς κατὰ Ἀράβων, καὶ ἀπάρας ἐκ τοῦ Ἀμωρίου ἀπήει ἐπὶ
 C Ταρσὸν τῆς Κιλικίας. ἔλθων δὲ εἰς Ἀνύδρους πύργους πύ-
 λιν ἀνθυπέστρεψε κενὸς μηνὶ Ὀκτωβρίῳ, ἰνδικτιῶνι ιε'. τῇ δὲ
 ιε' τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς παρακληθεὶς ὁ βασιλεὺς ὑπὸ τῆς
 ἰδίας μητρὸς καὶ πολλῶν τῶν ἐν τέλει, ἀναγορεῦει αὐτὴν πύ-
 λιν, καὶ συνενφημιζεται σὺν αὐτῷ, ὡς ἐξ ἀρχῆς Κωνσταντί-
 νου καὶ Εἰρήνης. καὶ πάντες μὲν πειθαρχοῦσιν. τὸ δὲ τῶν
 Ἀρμενιακῶν θέμα ἐκστάντες πρὸς τοῦτο στασιάζουσιν, καὶ
 ἐπιζητοῦσιν Ἀλέξιον τὸν πρὸ μικροῦ στρατηγήσαντα αὐτῶν,
 τὸ τηρικαῦτα τοῦ βασιλέως μετὰ λόγον προσκαλεσαμένου αὐ-
 τόν, καὶ τῇ τοῦ πατρικίου ἀξία τιμήσαντος, καὶ πρὸς ἑαυτὸν
 κατασχόντος. τοῦτον οὖν διὰ τὴν τοιαύτην ἐπιζήτησιν, καὶ
 D τινὰς λόγους περὶ αὐτοῦ ἔσχομένους, ὡς μέλλειν αὐτὸν βα-
 σιλεῦειν δείρας καὶ κουρεύσας ἐν τῷ πραιτωρίῳ ἀπέθειο. τῷ
 δὲ Ἰουλίῳ μηνὶ ἐπεστράτευσεν κατὰ Βουλγάρων, καὶ ἔκτισεν
 τὸ κάστρον Μαρκέλλων· καὶ τῇ εἰκοστῇ τοῦ Ἰουλίου μηνὸς
 ἐξῆλθεν Κάρδαμος ὁ κύρις τῆς Βουλγαρίας μετὰ πάσης τῆς
 δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ ἔστη ἐν τοῖς ὄχυρώμασι. θερμοπνοή-
 σας δὲ ὁ βασιλεὺς, καὶ ὑπὸ ψευδοπροφητῶν πεισθεὶς, ὡς
 αὐτοῦ ἔσται ἡ νίκη, ἀσκόπως καὶ ἀτάκτως συνέβαλεν πόλε-

4. ἀνθυπέστρ. A, ἀνθύστρ. vulg.
 4. ἀνθυπέστρ. A, ἀνθύστρ. vulg.
 5. σκουμένους A, ῥευκόμενος f (?)

9. ἐκστάντες A.
 17. τὸ add. ex A.

14. ῥε-

A. C. 784

Hoc anno mense Septembri imperator armata manu in Arabes profectus est; ab Amorio autem movens, Tarsum Ciliciae urbem perrexit. ad turres autem Anydras ita dictas veniens, re prorsus infecta remeavit, mense Octobri, indictione decima quinta. mensis autem Ianuarii die decimo quinto ab ipsa matre multisque optimatibus exoratus, imperatricem iterum eam renunciat, et cum eo faustis populi exclamationibus, velut olim, excipitur, in haec verba, Constantino et Irene multos annos. imperatoris placito cuncti paruerunt. solum Armeniacorum thema rei novitate perculsum tumultuatur, et Alexium pridem suum ducem, quem imperator quodam obtentu revocatum et patricii dignitate promotum penes se retinuerat, accersitum sibi reddi et in officium restitui sollicitant. eum itaque, quod tanto ardore repetiissent Armeniaci, quodque sermones de eo, quasi de imperatore futuro, in vulgus spargerentur, Constantinus verberibus caesum et capillis detonsum in praetorium detrusit. porro Iulio mense exercitum in Bulgaros expedit, et castrum Marcellorum condidit. eiusdem vero mensis Iulii die vicesimo, Cardamus Bulgariae dominus, copiis ditionis suae omnibus eductis, postmodum in locis munitis substitit. imperator iuvenili ardore succensus et a falsis vatibus victoriam ei prae-

μον, καὶ ἐστῆται σφοδρῶς. ἐπιπέμπεται δὲ φηγῆς ἐν τῇ πό-
 λει πολλοὺς ἀποβίβων, οὐ μόνον τοῦ κοινοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ P. 195
 τῶν ἐν ταῖσι, ἐνθαῖς καὶ Μιχαὴλ μύριοισιν Ἀχατοδράκοντα, V. 514
 καὶ Ἰωάννην πατριεῖον, καὶ Στέφανον πραιποσιθάριον, τὸν
 ὁ Λαμία, Νικίταν τε καὶ Θεογνώστον στρατηγούς γιγασίας
 καὶ ἀνδραγατῶν βασιλεῖσιν οὐκ ἀλίγοις, καὶ Παγυράσιον τὸν
 χειροσφοδρῆτην καὶ ἀστράτομον, ἑστίς τε καὶ τῶν αὐτῶν προ-
 φητεῦσαν. ἐπέμψαι δὲ καὶ τὸ τοῦ αἰῶν, γρηγοῦντά τε καὶ ἰσ-
 πονος καὶ τὴν κέρτην μετὰ πάντες τῆς βασιλικῆς ἐπισημίας.
 10 τῶν δὲ ταγματῶν ἐπιπεμπθέντων ἐν τῇ πόλει, ἐβουλεύσαντο
 ἐξαγαγεῖν Νικηφόρον τὸν ἀπὸ παισῶν, καὶ στήσαι εἰς βα-
 σιλεία. τοῦτο γινούσ Κωνσταντῖνος, ἀποστειλάς ἐξαγαγεῖν ἀμ. B
 φαιτέρους τοὺς υἱοὺς Κωνσταντῖνου τοῦ πάππου αὐτοῦ ἐν τῷ
 ἁγίῳ Μανασίῃ· καὶ τὸν μὲν Νικηφόρον ἐπέθλωσαν, Χριστο-
 15 φῶρον δὲ καὶ Νικίταν, Ἀνδρόν τε καὶ Ἐιδόσιμον ἐβουλο-
 κόνησαν· οὐκ αὐταῖς δὲ καὶ Ἀνδρῶν τὸν πραιποσίθην πατρι-
 εῖον ἐπέθλωσαν, κενώσαις ταῖς μετρηταῖς ἐπισημίας, καὶ Σταν-
 γασίον τοῦ προφηθῆτος πατριεῖον, ὡς εἰ μὴ τοῦτον ἐπι-
 θλώσαν, εἰς βασιλεία αὐτὸν φηγῆσονται. ἰγένετο δὲ ἡ τοῦ-
 20 τῶν ποιεῖ μετὰ Ἀνδρόν, ἡμέρη σαββάτη, ἰδιαισιῶτι ἰδ',

L. Xpistov A. F. ἐπιπέμπει ἀποβίβων A, utrumque manifesto
 contrarium: uoluerunt ut uoluit p. 724. 11. ἀπὸ λαοῦ. 11. αὐτῶν
 καὶ. ex A. 12. κενώσαις ταῖς A, σ. δὲ ταῖς uulg.

nominationibus selectis, hinc inde, et apud alios incompositis pugnam
 commissa, post clade aliam. urbem omnes fugientes cepit, uoluit
 non ex propria manu militibus, sed et tunc in deposito consti-
 tuta iudicio, hinc non fuerunt Michael magister Isachomadenou, Bar-
 das patricius, Stephanus praepraepositus, Theodosius ac Nicetas et
 Theopantus, qui tunc exierunt, hinc quoque ex imperatoris comi-
 tibus non pauci. Penitentibus etiam, Idem ille uotes et uoluerunt, qui
 imperatoris uictoriam hinciam praefecerat. ad hunc ludum impedi-
 mentis hincianibus, epula et testimonio omnium apparata cum
 uictoria imperatoris uoluerunt post hinciam. cretorem uictoriam
 credens in talibus iudicio Nicetianum exonerare educere et impe-
 ratoris reuerentiam uoluerunt. Constantinus concitatoris pate-
 facta, qui Constantinus uxi ad filium utrumque ad uictis Mactonis
 hinciam eduxerat, uoluit, ac Nicetianum quidem oculorum uoluerunt
 duxerat, Constantinus uero, Nicetas, Anthimus et Eudocimus hinciam
 praepositus uoluit cum eis quippe Alexium, quem diximus, patrum
 oculorum non prout, materis uoluerunt et Stanzam patris, de quo
 hinciam hinciam uoluit, oculorum uoluerunt, qui istum non oculi
 uoluerunt. In imperatoris educere ad uoluerunt. supplicium hinciam
 uoluit Augusto, sabbati die, iudicioque decima quinta, hora nona, eis

ὥρα θ'. ἀλλ' οὐκ εἰς μακρὰν ἢ θεία δίκη ἀνεκδίκητον εἴασεν
 Ἐτὴν ἄδικον ταύτην προὔξιν. μετὰ γὰρ πενταετῆ χρόνον τῆ
 αὐτῆ μηνί, καὶ τῆ αὐτῆ ἡμέρα τοῦ σαββάτου τυφλοῦται ὑπὸ
 τῆς ἰδίας μητρὸς ὃ αὐτὸς Κωνσταντῖνος.

A. M. 6285

Τούτῳ τῆ ἔτει ἀκούσαντες οἱ Ἀρμενιοὶ περὶ τοῦ πα- 5
 τρικίου Ἀλεξίου, ὅτι ἐτυφλώθη, ἐφυλάκισαν τὸν στρατηγὸν
 αὐτῶν Θεόδωρον καὶ πατρικίον τὸν Καμουλιανόν. καὶ μα-
 θῶν ὁ βασιλεὺς ἀπέλυσεν τὸν πρωτοσπαθάριον Κωνσταντῖνον
 Δτὸν Ἀρτασῆρ, καὶ τὸν Χρυσοχέρην στρατηγὸν τῶν Βουκελλα-
 ρίων μετὰ τοῦ λαοῦ τῶν λοιπῶν θεμάτων, τοῦ πείσαι αὐτούς. 10
 οἱ δὲ κροτήσαντες πόλεμον πρὸς αὐτούς, ἐπίασαν ἀμφοτέρους
 καὶ ἐτύφλωσαν, καὶ ἐσφάγησαν πολλοὶ ἐξ ἀμφοτέρων μερῶν
 μηνὶ Νοεμβρίῳ τῆς ἀ' ἰνδικτιῶνος· τῆ δὲ Δεκεμβρίῳ μηνὶ κέ',
 ὥρα δευτέρα τῆς νυκτός, βροντῆς καὶ ἀστραπῆς γενομένης,
 ἀνήφθη μέρος τοῦ βασιλικῆ ἔργοδοσίῳ τῶν χρυσοκλαβα- 15
 ρίων κατὰ τὸν χρυσίωνα. μετὰ δὲ τὸ ἄγιον πάσχα ἐπεστρά-
 τευσεν ὁ βασιλεὺς κατὰ τῶν Ἀρμενιῶν μετὰ καὶ πάντων
 τῶν λοιπῶν θεμάτων. καὶ τῆ κ' τοῦ Μαΐου μηνὸς τῆς
 πρώτης ἰνδικτιῶνος, ἡμέρα κυριακῆ τῆς πεντηκοστῆς πολε-
 P. 396 μῆσας αὐτούς, δόλω τῶν σὺν αὐτοῖς Ἀρμενίων προδεδο- 20
 κότων, νικήσας συλλαμβάνει αὐτούς, καὶ ἀναιρεῖ Ἀνδρόνικον

1. ἢ τοῦ θεοῦ δ. A. ἀνεκδίκ. A, ἀνεξεκδίκ. vulg. 12. ἐξ
 ἀμφ. A, τῶν ἀμφ. vulg. 13. τῆ δὲ Δεκεμβρίῳ μηνὶ A, τῆ
 δὲ Δεκεμβρίου vulg. 16. χρυσίωνα A a f, χρυσ. vulg. 17.
 πάντα τὰ λοιπὰ θέματα A a f. 21. νικήσας A, Νικήτας vulg.

irrogatum. in spatium tamen haud diutinum iniustum huiusmodi
 facinus inultum divina iustitia distulit. solius etenim quinquennii
 exacto intervallo eiusdem mensis et sabbati die a propria matre Con-
 stantinus ipse oculis orbatus est.

A. C. 785

Hoc anno Armeniaci caecitatis Alexio patricio illatae accepto nun-
 cio Theodorum patricium Camulianum ducem suum in custodiam
 coniecerunt. ea re addita Constantinum Artaser protospatharium et
 Chrysocherem Bucellariorum ducem cum reliquorum thematum copiis
 ad Armeniacos in officio continendos misit. illi bello in utrumque
 instructo, utrumque etiam in potestatem acceptum oculorum usu mul-
 tant, plurima exercituum parte utrinque caesa, indictionis primae
 mense Novembri. Decembris porro die vicesimo quinto hora noctis
 secunda, aere crebris fulminibus et fulguribus turbato, imperatoria-
 rum officinarum ea pars, quae ad aurificinam phrygionibus assignata
 est, conflagravit. celebratis autem paschatis solemnibus, thematibus
 univrsis una secum eductis, imperator in Armeniacos vires imperii
 convertit. mensis vero Maii die vicesimo septimo, indictione prima,
 ipsa pentecostes festiva dominica, praelio cum vis inuito, sociorum

σαδάριον καὶ τοσημάργον αὐτῶν καὶ Θεόφιλον τοσημάργον καὶ Γεωργίον ἐπισκοπὸν Σαδάσης· τοὺς δὲ λοιποὺς ζημίαις καὶ δεμητίαισι καθυπεβύλεν. γιλιους δὲ ἐκ τοῦ πόστρου αὐτῶν διατίνας ἐκ τῆ πόλεως ἀπέγαγεν διὰ τῆς πόλεως Βλαχευσίως, μετὰ Τουλίου πρῶτον, ἡμέραν δευτέραν, ὡς ἐπιγράφας τὰ πρόσωπα μάλιστα κενερίων, Ἀραιοτύου ἐπιβουλοῦ, διόσκουριν αὐτοὺς ἐκ τῆ Σαδάσης καὶ ταῖς λοιπαῖς τῆσιν. οἱ δὲ πρόσθεν αὐτῶν Ἀραιοτοὶ μετὰ φιλοτιμηθέντες παρὰ τοῦ βασιλέως, ἐκ πόστρου Κυμαίου παρέδωκαν τοῖς Ἀραβίαις. B

Τούτη τῆ ἡμέρᾳ μετὰ Νεπολίτην, ἰδιωτικῶς δευτέρα, πα- AM 6156
 ραλίαν οἱ Ἀραβὶς ἐκ καίρου Θεβουσαν εἰσο λέγον· διὸ καὶ V. 315
 τοὺς Ἀραιοτοὺς αὐτοὺ ἀπέπεσαν πορευθῆναι εἰς τὰ ἴδια.

Τούτη τῆ ἡμέρᾳ μετὰ Μαρίας ὁ βασιλεὺς τὴν αὐτοῦ γυναῖκα AM 6157
 Μαρίας ἐπέβαλε τῆς αὐτοῦ μητρὸς ἰδιωτικῶς τῆς ἀρχῆς C
 πρὸς τὸ καταγενοῦσθαι αὐτὴν εἰσο πάντων, ἐξέβασατο αὐ-
 τὴν γενέσθαι μοναχίαν, καὶ πῖσας αὐτὴν, ἀπέπεσαν μετὰ
 Τυσοπαρίην, ἰδιωτικῶς γ'. καὶ τῆ Ἀρριλλίην μετὰ ἐπιστρατίου-
 σαν κατὰ Ἀρριλλίαν· καὶ τῆ ὁδοῦ τοῦ Μαίον μητρὸς πόλεως
 αὐαὶ μετὰ εἰσο πόστρου αὐτῶν ἐκ τῆσιν ἐπιτιμημένῳ Ἰουνοῦ.

Ὁ μετὰ Τουλίου Α. μετὰ δὲ Τουλίου vulg. ὅτι τοῦ γαρ αὐ-
 τοῦ B. τῆ ἡμέρᾳ μετὰ Α. τοῦ τοῦ π. vulg. ἰδιωτ. Α.
 ἡμέρ. vulg.

Armeniam bello cum trabeatum universis victis comprehendit, ex
 quibus Inducentibus trabeatis et eorum Imperatorum, Theophilum
 item trabeatum et Compositum Sempia episcopatum neci abdidit, et
 in reliquis militibus et possessionibus amandavit. mille pueri et
 una familia amandavit ex quibus raris eductis in urbem per Fla-
 choniam profecti trabeavit) ac demum mensis huius die vigesimo
 quarta feria secunda, notata punctatis singularibus huius, et in ipsam
 dimissa trabeavit, Imperator Armeniam inuadit, per Siciliam
 et reliquis mensis cum reliquis dispartit. punctatis autem Armeni,
 episcopi et imperatore monachos tradati, Camachum castrum Anti-
 lox tradiderunt.

Hic anno, mense Octobri, indictione secunda, Arabes, pactis A.C. 786
 conditionibus, Thebaidem urbem in potestatem nostram, expulsi
 Inducentibus in propria domos se recipere permiserunt. A.C. 787

Hic anno Imperator cum Maibus consensu praestaret, nostris con-
 ditionibus, quae, ut Imperator potestatem ad se tradideret, conditum edis-
 sione expulsi corpebat, monachum eam fieri consensit, ac propo-
 sitioni huiusmodi permissum in monasterio capillis oblatum mense In-
 tuarum indictione tertia. Imperator autem Aprilis in Arabes expedi-
 tum non it, vobisque mensis Mali die octavo, cum uno adversi
 exercitus imperatoris duce monachum consensu victoriam tulit, et in
 fugam vertit ad locum Anoram dictum usque ad Buvium Alca.

νικήσας καὶ τρέψας, ἤλασεν ἕως τοῦ ποταμοῦ. καὶ κατελθὼν εἰς Ἐφεσον, καὶ εὐξάμενος εἰς τὸν θεολόγον, τὸ κομμέρικιον τοῦ πανηγυρίου ἑκατὸν λιτρῶν χρυσοῦ ὄν, ἐκούφισεν πρὸς Θεραπείαν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου. Διὰ δὲ Ἀυγούστῳ μηνὶ ἔστειπεν ὁ βασιλεὺς τὴν Θεοδότῃ τὴν κουβικουλαρίαν Ἀυγοῦσταν καὶ ἐμνηστεύθη αὐτῇ παρανόμως.

A. M. 6288

Τούτῳ τῷ ἔτει, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ Ἰνδικτιῶνος δ', ἐποίησε τὸν γάμον μετὰ Θεοδότῃς ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ παλατίῳ τοῦ ἁγίου Μάμαντος, ἡμέρα τετάρτη. τῷ δὲ Ἀπριλλίῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς δ' Ἰνδικτιῶνος, ἡμέρα ἑβδόμη, ὥρα νυκτερινῇ, γέγονε P. 397 σεισμός ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ φοβερώτατος. ἐγένετο δὲ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ Μαίῳ τετάρτῃ πάνυ φοβερός. Κάρδαμος δὲ ὁ κύρις Βουλγαρίας ἐδήλωσεν τῷ βασιλεῖ· ὅτι ἡ τέλεσόν μοι πάντα, ἢ ἔρχομαι ἕως τῆς Χρυσῆς πόρτης καὶ ἐρημῶ τὴν Θράκην. ὁ δὲ βασιλεὺς βαλὼν καβαλλίνας ἀλόγου εἰς μανδύλιν, ἔπεμψεν αὐτῷ εἰπὼν· ὅτι οἶα μὲν σοι πρέπει πάντα, ἀπέστειλά σοι. γέρων δὲ εἶ· καὶ οὐ θέλω ἵνα κοπιᾷσῃς ἕως τῶν ᾧδε· ἀλλ' ἐγὼ ἔρχομαι ἕως Μαρκέλλων, καὶ ἔξελθε. καὶ εἶ τι κρινεῖ ὁ θεός. καὶ ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς εἰς τὰ περσικὰ θέματα ἐσώρευσεν τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἤλ-

10. ἡμερῶν μ' A.

12. καὶ add. ex A.

14. ὅτι add. ex A.

16. ἐρημόνῳ A.

βαλὼν A, βάλλων vulg.

ἀλόγου A, ἀλό-

γων vulg.

19. τῶν ᾧδε A, τοῦ ᾧδε vulg.

21. εἰς add. ex A.

post haec Ephesum divertit, et votorum precibus ad theologum persolutis, nundinarum vectigal centum auri librarum pondo imminuit, et in sancti apostoli et evangelistae Ioannis cultum impendendum relaxavit. mense vero Augusto Theodoten cubiculariam imperator coronavit Augustam, et illegitimo eam sibi copulavit coniugio.

A. C. 788

Hoc anno, mense Septembri, indictione quarta, feria hebdomadis quarta, imperator, coniuncta sibi Theodote, in sancti Mamantis palatio nuptias celebravit. mense vero Aprili indictionis eiusdem quartae, feria septima, hora nocturna, horrendus plane terrae motus in Creta insula contigit: alius similis omnino tremendus Cpoli mensis Maii die quarto factus. porro Cardamus Bulgariae domnus imperatorem verbis inturbavit: aut tributa mihi persolve, aut ad Chrysen usque portam arma et per Thraciam universam vastitatem inferam. at imperator involuta sudario equina stercora ad eum remisit cum eiusmodi responsis: tributa quae te deceant misi. senior autem cum sis, huc usque venientem te fatigari nolo, ego ad Marcellorum castrum obvius prodibo. tu fac illuc etiam te conferas. de successu deus iudicabit. advocatis autem trans fretum positis copiis exercitum universum imperator collegit et Bersiniciam usque profectus est. Car-

θην ἰσως Βιρραμιστίας, καὶ ὁ Κύρδαμος ἦλθεν ἰσως τοῦ δάσους Β
 Ἰσραήλ, καὶ δειλίνας ἔρριπεν ἐν τῇ ἅλει, ὁ δὲ βασιλεὺς
 παραθάρρατας τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἀπέλθην ἰσως τοῦ γυμοῦ
 Ἰσραήλ προσβαλοῦμενος αὐτὸν ἐπὶ ἡμίρας ιζ', ὁ δὲ οὐκ
 ἐπέμειπεν, ἀλλ' ἐναντιώθη φηγας εἰς τὰ ἴδια. τῇ δ' αὐτῇ
 χρόνῳ καὶ οἱ Ἄραβες ἦλθον ἰσως τοῦ Ἀμμορίου, καὶ οὐδὲν
 ἀπέσταντες ἐπέστρεψαν αἰχμαλώτους εἰς τὰ περιχώρα ποιή-
 σαυτε.

Τῇ δ' αὐτῇ ἔτι Πλάτων ὁ τοῦ σακευδίουος ἑποῦμενος
 ἐπέστειλεν τῆς κοινοῦτας Ταρασίου τοῦ πατριάρχου, ὡς δε-
 ζυμῆτου τὸν βασιλεῖα εἰς κοινοῦτας, καὶ ἐπιτρέψαντος τῇ κα-
 τεργητῇ τοῦ ποταμοῦ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Μαρίαν, καὶ τῇ C
 ἀδελφῇ Ἰωάννῃ τῇ ἑγουμένη τῶν κενθρῶν τοῦ σιγατάου
 αὐτοῦ μετὰ τῆς Θεοδότης. καὶ τοῦτο γινώσκῃ ὁ βασιλεὺς ἀπέ- V, 316
 ἔστειλεν Βαρδάνην τὸν πατριῶτα καὶ δεριότικον τῶν σχολῶν
 καὶ Ἰωάννην τὸν ἀρχιεπὶ τοῦ Ὑφραίου, καὶ τισὲς γινώσκῃ τὸν Πλά-
 τωνα εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπέστειλεν εἰς ἑγγεῖστραν ἐν τῇ ταῖ
 τοῦ ἀρχιερατικῆς ἐν τῇ σαλατῇ, τοὺς δὲ λοιποὺς μονα-
 χούς οὐκ ἐπέμειπεν αὐτοῦ τῆς ἐξωρίσειν ἐν Θεσσαλο-
 νίκῃ, ὡς ἐπερωπιζέτο ἢ μήτηρ τοῦ βασιλέως, ὡς τῇ ταῖ
 αὐτῆς ἀντιπαύσεως καὶ κατασχέσεως αὐτὸν. D

γ. Μαρίαν Α. 9. ἀδελφῆ. — — ποῦσαντες σμ. 2. 10.
 ἀδελφῆ Α. 11. καὶ ποῦσαντες Α. 17. ἐν τῇ πόλει Α. 19.
 τῆς ἐξωρίσειν Α. τῶν ποῦσαντες ἐξωρίσειν ταῖς. 20. ὡς Α. οὐκ Ι,
 οὐκ ταῖς.

ditius ex adverso ad Abdelem ibidem venit, et mox retentus loco
 se tradidit imperitio cuius exercitus additis ad locum Abdelem
 presentibus diebus constantis septemdecim, hostem ad pugnam provocans,
 quam ille vicibus dimicans inde recessit, et in provinciam se rece-
 pit. caetero super Arabes Antiochiam usque iteraverunt, munitionisque
 copiosas e vicinis agro abductis, re infecta domum regressi sunt.

Eodem anno anno Platō, sacrorumque praepositus, a Tarsis pa-
 trarchae communicatione se segregavit, quod ille communicationis suae par-
 ticipem redderet imperatorem et catholicitatis imperatrici tendendae
 potentatem indidit, et abbas Joseph, catharorum praeposito, ut cum
 eum Theodote ad nuptiales concubas admitteret, parum debet ven-
 tibus. imperitio suscepto monacho Basilidiam patriciam et scholarum
 domesticum et Iohannem Opacā rudentem misit, qui Platonem in or-
 dem inducendum in captivitate ad Michaelis caelestis militie principis
 in palatio exentem eadem inclavit. reliquos autem monachos una
 cum Theodote nepotibus caeteris Thessalonicum relegavit, quos Iohannes
 ibidem detinendus suscepit, quod filio adversaretur et cum probris
 turbaret.

A.M. 6289

Ῥώμης ἐπισκόπου Λέοντος ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς σὺν τῇ μητρὶ αὐτοῦ ἐν τῇ Προύσῃ Θερμηῶσαι· καὶ τῇ ζ' τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς τῆς ε' Ἰνδικτιῶνος ἐτέχθη τῷ βασιλεῖ υἱός, ὃν ἐπωνόμασεν Λέοντα· καὶ μαθὼν ὁ βασιλεὺς καταλιπὼν τὴν μητέρα αὐτοῦ ἐν τοῖς Θερμοῖς σὺν πάσῃ τῇ βασιλικῇ

P. 398 τᾶξει καὶ τοῖς ἄρχουσιν, δραμαῖος εἰς τὴν πόλιν ὑπέστρεψεν. εὐροῦσα δὲ διορίαν ἢ τούτου μήτηρ προσελάλησεν καὶ ὑπέσχευεν δωρεαῖς καὶ ὑποσχέσει τοὺς τῶν ταγμάτων ἄρχοντας πρὸς τὸ καθελεῖν τὸν υἱὸν αὐτῆς, καὶ μονοκρατορῆσαι αὐτήν, τοὺς μὲν δι' ἑαυτῆς θωπεύσασα, τοὺς δὲ διὰ τῶν ἀνθρώπων αὐτῆς, καὶ εἰλκυσεν πάντας πρὸς ἑαυτήν, καὶ ἐξεδέχετο ἡμέραν εὐρεῖν ἐπιτήδειον. ἐν δὲ τῇ Ῥώμῃ τελευτήσαντος πάπα Ἀδριανοῦ, χειροτονεῖται Λέων, ἀνὴρ τιμιώτατος καὶ κατὰ πάντα αἰδέσιμος. τῷ δὲ Μαρτίῳ μηνὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς κατὰ Ἀράβων, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ Σταυράκιον τὸν πατρίκιον

B καὶ λοιποὺς φίλους τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐκλογὴν μονοζῶνων στρατιωτῶν ἐξ ἀμφοτέρων θεμάτων χιλιάδας εἴκοσι. ἰδόντες δὲ οἱ περὶ Σταυράκιον τὴν προθυμίαν τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ βασιλέως, ἐφοβήθησαν, μήπως πολεμήσας νικήσῃ καὶ ἀστοχήσωσι τῆς κατ' αὐτοῦ βουλῆς. καὶ δωροδοκῆσαντες τοὺς τῆς

3. Θερμίσαι Α.

7. ἐπὶ τ. π. Α.

A.C. 789

Romae episcopi Leonis annus primus.

Hoc anno mense Septembri imperator una cum matre thermarum aquis recreandus Prusam se contulit. mense subinde Octobri quintae indictionis, filium, quem Leonem nominavit, ex coniuge suscepit, quo nuncio ad eum delato, matrem suam in thermis una cum omni imperatorio comitatu et aulicis relinquens, festinus in urbem retro cessit. ibi tempus accommodum Irene nacta cum ordinum militarium ducibus colloquium habuit, et qua muneribus in eos sparsis, qua promissis maioribus, abrogato filio summam imperii ut sibi committerent, induxit, atque ita cunctos partim suis ipsius illecebris, partim familiarium suorum suavis motos et illectos in suas partes transtulit, subindeque diem opportunum censuit expectandum. porro Adriano papa defuncto, Leo, vir omni honore ac veneratione dignus, in eius locum Romae suffectus est. mense autem Martio imperator Stauracium patricium et reliquos matris amicos in comitatu habens, cum selectorum ex utrisque thematibus levis armaturae militum viginti millibus adversus Arabes movit. coniurationis porro cum Stauracio in itae conscii tam militum quam imperatoris ad pugnam alacritate comperta, veriti ne, si imperator vicisset, ipsi proposito sibi consilio exciderent, positos in excubiis milites donis corruerunt, ut falso as-

βίβλα, ἔπεισαν αὐτοὺς πείσασθαι, ὅτι ἔργον οἱ Σαρακηνοὶ
 ὁ γὰρ βασιλεὺς πάλαι λατρεῖς, ἀφρακτοὺς εἰς τὴν πόλιν εἰσ-
 ἤλθεν. καὶ τῇ πρώτῃ τοῦ Μαίου μηνὸς ἐπέστηεν ὁ υἱὸς
 αὐτοῦ Μάων, καὶ ἐδύρεται αὐτὸν σφόδρα. τῇ δὲ 17 τοῦ C
 Ιουνίου μηνὸς, ἰδουσιωνεὶ δ', ὃς ἰππικῶν ἀγῶνος περιόδοτος
 τοῦ βασιλέως ἐν τῇ ἀγῶν Μάμαντι ἐπέφρασαν καὶ αὐτοῦ οἱ
 τῶν ταγματῶν προλαλῆστοι, ὥστε πιάσαι αὐτὸν. ὁ δὲ τοῦτο
 μαθὼν, εἰσῆλθεν εἰς τὸ χιλιόδιον αὐτοῦ, καὶ ἐπέφρασε εἰς
 Πύλας, βουλόμενος εἰς τὸ θέμα τῶν ἀνατολικῶν προφυγῶν.
 συνέβησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ τῆς μητρὸς αὐτοῦ φίλοι ἀγροοίμενοι
 παρ' αὐτοῦ. εἰσῆλθεν δὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἰσως τοῦ Τριτω-
 νοῦ, στυβουλέουσαμενος δὲ οἱ στυβοτῆς αὐτῷ φίλοι τῆς μη-
 τρὸς αὐτοῦ, εἶπον πρὸς ἑαυτοὺς ἵνα ἐπισωφραδῶμεν αὐτῷ λαὸν,
 οὐκ εἰς κερδοσύνην, καὶ οὐκ ἵνα δώσωμεν αὐτοὺς καὶ ὀποσίε ἡμῶν.
 καὶ ἡ μήτηρ δὲ αὐτοῦ ἐπισωφραδίσασα ἐν ταῖς Ἐλευθερίαις τοῦ D
 τῶν ταγματῶν προλαλῆσεν αὐτῷ, εἰσῆλθεν ἐν τῇ παλατιῇ,
 καὶ μαθὼσα τὴν τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν βασιλέα συνδρομήν,
 ἐβραβεύθη λαὸν, καὶ ἐπέστητο ἀπολύσει δαιμονόπους πρὸς αὐ-
 τὸν, καὶ λαλεῖ λόγους, καὶ πείθει εἰς γωσίαν. ἔγραψεν δὲ V. 317
 κάδρα πρὸς τοὺς συνέστασ αὐτῷ φίλους αὐτῆς· ὅτι εἰ μὴ
 ποιηστέ τινα τρέσαν, καὶ παραδώσωσι αὐτὸν, τοὺς λόγους,

α. ὁ γὰρ βασιλ. A, ὁ δὲ β. vulg.   β. γυνὴν A   γ. ἰστ.
 προλαλῆστοι.   δ. ἵνα ἐπισωφραδῶμεν αὐτῷ λαὸν A   εἰ αὐτὸν
 A α, αὐτὸν I, αὐτῷ vulg.   στ. ποιηστέ A, ποιηστέ vulg.
 παραδώσωσι A, παραδώσῃτε vulg.

convent. Severus adagium. quare graviter laesus imperator re in-
 fecta in urbem se recepit. mensis vero Maii die primo Leo filius
 eius mortuus. causa fuitis multis insidiosis hinc persequitur est.
 ceterum hinc mensis die decimo septimo, insidiosis quibus, impe-
 ratore post operibus suis persequitur ad sanctum Mamantem trans-
 currit, multum pariter, quos exiens, datus ablatum facti cum com-
 prehendere nulla sunt. tempeste periculo chelonia velus, Pylas
 fecerit, in orientalem thema transferre meditata? porro homines
 multa amantibus, quos ille ignorabat, ipsum consilabatur, sed et
 ante ad Tethonem usque subsequuta est. tunc comites eius multis
 annis consilio inter se iusto, dixerunt se reliqui milites ad imperato-
 rem usquam confluxerunt, in Elestatem avertere se, atque ubi consilium
 mutuum dixerunt, confidens una perdet, mater autem eius col-
 lecta ad Elestatem, quos memoraverunt. ex consilio universos, pala-
 tum ingressa est, et cum trepidet populi ad imperatorem commone-
 scit monuit, graviter exiens, tanquam de mittenda ad eum episto-
 lis, per quos veniente ab eo impetrata in domo angulum privata

οὓς ἔχετε μετ' ἐμοῦ, μηνῦσαι ἔχω τῷ βασιλεῖ. οἱ δὲ φοβη-
θέντες, ἐκράτησαν αὐτὸν εἰς παράκλησιν, καὶ εἰσενέγκαντες
εἰς χελάνδιον κατέλαβον ἐν τῇ πόλει τῷ σαββάτῳ πρωὶ τῇ 18
τοῦ αὐτοῦ μηνός. καὶ ἀπέκλεισαν αὐτὸν ἐν τῇ πορφύρᾳ, ἐνθα
P. 399 ἐγεννήθη. καὶ περὶ ὥραν ἐνάτην ἐκτυφλοῦσιν αὐτὸν δεινῶς
καὶ ἀνιάτως πρὸς τὸ ἀποθανεῖν αὐτόν, γνώμη τῆς μητροῦ
αὐτοῦ καὶ τῶν συμβούλων αὐτῆς. ἐσκοτίσθη δὲ ὁ ἥλιος ἐπὶ
ἡμέρας 15 καὶ οὐκ ἔδωκε τὰς ἀκτῖνας αὐτοῦ, ὥστε πλανᾶσθαι
τὰ πλοῖα καὶ φέρεσθαι, καὶ πάντας λέγειν καὶ ὁμολογεῖν, ὅτι
διὰ τὴν τοῦ βασιλέως τύφλωσιν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέ-
θετο· καὶ οὕτως κρατεῖ Εἰρήνη ἡ μήτηρ αὐτοῦ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ οἱ ἐν τῇ Ῥώμῃ συγγενεῖς τοῦ μι-
καρίου πάπα Ἀδριανοῦ συγκινήσαντες τὸν λαόν, ἐστασίασαν
κατὰ Λέοντος τοῦ πάπα, καὶ κρατήσαντες ἐτύφλωσαν αὐτόν.
Βού μέντοι ἠδυνήθησαν τελέως οβέσαι τὸ φῶς αὐτοῦ, τῶν
τυφλωσάντων αὐτὸν φιλανθρωπῶν ὄντων, καὶ φεισαμένω
αὐτοῦ. ὁ δὲ προσφρυγὼν τῷ ῥηγὶ τῶν Φράγγων Καρούλα
ἡμίνατο τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ πικρῶς, καὶ πάλιν ἀποκατέστη-
σεν αὐτὸν εἰς τὸν ἴδιον θρόνον, γενομένης τῆς Ῥώμης ἀπὸ
ἐκείνου τοῦ καιροῦ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Φράγγων. ὁ δ'

3. πρωὶ add. ex A.	4. ἐνθα A, ἐν ἧ vulg.	5. αὐτόν add.
ex A, item καὶ ἀνιάτως.	10. τοῦ add. ex A.	12. ἐν τῇ
Ῥώμῃ A, τῆς Ῥώμης vulg.	17. αὐτοῦ A, αὐτῷ vulg.	18.
αὐτοῦ add. ex A.	ἀποκατέστ. A, κατέστ. vulg.	20. τοῦ
add. ex A.		

secederet, meditabatur. prius tamen ad amicos, qui cum filio erant
scripsit. nisi rationem qua filium mihi tradatis, inieritis, colloqui
inter nos habita ipsi aperiam. illi timore correpti, Constantinum pre-
cibus vacantem comprehendunt, et chelandio ab ipsis impositus, sab-
bato mensis eiusdem die decimo quinto in urbem summo mane dedu-
ctum, in porphyra, qua primum in lucem prodiit, includunt, et circa
horam nonam tanta immanitate illi oculos confodere ex matris e-
consiliariorum eius sententia, ut pene mortem inferrent. sol tunc pe-
dies septemdecim nulla radiorum emissa luce ita obscuratus est, u-
errantia per mare navigia temere circumferrentur, omnesque palan-
asserent, ob imperatoris excaecationem solem se suis radiis abdi-
casse. ita mater eius Irene imperium obtinuit.

Eodem etiam anno beati Adriani papae Romani affines tumultu
in Leonem papam excitato, oculis eum mulctaverunt. verum cum
homines ad eum excaecandum deputati, misericordia ducti, ei peper-
cissent aliquatenus, haud ei penitus oculorum lumen extinctum est.
Leo subinde ad Carolum Francorum regem confugit: rex eius adver-
sarios graviter ultus in propriam sedem eum iterum restituit, et sul-

του Κασσιανου ἀντιθέτου, ἔστιν ἐν αὐτοῖς τῆς βασιλείας Ῥω-
μαίων ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Πέτρου, χρίστος ἐλάθη
ἀπὸ περιπέτρων ἰσχυρῶν, καὶ περιβαλὼν βασιλικὴν ἰσοθῆτα
καὶ στέφανος, μετὰ Ἀντιθέτου κέ, ἐδηξιωνῶν ἐντάττ.

Ῥωμαίων βασιλισσῆς Εὐδοκῆς, κἀκεν ἔτος α'.

A M 690

Τούτῳ τῷ ἔτι κραιπύνασσι Εὐδοκῆ τῆς βασιλείαν, παρα- C
γίνα ἀποσταλάει Λαορθεῖον τὸν ἡγούμενον Χρυσουπόλιως καὶ
Κωνσταντιῶν χριστοφύλακτα τῆς μεγάλης ἐκκλησίας πρὸς
Ἀθηναίῃς ἡγούμενον τα μερῆ Κανναδοσίας καὶ Γαλιτίας,
πρωτοβουμένη περὶ κέρους· οὐ γέγονεν δέ, καὶ τῷ Νοεμβρίῳ
μετὰ τῆς, δεωτεριστοῖς προφουρημένοις τοῖς νόμοις τοῦ Θεομά- D
χου Κωνσταντιῆου ἐν τῷ παλατίῳ τῶν Θερματίας, παιδουσι
αὐτοῖς προσηγγεῖν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίῃ, καὶ δέξιν αὐτοῖσιν
ἀφ᾽ ἑαυτῶν τῆς μετὰ ταῦτα ἀβασθείας αὐτῶν, ὡς δια τοιαύ-
της προφουρησίως ἀναγορεύσει ἐξ αὐτῶν βασιλεῖα, καὶ πολλοῦ
λοιού ἐν τῇ ἐκκλησίῃ προσδραμότος, κωιδῶν Ἀέτιος ὁ ἐν-
δοξος πατριάρχης ἐξεργασεν αὐτοῖς, λόγῳ μεθ᾽ αὐτοῖς προ-
σφύτοις, καὶ ἐξώρτισεν αὐτοῖς τῆς Ἀθήνας· οἱ δὲ δύο πατρι-
αρχοὶ, ὁ τε Σινοπρίας καὶ Ἀέτιος, ἐκαστῆριον ἔστις τῆς βα-
σιλισσῆς, γέγονοσι καὶ ἀλλήλων, ὡςτε φανερῶς τῆς ἰχθύων

β. ἐκ τῆς α. vulg. ἡ. μετὰ Ἰου. A, τῆς Ἰου.
vulg. κα. αὐτῶν add. κα. A. τῆς Νοεμβρίου A. ἡ. αὐτοῖς
A, αὐτοῖς vulg. μεγαλῆ add. κα. A. ἡ. ἡ. αὐτῶν add.
κα. A.

Et tempore primo ut delinere in Francorum potestatem Roma coeuit.
Leo Comes regi visum adhaerens, cum capite ad suos usque pedes
eius pervenire in curia apostoli sub imperatorum talitatem curia
recluse, imperatoris ante circumdedit, et variis ornamentis contu-
it, curia Decembri die visum quinto, inductione nona.

Francorum imperatoris Leone secundo anno primo.

A. C. ; 97

Hic anno imperatoris Leone imperio posita, Constantinum, Chryso-
polim, Nicomediam, et Constantiam usque ecclesiam christophylarum,
de Thessalica Cappadociae et Galatiae provinciis hostiliter depu-
lavit, de pace cum eis componenda legatos misit ad iactantiam al-
tere de pace invitatos. Nuncios vero nuncios curiam Constantinensem
cepit, illi deo hostis Constantinensi ad Theophrastum palatium sub custo-
dia delinere, ad imperium ecclesiam ut contulerit, illique propitius ve-
rentiam in futurum custodiam petant, ut videlicet huius rei obsequia
aliqua ex eis imperatorum populo violaret, autores sunt populo
hunc invitatos ad ecclesiam convulsaute, Actum euntes imperatoris,
sine ipse cura, nulla insolentiam curiam prevideat, ipse obavit, et
liberum exiens deponere nuntiavit. nuncios duo potestis Sinoprias
et Aetios, imperatoris iussu, in discordiarum processerunt, ut inimi-

P. 400 ἐπιδεικνύσθαι, ἀμφοτέρω σκοπὸν ἔχοντες μετὰ θάνατον αὐτῆς τοῖς ἰδίῳις συγγενέσι τὴν βασιλείαν περιποιήσασθαι.

A. M. 6291

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐξῆλθεν ὁ Ἀβιμέλεχ κατὰ Ῥωμανίας, καὶ

V. 318 ἀποστείλας κοῦρσον μονοζώνων, κατέλθεν ἕως τῶν Μαγγά-
νων. καὶ ἐπιφθάσαντες ἐν τοῖς σταύλοις Σταυρακίου τοῖς ἵππους, καὶ τὴν βασιλικὴν προμοσέλλαν λαβῶν, ὑπέστρεψεν ἀβλαβῶς· καὶ οἱ λοιποὶ κατέλθον ἕως Ἀυδίας καὶ πολλὴν αἰχμαλωσίαν ἔλαβον. κοῦρσον δὲ αὐτῶν ἕτερον ἐκδραμὸν καὶ Βέπιπεσὸν Παύλῳ πατρικίῳ καὶ κόμητι τοῦ Ὀψικίου σὺν ὄλῳ τῷ θέματι αὐτοῦ καὶ τοῖς ὀπτιμάτοις, πολλὴν κοπήν εἰς αὐ-
τοὺς ἐποίησεν. ἀπῆραν δὲ καὶ τὸ τοῦλδον αὐτῶν, ὑπέστρεψεν καὶ αὐτό. τῷ δὲ Μαρτίῳ μηνὶ τῆς ζ' Ἰνδικτιῶνος, ἡβου-
λήθη Ἀκάμηρος ὁ τῶν Σκλαβίνων τῆς Βελζητίας ἄρχων νυ-
χθεὶς ὑπὸ τῶν Ἑλλαδικῶν ἐξαγαγεῖν τοὺς υἱοὺς Κωνσταντί-
νου, καὶ προχειρίσασθαι ἐξ αὐτῶν βασιλέα. γνοῦσα δὲ τοῦτο ἡ βασίλισσα Εἰρήνη, ἀποστέλλει πρὸς τὸν πατρικίον Κωνσταν-
τῖνον τὸν Σερανιάπηχον Θεοφύλακτον τὸν υἱὸν αὐτοῦ σπαθάριον
C ὄντα καὶ ἀνεψιὸν αὐτῆς, καὶ πάντας ἐτύφλωσεν, καὶ διεσκέδασεν τὴν κατ' αὐτῆς βουλὴν αὐτῶν. τοῦ δὲ ἀγίου πύσχα τῆ δευτέρῃ

1. ἔχοντες add. ex A.   3. ὁ add. ex A.   4. Μαλαγίνων A.
8. ἐκδραμὸν καὶ ἐπιπεσὸν A, ἐκδραμῶν καὶ ἐπιπεσῶν vulg.
9. Παύλῳ A, Πέτρῳ τῷ vulg.   11. ἀπῆραν A, ἐπῆραν vulg.
12. καὶ αὐτό A, καὶ αὐτὸν vulg.   ἡκολούθει A.   17. Σα-
ραγι. A.

eos invicem palam se professi fuerint: etenim uterque de imperio familiae suae ac sanguine sibi post Irenes mortem conciliando sententiam animo proposuerat.

A. C. 791

Πορ anno Abimelech in Romaniam suscepta profectio cum praedatoris militum expeditorum turinis adusque Mangana penetravit. inde vero ex improvise in Stauracii stabula irruens, eius equis, nec non ipso, quo imperatrix vehebatur, equitatu raptis, citra damnum pedem retulit. caeteri vero in Lydiam usque penetrantes, maximam praedam inde reportaverunt. alterum autem eorum agmen excursionibus exercitatum, in Paulum patricium Opsicii comitem incidens, multa caede in universum exercitum et eius optimates debacchatum est, et accepto belli toto apparatu, ipsum postmodum restituit et ad suos remisit. mense autem Martio indictionis septimae Acamerus Sclavinorum Belzetiae princeps a Graecis quibusdam excitus filios Constantini in libertatem asserere molitus, ex eis nonneminem imperatorem creare statuit; quod ubi imperatrix Irene accepit, ad Constantinum, cognomento Serantapechum, patricium eius filium, qui tum spatharius erat et imperatricis ipsius nepos, Theophylactum misit, qui omnes oculis orbavit: atque ita paratam in se coniurationem dissipavit. san-

ἔξκουβίτωρας ἅμα τοῖς ἄρχουσιν αὐτῶν δεξιούμενος χρήμασι
καὶ δωρεαῖς. Εἰρήνη δὲ ἡ εὐσεβῆς σιλέντιον ποιήσασα ἐν τῷ
Ἰουστινιανοῦ τρικλίνῳ, πάντα στρατευόμενον ἐκώλυσεν προσ-
πελάζειν τῷ Σταυρακίῳ. καὶ οὕτως ἔτυχεν μικρᾶς εὐταξίας
τὰ πράγματα. Ἀέτιος δὲ ὁ προρρηθεὶς καὶ Νικήτας σὺν ἄλ-
λοις τισὶ κατηγωνίζοντο Σταυρακίου. ὁ δὲ καρδιόπληκτος
γενόμενος αἷμα διὰ τοῦ στόματος ἀνῆξεν ἀφρωῶδες ἐκ τῶν
κατὰ θώρακα καὶ πνεύμονα μορίων. τοῦτο οἱ ἰατροὶ θεασά-
μενοι θανάσιμον ἀπεφῆραντο· οἱ δὲ λοιποὶ κόλακες καὶ ἀνόη-
τοι, οὐ μόνον ἰατροί, ἀλλὰ καὶ τινες ἀμόναχοι μοναχοὶ καὶ
γόητες, ἔπειθον ὄρκους ἕως τῆς αὐτῆς ἡμέρας τῆς τελευτῆς
αὐτοῦ, ἢ γέγονεν κατὰ τὸν Ἰούνιον μῆνα τῆς αὐτῆς ὀγδόης
ἡμέρας τρίτη, ὅτι ζήσεται καὶ βασιλεύσει. οἷς
ὑπερρεϊδόμενος στάσιν ἐν ταῖς Καππαδοκίαις συνεσκεύασεν
κατὰ Ἀετίου γενέσθαι, ἣν οὐκ ἤξιώθη ζῶν ἀκοῦσαι· μετὰ
γὰρ δύο ἡμέρας τοῦ θανεῖν αὐτόν, κατέλαβεν ἡ περὶ τούτου
φάσις· καὶ οἱ στασιασταὶ συλληφθέντες ἔξορίας καὶ τιμω-
ρίας ὑπεβλήθησαν.

A.M. 6293

Τούτῳ τῷ ἔτει, μηνί Δεκεμβρίῳ κέ', ἰνδικτιῶνι θ', Κά-
ρουλος ὁ τῶν Φράγγων ῥῆξ ἐστέρφθη ὑπὸ Λέοντος τοῦ πάπα·

2. ἡ εὐσεβῆς om. f. 6. Σταυρακίου A, Σταυρακίῳ vulg. 9.
κόλ. καὶ ἀνόητοι A, κόλ. ἀνόητοι vulg. 10. post μοναχοὶ A a f
add. καὶ σιουδίται. 14. ὑπερρεϊδόμενος A, ὑπερρεϊδ. vulg.
16. περὶ add. ex A.

imperantem urbem commovit. piissima vero Irene senatu ad Iusti-
niani triclinium indicto, singulos quosque in militia mereri solitos ad
Stauracium accedere prohibuit, ex quo rerum tranquillitas ad breve
tempus emersit. Aetius autem, quem diximus, ac Nicetas cum aliis
quibusdam Stauracium insectabantur. interim ille corde sideratus,
sanguinem spumoso thoracis et pulmonis partibus emissum ore evo-
mens medicis ad spectaculum confluentibus mortis argumentum dedit
inevitabile, quamvis in adversum reliqui adultores insani, haud
medici tantum, sed et irreligiosi monachi et praestigiatores ad ultimum
obitus ipsius diem, qui mensis Iunii indictionis eiusdem octavae ter-
tius fuit, illum diutius victurum et imperio potiturum temere affir-
marent. his ille vaticiniorum ludicris delectatus, seditionem in Cap-
padociis Aetio perdendo commoveri disposuit, cuius exitum ut audi-
ret, minime sors contulit. post duos quippe ab eius obitu dies, de
illa primus advenit nuncius, et in seditionis auctores comprehensos
exiliis et suppliciis animadversum est.

A. C. 793

Hoc anno, quo indictio nona numerata est, mensis Decembris
die vicesimo quinto, Francorum rex Carolus a Leone papa coronatus
est, Siciliamque classe adoriri meditatus, consilium mutavit, cum

A.M. 6295

Ῥωμαίων βασιλέως Νικηφόρου ἔτος α΄.

B

Τούτῳ τῷ ἔτει, μηνὶ Ὀκτωβρίῳ λα΄, Ἰνδικτιῶνι ια΄, ὥρα
 νυκτερινῇ δ΄, ἐπιφωσκούσης ἡμέρας δευτέρας, Νικηφόρος πα-
 τρῖκιος καὶ γενικὸς λογοθέτης ἐτυράνησεν κατὰ τῆς εὐσεβε-
 στάτης Ἀγούστης Εἰρήνης, Θεοῦ μὲν συγχωρήσαντος ἀφάτοις
 κρίμασιν διὰ πλῆθος ἁμαρτιῶν ἡμῶν, συνεργούντων δὲ αὐ-
 τῶν Νικήτα πατρικίου καὶ δομεστίκου τῶν σχολῶν, καὶ Σι-
 σιννίου πατρικίου καὶ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, τῶν δολερῶν καὶ ἐπι-
 ὄρκων Τριφυλλίων. συνῆσαν δὲ αὐτοῖς καὶ Λέων πατρῖκιος
 C καὶ κοιαιίστωρ ὁ Σεραντάπηχος καὶ Γρηγόριος ὁ πατρῖκιος ὁ
 Μουσουλακίου καὶ Θεόκτιστος ὁ πατρῖκιος καὶ κοιαιίστωρ, καὶ
 Πέτρος πατρῖκιος, ἀπατήσαντες καὶ τινες τῶν ἀρχόντων τοῦ
 λαοῦ τῶν ταγματῶν. καταλαβόντες δὲ τὴν λεγομένην Χαλ-
 κῆν, καὶ τοὺς φύλακας ἀθρόως ψευδῶς ἀπατήσαντες, ἔπεισαν,
 V. 320 ὅτι παρ’ αὐτῆς ἀπεστάλησαν ἀναγορεῦσαι βασιλέα τὸν αὐτὸν
 Νικηφόρον, διὰ τὸ τὸν πατρῖκιον Ἀέτιον βιάζεσθαι αὐτὴν
 τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν Λέοντα ἀναγορεῦσαι βασιλέα. οἱ δὲ πι-
 στεύσαντες τῷ τηλικούτῳ ψεύδει, συνανηγόρευσαν βασιλέα τὸν
 τύραννον. οὕτως οὖν ἐπὶ τὸ μέγα παλάτιον ἐλθόντες οἱ αὐ-
 τοὶ πατρῖκιοι, εἰσῆλθον ἐν αὐτῷ. κάκειθεν ἀποστείλαντες καθ’

5. Ἀγούστης add. ex A.

7. Νικήτα A, Νικήτου vulg.

10.

καὶ κοιαιίστωρ add. ex A.

ὁ Μουσ. — — Πέτρ. πατρ. om. A.

12. αὐτοὺς καὶ τινες e.

14. ἀπατήσαντες A, ἀπαντήσ. vulg.

16. τὸν πατρ. A, τὸν αὐτὸν πατρ. vulg.

18. τῷ τηλικούτῳ ψεύ-

δει A, τὸ τηλικούτο ψεύθος vulg.

A. C. 795

Romanorum imperatoris Nicephori annus primus.

Hoc anno mensis Octobris die tricesimo primo, indictione undecima, hora noctis quarta illucescentis seriae secundae, Nicephorus patricius et generalis logotheta, in piissimam Irenem, deo delictorum nostrorum multitudine irritato, et ineffabilibus suis iudiciis ita permittente, tyrannidem excitavit, adiutoribus ad id usus Niceta patricio et scholarum domestico et Sisinnio similiter patricio eius fratre dolosis et periuris Triphylliis. adiunxere se illis Leo patricius et quaestor Serantapechus et Gregorius patricius, Musulacii filius, et Theoctistus patricius et quaestor et Petrus patricius, qui quosdam ex ducibus militarium ordinum in partes suas fraudulenter pertraxerunt. postremum autem occupata, quae Chalce dicitur, custodes aliud cogitantes mendaciis deceptos in id inducunt, ut credant, imperatricis mandato Nicephorum imperatorem renunciaturos se missos, quae nimirum a patricio Aetio, ut fratrem eius Leonem invita ad imperium promoveat et principem declaret, cogi se experiat. illi mendacio facilem adhibentes fidem, tyrannum salutaverunt imperatorem, atque ita palatium maius iidem patricii progressi, in illud se immiserunt. inde

Β ζεσθαι, τὴν παρελθοῦσαν εὐημερίαν ἐμακάριζον, καὶ τὴν μέλ-
 λουσαν ἔσεσθαι δυστυχίαν διὰ τῆς τυραννίδος ἐθρήνον, μά-
 λιστα δὲ ὅσοι τῆς πονηρᾶς γνώμης τοῦ τυράννου πεῖραν τινα
 προειλήφασιν. κοινή δὲ πάντας κατεῖχεν ζόφωσις καὶ ἀπαρά-
 κλητος ἀθυμία, ἵνα μὴ κατὰ μέρος τῆς ἐλεινῆς τὰ ἀκαλλῆ-
 ῆματα γράφων μηχανῶν τὸν λόγον. ἦν γὰρ παρὰ φύσιν καὶ
 τοῦ ἀέρος κατ' αὐτὴν ἀθρόον τὸ κατάστημα συμβᾶν σκυθρω-
 πὸν καὶ ἀφώτιστον, καὶ κρύος ἀκατάλλακτον φθινοπωρινῆ
 ὥρα γενόμενον δηλοῦντα σαφῶς τὴν ἐσομένην αὐτοῦ δυστρο-
 πίαν καὶ ἀνύποιστον κάκωσιν, καὶ μάλιστα τοῖς ψηφισαμέ-
 νους. τῇ γὰρ ἐπιούσῃ παραλαβὼν τινὰς τῶν πατρικίων ἀνῆλ-
 θεν πρὸς τὴν βασιλίδα φρουρουμένην, ὑποκρινόμενος μὲν τὴν
 αὐτῷ συνήθη ψευδοχρησιότητα, δι' ἧς καὶ ἠπάτησεν τοὺς πι-
 στούς· ἀπολογούμενος δὲ αὐτῇ, ὡς ἀκουσίως ἐπὶ τὴν ἀρχὴν
 ἀναβιβασθεὶς, καὶ ὡς ἦν ταύτης ἀνόρεκτος, καταρώμενος δὲ
 τοὺς προβιβάσαντας μὲν αὐτόν, ἐπιβουλεύσαντας δὲ αὐτῇ, ὡς
 ὁ προδότης Ἰούδας τὸν κύριον μετὰ τὸ συνδειπνήσαι, μιμη-
 τὰς δὲ ἐκείνου κατὰ πάντα μαρτυρῶν αὐτοὺς εἶναι ὑποδει-
 κνὺς δὲ καὶ μέλανα ὑποδήματα περικεῖσθαι φιλεῖν παρὰ τοὺς
 βασιλικούς θεσμούς διαβεβαιούμενος. θαρσεῖν δὲ παρήγει

4. κοινή A, κοινή vulg. 8. κρύους ἀκατάλλακτου vulg. φθι-
 νοπωρινῆ ὥρα A, φθινοπωρινῆ ὥρα vulg. 9. αὐτοῦ add.
 ex A. 12. τὴν αὐτῷ συνήθη ψευδ. A, ὡς ἦν αὐτῷ συνήθης,
 ψευδ. vulg. 13. πιστούς A, πλείστους vulg. 15. καὶ ὡς ἦν
 A, ὡς ἦν vulg. 16. τοὺς προβ. — — ἐπιβ. δὲ add. ex A.

arbitrabantur; alii res futuras solertius conicere docti, praeterita prosperitate laudata, imminetem sub inducenda tyrannide calamitatem, qui maxime pravam tyranni sententiam fuerant experti, deflebant. generatim dicam omnes mentis caligo solatiique experti desperatio invaserat, ne, si incompositos singulorum sermones referam, longiorem efficiam orationem. quin etiam ipsa praeter naturam aeris constitutio, quae illa die visa horrenda et plane obscura fuit, frigusque intolerabile, quod tum, quamvis autumnus esset, ingruebat, futuram huius vecordiam malitiamque minime tolerandam ipsius maxime fautoribus manifesto portendebat. postridie quippe nonnullis patriciis comitatus ad imperatricem sub custodia detentam se contulit, familiarisque sibi benevolentiae fallacem speciem, qua multos decepit, prae se ferens, invitum omnino ad imperium, (ab eius, siquidem aiebat, cupidine alienus erat,) evectum se excusabat, proditoris Iudae instar dominum coena se excipientem tradentis, iis maledicens, qui reginae iusdiati ipsi persuasissent, cuius rei testes ipse proprios morum imitatores proferebat. simul autem nigra calceamenta ostentans,

κειμένης ἀξίας ἀληθεῖς, ὡς τὸ τέλος ἀπέδειξε, τῶν πραγμά-
 Βτων ἀκοάς, ἃς οὐκ ἄγνοεῖς, αἷς εἰ καὶ συναπήχθην, ἀκώλυ-
 τως εἶχον τοῦ ἀνελεῖν σε. ἀλλὰ τὸ μὲν τοῖς σοῖς ὄρκοις πει-
 θομένη, τὸ δὲ φειδομένη σου πολλοὺς ἐννοήτορας, παρελογη-
 σάμην τῷ Θεῷ, καὶ τηρικαῦτα τὰ κατ' ἑμαυτὴν ἀποδοῦσα, δι' ὃ
 οὗ βασιλεῖς βασιλεύουσι καὶ δυνάσται κρατοῦσι γῆς. καὶ τὰ
 νῦν ὡς εὐσεβεῖ σοι καὶ ἐξ αὐτοῦ προβληθέντι, προσκυνῶ σε
 ὡς βασιλέα. καὶ αἰτοῦμαι φείσασθαι μου τῆς ἀσθενείας καὶ
 συγχωρῆσαί μοι τὸν ὑπ' ἐμοῦ κτισθέντα τῶν Ἐλευθερίου οἴ-
 κον εἰς ψυχαγωγίαν τῆς ἀσυγκρίτου μου συμφορᾶς. ὁ δὲ
 ἔφη· καὶ εἰ τοῦτο θέλεις σοι γενέσθαι, ὄμοσόν μοι εἰς πᾶ-
 σαν θείαν δύναμιν μὴ ἀποκρῦψαι τι τῶν τῆς βασιλείας Θε-
 Cσσυρῶν, καὶ πληρῶ σου τὴν αἴτησιν, καὶ πᾶσάν σου θερυ-
 πείαν καὶ ἀνάπασιν ποιῶ. ἡ δὲ ὤμοσεν αὐτῷ εἰς τὰ τίμιμ
 καὶ ζωοποιὰ ξύλα, ὅτι οὐκ ἀποκρῦψω ἀπὸ σου, ἕως ὀβολοῦ·
 ὃ καὶ πεποίηκεν. ὁ δὲ τοῦ ποθομένου ἐπιτυχῶν, παρενθὺ
 ἐξώρισεν αὐτὴν ἐν τῇ νήσῳ τῆς Πριγκίπου, ἐν τῇ μονῇ, ἣν
 αὐτὴ ὠκοδόμησεν, ὄντων ἀκμὴν τῶν ἀποκρισιαρίων Καρούλου
 ἐν τῇ πόλει καὶ ὀρώντων τὰ πραιτόμενα. ὁ γοῦν παμφάγος
 οὗτος τοῦ κράτους ἐπιλαβόμενος, οὐδὲ καὶ πρὸς βραχὺ ἴσχυ-

1. ἀληθῆς vulg. 6. καὶ δυν. A, καὶ οἱ δ. vulg. 11. εἰς
 add. ex A. 12. τῶν add. ex A. 17. ἦν αὐτὴ A, ἡ αὐτὴν vulg.
 18. τῶν add. ex A. 20. πρὸς add. ex A.

adeptus es, dignitate adversus te sparsos et ad me quoque latos
 fuisse veros, exitus comprobavit, sed nec eos ignoras: iis si permissem
 me abduci, nullo sane resistente periisses. verum qua iuribus iurandis
 tuis confirmata, qua consciis tuis parcitura, tuis, inquam, qui haec
 in me refundis, te tuosque commendatos volui deo, per quem reges
 regnant et principes orbi dominantur. impraesentiarum igitur te
 tanquam religiosum et ab eo promotum imperatorem veneror. qua-
 propter infirmitati meae parcas precor, et in incomparandae praesentis
 meae calamitatis solatium, Eleutherii aedem a me constructam
 habere me permittas, rogo. ad haec ille: haec si tibi praestari cupis,
 per virtutem quamcumque divinam prius iura imperii thesaurorum
 nihil te occulturam, et confestim petitis acquiescam tuis, et de cultu
 tibi exhibendo deque quiete relinquenda providebo. illa in vene-
 randa et vivifica crucis ligna iurata, non abscondam, inquit, vel obo-
 lum unicum, quod et praestitit. is desideriorum compos in Principi
 insulam, in monasterium ab ipsa aedificatum, Caroli legatis adhuc in
 urbe agentibus et quae gerebantur spectantibus, eam relegavit. sane
 thesaurorum iste belluo potestatem adeptus, ne brevi quidem tempo-
 ris spatio innatam sibi ad malum pronitatem et avaritiam celare

σιν ἰσχυρίσθαι δὲ ἐπισημαίνουσι τὴν ἔμφυτον ἀδελφικότητα
 καὶ φιλοφροσύνην· ἀλλ' οἷς δεῖται μάλιστα τὴν ἀδελφικότητα
 πειν, τὸ ποιεῖν ἐν τῇ Μαγνησίᾳ καὶ ἄλλοις σπουδαίως
 διακρίσειν, σκοπὸς δὲ τῆς τελευτῆς οὐ τῶν πραγμάτων, τὰ δὲ
 5 αἰσῶ ἀποδιδόναι, ὡς εἶδετε τὸ πρόφατον, ἀλλὰ διὰ τοῦτου
 πάντως τοῖς ἐν τέλει ἀντιθέται τε καὶ ἀληθινότησαι, καὶ εἰς
 ἑαυτὸν τὰ πάντα μετατρέχει· ὃ καὶ πεποιθὸν, ἴδιον δὲ αὐ-
 τῶν ἰσχυρισμῶν καὶ αὐτοῦ, καὶ δεδιώς, μή πως μετατρέ-
 10 πῆται εἰς ἐναντίον· Ἐπισημαίνουσι προσαυξανέναι πόλιν
 τοῦ ἐπισημαίνοντος, τῇ Νομισμῶν μὲν χρημάτων ἰσχυρισ-
 μου βαρύνοντο, οἷς φαινομένη αὐτῶν ὁ ὄψις, ὡς ἐπι-
 ρισαίνον αὐτῶν ἐν Ἀσίᾳ τῇ νότιον ἀσφαλίως φανερῶς αὐτῶν
 προσημαίνου, καὶ παρ' οὐδενὸς ἐρῶσθαι τὸ αἰετῶν· τῇ δὲ Ἄρ. 4
 τοῦ Ἀριλλίου μὲν δὲ βασιλευσάντων Νισῆτος ὁ Τριφύλλιος,
 15 ὡς φασιν, ἐπὶ Νισῆτος φανερῶς ἀναγινώσκου, καὶ τῇ δ'
 τοῦ Μάδου μὲν δὲ ἐπισημαίνου Νισῆτος κατὰ τὴν Χαλ-
 κιδίαν ἐν προσημαίνου, καὶ ἐπισημαίνου τὴν ἐπισημαίνου καὶ
 πρῶτον ἐν Διῶν προσημαίνου τοῦτου ἀναγινώσκου τὴν δεξιάν αὐτοῦ
 πόδα σπυρίων. τῇ δὲ εἰς τοῦ Ἰουλιου μὲν δὲ, ἐπισημαίνου V. 3
 καὶ Βαρδάνης ὁ πατριάρχης καὶ στρατηγὸς τῶν ἀνατολικῶν,
 τὸ ἐπισημαίνου Τούρκου, ἀναγινώσκου εἰς βασιλεῖα ἐπὶ τῶν περ-

S. Ἰουλιου A. C. τε αὐτὸ καὶ A. 7. τὸ αὐτὸ καὶ A. 10. τὸ
 A. τὸ αὐτὸ. 11. κατὰ τὸν μὲν A. 12. κατὰ τὸν A.
 αὐτοῦ αὐτὸ A. αὐτοῦ αὐτὸ vulg. 13. τὸ δὲ A. 6. εἰς vulg.

calit, etiam dicitur adhibere, quod praesentem non latuitiam
 certioris atque iustitiae voluntariae erat, volentem ut plene iustitiam
 tolleret ad Magnanimum conuenit. In eadem tyranis praesentibus
 factis, non ut praesentibus, quod aequum tolleret, prout eadem non
 tentat, sed ut uollet ut praesentibus in dignitate ueris detentis affec-
 cet, quod uollet, et eorum iura ueris ad se detentis, quod eius
 praesentibus detentis conuenit. uolentem uero illi praesentibus con-
 uenit, ut ut iure plus iuris detentibus praesentibus conuenit
 ad praesentibus adhibentibus conuenit, uolentem, uolentem
 sequens praesentibus iam uolentibus detentibus, uolentem ut uollet in
 praesentibus uollet, in praesentibus detentibus detentibus, et uollet adhibentibus
 tenentibus uollet, et a detentibus praesentibus uollet. uolentem praesentibus
 Aprilis die uolentibus, Tophylis Nisus uolentibus, ut uollet, et Nisus
 praesentibus uolentibus est. uolentibus detentibus Maii die praesentibus
 detentibus praesentibus, Nisus praesentibus adhibentibus praesentibus, non eorum
 praesentibus atque uolentibus uolentibus, quod detentibus iure, in
 tenentibus uolentibus, detentibus praesentibus uolentibus. uolentibus
 uolentibus iure die detentibus uolentibus, detentibus praesentibus praesentibus

τικῶν θεμάτων, ὅτις πολλὰ παραιτησάμενος, διαδραῦσαι αὐ-
 Β τούς οὐκ ἴσχυσεν· καὶ κατελθὼν ἕως Χρυσοπόλεως, καὶ πε-
 ριπολεύσας ἡμέρας ἧ, καὶ μὴ δεχθεὶς ὑπὸ τῆς πόλεως, ὑπέ-
 στρεψεν ἕως τῶν Μαλαγίνων. φοβηθεὶς δὲ τὸν θεόν, καὶ λο-
 γισάμενος, μήποτε δι' αὐτὸν σφαγὴ γένηται Χριστιανῶν, ἀπο-5
 στείλας δὲ πρὸς Νικηφόρον, καὶ λαβὼν λόγον ἐνυπόγραφον ἐξ
 ἰδιοχείρου αὐτοῦ, ἐν ᾧ καὶ Ταρῦσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
 χης καὶ πάντες οἱ πατριῖκοι καθυπέγραψαν, ὥστε ἀβλαβῆ
 αὐτὸν διατηρηθῆναι καὶ ἀζήμιον, καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ,
 τῇ ἧ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς ὥρα μεσονυκτίου λάθρα δια-10
 δρῶς κατήλθεν ἐν τῇ Κίῳ τῆς Βιθυνίας, εἰς τὴν μονὴν τοῦ
 Ἡρακλείου, καὶ εὐρῶν τὸ ἀπολυθὲν χελάνδιον τοῦ βασιλέως,
 C ἐπὶ τούτῳ ἀπεκάρθη, καὶ ἐνεδύσατο στολὴν μοναδικήν, καὶ
 εἰσελθὼν ἐν αὐτῷ, ἀπῆλθεν ἐπὶ νῆσῳ, τῇ λεγομένῃ Πρώτῃ,
 ἐν ἣ οἰκοδομήσας ἦν μοναστήριον, οἰόμενος ὅτι αἰδεσθήσεται 15
 τὸν φοβερὸν λόγον, ὃν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ παραλογιστῆς Νικηφό-
 ρος, καὶ οὐ μὴ βλάβῃ αὐτὸν ἐν οὐδενί. ὁ δὲ πρῶτον μὲν
 γυμνοῖ αὐτὸν τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, καὶ ἀφορμῆς δρυζάμε-
 νος πάντας τῶν θεμάτων τοὺς ἄρχοντας καὶ κητόρους, τινὲς
 δὲ ἐκ τῆς βασιλίδος πόλεως ἤχημαλώτευσεν, τὸν δὲ στρατὸν 20

5. δι' αὐτὸν A, δι' αὐτοῦ vulg.

10. τῇ ἧ A, τῇ δὲ ἧ vulg.
 αὐτὸν om. A.

6. ἐνυπόγρ. A, ὑπόγρ. vulg.

14. αὐτῷ A, αὐτῇ vulg. 17.

et orientalium dux, qui cognomento Turcus, a thematibus trans fre-
 tum positus imperator salutatus est, qui, cum potestatem multum de-
 tractasset, a militibus aufugere non valuit. is Chrysopolim profectus,
 circumducto per dies octo exercitu, et ab urbis civibus haud admis-
 sus, ad Malagiua usque reversus est. tum vero dei timore ductus,
 et, ne forte eius causa multae patrarentur caedes, attentius cogitans,
 missis ad Nicephorum legatis, fidem accepit propria eius manu scri-
 ptam, cui etiam sanctissimus patriarcha Tarasius et patricii omnes
 subscripsere, qua se suosque omnes incolumes atque impunitos ser-
 vatum iri sibi cavebat. die postmodum Septembris octavo sub me-
 diam noctem fugam latenter arripiens, Cium Bithyniae urbem profe-
 ctus est in Heraclii monasterium; ubi cum navigium ab imperatore
 ad hoc istuc missum invenisset, in eo caput abrasit, ac deinde mo-
 nastico habitu indutus est. mox consensu navigio, in insulam, Pro-
 tem vulgo dictam, in qua monasterium olim condiderat, traiecit, ve-
 sanum Nicephorum tremendi iusiurandi fidem reveriturum arbitratus,
 et ab eo nullam se passurum iniuriam. ille vero primum quidem cum
 facultatibus nudat et, occasione arrepta, cunctos thematum proceres
 et locupletes viros, inter quos ex imperante urbe nonnulli, in capti-

αἰί, καὶ μηδὲν κατὰ θεὸν πράττων. ἦν γὰρ αὐτῷ μετὰ τῶν λοιπῶν παρανομιῶν καὶ τὸ τοιοῦτον τῆς γνώμης ἐξαιρέτων ἰδίωμα, δι' οὗ καὶ πρὸ τῆς βασιλείας πολλοὺς ἠπάτησεν. πλὴν γελοιότατος ἦν τοῖς εἰδόσιν ἀκριβῶς τὸ ἐπιτηδευμα, ὥστε κακῆϊνον ἀναιδείᾳ πολλῇ ζεζοφωμένον τὸ μιαιώτατον αὐτοῦ

V. 323 σιλικοῦ κοιτῶνος δολίως κλαυθμυριζόμενος, ἐπεὶ καὶ φυσικῶς αὐτῷ γυναικῶδη προσῆσαν δάκρυα, ἃ τοῖς πολλοῖς τῶν φαύλων ψευδοχρίστοις προσεῖναι πέφυκεν. ἀλλ' οὐκ ἔλαθεν τοὺς πολλοὺς. τῷ δὲ Ἀγούστῳ μηνὶ ἐξελθὼν κατὰ Ἀράβων συνήνησεν αὐτοῖς εἰς Κρασὸν τῆς Φρυγίας, καὶ πολεμήσας ἤττυται· καὶ πολλοὺς ἀποβαλὼν μικροῦ δεῖν καὶ αὐτὸς κρατεῖσθαι ἤμελλεν, εἰ μὴ τῶν ἀρχόντων τινὲς ἀνδρείοτατοι τοῦτον μύλις τῆς ἀνάγκης περισώσασθαι ἴσχυσαν.

A.M. 6297 Τούτῳ τῷ ἔτει στάσεως γενομένης κατὰ τὴν Περσικὴν, 1
D κατῆλθεν ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς εἰρηνοποιήσων αὐτούς. Νικηφόρος δὲ ἄδειαν εὐρών, ἔκτισεν τὴν Ἀγκυραν τῆς Γαλατίας καὶ τὴν Θήβασαν καὶ τὴν Ἀνδρασόν. ἀπέστειλεν δὲ καὶ ἐν Συρίᾳ κοῦρσον, καὶ μηδὲν ἀνύσαν ὑπέστρεψεν, τὸναντίον δὲ μᾶλλον καὶ πολλοὺς ἀποβαλόν.

1. αὐτῷ A, αὐτὸ vulg. 4. ἀκριβῶς add. ex A. 8. γυναικωνιδος A, γυναικῶδει vulg. 10. ἐξελθὼν A, ἐλθὼν vulg.
12. ἀποβαλὼν A, ἀποβάλλον vulg. 19. ἀνύσαν ὑπέστρεψεν — ἀποβαλόν A, ἀνύσαντες ὑπέστρεψαν — ἀποβάλλοντες vulg.

omnes Lycaonum optimates, quasi Bardanem vindicare voluisset, per iuramenta coepit inquirere. inerat enim homini praeter alia naturae vitia facilis ad simulandum propensio; hoc eius genii praecipuum munus, quo etiam ante susceptum imperium plurimos decepit: simulatum tamen eius studium et affectationem expertis deridiculo extitit, adeo ut vultum suum execrandum, continua licet impudentia obscuratum, per dies septem imperatorio cubiculo tectus et eiulans reddiderit eo tempore inaccessum. aderant enim homini faciles et muliebres a natura concessae lacrimae, quod multis pravis hominibus Christos et prophetas se falso iactitantibus innatum videatur: id tamen haud plures latuit. caeterum mense Augusto adversus Arabes protectione suscepta, ad Crasum Phrygiae obviam illis factus, certamine inito superatus est, pluribusque suorum prostratis parum absuit, quin hostium in manus incideret, nisi procerum nonnulli animo et robore praestantes eum non sine difficultate periculo eripuissent.

A. C. 797 Hoc anno tumultu in Persia excitato Arabum dux partes dissidentes compositurus, illuc se contulit. interea Nicephorus capta occasione Ancyram Galatiae, Thebasam et Andrasum reparavit. Ievi insuper et praedis cogendis apto exercitu in Syriam misso, milites re infecta, quia immo pluribus eorum desideratis, reversi sunt.

Κωνσταντινουπόλει; Ιουλιανόν Νισηγόρον έτος α'. A.M. 638

Τοιούτῳ τῷ έτει, μηνί Φεβρουαρίῳ 26, Ἰουλιανῶν 18, P. 407

Ταρόσιος ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως
 Ἰερόθεος ἀπέβη, καὶ ἐξεκουσίωθη τὸ λείψανον αὐτοῦ ἐν τῷ
 5 ὁσιῶν τοῦ Ποιητοῦ, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ μνηστωρίῳ ἐν αὐ-
 τοῦ κτισθέντι ἐκάρτῃ τῆς πρώτης ἰεραρχίας αὐτοῦ ἱερατικῆς.
 καὶ τῆ 15 τοῦ Ἀριλλίου μηνος τῆ μεγάλης περιασῆ τοῦ
 πύαχα ἐχειροτονήθη Νισηγόρος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης
 ἀπὸ ἀσφαρικῶν ψήφῳ πάντες τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἱερέων,
 10 πρὸς δὲ καὶ τῶν βασιλέων. Πρώτω δὲ καὶ Θεόδωρος
 ἠγουμάτος τῆς μονῆς τῶν Στουδίων οὐ συνηθίζουσαν τῆ
 χειροτονίᾳ Νισηγόρου, ἀλλὰ καὶ λίαν ἀντιτάξθαι οὐσίονα B
 βασιλεύσαντι, αἰτίαν δὲ δὲν εἰλόγου ἔχοντες τὸ μὴ δεῖν ἀπὸ
 λαϊκῶν ἄξιως εἰς ἐπισκοπὴν ἀναστρέφειν· οὗς ὁ βασιλεὺς Νι-
 15 σηγόρος τῆς πόλεως ἀπέλασαι βούλεσθαι; ἀντιτάξας, ἀμφιβο-
 λούστων τινῶν οὐδ' ἐπισκοπὴν ἀποδοῦναι τῆ τοῦ πατριάρχου
 χειροτονίας καὶ καταλάσαι τῆς μονῆς ἐπισκοπίας ποῦ
 μοσικῶν ἀπὸ Θεόδωρον ἐπιτάξαιτω, καὶ οὐδ' ἔτι πρῶγμα
 γίνου τῆς ἐπισκοπίας καὶ κρησφατῶς ἐπισκοπῆν ἀλλὰ καὶ πολ-
 20 λοὶ ἄλλοι ἀπὸ λαϊκῶν ἐπισκοπῆσαν ὅπως τῆς αἰτίας τῆ δεῖν
 ἱερατικῶν οὐκ· τῆ 8 αὐτῷ ἔτει ἐπιστρέψαισεν Ἀρσένος ὁ τῶν

10. Στουδίων A, Στουδίων vulg. 19. καὶ καὶ ca A. 23.
 11. καὶ καὶ A, καὶ καὶ vulg. 16. τῆ ca A. 21. Ἀρσένος ὁ
 A, ὁ Ἀρσένος vulg.

Cyrenae episcopi Nisiphani anno primo.

A. C. 738

Hic anno necnon Felice die vicentesimo quinto Indictionis deci-
 mo quarta Parasceve sanctissimus Cyrenae archiepiscopus, gloriosum
 consilium habuit, cuiusque cura ad Pontii sancti decem, in monasterio
 eius in condita factis primis reliquiorum hebdomadae quarta sepultum
 fuit, necnon vero Apollis die duodecima magna presbiteri dominice
 Nisiphani sanctissimae patriarchae, pulch' convocata, populi totius, ca-
 catholici atque etiam imperatorum suffragii electus est. Fuit au-
 tem et Theodorus, Studii monasterii episcopus, Nisiphani ordinationi
 non assensurus, quia domo Studii a ceteris modesti fiamur
 absterrent, prohiberi velle, et argumentis docti, non sperare aliquem
 ab uno latronum dote ad imperium episcopatus fastigium pervenire
 credens; quoniam imperator Nisiphani, ubi ceteris constitutus, adversa
 monasteriorum sententia exillatum est, qui admodum fere patriarchae
 ordinationem expugnarent, si monachi ad septuaginta usque sub
 Theodoro militantes atque monasterium adus celestis, illa assenta,
 discurrerent et a barbarorum ruerent. parvo id neque necesse in
 coelesti usque textus evangelicatum fuit lectum, cum multi etiam alii,

Ἐξ Ἀράβων ἀρχηγὸς τὴν Ῥωμανίαν σὺν δυνάμει βαρεῖα ἀπὸ τε
 Μυροφόρων καὶ Συρίας καὶ Παλαιστίνης καὶ Λιβύης χι-
 λιάδων τριακοσίων. καὶ ἔλθὼν εἰς Τύανα ἐκκοδόμησεν οἶκον
 τῆς βλασφημίας αὐτοῦ, καὶ πολιορκήσας παρέλαβεν τὸ Ἡρα-
 κλέως κάστρον ὀχυρώτατον πάνν ὑπάρχον καὶ τὴν Θήβασαν 5
 καὶ τὴν Μαλακοπαίαν καὶ τὴν Σιδηρόπαλον καὶ τὴν Ἄνδρα-
 σον. ἀπέστειλεν δὲ κοῦρσον χιλιάδας ἐξήκοντα, καὶ κατέλθεν
 V. 324 ἕως Ἀγκύρας, καὶ ἱστορήσας ταύτην ὑπέστρεψεν. ὁ δὲ βασι-
 λεὺς Νικηφόρος φόβῳ καὶ ἀμνηχανίᾳ συσχεθεῖς, ἐξῆλθεν καὶ
 αὐτὸς ἐν ἀπογνώσει, τὰ τε γενναῖα τῆς ταλαιπωρίας ἐπίδει- 10
 κνύμενος, καὶ πολλὰ τρόπαια ποιήσας ἀπέστειλεν πρὸς Ἀα-
 ρὼν τὸν μητροπολίτην Συνάδων καὶ Πέτρον τὸν ἡγούμενον
 τοῦ Γουλαίου καὶ Γρηγόριον τὸν οἰκονόμον Ἀμάστρης, αἰτῶν
 εἰρήνην γενέσθαι· καὶ πολλὰ διαλεχθέντων αὐτῶν ἐστοίχησαν
 τὴν εἰρήνην, ἵνα τὸ κατ' εἶος τελεῖται αὐτοῖς ἀνὰ τριάκοντα 15
 χιλιάδες νομίσματα καὶ τρία νομίσματα κεφαλαιτιῶν αὐτοῦ
 τοῦ βασιλέως, καὶ τρία τοῦ νόμοῦ αὐτοῦ. ὁ δεξάμενος Ἀαρὼν
 ἤσθη καὶ ἡγαλλίασατο ὑπὲρ μυρίων ταλάντων ταῦτα δεξάμε-
 νος, ὡς ὑποτάξας τὴν τῶν Ῥωμαίων βασιλείαν. ἐστοίχησαν
 δὲ καὶ τὰ παραληφθέντα κάστρα μὴ κτισθῆναι. ὑποστρε- 20

1. ἐν δυν. vulg.   6. Μαλακοπέαν A.   7. ἀπέστη f.   13.
 αἰτῶν A, αὐτῶν vulg.   15. τὴν εἰρ. A, εἰρ. vulg.   16. καὶ
 τρία νομ. add. ex A e.   17. τοῦ βασιλέως A e, τῆς βασιλείας
 vulg.   20. παραληφθ. A, παραλειψθ. vulg.

de laicis episcopi creati, deo convenienter in sacerdotali dignitate se
 gesserint. eodem anno Aaron Arabum dux, collectis maximis copiis
 ex Maurophoris, Syria, Palaestina et Libya, quae ad trecenta millia
 accedebant, impressionem in Romanam ditionem fecit, et Tyana pro-
 fectus blasphemiae suae consecravit aedem, munitissimumque Hercu-
 lis castrum, Thebasam, Malacopaeam, Sideropalum et Andrasum armis
 et obsidione cepit, agmenque sexaginta millium militum populatum
 misit, et Ancyram usque devenit, qua diligentius explorata et descri-
 pta, reversus est. quare imperator Nicephorus in metum atque animi
 angustias adductus, ipse etiam contra processit, in hac rerum despe-
 ratione fortem adversus calamitates animum erigens, multaque sibi
 ipsi decernens trophaea, Synadensem metropolitam et Petrum Gulaei
 praepositum, et Gregorium Amastrensem oeconomum pacem compo-
 nendam postulaturos ad Aaronem legatos destinavit, qui multis hinc
 inde discussis, pacem ea conditione firmaverunt, ut in singulos annos
 triginta nummorum millia, et tria capitatorum ipsius nimirum impe-
 ratoris effigie exsculpta, aliaque pariter tria filii caractere notata Sa-
 racenis penderentur. Aaron eo censu accepto, quasi Romanorum im-
 perio sibi subiecto gavisus est, nec oblatis talentorum decem milli-

χεσθαι αὐτόν, φανερώς καιεπολεμήθη ὑπὸ τοῦ ἁγίου καὶ θαυματουργοῦ Νικολάου. ἔλθὼν γὰρ εἰς τὰ Μῦρα καὶ τὴν ἑρᾶν αὐτοῦ συντρίψαι πειραθεὶς λάρνακα, ἄλλην ἀντ' ἐκείνης πλησίον αὐτῆς κατέκλασεν· ἀντίκα τε πολλῇ ἀνέμων καὶ θαλασσιῶν κυμάτων, βροντῶν τε καὶ ἀστραπῶν ἀνωμαλία τὸν στόλον κατέλαβεν, ὡς ἱκανὰ συντριβῆναι σκάφη, αὐτόν τε τὸν θεομάχον Χουμειδ ἐπιγινῶναι τὴν τοῦ ἁγίου δύναμιν, καὶ παρ' ἐλπίδα τὸν κίνδυνον ἐκφυγεῖν. τῇ δὲ κ' τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς Νικηφόρος μετὰ πολλὴν ἐκλογὴν παρθένων ἐκ πάσης τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐξουσίας εἰς τὸ ζευῖσαι Σταυράκιον τὸν υἱὸν αὐτοῦ ποιησάμενος, Θεοφανὸν τὴν Ἀθηναίαν προσγενῆ τῆς μακαρίας Εἰρήνης μεμνηστευμένην ἀνδρὶ, καὶ πολλάκις αὐτῷ συγκοιτασθεῖσαν, χωρίσας αὐτὴν ἀπ' αὐτοῦ, τῷ ἀθλίῳ Σταυρακίῳ συνέζευξεν, ὡς εἰς πάντα καὶ εἰς τοῦτο παρανομήσας ἀναιδῶς,

V. 325 ἄλλας δύο ταύτης ὥραισιότερας ἐκλεξάμενος· σὺν αὐτῇ προφανῶς αὐτὰς ἔφθειρεν κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας τοῦ γάμου παρὰ

P. 409 πάντων ὁ μαρὸς γελῶμενος. τῷ δὲ Φεβρουαρίῳ μηνὶ στάσιν ἐννοήσαντες κατ' αὐτοῦ πολλοὶ τῶν ἐν τέλει, Ἀρσαβῆρ τὸν κοιαιστῶρα καὶ πατρικίον ἄνδρα εὐσεβῆ καὶ λογιώτατον ἐψηφίζοντο. γνοὺς δὲ τοῦτο ὁ πολυμήχανος Νικηφόρος, αὐ-

4. πλησίον αὐτῆς] παρακειμένην A. 6. τὸν add. ex. A. 8. τὸν κίνδυνον A, τὴν δύναμιν vulg. 9. ἐκ πάσης add. ex A. 14. ἐν τούτῳ A. 19. λογικώτατον A. 20. δὲ τοῦτο A, δὲ καὶ τοῦτο vulg.

piam ex ea abegit, arce sola vastitatis immuni servata. at certe redeuntem sanctus et mirandorum opifex Nicolaus manifesta ultione exagitavit. Myra etenim occupata, cum sacram eius urnam confringere tentaret, et in vicinam ex errore vim et ictus inferret, extemplo immanis ventorum procella, marinorum fluctuum impetui tonitruum fulgurumque promiscua tempestas adeo classem iactavit, ut pleraeque naves conquassatae submergerentur, ipseque dei hostis Chumid sancti virtutem expertus, vix ac praeter spem eam potuerit effugere. mensis autem Decembris die vicesimo Nicephorus Stauracio filio uxorem copulaturus, virginum Romanae ditionis accurata disquisitione praemissa, Theophanonem Atheniensem beatae Irenes affinem, viro, cum quo frequentius decubuerat, desponsatam et ab eo seiunctam, infelici Stauracio locavit, ut qui leges omnes violare solitus erat, etiam in hoc transgrederetur impudenter. duas autem alias puellas istam forma longe superantes, quas una cum ea delegerat, in ipsis nuptiarum solemnibus diebus palam non sine hominum risu viri execrandi constupravit. caeterum mense Februario proceres haud pauci conspationem in eum machinati Arsaberem quaestorem et patricium, virum religiosum et eruditum, designaverunt imperatorem. ubi Nicephorus,

ἐν ἀγίοις Χαρίτωνος καὶ Κυριακοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Σάββα, καὶ τὰ λοιπὰ κοινόβια τῶν ἁγίων Εὐθυμίου καὶ Θεοδοσίου. D ἐπεκράτησεν δὲ τῆς τοιαύτης ἀναρχίας ἢ κατ' ἀλλήλων καὶ ἡμῶν μαιφονία ἔτη*. Θεόδωρος δὲ ὁ ἡγούμενος τῶν Στουδίου, καὶ Ἰωσήφ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης, 5 ἅμα Πλάτωνι ἐγκλείστω, καὶ τοῖς λοιποῖς αὐτῶν μοναχοῖς τῆς κοινωρίας Νικηφόρου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου ἀπέστησαν διὰ Ἰωσήφ τὸν οἰκονόμον, ὡς παρανόμως στεφανώσαντα Κωνσταντῖνον καὶ Θεοδότην. Νικηφόρος δὲ ὁ βασιλεὺς ἀφορμῆς δραξάμενος ἐπισκόπους πολλοὺς καὶ ἡγουμένους ἀθροίσας σύνοδον κατ' αὐτῶν κροτηθῆναι ἐκέλευσεν, δι' ἧς ἐξεβλήθησαν τῆς μονῆς καὶ τῆς πόλεως ἔξορία παραπεμφθέντες μηνὶ Ἰαννουαρίῳ, Ἰνδικτιῶνι β'. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ῥόγας διδομένης τῷ λαῷ ἐν τῷ Στρομῶνι ἐπιπεσόντες οἱ Βούλγαροι ταύτην ἀφείλαντο χρυσίου λίτρας χιλίας καὶ ἑκατόν, καὶ πολὺν λαὸν κατέσφαξαν σὺν τῷ στρατηγῷ καὶ τοῖς ἄρχουσιν. ἦσαν γὰρ καὶ τῶν λοιπῶν θεμάτων ταξάτοι ἄρχοντες οὐκ ὀλίγοι, καὶ πάντες ἐκεῖ ἀπώλοντο. ἔλαβον δὲ καὶ τὸ τοῦλδον ὄλον, καὶ ὑπέστρεψαν. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει πρὸ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα V. 326 Κροῦμμος ὁ τῶν Βουλγάρων ἀρχηγὸς παραταξάμενος κατὰ 2

3. ἢ κατ' A, τῆς κατ' vulg. 4. ἔτη] ἔτι f: sed signum numeri deesse videtur. Στουδίου A, Στουδίων vulg. 14. Στρομῶνι A. 20. Κροῦμμος ὁ τῶν B. A, ὁ Κροῦμμ. τῶν B. vulg.

duarum magnarum laurarum monasteria, sancti dico Charitonis et Cyriaci, atque sancti Sabae, et in reliqua sanctorum Euthymii et Theodosii coenobia maxima clades erupit. invaluit Arabici imperii confusio huiusmodi, caedesque mutuae inter se et nobis illatae annos.* Theodorus autem, Studii praepositus, et eius frater Ioseph Thessalonicensis archiepiscopus, una cum Platone incluso et reliquis monachis, a Nicephori sanctissimi patriarchae communiōne, ob Ioseph oeconomum corollas nuptiales Constantino et Theodote illegitime pridem imponentem, seipsum segregavit. imperator autem Nicephorus commodam occasionem nactus, variis episcopis et monasteriorum praepositis in unum collectis, synodum agi mandavit, cuius decreto monasterio et urbe eiecti, mense Ianuario indictionis secundae in exilium pulsati sunt. hoc eodem anno erogato in milites stipendio ad Stromonem, Bulgari irruentes illud interceperunt, auri libras centum supra mille, varia exercitus plebe trucidata cum ipso duce et pluribus optimatibus: aderant quippe ex aliis quoque thematibus taxati proceres haud pauci, quorum communis fuit iactura: occupatisque universi exercitus sarcinis, Bulgari rediere. hoc etiam anno ante paschalis solemnia Crummus Bulgarorum princeps, expeditione suscepta, et in-

μενοι· ὁ δὲ τῷ ἀθρόω τῆς στάσεως σφόδρα καταπιηθεὶς, καὶ ἀναστὰς τῆς τραπέζης, πρῶτον μὲν διὰ Νικηφόρου καὶ Πέτρου τῶν πατρικίων ὄρκους καὶ πιθανολογίας κατευνάζειν ἐπειρᾶτο τὸ στράτευμα. οἱ δὲ μικρὸν παυσάμενοι, βουνόν τινα κατέλαβον οἱ τρισάθλιοι τῆς ἐν χερσὶν ἐπιλαθόμενοι πράξεως, τό, κύριε ἐλέησον, ἀναβοῶντες, ὡς ἐπὶ τιμῆ σεισμῶ ἢ ἀνομβρίᾳ. ὁ δὲ πρὸς πᾶσαν κακουργίαν ἔτοιμος, λαθραίαις δωρεαῖς διὰ τῆς νυκτὸς τοὺς πολλοὺς τῶν ἀρχόντων ἐξαπατήσας, τῇ ἐπαύριον αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ μέσος ἐλθὼν τοῖς ὄχλοις P. 411 διελέχθη περὶ πάσης εὐημερίας ὄρκους φοικτοῖς αὐτοὺς διαβεβαιωσάμενος καὶ τὰ τῆς ἰσῆς πρὸς τὰ τέκνα στοργῆς. καὶ παραντίκα τὴν βασιλίδα καταλαμβάνει, Θεοδοσίον πατρικίον καὶ προμοσκρίνιον, τὸ ἐπίκλην Σαλιβαρῶν, εἰσας εἰς τὸ καταμυθεῖν δι' ἀλλήλων τοὺς στασιάζοντας. ἐν δὲ τῷ ἐπανέροχθαι τὰ πλήθη ὀγογεῖν αὐτοὺς προσποιησάμενος, κατὰ τὸν ἅγιον Μάμαντα δαρμοῖς τε καὶ κουραῖς καὶ ἐξορίαῖς τοὺς πλείστους τιμωρησάμενος, εἰς Χρυσόπολιν τοὺς πολλοὺς διεβίβαζεν, καταπατήσας τοὺς τηλικούτους φοβεροὺς ὄρκους. οἱ δὲ διὰ τὴν συμφορὰν πύρινον ποταμὸν τὸ πέραμα προσηγόν- B ρευσαν.

3. ὄρκους καὶ A a f, ὄρκους αὐτοὺς καὶ vulg. 4. ἐπειρᾶτο τὸ στράτ. A a f, αὐτοὺς ἐπειρᾶτο vulg. 18. καὶ γοφ. A.

et maledictis appetebant, inexplabilem eius circa divitias libidinem e scelestum eius animum se non ultra toleraturos iurati. ille subito violentoque motu exterritus, exurgit e mensa, et per Nicephorum Petrumque patricios iusiurandis et aptis ad suadendum verbis eos demulcere parat. tum illi a tumultu leviter abstinentes, collem quendam occupant, miselli propositi facile conficiendi immemores, illud, domine miserere, quasi terrae motus eam conquassaret, vel diutina imbris penuria aerem detineret, inclamant. Nicephorus utpote ad omnem malitiam exercitatus, muneribus per noctem clam distributis, varios exercitus duces sibi devinctos seducens, ipse eorum medius insequenti die ad exercitum procedens, de suo erga eos affectu deque sua erga ipsos aequae ac filios propensione iusiurandis etiam tremendis certiores facturus disserit. ac confestim in urbem imperatricem convolat, Theodosio patricio et primiscrinio, cui cognomen Salibaras, dignoscendis per mutuas ipsorum accusationes tumultus auctoribus, relicto. militaribus autem copiis in urbem reversis, simulata stipendii erogatione, in varios ex militibus verberum tunsione, capillorum rasura, et exiliis ad sanctum Mamantem animadvertit, ac demum tantis ac tam horrendis sacramentis summo contemptu quasi ad pedes conculcatis, plurimos Chrysopolim in exilium deportavit. illi tanta calamitate perculsi, portus traiectui ignei annis nomen indidere.

πάντας, καὶ ἀναβιβάζεσθαι τὰ τούτων τέλη, παρέχοντας καὶ χαρτιατικῶν ἕνεκα ἀνὰ κερατίων δύο· καὶ πρὸς τετάρτην, τοὺς κουφισμοὺς πάντας ἀναβιβάζεσθαι προσέτατιεν. πέμπτην, τοῖς τῶν εὐαγῶν οἰκῶν παροίκους, τοῦ τε ὄρφανοτροφείου καὶ τῶν ξενόνων καὶ γηροκομείων τε καὶ ἐκκλησιῶν καὶ μο-

P. 412 ναστηρίων βασιλικῶν τὰ καπνικὰ ἀπαιτεῖσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς αὐτοῦ τυραννίδος, τὰ δὲ κρείττονα τῶν κτημάτων εἰς τὴν βασιλικὴν κουρατωρίαν αἴρεσθαι, τὰ μέντοι τέλη αὐτῶν ἐπιτίθεσθαι τοῖς ἐναπομείνασιν εἰς τοὺς αὐτοὺς εὐαγεῖς οἴκους κτήμασι καὶ παροίκους, ὡς διπλοῦσθαι πολλῶν τὰ τέλη, τῶν οἰκίσεων στενουμένων αὐτοῖς καὶ τῶν χωρίων. ἕκτην, σκοπεῖσθαι παρὰ τῶν σιτραηγούντων τοὺς ἀθρόως ἐκ πτωχείας ἀνακτησαμένους, καὶ ἀπαιτεῖσθαι χρήματα ὡς εὐρετῆς θησαυρῶν. ἑβδόμην, τοὺς πρὸ εἴκοσι χρόνων εὐρηκότας καὶ B μέχρι τῆς δευρο πίθον ἢ σκεῦος ὄτιοῦν καὶ αὐτοὺς ἐξαργυρῖζεσθαι. ὄγδῳην, τοὺς ἐκ πάππων ἢ πατέρων κληρονομήσοντας διαιρεθέντας ἐκ τῶν αὐτῶν χρόνων εἴκοσι, ἕξαναδιδόναι τῇ δημοσίῳ τοὺς πένητας, καὶ τοὺς ὠνησαμένους ἕξω τῆς Ἀβύδου σώματα οἰκετικά, ἀνὰ δύο νομισμάτων τελέσαι προσ-

2. χαρτιακοῦ c, χαρτιακῶν e, χαρτιακὸν f. καὶ πρὸς add. ex A. 4. τοῖς — παροίκους A, τοὺς — παροίκους vulg. 7. κτισμάτων a f. 11. τῶν add. ex A. 19. νομισμάτων A, νομίσματα vulg. 20. τελείσθαι A.

ascribi, et a concivibus armis instrui iussis, qui nimirum per singulos homines nummos octodecim, et publica tributa unus in alterius vicem publico aerario penderent. tertium hoc malitiae fuit commentum, ut nimirum inspectis omnium facultatibus tributa praestanda auferentur, et, descriptionibus confectae gratia, ceratia duo a singulis exigenterentur. quartum istud inventum: vectigalium remissiones in pristinum statum reduci et augeri. quintum: adeo devotarum aedium orphanorum, dico, peregrinorum, senum receptaculis, ecclesiis, et monasteriis imperatorum liberalitate positis fumaria tributa a primo tyrannidis suae anno colligi, possessionum uberiores in imperatoris curatoriam transferri, annua vero earum nomine pensa a residuis possessionibus et remanentibus sacrarum illarum aedium accolis persolvi, adeo ut habitationibus et agris in angustiis adductis aucta duplo tributa exigenterentur. sextum: a provinciarum rectoribus, qui ex egenis proxime divites evasissent, inquiri, et ut a thesaurorum inventoribus divitias repeti. septimum: ab iis, qui a viginti annis et citra illud spatium dolium aut vas quodcumque invenissent, pecunias emungi. octavum: eos qui ante praedictos viginti annos ab avis et patribus haereditatis iure aliquid obtinissent, etiamsi pauperes evasissent, ad publico redhibendum cogendos. qui autem extra Abydum mancipia

αὐτοῦ κληρονομηθῆναι. ἄξιον δέ τι καὶ ἡδύσματος ἢ παραδείγματος ἕνεκα μνησθῆναι καὶ τούτου. κηρουλλάριός τις ἦν ἐν τῷ φόρῳ ἐκ τῶν ἰδίων πόνων ἀνευδεής. τοῦτον μεταστειλάμενος ὁ παμφάγος φησί· θὲς τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου, καὶ ὁμοσόν μοι τό, πόσος σοι χρυσός ἐστι; ὁ δὲ 5 μικρὸν ὡς ἀνάξιος δῆθεν παραιτούμενος, ἐβιάσθη τοῦτο παρ' αὐτοῦ ποιῆσαι, καὶ λίτρας ἑκατὸν ἐξείπειν ἔχειν. καὶ τοῦτο P. 413 κατὰ τὴν ὥραν προσέταξεν ἐνεχθῆναι, φήσας· σὺ τί χρειάν ἔχεις περισπασμοῦ; συναριστήσόν μοι, καὶ ἄρον νομίσματα ἑκατόν, καὶ πορεύου ἀρκοῦμενος.

A.M. 6303

Τούτῳ τῷ ἔτει Νικηφόρος τὰς κατὰ Χριστιανῶν ἐπέτει-
 νεν ἐποψίας ἀθέους ἐξαγορασμοῖς παντοίων ἀλόγων, βοσκη-
 μάτων τε καὶ καρπῶν, ἀδίκους δημεύσεις τε καὶ ζημίας τῶν
 ἐν τέλει λογισμοῖς ἐν πλοίοις, ὁ πᾶσι νομοθετῶν τὸ μὴ τοκί-
 ζειν, καὶ ἄλλας μυρίας κακῶν ἐπινοίας, ὧν ἡ κατὰ μέρος 15
 Βίστορία φορτικὴ τοῖς ἐπιτετημημένα ζητοῦσι πέφυκε μανθάνειν
 τὰ πράγματα. τῇ δὲ πρώτῃ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς ἡμέρᾳ
 τρίτῃ, σπασάμενός τις ἀφανῆς ἐν σχήματι μοναχοῦ ζίφος τι-
 νὸς τῶν στρατευομένων, εἰσέδραμεν ἐν τῷ παλατίῳ Νικηφό-
 ρον ἀνελεῖν ζητῶν. τῶν δὲ περιεστῶτων δύο διατρεχόντων 20

1. καὶ add. ex A. 4. ἐπὶ A, κατὰ vulg. 11. τὰς A, τῆς
 vulg. ἐπινοίας A add. post Χριστ. 12. ἐπαγορ. A. 18.
 τινὸς A, τινῶν vulg. 20. δὲ add. ex A.

fretus, quo citius ruerent, eo citius illorum haereditates ad se de-
 venturas. id vero etiam dignum est quod memoriae tradam, tam
 voluptati, quam utili exemplo futurum. agebat in foro cereorum qui-
 dam venditor ex propriis laboribus nonnullas facultates adeptus. eum
 ad se accersitum helleo ille pecuniarum sic alloquitur: apposita ca-
 piti meo manu, iura quanta tibi sit auri copia. is tanquam indignus
 manum extendere recusans et exequi compulsus, centum auri libras
 possidere fassus est, quas imperator quantocius proferri cum iussisset,
 quid, inquit, tibi ea sollicitudine opus est? prande mecum, et ac-
 ceptis tibi nummis centum, in domum tuam contentus discede.

A.C. 803

Hoc anno Nicephorus, qui lege sancita foenora exercenda prohi-
 buit, solitas sibi at deo invisas Christianorum inspectiones, bonorum
 omnium et animalium, pabulorum, et fructuum iniquas proscriptiones,
 usuras de navigiis captatas, aliaque mala infinita prorogavit in peius,
 quorum narratio ex parte instituta molesta iis sit futura, qui res ge-
 stas compendio cognoscere student. mensis autem Octobris die pri-
 mo, hebdomadis feria tertia, quidam incognitus monastico habitu te-
 ctus, educto e cuiuspiam militis latere gladio in palatium irruit, Ni-
 cephoro mortem inferre meditatus. astantium autem duos eum iuse-

ψευδεργημίτης τις Νικόλαος τοῦνομα καὶ οἱ σὺν αὐτῷ γεγο-
 νότες ἦσαν, καὶ κατὰ τοῦ ὀρθοῦ λόγον καὶ τῶν σεπτῶν εἰκό-
 των ἐβλασφήμουν, ὧν ἀντεποιεῖτο Νικηφόρος, καὶ ἐλύπει τὸν
 P. 414 ἀρχιερέα καὶ πάντας τοὺς κατὰ θεὸν ζῶντας. πολλάκις γὰρ
 V. 329 καὶ αὐτῶν ἐγκαλῶν ἠγυμνακτῆθη, τοῖς πρὸς ἀλλήλους ἐχθραί-
 νοουσι σφόδρα συγκαίρων, ἐπιτωθάζων παντὶ Χριστιανῷ φι-
 λοῦντι τὸν πλησίον, ὡς ἀνατροπεὺς τῶν θείων ἐντολῶν, καὶ
 διὰ σπουδῆς ἦν αὐτῷ δίκας ἀλόγους καὶ εὐλόγους παντὶ Χρι-
 στιανῷ κινεῖν ἐν τῷ κολαστηρίῳ τῆς Μαγναύρας, πρὸς τὸ
 μηδένα σχολάζειν κατὰ τῶν ἄσεβειῶν αὐτοῦ. τοὺς στρατιω-
 τικοὺς ἄρχοντας δουλικῶς χρᾶσθαι τοῖς ἐπισκόποις καὶ κλη-
 ρικοῖς ἐκέλευσεν καταγομένους αὐθεντικῶς ἐν τοῖς ἐπισκοπεί-
 οις καὶ μοναστηρίοις, καὶ καταχρᾶσθαι τὰ αὐτῶν. τοὺς ἀπ'
 Βαϊῶνος ἀναθεμένους τῷ θεῷ χρυσᾷ ἢ ἀργυρᾷ σκευῆ ἐψέγεν,
 καὶ τὰ τῶν ἐκκλησιῶν ἱερά κοινουῖσθαι ἄξιον ἐδογματίζεν, ὡς
 Ἰούδας τὸ δεσποτικὸν μῦρον. τοὺς πρὸ αὐτοῦ βασιλεῖς ἄπαν-
 τας ὡς ἀκυβερνήτους ἐμέμφετο, καθόλου τὴν πρόνοιαν ἀναι-
 ρῶν, καὶ μηδένα λέγων γίνεσθαι τοῦ κρατοῦντος δυνατώτε-
 ρον, εἰ βούλοιο ὁ κρατῶν ἐντρεχῶς ἄρχειν. ἀλλ' ἐματαιώθη
 ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτοῦ ὁ θεόκταντος. τῷ δὲ Φεβρουαρίῳ 21
 μηνὶ τῆς αὐτῆς δ' ἰνδικτιῶνος τῷ πρώτῳ σαββάτῳ τῶν ἀγίων

13. αὐτῶν A f, αὐτὰ vulg.
add. ex A.

14. σκευῆ add. ex A. 21. ἀγίων

nio Nicolaus quidam, eremitae nomen falso sibi arrogans, et quidam
 eiusdem vitae participes, adversus rectam fidem et venerandas imagi-
 nes blasphemias evomere assueti. istos sibi devincire, pontificem vero
 Nicephorum reliquosque vitam suam ad dei placitum conformantes
 affligere studebat. saepius enim his illos incusantibus succensuit,
 cum ex adverso mutuas ad invicem foventes inimicitias amplecteretur,
 et diligentes invicem conviciis morderet: usque erat divinatorum man-
 datorum acerrimus oppugnator, in id toto studio raptus, ut, litibus
 per fas aut nefas cuilibet Christiano in Magnaurae carnificina inten-
 tatis, neminem impietatibus suis dignoscendis attendere permetteret.
 militares proceres episcopis et clericis herili iure episcopatibus et
 monasteriis abductis, in servorum modum uti eorumque bonis abuti
 iussit. eos insuper, qui ab antiquo aurea vel argentea quaeque vasa
 deo devota consecrasset, ipse vituperiis incessebat, et quae nunc
 possideret ecclesia communibus usibus deputanda, prout Iudas domi-
 nicum unguentum, deblaterabat. ad haec qui praecesserunt imperato-
 res, ceu rerum gerendarum imperitos, moderantia in universum sub-
 lata, accusabat, affirmans neminem principe potentiorum esse, modo
 caute atque strenue is imperium gerat, sed homo divinae iustitiae vi-

δέχου πλὴν τῶν ὀρωμένων σοι. ταῦτα κύριος οἶδεν. αὐτὸς ἐγὼ
 ζώσῃ φωνῇ ἀκήκοα παρὰ Θεοδοσίου. ἐπισυνάξας δὲ τὰ στρα-
 P. 415 τεύματα, οὐ μόνον ἐκ Θράκης, ἀλλὰ καὶ τῶν περατικῶν θε-
 μάτων, πένητίας τε πολλοὺς ἰδίους ὄψωνίους, σφενδόνας καὶ
 ῥάβδους ὀπλισμένους, βλασφημοῦντας ἅμα τοῖς στρατεύμασιν, 5
 ἤλυσεν κατὰ Βουλγάρων. Κροῦμμος δὲ τὰ πλήθη φοβηθεὶς,
 ὄντων αὐτῶν ἐν Μαρκέλλαις, ἤτειτο εἰρήνην. ὁ δὲ ταῖς οἰ-
 κείαις κακοβουλίαις καὶ ταῖς τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ συμβού-
 λων εἰσηγήσει διεκωλύθη, καὶ μετὰ πολλὰς περιαγωγὰς δι'
 ἀβάτων τόπων ῥιψοκινδύνως ὁ Θρασύδειλος εἰσέρχεται εἰς 10
 Βουλγαρίαν τῇ εἰκοστῇ τοῦ Ἰουλίου μηνός (κυνὸς ἦν ἐπιτολὴ
 πανολέθριος), συχνῶς ἐπιφθεγγόμενος, τό, τίς πορεύσεται καὶ
 V. 330 ἀπατήσει τὸν Ἀχαιῶ; λέγων, ὅτι κἄν ὁ θεὸς κἄν ὁ ἀντικεί-
 B μενος ἔλκη ἅπαντα. πρὸ δὲ τοῦ εἰσελθεῖν αὐτόν, Βυζάντιος
 ὁ τούτου ἐπιστήθιος οἰκέτης πρὸς Κροῦμμον ἀπὸ Μαρκέλλων 15
 προσέφυγεν, συναρπάσας ἐσθῆτα βασιλικὴν καὶ χρυσίου λίτρας
 ἑκατόν, πολλοὶ δὲ τὴν τούτου φυγὴν ἐπὶ κακῷ Νικηφόρου
 οἰωνίσαντο. ἐπὶ δὲ τρισὶν ἡμέραις μετὰ τὰς πρώτας θυμβο-
 λὰς δόξας κατενοδοῦσθαι, οὐ τῷ κατενοδοῦντι θεῷ τὰ τῆς

1. πλὴν A, παρὰ vulg. αὐτὸς ἐγὼ A, ταῦτα vulg. 2. ante
 ἀκήκοα e add. ὁ συγγραφομένος. 13. ἀπατήσει A, ἀπαντήσει
 vulg. 14. ἔλκη A, ἔλκει vulg. ἐπαντα] ἀκοντα vulg.
 17. Νικηφόρω vulg.

Theodosi? ne praeter ea, quae experiris, aliud quippiam expectes. ista dominus novit. ista viva voce referentem Theodosium audivi. igitur copiis non solum ex Thracia, sed ex ulterioribus etiam provinciis in unum collectis, multisque pauperibus eo adactis, ut propriis stipendiis militarent fundis et baculis armati, ex quo diris omnibus eum, et una exercitum eius universum devovebant, adversus Bulgaros contendit. at cum populares illae turbae Marcellas advenissent, extimuit Crummus, et de pace tractare molitus est, sed Nicephorus tam proprii consilii pravitate, quam eiusdem secum sensus consiliariorum suggestionibus impeditus, tractatum recusavit, tandemque post varios per invia loca circuitus, post expositum periculo exercitum thrasotimidus mensis Iulii die vicesimo, Bulgariam ingreditur, sub canis perniciosissimum exortum; istud autem frequenter insonabat: quis ibit et decipiet Achab? sive deus etenim, sive oppositus hostis, cuncta trahit et regit. prius autem quam in Bulgariam penetraret, Byzantius famulus eius intimus imperatoria veste et auri libris centum secum sublatis, a Marcellis ad Crummum profugit, quam domestici fugam plurimi in sinistrum omen interpretati sunt. post dies vero tres et conflictus primos leviores, cum fortunam in vota conspiciantem secum trahere videretur, haud prosperitatis auctori deo victo-

νίας ἐπέγραψεν, ἀλλὰ Σταυρασίῳ μόνῳ τῆς εὐσεβίας καὶ
 ἐξουσίας ἐπέγραψεν, καὶ τοὺς καλοῦσιν τὴν πίστιν ἀρχαῖοις
 ἐπέλει. ἄλογα δὲ ζῶα καὶ βρώγη καὶ πόσις ἐλίσιος ἀση-
 λειῶς ποιητέσθαι προσέταξεν, καὶ τὰ τῶν ἁμαρτῶν τῶν
 5 ἁμαρτῶν ἄπορα εἶπεν μόνῳ ἐπιμαλούμενος τῆς τῶν ἀπείλων
 συλλογῆς, εὐαγγέλιον δὲ καὶ ἀποστολὰς τοῖς τοῦ Κροίμου τυ-
 μῆταις ἐπέδει, ὡς ἴδια λοιπὸν ἐφαλλόμενα. ὅσα γὰρ καὶ
 ἄπορα μὲν Χριστιανῶν ἀναστένων τῶν ἀσέλων ἀπέστη, καὶ
 τῶν ἀγαθῶν ἀσέλων τοῦ Κροίμου ἐπέγραψεν, ἐαυτοῦ ἀπο-
 10 στασιαστικῶν καὶ ἀσεβῶν, ὅτι ἴδιος, τῶν ἀσέλων. ἄπο
 αὐτῶν, ὅτι αὐτῶν ἀσέλων ὄντι, καὶ ἐπέδει ἐν τῶν ἀσέλων. ὁ δὲ τῆς
 ἀσέλων ἐπέδει τῶν ἀσέλων καὶ ἀσέλων, ἐπ' οὓς καὶ γὰρ ἀσέλων
 ἐπέδει, τῶν τῆς γῆρας τῶν ἀσέλων καὶ ἐπέδει ἀσέλων ἀσέλων
 ἐπέδει ἀσέλων ἀσέλων, πᾶσι καὶ ἀσέλων ἀσέλων. Νικηφόρος δὲ
 15 τοῦτο γινώσκων, ἐπέδει, ὡς ἐπέδει τῶν ἀσέλων, ὅτι ἀσέλων
 ἀσέλων καὶ τοῖς ἀσέλων τῶν ἀσέλων ἀσέλων, ὅτι τῶν
 ἀσέλων ἀσέλων ἀσέλων, μὲν τῶν ἀσέλων ἀσέλων τῶν ἀσέλων.
 τῶν ἀσέλων δὲ ἐπ' ἐπέδει ἀσέλων ἀσέλων, πᾶσι καὶ ἀσέλων ἀσέλων, τὰ
 ἀσέλων ἀσέλων. καὶ τῆς ἀσέλων τοῦ ἀσέλων ἀσέλων καὶ ἐπέδει
 20 ἀσέλων ἀσέλων Νικηφόρος καὶ τοῖς ἀσέλων ἀσέλων ἀσέλων ἀσέλων
 ἀσέλων ἀσέλων ἀσέλων ἀσέλων, ἀσέλων δὲ τῆς ἀσέλων ἀσέλων

5. ἀσέλων A, ἀσέλων vulg.   7. καὶ ἐπ' ἴ. A, καὶ τὰ ἴ. vulg.   10.
 ἴδιος ἀσέλων A.   19. ἀσέλων A, ἀσέλων vulg.   21, ἴ. D. A.

eius inscriptionis scripsit vel Stavracii solum felicitatem ac providen-
 tiam laudavit, et sic, qui imperium in Bulgaria dimittentem, pueri
 commendavit est. pueri tantummodo talibus curantur, et quia infor-
 tes non committuntur nisi mandata, et relictis ceteris eorum exerce-
 rent imperium, sedam commendationem episcopus dicitur accepit
 clausula et inquit Constanti mandata velut propria commendavit, eorum
 que predictam commendavit curas et mandata persequenti Constanti solum
 dictum commendavit. In talibus factis, deinde scribit Nierphorus equi-
 tati quoniam taliter, talis quod tunc predictum est, et dicitur cum
 pueri. In pueri commendatione, pueri non committunt, que Constanti exaspera-
 tionem, regnum taliter et curas leguntur scriptis in tali mandata commenda-
 tionem. quod cum commendavit Nierphorus, talibus taliter quod talibus
 talibus predictam commendavit, et quod mandata episcopi laudavit. clau-
 sula inquit commendationem non dicit. talibus predictam commendavit, talibus
 talibus talibus, quod talibus. Alii dicit talibus talibus quod talibus et
 talibus in talibus talibus talibus talibus, quod talibus, quod talibus talibus
 talibus, quod talibus talibus et talibus talibus talibus talibus talibus talibus
 talibus et talibus talibus talibus talibus talibus in talibus et talibus
 talibus talibus talibus talibus talibus talibus talibus talibus talibus talibus

τες οἱ βάρβαροι κατὰ τῆς Νικηφόρου σκηρῆς, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μεγιστάνων ἀναιροῦσιν αὐτὸν οἰκτρῶς, ἐν οἷς ἦν καὶ P. 416 Ἀέτιος πατριίκιος, καὶ Πέτρος πατριίκιος, καὶ Σισίνιος πατριίκιος ὁ Τριφύλλης, καὶ Θεοδοσίος πατριίκιος, ὁ Σαλιβαρῶς, ὁ πολλὰ λυπήσας καὶ κακὰ ἐνδειξάμενος τῇ μακαρίᾳ Εἰρήνῃ, 5 καὶ ὁ ἑπαρχος πατριίκιος, καὶ Ῥωμανὸς πατριίκιος, καὶ στρατηγὸς τῶν ἀνατολικῶν, καὶ ἕτεροι πολλοὶ πρωτοσπαθάριοι, καὶ σπαθάριοι, καὶ τῶν ταγμάτων ἄρχοντες, ὁ τε τοῦ ἔξκουβίτου δομέστικος, καὶ ὁ δρουγγάριος τῆς βασιλικῆς βίγλης, καὶ ὁ τῆς Θράκης στρατηγός, καὶ πολλοὶ ἄρχοντες τῶν θεμάτων σὺν 10 B ἀπείροις λαοῖς, πᾶσά τε ἡ τῶν Χριστιανῶν καλλονὴ διεφθάρη: τὰ τε ὄπλα πάντα ἀπώλοντο, καὶ τὰ τῆς βασιλείας σκευή. τὰ δὲ τῆς τοιαύτης ἡμέρας ἀκαλλῆ ὄρηματα μὴ γένοιτο Χριστιανοῖς ἰδεῖν ἔτι, ὡς πάντα θρήνου ἐπέκεινα. ταῦτα δὲ γέγονε τῇ εἰκοστῇ πέμπτῃ τοῦ Ἰουλίου μηνὸς ἰνδικτιῶν τετάρτῃ. τὴν 15 δὲ Νικηφόρου κεφαλὴν ἐκκόψας ὁ Κροῦμμος, ἐκρέμασεν ἐπὶ ξύλου ἡμέρας ἰκανάς, εἰς ἐπίδειξιν τῶν ἐρχομένων εἰς αὐτὸν ἐθνῶν καὶ αἰσχύνῃν. μετὰ δὲ ταῦτα λαβὼν αὐτήν, καὶ γυμνώσας τὸ ὄστον, ἄργυρόν τε ἐνδύσας ἔξωθεν, πίνειν εἰς C αὐτὸ τοὺς τῶν Σκλαβίνων ἄρχοντας ἐποίησεν ἐγκανχώμενος. 20

1. τῆς A, τοῦ vulg.   2. ἦν add. ex A.   8. ὁ τε τοῦ ἔξκουβίτου A, καὶ τῶν ἔξκουβίτων vulg.   9. βίγλης A, βίγλας vulg.
 11. ἡ τῶν Χρ. A, τῶν Χρ. ἡ vulg.   14. fort. παντός.   16. ἐπικόψ. A.   19. τὸ add. ex A.   20. αὐτὸ A, αὐτήν vulg.

optimatum eius tentoria, ipsos miserabiliter obtruncarunt, inter quos Aetius patricius, Petrus patricius, Sisinnius Triphyllius patricius, Theodosius patricius, Salibaras dictus, qui multis aerumnis et malis illatis beatam Irenem afflixit, praefectus quoque etiam ipse patricius, Romanus patricius et orientalium dux, et alii plurimi protospatharii, spatharii, agminum ductores, excubitorum domesticus, exploratorum sive imperatoriae vigiliae drungarius, Thraciae dux, multi praeterea thematum proceres et officiales, cum innumera militum plebe, adeo ut Christianorum decor omnis et splendor eo die prostratus fuerit et omnino extinctus, armaque pariter universa et imperatoris supellex omnis perierit. incompositum sane istius diei relatum, ceu qui luctum et querelas omnes exsuperet, absit ut Christiani iterum alibi oculis prospiciant. contigerunt ista mensis Iulii die vicesimo quinto iudictione quarta. Crummus autem amputatum Nicephori caput, adventantibus ad se variis nationibus, ostentandum per dies multos in Romanorum dedecus et vituperium in ligno suspendit. postmodum vero illud suspendio revulsum, carnibus nudatum, et argento tectum, compotaturis Sclavinorum principibus in poculum gloriabundus effor-

P. 417 ρισωθεὶς, πολλὰ παρεκλήθη ὑπὸ τῶν φίλων ἀναγορευθῆναι βασιλεύς, καὶ οὐ κατεδέξατο διὰ τοὺς πρὸς Νικηφόρον ὄρκους καὶ Σταυράκιον. τούτῳ Στέφανος δομέστικος ἀντεῖπεν ἐλπίδι τῆς ζωῆς Σταυρακίου. Θεόκτιστος δὲ ὁ μάγιστρος συνέτρεχεν περὶ τῆς βασιλείας Μιχαήλ. Σταυράκιος δὲ δι' οὐρῶν 5 αἰμορραγήσας ἀμέτρως κατέξηράνθη μηρούς καὶ σκέλη, φορεῖοις ἐλθὼν ἐν Βυζαντίῳ. τούτῳ Νικηφόρος ὁ πατριάρχης πάνν προκείμενος συνεβούλευεν ἐξιλεώσασθαι τὸν θεόν, καὶ τοὺς πλεονεκτηθέντας ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ παραμυθίσασθαι, πρὸς ὃν ὁ τῆς πατρικῆς γνώμης γνήσιος κληρονόμος ἔλεγεν, 10 Β μὴ δύνασθαι πλείω τριῶν ταλάντων ἀποδοῦναι. ταῦτα δὲ ἦν μικρὸν μόριον τῶν ἐκείνου ἀδικιῶν. πλὴν καὶ περὶ ταῦτα ὤκνει, ζῆσαι καταδοκῶν. ἄσπονδον δὲ ἔχων πατρικὴν γνώμην συχνότερον ἀτιμίαις ἔβαλλεν Θεόκτιστον μάγιστρον καὶ Στέφανον δομέστικον καὶ Μιχαήλ κουροπαλάτην, ἀποστρεφόμενος 15 πάντη καὶ Προκοπίαν τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν, ὡς ἐπιβουλεύσασαν αὐτῷ ταῖς Θεοφανῶ τῆς ἀγούστης ἐπιβουλαῖς. αὐτίκα γὰρ ἡ τάλαινα κατὰ μίμησιν τῆς ἀγίας Εἰρήνης κρατήσειν ἤλπιζε τῆς βασιλείας ἅπαις οὐσα. ὁ δὲ Σταυράκιος C ἀνιῶτως ἑαυτὸν ὄρῶν διακείμενον τῇ γαμετῇ τὴν βασιλείαν 20

7. ὁ πατρικίος σφόδρα πρ. A.
 ἦν μικρὸν A, ἦν τὸ μ. vulg.
 λαῖς, suprascr. ὑποβολαῖς A.

9. ἐπὶ A, παρὰ vulg.
 17. τῆς add. ex A.
 18. τῆς μακαρίας EIQ. A.

12.

ἐπιβο-

dux, imperatorem salutari se permetteret, plurimum ab amicis rogatus, ob sacramenta Nicephoro et Stauracio a se data, potestatem oblatam recusavit. huic etiam melioris valetudinis a Stauracio recipiendae spe fretus Stephanus domesticus fortiter obsistebat, eidem vero Michaeli imperium conferendum sollicitè curabat Theoctistus magister. Stauracio autem sanguinem cum urina emittenti, femora atque crura ita extabuerunt, ut lectica in urbem sit invectus. huic patriarcha Nicephorus bene affectus deum placaret, et patris eius rapinis oppressos consolaretur ac levaret, consulebat, ad quem paternae sententiae legitimus successor, se non amplius quam tria talenta restituere posse retulit, quae iniustorum eius raptorum minima pars erant, quam tamen filius quasi de vita securus reddere cunctabatur. patrumque insuper morum imitator redditus, cum animo inimicitii reconciliando prorsus aversum se exhiberet, Theoctistum magistrum, Stephanum domesticum et Michaelē curopalatem saepius contumeliis affecit, Procopiam quoque sororem vehementer aversabatur, quasi Theophanone augusta ita suadente sibi parasset insidias. infelix enim haec foemina beatæ Irenes exemplo, continuo in spem potiundi imperii venit, cum sine liberis esset. Stauracius vero aegritudine remediis

βασιλεία περιποιήσασθαι, ἣ δημοκρατίας ὄψεται Χριστιαν-
 οῦς ἐπὶ τὰς προλαβοῦσι ναυοῖς. ἐφ' ἣ πτοχόδητες Διακρί-
 ρος ὁ πατριάρχης καὶ ὁ θεολογικός μαγιστρος καὶ Στέφανος
 δουλοπαικὶς ἐκπέλλει, ἔχθρας εἰς φίλους ἀλλήλους καὶ Μιχαὴλ
 κοινοβουλοῦντες ἴδοντες κατὰ τὰ εἶδη τοῦ Σουλεϊμάνου μισοῦ
 τῆς πέρας τῆς ἰουδαϊκῆς τῆ δὲ ἰουδαίᾳ τῆς πρῆξις τοῦ Νου-
 βρίου μηνὸς προσκαλοῦντο; Διακρίτος Στέφανος δου-
 λοπαικὸν ἰατρῶτα, πῶς ἂν διακρίτῃ ἀγαθὸν Μιχαὴλ τοῦ γυμ-
 νασίου αὐτοῦ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ πρὸς τὸ ἀπογλυῶσαι αὐτόν;
 10 τοῦ δὲ φέροντος ἀδίδουτο ἰδῆσαι τοῦτο ποιῆν τῆ ὄψη διὰ τῆς D
 παρὶ αὐτόν διταρῆν, καὶ τὸ τοῦ ἰσίου ἀσφαλῆς τῆς αἰτίας
 αὐτοῦ, κερταπλε μὴ γνοσθῆναι τίτι τὰ λεχθέντα. ὁ δὲ ἐκ V. 33a
 γαῖς παιδατοῦς πεισῶν αὐτόν ἀπειρημένον, δι' ἄλλης τοιαύτης τὰ
 περιλαβόμενα τῶν ταχυτάτων στρατοκράματα συστραγῆν ἐν τῇ
 15 ἀσπαστῇ λαοδρόμῃ μετὰ τῶν αἰσίων ἀρχόντων πρὸς τὸ
 ἀναγορευοῦσαι τὸν αὐτόν Μιχαὴλ εἰς βασιλεία. καὶ ἰδοῦσθαι
 πῶς τῆς ἀγγελίαν τοῦ ἐφθῆκε ἐν τῇ καλασίᾳ, τοῦτο ἀγγ-
 γοῦσασθαι βασιλεία, πῶς τῆς δόξαδῆσται. Διακρίτος δὲ ὁ
 πατριάρχης ἔγκρητος εἴ ἰδοῦσθαι παρὰ Μιχαὴλ ἀσπαστῆ P. 4. 8

γ. Διακρίτος αὐτὸς καὶ Α. Β. Διακρίτος Α, Διακρίτος καὶ. ο.
 αὐτοῦ Α, τῆς καὶ. καὶ. καὶ. καὶ δι Α, αὐτοῦ δι καὶ. καὶ
 αὐτὸς καὶ Α. ια. καὶ τὸ καὶ Α, καὶ καὶ καὶ. ιβ. Διακρί-
 τος Α, ἀσπαστῆ καὶ. ιγ. ἀσπαστῆ Α, ἀσπαστῆ καὶ
 ιδ. καὶ. καὶ Α.

omnibus copiose cum se lactatum venisset, immo cum magis cum
 parente, vel in proprii palatium vel quilibet in illis amicum venisset,
 quare certe quondam temporibus valentissimus Babar' summa, etiam omni-
 bus venerabilibus, qui se Nicopolim palatium et Theodosium impri-
 tior, quondam tempore et Michael imperatoris in unum adibat, et
 infansibus pueris ad lactandum eximia in commendam venerat cum
 pueris Septembris exilio in illud tempore quanta. — pueri autem Octobris
 die pueri cum imperatore Nicopolim Nicopolim in unum ad se ad
 omnino lactantibus, quoniam via Michaelis ex unum cum lactum
 omnia quondam palatium domus pueri lactantibus? quod ille quoniam
 et commendatissimum erat, tunc et lactantibus lactum temperantem,
 tunc lactum et commendatissimum domus erat illius, hanc fieri pueri
 commendatissimum, Nicopolim cum commendatissimum est, ut ita illi commendat.
 ille pueri ad commendatissimum commendatissimum a unum lactantibus illius
 erat, tunc per unum unum in lactum Hippodromi in illi collectis re-
 commendatissimum commendatissimum, tunc domus Michaelis commendatissimum,
 commendatissimum illi commendatissimum. amicus in unum palatium illius
 commendatissimum, in unum palatium et commendatissimum commendatissimum,
 commendatissimum commendatissimum. Nicopolim autem palatium commendatissimum propria

περὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως, καὶ τοῦ ἀναιμιάκτου φηλάξει τὰς
χεῖρας ἀπὸ Χριστιανῶν, καὶ περὶ ἱερατικῶν ἀνθρώπων ἢ μο-
ναχῶν, καὶ ὅλως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καταλόγου, τοῦ μὴ τύ-
πτεσθαι παρ' αὐτοῦ.

A.M. 6304

Ῥωμαίων βασιλέως Μιχαὴλ ἔτος α΄.

5

B

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ β', ἰνδικτιῶνι ε', ἡμέρα ε',
ὥρα α', Μιχαὴλ ὁ εὐσεβέστατος κουροπαλάτης ἀνηγορεύθη
βασιλεὺς Ῥωμαίων ἐν τῷ ἵπποδρόμῳ ὑπὸ πάσης τῆς συγκλή-
του καὶ τῶν ταγμάτων. Σταυράκιος δὲ τὴν τοῦτου ἀναγό-
ρευσιν ἀκούσας, ἀντίκα τὴν κόμην ἀποκειράμενος, μοναχικὰ
περιεβάλετο ἱμάτια διὰ Συμεῶν μοναχοῦ συγγενοῦς αὐτοῦ,
πολλὰ τὸν πατριάρχην ἐπιβοῶμενος, ὃς ἐλθὼν ἐν τῷ παλατίῳ
πολλὰ Σταυράκιον σὺν τῷ βασιλεὶ Μιχαὴλ καὶ τῇ ἀδελφῇ
παρεκάλουν μὴ λυπεῖσθαι ἐν τῷ γεγονότι· οὐ γὰρ κατ' ἐπι-
C βουλὴν, ἀλλὰ κατ' ἀπόγνωσιν τῆς αὐτοῦ ζωῆς. ὁ δὲ τῇ πα- 15
τρικῇ πονηρίᾳ λυττῶν, οὐ προσήκατο εἰπὼν πρὸς αὐτόν, φί-
λον αὐτοῦ κρείττονα οὐχ εὐρήσεις. ὥρα δὲ τετάρτη τῆς ἡμέ-
ρας ἐστέφθη Μιχαὴλ ὑπὸ Νικηφόρου πατριάρχου ἐν τῷ
ἄμβωνι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἐφ' ᾧ κοινὴ ἀγαλλίασις γέγο-
C νεν, καὶ ἐδώρησατο τῷ πατριάρχῃ χρυσοῦ λίτρας πενήκοντα, 20
καὶ τῷ κλήρῳ εἴκοσι πέντε. μεγαλόψυχος γὰρ καὶ ἀφιλάρ-

1. ἀναιμιάκτως A.
προκίκατο vulg.

11. περιεβάλετο A, περιεβάλλ. vulg.
18. ὑπὸ A, παρὰ vulg.

16:

manu scriptam a Michaele exegit, quod ipse rectam fidem defensurus,
manusque a Christianorum effundendo sanguine alienas servaturus es-
set, hominesque ex sacro clericorum ordine, vel monachos, caeteros-
que omnes in ecclesiasticum catalogum relatos verberibus et iniuriis
minime laesurus.

A.C. 804

Romanorum imperatoris Michael annus primus.

Hoc anno mensis Octobris die secundo indictione quinta, feria
hebdomadis quinta, hora prima, Michael piissimus curopalates a se-
nату et militaribus ordinibus in Hippodromo imperator salutatus.
Stauracius autem, imperatoris alterius audita designatione, detonsis
illico capillis, monasticum habitum, Symeone monacho eius consan-
guineo illum conferente, induit, et patriarchae opem, ne sibi defice-
ret, pluribus interpellavit. patriarcha in palatium profectus, Staura-
cium ipsum, una cum imperatore et sorore rogantibus, mutuis urge-
bat precibus, ne insidiis in eius salutem struendis, sed desperato vi-
tae eius statui, quod gestum erat, adscriberet. is paternae nequitiae
sectaturus exemplum in rabiem actus, respondit: amicum meliorem
me non invenies. quarta vero diei hora in ambone magnae ecclesiae
a Nicephoro patriarcha Michael coronatus est, cum maximo civitatis

τοῦ Στουδίου, καὶ Πλάτωνα καὶ Ἰωσήφ ἀρχιεπίσκοπον Θεσσαλονίκης ἀδελφὸν Θεοδώρου ἐν φυλακαῖς πικραῖς συνεχομένους μετὰ καὶ τῶν προυχόντων τῆς κατ' αὐτῶν μονῆς ἔσπευδεν ἐνωθῆναι, ὃ καὶ πεποίηκεν. ἀπέστειλεν δὲ καὶ πρὸς τὸν Κάρουλον βασιλέα τῶν Φράγγων περὶ εἰρήνης καὶ συναλλαγῆς εἰς Θεοφύλακτον τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ Νικηφόρος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης ἀπέστειλεν συνοδικὰ γράμματα πρὸς Λέοντα τὸν ἀγιώτατον πάπαν Ῥώμης· πρὸ τούτου γὰρ ἐκωλύετο ὑπὸ Νικηφόρου τοῦτο ποιῆσαι. τῇ δὲ εἰκοστῇ πέμπτῃ τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς τῆς πέμπτῃς Ἰνδικτιῶνος Μιχαὴλ ὁ γαληνότατος βασιλεὺς ἔστειπεν Θεοφύλακτον τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς βασιλέα ὑπὸ Νικηφόρου πατριάρχου ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἡμέρᾳ πέμπτῃ τῆς ἑβδομάδος, καὶ προσήγαγεν πολυτελεῆ κόσμον τῷ ἀγίῳ Θυσιαστηρίῳ, ἐν σκεύεσι χρυσοῦ διαλίθοις καὶ τετραβήλοις ἀρχαιοτεύκτοις ἐκ χρυσοῦ καὶ πορφύρας λαμπρῶς καθυφασμένοις καὶ θανυμισταῖς ἀγίαις εἰκόσι πεποικιλμένοις. ἔδωρῆσατο δὲ καὶ τῷ πατριάρχει χρυσοῖον λίτρας κέ, καὶ τῷ εὐαγεῖ κλήρῳ λίτρας ἑκατόν, φαιδρύνας τὴν ἀγίαν ἑορτὴν καὶ τὴν τοῦ παιδὸς ἀναγόρευσιν. ζήλῳ δὲ Θεοῦ πολλῷ κινηθεὶς ὁ εὐσεβέστατος βασιλεὺς κατὰ Μανιχαίων, 20

2. πικρῶς A.   3. κατ' αὐτὸν A.   7. ἀπέστ. A, ἐπέστ. vulg.
 11. Θεοφύλ. add. ex A.   15. ἀρχαιοτεύκτοις A, ἀρχαιοτάτοις vulg.
 17. χρυσοῦ λίτρας κέ' add. ex A.

vere poterant, assiduis precibus et hortatibus interpellare non desistebat, prae caeteris vero Theodorum Studii praepositum, et Platonem et Iosephum Thessalonicae archiepiscopum Theodori fratrem arctiori custodia mancipatos, una cum Studitarum monasterii primoribus, ad concordiam et unitatem revocare studebat, quae res ei feliciter successit. legatos etiam ad Carolum Francorum regem destinavit, qui de pace atque matrimonio cum Theophylacto eius filio ineundo tractarent, sed et Nicephorus sanctissimus patriarcha ad Leonem sanctissimum Romae papam synodicas litteras transmisit, ad hoc enim usque tempus a Nicephoro imperatore prohibitus fuerat, quo minus id praestaret. mensis porro Decembris die vicesimo quinto, feria hebdomadis quinta, Michael serenissimus imperator filium suum Nicephori patriarchae opera in magna ecclesiae ambone imperatorem coronavit, tum vero sanctum altare opulentissime exornavit vasis aureis gemmatisque, et velis quadrangulis ad antiquam formam, ex auro et purpura splendide contextis, sanctisque imaginibus manus optimae distinctis. ad haec patriarchae viginti quinque auri libras et venerabili clero, sanctum dei festum et filii designationem exhilaraturus, centum libras contulit. zelo quoque divino pientissimus imperator motus, in

ιδ' τοῦ Μαΐου μηνὸς ἡμέρα ἕκτη, ἔκλειψις ἡλιακὴ γέγονεν
μεγάλῃ ἐπὶ ὥρας τρεῖς ἡμισυ, ἀπὸ ὀγδόης ὥρας ἕως ὥρας
ἐνδεκάτης. καὶ τῇ ιζ' τοῦ Ἰουνίου μηνὸς ἐξῆλθεν Μιχαὴλ
Βκατὰ Βουλγάρων, συνέξελθούσης αὐτῷ καὶ Προκοπίας ἕως
Τζουλοῦ. τοῦ δὲ Βουλγάρων ἀρχηγοῦ Κρούμμον ἐλότιος τὴν 5

V. 334 Δεβελτὸν πολιορκεῖν, καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ σὺν τῷ ἐπισκόπῳ με-
τοικήσαντας, προσρρέντα αὐτῷ διὰ πολλὴν κακοβουλίαν τῶν
παρισυμβούλων τοῦ βασιλέως εἰς ἐπιβουλήν ἐτρέπησαν καὶ
ἕβρεις τὰ πλήθη μάλιστα τοῦ Ὀψικίου καὶ τῶν Θρακησίων,
οὓς κατενύσας Μιχαὴλ δωρεαῖς καὶ παραινέσεσι κατεσίγησεν. 10
οἱ δὲ Βούλγαροι τὰ τῆς σιάσεως μαθόντες τῶν στρατευμάτων,
καὶ ὅτι πτοούμενοι τὸν πόλεμον καὶ τὸν ταξιατῶνα ἀτακτοῦσι,
C πλέον κατίσχυσαν Θράκης καὶ Μακεδονίας. τότε καὶ Ἀγχιάλον,
καὶ Βεροίην ἀφέντες Χριστιανοί, ἔφυγον, μηδενὸς διώκοντος,
Νίκαιάν τε καὶ τὸ τοῦ Προβάτου κάστρον, καὶ ἄλλα τινὰ 15
ὄχυράματα, ὡσαύτως καὶ τὴν Φιλιππούπολιν καὶ Φιλίππους
καὶ τὸν Στρυμῶνα οἰκοῦντες μέτοικοι προφάσεως δραξάμενοι,
ἐν τοῖς ἰδίοις φεύγοντες ἐπανῆλθον. τοῦτο δὲ ἦν Θεομηγία
τὴν τοῦ Νικηφόρου μανίαν ἐλέγχουσα, δι' ἣν τὰ δοκοῦντα
κατορθώματα αὐτοῦ, ἐφ' οἷς ἠῦχει, τάχιστα διαπέπτωκεν. καὶ 20

1. τοῦ add. ex A. 2. ὥρας ἕξ καὶ ἡμ. A, ὥρας ἑπτὰ a. 3.
τῇ ζ' A. 5. Τζουρούλου A. 6. μετοικήσαντας A, μετοική-
σαντος vulg. 7. προσρρέντες mg, edit. 15. καὶ τὸ add. ex A.
17. οἰκοῦντας vulg. 19. ἐλέγχουσα A, ἐλέγξασα vulg. 20.
οἱ τὰς A.

rundam sensum menses duos dies sex imperium tenuisset. caeterum
mensis Maii die decimo quarto ingens solis deliquium horis tribus et
media continuis, ab octava nimirum hora ad undecimam duravit.
mensis autem Iunii die decimo septimo Michael in Bulgaros profes-
sione suscepta, itineris sociam Tzulum usque Procopiam uxorem ha-
huit. porro cum Crummus Bulgarorum dux Debeltum obsidione ce-
pisset, oppidanos una cum episcopo eius se potestati submittentes in
regionem aliam transportavit. militares autem Michaelis copiae maxime
Opsicii et Thracensium, pessimis nefariorum imperatoris consiliariorum
hortamentis ad insidias et contumelias se converterunt; quos Michael
donis et oratione ad eos habita delinitos in ordinem composuit. ubi
Romani exercitus seditionem et ob belli sive in castris et aperto
Marte, sive in praesidiis sustinendi metum eos tumultuari Bulgari
perceperunt, in Thraciam atque Macedoniam latius grassati sunt. sub
id tempus, Anchialo et Berrhoea desertis, nemine insequente, fugam
Christiani arripuerunt: Nicaeamque et Probati castrum, et alia quaedam
munitiora loca, quemadmodum Philippopolim, Philippos et Strymonem
incolentes occasionem nacti, in patrias suas fuga se receperunt. exti-

τος τῶν πολλῶν ἐκκοδορίας, καὶ τὰς θεωρούμενας αἰρέσεις πλειο-
 ραφούντας Πανισλαμικῶν καὶ Ἀθρηναίων ἐκκοδοσιαστικῶν καὶ
 Τετραδικῶν ἀρέτας αἰτιώμενος (ἀρχὴ γὰρ λέγεται μαριέτης καὶ Ὁ
 πατριῶς, ἀσληγίας τε καὶ ἐπιφορίας, μισοδικῆς τε καὶ
 5 ὀλιγοκρατίας, καὶ τῶν λοιπῶν παρανομῶν) κατὰ τῶν δεικνῶν καὶ
 σαφῶν εἰδήσεων καὶ τοῦ μυστικῶς ἀγρίουτος εἰπόντος τῶς
 γλώσσῃ, ματαυρῶντες Κωνσταντίνου τοῦ δευτέρου καὶ
 ἐπιστάτου, ὡς κατὰ Βουλγάρων ἀριστοκράτου, δι' ἣν, εἰσὶν
 ὁμοίως, εἴπον ἢ τόλμοι, εἴχετο εὐαγγελίας. οὐ δὲ κατὰ τῆν
 10 βασιλεύειαν πάλιν ἐκείνῃ, τῆν ἐξοδικῶν πίστιν μετὰ αἰρέσεων
 ἀδελφικῶν ἀναγίγνωσκον, τετάρτην βασιλεύειαν γὰρ. P. 491
 ρος Θεοῦ, οἱ πατριωτικῶς τῶν ψυχῶν, τοὺς εἰσὶν Κωνσταντι-
 νου τοῦ Θεομάχου φημινοκράτου ἐν τῇ Πατριῶν τῆσιν ἀδελ-
 φῶν διαστάσει ἡθελῶμενος, καὶ ἀγαθῶς εἰς τὸ εὐχέλτομα
 15 καὶ ὁ κερῶς τοῦτοις εὐαγγελῶν, διεγέρων Μιχαὴλ τοῦ ἐπί-
 σακράτου ἐν ἐκδοκῆν τῆν ἀλεθείαν. διαλεγομένων γὰρ τῶν
 εἰσὶν καὶ πίστιν, τῶν λαοῦ ἀνακούφως, ὡς, εἴχετο ἐν
 τῆν βασιλεύειαν πάλιν. καὶ σαφῶς διανοηθεί, τοὺς πάλ-
 λους τῆν κωνσταντικῶν δι' εἰλίγως ἀληθῶν εὐαγγελῶν, ἀφορ-

6. ματαυρῶντες ο. 16. ἀγαθῶς Α. εὐαγγελῶν vulg. 17. καὶ δι' ὁ
 σ. Α. εἰσὶν ο. vulg. 17. καὶ Α. τῆν vulg.

et hæc deus illic Nisiphoni insulam cœdemus, qua, quo pro-
 ciditibus esse apud homines veritate habere, quibus ipse pluri-
 mos proficitur, penitus dilapsa evanescunt. etiam ut plerisque
 civibus in episcopatum gravitate, et Paulicianorum et Athirmanorum
 insularitatis, Tetradictorumque hæresis deo evicta, et præter
 veritas insularitatis desolans (adherens quippe, stercus, limbus, profusa,
 factum diabolice, varians, ceterisque ceteris oculis in hunc pro-
 letum puerorum) isti certe Constantinianus insulae dei curam et ter in-
 felice hunc hanc colluctans, quod qui advenit Bulgaria, ubi cum,
 qua gravitate, ut ipse insulari proficitur, pietatem, proficere se
 gerunt, subinde advenit cetera et veneranda insulari, et cono-
 civium habere lingua evanescunt, ceterisque ceteris oculis, in-
 pensitibus actus insulari redditi, a ceteris ceterisque tempore in
 ostenditibus fidem tenui et bella insulari, ipseque insulari cetero-
 cati, Constantinianus dei hanc illis, homines dei quibus, et ceteris
 ceterisque insulari, et in Pansum insula ceteris traditus, noctu
 ceteris capere, et ad insulari oculis productos ad imperium talium
 proficere insulari sua, ceteris insulari ipse cum debentem com-
 pensitibus qui proficitur Nisiphoni ad veritatem insulari evanescit,
 qui cum ceteris et insulari ceteris, congruentibus de hanc ceteris
 ad insulari habuit, ad imperantem urbem Rom convertit, ubi solerti

Βσας καὶ τοὺς Κωνσταντίνου τυφλοὺς παῖδας εἰς Ἀφουσίαν, ἕνα δὲ τῶν ἐμπεριάκτων ψευδερημίτην Νικολάου τοῦ Ἑξακιονίτου συγγόητα εἰκόνα τῆς παναγίας Θεοτόκου ξέσαντα καὶ ἀτιμάσαντα ἐγλωσσοτόμησεν, ὅστις συντέθνηκεν σὺν τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι· τὸν δὲ τούτοις σύμφρονα Νικόλαον ἐπαγγειλάμενον μετανοεῖν, ἐπὶ πάντων ἐθροιάμβευσεν, ἐξομολογούμενον τὰ ἑαυτοῦ κακά· καὶ παρέδωκεν αὐτὸν ἐν μοναστηρίῳ πρὸς τὸ μὴ αὐτεξουσίως διάγειν. τοῖς δὲ λαοῖς σιλεντιακῶς ἐπὶ τῆς Μαγναύρας διαλεχθεῖς, τὰ τῆς κατὰ θεὸν αὐτοῦ εὐσεβοῦς γνώμης ἐφανέρωσεν δόγματα. τοῖς δὲ Ἀθιγγάνους ἡδημεύσας, ἐξορία παραδέδωκεν διὰ Λέοντος τοῦ στρατηγοῦ τῶν ἀνατολικῶν. τῷ δὲ Ἀνγούστῳ μηνὶ τῆς πέμπτῃς ἰνδικτιῶνος Θεβίθ κατὰ Χριστιανῶν ἐπεσιράτευσεν. τοῦτω συμβαλὼν Λέων ὁ τῶν ἀνατολικῶν στρατηγὸς εὐδοκίμησε δισχίλιους καταπράξας, καὶ ἵππους καὶ ἄρματα συλλαβόμενος. 15 Μουαμὲδ δὲ ὁ πρῶτος υἱὸς Ἀαρὼν κρατῶν τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔθνους, συμβαλὼν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἀβδελλᾷ κατὰ τὴν ἐνδοτέρην Περσικὴν ἠτήθη· καὶ καταφυγὼν εἰς τὸ Βαγδά τοῦτο ἐκράτησεν. τὴν τε Δαμασκὸν ἄλλος κατέσχεν τυραν-

1. Ἀφασίαν f.
 2. ἐμπερισάκτων A.
 4. ἀτιμάσαντα A, ἀτιμήσαντα vulg.
 add. ex A.

5. τούτοις A, τούτου vulg.
 8. σιλεντιακῶς
 11. παρέδωκεν A.

10. τοῦ add. ex A.

consilio inito, novatorum quam plurimos plagis haud multis inflictis deterruit, et Constantini filios oculis pridem orbatos Aphasiam in exilium deportari iussit. uni porro ex istis planis falsario eremitaе Nicolai Hexacionitae in edendis praestigiis simmistae, sanctissimae dei genitricis imaginem abradere et contumeliis afflicere auso linguam praescidit, qui animae simul et corporis interitu raptus est, sententiae vero morumque sodalem Nicolaum poenitentiam agere pollicitum per civium urbis omnium oculos crimina sua publice fateri coactum traduxit, ac ne libere quae placita forent exequeretur, in monasterium retrusit. universo autem exercitui ad allocutionem ad Magnauram convocato, religiosae suae in deum mentis dogmata cuncta exposuit, adhibita quoque Leonis orientalium ducis opera, Athinganos publice proscriptos in exilium amandavit. indictionis autem quintae Augusto mense Thebith in Christianos arma movit. pugna subinde eum eo inita, Leo orientalium agminum dux bis mille ex eius militibus prostratis, equis etiam eorum et armis captis, ingens ex illa victoria nomen sibi peperit. caeterum Muamed filiorum Aaron senior, ac gentis imperio politus, commisso cum fratre Abdella certamine, in Persia interiore succubuit, arreptaque fuga Bagdam se recipiens, locum occupavit. Damascus vero alius obtinuit tyrannus, et

εἰς μαστυρίαν καὶ τὸ εὐαγγελικὸν τοῦ κυρίου λόγιον, ὅτι τὸν ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω. μεσοῦντος δὲ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς παρετάξατο ὁ Κροῦμμος κατὰ Μεσημβρίαν ἐν μηχανήμασι μαγγανικῶν καὶ ἐλεπόλεων, ἃ τῇ προσφύσει Νικηφόρου τοῦ καταλύτου τῶν Χριστιανῶν μεμάθηκεν. Ἀραβὰ γάρ τινα προσελθόντα τῷ βαπτίσματι πάντῃ ἔμπειρον μηχανικῆς ὑπάρχοντα στρατεύσας, ἐν Ἀδριανουπόλει κατέστησεν, **C**μηδεμίαν κατ' ἄξιαν ἀντίληψιν εἰς αὐτὸν ἢ εὐεργεσίαν ποιήσας, ἀλλ' ἢ μᾶλλον καὶ τὴν ῥόγαν αὐτοῦ κολοβώσας, τὸν δὲ γογγύσαντα ἔτιψεν σφοδρῶς· ἀπονοηθεῖς δὲ ἐπὶ τούτῳ, προσ- **1**έφυγεν τοῖς Βουλγάροις, καὶ ἐδίδαξεν αὐτοὺς πᾶσαν μαγγανικὴν τέχνην. ἐν τούτοις παραταξάμενος, μηδενὸς ἀντιταξαμένου διὰ πολλὴν σκαιότητα, δι' ὅλου τοῦ μηνὸς παρέλαβεν αὐ- **1**τήν. τῇ δὲ πρώτῃ τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς προσκαλεσάμενος ὁ βασιλεὺς τὸν πατριάρχην, περιστατηθεὶς ἐβουλεύετο περὶ εἰ- **1**ρήνης· παρῆσαν δὲ καὶ μετροπολίται, ὃ τε Νικαίας καὶ ὁ Κυρίου, συμπαρόντων καὶ τῶν παρασυμβούλων. καὶ ὁ μὲν **D**πατριάρχης καὶ οἱ μετροπολίται σὺν τῷ βασιλεῖ τὴν εἰρήνην ἡσπάζοντο· οἱ δὲ κακοὶ σύμβουλοι σὺν Θεοδώρῳ τῷ ἡγουμέ-

1. λόγιον A, λόγων vulg. 2. ἐκβάλω A, ἐκβάλλω vulg. 3. ὁ add. ex A. Μεσημβρίαν A, Μεσημβρίας vulg. 5. Νικηφ. A, τοῦ Νικ. vulg. 10. ἀπονοηθεῖς A, ἀπορρηθεῖς vulg. 12. παρασθησάμενος A. 13. διὰ πολλὴν A, διὰ τὴν πολλ. vulg. 15. περισταθεῖς f. 16. καὶ μ. A, οἱ μ. vulg. 19. τῷ Ἠγ. τῶν A, τε Ἠγ. τοῦ vulg.

datae sententiae argumentum evangelica domini auctoritate prolata, ad me accedentem, aiebant, non eiiciam foras. medio vero mensis Octobris decursu aciem instruxit Crummus adversus Mesembriam, machinis ad urbis expugnationem adductis, quarum usum a Nicephoro Christianorum profligatore ex occasione huiusmodi acceperat. Arabem enim quendam arte mechanica praestantem, et in ea versatissimum ad ecclesiae baptismum accedentem militiae ascripserat, et Adrianopoli sedem assignaverat. at cum pro merito nec expectatam mercedem, nec beneficium viro impertiretur, quin immo stipendiorum parte truncata spe defraudaret, et ad querelas compulsus etiam duris verberibus castigasset, ille desperatione actus, ad Bulgaros profugit, et condendarum machinarum artem omnem eos edocuit. machinis igitur istiusmodi Crummus instructus, nemine ex inertia vaecordiaeque vires adversas opponente, intra mensis finem urbe potitus est. imperator in mentis angustiam coniectus, mensis Novembris Kalendis, patriarcha ad colloquium advocato, de componenda cum hostibus pace consilium quaerebat. aderant conventui Nicaenus et Cyzicenus metropolitae, et ex pravis consiliariis manus haud contemnenda. ac patriarcha quidem et metropo-

μηρός ὄφθη κομήτης ἐν σχήματι λαμπρῶν δύο σεληνίων ἐνω-
θέντων καὶ πάλιν διαιρεθέντων εἰς διάφορα σχήματα, ὡς καὶ
ἀκεφάλου ἀνδρὸς διάπλασιν τυπωθῆναι. καὶ τῇ ἐπαύριον ἡ
περὶ τῆς ἀλώσεως Μεσημβρίας ἦλθεν ἡμῖν ἑλεεινὴ φάσις
πάντας προοῦσα διὰ μειζόνων κακῶν ἀπεκδοχῆν. εὐρόντες
γὰρ αὐτὴν οἱ ἐχθροὶ πεπλησμένην πάντων τῶν ὀφειλόντων
πρὸς κατοίκησιν ἀνθρώπων παρεῖναι πραγμάτων, ταύτην ἐκρού-
C τισαν σὺν τῇ Δεβελτῷ, ἐν οἷς καὶ σίφωνας χαλκοῦς εὗρον λς',
καὶ τοῦ δι' αὐτῶν ἐκπεμπομένου ὑγροῦ πυρὸς οὐκ ὀλίγον,
χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου πλήθος. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ πολλοὶ
τῶν κατὰ Παλαιστίνην Χριστιανῶν μοναχῶν καὶ λαϊκῶν καὶ
ἐκ πάσης Συρίας τὴν Κύπρον κατέλαβον, φεύγοντες τὴν ἄμε-
τρον κάκωσιν τῶν Ἀράβων. ἀναρχίως γὰρ καθολικῆς κατα-
σχοῦσης Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ Ἀφρικὴν καὶ πᾶσαν τὴν
ἐπ' αὐτοὺς ἀρχὴν, φόνοι τε καὶ ἀρπαγαὶ καὶ μοιχευαί, ἀσέλ-
D γειαὶ τε καὶ πῦσαι πράξεις θεοστιγνεῖς ἐν κώμαις τε καὶ πό-
λεσι ὑπὸ τοῦ θεολέτου αὐτῶν ἔθρους ἐπράττοντο. οἱ τε κατὰ
τὴν ἁγίαν Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν πόλιν σεβάσμιοι τόποι
τῆς ἁγίας ἀναστάσεως, τοῦ κρανίου καὶ τῶν λοιπῶν ἐβεβηλω-

1. σεληνίων A, σεληνῶν vulg. 2. ὡς καὶ ἀκεφάλου ἀνδρὸς A,
καὶ εἰς ἀκέφαλον ἄνδρα vulg. 4. φάσις A, φάσις vulg. 9.
ἐκπεμπομένου A, ἐκπεπομένου vulg. 15. αὐτοὺς A, αὐτῶν
vulg. 17. θεολέτου A, θεολέστου vulg. ἐπράττειο A,
ἐπράττειο vulg.

misimus, Novembris die primo gesta sunt. mensis autem eiusdem
die quarto cometes visus est lunarum duarum ad invicem iunctarum
formam referens, quae rursus ab invicem seiunctae, et in varias for-
mas figuratae, in hominis capite truncati speciem desierunt. inse-
quenti die infelix nuucius de Mesembriae clade ad nos delatus est,
qui omnes ob graviorum malorum expectationem perterruit. eam
enim bonorum omnium ad commodam habitationem necessariorum
copia refertam comperientes, una cum Debelto cepere, quibus in lo-
cis siphones aerei triginta sex, atque ignis liquidi per eos emittendi,
nec non auri argentique vis immensa reperta est. eodem etiam anno
Christiani plurimi, quum monastici, tum laici ordinis ex Palaestina et
universa Syria, intolerandum Arabum iugum illatamque sibi vexationem
fugientes, Cyprum se receperunt. cum enim imperandi ius univer-
sum, et potestatis legitime gubernantis ordo per Syriam, Aegyptum,
Africam, et universam Arabum ditionem divulsus ac penitus prostratus
iaceret, caedes, rapinae, adulteria, libidines, omnia denique scelera deo
odiosa, tam in plagis, quam in ipsis civitatibus ab ista gente caelitus
profliganda admittebantur. tum vero in sancta Christi dei nostri civi-
tate, sanctae resurrectionis et Calvariae veneranda loca, nec non alia

θρησκείας. ἰσχυροὶ δὲ καὶ οἱ κατὰ τὴν Ἱερουσαλὴμ δεσφύκτες λαῖροι
 τοῦ ὁγδοῦ Λαοδικεύου καὶ τοῦ ὁγδοῦ Σαββαίου, καὶ τὸ λαοκῶ
 μεταστρέψαι καὶ αὐτὸν ἐκκαλεῖσθαι ἐρημιάζουσαν. καὶ ἐὰν μὴ ἀνθρ
 οῦσιν ἰσχυροὶ καὶ οἱ κατὰ τὴν Κίβρον κατέλαβον, καὶ ἐὰν
 5 ταῦτα τὸ Βασιλεῖον, οὗς Μιχαὴλ ὁ εἰσελθὼν βασιλεὺς καὶ
 Δικεταῖοι ὁ ἀγιώτατος καὶ ἀγιώτατος φιλοφρόνων, ἔγραψεν
 καὶ μὴ γὰρ εἰδούσιν ἐν τῇ αὐτῇ μεταστρέψαι δαίτημα ἰσχυρῶν
 ἰσχυροὶ καὶ, δὲ κατὰ τὴν Κίβρον ἀναπορεύονται μισοχρῆστί, το
 καὶ ἰσχυροὶ ταύτητος γρηγοῦν ἀποστρέψαι, καὶ ταύτητος τοῦ
 10 ταῦτα εἰδούσιν. ἐν μὴ οὐδὲ Μιχαὴλ εἰς πάντας χρεῖστας
 καὶ ἰσχυροὶ, καὶ δὲ τῇ τῶν προηγουμένων διαστροφῶν ἀποστρέψαι
 ἰσχυροὶ, δαδολοκῶνται ἰσχυροὶ μαρτυροῦν, καὶ τοῖς λαοκῶ
 ὁγδοῦσιν ἐν δὲ Θεοδοσίῳ μὴ δὲ Χριστιανοῖς ἐν ἰσχυρῶν. V 137
 γρηγοῦν, φησὶν, ἰσχυροὶ τῇ βασιλεῖ Κροῖμυον ἰσχυροὶ
 15 βασιλεῖσσι καὶ ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ. καὶ τῇ αὐτῇ τοῦ μὴ
 ἰσχυροὶ ὁ βασιλεὺς τῇ αὐτῇ, καὶ δαδολοκῶν ἀποστρέψαι ἀποστρέψαι
 ἰσχυροὶ Κροῖμυον καὶ ἰσχυροὶ ἀποστρέψαι, ὁ δὲ βασιλεὺς τῇ
 20 ἰσχυροὶσιν ἐκκαλεῖσθαι, καὶ δαδολοκῶν τὸ καὶ ἀποστρέψαι
 ἀποστρέψαι μὴ γρηγοῦν, καὶ ἀποστρέψαι τῇ μὴ τοῦ ὁγδοῦ
 25 Ταρσοῦ τοῦ κατὰ τὸν ἰσχυροὶ, καὶ ἰσχυροὶσιν ἀποστρέψαι τὸ μὴ

G. φιλανθρωπία A. φιλανθρωπία τῶν. γ. Μιχαήλ — ἐπὶ
 αὐτοῦ — ἰσχυροὶσιν A. ἰσχυροὶσιν — ἰσχυροὶσιν — ἰσχυροὶ
 αὐτοῦ τῶν — ἰσχυροὶσιν καὶ A.

...

συνα ἄμα Προκοπία τῇ αὐγούστῃ, ἀργυροπετάλω λιτρῶν ἐνε-
 νήκοντα πέντε τὸν ἱερόν αὐτοῦ τάφον ἡμφίασεν. μετὰ δὲ
 τὴν ἄλωσιν Μεσημβρίας ἀπειπὼν ὁ βασιλεὺς τὰ πρὸς εἰρή-
 νην Κρούμμον, ἐκ πάντων τῶν θεμάτων στρατολογήσας, πρὸ
 τοῦ ἔαρος εἰς τὴν Θράκην παραιοῦσθαι ἐκέλευσεν· ὥστε πάν- 5
 C τας δυσχεραίνειν, μάλιστα τοὺς Καππαδόκας καὶ Ἀρμενιακοὺς.
 τοῦ δὲ βασιλέως ἐξελθόντος μετὰ τῶν ταγματῶν μηνὶ Μαΐῳ συν-
 ἐξῆλθεν πάλιν καὶ Προκοπία ἡ αὐγοῖστα ἕως τῶν Ἀκιδούκτου
 πλησίον Ἡρακλείας. τὰ δὲ πλήθη ἐπὶ τούτῳ δυσχεραίνοντα
 εἰς δυσφημίαν καὶ λοιδορίαν ἐτράπησαν κατὰ Μιχαήλ. τῇ 1
 δὲ δ' τοῦ Μαΐου μηνὸς ἔκλειψις ἡλίου γέγονεν περὶ τὴν δω-
 δεκάτην μοῖραν τοῦ Ταύρου κατὰ τὸν ὠροσκόπον ἀνατέλλον-
 τος τοῦ ἡλίου· καὶ πολὺς φόβος ἔπεσε τοῖς ὄχλοις. ὁ δὲ βα-
 σιλεὺς περιεπόλευσεν τὴν Θράκην σὺν τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς
 στρατεύμασι, μήτε κατὰ Μεσημβρίαν ἀπερχόμενος, μήτ' ἄλλο 1
 D τι τῶν ὀφειλόντων εἰς καθάραισιν ἐχθρῶν διαπρατιτόμενος,
 ἀλλ' ἢ μόνον πειθόμενος λόγοις ματαίοις τῶν ἀπειροπολέμων
 αὐτοῦ συμβούλων φασκόντων μὴ τολμᾶν τὸν ἐχθρὸν κατ' αὐτοῦ
 ἐλθεῖν ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ καθεζομένου. καὶ ἦν βαρβαρικῆς ἐφόδου
 βαρυντέρα ἢ τῶν ὁμοφύλων πληθῆς, ἀπορουμένων εἰς τὰς ἀναγ- 2

1. ἀργυροπετάλω A, ἀργυροπετάλων vulg. 3. ἔλωσιν A, ἀνά-
 λωσιν vulg. 8. καὶ Πρ. ἡ Αὐγ. A, ἡ Πρ. Αὐγ. vulg. 9.
 τούτῳ] τοῦτο A, τούτου vulg. 15. Μεσημβρίαν A, Βεσημ-
 βρίας vulg.

chae Tarasii monasterium una cum Procopia augusta profectus, de-
 functi memoriae iustis parentatis, sacrum eius sepulchrum laminis ar-
 genteis pondo nonaginta quinque librarum circumtexit. caeterum
 Mesembria Romanis erepta, imperator pacis condiciones a Crummo
 oblatas repudians, exercitum ex thematibus cunctis collectum in Thra-
 ciam iussit traicere, quod cuncti moleste ferre maxime Cappadoces
 atque Armeniaci. imperatorem itaque militares copias urbe educen-
 tem, Procopia augusta usque ad aquaeductus iuxta Heracliam pro-
 sequuta est, quod milites aegerrime passi, imperatorem conviciis et
 contumeliis palam incessebant. Maii porro mensis die quarto solis defe-
 ctio contigit, ipso secundum horoscopum ad gradum Tauri duodeci-
 mum exoriente, ex quo terror ingens militum animis incubuit. im-
 perator autem ducibus et militaribus ordinibus eductis, Thraciam ob-
 ambulare, sed neque Mesembriam aggredi, neque profligandis hosti-
 bus necessarium quippiam moliri ausus est; insanis nimirum consi-
 liariorum suorum sermonibus fidem adhibens, qui cum artis bellicae
 rudes plane essent, hostem in eum minime processurum affirmabant,
 sed potius in propria regione semper consessurum. porro provincia-

ταίας χάρις, επί ἀρχαγὰς καὶ λαβύσιαι λυμπευμένω τοῦς
 ἄρχωνibus, περί τε τῶς ἀρχῆς τοῦ Τουνίου μέγος ἐξήλθεν Κροίρ-
 μοις ἡ τῶν Βουλγαρῶν ἀρχὴς οὐκ ἐπὶ ἰδίωι στρατιώμασι,
 ἐφορέμετος τὰ τῶν Χριστιανῶν πολλὰ εἶναι σφόδρα. στρα-
 5 τολομένης δὲ τῆς Περσικῆς ὡς ἀπὸ στρατίω τριπλοσται τοῦ
 βασιλικῶ φασαίου, λέων ὁ τῶν ἀποστολικῶν ποιητικῶς ἐπί-
 στρατηγός, καὶ Ἰωάννης πατριάρχης καὶ στρατηγός Ἀλασθῶν,
 ὁ Ἀλασθῶν, πολλὰ προθυμοίμενοι τοῦτοις πολεμῆσαι, δουλο-
 10 θῆσαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως διὰ τῶν ευκοσμηθῶτων. τῆς δὲ
 πώλεως λειπυνοῦσης μετὰ τοῦ ἀρχιερέως, ἐπὶ τῶν τῶν ἀρχῶν
 ἀποστολικῶν, ἐπὶ τῶν δουλοθῶν τῆς μικρῆς αἰρέσεως τοῦ θεο-
 στρατοῦ, Κωνσταντίνου μοχλοῦσαντες, τῆς πύλης τῶν βασιλι-
 κῶν τῶρων, μηδένος προμύχουτος διὰ τῆς συτοχῆς τοῦ ὄχλου,
 ἀπὸ τῶν ἀποχθῶναι μετὰ τῶν, εἰτίας παρσιτικῶν, ὡς ἐπὶ
 15 θῶναι, ἐπὶ τῶν τερατοφυγῶν, ἐπὶ ἐπὶ εὐσηρῆσαντες, προμύχου-
 πινε τῶ τοῦ πλώου μύχουσι τοῦτοις δαισαλοῦμενοι, καὶ ἐπὶ
 θῶν, ἀνάστηθι, λόγοντες, ἐπὶ θῶν θῶν τῆς πολιτικῆς ἀπολ-
 λουθῶν, διαφραδῶντες, ὡς ἀπόση ἐφῆσαν, καὶ παρσιτικῶν
 πολεμῆσαι Βουλγῶντος ὁ τῶν τῶν οἰσῶν μετὰ δαιμότων.
 20 τοῦτοις σταλαθῶντος ὁ τῆς πώλεως ἐπαρχος ἐπὶ μὲν πρώτου

τ. Κρ. Α, ὁ Κρ. τολ. φ. ευκοσμηθῶτων Α, ομοίω στρατο-
 λω τολ. οὐκ ἐπὶ τῶν Α.

hunc colere necessarios destitutorum, rajinique et invidiosius oppri-
 dium venentibus barbaris exanimare quodam multis demumque
 eximii advenit. sub mensis autem Iulii principibus Constantii Bul-
 garum princeps, solibus ad pugnam paratis, Christianorum castro-
 tum numeratissimum esse imperator, in Iamanna moris, et ad Ierusa-
 limum telicium civitate Iulius ab imperatore castro sua punit. tum
 vero Lex orientaliū dux et patricius, et Iuannes eugumento Aplax
 Macedoniar dux se pariter paratis, ad pugnam venantissimam
 expellit, et animis incitati, a perveris imperatoria consiliariis pre-
 ceptis sua. ubi autem universa sua cum suo pontifice proci se
 processione ad constantium opustularum peragente, quidem ex Iulio
 constantibus hactenus, quem deo causa Constantium tenuit, impera-
 torialium sepulchrorum, nomine propter inlue frequentiam adveniente,
 portam, velle in eam impulsus de repente cum fragore, tanquam di-
 vine quippe edita miranda, fecerunt apertam. nos inter se feren-
 tes, ad collectores lamulum prostrati, quom, non deum, invocare,
 dicentes, exurge, et sepulchre lamulum presentū succurre, confestim-
 que eum, quē tactarum uno diemalibus innoti, equo incidentem ad
 praedium in Iulianis processione demumverunt. isti ab urbis pro-
 ducto comprehensi, primo quidem sepulchrorum portas, se ipsis ac

ἐπυεύδοντο θεόθεν αὐτομάτως τὰς τῶν τάφων πύλας ἀνεῖχθαι·
 παριστάντες δὲ τῷ ἐπαρχικῷ βήματι, καὶ περὶ τὴν μαρτυρίαν
 V. 338 ὀκλάσαντες, τὸ τῆς μοχλεύσεως δρῆμα πρὸ πάσης ἐξεῖπον τι-
 μωρίας· οὗς ἀξίως μοχλεύσας πομπῇ δημοσίᾳ παρέπεμψεν
 C ἀναβοῶντας τῆς τιμωρίας τὴν πρόφασιν· οὕτω γὰρ ὁ τῆς 5
 κακίας εὐρειῆς διάβολος τοὺς στρατευόμενους ἐξεπαίδευσεν, ὡς
 μὴ αἰτιῶσθαι τὰς ἑαυτῶν ἁμαρτίας, ἀλλὰ τὴν ὀρθόδοξον καὶ
 πατροπαράδοτον πίστιν, καὶ τὸ τῶν μοναστιῶν ἱερὸν σχῆμα,
 τὸ τῆς κατὰ θεὸν φιλοσοφίας γυμνάσιον. οἱ δὲ πολλοὶ τῶν
 ταῦτα βλασφημούντων σχήματι μόνον ἦσαν Χριστιανοί, τῇ δὲ 10
 ἀληθείᾳ Πανλικιανοί, οἳ τινες μὴ δυνάμενοι τὰ μυστὰ ἑαυτῶν
 δόγματα παρεμφαίνειν, τῇ τοιαύτῃ προφάσει τοὺς ἁμαρτῆς πα-
 ρενόθενον, Κωνσταντῖνον τὸν Ἰουδαίῳφρονα μακαριζόντες, ὡς
 D προφήτην καὶ νικητὴν, καὶ τὴν κακοδοξίαν αὐτοῦ ἐπ' ἀνατρο-
 πῇ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 15
 ἀσπαζόμενοι. τῇ δὲ κβ' τοῦ Ἰουνίου μηνὸς παραταξάμενοι
 Χριστιανοί τε καὶ Βούλγαροι οὐ μακρὰν τῆς Ἀδριανουπό-
 λεως, πταίουσιν μὲν οἱ Χριστιανοὶ σφόδρα δεινῶς περὶ τὸν
 πόλεμον· κρατοῦσι δὲ τῆς μάχης οἱ ἐχθροὶ τοσοῦτον, ὥστε
 τοὺς πλείστους Χριστιανούς μήτε τὴν πρώτην συμβολὴν θεα- 20
 σαμένους ἄκρα φυγῆ χρήσασθαι· ὥστε τὸν Κροῦμμον κατα-

3. ἐξεῖπω f. 11. οἳ τινες μὴ: in his verbis desinit codex A.

divina manu reseratas mendaciter asserentes; ubi ad praefecti tribu-
 nal asliterunt, testimoniis labantes, totam vectium impulsorum fabu-
 lam nondum cruciatibus ac quaestionibus applicati enarravere. eos
 urbis praefectus vectibus ex hac causa alligatos ad ignominiae pom-
 pam, poenae causam ac delictum ore aperto conclamantes publice
 traducendos edixit. isto namque pacto sub signis suis militantes
 omnis malitiae diabolus auctor instruxit, ut non propria incusarent
 flagitia, sed orthodoxam et a patribus acceptam fidem sacrumque mo-
 nasticam vitam agentium ordinem, qui philosophiae ad dei placitum
 institutae exercitamentum est, criminentur. plures quippe blasphemias
 eiusmodi deblaterantium solo habitu Christiani, re vera Pauliciani
 in animo erant, qui abominanda sua sensa proferre non ausi,
 eiusmodi praetextu imperitorum simplicitati credebant illusuros se,
 ubi Constantino Iudaicae mentis homine tanquam propheta et victore
 pronunciato, ipsi pravam illius haesesim in dispensationis per carnem
 domini nostri Iesu Christi perniciem amplecterentur. mensis porro
 Iulii die vicesimo secundo Christianis simul et Bulgaris ad pugnam
 in invicem committendam ad Adrianopolim ex aequo instructis, Chri-
 stiani in praelio pessime se gesserunt, id autem victoriae cesserunt
 hostibus, ut plures ex ipsis nondum primi conflictus initi spectatores

πλάγιον τέρμασι λογιμαί τινος τρόπου εἶναι τὸ γινόμενον,
 καὶ μικροῦ ἐπιπέδου πρὸς ἑαυτοῦ πρὸς τὴν διάμετρον. ἔπει δὲ
 εἶναι αὐτῶν ἀρρατῶν μεγέθυνται, καταδωδῶτος, ἀνείλετο πλεῖστα P 46
 ἄλλα, καταδωδῶτες καὶ τὸ τοῖδον καὶ ταῖτο λογιμαγω-
 γησανται. ὁ δὲ βασιλεὺς εἰς τὴν πόλιν γαίρων ἐπαπέχετο,
 τὰ τε πλεῖστα καὶ τοὺς τοῖτους ἀρρατῶνας ἐπαρῶναι, ἐπὶ δὲ
 καὶ τῆς βασιλείας, τὴν ἀποδοῦσαν ἐξουσίαντος· ἐν τῇ καὶ Ἀ-
 ποστον παρῶν καὶ στρατηγὸν τῆς ἀνατολικῆς, ὡς εἶναι δὲ τε
 καὶ ἀποδοῦσαν καὶ αὐτὰ πάντα παρῶνται πρὸς τὴν στρα-
 τηγίαν τῆς βασιλείας ἐνοικητήσαντο, τοῦ δὲ μεγθῆ ἔλατο, ἐξουσίαν
 αὐτῶν αὐτῶν παρῶνται τῆς ἀνατολικῆς, αὐτῶν τῆς βασιλείας
 καταλάττω τῇ καὶ τοῦ Ἰουδαίου μεγθῆ, δεῖται μὲν ἀποδοῦσαν B
 τὸ αὐτῶν καὶ ἄλλαν παρῶνται, μὴ συγκαταρῶνται δὲ
 παρῶν τῇ γαίρῃ καὶ τῶν παρῶνται αὐτῶν. Νικηφόρος
 δὲ ὁ ἀνατολικῆς παρῶνται ἐν τῶν παρῶνται, ὡς καὶ αὐτῶν
 καὶ τῶν τοῖτους αὐτῶν παρῶνται αὐτῶν, εἰ εἶναι παρῶνται
 αὐτῶν τῆς καὶ δὲ στρατηγῶν καὶ τὸ πλεῖστα μεγθῆτος τῶν βα-
 σιλείας παρῶνται, ἀποδοῦσαν τὸ βασιλείας παρῶν αὐτῶν,
 λοιπὸν καὶ βασιλείας παρῶν αὐτῶν, ἔδωκεντος Ἀποστον
 τῶν στρατηγῶν τῆς ἀνατολικῆς παρῶνται τῇ αὐτῶν, καὶ τῆς
 Χριστιανῶν αὐτῶν ἀποδοῦσαν. ὁ δὲ μέγθῃ μὲν τινος παρῶν
 αὐτῶν ἀποδοῦσαν τὸ αὐτῶν, ἀποδοῦσαν τὸ αὐτῶν, C

obedi, volentes tamen longa pugna se subducere: alios ut Cras-
 sum ipse ostendit multum debellare, bellicosum in una civitate
 esse, quod male probatur, apponitur eorumque, ut se longius
 impulerint, non aliterque debellare: ubi vero principis eius
 caeteri longi certamine succubuerunt, hinc a longi certamine, multa
 enim et spolia spolia diripit, magnum auxilium edidit. impetrat
 postea longa certamina venia adfuit postea bellicosus, et militum belli-
 cos et totum bellum bellicosum impetrat, impetrat postea non al-
 terumque dato impetrat postea est, ut longi pugna et certam-
 talem bell, non vix postea certamine et bellum. vixite presentis
 et longi certamine bellicosum. Hinc, bellicosus apponit certam-
 talem, ut se longi certamine bello bellicosum bellicosum certamine, Cras-
 sum impetrat postea non aliter, hinc de certamine quibus impetra-
 tum adfuit certamine et impetrat quibus impetrat, aliterque postea
 apponit in Crassum bellicosum bellicosus, et vixite et presentis cer-
 tamine post non aliter bellicosus et postea postea certamine, non
 aliter certam non aliter presentis. non impetrat bellicosum presentis
 presentis presentis presentis, non certamine, et se postea non
 impetrat impetrat, ipse Michael et hinc non bellicosus hinc
 fuerit bellicosus. interea dicit bellicosus impetrat impetrat de impetr-

καὶ τῆς τῶν βαρβάρων ἐπιδρομῆς τὸ ἀνίποιστον, καὶ τὸ πρὸς τοὺς βασιλεύοντας φυλάττων ὀρθὸν καὶ ἀνεπιβούλευτον. ἐπεὶ δὲ κατὰ τῆς πόλεως τὸν ἐχθρὸν ἐπειγόμενον ἔθειύσατο, γράφει μὲν Νικηφόρος τῇ πατριάρχῃ τὰ περὶ τῆς ἑαυτοῦ ὀρθοδοξίας διαβεβαιούμενος, αἰτῶν μετὰ τῆς εὐχῆς καὶ ἐπινεύσεως αὐτοῦ 5
 V. 339 τοῦ κράτους ἐπιλαβέσθαι. καὶ καταλαβὼν τὸ πρὸ τῆς πόλεως τριβουνάλιον ἅμα τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς στρατεύμασιν ἐντομώτατος βασιλεὺς Ῥωμαίων ἀναδείκνυται. καὶ μεσοῦσης ἡμέρας ἐν Κωνσταντινουπόλει διὰ τῆς Χρυσῆς πύργης εἰσέρ-
 D χεται, καταλαβὼν τὰ βασίλεια. Μιχαὴλ δὲ ἀκούσας τὴν τοῦ 10
 του ἀναγόρευσιν ἐν τῷ εὐκτηρίῳ τοῦ φόρου προσδραμῶν σὺν Προκοπίᾳ καὶ τοῖς αὐτῶν τέκνοις, ἀποχειράμενοι τὰς τρίχας μοναχικὰ περιεβάλοντο. τῇ δὲ 1ᾶ τοῦ Ἰουλίου μηνὸς ἕκτη ἰνδικτιῶν, ἡμέρᾳ δευτέρᾳ, τῇ ἐπαύριον στεφθεῖς ὑπὸ Νικηφόρου πατριάρχου ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς μεγάλῃς ἐκκλησίας, τὰ 15
 κατὰ τὴν πόλιν προστάττει φρουρηθῆναι τὰ τεῖχη νυκτὸς καὶ ἡμέρας, αὐτὸς δὲ ἑαυτοῦ περιπολεύων, καὶ πάντας διεγείρων, εὐελπίδας τε παραινῶν εἶναι, ὡς τοῦ Θεοῦ παραδοξοποιήσου-
 P. 427 τος, τάχιστα, διὰ πρεσβειῶν τῆς παναρχάντων Θεοτόκου καὶ

2. ἀνεπίβολον f.

ratoris fuga certiores factae, ab eiusmodi homine imperari non amplius ferendum ratae, consilio inter se inito, Leonem orientalium ducem bono publico consuleret, et Christianam rem publicam erigeret rogaverunt. ille ruinam imperio imminentem et barbarorum, qui vix reprimi possent, violentas excursions mente perpendens, fideique erga imperatores servandae suique ipsius a fraudis labe immunem custodiendi studiosus aliquo tempore substitit, et pro viribus dignitati admittendae moras opposuit. at cum hostem magnis itineribus ad urbem contendere animadvertit, a patriarcha Nicephoro, quem de recta sua in deum fide certiozem fecit, ut ex ipsius nutu, et eius prece comite proiectum colligat imperium, per litteras expetiit. tum vero ducibus et universis agminibus stipatus, in tribunalium ante urbem positum conscendens, legitimus Romanorum imperator salutatur, medioque iam die Cpoleos porta, quae Chryse dicitur, ingressus, in regiam se confert. Michael Leonis designatione audita, cum Prococia et liberis in oratorium, quod ad forum est, confugiens, capillis detonsis, una cum suis monasticum habitum induit. postera luce, quae Iulii mensis fuit undecima, indictione sexta, feria hebdomadis secunda, in magnae ecclesiae ambone a Nicephoro patriarcha coronatus, urbis muros de die et nocte diligentius custodiri praecepit: ipse vero cunctos excitans, et ad meliorem spem concipiendam animans, deum immaculatae dei genitricis sanctorumque omnium interventu brevi posthac novum et inopinatum aliquod opus editurum, nec

παλάτιον ἐνέπρησε, καὶ τὸν χαλκοῦν λέοντα τοῦ ἵππικοῦ σὺν τῷ δράκοντι τοῦ Ὑδροίου, καὶ μαρμάρους ἐπιλέκτους ἐν ἀμάξαις φορτώσας ὑπέστρεψεν, παρακαθίσας Ἀδριανουπόλει, καὶ ταύτην ἐλώων.

ctum igne supposito consumpsit. tum vero aereo circi leone et Hydrii dracone cum selectioribus marmoribus in currus coniectis, retro pedem tulit, et obsidione ad Adrianopolim posita, eam demum armorum vi subiugavit.

DF
503
C6
v.46

Corpus scriptorum historiae
bysantinae

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
